

(1)

بەم زوانە چاپى دووھى مى وەرگىرانى كىتپى (كەسايەتتىى محەمەد)ى مەھرۇف روسافى دەكە وىتە بەردەستتان بەرپزان.

كەسايەتتىى محەمەد
 ھەلھىئەتتىى مەتەللىكى پىرۇز
 مەھرۇف روسافى
 وەرگىرانى
 مادەلى

دەستپىك

كىتپى كەسايەتتىى محەمەد لە زەمانىكدا نووسراوھ، كە بواری رۇشنگەرى و بىرى زانستخووزى لە جىھان و ناوچەكە و بە تايەتتىيش لە عىراقدا، رۇلى گەورەى خۆى لە بەعقلانى بىرکردنەوھ و پىشكەوتنى گەلاندا ھەبوھ. ھەر لە عىراقدا، نووسەرى وا ھەبوون كە خۆيان لە ناخى بابەتە گرىنگەكان دەدا و تەنانت قوربانىيان بە بەرژەوھەندى ژيانى تايەتتىى خۆيان لە پىناو دەرختن و گەشىتن بە حەقىقەت داوھ. يەكپك لەو بابەتە ھەستىارانەى كە ھەمىشە جىھانى سەرقالکردوھ و لە خۆرھەلاتى ناوھراستدا سەرپھەلداوھ، بابەتتىى ئاپىنىيە كە بە تايەتتىى توپژىنەوھ و لىكۆلىنەوھى لە بارەپەوھ كراوھ، بە تايەتتىى تىرتىش ئاپىنى ئىسلام وھك دوا ئاپىن كە ھەندىك جار بە شىوھەكى پىلاپەنانە و دوور لە حەز و ئارەزوو و پشتخانى ئاپىنى و فىكرى نووسەرەكان و بەتەنھا بۇ دەرختىنى حەقىقەت كاربان لە سەر كروھ. ئەم كىتپە (كەسايەتتىى محەمەد) ئەگەر لە ھەندىك شوپىندا بە شىوھەكى كەم و تارادەپەك

خۆى لەقەرەى جياوازييه مەزھەبىيەكان داوھ و تا ئاستىك لايەنگىرىي پىوھ ديارە، بەلام كارىگەرپىيەكى ئەوتۆى لە سەر جەوھەرى نووسىنى زانستىيانەى بابەتەكە نەكردوھ و كىتەبەكەى لە پىلايەنى دوورنەخستوھتەوھ. نووسەرەكە كرۆكى مەبەستى خۆى بە شىوھەپەكى جوان پىكاوھ، تا پلەپەكى ناياب لە قولبوونەوھ لەحەقىقەتى چۆنىنى بىلابوونەوھى ئايىنى ئىسلام و كەسايەتپى محەمەد رۆچوھ، بە پىلايەنى و واقىعيانە و عاقلانە داوھ. نووسەر خۆى بەدوور گرتوھ لە خەيال و داستان و ئەفسانە و خورافات، بە پىي بارودۆخى ئەو زەمانە و ژىرخان و سەرخانى سەردەمى محەمەد باسوخواسەكانى كردوھ، رەوتى بىلابوونەوھى ئايىنى ئىسلامى وھك خۆى دەرختوھ.

لپرەدا من وھك وھرگىرئىك، لەبەر ھەستىارىيى بابەتەكە لەم ناوچەپەى خۆمان و بۆ ئەوھى بە ھىچ شىوھەپەك تۆمەتبار نەكرىم بە دەستتپوھردان لە كىتەبەكە، سەرەراى ئەوھى زۆر شتم تپدا بىنى كە بىرى زۆر كەس و خاوھن بىروبوچوونى ئىسلامى دەورووژىنىت، بەلام بۆ گواستەوھى كىتەبەكە بە پىگەپەكى زانستىيانە و ورد وھك خۆى، ھىچ حەقكىم بە خۆم نەدا، نە شتى لى لاپەرم و نەبش گۆرانكارپى تپدا بكەم، ھەرچەند زۆر كەس و رۆشنىرى ميانرەو ئامۆزگارپان كردم، كە دەتوانم بە سەر چەند دپرىكىدا بازبەم، تادواجار پىارمدا، تەنھا وشەپەكىش لانەدەم، ھەرچەند زۆر جار دووبارەكردنەوھى ناپووستىشى تپدا بەدەيدەكرىت، بەلام بۆ باسكردنى حەقىقەت و جەوھەرى كىتەبەكە، خۆم ھەندىك شتى ناكۆك بە پەكم تپدا بىنى و وىستم ئاماژەى پىدەم، لە كۆتاپىدا ئەوھىشەم نەكرد و تەنانەت بە شىوھەپەكى زۆركەم نەپىت، كۆمىنتىشىم لە سەر نەنووسى و بۆ خوينەرم ھېشتەوھ، ئەوېش لەبەر بە زانستى مانەوھ و بۆ ئەوھى وھرگىرانەكەى كىتومت وھك خۆى بىنپتەوھ. ئەمە لە لاپەك، لە لاپەكى ترەوھ پىشم بە وھرگىرانى كورتى وشە و پىستە بە پىستە و پىگەپىشتنى كورتمەودا و گواستەوھى واتاكان بەست، بۆ ئەوھى ئىجتىھادى تپدا نەكەم و ھىچ گۆرانپكى ھەرچەند بچوكىش پىت، تپدا پروونەدات، لەبەر ئەوھى ئەو پەندە عەرەبىيە جىبەجى بكەم كە لەھەندىك شوپىندا} (ناقل الكفر لپس بكافر)بەواتاى ئەوھى كوفر بگوپزىتەوھ كافر نپه} لەقەلەم بدرىم. وھرگىران پىووستى بە گۆرىنە بەو شىوھ و ناوھرۆكەى كە بەو زمانە بۆى وھرگىراوھ، بۆپە بە بۆچوونى خۆم، زۆر بە ئەمانەتەوھ كارم كردوھ و ھىوادارم لە پرووى زانستىيشەوھ كىتەبەكەم وھك خۆى كورداندپىت، ئەوھىش ناشارمەوھ كە زۆرئىك لە وشەى گەرميانى و لورىي رەسەنم لە زۆر شوپىندا بەكارھىناوھ، چ لەبەر دەولەمەندكردنى زمانى وھرگىرانەكە پان ھىچ وشەپەكى پىر بەپىستى خۆى و چىگرەوھەپەكى نەبوو لە زاراوھى سۆرانىدا. لەو پرواپەدام كىتپىكى ئاواھا بۆ پىگەپىشتن لە حەقىقەتى بارودۆخى ناوچەكە و ئەو كەلتوورە و ھاوردەكانى و كارىگەرىي كەلتوور و رۆشنىرىي دوورگەى عەرەب لە سەر ناوچەكە و مپللەتى كورد زۆر پىووستە. ئاواتەخوازم مپىش لەدەرختىنى حەقىقەتپكى زۆر گەورە و گرپنگ بۆ گەلەكەم، بەردىكم خستپتە سەر سەرەتاي بىياتنانى تەلارى زانست و مەعرىفەت بۆ گەلى كوردلە ناوچەكەدا.

لەو پىگە جەنجالىيەى ئپستاي بىرو عەقلى مروقى كورد و ئەو زەمىنەى تپدادەژى، جگە لەوھى بەنوزەنوزى رۆشنىرى و بىروبوچوون و فەلسەفەى تاكەكەسى بە پىگاپەكدا دەروات تا ئەژنۆ پىر بە دىك و بەردو تاوھرى تپز وچنارودا خۆى دەبىنپتەوھ، كە ئەمەپىش لە خورافە و عەقلى دواكەوتووبى و ناماقولپدا نەپىت، ھىچى ترى تپدا ناپىنرپت. كەچى بارى سىياسى و ھۆشپارىي گشتى و ھاوردەكردنى بىرو فەلسەفەى دواكەوتوانەى ئپكسپاپەر، واىكردوھ ئەركى رۆشنىرى و بىرىاران زۆر قورس پىت و ئاسۆپەكى ئەوتۆى تپدا نەبىنرپت، كە لە دوارۆژدا پىگەكەمان پرووناك بكاتەوھ، بۆ ئەوھى ھەر ھىچ نەپىت قازانچ لەوانى ترى عەقلانى وھربگرپن و پەكەمپن ھەنگاوى راستودروستى خۆمان بھاوئپن، بەدوور لە خورافات و داستانى چەندپن سەدەى لەمەوېپىش، كارى وھرگىرانپ كىتپە گرپنگەكان بۆ سەر زمانى كوردى لەم سەدەمەدا زۆر پىووستن. ئەوھى لە عەقل و بىرو بۆچوونى دونپاى كوردەوارپدا زالە، خۆشپاوھرى و خەيال و ئاپدپالپەت و باوھربوونى قولى زۆرىنەى تەنانەت بزاردەى رۆشنىرىانى گەلەكەمانە بە مپتافىزىك و گرپنگىدان بە خەلكى ھەلگرى ئەم كەلتوورە، ئەگەر تەنانەت خاوھنەكەى لە دونپاى خورافات و داستان و خەيالدا نوقم بووېپت، بەھەرەمەكى دواى ئەو كەس و خاوھن بۆچوونانە دەكەون، ئەگەر بە تاپەتى خاوھن كارپزماى تاپەتى خۆپان پىن لە قۇناغپكدا، كە پارمەتپدەرە لە خۆسەپاندنى بىرو بۆچوونپان بە سەر عەقلى مپللەتانى ساوېلكەدا، بپ ئەوھى زەپرەپەك قازانچپان پىگەپەنن و رپنوبىپەكى ئەوتۆ بۆ پرووناككردنەوھى رپرەوھى زپانپان پىبەخىش

پيروژکردنى خەلكانىك يان جوړه كەسايەتپهه كە زيانى له قازانجى زورترپت، وهلانى كەسايەتپى خودى نه گەر له بيروبوچوونيشيدا راست پت، نيشانهى نه وه، كومه لگه كورده وارى به سوز و ساكارپه وه بيرده كاته وه و كوې هوشيارپى گشتى له ئاستپكى زور باشدا نپه و بپرى په كگرتوى نپه و به ئاسانى و بى لپكولپنه وه به هه موو شتپك باوهر ده كات، نه گەر باه ته كه خه يالى و ناوه رو كپكى راسته قپنهى نه پت و شتى گومان لپكراو پش له خو بگرت. نه وهى گرپنگه بو كورده وهى ده رگاي بپركورده وهى عه قلا نپ و قازانجه خش، پيرامان و قولبوونه وه و توئزپنه وه و وه رگرتنى په نده له به ره مه كه له كه بوه كانى مپزووى گه لانى پشكه وتوو، خو خه رپكورده به كارى عا قلمه ندى دوور له خه يال و خورافه و هه راوه و رپا و شكو دروستكردن بو هه ر بپر و رپياز و فه لسه فه و كه سايه تپهه كى دونياى خه يالىى نم ناوچه په، به واقىعى ته ماشا كوردى سه رجه م كاره كته ره كانه، كه به پپى بپره كه له كه بوه كان پپروژپه كى ته نانه ت خه يالوى به كال فامپه وه پپه خشراپت، نه وانى ناوچه كه و دونيا له و بوارانهى كه كارپگه رپى راسته وخو يان له سه ر عه قل و بپرى خه لكدا هه په، له پپناو لابرديى كه شى باوه رپوون به ناو كه سى نا ئاساپى و مامه له كوردى عا قلا نه له گه ل كه سايه تى و پرو داوى مپزووى دوور له پشتبه ستن به دوخ و زه مپنهى تا پبه تى سه ره له دانى نه و مه سه لانهى كه له بارودوخى تا پبه تى خو ياندا سه ركه وتپان به ده سته پناوه و كارپگه رپه كى په كچار گه و ره يان (نه گەر نه رپنپش پت) له سه ر ره وتى ژيانى خه لك جپه پشته وه، پپو پستى به دوادا چوون و راستكورده وه هه په، بو په ده ر خستنى حه قيقه ت گه و ره ترپن ئامانجه كه ده كه وپته نه ستوى رو شنبپرانى كورستان.

نم كتپه به بپرى سه رده مانه و شپكارپه كى عه قلمه ندانه و عه قپكى كراوه و فه لسه فه په كى رو شنگه رپپانه وه مامه له و باسى له كه سايه تپهه كى گرپنگى وه كه محمه د كورده، له سه رجه م لاپه نه كانى ژيان و بيروبوچوون و ره فتار و به سه ره اته كانپه وه داوه، به قوللى و وه ك خو ي بى خه يال و چه واشه كارى و مه راپى، رو چوه ته ژيان و گوزه ران و فپكر و عه قل و بپركورده وه، نه و خورافاتانه پشى ده ر خستوه، كه بو خو ي يان لاپه نگرانى به درپزا پپى مپزووى جپه انى ئپسلامى ده رباره كى نم كه سايه تپهه خستوو پانه ته روو، به پاشخانپكى پپلاپه نانهى تا راده په كى باش له مپزووى كه سايه تپى محمه د و ئپسلامى شپكروده ته وه و راستودروستپى باه ته كانى باسكروده و به راستى به راره وى حه ق و حه قپانه ت و بو حه قيقه ت و له پپناو حه قيقه ت و ده ر خستنى حه قيقه تى كاره كته رى محمه د و زور شتى په بوه نديدار، كارى كورده.

ماده لى

مانگى 6ى 2017

(2)

مه عرووف ره سافى

(1945- 1875 ز ژباوه)

شاعير و نه دبپكى عپراقى بوه.

نهندامى نه نچوومه نى نپراوانى عوسمانى له نه سته نبول بوه.

زورپه كى ژيانى له وانه گوتنه وه و روژنامه وانيدا به سه ر بردوه.

سالى 1911 په كه م ديوانى شپعرى له به پرووت چاپ كورده.

له توركپه وه بو عه ره بى باه تى وه رگپراوه، وه ك: ناميق پاشا، دپدو بوچوون. رو مانى (به غداد

1909 ز)، چه ندين په خشان و شپعرى تر.

ديوانه كه كى چه ندين جار چاپكراوه ته وه.

چه ندين نووسپنى چاپ نه كراوى له دوا به جئ ماوه وه كه نم كتپه كى به رده ستمان، كه سالى

1933 ز له شارى فه لووچه ده ستنى به نووسپنى كورده. له بلاو كراوه كانى (الجملى)، (200

نامەى عىراقى).

نوسخەى ئەسلىى ئەم كۆپىيە لەگەل بەلگەى پاشكۆ، لە يەكۆك لە كۆتەبخانەكانى زانكۆى هارقارد پارىزراوہو ئەم چاپە يەكانگىرە لەگەلدا.

مەعرووف رەسافى: كۆپىيە كەسايەتتىى محەمەد يان ھەلەپىنانى مەتەلۆكى پىرۆز. بەرگە كۆپىكراوہكان

ھەشت بەرگى كۆپىكراو، دوو بەلگەنامە و ھەندىك پىشتگىرى تىدايە، ھەردوو بەلگەكە؛ كۆپىيە (كەسايەتتىى محەمەد يان ھەلەپىنانى مەتەلۆكى پىرۆز)... ئەمانەيش رىزكردنى ناوہخنى بەرگەكانە:

بەرگى يەكەم: ناوئىشانى لاپەرە، لاپەرەيەكى بى نمرەيە، پاش لاپەرەى يەكەم، ل1---ل139، ل150---ل176 (لەو نۆوہدا ھىچ دايرائىك لە دەقەكاندا نىيە)، بەلام جىگۆركى لە نمرەى لاپەرەكانىدا كراوہ، دوو لاپەرە ھىچ نمرەيەكى پىوہنىيە.

بەرگى دوہم: ناوئىشانى لاپەرە، ل177---ل360.

بەرگى سىيەم: ناوئىشانى لاپەرە، ل361----ل533، لەم بەرگەدا دوو لاپەرەى جىاوازى ھەمان نمرەى 446 كى پىوہنىيە.

بەرگى چوارەم: ناوئىشانى لاپەرە، ل534----ل722. لەم بەرگەدا لاپەرەى نمرە 567 كى پىوہ نىيە و ئەوانى تر بىدايران لە رەوتى نووسىنەكە بەردەوامە.

بەرگى پىنجەم: ناوئىشانى لاپەرە، ل723----ل907.

بەرگى شەشەم: ناوئىشانى لاپەرە، لاپەرە 907 --- ل1079، لاپەرەى 1020 تىبىنىيەك لە پەراوئىزىدا ھەيەكە ناخوئىرتتەوہ.

بەرگى حەوتەم: ناوئىشانى لاپەرە، ل1080 - ل1154. لەم بەرگەدا دوو لاپەرەى كەمە، ل1090 و 1097.

لە خوارەوہ لاپەرە 1154 دانراوہ كۆتەكە تەواو دەبۆت

لاپەرە يەك: وەسىيەتى مەعرووف رەسافىيە.

لاپەرە يەك: پى ناسەيەك بە ناوئىشانى (وەسىيەتى مەعرووف رەسافى) لاپەرەى بىناوئىشان و بى نمرەيە: فەھرەستى كۆپىيە كەسايەتتىى محەمەد.

لاپەرەى ناوئىشان بى نمرەيە: فەھرەستى كۆپىيەكەسايەتتىى محەمەد لەنووسىنى مەعرووف رەسافى.

بەرگى ھەشتەم: فەھرەست بە رىزبەندىى فراوان، لە كۆتايىيەكەيدا لاپەرەيەكى بى نمرە ھەيەكە (كورتە دەقەكانى سىستىمى كۆمەلايەتتىى ئايىنى يەھوودى) تىدايە.

تىبىنى لە سەر تۆماركردن و چاپكردنى دەقەكە

چاكسازىيە ئىملايىيەكان لە دەقەكەدا تەنھا دووخالى سەرىپىتى تاى كورت و ياك كۆتايى دانراوہ و تۆخكردنەوہى ھەمزەيە بىھىچ راستكردنەوہيەك لە پەراوئىزەكاندا.

ئاماژە / / بۆ سەرەتاي لاپەرە (...) لە نووسىنەكەدا.

فەرموودە و ئايەتەكان و دەقەكان، چۆنئىتى گەران بەدواياندا لە پاشكۆيەكدا دانراوہ كە ئاماژە بە لاپەرە و دىرەكان دەكات.

روونكردنەوہيەك لە سەر نوسخە ئەسلىيەكەى

رېنگەپىدانى رەسافى بۆ نەقلكردنى ئەم نوسخەيەم بىنى.. لە كۆتەكەم كەسايەتتىى محەمەد بە راستى و تەواوم بىنى، لە نوسخەكەدا ھەلە نىيە... رېنگەى پىدەدەم بگوتىرتتەوہ و لىيەوہ بگوازىرتتەوہ... ئەمەم نووسى بۆ ئەوہى بزانتىت.

مەعرووف رەسافى

بۇ حەقىقەت نەك مېژوو
 بە ناوى حەقىقەتى رەھاي بېكۆتايىيەو
 سېاسگوزارى حەقىقەتەن وسلاو و سەنا و ئاشتىيىش لەووەو بەلبېكېشىت بە سەر ئېمەدا. پاش
 ئەوھى بۇ مېژووم دەنووسى و حسابم بۇدەکرد و بېگەى وام بۇ دادەنا كە شاپانى ئەوھىت چىي
 بۇ بنووسم، تا ئەوھى لە پېشدا گوتبووم دەپلېمەو:
 ليجعلہ أحدىة كل مخبر و أكتب للتاريخ ما أنا كاتب. واتە: بابېت بە قسەو باسى ھەموو
 ھەوالبەرىك، كە ئەوھى من دەينووسم بۇ مېژوو.
 بەلام رۇزگار بە رووداوە كانيەو مروف پېدەگە پەنېت، لە حالەتېكەو بۇ حالەتېكى تر دەيگۇرېت و
 لە كارەكتەرىكەو بۇ ئەوېتر دەبگوازېتەو. رۇزگار واپلېكردم، ھىچ بەھا و قورسايىيەك بۇ مېژوو
 دانەنېم و حسابى بۇ نەكەم، كە بىنېم مالى درۇپە و كەشى چەواشە و ھەلگى مەيلى
 خەلكە، ئەگەر تەماشاي بكەى وەك من دەبېت، وەك كۆكراوھى بارە لمېكى گەورە واپە، كە
 وردە حەقىقەتېكى پەرشوبلاوى تېدا ونبووېت، بۇيە قورسە لە سەر مروف لەو ھەموو ناحەقىيە
 زۇروزەوئەندەدا بېدۇزېتەو.

ئەمەبېش وای لېكردم قەسىدەى "چەواشەى مېژوو" بنووسم، دەلېم:
 روت لقرانتھا إلا حدیث ملفق وما كتب التاريخ فى كل ما
 فكيف يامر الغابرين نصدق نظرنا لامر الحاضرين فرأبنا
 فكيف إذن فيهن يصدق مهرق وما صدقتنا فى الحقائق أعين
 بخت السجایا شد ما نتحمق وهل قد خصصنا دون من مات قبلنا
 بە واتای: (ئەوانەى شت دەنوسن بۇ خویندەنەو، قسەى ھەلبەستراو، و، مېژوو ھەموو
 شتېكىان نەنوسپو و ئېمە چۆن بە و قسە زۆر كۆنانە باوهر بکەين و تەماشای كاروبارى خەلكى
 ئېستا بکەين سلبكەينەو وچاو باوهر بەو حەقىقەتانە نەكات و، چۆن ئەوھى وردېين بېت باوهر بە
 شتېك دەكات چاو باوهرى پى نەكات و، بە سادەيى خۆمان گەلحۆ بېن و بە شتېكەو خەرىك
 بېن كە ئەوانەى لە پېش ئېمە مردوون، پەييان پى نەبردبوو).
 من حەقىقەت لە مېژوو بېبەرى دەكەم و ئەمرو ئەوھى دەينووسم تەنھا بۇ حەقىقەتى بى
 ھاوبەشە لای من.

ئەگەر حەقىقەتم بەوھى دەينووسم رازىکرد، خەلك لە خۆم بېزاردەكەم، بەلام توورەبوونەكەيان
 ھىچ زەرەرم لېنادات، كە حەقىقەتم رازى کرد، ھەروھە رازىکردنەكەيشى لە لايەن منەو ھىچ
 قازانچ بەوان ناگەپەنېت، لە كاتېكدا چاويان بە پەردەى بېزاربوون لە من داپۆشرايېت، قين لە
 دلېاندا لە دژم لەنگەرى گرتېت، بەلام وەك پېشىنيان دەلېن، ئەمە من و ئەوھىش ئەوان:
 عندك راض الای مختلف نحن بما عندنا وأنت بما

ئەى خوینەرى بەرېز، ئەگەر بېم كى ئەوھت بۇ زامن دەكات كە حەقىقەت رازى بکەيت؟ ئایا
 لەوھى دەينووسى رازىبېت لەو داوا رووتانەنيە كە تۆ بانگەشەى دەكەيت. لەوېدا دەلېم:
 ئازادىي فېكر بەسە بۇ زامنکردنى پەزای حەقىقەت. لە سەرکەوتنى ئەم داوايە و بۇ راستگۇيى،
 ھىچم لە سەر نېيە جگە لەبېرکردنەوھى ئازاد و بەئازادى نووسين، ئەگەر ئەوھم بېكا، ئەوھ
 رازىي دەكەم و ئەگەر ھەلەيشم کرد ئەوھ دەمبوروېت، لەبەرئەوھى تەنھا مەبەستم رازىکردنى
 ئەو بوھ و بۇ ھىچ لايەكى تر لام نەداو. بۇ ھىچ شتېك نەگەر اوم جگە لە گەبېشتن بەو. ئەگەر
 بە دواى مەيلى خودى لە نووسيندا نەبم، لەوھىش بەرپرس دەبم كە ناتوانم بېگەمى، بەلام
 بېزارىي خەلك لەبەر ئەوھى جياوازم لە كۆكبوون لەگەل حەقىقەت و بە راشكاوى بېم
 راگەياندن، بە بېچەوانەى ئەوان، كە لە سەر عادەتى بيمارى و كلاسيكى چروكى ئەوان نارۆم،
 لەبەر ئەوھى بۇ ھىچ شتېك نانووسم جگە لە حەقىقەت، بۇيە ئەوھندە گوتيان پېنادەم:
 ألا فليقل ما شاء فى المفند لعمرک أن الحر لا يتقيد. بە واتای (با ھەركەسېك دەپەوېت
 رەتېيكاتەو باقسەى خۆى بکات، خەلكى ئازاد خۆى بە ھىچ شتېكەو نەبەستېتەو).

دەزانم ئەوان توورە دەبن و ھاوار دەكەن و جېئو دەدەن، ئەمەبېش ئەگەر لە ژياندا بېم ئازارم
 دەدات، بەلام لەبەر حەقىقەت بەرگەى دەگرم. ئەگەر وا نەبم چۆن قسە بەناوى ئەوھو دەكەم
 و وەك ھەموو ئازادبخوازېك خۆشمەوېت. ئەگەر لە ژياندا نەمام ھىچ خېرىك لەجىئوھەكانيان

ناپنم وەك ئەوانىش نايىن. وەك محەمەد كورى عەبدوللاي گەرەي گەرەكانى بەشەر دەلەت، جىنودان بە مردوو نە نازارى زىندوو دەدات و نەزىانىش لە مردوو.

مەرووف رەسافى

فەلووجە پىنجى تەمووزى سالى ۱۹۳۳

محەمەد گەرەترىن پياو كە مېژوو بە خۆبەو بە بىنپىتى، گەرەترىن گۆرانكارىي گىشتى لە ئايىن و سىياسەت و كۆمەلايەتتىي دروستكرد، ئەم گۆرانكارىيەي لە رىنگەي رابوو نىكەو بە لە عەرەبەو دەستپىكرد و لە جىهاندا كۆتايى پى ھىنا. رىرەوى ژيانى مرۇقاىەتتىي گۆرى، لەوھى تىپدا بوو بەرەو بالاترى برد، كاريگەرييەكانى لە كاتىكى كەمدا خۆرھەلات و خۆرئاوايان گرتەو و تا رۆژگارى ئەمرويش ماو و تا خوا بىھويت دەمىت.

ئەم كەسايەتپە گەرەپە كە لە محەمەد كورى عەبدوللا لەبەنى ئادەمدا خۆي دەبىنپتەو، ھىماكانى كاملبوونى مرۇقاىەتتىي تىدا كۆبەتەو، كە مېژوو لەم جۆرەي لە پىش ئەم تىدا نەبوو. ھىمەت كە ھىچ شتىك رەتى نەكاتەو، بىر كەرنەوھى قولى دوورمەودا، خەيالپىكى فراوانى بەھىز كە بھىزەكەي بەرەنگارى لە حەقىقەت بكات، خواستپىكى بەرز كە ھىچ شتىك لە سەرۋىيەو نەپىت. ئەمەپە ئەو بنەچە رەسەنەي كە ئەم كەسايەتپەي محەمەدى لى دروستبەو. جگە لە فراوانىي عەقل و ژىرپەكەي بەتىن، بەلام لەم لايەنەو لە دەورەبەرەكەي كە تىدا گەرە بوو و ئەو بنەمايەي كە تىدا گەشەي كەردە بەدەر نەبوو، واتە بالايىي عەقلى لە سەرۋى عەقلپەتتىي عەرەبىزەمان و ژىنگەكەي خۆبەو نەبوو، بەلام لە لايەنى ئارامى و سەبر و موكوربوونەو ھاوشانى نەبوو، ئەگەر عاقلمەندىك و ژىرپىكى تر لە سەرۋى ئەویشدا بوو پىت. لەگەل ئەویشدا ھەرەك ھەموو كەسپىك لە كەموكورتى بەدەر نەبوو.

ئەگەر ئەوھەوالە دروستكراوانە بەدروبخەينەو، كە حىكايەتخوانەكان بۆيان گواستووينەتەو، بەلام عەقل و ئايەتەكانى قورئانىش بە درۆيان دەخەنەو، لە ژياندا ھىچ شتىك نىيە بەدەر لە عادەت و سوننەتتىي خودا كە گۆرانكارى و جىگۆركى قبول نەكات. مەبەستم لە سوننەتتىي خودا واتە سىستىمى سروشتنە، بەلكوو ژيان ھەمووى جگە لەوھى كە سوننەتتىي خودا لە خەلقى خۆيدا فەرزى دەكات، ھىچى تر نىيە.

ئەو پىش لە عەپبە بەدەر نىيە لەبەر ئەوھى بەشەرە، لېرەدا نالېم: كە پەندەكە دەلەت (چەند عەپبەت كەم بوو، مەرد و خانەدان دەردەكەويت)، بەلكوو دەلەم (زۆرىنەي بى عەپبەكان بەرز دەبەو). لەبەر ئەوھى پەندى دوھم بى يەكەم وا پىشان دەدات كە كاملى رەھا تەنھا بۆ خودايە، بەلكوو عەپبەكانى مرۇف وەك خۆيان عەپبە نەبوون، بەلكوو بۆ كاروبارىك كە لە بەرزەوھەندىي گىشتىي كۆمەلگەدا بە عەپبە ناسراون، ئەو كەسەي كار بۆ بەرزەوھەندىي گىشتىي بكات، عەپبەي كارەكانى عەپبە نىن، بەلكوو بەرزەوھەندىي گىشتىي وا فەرز دەكات ئەو كارە بۆ تاك عەپبە پىت، بەلام تاك ھىچ حكومىكى لە ئاست گىشتىدا نىيە.

عەپبەپىش لە پەي كەسپكەو بۆ ئەوى تر دەگۆرپت، لەوانەپە شتىك بۆ كەسپىك عەپبە پىت، بەلام بۆ كەسپىكى تر وانەپىت، ئەوھىشگوتراو؛ چاكەي پىتاوانەكان خراپەي نىكەكانە. پىگومان ئەو عەپبانەي لە سەر محەمەد حسابى دەكەين، بۆ كەسايەتپەي كە وەك ئەو لەو مەقام و پىنگە بالايە نەپىت ئەگىنا عەپبە نىيە.

ئەم قسەپەي كەردمان لە سەر كەسايەتتىي سەبرى پىغەمبەر و كورتكراوھى ئەو درىزە باسكەرنەپە گەر خودا يارىپت دواتر پروونىدەكەينەو.

لا إله إلا الله

سەردەمىكى درىزە بە سەر مرۇقاىەتتىي تىپەرى، كە بە كۆپلەپى لە نىوان بەخۆكەر و بەخۆكراودا دەژيان. بەخۆكەرپىك لە نىعمەتداپىت و بەخۆكراو لە نازاردا. زۆرىك لە بەخۆكەران لە پەپەكەي جياوازدا بوون، بەلام زۆرىنەي زۆرى بەخۆكراوان ھەول و تەقەلايان دەدا و نازاريان دەچەشت بۆ خۆشگوزەرانىي بەخۆكەران. لەترسا پان لە تەماعى شتىكدا بەخۆكراوان كاريان بۆدەكردن و دەپانەپرستن، محەمەد لە يەكپىك لە ئايەتەكانى قورئاندا ئامازەي بەم حالەتە داو. دەلەت: {قل يا أهل الكتاب تعالوا إلى كلمه سواء بيننا وبينكم إلا نعبد إلا الله ولا نشرك به شيئاً ولا يتخذ

بعضنا بعضا أربابا من دون الله فإن تولوا فقولوا اشهدوا بأنا مسلمون} [آل عمران: 64] به واتای: بلی ئیوهی ئەهلی کتیب دەسا وەرن ئیمە و ئیوه لەسەر ئەوقسەیه سوربین که بۆ هەموومان وەک یەکە و، جگە لەوهی خودا نەپەرسستین با هاوبەشی بۆ پەیدا نەکەین و نەرۆین هەندیکمان هەندیک بۆ پەرسستن هەلبێژترین. ئیوه بە شایەتی دەگرم که ئیمە خۆمان بە خودا دەسیژین ئەوهی بەختوکەرەن بەختوکراوانیان پێ کۆیلەدەکرد، هێزی ماددی وەک هێزی لەشولار و چەک و تەقەمەنی و هاوکاران بوە، یانشتی ئەدەبیی وەک ئایین و پاشکۆکانی لە لایەن سەرۆک قەشەکانەوه. یان هەردوو هێزەکه هاوشان بوون پێکەوه. بە کورتییەکهی ئەم دوو هێزە لەوهتە مێژوو هەیه، تا پرۆژگاری ئەمڕۆ نامرزی بە کۆیلەکردن بوون لە لایەن مڕۆقهوه. بێشک ئەم حالەتە جگە لە مافی بەختوکەرەن لە کۆمەلگە هیچی تر نەبوە، بۆیه پێویستی بە چاکسازی بوە، ئەوهی محەمەد لە وشە یەکیوون (لا إله إلا الله) هێنای، لە داھێنانی خۆی بوو، لەویدا پێش ئەو هیچ کەسێک پێی هەلنەستابوو. لەبەر ئەوهی (یھوا) ئیلاھی یەھوود ئەگەر یەکیوون بوو، بەلام ئیلاھی گشتی واتە هەموان نەبوو، بە تەنھا ئیلاھی ئیسرائیل بوو، وەک ئیلاھی ئیسرائیل بەتەنھا لە زەوی پەیمان پێدراوو، بەلام ئیلاھی گەرەکی گشتی هەموان و زال لە سەر سەرجم خەلق کراوان ئەو (الله) یە که محەمەد نەکی یەکیوون تر ناساندی، بەم واتایە هیچ کەسێک بەم کارە هەلنەستاوه.

لەوانەیه بگوتریت عەرەب لە جاھیلیەتی پێش محەمەد خودا (الله) یەکی وەھایان ناسیوه، واتە ئیلاھی گشتی خەلقى سەرجم خەلقوان: {ولئن سألتهم من خلق السموات والأرض ليقولن الله} [لقمان: 25؛ الزمر: 38]، بە واتای: ئەگەر لەوانە پیرسی: کئی ئاسمانانی ئەفراندوو؟ دەلین: خودا. دەلیم بەلی، بەلام ئەوانە تەنھایی نایمێلنەوه، هاوبەشی بۆ دروستدەکن، کۆیلایەتی خۆی لە بپەرسستی و غەیرە بپەرسستی کۆتایی نایەت.

ئەگەر بە باشی لە واتای (لا إله إلا الله) ورد ببینەوه، ئەوهی تێدا بەدیدهکەین که مڕۆف لە بارنکەوه دەگۆریت بۆ یەکیوون تری بالا، لە باری کۆیلایەتی گشتی دەرباندەھێنیت بۆ قوونای کۆیلایەتی تاییەت. واتە سەرجم مڕۆفایەتی دەکاتە کۆیلە خودای تاکوتەنھای بێ هاوبەش که خەلق کائینات ییت. ئەو قازانجە لە وشە یەکیوون بۆ خەلک دەیت نەکی بۆ خودا، لەبەر ئەوهی لە کۆیلایەتی بۆ غەیرەخودا رزگاریان دەکات، جگە لە خۆیان قازانجەکهی بۆ هیچی تر نییە، چونکە خودا هیچ زیانیک لە عیبادەتکردن بۆ یەکیوون تر ناکات و هیچ قازانجیکیش لە بە تەنھا عیبادەتکردنی ئەو نەکی یەکیوون تر ناکات: {إن الله غنی عن العالمین} [آل عمران: 97].

بە واتای: خوا لە هەموو کەسێک بێ نیازترە.

جگە لە الله هیچی تر بوونی نییە پێشتر گوتمان وشە یەکیوون خەلکی لەباری کۆیلایەتی گشتییەوه گۆری بۆ قوونای کۆیلایەتی تاییەت. لێرەدا دەلین: کۆیلایەتیەکی بۆ خەلکی خەلق نەکراو و رزقبەخشیک کەس رزقی نەدات، کۆیلایەتیەکی شەریفانەیه. هیچ شتیک لەسەری ناکەوێت وەک ئەوهی لە کۆیلایەتیەکی گشتی لە زەرەروزیان و لە ئازاری کۆیلە و نیعمەتی کۆیلەداردا دەیت. خەلک لە کۆیلایەتی بۆ خودا "کۆیلایەتی تاییەتە" دوو قازانج دەکەن: یەکەم: لە کۆیلایەتی بۆ غەیرەخودا رزگاریان دەیت، دووەم: لە رزقی خودییەوه، لەسەرجم حالەتەکاندا بەرەو ئەسل دەچن که خۆی بەشیکە لەو و بەرەو کۆتاییە: {والیه ترجعون} [البقره: 245، 246؛ یونس: 56؛ هود: 34]. بە واتای: هەمووش هەر دینەوه لای ئەو.

هەرچەند کۆیلایەتی تاییەت شەریف ییت، بەلام پلەیهکی بالای تر هەیه که ئەویش پلە یە نەبوونە لە حەقیقەتی گشتی رەھای ناکوتاییدا، که ئەویش خودی (الله) یەو ناویشانی ئەم پلەیه (لا موجود الا الله) بە واتای: جگە لە خودا هیچی تر بوونی نییە. ئەوهیش لە لایەن فەیلەسووفەکانی ئیسلام بە یەکیوون هەبوون دەناسریت. ئەگەر بۆشایی ئاسمان بەناکۆتایی و درێژی زەمەن و فراوانی و دوورایی ئەو زیندەشاراوه و ئاشکرایە تێدایە، وینایەکی گشتی لەبەرچاویت نەکی بەشەش. لەویدا تۆ وینای حەقیقەتی رەھای گشتی یێکۆتایی خودی خودا دەکەیت و دەزانیت جگە لەو هیچ بوونیک تر نییە. ئەگەر بێت لای بەشیک لەوینە بوونەوه رەکان وەستایەوه، لەویدا بێت لای بوونی گشتی نامینیت و کوفر بەخودی خودا دەکەیت.

ئەگەر توانیت لە بێکردنەوهدا وەک بەشەبوونیک خۆت لە بوونی گشتیدا ون بکەیت و لەبیریەکەیت و وینە دیاریکراوهکهی خۆت لەبەرچاونهیت، دەشیت وەک بوونی گشتی

دەریکەویت و وەک خودی خودا بدوئیت و کاربکەیت، لەبەر ئەوەی بە وێنەى خۆت، وەک بەشیک جگە لە بوونت وەک وێنەیک دەرناکەوئیت، بەلام هەبوون، بوونی گشتیی رەهایى ناکۆتاییە. ئەگەر ئەمەت بە باشی تەگبیر کرد، دەزانیت کە حەلاج راستگۆ بوە لە گوتنى "من حەقم"، بەلام ئەم وتەیهى سەرەرای ئەوە راستگۆ بوە تێیدا، بە کوفر بەخودی خودا دەبێنریت، لەبەر ئەوەى دەلێت "من" و من نیشانەى بەشەبوونیکە لە دەرهوہى بوونی گشتیدا و قەوارەى نییە، لە وتەى (محرى الدين بن عربى) تێگەیبیشتەم کە دەلێت: نەسرانییەکان لە بەخوداکردنى مەسیح کوفریان نەکردو، بەلام لە بەتایبەتدانانى مەسیح کوفریان کردو. واتە لە سەر بەشەوینای بوونی گشتى وەستاون. هەرچەند دەربارەى یەكئیتی بوون قسەبکەین، دەریبەنەکان کورت دەهینن، چونکە واتای وردى تێدايە:

وقصر عن تبيانہ النظم والنثر ففى النفس ما أعبا العبارة كشفه
 قدیر علی تبیانہ المنطق الحر وما کل مشعور به فى نفوسنا
 إلیه من الالفاظ أعینها الخزر ویا رب معنی دق حتى تخاوصت

بە واتای: ئەوەى بمانەوئیت لەم بارەوہ بە پەخشان و هۆنینهوہ باسى بکەین، کورت دێنیت، زۆر شت لە ناخدا هەیه بەدەربرین دیارناییت، بە لۆجیکیانە دەتوانریت روون بکریتهوہ، ئەوەى لە ناخدا هەستى پێ بکریت لە ئاست هەموو قسەو لەفزیکدا بە وشە دەرنابریت و لەوانەبە بە واتا دەرهکەیکەى لێى بروانین، ناوەخەنەکەى وەک خۆى نەیهتەوہ.

بۆ داواى چارەسەر و یەكئیتی، بیری هەندیکیانم دەربارەى یەكبوونى بوون لابرد. گوتیان خودا لە فلاندا یان لەگەل فلاندا یەکیگرتو، ئەمەیش باتلە و لەگەل یەكبوونى بووندا نایەتەوہ، یەكگرتن وا فەرزەکات کە دوو شت هەبیت، شیکەرەوہ و شیکراوہ، یەكگرتن و یەكگرتو لەگەلیدا بێت، ئەمەیش یەكبوونى گشتی رەها رەتدەکاتەوہ، ناگوتریت خودا لە فلاندا توابەوہ، هەرەوہک چۆن ناییت بلین شەپۆل لە ئاودا دەتوێتەوہ ئەگەر ئاوێک شەپۆلدار بوو، چونکە لەویدا، تەنھا ئا و هەیه و شەپۆل وینایەکی بەشیکە لە ئاوەکە و نامینیت.

محەمەد یەكبوونى بوونى لە قورئاندا دەرخست: { هو الأول والآخر والظاهر والباطن و هو بكل شىء عليم } [الحديد:3] بە واتای پیشوو ئەوہ و، دواى ئەوہ و، لەبەرچاو نادیارە و، لە هەموو شتێک ئاگادارە. ئەم ئایەتە زۆر راشکاوانە باسى ئەوہ دەکات کە بێشتر لە هەبوونى گشتى رەھادا گوتمان، بێش ئیمە ئەگەر گوتمان: یەكەم؛ کە درکى بێناکریت و بە کۆتاییەکەى ناگەین و بە دیار و ئاشکرا و ناوەخەنەکەیشى نابینریت، هەموو ئەوانە خودایە، واتای ئەمە لەوہدا راشکاوانەبە کە هیچ هەبوونیک جگە لە خودا بوونى نییە، ئەمەیش یەكبوونى بوون دەگەیهنریت. ئایا محەمەدگەیبیشتە ئەم پلە بالایە لە بیرکردنەوہدا، یان لە خەلکى ترەوہ بە تەلقین وەرگریگرت؟ وەلامدانەوہى ئەم پرسیارە بپووستى بە توێژینەوہ و کەنەکردنە، منیش ئەمرو لەم نووسینەدا، لە مایێکدا لە فەلوجە داىراوم لە ئامرازى توێژینەوہ و کەنەکردن، هیچ کتیبیکم لا نییە بگەریمەوہ بۆى، خۆنەر بمبووریت ئەگەر پێى بلیم، کە ناتوانم بە هیچ شیوہبەک وەلامى ئەم پرسیارە بەدەمەوہ.

درککردن و گەیبیشتنى محەمەد بەم پلە بالایەى، کە هیچ هەبوونیک نییە جگە لە خودا، بە توانا لە رادەبەدەرەکەى (کە لە کردەوہکانییەوہ دەردەکەوئیت) توانی لەگەل بوونى حەقى گشتی رەهای ناکۆتایی تیکەل بێت و خۆى تێیدا ون بکات، تێیدا بلاوبیتەوہ، بوونى خۆى وەک بەشەبوونیک لەبیربکات، بۆیە بۆى هەیه لە سەر خودى خودا چى بلێت و کارەکانى بکاتە کارى خودا. وەک لە قورئاندا هاتو: {وما رمیت إذ رمیت ولكن الله رمى } [الانفال: 17]. بە واتای: ئیوہ ئەوانتان نەکوشت خودا کوشتنى. وەک: { إن الذين يباعدونك إنما يباعدون الله يد الله فوق أیدیهم } [الفتح: 10] بە واتای: ئەو کەسانەى پەیمان لەگەل تۆدا دەبەستن با بزنان پەیمان لەگەل خودا دەبەستن، دەستى خودا لەسەر دەستى ئەواندایە.

واتە بەیعتەکردن بۆ محەمەد بەیعتەکردنە بۆ خودا، دەستى خودا لەسەر ووى دەستى ئەواندایە، بەم دەریبەنە فەلسەفییە، لەوہى دەلێت لە سەر خودا راستگۆیە، دواتر دەریبەنە تریشى دەردەخەین کە دیسان راستگۆیە تێیدا.

مه به ست و ئامانجی محمه د

ئامانجی محمه د له مه دا ته نها ده عوا و بانگه شه نییه بو خودا په رستی، یان پیغه مبه رایه تی، ته نها ئایینی پروت نییه، به و به لگه یه ی که سه رانه (جزیه ی) ی له غه یره عه ره ب له نه هلی کتیب و مه جوو سییه کان وه رگرت. بیگومان جزیه وه رگرتن له وان و هیشتنه وه یان له سه ر ئایین و ره وتی خو یان له کوفر و سه رگه ردانی، له گه ل نه وه دا نایه ته وه که داوا ی له هه موو خه لکده کرد، په کبگرن له عیاده تی خودای تاک و بی هاوبه ش.

ئه گه ر بلین نه هلی کتیب خه لکی دینداری پیغه مبه ریان لای خوداوه بو هاتوه، داوا ی بوون به ئیسلام داوا یه کی چاکساز ییانه یه، به لام داوا ی له موسولمان بوونی کافره کان رزگار که رانه یه، بو یه جزیه ی له وان قبول کرد و له مان نه خیر. لیره دا ده لیم محمه د وه ک نه هلی ئایینی ئاسمانی دان به مه جوو سییه کاندانایت. نه وان و کافره کان له دینی نه ودا په ک شتن، به لام نه هلی کتیبی به هوود و نه سرانی، خاوه ن ئایینی ئاسمانی دان پیدانراون، به لام له ئایینه که یان لاینداوه و گوریوانه. نه ئایینه ی که پی دهرون له نازاری خودا نه جاتیان نادات، نه وانیش وه ک کافره کان له دوزه خدا به زبندووی نازار ده چیرن، وه ک له نایه ته کانی قورئاندا هاتوه، بو یه ده بیت داوا کردنی به ئیسلام بوونیان بو رزگار کردنیان ده بیت نه ک چاکساز ی.

له نه سرانییه کانی شدا هه یه که مه سیح به خودا ده زانیت، وه ک له قورئاندا هاتوه، یان به کوری خودا، هه روه ها به هوودیش ده لیت، عوزیر کوری خودایه. که واته ه یچ جیاوازییه ک له نیوان نه وان و کافره کاندانیه، ه یچ جیاوازییه ک له نیوان کوفر و شیرک له گه ل هاوبه ش دروست کردندا نییه، چ جیاوازییه که هه یه نه گه ر پیاویک به شه ریکی خودا له قه له م بدن یان بتیک یان دره ختیک یان نه ستیره یه ک یان شتی تر، قبول کردنی جزیه له وان و به دوور له کافره عه ره به کان به پروونی نیشانیده دات که ئامانجه که ی ته نها ئایینی پروت نییه، به لکوو محمه د هه ولی گورانکاری و رابوونی عه ره بیی ئایینی کومه لایه تی سیاسی ده دات، له عه ره به وه ده ستییده کات و له جیهانی بووندا کو تاییی دیت، واته له سه ره تادا عه ره ب ده یکات و دواتر ده گشتیتریت و له کو تاییا هه موو خه لک ده گرته وه.

بیگومان نه م رابوونه له به رتوه چوون و کامل بوونیدا پیوستی به پاره هه یه، بو یه نه م هیشی له داهاتی جزیه دا دابین کرد، به مه رجی نه وانیه که ده یده ن و به کافری ده میننه وه له ژر سایه و نه ستوی عه ره بدا بن وه ک نه هلی په یمان. نه بوو عه لای مه عه ری له شیعه ر کانیدا ئامازه ی به جزیه داوه:

بطل، وتجمع اكراما له الشيع المال يسكت عن حق، وينطق فی مساجد القوم مقرونا بها البیع وجزیه القوم صدت عنهم، فغدت به واتای: پاله وانیک که خه لکه که وه ک پاداشت پاره ی به حق بو کو بکه نه وه و له مرزگه وتیش خه لکیتر باوه ریان پی هه بیت، به لام سه رانه ی نه وانیتر چیگه ی باوه ری نه مان بگریته وه. له بهر نه وه ی نه م رابوونه عه ره بییه، عه ره ب نه ک خه لکی تر پی هه لساوه، عه ره ب هه مووی یان زورینه ی بتیه رست بوون، له گه ل نه وه یشدا نا کوک و ناته با و خو خور بوون، زور پیوست بوو، پیش هه موو شتیک نه وان په کبخت، په کتیبی ئایینیان تیدا دروست بکات و به پیشینی برایه تی ئایینی به یه که وه بیان به ستیته وه، هه روایشی کرد، بتیه رستی نه هیشت و به تیکدانیکه هه مه جوو و له ناوبردیکه سه یر تیکیشکاندن، وه ک نه وه ی له قورئاندا به رسته ی (لا اله الا الله) هاتوه، که په کبکه له داهینانه کانی محمه د، په کیخستن. وه ک پیشتر باسمان کرد، داوا ی لیکردن خودای پی هاوبه ش بیه رستن. سه ره تا ته نها به نایه تی قورئان داوا ی لیکردن، چونکه ه یچ هیزیکه پالپشتی نه بوو بو ناچار کردنیان، له سه ر داوا که ی به ده ست قه ومه کافره که یه وه زور نازاری چه شت. خو ی و هه ندیکه سه رگه ردانی شو نکه وتووی، نازاریکی زوریان بینی به ده ستیانه وه، به لام داوا کو چکردن بو مه دینه، که هیزی به ده ستوینا، داوا ی لیکردن قورئان به ده ستیکیه وه بیت و شمشیریش به وه که ی تر. ه یچ چاویوشیه کی نه کرد لپیان، نه به ه یچ به هانه یه ک رازی بوو، نه به جزیه یش، جگه له ئیسلام بوون ه یچی لی قبول نه کردن، داوا ی لی کردن، باشه نه گه ر ته سلیم بن، نه گینا شمشیری لیره لده کیشان و نه یده گه رانده وه

كالانهكهى تا دهبوونه موسولمان. ئەگەر بزانيت محەمەد لە پشت داواكارى عىبادەتى خوداى بى شەرىك چىي مەبەستە، دەزانى ھۆكارى توندرەوى لە تىكدانى بتەكان و بۇچى توندرەوى لەدژى پەيداكردى ھاوبەش بۇ خودا بە گوناھىكى بى لىخۆشبوونى لە قەلەم دا: {إن الله لا يغفر أن يشرك به و يغفر ما دون ذلك لمن يشاء} [النساء: 48- ۱۱۸] بەواتاى: خودا لەوانە خۆش نايىت كە بلىن ھاوبەشى ھەيە، بۇ ھەركەسىك لە مەبەدەر كە خودا لە ھەركەسىك بىھويىت دەبووريت.

لە حەقىقەتدا وانىيە، لەبەر ئەوھى ھاوبەش بۇ خودا ھىچ زەرەرىكى لىنادات، ھىچ زەرەرىكى مادى لە خەلك نادات، ھەرچەند بىھودەبى و نابووتيان پىوھەدياردەيىت. ئەگەر ھاوبەش پەيداكردى بۇ خودا زيانى مادى لە خەلك بدات، ئىستا خەلكى عىراق لە ناودەچوون، وەك لەوھدا دەبينریت، لە عىبادەتكردى لە زيارەتى گۆرستان لەو قوبانەي كە بە عەقەبەي پىرۆز ناسراون، بىھەستيان گەراندوھتەوھ. ئەو بىھەستىيەي كە محەمەد بە شمشىر و قورئانەكەيشى شەرى بەرانبەر دەكردى، بە شىوھەيەكى ناشىرین و پوخلى بە ھەموو توندىيەكەيەوھ لە سەردەمى جاھىلى بە زەبىتر گەراوھتەوھ، لەگەلئەوھپشدا خەلكى عىراق وا دىنودەرۆن وەك ئەوھى تەنھا خوداى تەنھاي بى شەرىك بىھەستىن، بەلام لە حەقىقەتدا خودا لەوھى ھاوبەشى بۇ پەيدا دەكات دەبووريت نەك شتى لەوھ كەمتر، لەبەر ئەوھى جگە لەوھى شەرىك پەيداكردى لە شتە بىزراوھكانن كە پىوھەنديى بە مافى خەلك و بە سەر خەلكەوھيىت، ناكربت لىي بىوريت، بە پىچەوانەي ھاوبەش پەيداكردى كە ھىچ زيانىك بە خودا ناگەيەيىت و پىوھەنديى بە حەقى خەلك و ھىچى بە سەر خەلكەوھ نىيە.

محەمەد ئەم حەقىقەتەي باش دەزانى، بەلام وەك گوتمان ھۆكارى توندىبوونى لە سەر شەرىك پەيداكردى بۇ ئەوھ دەگەرپتەوھ، كە دەيەويىت يەكيان بخات و يەكپىي ئايىنى دابىن بكات، لە پىناو ئەوھى رابوونىكى گەورەيان تىدا دروست بكات، كە چاكەي بۇ سەرجمە خەلك ھەيىت. ئەگەر يەكپىي ئايىن لە حەز و ئارەزووى مادى و مەعنىوى دوورپىت، ناتوانىت ھەلسانەوھ دروست بكات، بۇيە وای لىكردى كە ئاواتى بەدەستپىنانى بەھەشت وەك ئامانجى مەعنىوى يىت و بە كارى چاكە بەدەستديت، شەھىدبوون لە پىناو خودا دا بە باشترىن چاكەكارى لە قەلەمدا. ھونەريانە مامەلەي لەگەل ئايەتەكانى قورئان و فەرموودەكاندا كرى، بە شىوھەيەكى خەيالى وىناي كرى، كە لەباسكردىدا چ نىعمەتىكى ھەمىشەيىيە، باس كرىنى ئەم بەھەشتە لە ئايەتەكانى قورئان و فەرموودەكانى پىچەمبەردا ھاتوھ، لە داھىنانى محەمەدە و پىشتەر نەبوھ. ئەمەيش بەلگەي بەھىزى و خەيالفراوانىيەتى. شەھىدىك لە پىناو خودادا بمرىت نامرىت و زىندوھ لای خەلك {ولا تحسبن الذين قتلوا فى سبيل الله أمواتا بل أحياء عند ربهم يرزقون} [آل عمران: 169]. بە واتاى: ئەو كەسانەي لە رىي خودادا كوژراون، ھەرگىز نايىت بە مردويان حىساب بكەن و ھەر زىندوون و خودا بىزويان دەداتى.

لە لايەنى حەزى مادىيەوھ، غەنىمە و سەبىكردىنى ژنانى لە كاتى چەنگدا حەلالكردى، كە پىشتەر جزىيە لە سەر غەيرەئايىن دانا و لە ئايىنەكانى پىشوو غەنىمە حەلال نەبوھ. يەكپىك لە تايىبەتمەنديەكانى وەك لە بەسەرھاتەكانى پىچەمبەردا دەگوترىت، حەلالكردى غەنىمە بە يەكپىك لە سيفەتەكانى عەرەبى جاھىلى دادەنرىت و ئەوھ بوھ كە لە ھەلكوتانە سەر خىلپىك لە لايەن ئەووتەرەوھ، چىيان دەستكەوتايە لە مال و ژن وەك سەبى دەيانبرىد، بۇيە بەرژەوھەنديى وای لە محەمەد كرى كە دان بەم كارەدا پىت و حەلالى بكات. ئەگەر بزانيت، ئەو چىزە مادى و مەعنىويەي تىدا بوھ و عەرەب لە ولاتىكدا ژباوھ كە ئەوھەندەي قاتوقرى و قورسايىي ژيان تىدابوھ و نىعمەتى شارستانىيان نەبوھ، خەلكىكى دەشتەكى بوون، كە لە شەردا بە توندوتىزىي و نازايەتى بەناوبانگ و بەھىمەت بوون، لەمەدا دەزانىت كە چەند قازانجيان لە رابوونى ئىسلامىي محەمەدى كرىوھ، لە رىگەي سەرکەوتن و فەتحى ئىسلامىيەوھ

نازايەتى و بەھىمەتى لەگەل قورسايىي ژياندا، وای لىكردى كە يەكپىي قەومەكان وەك يەكپىي لەشى لىيىت، ھەرۆھە ھەرگاي بەھەشت كرىنەوھ لە لايەك، كوكردەوھى غەنىمەي جەنگ لە لايەكى ترەوھ، چ سەرسورمانىكى تىدايە، لەماوھى سى سال و كەمترىش، سەريان تىكدايىت لە سەرجمە ولاتان لەوپەرى خۆرھەلات بۇ ئەمپەرى خۆرئاوواوھ. با خەلك شتى تر وەك موعجىزە بۇ محەمەد دايىن، تەماشاي ئەم رابوونە و لىكەوتەكانىيەكەن، كە موعجىزەي موعجىزەكانە و ھاوشىوھى نەبوھ لە نىو مىژووى مروفايەتىدا. لەو كاتەي مىژوو

ناسراوه تا رۆژگاری ئەمڕۆ. چۆن خەلکیکی نەزان دیت و ئەم ئامانجە ی محەمەد بۆی تیکۆشاوه، وهک خۆی چەندین جار باسیکردوه، رەتدەکانهوه.

له سیره ی ئین ههشام و سیره ی ههلهبیدا هاتوه، کورتەکه ی: کاتیک ئەبووتالیپ له کاتی نهخۆشی و مردنهکهیدا، زۆریک له قورههیش هاتن بۆ لای بۆ ئەوهی قسه لهگه له محەمەد بکات، که له خۆیان و بتهکانیان ببووریت و وازبهێتیت، ئەوانیش واز لهو دههینن. ئەبووتالیپ بانگی کرد و قسه ی لهگه له کرد، محەمەدیش گوتی: ئەگەر بهوهی داوا ی دهکه ن رازیم و بتاندهمی، یهک وشه م دهدهنئ (مه بهستی یه کبوونی ئایینی بوه -و-) که عه ره ب له خۆبگریت و عه جه میش ملکه چ بکات. ئەمه میش پراشکاوانه به، که ده یه ویت خۆی عه رشی عه ره ب بگریته ده ست و عه جه میش ملکه چی بن و بن به ژێرده سته یان، ئەم شته ییش له ئاییندا نیه، له بهر ئەوهی ئامانجی ئایین عیاده تی خوا ی ته نه های بئ شه ریکه.

ئەم ئامانجە ی لای (سرافه بن مالک المدلجی) وهک له (سیره الحلبیه) دا هاتوه باسکردوه، به کورتیه که ی: کاتیک محەمەد له مه که وه کۆچیکرد بۆ مه دینه له گه له ئەبووبه کردا، قوره ییش بۆ کوشته یان یان ده ستگیر کردنیان، دوو سه ت حوشتر خه لات ی دانا و ئەم هه واله ی په و ده ور به ردا بلا و کردوه، که سورا قه بۆ ئەو مه به سته ده رچوو، پێیان گه ییشت، به لام خودا لێی پاراستن. ته نانه ت سورا قه به محەمەد ی گوت: من ده زانم ئەم کاره ت له جیهاندا ده رده که ویت و خاوه ندار یی مولکایه تی خه لک ده که یه ت. په یمانم پێ ده له کاتی پاشایه تی، که هاته مه لات ریزم بگریت. داوا ی لێ کرد نووسراوی سه لامه تی بۆ بنووسیت، ئەویش داوا ی کرد له عامر بن فهیره ی، به رده سته ی ئەبووبه کر که له گه لێاندا بوو، ئەو نووسراوه ی سه لامه تی بۆ نووسی. کاتیک سورا قه ویستی پروات، محەمەد پێی گوت: پیت چۆنه ئەگەر بازن و زێر و خشلی کیسرا بیوشیت؟ گوتی: کیسرا کوری هر مز؟ گوتی: به لئ. ئەمه میش ئەوه ده رده خات که له پشت بانگه شه بۆ خودا په رستی، نیاز ی ده سته به سه ردا گرتنی ولاتی فارس و به غه نیمه بردنی مالومولکی کیسرا یی هه بوه، ته نانه ت باسی له وه کردوه سورا قه بازن و زێره کانیشیان بیوشیت. ئەم ئامانجە ی له رۆژی خه نده ق ئاشکرا کرد، له (السیره الحلبیه و سیره ابن هه شام) له سه ر زمان ی سه لمان فارسه وه، ده لیت: له لایه که وه خه نده قم لئ ده دا، په قیه کی به رکه وت و پێغه مبه ری خودام له نزیک بوو، که بینمی له ئەزه که ده دم و شوینه که په قه، دا به زی و پاچه که (قولنگه که) ی له ده ستم وه رگرت، که له و شوینه یدا، بریسه که یه کی لێهه سنا، دیسان لێیدا، پرووناکی بریسه که یه کی تر ده رکه وت و سێیه م جار ییش هه روا، گوتم: ئە ی پێغه مبه ری خودا دایک و باوکم به قوربانت بیت، ئەوه چی بوو؟ پرووناکی له ژێر قولنگه که وه ده رخت که لێتدا؟ گوتی: ئە ی سه لمان ئەوه ت بینئ؟ گوتم: به لئ. گوتی: ئەوه ی یه که م؛ خودا ده رگای یه مه نئ بۆ کردمه وه، ئەوه ی دوهم؛ ده رگای شامی بۆ کردمه وه، ئەوه ی سێیه م؛ ده رگای خۆره لات ی بۆ کردمه وه. له گێرانه وه یه کی تر دا هاتوه، که په قیه ی زه ویه که ی قورس بوو بۆ سه لمان. پێغه مبه ری خودا قولنگه که ی له سه لمان وه رگرت و گوتی: به ناوی خودا، به لێدانیک یه ک له سه ر سێی شکاند و رۆشنا ییه ک ده رکه وت، گوتی (الله اکبر) و گوتی: کللی یه مه نم وه رگرت، ئیستا ده رگا گانی سه نعا وهک که لبه ی سه گ ده رده که ون و لێمه وه دیارن. له لێدانی دوهمدا، سێیه کی تری شکاند و پرووناکیه ک ده رکه وت، دیسانه وه گوتی (الله اکبر) و گوتی: کللی شامیان پێهه خشیم، به خودا ئیستا کۆشکه سووره گانی ده بینم. سێیه م لێدان، پاشماوه ی به رده که ی شکاند و بروسه که یه ک ده رکه وت، گوتیه وه (الله اکبر) و گوتی: کللی فارس م وه رگرت، وه لئ ئیستا کۆشکه گانی حیره و مه دائینی کیسرا وهک که لبه ی سه گ له شوینی خۆمه وه ده بینم. له گێرانه وه یه کی تر دا: کۆشکه مه دائینی سپی ده بینم. ئینجا باسی شوینه گانی فارسی بۆ سه لمان کرد. سه لمان ده لیت، باوه رم به پێغه مبه ری خودا کرد، که ئەمه سیفه تی ئەوه، شایه تمان ده دم که تۆ پێغه مبه ری خودای، ئینجا پێغه مبه ر گوتی: ئەم شوینانه ده کرینه وه و فه راهه م ده بن، خودا له داوی من مه یسه ری ده کات، ئە ی سه لمان. بێگومان ئەو پرووناکیه یان بریسه گانه وانه له ده رته نجامی به رکه وته ی به هێزی پاچه که به به رده که دا بوه، وهک ئەوه ی له ژێر نالی ئەسه ییشدا ده رده که ویت، که له سه ر زه ویه کی په قدا پروات و بهر به رده که ویت. په یامبه ر هیه چ هه لێکی له ده ست نه داوه بۆ باوه ر پێکردن و به راستزانی مه به سته گانی. ویستویه تی به م کاره ی ئامانجه که ی بپیکت، وهک گوتم ئەمه ییش به هێزی خه یال فراوانی بوه. ئەگەر خه یالی شتیکی بکرا یه، وای ده زانی ده بیینت و ده سته ی به ریده که ویت، ئامانجه که ی له کاتی لێدانی قولنگه که دا وینا کرد و واید زانی ئەو

رووناكبيهي لېدانى بەردەكە، ئەو ولاتانە رووناك دەكاتەوۋە كە دەيەوېت بېانگىرېت. واى دەزانى دەرگا و كۆشكەكان وەك كەلبەي سەگ بۆي دەردەكەوېت و دەيىنېت. لەبەر ئەوۋەي كۆشكەكان لە دوورەوۋە لە لايەن مەرۇقەوۋە وادەيىنرېن. ئەوۋەي سەلمان لە رۆژى خەندەقدا گوتى، لە نېو ھاوۋەلانيدا بلابوۋەوۋە، لە دوورەوۋەكان وەك موعتب كورى قوشەير گوتى: سەرتان سورنامېنېت كە محەمەد ئاوات و ئامانجى ناراستتان پىدەدات، واتان پىشاندەدات كە لە پەسەربەوۋە كۆشكەكانى خىرە و مەدائىنى كىسرا دەيىنېت و دەيانگىرېت، كەچى نېوۋە خەندەق لېدەدەن و لە ترسدا ناتوانن دەربەكەون. ئەم ئايەتە ھاۋە خوارەوۋە: { قل اللهم مالك الملك توتى الملك من تشاء و تنزع الملك ممن تشاء و تعز من تشاء و تذ ل من تشاء بيدك الخير إنك على كل شىء قدير } [آل عمران: 26]. بە واتاى: بلى: خودايە! ئەي خاوەن ھېز و دەسەلات! ھەر كەس بۇ خۆت مەيلىت لېيىت دەسەلاتى پى دەدەيت و كېش تۆ حەزكەيت دەسەلاتى لى دەسېنېتەوۋە؛ ھەر كەسېكت بوېت رېزدارى دەكەيت و ھەر كەسېكىشت بوېت زەبونى دەكەيت؛ چاكە بەدەستى خۆتە و تۆ توانات لەسەر ھەموو شتېكدا ھەيە.

لە گېرانەوۋەبەكى تردا، ھۆكارى دابەزىنى ئەم ئايەتە بۇ شتى تر دەگېرېتەوۋە: محەمەد كە مەككەي كەدەوۋە، پەيمانى پېدانى مولكومالى رۆم و فارسى بە مىللەتەكەي دا، دوورەوۋەكان و پەھوود گوتيان: ھەيھات ھەيھات، مولكومالى فارس و رۆم لايمحەمەد چى دەكات، كە ئەوان توند و بە شكۆ و سەربەخۆن. ئەم ئايەتە دابەزى، لەمە راشكاوانەتر دەيىت كە بگوتىت ئامانجى محەمەد تەنھا ئايىنى روت نەبوۋە.

بە شېۋەبەكى تر ئامانجەكەي بۇ (عدى بن حاتم) كە لە شامەوۋە ھاۋەبەوۋە گېراوۋەتەوۋە، لە (سىرە ابن ھشام) و (سىرە الحلبىيە)، بە كورتىيەكەي (عدى بن حاتم) لە سەر ئايىنى روكوسى بوو، ئەمەيش ئايىنېكە لە نېوان نەسرانى و سابىئى، لە كاتېكدا كە خالوكانى محەمەد زورىان بۇ ھېنا و پرايكد بۇ شام. عودەي پياوئىكى ناودارى كۆمەلەيتى بوۋە، وەك دەلېن دەمسىي و پياوئى خېل بوۋە، لە كاتى جاھىلى دا، وەك ھەر سەرۇك خېلېك، چوارىيەكى غەنيمە بۇ ئەم بوۋە، خالوانى پەيامبەر خوشكەكەيان بە سەببە بردبوو، بەلام محەمەد ئازادى كرد و ئەويش بەو چاكەبەي زانى و رېزى لېگرت و گەراپەوۋە لاي براكەي، ئەويش واتە خوشكەكەي ھاۋەبەوۋە پرات بۇ لاي محەمەد، بە شاندىك رۆيشت بۇ مەدېنە، لېرەدا قسەكە بۇ ئەو دەگېرېنەوۋە، دەلېت: كە چووم تا گەيىشتە لاي محەمەد لە مەدېنە و چوومە لاي، گوتى: ئەم پياوۋە كېيە؟ گوتم: (عدى بن حاتم). پەيامبەر ھەستايە سەر پى و بردمى بۇ مالەكەي خۆي، بەخودا كاتېك لە رېگەدا زىكى گەورەي لاواز بەرى لېگرت و زور لەگەلېدا وەستا و پېويستىيەكانى پى راگەياند، گوتم: ئەمە پاشا نىيە، رۆيشت تا گەيىشتىنە مالەكەي، سەريىكى لە پەر ناوبۇشكراوى پېدام، گوتى: لە سەر ئەمە دابىنىشە. گوتم: دەيىت تۆ لەسەرى دابىنىشيت. گوتى: نەخېر تۆ دابىنىشە. لەسەرى دابىنىشتم و پەيامبەر لە سەر زەويىيەكە دابىنىشتم. گوتم: بەخودا ئەمە كارى پاشا نىيە. ئىنجا پىي گوتم: يا (عدى بن حاتم) بەبە بە موسولمان سەلامەت دەيىت. سى جار گوتىيەوۋە. گوتم: من لە سەر ئايىنى خۆم. گوتى: من لە تۆ زياتر لە دىنەكەت دەزانم. گوتم: تۆ لە ئايىنەكەم زياتر دەزانىت! گوتى: بەلى. تۆ لە روكوسىيەكان نىت، لەو قەومە نىت كە ئايىنە ھەيە. گوتم: بەلى. گوتى: تۆ بە چوارىنەوۋەرگرتن خېلەكەت بەرى ناكەيت؟ گوتم: بەلى. گوتى: ئەوۋە لە ئايىنەكەتدا ھەلال نىيە؟ گوتم: بەلى بەخودا. ئەوجا زانيم كە پەيامبەرى نېراوۋە، ئەوۋەي نەزانراوۋە دەيزانىت. ئىنجا گوتى: ئەي عودەي لەوانەبە ئەوۋەي ناھېلېت يېتە نېو ئەم ئايىنەوۋە، ئەوۋەيە كە لېرەدا دەيىنېت لەگەل ئەو كەسانەدا بىت كە لاواز و رەشوروتن و ھېچ ھېزىكىان نىيە، عەرەب لەگەل پېداويستىيەكانىندا فېرى داون. بە وەلاھى ئەوانە ئەوۋەندە پارەيان لى زياد دەيىت كە كەس نەيىت بىيات، يان ئەوۋەي رېگرە يېتە ئەم ئايىنەوۋە، زورىي دوژمنان و ژمارەي كەمى ئەمانە. گوتى خىرە دەناسىت؟ گوتم: نەمىنىيەوۋە، ناويم بىستەوۋە، گوتى: بەو خودايە، واى لېدېت كە ئافرەتېك لە خىرەوۋە دەريچېت تا دەگاتە مالى خودا تەواف دەكات بى ئەوۋەي كەسى لەگەلدا يېت. لە گېرانەوۋەبەكى تردا، دەلېت: واى لېدېت كە ئافرەتېك بى ترس لە قادسىيەوۋە بە سەر خوشترېكەوۋە دېت و سەردانى مالى خودا دەكات، لەوانەبە تۆ ئەوۋە ناھېلېت بىت بە موسولمان، وابزانىت مولك و سولتان لە لاي كەسانى ترە، بەو خودايە واى لېدېت، كە گوپت لە كۆشكى سىيى ئەرزى بابل يېت چۆن بۇيان دەكرېتەوۋە. عودەي گوتى: دواتر ژنم بىنى كە چۆن لە قادسىيەوۋە بە سەر خوشترېكەوۋە دەھات و حەجى دەكرد، بەو خودايە ئەوۋەندە پارەمان بوو، كە كەس نەبوو بىيات.

بېنگومان و تهی " وای لېږدیت ته و هنده پاره یان لا زیاد ده پیت که په کپک نه پیت بیات " ناماژه به به وهی که چه ندین ولات ده گرن و به جزیه و سهرانه جگه له غه نیمه ت ده وله مهنده بن، له یرگه سیبه می قسه کانیدا به راشکاو دیاره که له پشت بانگه شهی نایینه که یه وه مه به ست و نیازی پاشایه تی و سه لته نه ت هه یه.

ته و لېږدوانه ی که نامانجه که ی دهرده خه ن، ته و قسانه ی به شاندى خپلی (بنی عزره) ی یه مهنی گوت: (عزره) برای (قصی) بوو له دایکه وه، ته و یارمه تیی (قصی) دا له وه رگرتی سهر پهرشتیی که عبه له خوزاعه، له السیره الحلبیه.

شاندى کيله دوانزه پیاوی نایینی (بنی عزره) ی نارد بو لای په یامبه ری خودا، به سلاوی جاهیلیه ت سلاویان لېکرد. په یامبه ر پتی گوتن: ته م قه ومه کین؟ وته بیژتیکان گوتی: له (بنی عزره) ین: نیمه ین که پشتگیری (قصی) مان کرد، له ناوجه رگه ی مه که که دا خوزاعه و به نی به کرمان لادا، ته وه ین که قوریانی ونه زره کان بو نیمه یه.

په یامبه ر گوتی: به خپرین سهرچاو، خوشحال بن نه ک دلته نگ، باش ده تاناسم، نینجا گوتی: چی ریگه تان لېده گرت سلاوی نیسلامیکه ن؟ گوتیان: ته ی محمه د، نیمه له سهر نایینی بابوایپرانمانین، له خومان و خزموخیشانمان هه لنگه ریینه وه، گوتیان: بانگه شهی چی ده که ی؟ گوتی: بانگه شهی عباده تی خودای تاکوته نه ی بی شهریک ده که م، شایه تمان به وه بوین که من یامبه ری خودام بو هه موو خه لک، وته بیژه که یان گوتی: ته مه چیی له دواوه یه؟ گوتی: پینج جار بو نوژکردن، به پاکى و جوانی و له کاتی خویدا بیکه ن، که باشتیرین کرده وه یه، نینجا فهرزه کانی تر، رزوو و زه کات و حه جی بو باسکردن. بوون به موسولمان و مژده ی کرده وه ی شامی پیدان که هه رقل بو ولاته که ی خو ی راده کات، داوامانکرد پرونه وه، پیغه مبه ری خودا چاکه تیکى کرده به ر په کپکیان و گه رانه وه. تو وایده بینیت که بانگه شهی (بنی عزره) ته نه ی پیویستی به هه ردوو شه هاده تی بی مژده ی کرده وه ی شام و راکردنی هه رقل بوو بو ولاته توندوتوله که ی، به لام ته و ده یویست ته و نامانجه ی پشتبانگه شهی نیسلام بزنان، که سهرفرز ده بن له موسولمانیوونیناندا، بو ته وه ی ته و خو شى و رابوونه تیپاندا بده وشیتته وه، که له کرده وه ی ولاتان و داگیرکردن اناندا هه یه. ته و نامانجه ی که محمه د ده یویست وا بلاووو که کافره کانی قوره پیش ده یانزانی، (اسود بن عبد ثباب) کوره خالی محمه د، له کاتیکدا موسولمانی له حاله تی زگگوشین و قاتوقری و وشکی و کراسی شپردا ده بینى، به گالته جار یبه وه ده یگوت، مولکومال و زهوی ته وانه ی کیسرا و قه یسره بو ئتوه هاتوه و ده تانده نی. هچ سهرسورمانی تپدا نیبه که محمه د ته و نامانجه ی بو خه لک ناشکرا ده کات، بو ته وه ی ثاره زووی بانگه شه که بکه ن و قبولیکه ن، به لام سهرسورمانه که هه مووی له ویدایه، که وای ده بینى ولاتان به راستی کراوه یه و له سهر پشتن و ته نانه ت شاندى بو ناردن. له کتیی سیره کاند هاتوه، شاندىک پیش کوچه که که له داریه کان (ابو هند الداری) و (تمیم الداری) و (معیم) ی برای و چواری تریش هاتوون بو لای، پرسیان پیکردبوو بو ته وه ی زه وویان له شام پیبه خشیت، پتی گوتوون: چیتان ده ویت بیلین، ته بوو هند ده لیت، هه لسان بو راولژکردن بو ته وه ی چ زه وویه ک وه ریگین، ته میم گوتی: داواى (بیت ته لمقه دس) و ده شتاییه کانی ده که ین. ته بوو هند گوتی: ته وه شوین مولکی عه جمه و ده بیته مولکی عه رب، ترسا که ته وه یان نه ده نی. ته میم گوتی: داواى (بیت جیرون) و ده وروبه ره که ی ده که ین. رویشتن بو لای په یامبه ری خودا و پیمان گوت. ته ویش داواى پارچه یه ک پیستی کرد و ته مه ی له سهر نووسی: به ناوی خودای دلوفان، ته م نووسینه ته وه دهرده خات که به خششى محمه د و په یامبه ری خودا بو داریه کانی تپدایه، ته گه ر خودا ته م زه وویانه ی پیبه خشیم، (بیت عینون) و (جیرون) و (المرطوم) و (بیت ابراهیم) هه تاهه تابه پییان ده به خشم به شایه تیی: عه پاس کوری عه بدولموته لیب، خه زیمه کوری قه یس، شهرحه بیل کوری حه سنه. نووسراوه که ی پیدان، گوتی: پرون تا ته و کاته ی ده بیستن کوچم کرده، ته بوو هند گوتی: نیمه یش رویشتن، ته و کاته ی بو مه دینه کوچی کرد، رویشتن بو لای بو ته وه ی نووسراویکی تازه مان بو بکات. ته مه ی بو نووسین: به ناوی خودای دلوفان، ته مه یه که محمه د په یامبه ری خودا به (ته میم الدری) و هاوه لانی به خشى، له (بیت عینون) و (جیرون) و (المرطوم) و (بیت ابراهیم) به سهرجه م پاشکوکانیبه وه به شیوه یه کی په کلایى و هه تاهه تایی پیم به خشین و بو ئتوه و میرانگره کانتانه، ته وه ی نازارتان بدات نازاری خودای داوه، به شایه تیی: ته بوویکری کوری ته بی قه حافه، عومه ری کوری خه تاب، عوسمان کوری عه فان، عه لی کوری ته بی تالب و موعاویه ی کوری ته بی سوفیان.

أنطى) زمانى يەمەنىيە لە (أعطى) يەوہ ہاتوہ، واتە پىي دا (پىبەخشى) كە لە قسەى) عامىەتى يەمەنىيەكاندا تائىستائىش بە كاردىت، عىنون و جىرون لە سەر ئەرزى شامىن و لە سەر (المردوم و بيت ئىبراھىم) پراڻەوہستان، ئەوہى ئەمرو پىي دەگوترىت خەلىل لە نزيك (بيت المقدس) و لە كتيبەكانى السيره نەگەرام كە لە جىبەجىكردىنى ئەم نووسراوہ لە پاش گرتى شام چى بوہ، ئايا (دارىيەكان) ئەو شوپناڻەيان وەرگرتوہ يان نا. حكوم لە سەر ئەم مەسەلەيە وەك ئەوہ وايە حكوم لە سەر ماسىيەك بەدەيت كە لە ئاودايىت، بەلام لە لاپەكى ترەوہ نيشانەى بەھىزىي باوہربوونى پىغەمبەر بە گەيشتن بە ئامانجەكەى پيشانەدات، وەك دەردەكەوت.

(5)

پاشايەتى و سەلتەنەتى بۆ كىيە؟

وہك پىشتر گوتمان، ئامانجى محەمەد تەنھا ئايىنى پروت نەبوہ، بەلكوو ئەو ويستويەتى رابووژىكى گەرە بكات، يان شەپۆلىكى عەرەبىي گەرەبىيى گەرەبىيى و كۆمەلايەتى و سياسى بەرپابكات، سەرەتا لە عەرەبەوہ دەستپىكات و ئەوان سەرورەبن بە سەر خەلكى تردا و قازانچىكى گشتگىرى بۆ ھەموان ھەيت، ئەو قسەيەى بۆ ئەوانەى قورەيش دپتەوہباد، كە لە كاتى گيانەلادا لە لاي ئەبيتالب بوون، كە گوتى: پەيمانىكم بەدەنى كە عەرەب لە خوتان بگرن و عەجەمىش قەرزداربارتان يىت. ئەوانەى ئەم قسەى بۆ كردن، زۆرىنەيان لە قورەيش بوون. ئەگەر پىشت بە فەرموودە و كاريگەرى كتيبى قەومەكەى بىستىن، گوتمان: لەو رابوونەى عەرەب مەبەستى ئەوہ بوہ، پاشايەتى و سەلتەنەت راستەوخۆ بۆ قورەيش يىت و لە رىگەى قورەيشەوہ بۆ عەرەب يىت، بۆ بەلگە با ئەم وتەبە بپىننەوہ:

خەلك دوو بەشن

(الاثرة) لەواتادا ئەمە ناوہ بۆ (الاستنثار) دەلین (استأثر بالشئ) واتە بۆ خۆى بەكارى دەھىنيت و خەلكى ترى پى سەرکوت دەكات. دژەكەى (الايثار)، واتە خەلكى تر بخاتە پىش خۆى و قازانچيان پى بەخشيت، بۆيە ئەم خەلكە پىيان دەگوترىت (الايثارى)، ئەوى تر پىي دەگوترىت (الاثرى). لپرەوہ خەلك دوو جوړن، قازانچكەر يان قازانجەخش، واتە لەژيانى كۆمەلايەتيدا يان خۆويست و سەرکوتكەرى ئەويتەر، ئەمانەيش زۆرىنەن، يان خۆنەويست و قازانجەخش، كە ئەمانەيش كەمىنەن. ئەگەر تەماشاي محەمەد لە كتيبى سىرە و فەرموودەكان بكەيت، لە بالاترين لوتكەى قازانجەخشەكانبوو، واتە لە (ايثارى) يەكانە. لە مالى دونيا و جوانىيە فەنابوەكانى بەرزتر بوہ، شتە ماترياليبەكانى لە لا ھىچ بوہ، بە رقوكىنەوہ سەپىركردوون جگە لە دوو شت؛ وەك خۆى باسى لپوہدەكاتو خۆشى ويستوون، ئەوانىش "خواردنى خۆش و ژن" جگە لە پىرۆزىيى ھەمىشەيى، ھىچ شتىكى بۆ خۆى نەويستوہ، ھەرەھا نوژ و ئاشتىي ھەمىشەيى، بۆيە ناوى خۆى لەگەل خودا دانا، باوہرھىنانى بە يەك شەھادەت نەھىشتەوہ و كردى بە دوو "لا الہ الا اللہ مچد رسول اللہ"، لەگەل ئەوہى بانگەشەكەى بۆ خوداي بى شەرىك بوو، بۆيە وشەى يەكبوونى (لا الہ الا اللہ) بە تەنھا بەس بوو، بەلام ئەو ناوى خۆى ھاوشان لەگەل خودا دانا، بۆ ئەوہى گوپرايەلى بن، لە لايەن ئەوانەى كە بۆ خپرى دونيا و ئاخىرەت سەرکردايەتیکردن بە پىرۆزى بيىنن. بەوہيشەوہ نەوہستا، واى لە موسولمانان كرد، لە پىنج فەرزى نوژدا لە پىريان يىت و بە بىرى بپىننەوہ. لەگەل ئەوہى نوژ بۆ عبادەتى خودايە كە دەيىت بە تەنھا بۆ يادکردنەوہى خودايىت بە {وأقم الصلاة لذكرى} [طه: 14] بە واتاي: تۆ ھەر من بپەرەستە و نوژيش بكە. واتە لە پىناو يادکردنەوہمدا، ھەرەھا واى لە بانگخوڻيان كرد، كە ناوى لەگەل ناوى خودا لە بانگى نوژكردندا پىنج جار بلپنەوہ، ئەمە ھەمووى لە بانگەشەكە بەدەرە، كە بانگەشەى خەلك دەكات عبادەتى خوداي بى ھاوبەشكەن. پىغەمبەر پاشايەتى و سەلتەنەتى بۆ خۆى نەويست، بە تەنھا ئەوہى دەويست كە پىشتر باسماڻكرد. ئەوہيش لە ھەزار پاشايەتى و سەلتەنەت باشتەر، ھىچ بەرانبەرىكى بۆ ئەو بانگەشەيە بۆ خوداپەرستى مەبەست نەبوو، بە پىرۆزىيى و گوپرايەلبوون كە گەرەترىن پاداشتە، جگە لە نەفسبەرەزەكان ھىچ كەسىكى تر ھەولى بۆ نادات و ئارەزووى ناكات، ھەولى بەدەستھىنانى شتى مادى و

له ناوچوو نادات. بهلئ محهمه به يادکردنه وهی هه تاهه تاييی پيرۆزکردنی خوڤه وه وهستا، به لام پاشايه تی و سه لته نه تی بو قهومی قوره يش ويست، به تايه تی خزمه زور نزيكه كانی. له سه ر نه وه يشه وه داواي ريزگرتن وخوشه ويستیی له موسولمانان بو خزمه نزيكه كانی كرد وهك له قورئاندا هاتوه: {قل لا اسألكم عليه اجرا إلا الموده في القربى} [الشورى: 23] به واتای: من هيچ شتيكم له ئيوه ناويت جگه له خوشويستنی خزمه نزيكه كان نه ييت.

واته، زياتر له و شايسته ييهی كه هه موو قوره يش به ده ستيرينا له مولك و سه لته نه ت. نه گه ر بلييت بوچی پاشايه تی له خزمه نزيكه كانيدا قه تيس نه كرد، ده ليم: تا راده يهك له مه دا به رزه وه نديی گشتی له به رچاوگرتوه. بيري له وه كردوه ته وه نه گه ر پاشايه تی له بازنه يه كي ته سكدای ييت، نه هلی ره خنه و بيزاربون و رقليوون زياتر ده ييت، ده ييت تا راده يهك فراوان ييت، بو يه پاشايه تيی بو هه موان هيشته وه، واته بو سه رجهم نه هلی قوره يش، كه به ره هايی له ناو نه واندا ييت، به لكوو بو نه وهی پابه ندين به شوورا، دروستکردنی رای گشتی بو يه كيك له ريگه ی به يعه ته وه، به لام خزمه كانی به وه جياكرده وه، به شيويه كي گشتی تايه تمه نديان له گه ل قوره يشيه كانی ترده هه ييت، بو نه وهی خوشويستنيان له لايه ن موسولمانانه وه فه راهم ييت، به لام نه و خوشه ويستيهی كه محهمه بو خزمه نزيكه كانی ويستی، واى ليهات كه دواتر بانگه شه كه ی بو عياده تی خودای نه نيای بي شهريك له ناوببات، ته نانه ت نه و بتپه رستيهی به شمشير و قورئان شه ري له گه ل كرد، به شيويه كي تر بو زه مانى جاهيليه ت و خراپتريش گه رايه وه. له به ر نه وهی موسولمانان له و خوشه ويستيه زياده ره وى ده كه ن و تا كات يروا ت زياده رو يی زياتر ده ييت، نه وهی نه م زياده ره وييهی زياتر كرد، له لايه كه وه فيلوته له كه ی سياسه ت بوو، چليسييش له لايه كي تره وه.

سياسه ت چيلكه ی ده خسته ناگري زياده ره وييه كانيانه وه، چليسي و له دوو گه رانی مالی دونيايش له هه موو لايه كه وه فووی تيكرد، تا وايلاهات، تايینی يه كناه رستیی محهمه دی ريوه بسووتيت. له به ر نه وهی موسولمانان له سنورى خوشه ويستنی ده رچوون بو سنورى عياده ت. هه جی قه بره كانيان وهك هه جی مالی خودا ده كه ن، نه زر و خير ييكرديان به و شيويه يه، كه بو خودای ده كه ن، به لكوو بو خاوه نقه بره كان (واته مه زارگه كان -و-) زياتر ده كه ن. كه سيكم نه بينيوه خير بو خودا بكات، ته نها بو يه كيك له خاوه ن قه بره كان ده كات، به لكوو ده بينيت تگا و نزای ليده كه ن وهك نه وهی بو خوداييكه ن، داواي دا بينکردنی يو ويستيه كانيان ليده كه ن، وهك چو ن له خودای ده كه ن، ده لين نه وان لای خودا شه فاعه تيان بو ده كه ن، وهك چو ن كافر ه كان گو تيان به ته كان شه فاعه تيان بولای خودا ده كه ن، وهك چو ن نه ميو زور شتی ييزاو له عيرا قدا هه يه، له ولاتانی موسولمانان زياتر هه يه. نه وهی له كافر ه كان زياتر ده يكه ن، گلکو و ته لاری به رز له سه ر قه بره كانيان ده كه ن و به زي ر و زيو ده يراز يننه وه و به زه خره فه ويته ی له سه ر ده كيشن. نه وهی خراپتر ده كه ن كه له سه ر ئالبه يت ده گرین، له موحه رره مدا ژن و پياو پرسه ده گيرن و ده كه ن به سنگكوتان و گريان و هاوار و به زنجير له پشتدان، واده زانن له خودا نزيكه دهنه وه و به عياده تی خودا داده زين، نه م چه ند به يته م له سه ر ته عزيه كانيان نووسی:

وكلهم قام بالكفين ملتدما فلو رايت صدور القوم حاسره
هذا لعمرى بكاو أضحك الامما لقلت قول برىء من جهالتهم
به واتای: له و ته عزيانه دا به هه ر دووده ست له سنگی خو يان ده دن. به گيانی خو م نه مه ش چه ندين ميله تی گرياند و خسته ييکه نينه وه و له مه شدا و اباشه قسه يه كي چا كه له مه ر نه زانينيان بکه م.

نه م خوشه ويستيهی له سنورى خو ی ده رچوه، بو به سه رچاوه ی ناكوکی و فيتنه، پالنه ري شه ري نيوان موسولمانانه، نه مه يش دوو به ره كي و پيكدادان و تووی دوژمنايه تي مه زه به ی چاند، تا وايلاهات له كو تاييدا ده وله تی عه باسی نه ما و پاشايه تی و مولك له ده ستی عه رب ده رچوو، وهك له كتیبي ميژوودا هاتوه، بو يه نه گه ر محهمه بيزانياهو كه نه م خوشه ويستيهی بو خزمه نزيكه كانی وايلا يديت و ده ييت به حاله تيكی فيزه ون كه سه رجهم بانگه شه كه ی له ناوده بات و بونيای تايينه كه ی ده روو خي نيت، نه داوا يده كرد و نه نه و خوشويستنه ی كه سوكاره كه يشی ده ويست.

له چه ندين فه رمووده دا هاتوه، نه گه ر راست بن، يو ويسته نه وه بليين، محهمه وهك په يامبه ري خودا، بو بانگه شه ی ناسینی خودا و عياده تکردنی وهك تاك و بي شه ريک و بو ري نمايکردنی خه لك بو سه ر ريگه ی راستوده ره نيانان له ريگه و ره فتاری تاریکی نه هاتوه، به لكوو به م ييه بو

بانگه شه کردنی خه لک بو خوشه و یستی نالبهیت واته خزمه نزیکه کانی هاتوه. به پئی نهو فهرموودانه بیته، خه لک له ناگر رزگاریان ناپیت و ناچنه به ههشتیش نه گهر نهو خوشه و یستی به یان له دلدا نه بیته، باوه ربوونه خودا و گوپراهیلی دادیان نادات، نه گهر له سهر خوشه و یستی نالمحه مه د نه مرن، نه مایش زیاد ره و پئی له خوشه رستی تیدایه، واپیشانده دات که محمه د له خوده پرسته تونده کان بو بیته، له لوتکه ی بالا و پیگه ی خونه و یستی نه بو بیته، که پیشتر باسمانکرد. نامانجی محمه د له مه دا هه رچو نیک بو بیته، به لام ئایینی پرووت نه بو، هه رچه ندی بو خزمه کانی به تایه تی و قوره یش به گشتی له مولک و سه لته نه ت و یستی، وه ک له فهرمووده و هه رگیراوه کانیدا دهرده که ویت، به لام زور نه شیاوه بو پیگه ی بالا ی نهو، زیاد ره و پئی له بانگه شه ی خه لک بو خوشه و یستی خزمه کانی بکریته، نهو خوشه و یستی بکریته نامانجه بالا که ی له په یام و په یامه ربیه که یدا. عه قلی راشکاوو لپراوانه و ایدیه بیته، که نه م زیاد ره و پئیانه ی له پاش محمه د و له و فهرموودانه دا هاتوه، له لایه ن خه لک نیک دانراوه که حیزبایه تی به خزمه کانی محمه د وه وه هه ک هه کاری سیاسی و ناسیاسیه وه کردوه. هه ندیک له شیکه ره وان له نایه تی {قل لا اسألکم علیه اجرا إلا الموده فی القربی} [الشوری: 23] و اتا: بلی: من هیچ شتیکم له تپوه ناویت جگه له خوشو یستی خزمه نزیکه کان نه بیته.

بو نه وه چوون، که هه کاری دابه زینی نه م نایه ته نه وه یه؛ هه ر که سیکی قوره یش له یشته وه یان له زگه وه به خزمایه تی ده گاته محمه د، خوشه و یستی بیته، که نه م یان به دروخسته وه، نه م نایه ته دابه زی. و اتا که له وه دایه که به هه قی خزمایه تی پالیشتی بکه ن و خوشیان بویت، و اته به هه قی خزمایه تی و له پینا ویدا. به و هه کاره ی خوشه و یستی بو خودا و رفیقش له خودا له وه دا هه قه و له و پئی ناوه یشدا بیته. و اته تپوه ن خزمه ن و هه قتر، و اته که گوپراهیله م بن و پالیشتم بن. نه گهر نه وه تان نه و یستی، هه قی خزمایه تی له به رچاو بگرن و نازارم مه دهن و هانی خه لک مه دهن دژم، نه وه ی نه م به کارده هه بیته له به کاره پئیانه ی وشه ی (فی) ه بی (اللام) نه گهر مه به سستی خوشه و یستی خزمه ن نالبه یته که ی بوا یه ده یگوت: {إلا الموده فی القربی أو لذوی القربی} [الشوری: 23]. به و اتا: (هیچ شتیکم له تپوه ناویت خوشو یستی خزمه کان یان خزمه نزیکه کان نه بیته).

به لام نه وه ی باس له وه ده کات، که ده بیته پاشا له قوره یش بیته له مانه دایه: وه ک محمه د ده لیت: (الائمه من قریش) و اته: ئیمامه کان له قوره یشی، یان ده لیت: (قریش و لاه هذا الامر) و اته: قوره یش نه م کاره ی پیسپارد، یان ده لیت: (قریش اهل امامه) و اته: قوره یش خاوه ن ئیمامه تن، یان هه ندیکان به (امانه) و اته نه هلی نه مانه تن نووسیویانه، که له لادانی گپره ره وه کاندا روویداوه. (طحاوی) گو تویه تی: قوره یش نه هلی نه مانه تن و (المزنی) به نون بو ی خویندونه ته وه، به لام خو ی نه هلی ئیمامه یه. به میم. ئیمامه یش و اته خیلافه ت (امام الاعظم) لای موسولمانان خه لیفه یه. (حافظ کوری حجر) ریگه ی نه م فهرمووده یه دۆزیوه ته وه، و اته: (الائمه من قریش) ئیمامه ت له قوره یشه، له کتیبی (لذو العیش فی طرق حدیث الائم من قریش). و اته: چپز بینین له ژبان له ریگه ی قسه ی ئیمامه کانی قوره یشه وه یه.

محمه د و خزمه کانی، و اته قوره یشی خوشو یستوه و له خه لکی عه ره بی تری به باشتر زانیوه، نه ک خپریان له خپری خه لک به باشتر زانیویت، به لکوو شه ریشیان له شه ری خه لکی تر به باشتر داناوه. له سیره ی الحلبیه دا ده لیت، له کتیبی سونه ت کارپیکراو له سهر زاری ئیمامی شافعی، (المزنی) گپراویتییه وه، که له لای نه و "هه لپزاردی قوره یش هه لپزاردی خه لکه و هه لپزاردی شه ری قوره یش هه لپزاردی شه ری خه لکه". له سهر زاری شافعی دیسان (قتاده بن النعمان) به راستوچه پ که وته جنبودان به قوره یش، پیغه مبه ری خودا گو تی: "بو هه سته نه ی قه تاده جنبو به قوره یش مه ده، هه ندیک پیاویان تیدایه سه رسام ده بیت پئیان، نه گهر قوره یش سه رکوتیان نه کات پیمه ده گو تن که چپیان لای خودایه" له خوشه و یستی بو قوره یش و خوبه خشینی بو به نی هاشم، نه وه ی له کتیبی سیره ته کاندا هاتوه ده لیت، کاتیک هه ردوولا له روژی به در به یه ک گه بیشتن و ناماده ی شه ر بوون، عومه ری کوری خه تابی نارد بو لایان و گو تی: بگه ری نه وه، پیمخوشه خه لکی تر به ده سستی من نه م کاره ی پیگات له وه ی تپوه بن، هه کیم کوری موزام گو تی: به ئینسافه وه مامه له ی له گه ل کردین و قبوولیکردین، پاش نه م سه رناکه وین به سه ری دا. نه بووجه هل گو تی: به خودا ناگه ری نه وه تا خودا سه رمان ده خات. له وه یشدا محمه د که داوای لیکردن بگه ری نه وه و نه چنه شه ره وه، به راشکاوی نه یویستوه

قوره‌یش تووشی نه‌هامه‌تی بکات. هر بهم شیوه‌یه له رۆژی به‌دریش روویدا، له (سیره الحلبیه) دا هاتوه: عوتبه کوری ره‌بیه که له‌گه‌ل شپیه‌ی برای و وه‌لیدی کوری له ریزی جه‌نگاوه‌راندای پشکه‌وتن بو شهر و داوایان له موسولمانان کرد بو رووبه‌روبوونه‌وه‌ی شه‌ره شمشیر یینه پیشه‌وه، سی گنجی نه‌نساری هاتنه پیش، سی برا بوون، معوه‌ز و موغاز و عه‌وف کورانی عه‌فرا، به پی گه‌رانه‌وه: کافره‌کان نه‌یانویست رووبه‌روویان بینه‌وه، پیمان گوتن: ئیوه کین؟ گوتیان: پۆلئیکین له نه‌نسار. گوتیان: پویستمان به ئیوه نییه، به توانا و به‌ریزن، ئیمه خزمانی خومانمان ده‌ویت. له گه‌رانه‌وه‌یه‌کی تردا ده‌لئیت، محمه‌د پی ناخوش بوه، هه‌بیه‌تی شه‌ره‌که بو عه‌یره خزم و کورانی مامی نه‌ییت، پی گوتوون بگه‌رنه‌وه، گه‌رانه‌ته‌وه. گوتوویه‌تی: به‌نوهاشم هه‌لسن بو نه‌و حه‌قه‌ی که په‌یامبه‌رتان بوی بئراوه شه‌ریکه‌ن، نه‌وان به ناحه‌قییه‌وه هاتوون بو نه‌وه‌ی رووناکیی خودا بکوژینه‌وه، هه‌لسه‌ عوبیده کوری حارس، هه‌لسه‌ نه‌ی حه‌مه‌ز، هه‌لسه‌ نه‌ی عه‌لی، نه‌وانیش هه‌لسان.

له گه‌رانه‌وه‌یه‌کی تردا، ده‌لئیت پی خوش بوه سه‌رکه‌وتنه‌که بو قوره‌یش ییت و بو خه‌لکی تر نه‌ییت، بویه له ئاماژه‌دان بو (حقی) بو نه‌وه‌ی له پاشه‌رۆژدا کاروباره‌کان بو نه‌وان ییت، بویه داوای لیکردوون نه‌وان شه‌ریکه‌ن، نه‌مه‌یش ده‌یینه مافیکی له مافه‌کانی نه‌وان، نه‌گه‌ر وانه‌بویه، پی نه‌گوتن بو حه‌قی خوتان، به‌لکوو بو حه‌قی خودا، له‌به‌ر نه‌وه‌ی نه‌م شه‌ره له پیناو بانگه‌شه‌یه بو خودا.

له خۆشه‌ویستیدا بو قوره‌یش و خزمه‌ نزیکه‌کانی به‌تایبه‌تی له به‌نوهاشم، هه‌روه‌ها نه‌وه‌ی له به‌در روویدا، له (سیره الحلبیه) دا هاتوه: له کاتیکدا له شه‌ری ده‌سته‌ویه‌خه‌دابوون و کافره‌کانی قوره‌یش ده‌کوژران و به‌دیل ده‌گیران، محمه‌د به‌هاوه‌لانی ده‌گوت: ئیوه ده‌زانن که هه‌ندیکی پیای به‌نوهاشم به‌ناچاری هاتوون بو شهر و پویستیان به‌شه‌ری ئیمه نییه، نه‌وه‌ی یه‌کیک له به‌نی هاشمی به‌رده‌که‌ویت نه‌یکوژیت، به ئاشکرا ناوی عه‌باس کوری عه‌بدولموته‌لیبی هینا، واته‌ کوشتنی حه‌رام کرد، له‌و کاته‌دا که حه‌زیفه‌ی کوری عوتبه‌به له موسولمانه‌کان بو، له یه‌که‌م رووبه‌رووبوونه‌وه‌دا باوکی عوتبه‌به و برابه‌کی وه‌لید و مامی شیبه کوژرا بوون، که نه‌مه‌ی بیست، گوتی: نایا باوک و برای ئیمه بکوژیت و نه‌هیلریت عه‌باس بکوژیت، نه‌گه‌ر پی رابگه‌م به‌شمشیر ده‌می داده‌خه‌م. نه‌مه‌یش گه‌ییشه‌ په‌یامبه‌ری خودا، به عومه‌ری گوت، نه‌ی باوکی حه‌فس، ده‌ییت ده‌موچاوی مامی په‌یامبه‌ری خودا به‌ر شمشیر نه‌دریت! عومه‌ر گوتی: به‌خودا نه‌مه یه‌که‌م رۆژه به باوکی حه‌فس ناوم به‌ریت، گوتی: نه‌ی په‌یامبه‌ری خودا، با به شمشیر له ملی باوکی حه‌زیفه‌ بده‌م، به خودا دوورووی کردوه. پینگومان پیغه‌مبه‌ر له‌و کاته‌دا عومه‌ری به نازناوی باوکی حه‌فسی ناوبردوه، بو نه‌وه‌ی شه‌هامه‌تی ده‌ریخت و پارێزگاری له عه‌باس بکات تا نه‌کوژیت، له‌به‌ر نه‌وه‌ی عه‌باس موسولمان بوه و پیغه‌مبه‌ر به موسولمانبوونی زانیوه به‌لام شاردووویه‌تییه‌وه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی پیای هه‌والگری بوه له مه‌که‌دا. عه‌باس له مه‌که‌که، دوورووی کردوه له کافربوونی، وه‌ک چۆن له موسولمانبوونیشی له لای خه‌لکی مه‌دینه له مه‌دینه‌دا دوورووی کردوه. ته‌نانه‌ت عه‌باس ویستی کۆچ بکات بو مه‌دینه، پیغه‌مبه‌ر نه‌یه‌یشت، له‌به‌ر نه‌وه‌ی مانه‌وه‌ی له مه‌که‌که و شارده‌نه‌وه‌ی موسولمانبوونه‌که‌ی و ئاشکراکردنی کافربوونی، قازانجی زیاتربوو بو محمه‌د له‌وه‌ی بچینه مه‌دینه. له به‌شیکدا به‌ته‌نیا باسی عه‌باس ده‌که‌ین، له‌به‌ر نه‌وه‌ی له‌م ریگه‌یه‌وه خزمه‌تیک زوری محمه‌دی کرد، له ریگه‌ی کاری هه‌والگرییه‌وه له مه‌که‌که‌دا. نه‌وه خۆشووستنی محمه‌د بو قوره‌یش ده‌رده‌خات، له رۆژی ئوحددا به نه‌بووقه‌تاده‌ی گوت، له کاتیکدا قوره‌یشیه‌کان یاریان به لاشه‌ی موسولمانه‌کان ده‌کرد، نه‌بووقه‌تاده‌یش ویستی یاری به لاشه‌ی قوره‌یشه‌کان بکات، محمه‌د پی گوت: نه‌ی باوکی قه‌تاده، قوره‌یش نه‌هلی نه‌مانه‌تن، نه‌وه‌ی به‌ره‌ست بخاته پیشیان، خودا پیشانی ده‌دات، نه‌که‌ی ماوه‌که‌ت درێژبوو کاری خراپه‌یان له‌گه‌لدا بکه‌یت و کرده‌وه‌ی ناشیرینت له ئاستیاندا له ده‌ست ییت. نه‌گه‌ر قوره‌یش گومراییان نه‌کردایه، پیم ده‌گوتن که چییان هه‌یه له‌ی خودا. نه‌بووقه‌تاده‌یش گوتی: به خودا بو خودا و پیغه‌مبه‌ر تووره‌بووم، گوتی: راست ده‌که‌ی، به‌لام خزمه‌کان چه‌ند خراپ بن، هر هه‌ویشتی پیغه‌مبه‌رانیان.

له‌م باره‌یه‌یشه‌وه هه‌والی (ئمامه بن ئثال نه‌لحه‌نه‌فی) له سیره‌ی (ئین هه‌شام) دا ده‌لئیت: کاتیک سومامه موسولمان بو، چوو بو عه‌مه‌ری مه‌که‌که، کاتیک کافره‌کانی بینی پیمان گوت: نه‌ی سومامه بووی به سابیته؟ گوتی: نه‌خیر، به‌لام دوا‌ی ئایینی خیر که‌وتووم، ئایینی

محمەد. بەخودا زەررەبەك لە يەمامەوہ پیتان ناگات ئەگەر پەيامبەرى خودا ڕینگەنەدات، لە
 يەمامەوہ نازووڤە بۆ مەككە دەهات. كاتێك سومامە روپشت بۆ مەككە نەيانرەپشت نازووڤە
 بەریت بۆ مەككە. ئەهلى مەككە بۆ محمەديان نووسى: تۆ فەرمانى پيرىنى سىلەى پرەحم
 دەكەيت، تۆرەحمت لە ئيمە پريوہ، باوكانمانت بە شمشير كوشت، كورانيشمان بە
 برسيتى. محمەد بۆ سومامەى نووسى كە نازووڤەيان بۆ بەریت. ئەمە لە كاتێكدە كە لە
 حالەتى شەردا بوون و بۆى هەبوو نازووڤەيان لى بيريت، بەلام سۆزى بۆيان هەبوە و بەزەيبى
 پيان داھاتەوہ، بۆيە ڕینگەى لە نازووڤە نەگرت. ئەگەر محمەد يەك لە سەر دەى ئەم سۆز و
 بەزەيبى بە يەھوودى بەنو قورەيزە و بەنى نەزير و يەھوودى خەيبەر بەھاتبەتەوہ، بە كوشتن
 و پيرن و دەر بەدەرى و ئاوارەيبى ريشەكيشى نەدەكردن و بە توندوتيزيبەكى لە رادە بەدەر و
 دلرەڤى مامەلەى لەگەلدا نەدەكردن. سەرەراى ئەوہى ئەوانيش وەك قورەيش بوون لە
 دوژمنايەتياندا. ئەگەر بەويژدانەوہ پيرار بەدين دەلین، محمەد بەھانەى هەبوو لە مامەلەى توند
 و دلرەڤى لەگەل ئەو يەھوودانە، كەچى لەگەل قورەيش وانەبوہ، لەبەر ئەوہى دەزانيت
 جوولەكە دوژمنى هەتاهەتايى دەبن. لەو باوہرەدا نيبە كە پرواى پيپين و بگەرنەوہ بۆ لای، بە
 پيچەوانەى قورەيش كە خزمين، ئەگەر دوژمنايەتيشيبەكەن ئەوہ لە نەزانينەوہ، نەك
 حەسوودبيردن، هەرچەند دريژە بەدوژمنايەتى بەدن، روژنێك دەريت بزنان خيڤر و چاكسازى بۆ
 ئەوان دەويت و پرواى پيدەكەن و دەگەرنەوہ بۆ لای. نزاى بۆدەكردن و دەيگوت: خودايە
 هيدايتى خزمەكانم بەدە... نەزانن، واتە نازانن من خيڤرم بۆيان دەويت.
 هەرچەند بانگەشەكەى محمەد مروڤايەتیی جيهانى بوو، كە ئەمەيش سەرچەم خەلك
 لەخۆدەگريت، بەلام ناتوانين ئەم بانگەشەيە لە سۆزى نەتەوايەتى و دەدەريڤين، بەتايبەتى كە
 ئامانجەكەى بەرابوونى نەتەوہكەى خۆى، عەرەب بەگشتى و قورەيش بەتايبەتى نەريت
 ناكريت، بۆيە فەرموودەى زۆرى هەيە لە سەر بەباشترزانينى قورەيشى قەومى خۆى و
 بەچاكتردانانى نەتەوہى عەرەب بە سەر نەتەوہكانى تردا. ئەم فەرموودانە دەييت لەو بارەوہ
 تەماشيا بكرين، كە ويستويەتى رابوونيكە ناو ئەواندا روويدات بۆ بانگەشەكردنەكەى، چونكە
 پيى گوتن ناييت شانازى بە بابوپيرانەوہبەكەن، پيى گوتن: (كلکم لادم و آدم من تراب) واتە:
 هەمووتان لە ئادەمن و ئادەميش لە خۆلە. ئەگەر بلين قازانجکردن لە پاشايەتى بۆ خزمەكانى
 لە وتەيەكيدا (الائمه من قريش) واتە ئيمامەكان لە قورەيش دەبن، ناكۆكە لەگەل ئەوہى بلين
 بانگەشەكەى جيهانى گشتيە، بەلام دەلیم: بانگەشەكەى گشتيى جيهانى چيگيرە، لەبەر
 ئەوہى يەكسانى و براپەتى بۆ هەمووان و گشتى دەييت، تەنھا بۆ ئەوانەى دەچنە زيو
 ئيسلامەوہ لە هەر رەگەزىك بووبن يان سەر بە هەر قەومىك بووبن. دەلایت: (إنما المؤمنون
 اخوة). واتە هەموو باوہرداران بران، دەلایت: (المسلمون يد على من سواهم تتكافأ دماءهم
 ويبسعى بذمتهم أدناهم) واتە: موسولمانان بالادەستن لە سەر ئەوانيتر و خوڤيان طرانترة و
 خەلكى لەوان نرمترن و هەول بۆ ئيسلامبوون دەدات، هەر وەھا دەلایت: (كلکم من آدم و آدم
 من تراب) هەمووتان لە ئادەمن و ئادەميش لە خۆلە. دەلایت: (لا فضل لعربى على اعجمى إلا
 بالتقوى) واتە هيج عەرەيىك لە عەجەمىك بەخشنەتر نيبە و لەپيشتەر دانانريت لەچاكەخوازیدا
 نەريت. براپەتى و يەكسانى گشتيى هەمەگير بۆ سەرچەم موسولمانان دژ بەوہ نيبە كە
 سيستمى پاشايەتى لە خزمەكانى ييت، بەلكوو پشتگيرى دەكات و جەختى لەسەردەكاتەوہ،
 لەبەر ئەوہى ئيمامەت تەنھا بۆ چيەچيكردى بانگەشەكەيە، لە كۆى ئەحكامەكانى
 ئيمامەتيش يەكسانى و براپەتییە، هيج ناكۆكيەك نيبە لە زيوان بانگەشەى بە ئيسلامبوون بۆ
 جيهان بەگشتييت و ئيمامەت بۆ قورەيش ييت. ئەگەر بلين بۆچى بە چاكى زانى قەومەكەى
 چيەچيى ئەحكامى بانگەشەكەبەكەن؟ دەلیم: لەبەر ئەوہى بانگەشەكە بە خوڤن و شمشيرى
 ئەوان دەكرا، مافى خوڤانە كە زالبن بە سەر ئەحكامەكانيدا. سەرەراى ئەوہى ئيمام لە
 قورەيش دەييت بەتەنھا قەتيس ناييت لەواندا، بەلكوو بەلاى ئەوہدا دەشكيتەوہ كە لەوان ييت،
 دەشيت ئيمام لە غەيرە قورەيش هەميشە بە باشتر نەزانريت. ئەوہى بەلگەى خۆشەويستییە
 بۆ قورەيش، كە پيغەمبەر هەميشە سەر بەرزى ئەوانى دەويست. كاتێك چوونە ناو مەككە و
 ئەبووسوفيانان گرت، فەرمانى بە عەباسى مامى كرد كە ئەبووسوفيان بەریت لە دەروازەكەى
 مەككە لە تەنگەبەرى ئەلوادى بوەستن بۆ ئەوہى سوپاى پيغەمبەر لە كاتى چوونە ناوہوہى
 مەككەدا بييڤيت. لەئێو ئەنسارەكاندا، سەعد كورى عەبادەى ئەنسارى ئالاي پەيامبەرى
 خوداى لاو، كە سەعد بە لای ئەبووسوفياندا روپشت ئەويش لە تەنگەبەرەكەى دۆلى وادى

دا وه ستابوو، نه بووسوفيان به عه باسی گوت: نه وانه کین؟ گوتی: نه وانه نه نسانن "لایه نگرانن" سه عد کوری عباد نالاکی پیبوو، سه رکردایه تییده کردن کاتیک سه عد به ویدا رویش و گوتی: نهی نه بووسوفیان نه میرۆ روژی مه لحه مه یه، نه میرۆ حرام حلال ده کړیت، نه میرۆ خودا قوره یش زه لیل ده کات، سه عد رویش و پیغه مبه هات، نه بووسوفیان پیی گوت: نهی په یامبه ری خودا فه رمانت کردوه قه ومه که ت بکوژیت؟ سه عد که لږه وه رویش وای گوت، ده لیت نه و ده یانکوژیت و قسه کانی دووباره کرده وه، تکای خوات لیده که م بو قه ومه که ت، تو به ره حم و چاکه خوازیت و پیوه ندیت هه یه له گه لیاندا. په یامبه ر گوتی: نهی نه بووسوفیان سه عد دروی کرده، نه میرۆ روژی ره حمه ته، خودا قوره یشی تیدا سه ربه رز ده کات. له میژوودا نمونه یه، که پیاوکی وه که محمه د له مه که دا، سه رباری نه و هه موو نازار و نه شکه نه چه یی له پینا و چاکسازی قه ومه که یدا بینیی، به لام کولی نه دا. زوربه ی چاکسازی خوازان له ریگه یی نه و چاکسازی به دا کوژان. کوشتن وه که نه مه نییه، چونکه کوشتن سه عاتیک نازاری ده پیت، به لام نه مه نازاریکی به رده وامه، سه ره رای نه وه یش محمه د جگه له سه ربه رزی، هیچی بو قه ومه که ی نه ده ویست، له کاتی چوونه نیو مه که دا و له کاتی سه رکه وتندا لپی خوشبوون، جگه له هه ندیک که س که جنیویان پیدابوو، نه وه ی باسمان کرد به سه بو عه قله مه ندان.

(6)

قوره یش کییه؟

پیشتر گوتمان "تیمامه کان له قوره یشن"، پیویسته بزانین قوره یش کییه. بویه ده لاین: پیکه وه به ستنی شته کان کویانده کاته وه و ده پیته بناغه یه ک بویان. ده لاین نه وه به یه که وه به ستنی خراپه کاریه کان، واته کوکردنه وه ی جوړه کانی خراپه کاریه. بنه چه شتی لیده بیته وه، بویه نه گه ر بلین (فهر) بو نمونه بنه چه ی قوره یش، واته قوره یش له فه رن، نه وانه ی لپانه وه هاتوون، نه گه ر باوو پایرانیان و منداله کانیان له قوره یش نه بن. نه گه ر نه مه بزانی، پیتده لاین ناکوکبوون له سه ر بنه چه ی قوره یش، له سه رووی نه وه وه یه، به که س نالین فورشی، له سه ر نه وه یش نه وه ستاوم کی پشنگیری نه مه ده کات. خاوه نی (السیره الحلبیه) ده لیت: نه م قسه یه ی بو هه ندیک له شیعه کان گه رانده ته وه، ده لیت: نه مه یش قسه یه کی پوچه، له به ر نه وه ی نه م قسه یه له به ر نه وه کراوه که وا پیشانی بده ن نه بو به کر و عومه ر له قوره یش نین، له به ر نه وه ی ناگه نه پیغه مبه ر له پاش (قصی) نه پیت، له به ر نه وه ی نه بو به کر له (مورره) وه ده گاته پیغه مبه ر، ته میم کوری مورره له پینج پشته وه ده گاته وه نه بو به کر، به لام عومه ر له که عبه وه ده گاته وه به پیغه مبه ر و عومه ر به حه وت پشت ده گاته که عب، ده رنه نجام ده پیت (قصی) بنه چه ی قوره یش بیت، به ویپییه ی نه بو به کر و عومه ر له قوره یش نین و مافی تیمامه تی گه وره یان نییه که خیلافه ته، له به ر نه وه پیغه مبه ر گوتوویه تی تیمامه کان له قوره یشن و به قوره یشی گوتوه نیوه له پیشترن له م بابه ته دا، نه گه ر عه داله ت نه بن له سه ر حه ق نابن، به لام لای هه موان فه ر به بنه چه ی قوره یش داده نریت. زوپیر گوتی: (ابن بکار) بنه چه و پشتا و پشتزانه کانی قوره یش و خه لکی تریش له سه ر نه وه کوکن که قوره یش له "فه ر" وه هاتوه. فه ر نازناویکی هه بوو. به ناوی قوره یش ناسراوه، راستییه که ی پیچه وانه ی نه وه یه، باوکی به فه ر ناوی ناوه، به لام نازناوه که ی قوره یش، له به ر نه وه هاتوه که قورش ی کرده واته به دوا ی پیداویستی نه وانه ی پیویستیان به شت بوه گه راوه وه ولیداوه، بو نه وه ی به پاره پیویستییه کانیان بو پیدا بکات و بنه ماله که ی له وه رزی حه جدا پیداویستییه کانی خه لکیان دابین کرده، بویه پیمان گوتراوه قوره یشییه کان. فه ر بنه چه ی قوره یش، نه بوومالیکی باوکی و نه زری باپیری له قوره یش نه بوون، به هیچ کامیان و ته نانه ت منداله کانیشیان نالین قوره یشی. نه وه ی راستی بیت، بنه چه ی قوره یش (النضر بن کنانه) یه، به هیچ پیاوکی له سه رووی نه مه وه نالین قوره یشی، فه قیهه کان له باره ی بنه چه ی قوره یش وه ده لاین: (النضر) نه م نازناوه ی پیی به خسراوه، له به ر نه وه ی سیما ی جوان و ریگ بوه و ناوی قه یس بوه. به لگه یش بو نه مه،

فەرموودەيەكى محەمەد لە گەل شاندیكى كیندەدا بوە، كە لە شەست كەس بوون "هەندیک دەلین هەشتا كەس" و (الاشعث بن قیس) یان تیدا بوە، محەمەد دا پیرەيەكى لە كیندە بوە كە دەكاتە داىكى دا پیری كلاب، (الاشعث) پێی گوتو، ئەم محەمەد ئیমে لە كوری تالخورەكانین و تۆپش كوری ئەوانیت؛ مەبەستى داىكى كلابى دا پیرەى بوە. محەمەدیش دەلایت: نەخیر، ئیমে لە بەنى نەزرى كوری كینانەین و پشت بە داىكان نابەستین و لە باوكانمان بنەچە و پشت وەر دەگرین، واتە خۆمان ناگەرینینەووە بۆ داىكان و نەسەبمان بۆ باوكانە، هەر وەها دەلین ئەشعەس بە پەيامبەرى گوتو: تۆ كوری تالخورەكانى. لە بەر ئەوێ عەباسى كوری عەبدولموتەلیبى مامى بازركان بوە، كە بۆ بازركانى سەفەرىدە كرد و دەرویشتە هەر ناوچەيەكى عەرەب، پرسىاریان لێكردو: تۆ كییت؟ گوتوو پەتە: من كوری زراوخۆرەكانم، تا بە گەورە خۆى نیشان بدات، لە بەر ئەوێ كیندەكان پاشا بوون. بەو قسەيەيە عەباس: كیندەكان وایان زانیووە قورەیش لەوانە، بۆیە ئەشعەس ئەو قسەيەى بە پەيامبەر گوتو. سیرەى بن هاشام پشتگیری ئەم بۆچوونە دەكات، كە ئەشعەس ئەو قسەيەى بە محەمەد گوتو، پێغەمبەر بەیەكى بۆ كردو و گوتوو پەتە: ئەم نەسەبە بۆ عەباسى كوری عەبدولموتەلیب و رەببەى كوری حارس بگێرنەو، هەردووکیان بازركان بوون. ئەوێ لە نێو عەرەبدا بلابوو و پرسىاریان لێكراو كین، گوتوو پەتە ئیমে لە تالخورەكانین وەك سەر بەرزبەك لە بەر ئەوێ كیندەكان پاشا بوون. ئینجا محەمەد پێی گوتوون نەخیر، بەلكوو ئیমে لە بەنى نەزرى كوری كینانەین و لە داىكانەو نەسەب وەرناگرین و پشت لە باوان ناكەین. من وایدەبینم قسەكەى محەمەد پشت لە داىكانەو وەرناگرین، پشتگیری لە گێرانەوێ بەكەم دەكات كە ئەشعەس دەلایت، محەمەد گوتی: تۆ كوری زراوخۆرەكانى، نەك لە سەر قسەكانى عەباس، بەلكوو محەمەد دا پیرەيەكى لە كیندەكانە، دەنا ئەو هێچ نابەخشیت كە بلایت نەسەب لە داىكانەو وەرناگرین.

ئەوێ پشتگیری لەو دەكات كە (النضر) بنەچەى قورەیش پیت، لە سەر دەسى واسلە كوری ئەسقەع هاتو، دەلایت: گویم لە پەيامبەر بوو گوتی: خودا قورەیشى لە كینانەو هینا بەنى هاشمیش لە قورەیش و منیش لە بەنى هاشم. ئەم فەرموودەيە و ئەوێ پیتش بە راشكاوى پیشانیدەدەن كە (النضر) بنەچەى قورەیش، نەز و مندالەكانى و ئەوێ تێكەل بوە لە گەلپاندا، پێیان دەلین قورەیش، ناكړیت كەس لە محەمەد بەخۆى باشتەر بنەچە و نەسەبى خۆى بزانی.

ئایا محەمەد كەسى بۆ خیلافەت دیاریكرد؟

پیتش باسى ئەو مان كرد، كە ئیمامەكان لە قورەیش دەبن، گوتمان قورەیشیەكان كین، ئیستایش شایانى ئەوێ وەلامى ئەم پرسىارە بە نەخیر بەدەینەو، لە بەر دوو هۆكار. یەكەم: محەمەد فەرمانى پێ كراو، لە هەموو شتێكدا راوێژ بكات، لە قورئاندا هاتو: {وشاورهم فى الأمر} واتە: لەسەر شتەكە راوێژیان پێ بكە. لە فەرموودەيەكدا لە ئەبووهورەیرەو گوتوو پەتە: "هێچ كەسێكم نەبینى لە پێغەمبەر زیاتر راوێژ بەهاوێلانى بكات. هەر وەها عایشە گوتوو پەتە: "هێچ پیاوێكم نەبینى لە پەيامبەر زیاتر راوێژ بەپاوەكانى بكات." لەمەدا بۆمان دەردەكەوت بە فەرز و خەمڵاندنیش پیت، ئەگەر بیوستایە یەكێك بۆ ئەم ئەركە گەورەيە دیارى بكات -واتە خیلافەت- بە ئاشكرا راوێژى بەهاوێلانیدە كرد، كە لە هەموو بوارێكدا راوێژى پێ كردوون. ناكړیت تاكړهوانە و بەراى خۆى و بى راوێژ كردن كەسێكى دیارى كړدیت، بەلام ئەوێ نەگوتو و راوێژیشى بە كەس نەكردو، ئەگەر بیکردایە لە لایەن خەلكەو بەس دەكرا و دەیانگێراپەو، لە بەر ئەوێ كاریكى وا گەورە دەخوازیت باس بكړیت و بگۆزرتەو بۆ دواى خۆى. ئەمە لە لایەك، لە لایەكى ترەو محەمەد بەو شیوێ بەكارى بگردایە، بنەماى راوێژى وەك سونەتێك بۆ میللەتەكەى نەدە كرد بۆ ئەو لە سەر جەم كارەكانیاندا فێرى بن و كارى پێ بكەن، لە قورئاندا دەلایت: {وأمرهم شورى بينهم} [الشورى: 38] واتە: پەراوێژ لە نێو خۆیاندا دەپیت. دیاریكردنى خەلیفە، بى راوێژ، لە گەل ئەوینەماپەدا ناكۆكە و لە گەل تێروانینى خۆبشیدا ناكۆكە، وەك لە رەفتارەكانیدا دەردەكەوت، لەوردەكاریى شتە گرینگەكاندا راوێژى بەهاوێلانى كردو. ئەگەر خیلافەتى بۆ قورەیش داناو، بەلام مافى دەنگدان و پراوەرگرتن پارێزراو، بە تايبەتى لە كاریكى گەورەى ئاوادا، وەك بنەمايەك پێوستیەكى (شورى) راوێژ كردنە بۆ هەر تاكێك. دوهم: دامەزراندن نە لە قورئان و نە لە فەرموودە كاریگەرەكانى محەمەدیشدا هاتو، كە بەراشكاوى باس لەو بكات، كە كەسێكى بۆ خیلافەتى خۆى دیاریكردیت.

بەلى! ئاماژەى پێداو و نراستەوخۆ قسەى لە سەر كردو، بە نۆینى لە گەل ژنەكانیدا ئەوێ

درکاندوه، له‌وانه؛ له کاتې نه‌خوښی و مردنه‌که‌یدا فرمانی کرد که نه‌بووبه‌کر نوټر به خه‌لک بکات، به‌لام نه‌مه به‌لگه‌ی ته‌واوی نه‌وه نیه که به خه‌لیفه دایمه‌زراندیټ، له‌به‌ر نه‌وه‌ی خیلافه‌ت کارټکی گرینگه و ده‌بیټ لټدوانی له سه‌ر بدات و رایگه‌به‌نټ، نه‌مه‌یش به بوونی شایه‌ت ده‌کرټ. باسیان له‌وه کرده، که له بنیاتنای مزگه‌وته‌که‌ی مه‌دینه‌دا، ریزبه‌ندیی به‌رده‌کانی به‌ناوی خه‌لیفه‌کانی دواي خوټه‌وه داناوه.

له سیره‌ی حه‌له‌بیدا ده‌لټ: "کاتټک له بنیاتنای مزگه‌وته‌که‌دا، به‌ردټکی دانا و به نه‌بووبه‌کری گوت له دواي من به‌رده‌که‌ت دابنټ، دواتر به عومه‌ری گوت به‌رده‌که‌ت له ته‌نیشته نه‌وه‌ی نه‌بووبه‌کره‌وه دابنټ، دواتر به عوسمانی گوت، به‌رده‌که‌ت له ته‌نیشته عومه‌ره‌وه دابنټ، ئینجا گوتوویه‌تی نه‌مانه خه‌لیفه‌ی پاش من". له گټرانه‌وه‌یه‌کی ترده‌لټ: نه‌مانه وه‌لی نه‌مری پاش من. نه‌بووزهرعه ده‌لټ: نه‌م فرمووده‌یه خراب نیه پشته یټبه‌سترټ، که دادوهر ده‌ریه‌پناوه و چاکسازیی تټدا کرده. ئین که سیر ده‌لټ: پشته‌ستن به‌م فرمووده‌یه زور ناموټیه، هه‌ندټکیان ده‌لټن نه‌م فرمووده‌یه له (صحیح‌دا) نه‌هاتوه. بوخاری له میژوه‌که‌یدا ده‌لټ: ئین حه‌بان به دواي نه‌م فرمووده‌یه‌دا نه‌چوه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی عومه‌ر و عوسمان و عه‌لیگوتوویانه پټغه‌مبه‌ر که‌سی به خه‌لیفه دانه‌ناوه. هه‌ندټکیان ده‌لټن: خیلافه‌ت لټره‌دا مه‌به‌ستی خیلافه‌تی زانسته و رټنوټنیی. ئین حه‌جر هه‌یته‌می ده‌لټ: له و کاته‌دا که به‌رده‌کانیان داناوه له بنیاتنای مزگه‌وته‌که‌دا، پټغه‌مبه‌ر گوتوویه‌تی، نه‌مانه خه‌لیفه‌ی پاش من. مه‌به‌ستی خیلافه‌تی زانسته و رټنوټنی بو، نه‌مه‌یش له کاتټکدا بو زور زوو بوه بو باسکردن له خیلافه‌ت، که عاده‌ته‌ن نه‌م چوره باسه له کاتټی نزیکوونه‌وه له مردندا ده‌بیټ، هیچ ده‌ویکی بی ناکوکی له‌م باره‌وه نیه، به‌لام من بی دوودلی ده‌لټم، نه‌م فرمووده‌یه دانراوه یان ده‌ستکاریی کراوه، به‌زیادکردنی (نه‌مانه خه‌لیفه‌ی من). زور دووره یان مه‌حاله له کاتټکدا محمه‌د تازه کوچی کرده بو مه‌دینه، وای زانیټ به کوچکردنی کاره‌که‌ی ته‌واو بو، تا چه‌ند که سیکی وه‌ک خه‌لیفه بو خوټی دیاری کردیټ، نه‌ک یه‌ک خه‌لیفه‌یش. که نه‌وه نه‌یزانیوه پاش کوچکردنی بو مه‌دینه له لایه‌ن قه‌ومه‌که‌یه‌وه رووبه‌رووی چی ده‌یته‌وه، جارټک به هټر و توندی بانگه‌شهی نه‌کرده و جارټک سه‌رکه‌وتوو نه‌بوه. نه‌مه پټکه‌نیواوییه که بیر له‌وه بکاته‌وه، کی ده‌یته خه‌لیفه‌ی دواي نه‌وه.

له وته نه‌یټییه‌کانی نه‌وه‌ی له سوره‌تی التحريم دا هاتوه: {واذ أسر النبی الی بعض أزواجه حدیثا} [التحریم: 3]. واته: پټغه‌مبه‌ر قسه‌ی نه‌یټی لای هه‌ندټک له ژنه‌کانی درکاند. شیکه‌ره‌وان ده‌لټن: نه‌وه‌ی له (ازواجه) مه‌به‌سته حه‌فسه‌یه، که له فرمووده‌یه‌کدا، ماریه‌ی له خوټی حه‌رام کرد و خیلافه‌تی بو نه‌بووبه‌کر و عومه‌ر داناوه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی له روژی عایشه‌دا چوه‌ته لای ماریه‌ی دایکی منداله‌که‌ی، له کاتټکدا که حه‌فسه پټی زانی، نه‌م فرمووده‌یه‌ی به نه‌یټی پټی گوتوه و پټی گوتوه نه‌یدرکټیټ. نه‌گه‌ر نه‌مه راست بیټ، هیچ نامازه‌یه‌ک به‌دامه‌زراندن ناکات، له‌وانه‌یه بو رازیکردنی عایشه و حه‌فسه‌ی کچی عومه‌ر نه‌م قسه‌یه‌ی کردیټ. هه‌روه‌ها فرمانی خیلافه‌ت زور له‌وه گه‌وره‌تره که نه‌یټییه‌ک بیټ له نټوان خوټی و هه‌ندټک له ژنه‌کانی دا باسیکرټ. له‌به‌ر نه‌وه‌ی کارټکی گشتییه و په‌یوه‌سته به هه‌موو موسولمانانه‌وه. نه‌وه بنه‌ما و پره‌نسیپی به‌رژه‌وه‌ندیی گشتییه، که به ئاشکراییټ نه‌ک نه‌یټی، هیچ حکومه‌یکی نیه به‌نه‌یټی بیټ و نه‌مه دامه‌زراندن نیه. نه‌مان فرمووده‌ی غه‌دیری خوم ده‌هټنه‌وه که شیعه په‌یوه‌ستن پټوه‌ی و ده‌لټن، له دواي محمه‌د خیلافه‌ت بو عه‌لییه. هیچ دامه‌زراندټکی تټدا نیه، هیچ لټدوانټکی له و باره‌یه‌وه تټدا نیه، نه‌وه‌ی تټدایه‌گوتوویه‌تی: "نه‌وه‌ی من مه‌ولای بم، عه‌لی مه‌ولایه‌تی." با نه‌م هه‌واله‌ت به کورټی بو باس بکه‌م، بو نه‌وه‌ی له‌ویوه بوچوونمان بینابکه‌ن، ده‌لټن: محمه‌د پټش نه‌وه‌ی پروات بو حه‌جی خودا‌حافیزی له سالی ده‌یه‌می کوچیدا، خالیدی کوری وه‌لیدی نارد بو هه‌مه‌دان له یه‌مه‌ن (هه‌مه‌دانی یه‌مه‌نه نه‌ک ئبران -) بو نه‌وه‌ی داوايان لی بکات بین به موسولمان، عه‌لیی کورټه‌بووتالییی به‌دوايدا نارد و گوتی: با نه‌وه له جټگه‌ی بیټ و خالید بگه‌رټنه‌وه، له و کاته‌دا که محمه‌د له حه‌جی خوا‌حافزیدا بو، عه‌لی هات بو لای، له و کاته‌یشدا هه‌موان موسولمان بوون، ناکوکییه‌ک و ناخوښییه‌ک له نټوان عه‌لی و هاوه‌لانی که له یه‌مه‌ن له‌گه‌لیدا بوون روویدا بو، یه‌کټک به‌ناوی بوره‌یده‌ی کوری حه‌سیب بو، لای پټغه‌مبه‌ر شکاتی له عه‌لی کردبوو که چوټ لالوتییه‌ک له عه‌لییه‌وه هه‌بو، له و کاته‌دا سیماي پټغه‌مبه‌ر گورانی به‌سه‌ردا هاتوه، پټی گوتوه: نه‌ی بوره‌یده له‌گه‌ل عه‌لیدا تټک مه‌چو، عه‌لی له منه و منیش له نه‌وه؛ گوتوویه‌تی ئایا من له‌وان

زیاتر له پيشه وهی ئيمانداران نیم، گوتوویه تی: به لئى ئه ی په یامبه ری خودا، گوتوویه تی: بویه هر که سیک من مه ولای بم، عه لی مه ولایه تی. واته فه رمانداریه تی و قسه کانی رووبه رووی بوره یده کردوه نه ک خه لکی تر، ئینجا که محمه ده گه ییشته وه ته غه دیری خوم، که سه ره مه ککه یه، پیی خو ش بو ه ئه مه به ها وه لانی بلیت، بو بیتاوانزانی عه لی، که قسه یان له سه ر کرده. ها وه لانی کو کردوه ته وه و گوتاری بو دا ون و چاکه ی عه لی بو باسکردو ون و بیتاوانپی ده رخشته وه له و شتانه ی که ئه وانه ی له گه لیدا بو ون له یه من باسیان لئوه کردبو و، به و هو یه ی گوا یه له و شتانه ی پیی دا ون ره زیلی و ناعه داله تی پیوه کرده، راستیه که ی لای عه لی بو نه ک ئه وان، له گوتاره که یدا ده لیت: ئه ی خه لکینه منیش وه ک ئیوه مرو قم که په یامی خودام بو دیت، وه لامی ده ده مه وه، من به رپر سیارم و ئیوه یش به رپر سیارن له وه ی ده لاین، گوتیان: شایه تی ده ده ی که تو ئه وه ت کرده و هیلاک بو ویت و رینماییت کردو وین، خوا چاکه ت بداته وه، گوتوویه تی، ئه ی ئیوه شایه تمان به (لا اله الا الله و ان مجد عبده و رسوله) ناهین، که به هشت حه قه و دوزه خیش حه قه، مردن حه قه و زیندوو کردنه وه ی پاش مردنیش حه قه. ئه و کاته بیگومان هه ردیت، خودا ئه وانه ی له قه بردان ده ژینته وه، گوتیان: به لئى شه هاده ت به وه ده ده ی، گوتی: خودایه شایه ت به، ئینجا هانیدان پابه ند بن به کتیبی خودا وه و وه سیه تی به خزمانی کرد و گوتی: من هه ردوو سه نکه که تان؛ کتیبی خودا و ئه وه ی له منن ئه هلی به ی، له یه ک نابن تا ده گه رینه وه شوینی خو تان، له ئاست عه لیدا گوتی: له ئیوه له پیشتر نیم... دووباره ی کرده وه، ئه وانیش به دانپیدانان و باوه رکردن وه لامیان ده دایه وه، له وندا ده ستی عه لی به رزه کاته وه و ده لیت: هر که سیک من مه ولای بم، عه لی مه ولایه تی... خودایه له گه ل ئه وه دابه، که ولایه تی ده داتی... دژی ئه وه به، که دژی ده وه ستیت... رقت له وه بیت، که رقی لئیه تی،... ئه وه سه ریخه، که سه ریبه خات... یارمه تی ئه وه بده، که یارمه تی ده دات... ئه وه په شیمان بکه ره وه، که ته ریقی ده کاته وه... حه ق بو لای ئه و بنیره، بو هر کو یه ک ده روا ت. ئه مه گوتاری محمه ده له روژی غه دیری خوم دا، که هیچ شتیکی له ئه مری خیلافه تی تیدا نیه.

ئه گه ر نیازی ئه وه بو ویت عه لی به خه لیفه دابیت، له چینگه ی ئه م هه موو دوعا دوورودرژه، باشتر نه بوو دوا ی راوژ بلیت: عه لی خه لیفه ی ئیوه به له پاش من، چي ده لاین؟ هه رچییه ک بیت ئه م فه رمووده یه، گیرانه وه یه که له گیرانه وه کان و هه والیکه له هه واله کان و له هیچ کتیبیکدا نه نووسرا وه، جگه له وه و پاش به سه ر زا ره کی ها توه و نا کوکی و مه یلی حیزبی له ما وه ی سه ت سالدا، هه ندیک گیره وه و حیکایه تخوانی فه رمووده کان، چاکساز بیان تیدا کرده، هه ندیکیان تانه یان له راستی دا وه، وه ک ئه بی دا ود و ئه بی حاتم ئه لرازی، هه ندیکیان ده لاین ئه وه ی تیدا ها توه وه ک (والی من والا) پشتگیری ئه وه بکه که به مه ولای ده زانیت. له ورسته ئینشانیانن که پرو پاگه نده ی زیاده ن و بو شتی تر دانرا ون، ئه مه یش ئه وه ده گه یه نیت، مه یلی حیزبایه تی به زیاد و که مکردنه وه و تانه لیدان و چاکساز ی له م گوتاره دا هه بو ه. ته نانه ت شیعه وا ی ده گیرنه وه که گوتیت: عه لی برامه و وه سیتی پاش من و خه لیفه ی ئایینی من، گوتوویه تی ئه ماره تی خه لک بده نه ده ست عه لی، هه یتر له قسه لوک له م باره وه زوره. باشترین ریگه بو ده رخشتنی حه قیقه ت له م پرس و مه سه له یه دا ئه وه یه، ئه و هه واله ساختانه وه لابنرین، بو ئه وه بگه رینه وه که عه قل و نه قل پشتگیری ده کهن، ئه ویش ئه وه یه؛ بو محمه د ناشیت به م شپوه یه خه لک دایمه زرینیت، که نا جو ره له گه ل ئه وه ی فه رمانی پی کرا وه، راوژ له گه ل ها وه له کانیدا بکات له سه رجه م با به ته گرینگه کاندان. پرساریان له ئیمام نه وه ی کرد، قازانچ له وه ده کرت که پیغه مبه ر گوتیت ئه وه ی من مه ولای بم، عه لی مه ولایه تی، که عه لی له پيشه بو ئیمامه ت نه ک یه ککی تر؟ له وه لامدا ده لیت: به لگه ی ئه وه نییه، به لکو و اتاکه ی لای زانایانی ئه م کاروباره ن و ده ییت بو پشترا ستکردنه وه ی جبه چیکردنی! واپیشانده دات که به مه ولای بزائم و خو شم بویت و نیازیکی له گه ل عه لیبش ئا وه یه. بو مه ولا و اتاکی زور هه یه، و اتاکی شیواکی بو چینگه ی له م فه رمووده به رژه، که ده ییت خو شی بو وین و رقیان لپی نه ییت، له به رنه وه ی که گوتوویه تی هر که سیک من مه ولای بم، عه لی مه ولایه تی، ئه مه یش له ره وتی وه لامدانه وه ی بو ئه وانه ی قسه یان له سه ر عه لی کرده که بیتاوان بو ه تیدا، باشیکرده، و اتاکه ی وا ده گه یه نیت، که چو ن له سه رتانه خو شتان بویم، ده ییت عه لیبش خو ش بویت. له مه دا چو ن ئاوا تینگه ی که عه لی له پيشه بو ئیمامه ت، ده ییت ئه وه له وه دا ببینیت، که چی به سه ردیت، نه ک له چ حاله تیکدایه. ئه وه ی لیده رده که ویت هیچ کاتی

نییه، ئەم فەرمووده‌یه‌یش دە‌قۆکی نییه که پاش مردنی په‌یامبه‌ر عه‌لی خه‌لیفه بێت. به‌لگه‌ی ئەوه‌یش که عه‌لی ئەم فەرمووده‌یه‌ی به‌ به‌لگه‌ نه‌هێناوه‌ته‌وه، تا ئەو رۆژه‌ی خه‌لافه‌ت بۆ ئەو بوه، وه‌ک وه‌لامدان‌ه‌وه‌یه‌ک بۆ ئەوانه‌ی کێشه‌یان له‌گه‌لیدا هه‌بوو، بێده‌نگی کردوه له‌ سه‌ر ئەم به‌هانه‌یه‌ به‌و شێوه‌یه‌ تا رۆژانی خه‌لافه‌ته‌که‌ی، بۆ ئەوانه‌ی که که‌مترین عه‌قلیان هه‌ییت، ئەمه‌ ده‌قی ئەوه‌ نییه، که پاش مردنی په‌یامبه‌ر په‌کسه‌ر ئەو ئیمامه‌ت بگرێته‌ده‌ست. به‌و به‌لگه‌یه‌ی که ئەم فەرمووده‌یه‌ هه‌یچ ده‌قۆکی تێدا نییه، ئیمامه‌ت بۆ عه‌لی بێت، که له‌ نه‌فلکردنیدا ناچۆری تێکه‌وتوه و عه‌لی خۆی نه‌یگوتوه؛ په‌یامبه‌ر هه‌یچ ده‌قۆکی باسکردبێت، پاش مردنی هه‌یچ که‌سێکی به‌ خه‌لیفه‌ دانابێت، نه‌ عه‌لی و نه‌ که‌سێکی تر. گوتراوه‌ عه‌لیگوتوووه‌تی تۆ باوه‌رپێکراویت و نه‌وه‌ت بینوه، ئەوه‌ی گوێت لێ بوه قسه‌مان بۆ بکه، گوتوووه‌تی: نه‌ به‌خودا، من په‌که‌م که‌سم که باوه‌ری پێده‌که‌م و به‌ درۆی ناخه‌مه‌وه، ئەگه‌ر په‌یمانێکم له‌ په‌یامبه‌ر لاییت له‌وباره‌یه‌وه له‌ سه‌ر ئەوه له‌ جه‌نگ خۆم دوورناخه‌مه‌وه، ئەگه‌ر هه‌یچم نه‌دۆزیوه‌ته‌وه له‌م "چاکه‌ت"ه‌ زیاتر. له‌ گێران‌ه‌وه‌یه‌کی تردا: ئەگه‌ر په‌یمانێکم له‌ په‌یامبه‌ره‌وه لاییت له‌وباره‌وه براکانی به‌نی ته‌میم و عوده‌ی "واتا ئەبووبه‌کر و عومه‌ر"م نه‌هه‌شت له‌ دوا‌ی ئەو له‌ سه‌ر مینه‌به‌ره‌که‌ی بوه‌ستن و به‌ده‌ستی خۆم ده‌مکوشتن. ئەوه‌ی گێراوه‌ته‌وه که کاتیک په‌یامبه‌ر نه‌خۆشیه‌که‌ی تونده‌بێت وه‌لگیانه‌لادا ده‌بێت و تینی بۆده‌هه‌ییت، عه‌باسی مامی به‌ عه‌لیی گوتوه، با پێرۆین بۆ لای پێغه‌مبه‌ری خودا، ئەگه‌ر ئەم کاره‌ی بویت پێمان ده‌لێت: ئەگه‌ر له‌م فەرمووده‌یه‌دا ده‌قۆک هه‌ییت بۆ ئیمامه‌تی عه‌لی، له‌ویدا عه‌لی به‌ عه‌باسی مامی گوتوه: پێویست ناکات، په‌یامبه‌ر له‌ دوا‌ی خۆی خه‌لافه‌تی بۆ من دانه‌ناوه.

هه‌وا له‌کان ئەوه ده‌یگێرنه‌وه، له‌ رۆژی سه‌قیفه (که‌پر)ه‌که‌ی به‌نی ساعیده‌دا، لایه‌نگران (أنصار) گوتیان: میریک له‌ ئیمه و میریکیش له‌ ئیوه، ئەبووبه‌کر نا‌ره‌زایه‌تی ده‌ریری و گوتی: "ئیمامه‌کان له‌ قوره‌یشتن" ئەگه‌ر ئەم فەرمووده‌یه‌ ده‌قی ئیمامه‌تی عه‌لیی تێدا‌بوایه، باسیانده‌کرد و به‌هانه‌یان بۆ ئەبووبه‌کر و لایه‌نگران ده‌هه‌یینه‌وه، که ئەو ده‌قه خه‌لافه‌تی عه‌لیی تێدا‌یه. له‌ ئیوان ئەمه و قسه‌کانی غه‌دیری خوم له‌و کاته‌دا دوو مانگ بوه، ئەگه‌ری له‌بیرچوون له‌ لایه‌ن عه‌لی و عه‌باسی مامی و هه‌موو هاوه‌لان زۆر دووره، سه‌ره‌رای ئەوه‌ی کاتیک به‌ عه‌لیان گوت، لایه‌نگرانگوتووایه‌ میریک له‌ ئیمه و میریک له‌ ئیوه، گوتوووه‌تی و ته‌که‌ی پێغه‌مبه‌رتان به‌بیریانداهێناوه‌وه "له‌ چاکه‌خو‌ازانیان قبوولده‌کریت و بۆ خراپه‌کارانیان تێپه‌رین" چۆن بۆ ئەوان ده‌بێت که وه‌سه‌یه‌تیان له‌سه‌رکراوه.

ئەگه‌ر عه‌لی بیزانیایه‌ ده‌قۆک هه‌یه‌ بۆئیمامه‌تیبوونی، وه‌ک له‌ وه‌لامی ئەنساره‌کاندا ده‌یگوتوه‌وه. ئەوه‌ی له‌ سیره‌تی عه‌لیی کورینه‌بووتالیب ده‌یزانین، که پیاوێکی نازا بوه نه‌ک به‌ شمشیر به‌ ته‌نزا، به‌لکوو به‌ زمانیش: نازایه‌تی گوفتار و زمان. هه‌روه‌ک له‌ شه‌ردا بویر و توندوتۆل بوه، ناکریت له‌ئاستی حه‌قدا ده‌م دا‌بخات و بێده‌نگ بێت، له‌ راگه‌یاندنی حه‌قدا، هه‌یچ که‌سێک له‌ سه‌ر حه‌ق لۆمه‌ی ناکات و ترسی له‌ هه‌زی نا‌حه‌ق و بوغرا و لوتبه‌رزی نه‌بوه. ئەگه‌ر له‌ سه‌ر گێران‌ه‌وه‌ی خه‌لک بوه‌ستین، ده‌بێت به‌لێپراوه‌یی عه‌لی به‌و شێوه‌یه‌ بناسین، ئەم سه‌یفه‌ته‌ جیاکاریه‌ی وای لێ کرد، رێگه‌ی له‌ هه‌وله‌کانی بگریت له‌ کاتی خه‌لافه‌تیدا، به‌لام ته‌ماشای شیه‌به‌که‌ن بزانی چ‌ی ده‌لێن؟

ده‌لێن عه‌لی کێشه‌ی خه‌لافه‌ت له‌ پێناو ته‌قوا و پا‌ه‌ندیوون به‌وه‌سه‌یه‌تی په‌یامبه‌ر به‌جێهێشتوه، که‌گوتوووه‌تی شمشیر له‌ که‌لان ده‌رنه‌چیت و فیتنه‌ روونه‌دات. سو‌بخانه‌للا ئەمه بوختانێکی گه‌وره‌یه. ته‌قیه‌ جوړیکه له‌ دوورووپی و حاشا له‌وه‌یش باوکی حه‌سه‌ن که زه‌رره‌یه‌کی دووفاقی تێدا‌بێت، چۆن په‌یامبه‌ر ده‌یکاته خه‌لیفه و ئیمامی ئومه‌ت و له‌ شمشیرکێشان مه‌نعی ده‌کات به‌رانه‌ر ئەوانه‌ی حه‌قیان خواردبێت؟ چۆن شمشیری له‌ دژی ئەبووبه‌کر و عومه‌ر و عوسمان رانه‌کێشاوه، له‌گه‌ل که‌می لایه‌نگر و موریدانیاندا، به‌لام بۆ مو‌عاویه‌ی هه‌لکێشان‌بێت که هه‌زاران خه‌لکی له‌گه‌لدا‌بوه، چۆن وای بۆهاتوه‌ بلێت؛ ئەگه‌ر له‌و باره‌وه په‌یمانێکم له‌ په‌یامبه‌ره‌وه هه‌ییت، برایانی به‌نی ته‌میم و عوده‌یم نه‌هه‌شت له‌ سه‌ر ئەو مینه‌به‌ره‌دا بوه‌ستن. ئەگه‌ر ئەوه‌ی ده‌گوتریت و له‌ لایه‌ن ئەوانه‌ی حه‌زبی عه‌لیی کورینه‌بووتالیب بوون ده‌رچوو پێت، له‌ خۆشه‌ویستیان بوه بۆ عه‌لی. راسته‌ خۆشه‌ویستی که‌رکه‌ر و کویرکه‌ره، راستیشه‌ ده‌لێن هه‌یچ نیشانه‌یه‌کی ده‌روونی له‌ مرۆفدا له‌وه‌ چه‌واشه‌تر نییه که له‌ خۆشه‌ویستییه‌وه ده‌رده‌که‌وێت، ئەوه مه‌بلداری و خۆشه‌ویستییه‌، که خه‌لک زۆرتر له‌م باره‌وه به‌ره‌و خراپتر ده‌بات. عه‌لی له‌ کێشه‌ی خه‌لافه‌ت له‌ سه‌ر بنه‌مای ته‌قیه‌ دوور ناکه‌وێته‌وه، وه‌ک ده‌لێن، به‌لام خۆی

هۆكاری جېھېشتنى خەلافەتى دەرخست، هۆكاری شەركردىشى لەگەل معاویە دەرخست. دەئیت: پەيامبەر ئەبووبەكرى ديارىكردو و ئېمەيش بەيعەتمان پېدا، عومەرىش دەسەلاتى گرتەدەست بەيعەتمان پېدا، پەيمانم بە عوسماندا، كە ئەوان نەمان، ئەھلى ھەردوو ھەرەم و خەلكى ھەر دوو ئاوەدانى بەسەر و كووفە بەيعەتیا پېدام، ئەوھى لەم كارەدا خۆى ھەلقورتاندا ھەك من نىيە و خزمایەتیشى ھەك خزمایەتیی من نىيە، زانىنىشى ھەك زانىارىی من نىيە و رابردوویشى ھەك رابردووی من نىيە، من لەو ھەقترم، واتە مەبەستى موعاویە بە. ھەقانىترىن خەلك لەم مەسەلە، ھەسەن موسەنا كورى ھەسەنى سەبئە كە ھەوالەكەى پېدرا "ھەر كەس من مەولای بم، عەلى مەولایەتى." دەقېكە بۆ ئېمامەتى عەلى. گوتى: بەلام ۋەلاھى، ئەگەر پەيامبەر مەبەستى لەوھەدا ئېمامەت و سولتان بوایە، ئاشكرايدەكرد، پېى دەگوتن ئەى خەلكىنە، ئەمە والى پاش منە، كاروبارى ئېو بەرئوھەدەبات، گوتراپەلى بن و گوپى لېبگرن، بە ۋەلاھى ئەگەر پەيامبەر ئەو پەيمانەى پېداپېت و خۆى دواتر وازى لېھېناپېت، گەرەترىن گوناھە.

بە باوەرېكى عەجیبى شىعە، كۆتایى بەم توژىنە ۋە بەمان دەھېنن: تیمېك لە شىعە ھەن بەناوى دوانزە ئېمامى ھەك شىعەكانى عېراق، ئەوانە لەباوەرى خۆياندا وایان فەرزكردو كە ئېمامەت لە دوانزە ئېمامدا ديارى و قەتسىكەن، یەكەمیان عەلى كورنەبووتالیب و كۆتایىكەى محەمەدى مەھدیە. ئەمەيش زۆرسەرسورھېنەرە، لەبەر ئەوھى ئەمەرى ئېمامەت تا ئاخى زەمان بەردەوامە، كە بەشى ئەوھەندە ئېمام دەكات لەزماردن نەپەن، بەلام لە ئەوھەندە ئېمامدا قەتسى بکەت شیاو نىيە. ئەم كەلنەیان وا پركردوھە، كە دوا ئېمام محەمەدى مەھدیەو زىندووى ھەتاهەتایى، دەلېن خۆى ونكردو و ديار نىيە، لەوانەپە خۆى لە سەردابى سامەرادا ھەشارداپېت، دەپېت رۆژېك دەربكەوېت، بۆپە بەپېو ۋەستاوى چاوەروانكراوى لە قەلمدەدەن. بەو پېپە تەنھا چاوەروانكراو نىيە، بەلكوو دیمەنىشى ھەپە لەبەر ئەوھى زىندووى مەوداى ژبانەو لە غەببەتدا دەژېت. چاوەروانكراو، لەبەر ئەوھى كە دەركەوېت زەوى پېدەكات لە عەدالت، ھەك چۆن پېرەو لە ناھەقى. ئەوھى لەم عەقیدە سەرسورھېنەرەدا بۆمان دەردەكەوېت، كە لە لایەن موختەھیدانى زانایانى مەزھەبى شىعە ۋە دانراو، بۆ ئەو دایانناو تا بگەنە ئەوھى كە خەلك بە گشتى باوەریان پى بکەن و بە رېگەیاندا پېرۆنو پاشكۆى ئەوان بن و لەزېر ساپەیحكومیئەواندابن، لەبەر ئەوھى لای ئەوان ئەركە لە سەر ھەر كەسېكى ئەھلى ئەو مەزھەبە، بە نەرىتې موختەھیدەكەیان بکات. ھەرۋەھا موختەھیدەكەپان بە جېگى ئېمامى چاوەروانكراو لە قەلمدەدەن... باوەریان بەوھپە كە لە پېوھەندیداپە لەگەلداو لەوھەو فەرمان ۋەردەگرت. پېوېستە ئەوھى لە سەر ئەوانە بۆ ئېمامى چاوەروانكراو، بېدەن بە موختەھید، ھەك زەكات و پارەى ھەقى زولمكارى و پېنجىك و ھېى تر. موختەھید جېگى ئېمامى چاوەروانكراو (المنتظر). بەم عەقیدە ۋە ایلپھاتو، كە موختەھید بۆ خۆى ئېمامە نەك بەراستەوخۆى، بەلام بەو رېگەپە ژيان ئاوا لە ئاین دەكات.

مەسەلەى حیرس كورى نوعمانى ئەلفەھرى

مەسەلەپەك ماو، ناپېت لەم توژىنە ۋە دەرىچىن، بېئەوھى خۆپنەرى لى ئاگاداربكەپنەو، لەبەر ئەوھى پېوھەندىبى بە كرۆك و متمانەى فەلسەفییە ھەپە، لە سەر ئەوھى گوتراو "جگە لە خودا ھېچ بوونېكى تر نىيە" بەو شېوھەپە كە محەمەد لەوھى لە سەر خوداگوتووپەتى بە راستگۆ بزاین، ئەو مەسەلەپەپەش؛ مەسەلەى حیرس كورى نوعمانى فەھرى، لەبەر ئەوھى كاتېك ئەو و تەپەى محەمەد بۆلەوھە كە گوتووپەتى: "من مەولای ھەر كەسېك بم، عەلى مەولایەتى." ئەمە گەپپشتە حیرس كورى نوعمانى فەھرى، ھات بۆمەدینە و ھوشترەكەى لە دەرگای مزگەوتەكەدا بەستەو، كە چو ژیورەو، پەيامبەر دانىشتوو، ھاوھلانىش لە دەورى بوون، كەوتە سەردەستى و گوتى: ئەم محەمەد، تۆ فەرمانت پى كردین، كە شاپەتمان بە (لا الە الا اللہ) و تۆپش بە (رسولە اللہ) بېنن. ئەوھەمان لى قبولكردیت، فەرمانت پى كردین لە رۆژېكدا پېنج جار نوژ بکەین و مانگى رەمەزان رۆژووبگرن و زەكاتى پارەكانمان بەدین و ھەجى مالى خودا بکەین و رازىبووین، بەلام بەمە رازى نەبووین كە عەلى كورى مامت بەسەرماندا بەرزبکەپتەو و فەرزى بکەپت ۋە ئېمە بەچاكترى دابنېت؟ گوتووتە: مەولای ھەر كەسېك بم، عەلى مەولایەتى، ئەمە لە خوداوەپە یان لە لایەن خۆتەوھەپە؟ چاوى محەمەد سوورھەلگەرا "لە

کاتی تووره بوون و گوتارداندا چاوانی سوور ده بوونه وه " سه ره رای ئه وهی سووری چاوانی بهرده وام بوو، به لام له کاتی تووره بووندا سووریه که یان توختتر ده بوونه وه، ههروه ها له کاتی گوتاردانیشتا وابوو. به حیرسی گوت: خودایه هیچ ئیلاهیك جگه له تو نییه، ئه مه له خودایه و له منه وه نییه، سیجار دووباره ی کردوه ته وه، ئه گه ر ئه م حه قه لای تووه یه، له گیره وه یه کی ترده ده لئنگوتوویه تی: خودایه ئه گه ر ئه وهی محمه د ده یلئیت حه قه، له ئاسمانه وه به ردبارانمان بکه، یان ئازاریکی کوشنده مان بده. گیره وان ده لئین، به خودا نه گه ییشته ده رچه ی مزگه وته که، تا خودا به ردیکی له ئاسمانه وه بو نارد و له سه ری دا و له کومییه وه ده رچوو و مرد، خودا ئه م ئایه ته ی دابه زاند (سأل سائل بعذاب واقع (1) للکافرین لیس له دافع) [المعارج: 1، 2]. به واتای: یه ک داوای کرد ئازاری بیئت، بۆله خودا دووره کان هیچ له مپه ریک نه یه ته بهر.

له پئشه وه باسی یه کبوونی هه بوونمان کرد، که محمه د له قورئانه کهیدا باسی کردوه، ده لئیت: {هو الأول والآخر والظاهر والباطن} [الحدید: 3] واته: پیشووی ئه وه و دوایی ئه وه و له بهرچاوه و نادیاره و له هه موو شیت ئاگاداره. واته: تو له کاتیکیدا و له فیکری خوتدا بتوانیت له گه ل بوونی گشتیی ره هادا وا تیکه ل بیت و بتوئیته وه و بوونی خوت وه ک به شیک له بیرجیت و هیچ وینایه کی دیاریکراوی خوت له بیرنه مئیت. ده شیت له بوونی گشتیدا وا ده ربکه ویت و له جیاتیی خودا قسه و ره فتار بکه یه ت. پیمان گوتن که محمه د بگاته ئه م پینگه بالایه له درککردن به وهی هیچ بوونیک نییه جگه له خودا، به قودره تی له راده به ده ری خوی، توانیویه تی له گه ل بوونی حه قی گشتیی ره های ناکووتاییدا تیکه ل بیئت، واته ده مچ بیئت و خوی نه هیلئیت و په رشوبلاو بیئته وه بییدا، وه ک به شه بوونیک خوی له بیر خوی بچیته وه، بویه ده شیت ئه وهی له سه ر خودی خوداییت، بو خوی بیلئیت و له جیاتیی ئه وه هر کاریکبویت بیکات، له وه دا له گه ل چیرس کوری نوعمان فه ری راستگو بوه که گوتوویه تی، ئه وه له خودا وه یه نه ک له منه وه، به لام وته ی گیره وان، که نه گه ییشتوه ته ده رگای مزگه وته که و خودا به ردیکی بو ناردوه تا کووتاییه که ی، ئه مه درویه کی شاخداره و خستنه سه ر و پئوه نازیکی حیکایه تخوان و گیره وان. راستییه که ی ئه وه یه ئه م ئایه ته له سه ر پرسیاره که هاتوه ته خواره وه {سأل سائل بعذاب واقع} [المعارج: 1]. واته: یه کئیک پرسیار ی له سه ر ئازاری رووداوه که ی کرد. ئه وه ی شیکه ره وان له سه ر زاری ئین عه باس ده یگیره وه، حیرسی کوری نه زر، که له پاش ئه سیربوونی له شه ری به دردا، محمه د کوشتی، حیرس گوتوویه تی ئه گه ر ئه م حه قه لای توئه، به ردبارانمان بکه له ئاسمانه وه و ئازاریکی توندمان بو بنیره. مه یلی حیزبایه تی له لای گیره وان وای لیکردوون، باسه که زلیکه ن و بیگیره وه بو حیرس کوری نوعمانی فه ری نه ک حیرس کوری نه زر، ئه وه پیشیان بو زیاد کردوه "به خودا نه گه ییشتوه ته ده رگای مزگه وته که خودا به ردیکی بو ناردوه و له سه ری داوه و له کومییه وه ده رچوه و مردوه". درویه کی تریان خسته سه ر دروکانی تر و ده لئین، ئه م کاره له رۆزی هه زده یه می مانگی زولحیجه دا روویداوه، فه رمووده یه کیشیان به ده م په یامبه ره وه ناوه، که گوایه گوتوویه تی، خودا رۆزووی رۆزی هه زده یه می زولحیجه به قه د شه ست مانگ رۆزوو ده نووسیته وه، ته نانه ت شیعه ئه م رۆزه به جه ژن له قه لم ده دن و له به غدا ته پل لئیده درا، له ده ور به ری سه ده ی چواره م له ده وله تی به نی بوه یه ی فارسیدا.

(7)

ئایا محمه د له و بانگه شه و هه والگه یاننده دا راستگو بوه: راستگوئی و دروکردن مروقه کان زه مانیکی زور به تاک ژیاون، وه ک درنده ی ئه مپرو له بیابان و شاخه کانداهه لمه تیان برده وه ته سه ر یه کتر، ئه گه ر ته ماحیان له یه ک هه بوو بیئت یان له یه ک ترسابن. ئینجا له قوئاغیکی ترده هه ستیان به وه کردوه، پئویستیان به یه که و ده بیئت له گه ل یه کدا بن، دژ به نه یاران و هیرشبه ران له لایه که وه و له پیناو ئاماده کردنی پئویستییه کانی ژیانیان له لایه کی تره وه هاوکاری یه کتر بکه ن، بویه کۆبوونه وه و یه کترین له خوگرت و به یه که وه ژیان. ئه و کۆمه لانه خزمایه تی و نه سه ب کۆی کردنه وه، ئینجا زمان، ئینجا ئاین، ئینجا له دوا جاردا

نيشتمان و سيستم و ياسا كۆيكر دنه وه. بهم شيوه يه خيزان، بنه ماله، عه شيرهت، هۆز، گه لان، نه ته وه و حكومته تكان دروست بوون. ئه و بنه چه يه ي له سه ري كۆبوونه وه، هه ستر كردن بوو به پيوستى هاو كار يكر دنى يه كتر و هيچى تر. به و شيوه يه كۆمه ل دروست بوو، تا وه ك ئه مپرو ده يانينين، به سه ر چه ند پي كه اته يه كى كۆمه لايه تيدا دابه شبوون و كۆكه ره وه ي جياواز كۆيكر دوونه ته وه و جياوازن له يه كتر.

به لى، مرو ف به گرد بوونه وه له ژيانى تا كگه را يى رزگارى بوو، كه هه ره شه ي له سه ر بوو، نارام بوه وه، كه پي شتر مو حتا ج بوو، دواتر ده وله مه ند بوو، پيوستى نه ما، به لام به هۆى ئه م گرد بوونه وه وه، وا ي لى ها ت مافى مادى و ئه ده بيان به سه ريه كه وه هه يت، بو پاراستنى ئه م مافانه شه ري عت و ياسا دانراو چا كه به باش زانرا و ريزى لي گيرا و خراپه به خراپ دانراو قي زه ون كرا، به و پي به ي كه به رژه وه ندى كۆمه لگه به گشتى ده يسه پي ت. چا كه كارى بو خودى چا كه كه ني ه، به لكوو به رژه وه ندى گشتى فه رزى ده كات، كه به چا كه دا بنر ت، هه ره ها بو خراپه كارى له خودى خراپه كه دا سه ير نه كرا وه به قه د ئه وه ي، به رژه وه ندى گشتى فه رزى كرده به قي زه ون له به رچا و بگير ت. راستگو يى چا كه يه، له بهر ئه وه ي پي كه اته ي كۆمه لگه به ره و ري گه ي راست ده بات، ئه گه ر تا ك له ژيانى كۆمه لايه تى خوي دا به شدارى گشتى بكات كه قازانجيان پي به خش ت و ئه گه ر ناخوش يه ك رو وى تي كردن، ده يت با وه ريان پي بكات و راستگو يت له گه لپاندا و درويان له گه لدا نه كات، عه ره بگو تو وه تى: "رئو نني كه ر درو له گه ل خزمى خو ي ناكات." له بهر ئه وه ي قازانجى ها وبه ش هه يه له گه لپاندا، هه ره ها به نيس به ت خه لك به گشتى و تا كيشه وه؛ راستى رني شان ده ره، درو ويل كه ره. راستگو بيت له گه ل هه ر كه سي كدا ري گه ي راست نيشان دا وه، ئه گه ر دروي شت له گه ل كرد له وشته دا، ري گه ي راستى لى و نكر دوه. وه ك له سه رجهم چا كه و خراپه كاندا گو ترا وه، له وه ي يه كه م قازانج هه يه و ئه وه ي دو هه ميش زه ره ره بو گشت و تا ك.

ئه گه ر ئه مه به رپا بوو، له ژياندا سه پي نرا، راستى له گه ل واقيعدا يه كنا گر يته وه و دروي ش له گه لپاندا ناكوك نا يت، به لكوو راستگو يى له گه ل به رژه وه ندى ده گونج ت، ئه گه ر ناكوك يش بوو له گه لپاندا، دروي ش له گه ل به رژه وه ندى ناكوكه ئه گه ر له گه ل واقيعيشدا ته با يت. له م باره شه وه نمونه ئي برا هيم كه به ژنه كه ي خو ي وت خوش كمه بو ئه وه ي رزگارى يت و له بهر ئه وه ي به رژه وه ندى وا ي خوا ست، له و قسه يه ي راستگو يه ئه گه ر له گه ل واقيعدا نه يت. حه كيمي فارس، سه عدى شاعير نا يت: "دروى ته با له گه ل به رژه وه ندى له راستى هان ده ري فيت نه باش تره." ئه مه حيكمه تي كى كار يگه ره، له بهر ئه وه ي راستى هان ده ري فيت نه درويه، درو له بهر ئه وه قي زه ونه، چونكه زي انبه خسه. راستى به كى زي انبه خش درويه. مو ته نه بى له كاتى تا گر تيدا ده لى ت:

إذا ألقاك فى الكرب العظام ويصدق وعدّها والصدق شر

واته: ئه گه ر راستى به كى كيشه يه كى گه وره وه ئه وه راستگو يه كه شه ره.

ئه گه ر باش له مه تي بگه يت، حه قى خو يه تى بل يت محمه د راستگو بوه له وه ي كه له خه يبه ردا له سه ر خودا گو تو وه تى: {وما ينطق عن الهوى} [النجم 3: واته: به نار ه زوى خو ي قسه ناكات. واته ناكه وي ته دوا ي مه يلى نه فسى خو ي، هيچ قسه يه ك ناكات كه به رژه وه ندى گشتى فه رزى نه كات، له وه يشدا هيچ شتي كى بو خو ي ناويت

ئه گه ر محمه د بانگه شه ي په رستنى خودا ي بي ها وبه ش ده كات، به وه يش ده يه وي ت قسه ي قه ومه كه ي يه كب خات و رابوو تي كى مرو فايه تى جيهانى گه وره رو وبدا ت، كه پاشه رو ژى خي ري ت بو مرو ف به گشتى، له گه ل ئه وه يشدا هيچ پادا شتي ك له سه ر ئه م بانگه شه يه له خه لك دا وانا كات و هيچ قازانج يكي له و باره وه بو خو ي ناويت، چون راستگو نه يت له قسه كانيدا، كه جگه له به رژه وه ندى گشتى، هيچ شتي ك له و باره به وه بو ئه و نه بوه كه وي ستويه تى كار يكي زور گه وره بكات.

ئەوھى درۆ بىكات، نايەوئىت بە تەنھا زيان لە خەلك بىكات، بەلكوو دەپەوئىت لە زيانى ئەوان قازانچ بىكات، بەلام محەمەد ئەوھى دەپەوئىت، جگە لە بەرژەوھەندىي خەلك و قازانچىكردىيان، ھىچى ترى ناوئىت و وتەكانى حەقىقەتن و لە راستى راستىن. محەمەد گوتى: خودا بۆ ئۆھى ناردووم بۆ مژدەبەخشى و ئاگاداركردەوھ. بەم وتەپەي خۆي وەك دلسۆزىكى چاكسازىخواز لە نۆوان خەلكدا پيشاندا و ھەستاپەوھ. لەم وتەپەي راستگوپە، لەبەر ئەوھى چاكسازىكردن وافەرزەدەكات بلىت پەيامبەرى خوداپە، ئەگەر سەرىشمان سوربمئىت لە وتەي {ئى رسول الله} [الأعراف: 158] واتە: من پىغەمبەرى خودام. بۆپە ئىمە لە واتاي پەيامبەر وەك ئەوھى ھەپە، واتە نامەبەر تىدەگەپەن، لە ناوھەرۆكى وشەي پىغەمبەرەكە تىناگەپەن. ئىمە وا تىدەگەپەن كە پەكەيمان بە پەكەي بلىت پىرۆ بۆ لاي فلانە كەس و ئەمەوئەوھى پى بلى، ئەوھى دەروا لاي ئىمە پەيامبەرە، بەلكوو پىغەمبەر بەم شۆپە نىپە، بەلام پىاوئىك كە خوداكەي لە كەردەوھى چاكسازىدا بىبىت و ئىلھام لە بانگەشەي چاكسازى وەربگرىت، سەبەر و ھىممەت و ھىكمەتى بۆپىت، كە بۆ سەركەوتنى بانگەشە پىوئىستە، بە زەرورەت پەيامبەرى خوداي بوونى پرەھاي گشتى ناكۆتايىپە، ھەر كەسەيك وايت، پىغەمبەرى خوداپە، ھەر كەسەيك بەم شۆپەپە لە چاكسازىخوازان بىت، پىغەمبەرى خوداپە.

ئەگەر محەمەد و ئەوھى لە پىناو رابوونى قەومەكەي و خىرى سەرجەم خەلكدايت، ئەي خەلك زيانىكى تىتان ھەپە ئەگەر ئىمانتان ھەپىت، پاداشتتان خوشگوزەرانى دەپىت و ئەگەر كوفرىكەن، دۆزەختان بەردەكەوئىت، ئەوراستگوپىپە لەوھداپە، دەپەوئىت خەلك قەناعەتى پىبەكەن، بۆ ئەوھى ئىمانيان بەوھىت كە پىپە ھەلساوە، دەپىت: جوولەكە ناوى منيان لە كىتپى تەوراتدا دۆزىوھتەوھ، بەلام دەپىگۆرن و لىپى لادەدەن، لەوھدا راستگو بوە، لەبەر ئەوھى بەرژەوھەندىي قەناعەتپىپەنى خەلك وا فەرزى كەردەوھ. جوولەكە بە درۆيان خستەوھ و بەرپەستيان خستە بەردەمى، وەك نەپارىكى، ئىنكارىي ئەوھىيانكەردو رەتپانكەردەوھ و وىستيان لە بانگەشەكەي بدەن و بىرووخىن و رىگەي لىبگرن. بەلى، ئەو راستگوپە، ئەگەر ئەم وتەپەي راست نەپىت ھەزار نەفەرت و نەمان بۆ راستگوپى. لەكاتى خۆيدا ئەبووبەكر پىش ھەموو كەسەيك ئەم حەقىقەتەي زانىوھ، بۆپە بۆ چاوترووكانئىكىش لەباوھرھىيان بە محەمەد دوودل نەبوھ، تەنانەت كاتىك لە شەوئىكدا ھەوالى ئىسراي لە مەزگەوتى حەرام بە كافرەكان راگەياندا، چوون بۆ لاي ئەبووبەكر، لەبەر ئەوھى واپانزانى شتىكىان دۆزىوھتەوھ لە محەمەد، كە تەنانەت ئەبووبەكر پىش باوھرى پى ناكات. پىيان گوت: سەپرى ھاوھلەكەت دەكەيت، بانگەشەي ئىسراي بەپىتولموقەدەسى لەم شەوھدا كەردەوھ. گوتى: خۆي ئەمەي گوت، گوتيان: بەلى، گوتى: مادام ئەوگوتووبەتى راستدەكات. گوتيان: باوھرى پىدەكەيت كە شەو بۆ بەپىتولموقەدەس رۆپىشتىت و پىش رۆزبوونەوھ بەگەرتەوھ! گوتى: بەلى من باوھر لەوھ زىاترىشى لىدەكەم و باوھر بەھەوالپىنانى ئاسمانىشى پىدەكەم، كە لە چاوترووكانئىكدا بۆي ھاتىت. ئەگەر ھەوالى ئاسمانم بۆ بلىت، لەساتىكدا باوھرى پىدەكەم، ئەوھ لەوھ سەرسورھىنەرتە كە ئۆپە سەرتان پىوھ سورماوھ. خوا چاكەت بۆ بىكات ئەبووبەكر كە چۆن ئەوھى زانىوھ؛ ھەموو شتىك لە پىناو مەبەستىكە. من ئەگەر لە لاپەنى راستودرۆي ئەم راپە و چۆن بۆي رۆپىشتوھ پىوانم و بە ئەگەرى بزائىم كە پىغەمبەر لە خەپالىدا وئىناي كەردەوھ، ئەو ئامازانە دەردەكەون كە محەمەد بەم رىگەپەوھ بەرژەوھەندىي گشتىي وىستوھ، كە سەركەوتنى بانگەشەكە سەپاندووبەتى. ساتىك ئەو ھەوالە گەپىشتە محەمەد كە خىرس كورى زرار، شىخى بەنى موستەلەق، خزم و كەسوكار و عەرەبى بۆ شەپكردن كۆكردوھتەوھ، نامەبەر بورەپە كورى حوسەپىنى نارد بۆ زانپن و زانپارپوھەرگرتن، بورەپە مۆلەتى وەرگرت كە ھەر چىپەكى بوئىت بە باشى بزائىت پىيان بلىت بۆ ئەوھى لە شەپكردن رىزگارپان بىت، ئەگەر لەگەل واقىعەشدا نەگونچاوبىت، پەيامبەر بۆ ئەو كار و مەبەستە مۆلەتپەدا، كاتىك چوو گەردبوونەوھكەپانى بىنى، پىيان گوت: ئەم پىاوە كىپە؟ گوتى: پىاوئىكە لەئۆپە، پاش ھەوالى گەردبوونەوھتەن دژ بەو پىاوە ھاتووم بۆ لاتان، بۆ لاي قەومەكەم و

ئەوانەى گۆپرايەلم بن و يەك دەستدەبين تا پريشەكيشيان دەكەين، حيرس پىي گوت، ئيمە لە سەر ئەوەين بەخىرايى بىكەين، بورەيدە گوتى: سواربە، با گردبوونەووەبەكى گەورەى قەومەكەم بينين، زۆر خۆشحال بوون بەو، گەپرايەووە بۆ لاي پيغەمبەرى خودا، ھەوالى ئەو قەومەى پى دان، لەو پيشدا غەزوەى بەنى موسستەلەق پروويدا؟ ليرەدا مۆلەتى بە بورەيدەدا بۆ ئەوەى درۆيكات، لەو كاتەدا كە بەرژەووەندىي گشتى ئەوەى ويست.

لەو بارەيەيشەو، ئەوەى لە رۆژى خەندەقيش، محەمد و ھاوہلانى گيريان خوارديوو لە نيوان خەندەق و سەلەدا و دوژمنان لە ھەموو لاپەكەووە دەوريان ليدابوون، بەنو قورەيزە پەيمانان شكاند و لەگەل دوژمناندا پەكيانگرت، ئەوەيش ناخۆشتري ھەلوپست بوو لە ژيانى محەمددا. لەو كاتەدا كە ئەوەيان كرد، پياويك لە دوژمن بويان ھاتەدەر، كە دەلپن ناوى نەعيم كورى مەسعوودى ئەشجەعى بوە، ئەم نەعيمە لەگەل خزمانى غەتفان كە لە سەر ئايينى ئەوان بوو، بۆ شەرى موسولمانان ھاتبوو، خودا ئيسلامى خستبوە دلپيەو. كاتيك لەو پيدا دەرەدەچيت، پەيامبەر لە نيوان عەسر و مەغربدا دەروات و دەبينت نوپژ دەكات، كە بينى داناشت، ئينجا پيغەمبەر پىي گوت: يا نەعيم چى تۆى ھينا بۆ ئيرە؟ گوتى: ھاتم باوهرت پىي بكەم و شەھادەت بەينم، ئەوەى دەيلپيت حەقە. پىي گوت، كە موسولمان بوە، قەومەكەى نازانن بوەتە موسولمان، چيتدەووت فەرمانم پىي بكە. كە تۆ پياويك بيت دەتوانى چيمان بۆيكەى، شەريش ھەلخەلەتاندنە، نەعيم پىي گوت: ئەى پەيامبەرى خودا، ئەو حالەى پيويستە بيليم ئەگەر لەگەل واقعدا ناكوكيش بيت. گوتى: چيت بۆ دەكرپت بيلى، تۆ نازاديت، نەعيم دەرچوو تا گەييشتە بەنو قورەيزە و ھاوسوزيان بوو، گوتى: كە بينيان بەخپرهاتيان كردم و خواردن و خواردنەوہيان پيدام، پيمگوتن من بۆ شتيكى ئاوا نەھاتووم، لەبەر ئەوہى لە سەرتان دەترسم ھاتووم بە پراى خۆم پراوئرتان پىي بكەم، ئەى بەنو قورەيزە، خۆشەويستيم بۆ ئيوە دەزانن و بە تايبەتى ئەوہى لە نيوان من و ئيوەدا ھەيە، گوتيان: راستدەكەيت، لاي ئيمە تۆمەتبارنيت، پىي گوتن: ئەم نەينبيەم بشارنەو، گوتيان: وادەكەين، گوتى: ئەوہى بە سەر بەنى قەينوقاع و بەنو نەزيردا ھات لە ھەلھاتن و سەرومال بردنياندا دەيزانن و قورەيش و غەتفان وەك ئيوە نين، ولاتەكە ولاتى ئيوەيە و ژن و مندالتان ليرەيە و ناتوانن ليرە يرۆن، قورەيش و غەتفان بۆ شەركردن دژ بە محەمد و ھاوہلانى ھاتوون، ئەگەر خوتان لەگەل ئەواندا دەررخەن، ئەگەر بە باشى پروات دەبييكن و ئەگەر نا، ئەوان دەگەرينەو و ولاتى خويان و ئيوە بە تەنيا لە ولاتى خوتاندا دەميننەو، ئەم پياوہيش لە ولاتى ئيوەيە و ئيوەوزەى ئەوتان نيبە ئەگەر رووبەرووتان بيتەو، شەرى مەكەن تا حەفتا پياو لە نەسرانەكانيان لە دەستى ئيوەدا رەھن نەبن بۆ متمانە و ئەوجا تا دوا ھەناسە شەرى محەمدبەكەن بۆئەوہى شكست بەينت. پيان گوت: پراوئرتكى راست و نامۆگاربيەكى باشت كردين، دوعايان بۆ كرد و سپاسيان كرد گوتيان: وا دەكەين، گوتى: بەلام ئەم نەينبيەم بشارنەو. گوتيان: وا دەكەين. ئينجا نەعيم دەرچوو بۆ لاي قورەيش بە ئەبوسوفيان و ئەوہى لەگەلیدا بوون لە ئەشرافى قورەيشى گوت، ئيوە دەزانن چەند خۆشمدەوتنو رقم لە محەمدە، ھەوالپكم لايە دەمەووت پيتان بلپم و پرينماييتان بكەم، بەلام نەيدركينن، گوتيان: ئاوادەكەين، گوتى: خەلكى بەنو قورەيزە لە پەيمانشكاندەكەيان لەگەل محەمددا پاشگەزبوونەتەو، خەلكيان ناردوہ كە ئەوان پەشيمانن، ئەگەر رەزامەندىي بەفرموويت چەندين ئەشرافى ھەردوو قەبيلەى قورەيش و غەتفانتان بۆ دەھينين سەريان لى بكەرەو و ئەو دەستەمان شكا بيگەرپنەو جپگەى خۆى، مەقسەديان بەنى نەزيرە بوو، ئينجا لەگەلتاندا شەرى ئەوانى تر دەكەين تا پريشەكيشيان دەكەين. گوتى: بەلى. گوتى ئەگەر جوولەكە نارديان بۆ چەند پياويك لە ئيوە وەك بارمنە لايان بيت يەك پياويان مەدەنى، ھەولبدەن نەينبيەكانتان بپاريزن لايان و باسى منيش مەكەن و ھيچ پيتيك لەم قسانەم مەلپن، گوتيان نايلپين. ئينجا دەرچوو تا گەييشتە لاي غەتفان. گوتى: ئەى مەعشەرى غەتفان ئيوە خزم و عەشيرەتى منن، خۆشەويستري خەلكن بۆ من و من بە تۆمەتبار نازانن. گوتيان:

راستدەكەيت تۆ لاي ئېمە تۆمەتبارنيت، گوتى: ئەم نېئىيە بپاريزن، گوتيان: باشە. ئەوھى بە قورەيشى گوت بە ئەمانىشى گوت و ئاگادارى كردنەوھ. لە شەوى شەممەدا ئەبووسوفيان و سەرانى غەتفان، عەكرەمە كورى ئەبووجەھليان لەگەل چەند كەسكدا نارد بۆ لاي بەنوو قورەيزە. پېيان گوتن: ئېمە لە وەزەيكيباشدا نين خۆمان و ولاخ و سوارچاكانمان هيلاك بووين. ئامادەبن بۆ شەر تا كۆتايى بە محەمەد بېئىن و يەكلايى بكەينەوھ، گوتيان: ئەمرو شەممەيە، ئەوھى لە شەممەدا كەس ناتوانيت بمانباتەوھ، سەرەراي ئەوھيش، هاوشانى ئېوھ شەرى محەمەد ناكەين تا حەفتا پياوتان بە بارمتە لامان نەييت، گوتيان: بە خودا نەعيم راستگو دەرچوو، ناكۆكى كەوتە نېوانيانەوھ، ئىنجا واى لېھات، دۆران، بە ھۆى دوو ھۆكارەوھ: يەكەميان جياوازي لە قسە و ناكۆكى كەوتە نېوانيانەوھ بەھۆى قسەكەى نەعيمەوھ. دوھم: رەشەبايەكى بەھيژ پرووى تېكردن لەو شەوھ ساردانەدا و مالى كاوكلكردن و ويزەى لى پيرين و مەنجەلى شكاندن و ئاگرى كوژاندەوھ و پەتى چادەرەكانى پچراند و، خۆل و لم چاوى پير كردن، ئەمەيش بەردەوام بوو تا شكستيان ھېنا و دۆران و پريان كرد. بېنگومان لېرەدا نەعيم بەدرۆزن دانانرېت، لەبەر ئەوھى ئەم درۆيە بە پىي پېويستى بەرژەوھەندىي گشتى بوھ، بۆيە پەيامبەر مۆلەتى دا، ھەرچى دەلېت بېلېت، كەواتە درۆ ئەوھيە كە لەگەل بەرژەوھەندىي گشتيدا ناكۆك يېت، نەك لەگەل واقىعدا.

بە ھەمان شېوھ لە كوشتنى كەعب كورى ئەشەرەفى جوولەكە. كەعب دوژمنى محەمەد بوو، شاعير بوو، ھەجووى محەمەدەيدەكرد و دژايەتبيدەكرد. محەمەد گوتى: كى لە ئەبوو ئەشەرەف دەتوانيت بە ئاشكرا دوژمنايەتى ھەموومان بكات؟ يان لە گېرانەوھەيەكى تردا دەلېت: بە شيعرەكانى ئازارمان دەدات و كافەرەكانى لە سەر بەھيژ كرديوين، محەمەدى كورى موسلمەى ئەوس گوتى: من بۆت دەھېنم ئەى پەيامبەرى خودا، ئەو خالۆمە و من دەيكوژم، لەبەر ئەوھى كورى موسلمە خوشكەزاي كەعبى كورى ئەشەرەف بوو. خۆى و چوارى تر پېكەوھ گردبوونەوھ بۆ كوشتنى، ئەوانيش عەباد كورى بوشر و حيرس كورى عيسى و حيرس كورى ئەوس و ئەبوو نائيلە بوون. ئەبوو نائيلە براى شيرىي كەعبى كورى ئەشەرەف بوو. دواى ئەوھى محەمەدى كورى موسلمە بە پەيامبەرى خوداى گوت من دەيكوژم. سى پوژ بە كەمى نەييت نان و ئاوى نەخوارد لە ترسى ئەوھى لە پەيمانەكەى وەفادار نەييت، بەلام وا ديارە كە لەو ماوھەيدا بېرى لە فرتوفلېكى كرديتەوھ كە بېگەيەنېتە كوشتنى كەعب، تا گەيشتەوھتە ھەلخەلەتاندن بەقسە، بۆ پەيامبەرى گېرايەوھ، گوتى: ئەى پەيامبەرى خودا، دەييت بە قسە بگەينە لاي و فېلى لى بكەين. ئەوھيش رەوا بوو بېت: قسەيەكدروست بكەين كە فېلى لى بكەين، پەيامبەر گوتى: ھەر چيەكتان دەويت بېلېن، ئېوھ ئازادن لەوھدا، رېنگەى پېدان درۆبەكن، كە فېل وھەلخەلەتاندنى ناو شەرە. ئەبوو نائيلە پېشكەوت بۆ لاي كەعب و لەو كاتەدا شيعرى دەگوت. يەك كاتر مېر قسەى لەگەلدا كرد و شيعرى دەگوت، ئىنجا گوتى: ھەى قوربەسەر، ئەى كورى ئەشەرەف بۆ پېويستىيەك ھاتووم بۆ لات، نېئىم بپاريزە. گوتى: بەلى. گوتى: ھاتنى ئەم پياوھ بەلایەكە بۆ ئېمە، كە عەرەبى بۆى گواستووينەتەوھ، تيرىكى بۆ وەشاندووین رېنگەى لى پيروين و مالموندالمان برسپيانە و هيلاك بووين. بەدواى خېرىك دەگەرېن و ھىچ نىيە بىخۆين. ئەوھى ھەمان بوو بۆ ئەم پياوھ و ھاوھلەكانى خەرجمان كرد. كەعب گوتى: پېشتر پېم گوتى، ئەى كورى سەلام، كە واى لېدېت. گوتى: دەتانەويت چى لېبەكن؟ گوتيان: پەشيمانكردنەوھ و دووركەوتنەوھ لېى. گوتى: شەر دەرکەوت. ئەوھ بزائن، كە ئېوھ لەم بارەپەوھ لە سەر ناحق نين. ئەبوو نائيلە گوتى: خواردن بە من و ھاوھلەكانم بفرۆشى و متمانەت پېدەكەين، دەبينە لايەنگرى تۆ. دەلېن ئەوھى ئەم قسانەى گوتوھ محەمەدى كورى موسلمە بوھ. حافز كورى حەجز دەلېت، لەوانەيە ھەردووکیان ئەم قسانەيان كرديت. كەعب گوتى: ژنەكانتان بە بارمتە لام دادەنېن؟ گوتيان: چۆن ژنەكانمان بەبارمتە لات يېت و تۆ لە كورە قۆزەكانى ھەموو عەرەبيت! زياتریش گوتراوھ، كە چۆن بېنگومان بين لەوان، كە ھىچ ژنىك خۆى ناگرېت لەو جوانىيەى تۆ،

كەوا ژن سەرسام دەكات؟ گوتى: مندالەكانتان بە بارمتە دابنېن. گوتيان: چۆن مندالەكانمان بە بارمتە لاي تۆ دابنېن، كە قسەيەك لە سەر بەكزكيان دروست بېت؟ گوتى: بارمتەى يوسف، گوتيان: ئەمە عەيبەيە بۆ ئېمە. بەلام ئېمە چەكەكانمان لات دادەنېن. ويستيان كەعب لەوهدا شكيان لېنەكات كە چەكيان لەگەلدايېت. ئەبوو نائيلە گەرايەو بە لاي هاوولانى و پىي گوتن و فەرمانى پىي كردن، چەكەكان لەگەل خوياندا بېن. ئىنجا هاتن بۆ لاي پەيامبەرى خودا بۆ مالەكەى و محەمەد كورى موسلمەى كردە نامريان. لە شەويكى مانگەشەودا. هاتن تا گەيبشتنە جېگە قايمەكەى، پەيامبەر تا بەقىعى غەرقە لەگەلئاندا هات و ئىنجا گەرايەو بە مالى خۆى. ئەبوو نائيلە كەعبى بانگكرد، كەعب تازەزاوا بوو، لە پىخەفەكەى بەرز بوو، ژنەكەى پىي گوت تۆ پياويكى جەنگاويرت، ئەوھى شەرزانە لەم كاتەدا دەرناچېت، پىي گوت: ئەو ئەبوو نائيلەيە، ئەگەر بە خەوتويى بمبىنېت، هەلمناسىنېت. گوتى: بەخودا لە دەنگىيەو شەر دەبىنم. بوخارى دەلېت: گوتويەتى بۆ كوئ دەردەچىت لەم كاتەدا، من گويم لە دەنگىكە كە خوينى لېدەبارېت، گوتويەتى: ئەو محەمەدى كورى موسلمەى خوشكەزام و ئەبوو نائيلەى براى شيرىمە. ئەگەر هەر كەسيك بەخشندە بېت، لېيشيدەن، لە شەودا رەزامەند دەبېت يروات بەدەميانەو، كە كەعب هاتە دەرەو، ئەو بۆنە خۆشەى لەخۆى دابوو، ئەبوو نائيلە و هاوولانى كاتزىمىرېك قسەيان لەگەلدا كرد و پياسەبانەكرد، ئەبوو نائيلە دەستى لە سەرى كەعب خشانو بۆنى دەستى كرد و گوتى: لەم بۆنە خۆشترم نەبىنەو، كەعب گوتى: بۆنەكە بۆنخۆشترىنە، لەبەر ئەوھى جوانترىن ژنى عەرەبم لايە، پىي گوت ئەى باوكى سەعید "ئەمە نازناوى بوو" سەرت دابەزىنە بۆم، بابۆنى بكەم و دەموچاومى پىي بسېرم. ئىنجا كاتزىمىرېك پياسەيان كرد و ئەبوو نائيلە دەستى خستە سەر سەرى كەعب و توند گرتى و بە هاوولانى گوت، لېدەن ئەمە دوژمنى خودايە. بەربوونە گيانى، بە شمشېرەكانيان جېگەيەك نەما لېنى نەدەن، تەننەت شمشېرەكان بەر يەك دەكەوتن، كەعب خۆى بە ئەبوو نائيلەو نووساند و هاوارىكى كرد كە هېچ شوپىنكى تونداخراو نەبوو دەنگى نەگاتى، محەمەد كورى موسلمە دەلېت: شمشېرەكەم لە زگى دانا و چوومە سەرى تا گەيبشتە پشتى و كەوت. كاتىك كەعب ئەو هاوارەى كرد، ژنەكەى دووجار هاوارىكرد، ئەى ئالى قورەيزە و نەزىر، جوولەكەكان دەرچوون، تا گەيبشتنە ئەو جېگەيە، هاوولان بۆى دەرچووبوون. محەمەد كورى موسلمە گوتى: حىرس كورى ئەوس لە هەندىك شمشېرى خۆماندا بەركەوت، لە سەر و پىي درا و خوينى لېدەچۆرى، لە ئېمە بەجېما. ئىنجا حىرس كورى ئەوس كە بە هاوولانى گوت، سلاوم بگەيەن بە پەيامبەرى خودا، ئەوان سۆزيان بۆ جوولا و هەليانگرت، محەمەد كورى موسلمە دەلېت: لە درەنگانى شەودا گەيبشتىنە لاي پەيامبەرى خودا، بەخەبەر بوو، نوپژىدەكرد، سلاومان لېكرد، هاتە دەرئ، هەوالى كوشتنى دوژمنمان پېدا، لە گېرانەوھەيەكدا دەلېن: سەرى كەعبمان پىرى و هېنامان كە گەيبشتىنە بەقىعى غەرقە (الله أكبر) يان كرد، پەيامبەرىش هەلسا بۆ نوپژ، كە گوپى لە (الله أكبر) بوو، زانىبى كە دوژمنى خودايان كوشتو. چوو بۆ دەرگای مزگەوتەكە و كاتىك هاتن پېغەمبەريان لە دەرگای مزگەوتەكەدا بىنى، پىي گوتن دەموچاوەكان سەرکەوتن، گوتيان: چاوت پروون ئەى پەيامبەرى خودا، ئەوجا سەرەكەيان خستەبەردەستى. ئىنجا سپاسى خوداى كرد بۆ كوشتنى.

ئەوھى لە كوشتنى كەعبى كورى ئەشەرەف پروويدا، لە كوشتنى ئەبى رافىع كورى سەلام كورى ئەبى ئەلحەقىق گەرەى بەھوودى خەيبەرىشدا پرووى دا، هەرۆھە لە كوشتنى ئوسەير كورى بن رەزامى بەھوودى لە خەيبەر، ئەم دوو پرووداوە باس ناكەين، تەنھا ئەوھى يەكەم بەسە.

لەوھەيشدا كە بۆ عەبدوللای كورى ئەنيس پرووى دا، كاتىك پەيامبەرى خودا ناردى بۆ كوشتنى سوفيان كورى خالىدى هەزلى و ئىنجا لەحيانىش، ھۆكارى ئەوھەيش لەوهدا بوو، كە هەوال گەيبشتە پەيامبەر، ئەم سوفيانە خەلكىكيان كۆكردوھتەو بۆ شەرى پېغەمبەرى خودا، پەيامبەر

عەبدوللای کوری ئەنێسی نارد بۆ کوشتنیان، گوتی: باسی سیمایم بۆ بکە واتە وەسفی بکە. گوتی: ئەگەر بینیت بە هەببەتە و شکۆدارە و وات لێدەکات بە خۆتدا بچیتەو، واتە دەترسیت و بیری شەیتان دەکەیت، عەبدوللای گوتی: ئەی پەيامبەری خودا، قەت لە هیچ شتێک نەترساوم، گوتی: بەلێی کە بینیت دەلەرزیت. عەبدوللای گوتی: داوام لە پێغەمبەر خواست بۆ ئەوێ مۆلەتم بدات، کە هەر فیلێک بکەم و هەرچییهک بلێم تا پێی بگەم، مۆلەتی دام و گوتی: هەرچییهکت دەوێت بیلێ و خۆت بە خوزامە بناسێنە، عەبدوللای کوری ئەنێسی گوتی: پرۆیشتەم تاگەبێشتە ناوهراستی عیونە، کە دۆلێکە لە نزیک عەرەفە، بینیم بە سەر گۆچانێکەو دەروا و لە زەوی دەدات و دەیلەرزێت و خەلکی هەمەجۆری بە دواوێ، لەوانەى دوایکەوتیوون، بە وەسفکردنەکەى پەيامبەر ناسیمەو، لەویدا من سلّم لێ کردەو، کە لە هیچ کەسێک سلّم نەکردووەتەو، گوتم پێغەمبەری خودا راستیکرد. ئەمەیش لە کاتی نوێژی عەسردابوو، ترسم لەو بوو کە لەو هەولەدا لە نوێژ دووریکەومەو، بە پرۆیشتنەو نوێژم کرد و سەرم دەجوولاند، کاتێک گەبێشتە لای پێی گوتم: ئەم پیاوێ کێیە؟ گوتم پیاوێکم لە خوزاعە. خەلکم دژ بە محەمەد کۆکردووەتەو، هاتووم بۆ ئەوێ لەگەڵتداین. گوتی: باشە منیش خەلکی بۆ کۆدەکەمەو، یەک کاتژمێر لەگەڵیدا پیاوسەم کرد و قسەم لەگەڵدا کرد و قسەکانمى پێخۆش بوو. لەو قسانەى کە بۆیکردم، گوتی سەرم سوردەمبێت لەوێ کە محەمەد دەیکات لەم ئایینە تازەپیدا، باوکانی جێهێشت و خەونەکانی یێکەلک کرد، پێی گوتم: هیچ کەسێکی وەک منى نەدیو، کە شەری بکات. کاتێک چوێ حەسانەوێ خۆی و خەلکەکەى لێ دوورکەوتنەو، پێی گوتم: ئەى خوزاعەى برا فەرموو، لێى نزیک بوومەو، گوتی: دابنیشە، دابنیشتم تا کاتەکە هێمن بوو و خەلک خەوتن، فرسەتم لێهێنا و کوشتەم و سەرەکەیم برد، چوومە ئەشکەوتێک لە شاخەکان، بەدوامدا هاتن، بەلام نەیاندۆزیمەو، پرۆیشتنەو، منیش دەرچووم بەو شەو و لە نزیکبوونەوێ خۆرەلاندنا گەبێشتە مەدینە، پەيامبەرى خودام لە مزگەوت بینى، کە بینىمى گوتى: ئەم دەموچاوێ لە سەرکەوتوو دەچیت، گوتم: دەموچاوى تۆ سەرکەوتوێ ئەى پەيامبەرى خودا. سەرەکەم خستە بەردەستى و کارەکەم بۆ گێرایەو. گۆچانێکی دامى و گوتى، پشت بەمە ببەستە لە بەهەشتدا، واتە لەسەرى بوەستە، ئەوێ لەسەر ئەمەدا دەوێستن زۆر کەمن، کە کەلەکە دەخەنە سەر گۆچان، بۆیە بە خاوەن کەلەکە ناوێرا، ئەو دارەى لایبوو، کاتێک مردنى بۆ هات وەسیەتى کرد کە لەگەڵ کفنەکەیدا بینێزن و لە زێوان پێست و کفنەکەى دابنێن، وایان لێکرد

ئەوێ بە سەر حىجاج کورى عىلانى سەلمى داهاات لەو بارەپەو، پێغەمبەر کە خەبەرى گرت حىجاج هات بۆ لای و بوو بە موسولمان و پارەپەکی زۆرى هەبوو، گوتى: ئەى پەيامبەرى خودا پارەکەم لە لای هاوسەرەکەمە لە مەککە و لای بازگانانى مەککە پەرشوبلایبوو، مۆلەتم بەدە یروم بۆ مەککە بۆ ئەوێ پارەکەم کۆبکەمەو، پێش ئەوێ بە موسولمان بوونم بزائن و نەتوانم هیچیان لێوهریگرمەو، پەيامبەرى خودا مۆلەتى دا، گوتى: ئەى پەيامبەرى خودا، دەبێت پێچەوانەى واقع قسە بکەم و ئەوێ بمەوێت بیلێم بۆ ئەوێ پارەکەم بێتەو دەستم. پێی گوت: بلێ، گوتى: بۆی دەرچووم تا گەبێشتە حەرەم، پیاوانى قورەیش هەوالى ئەوێان پێگەبێشتبوو کە پەيامبەرى خودا دەستى گەبێشتووەتە خەبەرى قایم و خاوەن خەلکی توندوتۆل و ئازا. گرەوێک لە زێوانیاندا لە سەر سەت حوشتر کرابوو کە پەيامبەر لە خەبەردا سەردەکەوێت یان نا. حوہیتب کورى عەبدولعەزى و جەماعەتى یەکەم، کورى عەباسى کورى مەرداس و جەماعەتى دوەم، کە منیان بینى گوتیان: ئەوێ حىجاجە و بەخوا هەوالى لایە و بە موسولمانبوونمیان نەزانىبوو، گوتیان: ئەى حىجاج هەوالیکمان پێی گەبێشت کە ئەو رێگرە، مەبەستیان پەيامبەر بوو، بەرەو خەبەر کەوتووەتە رێ، گوتم هەوالیکم لایە و دلخۆشان دەکات، لە دەورم کۆبوونەو و گوتیان دەى ئەى حىجاج، پێم گوتن: پێغەمبەر تائىستا پرووبەرووی خەلکێک نەبووەتەو وەک ئەهلى خەبەر شەرزان ولەویدا دۆرانێک دۆراوێ گوتى لێنەبێت و محەمەدیان

ئەسیر کردو، گوتیان ناپکوژین تا دەینترین بۆ مەككە لە نژیو خەلکی خۆی وپشتەکانی دەیکوژین. لە گیرانەوئەبەکی تردا دەلێت، بەو پیاوانە دەیکوژین کە زەرەریان بەرکەوتو، هاواریان کرد و گوتیان ئەی خەلکی مەككە هەوالتان بۆ هات، ئەوئەبە محەمەد کە چاوەرێ بوون بۆتان یێت و پشتتان بشکینێت، حیجاج گوتی: یارمەتیم بدەن لە نەیارەکانم لەوئ، دەمەوئت پرۆم غەنیمە محەمەد و هاوئەلانی بێم پێش ئەوئ بازەرگانهکانی تر پێش من بچن، چی پارەم لایان بوو کۆیان کردو، ئەمەبیش لە مەككە بڵاوبوو و کافرەکان کەوتنە خۆشی و بەزەمی خۆیان و ئەوئ موسوڵمان بوو لە مەككە خەم داگرت. عەباس کوری عەبدولموتەلیب گوتی لەمە دەبێت، وای لێدێت کە نەتوانێت لە شوئینی خۆی هەلبسێت و مندالێکی بۆ لای حیجاج دەنێرێت بۆ ئەوئ ببینێت، دەلێت بە عەباس بلی، خودا بالا و گەرەترە تۆ بلی ئەوئ هێناوتە حەقیقەت یێت، حیجاج پێی گوت: سلۆم بگەهەنە بە باوکی فەزڵ، با شوئێنێکم بۆ خالی بکات لە مالەکەئ و هەوالتێکی بۆ دەهێنم کە دلخۆشی بکات و قسە مەکە. مندالەکە چوئەو بۆ لای عەباس: مژدەئ دا بەباوکی فەزڵ، عەباس لە خۆشیدا هەلپەری وەک ئەوئ هیج خەمێکی نەبێت، هەوالتەکەئ پێوت و ئازادی کرد. گوتی بەو خودایە دەبێت دە کەس ئازاد بکەم، لەبەر ئەوئ عەباس موسوڵمان بوو بەلێ دەبشاردو، خاوەن هەوالتێکمە محەمەد بوو لە مەككە، لە شوئینی خۆیدا کە باسی عەباس هاتە گۆرئ، ئەوئ باس دەکەین.

نیوەرۆ حیجاج هات بۆ لای، سوئندی دا بەخودا، بۆ سئ رۆژ نەهێنەکەئ بشارتەو، من ئەو داوایەم هەبە دوائ سئ رۆژ بلی، عەباسیش رازی بوو بەو، من بووم بە موسوڵمان، پارەم لای ژنەکەمە و قەرزیشم لای خەلکە، ئەگەر بەموسوڵمانبوونمیان بزانیایە، هیج پارەبەکیان پێنەدەدام، من کاتێک پەيامبەری خودام بەجێهێشت خەبەری گرتبوو، تیری خودا و پێغەمبەری تێدایە و خۆئ فەرزکردو، پێغەمبەرم بە زاوایی بەجێهێشت لەگەل کچی پاشاکەیان، حویبەئ کوری ئەختەب و کور و باوکی حەقیقیشی کوشت، کاتێک ئێوارەئ لێهات، حیجاج دەرچوو بگەرێتەو، ئەو سئ شەو بە سەر عەباسەو زۆر درێژ بوو، کاتێک حیجاج رۆبێشت و سئ رۆژەکە تەواو بوو، عەباس جلێکی جوانی لەبەر کرد و خۆئ جوانکرد و بۆریبەکی گرت بە دەستەو و هات تا گەبێشتە مەجلیسی قورەبیش، خودا تووشی خێرت بکات ئەئ باوکی فەزڵ، بەخودا لە موسیبتدا بووئ، عەباس پێئ گوتن: نەخێر بەو خودایە کە سوئندتان پێ خوارد، هیج شتێکم نیبە لەخێر زیاتر، حیجاج پێئ گوتم، کە خەبەر بە دەستی پەيامبەر گیراوە و جگە لە تیری خودا و پەيامبەری خودا هیچی تێدا نیبە. پەيامبەری خودایش سەفیهئ کچی حویبەئ کوری ئەختەبی پاشایان هێناو و ئەو بەزاوایی بەجێهێشتو، ئەو شتانەئ لە پێناو وەرگرتنەوئ پارەکەئ بە ئێو گوتو، بەلکوو بوە بەموسوڵمانیش، ئەو متبوون و کزیبە لەموسوڵمانانەو گواسترایەو بۆ کافرەکان. موشریکەکان گوتیان ئەئ کۆیلەئ خودا بوو بە دوژمنی خودا، مەبەستیان حیجاج بوو، بە خودا ئەگەر بمانزانیایە، دەمانزانئ چیی پێدەکەین، ئەوئ نەبەرد ئەو هەوالتەیان پێگەبێشت.

تۆ لێرەدا ئەو دەبێت، کە محەمەد رێگەئ دا بە حیجاج کوری عەلات لە پێناو بەرژەوئندی تاییبەتی خۆیدا درۆبکات، بۆ وەرگرتنەوئ پارەکەئ لە قورەبیش. ئەم بەرژەوئندیبە تاییبەتە لەگەل بەرژەوئندیبە گشتیدا یەک دەگرێتەو، کە پارەوەرگرتنەوئ کە و لە دەستی کافر و دەرکردنی بۆ دەستی موسوڵمانان، ئەگەر لای ئەوان بواوە قازانجیان لێدەکرد و موسوڵمانان زەرەریان دەکرد، ئێنجا ئەم درۆبەئ کافرانی چەواشە کرد و خۆشیبەکی پێدان و خێرا گۆری بۆ ناخۆشی. دوژمنێک رێگەپێدراوئت لەبەر بەرژەوئندیبە گشتی بیکوژیت، چۆن رێگەنادرێت درۆئ لەگەل بکەیت، کوشتن لە درۆ گەرەترە و درۆ لە کوشتن ئەهوەنترە، شەریعەتەکانی خودا و یاسای مروفاپەتیبیش رێگەیان داو لە پێناو بەرژەوئندیبە گشتیدا مروف بکوژیت، ئایا قەساس، سزای کوشتن لە پێناو بەرژەوئندیبە گشتیدا نیبە، تەنانەت رێگەئ بە کوشتن لە سەر بەرژەوئندیبە تاییبەتی داو، وەک ئەوئ دزێک لە شەوئکدا هەلبکوژتە سەرت، لە یاسای مەدەنیدا هیجت

له سهر ناکه ویت ئه گهر بیکوژیت، که ئه و له ماله که تداویت، سهره رای ئه وهی محمه د ریگه ی به هاوه لانی داوه ئه ودرؤیه بکه ن که درؤ نییه وهک ده بینین، من لیره دا نابینم که بو خودزینه وه وای گوتیت. له وه دا محمه د له و کاته ی بو مه دینه رویشت بو ریگرتن له کاروانی قوره یش له نریک به در دابه زی، خوی و ئه بو به کر سوار بوون و رویشتن تاگه بیشتنه شیخیکی عه رب به ناوی سوفیان، په یامبه ر پرسیا ری قوره یش و محمه د و هاوه لانی لیکرد، چی له باره یانه وه ده زانیت. شیخه که گوتی: هیچتان پی نالیم تا پیم نه لاین ئیوه کین، په یامبه ری خودا پیی گوت: ئه گهر هه والمان بده یت، ئیمه یش پیتده لاین. شیخه که یش گوتی ئه مه به وه، گوتی: به لی، گوتی هه والی ئه وه م لایه که محمه د و هاوه لانی له روژی ئه وه نده ی ئه وه نده درچوون، ئه گهر ئه وه راست ییت که ده یلین، ده ییت ئه مپرو له و شوینه بن، ئاماژه ی به و شوینه کرد که په یامبه ر و هاوه لانی لپی دابه زی بوون، هه والی ئه وه یشم لایه که قوره یش له روژی ئه وه نده ی ئه وه نده درچوون، ئه گهر ئه وه هه واله راست ییت، ئیستا ئه وان له و شوینه بن، ئاماژه ی به و شوینه کرد که قوره یش لپی دابه زیون، کاتیک له هه واله که ی ته وا بوو، گوتی: ئیوه کین؟ پیغه مبه ر گوتی: ئیمه له ئاوین، مه به ستی ئاوی هه لچوو، توو، ئینجا بوی درچوون. کام ئاو له ئاوه کانی عیراق، وا تیگه یشت که مه به ستی ئاوی راسته قینه ییت. له گیرانه وه په کدا ده لاین: کاتیک په یامبه ر به شیخه که ی گوتوه، ئیمه له ئاوین ئاماژه ی بو عیراق کردوه، شیخه که به سهر سورمانه وه گوتوویه تی؛ له ئاوی عیراق! خاوه نی سیره ی حه له بی ده لیت، که ئه مه ی باسکردوه، له پیتدا له سهره تای بانگه شه دا، ناییت په یامبه ر درؤ بکات، ئه گهر به وینا یان خودزینه وه یش ییت، به لام له قسه ی به یزاوی و وهک له سهر زاری ده یگیرنه وه، سلای خودای لیت: سی درؤی به ئیبراهیم گوتوه، ناوانی به (معاریفی) درؤ بوه، له به ر ئه وه ی وینه که ی وینه ی ئه و نه بوه. با خاوه نی سیره ی حه له بی چیده لیت بیلیت، ته ماشای ئه وه بکه که پیشت بومان باسکردن، ئه وه هه والانه ئه گهر راست بن، به سن بو به لگه ی راستی قسه کانمان.

(8)

گیرانه وه و عه رب

خه لکی جاهیلی له زه مانی محمه ددا نه خوینده وار بوون، نووسین و خوینده وه یان نه ده زانی، ئه وه ی نووسین و خوینده وه ی زانیوه زور که م بوون، له ژماره ی په نجه کان تینه په ریون، له وه ی زانیویانه ته نها پشتیان به گیرانه وه به ستوه، بو هه ر شاعیریک گیرانه وه یه ک هه بوه که شیعه کانی له به ر بکات و بو خه لکی بیگیریته وه، هه موو شیعی جاهیلی له گیرانه وه وه بومان گواستراوه ته وه، ئیمه یش له گیرانه وه کانه وه وه مانگرتوه، نه ک روژنامه و کتیبی نووسراو، بویه ئه وه یشی تیکه وتوه که تیدا نه بوو ییت، لیشی که وتوه، به قسه یه کی تر، گورین و له بیرچوون، تا ونبوونیشی تیکه وتوه. ئه م حاله ته، واته پشت به گیرانه وه به ستن له وه ی فیری بوون، له پاش ئیسلام تا سه ده ی دوهمی سه رده می عه باسییه کان به رده وام بوو. به در ئاییی ئه و ماوه یه به ره مه کانیا ن له کتیدا نه نووسراون. ئه وه ی ئیسلام هیئای فیری بوون، بیته وه ی له شوینیکه وه نووسراییت و بلاویانکرد بیته وه، به تایبه تی سه رگوزه شته ی ژیا نی محمه د، که له سه رده می ئه بووجه عفه ری مه نسوور، خه لیفه ی دوهمی عه باسی خرایه ئبوکتیبه وه و له روژنامه بلاو کرایه وه، ئه و که سه یش که ئه مه ی نووسی، محمه دی کوری ئیسحاقی خاوه نی (المغازی والاخبار) بوو. ئه وان تر له وپوه وه ریانگرتوه، له دوا ی ئه و، ئه و گیرانه وه و نووسه رانه ی یاداشته کانیا ن نووسیوه ته وه، هه موویان له نووسینه کانیا ندا گه راونه ته وه بو لای ئه و، واته پشتیان به وه ستوه، دواتر له سهر محمه دی کوری ئیسحاق قسه ده که یین. محمه د کوری ئیسحاق، پاش زیاتر له سه تسال هه وال و به سه ره اته کانی محمه دی نووسیوه ته وه، له و ماوه یه دا گیره وه وان و حیکایه تخوانان گواستوو یانه ته وه و چه ندین تیکه لیو پیکه لپی تیکه وتوه و به پیی مه یل و چه زی خویان و شانوی حیزبایه تی، مه زه به ی و

سیاسی یاریان پئی کردوه. تا زیادوکه می وای تیکه وتوه و گۆران و گۆرینه وهی وای لیکراوه که تهنانهت له پشئیوی و دووفاقیش به دهر نه بوه. تهنانهت له گۆران وهی یهك شتدا چهن دین جیاوازی و ناکوکیه به، وای لیهاتوه له بابه تیکدا دوو گۆران وهی تیکه وتوه، که یه کیکیان ده یسه لمینیت و نهوی تر ره تی ده کاته وه. پشئیوی و تیکه لی و جیاوازی به کی تیکه وتوه، که دواتر باسیده که یه و به شایهت و به لگه هینانه وه ده توانین قسه کانمان بسه لمینین. ئەمه جگه له قورئان که له سهرده می خهلیفه ئەبووبه کر کۆکرایه وه، له سهرده می خهلیفه عوسمان له پهره کاندای نووسرایه وه، سهره رای نه وه ییش قورئان له تیکه وتنی زیادوکه می به دهر نیه، تهنانهت گۆرین و گۆرینه وه بیهی تیکه وتوه، به تایبه تی له دهر نهجامی فرهیی خویندنه وه بوه، ههروهها دواتر هۆکاری جیاوازی به کان و سهرچاوهی دروستبوونیان، دهستنیشان ده که یه. قورئان به نووسینیکی به کجوری ستاندار نه خوینراوه ته وه، به لکوو پشتیان به واتا به ستوه له خویندنه وه ییدا، وهک چۆن فهرمووده کان بو واتا که ی ده یگۆرینه وه و گۆران و گۆرینه وه ی تیدا ده که ن. واته ده توانین پشت به قورئان زیاتر به ستین له ناسینی محهمه ددا، نهک له وهی نه و هه والانه ی له کتیی به سهرهاته کانیدا هاته وه.

گۆران وه قازانج به زانست ناگه یه نیت

له گۆران وه یان حیکایه تخوانیدا، له سهر چوار ییگه ده وه ستیت: نه وهی قسه ی له سهر ده کریت، نه وهی قسه ی بۆده کریت، گۆرینه یان حیکایه تخوان، به سهرهاته که که ده گۆرتنه وه. ئەگه بلین گۆران وه قازانج به زانست ناگه یه نیت، مه به ستیمان نه و گۆران وه یه یه که له پله ی به که مدایه، واته له نیوان قسه له سهرکراو و قسه بۆکراو یه ک گۆرینه وه هه ییت. به مهرجیک گۆرینه وه چاوی که وتییت به قسه له سهرکراو و قسه بۆکراو که، بو نه وهی نه و وته یه ده ریبیره یان نه و کرده وهی کردووه تی وهک خۆی دایرینه وه، ئەگه نیوان قسه له سهرکراو و قسه بۆکراو له یه ک کهس زیاتر بوو، ئەگه هه ریه که یان قسه له سهرکراو و قسه بۆکراویان بینییت، راسته وخۆ بی ناوه ندگیری ییت، نه و گۆران وه یه دیسان له پله ی به که مدایه. له بهر نه وهی گۆرینه وه کان هه موویان له جی یه ک گۆرینه وه ن، که بی نیوه ندگیر قسه له سهرکراو و قسه بۆکراویان بینیه و ژماره یه کی زوریان پشتگیری له گۆران وه که ده که ن و به هیزی ده که ن، تاچه ند نه وانه زیاتر بن گۆران وه که به هیزتر ده ییت.

گۆران وهی خاوه ن پله ی به که م

له وهی ییشتر زانیمان که له گۆران وهی خاوه ن پله ی به که م دوو جۆرمان هه به. به کیکیان: نیوه ندگیر له نیوان قسه له سهرکراو و قسه بۆکراو یه ک گۆرینه وه ده ییت. دوهم: له نیوانیدا چهن دین گۆرینه یان حیکایه تخوان ییت که هه ریه که یان قسه له سهرکراو و قسه بۆکراوی بی ناوه ندگیر بینییت، ئەم گۆران وه یه که له جۆری دوهمه به (باشتر و ته واوتر) ده ناسریت، واته زوریک خه لک هه مان قسه بکه ن و له وانه وه بگۆرتنه وه، به راسته وخۆ بگاته قسه بۆکراو. ئەمه له جۆری به که م به هیزتره، به مهرجیک ناکوکی و جیاوازی له نیوان حیکایه تخواناندا نه ییت. ئەگه جیاوازی که وته نیوانیه وه، ده شکیت و له جۆری به که م به هیزتر ناییت، به لکوو نزمتر ده ییت، واته لاوازتر ده ییت، وهک گۆران وه کانی پله دوو و سی و چواری لیدیت. له بهر نه وهی له جیاوازیاندا، یه کتر به هیز ناکه ن، به لکوو لاوازتری ده که ن و دژی یه کتر ده بن، به و شیوه یه گۆران وه که له پله ی به که م بو خوارتر که متر ده ییتنه وه، به لامحکومینه م دوو جۆره ی گۆران وه: جۆری به که م قازانج به باوه رکردن ده گه یه نیت و زانست قازانجی لپناکات، وهک ییشتر گوتمان، جۆری دوهم قازانج به زانست ده گه یه نیت به مهرجیک جیاوازی زاره کی و واتایی و زمانه وانای و شوینیش نه که ویته نیوان گۆرینه وه کانه وه، به مهرجیکیش ژماره یان زورییت که یه کگرتن و ریکه وتیان له سهر درۆ مه حال ییت، ئەمه ییش به ده گمه ن رووده دات، گۆران وه یه ک به م شیوه مه رجانه، مه حاله هه ییت.

گۆران وهی خاوه ن دوو پله یان چهن دین پله

ئه گه له نیوان قسه له سهرکراو و قسه بۆکراو دوو گۆرینه وه هه بوو، نه وه گۆران وه که خاوه ن پله ی دوهمه، له بهر نه وهی گۆرینه وهی دوهم قسه له سهرکراوی نه بینیه، به لکوو له گۆرینه وه ی به که مه وه وه ریکرتوه، واته گۆران وه به دوو پله ده ناسریت، واته دوو گۆرینه وه. ییگومان به هیزی له گۆران وه ی به که م پله نزمتره ییت، له بهر ئەگه ری گۆران و گۆرینه وه و لادان، چه ند له قسه که ره کان زیاترین، گۆران وه که لاوازتر و سوکتر ده ییت، گوتمان خاوه ن پله یه که کان قازانج به باوه رکردن ده گه یه ن،

خاوهن پله دوهمه كانيش قازانچ به باوهريپويپان دهگه يهنن، به لام له خوار پله يه كه كان باوهريپانيان لاوازر ده پيت. نه گهر له نيوان قسه له سهر كراو و قسه بو كراو سي گيره وه هه بوو، گيرانه وه كه خاوهن پله سي سبه م ده پيت، له حكومدا و له خاوهن پله دوه كان نرمتر ده پيت. ههروه ها له نيوان قسه له سهر كراو و قسه بو كراو زور جار ده گات به بيست گيره وه، كه قسه له سهر كراويان نه بينيپت جگه له حيكايه تخواني يه كه م، گيره وه سي دوه م له يه كه م وه ريگرتوه و سي سبه م له دوه م و چواره م له سي سبه م... تا كو تايي. تا چهند ژماره له دواي يه كه كان گيره وان زياتر بيت، له حكومدا گيرانه وه كه لاوازر ده پيت. نه م نه گهر له گيرانه وه يه كي تر به سه لامه تي ده رچيت و جياواز و ناكو ك نه بيت له گه ليدا، نه گينا به تاييه تي هيچ قازانچك به به گومان نه كردن ناگه يه نيپت، به تاييه تي نه گهر ماوه سي زوري به سهردا بچيت و هه نديك له گيره وان بمرن وه ك گيره وه سي يه كه م، نه م ييش ناتوانرپت گيرانه وه كه به گه رانه وه بو گيره وه سي پيشوو راستبكرپته وه، نه گهر مردپيت. نه گهر له سهر ماوه سي درپژ و مردني گيره وان نه وه ييش بيته سهر، كه له ريگه سي گيرانه وه و گيره وان مه به ستي خودي و مه يلي مه زه به بي و حيزبايه تي سي سياسي بچپته سهر سي، كه ده بخوينيه وه نه وا ده زانين مه به ستي گيرانه وه كه چيه وه چهند راسته.

نه م گيرانه وه يه سي كه ده بخوينيه وه وه لاني و تهماشاي نه م زه مانه سي خوت بكه كه چي تپيدا رووده دات، نه و رووداوانه سي له ولاته كه تدا له گيرانه وه كاندا شتي سهر سورهيپنر و عه جايب ده بينيت. له ولاتي كدا كه قوناغيك زياتر له ولاته كه ته وه دوور نييه رووداويك رووده دات، يه كيك ديت و چون باسيت بو ده كات و به چ شيويه يه ك رووي داوه، ئينجا يه كيكي تر ديت به پيچه وانه سي نه وي تر باسيده كات، ئينجا كه خوت يرويت بو نه و ولاته و پرسياربكه پت كه چون رووي داوه، به شيويه يه كت بو باسده كه ن كه جياوازيپت له وه سي پيشتر بيستووته، به لكوو له كولانريكدا رووداويك رووده دات، كه تو نيشته جيپت تپيدا، هه واله كه بلاوده يپته وه، به لام له ههر گه ره كيكي به شيويه يه ك باسده كرپت كه جياوازيپت له ويتر، نه م له يه ك رۇژدا، نه سي نه گهر چهند رۇژيكي به سهردا پروات چون، نه گهر رووداوه كه له وانه يپت كه مه به ست و مه يلي خه لكي تپيدا، نه گهر له گواستنه وه و گيرانه وه دا ده ستي سياسي ته سي له پشته وه يپت، چون؟ له وانه يه جياوازي سي گيرانه وه بو مه به ستي قسه كه ره كه بيت يان بي مه به ست، هه نديكيان بچوكي ده كه نه وه بو هيور كردنه وه سي و هه نديكي تريش گه وره سي ده كه نه وه له پيناو هه لانا نه وه، جگه له شتي تر، واي لپده كه ن كه زانيني حه قيقه ت له ريگه سي گيرانه وه دا زور قورس بيت و نه توانرپت وه ك خوي بگوازيپته وه.

پيگومان نه گهر قسه كه ران ههر هه والريك بخه نه سهر زمان و له ده ميكه وه بيگويزنه وه بو يه كيكي تر و كاتيكي درپژي به سهردا چوو، ده كه ويته بهر گوران و گورينه وه، به هوي باش تپنه گه بيشتن له لايه ن حيكايه تخوانا نه وه يان باش له به رنه كردن و ته سكي هوشيار سي و نه و له بيرچوون و لاوازي بيره سي به سهر ياندا ديت. لپره دا رووداويك له م باره وه بو باس ده كه م كه خوم تپيدا بووم. تا بزانيت كه چون گوران و گورينه وه سي تپيدا رووده دات، نه گهر درپژه بكيشيت و له ده ميكه وه بگويزرپته وه بو ده ميكي تر. سالي ۱۹۲۰ له فودس بووم، له نادابي زماني عه ره بي له يه كيكي له قوتا بخانه كان سي نه ويدا ده مخويند، خويندكاران له گه ل به رپوه بهر و سهر جه م ماموستاياندا له يانه سي قوتا بخانه كه له رۇژي هه يني هه موو حه فته يه ك كو ده بوونه وه و گوتاريان ده گوتنه وه و شيعريان ده خوينده وه، له شه ويكي شه وان سي هه يني، پاش نه وه سي خويندكاران له نه لقه سي يانه كه دا كو بوونه وه، نزيكه سي خويندكار ده بوون، ماموستا خه ليل ته وته ح به رپوه بهر سي قوتا بخانه كه، پيشنيازي كرد كه ماموستا سي جوگرافيا قسه يه ك به چرپه به گوپي قوتا بيه كه سي ته نيشتيه وه بچيپنيپت و نه ويش به چرپه بيگه يه نيپته ته نيشت خوي، تا دوا خويندكار، ماموستا سي جوگرافيا نه مهي كرد، واي له قوتا بيه كان كرد له دواي يه ك نه وه سي گوپي لپده يپت به چرپه بيگه يه نيپته نه وه سي ته نيشتي، تا كو تايي، كه من و به رپوه بهر كه دانيشتي بووين، له و كاته دا يپده نكي بالي به سهر هه مواندا كي شابوو، چاوه رپي ده رنه نجام بووين، نه و هه واله سي كه خويندكاري كو تايي گه ياندييه به رپوه بهر نه م بوو: (بكره ما سي درس جغرافيه) واته "سبه سي وانه سي جوگرافيامان نييه" كاتيكي ماموستا سي جوگرافيا نه مهي بيست كه له ويپر بوو، پيكيه ني و گوتي: ناوام به خويندكاره كه سي ته نيشتم نه گوتوه، پيم گوت: سبه يني له وانه سي جوگرافيا دا نه م و نه وه مان هه يه، سهرمان سورما كه له رسته يه كي نه رپيه وه چون گورا بو نه رپني، به هوي گواستنه وه سي، واته وانه سي جوگرافيامان نييه. نه م ته نها له نيوان سي خويندكار، ههر له ويدا

رووم کرده ماموستا خلیل تهوتیح، که زانستی له ئەمریکا خویندبوو، گوتم: چون ئەم پېشنیازە سەرسورھێنەرەت بە بێرداھات، کە دەرئەنجامە کە ی سەرسورھێنەر بوو، گوتم: ئەمە لەو شتانە یە کە ماموستا و خویندکارەکان لە ئەمریکا وەک تاقیکردنەوێک بوو ھۆشیاری و باش تێگەیبیشتنی خویندکارەکان دەیکەن. ئەم رووداوە مەبەستی گیرانەوێ پێشان دەدات، لە قازانجگە یاندن بە زانست و لە بریی ئەو گۆرانکاری و گۆرینەوێ بە سەردا دێت، ئەگەر گیرانەوێ لە نێوان دەم و گویدا دەرئێزە کێشا و حیکایەتخوانەکان گواستیانەوێ.

ئاگاداری

ئەو پۆلینە ی کە بۆ گیرانەوێ کردم، لە هیچ کتێبکی ئەم قەومەدا نییە، وام دانا و بەو زاراوانە ناوم نا، بۆ ئەوێ خوینەر لە پۆلینەکانی گیرانەوێدا، زانیاری ھەبێت. ئەو لاوازی و بێبەزییە ی لە گیرانەوێدا دەبێت گیرانەوێ لە لایەنی بێبەزییەوێ لە چەند لایە کەوێ دەبێت: یە کێکیان گیرانەوێ قسە بە واتاکە ی، گیرەوێ گوپی لە قسە یە ک دەبێت واتایە ک ی لە بیری خۆ ی بۆ دادە نێت و لە بەری دە کات و گو ی بە گوتنەوێ قسە کە نادات، وای لێدیت بە چەند لە فزیک دە یگیرتتەوێ کە لە جینگە ی لە فزە بنەرە تیبە کە دا ی دە نێت، یان بە لە فزی نزی ک لە بنەرە تیبە کە یبێت، ئەو قسە گو تراوێ دە کە وێتە بەر گۆرانکاری، لە وانە یە جیاوازیبێت لە واتا بنەرە تیبە کە ی و لێدوو ریبت، لە بەر ئەوێ واتا بە یبۆەری لە فز دە یبۆرێت، لە وانە یە لە فزیک لە وێتر نە چێت، ئەگەر ھە مان واتا ی ھە بێت یان نزی ک یبێت لێوێ. لە وانە حکومیناوەرۆکی قسە کە بە گۆرینی تاکە لە فزیک بگۆرێت، بۆ یە گو توو یانە: "وەرگێر نا پاکە" لە بەر ئەوێ وەرگێر خۆ ی دە یگۆرێتتەوێ، لە فزی زمانە کە بە جێدە ھێلێت کە لێدە یگۆرێتتەوێ و نا پاک ی لە وەرگێرانە کە دا روودە دات، نا پاک یبیش لە کە می و زیادە و گۆران و لادان دە بێت، ھە روو ھا نا پاک ی لە گواستتەوێ واتاکان لە زمانیکەوێ بۆ ئە وێتر روودە دات، ھە روو ھا لە گواستتەوێ لە فزیک بۆ ئەو ی تر لە یە ک زماندا. باشتربینم وونە لە بێبەزی و تێکچوو ن لە قسە کردندا بە ھۆ ی گیرانەوێ بە کە پشت بە واتا بێستیت. لەوێ کە چۆن پیغە مە بەر یە کێک لە ژنەکانی (ئوم سەلمای) ھێناوێ، کە ماوێ عیدە ی تەواو بوو لە مێردە کە ی تری ئە بوو سەلما، کاتیک نیشانی کرد و مندالێکی ھە بوو بە ناوی عومەر، کە سی سال تەمەنی بوو و سەلما یبێ دە لێت، ھە لسە عومەر ژن بۆ پیغە مە بەر بخوازە، کە یە کێک لە بە خێو کە رانی لە وێ نە بوو جگە لە عومەر کوری خە تابی کوری مامی، گو توو یە تی ھە لسە ئە ی عومەر ژن بۆ پیغە مە بەری خودا بھێنە، ئەم لە فزە بە واتاکە ی گواستراوێ تەو، بە م شێو یە "بە مندالە کە ی گو ت ھە لسە ژن بۆ پیغە مە بەری خودا بھێنە" (فقالت لابنھا قم فزوج رسول اللہ)، بەو تەمە نە مندالییە ی پە شوکاوێ، ئەم گیرانەوێ بەو واتایە ی بە م شێو یە کە و تەو کە با سمان کرد، ئە مە یبیش پێشیلکاری و لێدانیکە لە قسەکان، تە نانە ت ھە ندیک فە قیە وایان با سکردوێ "پە یامبەر گو توو یە تی ھە لسە ئە ی مندال دا یکت بدە بە شوو" وایان لێ کردوێ، قسە کەرە کە پە یامبەر یبێت نە ک ئوم سەلما، ھە روو ھا ئەوێ یبێ گو تراوێ مندالە کە ی یبێت نە ک عومەری کوری خە تاب.

لە بارە یە ی بسمیلاکردن لە نوێژدا، دە لێت: پە یامبەر لە ژێر دە مەوێ خویندوو یە تیبەوێ لە نوێژی ئاشکرادا و بە دەنگی بەرز نە یخویندوێ تەو، واھاتوێ کە گو ییان لێی نە بوو، بە لام ھە ندیک گیرەوێ، نە بیستنی بیسمیلاکە بە نە خویندەوێ یان زانیوێ، قسە گیرانەوێ بە واتاکە ی لە رە تکردنەوێ لە فزی خویندەوێ لە جیی بیستن بوو، واتە لە قسە کە دا بە رە تکردنەوێ خویندەوێ ھاتوێ، کە قسە ی موسلم لە سەر ئە نەس ھاتوێ. ئەوێ بە سەردا تیبەریوێ کە رە تکردنەوێ بیستن ئەوێ ناسە یبێت کە خویندەوێ شتێک رە تیکاتەوێ. لە بەر ئەوێ دە شیت خویندەوێ کە لە ژێر لێوێ بوو یبێت نە ک بە ئاشکرا، ھە لکە لێرە دا بە ھۆ ی گیرانەوێ بە واتا وێ بوو. خافزی سیوتی دە لێت، ئەمە لە زۆر گیراوە ی ھە ردوو سە حیحە ی (الصحیحین) رووی داوێ. لایەنی لاوازیی گیرانەوێ خراب لە بەرکردن و لە بێرچوونەوێ، کە دە بێتە ھۆ ی زیاد و کە میی قسە کە، یان پێشخستن و پاشخستن تیبدا روودە دات. ئە مە یبیش دە بێتە ھۆ ی تێکچوو نی واتاکە ی و پیچە وانە بوونەوێ، وەک لە فەر موودە یئە بوو ھە ریرە دا دە ربارە ی شوینی ھە ردوو دە ست و ئە ژنوکان لە کاتی سو ج دە ی نوێژدا، ئەوێ جینگیر و زانراوێ لە لایە ن پیغە مە بەرەو، ئەگەر لە کاتی سو ج دە دا یبێت لە نوێژدا، یە کە م جار ھە ردوو ئە ژنو ی لە سەر زەوی دادە نێت ئینجا دە ست دوا ی ئەوێ بپوچە وان و لووتی، وەک ئەوێ شە ریک دە لێت، کە لە سەر زاری عاسم

کوری کوله‌یب له باوکییه‌وه له وائیل کوری حه‌جر وه‌ریگرتوه، هه‌روه‌ها چه‌ندین گیره‌وه گوتووپانه، به‌لام واهاتوه که هه‌ندیگ‌گیره‌وه له نه‌بووه‌ه‌ریه‌وه له پیغه‌مبه‌ره‌وه وه‌ریانگرتییت. گوتووپه‌تی هه‌ر که‌سیکتان سو‌جده‌ی برد وه‌ک حوشت‌ر دانه‌چه‌م‌ین که ده‌ستی پ‌یش ئەژنۆکانی داده‌ن‌یت. ئەمه‌یش له واتاکه‌یدا راست نییه، ئەگه‌ر ب‌لیت وه‌ک حوشت‌ر دانه‌چه‌م‌یت، ب‌یگومان حوشت‌ر په‌که‌م جار ده‌سته‌کانی داده‌ن‌یت و هه‌ردوو قاچی وه‌ستان، ئەگه‌ر هه‌لس‌یت په‌که‌م جار به هه‌ردوو قاچی هه‌ل‌ده‌ست‌یت و ده‌ستی له سه‌ر زه‌وی ده‌ی‌یت، ئەمه‌یه که ره‌تیک‌رد‌یته‌وه، گوتووپه‌تی وه‌ک حوشت‌ر دانه‌چه‌م‌ین، ئینجا فه‌رمانی کردوه که ده‌ستی پ‌یش ئەژنۆی داب‌ن‌یت. گوتی: ئین قه‌بیم له واتاکه‌ی زیاد‌کردوه، قسه‌که‌ینه‌بووه‌ه‌ریه‌یش له لایه‌ن هه‌ندیگ گیره‌وه‌وه پ‌یچه‌وانه بوه‌ته‌وه، وه‌ک له (زاد المعاد) دا هاتوه، واده‌ریده‌خات که ناوه‌روکی قسه‌که پ‌یچه‌وانه بوه‌ته‌وه و له هه‌ندیگ وشه‌دا پ‌یش‌خستن و پاش‌خستنی ت‌یکه‌وتوه. له‌جیات‌ی ئەوه‌ی ب‌لیت ئەژنۆی پ‌یش ده‌ستی داب‌ن‌یت، گوتووپه‌تی ده‌ستی پ‌یش ئەژنۆی داب‌ن‌یت. ئین قه‌بیم گوتووپه‌تی ئەمه‌ لای هه‌ندیکیان پ‌یچه‌وانه بوه‌ته‌وه، وه‌ک له قسه‌کانی عومه‌ردا پرووی داوه که گوتووپه‌تی: "بیلال له شه‌ودا بانگ ده‌دات، بخۆن و بخۆنه‌وه تا کوری دایکی مه‌کتوم بانگ ده‌دات". ئەمه له لایه‌ن گیره‌وانه‌وه پ‌یچه‌وانه بوه‌ته‌وه، ده‌ل‌ین: "کوری دایکی مه‌کتوم له شه‌ودا بانگ ده‌دات، بخۆن و بخۆنه‌وه تا بیلال بانگ ده‌دات"، ئەمه‌یش پشت‌گیری ئەوه‌ی ئین قه‌بیم ده‌کات که ناوه‌روکه‌که‌ی له لای گیره‌وانه‌وه پ‌یچه‌وانه کراوه‌ته‌وه، وه‌ک له سه‌حیدا له ئەبووه‌ه‌ریه‌وه وه‌رگه‌راوه، ئەبووه‌ه‌ری کوری باوکی شیه‌به‌گوتووپه‌تی: محمه‌د کوری فه‌زیل له عه‌بدوللای کوری سه‌عید له باپیرییه‌وه که له باوکی هه‌ریه له پیغه‌مبه‌ره‌وه وه‌ریگرتوه، گوتووپه‌تی هه‌ر که‌سیکتان سو‌جده‌ی برد با له ئەژنۆی پ‌یش ده‌سته‌کانییه‌وه ده‌ست‌ی‌یکات، با وه‌ک حوشت‌ره‌ن‌یر دانه‌چه‌م‌یت. هه‌روه‌ها ئەپه‌رم سو‌نه‌ته‌کانی له ئەبووه‌ه‌ریه‌وه وه‌رگرتوه، ئەوه‌ی له خراپ له‌به‌رکردن و هه‌له‌ی گیره‌وه‌کان و گۆرینی قسه به‌قسه‌ی تر بوه، وه‌ک له فه‌رمووده‌ی ده‌ست‌به‌رزکردنه‌وه له نو‌یژدا له کاتی سه‌رنواندن بۆ سو‌جده‌دا هاتوه. ئەوه‌ی له پیغه‌مبه‌ره‌وه هات‌ب‌یت له پاش رو‌کعات (الله اکبر)ی کردوه، پاشان سو‌جده‌ی بردوه و ده‌ستی به‌رزنه‌کردوه‌ته‌وه، به‌لام ده‌ل‌ین ده‌ستی به‌رزکردوه‌ته‌وه، ئەم گه‌رانه‌وه له لایه‌ن هه‌ندیگ گیره‌وه‌ی وه‌ک باوکی محمه‌دی کوری حه‌زم راست‌کراوه‌ته‌وه، ده‌ل‌یت: ئین قه‌بیم له (زاد المعاد) ئەمه‌ خه‌یاله و ئەمه‌ ناب‌یت، گوتووپه‌تی به‌وه‌ی که هه‌له‌ی پ‌ی کردوه، گیره‌وه‌که هه‌له‌یه، ده‌ل‌یت: "له هه‌موو دانواندن و به‌رزبوونه‌وه‌یه‌کدا (الله اکبر)ی گوتوه" ئینجا گوتووپه‌تی: "مه‌به‌ستی باوکی محمه‌د کوری حه‌زمه" به‌ل‌ی خاوه‌ن متمانه‌یه، به‌لام ل‌یی ت‌ینه‌گه‌ب‌یشتوه به هۆی هه‌له و خه‌یال و وه‌همی گیره‌وه، قسه‌کانی بۆ راست‌کردوه‌ته‌وه. له ده‌رئه‌نجامی خراپ له‌به‌رکردن و خراپ ت‌یکه‌ب‌یشتن و خه‌یال له لایه‌ن گیره‌وان، وه‌ک گۆرینه‌وه له شو‌ب‌ن‌یکه‌وه بۆ شو‌ب‌ن‌یک‌ی تر و له کات‌یکه‌وه بۆ کات‌یک‌ی تر، له‌وانه‌یش گیره‌وان باسی ئەوه‌ده‌که‌ن، که پیغه‌مبه‌ر له غه‌زه‌ی تبوک له‌مه‌دینه‌ نزیک بوه‌ته‌وه و گه‌راوه‌ته‌وه، خه‌لک ده‌رچوون بۆ پ‌یش‌وازی و ژنان و مندالان و م‌یردمندالان گوتووپانه:

من ثنات الوداع طلع البدر علینا
 ما دعا لله داع وحب الشکر علینا
 واته: مانگی چوارده له پ‌یچوپه‌نای مال‌ئاواییه‌وه بۆمان ده‌رچوو و، ئیمه‌ش سو‌پاس‌گوزارمان له‌سه‌ره بۆ هه‌ر شت‌یک بۆ خودا بیه‌و‌یت.

به‌لام هه‌ندیگ گیره‌وانگوتووپانه ئەمه له کات‌یکدا بوه له مه‌دینه‌وه بۆ مه‌که‌که هاتوه نه‌ک له شه‌ری تبوک، ئەمه هه‌له‌ی گیره‌وه‌یه له شو‌بن و کاتدا، زۆر ب‌ی تامه که خاوه‌ن (السیره الحلبیه) ب‌لیت ئەم رووداوه چه‌ند چار‌یک ب‌یت. له هه‌ردوو کات و شو‌ب‌ندا پرووی داب‌ن‌یت، گوتنی م‌یردمندالان (من ثنات الوداع) به‌لگه‌ی ته‌واوی ئەوه‌یه که له تبوک‌ه‌وه هات‌ب‌یت‌ه‌وه نه‌ک له مه‌که‌که‌وه، له‌به‌ر ئەوه (ثنات الوداع) له لای شامه‌وه‌یه، ئەوه‌ی له مه‌که‌وه بۆ مه‌دینه‌ ب‌یت ناب‌ین‌یتو له‌ویوه ناروات، مه‌گه‌ر بۆ شام پروات وه‌ک ئین قه‌بیم له (زاد المعاد) دا باس‌یده‌کات. وه‌ک ئەوه‌ی پ‌یش‌وو هه‌والی خه‌وتنی پیغه‌مبه‌ر تا خو‌رّه‌لات و نو‌یژی به‌یانی له غه‌زه‌ی ته‌بوک له‌ده‌ست‌چوو ب‌یت. شه‌ویک په‌پامبه‌ری خودا له غه‌زه‌ی ته‌بوک ده‌خه‌و‌یت و تا به‌ره‌به‌یان و تا خو‌ر به‌قه‌د پرم‌یک به‌رزده‌ب‌یت‌ه‌وه هه‌ل‌ناس‌یت، پیغه‌مبه‌ر به بیلالی گوتوه، به‌ره‌به‌یانمان دیاری بکه، واته هه‌لمان بس‌ینه، بیلال پشت‌ی به ولاخه‌که‌یه‌وه ده‌ن‌یت و چاوی ل‌یک‌ده‌ن‌یت و خه‌وی ل‌یده‌که‌و‌یت، پ‌ی ده‌ل‌یت: بیلال پ‌یم نه‌گوتی به‌ره‌به‌یان هه‌لمان بس‌ینه. له گه‌رانه‌وه‌یه‌کی تردا بیلال پ‌ی

گوتوون بخهون ههلتاندهسینم، پالیانداوهتوهه و خهوتوون، پیغهمبهه ری پی گوتوه بیلال کوانی
 نهوهی پیم گوتی، پی پی گوتوه نهی په یامبهه ری خوداگوتووپیتهی خه و چۆن تۆی برد منیشی برد،
 له گیرانهوه به کی تر داگوتووپیتهی: نهی نهیشیبردم وهک چۆن تۆی برد، واته خهوهکه.
 پیغهمبهه به نه بووبه کری گوتوه: شهیتان بیلالی له خه ودا برده، وهک چۆن مندا له هیمن
 دهکاتهوه تا ده خه ویت. ئینجا په یامبهه ری خودا بیلال بانگ دهکات و داوا ی هۆکاری خه و تنه که ی
 لیده کات، نه ویش هه مانشتی به په یامبهه ری گوتوه، وهک په یامبهه ری چی به نه بووبه کری گوت،
 نه بووبه کری گوتی نه شهه دو تو په یامبهه ری خودای، ئینجا په یامبهه ری چوو بو ماله که ی که دوور نه بوو،
 نو پژی کرد. ئەم چیرۆکه گوا به له گه رانه وهی په یامبهه ری له ته بوک و له گه رانه وهی له
 خوده بییه یس باسکراوه و له گه رانه وهی له جه نین و له وادی قوراشدا باسکراوه، بیگومان
 په کیک له م گه رانه وانه راسته و نه وانی تر هه له ن و جگه له هه له ی گه رانه وان له کات و شویندا
 هیچی تر نییه. گوتراوه له (امناع) بوه نه مه یس ناییت و راست نییه، له بهر نه وهی سه حاح له
 سه ر جیاوازی له و باره وه ماوه ته وه، به لگه ی نه وه په که له گه رانه وهی له وادی قورا دا بوه.
 هه رچه نده و ته ی خاوه نی (سیره الحلییه) که ده لیت: ده گوتیت هیچ ریگه یه که له زور روودانی
 نییه، نه مه یس قسه یه کی پووچه، زور دووره که نه م رووداوه چوارچار به یه ک شیواز رووی داییت.
 لایه نی لاوازی گه رانه وه له وه دایه که گه رانه وه پیرییت و خه له فاریت، له و باره وه که قسه له سه ر
 نو پژی مردوان له مزگه وت کراوه، په یامبهه ری زورچار له سونه ت و هیدایه تیدا، له ده ره وهی
 مزگه وت نو پژی له سه ر مردوان کردوه، له وانه یه هه ندیک جار نو پژی له سه ر مردوان له مزگه وت
 کردییت، وهک نو پژی کردنی له سه ر سوهیل کوری به یزا و برا که ی له مزگه وتیدا، به لام نه مه
 عاده ت و سونه تی پیغه مبهه نه بوه. کورته ی باسی نه م مه سه له یه نه وه یه، که نو پژی مردوان
 له مزگه وت شیواوه، به لام نو پژی کردن له ده ره وهی مزگه وت باشته، به لام قسه یشی له سه ر
 هه یه، له وهی ده رده که ویت که نو پژی کردن له سه ر مردوو له مزگه وت ناییت و نه م فه رمووده یه
 نه بووداود باسی کردوه. له فه رمووده ی سالح مه ولا نه لته و نه مه که له نه بو هوره یه وه ره یگرتوه،
 په یامبهه ری خودا گوتووپیتهی: نه وهی نو پژی له سه ر مردوان له مزگه وت بکات هیچ شتیکی ناییت.
 نه م فه رمووده یه له ریگه یه کی تریشه وه گوتراوه که (هیچ شتیکی له سه ر نییه) له جیاتیی
 هیچ شتیکی ناییت، جیاوازی نیوان هه ردوو ده ریرین وهک دیاره نا کوکیه کی روونه، ئیمام
 نه حمه د گوتووپیتهی که به ته نها سالح مه ولا نه لته و نه مه باسی کردوه، ئین قه ییم له (زاد المعاد)
 سالح متمانه ی به خۆی هه بوه وهک عه باس له ئین موعین دا که نه مه یس جیمتمانه یه، کوری
 باوکی مه ریبه م و په حیا که متمانه پی کراوه و به لگه یان هه یه، گوتم مالیک به جیه یشتوه، گوتی
 مالیک پی گه یشت و پاش نه وه خه له فا، سه وری ده لیت، پی گه یشت پاش خه له فاو بوونی
 و گوپی لی بوو، به لام کوری به نی زوعه یب ده لیت پش نه وهی بخه لافیت گوپی لی بوه، کوری
 حه بان گوتووپیتهی: سالح له سالی سه دو بیستو پینجا گورا و باه تی بو ده هات له باره ی
 باوه ردارانه وه، فه رمووده نو پیه که ی تیکه ل به فه رمووده کو نه که ی کردوه و نه یوانیوه جیاوازی له
 نیوانیاندا بکات بو یه وازی لیه ی تراوه، له ده رته نجامدا نه م گه رانه وه یه لاوازی تیکه وت و ناروونی
 پیوه دیاره، له بهر نه وهی و اباسی کردوه که نه و که سه یخه له فاوه سالح مه ولا ته و نه مه یه.
 لایه نه کانی لاوازی نه وه یه، که زمان پش بکه ویت و بی مه به ست شتیکی بلییت پیچه وانه ی
 نه وهی گو بیستی بوه، نه مه یس زور سه رسوره ی نه ره، له ژانی پیغه مبهه له روژی گرتنی
 مه که ره بویدا، پیغه مبهه فه رمانی به خالیدی کوری وه لید کرد که له گه ل کو مه لی عه شیره تی
 عه ره بدا له خوارووی مه که وه بچه زووره وه، ئالا که له خوارترین مالدا داکوتیت، پی گوت:
 شه ری که س نه که ن جگه له وانه ی شه رتان ده که ن، سه فوان کوری ئومه یه و عه که ره مه کوری
 نه بووجه هل و سوهیل کوری عومه ر خه لکیان له خه نده مه که شاخیکه له مه که که کو کرد بووه
 بو نه وهی شه ربکه ن، که خالیدی کوری وه لید گه بیشته لایان، نه یانمه یشت بچینه ناوه وه و رمیان
 تیگرت و پیان گوت: به زور داری مه رو ناوه وه، خالید هاواری به سه ر هاوه لانیدا کرد و
 هه ندیکانی کوشت و نه وانه ی نه کوژان رایان کرد، به رده وام بوو له پالپوه نایان تا گه بیشته
 ده رگای مزگه وت و تایه فه یه کیان به شاخه که دا سه رکه وتن، موسولمانه کانیش دایان که وتن
 گوتیان نه وانه شه ری خالیدیان کردوه، بو یه نه و شه ری ده ستی کردوه، چار نییه ده بییت شه ری
 نه وه بکات که شه ری دژ ده که ن و هیچ دژی فه رمانی تو ناوه ستیت نه ی په یامبهه ری خودا،
 گوتی خالیدی کوری وه لیدم بو به یین و پی بلین په یامبهه ری خودا فه رمانت ییده کات هیچ
 که سیک له مه که که مه کوژه، نه ساریه که هات و گوتی: نه ی خالید په یامبهه ری خودا فه رمانت

پېنده کات و ده لېت که هر که سېکت بېنی بیکوژه، خالیدیش به په روښه وه هفتا پیاوی له مه ککه کوشت، په کپک له قوره پشیه کان هات بو لای پښه مېر و گوتی: نهی په یامبهری خودا قوره پش له ناوچوون، پاش نه مرو هېچ قوره پشیه کان نامېنېت، گوتی بوچی؟ گوتی: نه وه خالید کوری وه لیده هر که سېکت ده بېنېت ده یکوژیت، گوتی: خالیدم بو بانگ بکه، که بانگی کرد پېت گوت: نهی خالید خه لکم بو نه ناردی که که س نه کوژیت؟ گوتی: به لکوو خه لکت نارد که نه وهی ده بېنم بتوانم بیکوژم، په یامبهری خودا گوتی: نه و نه نساریبه م بو بانگ بکه، بانگیان کرد، گوتی: چ فه رمانیکم پیدایت که به خالید بلېت؟ پیم نه گوتیت که س نه کوژیت؟ گوتی: به لئی، به لام تو شتېکت وېست و خودا شتېکی تر، په یامبهری قسه ی نه کرد و هېچی به نه نساریبه که نه گوت. خالید گوتی: به س نه و داوایه نه بوو، گوتی: به لئی، په یامبهری خودا گوتی: خودا فه رمانی خو ی کرده.

نم نه نساریبه له داوای لېبور دنه که ی له به رانه به په یامبهری راستگو بوه (تو شتېکت وېست و خودا شتېکی تر)، وانا داوای لېبور دنه که ی نه وه ده که په نېت که من شتېکم نه گوتوه جیاواز له وهی گویم لی بوه، به لام نه وهی به زارمدا هینا، بېنه وهی خو م هه لمېزار دېت، نه گه ر بزانی که گېروه تا نم راده په هه له ده کات، ده زانیت تا چند گېرانه وه قازانجی بو زانست ده پیت و ده پشزانیت که تا چند ده توانیت له کاری گرینگ پستی پی بېه ستیت، بو په فه رمانده کانی سوپای نم سه رده مه جگه له نووسراو پشت به هېچ شتېکی تر نابه ستن له جېه جیکردنی فه رمانه کانی شهردا، بی نه وهی کو ی به گېرانه وه بده ن و بو نه وهی ناگادار بن نه که ونه نه وه هه لانه وه.

لایه نی لاواز له گېرانه وه که نراسته کردنی وانا ی قسه کان له لایه ن گېروه وه په، له وانه نه وهی له عه قیقه له قسه کانی عایشه له سه ر په یامبهری کردوویه تی، ده لېت: (هه ر مندالیک پابه نده به نه زر کرده وه، له روژی حه و ته مدا گیانله به ریکی بو سه رده ریپت و سه ری ده تاشرېت و ناوی ده نرېت) له قسه کانی گېرانه وهی هومامه له لایه ن قه تاده وه گوتراوه (ناویده نرېت) (خوینی بو ده رېرېت) له بهر نه وهی له جاهیلیت نه زرکردن باو بوه، نه وان نه گه ر مندالیکان بباو په مه ریکیان سه رده پری و سه ری منداله که یان به خوینه که ی ده سپری، گېروه وه که هه له ی کرده که گوتوویه تی: (خوینی لېده رده هېنرېت) نه وهی له و فه رزه دا دیاره که خوینرشته، له و قسانه دا گوتوویه تی (خوینی ده رېرېت) له جیاتیی نه وهی بلېت (ناو ده نرېت). هومام ده لېت له قه تاده یان پرسى: خوینرشتن چیه و چی به و خوینه ده کرېت؟ گوتوویه تی: نه زره که سه رده برېت و به هه ندیک له خوریه که ی له خوینه که ی ده به یان و ده خرېته سه ر ته و قه سه ری تا تاله موویه ک لېیده روا ت، نینجا ده شو رېت و سه ری ده تاشرېت، نه مه قسه ی هومامه ده رباره ی خوینرشتن، له و وه رگېراوه، به لام هومام پتېوه واته فس بوه (زمانی گرتوه) له قسه کردندا له جیاتیی (تسمیه) ناولینان گوتوویه تی (تدمیه) خوینرشتن، به لام نه گه ر له بهر فسه که ی بوه، بو په وشه که ی گوریوه، وه لامی پرسیاره که ی به و شېوه یه نه داوه ته وه، به لکوو نه م گورینه له خه یالی قه تاده بوه وه ک گوتمان. نینجا مالیک و شافیعی و نه حمه د و نېسحاق گوتوویانه هه له یه خویناوی بکرېت و ناولینان راسته، گوتیان له بهر نه وهی نه مه نیشی جاهیله کانه! هه ر که سېکت مندالیک کوری بوایه مه ریکی سه رده پری و ده موچاوی خویناویده کرد، که خودا نېسلامی هینا، مه ریک سه رده پرین و سه ری ده تاشین و به زافه ران ده پسون، ده لېن په یامبهری نه زری بو حه سهن و حسېن کرده، هه ر په که و به به رانیک، به لام خویناوی نه کردوون و نه مه پش له ره فتاری نه و هاوه لانه پیدا نه بوه. ده لېن پېسکردنی سه ری له دایکبوو، که ی له سونه تی نه وداپه، نه مه بو خه لکی جاهیلی ده شیت.

له و گېرانه وانه ی که تووشی ناروونی و لاوازی بوه ته وه، به هو ی خه یاله وه جیاوازیبه کی زوری تیکه و توه، فه رمووده کانه ده رباره ی سیغه (متعه)، له سه ر کاتی حه رامکردنه که ی نا کوک بوون، گوتیان له روژی گرتنی مه ککه حه رام کراوه، له لایه کی تره وه گوتراوه نه خیر له روژی خه یبه ردا بوه، باغه ی نه م جیاوازیبه خراپ تیکه بیشتن و وه همه نه ک شتی تر، نه مه پش بو ت روونده کانه وه:

له هه ر دوو سه حیحا له سه ر زاری عه لیی کورینه بوو تالیب گوتوویه تی: (په یامبهری له روژی خه یبه ردا سیغه و خواردنی گوشتی سووری به رازی ره تکرده ته وه) نه م فه رمووده په به هه ر دوو جور به راست دانراوه، نه مه په کپکیانه و په کپکی تر ده لېت: (په یامبهری ژنه پنانی سیغه و گوشتی سووری ناجوری له خه یبه ردا ره تکرده وه) له هه ر دوو گېرانه وه دا گوتی (روژی خه یبه ر) له

گيرانهوهى يه كه مدا له پاش سيغهى ژاندا هاتوه و له دوه مدا له پاش گوشتى سوورى ناپاكدا، له كوتايى دارشتنه كه دا هاتوه.

راستى يه كه گيرانهوهى دوه مه، گيرانهوهى كورى عينه له زهره يه وه و هريگرتوه، به لام گيرانهوهى يه كه م له به هله دا چوون و خيالى هه نديك گيره وه دا هاتوه، ده لئيت له (رؤژى خه يه) دا له گيرانهوهى دوه مه، بارودوخچكه بو حه رامكردنى گوشتى سوورى گياندارانى نه خوازراو نه ك سيغه (متعه)، به لام خيال و وه همى گيره وان وايزانيوه بو حه رامكردنى هه ردوو با به ته كه يه، واين له فهرمووده كه كردوه، ناوه لناوه كه له پيشتر دانراوه كه (په يامبه رى خودا) سيغهى ژاندى ره تكدوه ته وه، له رؤژى خه يه ردا، هه روه ها خواردنى گوشتى سوورى گيانداره ماليه كانى كه واى لئ هاتوه له شيوه دا قسه كه به ناوه لناوى حه رامكردنى هه ر دوو شته كه بينرئت، گورانكارى يه كه له مر راده يه دا نه وه ستاوه، به لكوو قوره كه زياتر خه ست بوته وه، ئه مه پيش به هه له ي ديارى هه نديك گيره وه له گيرانهوهى به شيك له فهرمووده كه دا وه ستاون، ده لئين: (په يامبه رى خودا له كاتى خه يه ردا سيغهى حه رامكردوه) به م شيوه يه بوته ته كارىك بو حه رامكردنى سيغه به ته نها نه ك حه رامكردنى گوشتى سوورى ولاخ به ته نها.

ئه گه ر بگوتريئت كه گوتوويه تى رؤژى خه يه ر دووخچكه بو حه رامكردنى گوشتى سوورى ولاخه كان به ته نها، چ قازانچىك له كوكردنه وهى هه ر دوو حه رامه كه ده كرئت، ئه گه ر له يه ك كاتدا نه بوويئت، سيغه له كوئ و گوشتى سوور له كوئ، ئه گه ر بلئين ئه وه مان روونكردوه ته وه كه عه لى كورينه بووتاليب بو ئه م فهرمووده يه ي گيراوه ته وه، ناره زايى نابيين و به ره به يان بو خاوه ن چاوان روونده بيته وه.

عه بدوللاى كورى عه باس ريگه ي به سيغه و گوشتى سوور دابوو، عه لى ريگربوو له وه، وتوويزى له گه ل عه بدوللاى كورى ماميدا له سه ر هه ردوو پرسه كه كردوه، هه ر دوو حه رامكردنه كه ي بو باسكردوه، حه رامكردنى گوشتى سوورى به خه يه ره وه به سته وه ته وه، به لام حه رامكردنى سيغه ه پيشته وه ته وه، له و سيميناره ي له گه ل عه باسدا، پئى گوت: (تو پياويكى ويلى، پيغه مبه رى خودا سيغهى حه رامكردوه، گوشتى سوورى له رؤژى خه يه ر حه رام كردوه) هه ر دوو شته كه ي وه ك به هانه يه ك هيناوه ته وه بو حه رامكردنى نه ك به ستنه وهى به رؤژى خه يه ره وه.

هه نديكيان گوتيان لپره دا ديدىكى تر هه يه، ئايا حه رامكردنيان به شيوه ي حه رامكردنى فاحيشه بوه؟ كه به هه ر حالئىك نايئت ريگه ي پئى بدرئت، يان حه رامكردنى وابوه كه له كاتى ناچاريدا ريگه ي پئى بدرئت؟ ئه مه يه كه كورى عه باس گوتوويه تى: من وه ك مرداربوه وه و خوئن بو ناچارى، ريگه م پنداوه، كه بينى هه نديك به فراوانى رووپان تئكرد و به كاتى پئويستبوونه وه . نه وه ستان، ئيين عه باس فه تواكه ي خوى راگرت كه حه لالى كردبوو لئى په شيمان بووه ئه وه ت بو روون بووه كه حه رامكردنى سيغه له رؤژى خه يه ر له وه هم و هه له ي هه نديك گيره وه دا هاتوه، ئه وه ي راسته له سالى گرتنى مه كه كه دا هاتوه، وه ك له سه حى موسىليما هاتوه. ئه وان له سالى گرتن و كردنه وه ي مه كه كه دا سيغه يان كرد له گه ل پيغه مبه ريشدا بوون كه ريگه ي پنداوو، ئه گه ر حه رامكردنه كه ي له رؤژى خه يه ر بوويئت ئه وه وا نيشانده دات كه دوو جار نه سخ كرايئت (ريگه پندان و حه رامكردن)، ئه مه پيش له شه ريعة تى ته واودا نييه و نايئت، هه روه ها له خه يه ر ژنه موسىلمان نه بوو، ژنه يه هوود هه بوو، ريگه دان بو ژاندى ئه هلى كيتاب تا ئه و كاته جيگير نه بوو، له وه به دوا و له سوره تى مائيده ريگه ي پندرا، له هه نديك گيرانه وه دا هاتوه كه سيغه له سالى حه جى مالئاوايى حه رام كراوه، واته له سالى ده يه مى كوچى نه ك سالى هه شته م كه سالى گرتنى مه كه كه يه، ئيين قه ييم له (زاد المعاد) دا ده لئيت: هه له و وه همى گيره وان، كه له گرتنى مه كه كه وه بردوويانه بو حه جى خواحافيزى (حجه الوداع)، ديسان ده لئيت: هه له كانيان له زه مانئى كه وه بو زه مانئىك و له شوئىنئى كه وه بو شوئىنئىكى تر و له رووداويئى كه وه بو رووداويئىكى تر بردوه، كه ئه مه پيش له زورئىك له له به رگه وان، واته كوئيى كه ران و خوار ئه وان رووده دات.

هه روه ها له هه نديك گيرانه وه دا هاتوه، له خيلافه تى عومه رى كورى خه تابدا حه رامكراوه و ئه و حه راميكردوه، به به لگه ي ئه وه ي موسىليم له سه حه كه يدا باسيكردوه له جابرى كورى عه بدوللاوه، گوتوويه تى: ئيمه به گورزه يه ك خورما و پريك گه نم له سه رده مى محه مه ددا سيغه مان كردوه. تا عومه ر نه يه پيشت، گوتوويه تى: دوو سيغه (متعه) ناهيئلم سيغه ي ژان و (متعه) سيغه له حه جكردندا.

ئەگەر ئەمە راست بېت لەبەر ئەوھى حەرام و حەلال لە بەرپرسیارېتى و کارى تايبەت بە پەيامبەرى خودا بوە، بەلكوو بەتەنھا خودا خۆى بوە و لە ئايەتەكانى قورئان و فەرموودەكانى پېغەمبەر باسىدەكەن، نە بۇ پېغەمبەرى خودا و نە بۇ كەسېكى تر نېيە كە حەرام حەلال بكات و حەلال حەرام بكات، تەننەت پەيامبەرىش لە لاين خوداوە وەحى بۇ دېت، عومەر چۆن رېگەى بە خۆى دا كە شتېك حەرام بكات لە سەردەمى پەيامبەرى خودا حەلال بووېت؟ لەبەر ئەوھى ئەم گېرانەوہ لەگەل ئەم حەقىقەتە زانراوہى ئايىنى ئىسلام لە يەك دەدەن، دەبېت بە پراوہى و بە يەكجارى ئەم بابەتە دروستكراو بېت و هېچ بنەمايەكى نەبېت.

ئەوھى نامۆيە شيعە سيعە پان حەلالكردوہ، سەرەراى ئەوھى ئىمامى عەلى گوتوويەتى حەرامە وەك پېشتەر باسمانكرد، لەوانە پە ئەوھى پان بۇ يەكلا بووېتەوہ كە عومەر سيعەى حەرام كرديت، ئەمانيش لە رقى عومەر حەلاليان كرديت، تەماشای مەيلى مەزھەببەكەن چەند خەلك وا دادەبەزېتتە خوارەوہ.

(9)

درېژەپېدان

ئېمە قسەمان لە سەر گېرانەوہ كرد، مەبەستمان نەبوو درېژە بە قسەكردن لە سەر سيعە بدەين، بەلام بە باشمان زانى، لەو باسەدا درېژە بە دوو رووداو بدەين كە پېوہندى بە سيعەوہ هەيە، يەكېكان شىوازە راستەكەى سيعەمان دەداتى، ئەمەيش لە گرتنى مەكە رووى داوہ كە مەحەممەد رېگەى بە سيعە داوہ بوھاوہلانى لە دواى سى رۆژ رەتېكردوہتەوہ.

لە سېرەى حەلەبېدا، كە لە سەحىحى موسلىمەوہ وەرگېراوہ، لە لاين هەندېك لە هاوہلانى پەيامبەرەوہ باسكراوہ، كاتېك پەيامبەر مۆلەتى سيعەى دا بە من و پياونك چووین بۇ لای ژنېك لە بەنى عامر لە جوانيدا لە بوخچەى پېچراوہ دەچوو، يان لە كۆندا باسكراوہ وەك (بەكرەى غەتەنتى) بوە، خۆمان پى نېشاندا و گوتمان دەبېت يەكېكمان هەلبېرېت و سيعەمان لەگەل بکەيت، گوتى چيم دەدەنى؟ گوتمان چاكەتەكەمان (ئەوسا فەرەنجى يان كورتەك يان كورتان بوە -و-) ئەوھى لەبەرمانە، تەماشای كردين بېنى من لە هاوہلەكەم قۆزتر بووم، چاكەتەكەى هاوړېكەم لەوھى من باشتەر بوو، كە تەماشای كردم حەزى لېكردم و كە تەماشای چاكەتى هاوړېكەمى كرد حەزى لېكرد، ئېنجا رووى تېكردم و گوتى: تۆ و چاكەتەكەت بۆ من بەسن، سى رۆژ لەگەلى مامەوہ.

ئەمەيە شىوہ راستەكەى زەواجى سيعە، كە بەكەمتر لە چاكەت يان كورتان يان كۆلەبالېك، يان بە گورزەيەك خورما يان گەنم وەك پېشتەر باسمانكرد سيعەيان كردوہ، گورزەيەك خورما يان دانەوئەلە فلسېكى ئېمەى نەكردوہ، ئەوھيش بى خوازېنى و بى شايەت، بەلكوو تەنھا چۆن رېكەدەكەون بە گورزەيەك خورما سى رۆژ يان زياتر يان كەمتر لەگەلېدا دەبېت و دەچېت بە لايدا، دواچار بەجېدەھېلېت بى ئەوھى جارېكى تر يەكترېننەوہ، ئەوانەى دەچنە لای لە شفرۆشان لە دېرزەمانەوہ هېچيان لەمە كەمتر ناكەن، كە ئەم هاوہلە و ژنە عامرېيەكە كر دوويانە، بەلكوو هەندېك ئەگەر لە شفرۆشېك ببات لە پارەى كورتانېك يان كۆلەبالېك زياترې پېدەبەخشېت، بەچەند درھەمېك و بە بى چوونەداوا و بى شايەت لاقەى دەكات و بەجېدەھېلېت، لەوانەيە دواى ئەوہ جارېكى تر لە ژيانيدا نەبېننەوہ، چ جياوازيەك لە نېوان كارى زينا و ئەوھى پى دەلېن سيعە هەيە؟ مۆتەنەبى دەلېت:

وحره غير خطبه و ليس بين هلك

ئەگەر (هلوک) لە شفرۆش بېت و (حرە) ژنى شەرعى بېت، جگە لە داواكارى هېچ جياوازيەك لە نېوانيدا نېيە، وەك مۆتەنەبى دەلېت، داخوازی واتە (خطبە) لە سيعە و لە زينا نېيە، كەچى بەدناوېى زينا چەند لە سيعە زۆرتەرە، تەماشای شەرىعەت و ئايىنەكان بکە كە چۆن

مهیل و حەزی یارییان تێدا دەکات.

رووداوی دوهم: سیمیناریک یان بلێین وتووێژێکی نێوان ئەمیری ئیمانداران مەئموون و قازی یەحیا کوری ئەکسەم بوو، مەئموون پێی گوت: چیه وا دەتبینم گۆراوی؟ گوتی: بە هۆک ئەوهی لە ئیسلامدا پروودەدات، گوتی: چی پرووی داوه؟ گوتی: داواي حەلالکردنی لەشفرۆشی. گوتی: سیغه لەشفرۆشییه؟ گوتی: بەلێ سیغه زینایه، گوتی: ئەمەت لە کوئ هینا؟ گوتی: لە کتییی خودا و سوننەتی پێغه مبه ره وه. ئەوهی لە کتییه وه هاتوه خودای بالا ده فەرموویت: {أفلق المؤمنون} [المؤمنون: 1] واتە باوهرداران سەرکەوتن.. تاوه کو: {والذین هم لغروجهم حافظون} (5) إلا علی أزواجهم أو ما ملکت أیمانهم فإنهم غیر ملومین (6) فمن ابتغی و راو ذلك فأولئك هم العادون} [المؤمنون: 5 - 7] واتە: ئەوانە ی که شەرمی خوێان دەپارێزن (5) جگە لە هاوسەری خوێان نەیت، یان ئەوی (مولکی ئیمانی) خوێانن، هیچ گەلییان لێناکریت و،

هەرکەسێک کاری نابەجیی کرد ئەوانە دەستدریژ کارن. ئە ی ئەمیری ئیمانداران ژنی سیغه کەنیزه کە، واتە (ملك یمین) ه؟ گوتی: نەخیر، گوتی: ژنی شەرعی لە لای خودا میرات دەدات و وەرناگریت و کور بۆ ئەو دەبییت؟ گوتی: نەخیر، گوتی: ئەمە وای لێدیت کە لە ژنی ئاسایی تێپه رییت، ئەمما سوننەت وەک زوهری دەیگریتەوه بۆ عەلیی کوریئەبووتالیب، دەلێت پەبامبەر فەرمانی پێی کردم کە نەهی لە سیغه بکەم و حەرامی بکەم، پاش ئەوهی فەرمانی لە سەر دا، مەئموون پروویکرده ئاماده بوان و گوتی: ئەمەم لە فەرمووده ی زوهریدا لەبەر کردوه؟ گوتیان: بەلێ ئە ی ئەمیری ئیمانداران، مەئموون گوتی: ئەستەغفروللا، حەرامکردنی سیغه رابگەیه ن. درێژە دانە کە تەواو.

لەلایەنی خەیاڵ و هەلە و وەهەمه وه، کە گێرانه وه کان تێیان دەکەون، دانان واتە درۆکردنی گێره وان و دروستکردنی فەرمووده لای خوێانە وه، ئەمەیش بەلگە هینانە وه ی ناوێت لە سەر فەرمووده کانی پێغه مبه ره و دانانی لە لایەن گێره وانە وه، تەنانت زانایان کتییان لە سەر فەرمووده دانراوه کان نووسیوه تەوه.

دانانی فەرمووده هۆکاری زۆری هەیه، وەک لایەنگریی مەزهەبی، لایەنگریی حیزبایەتی و سیاسەت، وەک لە گرتن و بلأبوونه وه ی عەرەب لە ولاتان و تیکە لاوبوونیان بە عەجەم، کە بوون بە لایەنگری عەرەب و وای لێ هات زۆرینه ی گێره وان و حیکایەتخوانان لە وان بن، بەلکوو ئیمامی گێره وان لەوانه، کە محەمەدی کوری ئیسحاقه، لەبەر ئەمە ئەو لایەنگرانه لە لایەن عەرەبه وه ئازاریان پێگە بیشتوه و خەفە تباربوون، تێیاندا هەن کە رقیان لە عەرەبه و کینه یان لە دلدايه و دوژمنایه تیی عەرەب و ئایینه کە یان لە ناخی خوێاندا هەلگرتوه، ئەم دوژمنکاریه پالییۆه ناوان بۆ ئەوهی درۆوده له سه بکه ن لە فەرمووده کاند و هەولێ گەندەلی و جیاکاری لە نێوان موسولمانان بدەن، تەلە کە بازیی ئیبن سەبەئی یه هوودی و ئەوهی لە سەر عەلیی کوری ئەبووتالیب گوتوه و هەولێ فیتنە نانه وه ی لە رۆژی جەمەلدا، شتیکی زانراوه و لێره دا پێویست بە گێرانه وه ناکات، بەلام باسی ئەوه ده کە یین، چون ئەوانه درۆوده له سه دروستده کەن، بۆ ئەوهی گەندەلی و جیاوازی دروستیکەن. عەبدولمه لیک کوری مەروان کە سوپای یەزیدی بینی بەره و مه ککه دەرۆن، بۆ شەرکردنی عەبدوللای کوری زویپر، عەبدولمه لیک لە وکاتە دا لە مه دینه دەبییت، گوتوو یه تی، تۆبە خودایه سوپا بۆ حەرەمی خودا دە نیریت، کە سیکی یه هوودی به موسولمان بوو، کتییە کۆنە کانی ده خوینده وه و هانیدا و پێی گوت سوپاکه ی تۆ گە وره تره، دەلێن ئەم جووله کە یه چه بۆ مالی مەروانی باوکی عەبدولمه لیک و گوتوو یه تی: واوه یلا بۆ ئومەتی محەمەد لە لایەن دانیشتووی ئەم ماله وه، ئاماژە ی بە پشتە وه ی خوێ داوه، کە چ فیتنە یه ک بە دەست مەروان و کوره کانییه وه پرووده دات، لەبەر ئەوهی مەروان هۆکاری کوشتنی عوسمان بوو، عەبدولمه لیک کوری کوریشی هۆکاری کوشتنی عەبدوللای کوری زویپر بوو، چونکە وه لیدی کوری یەزیدی کوری عەبدولمه لیک شتی زۆر خراپی لێده کە وته وه.

پێگومان ئەم یه هوودییه موسولمان بوه، کە کتییی کۆنی خوینده تەوه و لە غەیبی نەزانیوه،

کتیبه کۆنه کانیس هیچ دهرباره ی غیب نالین و دهرباره ی ئەو پرووداوانە نادوین، که له دواڕۆژی دووردا پرووده دەن، ئەوەی قسە ی له سەر کردووە بە مەبەستی بەرپاکردنی فیتنە نەو و بۆ هاندانی شەڕ و بوغراکردن بوە، لەگەڵ ئەمەشدا ئەم وتە یە ی وای دەر دەخات، دووربین بوە له کاروبارە کانیدا و خاوەن تێرامان بوە له بەسەر هاتە کانیدا، پرووداوە کان وەک پێشبینی یە کە ی ئەو دەرچوون، ئەگەر ئیک له وێدا هە یە، ئەم بابە تە له پاش پروودانی فیتنە کە دانرا پێت، خە لکێک له سەر زاری یە هوودییە کە وە گوتوو یانە، حیزبایە تییان بۆ ئالیبە ییت کردووە دژی بە نی ئومە یە و دژی مەروان و ئالی مەروان بوون، ئەوە ی له سەر زاری یە هوودییە کە وە دانراو بۆ ئەو بوە کە خە لک بخاتە سەر ئەو باوهرە ی، خراپە کاری ی بە نی ئومە یە دیارە و تە نە نە ت له کتیبه کۆنه کانی نووسراو و یە هوودیش دە ی زانی ت.

ئەو پرووداوانە ی، بە هوکاری حیزبایە تی، مەزەهە بی و سیاسی پروویانداو و ئەوە ی له خە و نیاندا بوە، له قورئاندا هاتووە: {وما جعلنا الرؤيا التي أريناك إلا فتنة للناس} [الإسراء: 60] واتە: . . ئەو خە و نە ی کە پێمان دیتی بۆ تاقیکردنە وە ی خە لکە

ئەوە ی لێرە دا ویستراو بگوتریت کە پێغە مبه ر؛ کوری حە کە م کوری ئە بی عاس ئە بی مەروان، کە له بە نی ئومە یە ن، له سەر مینبەرە کە یە وە ک مە ی موون بینووە، له فەر موودە یە کدا دە لێ ت: (بە نی مەروانم بینووە گالته بە مینبەرە کە م دە کە ن) له لە فزیک ی تردا: (گۆشە گیر دە بن له مینبەرە کە م، وە ک خۆ تە ریک کردنی مە ی موون) زیاتر لە سەری پڕۆیشتو و له گیرانە وە یە کدا دە لێ ت: (پە یامبەر هیچ خۆشییە ک ی نە بین ی و مرد)، بێگومان ئەو زیاد کردنە ی دوا یی له پاش دروستبوونی دە و لە تی عە باسی خراو تە سەری. بە لام ئە مانە ئە م ئایە تە: (وما جعلنا الرؤيا التي أريناك إلا فتنة) واتە: ئەو خە و نە ی پێمان دیتی بۆ تاقیکردنە وە ی خراپە کاری خە لکە.

له پاش خە و بیننە کە بوە و ئە مە بوە تە هو ی دابە زینی، ئەو حیزبیانە ی دژی بە نی ئومە یە بوون، وای دە بینن کە هوکاری دابە زینی ئە م ئایە تانە ی قورئان بە پێی حە ز و ئارە زووی خویان لێ کبە نە وە، گوتیان ئە وە ی له پاش ئە م خە و بیننە ی پە یامبەرە وە هاتووە ئە م ئایە تە یە: {إنا أنزلناه فی لیلہ القدر(1) وما أدراك مالیلہ القدر(2) لیلہ القدر خیر من ألف شهر} [القدر: 1 - 3]. واتە: ئێ مە ی ن ئە م قورئانە کان له شە و ی هە رە بە ریزدا دابە زاندا. ک ی دە زانی ت ئە و شە وە بە ریزە کامە یە، شە وێکە هێ ندە بە قە درە هە زار مانگ ناگاتە بار تە قای. و ابزانم تو ی خوی نەر دە لێ ت بە چ مانایە ک پێ وە ندی ی ئیوان ئە و خە و بیننە و ئە م ئایە تە لێ کدە دە ی تە وە، بە لام سە رت سورنە مێ نێ ت کە توانای چە و اشە کاری له فەر موودە کان زۆر لە وە گە وەر تە رە کە تو بی ری لێ کە ی تە وە، گوتیان {خیر من ألف شهر} [القدر: 3] واتە: له چاکە دا، شە وێکە هە زار مانگ ناگاتە بار تە قای. ئاماژە یە بۆ ماوە ی پاشایە تی بە نی ئومە یە، وە ک ئە وە ی خودا پاش ئە وە ی محە مە د ئە و خە وە ی بینیی ت، ویستیی ت دلی بداتە وە و کارە کە ی لا ئاسان بکات گوتی (لیلہ القدر خیر من ألف شهر) واتە له هە زار مانگ زیاتر خیری تێ دایە، کە بە نو ئومە یە له پاش تو پاشایە تی بگر نە دە ست، گوتوو یانە ماوە ی حکومی بە نو ئومە یە هە شتا و دوو سالی بوە، ئە مە ی ش دە کاتە هە زار مانگ، هە موو پیاوانی حکومداری بە نو ئومە یە چوار دە پیاو بوون، یە کە میان مە عاو یە بوە و کۆ تایی یە کە یان مەروان حە مار بوو. بێگومان دروست کردنی ئە م فەر موودە یە له پاش نە مان ی دە و لە تی ئە مە و ی دانراو، خودایە یار مە تی ئە هلی حە ز و مە یل بە دە کە چۆن تە نە نە ت یاری بە پیرۆزییە کان دە کە ن، لە بەر ئە وە ی ئە و پە تی درۆ یە ئە مانە درێ ژە یان پێ دا، پە تی درۆ ی هە ندیک یان کورت دەر چوو، کە دانەرە کە ی نە فام بوو، له هە و الە کانی پڕۆژی (دار الندوہ) دا هاتو، کاتێک زۆرێک له قورە ی ش لە گە ل پێغە مبه ردا کۆ بوونە وە، ئە مە ی ش له لایە ن ئی بن جەریر و ئی بن موزر و ئی بن ئە بی حاتم له عە بی د کوری ئە میر وە ریان گرتو، له و کاتە دا کۆ بوونە تە وە بۆ ئە وە ی بیکوژن یان سیریکە ن یان شار بە دە ریکە ن، ئە بوو تالیب پێ ی گوتو: دە زانی له سەر چی کۆ بوونە وە یان بۆ کردووی؟ گوتوو یە تی: دە یانە وێ ت زیندانیمبکە ن یان بمکوژن یان دە ر بە دە رمبکە ن، گوتی: ک ی قسە ی بۆ

کردووی؟ گوتی: خوداکهم، گوتی: بهلئ خودا خودای تویه و وهسیه تی خیری بۆ بکه، گوتی: من وهسیه تی بۆ بکه؟ بهلکوو ئه وهسیه تم بۆ دهکات، واته رینماییم دهکات. ئه وهی به سه ر ئه وانهدا رهت بوه، ئه وهیه که قورهیش پاش مردنی ئه بووتالیب بۆ قسه کردن له سه ر پیغه مبه ر کۆبوونه ته وه.

له و بابه تانه ی باسی ئه و تیره ی که له غه زوه ی ئو خود ده یوه شینیت و بۆخوی ده گه رتته وه، ده لاین له کاتیکدا په بامبه ری خودا له شوعه یب (پیچوپه ناکانی مه ککه) له گه ل هه ندیک له هاوه لانیدا بوو، تابه فه یه ک له قورهیش بۆ سه ر شاخه که سه رکه وتوون، خالیدی کوری وه لیدیان له گه ل بوه، پیغه مبه ر گوتوویه تی خواجه ناییت ئه مانه له ئیمه به رزترینه وه، خودایه جگه له تۆ ئیمه هیه چ هیزیکمان نییه، له هه ندیک گیرانه وه دا گوتراوه په بامبه ر به سه عدی گوتوه، پاشه کشه یان پی بکه، گوتوویه تی: چۆن به ته نیا پاشه کشه یان پی بکه م؟ پیی گوتوه: پاشه کشه یان پی بکه، گوتوویه تی: تیریکم له که وانه که م ده رکرد و تیمگرتن و پیاویکم کوشت، ئینجا تیریکی ترم ده رکرد، ته ماشام کرد هه مان ئه و تیره یه که پشتر وه شانده بووم، بویه دووباره ترم گرتنه وه و پیاویکی ترم لی کوشتن، که تیریکی ترم ده رکرد ته ماشا ده که م تیره که ی پشوه و تیمگرتن و پیاویکی ترم پی کوشت و له ویدا هاتنه خواره وه، گوتم ئه م تیره پیروزه و له که وانه که م دام ناو ده رم نه کرد، له پاش مردنی، ئه و تیره لای منداله کانی مایه وه.

ئه م تیره ی که سه عد ده یوه شینیت و ده گه رتته وه بۆ که وانه که ی، پاش کوشتنی پیاویک له وان، ده بیئت له باپیرانی ئه و تیره بیئت که شاعیر نه میری شیت قسه ی له سه ر کردوه ده لایت: ئاسکیکم به رچاو که وت و تیریکم بۆ وه شانده و خوی لی لادا به ره و راست و تیره که دوا به دوای رویشته، ئینجا خوی لادا به ره و لای چه پ و تیره که به دوایدا رویشته و ئاسکه که به ره و دواوه . گه رایه وه، تیره که پیش گه رایه وه و لاییدا و کوشتی

قیزه و نترین دروستکراوی گیره وان، وه ک جنیو به ئایینی ئیسلام و گالته پیکردنیک کراییت، باسی ئه و که ره ی که په بامبه ر پیی گه ییشت، ده گیرنه وه، پیغه مبه ر خه یبه ری گرت، که ریکی ره شی بینی پیی گوت: ناوت چییه؟ گوتی: به زیدی کوری شه هاب، خودا پشتاویشته شه ست که ری هیناوه ته دنیاوه، که جگه له په بامبه ر که س سواریان ناییت، که ره که هاتوه ته قسه وگوتوویه تی: له و باوه ره دام که سوارم ده بیت، که ره کانی باوو باپیرم هیه چیان لی نه ماون و له په بامبه رانیشت جگه له تۆ که س نه ماوه، هیهی پیاویکی یه هوودی بووم و به ئه نقه ست گلاندم، برسیی کردم و له پشتی دام، پیغه مبه ر پیی گوت: تۆ یه عفوریت. گوتیان: په بامبه ری خودا ده بیترت بۆ ده رگای ئه و پیاوه و ده روا ت به سه ری له ده رگا که ده دات، ئه گه ر خاوه ن مال بیته ده ر، ملی بۆ ده له قینیت که وه لامی پیغه مبه ری خودا بداته وه، کاتیک پیغه مبه ری خودا مرد له خه فه تدا خوی خسته بیریکه وه و مردار بوه وه. ئه وه ی نامویه که دادوه ره عیاز به دانانی ئه م فه رمووده یه کتیبی (شفاء) ی پیسو پوخل کردوه. راستیه که ی پیغه مبه ر که ریکی هه بوه ناوی یه عفور بوه، به لام له خه یبه ردا نه یگرتوه، به لکوو فه روه کوری عه مرو جوزامی پیی به خشیوه، ئه م درویانه ی کردوویانه به ده م ئه م که ره وه به هه مان شیه پیغه مبه ر حوشتریکی هه بوو به ناوی (العضباء) وه درویان کردوه، وتوویانه پاش مردنی په بامبه ری خودا، هیه چی نه خواردوه و نه خواردوه ته وه تا مردوه.

ئه و فه رموودانه ی دانراون زۆرن، هیه چ مه به ستیکمان نییه لیره دا باسیان بکه ین و لایان بکوئینه وه، ئه وه ی باسمانکرد وه ک نمونه هینامانه وه، بۆ ئه وه ی بزانیته تا چ راده یه ک چه ز و مه یلی نه فس زال بوه به سه ر دانانی فه رمووده کاند.

پاش ئه وه ی قسه مان له سه ر ریگه ی قسه که ران کرد که چۆن له فه رمووده کان وردبوونه ته وه و کویان کردوه ته وه ده لاین: پله و ئاستی راستی فه رمووده کان، به پیوه ری حالی گیره وان و ناوونابانگیان و متمانه پیکردنیان که گومانیان لی نه کراییت پیوراوه، که گیرانه وه که لاواز نه کات و

گومانی لی نه کراییت، ئینجا وه ریانگرتوه و راستیان کردوه ته وه، ئه گهر له عقل یان له قورئان یان ههردووکیان به ده رییت، ئه وه ره تیان کردوه ته وه، ئه گهر له گه ل عه قلدا ناکۆک نه بوو وه ریان گرتوه، ئه وه ی وه ریانگرتوه و ناکۆکه له گه ل مه عقوولدا، فه رمووده ی می شه که یه، که ده لئین حاشا له محمه د ده لئیت: (ئه گهر می شیک که وته خواردنه که ته وه، تئیدا نغو ی بکه و ئینجا ده ریپه پنه چونکه له بالئیکیدا نه خو ش ی هه یه و له وی تر دا ده رمان، به وه نه خو ش ی یه که ناهیلئیت، که به و ده رمانه چاره سه ر ده رییت) ئه ی سو بجان ه لالا. ئه و می شه ی به دوای شتی گه نیو و پیسی و پاشه رو دا ده گه رییت و لمو زی تئیده کات و قاچه کانی به ری ده که ویت و ئینجا ده فرییت، که جو ره ها میکرو بی پیس ده گو زیتته وه، له لایه که وه به پیس و زه ره رمه ند دانائریت، به لام له لایه کی تره وه، له بالئیکیدا که ده رمانی تئیدایه، ئه و ده رمانه ده که ویتته خواردنه که وه، ده رییت نغو ی بکه ییت تا باله که ی نغو رییت که ده رمانه که ی تئیدایه و نه خو ش ی یه که به و ده رمانه چاره سه ر ده رییت و نام رییت، به و خودایه ئه مه قسه یه که نه ک پیغه مبه ر ه یچ عاقلئیک نایلئیت و ناییرییت. ئه وه ی زانراوه که پیسی می ش له لایه ن مرو ف ی پیگه بی شتته وه هه ستنی پئیده کریت، ئامرازیکه بو گوا ستنه وه ی چه ندین نه خو ش یی کوشنده، ئه گهر بلئین زو ری نه ی ئه وان ه ی له م و لات ه که له قه بردان له بهر ئه وه ی ه یچ خو پارا ستنئیکیان له م جو ره می ره پیسو پو خله نه کرده، چون محمه د ئه مه ده لئیت، که ئه و له لایه کیتره وه ده لئیت: (له درزی شکاوی قاپئیکدا ئا و مه خو نه وه، چونکه شه ی تانی لئیه)، زانایانی ته ندرو ستنی ئه م سه رده مه هاوران له گه لئیدا، له کتئبه کان یاندا ری نمای ی ئه وه ده که ن که قاپو قا چا غی شکا و درز تئیکه وتوو به کار مه هی ن، له بهر ئه وه ی شو پنی شکاوی یه که ده ریته لانه ی میکرو بی زیانه خش، له م فه رمووده یه دا میکرو ب به واتای شه ی تانه له قسه ی محمه ددا، له کتئبی خه لکانئیکدا زو ریک فه رمووده هه ن که ناکۆکن، له گه ل عه قل و قورئاندا و بهر یه ک ده که ون، به لام راستیان کردوه ته وه و قبوولیان کرده، له بهر ئه وه ی به پئوه ره که مو کورته که یان پئواویانه. واته له بهر ئه وه ی خاوه نه کان یان خاوه ن متمان ه و داد په ره ره بوون، قبوولیان کرده، ئه وه ی به م هو کاره قبوولیان کرده که ناکۆکه له گه ل مه عقوول و له گه ل قورئانیشدا و به ری ه ک ده که ون، فه رمووده ی (الجارود) ه له شان دی عه بدلقه یس له سیره ی حه له بیدا هاتوه، جارود و سه لمه کوری عه یار ئه زدی هه ری ه که و سئ مه سه له یان لای خو بان دانابوو، بو ئه وه ی له و باره یه وه پر سیار له پیغه مبه ربکه ن و تاقی ی بکه نه وه، کاتئیک هاتن بو لای پیغه مبه ر، جارود گو تی: ئه ی محمه د ئه گهر تو پیغه مبه ری پئیمان بلئ چیمان بو هه لگرتووی؟ پیغه مبه ری خودا مت بو ه و وه ک ئه وه ی سا لئیک بی ت قسه ی نه کرد رییت و سه ری بهر ز کردوه ته وه و عاره ق به ده مو چا ویدا دا چو راه و گو تو و یه تی: تو ئه ی جارود لای خو ت وات داناوه که پر سیارم له سه ر خو پنی جاهیلی یه کان و ری که وتن و هاو په یما نئیتی جاهیلی و مه نیچه بکه ییت، خو پنی جاهیلی با به تئیکه و هاو په یما نیان ره تده کریته وه و له ئیسلامدا نییه، باشترین سه ده قه ئه وه یه ئه وه نده ی باری و لاخی ک بده ی به برا که ت یان شیر ی مه رو مالاتی بده ی تی، که خیری ده رییت و ده گه ریته وه بو ت، به لام تو ئه ی سه لمه وات داناوه که له سه ر بته رستی و روژی سه با سب و عه قلی تئیکه ل پر سیارم لی بکه ییت، ده رباره ی بته کان خودای گه وره ده لئیت، ئپوه که جگه له خودا شتی تر ده په رستن به ردی دوزه خن و تئیدا ده میننه وه، له روژی سه با سبدا، خودا شه وئکی خیری بو هی ناوه که هه زار مانگ خیرتره له دوا هه مین ده شه وی ره مه زاندا، داوا ییکه ن و شه وئکی ئاسان و خو شه و جگه له تیشکه که ی ه یچ له خو ره که نابیرییت، ده رباره ی عه قلی تئیکه ل، ئیمانداران بران و خو پنیان وه ک یه که وه قی بالایان به سه ر خواره وه یان هه یه و خودا ئاسان وته قیه و زاهدانیان لای خودا به ری زن، گو تیان (اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له و انت عبده و رسوله).

من ده لئیم؛ یه که م: ئه م فه رمووده یه دانراوه، ناکۆکه له گه ل مه عقوولدا.
 دوهم: له گه ل قورئاندا بهر یه ک ده که ون بلئ {لو کنت أعلم الغیب لأستکثرت من الخیر وما مسنی السوء} [الأعراف: 188]. واته: گه ر نادیارم زانییا به هره ی زورم گیرده که وت و ه یچ

زیانیکم تووش نه بوو.

سیهم: نه وهی تېداها توه هاوپه یمانی جاھیلیه کان ږه تکراره توه، به لام هاوپه یمانی نه لفلزول که محمه د ناماده ی بوو له جاھیلیه تدا، ږه تنه کراوه توه. له سهر زاری پیغه مبهروه گوتراوه: (له مالی عه بدوللای کوری جه دعان هاوپه یمانی تیه کم بینی که وای نابینم نیعمه تیکی باشی تېدا بیت، نه گهر داوای ئیسلام بکرایه وه لامم ده دایه وه واته رازی ده بووم).

چوارهم: وهک تېداها توه (هاوپه یمانی له ئیسلامدا نیه) نه مه راست نیه، له شه ریعته ی ئیسلامدا هیچ ریگریه ک نیه بو هاوپه یمانی، به تایه تی نه گهر له سهر حق بوو، ههروه ها هاوپه یمانی په یمان، به لام په یمان به هاوپه یمانی ناونراوه له بهر نه وهی له کاتی ئیمزاکر دیندا سویند ده خو، په یمانیش له ئیسلامدا هه بوه، ئینجا نه و قسه یی په یمان بهر له سهر هاوپه یمانی فزول گوتووه تی (نه گهر بانگمبکن رازی ده بم) به لگه یه بو نه وهی هاوپه یمانی فزول ږه تنه کراوه توه و له ئیسلامدا جایزه، واتا (نه گهر ئیسلام داوه ت بکریت رازی ده بم) وهک نه وهی به لیت نه ی خپل و خه لکه کهم به هاوپه یمانی فزول رازیم.

نه وهی به لگه ی جایز بوونی هاوپه یمانی له ئیسلامدا ده سه لمینیت نه وهی که له (سیره الحافظ الدمیاطی) دا هاتوه، له نېوان حسین کوری نه بوو تالیب و وه لید کوری عوتبه ی کوری نه بی سو فیاندا، نا کوکیه ک له سهر پاره یه کی حسین هه بوه، حسین به وه لیدی گوتوه: سویند به خوا بخو که به ئینساف حه قم بده بته وه یان به شمشیره کهم وه ری ده گرمه وه و له مزگه وتی په یمان بهری خودا ږاده وه ستم و داوای هاوپه یمانی فزول ده کهم، واته داوای هاوپه یمانی تیه کی وهک هاوپه یمانی فزول ده کات، که پشتی زولم لیکراو به ران بهر زالم ده گریت، کو مه لیک له سهر نه مه رازی بوون له وانه عه بدوللای کوری زوبه ی، له بهر نه وهی له و کاته دا له مه دینه بوو، که نه وه گه ییشته وه لیدی کوری عوتبه به حه قانی له گه ل حوسه یندا قسه ی کرد، تا رازی بوو. نه گهر هاوپه یمانی له ئیسلامدا نه بیت وهک له و فرمووده داخراوه دا دانراوه، حسین نه وهی نه گوت و کو مه لیک له هاوه لان له گه لیدا هاورا نه بوون.

پینجه م: نه وهی جارود و سه لمه کردوویانه له نه ریتی عه رب بوه له جاھیلیدا، له به ران بهر قه شه کان، هه ر کاتیک ږو بیشتنا یه بو لای قه شه یه ک، شتیکیان ده شارده وه و پرسپاریان لیده کرد و تاقیانده کرده وه، نه گهر راست بیت جارود و هاوه له که ی نه مه ی به پیغه مبه ر کرد بیت، هیچ قبوولی نه ده کرد و ږه تی ده کرده وه، له بهر نه وهی پیغه مبه ریان له شوینی قه شه دانوه، که پیغه مبه ر قه شه کانی ږه تکرده توه و پی پی گوتوون دروژن، نه وه له شان دی کینده رووی دا و پیغه مبه ر ږه تیکرده وه و قبوولی نه کرد. نه وه له و کاته وه بوو که شان دیکیان نارد بو لای و گوتیان: نه ی باوکی قاسم ئیمه شتیکمان بو شار دوویته وه چیه؟ نه وان چاو تکی کوله یان له هیزه ی ږوندا بو شار دبو وه، پیغه مبه ر گوتی: (سوبحانه للاً نه وه کاهین ده ی کات، قه شه و قه شه کاری له ناگردان)، نه مه یش به لگه ی لپراوه ی نه وه یه، که نه م فرمووده ی جارود دانراوه هیچ بنه مایه کی نیه.

به لگه ی نه وهی، نه و ږووه ری بو راستی فرمووده کان به کاریان هپناوه که موکورتی تېدا یه و، به پی پی پتو بست نیه، ریگه ی لپورد بوونه وهی فرمووده کان ری ک نین، دانپدانانه کان به فرمووده یه ک که له لایه ن خه لکانیک گپراوه توه، چنگه ی متمانه نه بوون، نه گهر فرمووده که یش راست بوو بیت و له گه ل عه قلدا هات بیت و به پی پی سوننه ت و هیدا یه تی پیغه مبه ر هاوشان و چنگی ربوو بیت.

له وانه یش فرمووده ی سیواک (چیلکه یه کی باریکه، دانی پی پاکده کرتنه وه) له فرمووده کانی که له نه بوونه یووب گپراو تیه وه (چنگه ی خو شحالیه که ده مودان له خواردن پاک بکریته وه، هیچ شتیک به قه د پاشماوه ی خو راک له ده مدا خراب نیه) بیگومان پیغه مبه ر که سیواک و غه ر غه ری له کاتی ده ستنو ږدا به سوننه ت دانوه و پاکو خاو تینی به ئیمان زانیوه و حه زی له دانپاک کرده وه بوه له خو راک و بانگه شه یشی بو کرده و فرمایشتی بو داوه، نه م فرمووده یه

راسته له واتاکه پيدا و هيدا په تى پيغه مبه پشنگيرى ده کات و له گه ل مه عقوولدا ناکوک نيه و له گه ل قورئاندا به ربه ک ناکه ون، به لام قسه که ران ره تيانکړدوه ته وه و ده لپن چيگير نيه، ده زانيت بو؟ له بهر نه وهى له گيرانه وهى واسلى کورى سائيه، بوخاريو رازيگوتووبانه، فهرمووده په کى ره تکراره يه و نيسائى و نه زدى گوتوويانه هم فهرمووده يه وه لاوه نراوه. با وادابنيين واسل کورى سائيب دروژنه، به لام ناييت هه نديک جار باوهر به دروژن بکريت؟ له وانه يه دروژن راست بکات، له پهنده کاندا هاتوه ده لپن: (له دروژنان راستيه کى زور له ده ست ده ده ين).

له مانه يش ره تکرده وهى شايه تى عاشيقى بنگه ردين، فهرمووده په کى سوهيد کورى سه عيد له عه لى کورى موبه سره که له نه بى په حيا نه لقه تان و نه وپش له مواجهيد نه وپش له عه باس که له پيغه مبه ره وه هاتوه، هه روه ها زوبه ير کورى بوکارى کورى عه بدولمه ليک کوربه بدولعه زيز کورى ماجشون له عه بدولعه زيز کورى باوکى حه زم له باوکى نه سيح له مواجهيد له کورى عه باس له پيغه مبه ره وه وه رگراوه ده لپن: (هه ر که سيک عاشيق بوو بنگه رده و نه گه ر مرد شه هیده) له گيرانه وه په کى تر دا (هه ر که سيک عاشيق بوو، نه يدركان بنگه رده ده ييت و خودا لپى ده بووريت و ده يخاته به هه شت). نه مه نه و فهرمووده په يه که ره تيانکړدوه ته وه و گوتوويانه هم فهرمووده په له لايه ن کورى سه عيد په حيا کورى موعين ره تکراره ته وه و گوتوويه تى: (سوهيد دروژنى هيجو بووچه و نه گه ر نه سيک و ږمبکم هه بوايه تيم ده سره واندا) تيمام نه حمه د گوتوويه تى فهرمووده په کى فهراموش کراوه، نيسائى گوتوويه تى چيگه ي متمانه نيه، بوخارى گوتوويه تى، نه وهى گوتوويه تى له فهرمووده کان نيه، کوپر بوه. کورى حه يانگوتوويه تى نه مه ته گه ره ده خاته پيش باوهر پيکراوان و ده ييت نه وه يگوتوويه تى لپى دوور بکه وينه وه، نه وهى له م فهرمووده په دا ده بينيت، هيج نامو بيه کى تپدا نيه و قيزه ونيش نيه و له گه ل عه قل و دينيشدا ناکوک نيه، نه وهى تپدايه هانى خه لک ده دات بو پاکى و بنگه ردى له کاتى عاشق بووندا. زور جار خه لک تووشى عه شق ده بن، نه گه ر عاشيق بوون، پاک ده بن و وا ده روژن و له عه شق ياندا له سنورى شه رعا ده وه ستن و داينا به زيننه بيره وشتى و پوخلى، به و شپوه يه يش ده مرن و شايه نى نه وه ن که له شه هيدان بن، له بهر نه وهى به تايبه تى له پيناو بنگه رديدا قوربانيان به شه هوه تى خو يانداوه، به تايبه تيش نه گه ر پريگريه کى شه رعى يان کومه لايه تى له به يه کگه ييشتن ياندا هه ييت.

پابه نديوون به لايه نى داو پناکى و بنگه ردى له کاتپکدا ده ييت، که قوربانيدان به شه هوه ت له پيناو شه ره فى گشتيدا ييت، شه هيد نه و که سه يه که له پيناو کارى شه ريفدا بمریت و قازانچ به گشتى بگه په نييت، بو په نه گه ر ژن له کاتى مندالبووندا بمریت به شه هيد له قه له م ده دريت، به لام تيبين قه ييم له (زاد العباد) به هه راوهوريا و قيره قيره وه ده لپت: شه هيد بوونپله په کى به رزه له لای خودا و هاوشانه له گه ل پله ي هاوه لان، چون ده ييت عيشق که هاوبه ش په يداکړدنه، خودوور خسته وه يه له خودا و دل و روچ به خشينه به که سيکى تر، پله ي شه هيد بوونى پى بيه خشریت؟ نه مه مه حاله، تپکدانى دل له لايه ن عيشقى سينگه وه له سه روو هه موو گهنده لپيه که وه يه، به لکوو مه يلى روچه که سه رخوشى ده کات و پريگري لى ده کات خوداى له بير ييت و خوشه ويستى هه ييت و چيژ له دوعا و نزا وه رېگريت و پى خوشحال ييت. نه مه کوپلايه تى دل بو غه يره خودا فهرزده کات و دلى عاشيق مه عشووقه که ي ده په رستيت، چون ده ييت دلپک به دهر له خودا بپه رستيت و پله ي شه هيد بوونى پى بيه خشيت؟ قسه کانى تيبين قه ييم جگه له خو ي وه ک که سيکى دوور له خودا و بوونى ناوه خنپکى روون، که ناتوانن به بير و فيکريان بگه نه شوپنک به ده ريت له بينى چاويان، له که سيکى تر ناوه شپته وه، تيبين قه ييم له کوئ بوو، بزاييت عيشق سابوونى نه فسه و له پيسيه کانى و دلر ه قى ده يشواته وه، که رووناکى له ناوپنه که يه وه ده به خشپته وه و ژهنگى پيسه لاتووى لپيده کاته وه و تا ده گاته ناسکترين بوونه وه، هه سته کانى نه وپه رى وه ده به خشپت، نه گه ر هه ر که سيک عاشيق ييت ناماده يي زياترى تپدايه رووبکاته خودا، له وهى که عاشيق نه ييت، نه وهى له تيبين قه ييم

ده‌بینین، که قسه له سهر عیشق دور له بیگهردی ده‌کات، له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا که بالای شه‌هادت له فرمووده‌که‌دا به عاشیقی به‌خشیوه و له سهر بنه‌مای بیگهردی وه‌ستاوه، وه‌ک له فرمووده‌که‌دا ده‌لپت (فعف) واته‌ خاوتین و بیگهرد بوه، بیگومان ئه‌وه‌ی به عاشیقی ده‌مریت پاک و بیگهرده و قوربانی به شه‌هوه‌ته‌کانی داوه له پیناو نامووسی گشتیدا، شایانی ئه‌وه‌یشه که شه‌هید بی‌ت، بوچی نا، که له شه‌رعی محمه‌دی دا، خنکاوئی ناو، له پشته‌وه و له زگه‌وه لیدراو شه‌هیده، مردنی عاشیقی بیگهرد له‌وانه شه‌ریفته و نازاربه‌خشته و کاره‌ساتارته شه‌هید نه‌بی‌ت. ئینجا ئین قه‌بیم ده‌لپت، ئه‌گه‌ر ئه‌وانه‌ی تووشی ئه‌و نه‌خوشی و په‌تایانه ده‌بن وده‌مرن، که په‌یامبه‌ری خودا ئه‌وانه‌ی به شه‌هید له قه‌لم ده‌دات وه‌ک نه‌خوشی بی‌ چاره‌سهر و له پشته‌وه لیدراو و سووتاو له ناو خنکاو و مردنی ژن له کاتی مندالبووندا، که ئه‌م به‌لایانه لای خوداوه‌یه نه‌ک دروستکراوی کویله‌ی خودا و هیچ چاره‌سه‌ریکی نییه، ده‌لپین ئه‌وه‌ی چاره‌سه‌ری نییه نه‌دوژراوه‌ته‌وه، وادابین بی‌ چاره‌سه‌ری مه‌رج بی‌ت، عیشقیش چاره‌سه‌ری نییه، ئه‌گه‌ر حکومله سهر بدریت تا ئه‌وکاته‌ی ده‌گه‌ن به‌یه‌ک، ئه‌گه‌ر ریگریه‌ک هه‌بوو له‌یه‌ک‌گه‌بیشتن، وه‌ک کۆسه‌یی و نیره‌مووکی و هیی تر، که چاره‌سه‌ری نه‌بی‌ت و له ده‌رئه‌نجامدا بمریت، ههر شه‌هیده، ئه‌مما قسه‌ی ئه‌مه به‌لای خودایه و هیچ ده‌ستیکی کویله‌ی خودای تپدا نییه، له وه‌لامدا ده‌لپین: هه‌موو عاقلیک ده‌زانیت ئه‌گه‌ر عه‌شق سه‌ره‌تا هه‌لبژاردن بی‌ت، به‌لام له دواچاردا که توندبوو له‌سنور تپده‌په‌رتنیت و له هه‌لبژاردن ده‌رده‌چیت، عاشیقی بیگهرد وه‌ک ئه‌و ژنه‌ی لپدیت که له کاتی ژانگرتنیدا ده‌مریت، ئه‌گه‌ر مندال دروستکردن هه‌لبژارده بوو بی‌ت، به‌لام له‌دایکبوون ناچاری ده‌بی‌ت، بیشک ئه‌م ریگریه‌ی قسه‌که‌ران نه‌بوایه که به‌وردبوونه‌وه له فرمووده‌کاندا و که‌موکورتی بو پپوانه‌کردنی گرتووایانه‌ته‌به‌ر، ئه‌مرو ئه‌و گیرانه‌وه پشیو و شله‌ژاوه و قسه جیاوازانمان له کتپه‌کاناندا نه‌بینی، که زور قورسه حه‌قیقه‌تیا لپه‌له‌په‌نجیت، بو نمونه ئه‌گه‌ر بته‌ویت بزانت چه‌ند که‌س له‌گه‌ل پپغه‌مبه‌ردا بو شه‌ری حوده‌بیبیه ده‌رچوون، بگه‌رپینه‌وه بو کتپیی فرمووده و به‌سه‌ره‌اته‌کان، له‌ویدا ده‌بینیت له گیرانه‌وه‌یه‌کدا حه‌وتسه‌د، له‌یه‌ک‌یکی تردا هه‌زارو‌حه‌وتسه‌د، له‌یه‌ک‌یکی تردا هه‌زارو‌چوارسه‌د، له‌وی تردا هه‌زارو‌پینجسه‌دو بیست، له‌یه‌ک‌یکی تردا هه‌زار و حه‌وتسه‌د، که‌مترینیان حه‌وتسه‌د و زورترینیان هه‌زار و حه‌وتسه‌د، جیاوازی نیوانیان هه‌زار که‌س بوه، ئه‌گه‌ر بلپین ئه‌م گیرانه‌وانه به‌خه‌ملاندن کرابن، ئه‌مه راستنییه، چونکه بو هه‌له‌کردن هه‌زار که‌س زور زوره و ناشیت. به‌لئی زانایانی فرمووده هه‌ندیک له‌م گیره‌وانه راست ده‌که‌نه‌وه و هه‌ندیک به‌لاوازی له قه‌لم ده‌ده‌ن، به‌لام به هیچ شیوه‌یه‌ک به‌یه‌قینی ناته‌ده‌نی و روحت نارام ناکه‌ن و دلنیا ناکه‌نه‌وه له راستنیا.

هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر بته‌ویت میژووی له‌دایکبوونی پپغه‌مبه‌ر بزانت، ده‌گه‌رپینه‌وه بو کتپیی ئه‌م قه‌ومه که شتی نامو و سه‌رسوره‌ینه‌ر ده‌بینیت: له گیرانه‌وه‌یه‌کدا ده‌لپت له سالی فیل بوه، له‌وی تر له‌روژی فیل نه‌ک له‌ساله‌که، له‌یه‌ک‌یکی تر ده‌لپت له‌پاش فیل به‌په‌نجا روژ بوه، له‌وی تر پاش فیل به‌په‌نجاوینج روژ بوه، له‌یه‌ک‌یکی تر پاش مانگیک و له‌یه‌ک‌یکی تر پاش چل روژ و له‌وی تر به‌ده‌سال و له‌وی تر به‌بیستوسی سال و له‌وی تر به‌سی سال و له‌وی تر به‌چل سال و له‌وی تر به‌هفتا سال جیاوازی هه‌یه، له گیرانه‌وه‌یه‌کی تردا -ئه‌مه زور نامویه- له‌دایکبوونه‌که‌ی به‌پانه‌سال پپش فیل دانراوه، ئه‌گه‌ر حسابی ئه‌وه‌مانکرد له پپش فیل به‌پانه‌سال تا پاش فیل به‌هفتا سال، واته جیاوازییه‌که هه‌شتاوینج ساله، واته بیستو‌وو سال زیاتره له‌و ته‌مه‌نه‌ی که محمه‌د ژیاوه.

هه‌روه‌ها گیرانه‌وه‌ی جیاواز هه‌یه له‌سهر روژی مردنی عه‌بدوللای باوکی، له گیرانه‌وه‌ی ئین ئیسحاقدا وا هاتوه، دایکی سکی هه‌بووه باوکی مردوه، ده‌لپن پاش دوو مانگ له‌دووگیانبوونی دایکی، باوکی مردوه. له گیرانه‌وه‌یه‌کی تردا وا هاتوه، دوو مانگ پپش ئه‌وه‌ی له‌دایک بی‌ت باوکی مردوه، له شوینیکی تردا ده‌لپن له بیشکه‌دا بوه ته‌مه‌نی دوو مانگ بوه باوکی مردوه، له

یه کیک تر دا ده لاین، ته مهنی حوت مانگ بو، لهوی تر نو مانگ بو له یه کیک تر هه ژده مانگ بو، له یه کیک تر بیستوهه شت مانگ بو. ئاوا له سه رجهم پرسه کاندایه گه به کی لیبواو نییه که جیاوازی تیدا نه بیته، نه گهر نه وهم له کتیبی به سه رهاته کاندایه نه بینیت، ئاوا زیاده پرویم نه ده کرد. نه وهیش له بهر ناته واوی ریگه کی کوکردنه وهی نه م فرمودانه و نووسینه وهیان، نه وهیشی له سه ریته، که به دریزایی سه رده مه کان نه م فرمودانه به سه رزاره کی له گه وه و حیکایه تخوانیکه وه گواستراونه ته وه بو نهوی تر، به دریزایی سه ده و چاره کیک، بویه جیکه کی گوران و گورینه وه بو و مهیدانیکه مهیلی حیکایه تخوانان و مه بهستی ئایینی و دونیایان تی که وتوه، نه گهر جیاوازیه کان تا نه م راده یه بوایه ئاسان ده بوو، به لام نه مهی تپه رانده که لیک نه چوون بیت، دوو گیرانه وهی جیاواز له پرسیکدا ده بینیت، که یه کیک به راستی ده زانیت و جیکه ده کات و نهوی تر به ته ده کاته وه، وهک له گیرانه وهی بوردان به ریگریکردن له سه رجیبی (سبکسکردن) واته له کوئیایی سبکسکردن و پرژاندنی توو له ده ره وهی ده رچه کی زاوزی ژن، فه قیه کان بوون به دوو به شه وه، به شیکان ده لاین حه رامه، که له گیرانه وهی به حه رامدانانی وه ریانگرتوه، به شیکه تریان ریگه یان پنداوه و له گیرانه وهی ریگه پندان وه ریانگرتوه، تیمیکه تر ده لاین، به مؤله توه رگرتن ریگه پندراوه و بی مؤله ت حه رامه، به لام فرموده کی حه رامکردنی موسلیم له سه حیکه کی گپراوتتیه وه. له قسه کی عایشه له حوزامه کچی وه هه ب خوشکی عه کاشه گوتویه تی: هاتم بو لای پیغه مبه ری خودا، خه لکانیک لهوی بوون، پرساری مه نیان لی ده کرد، گوتی نه مه مندال له چالنانی شاراوه یه. له گیرانه وهی زینده به چالکردنی بچوکه وه هاتوه، مه بهستی زینده به چالی شاراوه، وهک له ئایه تی: {وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ} [التکویر: 8] واته: نه گهر له کچی زینده به چالیش پرسیارکرا، دا هاتوه، زینده به چال هه مووی حه رامه، به لام فرموده کی ریگه پندان، نه بووداود له سه زاری مووسای کورنیسماعیل، له نه بان له یه حیا که محمه د کوری عه بدولره حمان کوری سوبانگوتویه تی و له ره فاعه له نه بی سه عیدی نه لخد ریگوتویه تی، که پیاویکگوتویه تی: نهی په یامبه ری خودا من که نیزه کیکم هه یه له گه لیدا ده خوم و مه نع ده که م، پیمخوش نییه دوو گیان بیت، منیش وهک پیاوانی تر، یه هوود ده لاین مه نعدکردن زینده به چالی منداله، پیغه مبه رگوتویه تی: یه هوود دروی کرد، نه گهر به ویت خه لقی بکات ناتوانیت وه لاینیت. نه گهر نه مه راست بیت، محمه د بو نه وه نه م قسه یه کی کردوه بو نه وهی جیاوازیته له یه هووده کان، هه ندیک جار به مه به ست ویستویه تی جیاوازیته له گه لیاندا. وهک ده بینیم نه م فرموده یه راستنییه، له بهر نه وهی له گه ل عه قلدا نایه ته وه و چونکه مندال نه گهر به ئاوی ژن و مبرد نه بیت پیکه وه دروست نایته. له حاله تی مه نعدا جگه له ئاوی مبینه "هیلکه" تووی بربنه له گه لدا نایته، بویه مندال دروست نایته، نه مه هیچ واته یه ک ناهیلته وه بو نه وهی نه گهر خودا به ویت دروستی بکات، ناتوانیت ریگه کی لی بگریت یان وه لای بنیت له دوو فاقی فرموده کان، ده ربه ری فرموده کی ئیفک له دایکی رومان وه، له هه ندیک ریگه کی بوخاری له نه بی وائیل له مه سرووق، ئوم رومان ده ربه ری فرموده کی ئیفکگوتویه تی... هتد، هه ندیک قسه که ر: نه مه راستنییه له بهر نه وهی ئوم رومان له سه رده می پیغه مبه ری خودا مردوه و پیغه مبه ر چوه ته سه ر قه بره که ی، مه سرووق پاش مردنی پیغه مبه ر هاتوه بو مه دینه، گوتیان نه گهر مه سرووق له زیانی په یامبه ر به اتبایه مه دینه و پرساری بکرده یه، له پیغه مبه ره وه وه لامی وه رده گرت، به لام وانه بو. خه لکی ترگوتویه تی ئوم رومان له سه رده می پیغه مبه ردا نه مردوه، فرموده کی مردنی له سه رده می په یامبه ری خودا و سه ردانی گوره که ی راستنییه. دوو هوکاری تپدایه که ناراست بیت:

یه که م: گیرانه وهی عه لیلی کوری زهید کوری جدعان که فرموده یه کی لاوازه و هیچ به هانه یه کی نییه.

دوهم: له سه زاری قاسم کوری محمه د باسکراوه که له په یامبه ره وه وه ریگرتوه، به لام قاسم نه گه بیشتوه ته سه رده می په یامبه ری خودا.

ناچوونىيەكى گىرانەۋەكان لە مردنى ئومروماندا: لە يەكەمدا كەلە سەردەمى پەيامبەرى خودا مردو، ئەوى تر لەو سەردەمەدا نەمردو. نموونەى لەم جوړە لە كۆپى فەرموودە و بەسەرھاتەكان زۆرن، جياوازى مەزھەبى فەقىھەكان لە عبادەت و مامەلەكردن لە سەر جياوازى ئەم گىرانەۋانە دروستبو، ئەمەيش بوەتە ھۆكارى جياوونەۋە لە ئومەتى ئىسلامدا و دابەشبوونى بە سەر تىمى ناكۆك و تايەفەى يەكتر قبوولنەكردن، جگە لە جياوازى گىرانەۋە و لە ناتەواوى دەفە شەرعىيەكان لە فەرموودەكان و لە قورئاندا، لە لايەكى ترەۋە ھۆكارى تىرش ھەبوو بۆ ئەو پەرشوبلاوييە، لەو جىگەيەى قسە لە سەر قورئان دەكەين باس لەوەيش دەكەين.

(10)

دەرئەنجام

ئېمە دەمانەوئىت محەمەد ۋەك خۆى بناسين، ئەوھى دەيزانين كە قورئان راستترين كۆپە كە لە سەر پېغەمبەر بۆمان دوايىت، ئېمەيش پشت بەو دەبەستين نەك ھىي تر بۆ ناسينى محەمەد، بەلام كۆپى فەرموودە و بەسەرھاتەكان نايىت پشتى پى بېستين ئەگەر لە بېزنگىكى نەدەين، كە لە مەعقوول چنرايىت، ئەوھى لېدەرچوو پشتگوئ دەخەين و ئەوھى دەمبېنئەۋە لە بېزنگەكە ۋەرىدەگرين. لەم كۆپەدا دەمانەوئىت ۋا بكەين، بە بۆنەى ئەم بېزنگەۋە وتەى مەعەرى بە بېردەھېنئەۋە كە دەلېت:

لما تحصل شيء في الغرابيل لو غربل الناس، كيما يعدموا سقطا
 واتە: ئەگەر خەلك لە بېزنگ بدرين ھىچ شتتكت بۆ نامبېنئەۋە لە بېزنگەكەدا و ھەمووى رۆدەچن. پاش تەواوونمان لە نووسينى گىرانەۋە ئەو قسەيەى مەعەرى بەبېردەھېنئەۋە: شآن، ولمن عراها ضعف إسناد جاءت أحاديث، إن صحت، لكان لها
 واتە: ھەندېك شت كە ھەر كەسېك روونى بكاتەۋە بى ھىچ پەنابردن بۆ بەلگە، ۋەك قسەى وتراو دەيىت و جا ئەگەر راست بوو ئەوە باشتەر دەيىت.

عەقلىيەتى عەرەب لە جاھىليەتدا

مروّف عەقلىكى خۆرسكى ھەيە، كە خودا خەلقكردو تېيدا و لە سەر ئەو گىراۋەتەۋە كە لە باوانەۋە بە بۆماۋەيى بۆى ھاتو، بەلام تەنھا ئەمە بە داىك و باوكىيەۋە ناۋەستىت، بە پىي ئەوھى لېۋەى ھاتو، دەگەرئەۋە بۆ باپيران و باوك و داىكى نزيك و دوور، بۆيە گېلىك دەبين باوك و داىكى ژير و زيرەكن يان بە پېچەۋانەۋە، مروّف عەقلى بەدەستھاتوويشى ھەيە، كە بە تاقىكردنەۋەى ژيانى بەدەستى دەھيئىت. ئەم عەقلە بەدەستھاتو دەكەوئە بەر كارىگەرىي چەندين شت، خېزانەكەى كە تېيدا پەروەردە كراۋە، خزم و قەومەكەى كە تېيدا گەشەى كردو، ئەو ژينگەيەى كە تېيدا ژياۋە، ئەو دىنەى كە ۋەرىگرتو، ئەو دابونەرىتەى لەسەرى راھاتو، عەقلى بەدەستھاتو، بەحكوميزەروورەت لە سەر ئەو كارىگەرىيانە ديارىكراۋە، نەلئى دەردەچىت و نە لېيشى لادەدات. بۆيە عەرەبىك كە بوە دراوسىي ھەر كەسېك پشت لە پارىزگارىكردنى ناكات، بەلكوو ئەو بە نابووتى دەزانىت ئەگەر ئەوەبكات لە پېناويدا دەمرىت، پاراستنى دراوسى داىكى توندوتۆلە تېيدا و لە سەر ئەو گەورە بوە، لە خېل و خزمەكانىيەۋە لە مندالىيەۋە ۋەرىدەگرىت. ھەروەھا عەقلى بۆئەۋە ناچىت، كە لە دىنەكەى دەرىچىت، ئەمەيش لە باوانىيەۋە ۋەرىگرتو و بە قوناغەندى بۆى ھاتو و لە سەر پاشماۋەكانى رۆيشتو، مەگەر عەقلى خۆرسكى فراوان و گەورەيىت، كە بە سەر عەقلى بەدەستھاتوويدا سەرىكەوئىت، لەوئىدا عەقلىيەتتىكى نايابى دەيىت و لە نۆ قەومەكەيدا بەرزدەيىتەۋە، لە سەر ئەو شتانەى ئەوان پېۋەى بەندن و پەيوەستن پېۋەى، بۆيە ئەوەبگوتوويەتى دەلېت:

فمطبوع ومسموع رأيت العقل عقليين

إذا لم يك مطبوع ولا ينفع مسموع

واتە: ئەوھى چاپكراو و بېستراو ئاۋەز؛ دەيىت بە دوو باۋەرىپكراو؛ بە ئاۋەز و بە بەلگەش دادەنرىت، بەلام كە چاپكراو نەبوو؛ تەنھا شتى بېستراو ھىچ قازانچىكى نايىت. عەقلى خۆرسك بىچەى عەقلى بەدەستھاتو، بۆ ھەر بەكېك لەمانە بەھيزكەر ھەيە بەھيزى

دهکات و لاوازکه ره هیه لاوازی دهکات، له بههیزکه ره کانی عهقلی خورسک ساغی له شولاره، خووش رهفتاری، خواردنی باش، چالاکیی روچی و پروونی نهفسی قسه کهر، نه بوونی ئەمانه دهیته هۆی لاوازیوونی: له بههیزکه ره کانی عهقلی به دهستهاتوو، زۆریی ئەزموونه کان و دریزیی تافیکردنه وه کان، خویندنی زانست و هونه، زۆری سهفه رکردن، نه بوونی ئەمانه پیش دهیته هۆی لاوازی. له تاییه تمه ندییه کانی عهقلی خورسک: دید و بیرکردنه وه، به وه پیش له به دهستهاتوو جیا ده کریتنه وه، مرووف له وانیه له و بارانه وه له ژیانیدا هه موو شتیکی به ده ست بهینیت جگه له بیرکردنه وه، که له خورسکی و بههیزی غه ریزه ی خودییه وه دیت، بویه خاوه ن قسه که ی پیشوو گوتوو به تی:

إذا لم يك مطبوع ولا ينفع مسموع. واته: ئەگەر چاپکراو نه بوو بیستراو هیچ قازانجی نیه ئەوه ت له بیرنه چیت عهقلی خورسک ره هایه، به دهستهاتوو به و کاریگه رییانه ی پیشتر باسما ن کرد دیاریکراوه، ده شیت په کیکیان له ویترباته وه، گرینگییبه که به دهستهاتوو له خورسک بیاته وه، به لام که خورسک له به دهستهاتوو برده وه، له و کاته دا خاوه نه که ی عهقلی نایابی ده ییت، که له خه لکی تری خاوه ن عهقل باشترده ییت، به هۆی ئەوه ی که بیرکردنه وه ی قوولی تیدا پرووده دات و ده رده که ویت، که ئەمه پیش له تاییه تمه ندییه کانی عهقلی خورسکه، به لامته گه ر عهقلی به دهستهاتوو بیاته وه واناییت.

محমে د خاوه ن عهقلیه تیکی نایابه

لێره دا قسه له سه ر عهقلیه تی عه ره بی زه مانى جاهیلی ناکه ین، که ئەوه له قسه و کرده وه و هه و آل و شیعر و پروودا و شه ره کانیان له ژیانى پروژانه یاندا ده یزانی و درکیان پی ده که ین، بو ئەوانه ی کتیبی ئەو خپله ده خویننه وه و به دوا ی پاشما وه کانیدا ده که ون به باشی زانرا وه، ئیمه ده مانه ویت قسه له سه ر عهقلیه تیکی نایابی سه رووی عهقلیه تی عه ره بیی ئەو سه رده مه بکه ین، که خاوه ن ئەم عهقلیه ته محمه د کوری عه بدوللای خاوه ن قورئانه، که له سه رووی ئەو پیغه مبه رانه وه یه شه ریعت و تایینیان هینایه ئارا وه، ده لێن: له کتیبی سیره ته کانی دا نووسرا وه که "هه میشه له بیرکردنه وه دا بوه و هه میشه غه مبار بوه." ده لێن چه زی له خه لوه تدا بوه، ده روات بو ئەشکه وتی چه ررا به چه ندین شه وورۆژ ده مییتنه وه، بیگومان له ویدا هیچ کاریکی نه بوه جگه له بیرکردنه وه. ئەوه ی به لگه ی ئەوه یه که له بیران بوه له قورئاندا گوتوو به تی: {إن فی خلق السماوات والأرض واختلاف الليل والنهار لآیات لأولی الألباب} [آل عمران 190]: واته: له ئەفراندنی ئاسما ن و زه مین و ئالوگۆری شه و و روژ، زور نیشانه ی پته و هه یه بو ئەوانه ی که خاوه ن دلێ هوشیارن.

قورئان به لگه ی ئەوه یه، که چه ند قول بیرى له دروستکرا و خالقى دروستکرا و "واته گه ردوون" کردوه ته وه، ئەم حاله ته ی واته په دریزی و قوولیی بیرکردنه وه، خه لوه ت له پینا و بیرکردنه وه، دیارده یه که له دیارده کانی عهقلی خورسک، ئەمه نیشانه ی ئەوه یه که عهقلی خورسکیی سه رکه وتوه به سه ر عهقلی به دهستهاتوو دا، به ئازادیی بیرى کردوه ته وه و دید و بینیتیکی ره های هه بوه، ته نها پابه ندی عهقلی به دهستهاتوو نه بوه، یان ئەوه نده پابه ندبوه که عهقلی خورسکی ره های باوه رى پئ بکات و پابه ندییت پی، واته خاوه ن عهقلیه تیکی نایاب بوه، به به راورد له گه ل خه لکی ده ورو به ریدا، هه روه ها ئەو به م عهقله ره ها ئازاده ی هه ست به که موکورتییه کانی ژیان و بوونه وه ره کانی ده ورو به رى کردوه، که له و کو توبه نده دا ده سوورینه وه، عهقلی عه ره بیی به دهستهاتوو پیوه ی به ندن، بیگومان چه ند بیرى زورتى لێکردیته وه، ئەوه نده هه ست و شعورى پئ کردوه، تا هیمه ت و عه زیمه ت و ویست و ئیراده ی بههیزی پالی پیوه ناوه بو شکاندنی ئەو کو توبه نده وده ستی کردوه به تیکدانیان، بو ئەوه ی بگاته ئەو ئامانجه ی، په هه ژموون و عه زیمه ته وه ده یویست پیی بگات و هه روا بوو، هه روا پیشی کرد، هه روه ها عهقلی خورسکی هه ر مرووفیک و ئاراسته ده ییت، که به دوو لایه ن ده رکه ویت؛ په کیکیان له ناوه خندا په و شارا وه یه و په یوه سه ته به غه ریزه ی نه فسه وه، که پیی ده لێن عهقلی ناوه خن، ئەوه ی تر؛ دیاره به پروونی ده رده که ویت و په یوه سه ته به هه سه ته دیاره کانه وه، پیی ده لێن عهقلی دیار یان ده رکه وتوو.

عهقلی دیار و ده رکه وتوو، ده توانییت چالاک ییت له ئاگاداریوون له هه سه ته دیاره کان و به وه ستانیان تیکده چیت، به لام عهقلی ناوه کی به پیچه وانه ی ئەوه یه، ده توانییت له تیکچوونی هه سه ته دیاره کان چالاک ییت له مروفدا، ئەگه ر له حاله تی خه وتینشدا ییت. ئەو خه ونا نه ی له خه ودا ده یییت، جگه له دیمه نیک له دیمه نه کانی چالاکیی عهقلی ناوه خنی ناوه وه ی

غەزىزەكانى ھىچى تر نىين. ئەمەيش عەقلى ناوھكى وەك عەقلى دياراويە، لەلايەنى بەھىزى و لاوازىيەو، لە كەسپكەو بو ئەوى تر دەگۆرپت، من لەپاوەرئىكى پراوھدام، بەھىزترىن ناوھخن كە پاشماوھكانى لە سەر بەشەر دەرکەوتىت، ئەو عەقلە ناوھكيبەى محەمەدە، وەك دەبىينم؛ ئەو لە عەقلىەتى ناوھكيبەو زۆرپك لە قسە و كارەكانى وەرگرتوھ. ئەمەيش لە كاتى قسەكردن لە سەر حالەتى وەحى و ئەوھى بە لەشيدا دەھات لە بوورانەوھدا، دواتر پاسى دەكەين. ھەرۇھە عەقلى خۆرسك لە بارى سەرچاوھى حوجەت و پەھانەوھ پىپى دەلپن عەقل، وەك ئەوھى سەرچاوھى ناگادارى و وريايى و زووتىگەيشتن پىپى دەلپن ژىرى، لەوانەيە عەقلى خۆرسك لە مروۇفا لە يەكپك لەو حالەتانەدا بەھىزپت بى ئەوى تر، ئاواھبش لاي محەمەد واوھ. عەقلىەتى محەمەد ھەرچەند ناياب بوويپت وەك گوتمان، نايابىيەكەى لەبىركردنەوھدا بوھ، بە ھوى سەرکەوتنى بە سەر عەقلى بەدەستھاتوودا، بەلام لە لاىەكى ترەوھ سەرچاوھى ناگادارى و خپرايىي تىگەيشتنى بەھىزتر بوھ لەسەرچاوھى حوجەت ھىنانەوھى. بەو واتايەى محەمەد عەقلىكى گەورەى ھەبوھ، بەلام زىرەكيبەكەى واتە ژىرىيەكەى لە عەقلى گەورەتر بوھ، راستترىن شت بو ئەوھى بىسەلمىين گەرانەوھى بو قورئان، ئىمە سەيرى حوجەتەكانى قورئان بكەين دەبىين لە ئاستى پلەى ژىرىى محەمەددا نىيە، بو نموونە دەبىين كە دەپەوت بو دروستبوونى ئەم دونيايە بەپۆھرى سەرھتاي دروستبوونى يەكەم بىسەلمىنپت، ھەندپك لە كافرانى قورەيش وەك ئەبى بن خەلەف؛ وەك لە ھەندپك گىرانەوھدا ھاتوھ، ئىسقاىپكى كوئى ھىناوھ و بەدەست وردى كردوھ وگوتوويەتى، ئەى محەمەد تو وادەبىنى كە خودا ئەمە زىندووېكاتوھ، كە ورد و خاش بوھ؟ گوتوويەتى: بەلى، توپش دەژىتتەوھ و دەتخاتە دۆزەخ، ئىنجا لە قورئاندا باسېكردوھ، كە بە پۆھر حوجەتى بو ھىناوھتەوھ لە سەر يەكەم خەلق بوونى: {وضرب لنا مثلا ونسى خلقه قال من يحيى العظام وهى رميم (78) قل يحيىها الذى أنشأها أول مرة} [پس: 78 و79. واتە: ھئو نمونەيەكى بو ئىمە ھىنايەوھ و ئەفراندنى خوى لەبىركرد؛ دەلپت ئىسك لە پاش ھەپرون بوون كى زىندووې دەكاتوھ، بلى ئەوھ زىندووې دەكاتوھ كە يەكەم جار دروستى كرد. چىاوازىي ئىوان خەلقى يەكەمجار و ژيانەوھى خەلقى دوھم زور گەورەيە، لەبەر ئەوھى خەلقى دوھم ژياندەنەوھى كە خەلك لە گۆرەكانيان رادەبن، وەك ئەوھى لە ناو پىخەفەكانيانەوھ لە پاش خەوتن ھەلسن، بەپىي ئەوھى لە قورئاندا ھاتوھ، لە باسكردنى ژيانەوھدا "يخرجون من الأجدات كأنهم جراد منتشر"، واتە: ھەر وەكو كولە لە گلکو دەرەچن و بلاوھەنەوھ. دروستبوونى يەكەم وەك ئەمە نىيە، بەلكوو بەپىي ئەوھى سوننەتى خودا لە سەر خەلق دەپت و سوننەتى خودا ياساكانى سروسشتە.

بەوييەى مروۇف يەكەم جار شلەيەكە دەپتتە توو لە مندالاندا جىگىردەپت و دەپتتە شلەيەكى لىنج و ئىنجا جواوھ و دواتر خەلقىكى لى دروست دەپت كە كۆرپەلەيە، كە لە داىك دەپت، دەپتتە مندالى شىرەخۆرە، ئاوھە بەرىز تا دەگاتە مروۇفكى كامل. ئەم خەلقى ھەرچەند سەر سورھىنەرە، نىشانەى قودرەتى خودايە، بەلام ناكۆك نىيە لەگەل سوننەتى خودا لە خەلقكردندا، مەعقوولە و لە لاىەن خەلكەوھ زانراوھ. چۆن ئەمە دەپتتە بەلگەى ژيانەوھ، كە ھەلسانى خەلكە لە گۆرەكان وەك ئەوھى لەپىخەفەكەى پاش خەوتن ھەلسىتتەوھ، بە پۆھرى خەلقكردنى يەكەم پۆھرە، بەلام بە چىاوازىيەكى گەورەوھ.

ئەگەر ژياندەنەوھ بەم شىوھىيە پىت، ئەمە گۆرپنى سوننەتى خودايە، لەبەر ئەوھى ناكۆكە لەگەل قورئاندا، كە پىدا ھاتوھ: {ولن تجد لسنة الله تبديلا} [الفتح: 23] واتە: ياسايەكە لە خوداوھ ھاتوھ، ھەرگىز گۆرانى تىدا نابىنپت. ئىمە ئەگەر بە دواى ئەو بەلگە و حوجەتانەدا بگەرىين كە محەمەد پشتى پى بەستوون بو سەلماندى ژيانەوھ، ھەمووى لەگەل قودرەتى خودا كوكن و ھەر خوى تواناى ھەموو شتىكى ھەپە. بىگومان قودرەتى خودا ديارە و كەس نكولىي لپناكات، جگە لەوھىعەقلى بەش نەدراپت، بەلام ئەم پرسە، مەبەستم خودا قودرەتى ھەموو شتىكى ھەپە نەك بە پەھايى، بەلكوو قودرەتى خودا بەپىي سوننەتى خودا لە خەلقكەيدا دەپت، سوننەتى خودايش ياساكانى سروسشتە كە لە قودرەتى خودايە، بەلكوو ئەمە خودى قودرەتى خودايە، واتە ئەمەپش ياساكانى سروسشتە. ناگوترت ياساكان و بەرپۆھچوونى سروسشت رووداوپكە كى خەلقى كرد و ھىنايە بوون، لەبەر ئەوھى ياساكانى بەرپۆھچوونى سروسشت، قودرەتى خودايە و قودرەتى خودايش وەك خوى كوئە، يان خودى خويەنى وەك بەپراى ئەوانەى باسى سىفاتى خودا دەكەن. ئەگەر ئەمە واتە خودا قودرەتى بە سەر ھەموو شتىكىدا بە رەھايى پىت، پىويستە ھىچ شتىك لەكەوندا نەپت، پىي بگوترت مەحال، ئەمەپش لەگەل

ياساكانى سروشت يه كنگاگرته وه كه قودره تى خودايه. زانايانى كه لام ده لئين، قودره تى خودا په يوه ست نيه به مه حال وه. نه وهى له پاساوه كانى قورئاندا هاتووه كه له نمونه ي سوره تى (و لقد نعلم انهم يقولون امنا يعلمه بشر لسان الذى يلحدون اليه اعجمى) : (النحل: 103) دا ده لئين و هزا لسان عربى ميبين ط(النحل: 103) واته: نيمه نه وه به باش ده زانين كه نه وان ده لئين: خه لك فېرده كات، نه وه كه سهى نه و نياز به له عاره بيدبا بكو لپته وه و ئاشكراشه كه زمانى نه م قورئانه عه ره بيه كى ره وانه. نه م نايه ته دوو شتى تپدايه، يه كه م: تومه تباركردنى محمه د له لايه ن كافر ه كانى قوره يشه وه، كه وا خه لك انيك هه ن فېرى ده كه ن، مه به ستيان له خه لك انيك "وهك له (الكشاف) ي زه مه خشه ري دا هاتوه" مندالپكى حوته يپ كورى عه بدولعه يزى هه بووه به ناوى عايش يان (يعيش)، خاوه ن كتيب بوه، هه روه ها گوتوويانه، جه بر؛ غولام "مندالپكى رۇحى" نى لاي عامر كورى حه زره مى بوه، له لايه كى تره وه گوتوويانه دوو كويله ي خودا "جه بر و يه سار" كه كاربان شمشير دروست كردن بووه له مه كه دا، ته ورات و ئينجيليان خو پندوه ته وه، په يامبه رى خوداش هه ر كاتپك به وپدا رويشتوه، لايان وه ستاوه بو نه وهى گوپى له خو پندنه وه كه يان بيت. يان ده لپن سه لمانى فارسى بوه، نه مه يش هه له يه، له به ر نه وهى نه م تومه ته پيش كوچ كردن بووه؛ له مه كه دا بوه، به لام سه لمان پاش كوچ كردن له مه دينه دا چاوى به په يامبه ر كه وتوه، له سيره ي حه له بي دا هاتوه، نه بوو يووسرى عه بدولينى حه زره ميكه پيغه مبه ر له گه لي دا داده نيشت، فېرى كردووه. دوهم: وه لامى نه م تومه ته به پاساوى وهك له م نايه ته دا هاتووه: {لسان الذى يلحدون إليه أعجمى وهذا لسان عربى ميبين} [النحل: 103]. واته: نيمه نه وه به باش ده زانين كه نه وان به و زمانه ي دژ به خودا بپاوه رى ده كه ن عه جه ميه، به لام نه مه زمانى كى عاره بى ره وانه. نه وهى له م وه لامه تپده گه ين، نه و پياوه ي تومه تباركرا كه محمه د فېرده كات، گوايه عه جه مه و عه ره ب نيه، به م حوجه ته هيج له سه ر تومه ته كه لانا به يت، له به ر نه وهى به دانانى قورئان و ري كخستنى دارشتنه كه ي تومه تباريان نه كردوه، به لكوو گوتوويانه فېرى و اتا كه ي ده كات و محمه د به زمانى عه ره بى ره وان ده بنووسپته وه. فېرى بوونى و اتا كان له زمانى كدا كه فونتى عه جه ميه تپداييت، ده بيت، نه م وه لامه، نه و تومه ته ي روو به رووى محمه د كراوه ته وه، وه لانا بيت.

له و به هانانه ي قورئان كه له سوره تى (البقره) دا هاتوه حيكايه تى ئيبراهيم نه و حوجه ته ي ئيبراهيم بو خودا هينايه وه، نه مروود بوو: {ألم تر إلى الذى حاج إبراهيم فى ربه أناته الله الملك إذ قال إبراهيم ربي الذى يحيى ويميت قال أنا أحيى وأميت قال إبراهيم فإن للهياتى بالشمس من المشرق فأت بها من المغرب فبهت الذى كفر} [البقره: 258]. واته: تو نه و كابر ايه ت نه ديوو كه چون خودا هيز و ده سه لاتى پيدا و جهنگى له گه ل ئيبراهيمدا ده كرد سه باره ت به په روه نده ي؟ نه و ده مه ئيبراهيم وتى: خوداى من كه سپكه ژيان ده به خشيت و وه رده گرته وه. وتى منيش زيندو ديلمه وه و ده مرينم. ئيبراهيم وتى: په روه نده م خور له خوره لاته وه دينى تو له روژناواوه بينه. كابر اى خاوه ناسيش حه په سا. نه مروود بتى ده په رست، ئيبراهيم بانگه شه ي كرد بو په رستنى خودا، كه نه و خالقه و شايانى په رستنه و تواناى هه موو شتيكى هه يه، ئيبراهيم دوو حوجه ي بو نه مروود هينايه وه، يه كيكيان: پيى گوت خودا ده ژينيت و ده مرينيت، به و اتايه ي كه نه و بتانه ي ده يپه رستيت هيج قازانج و زه ره ريكى نيه و نه ده ژينيت و نه ده يشم رينيت، چون ده يپه رستيت و عياده تى خوداى بكوژ و بزپن وه لا ده زينيت؟ نه م حوجه ته به س بوو بوو په شيمان كردنه وهى نه مروود، به لام نه مروود ريگه ي هه له ي گرت به ر و وه لامى ئيبراهيمى دا به وه و گوتى من ده زينم و ده مرينم، مه به ستى ده تو انيت له كوشتن رزگار بكات و له به رامبه ريشدا ده تو انيت خه لك بكوژيت، ئينجا بانگى دوو پياوى كرد "وهك له كتيبى شيكه ره وه كاندا هاتوه" هه ر دوو كيان حوكميكوشتنيان له سه ر بوه، فه رمانى كرد يه كيكيان بكوژن بو نه وهى بيه سه لمينيت نه وهى بيه وپت ده يكوژيت و له وپترى بوورى بو نه وهى بيه سه لمينيت، نه وهى بيه وپت ده تو انيت بزپنيت، نه مه يش به هه له بردنيكى گيلانه ي نه مروود بوو، له به ر نه وهى ئيبراهيم مه به ستى نه وه نه بوه، كه خودا به م شيوه يه ده زينيت و ده كوژيت، به لام مه به ستى زياندنه وهى مردوو بوه نه ك په ليوردن له كه سپكى حكوم به سه ردا دراو. سه رسوره ينه ر نيه كه نه مروود په ناك بو به هه له بردندا بردپيت، به لام نه وهى سه يره، كه ئيبراهيم له و وه لامه يدا ده سه وه ستان بوه له ئاست نه م به هه له بردنه نه فامانه دا، پپده نگ بوه له ئاستيدا و له حوجه ته كه ي په شيمان بوه ته وه و چوه بو حوجه تيكى تر كه نه مروود نه يتوانيوه وه لاميكى نه فامانه ي ترى بداته وه پيى گوتوه: (إن الله يأتى بالشمس من المشرق فأت بها من المغرب فبهت الذى كفر). واته: خودا خور له

رۆژھەلاتەو ھەلدیڤیت تۆ لە رۆژئاواو ھەلیپھینە. نازانم بۆچی ئەو ھە کوفری کردو ھە لە ئاست ئەمەدا و ھەستاو، کە دەتوانیت بێ ئەو ھە پەنا بۆ بەھەلدابردن بیات ڕەتییکاتەو، ئەگەر نەمروود بە ئیبراھیمی بگوتبا ھە من ناتوانم خۆر لە خۆرئاو ھەو ھە پھینم بە خوداکەت بلی با ئەو لە خۆرئاو ھەو ھە پھینیت، ئیبراھیم و ھەلامی پێ نەدەما و ئەو بیدەنگ دەبوو، نەک نەمروودی ھاو ھەلی. لەو حوجەتانە قورئان ئەو ھە لە سورەتی (البقرە) دا ھاتو، دەلێت: {قل إن کانت لکم الدار الآخرە عند اللہ خالصہ من دون الناس فتمنوا الموت إن کتم صادقین} [البقرە: 94]. واتە: بلی: ئەگەر بە راستتانە و پێتان وایە لە خوداو ھە مالی ئەولا بۆ تێو تەرخان کراو ھە و بەشی کەسی تێدا نیە، دەسا داواکەن بمرن.

یەھوود لە زەمانی محەمەدا گوتیان جگە لە یەھوود کەس ناچیتە بەھەشت، و ھەک لە قورئاندا باسی دەکات کە گوتوویانە: {لن یدخل الجنہ إلا من کان ھودا} [البقرە: 111] واتە: ئەگەر جوو نەبن ناچنە بەھەشت. محەمەد ویستی ئەم بانگەشەیان بە درۆیخاتەو ھە و بەتالی بکاتەو، بەم ئایەتە ھە پناو ھەتیو، بەلگە درۆ و بەتالی بانگەشەیان، واتە ئەگەر راستگۆبی لە قسەکانتاندا ھە ھە و بەھەشت تاییەتە بە تێو ھە و بۆ کەسیکی تر نییە و حەقیقەتی تێدا ھە، ئاواتی مەرگ بخوازن کە دەتوانن لەو ڕینگە ھەو ھە بیگەنێ و ئەو ھەیش لە مانەو ھەتان لە ژیان باشترە کە مالی ئازار و میحنەتە، ئەگەر تێو ئاواتەخواری مردن نین لە پێناو ئەو ھەدا، بانگەشەکان ئاواتی پوچ و بەتالە و راستگۆ نین لە قسەکانتاندا، ئینجا ئەمە لە سەر گوتن: {ولن یتمنوہ أبدا بما قدمت أیدیہم} [البقرە: 95]. واتە: ھەرگیز ئەو داوا ھە ناکەن، چۆن دەزانن چیان کردو ھە؛ خوداش ناخەقان دەناسیت پرس و مەسەلە کە وایە، ئەگەر راستگۆبوونایە، ئاواتەخواری مردن دەبوون، بەلام ئەو ئاواتیان نەبو، بۆیە درۆزن و بانگەشەکان پوچ و بەتالە، ئەمەیش حوجەت پێناو ھەو ھەکی سەرسورھینەرە لەولایەنەو، ئەگەر ئەو دونیا لە لای خودا بۆ ئەوانە پێت بە تەنھا و پێنەو ھە بۆکەسی ترییت، دەپێت مردنیان خۆش بویت و خیرابن لەو بارە ھەو، مردن ھەر دیت، ئاوات و خیراکردنی ناویت، مروف ھەرچەند بە ئازار و نەھامەتی بڑیت لە دونیادا، دونیا ھەر خۆش دەو ھە، خۆشەویستی ژیان غەریزە ھەموو زیندەو ھەریکە، ئەگەر خەلک چەند بێ ئومید بن و بەرەو خۆکوشتنیش بچن، ئەو خەیاڵ و ھەھمە مەگەر لە ھەتای ناسروشتی و تیکچوونی عەقلیەت و دەماریدا بڑیت پەنا بۆ مردن بیات. ئەو ھە دەربارە ھە ھاو ھە لە مژدە پێدراو ھەکی بەھەشتی پەيامبەر باسکراو، کە مردنیان خۆشویستی و سۆزیان بۆ ھەبو ھە راستنییە، بەلی بۆ ئیمانداریک کە باو ھەری بە بەھەشت ھە پێت بچیتە گەرمە ھە شەرەو ھە و ھیچ باکی بە مردن نەپیت، ئەگەر لە پێناو خودا جیھاد بکات بۆ شەھیدییت، کە بەھەشت بە دەست پھینیت و ھەک بۆ چەندین ھاو ھە لە زەمانی محەمەد و دواتریشدا ڕووی داو، بەلام ئەمە شتیکە و خۆشویستی مردن شتیکێ ترە.

خودا ئەبوو عەلای مەعەری بیاریت کە گوتوویەتی:

وعلم نوحا وابنه عمل السفن وخوف الردياءى إلی الکھف أھلہ

وقد وعدا من بعدہ جنتی عدن وما استعذبته نفس موسی وأدم

واتە: نوح و کورە ھەکی فیری کەشتی دروستکردن کردو لە ترسی لافاویان کردە ئەشکەوت و

ئینجا پەیمانێ بەھەشتی عەدنیا پێدان کە روحی ئادەم و موسای پێخۆشجال کرد

ئەگەر ئادەم و نووح و موسا بەھەشتیان بۆ زامناکراپیت، کەچی مردنیان خۆش نەو ھە، ئە ھە

بۆخەلکی تر چۆن پیت؟

(11)

ژیریە ھەکی

ئەو ھەکی باسما کرد، شایەتی ئەو ھەمان بۆ دەدات، کە عەقلیەتی محەمەد سەرچاو ھە ھەموو حوجەتیکە لێرەیشدا ئەو دەردەخەین، کە سەرچاو ھە وریایی و خیراتیگە پێشتنە.

محەمەد زۆر زیرەک بو، زۆر وریا بو و ئاگاداری دەوربەری خۆی بو، ھیچ شتیک بەسەریدا تێنەپەر بو، لەو ھەکی لە دەموچاویاندا دەردەکەو ھە لە رازیوون یان ناراژیوون، یان لە چرپەکانیاندا شتی لێ دەرخستوون. زۆر بەی بە تەماشاکردن، تیبینی و چاودیری ھاو ھەلانی کردو، وا بە

تيله‌ی چاو ته‌ماشای کردوون، له کاتیکدا ته‌ماشای ده‌وروبه‌ری کردییت، وه‌ک واده‌رکه‌وتوه که ته‌ماشای نه‌کردوون، زور زیت و قنجوقیت وگورج بوه، که ته‌ماشای ده‌موچاوی هه‌ر که‌سیکی کرده، زانیویه‌تی چی له ناخ و هه‌ست و زه‌نیدایه، نه‌وه‌ی له (سیره ابن هشام) دا هاتوه به‌لگه‌ی نه‌مانه‌یه. له یه‌حیای کوری سه‌عیده‌وه پیمگه‌ییشته که پیغه‌مبه‌ر مه‌ککه‌ی گرت و چوه ناوییه‌وه، هه‌ستا بو سه‌فا دوعا و پارانه‌وه بکات، نه‌نسه‌ره‌کان بینیان، له بیوان خویاندا گوتیان: ته‌ماشای په‌یامبه‌ر بکه‌ن که خودا زه‌وی و ولاته‌که‌ی بو کرده‌وه که تیدا بزیت؟ که له دوعا‌که‌ی بو‌وه‌ه پی گوتن چیتان گوت: گوتیان: هیچمان نه‌گوت نه‌ی په‌یامبه‌ری خودا، وازی لینه‌هینان تا بیان گوت، په‌یامبه‌ر گوتی: نه‌خوازه‌للا، زیان لای بیوه‌یه و مردنیش لای بیوه، بیگومان نه‌نسه‌ره‌کان نه‌وه‌ی له بیوان خویاندا گوتیان له خه‌فته و ناخوشیاندا بو، که له په‌یامبه‌ر دوورده‌که‌ونه‌وه، وایانزانی که له مه‌ککه‌ی داده‌نیشیته و مه‌دینه‌به‌جیده‌ه‌للیته، په‌یامبه‌ر گوتی له قسه‌کانیان نه‌بو، به‌لام ته‌ماشای ده‌موچاوی کردن، به‌سیمایانه‌وه نه‌وه‌ی زانی و ترس و دل‌ه‌راو‌کپی بیوه‌دیاریبو، که قسه‌له‌سه‌ر شتی‌ک ده‌که‌ن له باره‌ی نه‌وه‌وه‌یه، کاتیک ناخوشه‌بو نه‌وان، پرسپاری لیکردن و جه‌خت و فشاریشی له‌سه‌رکردن تا پی بلین. له‌م باره‌یه‌یشه‌وه نه‌وه‌ی له (سیره ابن هشام) دا هاتوه. له سالی فته‌ج، واته‌گرتنی مه‌ککه‌له‌گه‌ل بلالدا چوو بو که‌عبه، فه‌رمانی پی کرد که بانگ بدات، نه‌بووسوفیان کوری حه‌رب و عیتاب کوری نه‌سید و حارس کوری هشام له لاپه‌ری که‌عبه‌وه دانیشنبوون، عیتاب کوری نه‌سید گوتی: خودا له‌گه‌ل نه‌سیددا به‌خشنده‌بوه، که گوتی له‌مه‌نه‌بوه، نه‌گه‌ر گوتی لی بوايه‌توره‌یده‌کرد، حارس کوری هشام گوتی: به‌خودا بزانیم له سه‌ر حه‌قه‌له‌گه‌لیدا ده‌یم، نه‌بووسوفیان گوتی: هیچ نالیم، هه‌ر شتی‌ک بلیم نه‌م به‌رده‌ده‌یگرتنه‌وه، په‌یامبه‌ر چوو بو لایان، گوتی: زانیم چی ده‌لین، بیجا قسه‌کانیان پی گوتن، حارس و عیتاب گوتیان: شایه‌تمان ده‌هینین که تو په‌یامبه‌ری خودای، به‌خودا که‌سمان له‌گه‌لدا نه‌بوو ده‌ربچیت و بیت بو لات و قسه‌کانمان بیت بلین بیگومان پیغه‌مبه‌ر نه‌و سی که‌سه‌ی باش ده‌ناسی و باش ده‌یزانی چه‌ند دزایه‌تی ده‌که‌ن و رقیان لینه‌تی، ده‌یزانی له‌ترسان نه‌بیت نه‌ده‌بوون به‌موسولمان، قسه‌یان چی بیت، که بیلالیان بینی له‌سه‌ربانی که‌عبه‌بانگ ده‌دات. له‌گه‌لیده‌وه‌یه‌کی تردا هاتوه، بیلال له سه‌ر بانی که‌عبه‌بانگی داوه، نه‌و کویله‌به‌ک بوه، که له لایه‌ن نه‌وانه‌وه نابووت و هیچ و بی به‌هابوه، نه‌مرو ده‌بینن له سه‌ربانی که‌عبه‌به‌ده‌نگی به‌رز بانگ ده‌دات، هیچ گوتی به‌وان نادات، که تووشی زه‌للی و بی به‌هاییه‌ک هاتوون، پیغه‌مبه‌ریش به‌زیره‌کی و وردبینی خوی ریره‌وی قسه‌کانیان زانیوه، که له چ دلیکدا قسه‌ده‌که‌ن، نه‌مه‌ی پی گوتن: له قسه‌کانیداراستیکرد که چیان گوتوه، نه‌مه‌یش له لایه‌ن زیریکی دره‌وشاوه‌ی وه‌ک نه‌وه‌وه‌دوور نیه. وه‌ک نه‌مه‌ی پیشوو له (السیره الحلبیه) دا هاتوه. فه‌زاله کوری عه‌میر کوری ملوح له‌گه‌ل خویدا قسه‌ی له سه‌ر نه‌وه کرده که په‌یامبه‌ر بکوژیت، له‌و کاته‌دا که به‌ده‌وری مالی خودادا سوورواوه‌ته‌وه، لپی نریک بو‌ته‌وه و پی گوتوه: نه‌ی فه‌زاله، فه‌زاله‌گوتوویه‌تی: به‌لی نه‌ی په‌یامبه‌ری خودا، گوتوویه‌تی: له‌گه‌ل خوتدا چیت ده‌گوت؟ گوتی: هیچ، ناوی خوام هینا، پیغه‌مبه‌ر پیکه‌نی و بیجا گوتی: نه‌سته‌غفیروللا. بیجا ده‌ستی خسته‌سه‌رسینگی فه‌زاله و دلی نارام بو‌وه، فه‌زاله گوتی: به‌خودا ده‌ستی له سه‌ر سینگم لانه‌برد، تا خودا شتیکی لام دروستکرد که

خوشم بویت

هیچ سه‌رسوره‌ینه‌ر نیه که محمه‌د ته‌ماشای ده‌موچاوی فه‌زاله بکات و به‌وریایی و وردبینی و پروناسی و زیریی خوییه‌وه بزایت فه‌زاله چی له‌گه‌ل خویدا گوتوه که نیازی کوشتنی بوه، بیگومان نه‌وه‌ی بیه‌وت پیاویکی گه‌وره‌ی وه‌ک محمه‌د بکوژیت، که هاوه‌لانی گوترايه‌لین، له شه‌ره‌کانیدا سه‌رکه‌وتوو بوه و زه‌فه‌ری به‌دوژمانی برده، ناویانگی ده‌ر کرده و کاره‌که‌ی بلاوبوه‌ته‌وه تا عه‌رب سلیمان لی کرده‌ته‌وه، به‌ناچاری و ترس و رقه‌وه‌پیاوه به‌هیزه‌کانی دواي که‌وتوون هه‌رچه‌ند به‌دل و توانا بیت، مه‌حاله‌نه‌و که‌سه‌له‌سه‌ر حاله‌تی ناسایی بمینیته‌وه و ترسی لینه‌نیشیته و سل نه‌کات و نیشانه‌ی شله‌زان و توفاندن لینه‌ده‌ر نه‌که‌ویت. قورس نیه له سه‌ر محمه‌د که ته‌ماشای ده‌موچاوی فه‌زاله بکات، له‌م حاله‌ته‌دا که به‌زیره‌کی و رووکه‌شزانیی خوییه‌وه ده‌زایت فه‌زاله چی له‌گه‌ل خویدا گوتوه بو کوشتنی، به‌تاییه‌تی نه‌گه‌ر بزانی که محمه‌د زور ناگاداری خوی بوه له خه‌لک، وه‌کدواتر باسیده‌که‌ین، زانیویه‌تی که دوژمنی هه‌یه و چاودیری ده‌که‌ن و هیچ بیباک نایته له ناستیاندا و له هاتوچوکانیدا لیان دنیا نایته. به‌م شیویه‌یش وه‌ک له (السیره الحلبیه) دا هاتوه: باوکی سوفیان به‌یه‌کی که

قورەيشيەكانى گوت: كەسىك نىيە تىرۇرى محەمد بكات، كە بەتەنيا لە بازاردا ھاتوچۇ دەكات، پياۋىك ھات بۇ لاي و مەبەستى خۇي بوو، گوتى: پياۋىكت دۆزىۋەتەۋە كە خاۋەن دلىكى رەق بىت و لە ھەموان بە گورترىت و لە راکردن خىراترىت، ئەگەر پىم بلن دەردەچم بۇ تىرۇركردنى، خەنجەرىكم ھەيە لە بالى ھەلۇ دەچىت و رىگەيش دەناسم، پىي گوت: تۇ ھاۋەلمانى و حوشترىك و خەرجىيەكى دايە و پىي گوت؛ خۇت بىچەۋە، لە شەۋدا بۇي دەرچوو تاگەيىشتە مەدىنە، ئىنجا پرسىياري پىغەمبەرى كرد، پىشانىاندا، لەو كاتەدا پەيامبەر لە مزگەوتى بەنى عەبدولئەشھەل بوو، خۇي كۆكردەۋە و چوو بۇ لاي پەيامبەرى خودا، كاتىك پەيامبەرى بىنى گوتى: ئەمە دەيەۋىت غەدرىك بكات و خودا لە نىۋان خۇي و ئەۋەدايە كە دەيەۋىت بىكات، ھات و كىرئوشى برد بۇ پەيامبەر، ئەسەيد كورى حەزىر لەناۋىۋوشى جەلكانىيەۋە رايكىشايەۋە و خەنجەرەكەي دۆزىيەۋە، ئەسەيد وىستى بەيەكجارى بىخىكىنى، پەيامبەرى خودا گوتى: باۋەرەم پى بكة، گوتى: من باۋەردارم؟ گوتى: بەلى، ئىنجا باسەكەي بۇ گوت و بەرەلاي كرد و بوو بە موسولمان. رووناسىبىنى پىغەمبەر لە حالەتى ئەم عەرەبە ۋەك رووكەشىنىيەكەي فەزالەيە بى جياۋازى، بەلكوو دەرىت لە حالەتلكا بوۋىت كە زياتر شلەژان و تىكچوونى پىۋە ديار بوۋىت، لە بەرئەۋەي ھاتوۋە بۇ مەدىنە، كە پەيامبەر لە نىۋان ھاۋەلە ئىماندارە گوترايەلەكانىداۋە، كە بى ئەۋىش لەگەل مردندا شەردەكەن، لەۋەيشدا ۋادەخوازىت لەۋەي كە دەيەۋىت بىكوژىت بكةۋىتە . حالەتى شلەژان و دلەراوكى و تىكچوونىكى زياتر لەۋەي پەيامبەر لە مەككە بىت ئەۋەي ژىرىي پەيامبەر دەردەخات ئەو قسەيەي عوسمانە لەو كاتەدا لە خودەيىيەۋە ناردى بۇ خەلكى مەككە، كە محەمد لە مەدىنەۋە دەرچوو بۇ عومرە لە سالى پىنجەمى كۆچى، قورەيش رىگەيان نەدا بچىتە ناۋەۋەي مەككە. لە خودەيىيە دابەزى، شوپنىكى نىكە لە مەككەۋە، نامەي نارد بۇ قورەيش و گوتى من بۇ عومرە ھاتووم بۇشەر نەھاتووم، لەۋانەي ناردنى بۇ مەككە عوسمانى كورى عەفان بوو، عوسمان كە چوو، پىش ئەۋەي بچىتە مەككەۋە ئەبانى كورى سەعيد كورى ئەلغاسى بىنى و لەگەلدا ۋەستا و پەيامەكەي پەيامبەرى خوداى دايە دەست و ھات بۇ لاي ئەبووسوفيان و گەرە پياۋانى قورەيش، ئەۋەي پەيامبەر گوتىۋى پى گوتن، ۋەلاميان ئەۋەبوو كە محەمد بە سەر ئىمەدا ناچىتە ناۋ مەككەۋە، كاتىك عوسمان تەۋاۋ بوو لە نامەكەي پەيامبەر، گوتيان: ئەگەر خۇت دەتەۋىت تەۋافى مالى خودا بكةپت بىكە، گوتى: تەۋاف ناكەم تا پەيامبەرى خودا نەيكات ھەندىك لەو ھاۋەلانەي لە خودەيىيە بوون، پەيامبەر گوتى لىبوو گوتيان عوسمان بى ئىمە تەۋافى كرد، پەيامبەرى خودا گوتى: لەو باۋەرەدا نىم تەۋاف بكات و ئىمەيش دەۋرەدراۋىن، گوتيان: كى رىگىرى لىدەكات ئەي پەيامبەرى خودا كە لەۋىيە؟ گوتى: ئەۋە مەزەندەي منە و باۋەرى منە بەو كە تەۋاف ناكات تا ئىمە نەيكەين. ئەگەر ئەۋەندە سالىش لەۋى بىت تا تەۋاف نەكەم نايكات. كاتىك عوسمان گەرايەۋە، پىيان گوت: گوتى خراب بىرتان لەمن كىدوۋەتەۋە، قورەيش پىيان گوتم تەۋاف بكة نەمكرد، بەۋەي گىانمى بەدەستەۋەيە، ئەگەر سالىك لە عومرە بوايەم و پىغەمبەر لە خودەيىيە بوايە پىش ئەۋەي پىغەمبەر تەۋاف بكات نەم دەكرد. قسەكانى ۋەك ئەۋەي پىغەمبەر دەرچوو، ئەمەيش جگە لە ژىرىي محەمد ھىچى تر

:ناہەخشىت.گوتوويانە

كأن قد رأى وقد سمعا الالمعى الذى يظن بك الظن

.ئەۋەي بىستىتى ۋەك ئەۋەي بىنىيىتى ۋابوۋە و زانا ئەۋەيە كە ئەو گومانەت لىبكات ئەۋەي نىشانەي ژىرىي محەمدە، چىرۆكى كۆلەبال لە شانى ئەبوۋقەتادەيە، پەيامبەرى خودا بىست حوشترى ھەبوو كە لەۋەۋە نىكبوون بەچكەيان بىت، شىريان بىت، ۋاتە سى مانگ شىريان دەبوو، ئەم حوشترانە لە جەنگەلەكەدا دەلەۋەرەن، كە شوپنىكى نىكە بوو لە مەدىنە لە لايەنى شامەۋە، عەيىنە كورى حوسن لە شوپنى بن غەتفان ھەلى كوتايە سەر حوشترەكان، كە ئەبوو زەرى غەفارى و ژنەكەي و كورنىكى لە لايان بوو، كورەكەيانكوشت و ژنەكەيان برد و حوشترەكانىشيان خستەبەر خۇيان. ھاۋەلىكى پىغەمبەر لە مەدىنە ھەبوو ناۋى سەلمە كورى ئەكۆۋە بوو، ۋا رىكەتوۋو كە سەلمە لەو بەيانىيەدا بە مەبەستى جەنگەلەكە دەردەچىت و غولامىكى لەگەلدا دەيىت بەناۋى تەلجە كورى عوبەيدوللا، لە رىگادا بوو، ھەۋالى رىگەيىشت كە عويىنە كورى حوسن ھەلىكوتاۋەتە سەر حوشترەۋانەكەي پىغەمبەر، بە چل سوارچاكى غەتفانەۋە، سەلمە كورى ئەكۆۋە غولامەكەي نارد بۇ مەدىنە بۇ ئەۋەي ھەۋالىان بداتى و داۋايان لى بكات تامادەباش بن و بگەن پىي دا، كە خۇي شىرئاسا كەۋتە داۋايان، لە رىكردندا

پیش و لاخه که ده کهوت، تا پیمانگه بیشت، به یرم و تیر تیکه و تن و لهو کاته‌دا ده یگوت: وه‌ریگرن من کوری نه کهوه عم، له هر کاتیکدا سواریک به‌روه و روی ده‌هات رای ده‌کرد، ناوها. سه‌لمه گوتی: به هر پیاویکیان ده‌گه بیشتم تیریکم له قاچی ده‌دا و ده‌مخست، نه‌گهر هر سوارچاکیکیان به‌انایه، ده‌هاتمه پشنتی داریکه‌وه و لیمده‌دان تا رای ده‌کرد، نه‌گهر هر سواریکیان بگه بیشتبایه ته‌نگه‌به‌ری شاخه‌که، ده‌چوممه سهر شاخه‌که و به به‌رد تپیده‌که‌وتم. گوتی: تا ئیستا لپیانده‌دهم تا زیاتر له سی یرم و زیاتر له سی کوله‌بالیان فری داوه بو نه‌وهی باریان سوک پیت، هیچیان نه‌برد تا به‌ردیکم له سهر هر په‌کیکیان دانا و له ری پی په‌یامبه‌ری خودام دانا، له‌به‌ر نه‌وهی هه‌والی بو مه‌دینه ناردبوو، ده‌یزانی په‌یامبه‌ری خودا دیت به‌هانایه‌وه. گوتی: قه‌ومه‌که دانیشتن بو نانخواردن، له سهر زه‌نوئیریکی لابه‌ری شاخیکدا دانیشتم، که نه‌وان دانیشتیوون، پیاویک هات و هه‌والی منیان لی پرسین. گوتی: نه‌مه‌کیه؟ نه‌هامه‌تیبه‌کمان به‌ده‌سته‌وه بینیی تا هه‌موو شتیکی له‌ده‌ست ده‌رکردین، گوتی: چوار که‌ستان بو ییرون، که هاتن هه‌ره‌شهم لیکردن، گوتم: ده‌مناسن؟ گوتیان: نه‌خیر، گوتیان: کیبت؟ گوتم من سه‌لمه‌ی کوری نه‌که‌وه عم. به‌وه‌ی به‌خشنده‌یی به‌ده‌موچاوی محمه‌د به‌خشی هر پیاویکتان نزیکیتنه‌وه نه‌وه‌ی به‌مویت پی ده‌که‌م. هه‌ندیکیان گوتیان: ئیمه له‌وه باوه‌ره‌داین، گه‌رانه‌وه. گوتی: له شوینی خوم نه‌جوولام تا سوارچاکانی په‌یامبه‌ری خودام بینیی، به‌ئیمامه‌تی موحریز کوری نه‌زره‌ی خاوه‌ن نازاوی نه‌حزه‌می نه‌سه‌دی و نه‌بووقه‌تاده‌یشیان له‌گه‌لدا‌بوو. نه‌حزه‌می نه‌سه‌دی په‌که‌م سوارچاک بوو پیمانگه‌بیشت و له ئیوانیاندا راوه‌ستا و پی گوتن: نه‌ی مه‌عشهری کوری له‌کیعه‌ واته (به‌د) بوه‌ستن تا کوچی و نه‌نساره‌کان له‌داوه‌ن پیتان ده‌گه‌ن پیاویکیان نزیکبوه‌وه، کوشتی، ئینجا نه‌بووقه‌تاده پی گه‌بیشت

رسته‌یه‌کی ریگر

له‌شته سه‌یروسه‌مه‌ره‌کانی ریکه‌تنامه‌که، نه‌مه "نه‌بووقه‌تاده نه‌سپیکی کریبوو، له‌وه کاته‌دا میسه‌ده‌ی فه‌زاری چاوی پیده‌که‌ویت و سه‌ودای له‌گه‌لدا ده‌کات، نه‌بووقه‌تاده پی ده‌لپت: له‌خوام ویست بتینم و نه‌وه‌تا پیکه‌وه‌ین و سواری بووم، میسه‌ده‌ی گوتی باشه‌ئامین، منیش کاتیک حوشتره‌که‌م برد و قه‌تاده‌یش بو یی ده‌رچوو، بو نه‌وه‌ده‌چوو که به‌سواری نه‌وه‌سه‌پی بو یی هاتبوو. رسته‌یه‌گره‌که ته‌واو بوو

نه‌بووقه‌تاده‌ی رویشت تا هیرشی کرده سهر خپله‌که و خو یی قسه‌ی کرد و گوتی: کاتیک هیرشم کرده سهر خپله‌که و تیریکم وه‌شان، رووبه‌روو که توئیکله‌که‌یم لیکرده‌وه، وامزانی ئاسن لپنده‌که‌مه‌وه، سوارچاکیکم بو هاته‌پیش و گوتی: خودا به‌یه‌کی گه‌یاندین نه‌ینه‌بووقه‌تاده و ده‌موچاوی ده‌رخست، بینیم میسه‌ده‌ی فزاریبه، گوتی: چیت پیخوشه، زورانباری یان له‌په‌کدان یان جه‌لدله‌یه‌کدان؟ گوتم: تو بلئی، گوتی: زورانباری و شمشیره‌که‌ی کرد به‌دره‌ختیکدا و دابه‌زیم و شمشیره‌که‌م کرد به‌دره‌ختیکدا، په‌لاماری په‌کماندا و خودا نه‌وه‌ی پی به‌خسیم و زه‌فه‌رم پی برد، کاتیکم زانی له‌سهر سینگیم و شتیک له‌سهری دام ته‌ماشام کرد شمشیره‌که‌ی میسه‌ده‌یه‌ پیمان گه‌یاندبوو، به‌ده‌ست شمشیره‌که‌م گرت و لیم سه‌ند، کاتیک نه‌وه‌ی بینیی که شمشیره‌که‌که‌وته ده‌ستی من، گوتی: نه‌بووقه‌تاده شه‌رمیم لی بکه، گوتم نه‌به‌خوا، گوتی منداله‌کان لای کی بن، گوتم: دوزه‌خ. کوشتم و خستمه کوله‌باله‌که‌مه‌وه و جله‌کانیم له‌به‌رکرد و سواری نه‌سه‌پی‌که‌ی بووم، له‌وه کاته‌دا نه‌سه‌پی‌که‌ی من رویشتیوو بو لای خپله‌که‌ و ده‌ماری پیمان کریبوو، ئینجا به‌دوای خپله‌که‌که‌وتم و کوری براکه‌یم بینیی ملیم گرت، نه‌وه حوشترانه‌ی لایوو ده‌ریخست، به‌یرمه‌که‌م حوشتره‌کانم هینا‌په‌لاوه و پاسه‌وانیم کرد با نه‌بووقه‌تاده و کوژراوه‌که‌یش وه‌لا بنین که له‌کوله‌باله‌که‌ینه‌بووقه‌تاده له‌سهر زه‌وی که‌وتبوو، با بگه‌رپینه‌وه بو لای په‌یامبه‌ری خودا. گوتیان کاتیک په‌یامبه‌ری خودا گه‌بیشت و له‌جه‌نگه‌له‌که‌دا سووری خوارد و بانگی خه‌لکی مه‌دینه‌ی کرد، که سهرکه‌وت، په‌که‌م که‌س گه‌بیشته لای په‌یامبه‌ر له‌سوارچاکه‌کان، میقداد کوری عه‌مرو بوو، که پیمان ده‌گوت ره‌شه (أسود) له‌به‌ر نه‌وه‌ی له‌لای حه‌جری نه‌سه‌وه‌دی کوری عه‌بدی په‌غوس بوو، به‌خپوبده‌کرد و به‌ناوی نه‌وه‌وه کریبوو، نه‌گینا نه‌وه کوری عه‌مرو بوو، ئینجا سوارچاکه‌کان: عه‌باد کوری بوش و سه‌عید کوری زه‌ید و دواتر سوارچاکه‌کانی تر پی گه‌بیشتن، سه‌عیدی کوری زه‌یدی کرده فه‌رمانده‌یان و ئالایه‌کی به‌مه‌که‌یه‌وه کرد و و پی گوت: یرو به‌دوای نه‌وه‌ی خپله‌دا تا خه‌لکت بو ده‌نیرم، سوارچاکه‌کان ده‌رچووون بو یان، نه‌بووقه‌تاده و نه‌حزه‌می نه‌سه‌دیشیان له‌گه‌لدا‌بوو. ئینجا دوا یی نه‌وان په‌یامبه‌ری خودا له‌گه‌ل موسولمانان ده‌رچوو، ئین ئوم مه‌کتومی بو مه‌دینه‌ی دانا،

سەعدى كورى عەبادە بۇ پاسەوانى مەدینە لەگەل سى سەت كەس لە خپلەكەى. لەو كاتەدا كە پەيامبەرى خودا و ئەوھى لەگەلیدابوون دەرۆیشتن. كوژراوھەكەیان بینى كە بە كۆلەبالەكەى ئەبووقەتادە داپۆشرابوو، موسولمانان گوتیان (إنا لله وإنا اليه راجعون) گوتیان: كوژراوھەكە ئەبووقەتادە، پەيامبەرى خودا گوتى: ئەبووقەتادەنییە، بەلام كوژراوى دەستى ئەبووقەتادە، كۆلەبالەكەى خستوھەسەر بۇ ئەوھى بزانیئ ئەو كوشتووھەتى. عومەر چوو تا كۆلەبالى سەر كوژراوھەكە لايدات، دەموچاوى ميسعهدهى فەزارى بینى، گوتى: ئەللاھوئەكبەر، پەيامبەرى خودا راستىكرد، ئەى پەيامبەرى خودا ئەبووقەتادەنییە ئەوھى مەبەستمەنە لەم چیرۆكەدا و درێژەمان پێدا، ئەم بىرگەھەى كۆتاییە كە بەلگەى زىرەكى و ژیریى محەمەد دەرەخات، ھاوھالانى كاتىك كۆلەبالەكەیان بینى وایانزانی كوژراوھەكە خاوەنەكەھەتى، واتەئەبووقەتادە، ئەگەر لێى ورد بىتەوھە مەعقولنییە كەئەبووقەتادە كوژرا بىت و خۆى بەكۆلەبالەكەى داپۆشیئ و بمریئ. ئەوھى مەعقولە كە محەمەدگوتووھەتى، بكۆژەكەئەبووقەتادە و بە كۆلەبالەكەى خۆى داپۆشیوھە بۇ ئەوھى بزانیئ ئەو كوشتووھەتى. لەبەر ئەوھەئەبووقەتادە زانیوھەتى پەيامبەر و موسولمانان لە دواى ئەوھە دین و كوژراوھەكەبىش لە پىگەى ئەواندا، بىگومان دەبینن بە كۆلەبالەكەوھە و دەزانن بكۆژەكەئەبووقەتادە. كۆلەبال لە لای ھاوھالان بەلگەى كوژراوھەكە بوو لای محەمەدبىش بكۆژ. ئەمەبىش ئەوھە دەرەخات كە چەند لە خەلكى تر زىرەكترە. ئەوھى شایانى سەرسامبوونە لەم چیرۆكەدا "ھەرچەند لە دەرەوھى بابەتەكەى ئىمەھە" ئازایەتیى مەسلەمە كورى ئەكۆھە، كە بە پێوھە بوھە و سوار نەبوھە كە چل سوارچاكى گىرداوھە، لە رۆیشتن دواى خستوون تا پێى گەبىشتن، ھاوشیوھى ئازایەتیى كورى ئەكۆھە لەناو عەرەب و خەلكى ئەو كاتەدا زۆربوون

(12)

ھەژموون و زەھر و گەورەییى محەمەد ئەو زەھر و ھیمەتەى پێغەمبەر گەورەترین فاكترەى سەركەوتنى بوو لە بانگەشەكردنى بۇ ئىسلام، بەو شیوھە لە شمشیر توندتر بوو لە یۆلا پتەوتر، ھىچ شتىك بەرگەى نەگرت و پەشیمانى نەكردەوھە. محەمەد نەیزانیوھە شكست چىھە. ھیمەتى قەت نەلەزىوھە لە بەرەنگارىدا. ئەگەر دەتەوئت بزانیئ ھیمەت و عەزیمەتى محەمەد چۆن بوھە، لەو بەرەنگارییەى رووبەرووی بوھەتەوھە، لە كاتى بانگەشەكردندا، كە سى سال بەردەوام بوو لە بانگەشە بەنمىنى، تەماشای بكە لە مالى مامى "ئەبووتالیب" كە پێى گوت: ئەى برازام قەومەكەت ھاتن بۇ لام و ئەمە و ئەوھەیان پێى گوتم، بۇ مانەوھى خۆت و منیش لەو بارە قورستەر نەخەیتە سەر شانم كە دەیتوانم، تەماشابكە چۆن وەلامى مامى دەداتەوھە، گوتى: ئەى مام ئەگەر خۆر لە لای راستم دابنێن و مانگ لە لای چەپ، بۇ ئەوھى واز لەم كارەم بەئیم، وازى لێناھێنم تا خودا دەریدەخات یان لەناوھەچم، ئینجا تەماشای بكە، پاش ئەم قسەھەى لە دەرپىندا لە ناخەوھە قسەیدەكرد و گریا و ھەستا و رۆبىشت. مامى دلێ نەرم بوو، بانگى كرد بۇ ئەوھى بێتەوھە، ھات بۇ لای و گوتى: پىرۆ برازام ئەوھى پێتخۆشە بىكە و بىلێ، بە خودا رادەستت ناكەم، ئینجا سەپىرىكەن چۆن لەو ھەموو ئازار و ئەشكەنجەى قەومەكەیدا سەبرى كرد و چۆن بەرگەى ئەو ھەموو قسە گالتهجاربیانەى دەگرت، ئینجا تەماشای بكە، پاش مردنى ئەبووتالیبى مامى كە پارێزگاریى لێدەكرد، چۆن رۆبىشت بۇ تالیف، غەمبار و بارگران بوو، لەوھى لە لایەن قورەیش و خزمەكانییەوھە رووبەرووی بوونەوھە، چۆن چوو بۇ لای شىخانى سەقیف داواى لێكردن بىپارێزن و پشتگىرىبكەن بۇ بانگەشەى ئىسلام و چۆن پیاوانى سەقیف رەتیانكردەوھە و قسەى نابەجیان پێى گوت، پێیان گوت: خودا جگە لە تۆ كەسىكى ترى نەدۆزیوھەتەوھە بىنزیئت؟ ئینجا چۆن دەریان كرد و پێیان گوت لە ولاتەكەمان دەرچۆ، ئینجا چۆن ھانى نەفسنزان و كۆیلەكانیان دەدا، جوینی پێى بدەن و ھاواری بەسەردابكەن و بەردبارانیكەن، تا خوین لەپێكانییەوھە دەرچوو، تا لە پەنا و پشتى دیوارىكیانەوھە رزگارى بوو. ئینجا تەماشایكەن كە لە پشت دیوارەكەوھە دانىشت و دەستى بەرزكردەوھە و گوتى: خودایە منلە لاوازیى ھیز و كەمى فرتوفێلم لە سەر خەلك پەنات بۇ دەبەم، ئەى بەرەحمترین كەس تۆى، ئەى خوداى سەرگەردانان، تۆى خوداى، من بۇ ھەر كەسىك دەنێرى كە لە تۆ توورە نەبێت، دەيكەم و بىياكم. ئینجا واز لەمە بەئیم، تەماشای بكە چۆن رۆبىشت بۇ لای عەشیرەتە عەرەبەكان، یەك بە یەك لە وەرزی حەجدا و خۆى پێ

نیشاندهان و بانگی ده کردن بو ئیسلامیون و داواى لى ده کردن بیپاريزن، بو ئه وهى بانگه شهى خه لک بکات و نه وان چو ن به ناخو شترين قسه وه لاميان ده دايه وه، له ويدا هيچ بيزارناييت و کو ل نادات و بى ئوميد ناييت، تا خودا له وه رزيكى حه جدا كه سائيك له خه لكى مه دينهى بو ته رخان ده کات، كه گوپى لى بگرن و رازى بن به داواکەى، ئه مه يش به يعه تى عه قه بهى يه که م بوو، ئينجا به يعه تى عه قه بهى دوهم، ئه م به يعه ته يه که م سه رکه وتن و يه که م پيشکه وتنى بوو، به پشتبه ستن به هيمه ت و عه زيمه تى به هيز و توندوتوليبى خو، ئينجا پاش نه وه کوچکردن بو مه دينه. پيوسته نهى خو بنه رى به خشنده، ئه م ورده کاريبانهى به کورتى باسما ن کردن بيخو بنيتته وه، كه له کتیبى به سه رهاته کانداه دورودريژى باسکراون، بو به به پيوستمان نه زانى زور به وردى باسى بکه ينه وه، تو نه گه ر له سه ر ورده کاريبه کانى بوه ستيت، يري نه و نازاره ده زانيت كه محمه د چه شتى و نه و نه شکه نجه يهى كه بو خو ي پوهى ده نالاند و له وپوه هيمه ت و زه بر و عه زيمه تى ير توانا و سه بر دريژهى هه بوه

دريژه پيدان

ئيمه ليره دا كه قسه له سه ر ته وژم و هه ژموون و زه بر و هيمه تى محمه د ده که ين، كه به و هيمه ت و سه بره گه وره يهى ئه م سه رکه وتنهى به ده ستپينا، كه يه که م جار بردنه وهى له بانگه شه که يدا، بناغه دانه رى هه موو سه رکه وتنه کانى دوایى بوو، كه به ده ستپينا. پيوست بوو پيش نه وهى باسى هو کارى بنه رتهى به ده ستپينانى ئه م سه رکه وتنهى بکه ين، نه روين بو تو بزي نه وه يه کى تر. هيچ سه رت سور نه مينيت خو بنه رى به ريز كه ئه م هه نگاوى به ره و پيش چوونهى له به يعه تى عه قه به دا، بوه بناغه ي سه رجه م سه رکه وتنه کانى دوایى محمه د، له به ر نه وهى ئه م به يعه ته بوه هو کارى کوچکردنى و ئه مه يش بوه پيگه و پالپشتيه کى گه وره، كه محمه د په ناي بو برد و کوچکردنى بو مه دينه بوه پيگه ي سه ره کي سه رکه وتنه کانى. نه وهى زانراوه كه بانگه شهى محمه د جگه له وهى به پشتبه ستن به شمشيرى نه نسا ر و کوچيه کانى پاش کوچه كه نه بوایه راسته رى نه ده بوو. نه گه ر کوچه که ي بو مه دينه نه بوایه و شه رکردنى نه نسا ره کان له پيناو بانگه شه که نه بوایه، ئه م کاره ي محمه د له نيوان ژماره يه کى که مى خه لکى سه رگه ردانى مه که که دا ده مايه وه وقه تيس ده بوو، بو به ده نييت فاکنه رى کاربگه ري بوونى ئه م بانگه شه يه باس بکه ين، ده ليين: نه وس و خه زره ج له يه سرب بوون، كه بوه مالى کوچى په يامبه ر محمه د، له نيوان نه وس و خه زره جيش دا، شه ريكى دريژخايه ن هه بوو كه زياتر له سه ت سال دريژه ي کيشابوو، دوایه مين شهريان له روژى بيعاس بوو كه شو بنيزه له ده وره يه مدينه، پيش نه وهى پيغه مبه ر بگاته مه دينه به پينج سال، نه وس و خه زره ج يه کتريان ده کوشت، يه هووده کانيش له به نو قوره يزه و نه زير له ده وره يه مدينه له گه ل نه وس و خه زره ج ده ژيان. زه روورتهى ئه م پيگه وه ژيانه وايکردبوو، كه شه رى نه مانه يه هووديشى گرتبوه وه، يه هووده کان له م شه ره ي نه مان تالييه کى زوربان چه شتبوو، به حکوميزه روورته نه مانيش؛ هه نديکيان له گه ل نه وس بوون وهه نديکى تر له گه ل خه زره ج، واته هاوپه يمانى هه ردوولا بوون بو پشتگيرى و بردنه وهى لايه کيان به سه ر نه ويتردا، بو نه وهى له يه کتر دلنباين، ئه م هاوپه يمانيتيه له سه ره تادا بوو، پيش نه وهى نه وس و خه زره ج به هيزبن و زالبن به سه ر يه هووددا، وهک خاوه ن سيره ي حه له بيه باسيده کات. ييگومان يه هووده هاوپه يمانه کانى نه وس دوژمنى خه زره ج بوون، وهک نه وهى يه هووده هاوپه يمانه کانى خه زره جيش دوژمنى نه وس بوون. به ميپيه يش كه شه ر له نيوان يه هوود و نه وس و خه زره ج به رپاده بوو، تا شه ر له نيوان هه ر دوو تيمى يه هوود و عه ره ب يه که سه ر دروست ده بوو نه ک وهک هاوپه يمانى، يه هوود خاوه ن کتیب بوو، نه وس و خه زره جيش وهک عه ره به کانيتر بتپه رست بوون. جو ه کان کاتيک شهريان له گه ل عه ره بى نه وس و خه زره ج ده کرد، گو تيان په يامبه ريك ديت و کاتى هاتوه، هه موومان ده که وينه دوای، هه مووتان وهک کوشتنى عاد و ئيرم ده کوژين. به م قسانه هه ره شه يان لى ده کردن و په يمانى نه وه يان ده دانى، كه ده يانکوژن. ئه م قسانه مان بو نه وه به، هه والى به يعه تى عه قه به شيکه ينه وه. له سيره ي بن هشامدا هاتوه. خودا ويستى نايينه که ي ده ريخات و پيغه مبه ر بالا بکات و په يمانه که ي بو جيه جى بکات، پيغه مبه ر كه له وه رزى حه ج ده رچوو، هه نديک له نه نسا ره کانى بينى، خو ي بو عه شيره ته عه ره به کان ناشکراکرد، وهک چو ن هه موو وه رزيک وايده کرد. کاتيک له عه قه به بوو کو مه ليک خه زره جى بينى كه خودا خپرى پى کردبوون، پيى گوتن: ئپوه کين؟ گو تيان: کو مه ليکين له خه زره ج، گوتى: سه ر به يه هوودن "واته هاوپه يمانى جو ه کانن؟ گو تيان: به لى. گوتى: دابنيشن قسه تان بو بکه م؟

گوتیان: به‌لئ باشه. که دانیشتن له‌گه‌لیدا، بانگه‌شهی خوای لیکردن بو ئه‌وه‌ی بین به ئیسلام، قورئانی بو خویندنه‌وه، گوتی: ئه‌وه‌ی خودا بۆی په‌هودی کردوه له ولاتی موسلماندا، ئه‌وان کتیب و زانستیان هه‌یه و، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی ئه‌مان خاوه‌ن حوشت و بتن، به‌لام له ولاتی خۆیاندا داگیرکراون، "واته‌ غه‌زو کراون" ئه‌گه‌ر هه‌ر شتیکی له‌ نێوانیاندا رووی دا‌ییت، گوتوویانه: په‌یامبه‌ریک ده‌زیرریت که ئه‌مه کاتی ئه‌وه‌یه، پشیتی ده‌گرین و وه‌ک عاد و ئیرم ئیوه‌یش له‌گه‌لیدا ده‌کوژین. کاتیک په‌یامبه‌ر قسه‌ی له‌گه‌ل ئه‌و چه‌ند که‌سه‌دا کرد و داوای لیکردن بو خودا‌په‌رستی. هه‌ندیکیان به‌ویتری گوت: ئه‌ی قه‌ده‌مخێربن، به‌ خودا ئه‌مه ئه‌و پیغه‌مبه‌ره‌یه که په‌هوده‌کان به‌ ناوی ئه‌مه‌وه هه‌ره‌شه‌یان لێده‌کردین. باره‌زامه‌ندبین پیی و ئه‌وان پێش ئیمه‌ پیی نه‌گه‌ن، رازی بوون به‌داواکه‌ی پیغه‌مبه‌ر و باوه‌ریان پیی کرد و ئه‌وه‌ی پیی گوتبوون قایل بوون به ئیسلامبوونیان، گوتیان: ئیمه قه‌ومه‌که‌مان به‌جێهێشتوه، شه‌ر و دوژمنایه‌تیان له‌ نێواندا‌یه، به‌لکوو خودا به‌ توو په‌کیانبخات، ده‌روین بو لایان، داوایان لێده‌که‌ین رازی بن، ئه‌وه‌ی ئیمه قه‌ناعه‌تمان به‌م ئایینه‌ کرد به‌وانیش ده‌لێین. ئه‌گه‌ر خودا له‌ سه‌ر ئه‌مه په‌کیانبخات، هه‌یج که‌سێک له‌ توو به‌رێزتر نا‌ییت لامان. ئینجا په‌یامبه‌ری خودایان به‌جێهێشت و رویشتن بو ولاته‌که‌ی خۆیان. ئین ئیسحاق ده‌لێت، وه‌ک باس‌م بو کراوه شه‌ش که‌س بوون و ناو و نازناویانی باس‌کردوه، ده‌لێت: کاتیک گه‌رانه‌وه بو مه‌دینه بو لای قه‌ومه‌کانیان، باسی په‌یامبه‌ری خودایان بو کردن و بانگه‌شه‌یان کرد بو ئیسلام، تا بلابووه‌وه و هه‌یج مالێکی ئه‌نساری نه‌ما باسی په‌یامبه‌ری خودای تێدا نه‌کریت، تا سالی دواتر و له‌ وه‌رزێ حه‌ج دا، ئه‌نسارییه‌کان دوازه‌ که‌س بوون، له‌ عه‌قه‌به په‌کیان بینی، ئه‌مه عه‌قه‌به‌ی په‌که‌مه، به‌یعه‌تیان به‌ په‌یامبه‌ری خودادا "به‌یعه‌تی ژنان"، ئه‌مه پێش ئه‌وه‌ی شه‌ری له‌ سه‌ر سه‌پینن، لێره‌دا ئین ئه‌سحاق ناوه‌کانیان ده‌نووسیت.

مه‌به‌ستی له‌ به‌یعه‌تی شه‌ره‌ف، "به‌یعه‌تی ژنان" له‌ باوه‌ریان پیی کردوه وه‌ک ژنانیش به‌یعه‌ت ده‌ده‌ن و ریگه‌ی لئ ناگرن و شه‌ری ئه‌وانی تری بو ده‌که‌ن. ئینجا به‌یعه‌تی دوهم دیت، که به‌یعه‌تی شه‌ره، به‌یعه‌تیان له‌ سه‌ر شه‌ری سوور و ره‌ش دا، حه‌فتاوسی پیاو و دوو ژن بوون و هه‌موویان له‌ ئه‌وس و خه‌زه‌ج بوون، بو زانیاری زیاتر یروانه کتیبه‌کانی سیره‌ت محمه‌د کاتیک زور وه‌ستا و ته‌نها له‌ کاتی وه‌رزێ حه‌جدا خۆی ده‌رده‌خست بو خه‌لک و بانگه‌شه‌کردن، لای عه‌شیره‌ت و تیره‌کان خۆی ناشکرا کرد و داوای لێده‌کردن بین به ئیسلام، یان ئه‌گه‌ر باوه‌ریشی پیی ناکه‌ن، داوای کرد بیپارێزن، تا خۆی داوا له‌ خه‌لک بکات بین به ئیسلام. هه‌یج که‌سێک به‌ داواکه‌ی رازی نا‌ییت و به‌ پاراستنیشی رازی نابن، جگه‌ له‌و کومه‌له‌یه‌ی ئه‌وس و خه‌زه‌ج نه‌ییت، ئه‌وان به‌ هه‌ردوو داواکه‌ی رازیبوون، واته‌ باوه‌ریان پیی هه‌ینا و بو پاراستنیشی رازیبوون و به‌یعه‌تی شه‌ری سوور و ره‌شیشیان پێدا، ئه‌وه‌ی پالی پێوه‌نان بو ئه‌م ئه‌رکه، ئه‌وه‌ بوو گوتیان له‌ په‌هوود ده‌بوو که هه‌ره‌شه و په‌یمانی هاتنی پیغه‌مبه‌ریانده‌کرد، چۆنپشتگیری ده‌که‌ن و وه‌ک عاد و ئیرم ده‌بانکوژن. دوژمنایه‌تییه‌کی توند له‌ نێوانیاندا هه‌بوو، واته‌ له‌ نێوان خۆیان و په‌هوود و له‌ نێوان هه‌ر دوو گه‌ره‌ک و عه‌شیره‌ته‌که‌پشدا، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی هه‌ردوولا له‌ یه‌ک به‌چه‌ بوون، ئه‌وس و خه‌زه‌ج دوو برای یه‌ک باوک و دایک بوون، هه‌ردوولا له‌م حال و لیکه‌وته‌ی شه‌ر بێزاربوون، ئه‌وه‌یش بزانه که په‌هوود له‌ نێوانیاندا بوو به‌ فاکته‌ری هه‌لسانی فیتنه‌ و هه‌لگیرساندنی ناگری شه‌ر، بۆیه که پیغه‌مبه‌ریان بینی په‌کسه‌ر و بی دوودلئ باوه‌ریان پیی کرد، گوتیان ئه‌مه‌یه که په‌هوود هه‌ره‌شه‌ی پیی ده‌کردین و ئه‌م هه‌له‌ بقوژینه‌وه و ئیمه ده‌ستپێشخه‌ری بکه‌ین و پێشیان بکه‌وین و بیانکوژین، پێش ئه‌وه‌ی ئه‌وان پێشمان بکه‌ون و بمانکوژن.

له‌ دوا ئه‌م به‌یعه‌ته، ئه‌وس و خه‌زه‌ج به‌ ئه‌نسار ناوهران که دوژمنی په‌هوود بوون، پیغه‌مبه‌ریش به‌ پیی زه‌رووره‌تی ئه‌م به‌یعه‌ته ده‌ییت به‌ دوژمنی په‌هوود. که په‌هوود دوژمنی ئه‌نسار ییت، دوژمنایه‌تییه‌ی محمه‌دیش ده‌کات، دوژمنایه‌تییه‌ی په‌هوود بو محمه‌د و دوژمنایه‌تییه‌ی محمه‌د بو په‌هوود له‌ روژی عه‌قه‌به‌وه دروستبوو، بۆیه ده‌بینین محمه‌د پاش کوچکردن بو مه‌دینه په‌هووده‌کانی کوشتویرکرد و قه‌لاچۆی کرد. ئه‌مه‌یش سه‌رسوره‌یه‌نه‌ر نییه، که له‌ ناو بردنی په‌هوود به‌ کوشتن و یرین و ده‌رکردن، له‌ ده‌رئه‌نجامی دروستبوونی ئه‌و زه‌رووره‌ته‌یه که له‌ په‌کبوونی دوژمنه‌کانی په‌هوود؛ ئه‌وس و خه‌زه‌ج و کوپوونه‌وه‌یان له‌گه‌ل محمه‌د دا هه‌توه.

پرسیاریک ماوه ده‌ییت بیپرسین: ئایا په‌هوود راستگۆ بوون له‌وه‌ره‌شه و گوره‌شه‌یه‌ی، که

په پامبه رېک له مه ککه هه لده ستیت و وهک کوشتنی عاد و ئیرم ئه و خه لکه ده کوژن؟ ئایا ئه مه له ته وراته که پاندا هاتوه؟ بو وه لامی ئه م پرسپاره، هه چ پووست به تیرامان و بیرکردنه وه ناکات، له بهر ئه وهی جوه کان ئه م قسانه یان بو ترساندن و هه ره شه دژی دوژمنانان کردوه، ئه وهی نه توانیت دوژمنانی بشکیتیت، په ناده بانه بهر هه ره شه، زور دووره په هوود رېگه بدن به که سیک بیته په پامبه، که سه ر به گه لی خودای خوشه ویست نه ییت، واته له به نی ئیسرائیل نه ییت، وهک باسیان کردوه. ئه گه ر بلین که ناییت له لای په هوود په پامبه له دهره وهی به نی ئیسرائیل ییت، ئه ی چوڼ هه ره شه یان له دوژمنه کانانان به هاتنی په پامبه له عه ره بده کرد؟ ئایا بوچی به شتی تر هه ره شه یان لی نه کردن که بو ئه وان بشیت؟ ده لیم: له بهر ئه وهی دوژمنه کانانان عه ره بن و بته رستن و بته رست له روانینی په هووددا، ئه هلی کوفر و خراپه ن و خه لکی کافر و خراپه کار و رپونکه رن، جگه له په پامبه ران که س چاکیان ناکاته وه، وایان دانا که په پامبه رېک له ره گه زی خوین ییت، به وه هه ره شه یان لی ده کردن. وایان داناوه ئامانچ له هاتنی ئه م په پامبه ره بو کوشتنی ئه وان هه ک کوشتنی عاد و ئیرم، نه ک رتی خودا پیشانان بدات و له خراپه کاری دهریان بپنیت و له چه واشه کاری رزگاریان بکات. ئه مه یش به لگه ی روونی ئه وه یه که ئه وه یان بو ترساندن و هه ره شه گوتوه نه ک شتی تر. ئه مه مه به ستی په هوود بو، به لام محمه د که له به یعتی عه قه به دا زانیی په هوود ئه وه یان گوتوه، که په پامبه رېک دهره که ویت له سایه ی ئه م زه مانه دا پشتگیری ده که یین و وهک عاد و ئیرم ده یان کوژین، ئه م وته یه ی خوین کرد به حوجه رېک و دژی خوئی به کاریان هینا و سوور بوو له سه ری، کاتیک پاش کوچکردن بو مه دینه ئه م ئایه تانه ی قورئانی پی دابه زاند، وهک له سوره تی (البقره) هاتوه: {ولما جاءهم کتاب من عندالله مصدق لما معهم وکانوا من قبل یستفتحون علی الذین کفروا فلما جاءهم ما عرفوا کفروا به فلعنة الله علی الکافرین} [البقره: 89]. واته: هه ر کاتیک په رتو کتیکان له لایه ن خوداوه بو هات و سه لماندی که ئیستا له لای ئه وان ه و له پیشووشدا ویستویانه به سه ر خودانه ناساندا زالیان بکات، که چی کاتیک هات و ناسیان به گزیدا ده چنه وه. هه ر که سیک دژ به وه بهر نه عله تی خودا بکه ویت.

واتاکی ئه م ئایه ته یش ئه وه یه که ده لیت: ئه و کتبه باوه رپنکراوه ی لای خوداوه هات و ئه وه یان بو نیرا که پیشتر زانیوویان، بو یان ده کربت موشریکه کان بدورینن و به دوژمنه کانانان بلین: کاتی ئه وه هاتوه که په پامبه رېک دهره که ویت و باوه ری پیده کن و ده لین، له گه ل ئه ودا وهک کوشتنی عاد و ئیرم ده تانکوژین، وهک زه مه خسه ری له (الکشاف) دا باسی ده کات درېزه پیدانه که ته واو بوو- له شوینیکی تر دا ئه وهی له قورئان و فه رمووده گپراوه کاندا هاتوه باسی ده که یین، که محمه د به ناو سیفه تی له ته وراتدا هاتوه

هه ژموون و زه بری یان توندوتولی

زه بر به واتاکی دیسپلین و توندکردنی کاروباره کان دین به متمانه به خو بوونه وه، مروف ناریت کاریک بکات ئه گه ر له سه ری په کلا و جینگیر نه ییت و باوه ری پی نه ییت، ده ییت نه چیته ناوی تا دهرچه که ی نه زانیت، محمه د له توندوتولی و زه بردا زور گه وره بو، هه ژموونیک و با به راستی و به زه بری هه بو، گه وره ترین به لگه یش له سه ر توندوتولی به که ی له وه دا بو، که راو بترکردنی وه لانه ناوه، وهک عایشه باسی کرده: "پیاو یکم نه بینی له په پامبه ر زیاتر راو بتر به پیاوان بکات، پیاوی توندوتولی ناواده ییت. ئه وهی به لگه ی به تینی و توندوتولی بو، تاقیکردنه وهی ئه نساره کان بوو له شه ری به در یش ئه وهی رووبه پرووی دوژمن بیته وه. دهرچوو بو غه زوهی به در به مه به ستی ده سته سه ردا گرتنی کاروانه که ی قوره یش، له دۆلکدا سه نکه ری به ست که پیی ده لین زه فیران، هه والی بو هات که قوره یش له مه ککه دهرچوو بو پاراستنی کاروانه که یان، له مه دا زانیی که تووشی شه ر ده ییت، سیسه دوپه نجا پیاوی له گه لدا بو، سیوچواریان کوچه ر و ئه وانی تر له ئه نساره کان بوون، بیری لیکرده وه، له بهر ئه وهی به موسولمانانی گوت با پروین بو گرتنی کاروانه که ی قوره یش، که پاره یان له ویت به بو ئه وهی خودا وهک غه نیمه و نه نفالکردن بیکاته به شیان. په که م: نه یگوت پروین بو شه ری قوره یش، دوه میس: کاتیک داوا ی کرد دهرچن بو داوا ی ئه و باجه، هه چ گرینگی پینه دا و هه چ شتیکی ئاماده و ساز نه کرد، ته نها گوتی: ئه وهی پشتی ئاماده به با سوار ییت له گه لماندا. چاوه رپی ئه وهی نه کرد که کی پشتی واته کو له پشت و چهک "شمشیر و تفاق" ی پنییه، ژماره ی سوپاکه ی که م بوو، ده توانرا ژماره یان له وه زور ترییت. سیه میس: ئه مه په که م شه رده ییت له نیوان خوئی و دوژمنانی له قوره یش رووبدات، ئه گه ر دوژمنانی سه ربکه ون، نه گبه تیه که زورتر و به لاکه گه وره تر ده ییت. چواره م:

ئەنسار كاتېك بەيغەتياڭ يېدا لە عەقەبە، بەيغەتەكە لە سەر بەرگريکردن بوو نەك ھېرشېردن بۇ سەر دوژمنانى، بۇيە ترسى لەوھەدابوو كە ئەنسار پالېشتى نەكەن، ئەگەر دوژمنانى ھەلمەت بۇ مەدېنە بەرن، لېرەيشمەمەدخۆي دەرچوو، بۇ ئەوھى ڤووبەرووى قورەيش بېتەوھە ھەموو ئەمانە وای لە محەمەد كەد بېرىكەتەوھە تا جېگريپت، نەيوست ئەم شەرە بکات تا لەوھە دلىانەبېت كە ئەنسارەكان لە ھەموو حالەتېكدا پشئیدەگرن، بۇيە ھەوالى پېدان، ئەنجومەنى شەرى دانا پۇراوېژ، پېي گوتن: قەومەكە لە مەككە دەرچوھ بە ھەموو تفاق و ئامادەبېيەكەوھە، ئېوھە چى دەلېن، ئايا دەستكەوتەكانتان لا گرینگە يان ڤووبەرووبوونەوھى دوژمن و كوگردنەوھى شەرکەرەن؟ ھەندېكياڭ گوتيان دەستكەوتەكەمان لە ڤووبەرووبوونەوھى دوژمن پى باشتەر. لە گېرانەوھەيەكى ترداگوتوويانە: ئايا نەدەبوو پېت بگوتيانە شەرمان لە پېشە بوئەوھى خۇئامادە بکەين، ئېمە بۇ دەستبەسەرداگرتنى كاروانەكە ھاتووين نەك شەرکردن. لە گېرانەوھەيەكى تردا دەلېت: ئەي پەيامبەرى خودا، با دواى كاروانەكە بکەوين، تۇ دوژمن وھلا بنى. لەوېدا دەموچاوى پەيامبەر تېكچوھە، كە ئەبووبەكر ئەمەى بېنوھە، ھەلساوھە وگوتوويەتى: كامەى باشە. ئېنجا عومەر گوتى: كامەى باشە، ئېنجا مىقداد ھەلسا و گوتى: ئەي پەيامبەرى خودا، ھەرچېيەك خودا فەرمانى پى كر دووى بېكە، ئېمەيش لەگەلتانين. بە خودا ئەوھت پى نالېين كە بەنوئيسرائيل بە مووسايان گوتبوو: {اذھب أنتورك فقاتلا إنا ھاھنا قاعدون} [المائدە: 24] (لەم ئايەتە بەنوئيسرائيل بە مووسايان گوتوھ، خۆت و خوداكەت پرون شەر بکەن، ئېمە لېرە دانېشتووين و دەمېنېنەوھە-). گوتيان: ئېمە پېتدەلېين: وھك جەنگاوھەر تا چاومان بترووكېت ئېمە لەگەلتانين. بەوھى بەحەق وھك پەيامبەر ناردوويېتى، ئەگەر بۇ (برك الغماد) "شارىكى حەبەشەيە" بمانبەيت بە بى شمشېر شەر لەگەل شمشېر بەدەستاندا دەكەين. دەموچاوى پەيامبەرى خودا گەشايەوھە و خۇشجال بوو، گوتى: "خېرە و دوعاى خېرى كرد". كاتېك پېغەمبەر بەم ڤراوېژە دەيەوېت ڤاى ئەنسارەكان بزانېت، بە قسەى ئەوانەوھە نەوھستا كە قسەيان كرد، ديسان گوتى: ڤراوېژم بۇبکەن، عومەر ھەلسا و گوتى: ئەي پەيامبەرى خودا ئەوھ قورەيش و شكۆمەندېيانە، بە خودا لەو كاتەوھى سەر بەرز بوون و زەليل نەبوون و لەو كاتەوھى كافر بوون و باوھريان نەھتياوھە، بە خودا شەرەت دەكەن، دەبېت لە شەرەدا بە گور و ھېمەت بېت لەگەلتاندا و ئامادەباشىت كرديت. ئېنجا بۇ سېبەم جار گوتى: ئەي خەلكېنە ڤراوېژم بۇبکەن، ئەنسار وا تېگەبېشتن كە مەبەستى ئەوانە، لەبەر ئەوھى ئەوان زورېنە بوون، سەعد كورى مەعار ھەلسا و گوتى: لەوانەيە مەبەستت ئېمە بېت ئەي پەيامبەرى خودا؟ گوتى: بەلى. سەعد گوتى: ئېمە ئېمانمان پى ھېنايت و باوھرمان پى كرديت و شايەتمانمان ھېنا كە ئەوھى ھېناوتە حەقە و ئېمە لەپەيمان و ڤرېكەوتندا گوڤرايەل و گوڤيستين "لە گېرانەوھەيەك زياتر گوتراوھ" لەوانەيە ئەي پەيامبەرى خودا گومانەت لەوھە بېت و ئەنسارەكان وا بېنېت لە شوڤنى خۇيان نەين و پشئگيريت نەكەن. من بەناوى ئەنسارەوھە دەلېم و وھلام دەدەمەوھە. فەرمان بکە چیت دەوېت و پەتەكە تاكوئ بگات و ھەر جېيەك دەتەوېت و چەندت دەوېت لە پارەى ئېمە بەرە، ئەوھى لە ئېمەى دەبەيت پېمان خۇشترە لەوھى نايەيت، ئەوھى فەرمانى پېدەكەيت فەرمانى ئېمەيە و فەرمانى ئېمە لە پشئ تۇيە، ڤرؤ ئەي پەيامبەرى خودا بۇ ھەر كوئېكەت دەوېت ئېمە لەگەلتانين، بەوھى بە حەق ناردووتى ئەگەر لەم دەريايەمان بەدەيت و خۆت لېي بەدەيت لەگەلتدا دەبين و يەك كەسمان دواناكەوېت، ڤقمان لەوھە نېيە كە لەگەل دوژمندا ڤووبەروو بين، ئېمە بەسەبرين لەشەردا، ڤاستگوڤين لە ڤووبەرووبوونەوھەدا، لەوانەيە خودا ئەوھى پېخۇشە بېبىنى لە ئېمەدا بېبىنى، لە سەر پەرەكەتى خودا بماندېرە، ئېمە لە ڤاستوچەپ و لە دەستوڤىشتى تۇداين. لەوېدا پەيامبەر دلخۇش بوو، دەموچاوى گەشايەوھە و گوتى: ڤرون و مژدەتان دەدەمى، كە خودا پەيمانى پېداوم لە يەكېك لەو تايەفە، وھك ئەوھى ئېستا دەبېنم لەناودەبېت، واتا مەبەستى دوو تايەفەكەيە، يان بارى كاروانەكەيان و ڤووبەرووبوونەوھى قورەيش بېت، قەومەكە لە قسەكەى تېگەبېشتن كە گوتى "بەخودا وھك ئەوھە وايە كە لەناوبردنى قەومەكە دەبېنم." كە ڤووبەرووى شەر بوونەتەوھە، بارەكە بۇ ئەوان نايېت، ئېنجا پەيامبەر لە زەفران دەرچوو، لە نزيك بەدر دابەزى ئەوھى ناكۆكە لەگەل ئەو پلانە "پلانى توندوتۆلى" كە محەمەد لەسەرى ڤوېشت جگە لە ناكۆكبوونى لەگەل زەبر و توندوتۆلى ھېچى تر نېيە و ئەگەر پەشيمان بووھە، لۆمەى كەس نەكات.

توندوتۆلى پەيامبەر و گوروتېنى لە كارەكانى لە دووربېنيدا دەرەكەوېت و لە بېبىنى دەرئەنجام

و کۆتاييى كردهوه كان دا، هيچ شتيك ناكات تا له سهري چيگير نه پيټ و متمانه ي پي نه پيټ. نهوه ي به لگه ي نه م قسه يه يه، مامه له كردنپه تي له گه ل سهري دوروه كان عه بدوللاي كوري نه بي بن سه لولول له شهري به ني موسته له قدا. پاش ته واو بووني شهري به ني موسته له ق له كاتيكا موسولمانان داده به زنه مريسيغ، كه ناويكي خويان ده پيټ، كريكاريكي عومهر ي كوري خه تاب كه ناوي جه هجان بوو، نه سپه كه ي لي ده خوري، له گه ل پياويكي هاوپه يمانه كه ي خه زره ج ناوي سينان بن فهروه بوو، ده پيټ به شهريان و كريكاره كه ي عومهر له هاوپه يمانه كه ي خه زره ج ده دات و خويني ليدت، هاوپه يمانه كه ي خه زره ج هاوار ده كات؛ نه ي خه لكي نه نيسار، له گيرانه وه يه كي تر دا: ناي بو خه زره ج، كريكاره كه ي عومهر هاوار ده كات: نه ي خه لكي كوچبه ر، له گيرانه وه يه كي تر دا: ناي له كينانه، ناي له قوره ييش، كوومه ليك له ههردوولا كووده بنه وه وچه ك واته شمشير و رمي ليه لده كيشن، له شهري نزيك ده بنه وه و نزيك بوون له وه فيتنه يه كي گه وره به رپا پيټ. په يامبهري خودا ده رده چيټ و ده ليټ: نه و داواي جاهيليه ته چييه، نه و حاله ته مان پي بلي. گوتي: وازي ليه پيټن گه نيوه، نينجا قسه يان له گه ل ليدراوه كه كرد، وازي له حقه كه ي هينا و فيتنه كه نه ما و ناگري شهري كوژايه وه. له كاتي شهري كردني هه ر دوو پياوه كه دا، عه بدوللاي كوري نه بي سه لولول تووره بوو، كوومه ليك خه لكي له قه ومه كه ي خه زره ج دوروو بوون له گه ليدا، له نيوانياندا زه يدي كوري نه رقه م بوو، كه منداليكي تازه ييگه ييشتوو بوو، عه بدوللاي كوري نه بي سه لولول گوتي: به خودا وه ك نه مړو زه ليليم نه بينيوه، وايا ليه ات له ولاته كه ي خويشماندا ناوايان ليه پيټ ده مه ده ممان له گه لدا بيه كن و به سه رماندا زال بن؛ به خودا وامان كرد كه به مه تووشي غه ليه غه لبي نه م قوره بشييانه بين، وه ك پيشنانگوتوويانه: سه گه كه ت قه له و بكه يت ده تخوات، به خودا باوه رم نه كرد كه ده مرم، پيش نه وه ي گويم ليه پيټ كه هاواركه ر بانگه وازي كرد و گويم لي بوو، به لام به خودا كه گه رايه وه مه دينه ده پيټ شكودار بي شكو و زه ليل ده ريكات "مه به ستي شكودار خوي بوو، زه ليليش په يامبهري بوو" نينجا چوو بو لاي نه وانه ي له قه ومه كه ي له وي بوون، گوتي: نه مه خوتان به خوتان كرد، ولاته كه تان بو والا كردن و مالمولكتان له گه لدا دابه شكردن، به لام به خودا نه گه ر نه وه ي به ده ستانه وه يه ليه ان بگره وه ده رون بو شوپيكي تر، نينجا نه وه ي كردووانه رازي ناهن تا ده بنه نامرازيك بو ناواته كانيان، جگه له وه ده كوژرين "مه به ستي په يامبهري بوو"، منداله كانتان هه تيو ده كه ن. ئيوه كه ميوونه وه و نه وان زياتر بوون، هيچيان بو خه رج نه كه ن تا له محمه د ده بنه وه. زه يد بن نه رقه م نه مه ي بيست، روپشت بو لاي په يامبهري خودا و هه واله كه ي پيگه ياند، له و كاته دا عومهر ي كوري خه تاب له گه ل چه ند كه سيكي كوچبه ران و نه نيسار له وي بوون، بوخاري له زه يد بن نه رقه م وه ريگرتوه، ده ليټ: نه وه م بو مام يان بو عومهر باسكرد و گه ياندي به پيغه مبه ر و بانگي كردم و قسه م بو كرد، په يامبهري خودا تووره بوو، رقي هه لسا و ده موچاوي شله ژا و پي گوت: نه ي غولام ده ترسم تو تووره بوويت لي و واده لي، گوتي: به خودا، په يامبهري خودا گويم له خوي بوو، گوتي: له وانه يه به هه له گوت ليه وويټ. نه نيساريه كان لومه يان كرد و گوتيان به نه نقه ست هاتووي دز به گه وره ي قه ومه كه ت قسه ده كه يت كه واي نه گوتوه. كاتي عومهر بيني په يامبهري ده موچاوي گورا، مؤله تي ليه وهرگرت كه نيين نه بي بكوژيټ، تكاي ليكرد كه فه رمان به يه يكي تر بكات بيكوژيټ، نه گه ر ريگه به و نادات. له عومهر وه گوتوويه تي: نه وه ي له نيين نه بي رووي دا كه رووي دا، هاتم بو لاي په يامبهري خودا كه له سيهري دره خته كه دا بوو، غولاميكي پيستره ش پشتي پيغه مبهري ده شيلا، گوتم: نه ي په يامبهري خودا له وانه يه نازاري پشت هه پيټ؟ گوتي: خوشتره كه نه مشه و گلاندمي، گوتم: نه ي په يامبهري خودا مؤله تم بده له ملي نيين نه بي بده م، يان فه رمان به محمه دي كوري موسلمه بكه بيكوژيټ، په يامبهري خودا گوتي: نه ي عومهر چون به خه لكه كه بلين محمه د هاوه لاني خوي ده كوژيټ. له گيرانه وه يه كي تر دا عومهر گوتوويه تي: نه ي په يامبهري خودا نه گه ر حه زناكه يت كوچبه ري، بيكوژيټ با نه نيساريه ك بيكوژيټ، په يامبهري خودا گوتي: له يه ثرب گوت و لووتي زوري ليه ده نكي بلاوده پيټه وه. نينجا مؤله تي وه رگرت يروات، له كاتيكا له قرچه ي گه رمادا بوو، پيغه مبه ر نه يتواني ري بكات، خه لكه كه ده روپشتن و په يامبهريش روپشت، نه سيد كوري حوزير هات بو لاي، به سلاوي پيغه مبه رايه تي سلاوي ليكرد. گوتي: نه ي پيغه مبهري خودا له نانسازيكي ناخوشدا روپشتي، كه هيچ جاريك له و كاته دا نه روپشتوويت؟ په يامبهري خودا پي گوت: نه وه ي هاوريكه تگوتوويه تي نه ترانيوه؟ گوتي: كامه هاوريټ نه ي په يامبهري خودا؟ گوتي: عه بدوللاي كوري نه بي سه لولول، گوتي: چي گوتوه؟ گوتي: نه وه ي راگه ياندوه كه گه رايه وه

مهدينه، شكۆمه‌ند زه‌ليلي تيدا دهرده‌كات، گوتى: به‌خودا ئه‌ي په‌يامبه‌رى خودا تو ئه‌گه‌ر به‌هويت دهرى ده‌كه‌يت، به‌خودا ئه‌و زه‌ليله‌ و تو شكۆمه‌ند، ئينجا گوتى: ئه‌ي په‌يامبه‌رى خودا به‌زه‌بيت پيدايتته‌وه، به‌خودا؛ خودا توئى هيناهه، قه‌ومه‌كه‌ي شتى بو ريكده‌خه‌ن بو ئه‌وه‌ي ئاراسته‌يبه‌كن، جگه‌ له‌ مورويه‌ك هيچى لاي په‌شووعى په‌هوودى نه‌ماوه، واى ده‌بينيت كه‌ تو مولكه‌كه‌يت برده‌ه. ئينجا عه‌بدوللاى كورى عه‌بدوللا كورى ئه‌بى بن سه‌لوول "ناوى حه‌باب بوو كايتك عه‌بدوللاى باوكى مرد په‌يامبه‌ر ناوى لينا عه‌بدوللا" كايتك قسه‌كه‌ي عومه‌ر بو كوشتنى باوكى ينگه‌يشت، هات بو لاي په‌يامبه‌رى خودا، گوتى: ئه‌ي په‌يامبه‌رى خودا، يئم گه‌يشتوه كه‌ ده‌ته‌ويت باوكم "عه‌بدوللا بن ئه‌بى" بكوژيت، چيت لى بيستوه ئه‌گه‌ر ده‌ته‌ويت فه‌رمانم پى بكه‌ تا سه‌ره‌كه‌يت بو به‌ينم، به‌خودا له‌ خه‌زره‌جا نه‌بوه كه‌ پياويك ريز له‌ باوكى به‌ قه‌د من بگريت، ده‌ترسم فه‌رمانم به‌ كه‌سيكى تر بكه‌يت بيكوژيت، ئه‌گه‌ر ئيمانداريك به‌كافريك بكوژم ده‌چمه‌ ناگره‌وه، په‌يامبه‌رى خودا گوتى: چاكه‌ي له‌گه‌ل ده‌كه‌ين و هاوريه‌كه‌ي باشى ده‌بين تا ئه‌و كاته‌ي له‌گه‌لماندا به‌مينتته‌وه. كايتك په‌يامبه‌رى خودا گه‌يشته‌ دؤلى عه‌قيق له‌ نزيك مه‌دينه، عه‌بدوللاى كورى عه‌بدوللا بن ئه‌بى، يه‌ك به‌ يه‌ك ته‌ماشاي سواره‌كانيده‌كرد تا باوكى ره‌توو. پيشى لنگرت و كه‌وته‌ سه‌ر ده‌ستى ئه‌سپه‌كه‌ي، باوكى گوتى: چيت ده‌ويت ئه‌ي پيسويوخل؟ گوتى: به‌خودا نارووتته‌ ژوره‌وه‌ تا دان به‌وه‌دا نه‌زيت كه‌ تو زه‌ليليت و په‌يامبه‌رى خودا شكوداره، تا په‌يامبه‌رى خودا مؤله‌ت ده‌دات، بو ئه‌وه‌ي بزانيت كى شكودار و كى زه‌ليله، تو يان په‌يامبه‌رى خودا. گوتى: من له‌ مندالان زه‌ليلترم، من له‌ ژنان زه‌ليلترم، تا په‌يامبه‌رى خودا هات و گوتى: ريگه‌ به‌ باوكت بده، ريگه‌ي پيدا، خودا سوره‌تى (المنافقين)ى دابه‌زاند، له‌ويدا باوه‌ر به‌ زه‌يدى كورى ئه‌رقه‌م تيدا ده‌كه‌ن، كه‌ قسه‌كه‌ي عه‌بدوللاى كورى ئه‌بى گه‌ياندوه. ئينجا واى ليهات كه‌ قه‌ومه‌كه‌ي عه‌بدوللاى كورى ئه‌بى له‌ كاتى دابه‌زينى ئه‌م سوره‌ته‌ گه‌يبي لى كايتك په‌يامبه‌رى رقى قه‌ومه‌كه‌ي بينى و . ده‌كه‌ن و سه‌ركونه‌ي ده‌كه‌ن و سه‌ركوتى ده‌كه‌ن گه‌يبيه‌كانيانى ده‌بيست، گوتى: چؤن ده‌بينيت ئه‌ي عومه‌ر؟ به‌خودا ئه‌گه‌ر بمكوشتايه‌ له‌و روزه‌ي گوتت، ئيست لوتته‌لاى زورمان ده‌بينى، كه‌ ئه‌مرو فه‌رمانم بگردايه‌ ده‌يانكوشت. عومه‌ر گوتى: به‌خودا ئه‌ي په‌يامبه‌رى خودا، تو شتيك ده‌زانيت زور له‌ من به‌ره‌كه‌تدارتره‌ه. هيچ پويست ناكات دواى ئه‌مه‌ شتيك بو باس بكه‌ين بو ئاشكراوونى هيمه‌ت و حه‌زمى محمه‌د به‌ هه‌موو كاملبوونيكه‌وه‌.

(13)

پرس يان مه‌سه‌له

ئه‌وه‌ي بينيمان كه‌ ئه‌سيد كورى حه‌زير چيى به‌ محمه‌د گوتوه، "ئه‌ي په‌يامبه‌رى خودا، به‌زه‌بيت پيدايتته‌وه، خودا توئى هيناهه، ئه‌وه‌ قه‌ومه‌كه‌ي واى بو ريكده‌خه‌ن كه‌ تاجى بخه‌نه سه‌ر، واته‌ بيكه‌ن به‌ پاشا بو خويان. هيچيان بو نه‌ماوه‌ جگه‌ له‌ مورويه‌ك له‌ لاي په‌شووعى په‌هوودى، ئه‌و واى ده‌بينيت كه‌ تو پاشايه‌تته‌يه‌كه‌ت برده‌ه. ده‌بوايه‌ محمه‌د له‌ ئاست ئه‌م قسه‌يه‌ي ئه‌سيد بيده‌نگ نه‌بوايه، پويست بوو پيى بلت ئه‌ي ئه‌سيد ئه‌گه‌ر قه‌ومه‌كه‌ي ده‌يانه‌ويت ئاراسته‌ي بكه‌ن و بيكه‌ن به‌ پاشاي خويان، من ريگر نام له‌ پيشيان و كپركيشى ناكه‌م بو پاشايه‌تى، له‌به‌ر ئه‌وه‌ي من نه‌هاتووم داواى پاشايه‌تى بكه‌م، من وه‌ك په‌يامبه‌رى خودا هاتووم و داوايان ليه‌كه‌م خوداي تاكوته‌نهاي بى هاوبه‌ش به‌رستن، ريگه‌ي راستيان نيشانده‌دم و له‌و ويلى و سه‌رگه‌ردانييه‌ي تپيدان رزگاريان ده‌كه‌م، به‌لام محمه‌د له‌مه‌دا بيده‌نگ بوو هيچى نه‌گوت، له‌مه‌ويش ئامانجى پيغه‌مبه‌رت زانى كه‌ مه‌به‌ستى بوه‌ ئيمامه‌ت له‌ قوره‌يش ييت، ئه‌و هه‌وله‌ي عه‌بدوللاى كورى ئه‌بى يان خه‌لكى عه‌ره‌بى تر له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا يه‌ك ناگرته‌وه، محمه‌د ئه‌گه‌ر پاشايه‌تتى بوخويشى داواى نه‌كرد، به‌لامبو قه‌ومه‌كه‌ي "قوره‌يش" ده‌يويست ليره‌دا قسه‌يه‌ك له‌ سه‌ر زارى ئه‌سيد هات، ديدگاهه‌كى تيدايه؛ گوتى تاجى ده‌كه‌نه‌ سه‌ر،

عەرب نەیزانی تاج چىيە و لە دابونەريتياندا نەبوە وەك عەجەم تاجىكەنە سەر پاشاكانيان، بەلكوو عەمامەكانيان تاجيان بوە.

لابلج لا يتجان إلا عمائمە وفى الصورة الرومى ذى التاج ذلە.

لەوانەيە خەزرەج ئەمەيان لە يەھوودى دراوسىيان فيربووين، يان لەوانەيە قەحتانييەكان تاجيان خستىتە سەر پاشاكانيان نەك عەدنانييەكان كە خەزرەجيش لە قەحتانييەكانن.

ئەوھى نيشانەى توندوتۆلىيى محەمەدە، قسە خواروخيچىيەكەى خەندەقە لەو پرۆژەى حزبەكان ويستيان زەفەرى پى بەرن لە مەدينە، دەلێن ناكۆك بوە لە سەر خوارىيەك لە خەندەقدا، لە عايشەو وەرگىراو كە گوتوويەتى پەيامبەرى خودا دەرواى بۆ لای ئەو لارى و خوارىيەى خەندەقەكە و، سەرمايەكى توندوتىژ بوە، كە سەرما بردوويەتى لە باوەشمدا گەرمم كردووتەو، كە گەرماى بوەتەو چوە بۆ لای ئەو خوارىيە، دەلێت: دەترسم ئەگەر لەم چىگەيەو نەيێت لە هىچ لارىيەكەو نەيەن بۆ موسولمانان. كە پەيامبەرى خودا لە كۆششدا بوو، دەيگوت؛ بريا پياوئىكى چاك ئەمشەو ئەم خوارىيەى دەپاراست، گوئى لە دەنگى چەك بوو، پەيامبەر گوئى: ئەو كىيە؟ سەعد كورى ئەبى وەقاس گوئى: سەعدم ئەى پەيامبەرى خودا، هاتووم پاسەوانىت بكەم، گوئى: ئەو لارىيەت لە سەر يېت لەویدا پاسەوانى بكە، سەرى ناپەو تا چوە قولايىيى خەووە. لە هيمەت و توندوتۆلىيەكانى، پەيوەيستبوونى خەلك و گوپرايەليان بۆى و خۆشويستنى لە لايەن خەلكەو، بەلام زۆر وريا و ئاگاداربوو، هىچ دلنبايىيەكى لەوهدا نەبوو، كە دوژمنانى تىرۆرى دەكەن، بۆيە لە پشت هاورپانييەو دەرويشت، ئەگەر لەگەلێندا بوايە و فەرمانيان پى دەكرد كە لە پيشىيەو پىرون و پىي دەگوتن پشتم بۆ پەرييەكان بەجى بوپلن.

لەبەر ئەو دەيزانى دووروو لەناو موسولماناندا هەبە و لە ترسدا نەيێت نەبوون بە موسولمان، ئەو دوورووانە ئەگەر بتوانن تىرۆرىيەكەن ناوەستن. ئىنجا ئەگەر لە دوايانەو پرواى چاودىريان دەكات، لە هەر شتىك لە جموجۆل و نامازە و شتى تر لىيانەو دەربكەوئت ئاگادار دەيێت، بە پىچەوانەو ئەگەر لە پيشيانەو پرواى ئەوەيان لى نابىت.

هەر لەم بارەو، لە هىچ خوارديكى نەخواردو كە بە ديارى بۆى هاتىت، ئەگەر پىشتر خاوەنەكەى لى نەخواردىت، ئەمەيش دواى ئەو هات كە بەرخىكى ژەهراوىكراوى بە ديارى بۆ هات و لى خوارى، دواتر وردەوردە ئەو خواردنەيش بوە هۆى مردنى، وەك بۆ عايشەى باسكردو، لە كاتى نەخۆشىيى گيانەلای مردنەكەيدا، لەو كاتەى كە ئاگادارى بوە و پەرسىتارى كردو، بەعايشەى گوتو: ئەى عايشە تا ئىستا ئازارى ئەو خواردنە ژەهراوىيەى خەبەر لە گەيانمدايە، كە پىي ژەهراوى كرام، ئىستا كاتى ئەوەيە كە گيانم لەو ژەهردا برزىت. ئەوھى نيشانەى گوروتىن و وريايى و ئاگادارى ئەو بوە لە خەلك، ئەوەيە كە لە حەجى خواحافىزىيى خەلكدا بوە بەسەرتاشەكەى گوتو، كاتىك قوربانييەكەى تەواوكرد لەحەجى خواحافىزىيدا، سەرتاشىكى بانگكرد بۆ ئەوھى سەرى بتاشىت، پەيامبەرى خودا تەماشاي دەموچاوى كرد لەو كاتەدا، كە بەردەوام بوو لە سەبركردنى پىي گوت: ئەى موعەمەر پەيامبەرى خودا پەرهى گوئى خستووتە بەر دەستت و تۆيش گويزانت بە دەستەو، موعەمەر گوئى: بە خودا ئەى پەيامبەر ئەمە نىعمەتى خودايە بۆ من و منەتە بە سەرمەو، گوئى: بەلئى. بىگومان هەر كەسىك وەك محەمد يېت كە پياوى رابوون و كودەتا يېت، بى دوژمن نىيە لەناو خەلكدا، ئەمە توند و گوروتىنى نىيە، كە مىلى بخاتە بەر دەست سەرتاشىك كە باش نەيناسىت، بۆيە محەمد ئەوھى پى گوت كە گوئى و تەماشاي دەموچاوى كرد بۆ ئەوھى نيشانەى ئەو دەربكەوئت كە لە ناخىدايە، بە سىمازانىيى خۆى بىزانىت، وەك چۆن بە سىمازانىيى خۆى ئەوھى لە فەزالە بىنى، كە لەگەل خۆيدا لە بارەى كوشتنىيەو قسەى كردبوو، لە كاتى تەوافكردنى كەعبەدا، هەروەها بە سىمازانىيى نىازى ئەو عەرەبەى دەرخت كە ئەبووسوفيان ناردبووى بۆ مەدينە بۆ تىرۆركردنى، وەك پىشتر باسكرا خەيالە بەهۆزەكەى

محهمه د خه یالیکې زور به هیز و فراوانی هه بوه، خه یال و بیرکردنه وه دوو ته سپی گره وکردن بوون که کپیرکپی په کترینان له میشکی په یامبه ردا کردوه، نه گهر له خه یال و وینا کردن بیری کردیته وه و بو دهرخستن و بینین وینای بکردایه، وای لی ده کرد، وهک نه وهی به چاو بیبیت و به گوئی بیبیت و به دست بیگرت وایت. ته ماشای بکه چون وینای جه عه فیری کوری نه بووتالیب له کاتی شه هیدبوونیداده کرد، له شه ری (موته) دا "شوینیکه له شام له نریک که رک" هه دوو دهستی بران، گوئی: "وهک له (الطیرانی) له ئین عه باسه وه وه ریگرتوه، ده لیت: دوینی چووم بو به هه شت، جه عه فیری کوری نه بووتالیب تیدا بینی، که له گهل پریه کانداه فیری، دوو بالی هه بوو که خودا له جیاتی هه دوو دهستی پتی به خشیبوو. ئین عومر ده لیت: له گهل په یامبه ری خودادا بووین، سه ری به رز کرده وه بو ناسمان و گوئی: (وعلیکم السلام ورحمه الله) خه لک گوئی: نهی په یامبه ری خودا نه وه چیت کرد؟ گوئی: جه عه فیری کوری نه بووتالیب له گهل ژماره یه کی زوری په ری لیره وه ره تبوون و سلاوی لیکردم و وه لامی سلاوه که یم دایه وه. ته ماشا بکه چون خه یالی جه عه فیری کرده له گهل پریه کانداه به لایدا تپه ریون، ته نانه ت بینویه تی و گوئی له قسه کانی بوه و وه لامی سلاوه که کی داوه ته وه، نه مه یش جگه له هیزی خه یالی نه بیت که نه و وینای خه یال کردن و بیرکردنه وهی وا لیده کات وهک وینه بهک به چاو بیبیت و به گوئی بیبیت، هیچی تر نه بوه، له (الکشاف) دا له شیکردنه وه یه کدا هاتوه: {کلا إذا دکت الأرض دکا دکا (21) وچاو ربکوالملک صفا صفا (22) و حیء یومئذ بجهنم} [الفجر: 21، 23، 22] واته: نایت وایت هه رجاره و زه مین زور به سه ختی تیکشکیندریت و فرمانی خودا که ت بیت و فریشته کانیس پو پول ریزبیه ستن، له ور ژوه وه دوزه خی هینا. نایه ته، گوئی: که ده یگرتیه وه ده لیت، که نایه ته که دابه زی ده موچاوی په یامبه ری خودا گورا و عاره قه ی کرد و خوی توند کرد له هاوه لانی، که هه والیان به عه لی دا، نه ویش هاتو له پشته وه باوه شی پیداکرد و ماچی پشته ملی کرد و گوئی: نهی پزغه مبه ری خودا، تو دایک و باوکمی نه مرو چیی پرووی دا؟ چی وای لیکردی بگوریت؟ نایه ته که ی پی گوت، عه لی گوئی: چون ده یوین؟ گوئی: هه فتا هه زار په ری که به هه فتا هه زار جله وه وه و پیکه وه به ستران ده هینرین، نه گهر به ره لا بکرین هه موو خه لک ده سووین. ته ماشا بکه چون دوزه خی له خه یالیدا به رجه سته بوه، که ته ماشای ده کات وباسی جله وگیری و به ریکردنیان ده کات و له ترسناکیدا ده موچاوی ده گوریت و ده ماره کانی هه لده چن، نه مه یش له خه یالدانی به هیزی نه ودا نه بیت، چیه؟

گه وره ترین به لگه ی فراوانی و خه یالبه هیزی پزغه مبه ر، نه وهی له قورئان و فرموده کانداه باسکراون، له وه سفی به هه شت و دوزه خدا هاتوه، پتویست ناکات لیره دا باس بکرین، له کتیه کانداه هاتوه دیاره و زانراوه. بیگومان نه و به هه شته ی لای محهمه د به و سیفه ته جوان و سه رسورهینه ره زانراوه و باسیکردوه، له خه یالدانی فراوان و به هیزی خویه وه هیناوتی، له بهر نه وهی بهم شیوه دره وشاوه و سه رسورهینه ره، له تهورات و ئینجیلدا نه هاتوه، به هه شته که ی محهمه د شایانی نه وه یه بیته نمونه ی بالای خه یالی خوشحالی له ژیانی خه لکدا. له به لگه کانی خه یالبه هیزی، له ریگه ی بیرکردنه وه دا، نه گهر خه یالی شتیکی کردیت له بیردا به رجه سته ده بوو، تا وای لیده هات که به چاو بیبیت و به گویش بیبیت، نه وهی له هه والی سه ره تای هاتنی وه حی له بینینی نه ودا بوو، جبریل له ئاسوی ئاسمانه وه دیت، نه وهی له سه ر ده گیرنه وه، گوئویه تی: ده رچووم "واته له نه شکه وتی هه ررا" تا گه ییشتمه لاپه ری شاخ، گویم له ده نگیک بوو له ئاسمانه وه ده هات، ده یگوت: نهی محهمه د تو په یامبه ری خودایت و منیش جبریل، وه ستام و ته ماشام کرد، جبریل به وینه ی پیاویکی قاچ پروت و لووس، له گیرانه وه یه کدا: قاچیکی له سه ر نه وی تر داناوه، له ئاسوی ئاسماندا بوو، ده لیت: نهی محهمه د تو په یامبه ری خودایت و منیش جبریل، وه ستام بو نه وهی ته ماشای بکه، نه چوومه پزغه وه نه یش هاتمه دواوه، هه رچه ند پرووم له شوینی ترده کردله شوینه کانداه هه ر

ئەوم دەبىنى، كە راۋەستام بى ئەۋەى بچمە پېشەۋە و بېمە داۋە، تا خەدىجە خەلكى بەدوادا
 ناردم و گەبېشتنە مەككە و گەرانەۋە و من لە شوئىنى خۇمدا بووم، ئىنجا پىرۆبىشت و منىش
 گەرامەۋە بۇ مالمەۋە، تا گەبېشتە لای خەدىجە. پېش قسە كردن لە سەر ئەم گېرانەۋە، دەبېت
 ئەۋە راست بکەينەۋە، دەلېين ئەۋەى لېى تېدەگە يىنگوتوۋبەتى: "تا خەدىجە نېرراۋەكانى نارد
 بەدوامدا، گەبېشتە مەككە و گەرانەۋە بۇ لای". خەدىجە لە ئەشكەۋتى حەررا لەگەلېدا بوو،
 ئەمە ناكۆكە لەگەل ئەۋەى خەدىجە چېشتى لېنايېت و ناردېيتى بۇ پەيامبەرى خودا و لە
 ئەشكەۋتى حەررا نەبېينېت، ناردى بۇ مالى مام و خالەكانى و لەۋېش نەبوو، زۆرى پى
 ناخۇش بوو، لەو حالەتەدا بوو، گەبېشتە لای ئەۋەى بېنېۋى و بېستېۋى، بۇى باسكرد
 ئەمە بەلگەى ئەۋەى، لە ئەشكەۋتى حەررا لەگەلېدا نەبوو، ئەمە راستە، لەبەر ئەۋەى كە
 دەچوو بۇ ئەشكەۋتى حەررا بۇ خەلۋەت و دايران وېى كەسوكار و خەلك دەچوو. ئەمە و پېش
 ئەم پرووداۋە، واتە بېنىنى جېرىل لە ئاسۆى ئاسماندا، محەمەد ناۋى جېرىلى زانىۋە، كە
 نېۋەندگېرى نېۋان خودا و پېغەمبەرانى بوو، ئەمەى لەپەھوود و نەسرانېيەكانەۋە ۋەرگرتو، يان
 لە كتېبەكانيانەۋە. هېچ نامۆ نېيە ئەۋە بزائېت، ۋەرەقەى كورى نەۋفەل جېرىلى زانىۋە و دەزانېت
 كە "نامووسى گەۋرە" بۇ مووسا هاتو. ئىنجا محەمەد پېش ئەم پرووداۋە، بېرى پېغەمبەراپەتى
 لە لای چەكەرەى كردو و لە ناخېدا گەبېۋە، ۋەك چەندىن سال لەو شوئىنەدا، بېگومان لە
 ئەشكەۋتى حەررادا؛ جگە لە بېركدنەۋە لە پېغەمبەراپەتى نەبېت بېرى لە هېچ شتېكى تر
 نەكردوۋەتەۋە، بېركدنەۋەكانى هاوشانى بېركدنەۋە لە جېرىل و ويناكردنى و چۆنېتى هاتنى و
 بانگكردنى و سروس و ۋەحى بۇ هاتنى، جگە لە ۋېنەى مرؤف بە هېچ شتېكى تر بېروخەيالى
 لى نەكردوۋەتەۋە، ئەم فاكتەرانە ھەموۋى لەدەرئەنجامى بەدرېزېى بېركدنەۋە و بەخەيالكردن
 لە خەلۋەتگەكەيدا بوو و ئەو ۋرېنە خەيالىيەى لە ناخېدا چەسپاندوۋە و كارېگەرىى لە سەر
 مېشك و دەمارەكانى ھەبوو و تا ئەو حالەتەى بۇ هاتو، كە جېرىل لە ئاسۆى ئاسماندا بېنېت،
 ئەگىنا لە حەقىقەتدا لە ئاسۆى ئاسماندا نەبوو، بەلكوۋ لە فېكر و زېھن و ناخى خۇيدا بوو، تا
 ئەۋەى لە ناخى خۇيدا بېرى لېكردوۋەتەۋە، لای ئەو ۋابوۋە ۋەك ئەۋەى لەۋى بېستېت و پېى
 گوتېت: ئەى محەمەد تۆ پەيامبەرى خودايت و منىش جېرىلم. ھەرۋەھا پېشتەر بۇم باسكردن،
 كە عەقلى ناۋەكى لە ھەموو مرؤفېكدا ئاگادارە و ئەگەر ھەستە دەرەكېيەكان بە خەۋتن و
 شتى ترى ۋەك بوورانەۋە و لەو جۆرە نەمېن، بەلام عەقلى ناۋەكى ھەمېشە كارا دەبېت.
 لېرەدا دەلېين محەمەد لە عەقلى ناۋەخن يان ناۋەكېى خۇيدا لە غەرىزەدا نغرو بوو، لە حالەتېكدا
 جياۋاز بوو لە خەلكى تر، عەقلى ناۋەكى تەنيا لە ئاگادارى و ۋرېايى نەۋەستاۋە، كە ھەستە
 دەرەكېيەكانى بە يەكجارى ۋەستابن، بەلكوۋ عەقلى ناۋەكى لە ھەندېك جاردا ئەۋەندە كارا
 بوو، بە ھەر لەھۆشچوۋنېك بېت پروۋى داېت يان ھەر سوننەتېك بېرى لېكردېتەۋە لە كاتى
 بەخەبەرۋونېدا بۇى هاتو، ھەرۋەك لە شەرى بەدرى گەۋرەدا كە ھەردوۋلا بەيەك گەبېشتن
 و لە يەكېاندا، لە سەر گردېك كەپرىكىان بۇ دروستكرد بۇ ئەۋەيسەرپەرشتى شەرەكە بكات،
 پەيامبەرى خودا لەگەل ئەبوۋبەكردا چوۋ ناۋ كەپرەكە و هېچ كەسېكى ترى لەگەلېاندا نەبوو،
 لەۋېدا پەيامبەرى خودا داۋا لە خودا دەكات پەيمانى سەرکەۋتنى پى بدات و دەلېت: خودايە
 ئەم چەتانە لەناوبەرە كە ناتپەرستن، لە گېرانەۋەيەكى تردا: خودايە ئەگەر ئەم چەتانە
 سەرىكەون، بى باۋەرى سەردەكەۋېت و ئايىنەكەت بەرزنايېتەۋە. درېزەى بەدوۋەكەى داۋە و
 دەستى درېزكردوۋەتەۋە ۋرەۋە قېيلە، تا عەباكەى لە سەر شانى كەۋتو، ئەبوۋبەكرد عەباكەى
 گرتوۋە و خستوۋېتېۋە سەرشانى و لە داۋە گرتوۋېتې و گوتوۋېتې: ئەى پېغەمبەرى
 خودا، بەس نەبوو ئەو ھەموو دوۋاونزا كردنە لە خودا، ئەۋەى پەيمانى پېدايت جېبەجېى دەكات.
 لە گېرانەۋەيەكدا گوتوۋېتې، بە خودا، خودا سەرت دەخات و پرووسپېت دەكات. ئىنجا پەيامبەرى
 خودا راجلەكېۋە "واتە سەرى راجلەكاندوۋە و لەخەو دەرپەرىۋە" ئىنجا ئاگادار بوۋەتەۋە
 وگوتوۋېتې: مژدە بېت ئەى ئەبوۋبەكرد، سەرکەۋتنى خودات بۇ ھات، ئەمە جېرىلە كە جلەۋى

ئەسپەكەى بەدەستەوہیہ و ھەندیک شوینی خووساوەتەوہ و دەلێت: وا سەرکەوتنی خودات بۆ ھات، کە خۆت داوات کرد، تەماشای ئەو ڕاچلەکینە بکە، کە لە زێو عەرشی کەرەكەدا ڕووی داوہ، بەسە بۆ ئەوہی کە عەقلی ناوہوہی ئاگادار بێت و کارا بێت و جبریل لەوێنەکەدا ببینیت، لەگەڵ حالەتی شەرەكەدا گونجاوبێت و گوئی لی بووبیت، کە ئەوہی خۆی بیری لێکردوہتەوہ گوتوویەتی و سەرکەوتنی لێی دەوێت، سەرکەوتنت بۆ ھات، کە لە خودا داواتکرد لەوانەبە ئەو ڕاچلەکینە و جەزمبوونەى لەم ڕاچلەکینەى لەم عەرشەدا کە متریبێت کە لە پاش دەرچوونی لە ئەشکەوتەكە، جبریلی لە ئاسۆی ئاسمان بینوو، پاش ئەوہی حالی لێھاتوہ و کەوتوہتە وەنەوزبکەوہ، ھاوشدوہی خەولیکەوتن بە ھۆی ھەلچوونی دەمارەکانی کە ھیلاک بووبیت، ئەمەیش لە دەرئەنجامی زۆر بیرکردنەوہ بوہ لە خەلوہتدا، ئەم کورتە داوانە بەس بوہ بۆ ئەوہی زین و فیکری ھەلچووونیکى تێدا ڕووبدات و خەيالى لە جبریل کردیبتەوہ و گوئی لێبووبیت قسەبەک بکات، کە لەناخی خۆیدا داوانە، لەبۆاری پەيامبەرى و نامە و پەيامبەران، لەدەرئەنجامدا، دەشیت ئەم ھەموو فاکتەرانە ھەمووی لە خەلوہتەكەدا لەدرێژەى بیرکردنەوہ و بەھیزی خەيال و چەسپاندنی وینای خەيالى خۆی و ئاگاداریی عەقلی ناوہکیبەوہ ڕووی داویت، کە لەم بیننەدا لەنیچمەخەوینکدا بۆی ھاتبیت. ئەم بیننەى کە لە شێوہى خەوندا بۆی ھاتوہ، ھەرچەند لە ھەستەکان دانەپراوہ، لەبەر ئەوہى خەون کردەوہى عەقلی ناوہکیبە، ھیچ وەستائیکى تێدا نەبوہ، لە کاتی بوورانەوہ و بە تەواوی دانەپران لە ھەستکردندا، وەك باسمان کرد ئەوہ نیشانەى بەھیزی خەيالى پێغەمبەرە، کە بە سەلمانى فارسى گوتوہ، لە کاتی ھەلکەندنی چالی لایەك لە خەبەر کە نزیك بوہ لێی، شوینیکى بەردینی بەرکەوتوہ و پێی نەپراوہ، کاتیک پەيامبەر ئەو ڕەقیبەى بینوہ سەخت بوہ بۆ سەلمان، پاچەكەى واتە قولنگەكەى لێوہرگرتوہ و گوتوویەتی، بەناوی خودا، بەلێدانیک سێبەكى شوینەكەى شکاندوہ، بروسکەبەكى لەولاوہ دەرکەوتوہ، کە تیشکەكەى بە ئاراستەى یەمەن بوہ، پەيامبەرى خودا (اللہ اکبر)یکى کردوہ وگوتوویەتی: کللی یەمەنم وەرگرت و من دەرگاگانى سەنعام وەرگرت، لەم کاتەدا لە شوینی خۆمەوہ وەك کەلبەى سەگ دەبینم، ئینجا پاچیکى تری وەشاندوہ، سێبەكى تری شوینەكەى شکاندوہ و تیشک لەولاوہ دەرکەوتوہ کە بە ئاراستەى ڕۆم بوہ، پەيامبەر (اللہ اکبر)یکى تری کردوہ وگوتوویەتی: کللی شامم وەرگرت، بەخودا من کۆشکەکانى دەبینم، لە گێرانەوہى (الاحمر) دا زیاتری گوتوہ، ئینجا سێبەم جار لێداوہ و پاشماوہى بەردەكەى شکاندوہ و بروسکەبەكى کردوہ و پەيامبەرى خودا (اللہ اکبر)یکى تری کردوہ وگوتوویەتی: کللی فارسم وەرگرت. بەخودا من کۆشکەکانى حیرە و مەدائینی کیسرا وەك کەلبەى سەگ لەم شوینەوہ دەبینم. لە گێرانەوہبەكى تر داگوتوویەتی: ئیستا من کۆشكى سپى مەدائین دەبینم. ئینجا باسى شوینەکانى فارسکردوہ، سەلمان دەلێت: باوہرم بە پەيامبەرى خودا کرد، ئەمە سیفەتى ئەوہ، شایەتمان دەھینم کە تۆ پەيامبەرى خودایت، ئینجا گوتوویەتی: ئەى سەلمان ئەمە (فتوح)ەکانە کە خودا لە دواى من دەیکاتەوہ. ئەم ھەوالە بەلگەبەكى ڕاشکاوانەبە بۆ

یەكەم: ئەو ئامانجەى محەمەد مەبەستى بوہ، بەدرێژى پێشتر باسمان کرد. دوہم: لە بەھیزی خەيالىبەوہیە، بەوہى کە ئەم کارەى لەوہوہ بوہ، ئەو لێدانەى زەویبە ڕەقەكە لە پیناو ئامانجەكەیدا بوہ، بۆ ئەوہى پێى بگات، وینای ئەوہى کردوہ ئامانجەكەى ھاتبیتەدى و بەو شێوہى خەيالى کردوہ، کە لە ھەر لێدانیکدا لەو شوینە ڕەقەى داویت، وەك ئەوہى وا بەچاوى خۆى شوینەکانى دبیت، بۆیە گوتوویەتی، وەك کەلبەى سەگ وان، لەبەر ئەوہى کۆشک و تەلارى بەرزى تێدابوہ، ئەگەر مەرۆف لە دوورەوہ تەماشای بکات و ببینیت، بە شێوہبەكى بچوک وەك کەلبەى سەگ دیتە بەرچاو

ئەمەیش پشنگیری ئەم قسەبەمان دەکات، کە خەيالیکى بەھیزی ھەبوہ، بە شێوہبەك ئەگەر خەيالى شتیکى کردیت لە بەرچاویدا بەرجەستە بوہ، وەك ئەوہى بەچاوى خۆى

بیبیڤت و به گوپی خوئی بیبیستیت، "قسه کانی کلیلی یه مهن و شام و فارسم وهرگرت." وهک هه والی غه یب نییه، به لکوو وهک گه شیبینییه ک باسیکرده، زور گه شیبین بوه و زوریش ره شیبین بوه وهک له کاتی خویدا باسیده کهین. بهو لیدانهی که له بهرده ره قه کهیدا، لهو شوپنهی له بهرانهر یه مهن بوه، که سییه کی بهرده کهی شکانده، بهم سه رکه وتنه ی گه شیبین بوه، ههروه ها به تیشکه که پیش گه شیبین بوه، که له ژیر قولنگه که وه دهرچوه، بویه گوتوویه تی کللیه کانی یه مهنیان پیدام، له بهر نه وهی لهو کاته دا که له بهرده کهی داوه، له خه پالی نامانجه کهی خویدا بوه و ونای کرده، وهک لهو باره وه گپراوتیبیه وه، گوتوویه تی: (گه شیبین بن بو خیر ده دیدوزنه وه) ههروه ها بو لیدانی دوه م و سییه میش، به لام نه م قسه یه ی که له وه سفکردنی ولاتی فارسدا بو سه لمان کردوویه تی، قسه ی سه لمانه بو نهو. په یامبه ری خودا راستگو بوه و نه مه سیفه تی نه وه، نه مه ی ده بیبنمگپره وان دروستیان کرده و راستنییه. نه گه راست ییت به لگه ی نه وه یه که یان باس و وه سفی ولاتی فارسی له یه کیکه وه بیستوه که بینیبیتی، یان رویشتوه بو ولاتی فارس وخوی بینوویه تی. له بهر نه وهی له کتیبی به سه ره اته کانیدا، نه وهی هاتوه که موکوریتی تیدایه له سه فهره کانیدا، باسی سه رجه م سه فهره کانیا ن نه کرده. (دواتر قسه له سه ر سه فهره کانی ده کهین.) نه وه به لگه ی نه وه یه خه پالی به رجه سته ی شته کان ده کات و مامه له ی حقیقه تی له گه لدا ده کات، وهک حقیقه تیش بینای له سه رده کات، قسه کانی (الاسود الراعی) که له شه ری خه یبه ردا کوژرا، له کاتیکدا په یامبه ری خودا ئابلووقه ی خه یبه ری دابوو، (الاسود الراعی) که کوپله یه کی حه به شیبیه موسولمانبوو، گوتیان ناوی په سار بوه و کرپکاریکی پیاویکی یه هوودی بوه و سه ره رشتیی مهرومالاته کهی کرده، هات بو لای محمه د و پیی گوت: نه ی په یامبه ری خودا بمکه به موسولمان، نه ویش گوتی به، بوو به موسولمان. له گپرانه وه یه کی تر دا گوتوویه تی: بووم به موسولمان، چیم بو ده ییت؟ گوتوویه تی: به هشت. بوو به موسولمان و هاته پئشه وه و له گه ل موسولماناندا هاوشان شه ری کردو به ردیکی به رکه وت، له گپرانه وه یه کی تر دا: تیریکی نادیار (که س نازانیت کی وه شان دوویه تی) و کوشتی و هیچ سوجه یه کی بو خودا نه برد، هینایان بو په یامبه ره له گه ل هه ندیک له هاوه لانیدا بوو، خوئی لی لادا، گوتیان: نه ی په یامبه ری خودا بوچی خوت لادا؟ گوتی: ژنه که ی له گه لیدایه له گه ل حوری عهین که خوله که له سه ر ده موچاوی لاده بن و پیی ده لین. خودا خول بکات به ده موچاوی نه وه ی ده موچاوی خولاوی کردیت و نه وه بکوژیت که کوشتویتی

ته ماشا بکه ن چون خه پاله که ی به رجه سته ده کات، ته نانه ت خوئی لی لاده دات، وهک چون پیاوینک له گه ل ژنه کهیدا بیبیت و خوپله پرنگه یان لادات. ییگومان که خوئی لا ده دات ده زانیت پرسپاری نه وهی لیده کهن، کاتیک پرسپاریان لیکرده، نه وهی پی گوتون، بو نه وهی وایان لی بکات حه زیان له شه هید بوون ییت و ناره زووی بکه ن، هه ل ده قوزبته وه بو نه وهی تامه زرروی به ههشت لای خه لک دروست بکات و لهو باره وه باسی به خووشی و گه وره یی ده کات

(14)

محمه د پئش پئغه مبه رایه تی له هه ندیک به شی پئشه وه دا قسه مان له سه ر جو ره کانی گپرانه وه کرد، باسی به ها زانستییه که مان کرد، بوونی لاوازیی گپرانه وه مان روونکرده وه، تا چه ند و چ ئاستیک ده توانریت له پرسه زانستییه کاندایه پستی پی به ستریت. له ویدا مه به ستمان لهو گپرانه وه یه دا که نایبه تمه ندییت به وهی په یوه سته به ژبانی محمه ده وه، له پاش پئغه مبه رایه تیدا، به لام گپرانه وه ی په یوه ست به ژبانی محمه د له پئش پئغه مبه رایه تی، زور تاریکه و دهستی توپزه ره ده گریت و ده یکات به تاریکستانیکدا که نه زانیت چون پروات و بو کوئ ده چیت و پرووبه پرووی چی ده ییته وه، نه گه ره ده ست بو هه ر شتیک بیات بیگریت، هه ست به گه وره یی گومانکردن نه ییت به هیچ ناکات، نه گه ره ملی دریزبکاته وه بو بیستن، هیچ شتیک نابیستیت جگه له ده نگه ده نگی

گومان نه پټ.

له وهدا محمه د پاش پښه مبرايه تی، هاورپې بۇ دروست بوو که باوه پريان پټی هه پټ و له گه ليدا پټیکه، دوزمبیشی بۇ په یدا بوو، که درو پان به دمه مه وه ده کرد و به ربه ستیان خسته ریگی. هه واله کان بلا بوونه وه و له زیو عه شیرته عه ربه کاندنا ناوبانگی ده نگیدایه وه، تا وای لښات خه لک گرینگیان پنده دا، گواستنه وهی هه واله کانی و قسه کردن له سه ری، له مال و گردبوونه وه کانیندا چینگه ی باسو خواسی نه وان بوو، بویه وای لی هات گیرانه وه و قسه له سه نه، به های خوی هه پټ، نه وهک له پټش پښه مبرايه تی چون بوو، به و شیوه به نه مایه وه، به لکوو نه و پټش پښه مبرايه تی و پټش نه وهی ناوبانگ دهریکات، جگه له په کپک له قهوم و عه شیرته که ی چینگه ی گرینگیدانی خه لک نه بوو، له مال و میوانخانه کانیندا، گواستنه وهی هه واله یان قسه له سه رکردنی لای نه وان هیچ نه بوو. کئی ده یزانی که عه بدوللا کوری عه بدولموته لیبی باوکی، کوریکي له نامینه ده پټ، خه لک هه لده سینیت و داده نیشینیت. تا گرینگه به عه بدوللا بدهن و بزنان چون داوای نامینه کردوه، چون چوه به لایدا، چی کردوه به ماره پی. کئی ده یزانی نه م کورپه به ی که له نامینه ده پټ، ده پټه خاوه ن پښه په کی گه وره، تا گرینگه پی بدهن و بزنان که ی له دایک بوه، له کوئی په روه رده کراوه و چون گه وره بوه و ئیشی چی بوه و بۇ کوئی سه فه ری کردوه. به تایه تی که نه م کورپه به به هه تیوی له دایک بوو پټ. به پټی گیرانه وه په کپش له دایک بوونی محمه دی باوکی مردوه، به پټی گیرانه وهی تر، له پاش له دایک بوونی باوکی مردوه. هه ر شتیک دهراره ی نه و، وهک سه رجه م خه لکی تر بوه، له وانه په که س له خه لکی مه که، به له دایک بوونه که ی نه زانینیت جگه له باپیر و مامه کانی و نه وانی دواک نه وان، بویه نه و گیرانه وه په ی دهراره ی زانی پټش پښه مبرايه تی به دسه ستمان گه بیشتوه، زور شله ژاوه و زیاتر دروست کراوه و پشوی تډایه، زورترینی دووره له مه عقول وه، نه وه پش له بهر نه وهی خه لک له پټش پښه مبرايه تی هیچ گرینگه په کی پنه داوه و تا پاش مردنی خودی محمه د بۇ ماوه په کی درژ له و قوناغه یان نه کولیوه ته وه

نه گه ر ده ته ویت نه و تیکه لیو پټکه لیبی به چاو بینیت، ته ماشای گیرانه وه کان بکه له سه ر سالی له دایک بوونی بۇ نمونه، جیاوازی په کی گه وره ی تډا ده بینیت، تا ده گاته یانزه بچوون، نه و ماوه جیاوازه ی له قسه کاندنا به دی ده که یت، له نه وان پټش سالی فیل به یانزه سال بۇ پاش نه و ساله به حه فتا سال، هه روه ها گیرانه وه کان له سه ر روژ و شوپنی له دایک بوونی و ماوه ی دوو گیانی دایکی و مردنی باوکی و ته مهنی نه و کاته ی دایکی مردوه و هیی تر، له و شتانه ی په یوه ستن به زانی پټش پښه مبرايه تی وه، نالوزه. نه وهی نامویه که له گیرانه وه کاندنا هاتوه، له سه ر ماوه ی دوو گیانی دایکی که ماوه که ی په ک سه عات یان سی سه عات بوو پټ، هه روه ها دهراره ی ته مهنی له کاتی مردنی دایکیدا له چوار سال تا دوانزه سال و مانگیک و ده روژ جیاوازی هه په

زورینه ی نه م گیرانه وانه هیچ پالپشتیه کیانیه و دایراون و بی پشنگیرین، به لکوو هه روا ده پټین: بۇ نمونه له زوه ری که گوتوویه تی نامینه نه م و نه وهی گوت. زوه ری له کوپی نامینه په تا فه رموده ی به م شیوه نه ناسراوه ی بۇ بنریت، نیجا تو هه ندیک قسه ی پټکه نیوا ی ده بیستیت، وهک نه وهی تیشکی پښه مبرايه تی که له زیوچه وانی عه بدوللا بوه، پټش نه وهی نامینه به پټیت، چون نه و تیشکه له زیو چاوانیدا دره وشاوه ته وه، چون له و کاته ی له گه ل عه بدولموته لیبی باوکیدا رویشته بۇ خوازیننی نامینه ی کچی وه هاب زینکی له که عه دا بینوه، پټی گوتوه که تیشکی پښه مبرايه تی له زیوچه وانی دایه، پټی گوتوه: نه ی گه نج رازی ده بیت پټیت به لامدا، واته له گه لمدا بخه ویت و سیکسم له گه لدا بکه یت، سه ت حوشرت بده می؟ نه ویش رازی نه بوه. چون نه م رویشناویه گواستراوه ته وه بۇ ده موچاوی نامینه، پاش نه وهی عه بدوللا چوه به لایدا. تا پاش نه وهی چوه به لایدا، نه و نه ی که پټش نامینه نه و داوایه ی لښکر دوه، عه بدوللا هاتوه بۇ لای و پټی گوتوه: بچی نه مرو نه و داواکاریه م لښناکه یت؟ پټی گوتوه: رووناکیه که ی دینیت نه ماوه و نه مرو پیوستیم پټ نیه. چون رووناکیی پښه مبر محمه د له ده موچاوی عه بدوللا ی باوکیدا ده بینرا، وهک نه ستره ی دره وشاوه، که ژان پټی سه رسام بوون و گرینگیان پنداوه، چون له و کاته وهی نامینه ی هیناوه هیچ زینک له قوره یش له به نی مه خزوم و عه بد شمس و عه بد مه ناف نه ما له داخا نه خویش نه که ویت، که نه وانی نه هپناوه، له بهر نه و رووناکیه ی که بۇ نامینه گواستویه تی وه نازانم بچی نه م رویشناویه یان ته نها له ده موچاوی عه بدوللا ی کوری و عه بدولموته لیبی باپیریدا

بینیوه، که پیوسته له دهموچاوی سهرجه م باوانیداییت، ههروهه باسی گواستنهوهی ئهم پرووناکییه له دهموچاوی عهبدولموتهللیبهوه بۆ دهموچاوی دایکی عهبدوللا نهکراوه، باسی گواستنهوهی له دهموچاوی ئامینهی پاش له دایکبوونی محهمده نهکراوه، که پیوسته و ده ریئت پاش له دایکبوونهکه له دهموچاوی ئامینهدا نه مینیت، وهک ئهوهی له کاتی چوونه لای ئامینهدا، له دهموچاوی عهبدوللادا نهماوه

ئهوهی له سهر دایکی گوتراوه، لهو کاتهی ژانی گرتوه و ئازاری بۆ هاتوه چۆن ژانی وهک دارخورما بینیه هاتوون بۆ لای بۆ مامانی و له کوپنکی زۆر سپیی ئاویان داوهتی، که له شیر سپیتر و له سههۆل ساردتر و له ههنگوین شیرینتر بوه، ئینجا پهکێکیان دهستی به سهر زگیدا هیناوه وگوتووپیته: بهناوی خودا دهریکه بهئیزنی خودا، ئینجا پێیان گوتوه، ئیمه ئاسیای کچی فیرعهون و مریه می کچی عیمرانین، نهمانه له حۆری عینن، هیچ قسهیه کمان له سهر ئه مه نییه، که ئه مه خهونپین لهخۆدهگریت، ئه گهر له دووره وه پیش بیته، که له مندالبوونه کهدا خهوی لێیکه ویت، بهلام ئه و قسانه ی که گوتراونپاش له دایکبوونه که قسه ی کردیته، خورافه ن ده رباره ی ژانی محهمده له پیش پیغه مبه رایه تی، زۆر شتی له م بابه ته ده دۆزینه وه له قسه وباسی دروستکراو، جگه له قسه یه ک که حیکایه تخوانان دروستیان کردیته هیچ شتیکی تر نییه، ئه مه پیش پاش مردنی محهمده به زه مه زکی زۆر دایانناوه

پیشتر باسی ئه وه مان کرد که محهمده پیش پیغه مبه رایه تی که س باسی نه کردوه و ناوبانگی نه بوه، لای عه شیره ته کانی عه ره ب نه ناسراو بوه، له بهر ئه وه ی ناوبانگ له و زه مانه به په کێک له م سی ریگایه وه بوه: له ریگه ی به خشنده یی و خانه خوینی؛ وهک حاته می ته ی، یان به پاله وانپیه تی له شه ر؛ وهک ناوبانگی عه نته ره ی کوری شه دادی عه به سی، یان به شیعر و باش لێزانی؛ وهک ناوبانگی خاوه ن هه لواسراوه کان (المعلقات). له وانیه هه ندیک به تاکتاک ناوبانگیان به ده ر له و سی ریگایه ده رکردیته، وهک له راکردندا خیرابن و وهک ناوبانگی زه رقای په مامه له تیژی نی و دووربینی، محهمده هیچ شتیکی له م باره وه نه بوه تا ناوبانگی هه بوویته و خه لک ناسییته، بۆیه ژانی پیش پیغه مبه رایه تی ئالۆزه و لێله، هیچ شتیکی له پیش چل سالی له ته مه نی نازانین، جگه له هه ندیک مه سه له ی که م، وهک خۆنیشان دانی له به نی سه عد و سنگه ه لدرینه که ی و سه فه ره که ی بۆ شام، دوو یان سی جار بوه، ئاماده بوونی له شه ری خوجار، بینینی هاو په یمانی فزول، کارکردنی له گه ل قوره ی شدا له بنیاتنانی که عبه دا، هینانی خه دیجه، خه زکردن له خه لوه ت له خه رادا، ئه مه هه موو ئه و شتانه یه که له پیش پیغه مبه رایه تی له سه ری ده زانین، شتیکی زۆر که مه و به س نییه بۆ له خوگرتنی ته نانه ت چه ند سالیکیش. ژانی پیش پیغه مبه رایه تی نادیاره، زۆر شتی له باره وه نازانین، به تایبه تی له کاتی گه بیشتنی به ته مه نی بیست سالی، نازانین ژانی رۆژانه ی چۆن بوه، چۆن رۆژه کانی له مه ککه به سه ربردوه، کێ هاوری بوه، تیکه لاوی کێ بوه له که سوکاره که ی، سه فه ره کانی بۆ ولاتان چه ند بوون. به لگه هه یه له سه ر سه فه رکردنی تری جگه له وانیه باسکراون، له شوینی خۆی باسی ده که یین

سنگ هه لدرینی

پیغه مبه ر له : کورته ی ئه م پرۆسه پزیشکیه ئیلاهییه وهک له سیره (ابن هشام) دا هاتوه ته مه نی سی سالیدا، له گه ل کوری شیرده ره که ی حه لیمه ی سه عدیله پشت خانه کانیاندا یاری ده که ن، کوری شیرده ره که ی خیرا دیت بۆ لای دایک و باوکی، پێی گوتوون: دوو پیاوی جلی سپی له بهر ئه و قوره بشیه یان برد، پالیان خست و سنگیان هه لدری، به جه لده لێیاندا. دایکیگوتووپیته؛ من و باوکی رۆبشتین بۆ لای، بینیمان وه ستاوه و دهموچاوی گرژ و مۆنه، له باوه شم گرت و باوکیشی ههروهه ها، پیمان گوت چیه کورم؟ گوتی: دوو پیاوی جلسپی هاتن و پالیانخستم و سنگیان هه لدریم و شتیکیان ده ویست نازانم چی بوو

ئهم نه شته رگه رییه پزیشکیه زۆر ئاسانه، ئه گه ر ته نها قسه کردن له سه ری له مه دا بوه ستایه و فراوان نه پوايه ته وه، له و قسانه ی که ئین ئیسحاق له جوهم له ئه بی جوهم په کێک بوو سه ر به وان، به لام حیکایه تخوانان له باسکردنیدا زۆرتیان کردوه، ئه وه ی ویستوو یانه به دلی خویان خستوو یانه ته سه ری، ئیمه پیش لێره دا ئه و گیرانه وه یه تا به و یه ره ی که چه ند یاریان به م پرۆسه وه کردوه به دریزی پاس ده که یین

ئین ئیسحاق ده لیت؛ کۆمه لیک هاوه لێ په یامبه ری خودا گوتیان: ئه ی په یامبه ری خودا باسی خۆتمان بۆ بکه، گوتی: به لێ، من له داواکارانی باوکم ئیبراهیم و مژده به خشی عیسام،

ئەو دەم كە داىكم بىنيو بە من دووگيان بو، رووناككە كى لېدەرچو كۆشكە كانى شامى پرووناك كوردە تەو، ساوايىم لە بەنى سەعد بن بەكر، من و برايه كم لە پشتى خانو كە گەر اين، دوو پياوى جلسى هاتن و تەشتىكى زىرينيان پى بوو كە سەھۆلى تېداوو، برديانم و سنگيان ھەلدريم و شلاوئىكى رەشيان دەرھينا و فرتياندا، دل و ناو سنگيانم بەو سەھۆلە شت تا پاكزيان كوردەو. ئينجا يەككيان بە ھاورئىكەى گوتى: بە دە كەس لە ئومە تەكەى بېيۇن، كە پىوامى ھاو كيشيان بووم، واتە ھاوسەنگبووم لەگەلياندا، ئينجا گوتى: بە سەت لە ئومە تەكەى بېكيشە واتە بېيۇن، كە پىوامى لەوئىشدا ھاو كيش بووين، ئينجا گوتى: بە ھزار لە ئومە تەكەى بېيۇن، دېسان ھاو كيشيان بووم، ئينجا گوتى: وازى لېيۇنە، بەخودا ئەگەر بە سەرچەم ئومە تەكەى واتە ميللە تەكەى بېيۇن، ھاو كيش و ھاوسەنگ دەيىت لەگەلياندا تېيىنى: لە گيرانەوھى يەكەم دەلئيت، سنگيان ھەلدريم شتېكيان دەويست نازانم چى بوو، لەم گيرانەوھى دا جگە لە سنگەلدېران دەرھينانى دل و ھەلدېرپنى، دەرھينانى شلە يەكەى رەشيشى خستە سەر كە فرتياندا، ئينجا تەشت و سەھۆلەكە و شتنى دل و ناوسك و كيشەكەيشى زياد كورد. ئەوھيان بەسەردا تېپەرى كە باسى چۆرئىيى كيشانەكە بېكەن، ئايا تەرازوويان ھينا و خستيانە تايەكەى و ئەوانى تريان لە تاكەى تر دانا، يان ئەويان بە دەستىك ھەلگرت و ئەوانى تريان بە دەستەكەى تر، ئەم شتەيان لە دەست دەرچوو، ئەگەر بە مېشكياندا بەاتبايە چيان بوستايە لە سەر زارى محەمەدەو دەيان دەنا. محەمەد لە كاتى ئەم رووداوەدا سى سالى تەمەنى تەواو نەكردبوو، گيرانەوھى يەكەم ئەوھندە ئاسانە وا گونجاو كە لە دووم زياتر پگوتريت، زور دوورە كە بو خۆى ئەم زيارە يەى خستىتە ناوى، لە كاتېكدا گەرە بوو و چو تە سالەوھ

لە ئين عەباس وەرگىراوھ: حەليمە وای گوتوھ كە محەمەد گەشەى كرد و گەرە بوو، دەچوھ دەرەوھ و تەماشاي مندا لانيدە كرد، كە ياربانە كرد، خۆى لادەدا لېيان. روژىك گوتى: داىكە بوچى براكانم بە روژ نابىنم؟ گوتم: بە فوربانت بم، ئەوان خاوھن ئازەلن وشوانى دەكەن، لە شەوھوھ بو شەو دەرۇن، گوتى: بىمئېرە لەگەلياندا، بەخۆشحالئىيەوھ لەگەلياندا دەرپوشت و دەگەرايەوھ، حەليمە گوتى: روژىك لەو روژانە كە دەرچوون، لە ئيوھرۇدا براكەى بە راکردن و ترسەوھ ئارەقەى لېدەچۇرا و بە گريانەوھ ھات بو لام، ھاواريدە كرد، باوكە داىكە فرىاي محەمەدى برام بكەون، ئيوھ نايگەنى و ئەو مردوھ. گوتم: كيشەكە چىيە؟ گوتى: ئيمە راولەستابووين، پياوئىك ھات و لامان پرفاندى و بردى بو بەرزايىي شاخەكە و ئيمە تەماشامانە كرد، تا سنگيان ھەلدېرى بو خوارەوھ و نازانم چيان لېكرد. حەليمە گوتى: رامكرد لەگەل باوكيدا ھەولئىكى زۇرماندا، كە بىنيمان لە لوتكەى شاخەكە دانىشتوھ، لە ئاسمان راماوھ و بزە دەكات و پيدەكەئيت، خۆم دا بەسەريدا و ئيوھ وانيم ماچكرد و پيم گوت: بەقوربانتم چيت بەسەرھات؟ گوتى: خپرە ئەى داىكە، گوتى: لەو كاتەدا ھەندىك خەلك ھاتن و مەسینە يەكەى زيو بە دەستى يەككيانەوھ بوو، تەشتىكى زومپردى سەوز بە دەستى يەككى تر و بردميان و بوې دەرچوون بو لوتكەى شاخەكە و بەجوانى پاليان خستم لە سەر شاخەكە، ئينجا سنگيان ھەلدريم تا خوارەوھ و من تەماشامدە كرد، نە ھەستم پى كرد نە نازارم ھەبوو. ئەمە فەرموودە بە

تېيىنى: كورەكەى حەليمە دەلئيت پياوئىك بوى ھات، محەمەد دەلئيت سى كەس، لە گيرانەوھى پيشوودا ھاتبوو كە دوو پياو بوون، ئەوھى زيادكراوھ كە نەشتەرگەرييەكە لە لوتكەى شاخەكە كراوھ، لە گيرانەوھى تر، واھاتوھ كە لە پال دۇلئىك كراوھ، حەليمە لە گيرانەوھى پيشوودا گوتى: لەگەل براكەيدا لە پال خانوھەدا بوھ، ھەرەوھە محەمەد گوتى لەگەل براكەمدا بووم، لەم گيرانەوھەيدا لەگەل سەرچەم براكانيدا بوھ، لە گيرانەوھى پيشوودا، كە حەليمە ھاتوھ بو لای لەگەل باوكيدا بىنيان راولەستاوھ و دەموچاوى گرزومۇنە، لەم گيرانەوھەيدا كە بىنيان بزەيدە كرد و پيدەكەنى، لەم گيرانەوھەيدا تەشتەكە زومپردى سەوز بوھ، بەلام لەوھى پيشوو زېر بوھ. لە گيرانەوھى پيشوو تەشتەكە پربوھ لە سەھۆل، لەمەدا ھىچ باسى سەھۆل نەكراوھ، لەم گيرانەوھە يە ھىچ باسى دل و سنگ ھەلدېرىن نەكراوھ، لە گيرانەوھى پيشوودا باسكراوو، بەلام خاوھنى سىرەى حەلەبى دەيەوئيت لە ئېوان ئەم گيرانەوانەدا سازائىك بكات و كوئان بكاتوھ، ئەمەيش تازبەتبار و باوكمردوو دەخاتە پئىكەن، لە گيرانەوھەكانيدا دەلئيت: لە بەنى سەعد شىرم پيدەدرا، من و براكەم لە پشت خانوھەكانوھ مەرۇمەلاتمان بەخپو دەكرد، دوو پياوى جلسى ھاتن بو لام، يەككيان تەشتىكى زىرينى بە دەستەوھ بوو، پىر بوو لە سەھۆل برديانم و سنگيان

هه‌لدریم و دلپانده‌کردم و دووله‌تیاں کرد و شلاوئیکیره‌شیان لێده‌ره‌ینا و فریانیان دا، گوتیاں ئەمه چانسی شه‌یتانه له‌تۆدا، ئەي خوشه‌و‌پستی خودا. له‌ گێرانه‌وه‌یه‌کی تردا، جێده‌ستی شه‌یتانیان لێده‌رکرد و دلپان به‌و سه‌هۆله‌ شۆرد، تا پاکژیاں کرده‌وه و به‌ باوهر و حیکمه‌ت پریان کرده‌وه، له‌ گێرانه‌وه‌یه‌کدا په‌کێکیان به‌ هاوریکه‌ی گوت چه‌قۆیه‌کم بده‌رئ و بۆی هینا، خسته‌یه .دلمه‌وه و گوتی: کۆتاییه‌که‌ی مستیله‌که‌ی له‌ شانمدا دانا وه‌ک ئیستا ده‌بینن

تێبینی: ئەم گێرانه‌وه‌یه، له‌ سه‌رووی شلاوه‌ره‌شه‌که‌ چانسی شه‌یتان و جێده‌ستیشی زیادکراوه، له‌ گێرانه‌وه‌که‌ی پێش‌ه‌و‌دا گوتی: شتیکیان ده‌ویست نه‌مزانی چی بوو. مستیله‌که‌ی له‌ پشتی دانا، له‌ گێرانه‌وه‌ی تردا بوونی نییه، له‌ وه‌لامی براکه‌ی به‌نی عامردا گوتی: له‌ به‌نی سه‌عد شیره‌خۆره‌ بووم، به‌لام له‌ رۆژێکدا که‌ له‌ که‌سوکاره‌که‌م زیز بووم، له‌ ناوه‌راستی دۆلێکدا له‌ گه‌ل ه‌اوتمه‌نه‌کانم له‌ مندالان، سئ که‌س ه‌اتن و ته‌شتیکێ زیڕینیان پئ بوو پر بوو له‌ سه‌هۆل، له‌ نێو ه‌اوریکانمدا بردیانم تا گه‌یاندیانمه‌ لاپالێ دۆله‌که‌، ه‌اوریکانم به‌ راکردن ه‌اتن بۆ لایان گوتیاں، نیازتان چیه‌ (واته‌ چیتان ده‌وێت) له‌م منداله‌ (غولام)؟ ئەو له‌ ئیمه‌ نییه، ئەو کوری سه‌یدی قوره‌بشه و لای ئیمه‌ به‌خێوی ده‌که‌ین، هه‌تیوه و باوکی نییه، چ قازانجیکێ لێده‌که‌ن ئەگه‌ر بیکوژن، ئەگه‌ر ده‌تانه‌وێت په‌کێک بکوژن هه‌ر که‌سێکتان ده‌وێت له‌ ئیمه‌ به‌رن له‌جیاتیی ئهم منداله‌ هه‌تیوه، کاتێک وه‌لامیان نه‌بوه، منداله‌کان رایان کردوه بۆ گه‌ره‌ک و ه‌اواریان کردوه. په‌کێکیان ه‌ات بۆ لام و به‌جوانی پالی خستم و ئینجا سنگی هه‌لدریم و تا خواره‌وه و منپش ته‌ماشامده‌کرد، هه‌چ هه‌ستم پێنه‌کرد و ناوسکیان ده‌ره‌ینام به‌جوانترین شێوه به‌ سه‌هۆله‌که‌ شتیان و گه‌رانديانه‌وه‌ شوینی خۆی، ئینجا که‌سی دوه‌م به‌ ه‌اوریکه‌ی گوت لاجۆ له‌ لای و لایبرد، پاشان ده‌ستی برده‌ ناوسکه‌مه‌وه و دلی ده‌ره‌ینام، منپش ته‌ماشامده‌کرد، دووله‌تی کرد، شلاوئیکێ په‌شیان لئ ده‌رکرد و فریاندان، ئینجا ئەملاوته‌ولایان پئ کرد، وه‌ک ئەوه‌ی شتیکی لئ ده‌بن، مستیله‌یه‌کی له‌ ده‌ستدا بوو که‌ تیشکێکی هه‌بوو به‌ بینینی سه‌رسام ده‌بیت، مۆری به‌ دلمه‌وه‌ ناو پر بوو له‌ پرووناکی و گه‌رانديیه‌وه‌ شوینی خۆی، ساردپی مستیله‌که‌ له‌ دلما بۆ ماوه‌یه‌کی درێژ مایه‌وه. له‌ گێرانه‌وه‌یه‌کی تردا، ئیستا من له‌م کاته‌دا ساردپی مستیله‌که‌ له‌ ده‌مار و جومگه‌کانمدا. ئینجا سێیه‌م که‌سیان به‌ ه‌اوریکه‌ی گوت خۆت لاده، لاجۆ، ده‌ستی خسته‌ سه‌ر سینگم، تا خواره‌وه‌ی سینگم درانه‌که‌ په‌کی گرت و به‌ناوی خودا مۆری کرد، ئینجا ده‌ستی گرتم، به‌ شێوه‌یه‌کی هه‌یمن و جوان له‌ شوینه‌که‌م هه‌لیساندم. دواتر ئەوه‌ی په‌که‌م به‌وه‌ی سینگی هه‌لدریم گوتی، به‌بیست له‌ ئومه‌ته‌که‌ی بیکێشه، که‌ پێوامی له‌وان قورستر بووم، ئینجا گوتی: به‌ سه‌ت له‌ ئومه‌ته‌که‌ی بیه‌پوه، که‌ کێشامی له‌وان قورستر بووم، ئینجا گوتی به‌ هه‌زار له‌ ئومه‌ته‌که‌ی بیکێشه، دیسان له‌وان قورستر بووم، ئینجا گوتی: وازی لیه‌په‌ینه، ئەگه‌ر به‌ سه‌رحه‌م ئومه‌ته‌که‌ی بیکێشی له‌وانه‌ قورستر ده‌بیت، ئینجا ئامه‌زیان لێدام و سه‌ر و نێوجه‌وانیان ماچکردم، ئینجا گوتیاں ئەي خوشه‌و‌یستی خودا، نازانیت ئەوه‌ی خێریان بۆ ویستووی و ئاگات لئ نییه، ئەگه‌ر بیزانیت دلپاده‌بوویت، ئینجا گوتیاں: که‌ ئەمه‌مان بیني، گه‌ره‌ک به‌ هه‌موویانه‌وه‌ ه‌اتن، دایه‌نه‌که‌م له‌ پێشه‌وه‌ ه‌اوازی کرد و گوتی: ئەي لاواز... خۆیاندا به‌سه‌رمدا و له‌خۆیان گرتم، سنگیان گوشیم و سه‌ریان ماچکردم، گوتیاں ئای، چه‌ند خۆشه‌ تۆ لاوازبیت، ئینجا دایه‌نه‌که‌م گوتی: ئەي ته‌نیا "پیکه‌س" ... دایانکوتا به‌ سه‌رمدا و له‌ به‌سینگی خۆیانوه‌ نووساندم و سه‌ر و نێوجه‌وانیان ماچکردم و گوتیاں: چه‌ند خۆشه‌ تۆ ته‌نیا، که‌ ته‌نیا بیت خودا و په‌ری و باوه‌ردارانی سه‌ر زه‌ویت له‌گه‌لدایه. ئینجا دایانه‌که‌م گوتی: ئەي هه‌تیو له‌ نێوان ه‌اوریکانتدا سه‌رگه‌ردان بوویت له‌ لاوازیدا کوشتیانت، خۆیان دا به‌سه‌رمدا و به‌سینگیخۆیانوه‌ نووساندم و سه‌ر و نێوجه‌وانیان ماچکردم، باشتتر تۆ هه‌تیو بوویت که‌ خودا ئەمه‌ی پئ به‌خشیوی، ئەگه‌ر بزانیته‌ چ هه‌یزیکیان بۆ ویستوویت، دلخۆش ده‌بوویت، ئینجا خه‌لکی گه‌ره‌ک گه‌یشتنه‌ لاپه‌ری دۆله‌که‌، که‌ دایکم (دایه‌تم بوو) ته‌ماشای کردم گوتی: نازانم چۆن به‌ زیندوویی ده‌تبینم و خۆی دا به‌سه‌رمدا و به‌سینگی خۆیه‌وه‌ نووساندم. به‌وه‌ی گیانمی به‌ده‌سته‌وه‌یه، له‌و کاته‌دا که‌ ئامه‌زی لێدام، له‌ باوه‌شیدا بووم، ده‌ستم له‌ ده‌ستیاندابوو (واته‌ په‌ریه‌کان)، قه‌ومه‌که‌م (نه‌بینین) واته‌ نه‌یناسین، هه‌ندیک له‌ قه‌ومان ه‌اتن و گوتیاں ئەم غولامه‌ تووشی که‌میک شتی بوه‌ با پیه‌ین بۆ لای قه‌شه‌کان، بۆ ئەوه‌ی چاره‌سه‌ریکه‌ن، گوتم: هه‌ی، من ئەوه‌م نییه‌ که‌ تۆ ده‌یلێیت و هه‌موو ئەندامانی له‌شم ساغ و سه‌لامه‌تن و دلچاکه‌ و هه‌چ شتیکم نییه، باوکم (مێردی دایه‌نه‌که‌م) گوتی: نابین باش قسه‌ ده‌کات، هیوادارم هه‌چ شتیکی خراپی نه‌بیت، ئەوان ریکه‌وتن که‌ بمه‌ن بۆ لایان "واته‌ قه‌شه‌کان" و بردمیان و

چيروکه که میان بۆ باسکرد، گوتی: بیدهنگ بن با لهخوی بیستم، ئەو له ئۆپه باشتەر ده زانیت، پرساری لیکردم ئەوهی به سه رمدا هاتوو بۆم باسکرد، له سه ره تاوه تا کوتای، هه ستایه سه ری و به بازدا نه وه له سنگی گرتمو به دهنگی بهرز هاواری کرد، ئای له عه ره ب، ئای له عه ره ب، لهو شه ره ی که نزیکه ته وه، ئەم غولامه بکوژن و منیش له گه لیدا بکوژن، به لات و عیزا نه گه ر وازی لیبوینن ده بیته ئەو پیاوهی که دینه که تان ده گۆریت و عه قلی خۆتان و باوو باپیرتان بییه ها ده کات، ناکۆک و جیاوازه بیته له گه لتاندا و ئایینیکتان بۆ ده هیته که نه تانیستیته، دایه نه که م هاته پینش له باوه شی گرتمه وه و گوتی: تۆ شیت و دیوانهیت، نه گه ر بمزانیبا به قسه کانت ئەمه ده بیته، نه ده هاتم بۆ لات، داوا بکه به کۆک تۆ بکوژیت، ئیمه ئەم "غولامه ناکوژین و ئینجا برده می بۆ لای که سوکار، زۆر ترسام له وهی پیمان کردم" واته په ریبه کان له م گیرانه وه یه دا باسی ده رکردنی هه ناو و شوژدنه وه ی کرد که له هیچ گیرانه وه یه کی تردا باسنه کراوه، ئەم گیرانه وه ی به وه داخست که باسی پرپوونی دلی له حیکمهت و ئیمانده کرد، که هتوری و هیمنپی پی به خشی، وهک له گیرانه وه ی پینشوو باسکرا: له م گیرانه وه یه دا مۆره که له سه ر دلی بوه، له گیرانه وه ی پینشوودا، له نۆوان شانیدا. له م گیرانه وه یه دا نه شته رگه ریبه که له لاپه ری دۆله که دابوه، له گیرانه وه ی پینشوودا له لوتکه ی شاخه که دا بوه. هه ندیک خسته سه ری تری له م گیرانه وه دا هه بوو، وتهی منداله کان بۆ ئەوانه ی بردنی بۆ قه راغی دۆله که، که زۆر دووره له م ساته ترسناکه دا که ویستوو یانه سنگی هه لدرن، گوتی پیمان؛ نه گه ر ده تانه ویت پیکوژن به ره لایبکه ن و په کۆک له ئیمه بکوژن، قسه کردنی له م جوژه له لایه ن مندالانه وه نه عه قل ده بییریت و نه جیگه ی باوه ریسه، ئەوه ی چاوه پروانکراو بیته، ترس و پراکردنه. ئینجا هاواری حه لیمه و په ری لهخوی بگرت و نیوچه وان و سه ری ماچبکه ن، له هه ر قسه یه کدا که حه لیمه کردی پیتی. رویشتنیان بۆ لای قه شه، نازانم بۆچی قه شه که داوا یکردوه خویشی له گه لدا بکوژن. ته نانهت حه لیمه گوتوو یه تی، داوا ی په کۆک بکه خۆت بکوژیت من ئەم غولامه ناکوژم. بنگومان له م دروستکراو و هه لبه ستر او انه ی له م گیرانه وه و باسه دا له که مترین تیرامان تیدا ده رده که ویت، نه گه ر ئەمه راست بیته، ده بیته محمه د له ته مهنی سی سالییه وه قسه ی په ریبه کانی زانیته، له قسه ی ئەم قه شه یه دا ده رده که ویت که ده بیته په یامبه ر و بنه کان ده شکۆیته و بانگه شه ی په رستنی خودا ده کات، له گه ل ئەوه دا هه واله کان وا ده رده خه ن که پینش بانگه شه ی په یامبه ری نه یزانیوه که په یامبه ره، ئەمه ییش له دواتر دا باسی ده که یین ئەم گیرانه وان له یه ک روودا وه هاتوه، له یه ک روژ و یه ک شوپندا، دووباره نه بوه ته وه، ئەمه ییش روودا ی سنگه لدرینه که یه، که له ته مهنی سی سالییدا بوه، له و کاته ی لای حه لیمه ی دایه نی بوه، ناتوانیته ئەم گیرانه وانه کۆبکرنه وه و سازانیک له نۆواناندا بکریته. جگه له وه ی بلایت روودا وه که شتیکه و ئەوه ی له م قسه و باسانه دا هاتوه شتیکی تره، ئەمه ییش له دروستکردنی حیکایه تخوانان و گیره وان و هه لپه رستی ئەوانه وه بوه. ئەم قسه یه داوی روون ده که یه وه.

(15)

دووباره کردنه وه ی نه شته رگه ری سنگه لدرین به گه لدرین
 له کتیی به سه رهاته کاند هاتوه، نه شته رگه ری سنگه لدرین پینج جار دووباره بوه ته وه، به جیاوازی له گه ل یه کدا: یه که م جار له و کاته دا که محمه د "ساوا" شیره خۆره بوه له به نی سه عد و له ته مهنی سی سالییدا بوه، که پینشتر باسکرا. دوهم، که ده سال و چه ند مانگیک بوه. سییه م، که کوری بیست سال و چه ند مانگیک بوه. چواره م، له کاتی هاتنی وه حیدا له حاله تی سه رو شدابوه. پینجه م، له کاتی میعراجدا. نازانم و گیره وانیش نازان دووباره کردنه وه ی ئەم پرۆسه یه چ حیکمه تیکی تیدا یه. نه گه ر ویسترایته له م سنگه لدرانه دا چانسی شه ی تان تیدا ده ربوینریت، وهک له هه ندیک گیرانه وه دا باسکراوه، یه کجار بۆ ئەوه به سه، با باسی ئەوهت بۆ بکه یین له دووباره کردنه وه کاند چ هاتوه، جاریک که کوری ده سالان بوه، له په یامبه ره وه هاتوه و گوتوو یه تی: دوو پیاو هاتن و په کتیکان به ویتری گوتوه پالی بخره، پالیخستم له سه ر پشت و سنگیان هه لدریم، یه کتیکان ئاوی به ته شته زبیرینه که ده هیئا و ئەوه ی تر هه ناوی شتم، ئینجا دلی هه لدریم و گوتی: لیره ده رچۆ ئەی رف و ئیره یی، شلاوکی لیده رکرد

و شتیکی وهک مسی تیکرد و ئینجا قوتکه یه کی دهرهینا و پیداکرد و په نجه تووته ی گرتم و گوتی پرو و سلاو بکه

تیبینی: لهم گیرانه وه یه دا به وه وه وه ستاون که نه نها باسی کاته که بیکن و باسی شوینه که یان نه کرده، دپاره له مه ککه بوه، ههروه ها باسی هیچ که سیکیان نه کرده که بینیبیتی، وهک کوره کانی حه لیمه ی سه عدیه له نه شته رگه ریبه که ی پشوو دا بینیان، ده پیت له مه ککه بوو پیت... له نپو خه لک و که سوکار و عه شیره تدا. ده پیت هه ندیکیان بینیبیتیان، نم جاره باسی مؤره که ناکات که له جاری یه که م دا کردی، نم جاره پش باسی دهرهینانی سلاوه که ی کرده، که چی جاری پشوو سلاوه که یه کرده کردو فرپی دابوو، دووباره تیکچوونی مه حاله، له وه دپاره که برینه که به پیداهینانی قوتکه که ی ده ستیان پیکه وه نووساپیت، که له جاری یه که م له کاتی ساوایی نه نها به ده ستلیدانی په ریبه کان هه لدرینه که ی پیکه وه نووساوه

نه شته رگه ری سیه م

خاوه نی سیره ی حه له بی له (الدر المنثور) و له (زوائد مسند) ئیمام نه حمه د له نه بی بن که عب له نه بووه هه ریره وه رگیراوه گوتوویه تی: نه ی په یامبه ری خودا یه که م شت چیت بینی له کاتی په یامبه ریبه که تدا؟ په یامبه ر له دانیشته که ی راست بوه و گوتی: نه ی نه ها هه ریره پرسپارتکرد، له بیابانیکدا بووم که ته مه نم بیست سال و چه ند مانگیک ده بوو، له ناکاو قسه یه که م له سه ر سه رمه وه بیست، که ییاویک به ویتری ده گوت، نه مه نه وه، به شیوه ده موچاویکه وه بینیم، که له هیچ خه لقیکدا نه مبینوه، جلیکان له بهر بوو قهت له بهری که سدا نه مبینوه، به ریکردن هاتن بو لام تا هه ر یه که یان ده ستیکیان گرتم، که له ده ستگرته که هیچ بهرکه وتنیکم هه ستپی نه کرد، په کیکیان به هاوریکه ی گوت: پالی بخه، به بی هیچ کوشک و ته لاریک و دوور له هیلاککردنم پالیانخستم، یه کیکیان به هاوریکه ی گوت: سینگی هه لدره، هه لیاندری... نه خوین و نه نازارشم نه بینی، پی گوت: یرق و بوغز و ئیره یی لی دهریکه، شتیکیان دهرکرد وهک سلاویک بوو فرپی دا، پی گوت: به زه یی و ره حمه تی تیکه، وهک نه وه ی شتیک نیچه برؤنزی دهره پیت، له په نجه تووته ی قاچی راستی دام و گوتی: پرو و سه لامهت به، که رامه وه که نه مه یه شبه زه یی به مندال و ره حم به گوره گرتی تیدابه

تیبینی: لهم گیرانه وه یه دا دوو شت هه یه شایانی تیرامانه: بینینی یه که م، نه بووه هه ریره پرسپاری له په یامبه ر له سه ر یه که م شتی له کاروباری په یامبه ری لیکرد، په یامبه ر نم چیرۆکه ی بو باسکرد، واته سنگه ه لدرینه که ی که بیست سالان بوه، ده پیت نه مه یه که م شتی پیغه مبه رایه تی پیت، که له کاروباری پیغه مبه رایه تیدا بینیبیتی، سه ره رای نه وه ی دوو جاری تر وای لی هاتوه، له کاتی ساوایی له لای به نی سه عد و له کاتی ده سالیدا، نه گه ر نه وه راست پیت، که نه مه یه که م کاری په یامبه رایه تی پیت، سنگه ه لدرینه کانی پشوو به تال ده بنه وه، نه گه ر نه وانه ی پشوو راست بن، نه مه په یامبه رایه تیبه ی لهم جاره دا باسی کرده به تال ده پینه وه

دوهم قسه ی یه کیک له پیاوه کان بو نه وی تر (نه مه نه وه) به لگه ی نه وه یه که نه یانناسیوه، سه ره رای نه وه ی پیشت له کاتی ساواییدا و له ده سالیدا نه وه یان لیکردوه. نه مه پرسپاریه نه مه نه وه - نه گه ر راست پیت- به لگه ی نه وه یه که سینگه ه لدرینه که ی له بیست سالیدا یه که م نه شته رگه ری بوه و له مه دا فه رمانی په یامبه رایه تی بو دهرچوه، نه وه ی باسیان کرده له سه ر دوو جاری تر، له سه ر نه شته رگه ری هیچ بناغه یه کی نیه. خاوه ن سپره ی حه له بی ده لیت: (نه مه گیرانه وه به هه مان گیرانه وه ی پیشت ره که بیست سال ماوه ی هه له ی تیکه وتوه.) ده لیم با نه وه به هه له ی حیکایه تخوانان دابننن، چی به وه بلین که گوتوویانه (نه مه نه وه)، نه گه ر نه مه یه هه له ی گیرانه وه پیت، نه مه زور دووره و ناشیت گیره وه نه مه هه له یه ی کرد پیت، له جیاتیی ده سالان بیست سالانی گوت پیت، ئینجا خاوه ن سیره ی حه له بی ده لیت: نه مه یه نه وه نه گه ره هه لده گریت که نه مه جاره کوری بیست سالان بوو پیت و له خه وندا بوو پیت، ده شیت برای گور پیت

نه شته رگه ری چواره م

نه مه له کاتی سه ره تای ده ست پیکردنی هاتنی وه حی پرووی داوه. له په یامبه ره وه هاتوه و گوتراوه، که گوتوویه تی جبریل و میکائیل بو هات، جبریل بردمی بو ناوه راستی (القفا) ئینجا سنگی هه لدریم و دلی دهرهینام، نه وه ی خودا ویستی لیکرد، له ته شتیکدا به ناوی زمزم

شوردی، ئینجا گهراندییه وه بو شوینه که ی خوئی، دواتر به کیخست، ئینجا وهک مه نجهل سه ری داخستم، دواچار پشتی مؤر کردم

تیبینی: نه وهی لهم گیرانه وه دا جینگه ی تیرامانه نه وه یه، له جاره کانی تر گوتی؛ دوو پیاو هاتن بو لام، نه مجاره گوتی جبریل و میکائیل. نه مه ییش به لگه یه که بیری پیغه مبه رایه تی پیشترو رووینه داوه، جبریل و میکائیلی نه زانیوه، نه و دوو تارماییه بینه راوهی به دوو پیاو زانیوه، به لام لهم جاره دا بیری پیغه مبه رایه تی له میسکیدا دروستبوه، زانیویه تی که جبریل زیوه ندگیری خودا و پیغه مبه ره کانیه تی، نه و دوو تارماییه بینه راوهی لهم حاله ته ی به جبریل و میکائیل ناساندوه. ئینجا لهم جاره دا نه وهی جبریل له دلی دهره پناوه به نه زانراوی هبشتوه ته وه و پروونی نه کرده وه و گوتی: (نه وهی خودا ویستی لئیده ره پنا)، له وانی تر باسی له وه کرد، که شلاویکی ره شی لئیده ره پناوه و چانسی شهیتان و خراپه کانی بیت، ئینجا لیره دا وهک پیشترو باسی شتنه وهی کرد، جگه له جاری سییه م که باسی شتنی تیدا نه کرده، ئینجا شتنه که ی لیره دا به ناوی زمزم بوه، به لام جاره کانی تر به سه هؤل. نه مه ییش به لگه ی نه وه یه که بیری له په یامبه رایه تی کرده ته وه، بیری زمزمی به پیروز داناه و وای لئیکرده که شتنی دلی به ناوی زمزم بوه نهک به سه هؤل، وهک له باسه کانی پیشترو هات. ئینجا لیره باسی ته شته که ی کرده، به لام وهک پیشترو به زپرین و زومردی سه وز ناوی نه برده. لیره دا باسی قوتکه ی نه کرده، جاری سییه مبه باسی نه کرده، به لام جاری به که م باسی دوورینه وهی کرده و به ده ست پیداه پناوی پیکه وه یان نووساندوه، له لایه کی تره وه نه وهی لیره دا به تایبه ت باسی کرده نه وه یه (وهک سه ره). (قاپ داخستم

نه شته رگه ری پینجهم

نه مه له شه وی ئیسرادا رووی داوه و گیرانه وه یه کی لئل و شله ژاوی تیدا یه، به م گیرانه وه وه باسیده که یین، له بهر نه وهی له وانی تر لؤژیکتره، به لکوو زیاتر ده توانیت لژی تیبگه ییت. محمه د گوتویه تی، که له مزگه وت له زیوان چه مزه ی مامی و چه عفه ری کوره مامی راکشاوه، جبریل و میکائیل و په ربیه کی تر له گه لیاندا بوه هاتوون بو لای، په کیکیانگوتویه تی: سهیدی قه ومه که یه نه وهی ناوه راست بهرن، هپنایان تا بردیان له سه ر پشت خستیا نه زمزمه وه، جبریل له ژیره ملی تا خوار سینگی هه لدری، ئینجا جبریل به میکائیلی گوت: ته شتیکی ناوی زمزم بده ری با دلی پاکژ بکه مه وه و سینگی فراوان بکه مه وه، دلی دهره پنا و له تی کرد و سی جار شوشتی و نه وهی شتی خراپ و نازار به خشی تیدا بوو لئیکرده وه، میکائیلیش سی ته شت ناوی زمزمی پیداکرد، ئینجا ته شتیکی زپرینی پر له حکمه ت و ئیمان ی تیکرد، ئینجا پشتی به مؤری پیغه مبه رایه تی مؤر کرد

تیبینی: نه مه نه شته رگه ری دوا بییه، وهک نه شته رگه ربیه کانی پیشتوه له بنه ره تدا، نه گه ره له هه ندیک به شیدا جیاوازیش بیت، سینگه لدرینی له خوار ملیه وه تا خوار سینگی وهک پیشترو، دوو پیاوه که ی به جبرائیل و میکائیل ناوه پناوه، پیشترو باسمان کرد، به لام لیره په ربیه کی تری له گه ل دانان و ناوی لینه نا. له م نه شته رگه ربیه ناوی نازاری له جپی شلاوی رهش هپنا که پیشترو باسی کرد، ناوی زمزم له جیاتیی سه هؤل، ئینجا میکائیل سی ته شتی ناوی زمزمی پیداکرده، یان کوئی (غطسه) یه به واتای نو قمکردن (تغطیه) له ناودا، به لام کوئی (غطسه) له زماندا له (التغطیس) دیت، یان کوئی ته شت و به (غطسه) ناوی هپناون. له م نه شته رگه ربیه دا، مؤره که ی له زیوان شانیدا، به لام له نه شته رگه ربیه کانی پیشترو، هه ندیکیان له دلی و هه ندیک ی تر له سنگی و هه ندیک ی تر له شانی دابوو. نه مه یه به درژی بی بومان باسکردن وهک سنگه لدرینه که ی تا ناوه روکه که ی بزانیته، حه قیقه ته که ییشی له وهی دیت، باسده که یین

ئاگادار کردنه وه و شیکردنه وهی نه شته رگه ربیه کانی سنگه لدرینه که ی

پیش نه وهی بچینه زیو توژی نه وهی حه قیقه تی سنگه لدرینه که، ده بیت خوینهر له وه ئاگادار بکه مه وه، که نه م رووداوه، مه به ستم رووداوی سنگه لدرینه که، که له محمه ددا رووی داوه و به م شیوه یه نه م پرؤسه یه و هاتووته به رچا، بویه پشت به هیچ نابه ستین، جگه له وهی خوئی ده یلایت نهک حیکابه تخوانژیکی تر، واته قسه یه که له خو یه وه هه رگیرا بیت و خوئی قسه و هه واله که ی دابیت له سه ر نه وهی که رووی داوه. نه وهی له دهره وهی نه م گیرانه واندا بیت وه لای ده تین و وایداده تین وهک گیرانه وهی سنگه لدرینه که ی نه شته رگه ربیه کانی پینجهم له شه وی ئیسرا رووینه داوه

ئەو ەيش بزانە كە بناغەى قسەى سنگهەلدېرېنە كە ھەمووى لە گېرانەوھى يە كە مەوھە ھاتوھ، لە كاتېكدا مندال بوھ و شېرەخۆر و ساواى لای ھەلېمەى سەعدىە بوھ، كە سنگيان ھەلدېرېوھ، ئەم گېرانەوھىە دەبېت بە بناغەى پرۆسە كە دابنرېت، بۆ شېكردنەوھى پرسەكە و بۆ بەدەستھېنانى دەرتەنجامى راستەقېنە يەكەم: لەبەر ئەوھى ئاسانە

دوھم: لەبەر ئەوھى لە ھەلېمە وھرگېراوھ، كە نەك تەنھا داىكى شېرىى بوھ، بەلكوو دەربارەى حالەتى محەمەد لە كاتى ساواىدا ھەموو شتېكى زانىوھ . سېيەم: لەبەر ئەوھى محەمەد خۆى قسەى لە سەر خۆى كردوھ . ئەمەيش دەقى گېرانەوھەكە يە لە ئېن ئېسحاقوھ و ھەروھەا لە سېرەى ئېن ھشامەوھ . (گوتى "واتە ھەلېمە" كە گەراينەوھ، بەخودا پاش ھاتنەوھەمان بە مانگېك لەگەل براكەيدا لە چۆلايى پشت خانوھكانمان بوو، براكەى ھات بە ھەلەداوان، بە من و باوكى گوت: دوو پياوى جلسېى برا قورەيشىيەكەمىان برد و پالېانخست و سنگيان ھەلدېرى و لېدەدەن. گوتى: من و باوكى رۆبشتېن بۆ لای، بېنېمان رەوھستاوھ و دەموچاوى گرژ و مۆنە، گوتى: لەباوھشم گرت و ئېنجا باوكى لە باوھشى گرت، پېمان گوت چىنە كورم؟ گوتى: دوو پياوى جلسېى ھاتن و پالېان خستم و سنگيان ھەلدېرىم، شتېكيان دەويست نازانم چى بوو. ئېنجا گەراينەوھ بۆ چېگەى (خۆمان

بەلام خالېك لەم گېرانەوھەيدا ھەيە دەبېت لە سەرى رابوھستېن و تېى پروانېن، ئەو ەيش قسەى براكەبە، كە بە ھەلەداوان و پەلەپروزكى ھاتوھ گوتوويەتى (دوو پياوى جلسېى برا قورەيشىيەكەمىان برد، پالېان خستو لېاندا و سنگيان ھەلدېرى). من وايدەبېنم كە ئەم قسەيەى براكەى كردوويەتى راستىيە، لەبەر ئەوھى وا نېشانندەدات كە ئەو دوو پياوھى محەمەدىان بردوھ، وھك چۆن محەمەد بېنيوېتى ئەمېش بېنيوېتى، چۆن پالېان خستوھ و سنگيان ھەلدېرېوھ، وھك چۆن محەمەد باسېكردوھ لەو كاتەى باوك و داىكى لېيان پرسىوھ، پېيان گوتوھ: (چىنە كورم) ئەمە راستىيە، ناېت كورەكەى ھەلېمە بەچاوى خۆى ئەوھى كە محەمەد و پناى كردوھ، بېنيېت. وا پېراردەدەين كە محەمەد ئەوھى بېنيوېتى و ابوھ و لەو كاتەدا، لە حالەتېكى عەسەبېدا ھاتوھتە بەرچاوى، كە فېى لى ھاتوھ و كەوتوھتە سەر زەوى و لەھووش خۆى چوھ و ئەوھى بېنيوېتى و پناى كردوھ، كە كەس وھك ئەم ناېنېت، كورەكەى ھەلېمە چۆن دوو پياوھەكەى بېنيوھ و چۆن بېنيوېتى كە سنگيان ھەلدېرېوھ؟ دەبوابە كورەكەى ھەلېمە بەھەلەداوان، واتە پەلەپروزكى بەھاتايە بۆ لای داىك و باوكى، پېيان بېت: برا قورەيشىيەكەم بوورايەوھ و كەوتە سەر زەوى و نازانم چى لى ھاتوھ، بەلام گېرەوان كە قسەكانى محەمەد پان بېنى لە سەر خۆى كردوويەتى، كاتېك پرسىارىان لېكرد (دوو پياو ھاتن.... ھتد) بەھەلەداچوون و وايازانى كە براكەيشى ئەمەى گوتوھ، لەو كاتەى بە پەشوكاوى ھاتوھ بۆ لای داىكى و باوكى، ئەوھيان بەسەردا رەتوھ، كە براكەى جگە لە كەوتنى محەمەد لە سەر زەوى و بوورانەوھى ھېچى ترى نەبېنيوھ. ھەروھەا قسەى كورەكەى ھەلېمە لە سەر ئەم رووداوھ، لە گېرانەوھەيەكى تردا كە پېشتر باسكرا، ئەوھى تېيداھاتوھ، (لە نېوھرۇدا براكەى ھات و پەشوكاو و ترسا بوو، دەموچاوى عارەقاوى بوو، بەگرېانەوھە ھاوارېدەكرد: ھەى باوكە و داىكە بگەن بە براكەم محەمەد، ئەگەر پېى نەگەن دەمېت، گوتم كېشەى چىيە؟ گوتى لەگەل ئېمەدبوو، پياوېك ھات و لە نېو ئېمەدا بردى بۆ لوتكەى شاخەكە و ئېمە تەماشامان كرد، كە تا خوار سنگى سكى ھەلدېرى و نازانم چى لېكرد) لېرەدا كورەكەى ھەلېمە محەمەدى نەبېنيوھ، جگە لەوھى كەوتېتە سەر زەوى فېى لى ھاتېت، محەمەد بۆ خۆى ئەوانەى بېنيوھ كە رفاندوويانە و ئەوھيان لېكردوھ، لە لوتكەى شاخەكە و سنگيان ھەلدېرېوھ، بەلام ھىكايەتخوانان لە سەر زارى كورەكەى ھەلېمە قسەكانى محەمەدىان گېراوھتەوھ، لەو كاتەى كە داىكى پرسىارى لېكردوھ چىت لېھاتوھ

كورتەى باسەكە، ئەم خەوانەى كە محەمەد دەبېنيېت و وپناى دەكات و لەم حالەتەدايە كە بەتەنھا خۆى دەبېنيېت، لەو كاتەى ئەمەى بەسەردېت، خەلكى تر كە لەگەلېدا دەبن ناېبېن، چۆن دەبېت قسەى كورەكەى ھەلېمە بۆ باوك و داىكى لەو كاتەدا بە پەشوكاوى ھاتېت و باسى ئەوھى كردېت، كە دوو پياوى جلسېى بردىان و پالېان خست... ھتد، ئەوھى راست بېت! بەلگەى ئەوھەى محەمەد وپناى دەكات و كەسى تر ناېنېت، لە يەكېك لە گېرانەوھەكانى پېشوو باسكرا، گېرانەوھى وەلامى براى بەنى عامر بوو كە گوتى: (بەوھى گيانمى

به دهسته وهیه، من له کۆشیدا بووم به خۆیه وه گرتم و دهستم به دهستییه وه بوو، واته پهریه کان، وایکرد که قهومه کهی نهیناسن). (واته نایابینن) شیکردنه وهی نهیناسن به نایابینن له منه وه نییه، به لکوو له خاوهن سیرهی حهله بییه وهیه، ته ماشای حهلیمه بکهن که چۆن نووسانی به سنگییه وه و محهمد دهستی له دهستی پهریه که دابوه و نه بیینیوه. به لگه یه کی تر ههیه، که ئه وهی محهمد ده بیینیت که سی تر نایابینن، ئه وهی له باسی سه ره تای وه حی له جبریل وه هاتییت و محهمد بینیوه تی و خه دیجه نه بینیوه. له ئیسماعیل کوری ئه بی حه کیم مه ولای زوبیر له زاری خه دیجه وه، به په یامبه ری خودای گوتوه: ده توانی هه والی ئه و هاوریه تم بده تی که دیت بو لات ئه گه ر هات؟ گوتی: به لی. که جبریل هات پیغه مبه ری خودا پیی گوت: ئه ی خه دیجه ئه وه جبریل هات بو لام، گوتی هه لسه کوری مامم له سه رانی چه م دابنیشه، پیغه مبه ر هه لسا و له سه رانی دابنیشه، گوتی: ئایا ده بیینیت؟ گوتی: به لی، گوتی دابنیشه که ت بگۆره و له کۆشم دابنیشه، په یامبه ر له کۆشی دابنیشه، گوتی: ده بیینیت؟ گوتی: به لی. گوتی: ئه ی کوری مامم، مژده ییت ئه مه پهریه و شه ییان نییه. ئه مه به راشکاوی به لگه ی ئه وه یه که ئه وه ی حیکا یه تخوانان له سه ر زاری کوره که ی حه لیمه وه گوتوو یانه، هه یج بناغه یه کی نییه، له به ر ئه وه ی ئه گه ر خه دیجه جبریل نه بیینیت که محهمد له کۆشیدا دابنیشه وه بیینی، هه روه ها حه لیمه ی سه عدیبه پهری نه بیینیت که محهمد دهستی له زبو دهستیان بوه، له و کاته ی که سنگی هه لپراوه، ده ییت ئه و هه له یه ی گیره وان له سه ر قسه کانی کوره که ی حه لیمه که به دایک و باوکی گوتوه، راستیکرته وه، وه ک پشتر باسمان کرد، پیویسته وای گوتییت، پیی گوتوون "ئه وه برا قوره ی شیه که م که وتوه ته سه ر زه وه ی و بو رواه ته وه و نازانم چی به سه ر هاتوه." یان هه ر قسه یه کی تر له م بابه ته ییت زه مینه سازی

وام به باش زانی لیره دا باسی هه ندیک مه سه له ده راره ی زیان و مالی تایه تی محهمد بو خۆنه ر بکه م، ئه مه ییش به ره خساندن ی زه مینه سازی به ک ده ییت، بو باسی سنگه ه لپرینه که ی و ئه وه ی حه قیقه تی ئه م پرۆسه یه که دواتر باسیده که یین

۱- سووربوونی چاوی: له سیره ی حه له بی و شوینی تردا و له کتیی به سه رهاته کاند هاتوه، کۆمه لیک نه سرانی حه به شه له گه ل حه لیمه ی سه عدیبه دایکیدا بینیویانه، له پاش "له شیریرین" بردیانه وه بو لای دایکی، ته ماشایان کرد و ماچیان کرد و موری پیغه مبه رایه تییان له زبو شانی له گه ل سووربوونی چاوانیدا بینی، پییان گوت: نازاری چاوی هه یه؟ گوتی: نه خیر، به لام ئه م سوورییه ی لاناچیت. ئه م سووربوونه ی له هه موو ژیانیدا مایه وه، به لام له دوو حاله تدا توندتر ده بوو، ئه گه ر تووره بوایه یان گوتاری بدایه. بیگومان له تووره بوونیدا، ده ماره کانی ره پ ده بوون و چاوی سوورتر ده بوو، هه روه ها له گوتاردانیدا ده ماره کانی ره پ ده بوون و چاوی سوور هه لده گه را، له (زاد المعاد) دا هاتوه، که گوتاری داوه چاوی سوور بوه ته وه و دهنگی به رزبوه ته وه و تووره بوه، وه ک ئاگادار که ره وه ی سوپای لیهاتوه، که له به یانی و ژپواره دا هواره کات. توندبوونی ئه م سووربوونه ی چاوی له کاتی هه ژانی ده ماره کانیدا، به لگه و نیشانه یه که له نیشانه کانی حاله تی عه سه بی، واته هه ژانی کۆئه ندامی ده ماری، به و شیوه یه ده ییت کۆئه ندامی ده ماری هه میشه له حاله تی ناساییدا بوو ییت. بیگومان نیشانه ی ئه م سووربوونه ئه وه یه، که کۆی ده ماره کانی له حاله تی ناساییدا بوون، ئه مه ییش وه ک ئه وه وایه بلین، دوکه ل به لگه ی بوونی ئاگره، ئه وه ی پشتگیری ئه مه ده کات، توندبوونی سوورییه که یه له کاتی هه ژانی ده ماره کانیدا له حاله تی تووره بووندا، ئه مه به لگه ی ئه وه یه که حاله ته که ی وابه سه ته ی کۆی حاله تی ده ماره کانی و مپشکی بوه، ئه گه ر تووره بوونی زیاتر بوو ییت، سووربوونی چاوی زیاتر بوه و به پیچه وانه ی شه وه راسته، به لام به رده وامبوونی له کاتی مندالییه وه تا کۆتاییی ژیان، ئه مه به لگه ی ئه وه یه که نیشانه یه ک نه ییت له نیشانه کانی چاوییشه

۲- زور هه لچوون: شتیکی بیینیایه و بیستیایه کاری تیکردایه و بیزاری بکردایه پیره ی دیار ده بوو، گوتیان له کاتی دابه شکردنی ده سته که یه کانی "غه نیمه" حه نیندا هه ندیک دوورو گوتوو یانه ئه م دابه شکردنه عادیلانه نه بوه، رازیکردنی خودای تیدا نه بوه، هه والی ئه مه گه ییشته وه ته په یامبه ری خودا، ده موچاوی گۆراوه و وه ک مسی سووری لیهاتوه (ئه و مسه ی که پیستیان پیخۆشده کرد) وای لیهاتوه. له گیرانه وه یه کدا: له راده به دهر تووره بوه و ده موچاوی سووره لگه راوه و گوتوو یه تی: ئه ی کی دادپه روه ر ده ییت ئه گه ر خودا و پیغه مبه ری خودا دادپه روه ر نه بن، ره حمه تی خودا له مووسای برام که له مه زیاتر نازاردا و سه بری گرت. ئه وه ی

به لگه‌ی کارتیگردنی بیټ، نه‌وه‌یه له سه‌ر باسې حوده‌بیبیه ده‌یگړنه‌وه، پاش ته‌واوبوونی له نووسینی ناشتوونه‌وه، فه‌رمانی کرد به موسولمانان که قوربانیکه‌ن و سه‌ربتاشن، سی جار نه‌مه‌ی گوت، هیچ که‌س نه‌مه‌ی نه‌کردوه، پیغه‌مبه‌ر هه‌لساوه و چوه بو لای نوم سه‌لمه و زور تووره بوه، پالکه‌وتوه، کاتیک نوم سه‌لمه بینویه‌تی هه‌لچوه، گوتویه‌تی: چینه نه‌ی په‌یامبه‌ری خودا؟ چند جار گوتویه‌تی که‌چی وه‌لامی نه‌داوه‌ته‌وه، ئینجا سووره‌ه‌لگه‌راوه و له سه‌ر پرسپاره‌که‌ی و باسی نه‌وه‌ی کردوه که له خه‌لکه‌وه تووشی بوه، پی‌ی گوتوه، موسولمانان له‌ناوچوون، فه‌رمانم پی‌کردن که قوربانیکه‌ن و سه‌ر بتاشن، نه‌یانکرد. له گپ‌رانه‌وه‌یه‌کی تردا سه‌رت سوورنه‌می‌نیت نوم سه‌لمه، نابینیت فه‌رمانم به خه‌لک کردوه له و باره‌یه‌وه هیچ ناکه‌ن! پی‌م گوتن قوربانیکه‌ن و سه‌ر بتاشن و نو‌پز بکه‌ن، هیچ که‌س وه‌لامی نه‌دامه‌وه و به قسه‌ی نه‌کردم، قسه‌کانم ده‌بیستن و ته‌ماشای ده‌موچاوم ده‌که‌ن، گوتی: نه‌ی په‌یامبه‌ری خودا لومه‌یان مه‌که، کاریکی قورسیان به‌سه‌رداهاتوه، که خو‌تت خسته‌ته‌سه‌ختیی کاری سولحه‌وه و بی (فتح) هاتنه‌وه، ناموژگاریی کرد که ده‌رچیت و له‌گه‌ل که‌سیاندا قسه‌نه‌کات، مه‌ریک سه‌ر بی‌ریت و سه‌ری خو‌ی بتاشیت، محمه‌دیش نه‌وه‌ی کرد، که نه‌مه‌یان بینی، نه‌وانیش هه‌لسان قوربانیان کرد و سه‌ری خو‌یان ناشی. پی‌گومان زور کاریگه‌ربوونی و هه‌لچوونی به‌م شیوه‌یه‌ی له‌و دوو رووداوه‌دا باسمانکرد، به‌لگه‌ن بو نه‌وه‌ی که ده‌ماره‌کانی "نه‌عسابی" چند هه‌ستیاریان و به شیوه‌یه‌کی نا‌اسایی ده‌ه‌زین و هه‌لده‌چن، که له هیچ که‌سیکی تردا نه‌بیټ

۳- پش و پاش پیغه‌مبه‌راهه‌تی حاله‌تیک به‌گیانیدایټ، که نه‌هلی به‌سه‌ره‌هاته‌کان و فه‌رمووده‌له‌به‌ره‌کان وایان گوتوه "له کاتی وه‌حیدابه‌زیندا حاله‌تیک ده‌بیات" نیمه لپ‌ره‌دا وه‌سفی نه‌و حاله‌ته و وه‌ک له کتیه‌کانی قه‌ومه‌که‌یدا هاتوه باس ده‌که‌ین، بو نه‌وه‌ی وه‌ک خو‌ی بیناسیت و بینینیت: خاوه‌ن سیره‌ی حه‌له‌بی ده‌یگړته‌وه، ئین ئیسحاق له کاتی پیریداگوتویه‌تی: له‌و کاته‌ی محمه‌د له مه‌که‌که بوه، هه‌لچوون له چاویدا دیار بوه، نه‌مه پش نه‌وه‌ی قورثانی بو دابه‌زیت، کاتیک قورثانی بو دابه‌زی، نه‌و حاله‌ته‌ی بو هات که پشتر هه‌پیوو، گوتی: نه‌مه به‌لگه‌ی نه‌وه‌یه که نه‌و حاله‌ته‌ی هه‌بوه، پش دابه‌زینی قورثان، له هاشیوه‌ی بوورانه‌وه له پاش له‌رزین و چاونوو‌قاندن و ده‌موچاو هه‌لپرووزکان و سووربوونه‌وه‌دا، به‌مه‌پش له خو‌ی داده‌مالریت. خه‌دیجه پی‌ی گوتوه: که‌سیکت بو بانگ ده‌که‌م بو نه‌وه‌ی به‌رزت بکاته‌وه؟ گوتویه‌تی: ئیستا نه‌خپ‌ر. خاوه‌ن سیره‌ی حه‌له‌بی ده‌لټ: له سه‌ر نه‌وه‌ نه‌وه‌ستام که کی به‌رزنی بکاته‌وه و چوون و له سه‌ر چی دټه‌وه حاله‌تی خو‌ی، واتای قسه‌کانی که ده‌موچاوی هه‌لده‌پرووزکیت، واتا هه‌لده‌چیت و ده‌گو‌ریت و ره‌نگی خو‌لی لټ‌ده‌نیشیت. به‌و واتایه‌ی خیزه‌ی ده‌نگی وه‌ک ده‌نگی سه‌ریراویک و خنکاو‌یکی لټ‌دټ، که هه‌ناسه‌پیرکی و هه‌ناسه‌دانی کورتی ده‌بیټ و تا گه‌رووی دټ. وه‌ک حوشتری تازه‌له‌دایکبوو ده‌نگی شه‌قشه‌قه‌ی له کاتی حاله‌تی ده‌نگ ده‌رچوونی نا‌اساییدا ده‌بیټ، به‌لام می‌بینه‌ی حوشتی ده‌نگی نه‌رمی لپ‌وه‌دټ بی شه‌قشه‌قه

نه‌وه‌ی له‌م حاله‌ته ده‌یگړنه‌وه که له کاتی وه‌حیدابه‌زیندا قورسایبیه‌ک له سه‌رخو‌ی ده‌بینیت و به حاله‌تیک سخته‌دا تټ‌ده‌په‌ریت، عاره‌ق په‌ ناوچه‌وانی و به سه‌ر کراسه‌که‌یدا دټه‌ خواره‌وه و وه‌ک مرواری ده‌رده‌که‌وت، حوشترا‌س هه‌لده‌چیت و چاوانی سوور هه‌لده‌گه‌ریت. له زه‌یدی کوری سابه‌ته‌وه، گوتویه‌تی: نه‌گه‌ر وه‌حی دابه‌زیابه به سه‌ر په‌یامبه‌ری خودا، زور قورس ده‌بوو له سه‌ری، جارکیان رانی که‌وته سه‌ر رانم، به‌خودا هیچ شتیکم له رانی په‌یامبه‌ر قورستر نه‌بینیوه. له‌وانه نه‌گه‌ر له سه‌ر و لاخه‌که‌ی وه‌حیی بو به‌اتایه‌ی راده‌چله‌کی و وای ده‌زانی که قاچی له‌جپی خو‌ی ده‌رده‌چیت، یان پالده‌که‌وت. گوتیان کاتیک سووره‌تی (المائده‌) ی بو دابه‌زیوه، له سه‌ر حوشتره‌که‌ی بوه، نه‌یتوانیوه هه‌لیبگرت و دابه‌زیوه له سه‌ری. شانی و لاخه‌که‌ی (عه‌زبا) له قورسیی سووره‌ته‌که له‌جپی خو‌ی ده‌رچوه. له نه‌سمای کچی عه‌میسسه‌وه هاتوه، پیغه‌مبه‌ر له کاتی وه‌حیدابه‌زینی هاشیوه‌ی بوورانه‌وه‌ی به‌سه‌ردا ده‌هات. له گپ‌رانه‌وه‌یه‌کی تردا ده‌لټ، وه‌ک سه‌رخو‌شی لټ‌ده‌هات. له موسلم له نه‌پوه‌ره‌یره‌وه هاتوه، پیغه‌مبه‌ر که وه‌حیی بو داده‌به‌زیت، هیچ که‌سیکمان ناتوانیت چاوی هه‌لیریت، تا وه‌حی ته‌واو ده‌بیټ، له قسه‌یه‌کی تردا، هه‌ر کاتیک وه‌حی بو دټ له‌رز دای ده‌گرت. له گپ‌رانه‌وه‌یه‌کی تردا، ناخی ده‌وروژیت و پرووخساری سوور ده‌بیټ و چاوی ده‌نووفینیت، وه‌ک حوشتری تازه‌پیکه‌پیشتوو مت ده‌بیټ. له زه‌یدی کوری سابه‌ته‌وه: نه‌گه‌ر سووره‌تیک توند بو په‌یامبه‌ری خودا دابه‌زیت، زور توند

ده‌بیتوهه و قورس ده‌که‌وئیت له‌سه‌ری و به‌قده توندیی سوره‌ته‌که ناخۆشی ده‌بیزیت، ئه‌گه‌ر سوره‌ته‌که نه‌رم بیت، ئه‌ویش له‌ حاله‌تی نه‌رموناندا ده‌بیت. له‌ عومه‌ری کوری خه‌تابه‌وه، ئه‌گه‌ر وه‌حی به‌ سه‌ر په‌یامبه‌ری خودادا دابه‌زیبایه، ده‌نگیکی هاوشیوهی ده‌نگی هه‌نگ له‌ ده‌موچاویه‌وه ده‌بیزیترا

له‌م قسه و گپرانه‌وانه‌دا ده‌توانیت ئه‌و حاله‌ته‌ بزانیته، که پیش و پاش پیغه‌مبه‌رایه‌تی بۆی هاتوه و وینای ئه‌وه بکه‌یت، که چۆن ماندوو و هیلاک بوه له‌و کاته‌دا. ئه‌گه‌ر به‌وردی له‌ نیشانه‌کانی یروانین، که له‌رزین، نیمچه‌ بوورانه‌وه، شیوه‌خۆلاویبوونی ده‌موچاو، سووربوونی چاو، متبوون، هه‌له‌په‌ربینی حوشرئاسا، عاره‌ق په‌نیوچه‌واندا هاتنه‌وه، له‌رز به‌گیاندا هاتن و قورسیوونی له‌شی، که حوشر نه‌توانیت هه‌لیبگریت و شیوه‌ی سه‌رخۆشی لیبیشیت و ده‌نگی هاوشیوهی ده‌نگی هه‌نگ له‌ ده‌موچاویه‌وه ده‌ربچیت، ده‌زانین ئه‌م حاله‌ته‌ جگه‌ له‌ فیلانها، که ئه‌مانه‌ هه‌مووی نیشانه‌ی فین و هیچ شتیکی تر نییه، هه‌ر که‌سیک فیی لی بیت، جگه‌ له‌م شیوه‌یه به‌ شیوه‌یه‌کی تر نابیت

ئینجا ئه‌م حاله‌ته‌ هه‌مووی به‌ یه‌ک شیوه‌ و ئاست بۆی نه‌هاتوه، به‌لکوو له‌ توندی و نه‌رمیی جیاوازا بوه، جاریک به‌توندی بوه، که سه‌رحه‌م نیشانه‌کانی لیده‌رکه‌وتوون، ده‌نگیکی لیده‌رچوه وه‌ک زه‌نگی جه‌رس، وه‌ک له‌ روونکردنه‌وه‌ی وینه‌کانی وه‌حی باسی ده‌که‌ین، جاریکیش وه‌ک وه‌نه‌وزیکی سوک و جاریکیش وه‌ک سه‌رخۆش، ئه‌مه‌یه که جبریلی تیدا بینوه، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ پشت بیژنگه‌وه بینیت، وه‌ک له‌ گپرانه‌وه‌یه‌کیدا هاتوه و ده‌لێت؛ جبریل دیت و قسه‌م له‌گه‌لدا ده‌کات، هه‌ندیکجار ده‌مبینی، وه‌ک پیاویک هاوریکی له‌ پشت بیژنگیکه‌وه بینیت. ئه‌وه‌ی دیاره که پیاوه‌ هاوریکی له‌ پشت بیژنگه‌وه بینیت، وه‌ک تارماییه‌ک ده‌بیزیت و ناتوانیت به‌ جوانی جیای بکاته‌وه

به‌لام محمه‌د له‌ حاله‌تیکی ئه‌م حاله‌ته‌دا، هۆشیه‌ خۆی بوه، له‌ هه‌ستی ده‌ره‌کی دانه‌پراوه و به‌ شیوه‌ی بوورانه‌وه‌ی ته‌واو له‌ هۆش خۆی نه‌چوه، ئه‌مه‌یش تاییه‌تمه‌ندییه‌کی محمه‌ده، نازانین کی له‌ خه‌لکدا ئه‌م تاییه‌تمه‌ندییه‌ی هه‌بویت. وه‌ک له‌ قسه‌کانیه‌وه له‌ سه‌ر خۆی ده‌رده‌که‌وئیت (چاوم ده‌خه‌وئیت و دلم ناخه‌وئیت) مه‌به‌ستی له‌ خه‌وتن ئه‌و حاله‌ته‌یه که بۆی دیت، ئه‌گه‌ر نا ئه‌و له‌نوێژی به‌یاندا خه‌وتوه و تا تیشکی خۆر لپی نه‌داوه هه‌له‌سه‌واوه. وه‌ک له‌ غه‌زه‌وه‌ی ته‌بوک یان خه‌بیه‌ر یان له‌ هه‌ردووکیاندا رووی داوه، وه‌ک هه‌ندیک له‌ گپره‌وان باسی ده‌که‌ن. تاییه‌تمه‌ندییه‌کی تری هه‌یه که جیاواز بوه له‌ خه‌لک، نوستنی له‌م حاله‌ته‌دا که له‌ هه‌ستی ده‌ره‌کیی داده‌پیت، بوورانه‌وه‌یه‌کی ته‌واوه، ئه‌مه‌ به‌سه‌ بۆ ئاگاداربوونی عه‌قلی ناوه‌کی و له‌و حاله‌ته‌دا ئه‌وه ده‌بیزیت که ده‌بیزیت و ئه‌وه‌یش ده‌بیزیت که ده‌بیزیت، به‌ هۆی ئاگاداربوونی عه‌قلی ناوه‌کییه‌وه، ئه‌و بینین و بیستنه‌ له‌و حاله‌ته‌دا وه‌ک خه‌ونی لیدیت، که جگه‌ له‌ خۆی هیچ که‌سیکی تر نابیزیت، جگه‌ له‌ خه‌وی ئاسایی

پیشتر باسی به‌هێزبوونی خه‌یالیمان کرد، که محمه‌د عه‌قلی ناوه‌کی له‌ناوه‌خنی غه‌ریزه‌کانیدا له‌ حاله‌تیکیدا بوه به‌ده‌ر له‌ ئاسایی و جیاواز بوه له‌ سه‌رحه‌م خه‌لکانی تر، عه‌قلی ناوه‌کی له‌ ئاگادارکردنه‌وه‌ی هه‌سته‌ ده‌ره‌کییه‌کانی به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک نه‌وه‌ستاه، به‌لکوو له‌وانه‌ عه‌قلی ناوه‌کی له‌ هه‌ندیک جاردا وا چالاک بوه، به‌ دایرانیکی کورت یان خه‌یالی یان دالغه‌ له‌ کاتی به‌خه‌به‌ریدا وه‌حیی بۆ هاتوه

٤- ئه‌وه‌ی ماوه‌ لێره‌دا بلین، مه‌سه‌له‌یه‌کی تره، ده‌گاته‌ ئه‌و حاله‌ته‌ی له‌ کاتی وه‌حی دا، که گوتمان وه‌ک حاله‌تی فیه، هیچ پیوه‌ندییه‌کی به‌ وه‌حیه‌وه نییه، له‌ پیدایه‌تییه‌کانی وه‌حی نییه، به‌ به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌م حاله‌ته‌ پش پیغه‌مبه‌رایه‌تیش بۆی هاتوه

ئه‌گه‌ر بلین ئه‌م حاله‌ته‌ هیچ پیوه‌ندی به‌ وه‌حیه‌وه نییه، بۆچی زۆر جار له‌ کاتی دابه‌زینی وه‌حی به‌سه‌ریدا هاتوه؟ ته‌نانه‌ت هاوه‌لان به‌ حاله‌تیکی وه‌حییان داناوه، له‌ قسه‌کردندا وایان ده‌ریبوه و گوتویانه: ئه‌وه‌ی له‌ کاتی وه‌حیدا له‌و حاله‌ته‌ی به‌سه‌ریدا هاتوه، ده‌لیم: پیشتر گوتمان که محمه‌د به‌ قوولی بیرکردوه‌ته‌وه و زۆر به‌توندی هه‌له‌چوه و هه‌ژنراوه و کاری تیکراوه، کوئه‌ندامی ده‌ماری له‌ هه‌ژانیکدا بوه که که‌وتوه‌ته‌ حاله‌تیکی ئاسایییه‌وه، به‌م شیوه‌یه له‌ هیچ که‌سیکی تردا رووبنه‌داوه، بۆیه ئه‌گه‌ر بیر له‌ هه‌ر شتیکی کردیته‌وه و کاریگه‌ری له‌ سه‌ر ده‌ماره‌کانی هه‌بوه و ئه‌م نۆره‌ عه‌سه‌بیه‌ی بۆ هاتوه، بیگومان له‌ هه‌ندیک جۆری (وه‌حی)یشدا بیرکردنه‌وه‌یه، له‌ هه‌ندیک جۆری تریدا سروش و خستنه‌ حاله‌تی ترسه‌وه‌یه. ئه‌گه‌ر رووداویک رووی دا و پیوستی به‌ وه‌حی بوو، واته‌ به‌ بیرکردنه‌وه‌ بوو، محمه‌د بیر له‌و

رووداوه ده کردهوه، ئه و بيرکردنه وه يه پيش کارىگه رى له سه ر ئه عسابى کردهوه، بۆيه ئه و حاله ته ي بۆ هاتوه، به به لگه ي ئه وه ي ئه گه ر بيرکردنه وه ي توند بوایه، حاله ته كه پيش توند ده بوو، ئه گه ر وا نه بوایه ئه و پيش وانده ده بوو، به و به لگه به پيشتر كه له زه يدى كورى سابته وه هاتوه، باسما ن كرد. گوتوو پيه تى: ئه گه ر وه حى به قورسى به سه ر په يامبه رى خودادا دابه زىبايه زۆر توند و په ئازار ده بوو، به قه د توندى سورته ته كه، ئه گه ر سورته ته كه ئاسان و نه رمونيان بوایه، ئه و حاله ته به ئاسانى و نه رمونيانى ده رۆيشت. ئه م حاله ته له پيوستىيه كانى وه حى نيه، به لكوو هو كارىكه له وه وه دروست ده يئت، واته له بيرکردنه وه له و بابه ته دروست ده يئت. به لگه پيش له سه ر ئه وه ي كه له پيوستىيه كانى وه حى نيه. هه ندېك جار وه حى يئنه وه ي ئه م حاله ته دروست يئت داده به زىت، ئه مه پيش له كاتى قسه كردن له سه ر وئنه كانى وه حى باسیده كه ين، ئه م حاله ته پيش په يامبه رايه تى و به يئ وه حى پيش هه بوه. به لگه ي ئه وه ي كه وه حى بيرکردنه وه يه و بيرکردنه وه يه كى قووليشه و كارىگه رى له سه ر محمه د هه يه، ئه وه ي له وه وه گيرا وه ته وه، گوتوو پيه تى: ئه م هو د و خوشكانه ي پريان كردم، ئه بوو به كر پى گوتوه: خوشكه كانى كين ئه ي په يامبه رى خودا؟ گوتوو پيه تى: حاله تى (واقيعه) و (قارعه) و كه پرسياريان کردهوه، ئه گه ر خو ر خو ر بوو يئنه وه و سه عاتى كو تايى نزيك بوو يئنه وه. له م فرموده دا ده زانيت محمه د چو ن له بيرکردنه وه، وئنا كردن، گيرانه وه و ريكخستنى ئه م سورته تانه و حكومى چو نى و به وردى ريكخستنيان چ هيلاكبوونى كه به خو يه وه بينوه. ليرهدا وئنه يه ك له وئنه كانى وه حى بۆ باس ده كه ين، تا به روونى ئه و وه زعت بۆ ده ريخه ين، كه چو ن ئه م حاله ته له كاتى وه حى دا رووده ات، به هو ي بيرکردنه وه له و شته ي كه ده به وئ وه حى بۆ دابه زىت و كارىگه رى له سه ر بير و ده ماره كانى ده كات. كاتىك له جه عرانه بوو (جه عرانه: ئاو يكه له نئوان تائيف و مه كه كه، له مه كه وه نزيكه) پاش گه رانه وه له شه رى حه نين، عه ره يى كه ئه وى هات بۆ لاي، كه جبه يه كى له سه ر شان بوو، هيلاكى رىگه ي عه مره بوو، گوتى: فه توام بۆ بده ئه ي په يامبه رى خودا، له گيرانه وه يه كى تر دا گوتوو پيه تى: پيا وئيك كه به جبه وه حه ره مى كرديت و بونوبه رامى له خو ي دا يئت چو ن ده بينيت؟ په يامبه رى خودا بۆ كاتى رىك يئنه نى بوه و ئينجا چوه ته نئو ئه و حاله ته ي، وه حى بۆ ديت، كاتىك ته واو بوه گوتوو پيه تى: كوا ئه وه ي پرسيارى له سه ر عومره ي لى كردم؟ ئه و جبه يه دابه نه و له و بونوبه رام و خو لى رىگه به خو ت بشو. له گيرانه وه يه كى تر دا پى گوتوه: له كاتى حه جدا چيت کردهوه؟ گوتى: له و كاته دا جبه كه م دا كه ند و ئه م بونبه نه هيشت و خو م شت، گوتوو پيه تى: بۆ عه مره پيش داى بكه نه، كه بۆ حه ج وانكرده وه ته ماشا بكه، سه عاتىك يئنه نى بوه و بيرى له مه سه له كه کرده وه ته وه، بيرکردنه وه كه كارىگه رى کرده وه ته سه ر ده ماره كانى و ئه عسابى تا چوه ته ئه و حاله ته وه، كه وه ك ده لئى له كاتى دابه زىنى وه حى دا بۆى هاتوه.

(16)

ده رنه نجام

وابزانم خو ئنه رى به ريز، به تىگه ييشتن و زيره كى خو ت و خو ئندنه وه ي ئه وه ي پيشوو ده رنه نجامه كه ي ده زانيت، درك به و حكومه ده كه يت كه ئيمه له سه ر رووداوى سنگه ه لدرينه كه ده يدەين، ئه وه ت بۆ روون بو وه كه ئه م رووداوه به هه مان شيوه ي ئه و حاله تانه يه، كه پيش و پاش پىغه مبه رايه تى بۆى هاتوه، پاش پىغه مبه رايه تى كه ئه مه يان ده بينى له كاتى روو په روو بوون وه ي وه حيدا به و شيوه يه ده ريانده پى، كه ده يانگوت ئه وه ي به سه رى ديت له حاله تى وه حيدا، ئه وه يه كه به سه ريدا ديت، به لام محمه د پيش پىغه مبه رايه تى كه ميشكى لاي ئه وه نه بوه، جبريل و ميكائىلى نه ناسيوه، كه ئه م حاله ته ي به گياندا هاتوه و خو ي دا وه ته ده ست ئه و کرده وه وه، له ده رنه نجامى ده ردانى كارىگه رىيه كانى هيزى غه ريزه دا بوه "وه ك خه ون"ى بينييت، له شيوه ي ئه و نه شته رگه رىيه گه وره يه، ئه و تارما ييانه ي به دوو پياوى سيبووش وئنا کردهوه، يان به دوو بالنده ي سيبى هه لو ئاسا وه ك له گيرانه وه يه كدا هاتوه، به دوو وا رگ و جوو جه له ي "له قله ق، قولنگ و قاز" وه ك له گيرانه وه يه كى تر دا هاتوه، ئه گه ر وئنا كرده نه كه له دوان زياتر بوو يئت، پى گوتوه كو م لىك پان پو لىك، به لام پاش پىغه مبه رايه تى و پاش ناسينى جبريل و ميكائىل و ئيسرائىل، كه ئه و حاله ته ي بۆ هاتىت، ئه و تارما ييانه به جبريل و ميكائىل ناو بردوه، پوله كه پيش به جبريل و ميكائىل و په رىيه كانى تر ناو بردوه، وه ك له

پیشوو دا به دریزی باسکرا

ئینجا پاش پیغهمبیرایه تی، لهو کاته دا که حالته که ی بۆ هاتوه، به هه مان شیوه ی پیش پیغهمبیرایه تی هیچ خۆی نه داوه ته ده ست لیکه وته کانی هیزی غه ریزه، به لکوو که تووشی ئه م حالته به، بیری بۆ ئه و ئاراسته یه چوه که لهو باوه رده دا به، وه حیی بۆ هاتییت، بۆیه گوپی له تارماییه و بناکراوه که به، لهو قسانه ی که خۆی له بیرکردنه وه یدا بیری خۆی بۆی چوه به کورتیه که ی، رووداوی سنگه ه لدرینه که ی، خه ون بینینیکی تایبه ت به محمه د خۆی به، مه به ستم ئه و خه ونه ی که له م حالته دا، که له هه سستی دهره کی دانه پراوه و له بووران وه یه کی ته واودا به. حالته تیکه که خۆی وای دهریریوه که گو توویه تی (چاوم ده خه ویت و دلم ناخه ویت)، پیشتر ئه مه روونکرایه وه، ئه وه ت زانی که یه کێک لهو پینج نه شته رگه ریه ی محمه د له شه وی ئیسرا به، گوتیان ئیسرا خه ون به، به لکوو قورئانخۆی ده لپت خه ونه له ئایه تی: {وما جعلنا الرؤیا التي أريناك إلا فتنة للناس} [الإسراء: 60] واته: خه ون تیکیش که پیمان دیتی نه نها بۆ ئاژاوه گیری و ئه زمونی خه لک بووه. ئه و خه ونه ی له م ئایه ته دا هاتوه، خه ون بینینی ئیسرا ئه له راستترین ئه گه ردا، وه ک له شوینی خۆی باسی ده که ی. ئه گه ر یه کێک له و نه شته رگه ریه یه خه ون ییت هیچ گوما تیک ی تیدا نییه که ئه وانی تریش خه ون، به لام خه ونی ره ها نییه، به لکوو خه ونی تایبه ته به محمه د، زانیت چیه

پاشکو

ئه وه ی گونجاوه، که وه ک پاشکو ی پیشوو باسی بکه ی، ئه وه یه که محمه د له خه ونه کانی دا، له کاتی بیده نگیدا گوپی له شت به، ئه مه هه مووی له دهرئه نجامی ئه وه یه که کوئه ندامی ده ماری له حالته ی نا ئاساییدا به، وه ک باسما ن کرد له سه ر زاری عه مرو کوری شه رحه بیل هاتوه، ده لپت: په یامبه ری خودا به خه دیجه ی گوتوه، که ده چمه خه لوه ته وه گویم له هاواریک ده بپت، ده لپت ئه ی محمه د، ئه ی محمه د، له گیرانه وه یه کی تر دا ده لپت، رو شناییه ک ده بینم و ده نگیک ده بیستم، ترسم له وه بوو که خودا له مه دا له م کاره دایه. له گیرانه وه یه کی تر دا، به خودا ئه م بت و قه شانم به هیچ شیوه یه ک خۆش ناویت، ده ترسم بيم به قه شه. له گیرانه وه یه کی تر دا، ده ترسم شیت بم، خه دیجه گو توویه تی: نه خیر ئاموزا، خودا ناتکاته هه یجان، به خودا تو ئه مانه ته که ی خۆت ده ده یته وه و ره حمبه خه لکی تر ده که یه ت و باوه ر به قسه ده که یه ت، له گیرانه وه یه کی تر دا: خاوه ن ئه خلاقیک ی به خشنده ییت

تبینی: که به خه دیجه بلپت (ده ترسم بيمه قه شه) به لگه یه بۆ ئه وه ی ئه م قسه یه بکات، چونکه به خۆی نازانیت که پیغهمبیره، جاریک بیری پیغهمبیرایه تی لای دروست نه به، ئه گه ر وا بوايه ده یزانی که پیغهمبیره، یان بیری پیغهمبیرایه تی له مپشکی بوايه، ئه م سه رگه ردانییه له راوبو چوونیدا له کاتی بیستنی ده نگه کاندان ده بوو و نه یده گوت ده ترسم بيم به قه شه. له بیرت نه چیت ئه و کوریک ی ته مه ن بیستو پینج سال به، کاتیک خه دیجه ی خواستوه، پیغهمبیرایه تی له ته مه نی چل سالی دا بۆ هاتوه، له نێوان ژنه پنان و پیغهمبیرایه تیدا پانزه ساله، ئه م قسه یه ی له نێوان خۆی و خه دیجه دا به، سه خته کاته که ی کتومت دیاری بکه ی، به لام گومان ی تیدانییه که له م ماوه به دا به، له نێوان ژنه پنانی و پیغهمبیرایه تیدا

ماوه ردی له زاری شه عی گواستوویه تیه وه ده لپت: خودا ئیسرافیلی بۆ سی سال به پیغهمبیره وه نووساند، ئه ویش هه سستی پی کرد و نه یینی. شت له دوا ی شت فیری ده کات و قورئانی بۆ نالپت، له م ماوه به دا مژده ی پیدراوه بۆ پیغهمبیرایه تی، ئه وه ی گوتراوه له م با به ته دا، که له ماوه ی پانزه سال دا، هه ندیک جار گوپی له ده نگ به و که سی نه بینیه و هه وت سالی رووناکی بینیه و هیچ شتیک ی تری نه بینیه

له شه عیه وه دیسانگو توویه تی: له چل سالی دا پیغهمبیرایه تی بۆ هاتوه و ئیسرافیل سی سال خۆی به پیغهمبیرایه تیه که وه نووساندوه، کاتیک سی ساله که ته واو به، جبریل پیغهمبیرایه تی بۆ گواسته وه و پیه ی نووساند. له قسه یه کی تر دا، پاش ته واو بوونی سی ساله که، ئیسرافیل وازی لپه ناوه و جبریل پیه ی نووساوه، پیشتر باسی ئیسرافیل کرا که سی سال پیغهمبیرایه تی پیدراوه و خۆی پیه نووساندوه، هه سستی پی کردوه، به لام هیچ که سیکی نه بینیه

ئه وه ی لای محمه د دهرده که ویت یه ک شته؛ تارمایی په ریه که له کتبه کونه کاندان باس کراوه، به لام وایزانیوه جیاوازی له نێوان ئیسرافیل و جبریلدا نییه، له هاتوچو ی نێوان خودا و

پښه مبهره کان دا، ئینجا که زانینی نږراوه که جبریله و که سی تر نییه، ناوی لښا جبریل، گڼره وان وایانزانیوه که په که مجار به ئیسرافیله وه بوه ئینجا به جبریله وه

خاوه ننی سیره ی حله پې له (عیون الاثر) له شه عبیه وه وه رڼگرتوه، ده لیت: که ئیسرافیل سپړرا سی سال له گه ل پښه مبهری خودا دا بیت، وا وینای کردوه که وشه ی له وه حی بو ده هښا و قورثانی دانه بوزاند، ئینجا جبریل سپړرا که وه حی و قورثان بښت. گوتی ئه مه له گه ل سیره ی حافری و میماتی سیخیدا په کده گرتته وه، که گوتی: هه ندیک له زانایانگوتوویانه، ئیسرافیل هاتوه بو لای ئینجا جبریل. گوتی: له وه ده چت هاتنی ئیسرافیل و پښه نووسانی له پاش پښه مبهراهه تی پوویت، قسه کانی تری پشتگیری ده کات که ده لیت: وشه ی له وه حییه وه بو ده هښت. ئینجا ده لیت له وانه یشه ئه مه پښ پښه مبهراهه تی بیت، که له گه ل رای ماوهردی په کده گرتته وه. خاوه ن سیره ی حله پې ده لیت: ئینجا واقدی-م بینی، ئه وه ی له شه عبیه وه وه رڼگرایت ره تکرده وه، که ئیسرافیل سپړرایت، گوتوویه تی ئه وه ی له پهریه کان نږرایت جگه له جبریل هیچ په کڼکی تر نییه

له (سفر السعاده) دا هاتوه: په پامبهری خودا که ته مه نی گه بیشته نو سالان، خودا فرمانی به ئیسرافیل کرد به به رده وومی له گه لیدایت، کاتیک گه بیشته یانزه سال فرمانی به جبریل کرد له گه لیدا بیت و بو بیستونو سال له گه لیدا بوو. ئه مه یه که ویستمان بیگوازینه وه و باسی بکه ین، وه ک پاشکویه ک پو پښوو، بو کور تکرده وه ی ئه وه ی گوتمان: جیاوازیی ئه م

حیکایه تخوانانه له دوو خالدا خو ی ده بیخته وه؛ په که م: په که م جار ئیسرافیل پښه نووساوه، به لام هه ندیکان ره تیان کردوه ته وه که ئیسرافیل هاتیت، گوتوویانه ته نها جبریل هاتوه بو لای، وه ک واقدی گوتوویه تی. دوهم: نووسانی ئیسرافیل به پښه مبهره وه له پاش پښه مبهراهه تییه وه بوه، وه ک شه عبی ده لیت، یان وه ک ماوهردی ده لیت، پښ پښه مبهراهه تی بوه، به لام قسه یه کی تر هه یه که هیچ پښه ندیی به جبریل و ئیسرافیله وه نییه، ئه وه یه که دوزمنی له شه یان و خپو هه بوه، پښان گوتوه سپی، شه ی تانی پښه مبهران پښان گوتراوه سپی

به لام خوینه ری به ریز، پښ هه موو شتیک من ئومپده وارم ئاگاداری وه سفکردنی ئه م راوبوچوونه بیت، که به سپی ناو نراوه. ئه گه ر ده ته ویت حه قیقه تی نو قمیوو له زبوان قسه کانی شه عبی و ماوهردی و واقدی بزانت، ئه وه یه که محمه د وه ک ده زانت له باسه کانی پښوودا، وینای تارماییه کی سپی ده کات، یان دوو تارمایی سپی یان سی دانه له هه ندیک جاردا، پښ پښه مبهراهه تی نه جبریلی ناسیوه و نه میکائیل و نه ئیسرافیلش، باسی له تارماییه سپیه که به پیاوکی سپیوش کردوه، دوو تارماییش به دوو پیاوی سپیوش یان به دوو بالنده ی سپی، هه روه ک هه ندیک جار وایزانیه، تارماییه سپیه بینراوه که دوزمنیه تی و سه ر به شه ی تانه کانی جنوکه ن، ئه مه یش له گه ل ئه و رایه دا بوه که عه رب وایانزانیوه قه شه کان خه لکی خو یان هه یه که هه والی ئاسمانیان بو ده هښن، بو یه له قسه کانیدا به خه دیجه ی گوتوه (ده ترسم بيم به قه شه) واته ئه وه ی بانگم ده کات جنوکه یه ک بیت و پښی گوتوه (به خودا به قه د رقلیبوونی بت و قه شه هیچ رقلیبوونیکي ترم نه بوه) له به ر ئه وه ی عه رب وای داده نا که جنوکه ده چته بته وه و قسه له گه ل مجتوره کانداه کات. به و قسانه ی له گه ل خه دیجه دا، ده یه ویت سه رسورمانی خو ی و ترسی له م جنوکه سپیه ی پاشکوی ده ریخت، چون ده بیت

پاشکویه کی جنوکه ی هه بیت که ئه و رقی له بت و قه شه کانه

به لام دوای ئه وه ی بیری پښه مبهراهه تی بو هات (دوایی قسه له سه ر روودانی ده که ین) و ناوی پهریه کانی زانی له جبریل و میکائیل و ئیسرافیل، وای لښات ناوی تارماییه کان به ناوی ئه و پهریه کانه بښت، به تاییه تی که خه دیجه گوری پښا و له وره و تین و هیمه تی به هڼر کرد، که پښی گوت: نه خیر ناموزا، خودا ئه مه ت پښ ناکات، به خودا تو ئامانه ت بده پته وه، ره حمت هه یه، له قسه کردندا راستگویت. به م قسانه ی ده یه ویت بلت ئه وه ی ده بیخته شه ی تان نییه، شه ی تان نایه ته رڼگه ی، له به ر ئه وه ی تو ئه م سیفه ته بالایانه و ئه م ئه خلاقه جوانه ت هه یه.

ئینجا خاوه ننی ئه م قسانه ی که باسمان کردن، هه موویان جگه له واقدی له سه ر ئه وه رڼکه وتوون که په که م ئیسرافیل پښه نووساوه ئینجا جبریل، ئه گه ر ئه مه راست بیت، ئه مه یش وا فرزه کات که محمه د په که م ناوی پهری ئیسرافیلی زانیوه، ئه گه ر پاش روودانی بیری په پامبهراهه تییش بیت، به لام پښ وه حیها تن بوه، به و به لگه یه کی که ئیسرافیل قورثانی بو نه هښاوه یان هیچ وشه یه کی پښ نه گوتوه پښ وه حیدابه زین "له بناغه دا وا هاتوه" واته نه ک له هاتنی قورثان که وه حی تی ته واو بوه. ئه مه یش ئه وه ده سه لمښت که محمه د پاش ئه وه ی ناوی

جبریلی زانیوه، ئەمەیشی زانیوه که نێراوی خودایه بۆ پەيامبەران، نەک هیچ پەرییەکی تر، بۆیە خەونەکەى بە جبریل ناو دەنا یان لەو باوەردا بوو بێنینهکەى جبریلە، بە تاییهتی پاش ئەوهی خەدیجە جەختی لە سەر ئەو دەرتەنجامه کردەوه که ئەوهی دەبیینت شەیتان نییه. بێگومان ئەوهی لەسەرەتای ئەم نووسینەدا دەربارەى عەمرۆ کوری شەرەبیل لە سەر قسەى محەمەدباسمان کرد که بە خەدیجەى گوتبوو، بەلگەیه که تا ئەو کاتە نەزانیوه ئەوهی دەبیینت پەرییە یان شەیتان، بۆیە پێى گوتوه (دەترسم بيم بە قەشە) لە گێرانەوهیه کدا: دەترسم شیت بيم، بەلام خەدیجە توانی ترسەکەى یرەوئیتەوه لەوهی که بێنینهکەى شەیتان بیت، ئەو خەسلەتە جوانەکانی بۆ باسکرد و سیفەتە بالاکانی هێنایە بەرچاوی، که ناییت ئەوهی دەبیینت شەیتان بیت. لەم ساخکردنەوه و دەرخستنەدا، که لە سەر ئەوهی لای خەلک باوەدەربارەپەری که رۆحی پاکى هەیه و شەیتانیش رۆحی پیس، رۆحی پاکى لە خەلکی پاک و جێى باش بیت لای خەلک دەردەکەویت، بەپێچەوانەى رۆحی پیس که لە خەلکی وهک خۆى دەیت، ئەم ساغکردنەوهیه بەلگەى ساکاری عەقل و کالفامیى بێرکردنەوهیه. ئەمە هەرچۆنیک بیت کاریگەری خۆى هەبوو لە سەر محەمەد و دواى ئەوه باوەرى بەوه کرد که ئەوهی دەبیینت پەرییە نەک شەیتان، ئینجا پاش ئەوهی ئەم پەرییانەى زانى، ناوی لێنا، ئیسرافیل و ئینجا جبریل.

پاش ئەوهی خەدیجە ئەمەى بۆ محەمەد دەرخت و ساغى کردەوه، دووبارە ئەوهی بۆ سەلماند، که پەرییە نەک شەیتان. پاش ئەوه بێنینهکەى بە جبریل ناودەبرد، لە ئیسماعیل کوری ئەبى حەکیم مەولای زوبیر، که لە زارى خەدیجەوه پاسى کردوه، بە پەيامبەرى خودای گوتوه: دەتوانیت لە کاتێکدا ئەو هاورێت دیت بۆ لات پیم بلیت (واتە که وێنای دەکەى ئەگەر بێنیت؟) گوتى: بەلى. که جبریل هات بۆ لای، گوتى: ئەى خەدیجە ئەوه جبریل هات بۆ لام، گوتى: دەبیینت؟ محەمەد گوتى: بەلى. گوتى وەرە سەر کۆشم دابنیشە، پەيامبەرى خودا رۆبشت لە سەر کۆشى خەدیجە دانیشت، گوتى: دەبیینى؟ محەمەد گوتى: بەلى. ئینجا سەریۆشەکەى لابرد و پەيامبەر لە کۆشى دانیشتوو، ئینجا پێى گوت: دەبیینت؟ محەمەد گوتى: نەخێر. پێى گوت: ئەى نامۆزا مژدەبەخش بە و جێگەر بە. بە خودا ئەمە پەرییە شەیتان نییه، لە سیرەى حەلەبیدا هاتوه، ئەوهی لێى تێدەگەیت که ئەمەى خەدیجە کردووێتە پاش نێراوهکە و پێش هێنانى قورئان لە لایەن جبریلەوه بوه. لە هەندیک گێرانەوهدا هاتوه، که ئەوهى خەدیجە کردووێتەى بە رێنماییى وەرەقه بوه، پێى گوتوه: پێو ئەو شوێنەى که دەبیینت، ئەگەر بێنیت خۆت پرووت بکەوه، ئەگەر لای خوداوه هاتیت، ئەوه لەوکاتەدا نابیینت، کاتیک سەریۆشەکەى لادا جبریل ئەما، نەبیینى، گەرایەوه بە وەرەقهى گوت، ئەویش گوتى: شانازى و شەرەفیکى گەورەى پێدەدرت.

ئەگەر ئەم کارەى خەدیجە پێش نێراوهکە بیت یان پاش ئەو، بەلگەى ئەوهیه که محەمەد جارێ گومانى لەوه هەبوه که پەرى بیت و شەیتان نەبیت. بەو بەلگەیهى بە قسەى خەدیجەى کردوه و لە کۆشى دانیشتوه، یەکەم جار لە سەر رانى و ئینجا لە کۆشى، ئەگینا ئەگەر لەوه بەکلا و یەقین بوايه که پەرییە، ئەوهى نەدەکرد، بەلکوو پێى دەگوت پێویست بەوه ناکات که دەیکەیت. من یەقینم ئەوهى دەبیینم پەرییە و جبریلە، ئەگەر بلیم چۆن گومان لەوه دەکات، که دەبیینت پەرییە و ناوی دەتیت جبریل، دەلیم: ناوهێنانى بە جبریل وا فەرزناکات که زانیبیتى ئەوه پەرییە، بەلکوو ناوی بەجبریل هێناوه، لەدەرئەنجامى ئەو دەرختنەى خەدیجە که پێشتر بۆى دەرخت که پەرییە نەک شەیتان، هەرۆهها چونکه دۆژمنەکانى لە شەیتانى جنۆکەکانن و لە وێنەى جبریل بۆى دین، بۆیە ناوی بە جبریل هێناوه، وهک پێشتر پروونکرایهوه، که دۆژمنى لە شەیتانە جنۆکەکان هەبوه و لە شیوهى جبریل بۆى هاتوون.

ئەگەر خەدیجە خۆى ئەوهى کردیت، یان بە رێنوێنى وەرەقهى کوری نۆفەل، ئەو ساغکردنەوهیه پێکەنیناوییه، که جبریل لە پرووتبوونەوهى دووریکەوئیتەوه، ئەمە مەعقوولنییه، دیوار هیچ لەپەرى ناسارێتەوه، ئەگەر دیوار نەتوانیت شت لە پەرى بشارتەوه، چۆن جلۆبەرگ دەتوانیت بشارتەوه، ئەگەر پەرى ئەوهى پشتى دیوار بێنیت، پرووت و داپۆشراو یەک شتە لای ئەو، خەدیجە بە پرووتبوونەوهى لە پێشى جبریل هیچ شتیکى دەرئەخراو بۆى دەرناخت، لەبەر ئەوهى ئەوهى پێشاندەدات که بێنویهتی و ئەوهى بۆ دەرئەخت که لای ئەو دەرخواوه. ئینجا خەدیجە که سەریۆشەکەى یان شالەکەى لا بدات، جگە لە دەرختنى سەرى هیچی تری دەرئەختنەوه، دەرختنى سەر و قز لای میرد و هاوبەشى خۆى، کاریکی نەخواراوی نییه،

تەنەت ئەگەر بەتەواوی رووتبېتتەوہ و ھەموو جەلەکانی لەبەر دابکەزێت، خۆ رووتکردنەوہ لای مردوو نەخواراوی نییە، نالین سەر دەرخستنی لە پێش جبریل، کە نامۆیە لای ئەو نەخواراوی پێت، لەبەر ئەوہی ژیمە دەلێن، یەگەر: جبریل وەک ھەر پەرییەک ھێچ لە ناشاررێتتەوہ، دوہم: پەری رۆحی پاکێ رووت و درەوشاویە و ھێچ شەھوہتێکی نییە، ناتوانرێت بگوترێت جبریل غەرییە. بە نەبوونی شەھوہت غەرییەکە ی نامبێت وەک غەریبوونی مندال کە بەلغ نەبوو پێت و شەھوہتی نەپێت نامبێت، ئەگەر خەدیجە بیزانیایە کە جبریل لە کاتێکدا وەحی بو محەمەد دەھێنێت، کە لە ژێر لێفەپەکدا لەگەڵ عایشەدا خەوتبێت، لەوہ یەکلادەبوہوہ کە دەرخستنەکە ی ھەلەپە. بیزانیایە ئەگەر بە سەرپۆش لابردنەکە یجبریل نەرۆیشتیبت، خەدیجە زیاتر خۆی رووتدەکردوہ، تا بی جل بەرووتوقووتی دەمایەوہ بەلام نەمانی جبریل بە لابردنی سەرپۆشەکە ی دەپێت لە مێشک و دەماری محەمەد بۆی بگەرێن نەک لە قز دەرخستنەکە ی خەدیجەدا

مارکە ی ئیلاھی

خاوەن کارگە و کالاکانی ئەم زەمانە، ئەگەر شتێک دروستبکەن نیشانەپەکی تایبەتی بو دادەنێن کە پێی بناسرێت، لە ھاوشیوہکانی جیابکریتتەوہ و ئەم مارکەپە لە لای حکوومەت تۆمار دەکەن، بو ئەوہی کەسی تر وەک ئەمان دروست نەکەن، یان دلنیابن لەوہی دروستکراوہکە لاسایی نەکریتتەوہ، ئەم نیشانە پێی دەلێن مارکە

ئەگەر گیرەوانی خاوەن کتێبەکانی بەسەرھاتی پێغەمبەر راست بکەن، خودا لە نێو شانێ محەمەد نیشانەپەکی داناوہ وەک مۆری پێغەمبەراییەتی و مۆریک زانراوہ، بو ئەوہی خەلک بەوہوہ بیناسن و دلنیابن لە لێتیکچوون و لاساییکردنەوہ لە کاروباری پەيامبەرپەتیدا، ئەمەپە "مەبەستمان لەم قسەپە کە لە ناوینشانێ تۆزێنەوہکەدا ھاتوہ "مارکە ی ئیلاھی محەمەد خالێکی لە سەر شانیدا ھەبوہ، کە مووی وای لێھاتوہ وەک یالی ئەسپ بوہ، ئەم نیشان "خال"ە لەخوار کێکراگە ی شانێ چەپی لە شیوہی سێودا بوہ. ئین ھشام گوتوویەتی: لە شیوہی پاشماوہی کەلەشاخ بوہ واتە نوکی ھەبوہ، لەبەر ئەوہی وەک پاشماوہی پیالە ی کەلەشاخ کە گوشتەکە دەگریت و بەرززدەپیتتەوہ وابوہ، لە ھەندیک گیرانەوہدا دەلێن؛ وەک ھێلکە ی کوتر بوہ، ئەگەر ئەم خالە وەک کارتێکردنی کەلەشاخ بوو پێت، یان وەک سێو یان ھێلکە ی کوتر، کار و شتێکی سەرسورھینەر یان نامۆ نییە، لە پشستی زۆریک لەخەلکدا ھەپە، بە جیاوازی قەبارە و شیوہ و ڕەنگ و شوینتەوہ، بەلام گیرەوان ئەم خالەیان لە نێو شانێ محەمەد بە مۆری پێغەمبەراییەتی ناواناوە، واتە نیشانە ی ناسین و یول، لە سەر کتێبەکانیان نەوہستام تا بزائم محەمەدخۆی بە چ دەریزێنێک یان ناویک ناوی ھیناوە بەم ناوانانەوہ نەوہستاوان، بەلکوو قسەیان لە سەر ئەوہ کردوہ کە لە کتێبە کوئەکانی وەک تەورات و ئینجیلدا ھاتوہ، تەنانەتگوتوویانە کە قەشە نەسرانییەکانی حیرە و یەھوودییەکان و قەشەکانی عەرەب ھەموویان لە سەری داوان وگوتوویانە محەمەدیان نەناسیوہ لە کاتی بینیندا بەوہوہ نەپیت. گوتوویانە، یەھوودییەک لە مەککە دانیشتوہ، لەو شەوہی کە پێغەمبەر تپیدا لەدایکبوہ، لە یەکێک لە دانیشتنەکانی قورەیشداگوتوویەتی، ئایا ئەم شەو مندالیکتان لەدایکبوہ؟ قەومەکەگوتوویەتی: نازانین، گوتی: ئەمە ی پێتان دەلێم لەبەریکەن، ئەمشەو دوا پێغەمبەری ئەم میللەتە لەدایکبوہ، نیشانەپەکی لە سەر شانە، ئەوہ نیشانە و مۆری پێغەمبەراییەتی، دوو شەو شیر ناخوات، لە کتێبە کوئەکاندا بەلگە ی پێغەمبەراییەتی ھەپە. کاتێک یەھوودییەکە ئەمە ی گوتوہ، دانیشتوہکانی ئەوئ ھەلساوان و بلاوہیان لێکردوہ و سەریان سورما لە قسەکەیدا، کاتێک گەییشتنە مالەکانیان، ھەریەکە و ھەوالەکە ی گەیان بە خێلەکە ی یان خێزانەکە ی، گوتیان: ئەمشەو عەبدوللای کوری عەبدولموتەلیب کورێکی بو بوہ ناویان ناوہ محەمەد، ئینجا قەومەکە کوئوونەوہ و ھاتن بو لای یەھوودییەکە و ھەوالەکە یان پێراگەیان، گوتی: لەگەلمدا وەرن بو ئەوہی تەماشای بکەم، رویشتن تا بردیان بو لای دایکی، گوتی: مندالەکەتمان بو دەریپینە، کە دەریپینا و پشتیان بینی، نیشانەکە ی بینی لە ھۆش خۆی چوو، کاتێک ھاتوہ ھۆشی خۆی، پێیان گوت: قوربەسەر چیتە؟ گوتی: بە خودا پێغەمبەراییەتی لە دەست بەنی ئیسرائیل دەرچوو. خۆشحال بن پێی ئە ی خێلی قورەپیش! بەلام بەخودا ئەوہندە بە سەرتانەوہ زال و توند دەپیت، کە ھەوالی لە خۆرھەلاتەوہ دەگاتە خۆرئاوا

لە سیرەپیشامدا ھاتوہ، ھەندیک لە نەسرانییەکانی حەبەشە، کە محەمەد لەگەل حەلیمە ی

سەعدیە شیریادیکیدا دەبینن، کاتێک دەبیاتەووە بۆ لای دایکی پاش لە شیریریئەووەی، تەماشایان کرد و ماچیان کرد و مۆری پێغەمبەرایەتیان لە نێوان هەر دوو شانیدا بینی، لە گەڵ سووری چاوی. پێیان گوت: چاوی نازاری هەیه؟ گوتی: نەخێر، بەلام ئەم سووریوونە لێ نایبێتەو، ئینجا گوتیان: با ئەم غولامە بەرین و ببەین بۆ لای پاشاکەمان و ولاتەکەمان، ئەم غولامە بوونەوهرێکە کە باهەخ و گرینگییەکی دەپێت، کە ئێمە دەبزانین. بە زۆر لە دەستیان دەرچوو، هینای بۆ دایکی هەرۆهەها لە باسی بوخەیری قەشەدا هاتو، کاتێک لە گەڵ ئەبووتالیبی مامیدا بینیویەتی لە کاتی سەفەرەکە بۆ شام، تەماشای پشتی کردووە و مۆری پێغەمبەرایەتی لە نێو شانی بینیو، لە شوینی خۆی و بە هەمان سیفەت کە لای بو، بەلام ئەووەی کە ئەم خالە لە کتێبە کۆنەکاندا باسکرایت، لە شوینی خۆیدا قسە لە سەر دەکەین، ئەووەی کە مۆری پێغەمبەرایەتی، واتە پۆلی پێغەمبەرایەتی و نیشانە ناسینی، شتێکە محەمەد قسە لە سەر نەکردووە و بۆ کەسی باسنەکردو، بەلکوو ئەمە لە خەیاڵلۆوی حکایەتخووانانەووەیە کە لە دواي محەمەد هاتوون، شوینی دروستکردنی ئەم خەیاڵە وەک باس لە سنگەلدێرنەکە هاتو و بە هەمان شێو قسە لە سەر مۆرەکەیش پاش ئەووە هاتو، ئەمەیش پێشتر باسکرا. ئێمە لێرەدا ئەو دەستەواژانەت بۆ کورتدەکەینەووە تا شوین و چۆنیتی هانتی ئەم خەیاڵەت بۆ روونیبێتەو.

لە هەندیک گێرانەووەدا، دەربارەکی سنگەلدێرنی یەکەمدا هاتو، گوتوویەتی: ئینجا یەکیکیان بە هاورێکە گوتو، چەقۆبەکم بدەری، هینای و کردی بە دلمدا و مۆرەکە لە نێو شانم دا، وەک ئەووەی ئیستا لێبەتی. لە گێرانەووەیەکی تردا، نەشتەرگەری سنگەلدێرنی یەکەمگوتوویەتی "ئینجا گوتی دەستی گێرا، وەک ئەووەی شتێک دەرکات، مۆرەکە بە دەستەووە گرت کە لە رۆشناییەکەیدا بینەرانی سەرسام دەکرد، دلی مۆر کردم، یربوو لە رووناکی، ئینجا گەرانیدیووە شوینی خۆی، ساردی مۆرەکە بۆ ماووەیەکی زۆر لە دلمدا هەستم پێ دەکرد، ئینجا سییەم کەس بە هاورێکە گوت، خۆت لابە، ئینجا لای من لایدا، دەستپێنا بە سەر سنگیدا، تا خوار سگی و هەلدێرنەکە پێکەو پنووسیت و بە ئەمری خودا یەکیگرت، ئینجا مۆری لێدا لە گێرانەووەیەکی تری سنگەلدێرنی چوارەمدا: ئینجا وەک مەنچەل سەری دانام و پشتی مۆر کردم. لە گێرانەووەیەکی کدا دەربارەکی نەشتەرگەری سنگەلدێرنی پێنجەم: "میکائیل سی تەشتی لە ئاوی زمزم پێداکرد، ئینجا تەشتیکی یڕ لە حیکمەت و باوهری تێکرد و دایخست و ئینجا مۆری پێغەمبەرایەتی بە نێو شانییەووە ناو.

تەماشای ئەو پێنج دەریرینانە بکە، کە لەم گێرانەوانەدا هاتو، دەریرینی یەکەم (مۆرەکە خستە نێوان شانەکانم) دەریرینی دوهم (مۆرەکە دا لە دلم) دەریرینی سییەم (مۆری کرد) واتە لە سەر هەلدێرنەکە یان لە سەر هەلدێرنی سنگ، دەریرینی چوارەم (ئینجا مۆری پشتی کردم) دەریرینی پێنجەم (ئینجا نێوان شانمی بە مۆری پێغەمبەرایەتی مۆر دەکرد)، ئەووەی: دەبینیت هەر یەکەیان هیچ پێوهندییەکی بە خالەکە نێوان هەر دوو شانی محەمەدەووە نییە یەکەم: لەبەر ئەووەی ئەم خالە پێش سنگەلدێرنەکەیش هەبو، لەو رۆژەووە محەمەد لە دایک بو، بە پێی قسە زانایانی فەرموودەکان، ئەم خالە لە نێوان هەر دوو شانیدا بو. دوهم: لەبەر ئەووەی ئەو مۆرەکی لە دەریرینی یەکەم و پێنجەم واباسکراو مۆری مەعەنوی بو. نەک مادی، بە بەلگە ئەووەی کە لە گێرانەووەی دوهمدا هاتو، (مستیلەکی درەوشاو بە دەستیووە بوو ئەووەی بینبایە سەری سوردەما) و مستیلەکی رووناکی هیچ پێوهندی بە سەر خالەووە نییە، لەبەر ئەووەی شتیکمادییە واتە ماتریالییە، ناشیت مەبەست لە مستیلەکە خالەکە پێت.

سییەم: با وا دابێن مۆرەکە مادییە، دەپێت خالەکە شوینی کاریگەری مۆرەکە پێت، بەلام ئەوان گوتیان مۆری پێغەمبەرایەتی.

چوارەم: شوینی مۆرەکە لەم دەریرینانەدا وەک یەک نین، لە نێوان شانەکان لە دەریرینی یەکەمدا، لەبەر دل لە دوهمدا، لە سەر شوینی هەلدێرنی سنگ لە سییەمدا، لە سەر پشت لە چوارەمدا، لە نێوان شانەکان لە پێنجەمدا، بەلام شوینی خالەکە یەک شوینی و لە نێوان شانەکانیدا و لە ژێر دەفە شانی چەببەووەی، بەلام گێرەوان کە زانیان خاڵێک لە نێوان شانەکانی محەمەد هەیه و گوتیان لە مۆری گێرانەووەی سنگەلدێرنەکە بو، کە لە نێوان شانیدا بو لە هەندیک گێرانەووەدا، بە هەلەدا چوون و وایانزانیووە کە مۆرەکە ئەم خالە، تەنانەت هەندیکیان وایان داناو کە ئەم خالە لە رۆژی لە دایکبوونیووە نەبو، بەلکوو پاش لە

دایکبوون و له رووداوی سنگه لدرینه که وه دهر که وتوه، به پیچه وانه ی راستییه که ی، که له لای زورینه دا له روژی له دایکبوونیه وه له سهر شانی بوه و له گه لیدا له دایکبوه. له م به هه له داچوونه دا ناویان لئناوه موری پیغه مبه رایه تی، به لام موری پیغه مبه رایه تی وه ک له رووداوی سنگه لدرینه که دا باسکراوه، رووناکییه نه ک خال ههروه ها رووداوی سنگه لدرینه که له شیوه ی خهون بینینی تایهت به محمه د بوه، که پیشت باسمان کرد، کاریگه ریبه کانی دیارنن، به لام خاله که ی دیار و دهر که وتوه، ئایا وای ده بینیت که که سیک له خهونیدا په کیک چه قویه ک بدات له پشتی و برینداری بکات بونموونه، ئایا که هه لده سیت شوینی برینه که ی له پشتی دهر ده که ویت؟

هه ندیک له زانایانی فهرمووده، له مه سهرسوره ی نه رتریان گوتوه، گوتوو یانه ده بیت ههر پیغه مبه ریک خالیکی هه بیت، به لام هه موو پیغه مبه ران له دهستی راستیانه وه بوه، جگه له محمه د که تایه تمه نندی له زیوان شان کانی هه بوه، (دواتر باسی تایه تمه نندیه کانی محمه د ده که یین)، حاکم له وه ی درکی پی کراوه له وه هب کوری مونه بیه وه وه ریگرتوه و گوتوو یه تی: خدا هیچ پیغه مبه ریکی نه نارده خالیکی پیغه مبه رایه تی "ئاوها" له دهستی راستی نه بیت، جگه له پیغه مبه ری ئیمه که خالی پیغه مبه رایه تی له زیوان شانیدا بوه

بیگومان هم قسه یه قسه ی کوری مونه بیه هم محمه د به به لگه ی قسه ی (جگه له پیغه مبه ری ئیمه)، نازانم کوری مونه بیه هم زانینه ی له کوپه ئناوه، ده بیت پیغه مبه رایه تی خالی هه بیت، وه ک نه وه ی خال له ته و او کاریبه کانی پیغه مبه رایه تی بیت، له گه ل نه وه ی خال که موکورتیه له دروستکردندا، له بهر نه وه ی به شیکی دهر په ریوی جیاواز له سهرجه م له شولار نه بیت هیچ ته و او کاریبه کی خه لک کراو نیه

ئینجا ته ماشا بکه چون کوری مونه بیه له و قسانیدا باسی موری پیغه مبه رایه تی گوریوه بو دهر پیرینی خالی پیغه مبه رایه تی، نه وان نه وه نده له سهر هه له رویشتون، که وایان زانیوه موری پیغه مبه رایه تی خاله، ئاسان بوه لایان موره که به خالی پیغه مبه رایه تی بزائن، لئره وه روچوونه هه له کردنیان زیادی کرده، گوتوو یانه ده بیت ههر پیغه مبه ریک خالیکی هه بیت که پیغه مبه رایه تی نیشان بدات. له وه ی پیشت باسمان کرد، زانیت موری پیغه مبه رایه تی له بناغه دا هیچ پیوه نندیه کی به خاله وه نیه

هه ندیک له زانایانی فهرمووده فلهسه فاندوو یانه له سهر باه تی موری پیغه مبه رایه تی یان له سهر شوینی خال وه ک دهر یان پریوه، گوتوو یانه (نه و تایه تمه نندیه ی به په یامبه ری خودا به خشیوه که موری پیغه مبه رایه تی له پشتی داوه له لای دلییه وه که شهیتان ناچیتته جینگه ی تره وه، سهرجه م پیغه مبه ران موره که یان له دهستی راستیاندا بوه). هم دهسته وازه یه هیی جهلالی سیوتیه و له تایه تمه نندیه بچوکه کانه، نه وه ی لپی تیده گه یته نه وه یه موری پیغه مبه رایه تی له پشتی و له لای دلییه وه بوه، بو نه وه ی ریگه له شهیتان بگریت و نه هیلیت بچیتته دلییه وه، وه ک نه وه وایت شهیتان له پشته وه نه بیت ناچیتته دلوه، بوچی له سنگیه وه یان له ده مییه وه ناچیت، با وادابینن که شهیتان له پشته وه ده چیتته دلوه، وایت ریگه ی شهیتان بو چوونه دلی سهرجه م پیغه مبه ران کراوه یه، له بهر نه وه ی موری پیغه مبه رایه تی له دهستی راستیاندا بوه. خاوه نی تایه تمه نندیه بچوکه کانی پیغه مبه رایه تی بو همه چی ده لیت؟! شههابی قسقلانی له م باره یه وه نارزه یایی دهر پریوه و له په راویزی تایه تمه نندیه بچوکه کان گوتوو یه تی: همه کاریکی دروستکراوه، نه وه ی ئیمه لپیگه یشتوین که وه حی هاتن و شیوه ی چوونه دلی پیغه مبه ران بی مور بووه و هیچ شتیکی شراوه ی تیدانه بووه، جگه له پیغه مبه ره که ی ئیمه نه بیت

نه گه له مه دا وردینه وه، وایده بینن که موری پیغه مبه رایه تی له دهستی راست و له پیشت و روونتره له وه ی له پشتدایت، له بهر نه وه ی موری پیغه مبه رایه تی پول و نیشانه ی زانینه بو پیغه مبه رایه تی، باشتروایه له شوینیکی دیار بیت له چاو و بینیه وه، که له دهستی راستی بیت دیارتره، نه وه له پشتدایت به جلوه رگ داده پوشریت و تا پشت دهر نه خهیت نابینریت، به لام حه قیقه ت له دهر وه ی نه وانیه که نه مه یان گوتوه و به پیچه وانه ی نه وانیه که هه له بوون تیدا، موری پیغه مبه رایه تی خال نیه، خالیش موری پیغه مبه رایه تی نیه، وه ک له وه دا دهر زانیت که دهر مانخست

نه گه ر بلایت له قورئاندا هاتوه: { ما کان مجد ابا أحد من رجالکم لکن رسول الله و خاتم النبیین } [الأحزاب: 40] واته: محمه د باوکی هیچ پیاوکتان نه بووه به لام کوئا پیغه مبه ر و راسپارده ی

خودايه. له گوتنى (وخاتم النبیین) ئه وه نیشان نادات كه به مۆرى پيغه مبهرايه تى گوتراييت، ده ليم (خاتم) دوو به كاره پنانى هه يه، يه كه م: ئه وهى وهك مۆر يان پول به كار ديت، كه مۆرى نووسراوى پيغه كرئت وهك نيشانه تى ته واو بوونى، ئه وان مه به ستيان له مۆرى پيغه مبهرايه تى ئه م واتايه يه، واته نيشانه تى پيشاندانى پيغه مبهرايه تى به وهك له گه ل خوينا دا باسيان كر دوه. دوهم: به واتاي كو تايى، وهك ده گوتريت كو تايى خي لايك يان كو تايى به وهك له قور ئاندا هاتوه: {ولكن رسول الله وخاتم النبیین} [الأحزاب: 40] واته: به لام راسپارده تى خواديه و كو تا پيغه مبه ره. واته دوا پيغه مبه ره، ئه م به كاره پنانه تى دوهم له به كاره پنانى يه كه مه وه هاتوه له ريگه تى فراوانبوونى زمان، له بهر ئه وهى (خاتم) به واتا پول يان مۆر ديت، ئه مه يش له كو تايى نووسراودا نه ييت ناكريت، به كو تايى هه موو شتيك دانرا، له كاتى فراوانبوونى به كاره پنانى وشه كه، (فخاتم النبوه) له واتادا شتيكه و (وخاتم النبیین) شتيكى تره.

(17)

چون بيري پيغه مبهرايه تى به مي شكى محمه ددا هاتوه پيش هه موو شتيك ده ييت بزانيت، محمه د پيش پيغه مبهرايه تى به ده ر بوه له دابونه ريتى بوماوه ييى باوى قه ومه كه تى، له بهر ئه وهى وهك پيشتر باسما ن كر د. له وان به وه كه عه قلى خو رسكى زال بوه به سه ر عه قلى به ده سته اتوويدا (ته ماشاي نووسيني عه قليه تى عه ره تى له جاهيليه تا بكه)، هه ر يه كيك وا ييت، بيرياريك ده ييت به سه ره ستي بيرده كاته وه، له بهر ئه وهى مرو ف هيچ شتيك ريگري لى ناكات له بير كر دنه وهى كاروباره كانى جگه له وهى بكه ويته ژير ريگري نه ريتى بوماوه ييى و دابى باو و له ويوه عه قلى ده سته وتووى دروست ده ييت، به وه يش شته كان به عه قل ده يينيت. هيچ شتيك به مه عقوق نابيينيت، ئه گه ر له گه ل دابونه ريتدا نه گونجيت، له ويدا عه قلى ده سته وتووى له عه قلى خو رسكى ده باته وه و، زالده ييت به سه ريدا و: ريگري ده كات له بير كر دنه وهى له كاروباره كاندا، خودا ئه بوو عه للا به خشيت كه ده لاي ت بمثله ثم ييغى الحوت فى الغدر والمرء ينكر ما لم تجر عاده واته: وهك ئه وه يه كه شتيكى زلى هاوشيوه تى نه هه نكي مه به ست ييت وا يه، خه لك له شتيك خو ي لا ده دات كه له گه ل نه ريتى باودا نه يه ته وه وهك ئه م كه سانه ناتوان له دابى باوى بوماوه ييان ده ريچن، به لكوو ملكه چ ده بن بو به رده وامي پيدانى، به لام ئه وهى عه قلى خو رسكى زورزه وه نديت، زال ده ييت به سه ر عه قلى ده سته وتوويدا، ئه وه پيچه وانه تى ئه ويتره، واته ملكه چى دابى بوماوه ناييت، به لكوو له چاويلكه تى عه قلى خو رسكيه وه و به شيوه يه كى تايه تى ته ماشاي دونيا و هه ر شتيكى تر ده كات، ئه وهى حه ق ييت قبولى ده كات و ناحه قيشه رت ده كاته وه، له ويدا راسته ئه گه ر بلين كه ئه وه كه سيكي بيرمه نده و له ده ره وه تى دابونه ريتى بوماوه يييه. به م شيوه يه له وه قسه يه مان تيده گه يت، كه ده لين محمه د پيش پيغه مبهرايه تى له ده ره وه تى دابى زالى بوماوه ييى قه ومه كه تى بوه، له بهر ئه وه عه قلى خو رسكى زال بوه به سه ر عه قلى به ده سته اتووى دا، واته ئه و له بيرياران بوه.

ئه وهى نيشانده دات، له نه ريتى قه ومه كه تى ده رچوه ئه وه يه، كه له عه لى كورينه بووتاليب بيستراوه، گوتوويه تى به پيغه مبهريان گوت: ئايا قه ت بتت په رسته وه؟ گوتوويه تى: نه خير. گوتوويانه: ئايا مه يت خواردوه ته وه؟ گوتوويه تى: نه خير. تا ئيستا وا ده زانم ئه وانه تى له سه رى به رده وامن كافرن، نه يشمزانويه كتيب چييه و باوه ردارى چييه له و باره يه يشه وه كه به خه ديجه تى گوتوه، به خودا هه رگيز هيچ شتيك مه پنده تى بت و قه شه كان رق لى نه بوه. به بوچه ريبى قه شه تى گوتوه، هيچ پرسياريكم له لات و عه ز لى مه كه، هيچ شتيك هينده ينه وان رق لى نه بوه. وهك ئه وهى له نه ريتى قه ومه كه تى ده رچوو ييت، له عه ره فات له كاتى حه جدا وه سناوه و به پيچه وانه تى قه ومه كه وه سناوه و باوه رى به (حمس) نه بوه. به وهى قوره يش (حمس-كو ي احمس) بوون واته به په روشييه وه له ئايين و شه ردا كاريان كر دوه. خو يان به (حمس) ناونا، وهك په روشييان بو ئايين. نه ريتى ئه م په روشييه يه ئه وه بوه كه حه جيان بكر دايه له حه رم ده رنه چوون و له عه ره فات نه وه ستان له بهر ئه وهى له حه لاله كانه نه ك حه رامه كان. ئه وانى تر، واته سه رجهم عه ره به كان له عه ره فات ده وه ستان، ئينجا ده رويشتن به ره و موزده له فه. ئه و كارانه، وهك نه وه ستان له عه ره فات، وهك تايه تمه ندييه ك بوو

بۇ پەرۇشسىيەكانى عەرەب. حىكايەتخوانان گوتوويانە، دەلېن ئەوان كورانى ئىبراھىم و خەلكى
 حەرەم و سەرپەرشتىكارانى مال (كەعبە) و سەر بە مەككەن، ھىچ عەرەبىك لە پىنگەى ئەواندا
 نىيە، ھىچ شىك لەوہ گەرەتر دانەنن كە بۇ حەرەمى مەككە دايدەنن، ئىمە لە
 (حمس) پەرۇشانىن، بۇمان نىيە لە حەرەم دەرچىن، وازيان لە وەستان لە عەرەفە ھىنا و زياتر
 بەرەو موزدەلەفە چوون، بەلام سەرجمەى عەرەب بە ھەموويان لەویدا دەوہستان. بەمەيش
 ئورستوكراتىيەتى قورەيشت بۇ دەرەكەوئىت، بەلام محەمد ھەستىكى دىموكراسىيە ھەبوو،
 وەك لە شەرىعەتەكانى پاش پىغەمبەرايەتى دەرەكەوئىت، شانازىكردىنى بە باوان پەرەتكردەوہ و
 چاكەى ھىچ كەسىكى بە سەر كەسەوہ دانەنا، تەنھا لە خوداپەرستىدا نەبىت. بەوہيش ناكوك
 بوو لەگەل قورەيش دا، كە ئەو تەنانت لە پىش پىغەمبەرايەتى لەگەل خەلكدا لە عەرەفە
 دەوہستا. لە سىرەى حەلەبى دا ھاتوہ، ھەندىك لە ھاوہلانى گوتيان: پەپامبەرى خودامان
 بىنى پىش ئەوہى وەحىي بۇ دابەزىت لە عەرەفە لە سەر حوشترىك لەگەل خەلكەكەدا
 وەستابوو، تا لەگەلىاندا بىت و ھاوراىان بىت و لە لاين خوداوہ پشتگىرىيان بكات
 بەلگەى ئەوہى كە لە نەرىتى قەومەكەى پىش پىغەمبەرايەتى دەرچوہ ئەوہى، لە ئوم
 ئەيمەنەوہ ھاتوہ، گوتوويەتى: (بووانە) بىك بوہ قورەيش دەچوون بۇ لای و بە گەرەيان زانىوہ و
 خىريان بۇ كردوہ، واتە نەزريان بۇ كردوہ، كە ئازەلىان بۇ سەرىيوہ و لەویدا سەرى خويان
 تاشيوہ، ھەر سالىك جارىك، رۇزىك تا شەو لەویدا دەمانەوہ. ئەبووتالىب لەگەل قەومەكەيدا
 ھاتوہ و لەگەل پىغەمبەرى خودا قسەى كردوہ بۇ ئەوہىنەوئىش بىت، بەلام پىغەمبەرى رازى
 نەبوو، گوتوويەتى: بىنيم ئەبووتالىب لى توورەبوو، پورەكانىشى زور توورە بوون و گوتيان: ئىمە
 زور لە تۇ دەترسىن ئەوہى دەيكەيت كە خوت لە ئىلاھەكەمان لا دەدەيت، گوتوويانە: ئەى
 محەمد ناتەوئىت ئامادەى جەزنى قەومەكەت بىت، بۇ ئەوہى زياتر كويان بكەيتەوہ. وازيان
 لىنەھىنا بۇ ئەوہى پروات لەگەلىاندا وئەوئىش لەگەلىان رۇيشت و ئەوہى كە خودا وىستى
 ھەندىك لەوان داپرا، ئىنجا بە دلەراوكى و ترس و ھەلپرووزكانەوہ ھاتەوہ، گوتيان: چىت
 لىنەھتوہ؟ گوتى دەترسم جنوكە چووئىتە گيانمەوہ، گوتيان چون خودا تووشى شەيتانت دەكات و
 ھەموو خەسلەتىكى خىرت تىدايە، چىت بىنى؟ گوتى: ھەر جارىك خوم دانەواند بۇ ھەر بىك
 (بەكان كە لە تەنىشت بە گەرەكەوہ بوون واتە "بووانە")، لەویدا پياوئىكى سىيى درىز لە دووہ
 ھاوارم لىدەكات و دەلئىت دەستى لى مەدە ئەى محەمد، گوتى لە دواى ئەوہوہ تا بوہ
 پىغەمبەر بۇ جەزەكەيان نەرۇيشت

ئىبىنىيەك بۇ درىزەدان: بىگومان كە لە محەمد توورە بوون و سەرگوتيان كردوہ، ناچار بوہ
 لەگەلىاندا پروات و پە بى پەرەزامەندى دلى خوى و لە توورەبوونى ئەوان، بىزار بوہ و ئەمەيش
 كارى تىكردوہ و ھەلچوہ، كاتىك بىنىويەتى كە قەومەكەى نىك بەكان بوونەتەوہ و كىرئوشيان
 بردوہ و خويان بە بەكانەوہ نووساندوہ و لە خويان گرتوہ و بە گەرەيان داناوہ، ئەم كردەوانەيش
 كارىگەرى زورتى لىكردوہ، دەمارەكانى و مېشكى ھەلچوون و ئەوہى بەسەرھاتوہ كە
 بەسەرىدا ھاتوہ، لەو حالەتە زانراوہى بۇ ھاتوہ وەك رووداوى سىنگەلپىنەكە، كە خەونى بە
 تارمايىيەكى سىيى درىزەوہ بىنىوہ، خوى لەو حالەتەدا بوہ كە بى پەرەتكردەتەوہ و نەبوئىستوہ
 بە گەرەى دابىت و لى نىك بىتەوہ، گوئى لە دەنگىك بوہ پى گوتوہ: (من لە دووہم ئەى
 محەمد و دەستى لى مەدە.) ئەم دەنگە دەنگى خوى بوہ و لە خوى گوئى لىبوہ نەك لە
 تارمايىيەكى بىنراو. ھەرۋەھا ئەو دەنگانەى كە گوئى لى بوہ، بەم شىوہى بوون، بە بەلگەى
 ئەوہى خەلكى تر لەوانەى لەگەلىدا بوون گوتيان لى نەبوہ. ھەرۋەھا تارمايىيە سىيىكەيش
 جگە لە خوى كەسى تر نەبىنىوہ، زور فورس نىيە لەمە تىگەى، پاش ئەوہى ئەم باسەمان
 پىشكەش كرديت

گەرەنەوہ بۇ باسەكە

ئەمە ھەمووى بەلگەيە بۇ ئەوہى محەمد پىش پىغەمبەرايەتى لە دەرەوہى نەرىتە باوہ
 بۇماوہىيەكانى قەومەكەى بوہ، دەرچوون لەو نەرىتانە كارىكى زور گەرە نەبوہ، خراپترىن شت
 بىنەرسنى بوہ، دەرچوون لە بىنەرسنى نە بىركردەنەوہى وىستوہ و نە عەقلىكى گەرەپىش،
 ئەگەر پىنگەيشتوان لە سەر بۇچوونى باوان نەرۇبىشتنايە، ھىچ عەرەبىكى جاھىليەتت نەبىنى
 بىنەرسنى پەرەتەكاتەوہ و پشتى تى نەكات. لە ولاتى عەرەبدا، محەمد يەكەم كەس نەبوہ
 بىنەرسنى پەرەتەكاتەوہ و رقى لى بىت، ئەمە لە دووتوئى كىبى سىرەى پىغەمبەرايەتى
 دەربارەى خوداپەرستان يان حەنىفىيەكاندا ھاتوہ، خەلكانى وەك وەرەقەى كورى نەوفەل و

عبدالولای کوری جه‌حش و عوسمانی کوری حوه‌یرس و زه‌یدی کوری عه‌مرو کوری نه‌فیل هه‌بوون که بتپه‌رستیان وه‌لاوه ناوه

ئه‌مانه ده‌نگوپاس و چیرۆک‌کیان هه‌یه که خاوه‌ن سیره‌ی هشامی له ئیبن ئیسه‌حاقه‌وه وه‌ریگرتوه، ده‌لیت: قوره‌یش له جه‌ژنیک له‌جه‌زنه‌کانیان، لای بتیک له‌بته‌کانیان کۆبوونه‌ته‌وه و خێریان کردوه و مه‌ریان سه‌رییوه، به‌گه‌وره‌یان داناوه و له‌ویدا ماونه‌ته‌وه و گرینگیان پێداوه، جه‌ژنیک بوو که له‌سالیکدا یه‌ک رۆژیان بۆ ته‌رخانده‌کرد، گوتی: چوار که‌س له‌و جه‌ژنه‌نجاتیان بوو، خۆیان له‌و جه‌ژنه‌رزگارکردبوو، نه‌و چواره که‌ باسمان کردن و بوون به‌هاورێ و نه‌ینیی یه‌کتریان شارده‌وه، گوتیان: به‌لێ، به‌یه‌کتریان ده‌گوت، فێرین به‌خودا چی ده‌لین، که‌ له‌سه‌ر ئایینی باوکیان ئیبراهیم ده‌رچوون و هه‌له‌یان کردوه، یه‌ک شوینی پاک ییوه‌ نییه و نه‌ده‌بینیت و نه‌ده‌بیستیت، نه‌زه‌ره‌ی هه‌یه و نه‌قازانچیش، ئه‌ی قه‌وم بیر له‌خۆتانیکه‌نه‌وه، ئیوه به‌خودا له‌سه‌ر هیچ شتیکی نین، گوتی: له‌ولتاندا بلابوونه‌وه و به‌دوای حه‌نیفیه‌دا ده‌گه‌ران، واته‌ ئایینی ئیبراهیم. ئیبن جه‌وزی کۆمه‌لیکی تری بۆ نه‌و چواره زیادکردوه، له‌وانه‌ نه‌بووبه‌کری سدیق، ره‌باب کوری به‌راو، ئه‌سه‌عد کوری کریتی حه‌میری، قه‌یس کوری ساعده‌ی ئه‌یادی و باوکی قه‌یس کوری سرمه، به‌لام وه‌ره‌قه‌ی کوری نه‌وفل بوو به‌یه‌هوودی و وازی لێهێنان، ئینجا بوو به‌نه‌سرانی و به‌توندی گرتی و دوای کتیبی خه‌لکه‌که‌ی که‌وت، تا له‌زانستی ته‌هلی کتیب فێربوو، گوتیان نه‌گه‌یشت به‌یه‌یامبه‌ره‌که‌ و دوا که‌س بوو له‌و کاته‌دا مرد و به‌موسولمانی نه‌مرد. ئه‌مه‌ راستنیه‌ که‌ باسی سه‌ره‌تای وه‌حی کرا، گوتیان خه‌دیجه‌ محه‌مه‌دی برد بۆ لای وه‌ره‌قه‌ی کوری نه‌وفل، په‌رسیاری لێ کرد و گوتی: برازا که‌م چی ده‌بینیت؟ کاتیک رووداوه‌که‌ی بۆ باسکرد، وه‌ره‌قه‌ پێی گوت: ئه‌مه‌یه‌ باوه‌رپێکراو و نه‌پێپارێز، که‌ بۆ موسا دابه‌زیوه، به‌خه‌دیجه‌ی گوت: کوره‌مامه‌که‌ت راستگۆیه‌ و ئه‌مه‌ سه‌ره‌تای پێغه‌مبه‌رایه‌تییه‌، له‌قه‌سه‌یه‌کی تردا ئه‌مه‌ پێغه‌مبه‌ری ئه‌م ئومه‌ته‌یه

ئه‌م قسه‌یه‌ جگه‌ له‌باوه‌رکردن به‌پێغه‌مبه‌رایه‌تی محه‌مه‌د هیچی تر نییه، ئه‌وه‌ی به‌لای ئیمامه‌ بلیمه‌ته‌کانه‌وه زیاتر باوه‌رپێکراوه، که‌ وه‌ره‌قه‌ گه‌ییشه‌ته‌ زه‌مانی بانگه‌وازی خودا په‌رستی و موسولمانی و ئینجا مردوه، به‌لام عبدالولای کوری جه‌حش که‌ کوری پوری "خوشکی باوکی" محه‌مه‌د بوه (ناوی ئومه‌یمه‌ کچی عه‌بدولموته‌لیب بوه)، ئه‌ویش گه‌ییشه‌وه به‌کاتی بانگه‌شه‌که‌ و بوه به‌موسولمان و له‌گه‌ل کۆمه‌لیک موسولماندا کۆچی کردوه بۆ حه‌به‌شه، ژنه‌که‌یشی دایکی حه‌بیبه‌ی کچی ئه‌بی سوفیان بوه و بوه به‌موسولمان و له‌گه‌لیدا رویشته‌وه، کاتیک چوه بۆ نه‌وی وازی له‌موسولمانی هێناوه و به‌نه‌سرانی مردوه، پاش به‌نه‌سرانییوونی سه‌ردانی موسولمانانیکردوه و پێی گوتوون، ئیمه‌ چاومان کردوه‌ته‌وه و ئیوه‌ خه‌والون و چاوتان نوته‌نوته‌کیه‌تی، واته‌ ده‌بینین و ئیوه‌ داواک بینین ده‌که‌ن، نازانم بۆ پێیان ده‌لیت داواک بینین ده‌که‌ن، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی ئه‌وانیش وه‌ک نه‌و چاویان کردوه‌ته‌وه، به‌لکوو له‌حقیقه‌دا پێچه‌وانه‌ی قسه‌که‌ی ئه‌وه، نه‌و له‌چاوترووکاندندا بوه و ئه‌وانیش چاوکراوه‌ بوون، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نه‌وان له‌بتپه‌رستی رایان کرد و چوونه‌ ئیبنی ئیسه‌لامه‌وه، که‌ هیچ هاوبه‌شیک قبول ناکات، نه‌وان له‌و زیاتر له‌خودا نزیک بوون، به‌لام نه‌و بوو به‌نه‌سرانی که‌ بۆنی هاوبه‌شی پێدا ده‌که‌ی وه‌ک باوک و کور و پوچی قودس، کام تیم له‌چاوترووکاندندا بوون و کامیان کراوه! له‌وانه‌یه‌ کوری جه‌حش جاریک کاریگه‌ریی بتپه‌رستی له‌گیاندا ماییت، بۆیه ئایینی نه‌سرانی بۆ نه‌و زیاتر گونجاوتر بوه له‌وه‌ی ئیسه‌لام، بۆیه نه‌و قسانه‌ی کردوه که‌ کردوویه‌تی

به‌لام عوسمان کوری حوه‌یرس نه‌گه‌یشت به‌بانگه‌شه‌که‌ و چوو بۆ لای قه‌یسه‌ری رۆم و بوو به‌نه‌سرانی و پێگه‌ی باشی هه‌بوو له‌وی، به‌لکوو کوری هشام گوتی: عوسمان کوری حوه‌یرس لای قه‌یسه‌ر قسه‌یه‌کی هه‌یه که‌ نه‌یه‌یشت (حدیث الفجار) باس بکه‌م، که‌ له‌سه‌ر رێگه‌ی په‌یامبه‌ر نه‌ماوه. ئیبن هشام پاش ئه‌وه‌ی باسی فجاری کرد (قسه‌ی فجار له‌وه‌ درێژتره‌ که‌ باسکرد، ئه‌وه‌ی رێگه‌ی لێگرتم به‌دواداچوونی بۆ بکه‌م ده‌رچوونی بوو له‌رێی په‌یامبه‌ری خودا). ئه‌مه‌ هه‌له‌یه‌کی کوشنده‌یه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی رێگه‌ی په‌یامبه‌ری خودا وا فه‌رز ده‌کات، که‌ به‌دواداچوون بکه‌یت بۆ هه‌ر قسه‌یه‌ک ته‌گه‌ر له‌دووریشه‌وه‌ پێوه‌ندیی به‌وه‌وه‌ هه‌ییت، ده‌بوایه له‌به‌ر هۆیه‌کی هه‌یچووپوچ ده‌راره‌ی قسه‌که‌ی عوسمانی کوری حوه‌یرس لای قه‌یسه‌ر له‌به‌دواداچوون نه‌وه‌ستایه. لای من ئیبن هشام خراپه‌ی له‌گه‌ل زانست و حقیقه‌دا کردوه به‌کورترکردنه‌وه‌ی به‌سه‌ره‌تای ئیسه‌حاق و لابردنی شتیکی زور، ته‌گه‌ر باسی بکردایه،

به سه رهاتی محمه دمان باشت ده زانی و ده بینی، به تاییه تی له مه زیاتر که ئیستا ده یزانی، به تاییه تی له لابرندی هر قسه یه ک که نه یارانی محمه د کردیتیان، نه مرو ناتوانین بگه ریینه وه بو سیره تی ئین ئیسحاق له بهر نه وه ی ونبوه و دیار نییه، ئین هشام کورتی نه کردوه ته وه، به لکوو کوشنوویه تی و مراندوویه تی، به لام زهید کوری عه مرو کوری نه فیل، ده لاین پش پیغه مبه رایه تی، ماوه یه ک له سه ر ئایینی ئیبراهیم بو، نه بو به یه هوودی و نه سرانی، وازی له بته رستی، خیر و قوربانی هیناوه، دژی زینده به چالکردنی کچ وه ستاوه ته وه، ده لاین زینده به چالکراوانی زیندوو کردوه ته وه، واته هر که سیک بیویستایه کچه که ی زینده به چال بکات بردوویه تی بو لای خوئی و به خپوی کردوه. ده لاین به وه دهستی پی کردوه، که عه بیی قه ومه که ی نیشانداده، نه گه ر یرویشنایه بو که عبه گوتوویه تی فرمانته، به راستی نه مه کوبلایه تیه، په نا بو نه وه ده به م که ئیبراهیم په نای بو بردوه

ئین ئیسحاق گوتوویه تی: هشام کوری عه روه له باوکیه وه وه ریگرتوه و ئه ویش له نه سماوی کچی نه بو به کری دایکیه وه وه ریگرتوه، گوتوویه تی: زهید کوری عه مرو کوری نه فیلم بینی پیر بو، شیخیک بو بو خوئی و پشتی دابوو به که عبه وه، ده یگوت: نه ی خه لکی قوره بش، به وه ی گیانی زهیدی کوری عه مروی به دهسته، جگه له من کهستان نه چوونه ته سه ر ئایینی ئیبراهیم، ئینجا گوتوویه تی: خودایه نه گه ریزانم کام ده موچاوت خوشده ویت، به وه وه تووم ده په رست، به لام نایزانم، ئینجا به هه وه سی خوئی سوچه دی بردوه. له سیره ی حه له بیدا هاتوه: زهید کوری عه مرو کوری نه فیل، سه رزه نشتی قوره یشی کردوه و پی گوتوون به وه ی گیانی زهیدی کوری عه مروی به دهسته، من نه بیت هیچ کهستان له سه ر ئایینی ئیبراهیم نین. ته ناته خه تابی مامی له مه ککه ده ریکرد و له حه ررا جینشینی کرد، په کیک به سه ره وه دانا چاودیری بکات و ریگری لیکات، نه گه ر به ویت بیته ناو مه ککه وه، نه وه ک به زور ئایینه که یان لی تیکدات. له سیره ی ئین هشام دا هاتوه: زهیدی کوری عه مرو له مه ککه ده رچوو، له نه رزی دده و داوای حه نیفیه ی ئایینی ئیبراهیمیده کرد، سه فییه ی کچی حه زره می "هاوسه ری" هه رچه ند بینیتی که خوئی ئاماده ده کات بو ده رچوون، ده بوایه مؤله ت له خه تاب کوری نه فیل وه ریگری. نه م خه تاب کوری نه فیله ی "باوکی عومه ری کوری خه تاب" مامی بو و له دایکه وه برای بو. گله بیی نه وه ی لیده کات که ئایینی قه ومه که ی به جزیویشته. خه تاب سه فییه ی ناگادار کردبو وه، نه گه ر بنیت ده یه ویت شتیک بکات، وه ره مؤله تم لیوه رگه. گوتی: خه تاب ئازاری زهیدی دده و ده ریکرد بو سه رووی مه ککه، له حه ررا له به رانه ر مه ککه نیشته جی بو. خه تاب هه ندیک گه نجی قوره یشی بی سیف و بی ره وشتی راسپاردبو پی گوتوون: نه هیلن بیته ناو مه ککه وه، به نه پنی نه بیت نه چوه ناو مه ککه وه، نه گه ر به وه یان بزانیایه، مؤله تیان له خه تاب وه رده گرت و ئازاریان دده و ده ریانده کرد، له بهر نه وه ی ئایینه که یان لی تیکدات، ده بیت په کیکیان چاودیری بکات. نه مانه هه موویان پش محمه د له نه رینه بو ماوه بییه کان ده رچوو بوون، به تاییه تی زهیدی کوری عه مرو کوری نه فیل، نه گه ر نه مه وه ک محمه د پیغه مبه ر نه بیت، هیچ نه بیت نیوه پیغه مبه ریک بو بو خوئی، له بهر نه وه ی وازی له بته رستی هیناوه و له و گوشته یشی نه خواردوه که بو بته کان سه رده پیران، زینده به چالکردنی کچانی ره تکرده ته وه، قه ومه که ی له ناته واوی و عه بیی ئالیه که یان ناگادار کردوه ته وه و سه رزه نشتی کردوون، تا له مه ککه ده ریانکرد و ریگه یان لیگرت بجینه ناوییه وه و ئازاریان دا و له حه ررا نیشته جیان کرد، به لام نه مه به شیوه یه کی که متربوو له وه ی به محمه د کرا، نه گه ر زهید هیمه ت، زهیر، توندوتولیو سه بری محمه دی هه بوایه، نه گه ر ژیری و زمانزانی و نه و توانایه ی محمه دی هه بوایه، نه گه ر نه و هاوکارییه ی بو هه بوایه که بو محمه د هه بوو له بینین و زانیی نه وه ی له کتیه کونه کاند هاتوه؛ له چیروکی پیغه مبه ران و ده نگوباسیان، نه گه ر نه و خواست و نامانجه گه وره یه ی محمه دی هه بوایه له رابوونی گه وره، هیچی له محمه د که متر نه بوو، نه میش وه ک محمه د ده بوو. نه وه ی ده هینا که محمه د هینای، له وانه بوو که محمه د په کیک بوایه له شوینکه وتوانی

پیگومان محمه د سه رسام بوو به زهید و کاری تیکردبوو، شتیشی لیوه رگرتوو. له عایشه وه گیراوه ته وه، به قوره یشی گوتوه، خودای گه وره به رانی خه لقی کردوه، له ئاسمانه وه ناو ده بارنیت، له وه رگه ی له سه ر زهوی بو سه وز ده کات، ئینجا ئیوه دوور له ناوی خودا سه ری ده برن، هیچ شتیکم له وه تام نه کردوه که به فیل هاتوه تا خودا نه و په یامه ی پی به خشم له بوخارییه وه له عه بدوللای کوری عومه ره وه وه ریگرتوه، پیغه مبه ری خودا پش نه وه ی وه چی

دابهزیت، زهید کوری عەمرو کوری نەفیلی دەبینی، سفرەیهک پێشکەش بە پەيامبەر کرا که گۆشتی مەری لە سەر بوو، بۆ غەیره خودا سەرپرابوو، پێغەمبەریش بە ئەوی بەخشیوه، رازی نەبوه لێی بخوات، گوتووێتی: من لەوه ناخۆم که بۆ پتە کانتان سەری دەپرن، ناخۆم تا ناوی خودای لە سەر نەگوترايێت. ئەم دوو فەرموودهیه، پالەشتیی ئەوه دەکەن که محەمەد ئەم بۆچوونە لە زهید وەرگرتوه و کاریگەریی لە سەری هەبوه

جیاوازیی نێوان محەمەد و ئەم زهیده ئەوهیه، که نەیزانیوه کام پێگە لای خودا پیرۆزه، تا لەو پێگەیهوه ئەو بپەرسێت، وهک پێشتر باسمان کرد، محەمەد پێگە خوشەوێستەکە لای خودای دۆزیهوه و خودای پێ پەرسێت، ئەویش ئایینی ئیسلام بوو، که محەمەد دەلێت ئایینی باوکه ئیبراهیمیهتی، جیاوازییهکی تریش هەیه، لە دەرچوون لە نەریتی قەومەکە و هەستاوه، نەک پێغەمبەر و هەستايت، بەلکوو لەوهیشهوه دەرچوو که نەریتی ئایینه، خۆی دۆزیهوه و رابووێکی ئایینی عەرەبی جیهانی گەرە لە پێگە ئەو نەریته نوێوه بەرپا کرد

محەمەد لە سەر زهید گوتووێتی: ئەم تەنزا بە خۆی ئایین دەبەخشێت بە ئومەتێک، گوتیان سەعیدی کوری زهید گوتووێتی: ئەي پێغەمبەری ئیسلام، وهک زهیدی باوکمت بینی و پێی گوتی، داواي لێبوردنی بۆ بکه، گوتووێتی: بەلێ داواي بۆ دەکەم، ئەو لە رۆژی قیامەتدا بە تەنزا ئایین بە ئومەتێک دەبەخشێت

خاوهنی سیرهتی هیشامی هەندێک لە شیعەرەکانی هیناوه تەوه و گوتووێتی: زهید بن عەمرو بن نەفیل لە سەر دوورکەوتنەوه لە ئایینی قەومەکە و ئەو ئازارە لێی بینین هۆنیوه تەوه

أدين إذا تقسمت الأمور أربا واحدا أم ألف رب
كذلك يفعل الجلد الصبور عزلت اللات والعزى جميعا
ولا صنمى بنى عمرو أزور فلا عزى أدين ولا ابنتيها
لنا فى الدهر إذ حلمى صغير ولا هبلا أدين وكان ربا
وفى الأيام يعرفها البصير عجت وفي الليالى معجبات
كثيرا كان شأنهم الفجور بأن الله قد أفنى رجالا
فيربل منهم الطفل الصغير وأبقى آخرين ببر قوم
كما يتروح الغصن المطير وبيننا المرء يعثر ثاب يوما
ليغفر ذنبى الرب الغفور ولكن أعبد الرحمن ربى
متى ما تحفظوها لا تبورا فتقوى الله ربكم احفظوها
وللكفار حاميه سعير ترى الأبرار دارهم جنان
يلاقوا ما تضيق به الصدور وخزى فى الحياه وإن يموتوا
:هروهها ئەوهى لە شیعەرەکانیسیرهی هیشامیدا هاتوه، دەلێت
وقولارصینالا ینى الدهر باقيا إلى الله أهدى مدحتى وثنائيا
إله ولا رب يكون مدانيا إلى الملك الأعلى الذى ليس فوقه
فإنك لا تخفى من الله خافيا ألا أيها الإنسان إياك والردى
فإن سبيل الرشده أصبح باديا وإياك لا تجعل مع الله غيره
وأنت إلهى ربنا ورجائيا حنانيك إن الجن كنت رجاوهم
أرى أدين إليها غيرك الله ثانيا رضيت بك اللهم بك ربا فلن
بعثت إلى موسى رسولا مناديا وأنتالذى من فضل من ورحمه
إلى الله وفرعون الذى كان طاغيا فقلت له فاذهب وهارون فادعو
بلا وتد حتى اطمانت كما هيا وقولا له أنت سويت هذه
بلا عمد أرفق إذا بك بانبا وقولا له أنت رفعت هذه
منيرا إذا ما جنه الليل هاديا وقولا له أنت سويت وسطها
فيصبح ما مست من الأرضاحيا وقولا له من يرسل الشمس غدوه
فيصبح منه البقل يهتز رابيا وقولا له من ينبت الحب فى الثرى
وفى ذاك آيات لمن كان واعيا ويخرج منه حبه فى رؤوسه
وقد بات فى أجعاف حوت لباليا وأنت بفضل منك نجيت يونسا
لاكبر إلا ما غفرت خطائيا وإنى لو سبحت باسمك ربنا
على وبارك في بنى وماليا قرب العباد ألق سيبا ورحمه
:هروهها دەلێت

له الأرض تحمل صخرا ثقالا وأسلمت وجهي لمن أسلمت
على الماء أرسى عليها الجبالا دحاها فلما رأها استوت
له المزن تحمل عذبا زلالا وأسلمت وجهي لمن أسلمت
أطاعت فصبت عليها سجالا إذا هي سيقت إلى بلده

زۆر به كورتى واته: ئەو مېلەتەى كە ھەزار خودای ھەپت یان یەك خودا باشترە، بۆیە خەلكى
بە توانا عیزە و لاتى تێكشكاند. بۆیە نە ھىچ بێتێك ناپەرستم نە لات و نە مەنات و نەش ھوبەل.
ئەمەش بۇ خەلك باشترە، لەبەر ئەوھى لەو كاتانەدا چەندین شتى خراپەكاریان كرد و رووداوى
نابەجئ روويدا و خەلكى ستەمكارى لەناوبرد و من رووم كردە خودا و بوم بە موسلمان، رووم
كردە خودایەك كە شاخى لەسەر ئەرز دانا . خەلكا تێكیش گوێرایەل بوون كەچى مشتومرى
. دروستكرد لە كاتى ھاتنیا بۆ ولاتەكەیان

ئىبن ھشام گوتى قەسیدەى (یائىه)، ھىی ئومەییە كورى ئەبى سەلتە، قەسیدەكە جگە لە
دوو دێرى یەكەم و دوھم و دێرى پێنجەم و كۆتاییەكەى، سەرواكەى دێرى یەكەم واتە نیو دێرى
یەكەمى بەدەر لە ئىبن ئىسحاق ھاتو

بۇ ئەم شیعەرە وا دەبینین كە لەفز و دەریزىنى قورئانى تێدايە، لە پێش قورئان گوتراو، دەشیت
ھەندێك ئایەتى قورئانى لە سەر حساب بكریت، ئومەییە كورى سەلت شیعرى زۆرى ھەيە كە
دەشیت ئایەتە قورئانییەكان لە سەرى حساب بكریت، لە لایەنى دەریزى و لەفز و
باسكردنیشەو

ئەوھى محەمەد لە سەر زەبىدى كورى عەمرو كورى نەفیلگوتوویەتى، كە خۆى بە تەنھا ئایین بە
ئومەتێك دەبەخشیت، لە سەر قەیس كورى ساعدەى ئەیادیشى گوتو، ئەمیش وەك
ئەوانەى تر لە حەنەییەكان بوو، محەمەد پێى راگەییشت، باسى بۆ ھاوڕێكانى كرد، گوتى:
بىنیویەتى (پێش پێغەمبەرایەتى) گوتارى بۆ جەمەل ئەورەق دەدا لە عوكاز، بەلام قسەكانى
لەبەر نەكرد، بەلام ئەبووبەكر ھەلسا و گوتارە بەناوبانگەكەى باسكرد

بەمەدا دەزانیت كە محەمەد بە كاروبارى ئەمانەى زانیو، ئەمانەیش بە دەرچوونیا لە نەرىتە
بۆماوھییەكاندا بە نىمچە پێغەمبەرنێك دادەنران، ھەرۆھەا دەربارەى پێغەمبەرەكانى پێشوو بە
ئىسرائیل و خەلكى تریشى زانیو، ھەرۆھەا باسى خالیدی كورى سیناى عەبسى بۆ
ھاوھەلانى كردو، لەو كاتەدا كە شاندىكى بەنى عەبس ھاتن بۆ لای، پرسىارى لێكردن كە ئایا
نەوھى ماوھەتەو، گوتیان: كچێكى بوە ئەویش نەماو، ئینجا باسكردو بۆ ھاوھەلانىگوتوویەتى:
پێغەمبەرنێك بوو قەومەكەى و نیاں كرد. محەمەد نەگەییشت بە خالیدی كورى سیناندا، گوتیان
ئاگرێك لە ئیوان مەككە و یەسەرب لە زەویەو دەرچو، خەرىك بوە عەرەب بپەرستیت، ئەم
خالیدە نەپوشتو بپەرستن، لەوانەى ئەم ئاگرە گرکانێك بوو پێت ھەلچوو پێت، زەوى حىجاز
گرکانییە و وەك چۆن گەرماى زۆر ئەو ناوچەى داگرتو، باسى ئەویان نەكردو كە خالیدی
كورى سینان ھىچى لە بتەكان كەردبیت، بەلام بە قەومەكەى گوتو نەپەرستن، وەك چۆن
نەپوشتو ئاگر بپەرستن، سەرەراى ئەوھى بتەكان لە ولاتى عەرەبدا مێژووەكەى بۆ زەمانى
عەمرو كورى لەحى خوزاعى جورھەمى دەگەرێتەو، وەك لە شوئىنى خۆیدا باسیدەكەین،
ھەرچۆنێك بێت قسەكەى پێغەمبەر كە گوتوویەتى خالید كورى سینان پێغەمبەرنێك بوو
قەومەكەى و نیکرد، بەلگەى ئەوھى كە پێغەمبەر لە عورف و زانییدا چاكسازىخوازبوو و نەرىتە
باوھەكانى وەلاوھ ناوھ و چاكسازى تێدا كردو

ئەوھى بۆ زانینى ئەوھى كە پێغەمبەر چاكسازىخوازێكە و لە كاروبارەكان تێگەییشتو و رێگەى
خێرى ناسیوھو پێى دا رۆبشتو و فەرمانى كردوھە لە سەرى پیرۆن و رێگەى شەرى زانیو و خۆى
لێ لاداو و فەرمانى كردو خۆیانى لێ لادەن، قسەكەى شاندىكەى ئیزیدە كە لە عەلقەمەى
كورى یەزیدى كورى سوھىدى ئیزیدیەو ھاتو، دەلێت: باوكم بۆى گێرامەو، كە لە باپیرمەو
سوھىد كورى حارس گوێى لێ بو، گوتوویەتى: شاندىكى حەوت كەسى لە قەومەكەم چووین
بۆ لای پێغەمبەرى خودا، كە چووینە لای سەرسام بوو بە سیما و جلوبەرگ و
خۆرازاندىوھەكەمان، گوتى: ئیوھ كین؟ گوتمان: ئیمانداران، بزەيەكى كرد و گوتى ھەر قسەيەك
حەقیقەتێكى تێدايە، حەقیقەتى باوھردارى ئیوھ چىیە؟ گوتمان: پانزە خەسلەت، پێنجى
نیراوانت فەرمانى پێى كردوون كە باوھرى پێى بكەین و پێنجى تۆ فەرمانت كردو كە كارى پێى
بكەین و پێنجەكەى تریش لە جاھیلیەتەو پێى راھاتووین، ئایا رقت لە ھىچیانە؟ پەيامبەرى
خوداگوتوویەتى: ئەم پێنجە چىن كە نیراوانم فەرمانى پێى كردوون بۆ ئەوھى باوھرى پێىكەن؟

گوتمان: فرمانی پی کردوین که باوهرمان به خودا و پهری و کتیبه‌کانی و په‌یامبه‌رانی و ژپانه‌وه‌ی پاش مردن هه‌ییت، گوتی: ئەو پینج کاره چین که فرمانم پی کردوون باوهرتان پی هه‌ییت؟ گوتمان: فرمانت کرد بلین بیجگه له‌خودا هیچ ئیلاهیکی تر نییه، نوژ بکه‌ین و زه‌کات بده‌ین و رۆزوو بگرین و ئەگەر هەر کەسێک توانای هه‌ییت حه‌ج بکات، گوتی ئەو پینجە چیه له‌جاهیلییه‌وه له‌سهری راهاتوون؟ گوتمان: سپاسگوزاری له‌کاتی خوشگوزه‌رانیدا، سه‌بر له‌کاتی ته‌نگانه‌دا، رازی بوون به‌قه‌زاوقه‌ده‌ر، راستگویی له‌گه‌ل په‌کتر و وه‌لاوه‌نانی پیخۆشبوون به‌زیانی ئەوانیتر و خوشحالبوون به‌ناخۆشییه‌کانی نه‌یاران، په‌یامبه‌رگوتوو په‌تی: له‌وانه‌یه‌هه‌کیم و فه‌قیهه‌کان به‌زانین و فه‌قیهه‌کانیان ببوونابه‌ته‌په‌یامبه‌ر. له‌قسه‌کانی (له‌وانه‌یه‌فه‌قیهه‌کانیان ببوونابه‌ته‌په‌یامبه‌ر) بزانه‌واتای پیغه‌مبه‌ر له‌زانین و عورفی پیغه‌مبه‌ردا چیه. ئەوه‌ی باس‌مان کرد ده‌شیت لای محمه‌د به‌هۆکاری دروستبوونی بیری پیغه‌مبه‌را په‌تی دابنریت، به‌لام هۆکاریکی تر هه‌یه که باس‌مان نه‌کرد، گرینگترین هۆکار و گه‌وره‌ترینیان، که ته‌نزا له‌محمه‌ددا هه‌بوو به‌ده‌ر له‌وانه‌ی خودا په‌رست و فه‌قیهه‌کانی پینشووی، که گوتمان ئەوان نیوه پیغه‌مبه‌رن، ئەویش خه‌ون بینینه‌کان په‌تی، که ده‌بینی و قسه‌ی له‌گه‌لدا ده‌کات، پینتر به‌درژی باسی ئەوه‌مان کرد، زانیت که ئەو خه‌ونبینینه له‌مندالییه‌وه بو محمه‌د هاتوه، ئەو وینا کردنه جگه له‌حاله‌تی نااسایی له‌هیچ کاتێکدا بو هاتوه، که له‌و حاله‌ته‌دا هه‌لچوونی ده‌ماره‌کان دروست بوو و له‌هه‌ستی ده‌ره‌کی داینه‌پریوه و له‌بوورانه‌وه‌ی ته‌واودا نه‌بوو، سه‌ره‌رای ئەوه‌ی له‌هۆشخۆچوونه‌وه‌دا بووه.

محمه‌د بو ماوه‌یه‌کی زۆر نه‌یده‌زانی. ئەوه‌ی وینای ده‌کات و به‌خه‌ون ده‌بینیت چیه؟ ئایا په‌ریه‌یان شه‌یتان؟ ته‌نانه‌ت واپزانی وه‌ک ئەو جنۆکانه‌یه که قه‌شه‌کان هه‌یانه، به‌خه‌دیجه‌ی ده‌گوت: ده‌ترسم بیهه‌قه‌شه، واته‌ئوه‌ی ده‌بینم و ده‌بیستم سه‌ر به‌جنۆکه‌ییت وه‌ک ئەوانه‌ی قه‌شه‌کان، به‌لام دواجار باوهری به‌وه‌هینا ئەوه‌ی ده‌بینیت په‌ریه‌نه‌ک شه‌یتان، پاش ئەمه‌یش ناوی لێنا ئیسرافیل و پاشان جوبرائیل، پینتر باس‌مان کردوه و پتویست به‌دووباره‌کردنه‌وه‌ناکات.

ئهمه‌یش بو چاکه‌ی خه‌دیجه‌ده‌گه‌رتنه‌وه، که ترسه‌که‌ی ره‌وانده‌وه و له‌سه‌ر ئەوه‌جیگیری کرد که به‌یه‌قینی باوهری به‌وه‌ییت، که ئەوه‌ی ده‌بینیت په‌ریه‌نه‌ک شه‌یتان، بویه محمه‌د تا کۆتایی ژپانی له‌باسکردنی خه‌دیجه‌نه‌وه‌ستا، که چهند چاکه‌ی به‌سه‌ره‌وه‌هه‌بوو، تا عایشه ئیره‌یی پی بردوه، له‌هه‌ر کاتێکدا که باسی کردوه، رۆژنکیان که وه‌سفی خه‌دیجه‌ی کردوه و پیی گوتوه: چیت داوه له‌پیره‌ژنکی روومه‌تسوور که خودا له‌و باشتری پنداوت لێره‌دا بۆت روون ده‌ییته‌وه که چهند جیاوازی له‌ژپان سه‌فیه‌ی خیزانی زه‌ید کوری عه‌مرو و خه‌دیجه‌ی خیزانی محمه‌د هه‌یه، سه‌فیه‌نازاری زه‌یدی ده‌دا و په‌شیمانیده‌کرده‌وه، له‌چاودپریکردنی و هه‌والگه‌یانیدا گوپرایه‌لی فرمانی خه‌تاب بوو، ئەوه‌ت له‌یاد نه‌چیت که خه‌تاب بو زه‌ید وه‌ک ئەبی جه‌هل بوو بو محمه‌د، به‌لام خه‌دیجه‌هاوکاری محمه‌د بوو، پشتگیرییده‌کرد و جیگیرییده‌کرد به‌هۆینه‌و پشتگیری و جیگیریکردنه‌یه‌وه، ترس و دوودلی له‌خه‌ونبینینه‌که‌ی نه‌هیشت، ئەوه‌گرینگترین هۆکاری پینگیشتنی بیری پیغه‌مبه‌را په‌تی بوو له‌محمه‌ددا، بویه لێره‌دا ده‌زانین هه‌ر ژنیک وه‌ک خه‌دیجه‌ییت له‌ناست مێرده‌که‌ی، ده‌ییته‌هۆکاری سه‌رکه‌وتنی له‌ژپاندا ئەگه‌ر وانه‌ییت وه‌ک سه‌فیه‌ده‌ییته‌هۆی له‌ناوچوون و بیئومیدی بو.

ئەگه‌ر ئەوه‌بزانیته‌، که محمه‌د پینش پیغه‌مبه‌را په‌تی له‌نه‌ریتی باوی ئەو کاته‌ده‌رچوه، خواستی له‌کاروباری بالادا بوو، ئەو ئامانجه‌یکه‌مه‌به‌ستیتی و بۆی ده‌چیت، ئەو هیمه‌ت، زه‌بر، توندوتۆلییه، ئەو بیرتیژی و زانیاری فراوانه‌ی ده‌باره‌ی پینشینان نه‌بوایه، له‌گه‌ل ئەو خه‌ونبینین و ویناکردنه و باوهری به‌وه‌ی که په‌ریه‌و جوبرائیل و بالیۆزی خودایه‌بو پیغه‌مبه‌ران نه‌ییت نه‌هاتوه، ده‌لیم ئەگه‌ر ئەوه‌هه‌مووی بزانیته‌سه‌رت سورنامینیت و پرسیار ناکه‌یت، بۆچی محمه‌د بوو به‌پیغه‌مبه‌ر؟ به‌لکوو به‌پینچه‌وانه‌وه ئەگه‌ر نه‌بوایه‌ته‌پیغه‌مبه‌ر پرسیارته‌کرد بۆچی نه‌بوو؟

ئاوه‌ها بیری پیغه‌مبه‌را په‌تی بو محمه‌د دروست بوو...ئاوه‌ها ته‌واو بوو. با قسه‌یه‌ک له‌سه‌ر کاتی دروستبوونی پیغه‌مبه‌ریه‌که‌ی بکه‌ین
 بیگومان ده‌رچوونی پیغه‌مبه‌ر له‌نه‌ریتی باوی قه‌ومه‌که‌ی له‌مندالییه‌وه بوو، وه‌ک قسه‌که‌ی بو بوحه‌یری قه‌شه‌ده‌رده‌خات، که سویندی به‌لات و عه‌زا بو خواردوه‌وگوتوو په‌تی: هیچ

پرسیاری لات و عزام بۆ مه که. به خودا رقم له هیچ نه بوه تهوه به قهد ئه وان. ئه مه له کاتی سه فهره که ی له گه ل مامی ئه بی تالیب بۆ شام بوه، ته مهنی له و کاته دا له ئیوان نۆ سالی و دوانزه سالی دا بوه، به لام دروستبوونی بیری پیغه مبه رایه تی، ناتوانین کتومت کاته که ی دباری بکه ین، به لام ده توانین بلین ئه م بیره له پاش ئه وه ی خه دیجه ی هیناوه دروستبوه، واته له ئیوان ئه و پانزه سالی له ئیوان زه واجکردنی له خه دیجه و به پیغه مبه ربوونیدا، له بهر ئه وه ی له ته مهنی بیستویینج سالی خه دیجه ی هیناوه و له چل سالی دا بوه به پیغه مبه ر ئه گه ر راست بیئت، بیری پیغه مبه رایه تی له وه وه هاتیئت، که دلنیایی تی دا دروست بیئت له وه ی که ده بییئت په ربیه نه ک شه یان، ده بیئت ئه و قسه به ی عومه ر کوری شه رحه بیلیش راست بیئت که پیشت باسکراوه به بنه مای دروستبوون و هاته ئارای بیری پیغه مبه رایه تی لای محمه د حساب بکه ین، له بهر ئه وه ی له و قسه به ی نیشانه ی ئه وه یه، ئه و کاته ی له و قسانه ی بۆ خه دیجه ی کردوه نه یزانیوه پیغه مبه ره، به لام ئه مه یش نیشانه ی ئه وه یه که له و کاته وه که لکه له ی پیغه مبه رایه تی له مپشکیدا بوه، له بهر ئه وه ی خه دیجه ئه و ترسه ی له دلیدا ره واندوه ته وه، که ئه و خه وینین و وینابه په ربیه نه ک شه یان و جنۆکه بیئت، له و کاته وه ئیتر ترسی نه ماوه، وای لی هاتوه که له و باوه ره دا بیئت ئه وه ی ده بییئت په ربیه و شه یان نییه، له ویدا هه نگاویکی به ره و پیغه مبه رایه تی ناوه، ئه مه یش یه که م هه نگاوی بوه، دوهم هه نگاوی له و کاته دا بوه که په ربیه که ی به ئیسرافیل ناوناوه، هه نگاوی سییه م له و کاته وه بوه که ناوی نا جو برائیل، که بالیوزی خودایه له ئیوان خودا و پیغه مبه رانی دا به لام پیغه بیشتنی بیری پیغه مبه رایه تی و هه له اتنی و هاته ئارای له و کاته وه بوه، که سوور بوه و جه ختی له سه ر کردوه ته وه، پاش پیغه بیشتنی ئه مه یش له نیوه ی سالی سیونۆی ته مه نیدا بوه، واته پینش شه ش مانگ له پیغه مبه رایه تی. به لگه ی ئه مه یش له و قسانه یه که له کتیبی به سه ره اته کاند هاتوه، ده لین؛ بۆ ماوه ی پانزه سال له و ماله دا مایه وه، که هه ندیک جار گوپی له ده نگ ده بوو، هیچ که سیکی نه ده بینی، هه وت سال پروناکیی ده بینی و هیچ شتیکی تری نه ده بینی، ئه و ماوه یه ی که مزده ی پیغه مبه رایه تی پندرا، شه ش مانگ بوو له کۆی ئه و بیستودوو سالی دا

لیره دا مه سه له یه ک هه یه که له گه ل باه ته که ماندا ده گونجیئت بۆ ئه وه ی باسی بکه ین، ئه ویش گشتگیری پیغامه که ی و تاییه ته مندییه کانییه تی، ئایا په یامه که ی محمه د بۆ سه رجه م خه لک بوه، یان بۆ عه ره ب بوه و دوور له هه ر میله تیکی غه بیره عه ره ب؟ پیگومان محمه د له سه ره تا وه هیچ بیریکی له وه نه کردوه ته وه که بانگه شه که ی گشتگیر بیئت، وه ک له قورئاندا هاتوه: {وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ} [الشعراء: 214]، واته: نزیکترین خزم و عه شیره تی خوشت ئاگادار بکه ره وه . به لکوو له سه رجه م کاره کانی دا پله به پله فراوانیده کرد و هیدی هیدی به پیچکومبیه ره وه ندییه کان، که بارودۆخ و حاله ته که له بار بوه، یه که م جار له مه که که بوه له و کاته ی که خۆی و ژماره به کی زۆر که م له هاوه لانی سه رگه ردان بوون و بانگه شه ی خه لکیان بۆ خودا و قورئانده کرد، هیزی زیاتر بوو، توندوتۆلتر بوو له پاش کۆچکردنی بۆ مه دینه، سوپایه ک له کۆچه ران و نه ساری دروستکرد، ده سستی کرد به بانگه شه ی خه لک بۆ خودا و قورئان و شمشیر پیکه وه، ئاوابوو کاروباری ئه للای له سه رجه م په یامه که دا پیاده ده کرد. سه ره تا هیچ بیری له گشتگیری کردنی نه کرده وه، له بهر ئه وه ی ئه م بیره له و کاته دا پیکه لک و بی ئه نجامده بوو، وه ک ئه وه ی دوور له بناغه لیدان بیئت و بینایه ک دروست بکات، ئه مه یش کاری خاوه ن بیری توند، ژیر، رای راستو دروست نه بیئت نایکات

ئه وه ی زانراوه، که ئه م بیره واته بیری گشتاندنی په یامه که ی له مه دینه دا هاتوه ته ئاراوه، پاش ئه وه ی گرتنی مه که که ی بۆ مه بسه ر بوو، له سیره ی حه له بیدا هاتوه که عه مرو کوری شوعه یب له کوره که یه وه که ئه ویش له باپیرییه وه وه ریگرتوه ده گپرتنه وه و ده لیئت: په یامبه ری خودا له سالی ته بوکدا بۆ شه ونوێژ هه لده ستا، کۆمه لیک له هاوه لانی کۆده بوونه وه بۆ پارێزگاری کردنی، تا ئه و کاته ی ته واو ده بوو ده رویشت بۆ لایان پیی ده گوتن: ئه مشه و من پینجم پی به خشراره، که که س پینش من پیی نه به خشراره، له گپرانه وه ی تر دا زیاتری گوتوه: وه ک شانازی نایلیم، یه که میان که من بۆ سه رجه م خه لک نیراوم، له قسه یه کی تر دا گوتراوه: هه ر پیغه مبه ریک ته نها بۆ قه ومه که ی خۆی نیراوه. فه رمووده یه

تۆ ده زانیت که شه ری ته پوک له سالی نۆی کۆچی بوو، له و کاته دا سه رجه م کاروباره کانی محمه د ئاسایی بوه و زالبوه به سه ر سه رجه م دوورگه ی عه ره بدا، گونجاوه که بانگه شه که ی

فراوانتر بکات و بیکاته کاریکی گشتگیر بۆ عەرەب و خەلکی تریش لە میللەتان، بە تاییەتی ئەو
 .لە ناخی خۆیدا نامانجی کردنەوێ و لاتنی فارس و رۆم بوە
 ئەگەر بایم لە قورئاندا هاتو: {وما أرسلناک إلا کافه للناس} [سبأ: 28] واتە: ئیمە تۆمان نارد بۆ
 ئەوێ بۆ گشت خەلکی سەر زەمین بیت: ئەم ئایەتە لە سورەتی (سبأ) سورەتیکە مەکییە،
 واتە لە مەککە دابەزیووە کە پێغەمبەرایەتی گشتگیر دەزانی و پەيامەکی بۆ هەمووانە، ئەم
 بیرە پێش ئەوێ بچیت بۆ مەدینە هاتووە تەئاراو، چۆن ئەمە و فەرموودەکی پێشوو
 یە کدەگرنەو؟ دەلێم یان یە کەم لە فزی ئایەتە کە راست نییە لە سەر جەم پەيامە کەدا، بەلام بە
 گشتی لێی تێدەگەیت و وادەبیرت کە لە ناواخیدا گشتگیرییە کە دەبیرت لە بەر ئەوێ (بە
 پێی قسە شیکەرەوان) واتای (وما أرسلناک إلا کافه للناس) ئیمە بۆیە تۆمان نارد بۆ ئەوێ بۆ
 هەموو خەلکی سەر زەمین بیت. واتە نەهێلت (تکفهم) بەس پیت کەس لێیان دەر نەچیت بێ
 موسولمان بوون، ئەمە بەسە تەنھا بۆ ئەوانە کە پەيامە کە دەیانگرتەو و بانگەشە کە بۆ
 هەموویان نەبو، لەو بارە یەو کە هۆکار دروستکەر و هۆکاریش دادەنریت، لە بەر ئەوێ بەس بۆ
 کۆی هەمووان دەبیت بەو واتایە (لازم و ملزوم) ن لە بەر ئەوێ کە هەمەگیرییە کە یێتە ئاراو،
 پێویستی بە کۆتایی یان بەسیوون هەیه، بەلام دەلێم، لەوانە یە واتاکە ئاوا نەبیت، لەوانە یە
 هەمووان واتە (کافه) بێت لە ئایەتە کەدا وەک ئاوەلناوی نادیار بۆ جیناوی سەر بەخۆ یان لکاوی تۆ
 (أرسلناک) لێرەدا هەندیک پیت بۆ زیادەروێ هاتو، وەک لە هەندیک وشەدا هاتو، واتای (و ما
 أرسلناک) بۆ ئەوێ لە کوفر پانۆه ستینیت (تکفهم عن الکفر) و نەهێلت جگە لە خودا شتی تر
 پەرسن، نەک بۆ گشت خەلک هاتبیت، ئەم بەسبۆه (کافه) لە گشتگیری بانگەشە نایە، بە
 پێچەوانەو واتاکە کە شیکەرەوان باسیان کردو، بەوێ لە دەستەواژە کەدا یە کێک لەو پەيامانە
 لە بانگەشە دەرچوون پیت، ئەو بەسیوونە یە خەلک گشتگیری پەيامە کە ناگرتەو، ئەمە پش
 بە پێچەوانەو وەستان لە کوفر دیت کە لە سەر گشتگیری پەيامە کە ناوەستیت، ئەگەر بلین
 پیتی (ل) لامی (لنناس) بۆ خەلک هاتو چەند دەخایەنیت، ئەگەر پرسی ئا لێرەدا ئایەتە کە
 بەلگە یشتگیری پەيامە کە دەگە یەنیت، دەلێم بەل، بەلام راشکاوانە نییە، دەفیکە گشتگیر
 نییە، لە بەر ئەوێ خەلک (الناس) کۆمەلێک یان تیرە یەک یان عەشیرە تیک دەگرتەو، ئەوێ
 لە ئایەتە کەدا هاتو، بەگشتی دەفیکە راشکاو نییە، بەلکوو لە فزی راشکاو ئەوێ لە
 فەرموودە یە کەدا هاتو دەلێت (فأرسلت الی الناس کلهم عامه) واتە بۆ هەموو خەلکی بە
 گشتی نێراوم، وا دەزانم هەلە شیکەرەو بۆ شیکردنەوێ ئایەتە کە و رێزلێنانی، بۆ
 گشتگیری پەيامە کە و بۆ هەمووان پیت، بۆ ئەوێ لە لە فزی وشە (کافه) دروست پیت، لە بەر
 ئەوێ ئەم وشە یە بۆ هەموویان پیکەویش بە کار دیت، دەلین هەموو خەلکە کە هاتن واتە
 پیکەو هاتن، لێرەدا وەک ئاوەلناو دەر دەکویت و (ال) ناچیتە سەری، ئەگەر بەم ئایەتە و ئەم
 واتایە بوا یە دەبوا یە بلیت: (وما أرسلناک إلا الناس کافه) (الناس) ی دەخستە پش (کافه) واتە
 .لە زمانی عەرەبیشدا دەبیت خەلک بخاتە پش گشت" بەلام لێرە بە پێچەوانە یە
 دوهم بەلگە ی ئەو مان لا نییە کە ئەم ئایەتە لە مەککە دابەزییت، تەنھا لەویدا نەبیت کە لە نێو
 ئایەتە مەککیەکانە و ئەمە یە بەلگە یەکی لاوازە، لە بەر ئەوێ ئایەتەکانی قورئان جیاوازیان
 هەیه لە نێوان ئایەتە مەککی و ئایەتە مەدینیەکان، لەوانە یە سورەتەکان مەککی بن و ئایەتی
 مەدینی تێداییت و بە پێچەوانە یە، لە بەر ئەوێ ئایەتەکانی سورەتەکانی قورئان لە پاش
 مردنی پێغەمبەر ریکخراو، بە ئامادە بوونی پێغەمبەر نەبو، ئەویش لە شوینی خۆی باس
 دەکەین، بوونی ئەم ئایەتە کە دەلین سورەتەکی مەککی، بەلگە ی پراوێ ئەو نییە کە
 .مەککی پیت، بەلکوو دەشیت مەدینی پیت با لە سورەتی مەککیشدا هاتبیت
 با وادابین ئەم ئایەتە دەفیکە بۆ گشتگیری پەيامە کە، دەبیت بلین کە بە پراوێ ی و
 .یە کلابیەو مەدینی پیت، بە بەلگە ی ئەو فەرموودە کە پشتر باسما کرد

(18)

خەلوەتی حەرراو دەستپێکردنی وەحی

لە دابە باوەکانی قورەیش لە جاهیلییەتدا ئەو بو، هەر کەس لە خودا پەرستان یان
 حەنیفیەکان پەیمان شکینی لە بتپەرستی بکات، دەبیت دەرچیت و پروات بۆ حەررا، نان و ئاو

له گه‌ل خۆیدا بیات، ده‌بیټ خواردن بیه‌خشیت به هر هه‌ژاریک که پرووی ټیډه‌کات. ئه‌مه له مانگی ره‌مه‌زانددا ده‌کهن. ئیبن ئه‌سیر ده‌لټ، به‌که‌م که‌س که چوه خه‌لوه‌تی حه‌ررا، عه‌بدولموته‌لیب بوو له مانگی ره‌مه‌زانددا بو حه‌ررا ده‌چوو، خواردنی ده‌دایه هه‌ژاران، ئینجا ئه‌وانه‌ی خوداپه‌رستان؛ وه‌ره‌قه‌ی کوری نه‌وفه‌ل و ئه‌بی ئومه‌یه کوری موغیره ئه‌وه‌یان به‌سه‌ردا سه‌پنرا. محهمه‌د پاش هاوسه‌رگیری له‌گه‌ل خه‌دیجه -وه‌ک خاوه‌نی سیره‌ی حه‌له‌بی ده‌لټ- به‌ پپی ئه‌م دابه‌ باوه‌ی ئه‌وسا، ده‌رویشته بو حه‌ررا و خواردنی ده‌دا به هه‌ژاران، ده‌لټ؛ محهمه‌د ئه‌م خه‌لوه‌ته‌ی پیخۆش بوه، ئه‌مه‌یش له‌و ماوه‌یه‌ی مژده‌ی پیغه‌مه‌راهه‌تی پی‌دراوه، وه‌ک ده‌زانیت ئه‌م ماوه‌یه شه‌ش مانگ بوه، که له‌نیوه‌ی کۆتایی ته‌مه‌نی سیونۆ سالی‌دا بوه.

ئاره‌زووی محهمه‌د بو خه‌لوه‌ت له‌و ماوه‌یه‌دا، نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه که جه‌ختی له‌ سه‌ر هه‌لسان به بانگه‌شه کردوه‌ته‌وه، بیری پیغه‌مه‌راهه‌تی له‌ گیانیدا پیگه‌ییشه‌وه و هه‌له‌هاتوه، وه‌ک پیشته‌ر باس‌مان کرد. خۆشه‌ویسته‌ی خه‌لوه‌ت بو ئه‌و کاریکی سروشته‌ی بوه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی بو دانانی بناغه‌یه‌ک بو ئه‌وه‌ی بانگه‌شه‌که‌ی له‌ سه‌ر بنیات بنیت، پیوستی به‌ بیرکردنه‌وه بوه له‌م ماوه‌یه‌دا که حه‌زکردن له‌ خه‌لوه‌ت چوه‌ گیانییه‌وه، وا‌ریکه‌وت که مانگی ره‌مه‌زانی به‌دوادا هات، که ده‌رده‌چوو بو حه‌ررا به‌ پپی خوداپه‌رستانه‌ی قوره‌یش بوو. پیغه‌مه‌ره‌ له‌و حاله‌ته‌دابوو که هاتنی ره‌مه‌زانی به‌ هه‌ل زانی بو خه‌لوه‌تگرتن له‌ حه‌ررا و دایران له‌ خه‌لک، بو ئه‌وه‌ی بواری بیرکردنه‌وه‌ی بو فه‌راهه‌م بیټ، له‌م مانگه‌دا ده‌رچوو بو حه‌ررا، وه‌ک له‌ کتێبه‌کانی به‌سه‌ره‌هاته‌کاندا باسی ده‌کهن، واته‌ له‌ مانگی ره‌مه‌زانددا، که ده‌بیټ له‌ شه‌ش مانگی کۆتایی له‌ ته‌مه‌نی سیونۆ سالی‌دا بوه، یان به‌که‌م مانگی ته‌مه‌نی چل سالی، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی گو‌تیان له‌ سه‌ره‌تای چله‌کانی ته‌مه‌نیدا بوه به‌ پیغه‌مه‌ره، وه‌ک له‌ فه‌رمووده‌کانی ئه‌نه‌سی کوری مالیکدا هاتوه، لێره‌دا هه‌له‌یه‌ک له‌ لایه‌ن حیکایه‌تخوانانه‌وه هه‌یه، ده‌بیټ راستیکرتنه‌وه، ده‌لټ؛ که بو حه‌ررا ده‌رچوه‌ خه‌دیجه‌ی له‌گه‌ل‌دابوو، یان له‌گه‌ل منداله‌کانی یان به‌ بی ئه‌وان، ناریت ئه‌وه راست بیټ، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌م ئه‌گه‌ره ئامانجه مه‌به‌ستداره‌که‌ی له‌ چوونی بو حه‌ررا که‌خه‌لوه‌ته‌ره‌ت ده‌کاته‌وه، چونکه ئه‌گه‌ر له‌ حه‌ررا له‌گه‌ل خیزانه‌که‌یدا بیټ، نه‌خه‌لوه‌تی بو دیت و نه‌یش له‌خه‌لک داده‌پیرت. له‌ شوینیکی تر ئه‌مه‌مان راستکرده‌وه، ته‌ماشای نووسینی (هیزی خه‌یالی محهمه‌د) بکه.

محهمه‌د شانزه شه‌وی مانگی ره‌مه‌زانی له‌ ئه‌شکه‌وته‌ی حه‌ررا به‌سه‌ربرد، له‌ شه‌وی حه‌فده‌یه‌مدا جو‌برائیل هات بو لای. با باسی ئه‌وه بکه‌ین که چۆن هات بو لای، وه‌ک ئیبن ئیسه‌حاق باسی ده‌کات، له‌ گێرانه‌وه‌ی وه‌هب کوری نیسان له‌ عه‌بده کوری عومه‌ر کوری قه‌تاده له‌ په‌یامبه‌ری خوداوه‌ه‌رگه‌راوه، په‌یامبه‌ری خوداگوتویه‌تی: له‌کاتیکدا من خه‌وتبووم، به‌ شیوازیک جو‌برائیل هات بو لام له‌شیوه‌ی پیسه‌که‌یک بوو که کتییی به‌دوادا‌بیټ، پپی گوتم؛ بیخوینه‌وه، گوتی: گوتم چی بیخوینه‌وه؟ گوتی: وا‌ی لیکردم وامزانی له‌ حاله‌تی مردندام، ئینجا په‌یامی بو هینامه‌وه، گوتی: بیخوینه‌وه، گوتم؛ چی بیخوینه‌وه؟ ئه‌مه‌ی که ده‌یایم بو ئه‌وه‌یه بگه‌رته‌وه و بمگه‌رینته‌وه پێش ئه‌و حاله‌ته‌ی که لپی بووم. گوتی: {اقرأ باسم ربك الذي خلق (1) خلق الإنسان من علق (2) اقرأ ربك الأکرم (3) الذي علم بالقلم (4) علم الإنسان ما لم يعلم} [العلق: 1- 5] واته: به‌ ناوی خوداکه‌ت که زیندوو و کاری ئه‌وه مروّقی له‌ جلتی به‌دیپیناوه، به‌ناوی خودای به‌خشنده‌ی بخوینه‌وه، ئه‌و خودایه‌ی که بنوسی راهینا و مروّقی له‌سه‌ر شتیکی راهینا و فیر کرد که نه‌یزانی. گوتی: خویندمه‌وه و نه‌واو بوو، ئینجا له‌ لام نه‌ما و رویشته، له‌ خه‌و هه‌له‌ب‌زیم، وه‌ک ئه‌وه‌ی کتیییک له‌ سینگمدا بنووسریت، گوتی: ده‌رچوووم تا گه‌ییشه‌مه‌ نیوه‌ی شاخه‌که...هتد، فه‌رمووده.

قسه‌ی جو‌برائیل هات بو لام من خه‌وتبووم، هه‌روه‌ها قسه‌ی کۆتایی له‌ خه‌و‌راپه‌ریم، راشکاوانه ئه‌وه نیشانداده‌ت که ئه‌وه‌ی بینویه‌تی خه‌ونه و له‌ خه‌ودا بوه، وه‌ک ئه‌و خه‌ونه

تایبه تانه نییه، که له کاتی هه لچوونی ده ماره کان له نه وه تی حاله ته کاندای بوی ده هات. نه گهر
ئه و شتانه بزانیته که بیرى لیکردوه ته وه، ههچ سه رت سوور نامینیت له م خه ونه ی، به لکوو ههچ
شتیک له مه به سه روستیتیر نایینیت

بینگومان محمه د پاش ئه وه موکور بوه له سه ر بانگه شه کردن، بیرى له ههچ شتیکی
نه کردوه ته وه، جگه له دانانى ئه و بناغه یه ی بانگه شه ی له سه ر ده کات، که قورئان ئامازه به م
بناغه یه ده کات، ئیمه نه گهر قورئان به باشی تیگه یین، ده زانین ئه م بناغه یه چیه
نه گهر ئیمه ته ماشای چیرۆکه کانى پیغه مبه ران و پینشینانمان له قورئاندا بکه یین، ده بینین که
دوولایه نه ئاواز ده خوینیت، له سه ر دوو شت قسه ده کات، که هه میشه باس و خواسى
له سه ره، به کیکیان تاکخودایى و وه لانانى هاوبه ش و ره تکردنه وه ی پرکابه ره، دوه مزیانى ئه و
دونیا و ئه وه ی په یوه سته به ژبانه وه ی پاش مردن و حه قوه رگرتن و سزادان و به هه شت و
دۆزه. محمه د ئه م دوو شته ی کرده بناغه ی بانگه شه که ی. به خه لکی ده گوت باوه رتان
به خودای بى شه ریک هه ییت، نه گهر باوه رى پینکه ن جیگه تان به هه شت ده ییت و نه گهر نا له
دۆزه ده بن، بینگومان ئیوه له پاش مردن زیندوو ده بنه وه. سه ره تا، جگه له مه له ههچ بارىکی
تره وه بیرى نه کردوه ته وه، هه شتوو په تیبه وه بو ئه و کاته ی رووداوه کان ئه وه بخوازن و هانیده ن بو
شتى تر، بو ئه وانیه که پى ده لپن هۆکارى دابه زینى قورئان چیه

پاش ئه وه ی به م شپوه یه بناغه ی دانا، محمه د بیرى له و شپوازه کرده وه که بانگه شه ی
پیده کریت، به ده ریرینىکی تر و به نامرازى بانگه شه کردنه که، ئه وه ی زانراوه، که بانگه شه به قسه
ده ییت، به لام به چ شپوازیکی قسه دایر بژریت و قسه ی بانگه شه کردن بچریته وه، وه ک شیعریک
دابیرت یان په خشازىکی به سه روا، یان چۆن ییت؟ ئه مه گرینگترین شت بوو که محمه د له
ئه شکه وتى حه رادا بیرى لى ده کرده وه. لیره دا بلیمه تى پیغه مبه رت بو ده رده که ویت که چه ند
ژیر و زیره ک بوه، نه وه ک شیعیر دایناوه که بکریته سه ر و بگوتریته وه، به لکوو وه ک قورئانیک که
بخوینریته وه و له به ر بکریت، نه گهر محمه د به جوانى شیعری زانینیت یان باش نه بوو ییت تیدا،
ئه وه له بلیمه تى و زیره کى ئه و دووربوه، که وابکات قسه له سه ر بانگه شه وه ک شیعریکی
رینکخراو بکریت، له به ر ئه وه ی ده یزانى نه گهر وه ک شیعریک به خوینریته وه، ههچ تایه تمه ندیه کى
پپوه ناییت و ئه ویش جگه له وه ی وه ک په کپک له شاعیره کانى ئه و زه مانه ییت، که له ژماردن
نه ده هاتن ههچى تری لیده رنه ده چوو، ئه ویش له و شاعیره خودا په رستانه زیاتری لیده رنه ده چوو،
که له و زه مه انه دا شیعریان ده هۆنیه وه و ده خوینده وه، ته نانه ت وه ک شیعیره کانى زه دیدى کورى
عه مرو کورى نه فیل و ئومه یه ی کورى ئه بى سه لت و هه یى تر زیاتر ده رنه چوو، کارىگه رى له
سه ر قه ومه که نه ده بوو. چۆن وه ک شیعری رینکخراو به خوینریته وه که زوریک له شیعیره کانى
ئومه یه ی کورى سه لتى بیستبوو، لپى تیگه بیستبوو که ئامۆزگارى و په ندى نایینى و سیفه تى
ئیلایه ی تیدا بوو، چه ندین چیرۆکى پیغه مبه ران و ده نگوباسیان له خوگرتبوو، که له پاش
پیغه مبه راپه تیش هه ندیک له شیعیره کانى بیست گوتى: شیعیره کانى باوه ردارین، به لام ئه و
کافر له قه بره که پدا. ده یزانى که شیعیره کانى ئه م ئومه یه ههچ کارىگه ریه کى له سه ر مېشک
و بیرکردنه وه ی خه لک نه کرده و هه روه ک شیعری شاعیره کانى تر بوه لایان، بویه ئه و پریاره ی
داوه که بانگه شه که به قورئان ییت، قورئان له زماندا به وانای (قراءه) دیت، واته خویندنه وه یه،
واته بانگه شه که ی به کتیبیک ییت بخوینریته وه و له به ر بکریت نه ک وه ک شیعیر بخوینریته وه و
وه ک سه روود بگوتریته وه. به سه رى خۆم، ئه وه ی بیرى لیکردوه ته وه پیکارویه تى، سه رکه وتیکی
گه وره ی به ده سته پیناوه، که قورئانى هیناوه نه ک شیعریکی هۆنیه تیه وه، وه ک شیعری
خودا په رستان، نه قسه یه کى سه روا دار و سه روا بیزه وه ک قسه ی قه شه کان، دواتر په نا به خودا،
قسه له سه ر ستایلی قورئان ده که یین

نه گهر بزانیته محمه د له ئه شکه وتى حه ررا بیرى له مه کرده ته وه، نه به و خه ونانه سه رسام
ده بیت که بینویه تى و نه ییش له هاتنى جو برائیل له خه ونه کانیدا، پى بلیت بخوینه وه، به لکوو

چون ئەم ويناكردن و خەونەى بۆ نەيەت كە ئەو بەيانى و ئىوارە بە ھەموو ھىز و توانايەو، بىرى لەو شتانە كەردووتەو كە لە خەونەكانيدا بۆى ھاتو. زۆر جار كە مروّف بىر لە شتىك دەكاتەو و دەخەوئەت لە خەوندا دەبىيەت، خاوەنى سىرەى حەلەبى باسى لە سەر زارى ھەندىكەيانەو و ھەرگرتو و دەلەت: مەئموون فەرمانى پى كەردووم كە لە سەر زۆرکردنى چرا لە مزگەوتەكان بنووسم نەيزانى چى بنووسم، چونكە پىشتەر ھىچى لە سەر نەدەزانى، لەخەوندا بىنيم كە پىيان گوتم: چرا زۆربەن دەبىتە ھۆى خۆشنوودى موحتەھىدەكان و ناخۆشى تارىكى لە مالى خودا لادەدات، تا ئاگاداربوومەو و ئەو مەئموونى

گوتمان ئەو خەونە خەونىيەكى ئاسايىيەو خەلك لە كاتى نووستىياندا دەبىين، وەك لە رووكەشى دەرشتنى فەرموودەكەدا دەردەكەوئەت، لەوانەيە محەمەد ئەوەى لەو ھەلچوونە دەمار و عەسەبىيەى لە كاتى نووستندا بۆپھاتىيەت، ئەوەى بىنيو كە بىنيوئەتى، لە ھاتنى جوپرائيل و پىي گوتو بەخوئە، ئەم خەونە دەبىتە خەونىيەكى تايەت بەخۆى، ئەو خەونە لەو ھالەتەدا دەبىيەت كە دەزايەت چىيە، بەلام پاشماوھى فەرموودەكە لەپاش خەونىيەنەكە لە ئەشكەوتەكە دەرچو و چو بۆ ناوھراستى شاخەكە و جوپرائيل لە ئاسوئە ئاسماندا بىنيو تاكلوتايى، قسەمان لە سەر ئەمە كەرد تەماشاي نووسىنەكەمان بەناونىشانى (ھىزى خەيالى محەمەد) بىكە.

ئەوەى شايەنى ئەم بابەتەيە، كە ھەندىك باس لە سەر بناغەى بانگەشەكە بىكەين، دەلەين: عەرەبى جاھىلى لەگەل بىپەرستىياندا خودايان دەناسى و باوھريان پىي ھەبوو، بەلام بىيان وەك شەفاعەتەكەرىكى لاى خودا تەماشادەكەرد، كە بە ھۆيەو لە خودا نىزىك بىنەو، وەك لە قورئاندا باسىدەكات: { ما نعبدھم إلا لىقربونا إلى الله زلفى } [الزمر: 3] واتە: ئىمە بۆيە دەيانپەرەستىن لە خوا نىزىكمان كەنەو. لە دەرتەنجامدا عىبادەتەكەيان بۆ خودايە، بەلام بەناراستەوخۆ لە رىگەى بىتەكانەو، لەم ھالەتەو محەمەد يەكەك لە كۆلەكە سەرەكەيەكانى بناغەى بانگەشەكەى و ھەرگرتو، مەبەستم تاكخودايى و وەلانانى ھاوبەش و رەتكەردنەوھى رىكابەر و ھاوشان، بۆيە داواى لى دەكەردن بۆ پەرستنى خوداي تاكوئەنھا بە شىوئەيەكى راستەوخۆ و بى ھاوبەش و ئىوئەندگىر. بەوھىش مەبەستى يەكبوونى خۆيان بو، ئەگەر دلەيان بۆ پەرستنى خوداي تاك پروات و ھەموويان باوھرداربن و ملكەچى بن، ئەمە ھىزى رۆحىيان پىدەبەخشىت، لە بىرکەردنەوياندا يەكگرتوو دەبن و خۆشەويستى دەكەوئەتە دلەيانەو، لە كاروبارەكانىياندا ھاوكارىيە يەكتر دەكەن. ھەر كاتىك واين دەتوانن لە ژيانىياندا رىگەيەك بۆ بەختەوھرى بدۆزنەو. ئەمە يەگەرەترىن قازانچى خەلكەكە لە ئايين، بەلام زۆر بەداخەو ئەم قازانچە ون بوو، داخەكەم كە ونبوونەكە بە ھۆى جىاوازىي ئايينەكان و جىابوونەوھى مەزھەبە پەلھاوئەزەكانى ئايينەو بوو، تا واى لىھات، مروّف دزايەتتى ئەو تىرە دەكات لەبەر ئەوھى لە ئاييندا جىاوازىي لەگەلدا ھەيە، يان لە مەزھەبدا جىاوازىي ھەيە، وەك شاعىر ئەبووعەلاى مەعەرى دەلەت:

وعلمتنا أفانين العداوات ان الشرائع ألفت بيننا راضنا

واتە: جۆرەكانى دوژمنايەتى فېرى كردين كە ياسا و شەرىعەتەكان رەزامەندى دەخاتە نىوانمانەو.

پىشتەر گوتمان محەمەد يەكەم كەس نەبوە كە بىپەرستىي رەتكەردىتەو، بەلام وەك دەبىنم يەكەم كەسە كە بۆ زىندەوھەران ئىدعاى تاك خودايەكى گشتىي ھەمەگىر بۆ سەرچەم خەلق كراوانكردو كە بىھاوتا و بى ھاوبەشە و ئەو نەرىتەى ھىناوئەتە ئاراو، پىشتىرش گوتمان كە ئىلاھى يەھوود (يەھوا) خوداي بەنى ئىسرائىل بوو، ئەو بە تەنھا لە سەر زەوى پەيمانپىدراو (موعود) بو، لە خۆلەكەى بردو بۆ ئەوھى لە زەويەكى تردا لە سەرى بىپەرستىت. محەمەد يەكەم كەس بوو گوتى؛ ھىچ ئىلاھىك نىيە جگە لە خودا و يەكەم كەس بوە گوتوويەتى ھىچ بوونىك نىيە جگە لە خودا، بەلام قسەى يەكەم بە راشكاوى باسكردو، كە بانگەشەى لە

سەر کردوه و قسهی دوهه به واتای دهسته واژه که وه گوتوو به تی، که بانگه شه بیته به بوونی که مالی روچی ره ها، وهک پیشتر باسمان کرد

کوله که ی دوه می بناغهی بانگه شه، ده لئین: عه ره بی جاهیلیهت ژیانه وهی دوا ی مردنیان رهت ده کردوه ته وه، نه مه ییش وایکردوه، بی گفتوگو و به توندی و سهر کوتکاری له م باره وه مامه له یان له گه ل محمه ددا کردوه، تا روژیک نه بی کوری خه له ف جه محی هاتوه بو لای و ئیسکه کوژیکی فریدراوی هی ناوه و به دهستی وردی کردوه و فوو به کی لیکردوه و داویه به ده موچاوی محمه ددا وگوتوو به تی: نه ی محمه دتو واده بینی که خودا پاش ورد بوونی نه مه زیندووی ده کاته وه؟ پی گوتوه: به لئ تویش ده ژینته وه و ده تخته دوزه خ، باوه رنه بوونیان به ژیانه وه، به لگه ی نه وه به که باوه ریان به ژیان ی تر یان مالی تر و نه وه ی په یوه سته به سزا و پاداشت نه بوه، به لام نه م بیره واته بیر مالی نه و دنیا، بنه چه یه کی له ئاینه کانی تر دا هیه، نه گه ره وه ی محمه د به شیواژیکی جیاواز تر ییش بیته، له وان به بگوتریته محمه د نه م بیره ی له بنه مایه که وه و هر گرتیته که له ئاینه کانی پیشوودا هیه، به لام نه م به شیوه یه ک فراوانی کردوه ته وه که پیشتر له خه یالی به شه ردا نه بوه، له سه ره تای میژوه وه تا روژگاری نه م رو مان، نه مه ییش نیشانه ی خه یال فراوانی و زور شتی تر له خوده گرت

سه ره رای نه وه ی ده لئین به لگه هیه، که بیر ی ناخیرهت پیش محمه د لای نه وان هیه بوه، له سیره ی حه له بیدا هاتوه؛ له کاتی قسه کردن له سه ره عه بدولموته لیب باپیری محمه د گوتوو به تی: له م دنیا هیچ زالمیک ده رناچیت تا توله ی لی نه سه نرینه وه و به سزای خو ی نه گات، پیاویکی زالمی خه لکی شام مردوه، بیته وه ی سزای خو ی و هر بگریته، نه مه یان به عه بدولموته لیب یان گوتوه، نه ویش بیر ی کردوه ته وه وگوتوو به تی: به خودا پاش نه م ماله مالیک ی تر هیه، که پاداشتی چاکه خوازان ده داته وه و سزای خراپه کاران به خراپه کانیان ده درپته وه، نه مه به لگه ی نه وه به که عه بدولموته لیب یه که م جار نه یگوتوه ناخیرهت، به لام پاش مردنی نه و پیاوه زالمه بی نه وه ی سزای خو ی و هر بگریته و نه وه یان پی گوتوه ئینجا نه و قسه یه ی کردوه خاوه نی سیره ی حه له بی قسه یه کی که عب کوری لوته ی ده گوژیته وه، نیشانه ی نه وه ی تیدایه که قسه ی له سه ره نه و دنیا کردوه، ده لئیت: زه وی ریک و تخته، ئاسمان بنیا تراوه، شاخه کان میخی قایمکه رن، نه ستره کان نیشاندهرن، سه ره تاییه کان وهک کو تاییه کانه، ره حمتان بو یه کتری هه بیته و تیکه لاویتان بپاریزن و باره کانتان وه به ربینن، ماله که له پیشتانه و له وان به نه وه ییش نه بیته که ده یلئین. به لام قسه ی-له وان به نه وه ییش نه بیته که ده یلئین- (نه وه ییش) به قه ومه عه ره به که ی ده لئیت، نیشانه ی نه وه به که باسی ناخیره تیان نه کردوه، نه م که عبه کو نه؛ له بهر نه وه ی باپیره ی حه وه ته می محمه د بوه و پیش محمه د به پینجسه ت سال بوه.

پنویست ناکات باسی ناخیرهت و به هه شت و دوزه خ له شیعی خوداپه رستانی وهک زهید کوری عه مرو نه فیل و ئومه یه کوری نه بی سه لت و خه لکی تر دا، بکه ین. نه وه ییش زانراوه و له وه ییش بالآتره که باس بگریته، هه رچوژیکی بیته بیر ی ناخیرهت له لای عه ره ب نه گه ر هه بوویته، له لای هه ندیک خه لکی تاییه تمه ند هه بوه، نه ک عه ره ب به گشتی، به لام محمه د وهک پیشتر باسمان کرد، ئاوا فراوانی کردوه که له بیر ی هیچ که سیک و میلیه تیکی تر دا ئاوا نه هاتیته.

نه گه ر ته ماشایه کی نه م فه رمووده یه ی عه بدولموته لیب بکه ین که باسمان کرد، ده لئین: هیچ مه راییه ک نییه که بلین نه وه ی وای له عه بدولموته لیب کردوه که باسی مالی ناخیرهت واته نه و دنیا بکات، نه و نارازی بوونه بوه له سه ره نه و پیاوه زالمه ی، به بی سزا مردوه و نه ویش له ویدا باسی سزای نه و دنیا ی کردوه، وای لیهاتوه، له کو ن و تازه ییش خه لک باسی مالی سزا و پاداشت بکه ن. که خه لک باوه ریان به هژی می تافیزیکا هی نا، له و کاته وه تا نه مرو، خه لکی لاواز به دهستی به هیزه کانه وه ده نا لئین، زولم لیکراوان له هه موو شوین و کاتیکدا له ئیو خه لک له زالمان

زۆرتىن، كەچى زولملىكراوان بە بى تۈنلۈكى و لاۋازىي خۇيان نەيانتۈنۈپ تۆلەي خۇيان لە زالمەكەنەنە، زالمەكانىش دەبىنن كە بەخۇشى دەژىن و ھەلدەپەرن بى سزا، لە بەرانبەر زولمەكانىان لەم دونىيادا بە بەرزەكى بانانەۋە دەردەچن، لەۋەپىشدا گوتىان دەپىت مالىكى تر ھەپىت جگە لەم مالا لە دۈاى ئەمە پىت و لەۋى خودا سزاي زالمەكان دەدات و تۆلەي مەزلۈومەكان دەكاتەۋە. عەبدولموتەلىبىش ئاۋاي گوتە، لەو كاتەي كە پىيان گوتە؛ پىاۋە زالمە شامىيەكە بى سزا لەم دونىيادە دەچۈۋ. ھەرۋەھا كە زۆرىنەي خەلك لە نەھامەتى و سەرگەردانى و ھىلاكىدا دەژيان، بەشېكى زۆر كەمى لە خۇشگۈزەرانى و عەپشونۇشى خۇياندا دەژىين، ئەمەپىش لە دادپەرۋەرى بەدەرە كە خودا پىي ناسراۋە و بەزۆرى ئەۋان لە خۇشگۈزەرانان زياتر ملكەچن. گوتىان واتە دونىيەكى تر ھەيە كە خودا پاداشتى سەرگەردانان. بداتەۋە و قەرەبۈۋى ئەم ژيانەيان بۇ بكاتەۋە، كە لە نىعمەتى دونىا پىيەش بوون ئەم دوو فاكەتەرە، مەبەستم فاكەتەرى تۆلەي زولم و فاكەتەرى نەھامەتى كە بالى بە سەر زۆرىنەي خەلكدا كىشاۋە، ئەمانە واپان لە خەلك كەردە، كە باسى مالى ئاخىرەتەكەن، مالى پاداشت و سزا. لەۋپىشدا فاكەتەرىكى تر ھەيە ئەۋىش خۇشۋىستنى خودە، خۇخۇشۋىستنى وای لە مروڧ كەردە كە تەماعى لە مانەۋەي لە ژياندا ھەپىت، ئەۋىش وای لىكردە كە پروو لە باۋەربوون بە مالى پاداشت بكات لە مردنى بەشكۆۋە رابكات بۇ ژيانى زەلىلى، ھەر ئەمەپىش واپىكردە كە لە لاپەن زولمى پىفەرەۋە بەرپوۋەدەبىت، خودا ئەبى عەلا پاپە بەرزىكات كە دەلپت:

وعلم ساغبا أكل المرار وحب النفس أعبد كل حى
 واتە" زراۋ يان تال خۇرەكان بە جوانى فېرى خەلكيان كەرد كە خۇشەۋىستى خود بۇ ھەموو زىندۈپەك لە ھەموو شت باشتەرە
 بەلى ئەم فاكەتەرەنە وای لە مروڧ كەردە كە باۋەر بە مالى ئاخىرەت بكات، لە حەقىقەتدا ھىچ قازانچىكان لەم باۋەرەدا نەبىنۈۋە جگە لە رابوون و خۇشخالىبوون بەدلىيى، ئەگەر بيانزانيا نەھامەتى و سەرگەردانى و ئازارەكانىان لەم ژيانەدا لە گەندەلى و سىستىمى كۆمەلاپەتى و سىياسىي باۋى ئەو كاتەدا ھاتە، پىشتيان بە نەھپىشتنى ئەۋانە لەو دونىايتەر نەدەبەست، بەلكو ھەۋلى چاكسازىيان لەم دونىيادە دەدا، بۇ ئەۋەيزولمى زالمەكان نەھپىلن و سەرگەردان و بى نەۋاپان لە سەرگەردانى رزگار بىكەن، ھىلاكبوان لە ھىلاكى دەرىكەن و پىۋىستىيەكانى ژيانىان بە دادپەرۋەرەنە بە پىي پىۋىستى و تۈنلۈكى كارى چاكەي قازانچەخى دابەش بىكەن. ئەگەر لە دېرەمانەۋە تا رۆژگارى ئەمرومان ھەۋلى ئەمەپان بداپە، لە دلدانەۋەي خود و چاۋەپى شتى مەھال چاكتر بوو، ھەر نەپىت تا ئەمرو دەگەپىشتنە شىتېك لە بەختەۋەرى لەم ژيانەدا، بەلام تەماعىان لەمانەۋە و ئاۋاتى بە زىندۈۋومانەۋە لە خۇشۋىستنى خودەۋە دروستبۈۋە، لەۋەدا پىيان دەلپم: ئەي خەلكىنە مانەۋە تەنھا بۇ خودايە و بۇ ھىچ بوۋىكى تر نىيە، ئايا تېدەگەن.

ماۋەي ۋەحى

محەمەد پاش دابەزىنى رستەي (بەناۋى خوداكەت بخۈنەۋە) لە لاپەن جىرىلەۋە، بەۋ شىۋەيەي باسمان كەرد، ماۋەيەك ماپەۋە پىنەۋەي جىرىل بىنپىت، بۇ پىرى كاتەكەي ئەم ماۋەيە جىۋاۋازىيان ھەيە، بەپىي چەندىن قىسە، لىرەدا پىۋىست ناكات دىرژەي پى بدەپنەۋە، جگە لەۋەي دەلپىن: نە دىرژخايەن بوە كە سى سال پىت ۋەك ھەندىكىان دەلپن و نە كورتىش بوە كە سى رۆژ پىت ۋەك ھەندىكى تر دەلپن، ئەۋەي كە سى سال نىيە لەبەر ئەۋەي دەگىرەۋە، كە محەمەد پاش دەستپىكردنى ۋەحى (بەناۋى خودا بخۈنەۋە)، سى سال نەپىنى ماپەۋە بۇ ئەۋەي بانگەشە بۇ خودا بكات، ئىنجا خودا پىي گوت بە ئاشكرا بانگەشەكە بىكە، ئەمەپىش بەدابەزىنى ئابەتى: {فاصدع بما تۇمر و أعرض عن المشركين} [الحجر: 94] بوو، واتە: ھەر فەرمانىك بۇ تۇ دەدرپت ئاشكراي بىكە و لە پىباۋەرەن ۋازىنە. ئەگەر ماۋەي ۋەحى ۋەحىھاتەن سى سال

بوايه، ده بوايه ئاشكراکردنى بانگه شه که پاش شهش سال ييټ، له ده ستيټيکردنى وه حى، له بهر نه وهى له ماوهى قوناغى وه حيدا هيچ بانگه شه يه که نه بوو، سى سال به نه پييش پاش نه و ماوه يه بانگه شه کهى کرد، وايټ له ويټا ده ييټ ئاشكراکردنى بانگه شه که پاش شهش سال له ده ستيټيکردنى وه حيه وه ييټ. له واقيعدا وا نه بوه، به لکوو نه وهى که هه موان کوکن له سهرى نه وه يه، ئاشكرايى بانگه شه و راگه ياندنى ئاينه که پاش سى سال بوه له ده ستيټيکردنى وه حيه وه، به لام له وهى که سى روژ ييټ وانه بوه، له بهر نه وهى ده گيرنه وه، که خه مبار بوه له دايرانى جبريل لټى، به خه مبار يه کهى يه کجار زوره وه، تا چه ندين جار روپيشتوه بو لوتکهى شاخه کان، له گيرانه وه يه کهى تر دا هاتوه، که جار يک له سه بير روژ ده کانه وه و جار يکيش له هه ررا و جار يکيش ده يه ويټ خوى بخاته خواره وه، هه رچه ند چوو ييټه سهر لوتکهى شاخه که، بو نه وهى خوى بخاته خواره وه، جبريلى ليده رکه وتوه، گوتويه تى: نهى محمه د تو له حه قيقه تدا ييغه مبه رى، ئينجا له هه لچوونه کهى هيمن بوه ته وه و گه راوه ته وه، نه گه ر ماوهى نه هاتنى وه حيه که دريژه ي بکيشايه، نه وه روپيشتنه کهى بو سهر شاخ دووباره کردوه ته وه تو وايده بينيت چه ندين جار چوه ته سهر شاخ بو خوه لدان و دووباره کردنه وهى، له دلته نگى له دايرانى جبريل ييټ، نه مه ده شيت ته نها ماوه کهى سى روژ ييټ، به لکوو ده ييټ ماوه کهى نه وه نده دريژ بوويټ که بيزارى کرد ييټ، بيزاريه کهى واى ليکرد ييټ که بيه ويټ له به رزاييى شاخه کانه وه خوى هه لداته خواره وه. نه وهى دلنايى ده دات، نه وه يه که يه کيک له حيكايه تخوانان ده لټى، وا گوتراوه که ماوه کهى چل روژ بوه .

با باسى زور خه مبار يه کهى بکه ين و باسى نه و ماوه يه ييش بکه ين که نه مه روونده کانه وه، ده لټين: ده زانيت چون بيرى ييغه مبه رايه تى لاي محمه د هاته ئاراهه، به لام به رجه سته بوون و جيگير بوونى نه م بيره له گيانيدا به دوو شت رووى داوه: يه کيکيان بيستنى ده نگه کان يئنه وهى که سى ده نگ ليده رچوو بينيت، دوهم: بينينى جبريل، که نه و تارماييه سپيه بينراهه بوه، له حاله تى هه لچوونى ده مار و ميشکيدا ييش ييغه مبه رايه تى ده بينينى، پاشتر واى دانا که جبريله . نه وهى يه که م به لگه ي نه وه يه که ئين عه باس له سهر ييغه مبه ر باسيکردوه. گوتويه تى: نه وهى ده نگ بيست يټ له ييغه مبه رانه (واته بيستنى ده نگ بى بينينى نه وهى ده نگه کهى ليده رده چيټ) به ويټه ده ييټه ييغه مبه ر، له م فه رمووده يه نه وه تيده گه ين که محمه د زانيويه تى هه نديک له ييغه مبه ران وه ک نه و گوټيان له ده نگ بوه، يئنه وهى سه رچاوه ي ده نگ ليده رچوونه که بينن. نه وهى زانيوه، بويه بيرى ييغه مبه رايه تى لاي جيگير بوه، له بهر نه وهى هه نديک له ييغه مبه ران گوټيان له ده نگ ده ييټ و ده نگ ليده رچوو نايين .

نه وهى دوهم، بينينى جبريله، محمه د له روژانى دوايى، له پيش ييغه مبه رايه تى به لټيراوى باوه رى به وه بوه که نه وهى وټناى ده کات و ده بينيت نه و جبريله يه که بو مووسا هاتوه. پيشتر زانيت که نه م باوه رى له پاش قسه کانى خه ديجه و جيگير يه کهى و به ته لقينى وه ره قه ي کورى نوفه ل دروستبوه. به م باوه رى، بيرى ييغه مبه رايه تى له گيانيدا به رجه سته بوه، هيچ دوودلييه کهى نه هيشتوه، کاتيک له هه ررا بوه جبريلى بو هاتوه و پيى گوتوه، به ناوى خودا بخوينه وه (اقرا باسم ربك) نه مه ي به يه که م ديارده زانى له و دياردانه ي ييغه مبه رايه تى و باوه رهيټايټى که بوه به ييغه مبه ر، بيگومان زور پيى خوشحال بوه. نه گه ر کاره که وايټ، شايانى نه وه نيه که محمه د له دايرانى جبريل لټى زور خه مبار بوويټ و به و هويه وه بيزاريټ و واى ليټيټ که خوى له به رزاييى شاخه کان هه لداته خواره وه، له لايه کهى تره وه، بو نا که ترسى له وه ييټ به دايرانى جبريل ييغه مبه رايه تى بدور ييټ .

گيره وان باسى ماوهى دايرانى وه حيان له پاش دايرانى جبريل کردوه، به لام باسى دايرانى ده نگيان له گوټى نه کردوه. نه وهى دياره که بيستنى ده نگيش نه ماوه و لټى دايراهه، له بهر نه وهى بينينى جبريل و بيستنى ده نگ، هه ر دوو کيان له يه ک سه رچاوه وه بوه، که نه وييش له ده رنه نجامى حاله ته عه سه بييه کهى بوه، وه ک پيشتر باسما ن کرد. له م ماوه يه له سهر

حاله‌تی هه‌لچوونی دهماره‌کانی بوه نه‌ک له وه‌حی، به‌مه‌یش ده‌ییت گوئیستی ده‌نگ
نه‌بوویت وه‌ک چۆن جبریلیشی نه‌بینوه

ئوه‌ی نیشانته‌ده‌ت، که له‌م ماوه‌یه‌دا له‌ حاله‌تی عه‌سه‌بی ئاوه‌هادا بوه و جبریلی لی
ده‌رکه‌وتوه، له‌و کاته‌ی، ویستوو‌یه‌تی خۆی هه‌لداته‌خواره‌وه، ییگومان له‌و حاله‌ته‌ عه‌سه‌بییه
که بۆی دیت و جبریل دیت و گوئی لیده‌ییت و یی ده‌لیت: ئه‌ی محمه‌د به‌ حه‌قیقه‌ت تۆ
په‌غه‌مبه‌ری خودایته‌. ئه‌م ده‌نگه‌ی که له‌ جبریل‌ه‌وه‌ ده‌بیستیت له‌و کاته‌دا ده‌ییت که خۆی ناماده
ده‌کات بۆ ئه‌وه‌ی خۆی هه‌لداته‌خواره‌وه، ئه‌مه‌یش ئه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نیت، ئه‌و قسه‌یه‌ له‌ناخی
خۆیدا خولی خواردوه‌ته‌وه، له‌ ییزاری خۆیدا، له‌ دایرانی جبریل، که جگه‌ له‌ ترسی دایرانی
په‌غه‌مبه‌رایه‌تی لێی هیچی تر نه‌بوه، ئه‌مه‌یش کاریکه‌ شایانی ئه‌وه‌یه‌ له‌ پیناویدا خۆی له‌و
به‌رزاییه‌وه‌ هه‌لداته‌خواره‌وه

(19)

وینه‌کانی وه‌حی

وه‌حی وینه‌ی جوراوجوری هه‌یه، هه‌ندیکیان به‌ سی دانه‌ دایاناره‌وه، هه‌ندیکی تریش به‌ زۆرتر تا
گه‌یاندوو‌پانه‌ته‌ حه‌وت دانه، راستییکه‌ی له‌وه‌ی باسیانکردوه‌ زۆرتره، ئیبه‌ لێره‌دا هینده‌ی ئه‌وه‌ی
گرینگ‌ی به‌خودی وینه‌کان ده‌ده‌ین، ئه‌وه‌نده‌ گرینگ‌ی به‌ ژماره‌که‌ی ناده‌ین، ئه‌وه‌ی ده‌توانین بۆت
باس بکه‌ین، وه‌ک وه‌حی چیه‌ و چۆن هاته‌وه

له‌و وینه‌یه‌ی وه‌حی پێی هاته‌وه (به‌قسه‌ی زانیانی به‌سه‌ره‌هاته‌کان) وه‌ک خه‌وینینی راستی
بوه. گوتیان بینینیکی راستگو‌پانه‌ بنه‌مای سه‌ره‌کی وه‌حیه‌هاته‌نی په‌غه‌مبه‌ر بوه، هیچ شتیکی
له‌ خه‌وندا نه‌بینوه‌ وه‌ک ئه‌وه‌ نه‌ییت له‌به‌ئاگابوونیدا بینییته‌ی. ییگومان مه‌به‌ستیان خه‌وینینی
ناساییه‌ که مرو‌ف له‌ خه‌ودا ده‌بیستیت، نه‌ک ئه‌و خه‌ونه‌ تاییه‌ته‌ی محمه‌د که له‌ حاله‌ته‌
عه‌سه‌بییه‌که‌یدا ده‌بیستیت و له‌ هۆش خۆی ده‌چیت و ده‌موچاوی خۆلوی ده‌ییت، وه‌ک متبوونی
حوشتر له‌ شوینی خۆی مت ده‌ییت. هه‌ندیکیان ده‌لێن ماوه‌ی خه‌وینینه‌که‌ی شه‌ش مانگ
بوه، ده‌لێن ده‌ستیکردنی خه‌وینین له‌ مانگی په‌یعی یه‌که‌مه‌وه‌ هاته‌وه‌ته‌ ئاراوه. ئینجا خودا له
کاتی به‌ئاگا و به‌خه‌به‌ربوونیدا وه‌حیی بۆ ناردوه، واته‌ نه‌خه‌وتوه، له‌ په‌مه‌زاندا وه‌حیی بۆ ناردوه،
وه‌ک خاوه‌ن سیره‌ی به‌یه‌قه‌ی و خه‌لکی تریش باسیانکردوه

له‌مه‌دا تده‌گه‌ین، وه‌حی له‌ کاتی به‌ئاگابووندا له‌ په‌مه‌زاندا ده‌ستیپێکردوه، پشت به‌ خودا له
دابه‌زینی جبریلدا له‌کاتی دابه‌زینی بخوینه‌وه (اقرا) ده‌ستیپێکردوه، که پشتر باسمان کرد.
شه‌ش مانگی پش دابه‌زینی بخوینه‌ واته‌ ئایه‌تی: (اقرا باسم ربك) له‌و ماوه‌یه‌دا خه‌ونی
راسته‌قینه‌ی بینوه. له‌ویدا دوو تانه‌مان هه‌یه. یه‌کیکیان: گوتیان ده‌ستیپێکردنی په‌غه‌مبه‌رایه‌تی
به‌ دابه‌زینی (اقرا باسم ربك) بوه، وه‌ک ده‌لێن په‌یامه‌که‌ به‌ دابه‌زینی (یا ایها المدثر) پاشماوه‌ی
وه‌حی ده‌ستیپێکردوه، ئه‌مه‌یش واحکومیکردوه‌ که ماوه‌ی شه‌ش مانگی پش ئه‌مه، خه‌وینیکی
له‌ حاله‌تی وه‌ک وه‌نه‌وزئاسا بینوه، که له‌ سه‌ر ماوه‌ی په‌غه‌مبه‌رایه‌تی حیساب ناکریت، به‌لکوو
پش په‌غه‌مبه‌رایه‌تییه، واییت چۆن ئه‌م خه‌ونه‌یان کرده‌ وینه‌یه‌ک له‌ وینه‌کانی وه‌حی، چۆن به
وه‌حییان دانا. دوهم: ده‌لێن خودا له‌ کاتی به‌ئاگابوونیدا له‌ په‌مه‌زان وه‌حیی بۆ ناردوه، ئه‌مه‌یش وا
حکوم ده‌کات که جبریل به‌ (اقرا باسم ربك) له‌ کاتی به‌ئاگاییدا نه‌ک خه‌وتوو‌یی دایه‌زاندریت،
ئه‌وه‌یشت زانی که ئه‌و فه‌رموده‌یه‌ی له‌ سیره‌ی هشامیه‌وه‌ گواستمانه‌وه، له‌ گێرانه‌وه‌ی
ئین ئیسحاقه‌وه، له‌وه‌دا راشکاوه‌ که ده‌لیت، له‌ کاتی خه‌ودا دابه‌زیوه‌ نه‌ک له‌ به‌ئاگابووندا،
ته‌ماشای ئه‌م فه‌رموده‌یه‌ له‌ ده‌ستیپێکردنی وه‌حی بکه

ئوه‌ی راستی ییت و که هیچ درێژی و کورتیه‌کی تیدا نه‌ییت ئه‌وه‌یه، ئه‌و شه‌ش مانگی
خه‌ونی راستی تیدا بینوه، پش په‌غه‌مبه‌رایه‌تی بوه، ئه‌و ماوه‌یه‌یه‌ که مژده‌ی په‌غه‌مبه‌رایه‌تی
پندرابوو، وه‌ک ده‌لێن، له‌ویدا بیری په‌غه‌مبه‌رایه‌تی له‌ناخیدا ته‌شه‌نه‌ی سه‌ند و پێگه‌یشت، وه‌ک

پیشتر باسماں لئوہ کرد

ئەگەر ئەو خەونانەى لەم ماوەیەدا دەبینی، وەک گوتووینانە وەحی بیئت، بۆچی ئەو پاشماوە و کاریگەرییانەمان پئی نالین کە وەحیی پئی کراوە، تەنھا بەووە وەستان کە گوتیان هیچ خەونئیکی نەبینو، تا گزنگی بەرەبەیان دەرنەکەوتیبت. ئەگەر بلین ئەو شتەى وەحی پئی کراوە لەو خەونانەدا قورئان نەبو، بۆیە باسیان نەکردو، دەلین باسکردنی ئەووەى وەحی لە سەر هاتیبت لە سەر ئەو نەووەستاو، کە تەنھا قورئان بوویبت و باسکرایبت، لەگەڵ ئەووەیشدا باسیان کردو، وەک لە وینەى وەحی بەدەر لە خەون باسیدەکەین. وەحیان دۆزیو، کە قورئان بوو لە کاتى خەودا بۆی هاتوو، خاوەن سیرەى حەلەبى باسى لەووە کردو، دەربارەى موسلم لە ئەنەسەو وەرگرتو، دەلین. لە کاتیکدا ئیمە لای پیغەمبەر بووین چاوی دەچو، خەو "وەنەوز" کە سەرى راستە کردو، بەرەبەى دەکەوتە سەر لئو، گوتمان: چى وای لئیکردیت خەندە لئو بیبت ئەى پیغەمبەرى خودا؟ گوتى: هەر ئیستا سورەتئیکی بۆ دابەزاندم، ئینجا

خویندییهو

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ {

إنا أعطیناک الکوثر (1) فصل لربک و انحر (2) إن شانئک هو الأبتى { [الکوثر: 1 - 3] واتە: ئیمە کەسەرمان پئی بەخشیت و نوژ و قوربانى بۆ خوداکەت بکە، کە تۆ بۆخۆت و جاخت کوژرە ئەگەر ئەم فەرموودەى راست بیبت، ئەمە کارتیکردنئیکە لە کاریگەرییەکانى خەونەکان لە کاتى خەوتندا، بەلام ئەو نەبە، کە ئیمە تئیداین وا ئیستا باسى دەکەین، لەبەر ئەووەى ئیمە گوتمان هیچ کارتیکردنئیکی کاتى پیش وەحیەت نەبو، ئەم سورەتە وەک حکومە لەم فەرموودەى کدا هاتو، دەبیبت تا کوئایییەکەى (إن شانئک هو الأبتى) لە مەدینە دابەزیبت، بەلام لە مەککە دابەزیو. هۆکارى دابەزینەکەى ئەووە کە عاسى کورى وائیل لە کاتى مردنى عەبدوللای کورى محەمەد گوتوو، تی: کە کورى نەماو، واتە لە پیرنەووە (ابتر) واتە خودا ئەووەى دابەزاندم (إن شانئک هو الأبتى) ئەگەر ئەم قسەى راست بیبت، وایان زانیو، لە دوا ئایەتدا، کە لە مەککە دابەزیو، و لە مەدینە تەواو بو، بو بە سورەتئیکی تەواو نازانم لەم خەونینینە ماوەیەکى دیاریکردو، محەمەد لە ژیانیدا خەونى راستەقینەى لە پیش و پاش پیغەمبەرایەتى بینیو، وەک لە دەرکەوتنى سپیدەیشدا بۆی هاتو، ئەگەر ئەم خەونانە، کە لەو ماوە دیاریکراوەدا بینیو، تی وەحی بیبت، ئەم نەووە وەحییە تا مردنیلی نەیراو، لەوانەیش ئەو خەونەى لە شەرى ئوحد بینی، گوتیان کە زانیو، تی قورەیش دەرچوون و نیازیان گرتنى مەدینەى، گوتوو، تی: دوینى لە خەودا خیرم بینی، بینیم مانگایەک سەردەیریبت. یان لە دەستى شمشیرە کەمدا درزیکم بینی، لە بینیندا وامدەزانى دەسکى شمشیرە کەم شکایبت، وامبینى کە دەستم خستو، تی زبو قەلغانى شمشیرە کەمەو و بەرازیکم خستو بەلادا، پئیان گوت: ئەم خەونە چیدەگەیه نیت؟ گوتى: مانگاکە، خەلکە هاو، لە کانمان دەکوژین. لە گێرانەو، بەکدا، مانگاکە ئەو نیشانە دەدات کە سنگه لدرین تئیماندا دەبیبت، شکاوى و درز لە شمشیرە کەیشم ئەووە کە پیاویک لە خزمانى ئەهلى بەیتم دەمریبت، لە گێرانەو، بەکى تردا شمشیرە کە زولفەقارە دەرپەریو، پەرشوبلاوى کردن، ئەووەى زرى و قەلغانى قایم، مەدینەى، ئەووەى بەرانە کە ئەووە کە من بەرانى قەومە کە دەکوژم. دواتر ئەم خەونە وەک خۆى دەرچوو بە کەمیک جیاوازییەو. وەک ئەم خەونە لای زوریک لە خەلک پروودەدات، چەندیک لە ناسیاوانم ئەووەیان پئی گوتوم کە خەونەکانیان وەک خۆى دەرچو. خەونەکەى عاتیکە کچی عەبدولموتەلیب کە ئیبن ئیسحاق باسى دەکات، لە عەکرەمەو، لە ئیبن عەباس و یەزید کورى رومان لە عەرەو کورى زوبیرەو، هاتو، وەک گزنگى بەیان و پروونى سپیدە وەک خۆى دەرچو، لە سیرەتى بن هشامدا بینی، ئەم گواستەو، بەرە سەر ئیمە، بەلام لە وینەکانى وەحیدا، لەوانە: محەمەد بۆ خۆى بۆ حرس کورى هشام باسکردو، دەلین ئەم حرسە پرسارى لە پەيامبەرى خودا کردو، چۆن وەحیت بۆ دیت؟ گوتوو، تی: زورجار وەک زەنگلئیدانى

زەنگۆلە زەنگم بۇ دېت، كە زۆر توند دەيىت بەسەرمەو، لە خۆم دادەبېرئىم و ھۆشدارم لەوھى دەيلىت، لە گېرانەوھەبەكى تردا، دەليت: ھەندېك جار وام بۇ دېت دەنگەكەى وەك زەنگى زەنگۆلە، ھەندېك جار پەريەكە وەك پياويك دېتە بەرچاوم. لە گېرانەوھەبەكى تردا، وەك پاشاپەك دەنوئيت، يان لە وئەى گەنجېك قسەم لەگەل دەكات بە ئاگا دېمەو و دەزانم كە چى دەليت. ھەروھە دەگېرنەو، لە حالەتى دوھمدا ئەوھى لەبېردەچېتەو كە چى بەئاگاي دەھيئيتەو، بە پېچەوانەى حالەتى يەكەم، دەقى ئەم گېرانەوھەبە ئەوھە؛ وەحى بە دوو جۆر بۆم دېن، جبريل دېت و قسەم بۇ دەكات، وەك چۆن پياو بۇ پياو قسە بكات، ئەمەيش لېم بزر دەيىت، وەك دەنگى زەنگۆلە دېت و تا دەچېتە دلمەو، ئەوھەيش لە دەستم دەردەچېت. لەم فەرموودەى دوو وئەى وەحى ھەى: وەحى يەكەم، كە دەنگېك دەبېستېت وەك زەنگۆلەى جەرەس و ھېچ نابيىت، دوھم پياويك دەبيىت و قسەى لەگەلدا دەكات. ھەر دوو وئەكە تا لە حالەتى ورووزاندنى عەسەبېدا نەيىت بۆى ناھەن، وەك باس دەكەن، ئەو حالەتەيھەبەتى لە كاتى وەحيدا بەسەريدا دېت.

ھەردووگان لە بابەتى خەبېنىنى تايەت بەخۆبەتى كە پېشتەر وروومان كەدەو، بەلام ئەوھى يەكەم، دەنگېك دەبېستېت وەك زەنگۆلەى زەنگلېدان، لە كاتېكدا دەيىت كە نەوبەتى عەسەبى، واتە حالەتى مېشك و دەمارى زۆر ھەلدەچېت، بە بەلگەى قسەى خۆى (زۆر توندە لە سەرم) ئەمە سەرجەم نېشانەكانى فېى تېدايە، وەك دەموچاوى خۆلاوى دەبن و سوورھەلدەگەپېت، لەگەل سووربوونى چاوەكانى و بوورانەو و مېبوونەو وەك حوشترى دووگان و شتى تريشى لېدېت.

تونديەكەى لەوھەدەيىت، كە گوئى لە دەنگى زەنگى زەنگۆلەى زەنگ ئاسا دېت، ئەم دەنگە لە توندى ھەلچوون و ھەژانى دەمارەكانىيەو دەيىت، ھەروھە قورسبوونى، لە دەرتەنجامى زياتر گرژبوونى دەمارەكانى و ئاارامىيەو دەيىت. ئەمەيش بە ھەمان شئوھ تونديەكە لە نەبېنىنى تارمايىيە سېپىيەكەو بو، كە پېى دەگوتريىت جبريل ھات، لەبەر ئەوھى ھاتى ئەو حالەتە و زۆر توندبوون و تەوژمى، ھەموو گيانى داگير دەكات و خۆى مەشغولى ئەو دەكات، كە تېدايە واتە كە بېرى لېكردوھتەو، واتە تارمايىيەكە نابيىت، بۆيە جبريل نابيىت، بەو بەلگەبەى ھەندېك جار وەك پياويكى ھاوھلى خۆى دەبيىت، لە پشت بېژىنگەكەو يىت، واتە بە ناروونى دەبيىت، ئەگەر حالەتەكە زۆر توندەيىت، زۆرجار بە روونى دەبيىت، ئەگەر حالەتەكە واتە نەوبەتە عەسەبىيەكە سوک يىت، وەك ئەوھى كە لە عەريش لە رۆژى بەدر دا، لە وەنەوزېكدا "بۆى ھات. "تەماشاي نووسىنى ھېزى خەيالى بکە

بەلام وئەى دوھم، كە پەرى لە شئوھى پياويك بۆى دېت و قسەى لەگەل دەكات، لەو حالەتانە دەيىت، سوک يىت و تارمايىيە سېپىيەكە بە روونى دەبيىت و قسەى لەگەلدا دەكات، قسەكانىش لە ھەر دوو وئەكەدا ھىى محەمەد خۆى بوون نەك تارمايىيەكە، بەلگەيش لە سەر ئەوھى قسەى خۆى بو، چونكە پېش ئەوھى ئەو حالەى بۆ يىت، بېرى لەو شتە كەردوھتەو.

ئەوھى پشنگىرى قسەىكەى ئېمە دەكات، ئەوھە لە قورئاندا ھاتو، دەليت: { نزل به الروح الأمين (193) على قلبك } [الشعراو: 193، 194] واتە: (روحى ئەمىن) ى ھيئاىە خوارەوھ بۆ سەر دلت. ئەم ئايەتە راشکاوھ لەوھى كە وەحى وەك يادېك يان خوليايەك و بېرىك بەدليدا دېت، كە لە ناخ و نەفسى خۆيدا بېرى لېبكاتەو، ئەگىنا ئەگەر پېى گوترايىت و بە گوئيدا درايت، دەيگوت: رۆحى ئەمىن داي بە گوئيدا نەك بە دلندا، بەلام ئەو شىكردنەو و تەئوبەى كە زەمەخشەرى كەردوويەتى لە (الكشاف)دا لە سەر ئەم ئايەتە ئەوھە، ھەر كەسېك زۆر لە خۆى بكات، مۆركى پېوھ نانووسىت و چېزى لېنابىيىت، ئەگىنا دەيەويت دەستەواژەكەى قورئان بۆ ئەو لايەنە پەلكېشى بكات كە خۆى مەبەستېتى، نەك قورئان. ئەگەر بلېيت لە قسەى پېشو و ئەوھى ھەندېك گېرانەوھى تېدايە، راشکاوانە دەليت كە وەحى ناگوتريىت و بەگوئيدا نادرېت،

ئەگەر وا نەبوايە دەيگوت جبريل هات بۆ لام و پىي گوتم و قسەى لەگەل کردم، وەك پياويك لەگەلدا قسە بکات، دەلیم: محەمەد لە خەونىينيدا جبريل دەبينيت، كە لەو حالەتەدا دەبيت وەك ئەوەى قسەى لەگەلدا دەكات، بۆيە دەلپت پىي گوتم بەلام لە حەقىقەتدا وانىيە. قورئان حەقىقەتەكەى باسکردو، فەرموودەكە قسەى لە سەر شىوہى وىنەكەى کردو. ئەگەر بلپن فەرموودەكە ناکۆكە لەوہى لە ئايەتەكەدا هاتو، دەلپن؛ ئەو نارااستە وەك پيشتر لە کاتى قسەکردن لە سەر گيرانەوہ زانیت، لەبەر ئەوہى قورئان ئەگەر نيشانەى گوماناوييە، بەلام بە پراوہيى و يەکلایيەوہ هاتو، بە پىچەوانەى فەرموودەکانوہ

ئەگەر بلپم: بۆچى لە وىنەى دوہمدا لپدەردەچپت و لە يەكەم دەرناچپت؟ دەلیم: توندىي حالەتەكە لە يەكەمدا لەوہى تىدابوہ هەموو گيانى داگيرکردو، جگە لەو قسانەى بىرى لپکردوہتەو، كە بەهەموو توانايەوہ بەو ئارااستەدا رۆيشتو، نەك شتى تر و هيچى لى نەفەوتاو، وەك لە وىنەى دوہمدا باسكراو، خود و گيان روهو دوو شتە، تارمايىي بىنراو و ئەو شتەى بىرى لپکردوہتەو، لەوانەيە شتى يەكەم مەشغولى دوہم بکات و لپدەرچوون رووېدات لە وىنەکانى وەحى فووکردنە دل، لە بنەرەتدا فووېەكى خۆشە، كە شلاوى لەگەلدا نەبيت. (روع) بەواتاى دل دپت، وەك باسيان لەوہى کردو (كان ينفث فى روعه الكلام ردعا) واتە، چەندىن قسەى ناوازەى دەخستە دلپەو، بە فەرموودەيەكى پىغەمبەر وەلامى ئەو دەدەنەو، گوتوويەتى: روحى قودسى خۆى کردوہتە دلەمەو، ئەم گيانە تا ئەجەلى خۆى دپت و رزقى تەواو نەبيت نامرپت، خواتان لەبەرچاويپت و داواكاريتان هەبيت، ناتوانن رزق بە دەست بپنن، كە لە خودا ياخى بن، ئەوہى لاى خودايە بە گوپرايەلى نەبيت بە دەست نايەت. فووکردنە دل ئىلھامە، ئەمە وەك بىرپك و شتپك بە دلداپت بپتەوہى پيشتر بىرت لپکردبپتەو

ئەم جوړە وەحىيە لە زور خەلكدا رووېدات و تايبەت نىيە بە محەمەد، وەك دوو دانەكەى پيشوو. هەرەوہا پپويستى بە نپوہندگير نىيە، بەلكوو محەمەد ئەم كارەى خستە سەر شانى رۆحى قودسەو، كە مەبەستى جبريل بو، لەبەر ئەوہى لەو باوہرەدا بو و وايزانيوہ ئەوہى بۆى دپت، جبريلە بۆى دەھيپت

لە وىنەکانى وەحى، ئەو زانستەى بۆ دپتە ئاراوہ لە پاش بىرکردنەو و ئىجتھاد و لە حكومداند، بەوييە وەك هەناسەدانەوہيەك لە دلەوہ دەرىچپت بپتەوہى پيشتر بىرت لپکردبپتەو، يان ئىجتھادت کردبپت. ئەم جوړەيش لە تايبەتمەنديەکانى محەمەدنىيە، هەرەوہا پپويستى بە نپوہندگير نىيە، جگە لە تەماشاش و ئىجتھاد. نموونەى زورە لە قورئاندا

لە وەحى لەم جوړە وىنەيە، ئەوہى لە قورئاندا هاتو، ئايەتى (اللغان) لە سەحىح موسلم لە قسەکانى عومەردا هاتو، كە فلان كورى فلانگوتوويەتى: ئەى پىغەمبەرى خودا، ئەوہت بينوہ ئەگەر يەكئيمان ژنەكەى بە كارپكى خراپەوہ بينى چى بکات، كە قسە بکات لە بارەى كارپكى گەورەو، ئەگەر هيچى لەو بارەوہ نەگوت واريپت هيچى لە سەر كارپكى گەورە نەگوتو، پىغەمبەر بپدەنگ بوو، وەلامى نەدايەو، دواى ئەوہ هات بۆ لاى و پىي گوت بەو پرسيارە تووشت کردم، ئايەتى (اللغان) هاتە خوارەو: {والذين يرمون أزواجهم ولم يكن لهم شهداء إلا أنفسهم فشهداه أحدھم أربع شهادات بالله إنه لمن الصادقين(6) والخامسه أن لعنت الله عليه إن كان من الكاذبين(7) ويدراً عنها العذاب أن تشهد أربع شهادات بالله إنه لمن الكاذبين(8) والخامسه أن غضب الله عليها إن كان من الصادقين} [النور: 6 - 9] واتە: ئەو كەسانەش كە بوختانى داوئىپسى بە ژنانى خويان دەكەن و چەند شايەتپكى تريان نپە، هەركامەيان پپت دەبيت چوار جار خوداى لى بەشايەت بگريپت كە لەم بارەوہ راستگۆيە. بۆ جارى پپنجەم ئەگەر ئەم قسەيەى درۆ بيت بەر نەفرەتى خودا دەكەوېت. ژنەكەش لە نازاردانى رزگاردەبيت، كە ئەويش هەتا چواركەس بەشايەت بپنپتەوہ كە ميردەكەى درۆ دەكات. بۆ جارى پپنجەميش ئەگەر قسەى كاپرا راست بيت بەر غەزەبى خودا دەكەوېت. بۆى خوېندەوہ و رپنوئىيى كرد و باسپكرد، پىي گوت نازارى دونيا زور ئاسانترە لە هيى ئەو دونيا، گوتى: نەخپر بەوہى ناردوئىتى

هیچ درۆیه کم له سەر نه کردوه، ئینجا ژنه که ی بانگ کرد و ڕینماییی کرد و قسه ی بو کرد و هه والی پێدا، که نازاری دونیا له هی ناخیرهت ئاسانتره، گوتی: نه خیر به حقی ئه وه ی ناردویتی درۆده کات، ئینجا فه رمانی پی کرد به (لعان) به پیاوه که وه ده ستپێکرد و ئینجا بو ژنه که دووباره ی کرده وه و دواتر ته لاقی دان. پیتی گوتن: حیسابنان لای خودایه، یه کێکتان درۆ ده کات، به پیاوه که ی گوت، هیچ کاریکت به سه ربیوه نییه، گوتی: ئه ی پێغه مبه ری خودا پاره که م، گوتی: هیچ پاره یه کت لای نییه و سه ده قهت کرده، که به حه لالی چه ند جار چوویت به لایدا، ئه گه ر پراست بکه ی ت، ئه گه ر درۆت له گه لدا کردی ئه وه له و زیاتر بو ت نییه له سه ری پرۆیت. له باسیکی تردا پێغه مبه ری خودا جیا کردنه وه و گوتی: به خودا یه کێکتان درۆ ده کات، ئایا یه کێکتان ته وبه ده کات. بێگومان ئه م وه حیه ی که ئه م ئایه ته ی تێدا دابه زیوه، پاش بیر کردنه وه له بابه ته که و ئیجتهدادی حکوم دیت، له کاتیکدا که یه که م جار پرساری لێکرد، پێده نگ بوو، وه لامی نه دایه وه، ئینجا بیری له پرسه که کرده وه و هه ولێرێگه چاره ی دا، کاتیک دوهم جار هات بو لای، ئاماده ی وه لامدانه وه بوو. شتی له م شیوه یه له قورئاندا زۆر هه یه، ئه گه ر به دوا ی هۆکاره کانیدا به زاندنیدا بگه ریت

له وینه کانی وه حی، که بی ئیوه ندگیر خودا له گه لیدا قسه بکات، وه ک چون له گه ل مووسای کوری عومراند قسه ی کرد، ئه م قسه کردنه ییش یان له پشت په رده وه بی ت، یان هه ولدانی بی ت بی په رده، له بهر ئه وه ی باوه ری به نه بینینی خودا هه بوو، وه ک له قورئاندا هاتوه که خودا به مووسای گوتوه: {لن ترانی} [الأعراف: 143] واته نامبینیت. ئه گه ر وه حی له م وینه یه دا هه ولێکی بپه رده بی ت، یان له پشتی په رده وه، ئه مه ییش وا پشتی راستیده کاته وه که له سه ر شه وی ئیسرا و میعراج باسکراوه، ئیسراییش وه ک زۆرینه له سه ری کۆکن جگه له خه ونینین شتی تر نه بوه، وه ک له شوینی خۆیدا باسیده که یین. وه حی له م وینه یه دا، له ئیو خه ونینینی خه ودایه. له وینه کانی وه حی که له کتبه کانیاندا باسیان کرده، جبریل به شیوه ی ده حیه کوری خه لیفه ی که لبی هاتوه؛ ئه م ده حیه کوریک قۆز بوه، پاش به در بوه به موسولمان و به دری نه بینیه، بێگومان هاتنی جبریل له سه ر شیوه ی ئه و له مه که که دا نه بوه، به لکوو پاش کۆچ کردنه که بوه بو مه دینه و له کاتی موسولمانبوونی ده حیه دا بوه. ئه وه ی نامۆیه، وینه یه کی پروونی وه حیان نه کرده، وه ک وینه کانی ده حیه که جبریل هیناریتی، جگه له یه ک وینه که له شه ری به نو قوره یزه پاش شه ری خه نده ق بوه. ئه وه ی به نو قوره یزه له رۆژی خه نده ق له و ماوه یه ی له ئیوان خۆیان و محمه ددا بوو، په شیمانبوونه وه له و په یمانه یله گه ل محمه ددا به ستبوویان و که وتن له گه ل لایه نه کانی تردا، که لایه نه کان دۆران و محمه د گه رایه وه مه دینه، جبریل له شیوه ی ده حیه هات بو لای محمه د و هانیدا، غه زوه ی به نو قوره یزه بکات، له وباره یه وه باسیان له وه کرده، عایشه گوتوویه تی، کاتیک په یامبه ر گه رایه وه له رۆژی خه نده ق؛ له گه ل مندا بوو، یه کیک له ده رگا که یدا، له گیرانه وه یه کی تردا یه کیک هاواری کرد، جه نگاوه ریک ئیشی پیته، گوتی: پێغه مبه ری خودا پراچله کی و بازیک گه وره ی دا، ده رچوو له ماله وه و منیش به دوایدا ده رچووم، پیاویکم له سه ر ولاخیک بینی و پێغه مبه ریش پالی به سه ر پشتی ئه وو لاخه که وه دابوو، قسه ی له گه لدا ده کرد، گه رامه وه که هاته وه گوتم: ئه و پیاوه کی بو که قسه ت له گه لدا کرد؟ گوتی: بینیت؟ گوتم: به لئ. گوتی: له کی ده چیت؟ گوتم: له ده حیه ی که لبی، گوتی: ئه وه جبریل بوو، فه رمانی کرد پرۆم بو به نو قوره یزه

ئه مه یه که وا باسیانکرد، بێگومان هه موو هاوه لان و ده حیه ییش زانیوانه، چی به سه ربه نو قوره یزه دا هاتوه، له په شیمانبوونه وه یان له رۆژی ئه جزابدا، هه موویان توله سه ندنه وه یان له به نو قوره یزه ده ویست، له بهر ئه وه ی ناخۆشیه کی گه وره یان به سه ردا هات و تووشی میحنه ت بوون، که له په یمانه که یان په شیمان بوونه وه و چوونه پال لایه نه کانی تر، تا هاوه لانی محمه د رۆزیک سیختیان له رۆژی خه نده ق به سه ربرد، له وه ی چاویان خواربووه و ده رپه ربوو، خه ریک بوو دلایان له ده میانه وه ده رده چوو، خه ریک بوو له شوینی خۆیان هه لیان به ته کینن و چون

ههراپهکیان نایهوه، وهک بومهلهرزهیان لیکردن وهک له فورئاندا هاتوه: {إذ جاءوكم من فوقکم ومن أسفل منکم وإذ زاغت الأبصار وبلغت القلوب الحناجر وتظنون بالله الظنونا} [الأحزاب: 10]. واته: لهو دهمهدا که له سهرو ژیرهوه بوئا هاتن و چاوتان رهشکهوپیئشکهی دهکرد و دلئان بهر تهپهتهپ کهوت و گهیشته قورقوراگهتان؛ زور خهیالی ههمهچشهن لهسه ر خودا به دلئاندا هات. نهگه ر ئهمه راست بیئت، لهوانهیه دهحیهی کهلبی کاتیک پیغهمبهری خودای بینیه، له غهزوهی خهندهق گهراوهتهوه، رویشتهوه بو مالوهوه و نهچوه بو لای بهنو قورهیزه، هاتوه بو لای که هانی بدات شهریان بکات و تولهیان لیکاتهوه، به قسهکهیدا ده رکهوتوه "تهوهی حوجهت پیئدهدات له شهر نهکردن" واته کی لیت خووش ده بیئت و بههانهت قبول دهکات، که دابنیشی و شهری بهنو قورهیزه نهکهیت، بهلام محهمهده که زانیی عایشه دهحیهی ناسیوهتهوه، به باشی زانیوه، نهو کارهی لی بشاریتهوه و وانهکات بییته هوکاری نهو شهری که هانیدا، بو نهوهی بیئیرته سه ر بهنو قورهیزه، پیی گوتوه: جبریل بو هاندانی خه لک و باوه رهینانیان به سه رکهوتن، نه مایش وا دهکات، که لومهی نهکات له ده رچوون بو شهر، به تاییه تی تازهاوا بو، له بهر نهوهی ژنان پییان خووش نییه لهو کاتهدا له میردهکانیان ته نانهت دووربکه ونهوه، نهی نهگه ر بو شهر بچن چوون ده بیئت

نهوهی به عایشه ی گوتیبت که ده حیه جبریل بو، لهوانهیه له بهر نهو حکمه ته بوویبت. ههروه ها هاوه لانی نهوه یان گوتوه، کاتیک ده رچوو بو بهنو قورهیزه، ههندیگ خه لکی بینیه له بهنی نه جار چه کیان پی بو، پیی گوتوون: یه کیکتان بینی؟ گوتیان: به لی ده حیه ی کهلبی لیره وه رویشته و به سه ر هیستریکی سپیه وه بوو، فه رمانی پی کردین، چه ک هه لبرگین، پیغه مبه ر پیی گوتن ئیستا دیت بو لاتان. گوتیان: چه که کانمان هه لگرت و یه کریز وه ستاین. پیغه مبه ر گوتی: نهوه جبریل بوو هاتوه بو بهنو قورهیزه، چیگه قایم و تونده کانیان هه لته کپیبت و ترس و تو قانندن بخاته دلپانه وه

پیگومان ده حیه پاش نهوهی نهو قسانه ی به محهمه دی گوتوه، پاش نهوهی داوا ی له محهمه د کرده که ده رچن بو بهنو قورهیزه، له گه ل نهوانه دا ده رچوو، که ده رچوون و نهوهی بینی له ویدا بینی، نهگه ر محهمه د پیی بگوتنایه نهوه ده حیه بو، ههچ گرینگیان پی نه دا، وهک نهوهی بلایت جبریل بو، نهوان که بزنان جبریل له گه لپاندا متمانه یان بهوه ده بیئت و ده توان زه فەر به دوژمن بهرن، له شوینی خویدا باسی نهوه ییش ده کهین، که چوون محهمه د جبریلی له شه رهکاندا، له کاتی لیکدان و پیگداداندا وهک ئامرازیک بو بههیزی چیگری و توندوتولی قه ومه کهی به کارهیناوه

نه میه که وام لپده کات له ئاراسته کردن و ئیدعای هاتنی جبریل له وینه ی ده حیه وای بینم، نه گینا خه ونهکانی محهمه د خه لکی تر نایبین و خویشی نایبینت، جگه له ههندیگ شت له کاتی حاله ته عه سه بییه کهیدا نه بیئت، نهوهی له گه ل نه مه دا نه یه ته وه ههچ بناغه یه کی نییه. ههچ وینه یه کی تر نییه له وه زیاتر، که له سه ر جبریل باسما ن کرد وهک له وینه ی ده حیه دا هاتوه؟ ههچ وه لامیکم پی نییه جگه له وهی بلیم نازانم، له بهر نهوهی لهو کتیبه به سه رهاتانه ی هه من، ههچ وینه یه ک جگه له وهی باسما ن کردنییه، نهگه ر وینه ی تر هه بیئت من نایزانم. لیره دا هه ر بو خووشی پیم باشه نهوهی شیخی نه کبه ر له سه ر نه م بابه ته باسی کرده بیلیمه وه. گوتووبه تی: ده حیه ی کهلبی قوزترین گهنجی زه مانه که ی خو ی بو و شیوه یه کیری کوپنکی هه بو، مه به ست له دابه زینی جبریل له سه ر شیوه ی نهو، نهوه ده گه یه زبت که خودا به پیغه مبه ر بگه یه زبت نهوهی وهک بالیوز له نپوان من و تودایه نهی محهمه د، به جوانترین شیوه و سیماره له منه وه بو تو ده نیرم

نه ی خوینه ری به ریز، لهو ده ریرینه راپمیینه. نه م وینه یه ی باسما ن کرد له کتیبهکانی قه ومه که دا هاتوه، نهوهی له بیریان چوه باسیکه ن، هاتنی ده حیه یه له سه ر حوشتره که ی له ههندیگ جاردا، نه مایش دوو جار رووی داوه، یه کیک له کاتی کوچکردنه که ی بو مه دینه، دوهم له

حودەبىيە لە كاتى رۆيشتنى بۆ عومرە

گوتيان؛ كاتىك پىغەمبەرھات بۆ مەدينە لە (قبا) دابەزى كە گوندىكە، نزيكەى دوو ميل لە مەدينەو دەورە، لە رۆژى دووشەممەدا بوە، قەبا لەو كاتەدا شوئىنى بەنى عەمرو كورى عەوف بوە، ئەمانىش لە ئەوسن لەزگەو، واتە لە داىكپانەو، شىخەكەيان كەلسووم كورى ئەلھەدم بوە، پىغەمبەر لای ئەو دابەزىو، تا رۆژى ھەينى لەو كاتە ماوئەو، ئىنجا سواری و لاخەكەى بوە و رۆيشتو بۆ مەدينە، لەسەرخۆ بوە و جەلەو كەى شلكردو و نەيجوولاندو، ئەويش تەماشای راستوچەپى كردو، بەنو عەمرو كورى عوف پىيان گوتو: ئەى پەيامبەرى خودا، ئايا ھاتووى بۆ لامان، يان شوئىنكى لە ئىمە باشتر دەوت؟ گوتوويەتى: من لە گوندىكتان دەبم ھەموو گونددەكان دەخوات (واتە دەبىاتەو و لەناويان دەبات) ئىنجا حوشترەكەيان بەرداوە كە رۆيشتو خەلك لەگەلدا كەوتو تەرى، بە پىادەرەوى بىت يان بەسواری، يەكپىيان جەلەوى حوشترەكەى بەرنەداو وەك گرینگىدان بە شكۆمەندى و گەرەزانين، تا چوئە ناو مەدينەو، يەكەمىن كەس كە چو لايان بەنوسالم بوون، پرسىاريان لىكرد و پىيان گوت: ئەى پىغەمبەرى خودا لىرەدا بە، لە ژمارە و شكۆمەندى و پاراستن و لە ھەندىك شوئىندا لە سەرەتوسامان. لە گىرانەو ھەيەكدا: لىرەدا دابەزە لە ژمارە و تفاق و چەك، ئىمە خاوەنى باخ و شتومەكين، ئەى پەيامبەرى خودا، ھەر پىاوئىكى عەرەب كە دەھاتە ئەم شوئىنە، گەر ترسا بىت رووى لە ئىمە كردو. پىي گوتن: خىرى تىدايىت، گوتى: ئەو حوشترە بەرئەن فەرمانى پىي كراو، بە بزەو پىي گوتن: خودا زىادى بكات بۆتان، دەرچوو تاگەيشتە شوئىنى بەنى بەيازە، بەنو بەيازە وەك پىشتر پرسىاريان لىكرد، ئەويش گوتى بەرى بدە "واتە حوشترەكەى" فەرمانى پىي كراو، دەرچوو تا گەيشتە شوئىنى نىشتەجىي بەنى ساعدە، بە ھەمان شىو پىي پرسىاريان لىكردم، ھەرەو ھا گوتى بەرئەن، فەرمانى پىي كراو، بۆى دەرچوو تاگەيشتە سەرەتای مالىەكانى بەنى عودەى كورى ئەلنەجار، كە خالوانى عەبدولموتەلىبى باپىرين، بەنو عودەى كورى ئەلنەجار پرسىاريان لىكرد وەك پىشتر، لە گىرانەو ھەيەكدا دەلئىت، پىيان گوتو: ئىمە لە خالوانتین، بۆ شكۆيى و پاراستن و خزمایەتى، لە ئىمە مەپارەو ئەى پىغەمبەرى خودا. لە گىرانەو ھەيەكى تردا: ھىچ قەومىك بەخزمایەتى لە ئىمە لە پىشتر نىيە، گوتى فەرمانى پىي كراو، دەرچوو تا لە شوئىنكى لە شوئىنەكانى بەنى نەجار حوشترەكەى پالکەوت، شوئىنى مزگەوتەكەى مالى بەنى مالىكى كورى نەجارى ئىستايە، لە دەرگای ئەبوئەيووبى ئەنسارىيەو، خالىدى كورى زەيد كورى ئەلنەجارى ئەنسارى خەزەرەجىيە. پىغەمبەر لە سەر حوشترەكەى دانەبەزى، ئىنجا ھەلساو بردى بۆ شوئىنكى نزيك و پەيامبەر جەلەو كەى بۆ دانابوو، ئىنجا تەماشای داوھى كرد و دانىشتەو و جوولايەو و مىلى خستە سەر زەوى، بىئەو ھەى دەمى بكاتەو دەنگىكى لىدەرچوو، لەوئىدا دابەزى و گوتى: خودايە لە مالىكى پىرۆزدا دامبەزىنە، تۆ بەخىر خەلك دادەبەزىنيت، چوار جار دووبارەى كردو، ئىنجا ئەو حالەتەى بۆ ھات، كە لە كاتى وەحيدا بۆى دىت، ئىنجا كە ھاتەو بارى خۆى، گوتى، پەنا بە خودا ئەمە ئەو مالىەيە ئەم چىرۆكە سەرسورھىنەرەى باسمان كرد، وەك لە كىتئى قەومەكەدا ھاتو و لە شىوازەكەيدا دەبىنين، وەحى كە پىويستە بۆ ديارىكردنى مالىەكە، لە رىگەى حوشترەكەيەو دابەزىو. وەك پىشبنى دەكات، وەحى دابەزىت بۆ ديارىكردنى ئەو مالىەى تىيدا دادەبەزىت، واى لىكرد حوشترەكە رۆلى جبرىل بگىرئىت. محەمەد بوە پاشكۆى ئەو لە ديارىكردنى ئەو مالىەدا نەك يەكپىكى تر. ئەگىنا ئەو قسەيەى چى دەگەيەنئىت كە گوتى: "واى لىپھىن فەرمانى پىي كراو" ئەو چى دەگەيەنئىت كە دەلئىت، "فەرمانى پىي كراو" ئايا جبرىل جەلەو كەى گرتو تە دەست و دەبىات، تا ئەو شوئىنەى وەستا و پالکەوت؟ بۆچى جبرىل بۆ خۆى نەھات مالىەكەى پىشان بدات، كە دەپەوت لىي دابەزىت؟ لەوانەيە محەمەد، ئەو ھىزە گەرە سەرسورھىنەرە كارئىكردنەى ھەبىت كە واى لە حوشترەكەى كردىت و حەزى لە ھەر شتىك بىت بىكات، واى لىكردىت لە ھەر شوئىنكى بىوئىت بىوئىت، جگە لەو ھەى بىوئىت ھىچ جوولەيەك نەكات و

لهوهی دهیهوئیت پالیکهوئیت و دابنیشیت یان نهیکات
 بیگومان محمهده هر له سهرهتاوه موکور بوه، که له لای بنهمالهی بهنی نهجار دابهزیت، لهبه
 نهوهی خالوانی عهبدولموتهلیمی باپیری بوون، که نهو خزمایهتی لهگهلیاندا ههبوو، ناییت
 لهمه کهم بکهینهوه، خزمایهتی هر چند و چوئیک بیته لهو زهمانهدا گرینگیی خوئی ههبوه و
 ناییت لهبهرچاوگرتنی کهم بکهینهوه که خهلیک شانازیی به
 خزمایهتییهوهدهکرد. محمهدهنهوهیشی زانیوه، قوسهی شانازیی به خوزاعهی برای دایکییهوه
 دهکات و بهو خوزاعهی بردهوه که حکومداری و ویلایهتی مهککهی لپردن و دهستی بهسهردا
 گرت، ههروهها دهیزانی که عهبدولموتهلیمی باپیری شانازیی به بهنی نهجاری خالوانیهوه
 دهکات، کاتیک نهوفهلی مامی له پاش مردنی عهبدولموتهلیم، ههلیکوتایه سهری و توورهی
 کرد و دهستی به سهر مالومولکیدا گرت له مهککهدا. نهوو سهعد کوری عودهی کوری نهجاری
 به ههشتا سوارهوه هاتن بو لای و چوو بو لای نهوفهل و شمشیری ههلیکبشا و گوتی:
 به خودای نهمن بنیانه، نهگه نهو مالومولک و شوئینانه ههرئیسنا نهگهپرئیتتهوه بو خوشکهزاکهم،
 نهمن شمشیرهت تیدا وندهکهم، گوتی: گه پراندمهوه بوئی. نهمر رووداوه بوه هوکاریک بو
 دروستبوونی هاوپهیمانیی نیوان بهنی نهوفهل و بهنی براکهی عهبد شهمس له دژی بهنی
 هاشم، هوکاریکیش بوو بو هاوپهیمانیی نیوان بهنی هاشم لهگهلی خوزاعه و دژی نهوفهل و
 عهبد شهمس

پهغهمبهر نهمه زانیوه، زانیویهتی خزمایهتی لای قهومهکهی پیگهیی تاییهتی خوئی ههیه، که
 مروقی نهو کاته شانازیی پیوهدهکرد و له کاتی تهنگانهدا یارمهتیدهری بوه، چون ههروا
 پشتگوئی دهخات، که بهفیرو بچیت و قازانجی لی نهکات! بهتاییهتی نهوهی بو شوئینی غهریب
 هاتوه، پاش نهوهی پیان گوت، هیچ کهسریک له ئیمه له پیشر نییه له قهومهکهمان له بارهی
 خزمایهتییهوه

تهماشای بلیمهتی محمهده و دووربینیبکهن، بو پاشهروژ چون به هیچ لایهکی نهگوت که
 دهیهوئیت لای خزمهکانی دابهزیت، بهلکوو به ههموویان و تهنانهت بهنی نهجاریشی گوت (وازی
 لپهین، فهرمانی پی کراوه) کاتیک بهنو نهجار داویان لیکرد له لای نهوان دابهزیت، نهیویست
 هیچ شتیکی تریان پیلایت بهدهر لهوهی بهوانی تری گوتبوو، نهگینا نهگه به قسهی نهوانی
 بکردایه، ههستیاریهک و جوړه گرزییهک دهکوتته نیوانیانهوه و لهوانهیشه فیتنه پرووبدایه،
 بهلام نهو کارهی خسته دهست حوشترهکه و کهمیگ له مالکانبان رهتوو، چوکی دادا و
 پالکوت و نهویش نهوهی دهویست، بهلام نهو چون حوشترهکهی سهرپشک کرد، تا لهو
 شوئینه چوکی دادا و پالیدایهوه که نهو دهویست، نهمه بو ئیمه گرینگیی و ناتوانین
 هوکارهکهی دیاری بکهین، لهبهر نهوهی نهمانزانی که جلهو و کورتانی حوشترهکه چون بوه و
 چونیش له سهر حوشترهکهی دانیشتهوه، نهوه نادیاره و هیچیان له سهر نهنوسیهوه و باسیان
 بو نهکردوین. لهوانهیه چوئیتی دانیشتن و جلهوهکهی و کورتانهکهی کاریگهیری له سهر نهمن
 بابهته ههبوویت، لهوانهیه محمهده هیزکی ههبوویت که به قاچهکانی فشاری خستیتته
 سهر شانی حوشترهکه و وای لیکردیت چوک بدات یان ههلبسیتتهوه و بازبدات، دووریش نییه
 وای راهینایت، به خوشهویستی و مامهلهکردن فیری کردیت، وهک دهلین؛ نهگهرتوانیت
 مروقی رابهینیت، دهتوانیت تازهلیش بهو ریگهیهمالی بکات و رابهینیت

بهلام هاتنی وهچی له ریگهیی حوشترهوه له خودهیییه (شوئیکه له دووری مهکهوه قوناغیکه
 بهناوی بیرهوه ناوخواه) باسیان لهوه کردوه که پهغهمبهر له سالی پینجهمی کوچی له مهدینه
 دهرحوه، به مهبهستی عومرهکردن بو مهککه نهک غهزوکردن، کاتیک له مهککه نریک بوتهوه
 ههوالی پیگهییشتهوه که قورهیش ریگری لیدهکن بچته مالوه، واته کهعبهوه، راپوژی لهگهلی
 هاوهلانی کردوه و رایانواوه، نهوان بو شهر دهرنهچوون، گوتیان: بهلام دهروین هر کهسریک
 نهپهیشته له چوونمان بو مال شهری دهکهین، کهوتنه ری، ئینجا پهغهمبهری خودا فهرمانی به

خه لکه که کرد، که ریگه یه ک بگرنه بهر، له خوار حوده بیبه وه ده ریچن له خوار مه ککه وه یه، له ریگه بیبه وه رویشتن، کاتیک گه بیشتنه دووریانیک که له وپوه بو مه ککه دابه زن، حوشتره که چوکی دادا، تا خه لکه که گوتیان حل حل (دهنگیکه حوشتر پپی بیزارده بیته)، به لام سووربوو له سهر درپژبوونه وه پالکته و تنه که ی و بهرده وام بوو هه لئه سنا، گوتیان: په کی که ووتوه "به عه ره بی پپی ده لپن (خلات)، واته به حوشتری میینه ده لپن (خلات) و به نیرینه ده لپن (ألخ) به ئه سپ ده لپن (حرن) واته هیلاک بوه و په کی که ووتوه، پیغه مبه ری خودا گوتی: نه خیر په کی که ووتوه و ئه م له م شته ی نیه، به واتا یه کی تر ئه م عاده ته ی نیه، به لام ئه وه ی نه یویشته، وه ک نه هیشتنی فیله که ی مه ککه یه، واته خودا ریگه ی نه دا بچپته مه ککه وه، به وه ی گیانی محمه د به ده سته ئه گهر قوره ییش داوای پلازیکم لپیکه ن بو پیوه ندیی سیله ی ره حم ده مداتیت، ئینجا بیزاری کرد و هه سنا، دواتر گه رایه وه بو شوینی خوکی

دواتر باسی سولحکردنی حوده بیبه و ئه وه ی له وندا پرووی داوه ده که یین. لپره دا به کورتی ده لپین: ئه و نامانجه ی که محمه د مه به سستی بوو له م سه فهرده ا عومره نه بوو، وه ک له رووکه شدا دهرده که ویت، به لکوو بو ئه وه دهرچوو که کاردانه وه و هه لوپستی قوره ییش بزانیته و هیزیان تاقیبکاته وه، بیپیت له روو به روو بوونه ویدا له چ بارپکدا ده بن، که بو عومره دیت بو لایان، ئه م سه فهره ی وه ک پپشه کیه ک بوو بو غه زوکردنی مه ککه و کردنه وه ی، له م سه فهره قازانچیکی په کجار گه وره ی کرد و ئه م هیش بوه هوکی که و تنه خو و خیرا کردن له کردنه وه ی مه ککه، که له شوینی خوکی باسی ده که یین، به لام که هاوه لانی راویزیان پی کرد به زور بچنه مه ککه وه و شه ری ئه وان به که ن که ریگه یان لیده گرن، به شیوازی راویزه که یان رازیبوو، به لام له ناوه وه نه یوپیست، له بهر ئه وه ی ده یزانی شه ری قوره ییش که له مالی خوایندا بن کاریکی ئاسان نیه، به لکوو پیوپیستی به ئاماده کاریبه کی باش هه یه و له وه ی زیاتر که هه یه تی و به تاییه تی له کاتی دهرچوونیدا، مه به سستی نه بوو شه ربکات، ئاماده باشیبه کی ته واوی بو شه ر نه کردبوو، نابیت بچپته شه ریکه وه ئه نجامه که ی نادیارپیت لای ئه و، له وانیه شه ریکی په کلاکه ره وه بیته، ئه گهر دهرئه نجامه که ی سه رکه وتن بو دوزمنانی بیته، ئه وه ی ده یه ویت له ناوی ده بات، چون له م نپوه گلانه رزگار بیته و چون له مه دا بگه رپته وه، محمه د له ریگه ی رویشتن بو مه ککه بهرده وام بیری لی ده کرده وه، که گه بیشت به جینگایه ک به ناوی (ثنیة) که له وپوه داده به زن بو مه ککه، وای له حوشتره که ی کرد چوک دابدات، وای نیشاندا، که وه ک فیله که ی سوپای ئه بره هه یه که بو ویرانکردنی مالی خودا له مه ککه هاتبوو، گوتی: قهت په کی که ووتوه و ئه م هیش عاده تی نیه، به لام ئه وه ی په کی که خست یان زبندانی کرد وه ک چون فیله که ی سوپای ئه بره هه ی وای لیکرد له مه ککه دا، ئه ویش خودایه، له گه ل ئه وه ی جیاوازی و بو شایبیه کی زور گه وره له نیوان ئه م و فیله که هه یه، ئه م رووداوه پشتگیری له وه ده کات که گوتمان، ئه و هیزه ی هه بوه بتوانیت فشار یان په ستان بخاته سهر ههر دوو شانی حوشتره که، که سواری بوه و وای لیکردوه چوک بدات، باسیان له وه کرده که وای لپهاتوه له وکاته ی وه حی به سه ریدا هاتوه، له کاتیکدا له سهر حوشتره که بوه و ئه ویش له و کاته دا چوکی داوه و هیزی ئه وه ی نه ماوه هه لپبگریته

(20)

مه سه له کان

لپره دا به باشمان زانی هه ندیک مه سه له ی پیوه ندیدار به بابه تی پپشوومان "وینه کانی وه حی" باس بکه یین، بو ئه وه ی به جوانی بوتان دهرکه ویت و زورتر روون بیته وه، له وانیه هه ندیک جار

به خیرایى باسى له جبرائیل کردییت، به دهر له وهى حاله ته کهى به سه ردا هاتیت، وهك ده زانین له کاتى وه حیدابه زیندا به سه ریدا ده هات. پښتر گوتمان، هاتنى ئەم حاله ته مەرجى هاتنى وه حى نییه له وه کاته دا، له بهر ئەوهى پښ پښه مبه رایه تییش هەر له مندالییه وه له گه لیدا بوه، به لام هه ندیک جار وه حیی له گه لدا تیکه ل بوه و هه ندیک جاریش بئ ئەوه یش وه حى دابه زیوه. له وانەى باسیان کردوه، ده لښن: هیچ شتیک لای پښه مبه رى خودا هینده ی ئەسپ خوشه ویست نه بوه، بیگومان له پاش ژنه وه، ده لښن دهموچاو و دان و چاوی به کراسه کهى سپروه. پښان گوتوه: ئەى پښه مبه ر به قوڵى کراسه کهت ده یسرى؟ گوتوو به تى: جبریل له سه ر ئەسپ گله یی لیکردم، له گیرانه وه یه کى تر دا گوتوو به تى: له مامه له کردن له گه لیدا جبریل گله یی لى کردووم، گوتى: تا رۆژى قیامهت، ئەسپ خیرى به ناوچه وانه وه یه، خه لکى خاوه ن ئەسپ له سه ر ئەسپه که یان یارمه تى ده درښن، جله ویان بگرنه ده ست و داواى به ره که تبه کن ههروه ها گوتیان له غه زوهى ته بوک چوو بو لای ئەسپه کهى که ناوى ناو بوو (الطرف) یالى چاک کرد و پشتنى به جله کهى سپرى، پښان گوت: ئەى په یامبه رى خودا به جله کهت پشتنى ده سپریت؟ گوتوو به تى: به لښ، تۆ چوزانیت له وانیه جبرائیل ئەوهى پښ گوتیم له مه دا دهرده که ویت که محمه د ئەگه ر کاریکى کردییت، یان قسه یه کى گوتییت، ویستوو به تى هاوه لانى چاودیریکه ن و له وه باره وه کاریگه ریی هه ییت له سه ر یان و لاسایى بکه نه وه، ئەو کار و قسه یه ده خسته ئەستوى جبریل، جبریل لښه دا هیچ نه بوه جگه له نامرازی رازیکردن، له وپشدا که جبریل ته نها قورئان دانا به زینت، به لکوو هه ندیک جار هه وال و ده نگوباس و بوچوونیش داده به زینت. وهک ئەوهى له غه زوهى به در پرووى دا، پښه مبه ر ویستى ده ستپښخه رى بکات و پښ قوره یش بگاته ئاوه که، پښ ئەوان گه بیشته لای ئاویک وایزانی ئەوه زۆرتین ئاو و باشتین شوینه له ویدا، حه باب کورى مونزى پښى گوت: ئەى پښه مبه رى خودا، ئەم شوینه ی لښى دابه زیت شوینیکه که خودا لښه ی دابه زاندوویت، ئیمه نه پښت ده که وین نه لښت دوا ده که وین. یان ئەمه شه ر و بوچوون و ته له و فیله؟ گوتى: به لکوو شه ر، بوچوون، فیله و ته له که یه. گوتى: ئەى په یامبه رى خودا، ئەگه ر بو ئەوه ییت ئەمه شوینیکى باش نییه، خه لکه که هه لسیینه با له ته نښت قولترین ئاودا دابه زین، ئەو ئاوه ی من ده یزانم زۆره و له بن نایهت، له ویدا هه وزیک دروست ده که یین و پرى ده که یین له ئاو، ئیمه ده خوینه وه و دوژمنان ناخۆنه وه، په یامبه رى خودا گوتى: راو بښیکى باشتکرد، جبریل دابه زى به پښه مبه رى گوت، براهه کهى حه باب باشه، که ئاماژه ی پښ کردوه له م رووداوه دا بینیمان، حه باب براهه کى خوڤى ده ریرى، پښه مبه ریش لښه ره گرت به راستى زانى، هیچ پښوستى نه کرد جبریل دابه زیت بو راستکردنه وه که، به لام ده یویست ئەو راستکردنه وه بخاته ئەستوى جبریل بو ئەوهى قه ومه که دلنیا بن، راسته و متمانه ی پښکه ن و لښشى دلنیا بن، له ویدا ئەوان نابن به دواکه وته ی حه باب کورى مونز، به لکوو دواى فه رمانى خودا ده که ون، له وپشدا متمانه ی ته واویان به سه رکه وتنى خودا ده ییت. هه ندیک جاریش له سه ر خودا به بئ جبریل و بئ حاله ته عه سه بییه که و بئ خه ون بینین قسه ده کات. ئەوهى دیسان له رۆژى به در پرووى دا، که ده رچوو بو رښگرتن له کاروانه کهى قوره یش، له رښگه دا بوو، هه والى بو هات که قوره یش به هه موو قورسایى و توانای خوڤانه وه ده رچوون بو ئەوهى نه هیلن که سیک ده ست بو کاروانه که یان به ریت، راویزی به هاوه لانى کرد بو شه رکردن له گه لیاندا، کوچه ریه کان قسه یان کرد و نه ساریش قسه ی باسیان کرد، پښان گوت: به خودا ئەوهت پښ نالښن که قه ومه کهى مووسا به مووسایان گوتوه؛ پښ خوڤ و خوداکهت شه ریکه ن، ئیمه لښه دانیشتووین، {فادهب أنت و ربك فقاتلا إنا ها هنا قاعدون} [المائدة: 24] واته: ئەوه خوت و خوداکهت برۆن شه ر بکه ن و ئیمه لښه دانیشتووین. ، به لام ئیمه ده لښن؛ ئیمه له گه لدا شه رده که یین، له ویدا پښى گوتن، به رښیکه ون مژده ییت لښان، خودا په یمانى داوه به یه کښک له تاپه فه کان، به خودا وهک ئەوهى ئښستا من له ناوچوونى قه ومه که ده بینم، مه به ستى له دوو تاپه فه که بوو؛ کاروانه کهى قوره یش و

ئەوانەى دەرچوون بۇ پاسەوانى كاروانەكە. ھاوۋەلانى لەو قسەيەى كە گوتى (بەخودا ئىستا من لەناوچوونى قەومەكە دەبىنم) زانىيان كە تووشى شەردەبن و كاروانەكەبىش بۇ ئەوان نايىت، تۆ لېرەدا وا دەبىنيت، كە بە ھاوۋەلانى گوت، خودا پەيمانى يەكېك لە تايەفەكانى پېداوۋە يېنەوۋەى هېچ حالەتتېك بەسەرىدا يېت، لەو حالەتەنى وەحى تېدا دادەبەزىت و بى ئەوۋەى جبرىل يېت بۇ لاي، يېنەوۋەى خەونېك يان راجلەكېنېك يان وەنەوزېك يان بوورانەوۋەيەك يان ھەر شتېكى تر رووى دا يېت، كە بلېيت ئەم پەمانەى خودا جبرىل دايبەزاندوۋە لە سورەتى ئەنفال: {و اذيعدكم الله احدى الطائفتين انهما لكم} [الأنفال: 7] واتە: ئەوسا خودا پەيمانى پېدان كە يەكېك لەو دوو تايەفە بۇ ئېوۋەيە

دەلېم دا بەزاندى ئەم ئايەتە لە لايەن جبرىلەوۋە پاش رووداوۋەكەى بەدر و سەر كەوتتى موسولمانان بە سەر كافراندا بوە، پاش ناكۆكېيان لە سەر دەستكەوتەكانى "غەنېمە"ى بەدر بوە، بەلام لېرەدا ھاوۋەلى ئەوۋەى خودا پەيمانى بە يەكېك لە تايەفەكانى داوۋە، لە رېگەدا بوە، لەو كاتەى كە ھاوۋەلىيان پېگەياند و پېيان گوت قورەبىش دەرچوون، ئەمەيشپاش راوېژكردن بە ھاوۋەلانى و پېش ئەوۋەى رووبەرووى دوژمن بېنەوۋە ئەم قسەيەى كردوۋە لەوانەبىش چەندىن وېنەى وەحېھاتن ھەيە كە پېويست بوە و وەزەكە فەرزى كردوۋە، واتە وەحى لەو كاتەدا دادەبەزىت كە پېويستىيەكانى خەلك وا فەرزى دەكەن، پېويستى؛ ھۆكار و ئېلھامى وەحى بوە، واتاى ئەمەبىش ئەوۋەيە، وەحى دەرئەنجامى بېر كەرنەوۋە و ئىجتىھادە، لە كاتى دەركەوتتى پېويستى بە وەحېھاتن يېت

تەماشاي ئايەتى بەپاشتردانانى موحاھىدەكان لە دانىشتوۋەكان بىكە چۆن دا بەزى، لە سورەتى (النساء) ئەوۋەى دەلېتېن بۆت رووندەيېتەوۋە. {لا يستوى القاعدون من المؤمنين غير أولى الضرر والمجاهدون} [النساء: 95]. واتە: ئەو بروادارانەى كە لە مالى خۇباندا دەمېننەوۋە -جيا لەوانەى كە مئەندامن- لەگەل ئەوانەى دەچنە جەنگ لە رېى خودا و مال و گيانيان لە رېى ئەودا بەخت دەكەن وەكو يەك نېن. لە سەر دا بەزىنى ئەم ئايەتە لە زەيد كورى سابتەوۋە، گوتوۋىتەتى: لە تەنىشت پەيامبەرى خودا بووم، ھېمىنېيەك بالى كېشا بەسەرىدا و رانى كەوتە سەر رانم، تەنەت ترسام كە بېشكېتېت، ئېنجا ھا تەوۋە سەر خۆى و گوتى: بىنوسە، لە سەر دەفە شا ئېك (ئېسكېكى پانە لە شېوۋەى تەختە كە لە سەرى دەيانووسى) نووسىم: (لا يستوى القاعدون من المؤمنين والمجاهدون) واتە: ئەوانەى دانىشتون و ئەوانەى جىھاد دەكەن لە باوۋەرداران وەكو يەكېن. ئېن ئوم مەكتوم كە كوېر بوە گوتوۋىتەتى: ئەى پېغەمبەرى خودا، ئەى ئەو كەسەى لە باوۋەرداران نەتوانېت جىھاد بىكات چۆن؟ پېغەمبەر چوۋەتە بېدەنگېيەكەوۋە و مت بوە و دوواتر ھا تەوۋە سەر خۆى و گوتوۋىتەتى: بېخوېنەرەوۋە ئەى زەيد، زەبىدېش دەلېت: مېش (لا يستوى القاعدون من المؤمنين) م خويند، وتى (وغیر أولى الضرر) ئېنجا ئەوېشم نووسى، زەيد گوتوۋىتەتى: بەوۋەى گيانمى بەدەستە، خودا بە تەنھا ئەوۋەى دا بەزان، من ئەوېترم پېوۋە لكاند. تەماشاپاشكۆكە بىكە، كە لە قسە لە سەر درزى شانەكەدا ھا تەوۋە

ئەو ئايەتەى كە لە سەر بەچاكزانىنى موحاھىدېن لە دانىشتوان زياتردا ھا تەوۋە، بەلام ئەو دانىشتوانەى كە بەئارەزووى خۇيان دانەنىشتوون و شتېك رېگەى جىھادى لېگرتوون، وەك نەخۆشى و ناتەواويەكىان لەگەلدا يېت، وەك نابىيانى و شەلى و گېرى و شتى تر، ئەمانە دەيېت بەدەر بن لەوۋە، ئايەتەكە يەكەم جار باسى نەكردن و بەدەرىشى نەكردن لەوانىتر، كە ئېن ئوم مەكتوم پرسىارى كرد، ئەوۋەى پاشكۆى بەدەر لەوان دا بەزى و زەيد لكاندى بە ئايەتەكەوۋە، ئەگەر ئېن ئوم مەكتوم لەو ك نەبوایە و ئەو پرسىارەى نەكردايە، بەدەر دانانېان لە ئايەتەكەدا ھەر باس نەدەكرا و پىشتگوى دەخرا، لەبەر ئەوۋەى پېويستى لەجىياتىدانانېان دەرنەكەوت تا ئېن ئوم مەكتوم پرسىارەكەى كرد. ھەر وەك ئەمەى پېشوۋ، ئەو ئايەتەنى كە لە حەرامكردنى مەيدا دا بەزىون، مەى خواردەنەوۋە بەيەكجار حەرام نەكراوۋە، بەلكوۋ پەلەپەلە بە پېچكومبىەرژەوۋەندى و پېويستوونى حەرامكردنى بەحەرام دانراوۋە

با باسی هاتنی وه‌حی له حه‌رامکردنی مه‌ی بکه‌ین و بزانه له‌ویوه‌ی راستیی قسه‌کانمان چۆن ده‌رده‌که‌وێت، له‌ سه‌ر مه‌ی (خمر) چوار ئایه‌ت دابه‌زیون، یه‌که‌م: {ومن ثمرات النخيل و الأعتاب تتخذون منه سكرًا} [النحل: 67] واته‌ له‌ به‌ری دارخورما و تری مه‌ی دروست ده‌که‌ن، (سکرا): به‌ دوو فه‌ت‌حه‌ واته‌ مه‌ی و نه‌وه‌ی سه‌رخۆش ده‌کات. ئەمه‌یش له‌ مه‌که‌که‌ دابه‌زیوه‌، موسوڵمانان ده‌یانخواردوه‌ و هه‌ل‌ال بوو بۆیان. ئینجا که‌ پێغه‌مبه‌ر چوو بۆ مه‌دینه‌ خه‌لک مه‌یان ده‌خواردوه‌ و قوماریشیانده‌کرد، هه‌ندیک له‌ هاوه‌لان پرساریان لێکرد و گوتیان: ئەی پێغه‌مبه‌ری خودا فه‌توامان له‌ سه‌ر مه‌یخواردنه‌وه‌ بۆ ده‌، که‌ عه‌قل ده‌بات و پاره‌یش ده‌دۆرێت، ئەم ئایه‌ته‌ دابه‌زی: {يسألونك عن الخمر والميسر قل فيهما إثم كبير ومنافع للناس وإثمهما أكبر من نفعهما} [البقره: 219] واته‌: له‌مه‌ر شه‌راب و قوماریش لێت دپه‌رسن؛ بلی: تاوانیان گه‌وره‌یه‌ و قازانجی‌شی بۆ خه‌لکانێک هه‌یه‌؛ تاوانه‌که‌ی له‌ به‌هره‌ و قازانجه‌که‌ی زیاتره‌ هه‌ندیک ده‌یانخواردوه‌ بۆ قازانجه‌که‌ی و هه‌ندیکیش وازیان لێهێنا له‌ به‌ر خراپیه‌که‌ی عه‌بدولپه‌رحمان کوری عه‌ون چێشتی لێده‌نا و شه‌رابی دروستده‌کرد، له‌و کاته‌دا میوانداریی هه‌ندیک له‌ هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌ری خودای کرد که‌ مه‌ی پێگه‌پێدراو بوو، خواردیان و خواردیانوه‌، کاتی نوێژی ئیواره‌ هاتو سه‌رخۆش بوون، یه‌کێکیان پێشخست که‌ پێش نوێزیان بۆ بکات، گوتی: {قل یا ایها الکافرون أعبد ما تعبدون و أنتم عابدون ما أعبد} واته‌: بلی من نه‌وه‌ ناپه‌رستم که‌ ئێوه‌ ده‌بپه‌رستن. ئەم ئایه‌ته‌ دابه‌زی: {یا ایها الذین آمنوا لا تقربوا الصلاة و أنتم سکارى حتی تعلموا ما تقولون} [النساء: 43] واته‌: ئەی گه‌لی باوه‌رداران به‌سه‌رخۆشی له‌ نوێژ نزیک نه‌بنه‌وه‌، هه‌تا بزانی چى ده‌لێن و تێبگه‌ن. ئینجا وای لێهات له‌ کاتی نوێژکردندا نه‌یانخواردوه‌، پاش نوێژی شیوان ده‌یانخواردوه‌، به‌یانیان نه‌کرده‌وه‌ تا سه‌رخۆشییه‌که‌یان نه‌ده‌ما و ده‌یانزانی چى ده‌لێن مه‌ی پێگه‌پێدراو بوو تا نه‌وکاته‌ی نه‌وه‌ی پرووی دا، وا فه‌رزی کرد که‌ به‌ ته‌واوی حه‌رام بکریت، نه‌وه‌ی بوخاری باسیده‌کات، حه‌مه‌زه‌ رۆژیک مه‌یی خواردبوه‌وه‌ و ده‌رچوو بوو، دوو حوشتی عه‌لیی کورینه‌بووتالیبی بینبوو، شمشیری لێ هه‌لکێشاپوون و له‌ که‌له‌که‌وه‌ هه‌لی دریبوون، ئینجا له‌ جگه‌ری هه‌ردووکیانی بردبوو، کۆپانه‌کانیشی هه‌لکه‌ندبوون. عه‌لی گوتی: که‌ ته‌ماشام کردن زۆر بێزاریان کردم و هاتم بۆ لای پێغه‌مبه‌ر، که‌ زه‌ید کوری حارسه‌ی لایبوو، نه‌وه‌م پێم گوت، له‌گه‌ل زه‌ید ده‌رچوو، منیش به‌دوایاندا ده‌رچووم، پێغه‌مبه‌ر چوو بۆ لای حه‌مه‌زه‌ و هاواری کرد به‌سه‌ریدا، حه‌مه‌زه‌یش چاوی هه‌لیری و پێی گوت: ئێوه‌ چین جگه‌ له‌ کۆپله‌ی باوکم، پێغه‌مبه‌ر دلگران بوو ده‌رچوو هه‌روه‌ها نه‌وه‌ی پرووی دا، عه‌تبان کوری مالیک میوانداریی قه‌ومه‌که‌ی کرد، سه‌عد کوری نه‌بی وه‌فاسی‌شی تێدابوو، که‌ سه‌رخۆش بوون، شانازیان به‌خۆیانوه‌وه‌ کرد و شیعیان ده‌گوت و سرودیان ده‌گوتوه‌وه‌، سه‌عد شیعیکی گوت، هه‌جووی نه‌نساره‌کانی ده‌کرد، له‌وێدا نه‌نساری به‌لحی شتیکی ره‌قی تێگرت تا هه‌لیدیری و ئیسکه‌که‌ی که‌وته‌ ده‌ره‌وه‌، چوو شکایه‌تی برده‌ لای پێغه‌مبه‌ری خودا و عومه‌ر له‌وێ بوو، عومه‌ر گوتی: خودایه‌ شتی‌کمان له‌ سه‌ر مه‌ی بۆ دیاری بکه‌، که‌ به‌ ته‌واوی پروون بێت، ئایه‌تی: {یا ایها الذین آمنوا إنما الخمر و الميسر و الأنصاب و الأزلام رجس من عمل الشیطان فاجتنبوه‌ لعلکم تفلحون} [المائد: 9] واته‌: ئەی گه‌لی باوه‌ردار مه‌ی خواردنه‌وه‌ و قومارکردن و گاپه‌رستی و گره‌وکردن له‌ کاره‌ نه‌گریسه‌کانی شه‌ینان خۆتان لێی بپارێزن بۆ نه‌وه‌ی سه‌رکه‌ون. دابه‌زاند تا (فهل أنتم منتهون) عومه‌ر گوتی: خودایه‌ ته‌واوبوین، دواتر خه‌لک نه‌یانخواردوه‌

ئه‌ویش به‌ ناراسته‌وخۆ، به‌لکوگوتوویه‌تی (ته‌ماشابکه‌ن چۆن پله‌به‌پله‌ مه‌ی قێزه‌ون و حه‌رام کرد خۆتان لێیلابدن، نه‌یگوتوه‌ حه‌رامه‌ مه‌یخۆن) ئه‌ویش به‌ پێحکومه‌یه‌رزه‌وه‌ندی پێوستبوونی نه‌خواردنه‌وه‌ی، داوای نه‌وه‌ی کرده‌وه‌، یه‌که‌م جار باسی له‌وه‌ کرده‌وه‌ که‌ خراپیه‌که‌ی زۆره‌ و قازانجه‌که‌ی له‌وه‌ زیاتر نییه‌، وه‌ک نه‌وه‌ی زه‌ره‌ر و قازانجی بۆ خه‌لک ده‌رخست، حکومه‌که‌ی بۆ خه‌لک به‌جێهێشت، هه‌ندیک له‌ به‌ر زه‌ره‌ره‌که‌ی وازیان لێهێنا و هه‌ندیکێ تریش له‌ به‌ر

قازانجه كەي بەردەوام بوون لە خواردنى، تەنانەت ھەندىك لە شاعيران قسەيان لە سەر ئەو ە
كردو ە

سوى قوله فيها منافع للناس وما غرنى فيها وأعلم إثمها
واته ئەو ەي قسەي لەسەر كراو ە كە قازانجى ھەيە بۆ خەلك ھيچ ناموروزبەيت، كە من
خراپەكەي بزائم

ئىنجا وا پيوستى كرد كە لە كاتى نوێژکردندا نەخوړت، پاش ئەو ھەلەبەي لە خوێندنو ەي
قورئاندا پرووى دا، ئنجا نەپهېشت بە سەرخووشى نوێژبەكەن بۆ ئەو ەي بزائن چى دەلێن، كە
دەركەوت بە سەرخووشى نوێژکردن چى پرووى داو ە لە لاين سەرخووشەكانو ە، لە تێكدان
تېھەلچوون، كە ھانى شەر دەدات و دوژمنايەتى دروست دەكات و رقو كينە لە نيو خەلكدا
بلاو دەكاتو ە، پيوستى دووركەوتنو ە لێى (حەرامكردنى بەناراستەوخو) ھەتاهەتايى
دەركەوت، بەرژو ەندى بوو ئەو ەي فەرزكرد، ئىنجا بە ناموژگارى حەرامى كرد، ئەمە بەلگەي
ئەو ەي، بەروونى ديارە و وەحى ھيچ شتێك نيبە جگە لە بىركردنو ە و ئىجتھاد لەگەل
بەرژو ەندىدا يەكبگرت و پيوستبوونى فەرزى بكات. جبريل لە وەحيدا جگە لە ئامرازێك و
كو ەكەيەكى باو ەردارى و باو ەپيكردن ھيچى تر نيبە. ئەگەر بەدواداچوون بۆ ھوكارەكانى
دابەزىنى قورئان بكەين، شتى زور لەم جو ە بابەتە دەبين. ئەگەر وبستت بزائيت پو ەل
وكارىگەربى جبريل چيبە لە سەر باو ەردارى قەوم و وەفادارىيان، گو ە لە ئەنەس كورى مالېك
بگرە چى دەلێت، لە بوخاريبەو ە لە ئەنەسو ە گو تراو ە: لەو كاتەدا من مەيم دەدا بە باوكى
تەلحە و فلان و فلان، واتە باوكى ئەيووب و باوكى دوجانە و مەعاز كورى جەبەل و سوھەيل
كورى بەيزا و باوكى بن كەعب و باوكى عوبەيدەي كورى جەراح، پياو ەك ھات و گو ەي: ئايا
ھەوالتان پيگەيبشت؟ گو ەيان: چيبە؟ گو ەي: مەي حەرامكرا. لە دواي ئەو ە گو ەيان: ئەي ئەنەس
ئەو گو ەيە بشكيتە و ئىنجا شكانديان. لە گي ەرانو ەيەكى تردا، ئەنەسگو ەتوويەتى: ھەلسام بۆ
گو ەكە و لە بنو ە لېمدا، تا شك. پيغەمبەر بە بى جبريل نەيدەتوانى ئەم وەفادارى و
گو ەپايەلېبە لە قەومەكەيدا ببينت. ئايا نابىنت حكوومەتى ئەمريكا لەم سەردەمەدا بۆ
حەرامكردنى خواردنو ەي مەي ياسايەكى داناو ە (ياساكە لەھەندېك ولايەتدايە و بۆ خەلكي ەك
نيبە بە ئاشكرا مەي بخو ەنو ە، كە لە خوارووى تەمەنى بيستويەك سالىدا بن _ و)، بەلام
خەلك لەو ە قاچاخى بە مەيەو ە دەكەن و بەدزيبەو ە دەبخو ەنو ە، لەبەر ئەو ەي ئەم ياسايە لە
لاين جبريلەو ە نەھاتو ە و لە خوداو ە نەھيتراو ە

نموونەيەكى تر لەم بارەيەو ە وەحيدا بەزىنە بۆ پو ەو ەگرتن، محەمەد پيش فەرزى رەمەزان، خو ە و
ھاو ەلانى لە ھەر مانگي ەكدا سى پو ە بەپو ەو ە بوون، وا ديارە پو ەي دەيم ھاوشان لەگەل
ئەو ەي قورەيشدا دەھاتو ە. لە كاتى جاھيليت پو ەو ەيان دەگرت، ئەو پيش پو ە سپيەكان كە
سيانزە و چوار دە و پانزەي ھەر مانگي ەك دەكات. لە عەباسو ە وەرگي راو ە، كە پەيامبەرى خودا لە
پو ە سپيەكاندا لە شار و لە سەفەر بەپو ەو ە دەبېت و ھانى پو ەو ەگرتن دەدات
ھەر و ەھا لە پو ەي دەيم بەپو ەو ە دەبېت، كە پو ەي دەيمەي مانگى موخەرەمى خودايە. ئەو ەي
ديارە كە پو ەي دەيم لەگەل قورەيشى زەمانى جاھيليت يەكيگرتو ەتو ە، بەلام لەدواي ئەو ەي
رەمەزانى فەرزكرد، وازى ھينا لە پو ەي دەيم، پەيامبەرى خودا دەيگرت، لەبەر ئەو ەي لەگەل
ئەواندا بەشدار بېت، گو ەي: كاتېك ھات بۆ مەدينە، ئەو پو ەو ەي گرت و فەرمانى كرد بە گرتنى،
كاتېك رەمەزان فەرزكرا و رەمەزان بوو بەفەريزە، وازى لە پو ەي دەيم ھينا، واى لى ھات ھەر
كەسي ەك وبستى ئەو پو ەو ە بگرت و ھەر كەسي ەكيش بيەو ەت وازى لېبەيت
ھەر و ەھا يەھوود لە پو ەي دەيم پو ەو ەگرتن و بە گەورەي دادەنېن، بەلام ئەوان بەو ەو ە خو ەيان
نابەستنو ە كە بيخەنە دەي موخەرەمەو ە، لەبەر ئەو ەي حساب لاي يەھوود بە سالى
ھەتاويبە و جيگيرە و ناگو ەيت، بەلام عەرەب سالى بە مانگە (ھيلالى) پو ەي دەيم لاي عەرەب
خول دەخواتو ە و لە سەر يەك كات نابېت و جيگير نيبە

پېغمبەر له مانگی ږه بیعی یه کهم کۆچی کرد بۆ مه دینه، وا ږیکه وت که یه کهم ږوژی هاتنی ږوژی ده به می لای یه هوود بیټ نهک عه رهب. یه هوود یه کانی بینی به ږوژوون له و ږوژهدا. پرسپاری لیکردن: ئەمه چیه؟ گوتیان: ئەمه ږوژیکى گه وره یه، له ږوژهدا خودا فیرعه ونی سه رنگون کرد و مووسای ږزگار کرد، مووسایش بۆ سپاسگوزاری ږوژووی گرت و ئیمه ییش به ږوژوو ده بین، په یامبه ری خودا گوتی: ئیمه له ئیوه له پېشتین بۆ مووسا، بویه له و ږوژهدا ږوژووی گرت و فه رمانی ږوژوو گرتنی دا. به کورتیه که ی ږوژوو پېش فه زکردنی مانگی ږه مه زان له مانگی کدا سی ږوژ بوه، ئه ویش ږوژه سپیه کان و ږوژی ده به م، قورئان له سه ر ئەمه دانه به زیوه، هه ندیکان ده لپن: نه خپر به لکوو قورئان له سه ر ئەمه دابه زیوه، وهک ده لپت: {یا ایها الذین آمنوا کتب علیکم الصیام کما کتب علی الذین من قبلکم لعلکم تتقون (183) آیام معدودات} [البقره: 183، 184]، واته: ئەی گه لی باوره دار بۆتان نوسراوه که ږوژوگر و هه روهک له سه ر پېشینانان نوسراوه، بۆ ئه وهی له خودا بترسن، ئه ویش چه ند ږوژیکه. گوتیان (آیام معدودات) چه ند ږوژیکى دیاریکراو ده یه م و سی ږوژه که ی هه ر مانگیکه، که له سه ر پېغمبهری خودا نووسراوه به ږوژوو بیټ، ئینجا له مانگی ږه مه زان نه سخ کراوه، واته مانگی ږه مه زان له جیاتیی ئه وانه فه زکراوه، هه ندیکى تر گوتیان: (آیام معدودات) به مانگی ږه مه زان دپت. به وه ییش هیچ شتیک له سه ر ږوژووی پېش مانگی ږه مه زان دانه به زی. له وانه یه محمه د له ږوژانی سپی وهک ئیجتیه ادیک به ږوژوو بوه، وهک شکویهک و شه ره فمه ندیه که بۆ ئه و ږوژانه ی که شه وه کانیان مانگه شه ون و ږوشنایی له یه که م ساتی شه وه وه ده رده که وپت تا کۆتاییه که ی، شه ره فی ږوژ له لای عه رهب به شه ره فی شه ویه وه به نده، ږوژ لای ئه وان له خوره لاتنه وه ده ستپیده کات و له خورئاو بوون کۆتایی دپت.

له راستیدا ئەم ئایه ته له مه دینه له سالی دوهمی کۆچی دابه زی و ئه و ږوژانه ی پېشت ږوژووی تپدا ده گیرا، واته ږوژه سپیه کان و ده یه م نه سخکران، واته جینگه یان به فه زکردنی ږه مه زان گیرایه وه، به لام به و ئازادیه وه قورس بوو له سه ریان که هه ر که سیک بیه وپت به ږوژوو بیټ، یان هه ر ږوژیک خواردن بیه خشیټ به هه ژاریک له به ر ئه وه ی له سه ر ږوژوو گرتن رانه هاتبوون، بویه ئه مه ی کرده بژارده ی خوڤان، له مه دا یان به ږوژوو ده بن یان له هه ر ږوژیکدا خوراکى هه ژاریک ده دن، ئەمه به وته ی ئه وانه ی ده توان بیگرن (واته ئه وانه ی هیچ به هانه یه کیان نییه بۆ گرتنی) خوراکى هه ژاریک، هه ر که سیک له وه زیاتری پئ کرا (واته زیاتر له هه ژاریکی پندرا) خپری زۆتر ده بیټ و ئه گه ر به ږوژوو بن (ئه وانه ی ده توان) خپرتره بۆ خوڤان له به خشینی خوراکى هه ژاریک ئه گه ر بزنان. {وعلى الذین یطیقونه فدیة طعام مسکین فمن تطوع خیرا فهو خیر له وان تصوموا: خیرلکم ان کنتم تعلمون} [البقره: 184]. واته

چه ند ږوژیکه، هه رکه سیکیش له ئیوه نه خویشیټ یان له ریبواری بیټ چه ند ږوژیکى تر و، ئه وانه ش که زور به سه ختی ږوژویان پئ ده گیریت ږوژوانه (فدیة) وهک خوراک بدات به خه لکی هه ژار، هه رکه سیکیش خوراکى زیاتر بیه خشیټ باشته ر و ئه گه ر بزنان ږوژوو بۆ ئیوه باشته ر. خه لک ئه وه ی ویستی ږوژووی ده گرت و ئه وه ییش ویستی نانی ده خوارد و به شی هه ژاریکیشی ده دا. ئینجا خودا ئەم بژارده یه ی نه سخکرد و ږوژووی ږه مه زانی وهک خوڤی فه زکرد به وته ی: {فمن شهد منکم الشهر (أی کلمه) فلیصمه ومن کان مریضا أو علی سفر فعدّه من آیام أخر} [البقره: 185]، واته: هه ر که سیک مانگی بینی ږوژوو بگریټ و هه ر که سیک نه خوڤش بیټ یان له سه ر سه فه ر بیټ له چه ند ږوژیکى تر بیگریټ. ئەمه یه هه ندیکان باسیده که ن. له پئویستی نه سخ له م ئایه ته بواریکی فراوان هه یه که باس بگریټ، ئه گه ر له ترسی درېژده ان و له ده ق ده رچوون نه بیټ، زور قسه مان له سه رده کرد. ئینجا خه لک پاش خورئاو بوون ده خوڤ و ده خوڤنه وه و ده چن به لای ژناندا تا ده خه ون یان کاتی نیوه شه وان دپت، ئه گه ر خه وتن یان دواکاتی شیوان هات، له وه دا ږنگرییان لپده کریټ، تا شه وی داهاوو. واته خواردن ته نها بۆ کاتی خه وتن تا کاتی دواى شیوان ږنگه پندراو بوه. ئه گه ر هه ر که سیکیان پېش

شېوان بخهوتايه و ههلسايه، بۆي نه بوو خواردن بخوات و بچيت بهلاي ژاندا، يان ئه گهر چوه نيو دواكاتي شېوان بۆي نيه بخوات و بخواتهوه و بچيت بهلاي ژاندا، ئه گهر نه خهوتيتيش. ئه مه بهم شيوه يه رويشت، تا رۆژيک عومهرى كورى خهتاب پاش نويزى شېوان چوو بوو به لاي ژنه كهيدا، پاش خوشتنى (غوسلكردى) ده گريا و لومهى خوڤى كرد، هات بۆ لاي محمه د، گوتى: ئه ي پيغه مبهرى خودا داوايليبوردن له خودا و له تويش ده كه م له م نه فسه هه له كه ره م، من گه رامه وه بۆ ماله وه، بۆنيكى خوڤى گه ييشته لووتم، نه فسم بهرگه ي نه گرت و چوومه لاي ژنه كه مه وه، پيغه مبه ر گوتى: تۆ شايانى ئه وه نه بوويت ئه ي عومهر. پياوان هه لسان و دانيان به وه دا نا كه ئه وانيش ئه وه يان كرده، كه عومهر كرديه تى، پيغه مبه ريش ئه وه ي بينى كه پيوستى وا ده خوازيت ئه م كاره راستبكه نه وه و ئاسانكارى تىدا بكن، ئه م ئايه ته دابه زى: {أحللكم ليله الصيام الرفث الى نسائكم هن لباسلكم وأنتم لباس لهن علم الله أنكم كنتم تختانون أنفسكم فتاب عليكم وعفا عنكم فالين باشروهن وابتغوا ما كتب الله لكم} [البقره: واته ؛ سه رچيى ژنان له شه وانى ره مه زان بۆ هه لال كردن، ئه وان كه لويه لى ئيوه ن و ئيوش پۆشه نيى ئه وان و ئه گهر زورتان له خوتان كرده وه و خودا لىبوري و برۆن به لاياندا و ئه وه بكن كه خودا بۆي نوسيون. به م ئايه ته وه چوونه لاي ژنان پاش كو تاييى شېوان و پاش خهوتيش ريگه ي پيدرا ئينجا به كيك له ها وه لان له رۆژيكي ره مه زاندا له كيلگه كاريده كرد، پيش خورتاوا بوون هاته وه بۆ ماله وه بۆ ئه وه ي بزانييت خيزانه كه ي چيشتى چى بۆ لينا وه، خهوتن زالبوو به سه ريدا و خهوت و تا پاش خورتاوا بوون هه لنه ستا، واته خه به رى نه بوه وه، هيچى نه خوارد و به رۆژوو مائه وه تا رۆژى دوايى، له و كاته دا كه خه ريكي كارى خوڤى بوو، به هوڤى رۆژوه كه يه وه له برسا كه وت و بوورايه وه، ئه مه يان بۆ پيغه مبه ر گيرايه وه، پيغه مبه ر پرسيارى ليكرد، هه والى ئه وه ي دايه پيغه مبه ر كه خه و زالبوه به سه ريدا و هه لنه ساوه تا پاش خوره لاتن. له ويدا ئه م ئايه ته دابه زى: {وكلوا و اشربوا حتى يتبين لكم الخيط الأبيض من الخيط الأسود من الفجر ثم أتموا الصيام إلى الليل} [البقره: 187]. واته: ئه وه ي خودا بۆي نوسيون بخون و بخونه وه تا وه كو ئه و ده مه ي ده زوى سپى و ره ش له يه ك جيا ده كه نه وه و له شه وه كه يه وه تا وه كو شه و رۆژوى خوات بگرن. ئينجا خه لك ده يان خوارد و ده يان خوارد وه تا به ره به يان، به لام هه نديك له ها وه لان وا تىگه ييشتن كه ئه وه ي ويستراوه له و ده زوه له حه قيقه تدا بيت، واى ليها توه كه په تىكى سپى و په تىكى ره ش لاي پيخه فه كه يان دابنين و ته ماشاييكن. هه ر كاتي ك په ته سپيه كه له ره شه كه يان جيا كرديتته وه، ده ستيان له خواردن هه لگرتوه، له سه ر زارى سه هل كورى سه عدى ساعدى گوتراوه، ئه و ئايه ته دابه زي وه و نه گوتراوه له به ره به يانه وه، بۆيه پياوان كه بيانويستايه به رۆژوو بن، هه ر يه كه و په تى ره شو سپى به قاچيه وه ده به ست و ده يخوارد و ده يخوارد وه تا لى ده ركه وت بۆ (من الفجر) تا به ره به يان دابه زى، ئينجا زانيان وا تاى شه و ورۆژ ده گه يه تىت. له عوده ي كورى حاتم وه رگيراوه، گوتويه تى؛ دووعه گالى ره شو سپيم له زير سه رينه كه م دانا وه، شه و هه لده ستم ته ماشايان ده كه م ره شو سپيم لى ده رنه كه وت، بۆ به يانى رويشتم بۆ لاي پيغه مبه رى خودا و پيم گوت، پيكنه نى و گوتى: له وان يه سه رينه كه ت پانو پور بيت. له گيرانه وه يه كى تر دا گوتويه تى تۆ ملت پانه، ئه وه سپيتى رۆژ و ره شيتى شه وه. ته ماشاى به سه ره اتى وه حى بكه له فه رز كردنى رۆژوو چۆن پله به پله به پيخكوميه رژه وه ندى و داواكارى و پيوستبوونى، چيى ليكرده و تا وه ك رۆژگارى ئه مپرومان ليها توه. چه ندجار گوتمان له م بابه ته له قورتاندا زوره، به لام ئيمه به س ئه مانه باس ده كه ين، تويش بزانه كه وه حى هيچ نيه جگه له ده رنه جامى سه روشتى ئه و هو كارانه ي كه پيشتر باسمان كرد، له بير كردنه وه و ئيجتيا هدى محمه ده وه ده رده چيت، جبريل هيچ نيه جگه له وه ي باوهر دار پشتى پى به ستيت و باوهر بكات له خوداويه .

پيشتر باسى بناغه ي بانگه شه كه مان كرد، كه محمه د پى هه لده ستا، محمه د چۆن ئه و بناغه يه دانا و شتى ترى وه لانا و واى ليكرد، به پيخكوميرودا وه كانى زه مانه بيت، ليره دا

هیچمان لایت ناویت، جگه له چاوخشاندهوه بهوهی باسمان بو کردیت له ژیر ناویشانی
(خهلوهت له حهرا و دهستپکردنی وهحی).

(21)

ئایا محهمه د پاش پیغه مبهراپه تی قسهی خوئی ده کات؟
سه رت سورده مینیت له م قسهیه و حهقی خویشته، بهلام تهگه ر ئهوهی دیت بخوینیتهوه،
دهزانیت چی وای لیکردووین که ناویشانی ئه م نووسینه به م جوړه بیت، له ویشدا
سه رسورمانییه که ت له سه ر قسهی هه ندیک زانای ئایینی ده گوریت، که بانگه شهی ئه وه
ده که ن، قسهی محهمه د هه مووی وه حیه و له خوداوه هاتوه
ئهوهی پیشتر زانیت، وه حی ئه وهیه که محهمه د به ئیجتهادی خوئی و بیرکردنه وهی
خوئیگوتوویه تی و کردوویه تی به ناوی جبریله وه، ئه وه یشت زانی که وه حی به هه موو
به شهکانی و وینهکانییه وه به و شیویه که باسمان کردن، هه مووی قسهی محهمه د، یان به
بیر و ئیجتهادی خوئی به قسهی دیار و ئاشکرا باسیکردوه، یان به ناوی جبریله وه قسهکانی
کردوه، ئه مه پشمان له کاتی قسه کردن له سه ر وینهکانی وه حی روونکرده وه. به راو بوچوونی
ئیمه، وه حی به هه موو به ش و وینهکانییه وه قسهی محهمه د، نه ک وه حی بن له خوداوه بن،
یان ئیلهامیک بن که خودا پیی به خشین، تهگه ر وایشی دابین ئه مه کوفره، تهگه ر قسهی
حهقیقهت کوفر بیت وه ک ئه وانیه به کوپرانه دینداری ده که ن، ده لیم، با ئه وانیه ده یانه ویت
بمانخه نه خانیه کوفره وه، ئه وه یان پیده لیم که پیشتر گوتومه
فتضرب للانظار من دونه ستر هل الکفر الا ان ترى الحق واضحا
فتظهرها للناس قانییه حمرا وأن تبصر الاشياء بیضا نواصحا
بو به رچاوی ئه وانیه که بی ئه وه پاریزبه ندی ناییت، ئایا بی باوهری ئه وهیه که حه ق به روونی
بیینیت و بو خه لک به سووری ئال پیشانی بدهیت، که چی خوئ به سپیه کی روون بییینیت
به لام زانایانی ئایینی موسولمانان، له م مه سه له یه دا بوون به دوو به شه وه: به کیکیان، ئه وه
ره تده که نه وه که بو پیغه مبه ران هه بیت ئیجتهادیکه ن. ئه ویتریان به راست دایده بیت وده لیت
ده شیئ ئیجتهاد بکه ن. به هانه ی تیمی یه که م ئه وهیه که له قورئاندا هاتوه: {وما یطق عن
الھوی (3) إن هو إلا وحی یوحی} [النجم: 4، 3] واته: به ئاره زووی خوئی قسه ناکات و هه رچی هک
بلیت وه حیه و له خوداوه بوئی دیت
به پیی قسهی ئه مانه بیت، قسهکانی محهمه د هه مووی وه حین و له خوداوه ن، به پیچه وانیه
ئهوهی باسمان کرد، که وه حی هه موو قسهی محهمه د، لای ئه مانه محهمه د قسهی نییه،
هه ر قسهیه کی کردیت له مزگه وت له گه ل هاوه لانییدا، له ماله وه له گه ل زنه کانیدا، له بازار
له گه ل ئه وانیه مامه له ی له گه ل کردوون، یان له ریگا له گه ل هاوریانییدا، هه مووی وه حیه له
خوداوه هاتوه، واتای ئه مه یشت ئه وهیه که محهمه د هیچ قسهیه کی نه بوه، به لام پیش
پیغه مبه راپه تی قسهی کردوه. که پیغه مبه راپه تی بوئی هات، له قسه کردن داپرا و هه موو
قسهکانی له خوویه وه نه بوون، به لکوو وه حی بوه وله خوداوه بوئی هاتوه. ئه مه یشت
زیاده روییه کی له براده به دهره لای ئه وانیه بوه، باوهر بوونیکه به پیغه مبه ر که شتیکی کومیدی و
پیکه نیناوییه، له به ر ئه وهی پیغه مبه ر هیچ مه رچیک بو راستگویی پیغه مبه راپه تییه که ی داناییت،
جگه له گه یاندنی ئه وهی خودا له حکومی دا فرمانی پی کردوه، ئه گینا ئه وهی که هه ر شتیکی
بلیت و قسه بکات، هه مووی وه حیه له خوداوه له دهره وهی توانای پیغه مبه ر و سنورهکانییه تی
ئه و ئایه ته ی کردیانه به هانه بو بوچوونهکانیان، هیچ شتیکی له و باره وه تیدا نییه، ئه وهی

مەبەستى ئايەتەكەپە كە بە دواى داواكارىي نەفسەو نەبىت، كە لە حكوم و شەرىعەتدا پىرىارى پى بىدەن، بەلكوو ئەو بەكرىت كە بەرژەو نەندىي فەرزى دەكات و بە پىي ئامۇژگارىيەكان بىت، ئەوئە دەويستىت لىرەدا ھەموو قسەكانى لە وەحىي خوداوە نىيە، وەك ئەوان دەلەن كە جوكە و نەقەپەكى لىوئەھاتىت، وەحىيە و لە خوداوەپە

ئەگەر ئەو بزانن، ئەوئە لەم ئايەتە ويستراو كە ئەو قسانەي لە ئىجتىھادى خۇپەو، واتە لە رىكارى خۇپەو ھاتىت، ھەمووى وەحى بىت لەبەر ئەوئەي لە خۇشىي خۇپەو نەپھناو، بەلكوو لە رىكارە پىويستىيەكانى خۇپەو بو، ھەرۋەھا قسەكانى لە سەر زانىنى ھالى پىشىنان و ھەوالى رۇيشتوان لە خەلكى سادە خەيالپەكانى، وەحى بىت، لەبەر ئەوئەي بۇ خۇشىي خۇي نەيگوتو، بەلكوو لە زانىنى ھەوال و دەنگوباسى پىشىنان گوتوويەتى. جگە لەو قسە تىرىشى ھەبو دەربارەي ژيانى رۇژانەي، كە لە دەروەي كاروبارى بانگەشە و بازنەي پىغەمبەرايەتى بو.

لەويشتدا قسە ھەپە كە محەمەد بۇ خۇشىي خۇيگوتوويەتى، بەلام بەردەوام نەبوە لە سەرى و بەخىرايى لىي پاشگەزبوەتەو، لەوانە ھەمزەي كورى عەبدولموتەلىبى مامى، لە رۇژى ئوھوددا كوژرا و كافرەكان لاشەكەيان شىواند، پىغەمبەر دەرچوو بۇ ئەوئەي لە نىو كوژراواندا بىيىت، لە ناوئەراستى دۆلەكەدا بىنى كە زگى ھەلرابوو، لاشەكەي شىونىرا بوو، گوئ و لووتى تىكدرابوو، چوك و گوئى پىرا بوو، كاتىك پىغەمبەر ئەمەي بىنى، لە ژياندا تەماشاي ھىچ شىتىكى نەكردبوو، كە وا پىي خەمبار بىت و دلئەنگى سەراپاي تەنى و دلئى ئازاردا، گوئى: وەك تۆم لىنايەت، گوئى: ھىچ كاتىك ھىندەي ئەمە بەو خەفەتە نەوئەستاوم، لەگەل ھەمزەدا قسەي كرد و گوئى: بە ھەفتا "لە گىرانەوئەپەكى تردا بە سى پىاو" لەوان ھەقت دەكەينەو، لە گىرانەوئەپەكى تردا: ئەگەر خودا پارمەتىم بدات سەرىكەوين بە سەر قورەيشدا، لە شونىتىك لە شونىنەكان ھەفتا پىاويان لە جىي تۆ دەشىونىنم، واتە لاشەيان تىك دەدەم. بزەنە تا چ رادەپەك سۆز زالبو بە سەرىدا، واى لىكدوۋە كە ھەفتا پىاو بشىونىت، وەك تۆلەكردنەوئەپەك بۇ ھەمزەي مامى، تەنەت كە موسولمانان بىزاربوونى پىغەمبەريان بۇ مامى بىنى، وەك ئەو گوئيان كە رۇژىك سەركەوتىن بەسەرياندا و خودا سەرىخستىن كارىكان پىدەكەين كە ھىچ كەسلىك لە ھەرەب نەيكدىت. ئەمەپە قسە لە سەر خۇشى و سۆزى خۇت بەكەيت، ئەمە لە وەحىيەو نىيە، بەلام محەمەد لەم پەيمانە بە شىواندىنى لاشەي كوژراوان پاشگەزبوەو ھە رەتتىكردو ھە و ھەرامى كرد. لە ئىبن عەباسەو ھاتو، كە خوداى بالا ئەم ئايەتەي دابەزاندا:

{وان عاقبتم فعاقبوا بمثل ما عوقبتم به ولئن صبرتم لهو خير للصائرين (126) واصبروما صبرك إلا بالله} [النحل: 126، 127] واتە: ئەگەر سزاي پەكيتان دا و تۆلەتان سەندەو وەك ئەوئەي پىتان كراو بىكەن دار بەدار و پىر نەبىت و خۇ ئەگەر خۇراگر بن زور باشترە و پشوو درىز بن و پشوو درىزى لەخوداوەپە پىغەمبەرى مەزن لىبووردنى ھەبو، سەبرى گرتو، لاشە تىكدانى رەتكدوئەتەو، بە ھەرامى داناو ھە و ھەقى سونىدخواردنەكەي داو. ئەوئەي ديارە كە دابەزىنى ئەم ئايەتەنە لە پاش ئەوئە بو كە پىغەمبەر لاشەي(عەرن) پەكانى تىكدابوو، ئەگىنا لە پروكەشدا ئايەتەكە رىگە بە شىواندىنى لاشە دەدات بەرانبەر ئەوانەي ئەو شتەنەيان كرىت، كافرەكان بە لاشە شىواندىن سزا دران و رىگەپىدراو بو كە بىكەن. ئەوئەي لە ئايەتەكەدا ھاتو كە واى لى داوا دەكات، لىبووردن و سەبر خىرە لەو بارەو، بەلام ئەم گىرانەوئەپەي لە عەباس و ھەگىراو لە راستىيەو دوورە، لەبەر ئەوئەي ئەم ئايەتەنە مەكىيە، شەرى ئوھود مەدىنىيە و پاش كوچكردن بە سى سال پرووى داو، راستىيە كە ھۆكارى دابەزىنى ئەم ئايەتەنە بىت، وەك ئىبن كەسىر دەلەت. ھەرچۆنىك بىت محەمەد لە پەيمانەكەي بە يارىكردن بە لاشەي كوژراو پاشگەز بوەو ھە ھەرامى كرد، زەمەخشەرى لە (الكشاف)دا دەلەت: ھەوالەكان بە رەتكدنەو ھاتوون، تەنەت لە تىكدانى لاشەي سەگىكى نەزوكىش بىت. لەو قسانەي كە بەخۇشى خۇي كىردوويەتى و پاشگەز بوەتەو لىي، ئەوئەي لە سەر ھوبار كورى ئەسەدگوتوويەتى. ھوبارى كورى ئەسەد

په کيک بوو له وانهی که لیبور دنه گشتییه که ی روژی گرتنی مه که نه یگرته وه، فرمانی
 کوشتنیدا، ته نانهت نه گهر له ژیر په ردهی که عبه ییش بیانگرتایه و بیان د ژر پابه ته وه، هوکاری
 فرمانی کوشتنی هم هوباره له وه وه هات، که نه بوو عاسی میردی زهینه ب کچی په یامبه ری
 خودا، زهینه بی نارد بو مه دینه، هوبار خستییه به ردهم هیچو بوو چه کانی مه دینه وه بو نه وهی
 چیی پی بوو تیکی بدن، له گیرانه وه په کدا: به یرم لییدا تا له سهر حوشتره که ی کهوت به سهر
 به ردیکدا و دوو گیان بوو، نه وهی پی بوو له به ری چوو، خوینی لیبه ربوو، نه و نه خوشییه ی له کول
 نه بو وه تا مرد. پیغه مبه ر گوتی: نه گهر هوبار تان بینی بیسووتینن، ئینجا گوتی: نه وهی به ناگر
 نازاری خه لک ده دات، واته ناگر په رسته، نه گهر زه فهرتان پی برد ده ست و قاچی بیرن و ئینجا
 بیکوژن، هوبار له روژی کردنه وهی مه که که له وی نه بوو، پاش گه رانه وهی پیغه مبه ر بو مه دینه و
 پاش گرتنی مه که که، هوبار هات و به ده نگیکی به رز گوتی: نه ی محمه د من هاتم بو لات دان
 به ئیسلامدا ده نیم، شایه تمان به (لا اله الا الله و محمه د عبده و رسوله) ده هینم و داوای
 لیبور دن ده که م، پاش نه وهی له سهری وه ستا پی گوت: سللاوت لی بیت نه ی پیغه مبه ری
 خودا، له تو رامکرد بو نه وهی خو م بگه یه نم به عه جه مه کان، ئینجا بیرم له چاکه و لیبور ده یی و
 لیخوشبوونی تو کرده وه به رانه ر نه وانه ی ناتاسن، ئیمه خه لکی کوفر بووین و خودا تو ی پی
 به خشین و به تو له ناوچوون یرزگارمان بوو، له نه زانین و جه هلمه وه بوو، له وانه ی به ده ستی من
 رووی داوه خوش به، من دان به گوناحی خو مدا ده نیم، په یامبه ر گوتی: نه ی هوبار لیبور دیت،
 خودا چاکه ی بو کردیت که ئیسلامی پی به خشیت، ئیسلام له وهی پشوو خالی ده پیته وه و
 سهری ده پیته وه، له سهر هوبار گوتوو یانه، که له و کاته وه بوو به موسولمان و چوو بو مه دینه
 خه لک جنیویان پیده دا. نه وهی به پیغه مبه ر گوت، نه ویش پی گوت نه وهی جوینی داوه داوایه تی
 و خه لک له وه کو تاییان هیناوه و تویش جنیویان پی بده ره وه به تاییه تی دانانی هوبار بو
 سووتان دن، که گوتی نه گهر بینیتان بیسووتینن، به لگه ی نه وه یه که نه وهی ویستوو به تی
 پیخوشبوونه به توله سندنه وه له وهی به سهر زهینه بی کچیدا هینابووی، به مه ییش دواتر له سهر
 بنه مای خوشی خوی، قسه ی کرده و ئینجا پاشگه ز بو ته وه
 محمه د به خوشی خوی و حه زی خوی قسه ی له قورئاندا کرده و لی پاشگه ز بو ته وه،
 له وه دا که محمه د پی داگریی له سهر موسولمانبوونی قه ومه که ی کرده و به تاییه تی
 عه شیرته نریکه که ی و خزمانی، زور خوی هیلاک کرده به موسولمانبوونیانه وه، موکور بو له
 سهر هینانیاں بو ژیر رکیفی خوی، به لام نه وان به نا کوکیه کانیاں هه موو روژیک زیاتر ریگریان
 لیده کرد و هیلاکیانده کرد. نه وهی زیاتر رقیان لی هه لساوه، له به ر نه وهی زیاتر رقیان لیده بو وه،
 به خراپ و عه ییه دانانی "بنه کانیاں" بوو. روژیکیاں سوز زال بوو به سه ریدا، تا بیرى له وه کرده وه
 بو نه وهی قسه یه ک بکات رایان بکیشیت بو لای خوی و دوور نه که ونه وه لی، له وانه یه به و
 ریگه یه وه بین به موسولمان و بین بو لای. روژیک له یانه ی قه ومه که یدا بوو، هم بیرى له
 میشکدا بوو، سوره تی (النجم) بو دابه زی و ده ستی کرد به خویندنه وهی تا: (أفرأیتکم اللات
 والعزی و مناه الثالثه الاخری تلك الغرانیق العلی و ان شفاعتھن لترتجی) نه مه ئایه تیکه
 نه سخکراوه، واته: لات و عیزا و سییه میشیان مه ناته بینى، نه وانه ی سه قا کوژی به رزن و
 تکایان لای خودا ره و اجی هه یه، خویندنه وه. قه ومه که ی په کجار دلخوش بوون و تا له
 کو تاییه که یدا سوچه ییشی برد، هه موو نه وانه ی له یانه که بوون سوچه یان برد و دلشاد بوون،
 به لام زوری نه برد، که زانیی نه مه نا کوکه له گه ل پرنسیپه کانیدا و، له گه ل نه و بناغه و بنه مایه ی
 په کناگر پیته وه که بو بانگه شه دا ینا بوو (ته ماشای بناغه ی بانگه شه له نووسینی پشوو به
 ناویشانی ده ستی کردنی وه حی بکه) له وه پاشگه ز بو وه و ستاییشی ئیلا هه کانی ره تکرده وه
 و به قورئان وای لی کرد و بخوینر پیته وه: {أفرأیتم اللات و العزی (19) و مناه الثالثه الاخری (20)
 الکم الذکر و له الأنثی (21) تلك إداً قسه میضی} [النجم: 19 - 22]. واته: ناخو ئیوه هه ر لات و
 عوزاتن بینوه و سییه میشیان مه ناته، ئیوه کور و نه واته خودا کچی هه یه، نه گهر واییت

به شکر دزیکی ناره وایه. ئینجا محمه مد له نایه تیزی تردا له سورته تی حه ج داوا ی لیبوردنی کرد
 {وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى أَلْقَى الشَّيْطَانَ فِي أَمْنِيَّاتِهِ فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (52) لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً
 لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ} [الحج: 52، 53]... الخ. واته: له پیش توش ئیمه هرچه ند پیغه مبر و
 راسپارده مان ناردوو نیشانه ی ئیمه ی به خه لک راگه یاندوو و له خو یه وه شتی خستوته پال و
 نه وسا خودا فرتو فیله که ی پوچه ل کردوته وه و نیشانه کانی خو ی پته و کردوو، خودا زانای له کار
 زانه. بو نه وه ی که شهیتان چیان پی ده لیت بیکات به نازاوه بو نه وانه ی دلپان پیسه و
 نه خو شن. واته: نایه ته که. و اتا که ی نه وه یه که په یامبر و ئیرراوانی پیشی توش وه ک تو
 ده رویشتن و نه و ناواته ی تویان هه بوو که شتی دابه زیت، قه ومه که ت رووت تی بکن و دوور
 نه که ونه وه، خودا شهیتانی وا لی کرد که وه ک ناواته کانیان بن و توش نه و ناواته بخوازیت، بو
 نه وه ی خه لکه که ی ده ورو به ر تاقی بکاته وه
 کورته ی نه م داوا ی لیبوردنه، گوتو به تی: (تلك الغرائق العلی وإن شفاعتھن لترتجی) که نه وانه
 واته بته کان وه ک سه قاکوژ یان قاز و قولنگی به رز وان و شه فاعه تیان قبول کراوه، گوا یه نه مه له
 وه حییه وه نه بوه، به لام شهیتان له سه ر زمانی پیغه مبره وه گوتو به تی و خه لک گوپی لیبوه،
 نه مه ییش له گه ل پیشتردا نایه ته وه، که له رووداوی سنگه لدرینه که روونمان کرده وه، به وه ی که
 گوتیان جبریل دل ی هه لدریوه و شانسی شهیتانی لی کردوه ته وه و نه وه ی تی بوه فری داوه،
 گوتی: که پیش زمانی که وت بو هه له و ته فره دان، گوتی: (تلك الغرائق العلی) "سه قاکوژه
 بالاکان" جو ره مه لیکه به رز ده فریت. هه رچو نیک بیت پاشگه زبوونه وه که ی محمه مد به عیبه
 دانانریت، که خیرا و کتویر پاشگه زبوونه وه و به رده وام نه بوه له سه ری، محمه مد ییش جگه له
 مرو فیک ی وه ک نه وانیتر هیچ نییه، جگه له وه ییش نه مه روونه که به م که وتنه هه له یه وه
 به لگه یه کی حاشا هه لنه گر و روونه، که سه رجه م وه حی به هه مو به وه قسه ی
 محمه مد ن. باسما ن کرد و ده مانه ویت لیره دا باسی بکه ینه وه، که محمه مد پاش پیغه مبرایه تی،
 قسه ی وای هه یه نه به وه حی حسابی بو ده کن نه ییش وه ک نه وه ی بو داده زین و وایان دانا
 که سه رجه م قسه کانی وه حین له خودا وه. له م نووسینه ی پاش نه مه، ده زانیت بوچی
 ویستمان نه وه ت بو سه لمینین که محمه مد قسه ی هه یه به ده ر له وه ی وه حی که جبریل
 دایه زاندریت.

(22)

عه رهب نه خوینده وارن و محمه مد ییش له وانه
 نه وه ی له قورئاندا هاتوه، له چیرۆکی پیغه مبرانی پیشوودا، وه ک هه واله کانی پیشتر، له
 ته ورات و له کتیبه کونه کانی تردا ریزکراون، به لگه ی نه وه ن که محمه مد زانیاری له سه ر
 ده نگو باسی دینه کانی پیشوو هه بوه، و اتای نه مه ییش نه وه نه گه یه زیت، کتیبه کونه کانی
 خوینده ته وه، نه وه ی نه مه ده سه لمینیت و راستیی نه مه ده رده خات نه وه یه که له قورئاندا
 هه یه، له و چیرۆک و ده نگو باسانه ی له سه ر نه وانه ی پیشوو، نه وه ییش به لگه یه که محمه مد
 خوینده وه و نووسینی زانیوه، نه وه ییش ده یسه لمینیت که نه خوینده و دار نه بوه، به لام
 ئیماندارانی دیندار له مه دا نا کوک ده بن له گه لماندا و تانه مان لیده دن، ده لپنمه مه د هیچ
 پیشینه یه کی له زانیاری له سه ر حالی پیشووی میلله تانی لا نه بوه، به لکوو نه م چیرۆک و
 قسه و باسانه ی له سه ریان هاتوه، له وه حییه وه و له خودا وه و له ریگه ی جبریل وه بو هاتوه
 و ده لپن، باسکردن له وه ی محمه مد خوینده واری پی هه ییت راستنییه. نه وه ره تا که ینه وه که نه م
 نارازی و تانه دانه حه قه، بو هه موو باوهر دار یک که باوهری به وه حی هه ییت، که باوهریان به وه
 هه یه، جبریل له خودا وه ده یه ییت، به لکوو نه مه له قسه کانی محمه مد و له فه رمووده و وته
 کاریگه ره کانیدا ده رده خه یین، له وندا باسی لپوه کردوه و هیچ وه حی نه بوه له و به ینه دا له

جیریلوه هاتیت، ئەمەیش لە نووسینی پێشووماندا پروونکردهوه، که محەمد قسهی وای ههیه له دهرهوهی بازنهی وهحیداییت و جبریل دایه زاندری و ههموو قسهکانی له لایهن جبریل وله دایه زینی وهحیدا نهبوه، ئەمەیش راو بوو چونکی زورینهی زانا ئایینییه کانه، که گوتووایه ئیجتیهادی پێغه مبهراڤ شیاوه. لهویدا باوهردارانی ئایینی هیچ نارهزایی و تانهیهکیان لهم سهلمانده نه داوه. واتای ئەوهی که عهره ب نه خوینده وارن. بهلام ئیمه پێش ئەوهی بو ئەوه بچین و، یرباری ئەوه بدهین که دهمانه ویت، قسهیهکت بو دهکهین له سه ره ئەوهی که نه خوینده واری عهره ب چیه، کئی و بوچی ناوینان به نه خوینده وار... ده لێن: هه موو میله تان له زه مانى محەمه ددا دوو جوړ بوون: میله تیک که پێغه مبهریکی نیرراوی هه بوو له گه ل کتییکی دابه زینراو وهک یه هوود و نه سرانییه کان، میله تیکیش نه پێغه مبهری نیرراو و نه کتییی دابه زینراوی هه بوو، وهک عهره ب. محەمه د که بانگه شهی بو ئیسلامکرد، ویستی له قسه کانیدا جیاکاری بکات له ئیوان میله تیک که کتییی هه ییت و میله تیک کتییی نه ییت، عهره بی به نه خوینده وار ناو برد، به وهیش ویستی بلت، عهره ب نه پێغه مبهری نیرراو و نه کتییی دابه زینراوی هه یه، که له به رانه ر کتیبداره کان ناویان بنیت، ئەوهی لهم ناولینانه دا دیاره، نه ویست بلت نه خوینده وارن و ناووسن، له به ر ئەوهی تیاندا هه بوو ده یان خویند و ده یان نووسی، هه رچه ند زورینه یان شتی. ئەوتویان نه ده زانیو نه خوینده وار بوون

ته ماشا بکه چون نه خوینده واری به م واتایه له ئایه تیکدا له سوره تی آل عمران دا به کاره پناوه: {وقل للذین اوتوا الكتاب والاميين ااسلمتم} [آل عمران: 20] واتة: به وانه بلی که کتیبیان بو هاتوه و نه خوینده وارن ئایا بوون به ئیسلام. له وه دا مه به ستی له خاوه ن کتیب یه هوود و نه سرانییه کان و نه خوینده واریش به عهره ب گوتراوه، له به ر ئەوهی کتیبیان نییه نهک له به ر ئەوهی ناخویننه وه و ناووسن، ئەگه ر بلیم له وانه یه عهره بی به نه خوینده وار ناو بردوه که ناخویننه وه و ناووسن و، بابلێن ئەم ناو بردنه که راسته، به ویپیهی زورینهی عهره ب خوینده وه و نووسینیان نه زانیوه، با بلیم ئەمه راسته، وایت خاوه ن کتیب له یه هوود و نه سرانییه کانیش وهک عهره ب نه خوینده وار بوون، به ویپیه بیتسه رجه م میله تان له و کاته دا نه خوینده وار بوون، له به ر ئەوهی خوینده وه و نووسین له و سه رده مه وه په یوه ست بوه به چیئکی تایه تیخه لک، ئەوانه ی خوینده وار بوون، له ئیو هه ر میله تیکدا له میله تانی جیهان له و سه رده مه دا له ژماره کانی په نجه کانی ده ست که متربوون. ئەوهی راست ییت ناو بردنی عهره ب به نه خوینده وار، به و واتایه یه که ئیمه باس مان کرد، واته که خاوه ن کتیب نین، واته پێغه مبهری نیرراو و کتییی دابه زینراویان نییه، نهک به و واتایه ی که نازانن بخویننه وه و بنووسن. وهک له سوره تی (الجمعه) دا هاتوه: {هو الذی بعث فی الاميين رسولا منهم} [الجمعه: 2] واتة: ئەو بوو له ناو نه خوینده وارن پێغه مبهریکی بو ناردن. واته پێغه مبهریکی نه خوینده وار سه ر به میله تانی عهره ب که میله تیکیش نه خوینده وارن، واته پێغه مبهری نیرراویان نییه و کتییی دابه زینراویان نییه ئەمه ئەو قسه یه یه که ویستمان بو تانی باس بکهین، پێش ئەوهی بچین بو ئەوهی یرباری ئەو شته بدهین که ده مانه ویت، وهک ده ییت بزانی، ناو بردنی عهره ب به نه خوینده وار ناوانیکی زاراوه ییه وهک زاراوه کانی قورئان: نوێژ، زه کات و له و بابه ته. عهره ب نه خوینده وارن، به و واتایه ی، وهک یه هوود و نه سرانییه کانی ئەهلی کتیب نین، به لکوو ئەمان کافر و موشریکن، که کتیبیان نییه له ئایینه که یاندا بوی بگه رینه وه و پێغه مبهریان نییه له میله ته که یان که سه ر به و بن و ئینتیمایان بوی هه ییت، محەمه دیش نه خوینده واره که سه ر به و میله ته یه که ئەمه سیفه ته کانییه تی، هه رو هه ها ئەبوو به کر و عومه ر و عوسمان و عه لی و خه لکی تریش له هاوه لان هه موویان نه خوینده وارن، ئەگه ر بزانی بخویننه وه و بیشنووسن، به و واتایه ی ئەوان سه ر به و میله ته ن که ئەمه سیفه ته کانییه تی

به لام نه خوینده وار له زمانه وانیدا، واته ئەوهی خوینده وه و نووسین نازانیت، ئەمەیش ده گه رتته وه بو دایک (ام) له به ر ئەوهی نووسین به ده سته اتوه، وهک ئەوهی له دایکه دیت

نووسین نازانیت، به لام عه رب وهک له وهدا ئه هلی کتیب نه بوون بو ئه وهی له ئاینه که یاندا بگه رینه وه بوی، محمه د زاراهوی نه خوینده وار (أمی) له زمانه وانیدا واته سه ر به دایک، و (أمی) به واتا زاراهو بییه که سه ر به (ئوممه ت) واته سه ر به عه رب. محمه د (الامی) به واتا زمانه وانیه که ی له قورئاندا به کار هینا، وهک له سورته تی (البقره) له سه ر یه هوود ده لیت: {ومن هم أمیون لا یعلمون الكتاب إلا امانی} [البقره: 78] واته: له وانیشدا خه لکی وا هیه نه خوینده وارن و جگه له ئاره زوو یان بو کتیب هیچ سه ر ده رناکه ن. ئیستایش کاتی ئه وه هاتوه بو ئه وهی بچینه ئیو پیراردان له سه ر ئه وهی ده مانه ویت له فه رموده کاریگه ر و باوه ر پیکراوه کان و قسه وباسه گواستراوه کانی کتیبی به سه رهاته کاندا، ئه وه ده رده خات که محمه د خوینده وه و نووسینی زانیوه، له وانه یش به به لگه ی ئه وهی له ئاشتبوونه وهی حوده بییه رووی داوه، باسی ئه وه یان کردوه که محمه د کاتیک فه رمانی کرد به عه لی نووسراوی ئاشتبوونه وه که بنووسیت، له ئیوان خو ی و سو هیل کوری عه مرودا بوو، قوره یش ئه وه یان خسته بوه سه ر شانی ئه و، بو ئه و مه به سته نارد بوویان بو لای محمه د و بو ئه و کاره راسپیرا بوو، محمه د قسه ی بو عه لیده کرد و ئه و ده ینووسی، پئی گوت: ئه مه یه که محمه د په یامبه ری خودا و سو هیل کوری عه مرو له سه ری ئاشتبوونه وه "واته سولحیان کرد" سو هیل گوتی: ئه گه ر شایه تمان به ینم که تو په یامبه ری خودایت، نه شه یرم ده کردیت و نه یرنگه یشم لی ده گرتیت بگه ریته وه ماله وه، به لام به ناوی خو ت و باوکت بینوسه، له قسه یه کی تر داگوتوو یه تی، ئه گه ر بزائم تو پیغه مبه ری خودایت هیچ نا کوک نه ده بووم له گه لندا، ده بی ت ناوی خو ت و باوکت بنووسیت؟ پیغه مبه ری خوداگوتوو یه تی: عه لی، په یامبه ری خودا بسره وه، عه لیگوتوو یه تی: به خودا قه ت نابسر مه وه، پیغه مبه ر گوتوو یه تی: ها بیینه پیشانم بده، پیشان ی داوه و پیغه مبه ر یش وشه ی په یامبه ری خودای به ده سته ی خو ی سیره وه ته وه و، به عه لی گوتوه: ئه مه یه که ئاشتبوونه وهی له سه ر کرا، له ئیوان محمه د کوری عه بدوللا و سو هیل کوری عه مرو. ئه مه یش وای کردوه عه لی نه یویست و دوودل بوه و نیازی نه بوه هیچ بنووسیت، جگه له وشه ی محمه د پیغه مبه ری خودا، پیغه مبه ر یش نووسراوه که ی لیوه رگرتوه و نووسیوه، ئه مه یه که حکومه یله سه ر درا: محمه دی کوری عه بدوللا ئین خه لدوون کاتیک قسه ی له سه ر ئاشتبوونه وهی حوده بییه کردوه له میژوه که یدا، پشتی به م گیرانه وه یه به سته وه، وای داناوه که ئه مه په رجوویه ک بی ت و نووسی بی تی و به خو ی نووسینی نه زانی بی ت. خاوه ن سیره ی حه له بی ده لیت، ئه م گیرانه وه یه له بوخاریشدا وابوه، ئه وه ی ئین خه لدوون ده لیت ئه میشگوتوو یه تی، واته له و ساته تاییه تیبه دا، خودا ده سته ی پیغه مبه ری کردوه ته وه بو نووسین، وای داناوه که ئه مه په رجوویه ک بی ت له په رجووه کانی پیغه مبه ر، هه ندیکیان ویستیان قسه کان ته ئویل و شی بکه نه وه و ده لین نووسی (کتب) لی ره دا به واتای فه رمانی کردوه به نووسینی، ئه مه یش شیکردنه وه یه کی دووره له راستییه وه، له به ر ئه وه ی عه لی نه ینووسی و، دوور یش له وه ی فه رمان به خه لکی تر بکات بینووسی و، گیره وان وا باسیان نه کردوه، به تاییه تی له قسه کان یاندا ده لین (نووسراوه که ی وه رگرت و به ده سته ی خو ی نووسی). به راشکاویگوتوو یانه نووسراوه که ی برد واته خو ی نووسره که یه، هه ندیکیان "به ده سته ی خو ی" یان ره تکر دوه ته وه، له به ر ئه وه ی ئه مه لای بوخارییه وه قسه ی له سه ره. له به ر ئه وه ی لای بوخاری نووسراوه: (پیغه مبه ری خودا نووسراوه که ی برد بو ئه وه ی بینووسیت و نووسی، ئه مه یه که محمه د کوری عه بدوللا حکومی پیکرد)، فه رموده یه، قسه ی "به ده سته ی خو ی" له بوخاریدا نییه. تو ده بینیت که ده ر پینه که ی راشکاوانه یه، که خو ی نووسیوه تی نه ک که سیکی تر، ئه گه ر قسه ی "به ده سته ی خو ی" یشی تییدا نه بی ت، به لکوو قسه ی به ده سته ی خو ی هیچ قازانجی نییه بو جه ختکردنه وه نه بی ت، ئه وه به سه که بلین نووسراوه که ی برد بو ئه وه ی بینووسیت و نووسی، هیچ پیویست به ده سته ی خو ی ناکات. خاوه نی سیره ی حه له بی ده لیت، ئه با وه لید ئه لباحی ئه لمالیکی رووکه شی قسه کانی گرتوه له قسه ی "نووسی" و بو

ئەو ۋە رۇيشتوۋە كە بەدەستى خۇي نووسىيوپەتى، لەبەر ئەوۋە زاناينى ئەندەلووس لەو كاتەدا كارىكى خراپيان پىي كىردوۋە، بەوۋەي ئەمە ناكۆكە لەگەل قورئاندا، گەتوگۇي لەگەل كىردن و سىمىنارى لەگەل بەستىن و پىي گوتىن كە ئەمە قورئان رەتئاكاتەوۋە و ناكۆك نىيە كە دەلئىت: { و ما كانت تتلوا و من قبله من كتاب ولا تخطه بيمينك } [العنكبوت: 48] واتە: تۇ بەرلەوۋەي قورئانت بۇ يىتە خوارەوۋە نەتتوانى ھىچ كىتپىك بخوئىنئەوۋە و بەدەستى خۇت بنوسى. لەبەر ئەوۋەي ئەم رەتكردەنەوۋە بەوۋەي لە قورئاندا ھاتوۋە دىبارىكراوۋە، پاش ئەوۋەي نەخوئىندەوارىيەكەي سەلمىنرا و بەوۋەي پىيار لە سەر پەرجوۋەكەي درا، ھىچ پىنگىرپىيەك لەوۋەدا نىيە كە بە بىي مامۇستا فېرى نووسىن بوويىت، ئەمەيش پەرجوۋەكەي ترە كە لەوۋە دەرىناكات، نەخوئىندەوار بوويىت بەلام ئىمە دەلئىن: ھىچ پىيوست ناكات بەم سەخلەتبوونەي ئەبووۋەلەيد و ئەو شىكردەنەوۋەيەي خەلكانى تر، پىشتىر زانىت، واتاى نەخوئىندەوار (امى) چى دەگەيەنئىت، ئىنجا پىغەمبەر پىش پىغەمبەرايەتى خوئىندن و نووسىنى زانىوۋە، بەلام ئەوۋەي بە نەپنى ھىشتوۋەتەوۋە و قسەي لە سەر نەكردوۋە و باسى نەكردوۋە و لە سەرى نەروئىشتوۋە و بەورپىيە نەجووللاوۋەتەوۋە، ھىچ كەسپىك بەوۋەي نەزانىوۋە، جگە لە عەباسى مامى نەپىت، كە ئەم شتەي لە محەمددا زانىوۋە. كەسى تر لە پىش پىغەمبەرايەتى نەزانىوۋە، وەك لە ھەوالئىكدا دىت، كە دواتر بۇت باس دەكەين و، بەلگەي قسەكەمان دەردەخات. وەك دەبىنن عەباس باوۋەرى بە محەمد پىش راگەياندى بانگەشەكەي ھەبوۋە، بەلام ئەمەي بە نەپنى ھىشتوۋە و باسى نەكردوۋە، تا پاش پىغەمبەرايەتپىش و تا گرتنى مەككە، ئەگەر پىنگەمان پىي بدەن ئەم قسەيە بەكاربەئىنن، دەلئىن عەباس دووفاقى "دوروو" بوۋە، بە واتا زمانەوانىيەكەي و دەلئىن عەباس، دوروو بوۋە بە پىچەوانەي دوروويى بە واتا شەرعىيەكەي، واتە كافىروونى خۇي دەرخستوۋە و باوۋەردارى بەنەپنى ھىشتوۋەتەوۋە، ھىچ دووفاقىيەك لە كوفردا لەمە زىاتر ناپىت. بەم دەرنەپىنەي باوۋەردارى خۇي خزمەتپىكىگەورەي بە محەمد كىردوۋە، بوۋە بە خاوەن ئىستىخباراتى محەمد، تا ئىسلامبوونى خۇي لە پىش كىردەوۋەي مەككە راگەياندى. بەشپىك لە سەر عەباس دەنووسىن و بە فراوانى باسىدەكەين.

ئەگەر محەمد خوئىندەوارىيى خۇي پىشان نەدات و بەورپىيە نەروات پىش لە پىغەمبەرايەتپىدا، كە بە باشى زانىوۋەتى و نووسىنى نووسراوۋەكەي خودەبىيە بە دەستى خۇي لەو رۇژەدا ئەوۋەي لە قورئاندا ھاتوۋەرەتئاكاتەوۋە كە دەلئىت: { و ما تتلوا من قبله الكتاب و لا تخطه بيمينك } لە پىش قورئان نەكتىت دەخوئىندەوۋە و نە بەدەستى خوت دەتتوسى، لەبەر ئەوۋەي ئەو رەتكردەنەوۋەيەي لەم ئاپەتەدا ھاتوۋە كە تەماشاي واقىع بىكەپت، لە واقىعشدا ھىچ پىكەكەوتوۋە، شتپىكى پىش پىغەمبەرايەتى نووسىپىت، ئەگەر نووسىنىشى زانىپىت، ئەمەيش وا فەرز ناكات ئەگەر نووسىنى زانىپىت، دەپىت شتپىكى نووسىپىت.

ئەوۋەي بەلگەي ئەوۋەيە، محەمد خوئىندەوار بوۋە و عەباسىش پىي زانىوۋە و لە خۇي ۋەرىگرتوۋە نەك خەلكى تر، ئەوۋەي لە كىتپى بەسەرھاتەكاندا ھاتوۋە لە سەر چىرۆكى يەھوودىيەكە لەگەل عەباسدا لە يەمەن، ئەوۋەي لە عەباسى كورى عەبدولموتەلىيەوۋە باسكراوۋە، گوتوۋەتى: لەگەل كاروانىكدا چوۋىن بۇ يەمەن بۇ بازىرگانى، ئەبووسوفيان كورى حەربىش لە زىو كاروانەكەدا بوۋ، نووسراوى حەنزەلەي كورى ئەبى سوفيان گەبىشت، كە محەمد لە قورەبىشەكانى مەككەيە و دەلئىت من پىغەمبەرى خودام و بانگەشەتان دەكەم بۇ لاي خودا، ئەمەيش لە دانىشتەكانى خەلكى يەمەن بىلابوۋەوۋە، قەشەيەكى يەھوودى ھات بۇ لامان و گوتى: ئەوۋەم پىنگەبىشتوۋە كە مامى ئەو پىاوەتان لەگەلدایە، ئەوۋەي گوتوۋە كە گوتوۋەتى، عەباس گوتى: گوتم بەلئى من مامى ئەوۋەم، گوتى: سوئىدت دەدەم بە خودا، ئايا ئەم برازاپەت ھىچ خراپەكارىيەكى ھەبوۋە؟ گوتم: نەخىر بە خودا نە درۆي كىردوۋە و نە ناپاكى و جگە لە ئامانەتپارزىيى ھىچ ناۋىكى تى لاي قورەبىش نەبوۋە، گوتى: ئايا بە دەستى خۇي نووسىيوپەتى؟ وىستىم بىلئى بەلئى لە ئەبووسوفيان ترسام، كە بەدرۆم بختەوۋە و ۋەلامم بداتەوۋە،

گوتم: نانوسیت. قەشە کە ھەلبەزیوئەتەو و جەلە کە ی فریداو و گوئوویەتی: یەھوود سەریرا و یەھوود کوژرا. عەباس گوتی: کاتیک گەرابنەو و بۆ مآلەو ئەبووسوفیانگوتی: ئە ی باوکی فەز لە یەھوودەکان لە برازا کەت تۆقیون، گوتم: بینیت، لەوانە یە باوئەرت پتی بیت، گوتم: باوئەرم پتی نییە تا ئەسپە کە لە هیلاکبووندا نەبینم. گوتی: چی دەلئیت؟ گوتم: قسە یە کە بە سەر زماندا ھات، بەلام من دەزانم خودا هیچ ئەسپیک لە هیلاکبووندا تاو نادات

تەماشای عەباسیکەن کە یەھوودیە کە پرساری لیکرد، بە دەستی خۆی دەنووسیت؟ چۆن گوتی: ویستم بلیم بەلئ، ترسم لە ئەبووسوفیان ھەبوو بە درۆم بخاتەو، ئەو ھەچ نییە جگە لەو ھە زانیویەتی محەمەد خوئندەوارە، ئەبووسوفیان ئەمە نازائیت و ترسی لە بەدرۆخستنەو ھە لە لایەن ئەبووسوفیانەو ھە یوئیشتو ھە لئ، گوتی: نانوسیت، ئەگینا ئەگەر محەمەد نەنووسیت، ھە ک گوتی بۆچی عەباس ویستی بلئ بەلئ؟ ھەچ پئویست دەکات درۆ بۆ یەھوودیە کە بکات، لە ھەلامی ئەو ھەدا، پاش راستگۆیی لە ھەلامی یە کە مەدا بو، ھە ک لئ ی پرس ی ھەچ خراپە کارییە ک ی ھە بو ھە ئەم برازا یەت؟

ھەروەھا ئەم ھەوالە بەلگە و نیشانە ی ئەو ھە یە، عەباس باوئەری بە محەمەد ھە بو ھە لەو کاتەو، نابینیت چۆن بە ئەبووسوفیان ی گوتو ھە وابزانم باوئەرتییە تی، بین ی کە ئەبووسوفیان سەر یسورما لە تۆقاندنی یەھوود لە محەمەد، ئەو ھە لە ی قۆستەو ھە کە سەر یسورما و داوای باوئەرھێنان ی لیکرد، ئەمە ی ش جگە لە باوئەرداریک نە ییت لە یە کیک ی تر ناو ھە شیتەو ھە. ئیمە ھە ندیک قسە و باس دە کە یین کە بیسە لمئین محەمەد خوئندەوار بو ھە و کتیبە کۆنەکان ی خوئندو ھەتەو ھە ئەم قسانە ی ھە ح ی نین لە جبریلەو ھە دابەزین، ئەو ھە ی باس ی دە کەن، کە کاتیک حەسەنی کوری عەلی ی کوریئە بوو تالیبە دایک بو، محەمەد ھاتو ھۆ لای و گوئوویە تی: کورە کەم پیشان بەدەن، بزنام ناو ی چیتان لئناو ھە؟ عەلی گوئوویە تی: ناوم نا حەرب، گوتی: ئەو حەسەنە، کاتیک حەسین لە دایک بوو دیسان ھات و گوتی: ناو ی چیتان لئناو ھە؟ عەلی گوئوویە تی: حەرب گوتی: بەلکوو ناو ی حەسینە، کاتیک سییەم کوری لە دایک بوو، دیسان ھات گوتی: با کورە کەم بینم، ناو ی چیتان لئناو ھە؟ عەلی گوئوویە تی: ناوم ناو ھە حەرب، گوتی: بەلکوو مو حەسینە، ئینجا گوتی: من ناوم بە ناو ی کورەکان ی ھاروونەو ھە ناوان و ناویان شو بر شو بر و مو شیر بوو. بە مییە پنگە ی کورانی عەلی ھە ک پنگە ی کورانی ھاروون لە یەھوودا داناو ھە، لە کوئو ھە محەمەد ناو ی کورانی ھاروونی زانیو ھە، ئەگەر کتیبە کۆنەکان ی نە خوئند ییتەو ھە. لەو ھە شیدا، کە فەرمان ی کرد، ئەوانە ی لە گە لیدان دەرچوون بۆ شەری بەدر بزمیرن، گوتیان سئیسەد و سیانزەن، خو شحال بوو گوتی: ھە ندیک ھەو ھە لئ تالووت بوون کە لە پرووبارە کە لە گە لیدا پەربنەو ھە

لەو ھە شیدا کە غەنیمە ی رۆژی حەنین ی دابە شکرد، ھە ندیک دووروو "دەلئین موتیب بو ھە" گوئوویە تی: ئەم دابە شکردنە دادپەر وەرانە نییە، رەزامە ندی ی خودای تیدا نە پار بزر او ھە، ھەوالە کە گە ییشتو ھە تە یئغە مبەری خودا، دەموچاو ی شەریفی گۆراو ھە، ھە ک سرف "شتیک ی سوورە یئستیپئ خو شە دە کەن" ی لئھا تەو ھە. لە گێرانەو ھە بە کدا دەلئین بە توند ی: توورە بو ھە دەموچاو ی سوورە ھە لگە راو ھە، گوئوویە تی: کئ دادپەر وەر دە ییت ئەگەر خودا و پە یامبەری خودا دادپەر وەر نە بن، رەحمە تی خودا لە برام مووسا ییت کە لە مە زیاتر نازاریان دا و سەبری گرت گوتیان: بەو ھە ئامازە ی بە چیرۆکی قاروونی کوری پووری مووسا یان کورە مامی داو ھە، کە داوای لە ژنیک ی بەدرەو شت کردو ھۆ خۆی بدات بە سەر مووسا دالەو ھە ی ش، پیاویک لە جەعرانە کە دە گە رتتەو ھە بۆ حەنین، ھات بۆ لای، لە سەر سەری و ھە ستا و گوتی: ئە ی یئغە مبەری خودا پە یما نئیکت لە سەر ھە، گوتی: راست دە کە ی حکوم بەدە. گوتی: حکوم یە شتا مەر و پەز و شوانە کە یان دە دەم، یئغە مبەری خودا گوتی: ئەو ھۆ تۆ، ھە ک حکوم کردنی ئاسان بوو، ھاوری ژنە کە ی مووسا کە ئیسکەکان ی یووسعی پیشاندا، توند تر و بەزە برتر بوو، کە مووسا داوای لیکردو ھە حکوم بدات، گوتی: دە مە وئیت بمگەر ئینتەو ھە بۆ گەنجیت ی و لە گە ل تۆدا بچمە بە ھە شت. کۆمە لئیک لە بەنی ئەسەد ھاتن بۆ لای یئغە مبەر و ویستیان پرساری لەبارە ی قەشە

و شتە قېزەونەكانەوہ لایى بکەن. پېغەمبەرەيش پېى وتن وازم لېيىنن. وتیان: ئەى پېغەمبەرى خودا" سيفەتېك ماوه" وتى چيە؟ واتە ھېلى سەر لم كە ئەوسا وایان زانى ھەر كەسېك ھېلېك بکېشىت و لەگەل ھېلەكەى ئەودا گونجاو پېت وەك بەخت گرنەنەوہبەك ئەو كارەش دەپېت و ئەگەر نەشگونجېت ئەو كارە ناپېت. ئەويش وەك ئەوہى پېيان بلېت رازیبون بە فەرمانى خودا. بزانيا چيە لەمە باشتر نەبوو، بەلام ئېوہ نايزانن

لەوانەبېش، ئەوہیلەو کاتەى عودەى كورى حاتمە ھاتوہ بو لای، چيى پې گوتوہ، عودەىگوتوویەتى: کاتېك ھاتم و چوومە ژورەوہ بو لای، گوتى: ئەم پیاوہ كېبە؟ گوتم: عودەى كورى حاتمە، ھەلسا و چوو بو مألەوہ، كە چوہ ژورەوہ سەرىنەكەى كەرىشالى دارى تېدا بوو، پېى دام، گوتى: لە سەر ئەمە دابنېشە، گوتم: نەخېر تۆ لە سەرى دابنېشە، گوتى: نەخېر تۆ دابنېشە، لە سەرى دانېشتم و پەيامبەرى خودا لە سەر زەويبەكە دانېشت، ئېنجا پېى گوتم: ئەى عودەى كورى حاتمە بېە موسولمان سەلامەت دەبېت، سى جار دووبارەى كردهوہ، گوتم: من لە سەر ئايىنەكەى خۆمم "عودەى نەسرانى بوو" گوتى: من لە سەر ئايىنەكەت لە تۆ زياتر دەزانم، گوتم: تۆ زياتر لە سەر ئايىنەكەم دەزانى؟ گوتى: بەلى، تۆ لەركوسىيەكانىت، لەو قەومە نېت كە ئايىنيان ھەيە؟ گوتم: بەلى، گوتى: لە سەر قەومەكەت بە چوارىەك ناروېت "واتە چوارىەكى غەنېمە دەبات، ئەشراف و گەورەى قەومەكان لە جاھيلېت چارەكېكى غەنېمەيان دەبرد" گوتم: بەلى، گوتى: ئەمە دېنەكەت پۆت ھەلال ناكات؟ گوتم: بەلى بە خودا، لەوہدا زانىم كە پېغەمبەرى نېرراوہ و ئەوہى نەزانراوہ دەيزانېت، تاكوتايى قسەكەئەو قسانەى وەك ئەمانەى پېشوو زۆرن، بەلام ئېمە لېرەدا بە ئەوہندە كۆتايى دەھېنېن، ھەمووى بە راشكاوى بەلگە و نېشانەى روونى ئەوہن كە محەمەد كۆتېبە كۆنەكانى خويىندوہتەوہ و زانيارى لى. لە سەر چىرۆكى پېغەمبەرانى پېشوو ھەوالەكانى پېشترى لایوہ

باشترىن شت لە سەر ئەم بابەتە ئەوہى، پېغەمبەر لەو كاتەى ئوم سەلىم كورەكەى مردوہ سەبرى گرتوہ و داواى لە ئەبا تەلحەى مېردى كردوہ سەبر بگريت، كاتېك ھەوالى بو ھاتوہگوتوویەتى: ھەمد و سەنا بو خودا كە لە مېللەتەكەمدا يەكېك ھەيە وەك سەبرگرەكەى بەنى ئېسرائىل، گوتیان: ئەى پەيامبەرى خودا ھەوالى ئەوہ چيە. گوتى: لە بەنى ئېسرائىل ژېك ھەبوہ، مېردىكى ھەبوہ و دوو مندالى لېى ھەبوہ، مېردەكەى فەرمانى پېى كردوہ، خواردن دروست بكات بو ئەوہى مېواندارى خەلك بكات، ئەويش دروستىكردوہ، كاتېك خەلكەكە لەو مألەدا كۆبوونەتەوہ، مندالەكان يارىيان كردوہ و كەوتوونەتە بېرەكەى مألەكەيانەوہ، پېى خۆش نەبوہ ئەو مېواندارىيە لە مېردەكەى تېك بدات. ئەويش مندالە مردوہكانىردوہ بو ناو مألەكە و لە ژورېكدا داپۆشويون، كاتېك لە مېواندارىيەكە تەواو بوون، مېردەكەى ھاتوہ وگوتوویەتى كوا كورەكانم؟ گوتوویەتى: لە مألەوہن، كە باوكيان بانگى كردوون، رايانكردوہ بو لای، ژنەكەىگوتوویەتى: سوبحانەللا، بە خودا مردبوون، بەلام خودا زىندووى كردنەوہ، وەك پاداشتېك بو سەبرەكەم، لەمەوہ كۆتايى دېت كە لە سېرەى ھەلەبېدا ھاتوہ. ئەم چىرۆكە كە محەمەد لە سەر ژنە ئېسرائىليەكە باسى كردوہ، بەلگەى ئەوہى كە كۆتېبە كۆنى خويىندوہتەوہ

مەبەستمان لېرەدا لەم توېزىنەوہى ئەوہى، محەمەد ھەوالى پېشيان و چىرۆك و رووداوہكانىانى زانىوہ، زانيارىيەكەى لە خويىندەوہى كۆتېبە كۆنەكانەوہ ھاتوہ، بە باشى خويىندەوارى ھەبوہ. لەوانەبە ھەندېك نارازىلەم بارەوہ بەرپەچمان بدەنەوہ و بلېن مەرج نېيە ھەوالى پېشيانى زانېبېت ئېتر خويىندەوارى ھەبوہ، لەوانەبە ئەو زانيارىيەى لە بېستنى ھەوالەكان لە خەلكەوہ بوويت نەك خويىندەوہى كۆتېبە كۆنەكان، ئەم نارەزايىيەيش لە جېگەى خويەتى. ئەم نارەزايىيە لە لايەن زانا زەكى موبارەك ئەدېب و زاناي مېسر دەرياروہ، كاتېك لە فەلووجە لەگەلېدا كۆبوويىنەوہ، لە وەلامەكەماندا گوتمان: ھېچ جياوازيەكى تېدا نېيە كە زانيارىيەكانى لە رېگەى بېستن بوويت يان بە خويىندەوہى كۆتېبە كۆنەكانەوہ، بېستنىش وەك

خویندنه وه وایه و مه به سته که مان ده پیکیت. که زانیاری له سهر هه والی پشینان هه بوه، ئیمه ده مانه ویت ئه مه به سله مینین که زانیاری له و باره وه هه بوه، تا بگهینه چاره سهری ئه وه بکهین که کیشهی وه حی له جبریل له خوداوه بۆ دیت، که زۆر هه وال و چیرۆکی پشینانی لا هه بوه، وهک له سهره تای قسه که مانه وه له نووسینی ناویشانی "تایا محهمه د قسه ی هه یه له پاش پیغه مبه رایه تی" بۆمان باسکردن، ته گهر واییت بیستنیس ئه م قسه و داوایه ی من ده سه له مینیت و کیشهی وه حی وهک خویندنه وه چاره سهر ده بیت، له م تانه و ناره زاییه هه یج له و مه به ست و قسانه ی ئیمه که م ناکاته وه، به لکوو ئه وه ی ده گۆریت که زانیاریه کانی له پریگه ی خویندنه وه ی کتیه وه ده گۆریت بۆ بیستنی له لایه ن خه لکه وه .

(23)

سه فه ره کانی پيش پیغه مبه رایه تی
 حه یجاز له سه ره ده می محهمه ددا هه ره وه ک ئه مپرو، نه کشتوکال و نه پیشه سازیشی تیدا بوه، خه لکه که ی هه یج داها تیک ی ژیان و سه ره چاوه یان نه بوه، جگه له مه رومالات و ولاخه کانیان، که سواری ده بوون و له گوشته که یان ده خوارد و له شیره که یان ده خوارده وه، هه یج قازانجیکیان له خوری و موویه که یان نه ده کرد، له بهر نه بوونی پیشه سازی تیدا. ئه وان به و جوړه پیوستیان به هاوردنه کردنی پیوستیه کانی ژیان و نامرازه کانی بژیوی بوو، له و ولاته دراوسی و شوپنه نزیکانه ی وهک یه مهن له باشوور و ولاتی رۆم له باکوور و ولاتی فارس له خوره هلات، ئه م پیوستیه وای لی کردن که خه لکا تیک خه ریکی بازرگانی بن، ئه مه یس وه رزه کان (وه رزی حه ج و بازرگانی) و بازره کانی بۆ دروستکردن که له کاتی دیاریکراودا کیرینوفرۆشتن بکه ن خه لکانی مه که که له نپو سه رجه م خه لکانی حه یجازدا ئه م کاره یان ده کرد، واته بازرگانی، کورانی مه که که هه موویان "ته گهر بنه ویت بلی قوره یس" خه لکی بازرگان بوون و کاروان و باره کانیان به رده وام له رۆبشتن و هاتنه وه دا بوون بۆ شام و یه مهن، له ولاتی خویانه وه پیست و خوری و مووی مه رومالاته کانیان ده برد و له بازره کانی ئه و ولاتانه ده یانفرۆشت و له و ولاتانه وه ئه وه ی پیوستیان ده بوو له تازووقه، جل، ئه و چنراو و خواردنه مه نیانه یان ده هتیا یه وه و له بازره کانی خویان ده یانفرۆشت، سه رجه م تیره کانی عه ره ب له وه رزی کیرینوفرۆشتن له و بازرانه دا کاسبیانه کرد.

ئه م وه رزانه ته نها له مانگه حه رامه کاند ده کران، وهک مانگی حه ج یان پيش ئه م مانگه به ماوه یهک، ئه مه یس له عه کازدا ده بوو، که ده که ویتنه نیوانه خله و تایف، له زی ئه لمه جاز که ده که ویتنه پشتی عه ره فه وه و، له مه جه نه که ده که ویتنه موره ی زه هه رانه وه، عه ره ب بازاری عه کازی له مانگی شه والدا ده کرده وه، ئینجا ده یگواسته وه بۆ بازاری مه جه نه، له ویدا بیست رۆژی زی قیعه بازره که ده کرایه وه، ئینجا بۆ زی ئه لمه جاز ده رۆن و له ویدا ده یکه نه وه تا رۆژانی حه ج. ئه م بازرانه به کیرینوفرۆشتن ده ستیان پی کرد و به حه ج کۆتاییان هات. ئه م مانگی حه رام و ئه م وه رزانه، هه یج نه بوون جگه له زه مهینه سازی بۆ حه جکردن. ده شیت بلین حه ج هه یج شتیک نه بوه جگه له وه ی له پینا و ئه م وه رز و بازرانه دا نه بیت، که بۆ بازرگانی قوره یشره واجی خویان هه بوه و قازانجیان لیکردوه

پینگومان ئه م بازرانه جمه ی ده هات و هه لا و هوریا و قه ره بالعی له م وه رزانه دا، له کیرینوفرۆشتندا، خیروبه ره که تیک ی زۆری هه بوه بۆ قوره یس، له بهر ئه وه ی ئه وان بازرگانی ئه م بازرانه بوون، هه ر ئه وان ده سه لات و وه لیلی مالیی زالبوون به سه ر حه جدا، به م هۆیه وه قوره یس بوون به ده وله مه ندی عه ره ب، هه ره وه ها به م هۆکاره وه سه رۆکایه تی ئایینی عه ره ب له قوره یس بوو، پینگومان سه رۆکه ئایینییه کان له و سه ره ده مه وه سه رۆکی دونه ییش بوون له هه موو شوینیکدا. ته گهر بزانی خه لکی مه که که، مه به ستم قوره یسه، خه لکی بازرگان بوون، ده زانیان ئه وان خه لکی سه فه رکردن بوون، له بهر ئه وه ی بازرگانی له نپو سه رجه م میلله تاندا دایکی سه فه ره کانه، بۆیه که م که س بوو له نپویندا سه فه رنه کات بۆ ولاتانی دراوسییان، که میان هه بوو شوینکاریان له ویدا نه بیت

ته گهر قوره یس خه لکی بازرگانی و سه فه ر بوون، وهک باسمان کرد، محهمه دیش له قوره یس بوو، هه یج سه ره سورمانیه کی تیدا نییه که سه فه ریک ی زۆری کردیت بۆ بازرگانی. سه فه ره کانی شایانی ئه وه نگرینگیان پی بدریت و لیان بکۆلرته وه و ورده کاریه کانیان به جوانی بزانی،

تەنھا بەوۋە نۆپىنى زۆرمان لە ژيانى محەمدى پېش پېغەمبەرايەتى بۇ دەردە كەوئىت، بەلام بەداخوۋە شىئوۋە ژيانى پېش پېغەمبەرايەتى زۆر بەئالۆزى دەبىنن "تەماشاي نووسىنە كەمان بە ناوئىشانى محەمد پېش پېغەمبەرايەتتىكەن" زانباريمان لەو بارەوۋە زۆر كەمە، كە دەپت زۆرى لى بزائىن. سەفەرەكانى محەمدى پېش پېغەمبەرايەتى دەپت لەوۋە زىاتر پېت كە باسكراوۋە، بەتايبەتى ئەگەر بزائىن ئەو خەرىكى بازىرگانى بوە، پېش ئەوۋە بازىرگانى بۇ خەدىجە بكات، ئەوۋە ناسراوۋە كە سەفەرەكردنى لە كاتى بازىرگانىيەكەى بۇ خەدىجە لە تەمەنى بىستوپىنچ سالىپەوۋە دەستى پى كىردوۋە، ئەمە جگە لە سەفەرەكە لەگەل ئەبووتالىبى مامى بۇ شام لە مندالىدا، بەلام باسيان لەوۋە كىردوۋە، پېش ئەوۋە بازىرگانى بۇ خەدىجە بكات خەرىكى بازىرگانى بوە، لە سىرەى حەلبى وا باسكراوۋە، كە بازىرگانى پېش پېغەمبەرايەتى ھەبوۋە و، پېش ئەوۋە بازىرگانى بۇ خەدىجە بكات و ھاوبەشى سائىبى كورى ئەبى سائىبى سەبىغى بوە. دەلپت كاتىك سائىب لە رۆزى گرتتى مەككەدا ھات بۇ لاي، پىي گوت سلاو برا و ھاوبەشم، كە نە رووم دايە و نە مەرايىشم بۇ كىرد. ئەگەر ئەمە راست پېت، دەپت سەفەرى زۆرى كىردپت پېش تەمەنى بىستوپىنچ سالى، واتە پېش بازىرگانىيەكەى بۇ خەدىجە، لەبەر ئەوۋەى ھەر كەسپك لەو كاتەدا بازىرگانى كىردپت، پىويست بوە سەفەرى زۆر بكات، يان خۆى سەفەر دەكات يان ھاوبەشەكەى يان يەكپك بە كرى دەگرتت، ئەوۋە دەھپتت كە لە ولاتەكەى بازىرگانى پى دەكات، بازىرگانى لەو رۆژەدا وەك ئەمىرۆ نەبوۋە كە بازىرگان لە بەغدا بۇ بازىرگانىك لە لەندەنەوۋە دەنووسپت و چىي بوپت بۇى دەنپرتت، محەمدپىش بازىرگانى خاوەن سەروەتى زۆر و فراوان نەبوۋە، تا يەكپك بە كرى بگرتت و لەبىرى خۆى بىنپرتت، ئەگەر بازىرگانى كىردپت پېش ئەوۋەى بازىرگانى بۇ خەدىجە كىردپت، وەك دەلپن، دەپت بە خۆى سەفەرى كىردپت، لەمەدا بۇمان دەردەكەوئىت، ئەوۋەى ئپستا باسمان كىرد لە بارەى ئەوۋەى سەفەرەكانى پېش ئەوۋەى بگانە تەمەنى بىستوپىنچ سالى، واتە پېش بازىرگانىكردن بۇ خەدىجە، زۆر بوون. ھەرچەند ھىچ لە بارەيانەوۋە نەگوتراوۋە. ئەوۋەى گومانى تپدا نىپە، يەكەم سەفەرى محەمد لە پېش پېغەمبەرايەتى ئەو سەفەرە بوە كە لەگەل ئەبووتالىبى مامى بۇ شام كىردوۋىتەتى.

سەفەرەكەى لەگەل مامىدا بۇ شام دەلپن ئەبووتالىب بۇ بازىرگانى دەروات بۇ شام، كە خۆى ئامادە دەكات بۇ رۆپىشتن، محەمد تەمەنى نۇ سالان دەپت، خۆى پىي دا ھەلدەواسپت و توند دەيگرتت، وەك ئەوۋەى بەتامەزروۋە ھەز دەكات لەگەلپدا پروات. لە ھەندىك گىرانەوۋەدا: توند بە ھەردوۋ دەستى گرتوۋىتەتى وئەبووتالىبىش بەزەبىي پىدا ھاتوۋەتەوۋە و سۆزى بۇى جوولاوۋە و لەگەل خۇيدا بىردوۋىتەتى. گرىنگىرتىن شت لەم سەفەرە گىراپتتەوۋە؛ چىرۆكى بوھىرا بوە، ئەمەپىش نازناوى قەشەپەك بوە بە ناوى جەرجىس يان بەرجىس، زانستى نەسرانى لاي ئەم بوە، لە كەنپسەپەكدا بوە لە بەسرا (دپپەك بوە لە كوورەى حوران لە نىزىك دىمەشق، ئەمىرۆ پىي دەلپن ئاسكى شام، بەسراى عىراق نىپە -و-) لە لايەكى تر دەلپن: بوھىرا قەشەپەكى يەھوودىي تەپما بوە. خاوەنى سىرەى حەلبىگوتوۋىتەتى: ئەمە رەتاكىرتتەوۋە لەبەر ئەوۋەى لەوانەپە پىشتەر يەھوودى بوۋپت و بوۋپت بە نەسرانى، وەك بەسەرھاتى وەرەقەى كورى نوفەل. ئىبن عەساكرگوتوۋىتەتى: بوھىرا لە دپپەك نىشتەجى بوە پىيان گوتوۋە (ئەلكەفو) شەش مىل لە بەسراى دىمەشقوۋە دوور بوە. ئەم دپپە ناوى لە (معجم البلدان) دا نەھاتوۋە، دەلپن؛ لە بەلقاى ئەرزى شام لە دپپەك پىيان گوتوۋە مەيفەعە نىشتەجى بوە، ئەمەپىش لە (معجم البلدان) دا نىپە، بەلقا دەشتىكى نىزىك لە دىمەشقە كەلەناوۋدپھاتەكانى عەممان ھەبوۋە پېش ئەوۋەى بچىنە ناو چىرۆكەكەوۋە، ئاگادارت دەكەينەوۋە لەوۋەى باسمان كىرد، ھەرچىپەكىان لە كىتپەكانىاندا لە سەر ژيانى محەمد باس كىردپت، قسەى واى تپدا كراوۋە، كە ھەلبەستىن و جوانكارىيان تپدا كىردوۋە و ھىچ لايەكىان لى نەكردوۋەتەوۋە و گرىنگىان پىنەداوۋە، پېش ئەوۋەى كارى پېغەمبەرايەتى تپدا بىكرتت، بەلام بۇ محەمد چوۋەسەر، بۇپە بوارى ھەلبەستىن تپدا ھەبوۋە. ئەم بوارە لە بەردەم چىكايەتخوانان زۆر فراوان بوە، تا لە سەدەى دوەم ئىمامەكەيان، محەمد كورى ئىسحاق ھاتوۋە و نووسىوۋىتەوۋە. لپرەدا چىرۆكى بوھىرا لە گىرانەوۋەى محەمد كورى ئىسحاقوۋە بۇت باس دەكەين كە لە سىرەى ھشامىدا باسكراوۋە و، لەوۋە حەقىقەتى ئەوۋەى قسەمان لە سەر كىرد، بزائە

ئىبن ئىسحاق دەلپت: ئەبووتالىب بەسوارى بۇ بازىرگانى دەرچوۋ بۇ شام، كە ئامادە بوو بۇ رۆپىشتن و خۆى كۆكردوۋە و ھەموان ئامادەبوون، محەمد خۆى پىوۋەى نووساند، وەك دەلپن،

بهزهیی پندا هاتهوه و گوتی: به خودا له گهل خومدا دهیهم و له خومی جیانا کامهوه و لیی جیانا بمهوه، له گهل خویدا بردی و کاتیک کاروانه که له بهسرای ئهرزی شام دابهزی، قهشهیه کی لی بوو ناوی بوچهیرا بوو، له که نیسهیه کدا نیشتهجی بوو، که زانستی نهسرانییهت لای ئه و "تهواو" بوو. له و کاته فیربوونی قهشهیهی لهوی بوه و زانستی کتیبهکیان لای ئه و بوه، به میراتی و بوماوهیی له باوانهوه، واته له قهشهیهک بو دواي خوی ماوهتهوه، ئه و سالهی لای بوچهیرا دابهزین و زورجار که پیشتر چوون بو لای هیچی پی نهگوتن و قسهی له گهل نهکردوون، تا ئه و ساله کاتیک نزیک له که نیسهکی دابهزین، چیشتیکی زوری بو لئنان، بهوییهی شتیکی له که نیسهکیهوه بینیوه، وا دهلین که په یامبهری خودای بینییت. له که نیسهکیهیدا بوه، کاتیک پیغه مبهری له نیو کاروانه کدا بینیوه، که ئهوان هاتوون و ههوریک بهردهوام له گهلیدا بوه و سیبهری بو دروست کردوه. گوتی: هاتن له ژیر سیبهری درهختیکدا له نزیک ئه و قهشهیه دابهزین. ئه ویش تهماشای ههوره کهی کردوه که چون سیبهری بو درهخته که دروست کردوه، پهلی درهخته که لاربهوتهوه بو ئهوهی سیبهر بو په یامبهری خودا دروست بکات، که له ژیردرهخته که دا دانیشتبوو، کاتیک بوچهیرائهوهی بینیوه، له که نیسه دابهزیوه و فرمانی کردوه ئه و چیشته لئینین، ئینجا ناردوویه بهدوایاندا، گوتوویهتی: من چیشتم بو لئنان ئه ی مهعشهری قورهیش، چهز ده کهم هه مووتان یین، به گهوره و بچوکتان... به کویله و نازادنانهوه. پیاویکیان پی گوت: به خودا ئه ی بوچهیرا ئه میرۆ ئیشیکت ههیه، ئیمه زور جار هاتوین بو لات و ئه مهت بو نه کردوین، ئه میرۆ چه باسه؟ بوچهیرا پی گوت: راست ده کهیت، ئه وه به که ده لئیت، به لام ئیوه بزنان من چهزم کرد، خزمهتان بکه م و ریزتان لی بگرم و چیشتان بو لی بنیم بو ئه وهی هه مووتان لی بخون. ئه وانیش لای ئه و کوبوونهوه، پیغه مبهری خودا له بهر ئه وهی مندال بوو له وقه ومه دواکهوت، لای کاروانه که و له ژیر درهخته که دا مایهوه. کاتیک بوچهیراته ماشای قه ومه کهی کرد و ئه و سیفه تهی نه بینی، که ده یزانی و لای ئه وه، گوتی: ئه ی خه لکی قورهیش کهستان دوانه که ویت بو چیشته خواردن، پئیان گوت: ئه ی بوچهیرا کهس دوانه که و توه که پیوست ییت، جگه له میردمندالیک دواکه و توه، ئه ویش مندالترین کهسی قه ومه کهیه له م سه فهره، گوتی: وامه کهن و بانگیکهن بو چیشته خواردن له گهلاندا. گوتی: پیاویکی قورهیش که له گهل قه ومه که دا بوو گوتی: به لات و عهزا له وانیه بو خراپه کاریهک ییت، با کوری عه بدوللای کوری عه بدولموته لیب بو چیشته خواردنه که له گهل قه ومه که دا نه بهت برۆیشتن بانگیان کرد و هات، ئینجا ههلسا له بهردهمی و باوهشی پی کرد و له گهل قه ومه که دانیشتاندا. کاتیک بوچهیرا بینیی زور سه رنجی دا و تهماشای له شولاری کرد و ئه و سیفه تهی له ودا بینی، تا قه ومه که له خواردن تهواو بوون و بلابوونهوه، بوچهیرا ههلسا بو لای و گوتی: ئه ی غولام پرسیاریکت لئده کهم، به حقی لات و عهزا هه والم بدهری و وه لام بدهرهوه، بوچهیرا به وه سویندی دا له بهر ئه وهی گوپی لیبوو، که قه ومه کهی سویندی پی دهخون، وا دهلین که په یامبهری خودا گوتوویهتی: به هیچ شیوهیهک سویندم به لات و عهزا نه خواردوه، به خودا هیچ شتیکم هیندهی ئه وانه رق لی نه بوه، بوچهیرا پی گوت: توو خودا ئه وهی پرسیارت لی ده کهم هه والم بدهری، گوتی: چیت ده ویت پرسیارم لئیکه، دهستی کرد به پرسیارکردن له سه ر حالتهی نوستنی و کاروباری و رهفتار و له شولاری، پیغه مبهری خودایش وهلامی داپهوه و، له وهلامهکانیدا ئه وانیه گوت که له گهل ئه و سیفه تانه یلای بوچهیرا ههیه په کیان ده گرتوه، ئینجا تهماشای پشتی کرد و موری پیغه مبهرایهتی له نیوان شانیدا بینی، له و شوینیهی له سیفه ته کهی ئه ودا بوو. کاتیک تهواو بوو، هات بو لای ئه بووتالیبی مامی و پی گوت: ئه م میردمنداله چی تویه؟ گوتی: کورمه. بوچهیرا پی گوت کورت نییه و ناپیت ئه م غولامه باوکی ماییت، گوتی: برازومه. گوتی: باوکی له کوییه؟ گوتی: کاتیک دایکی بهمهوه دووگیان بوه، باوکی مردوه. گوتی: راست ده کهیت. برازاکهت بگه رینهوه ولاته کهت، ناگاداری به له یه هوود، به خودا نه گه ر بینی و به وهی من ده بزانه بیزانن، تووشی شهری ده کهن، ئه م برازایهت رۆلئیکی گه وره ی ده ییت، خیرا بیبه رهوه بو ولاته کهت. ئه بووتالیبی مامی که بازگانیه کهی تهواو کرد، خیرا گه راندیه وه بو مه کهه. خه لک وا باسیان کرد که زه ریر و ته مام و دریس له وانیهی ئه هلی کتیب بوون، ئه وه یان له پیغه مبهری خودا بینیوه که بوچهیرا بینیویهتی، له و سه فهره دا که له گهل ئه بووتالیبی مامیدا بوه، ویستوو یانه و بوچهیرا پی نه داون و خودا باسی سیفه تهکانی کردوه له کتیدا، له کوبوونهوه که چیان ده ویست، پی نه گه ییشتن، له ویدا بوو زانیان چیان پی ده لیت و باوهریان پی هینا و به چیان هیشت و رویشتن.

ئەمە چىرۆكى بوھەرا بوو كە ئىبن ئىسحاق گىراوبەتەو. ئېمە پېش ھەموو شتېك دېدى خوينەر بۇ "ئەوھى پېشاندا" رادەكېشم كە لە دووتوئى قسەكانى ئىبن ئىسحاق لە گىرانەوھى چىرۆكەكەدا ھاتوھ، سەرھەتا گوتى: "پېغەمبەرى خودا خۆى نووساندوھ وەك "واى پېشاندا" ئىنجا گوتى: (لەو كەنيسەدا قەشەيەك ھەيە كە كاريان پى دەيىت، وەك لە كىتەبەكانياندا ھاتوھ كە وا پېشانى دەدەن) ئىنجا گوتى: (لەوھدا وا پېشانى دەدەن، كە شتېكى بىنيوھ لەو كاتەى لە كەنيسەكەيدا بوھ) ھەرۆھە دەلېت "وا پېشانى دەدەن، كە پېغەمبەرى بىنيوھ" ئىنجا دەلېت "وا پېشانى دەدەن كە پېغەمبەرى خودا بە لات و عەزاي گوتىت پىرسيارم لى مەكە" ئىنجا دەلېت "واى پېشان دەدەن كە خەلك باسى كرديت" ئەوھت لا نامۆ نەيىت "واى پېشان دەدەن" زياتر لەو بارەوھ دەگوتىت كە شتېك گومانى تېدا يىت، يان لەو باوھەرەدەن، درۆ يىت. دابى عەرەب ئەوھ بوھ، قسەيەكەيان بۇ ھەر كەسېك كرديت، ئەگەر واپان دانايىت درۆبە يان : باوھرېكرائو نيبە دەلېن: فلان وا پېشانى دەدات. جەرير دەلېت

ابشر بطول سلامه يا مربع زعم الفرزدق ان سيقتل مربعا .واته: مژده بېت كە بە درېژى سەلامەت بېت چ نشينگەيەك پېى وابوو كە فەرەزدەق دەكوژرېت بوھ دەلېن "وا پېشانى دەدەن" درۆ لە خۆى ھەلدەگرېت، لە شەرىعەوھ وەرگىراوھ، ھەر شتېك نازناوئىكى ھەيە و نازناوئى درۆيش "واى پېشان دەدەن" يان وا دەلېن. ئاوايش بەكارھېنانى واى پېشان دەدەن يان وەك دەلېن لە قورئاندا بۇ زەمى قسەكەر يان بەدرۆخستەوھى بەكارديت لە سورەتى (التغابن): { زعم الذين كفروا أن لن يبعثوا } [التغابن: 7] واته: ئەوانەى خوايان نەناسى وايازانى ھەرگىز زىندوو نابنەوھ. بەلام لە سورەتى (الانعام): { ثم نقلوا للذين اشركوا اين شركوا و كما الذين كنتم تزعمون } [الانعام: 22] واته: لە روژى قيامەت كوۆدەكرېنەوھ ئەوانەى ھاوبەشيان بۇ خودا پەيدا كر دېيان دەلېن كوا ئەو خەيالەى كە دتانوت خودا ھاوبەشى ھەيە، دەى بيانھينن. ھەرۆھە لەوئېشدا: { وما ترى معكم شفعاءكم الذين زعمتم أنهم فيكم شركاؤ لقد تقطع بينكم وصل عنكم ما كنتم تزعمون } [الانعام: 94] واته: ديسان: { وجعلوا لله مما ذرأ من الحرث و الانعام } واته : ھەرۆھەك تاك تاكە و بە تەنيا لە پېشوودا ئېوھمان دروستكردوھ و ھەرئاش ھاتونەتەوھ لامان، ھەرچېش ئېمان دابون لە دواتانەوھ بەچېماوھ . ئەوھەيان بۇ خودا . گەراندەوھ لە كېلگە و ئازەلان

صيبا فقالوا هذا لله بزعمهم و هذا لشركائنا... } [الانعام: 136]. واته: ئەو بەروبومانە بەشتېكەيان بۇ خودا دابيانوو و ھەندىكېشيان بۇ ھاوبەشەكانيان. لە سورەتى (الجمعه): { يا ايها الذين هادوا ان زعمتم انكم اولياء الله من دون الناس فتمنوا الموت ان كنتم صادقين } [الجمعه: 6] واته: ئەى ئەوانىە ھېمەن بونەوھ ئەگەر ئېوھ پېتان واپە زياتر لە ئەمرۆ ھەر ئېوھ دوستى خودان دەسا ئەگەر راست دەكەن مردنى خۆتان بخوازن. ئەگەر ئەم شتە بزانيت لەوھ دلنيا دەبېت، كە دەرىپىنەكەى ئىبن ئىسحاق لە گىرانەوھكەيدا نېشانەى ئەوھەيە، باوھرى پى نەبوھ و لە راستىى دلنيا نەبوھ

ئەوھى رووى داوھ لەم چىرۆكەدا ئەوھەيە، محەمەد لەگەل ئەبووتالىبى مامېدا سەفەرى كردوھ، لەوانەيە قەشەيەك ھەبوو يىت ناوئى بوھەرا بوو يىت و محەمەدى بىنيبىت و پى سەرسام بووئىتو چاوھرى خېرى لېكرديت، پىرسيارى لەبارەيەوھ لە مامى كردوھ و ئاموژگارىي كردوھ، ئاگاي لىبىت و بىپارىزىت وەك دابى ھەر خەلكىك، كە مندالئىكى قوژ و بزىو نېشانەى زىرەكى و وريايى پئوھ ديار يىت و چاوھرىي كاريگەرىي ژىرىي و توانا و زىرەكىي تېدا بىنيت، ھەر واى لە سەر دەلېت و بە بەخۆكەرەكەى ھەمان شت دەلېت، كە بە ئەبووتالىب لە سەر محەمەدگوترا و ئاموژگارىيان كر، ئاگاي لى يىت و بە باشى پەرۆھەدى بكات و لەو شتانە كە لەو بارەيەوھ دەگوتىت

ئەگىنا جگە لەوھى لە قورئاندا ھاتوھ، ھەر شتېكى ترقسەى ھەلبەستراوھ، كە لە ماوھى سەت و ئەوھەندە سالدا شتەيان ھەلبەستوھ و گۆرانكارىيان تېدا كردوھ. ئەوھى پېشانەت دەدات كە ھەلبەستى تېدا كراوھ ئەوھەيە، لە يەكەم جارەوھەباسيان لە ھۆكارى ئەوھى واى لە بوھەرا كرديت، چىشتى بۇ كاروانەكە لىنارىت و ميواندارىيان كرديت لە چىرۆكەكەدا ھاتوھ "كاتېك لە نىك كەنيسەكەى دابەزىن چىشتى زورى بۇ لىنان، بەوھى - وەك دەلېن "واى پېشان دەدەن" - شتېكى بىنيوھ كە لە كەنيسەكەدا بوھ - واى پېشان دەدەن، پېغەمبەرى خوداى بىنيوھ لە كاروانەكەدا، ھەرۆك لە نۆ ھەموو ئەو قەومەدا سېبەرى بۇ ئەو دروست كرديت، گوتوويەتى: ھاتن و لە ساپەى درەختىكى نىك لەو دابەزىن، تەماشاي

هه وره كهی كردوه، كاتیک سیبهری بۆ دره خته كه دروست كردوه، لقی دره خته كه یش خۆی لاداوه بۆ ئه وهی پێغه مبه ر بكه ویتنه ژێر سیبهره كه یه وه، كه بوچه یرا ئه وهی بینوه له چینگه ی په رستگاكه ی واته كه نیسه كه ی دابه زیوه و فه رمانی داوه ئه و چیشته لی بزین. با ئه وه ت بۆ باس بکه ین كه له م ده رپرینه دا چ په رله و لوغز و مه ته لیککی تیدا یه، ده لێین، چینگه ی سه رسورمان نییه، بوچه یرا ئه وهی بینیت له كه نیسه كه ی دابه زیت و چیشته بۆ کاروانه كه لیبیت، هه ر كه سیک له شیوه ی ئه م رووداوه بینیت، كه له نه ریت به ده ره، گرینگیی پی ده دات و ئه وه یش ده کات كه بوچه یرا کردوو یه تی، بۆ ئه وهی ئه و كه سه بنا سیت كه هه وره كه سیبهری بۆ دروست كردوه، له مه دا قسه مان نییه، به لام قسه ی ئیمه له سه ر هه وره كه خۆیه تی و ئه و سیبهره ی بۆ محمه د دروستیکردوه، وه ک له قسه ی گیره وه كه هاتوه: "هه وریک له زبۆ قه ومه كه دا سیبه ر بۆ ئه و دروست ده کات" له مه دا وا تیده گه ی كه په له هه وریک سیبهری بۆ محمه د به ته نها دروست کردیت، به بی كه سیککی تر له و کاروانه، ده ییت پارچه هه وریککی بچوک بوو ییت، كه ته نها سیبه ر بۆ ئاقه كه سیک دروست بکات، ئه گه ر واییت، ده ییت زۆر نزم ییت و له سه ر سه ری ییت، بۆ ئه وهی سیبهره كه بکه ویتنه سه ری و ناییت له درژی یرمیک به رزتر ییت، له به ر ئه وهی سیبهری هه ور بنکه كه ی قوچه کی ده ییت، له لای هه وره كه وه سه ری له سه ر ئه رز ده ییت، بۆ ئه وهی سیبهری له سه ر زه وی ییت، ده ییت سه ری سیبه ره قوچه کیه كه له سه ر زه وی ییت، هه رچه ند هه وره كه نزم ییت، ئه وه نده سه ری سیبه ره قوچه کیه كه زیاتر روۆده چیتنه سه ر زه وی و سیبه ره كه فراوانتر ده ییت، پێچه وانه كه یشی به پێچه وانه وه راسته، واته ئه گه ر هه وره كه به رز ییت له ئاسمان، روچوونی سه ر سیبه ره قوچه کیه كه كه متر روۆده چیتنه سه ر زه وی و سیبه ره كه ی له سه ر زه وی كه متر ده ییت، تا ئه گه ر هه ور به رزییت سه ری قوچه کیه كه به حال خۆی له زه وی بدات، یان تۆزیک لپی به رز ییت، له ویدا هیچ سیبه ریک بۆ هه وره كه له سه ر زه وی دروست ناییت، به هیچ شیوه یه ک. ئه گه ر واییت، ده ییت ئه و هه وره ی له سه ر محمه د بوه زۆر نزم بوو ییت بۆ ئه وهی سیبهری بۆ دروست کردیت، به ته نها بۆ خۆی ییت و له سه ریبه وه نزیك بوو ییت، بۆ ئه وهی به خۆی به ته واوی له ژێر سیبه ره كه یدا ییت، له مه یشدا ده ییت له شته مه حاله کانی سروشت ییت رووی دا ییت، هه روها بۆ ئه وهی محمه د له ژێر سایه ی ئه و هه وره ییت كه له سه ر سه ری بوه، ده ییت خۆره كه ریک له سه ر رینگه واته به رانه ر سه ری ییت، ئه وه یش له قرچه ی نیوه روۆدا ده ییت، له کاتیکدا كه ریک سیبه ره كه بیگریتنه وه، واته پێش ئاوابوونی خۆر نه ییت، كه سیبه ر به لاری ده رده كه ویت و له وه یشدا سیبه ره كه نایگریتنه وه، مه گه ر هه وره كه یش له گه ل خۆره كه دا لاریبیتنه وه بۆ ئه وهی هه میشه خۆره كه به ستونی بدات له هه وره كه و سیبه ر به ته واوی بکه ویتنه سه ر محمه د، بۆیه ده ییت خۆره كه كتومت له سه ر سه ری محمه د ییت، تیشکه كه ی به ستونی بدات له هه وره كه و له و باره دا سیبه ره كه ی محمه د ده گریتنه وه، ئه مه یش بۆ کاتیککی زۆر كه م ده ییت له روۆدا و به زۆری یان له لای خۆره له لاتنه وه ده ییت یان خۆرئاوا، بۆیه ده پرسین چۆن ئه م سیبه ره به درژیایی رینگه كه محمه دی گرتوه ته وه؟

با وا دابینین كه بوچه یرا له و کاته دا كه کاروانه كه هاتوه سیبهری هه وره كه ی له سه ر محمه د بینوه و، له و کاته دا بوه كه خۆره كه ریک له ده قی سه ریدا بوه و هه وره كه یش له زبۆان سه ری و خۆره كه و ئه و سیبه ره ی دروست كردوه، ئه ی له کاتی به ره به یان یان له کاتی خۆرئاوابوون ییت و، چۆن ده ییت كه خۆر به ریککی له سه ر سه ری ییت، له هه ندیک گیرانه وه داگوتوو یانه، به درژیایی رینگه كه هه وره كه سیبهری بۆ دروست كردوه. ئه وهی له ده رپرینه كه ی ئین ئیسحاق تیده گه یت، كه هیچ كه سیک هاوبه شی محمه د نه بوه له و سیبه ره دا و ته نها بۆ ئه و دروستبوه، وه ک باس مان کرد، به لام كه قه ومه كه له سیبهری دره خته كه دابه زین و محمه د یش له گه لیاندا بوو، هه وره كه هات و سیبهری بۆ دره خته كه دروستکرد، له و باره دا محمه د و قه ومه كه یش له ژێر هه ر دوو سیبهری هه وره كه و دره خته كه یشدا بوون، له ویدا قه ومه كه به شداریی محمه د یان کردوه له سیبهری هه وره كه دا، وه ک ئه و كه به شداریی سیبهری دره خته كه بوون، بیگومان یه کبک له سیبه ره کان نادیار ده ییت له به ر ئه وهی یه کبکیان ئه وی تر ناهیلپت. نازانم گیره وان بۆچی ئه مه یان دروست کردوه، بۆچی هه وره كه یان هیناوه و سیبهری بۆ دره خته كه دروست کردوه، ئه گه ر محمه د چوو ییتنه خانوو یه ک سه قفی هه ییت هه وره كه سیبهری بۆ خانوه كه دروست نه ده کرد؟

له وانیه مه به سستی حیکایه تخوانان پیشاندانی شتی سه رسوره ینه ر و نامۆ بوو ییت. وایان له

ھەورەكە كەردوھ بەردەوام لەگەڵ محەمەددا بێت و لای جیانەبێتەو، بۆ ھەر كوێكە بچیت و بوەستیت. ئەمە وا دەردەخات كاتێك ھاتن بۆ چێشتخواردن لای بوھەیرا، محەمەد لە ژێر درەختەكە مایەو و ئینجا پیاویك لە قەومەكە رویشت ھێنای و لەوێدا لە باوھەشی گرت و لای خۆیەو داينيشاند، ھەورەكە لەگەڵیدا ھاتو. لە گێرانەوھەيەكیخەلكی تردا جگە لە ئیبن ئیسحاق، ھاتو: "كاتێك ئەو كەسەي لە باوھەشی گرت و ھێنای، ھەورەكە بەردەوام لە سەر سەری بوە" وەك لە سیرەي حەلەبیدا ھاتو. ئەمە نیشانەي ئەوھەي ئەو گێرانەوھەي دەلێت، ئەو پیاوھەي لە باوھەشی گرتو و ھێناوھەي ئەبووبەكر بوە، ئەمە ھەلبەستراو، لەبەر ئەوھەيئەبووبەكر دوو سال لە محەمەد بچوكتەر بوە و محەمەد لەو كاتەدا نۆ سال بوە وئەبووبەكر ھەوت سال، سەرەرای ئەوھەي لەم سەفەرەدا ئەبووبەكر لەگەڵیدا نەبوە، ئینجا حيكايەتخووانان بەوھەي نەوھەستاوان، كە وایان لێكردیئە ھەورەكە بەردەوام سێبەری بۆ محەمەد دروست كەردیئە، بەلكوو زیاتریان پێوھەناو، گوایە لەقەي درەختەكە خۆي لاركردوھتەو بۆ لای محەمەد بۆ ئەوھەي سێبەری زیاتر بێت و، واك لێبێت سێبەر لە سەر سێبەر بێت، پێم خۆش بوو بزائەم، محەمەد پێوېستی بە سێبەر نەبووئە، بۆچي لەگەڵ قەومەكەي لە ژێر درەختەكە دانیشت، كەسێبەری لێبوو؟ نەیتوانی درەختەكە بۆ ئەوان جئ بھێلئە و بە خۆي لە ژێر سێبەری ھەورەكەدا بوایە؟ بەتایبەتي باس لەوھە كراو، ئەوان پێش محەمەد خۆیان داوھتە ژێر سێبەری دارەكە، وەك لە سیرەي حەلەبیدا ھاتو، بەلام حيكايەتخووانان كە قسەيەك ھەلەبەستن، ھېچ بېر لەوھە ناكەنەو، ھەلبەستەنەكەيان لە كوێدا تەواو دەبێت، یان راست دەردەچیت یان درۆ من دەزانم ھەورێك یان چەند ھەورێكی پەرشوبلاو كە لە ئاسماندا بلاوئیتتەو، با بلاوھەيانلە ئاسماندا پێدەكات، پیاویك یان چەند كەسێك لە دەشتاییدا وا رێكدەكەوتت، لەو ھەورانە سێبەر دروست دەكەن و بەری دەكەوتت، وەك زۆرجار بۆ من و خەلكی تریش رووی داو، بەلام ئەوھەي پئ ناچیت پەرشوبلاو دەبنەو و نامین، ئەگەر ئەوھەي محەمەد لەم شیوھەي بوایە، ھېچ سەرسورمانێكی ئێدا نەدەبوو، بەلام ناموئییەكە لەوئیدایە، ھەورەكە بەردەوام لەگەڵیدا بوە، لەگەڵ رێكەردنیدا رێي كەردو و لەگەڵ وەستاو و لە تەوقی سەری بوە و لایي نزم بوەتەو و بۆ ئەو نەبێت سێبەری بۆ یەكێكی تر لەو قەومەي لەگەڵیدا بوون، دروست نەكردو ئەوھەي ناموئە لێرەدا، ھەور ھېچ سێبەریكی بۆ محەمەد دروستنەكردو، تەنھا لەم سەفەرە و لە سەفەرەكانی تری بۆ شام نەبێت، كە وەك كریگرتەيەك بۆ خەدیجە لەگەڵ مەیسەرەي غولامی خەدیجەدا ئیشیدەكرد، لە تەمەنی بیستوئینج سالیدا، ھەر دوو سەفەرەكە پێش پێغەمبەراییەتي بوون، بەلام گێرەوان لە بارەي سەفەری دوھەي جیاوازی لە قسەكانیاندا لە بارەي سێبەرەكەوھە تێكەوتو، جارێك بە ھەور ناویان ھێناو و جارێكیش بە دوو پەری، ھەورەكە لەم سەفەرە بوە بە دوو پەری، وەك لە باسی سەفەری دوھەيدا دەریدەخەین. نازائەم بۆچي ھەورەكەيان گۆری بۆ پەری و پەریبەكەیش دوان بێت نەك یەك دانە، ئەگەر یەك دانەبیش بێت، دەتوانیت بە بالێكی سێبەر بۆ یەك دونیا خەلك دروست بكات نەك تەنھا یەك كەس ھەورەھا بۆچي لەم دوو سەفەرەدا ھەور سێبەری بۆ دروست كەرد و بۆچي لە سەفەرەكانی تری بۆی دروست نەكردو؟ ئەگەر بەرەكەت و شكۆی و رێزی لای خودا ئەوھە بوە، كە لە پێش پێغەمبەراییەتي سێبەری بۆ دروست كەردیئە لە پاش پێغەمبەراییەتي لەبەرتەر و پیرۆزتر، بۆچي بۆی دروست نەكردو، بەلام ئەوھەي حيكايەتخووانان باسیان لێوھە كەردو، كە تەنھا لەم دوو سەفەرەي ھەور یان پەری سێبەری بۆدروست كەردو. تەنھەتئەبووبەكر جارێكیان لەو رۆژەي گەییشتنە مەدینە لە كاتی كوچكەردنەكەدا، بە جەلەكانی سێبەری بۆ دروستكەرد، لە سیرەي حەلەبی دا ھاتو، كاتێك پەيامبەری خودا لە دئی(قبا) دانیشت، ئەو خەلكانەي پێغەمبەریان نەبینوو، ھاتن بۆ لایئەبووبەكر كە بیانات بۆ لای و بیناسن، كە خۆرەكە دای لە پێغەمبەر، ئەبووبەكر ھات بۆ لای و بە جەلەكانی سێبەری بۆ دروستكەرد و لەوئیدا خەلك ناسی، واتە لە كاتێكدائەبووبەكر سێبەری بۆ دروستكەرد، ئەوسا خەلك زانی، ئەوھە پێغەمبەرە و خەلك راستەوخۆ چوون بۆ لای و لەئەبووبەكر پرساریان نەكەرد، وەك لە پێش سێبەر دروستكەردنەكە پرساریان لئ كەردیئە. تەماشای بکە چۆن نە ھەور سێبەری بۆ دروستكەرد و نە دوو پەریبەكە وەك دەلێن، پێغەمبەری نێراو و چۆنئەبووبەكر ھەلساو و بە جەلەكانی سێبەری بۆ دروست كەردو، لەوكانەي كە تیشكی خۆرەكە لئ دای قسەكەران لە وەلامی ئەمەداگوتووایە: (سێبەر دروستكەردنی ھەورەكە لە پێش پێغەمبەراییەتي و ورنەكەردنی پێغەمبەراییەتي)، واتە پێشەكییە بۆ دروستكەردن و جئگێرکەردنی پێغەمبەراییەتي،

لەم قسەبە ئەوەیان دەوێت، کە ورنە پێش ناروونی وەحی دەبێت نەک پاش ئەو، لەبەر ئەوەی پێغەمبەرایەتی رووی داوێ و پێویست بە بێرکردنەوێ و لەگەڵ خودا قسەکردن و ورنە ناکات. ئەمە وەلامێکی پێکەنیناوییه، لەبەر ئەوەی بناغە پێغەمبەرایەتی وەحییە و لە سەر ئەمە وەستاوێ و لە سەری دەوێستێت، ئەگەر سێبەرکردن هەبێت یان نەبێت، دابەزینی وەحی بەسە بۆ دروستبوون و جێگیربوونی پێغەمبەرایەتی، بەلام لە واقیعدا پێغەمبەرایەتی کۆلەکانی بە شمشێر قایم بوون و پالپشتییەکانی بەرچەستە بوون، نەک بە سێبەر دروستکردنی هەور، ئەگەر کارەکیان بختایەتە ئەستۆی سێبەر دروستکردنی هەور، نە ئیسلام هەلدەستا و نە کەسبیش دوای دەکەوت و نەکەسبیش بە پێشڕەوی خۆی دەزانی.

با وا دابنێن، سێبەر دروستکردنی هەور پێش هاتنی پێغەمبەرایەتی ورنە بوو، ئەمە هیچ وەلامێکی ئەمە ئیمە نادانەوێ کە تێداین. هیچ رێی تێناچێت ورنە و بێرکردنەوێ لە پێغەمبەرایەتی تایبەتمەند بکریت بەم دوو سەفەرەوێ، بۆچی جگە لەمانە لە سەفەریکی تردا نەبوو؟ لەگەڵ ئەوەی پێویستی و هۆکاری خۆی زۆرە بوو، پێغەمبەرایەتی پێش ناردنی وەحی پێویستی بە رای ئەوان هەیه.

ئەوەی لەم چیرۆکەدا هاتوێ، حیکایەتخوانان پاسی لێوێ دەکەن: وای لە بوخەیرا کردوێ پرسیار لە سەر زۆر شت لێبکات؛ چۆنێتی خەوتن و حالی چۆنەو لەشولاری و کاروباری، وای لە پێغەمبەر کردوێ وەک خۆی وەلامی بداتەوێ و هەوالی پێ بدات، ئەوەیش هاوشیوێ ئەو سیفەتانی هەبوو، کە لای بوخەیرا بوو، دەربارە پێغەمبەرایەتی. ئینجا تەماشای پشیتی کرد و مۆری پێغەمبەرایەتی لە ئێو شانی و لەو جێگەبەکی کە لەو سیفەتەدا لای ئەو هەبوو وەک خۆی بوو ئەوان بەم دەرپرینە وێستووێانە نامازە بەوێبکەن، محەمەد لە کتێبە کۆنەکانی وەک تەورات و ئینجیلدا بەوردی و فراوانی هاتوێ، واتە بە ناوی خۆیو سیفەتی و کات و شوینی خۆی و هەموو حالوێحوالی لە رۆژی لە دایکبوونیوێوێ تا مردنی باسکراوێ و وەک خۆی هەبوو، لەو زەمانەدا یەک قەشە مەسیح یان یەهوود نەبوو نەزانی و لە کتێبە کۆنەکاندا خۆیندووێانەتەوێ، ئەوەیان لەمەدا زیادکردوێ کە لە سەفەرەکە بۆ شام لەگەڵ ئەبووتالیبی مامی لە کتێبە کۆنەکاندا باس کراوێ، وەک لە هەندیک گێرانەوێ تردا جگە لە ئین ئیسحاق و چیرۆکی بوخەیرادا هاتوێ. لە سیرە حەلبی کە باس لە چیرۆکی بوخەیرای قەشە دەکات، لەو کاتەدا کە بوخەیرا لەگەڵیاندا دەبێت و پەیمانان لێ وەردهگرێت، کە نەیبەن بۆ ئەرزى شام و نەرۆن بۆ ناو شام، ئەگەر بیناسن دەیکوژن، کە ئاوری دایەوێ حەوت کەسی رۆحیی بینی و پێشوازیی لێکردن، گوتی: چی هێناونی؟ گوتیان: هاتووین بۆ ئەم پێغەمبەرە کە لەم مانگەدا دەردهچێت، واتە کە سەفەری تێدا کردوێ، هیچ رێگەبەکی نەهێشتەوێ کە خەلکی بۆ نەبێرێت و ئیمە هەوالمان بەم رێگە تۆو پێگەبێشتوێ، گوتی: ئایا شتیکان بینیوێ، خودا، بیهوێت جێبەچێی بکات و کەس بتوانێت رەتی بکاتەوێ؟ گوتیان: نەخێر، بەیعتیان بە بوخەیرادا بۆ ئەوەی بە سەلامەتی مامەلە لەگەڵ محەمەددا بکەن و نەیبەن و ئازاری نەدەن، وەک بۆی هاتوون، لای ئەو قەشەبە نیشتهجێ بوون لە ترسی ئەوەی ئەوێ بگەرێنەوێ و ئەوەی ناردوونی بۆ ئەوەی محەمەد بێن و بە بێ محەمەد بگەرێنەوێ بۆ لای ئازاریان بدات.

تەماشای بکە چۆن پاسی ئەوەیان کردوێ، کە خەلکی شام ئەوەیان لە خۆیندەوێ کتێبە کۆنەکانەوێ زانیوێ، کە سەفەرەکە بۆ شام لەم مانگەدا دەبێت، خەلکیان بۆ هەموو رێگەکان ناردوێ بۆ ئەوەی بە داویدا بگەرێن و بیهێنن و بیکوژن، لەوانەیش کە زێرا بوون ئەو حەوت کەسە کە بوخەیرا قسە لەگەڵ کردن و پەشیمانی کردنەوێ، تەنانت لای بوخەیرا نیشتهجێ بوون و نەگەراندەوێ بۆ شام، لە ترسی ئەوەی بە بێ ئەوەی محەمەد بەرن لەگەڵ خۆیاندا، بۆ ئەوەی لە لایەن ئەوەی ناردوونی نەکوژرێن.

بەلام ئین ئیسحاق، لە گێرانەوێبەکی لە سەر ئەم چەند کەسە، کە ناکوێ لەگەڵ ئەم باسەدا، لە سیرە حەلبی بۆمان گواستەوێ، لە سەر ئەم چەند کەسە دەلێت: سێ کەس بوون نەک حەوت، دەلێت: لە ئەهلی کتێب، نەیکوتوێ خەلکی رۆمن، دەلێت: ئەوان زریر و تەمام و دریس بوون، کە بە ناوێکانیان ناوی هێناون و لە سیرە حەلبیدا. دەلێت بوخەیرا رەتی کردوێ و محەمەدیان جێپوێشت و رۆیشتن. نەیکوتوێ لای بوخەیرا نیشتهجێ بوون لە ترسی ئەوەی ئەگەر بگەرێنەوێ ئەوەی ناردوونی دەیکوشتن.

هەر چۆنێک بێت عەقڵی ساغوسەلیم و تەندروست بە دەنگێکی بەرزەوێ بەم باسە پێدەکەزێت، لەبەر ئەوەی چەندین قسە شلەزاو و پۆخل و ناراستی تێدا، لەبەر ئەوەی ئەگەر تەورات

وهك ده لاین مژدهی محمه دی داییت، بهم وردی و فراوانیبه که پیغمبهری ئاخیر زه مانه، بۆچی په هوود ویستوو یانه بیکوژن که باوه ریان په نه وراته؟ بۆچی ده یانه ویت بیکوژن که میردمندالکی بچوک بوه و جارئ نه بوته پیغمبهر؟ به لکوو هیچ شتیکی وای لی دهرنه که وتوه وای پیشان بدات و اتای پیغمبهرایه تی بزاییت چیه. له بهر نه وهی ئیمه دواتر قسه له سهر ئهم بابته له به شتیکی ئهم نووسینه دا ده که یین، بویه قسه له م بابته بۆ نه وی چیده هیلین. به لام موری پیغمبهرایه تی له قسهی ئین ئیسحاقدا هاتوه: (ئینجا ته ماشای پشتی کرد، موری پیغمبهرایه تی له نیوان شانیدا بینی) قسه مان له سهر ئهمه کرد و پیشتر روونمان کرده وه. ته ماشای نووسینه که مان به ناویشانی (مارکهی ئیلاهی) بکه. ئینجا گوتی: (کاتیک بوچه ریا ته و او بوو هات بۆ لای نه بووتالیبی مامی و پیی گوت: ئهم میردمنداله چیی تویه؟ گوتی: کورمه. بوچه ریا پیی گوت: کورت نییه و ناییت ئهم میردمنداله باوکی هه ییت، گوتی: برازومه، گوتی: باوکی چیی کردوه؟ گوتی: له کاتیکدا دایکی بهم دووگیان بوه باوکی مردوه. گوتوو یه تی: راست ده که ی. برازاکهت بگه رینه وه ولاته که ی و ئاگات لپی ییت له په هوود، به خودا نه گه ر بیبین و بیناسنه وه که چۆن من ناسیم، تووشی شه ری ده که ن، ئهم برازایهت پیگه یه کی گه وه ری ده ییت، خیرا بیگه رینه وه بۆ ولاته که ی. نه بووتالیبی مامی خیرا دهرچوو تا پاش نه وهی له بازارگانیبه که ی له شام ته و او بوو، گه راندیبه وه بۆ مه که که. لیره دا له گیرانه وه که دا هه له ی زمانه وانیشیان کردوه

ئهم قسه یه ی بهم شیوه یه کرا له نیوان بوچه ریا و نه بووتالیب، وهک گفتوگو به پرسیار و وه لام، حیکایه تخوانان به هه مان شیوه و دهریرین که به هیچ شیوه یه ک گورانیکی تیدا نه ییت له هه موو شوینیک باسکراوه، هه موو قه شه یه ک نه گه ر محمه دی به مندالیبه وه دیتبا پرسیاره که ی بوچه ریا لی ده کرد و وه لامه که ی نه بووتالیبی ده دایه وه و ئاگاداریده کرده وه له په هوود وهک ئاگادار کردنه وه ی بوچه ریا. گیره وان که باسی ئهم سه فه ره یان کردوه، گوتوو یانه پیش نه وه ی بگه ن به سه رای شام و پیش نه وه ی له نزی که نیسه ی بوچه ریا دابه زن، به دوو شوینی قه شه ی تردا تپیهریون و تیدا دابه زیون و، نه وه ی له نیوان بوچه ریا و نه بووتالیبدا کرا، له گه ل نه وانی تریشدا هه مان قسه یان کردوه، له سیره ی حه له پیدا له موحیی ته به ریه یه وه ره گیراوه، له و کاته ی که له گه ل خۆبدا بردنی (واته نه بووتالیب) تا لای قه شه یه ک که خاوه نی په رستگایه ک بوو دابه زی و پیی گوت: ئهم میردمنداله چیی تویه؟ گوتی: کورمه. گوتی: کورت نییه و ده ییت باوکی نه ماییت، ئهمه پیغمبه ره. نه بووتالیب به خاوه ن په رستگایه کی گوتوه، پیغمبه ر چیه؟ گوتوو یه تی: که هه والی له ئاسمانه وه بۆ دیت و ئاگاداری خه لک ده کاته وه و پیشبینی ده کات. نه بووتالیب گوتی: تو خودا نه وه ی ده یلیت دوا ی بخره، گوتی: له په هوود بیپاریزه. ئینجا دهرچوو (واته نه بووتالیب) تا لای قه شه یه کی تر دابه زی. پیی گوت: ئهم منداله کییه؟ گوتی: کورمه. گوتی: کورت نییه و ناییت باوکی ماییت. گوتی: بۆچی؟ گوتی: له بهر نه وه ی روومه تی روومه تی پیغمبه ره و چاوی چاوی پیغمبه ره، نه بووتالیب گوتی: سو بجانه لالا، توو خودا نه وه ی ده یلیت دوا ی بخره. ئینجانه بووتالیب به پیغمبه ری گوتوه: ئه ی برازا گوت لایه چی ده لیت؟ گوتوو یه تی: به لی ناییت توانای خودا له بهرچاوه نه گیریت

حیکایه تخوانان به دووباره کردنه وه ی ئهم گفتوگو یه ویستوو یانه نه وه ی له کتیبه کۆنه کاندایه وه، دووپاتیبه که نه وه، به و سیفه ته باسی محمه د ده کات، ته نانه ت باس له وه ده کات، باوکی ده مریت له و کاته ی له مندالانی دایکیدا ده ییت و که مندال ده ییت دایکی ده مریت نه وه ی ده یینین، ئهم گفتوگو یه ی نیوان بوچه ریا و نه بووتالیب پیش دوو گفتوگو که ی ترن، واته چیرۆکه که ی بوچه ریا بناغه یه و له وئوه حیکایه تخوانان دوو هاوشیوه ی تریان بۆ دروست کرده و خستوو یانه ته پیش چیرۆکه که ی بوچه ریاوه بۆ نه وه ی دووپاتیبه که نه وه و نه و دوانه پیشه کی بن بۆ نه وه ی له نیوان بوچه ریا و نه بووتالیب رووی داوه

نه وه ی وامان لیده کات ئهم بۆچوونه مان هه ییت نه وه یه، چیرۆکه که ی بوچه ریا رووی داوه، ئه گه ریش گیره وان هه ندیک شتی ناواقعییان سهر خستوه که رووینه داوه، نه وه ی پشتگیری روودانی ده کات، که شوینه که ی ناسراوه و ناوی قه شه که ی تیدا باسکراوه، به پیچه وانیه دوو گفتوگو که ی تر، که شوینه که یان نادیاره و ناوی قه شه کان نه گوتراون، که ده توانییت نزی که بکرتنه وه و بیته به لگه

نه وه ی به دلمانه له و دوو گفتوگو یه ی له نیوانه بووتالیب و دوو قه شه که دانراوه، نه وه ی له قسه یه نه بووتالیبدا هاتوه بۆ هه ر قه شه یه کیان، که پییان گوتوه محمه د پیغمبه ره: (خودا ئهمه

دوابخه) ئېمە سەرنجى خوڭنەر بۇ ئەم رىستەى نىشانەىە رادە كېشىن، كە ئەو ەىگوتوۋىيە تىئە بووتالىيە و ئەو ەى بە ناۋىئە بووتالىيە ە دروستىكردو، رېز لە خودا بە باشى دە گرىت و لە مەمەد زياتر، بېگومان خودا لەو ە گەورە ترە و بە شكۆ ترە كە كەسېك بېزېرت بۇ لای خەلك ەەوالى ئەو ەيان بداتى كە چىى دەۋىت. ئەمە بۇ ئەۋىكى كاراى رەھا نە گونجاۋە و بۇ بوۋىكى ەمە گېرى نە مرى ناكۆتاپى نە شپاۋە

لە نامۆبىيە كانى ئەم چىرۆكە ترسى بوخە راپاىە لە يەھوود لە سەر مەمەد و ناگادار كىردنە ەىئە بووتالىيە لە شەرخوازيان، تا زۇر جەختى لە ئە بووتالىب كىردو تەو ە و ئامۇزگارىى كىردو ە داۋاى لېكردو نە چىتە نېو شامە ە و بە كسەر بېگەرېتتە ە بۇ مەككە ەك باس دە كىتتە بووتالىب گوپى لە ئامۇزگارىيە كەى بوخە راپاىە گىرتو ە گىرانە ەى خىراى بۇ ۋلاتە كەى ەك ئىبن ئىسحاق و خەلكى تىرىش باسيان كىردو، بەلام تەماشای دەستە ۋاژەى ئىبن ئىسحاق بكن و تىرامانى تىدابكەن، دەبىنى لە رېكخستنىدا پارى بە واتاكەى كراۋە، گوتوۋىيە تى: (ئە بووتالىبى مامى خىرا پاش تە ۋاۋبوون لە بازىرگانىيە كەى گەراندىيە ە بۇ مەككە). ئەگەر ئەو ە بوۋىيە ە، كە ئە بووتالىبى مامى خىرا گەراندىيە ە بۇ مەككە، لە ۋاۋبەرەدا دەبىت بەلكو ە كىلادە بىئە ە، ئە بووتالىب مەمەدى نە بردو بۇ نېو شام، بەلكو ە خىرا لە لای بوخە راپاۋە گەراۋە تە ە بۇ مەككە. ئەمەش ۋا پىۋىست دەكات، ئە بووتالىب لە كارۋانە كە جىا بېتتە ە و بار و بازىرگانىيە كەى بە چىرېشنىتتە و بە تەنھا مەمەدى گەراندىيە ە بۇ مەككە، بەلام ئەم ۋاۋبەرەت دەرە ۋىتتە ە، ئەگەر پاشماۋەى رىستە كە بوۋىيە ە، كە دەلېت "كاتىك لە بازىرگانىيە كەى لە شام تە ۋاۋ بو". لە ۋىدا دەزانىت، ئە بووتالىب مەمەدى بردو تە نېو شامە ە و يەكسەرى نەىگەراندو ە تە ە بۇ مەككە، تا لە بازىرگانىيە كەى بو ە تە ە ئىنجا گەراۋە تە ە، لېرەدا ەىچ واتاپەك بۇ "خىرا" نامىنىت، لەبەر ئەو ەى گەرانە ەى لە پاش كۆتايىيېتتەن بە بازىرگانىيە كەى كارىكى سىروشتىيە، ەك ەمەشە ۋا دەبىت و ەىچ خىراىيە كى تىدا نىيە. ئەگەر خىراىشى نە كىرداپە ەر لە پاش بازىرگانىيە كەى دەگەرپاۋە ە، بەلام دەلېن ئە بووتالىب بە تەنھا گەراۋە تە ە و چاۋەرپى كارۋانە كەى نە كىردو، كە چى حىكايە تخوانان باسى ئەمەيان نە كىردو ە بە ەىچ شىۋەىەك شىتىكىان نە گوتو ەمە پشتراسىت بكانتە ە، بەلام قسەى گىرەۋان لە بارەى ئەو ەى، چۇن مەمەد گەراپە ە و لەگەل كېدا گەراپە ە... شلەژانى رېۋە ديارە؟ لە گىرانە ە ەى كى ئىبن ئىسحاق دەلېت، ئەو ەى گەراندىۋىيە تى ە ئە بووتالىبى مامى بو ە، بەلامىيېمان نالېت، لە كارۋانە كە جىابو ە تە ە، بە تەنھا گەراۋە تە ەيان لەگەل كارۋانە كەدا ماۋە تە ە، كە دەلېت "خىرا" ۋا فەرز دەكات، لە كارۋانە كە جىابوۋىيە ە و بە تەنھا مەمەدى گەراندىيە ە، ئەمەش دوورە و ەىچ ەۋالېكى لەم جۇرەمان نىيە، دەلېت "كە لە بازىرگانىيە كەى تە ۋاۋبوو" ۋا فەرز دەكات، لەگەل كارۋانە كەدا گەراپتە ە و لە ۋىشدا ەىچ واتاپەك بۇ "خىرا" نامىنىت

لە گىرانە ە ەى كى تردا، ئە بووتالىب لەگەل ەندىك مېردمندا لدا ناردوۋىيە تى بۇ مەدېنە ەك لە (الھدى) دا ھاتو ە. ئەم گىرانە ە ە ۋا حكوم دەكات، لە لای بوخە راپاۋە گەراپتە ە و مامى لەگەل خۇيدا نە پىردىت بۇ شام. لە گىرانە ە ە ەى كى تردا كە ئەمە نامۆبە، بىلال ۋە بوۋبە كى لەگەلدا ناردو ە، بەلام ەقىقە تى زانراۋ لە ۋىدا ە، ئە بوۋبە كى و بىلال لەم سەفەرەدا لەگەلدا نە بوون، ئەوان مىندالى بچوك بوون، ئە بوۋبە كى لە مەمەد بچوكتەرە، بىلالىش لە ئە بوۋبە كى بچوكتەرە لە تەمەندا و ئەو نە لەگەلئە بوۋبە كىدا بو ە و سەر بە ئەو نە بو ە، تا سى سال پاش ئەم سەفەرە ەك لە سىرەى ەلەبىدا باسكراۋە، كە لە راستى بىئە تىيە كە ۋە باسكراۋە. نە ئە بوۋبە كى ئەو ەى تىدا بو ە كە بىنېرتتە و نە بىلالىش ئەو كەسە بو ە كە نېرراۋ بىت، بەلام ئەم گىرانە ە ە پشنگىرىى ئەو ە دەكەن كە باسمان كىرد، ئەو ەى چىرۆكى بوخە راپاۋە دروستكراۋە و حىكايە تخوانان بوۋان خستو ە تە سەر، كە لە ۋاقىعدا نە بو ە

ئەمەى بوۋان كرا لە سەر چىرۆكى بوخە راپاۋە نووسىمان، تۆپش ئەى خوڭنەرى بەرېز ئازادىت و بىزاردەتلە بەردەمداپە

(24)

دو ەم سەفەرى بۇ شام سەفەرى دو ەمى بۇ شام لەگەل مەسەرەى غولامى خەدىجەى كچى خوەىلدى كچى ئەسەد بوو، مەمەد لە ۋا كاتەدا تەمەنى بىستوپىنچ سال بو ە، بە ۋىيەى كە شەش جار

باسيکراوه.

با قسهی ئیبن ئیسحاق دهربارهی ئەو سهفهره بۆ باس بکهین، له سیرهی هشامیدا گوێزراوهتەوه، دەلێت: خەدیجە کچی خوەیلد ژنێکی بە شەرەف و خاوەن پاره و بازرگان بوو و پیاوی بە کرێ دەگرت بۆ بازرگانیکردن بەو پارهیهی هەببوو، بە شێوهیهک که قازانجی بارهکه بۆ خۆی بێت. قورهپیش قهومیکی بازرگان بوون، کاتێک ههوالی راستگویی له قسهکردن و ئامانهتپاراستن و ئەخلاق و جوانیی پێغه مبهری پێگه بیهشت، ناردی به دوایدا و ئەوهی خسته بهردهستی که به پارهی ئەو بچیت بۆ شام بۆ بازرگانی و، ئەگەر رازی بێت، له خه لکانی تر کرپی باشت و زۆرتی ده داتێ. پێغه مبهری خودایش رازی بوو و قبولی کرد، پێغه مبهری خودا به پاره کهی دهرچوو بۆ بازرگانی و، خەدیجە مەیسەرە غولامیشی لەگەڵدا نارد، تا گەییشتنە شام، له سیبهری دهرخه تیک دابهزی، له نزیك قه شه پهك له قه شه كان، قه شه كه ته ماشای مەیسەرە کرد و پپی گوت: ئەو پیاوه کییه که له ژێر دهرخه كه دایه؟ مەیسەرە پپی گوت: ئەمە پیاویکه له قورهپیش له خه لکی حەرەم، قه شه كه پپی گوت: هیچ كه سیك له ژێر ئەم دهرخه دانە به زیوه پێغه مبهر نه بێت، ئینجا په پامبهری خودا ئەو کالانه بیهێنا بوونی فرۆشتنی و ئەوهی ده یویست کپی و، له گه ل مەیسەرە دا رێگه ی گه رانه وهی بۆ مه ککه گرتە بهر. وهک ده لێن، مەیسەرە له قرچە گەرما ی نۆه رۆوه، دوو په رپی بینیه که سیبه ریان بۆ پێغه مبهر دروست کردوه، له و کاته ی که به سه ر پشتی حوشتره که وه بوه. کاتێک به پاره که په وه هات بۆ لای خەدیجە له مه ککه، ئەوهی فرۆشتبووی پاره کانی دووقات بوو و زیادی کردبوو، مەیسەرە قسه ی قه شه که ی پپی راگه یاند، ئەوهی سیبه ری دوو په رپی که ی بینیه، که بۆ محمه د دروستیان کردوه.

ئەمە قسه ی ئیبن ئیسحاقه که وهک ده یبین زۆر ساکار و کالفامانه یه، هیچی تێدا نییه که مایه ی سه رسورمان بێت، جگه له دوو شت: قسه ی دهرخه که و سیبه ری دوو په رپی که، دواتر قسه ی له سه ر ده که یین.

ئەوهی جیگه ی ئاوردانە وهی به له م باسه دا ئەوه یه، ئیبن ئیسحاق باسی که سی نه کردوه جگه له محمه د و مەیسەرە، له قسه که یدا دهرده که ویت، هه ردووکیان به ته نها پرۆیشتین و که سیك له بازرگانه کانی قوره یشیان له گه لدا نه بوو ییت. ئەمە پيش زۆر دووره له و باره وه، له بهر ئەوهی ئەوان گه ر بیانویستایه دهر بچن بۆ بازرگانی، به تابه تی بۆ ولاتیکی دووری وهک شام، کوډه بوونه وه و کاروان و باریان هه لده گرت و به هاوکاری و په کگرتووی و پیکه وه دهرده چوون، زۆر دووره که محمه د و مەیسەرە به ته نها دهرچووبن بۆ شام، ئەگه ر واییت بۆچی باسی که س نه کراوه که له گه ل محمه د و مەیسەرە دهرچووبن، به پێچه وانه ی سه فهری په که م وهک زانیمان که ئیبن ئیسحاق قسه ی له سه ر کومه لێک بازرگانی کردوه، نهک به ته نها محمه د. هه ندیک جار به قه وم ناوی بردوون و هه ندیک جار پيش به سه رنشین. له قسه کانی خه لکی تری غهیره ئیبن ئیسحاقدا هاتوه، له گه ل مەیسەرە دهرچوون بۆ شام، مامه کانی به خه لکی کاروانه که یان گوته ناگاداری بن، وهک له سیره ی حه له بیدا هاتوه. ئەمە پيش به روونی دهریده خات که خۆی و مەیسەرە به ته نها نه رۆیشتوون بۆ شام، به لکوو له گه ل کاروان و باری قوره یشدا دهرچوون، بۆیه له ویدا گیرانه وه که ی ئیبن ئیسحاق له سه رسورمان به ده ر نییه.

هۆکاری به کرێگرتن

با باس له و هۆکاره بکهین که وای له خەدیجە کرد محمه د به کرێ بگریت بۆ بازرگانیه که ی و له گه ل مەیسەرە غولامیدا بینریت بۆ شام، ده لێین: ئەگه ر ته ماشای قسه ی ئیبن ئیسحاق بکهین ده زانیین، په که م: خەدیجە خه لکی به کرێگرتوه بۆ بازرگانیه که ی. دوهم: هۆکاری به کرێگرتنی محمه د له م جارهدا، ئەوه بوه زانیویه تی محمه د خاوەن ئەخلاقێکی باش و راستگۆ و خاوەن ئەمانه ت بوه، وهک هه والی له و باره وه پێگه بیهشتوه، واته که زانیبیتی محمه د ئەخلاق ی جوانه، ئەمە هۆکارێکی گرینگ و مه عقووله، به لام له گیرانه وه کاندای باس له شتی تر ده که ن. له سیره ی حه له بیدا له باسکردنی سه فهره که ی بۆ شام له گه ل مەیسەرە غولامی خەدیجە، هۆکاری ئەوه ی نه بوونالیبی مامی پپی گوته ئەی برازا! من پیاویکم پاره م نییه و زه مانه و سالی نه بوونی و قاتوقری زۆری بۆ هێناوین، نه پاره و نه بازرگانیشمان هه یه، ئەمە پيش باری قه ومه که ته، وا به ره و شام به پریده که ون و خەدیجە پیاو ده نیریت بۆ بازرگانی بۆ شام و به پاره که ی بازرگانیه ی بۆ ده که ن و، قازانجی لێده که ن، ئەگه ر پرۆیت بۆ لای و پپی بلێیت، له خه لکی تر زیاتر تۆی به دل ده بێت، له بهر ئەوهی هه والی پاک ی و خاوینی تۆی پێگه بیهشتوه،

هەرچه‌ند پیم ناخۆشه یرویت بو شام و له یه‌هوود ده‌ترسم ده‌رباره‌ی تو، به‌لام له‌وه زیاتر هیچمان پی ناکریت. په‌یامبه‌ری خوداگوتووپه‌تی: ده‌شدیت بمنیریت، نه‌بووتالیب گوتی: ده‌ترسم. که‌سیکی تر بنیریت و کاره‌که‌ی ریک‌خستیت

له‌یه‌ک جیابوونه‌وه و هه‌واله‌که‌گه‌ییشه‌ته‌خه‌دیچه، گوتی: نه‌مزانی ئەمه‌ی ویستیت، ناردی به‌دوایدا، گوتی: ئەوه‌ی پالی پێوه‌نام به‌دوانداینیرم، له‌به‌ر ئەوه‌ی راستگویی قسه‌کانت و گه‌وره‌یی ئەمانه‌ت و جوانی و ئەخلاق پیم گه‌ییشه‌ته‌وه، من دوو قات ئەو پاره‌یه‌ت ده‌ده‌می، که‌ده‌یده‌م به‌خه‌لکی تر له‌قه‌ومه‌که‌ت. په‌یامبه‌ر رازی بوو، نه‌بووتالیب مامی بینی و ئەوه‌ی پپی گوت، ئەویش گوتی: ئەمه‌رزقیکه‌خودا بو‌ی ناردوویت، له‌گه‌ل غولامه‌که‌ی خه‌دیچه به‌ره‌و شام که‌وته‌ری

به‌ته‌ماشاکردنی ئەمه‌بو‌مان ده‌رده‌که‌ویت، هۆکاری سه‌ره‌کی ئەوه‌ی وای له‌خه‌دیچه کرد بیت محمه‌د به‌کریت بگریت، ئەوه‌یه، له‌گفتوگۆینه‌بووتالیب و ئەودا گه‌ییشه‌ته‌وه به‌خه‌دیچه، نه‌ک ئەوه‌ی له‌لایه‌کی تره‌وه‌پێگه‌ییشه‌تیت که‌خاوه‌ن ئەخلاقى جوان بیت. ئەگه‌ر بلیت له‌و کاته‌داناردووپه‌به‌دوایدا، پاش ئەوه‌ی گفتوگۆکه‌ی له‌گه‌ل مامیدا کردوه و ئەم پپی زانیوه، پپی گوتوه: "ئەوه‌ی وای لیکردم بنیرم به‌دواندا، له‌راستگویی قسه‌کانت...هتد" ئەمه‌راشکاوانه‌یه که‌هۆکاری به‌کریت، پشته‌ستن بوه‌به‌وه‌واله‌ی پپی گه‌ییشه‌ته‌وه، که‌ئەخلاقى جوان و شته‌باشه‌کانی تری وه‌ک ئین ئیسحاق باسی کردوه. من ده‌لیم ئاگاداربوونی خه‌دیچه به‌ته‌نزا له‌ئەخلاقى جوانی پێغه‌مبه‌ره‌وه‌نه‌بووه، بو‌ئەوه‌ی به‌کریت بگریت بو‌بازرگانیه‌که‌ی، له‌وانه‌یه‌له‌گه‌ل ئەوه‌ییدا که‌بیشزایت ئەخلاقى جوانه، به‌لام نه‌زانیوه‌ده‌یه‌ویت به‌کریت‌ته‌ی بو‌که‌سیک کاربکات، وه‌ک قسه‌ی له‌سه‌ر کردوه، له‌و کاته‌دا که‌گفتوگۆکه‌یینه‌بووتالیب پێگه‌ییشه‌ته‌وه‌گوتووپه‌تی: نه‌مزانی ئەوه‌ی ده‌ویت. ئەمه‌یش نیشانه‌ی ئەوه‌یه، خه‌دیچه پپش ئەوه‌ی بنیریت به‌دوایدا، له‌باره‌ی ئەخلاقى جوانی محمه‌دی زانیوه‌و، ناسیوه‌تی و ئەخلاقى ناسیوه، به‌ماوه‌یه‌کی زور پپش ناردنی به‌دوایدا ئەوه‌ی زانیوه، له‌به‌ر ئەوه‌ی محمه‌د له‌مه‌که‌به‌(امین-ئەمانه‌ته‌پارێز) ناسرابوو و خه‌سه‌له‌تی جوان و خیری تیدا بوو، به‌لام تا قسه‌کانینه‌بووتالیب پێنه‌گه‌ییشه‌ته‌وه و نه‌زانیوه‌ئەوه‌ی ده‌ویت، که‌زانیوه‌تی ئینجا ناردووپه‌تی به‌دوایدا. واریت هۆکاری سه‌ره‌کی ناردنی به‌دوای محمه‌ددا له‌لایه‌ن خه‌دیچه‌وه، ئەو گفتوگۆیه‌ینه‌بووتالیب و محمه‌د بوه

ئەگه‌ر بلین چی ده‌ییت ئەگه‌ره‌هۆکاره‌که‌ئەمه‌ییت، یان ئەویت؟ ده‌لیم: ئەگه‌ر هۆکاره‌که‌ی ئەوه‌ییت، که‌گفتوگۆکه‌ی پێگه‌ییشه‌ته‌وه، ئەمه‌به‌لگه‌ی ئەوه‌یه، محمه‌د له‌بازرگانیدا هیچ پێوه‌ندییه‌کی له‌گه‌ل خه‌دیچه‌دا نه‌بووه، ئەم سه‌فه‌ره‌ی ئەم جاره‌یه‌که‌مجاره، وه‌ک کریت‌ته‌یه‌کی خه‌دیچه‌بازرگانیی بو‌کردوه، پپشتر هیچ بازرگانیه‌کی بو‌نه‌کردوه. ئەگه‌ر بازرگانیی بو‌کردییت، نه‌بووتالیب ئەوه‌ی نه‌ده‌گوت که‌له‌گفتوگۆکه‌دا به‌محمه‌دی گوتوه. ئەگه‌ر هۆکاره‌که‌ئەوه‌ییت که‌ئین ئیسحاق باسیکردوه، ئەوه‌ی ئەخلاقى جوانی و راستگویی و سیفه‌ته‌جوانه‌کانی محمه‌دی پێگه‌ییشه‌تیت، ئەمه‌وا فه‌رز ناکات که‌محمه‌د پپشتر بازرگانیی بو‌نه‌کردییت، به‌لکوو له‌وانه‌یه‌وه‌ک کریت‌ته‌بازرگانیی بو‌کردییت، له‌به‌ر ئەوه‌ی جوانی ئەخلاقى زانیوه و ناوبانگی به‌راستگویی پپش سه‌فه‌ره‌که‌ی به‌ماوه‌یه‌کی درێژ زانیوه، له‌وانه‌یه‌محمه‌د پپش ئەم سه‌فه‌ره، سه‌فه‌ری تری بو‌خه‌دیچه کردییت.

زیاتر له‌وه‌وه‌نیزیکه‌که‌قسه‌کانینه‌بووتالیب له‌دروستکراوی حیکایه‌تخوانان بیت، له‌به‌ر ئەوه‌ی خه‌دیچه پپش ئەوه‌ی محمه‌د بو‌یه‌مه‌ن بنیریت، بو‌شامی ناردوه، له‌سیره‌ی حه‌له‌بیدا هاتوه: "له‌مزگه‌وتی بچوکدا به‌ده‌گوتووپه‌تی: "دووچارى جی‌اواز کریت‌ته‌ییم بو‌خه‌دیچه کردوه." گوتووپه‌تی: له‌یه‌که‌م سه‌فه‌ردا له‌گه‌ل مه‌یسه‌ره‌ی غولامی یان کۆپله‌ی ناردووپه‌تی بو‌بازاری حه‌باشه، شوپنیکه‌له‌ئهرزی یه‌مه‌ن، شه‌ش شه‌و له‌مه‌که‌وه‌دووره، له‌ویدا و له‌سه‌ره‌تای مانگی ره‌جه‌بی هه‌موو سائیک، سئ رۆژ شت ده‌کرن، جلوه‌رگ و کونالیان کپیوه و گه‌راونه‌ته‌وه‌مه‌که‌و قازانچیکى باشیان لیکردوه، له‌سه‌فه‌ری دوهمدا له‌گه‌ل مه‌یسه‌ره‌ی کۆپله‌ی ناردووپه‌تی بو‌شام

له‌مه‌وه‌بو‌مان روون ده‌پپته‌وه، سه‌فه‌ره‌که‌ی له‌گه‌ل مه‌یسه‌ره‌بو‌شام سه‌فه‌ری دوهمی بوه‌بو‌خه‌دیچه کردییت و یه‌که‌م سه‌فه‌ری نه‌بووه، به‌لکوو له‌گه‌ل مه‌یسه‌ره‌ی غولامیدا وه‌ک کریت‌ته‌یه‌ک سه‌فه‌ریشی کردوه بو‌بازاری حه‌باشه

له (معجم البلدان) دا ده لیت: حه باشه بازاریکه له بازاره کانی عه رهب له جاهیلیهت، له قسه ی عه بدولره زاق له موعه مەر له زوهری وهرگیراوه، ده لیت: کاتیک په یامبهری خودا گه وره بوو و پینگه بیشت و پاره ی زوری نه بوو، خه دیجه به کریگرته پی ناردی بو بازار ی حه باشه که بازاریکه له توهامه و پیاوئکی تری له قوره یش به کریگرته پی له گه لدا نارد، پیغه مبهری خودا له و باره وه ده لیت: هیچ خاوه نکاریکی کریگرته پی باشترم له خه دیجه نه بینوه که خه لک به کری بگریت، هیچ کاتیک من و هاوریکه م نه هاتینه وه، که خه دیجه خوشتین چیشتی بو ناماده نه کردین به ته ماشا کردنی ئەم قسه یه وا دهرده که ویت، ئەوه ی له گه لیدا بوه بو بازار ی حه باشه پیاوئکی قوره یشی بوه نه ک مه یسه ره، که له گیرانه وه ی خاوه نی سیره ی حه له پیدا هاتوه، سه فهره کانی بو حه باشه زورن، جاریک له گه ل مه یسه ره و جاریک له گه ل پیاوئکی تری قوره یشی. ئەم قسه یه وات لیده کات، ناوری لیده پته وه و ناگاداری بیت، ئەوه ی له مه دا تیده گه یت که ده لیت: "هیچ کاتیک نه گه راوینه ته وه... هتد" ئەم قسه یه یش ئەوه مان نیشان ده دات که زورجار به کریگرته پی بو خه دیجه سه فهری کرده، له بهر ئەوه ی ئەم قسه یه ئەوه ی لی هه لناهینجریت که یه ک سه فهری کردیت. له بهر ئەوه ی له واتادا وه ک ده لیت: هه ر کاتیک گه راوینه ته وه چیشتی خوشی بو لیناوپن، ئەوه ی له سیره ی حه له پیدا هاتوه پشتگیری ئەمه ده کات وه ک له (مستدرک الحاكم) دا ده لیت: زه هه بی راستی کرده وه و پیریاری له سه ر داوه له جابره وه، خه دیجه دووچار محمه دی به کری گرتوه بو جوره ش "شوئیکه له یه مه ن" هه ر سه فهریک به باره خوشتریک. به م شیوه یه بیت، محمه د چوار جار سه فهری بو خه دیجه کرده، جاریک بو بازار ی حه باشه، دووچار بو جوره ش، جاریکیش بو شام

قسه ی دره خته که و سیبه ری دوو په ریبه که

پیشتر باسی قسه ی ئین ئیسحاقمان له سه ر سه فهره کانی کرد، که گوتی: پیغه مبهری خودا له سیبه ری دره خته که دا دابه زی، که له که نیسه ی قه شه یه ک له قه شه کانه وه نیک بوو، قه شه که ته ماشایه کی مه یسه ره ی کرد و پی گوت: ئەمه کیه، گوتی: پیاوئیکه له قوره یش له خه لکی حه رم، قه شه که پی گوت: هیچ که سیک له ژیر ئەم دره خته دا دابه زیوه، پیغه مبه ر نه ییت. با له م ده سته واژه و دهر پینه و ئەوه ی له دووتوئ و له پشتیبه وه یه، بو ت پروونبکه پینه وه، یه که م: ئەو چیرۆکه ی بوچه یرای قه شه یشمان زانی که له سه فهری یه که م، له سه ر سیبه ری هه وره که ی محمه د، له کاتی دابه زینی محمه د له ژیر دره خته که و خو لار کردنه وه ی لقی دره خته که بو دروست کردنی سیبه ر بو محمه د، به لام له م سه فهره دا حیکایه تخوانان ویستوو یانه به شیوه ی چیرۆکه که ی بوچه یرا دووباره بیکه نه وه و، ئەوه یان ویستوه کردوو یانه، به لام هه ندیکیان زیادیان خستوه ته سه ر و هه ندیکیان لیان که م کرده ته وه، به لام ئین ئیسحاق لیره وه به شیوه یه کی کورت نه ک درژخایه ن، نادیار یان ناروون باسی کرده، نه ناوی قه شه که ی هیناوه وه ک له یه که مدا ناوی هینراوه، به لکوو گوتوو یه تی قه شه یه ک له قه شه کان، ئین ئیسحاق ناوی ئەم قه شه ی هیناوه و ده لیت "پی ده لیت نه ستورا". ئین ئیسحاق شوئنه که ی به نه زانراوی هیشته وه، که لی دابه زیوه و دیاری نه کرده، به لام ئەوانی تر باسیان کرده و دیاریان کرده، که ده لیت له "بازاری به سرا" نیک شام دابه زیوه. ئین ئیسحاق ده لیت: قه شه که هه وره که ی بینوه که سیبه ری بو محمه د دروست کرده، وه ک له چیرۆکه که ی بوچه یرا باسی کرده، به لام گورانکاری به سه ردا هیناوه که دواتر باسی ده که ین. له سه ر گیرانه وه ی ئەم ئین ئیسحاقه، قه شه که قسه ی له گه ل محمه د نه کرده و شانیشی دهر نه خستوه و ته ماشای نه کرده، وه ک بوچه یرا له جاری یه که مدا کردی، به لام ئەوانی تر ده لیت قسه ی له گه لدا کرده و ته ماشای شانیشی کرده. له سه ر گیرانه وه ی ئین ئیسحاق بیت، قه شه که به دابه زینی محمه د له ژیر دره خته که دا زانیوه، که محمه د پیغه مبه ره، هیچ باسی له وه نه کرده که سیفه ته کانی ده زانیت، وه ک ئەوه ی له کتبه کونه کاند هاتوه، وه ک له چیرۆکه که ی بوچه یرا باسی کرده، به لام ئەوانیتر له حیکایه تخوانان ئەمه یان گوتوه که باسی ده که ین، ئەمه یه ئەو جیاوازیبانه ی که له گیرانه وه ی ئین ئیسحاقدا هاتوه، له ئیوان قه شه که له گه ل ئەوه ی پیشووتر (بوچه یرا) دا. ئەوه ی له م گیرانه وه دا هه یه ئەوه یه، قه شه که ته نها به دانیشتی محمه د له ژیر داره که دا زانیویه تی که محمه د پیغه مبه ره، له سه ر ئەوه ده لیت: (که س له ژیر ئەو دره خته دانه نیشته پیغه مبه ر نه ییت) ئەمه دهر خستنیکی نامویه له شیوه دا، وا دیاره ده یه ویت بلت ئەم دره خته له زه مانی عیسا ی کوری مریه مه وه هه یه، که له ژیر سایه یدا دانیشته، هیچ که سیک له ژیریدا دانانیشیت جگه له پیغه مبه ران، واته هیچ که سیک

له پاش عيساوه له ژړيدا دانه نيشتوه، واته پاش عيسا پښه مبهري تر نه بوه، كه زانى محمه د له ژړيدا دابه زيوه، زانيويه تى كه پښه مبهريه، نه گهر نه مهي ويستوه وا نه پيټ، نه م له به كنزيكوونه وه به ي نه بوه و دهر خستنه كه و پښه مبهريه كه ياش پر است دهر نه ده جوو. وهك نه وهى بليټ نه گهر نه م پياوه پښه مبهريه نه پيټ له ژړ نه م داره دا دانه ده بزي، له بهر نه وهى قهت هيچ كه سيك له ژړيدا دانه نيشتوه پښه مبهريه نه پيټ، به لام كه له ژړيدا دابه زى، ده پيټ پښه مبهريه پيټ، له هه نديك گيرانه وه دا هاتوه، كه عيساى كورى ميري مگوتويه تى: هيچ كه سيك له دواى من له ژړ نه م داره دا دانه پيټ جگه له پښه مبهريكى نه خوښه وار نازانم ته نها محمه د له ژړ داره كه دا دانه نيشت يان ميسره و خلكى تريشى له گه لدا بوه له خاوه نباره كان، حيكايه تخوانان هيچيان له و باره يوه بو باس نه كرووين، نه گهر ميسره و خلكى تريش له ژړيدا دابه زيون، پښه مبهريه كه ياش پر است دهر نه چوه، نه گهر نا نه وانهي له ژړيدا دانه نيشتوون به وپيټه ده پيټ پښه مبهريه بن، نه گهر به ته نها خوځى بو پيټ، نه وا پښه مبهريه كه ياش پر است بوه، به لام زور دووره به ته نها خوځى دابه پيټ، ناشيټ وا رووبدات، ده پيټ ميسره ي هاورپى دابه پيټ و له ژړ داره كه له گه لدا بو پيټ نه وهى باس مان كرد له سهر گيرانه وهى "قسه كانى عيساى كورى مريم": هيچ كه سيك دواى من له ژړ نه م داره دانه پيټ جگه له پښه مبهريكى نه خوښه وار، وا حكوم ده كات كه نه م داره له زه مانى عيساوه ماوه ته وه، ده پيټ نه م داره نه پيټ كه له چيروكه كه ياش بو حه يرا قسه ي له سهر كرا، له بهر نه وهى نه م داره ي قسه ي له سهر كرا خلكى غه يره پښه مبهريه له ژړيدا دانه نيشتن، وهك پيټتر له چيروكه كه ياش بو حه يرا دا هات، گوتمان قه ومه كه له ژړيدا له گه ل محمه ددا دابه زيون، ده پيټ نه م داره ي كه هيچ كه سيك جگه له پښه مبهريه له ژړيدا دانه نيشت نه م نه پيټ؟ كورته ي قسه كان مان نه وه يه، نه م داره هيچ كه سيك دواى عيسا له سا به يدا دانه نيشتوه، تا محمه د له ژړيدا دانه نيشت، له نيوان نه م و عيسا پښه مبهريه سهاله، به دريژايي نه م ماوه يه قهت كه س له سا به يدا دانه نيشت، وهك قسه كان وا حكوم ده كهن، "قهت" ناوه لئاويكه بو كاتيكي به سه رچوو، كه تايبه ته به ره تكدنه وه وه، وهك نه وهى قه تنه مكدوه له ژياندا، له نيعرابى عه ره پيدا، له و كانه دا بو نه م ديټ، وهك ده لپين قهت وام نه كرده، وهك نه وه يه له و روژه وهى له دايكووم تا نه م رو، نه م نه كرده پيگومان داريكى له م جوړه ده پيټ له سهر ريگه ي هاتوچو كه راندا پيټ، له شوښي كدا سه وز بوه كه جي دابه زيني كاروانچيان پيټ و له شوښي نيشته جي خه لكه وه نزيك پيټ، مه حاله به دريژايي نه م ماوه يه كه س له ژړيدا دانه نيشت، بويه وهك خاوه ن سپره ي حه له بي باسى ده كات، سه وه يل ويستويه تى شي كرده وه و ته ئولى قسه ي قه شه كه بكات، ده لپت: قه شه كه واى ده وپت كه نه وهى له ژړ نه م داره دا له م كانه دا دابه زى پښه مبهريه، ده لپت: نه گهر هه يه له زيو هه واله كه دا وشه ي قهت هاتيټ، بو نه وهى جه خت له ره تكدنه وهى بكات. ده لپت عاده تن دار نه م ته مه نه دريژه ناكات تا بزانيت كه س له ژړ سا به يدا دانه نيشتوه، جگه له عيسا و پښه مبهريه تر. قسه كه ي كوټايى هات، نه م ميس ته ئويل و شي كرده وه يه كي چاكه، نه گهر قهت له رسته كه دا نه بوايه كه نه م شي كرده وه به ته واوى ره تده كانه وه، نه م له قسه كانيدا بو جه خت كرده وه له ره تكدنه وه ناكات، وهك ده لپت نه گهر له نيوان نه م كانه و ئيستا كوى بكه ينه وه، ده لپين هيچ كه سيك له م ولاتانه له ژړ نه م داره دا دانه نيشتوه، جگه له پښه مبهريه، كه نه م ميس دووفاقى دهر ده چيټ له واتادا، نه گينا قسه ي كه هيچ داريك به م شيوه ته مه نى دريژ نايټ، هه موو داريك ناگريته وه، ده لپن داري زه پتوون سئ هزار سال ته مه ن ده كات، له وان هه يه نه م داره زه پتوون بو پيټ، به لام له هه نديك گيرانه وه دا باسيان له وه كرده كه داري كونار(نگ) بوه، وهك باسى ده كهن نه گهر كونار بو پيټ نه م ته مه نه دريژه ي نايټ پيگومان نه م چيروكه له هه لبه ستندا ده سته خوشكى چيروكه كه ياش بو حه يرايه، با باسى نه م زيادانه بكه ين كه تيډا هاتوه و، له گيرانه وه ي ئين ئيسحاقدا باس نه كراوه، بو نه وهى بزانيت تا چهنده لبه ستن و جوانكاريى تيډا كراوه له سپره ي حه له بي له (الشرف) ي نيسا پور يه وه وه ريگرتوه، ده لپت: قه شه كه هه وه كه ي بينى سپهري بو دروست ده كات توفى، گوتى: ئيوه چي ده كهن؟ گوتى: ميسره غولامى خه ديجه له وى بوو، به نه پي ميسره وه دابه زى بو لاي پښه مبهريه و سه روفاچى ماچكرد، گوتى: باوه رم پي هينايټ و شا به تمان ده هينم كه تو نه وهى خودا له ته وراتدا باسي كرده، ئينجا گوتى: نه ي محمه د هه موو سيفهت و نيشانه كانه ده زانم (نيشانه ي دياريكردنى

پښه مبهرايه تيبه كهى، كه له كتيبه كوڼه كاندا هاتوه) جگه له خهسله ټيک شانتم بو دهرېخه، كه دهرېخست، بينى موري پښه مبهرايه تى به پشنتيبه وه دهره وشينته وه، لپى نزيك بووه و ماچيگرد و گوتى: شايه تمان ده پښم به خوداى تاكوته نها و شايه تمان ده پښم به توى پښه مبهري نه خوښنده وار و نيرراوى خودا، كه مزدهى توى به عيسا به خشيوه، گوتوويه تى هيچ كه سيك له ژرر هم داره دا دانا به زپت، پښه مبهري نه خوښنده وارى هاشيمي عره بپى مه كيى خاوه نى حوز و شه فاعهت و خاوه نى ليوای نه لحه مد نه پيت

ته ماشا بکه ن مزده به خشيني عيسا به محمه دگه پشنتوه ته چ راده يهك، ته نانهت كه بنه چه و بنه مال و ولاته كهى ديار يگردوه، به خاوه ن حوز و شه فاعهت ناويهننا و نينجا به خاوه ن ليوای نه لحه مد ناوى برده، سه رهرای نه و قسه و دهر پيرنانه له پاش ته واوبوونى كارى پښه مبهرايه تى محمه د و سه ركه وتنى بانگه شه كهى نه پيت، له هيچ شوپنيك باس نه كراوه و نه گوتراوه، كه هم قه شه به پيش پښه مبهرايه تى نه مهى پى گوتوه

نه وهى زياديان كرده له گيرانه وهى نين نيسحاقدا، كه خاوه نى سيرهى حله بى ديسان باسيكردوه. ده لپت: كا ټيک قه شه كه نه مهى بينى كه باسى كرد، خوى نه گرت و چوو بو لای و پپى گوت: به لات و عزا ناوت چيبه؟ پپى گوت: وهره بو لام دا يكت به قوربان ت پيت، شتيكى ته نكى نووسراوى به ده سته وه بوو، ته ماشا يده كرد، نينجا گوتى: نه وه نه وه، كه ته ورات دا بيه زانده، هه نديك وا پان زانې كه قه شه كه ده يه وپت فيلپك له پښه مبهري بکات، شمشيره كهى راکيشا و گوتى: نهى ټپلى غالب نهى ټپلى غالب، خه لکه كه له هه موو لايه كه وه به هه له داوان هاتن بو لای و گوتيان: چيت لى هاتوه؟ كا ټيک قه شه كه نه مهى بينى روه و په رستگه كيرايگرد و چوه زوره وه و دهرگا كهى له سه ر خوى داخست، نينجا له سه روه پپى گوتن: نهى قه وم چيتان لپم ده وپت، به وهى ناسمانى بى كو له كه و ستون به رز كرده ته وه، من له م لاپه رده دا نه وه ده بينم كه له ژرر داره كه دا دابه زيوه، پښه مبهري خوداى عالمه، خودا به شمشيري هه لكيشراو ده پيرت و به قازانچيكي گوره وه، نه و دوا پښه مبهري، نه وهى گوترايه لى پيت رزگارى ده پيت و نه وهى ياخى پيت لپى له ناو ده چيت. له م گيرانه وه دا لاسايي كرده وهى نه وه يه، كه له چيروكى بوچه يرا دا هاتوه، كه له پيش هم چيروكه بوه، به لام نه مانه لنيان زياد كرده، كه قه شه كه په ريه كهى ته نكى دهره پناوه له سه رى نووسراوه و ته ماشاى په ريه كهى كرده و ته ماشاى محمه دى كرده و به راوردى كرده و. ده لپت: نه وه وهك نه وهى ته ماشا يوپنه فوتوگرافيه كهى له سه ر په ريه كه دا بکات. نه وه يان ديسان ليره دا زياد كرده، كه قه ومه كه بينويانه قه شه كه جارپك ته ماشاى په ريه كه ده كات و جارپكيش ته ماشاى محمه د، وا پان زانويه ده يه وپت فيل له محمه د بکات، شمشيره كهى راکيشاوه و هاوارى كرده بگه نه فريای: نهى ټپلى غالب، قه ومه كه هاتن بو فريا كه وتنى و قه شه كه رايگرد بو كه نيسه كهى، بوچى به سه ر نين نيسحاقدا تپه ريوه قسه لى له م بابه ته بکات؟

نه وهى به سه ر گيره واندا تپه ريوه باسيكه ن و پشتگوپيان خستوه و لپى نه دواون وهك عاده ته ن باسى نه وه يان كرده، هه ر كا ټيک قه شه يهك محمه دى بينيپت و ناگادارى نه وه يان كرده كه يه هوود نازارى ده دن و ده يكوژن، له سه ر هم قه شه يه هيچ له م باره يه وه نه گوتراوه، خودا له بيريچوون بكوزت، شه پتان نه پيت كه س واى لپنه كرده وون له پيريكه ن له و زيادانهى نيشانهى نه وه ن، ده ستيكى دريژيان هه يه بو هه لبه ستن، نه وهى خاوه نى سيرهى حله بى باسيكردوه سه بارهت هه نديك گيرانه وه له سه ر داره كه، محمه د له ژرر داريكى وشكه لاتوو قه دخوراو دانپشنتوه، كا ټيک له ژريدا پشووى داوه و دنيا بوه دره خته كه سه وز بوه ته وه و زياوه ته وه و دره وشاوه ته وه و دهوروبه رى گه لای كرده و گيا سه وز بوه، به ريه كهى گه پيوه و لقه كانى شوربوونه ته وه و به سه ر پښه مبهري خودادا و له ريوه ته وه دارى وشكه لاتوو قه دخوراو، له عاده تى كه سدا نيه له ژريدا دانپشنت، سي به رى نيه، نه وهى واى لپكردوون كه به وشكه لاتويى و خوراو ناوى به رن، له وهى باسى دابه زينى عيساى كورى مريم ده كه ن له ويدا كه ده لپت: هيچ كه س دواى من ليره دانا به زپت پښه مبهري نه پيت، نه وهى وا فهرز ده كات كه ته مه نى دريژ پيت، وهك پيشتر باسمان كرد و وا پان لپكرد وشكه لاتوو پيت بو نه وهى ته مه نى دريژ بکه نه وه، به لام كه بينيان دابه زين له ژرر داريكى ئاوادا بى مانايه، نه وه يان بو داهينا كه له دهره وهى سروشت پيت، گوتيان نه وهى قورثانى خوښديت و زانستى پښه مبهري زانپيت، هيچ شتيكى له دهره وهى سروشت نه هپناوه و ته حه داى نه ياره كانى به قورثان نه پيت له پاش پښه مبهرايه تى به هيچ شتيك نه كرده، كه واوبوويت، نهى بو پيش

پینگه مبه رایه تی نه وه ده کات

نه وهی لهم چیرۆکه دا هاتوه له خه لکی تری غهیره ئین ئیسحاق: نه وهی له نیوان نه و نه ستورای قه شه پرووی داوه، که پرووی دا، هات بو به سرای شام و کالاکه ی فرۆشت که هینا بووی و شتی پی کړی، خاوه ن سیره ی حه له بی ده لیت: له سه ر نه وه نه وه ستام، چی فرۆشته و چی کړیوه، گو تی: له نیوان خو ی و پیاو یک جیاوازییه ک هه بوو له سه ر کالایه ک، پیاوه که به پیامبه ری خودای گو ت: سویند به لات و عزا بخو، گو تی: قه ت به وانه سویندم نه خواردوه

پیاوه که گو توویه تی: قسه قسه ی تو یه، ئینجا پیاوه که به مه یسه ره ی گو توه، که به ته نها قسه ی له گه ل کردوه: نه ی مه یسه ره نه مه پینگه مبه ره، به وهی که گیانمی به ده سته، نه مه یه که ئاینزانه کانمان، واته قه شه کانمان ده یلین که دانراوه "واته له کتیبه کو نه کاند هاتوه" مه یسه ره له وه هوشیار بو وه

له سیره ی حه له بیدا دیسان هاتوه: له (الشرف) وه رگیراوه، کالاکانپان فرۆشت و قازانجیکی وایانکرد که قه ت قازانجی وایان نه کردوه، مه یسه ره گو تی: چل سال بازارگانیمان بو خه دیچه کرد، به نیوجاوانی تو یه نه مجاره، قه ت هینده ی نه م جاره قازانجیمان نه کردوه. خاوه نی سیره ی حه له بی نه مه ی زیاد کردوه، مه به ستم چل ساله که یه، ده لیت: له وانه یه نه مه "ده ریرینی وشه ی سال" له سه فه ره کان له په راوه کاند ا دانراوه، ئینجا ده لیت: له پرووی زیاد هره و بیه وه بو ه. حه قیقه ت که زیاد ی بکات له بهر نه وهی که مه یسه ره نه م قسه یه ی کردوه، خه دیچه له چل سالی ته مه نبدا بو ه، نه گه ر راست بکات چل سال بازارگانی بو کردییت، ده ییت له یه که م پروزی له دا یکوونییه وه بازارگانی کردییت، نه مه یش نه کراوه

(25)

قسه له سه ر سیبه ری دوو په رییه که

به لام سیبه ر دروستکردنی دوو په رییه که بو محمه د لهم سه فه ره بیدا، دیسان له وه وه هه له هینجراوه که له سه فه ری یه که مدا له سیبه ری هه وه وه هاتوه، به لام مه یسه ره هه وه ره که ی کردوه به دوو په ری، نه ک یه ک په ری. له گه ل نه وه یشدا که یه ک په ری و به یه ک بالی ده توانییت سیبه ر بو خه لکیکی زور دروست بکات، به لام هه ندیک چیکایه تخوان گو توویانه، هه ره که سه فه ری یه که می، هه ور سیبه ری بو دروست کردوه، نالین دوو په ری سیبه ریان بو دروست کردوه. له سیره ی حه له بیدا ده لیت، پاش ده رچوونی به ره و شام له گه ل مه یسه ره دا، له گه ل ری کردیدا هه ور سیبه ری بو دروست کردوه، هه ره ها له شوینیکی تردا، که باس له گه رانه وهی ده کات بو مه که ده لیت: که خه لکی کاروان و باره که بلاوه یان کرد و هه موویان گه رانه وه مه که که، مه یسه ره هه ر دوو په رییه که ی ده بینی که چو ن له قرچه ی گه رمای نیوه پرودا له سه ر حوشتره که ی سیبه ری بو دروست ده که ن

نه و قسانه ی له سیره ی حه له بیدا گواستمانه وه جیگه ی تیرامانه، به وهی له ده ریرینی یه که مدا: له کاتی ده رچوونییه وه هه وه ره که سیبه ری بو دروست کردوه، نه مه یش وا فه رز ده کات، هه وه ره که به دریزایی ریگا که سیبه ری بو دروستکردییت، وه ک له سه فه ری یه که مدا وابوه. له ده ریرینی دو همد: مه یسه ره هه ر دوو په رییه که ی بییه که سیبه ری بو دروست ده که ن و له خو ر ده یپارین، که پینگه مبه ر له سه ر حوشتره که ی ده ییت، له کاتی قرچه ی گه رمای نیوه پرودا. نه مه یش وا حکوم ده کات، که سیبه ر دروستکردنی هه ر دوو په رییه که به دریزایی پروژ نه بو ه و ته نها له کاتی نیوه پرو و توندی گه رمادا بو ه، بیگومان خو ری حیجازی سووتینه ر وا پیویست ده کات، به دریزایی پروژ سیبه ر هه ییت، نه ک ته نها له قرچه ی گه رمای نیوه پرودا، نه گه ر گه رمایش له و کاته دا زور به هیز و توندتریش ییت. له ده ریرینی خاوه ن سیره ی حه له بیدا که باسکراوه وا تیده گه ییت که گو توویه تی: (خه لکی کاروان و بار بلاوه یان لیکردوه و گه راونه ته وه بو مه که که). محمه د و مه یسه ره لهم سه فه ره دا به ته نها نه چوون بو شام، وه ک ئین ئیسحاق به هه له دا چوه له و قسه یدا، به لکوو له گه ل کاروانباری قوره یشدا رویشتون، له بهر نه وه سه رمان سورما که ئین ئیسحاق لهم سه فه ره دا باسی هیچ که سیکی جگه له محمه د و مه یسه ره نه کردوه

به لام ده ریرینی ئین ئیسحاق له مه سه له ی سیبه ری دوو په رییه که نه مه یه: وه ک پیشانی

دهدەن و وەك مەيسەرە دەلێت: لە كاتى قەرچەى گەرماى نيوەرۆدا دوو پەريپەكەى بينيوە كە سێپەرى بۆ دروست دەكەن، بۆ ئەوەى خۆر لێنى نەدات. لە قسەكانىدا وەك پيشانى دەدەن لە دەريپىنى "وەك دەلێن" ئەو دەگەيهەتت كە دلدنيا نيهە لە راستى ئەم هەوالە و باوەريشى پى نيهە، ئەمەمان پيشتر روونكردهوه، تەماشای بكە

ئینجا ئین ئیسحاق باسى دوو پەريپەكەى نەكردو، كە سێپەريان دروست كردو، جگە لەو نەيیت تەنھا لە مەيسەرەو وەرگيرايیت، هەر وەھا ئین ئیسحاق لە گيرەوان وەرگرتو، دەلێت: مەيسەرە نەيیت كەس باسى ئەوەى نەكردو دوو پەرى هەبوويت. سەرەراى ئەوەى پياويك لە سەر حوشترېك يیت لە قەرچەى گەرماى نيوەرۆدا دوو پەرى سێپەرى بۆ دروستكەن و لە خۆر بيارپزن، دەيیت ئەوەى لەگەل ئەو كاروان بارەدا بوويت لەو حالەتەدانەوێى بينييت بەلێ لە گيرانەوێى بەدەرلە ئین ئیسحاقدا هاتو، هەر وەھا خەديجە دوو پەريپەكەى بينيوە كە سێپەريان بۆ دروست كردو، لە سیرەى حەلەبیدا دەلێت: لە كاتى گەرانەوێى بۆ مەككە، "خودا خۆشەويستى محەمەدى خستە دلى مەيسەرەو، واى لێكرد وەك كۆبەلەى پێغەمبەر وايیت، كاتېك لە مورى زەهران (دۆلېكە لە نېوان مەككە و عەسفان) بوون، مەيسەرە بە پێغەمبەرى گوت: دەتوانیت پيشم بكەويت، هەوالى ئەوەى رووى داو بە خەديجە، لەوانەى شتېك بخاتە سەر كرېكەت. لە گيرانەوێى كە تەردا، هەوالى ئەوەى بەدەيتى كە بە نېو چاوانى تۆو چيوە، پێغەمبەر سواربوو و پيشكەوت، تا لە كاتى نيوەرۆدا چو بە نېو مەككەو، خەديجە لە بەرزايپەكدا بوو لەگەل ژاندا، پێغەمبەرى خوداى بينيه سەر حوشترەكەو و دېتەو و، هەر دوو پەريپەكە سێپەرى بۆ دەكەن، پيشانى ژنەكانى دا و سەريان سورما لەو كارە. پێغەمبەرى خودا چوو بۆ لاى و هەوالى قازانجەكەى پيدا، دوو قاتى ئەو بوو كە پيشتر خەديجە قازانجى لێكردو، خۆشحال بوو، گوتى: مەيسەرە كوا؟ گوتى: بە جېمەنشت لەو چۆلەوانىيەدا، گوتى: خېرا بكە يرو بۆ لاى با زوو يیت، بۆ ئەوەى بزايیت ئەوەى بينيوە ئەمە يان يەكېكى تر بو، پێغەمبەرى خودا سوار بوو، خەديجەيش چو سەرەو، وەك حالەتى يەكەمجار چى بوو بينى، يەكلابوو كە خۆيەتى، كاتېك مەيسەرە هات بۆ لاى، هەوالى دا يەكە چى بينيوە، مەيسەرە پى گوت: هەر لەو كاتەو لە شام دەرچووين ئەم شتەم بينى، مەيسەرە هەوالى نەستورای قەشەى پى دا، ئەوەى تریش كە سویندى دا لە كرینەكەدا، لەویدا خەديجە كرېى دوو قاتى ئەوەى پى دا، كە پيشتر لەگەلیدا رېككەوتبوو

لە بيستنى ئەم گيرانەوێى بەدا بۆمان دەرەكەوت، خەديجەيش هەر دوو پەريپەكەى بينيوە لە دروستكردنى سێپەردا، هەر وەھا ئەو ژنانەى لەگەلیدا بوون ئەوانيش بينيوانە، بەلام بۆ كەسېك لە پياوانى كاروانەكە كە لە رېنگا لەگەلێندا بوون لە شامەو بۆ مەككە، جگە لە مەيسەرە كەس نەبينى، بېگومان رووداويكى لەم چەشنە ناشیبت لە كەسېك پشاررېتەو، كە جېگەى ئاگاداربوون و سەرسورمانە، لە كاتېكدا شتېكى نانا سايپە، دەيیت هەوالەكە فراوانتر و زۆرتر بلاو يیت. ديسان كە مەيسەرە لەگەل محەمەد دەرچوو بۆ شام، باسى ئەوەى نەكردو، دوو پەرى سێپەريان بۆ دروستكردی، بەلكو تەنھا باسى ئەوەى كردو، لە كاتى گەرانەوێى ياندا رووى داو، بۆچى لە كاتى رۆيشتن نەبينون! لەو هیشدا زانيمان هەندېك لە حيكايەتخوانان باسيان لەو كەردو، لە كاتى دەرچوونى لە مەككە هەر سێپەرى بۆ كردو، بۆچى مەيسەرە هېچى نەبينى، كەچى دوو پەريپەكەى لە كاتى گەرانەوێى بينى، كە سێپەريان بۆ كردو!

بۆچى بۆ خەديجەيش باسى نەكرد، كە باسى پەريپەكەى كرد

خاوەنى سیرەى حەلەبى وەلامى ئەم پرسيارە دەدانەو و دەلێت: پيشتر باس لەو كرا لە كاتى سەفەرەكەى، واتە لە مەككەو هەر وەكە سێپەرى بۆ كردو، ئەگەر دوو پەريپەكە نەيیت، هەر وەكە لە رۆيشندا سێپەريان بۆ كردو، دوو پەريپەكەيش لە گەرانەوێى، لەوانەى مەيسەرە ئەم باسەى نەكردی بۆ خەديجە و هېچ ئاگای لە سێپەرى هەر وەكە نەبوو يیت و تېبينى نەكردی، لە رۆيشندا، لەبەر ئەوەى بۆ نمونە عەقلى پى نەشكا يیت ئەمە وەلامېكى زۆر دوورە، لەبەر ئەوەى پارچەيەك هەر لە كاتى قەرچەى گەرمادا يیت و سېپەر بۆ هاورېكەت بكات و تۆ لەگەلیدا رۆيت، بەدريژايپى رېگەى مەككە بۆ شام، ئەمە دەكرېت بلیت عەقلى بۆ نەچېت و نەبينیت، ئەمە چۆن دەيیت! ئەى چۆن عەقلى بۆ دوو پەريپەكە چو لە گەرانەوێى بينييت و بۆ ئەو نەچو لە رۆيشتن هەر وەكە بينييت، لەگەل ئەو هیشدا خاوەنى سیرەى حەلەبى واى بۆ چو و لە قسەى (صاحب الهمزیه) ئەوەى هەلپنجاو، دوو

په ریبه که پیش جگه له هه ور هیچی تر نه بوه. ئه مه هه مووی و امان لیده کات بلین، باسی هه ور و په ریبه کان مه حاله دانه نرابن.

سه فه رکردنی له گهل ئه بووبه کر بو شام

خاوه نی سیره ی حله بی ده لیت: ئین مه نده به پالیشتی کردنیکی لاوازه وه گیراو تیبیه وه، له ئه بووبه کره وه وه رگیراوه، که ته مه نی هه زده سال بوه و هاو رتیه تیی پیغه مبه ری خودای کردوه، پیغه مبه ریش له و کاته دا ته مه نی بیست سال بوه، مه به ستی سه فه ره که بان شام بوه و بو بازارگانی رویشتون، تا له بازاری به سرا له ئه رزی شام دابه زیون، له و شوینه دا دار کوناریک هه بوه، پیغه مبه ری خودا له سیبه ره که ی دانیشته و، ئه بووبه کریش چوه بو لای قه شه یه که ی پی پی گواتراوه بوچه ایرا، پرسیری ئه وه ی لیکر دوه ئه وه کییه، گوتوویه تی: محمه د کوری عه بدول لای کوری عه بدول مته لیه، گوتوویه تی: به خودا ئه مه پیغه مبه ری ئه م ئومه ته یه، ئه م داره له پاش عیسای کوری مه ریبه که س له سیبه ری دانه نیشتوه جگه له محمه د

با قسه له سه ر ئه م هه واله بکه ین بو ئه وه ی بو خوینه ران روون بیته وه، ده لین ئه وه یز انراوه، لای له به رکه ران و حیکا یه تخوانان و گیره وان و خاوه ن به سه ره اتان، ئه وه یه که محمه د پیش پیغه مبه رایه تیی سه فه ری نه کردوه بو شام جگه له دوو جار، جاریکیان له گهل ئه بووتالیبی مامیدا که سه فه ری یه که می بووه ته مه نی نزیکه ی نو سال بوه، جاریکیان له گهل مه یسه ره ی غولامی خه دیجه دا که دوهم سه فه ری بوه له ته مه نی بیستوپنج سالیدا، ئه وه ی زانراوه ئه مه یه، هه ندیک حیکا تخوانان به هه له دا چوون و وایان زانیوه، سه فه ره که یه بووبه کر له گهل محمه د بو شام، ئه وه ی له قسه ی ئین مه نده دا ها توه، گوا یه یه که م سه فه ری بوه که محمه د له گهل ئه بووتالیبی مامیدا بوه، بو یه هه ندیک گوتوویانه ئه بووبه کر، بیلالی له گهل محمه د ناردوه له کاتی گه رانه وه ی بو مه که که له لایه ن مامیه وه له سه ر ناموزگاری بوچه ایرا و، ناگدار کردنه وه ی له وه ی ئه گه ر بیاته زبو شامه وه یه هوود ده یکوژن، وه ک پیشتر له چیرۆکی بوچه ایرا باسکرا. له واقیعه دنه بووبه کر له گهل محمه د دا نه بووه له سه فه ری یه که میدا، نه ئه و نه بیلالیش، له به ر ئه وه یه بووبه کر له و کاته دا مندالیکی ته مه ن حه وت سال بوه و بیلالیش له ئه بووبه کر مندالتر بوه، وه ک پیشتر باسمان کرد

خاوه نی سیره ی حله بی ویستوویه تی ئه م سه فه ره ی، مه به ستم سه فه ره که ی له گهل ئه بووبه کر بو شامه، له گهل سه فه ری دوهمی که له گهل مه یسه ره ی غولامی خه دیجه بوو، تیکه ل بکات به رای ئه و، سه فه رینه بووبه کر بو شام له گهل مه یسه ره دا بوه له سه فه ری دوهمدا، هوکاری ئه مه بشیه وه باسکر دوه، چونکه ئه وه ی ساغ نه کردوه ته وه، له دوو جار زیاتر سه فه ری کردییت بو شام، جگه له و سه فه ره هیچ جاریک بو بازارگانی دهر نه چوه. واته سه فه ره که ی له گهل مه یسه ره، ئه مه هوکاریکی لاوازه، ئه وه مان سه لماند، محمه د پیش ئه وه ی بازارگانی بو خه دیجه بکات، بازارگانی کردوه و، وه ک بازارگان سه فه ری کردوه بو یه مه ن. وه ک چون دهر چوه بو سوریا. له وانیه وه ک بازارگان دهر چوو ییت بو شام وه ک ئه وه ی ئه م گیرانه وه باسی ده کات، که ئین مه نده قسه ی له سه ر کردوه، به تاییه تی ئه گه ر بزاین بازارگانی مه که که له گهل شامدا له بازارگانی له گهل یه مه ندا زیاتر بوه، هه روه ها قه شه که له م گیرانه وه دا بوچه ایرایه. بزانه چون ئه م سه فه ره له گهل سه فه ری دوهمی یه که ده خه ن و تیکه لی ده که ن، که قه شه که نه ستورا بوه نه ک بوچه ایرا

به لی یه ک شت هه یه که پالیشتی رای خاوه ن سیره ی حله بی ده کات، ئه ویش را و قسه کانی قه شه که بوو له گهل ئه بووبه کردا. له م گیرانه وه یه دا هاوشیوه ی ئه وه بوه که قه شه نه ستورا به مه یسه ره ی گوتوه، پیشتر باسکرا که چیی به مه یسه ره گوتوه: "هیچ که سیک هه رگیز له ژر ئه م داره دا دانه به زیوه، پیغه مبه ر نه ییت." ئه مه پیش له واتادا هاوشیوه ی ئه وه یه، بوچه ایرای قه شه به ئه بووبه کری گوتوه: (به خودا ئه مه پیغه مبه ری ئه م میلله ته یه، هیچ که سیک له سیبه ری ئه م داره دا دانه نیشتوه له پاش عیسای کوری مه ریبه، جگه له محمه د.) هاوشیوه یی و له یه کچوونی هه ر دوو قسه که وا به هه له دا ده بات، که هه ر دوو کپان یه ک قسه بن و له نه ستوراوه کراون، ئه وه پیش له سه فه ری دوهم بوه، که محمه د له گهل مه یسه ره دا رویشته و. ده ییت سه فه رینه بووبه کر له گهل محمه د، که له گیرانه وه که ی ئین مه نده دا ها توه له سه فه ری دوهمدا ییت، که له گهل مه یسه ره دا رویشته و، تویش ده زانیت هاوشیوه ی هه ر دوو قسه که وا فه رز ناکات، که هه ر دوو کپان یه ک قسه بن، به لکوو له وانیه له یه کچوونی هه ر دوو باسه که له گهل ئه وه یگوتوویه تی جیاوازه، به تاییه تی ئه گه ر له یه کچوونی

له واتادا بېت، به بئ فوڼه تیکي وشه کانیش وهک لېره دا دپاره، نه وهی نه وه نیه که نه ستورا به مه یسه ره ی گوتوه و نه وهی بوچه پرايش نیه که به نه بووبه کړی گوتوه، نه وه یس هیچ نیه جگه له هه لپه ستنی حیکایه تخوانان، له واقیعدا شتیکی تر نیه جگه له سه فو رکړدنې محمه مد له گه ل مه یسه ره و سه فو رکړدنې له گه ل نه بووبه کړدا. له م گېرانه وه دا دوو شت هه یه بوونه ته هو ی دوو جار به هه له داچوون: په کیکیان ناوی قه شه که له هه ردوو کیاندا بوچه پرايه، به مه دا حیکایه تخوانان به هه له دا چوون، که سه فو ری نه بووبه کړ له یه که م سه فو ری پېغه مبه ردا بوه. دوه م: نه وهی بوچه پرا باسیکړدوه هاوشیوهی نه وه یه که نه ستورا گوتووبه تی، نه مه یس وای کړدوه که خاوه نی سیره ی حله بی به هه له دا بچیت، که سه فو ره که یته بووبه کړ به سه فو ری دوه م له قه لم بدات، به لام له حه قیقه تا سه فو ری نه بووبه کړ له گه ل محمه ددا بو شام سه فو ریکی جیا له مانه بوه، نه له سه فو ری یه که م نه له دوه م دا بوه و له و به ینه دا بوه. بو یه حافز کوری حه جر له سه ر نه وه وه ستا وگوتووبه تی: (له وانه یه سه فو ری نه بووبه کړ له گه ل پېغه مبه ردا بو شام له سه فو ریکی تر دا بوو پیت، پاش سه فو ره که ی له گه ل نه بووتالییدا). نه مه یه له گېرانه وهی ئین مهنده دا هاتوه، نه گه ر بلیم چوڼ ده بېت بوچه پرا و نه ستورا بکه ی به یه ک، بوچی نه وه قه شه یه له چیروکی مه یسه ره، نه ستورا بوه و له چیروکی نه بووبه کړ بوچه پرا بوه؟ ده لیم: محمه مد که سه فو ری یه که می کړدوه بو شام له گه ل نه بووتالییی مامیدا له تمه نی نو سالییدا بوه، له و شوینه ی لپی دابه زین قه شه یه ک هه بوو ناوی بوچه پرا بوه، محمه دی بینیه، نه وهی حیکایه تخوانان و گېره وان باسیان کړدوه، پی گوتوه. ئینجا که محمه دگه بیشته تمه نی بیست سالی، سه فو ری له گه ل نه بووبه کړ کړدوه بو شام، واته پاش بانزه سال له سه فو ری یه که می و بوچه پرا تا نه و کاته ی له ژياندا ماوه، نه بووبه کړی بینیه و نه وهی پی گوتوه که گوتووبه تی. ئینجا که تمه نی محمه دگه بیشته ته بیستو پینچ سالی، واته پاش پینچ سال له سه فو ره که ی له گه ل نه بووبه کړدا، دیسان سه فو ری کړدوه بو شام له گه ل مه یسه ره ی غولامی خه دیجه دا، له وانه یه له سه فو ره دا بوچه پرا مرد بېت، قه شه نه ستورا له دوا ی نه و هات بېت بو نه و که نیسه یه، نه ستورا محمه دی بینیه و نه وهی پی گوتوه که گوتووبه تی، یان نه وهی به مه یسه ره ی گوتوه، به شتیوه یه کی جیاواز له گه ل گېرانه وه کاند، نه مه نه گه ر شوینه که و که نیسه که و داره که، که له ژر سبیه ریدا دانیشتون نه وانه ی پېشتر بن، نه گه ر دوو دار و دوو که نیسه و دوو قه شه ی جیاواز نه بن، هیچ نا کوکیه ک و کیشه یه کی تیدا نیه و پو بیست به کو کړدنه وه و سازان ناکات. نه گه ر نه مه رووی دابیت، نه وه محمه د سی سه فو ری کړدوه بو شام: یه که م له گه ل نه بووتالییی مامی، دوه م له گه ل نه بووبه کړدا، سبیه م له گه ل مه یسه ره دا. ئیمه نه گه ر سه فو ره که ی له گه ل مه یسه ره به دوه م ناو به ین، وهک له کتبه کانیا ندا له سه ری رو بیشتوون، نه گینا سه فو ری سبیه مه نه ک دوه م. نه وهی له سه فو ره دا جیگه ی ناوردانه وه یه، مه به ستم سه فو ره که ی له گه ل نه بووبه کړ بو شام، هیچیان له باره وه باسنه کړدوه، وهک له سه ر دوو سه فو ره که ی تر دواون، له سبیه ری هور و دوو پهریه که دا بوو پیت. نه م گېرانه وه یه که پېشبینی هه والی نه م سه فو ره ی کړدوه، ته نانه ت جوړی داره که پیشیان دپار ی کړدوه، که له ژبریدا دانیشتون وگوتوویانه داری کونار بوه، نه گه ر نه مه راست بېت، که کونار بوه، قسه ی هه ندیکیان پوچ دهرده چیت، که گوتوویانه نه م داره له زه مانی عیسا ی کوری مه ری مه وه. ماوه ته وه، له بهر نه وهی کونار نه م تمه نه درېزه ناکات

سه فو ره که ی له گه ل زوبیری مامی دا بو یه مهن نه وهی باسیان کړدوه له سه فو ره کانی، سه فو رکړدنې له گه ل زوبیری کوری عه بدولمو ته لییی برای باوکی و عه باسی مامی بوه بو یه مهن، نه م دوو مامه ی که دهرچوون بو سه فو رکړدن بو یه مهن محمه دیان له گه ل خو باندا بردوه و له و کاته دا تمه نی حه فده سالان بوه، له سیره ی حه له پیدا ده لیت: "له و کاته دا که تمه نی ده سال و شتیکی بوه" له شوینی تر دا ده لیت: حه فده سال تمه نی بوه، له گه ل زوبیری کوری عه بدولمو ته لییی برای باوکی بو یه مهن سه فو ریکړدوه" سه فو ریکی ئاسایی بوه، باسیان له سبیه ری هور و دوو پهریه که نه کړدوه، هه روه ها باسی قه شه یان نه کړدوه له که نیسه دا، که محمه دی بینیت و ئامازه به پېغه مبه ر بوونی بدات، وهک نه ستورا و بوچه پرا، به لام شتیکی تری له عاده ت به دهریان باسکړدوه، خاوه نی سیره ی حه له بی له پاش دهر پرنی پېشوو ده لیت: به دو لیکدا رو بیشتن که نیره حو شتریکی لی بوو نه یده ه بشت که س له وپوه پروات، کاتیک یه کیک له حو شتره کان محمه دی بینی، چوکی دا و سنگی خو ی به زه وییه که دا نووساند، پېغه مبه ر له حو شتره که ی دابه زی و سواری نه و

نېره حوشره بوو، تا له دۆله که په ريبه وه و ئينجا دابه زى و وازى لېږينا، که گه رانه وه له سه فهره که يان به و دۆله دا تېپه رين، بينيان دۆله که هه لده قولئ و پره له ناو، پېغه مبه ر گوتى: به دوامدا بېن، ئينجا خوئ دا له ناوه که و خودا ناوه که و وشک کرد، کاتېک گه بيشتنه مه ککه و باسى نه وه يان کرد، خه لکه که گوتيان هم غولامه پېگه خوى ده بېت نازانم نه و نېره حوشرانه چوڼ رېگرى ده که له که سيک بيه وېت له وېوه يروا! هيچ بازدانېکى نېرانه و که لبه يان نيه، به لکوو نه وه هه يه ددانيان هه يه و يه ک لېدانى شمشير ده توا بېت له جې خويان بيانوه ستېنېت. نه گه ر نه و حوشره له و کاته ي محمه دى بينيېت چوکى دا بېت، وا بېت دلنيا بوون لې و له نياز خراپى، بۆيه ده بوايه وازيان لئ بېږنايه و به رې خوياندا پړو بيشتنايه، چى وای له محمه د کرد، له دواى چوک دادانه که ي سوارى بېت؟ ناي محمه د ويستى قه ومه که ي نه وه بينن، چهنه نازا و به جهرگه و له حوشره که ي خوى دابه زى و سوارى نه و بوو، ئينجا وازى لېږينا، نه گه ر بلېن له بهر نه وه سوارى بوه، که پاش رېگه پېدانيان نه گه رېته وه و هېرش نه کاته وه سهر قه ومه که ي، ده لېين نه وه لې لې تېده گه ين که حوشره که به قسه ي نه وان، محمه دى ناسيوه و وه ک ريز و پېزانېک چوکى بۆداه، ناشيت بگه رېته وه و هېرش بکاته وه سهر قه ومه که ي، مادام محمه ديان له گه لدايه، نه گه ر نه و شته له نارادا بوايه، پاش نه وه لې وازى لېږينا و بهر لاي کرد، ده يتوانى هېرشى بکاته سهر يان، به لام هم حيكايه تخوانانه ده زانن چوڼ قسه هه ل بيه ستن، به لام ئيمه ده مانه وېت له سهر همه قسه بکه ين، له بهر نه وه هيچ ناموئى تېدا نيه، که سوارى حوشرىکى ناوها بېت، به لام همه پيوستى به بوئ ريبه کى شپتان هه يه، هېزى عه سه بى خوى ده وېت، که هه ردوو کيان له محمه ددا بوونى هه بوه. به لام باه تى ناوه که که له و کاته ي محمه د خوى لېداهه خودا وشکى کردوه، ده لېين محمه د له کاتى پېغه مبه رايه تيدا شتى له و جوړه ي نه کردوه، چوڼ له پېش پېغه مبه رايه تى ده يکات، قورئان راستگوترين شايله ته له سهر همه نه مه يه سه فهره زانراوه کانى محمه د که له کتېبه کانياندا باسيان کردوه، حه وت سه فهره، سې بۆ شام و چوارى بۆ يه من، خاوه نى سيره ي حه له بى له (امتع) هوه وه ريگرتوه، ده لېت: حه کيمى کورى موزايه جليکيله جله کانى توهامه له بازارى حه باشه کرى و هېناى بۆ مه ککه. بوه هوى نه وه ي که خه ديجه محمه د له گه ل مه يسه ره ي کوئيله يدا بېرېت بۆ بازارى حه باشه بۆ نه وه لې و جله ي "کراس" هى بۆ بکړت.

هم هه واله وا حکوم ده کات، محمه د بۆ بازارگانى خوى چوه بۆ بازارى حه باشه، هيچ که سيک به کړيگرتي نېناردوه، همه پېش نه وه ي خه ديجه بېرېت بۆ بازارى حه باشه و بۆ شام. همه پشنگيرى نه وه ده کات، که پېشتر باسما ن کرد و گوتمان محمه د پېش نه وه ي بازارگانى بۆ خه ديجه بکات، بازارگانى کردوه، نه گه ر نه وه يشى کردېت که وا بېت سه فهرى زوريشى کردوه، له بهر نه وه ي بازارگانى له و کاته دا بئ سه فهر نه بوه، به لام حيكايه تخوانان باسيان له هيچ سه فهرکيان نه کردوه، جگه له وانه ي باسما ن کردن له پېشدا.

نامازه بۆ نه وه هه يه که سه فهرى کردېت بۆ حيره، حه جهر، ولاتى به حره ين، به يتومه قده س و کوشکه کانى بابلى بينوه. له و باره يه يشه وه قسه کانى بۆ عوده ي کورى حاته مى ته ي کردوه، ده لېن کاتېک عوده ي هات بۆ لاي، نه وه ي پئ گوتوه: له وانه يه نه ي عوده ي نه وه ي رېگرېت لېده کات بېته نېو هم ئايينه وه نه وه بېت، که واده بينيت نه وه ي دواى هم ئايينه که وتوه، هه موويله و خه لکانه ين، که سه رگه ردان و لاوازن و نه وانه ن هېزيان نيه و عه رهب پړويستيان پېيان نيه و فرې داون، به خودا وای لېدېت؛ پاره نه وه نده لېيان زياد ده بېت که که س نه بېت بيبات. يان نه وه ي رېگرېت لېده کات بېته ئايينه که وه و ابرانيت دوژمنمان زوره و ژماره مان که مه، حيره ده ناسيت؟ گوتى: نه ميبنيوه به لام گويم لئ بوه، گوتوويه تى: به خودا (له شوئېکى تردا و باس کراوه، گوتوويه تى به وه ي گيانم به ده ستيه وه يه) وای لېدېت که ژاوه له حيره وه ده رېچېت و بگاته مه ککه و به ده ورى مالدا (که عبه) سووور بخواته وه و بئ نه وه ي که سى له گه لدا بېت. له باسيکى تردا گوتوويه تى؛ وای لېدېت گوئت له وه ده بېت که ژن له قاديسيه (دېبه ک بووه له دوربه رى کوفه) به سهر حوشره وه ده رېچېت و بروا سهر دانى مالى خودا بکات و له هيچ نه ترسېت، يان له وانه يه نه وه رېگرېت لېبکات بېته هم ئايينه وه، که بلېت پاشايه تى و سه لته نه ت بۆ خه لکى تره، به هېزى خودا، وای لېدېت، گوئت لېبکات کوشکه سپيه کانى بابل بۆيان کراوه ته وه.

نه و قسانه ي بۆ عوده ي که گوتوويه تى: حيره ده زانېت؟ وا حکوم ده کات که بيناسيت و سه فهرى

ئەوۋىيى كىردۈە و، بەو شىۋەيە باسى كۆشكە سىپىيەكانى كىردۈە، ئەمەيشئەوۋە دەگەيەنئىت كە بىنىۋىنى.

دەيىت لېرەدا بۇ درىژەدان بەم باسە، لە سەر قسەكانى بۇ عودەى كورى حاتمە بوەستىن، ئەگەر تىرامانى تىدا بكەين، دەبىننن محەمەد بە جىاوازىبى عادەتى لە قسەكىردن لەگەل خەلكى تردا، قسەى لەگەل عودەيدا كىردۈە، بۇ بانگەشەكىردن بۇ موسولمانبوۋىنى، واى لېكردۈە ئارەزوۋى مادىبى لا بوروۋىنئىت، پىي گوتۈە: پارە بە لېشاو بەسەرىاندا دەبارىت بەم نىكانە، كە كەس نەيىت بىبات، پاشايەتى و سولتەنەت بۇ ئەوان دەيىت، گوتت لەوۋ دەيىت كە كۆشكە سىپىيەكانى بابل كراوۋ دەبن بۇيان، ئەم قسانەى لەگەل بانگەشەى محەمەددالە شىۋەدا يەكناگرنەوۋە. بانگەشەى لە سەر ئەوۋە كىردۈە، خەلك لە كىفر و چەواشە رىزگار دەكات و، ھەر كەسبىك رازىيىت، پاداشتىبەھەشت و رەزامەندىي خودايە، نە پارە و نە پاشايەتى و نە سەلتەنەتىشى لە شوپىنكى تر باسنەكىردۈە، بەلام محەمەد كە عودەى ھات بۇ لاى، پىاوپكى خاۋەن پىگە و شەرىف و بەرىزى عەرەبى جاھىلىەت بوە، لەگەل ئەوۋەيشدا ئايىنى ھەبوە، لەبەر ئەوۋەى نەسرانى بوە و بتى نەپەرستۈە، واى بە حىكمەت زانىوۋە لە بانگەشەكىردنى بۇ موسولمانبوۋن ئامانجەكانى بۇ ئاشكرا بكات، كە لە پىشت بانگەشەكەوۋەيە. وەك باسمان كىرد، ئەوۋەى پى گوت كەگوتوۋىەتى. لەمەدا بۇت دەردەكەوۋىت، محەمەد چەند ئاگادار و وريا و توند و بەھىمەت بوە، بە تەنيا و لەمالەكەى نەيىت، ئەو قسانەى بۇ عودەى نەكىردۈە، كە عودەى ھات بۇ لاى بۇ مەدىنە، چوو بۇ لاى محەمەد لە مزگەوت، محەمەد پىرسىارى كىرد و گوتى، ئەم پىاۋە كىيە؟ گوتى: عودەى كورى حاتمە، ھەلسا و بردى بۇ مالەوۋە. كە چوۋە مالەوۋە، سەرىنكى ھەلگرت كە رىشالى دارى تىدا بوۋ، پىي دا و گوتى: لە سەر ئەمە دابنىشە. عودەى گوتى: نەخىر تۇ دابنىشە. گوتى: دەيىت تۇ دابنىشە، عودەى لە سەرى دابنىشت و خۇى لە سەر زەوۋىيەكە دابنىشت و قسەى لەگەل كىرد. ئەگەر لە مزگەوت قسەى لەگەل بىكردايە بە ئامادەبوۋنى خەلك، لەوانەيە ئەو قسانەى بە گوتىدا دا بەو عەقلىەتە، موسولمانان پىيان خۇش نەبوايە.

لەمەى پىشۋەوۋە لە سەر شاندى عەبدولقەيس باسكراوۋە، مالەكانىان لە بەحرەين و ئەوانەى لە نىك عىراق بوۋن، كاتىك چوۋن بۇ لاى پىغەمبەر، قسەى لەگەل كىردن، باسى جۇرەكانى خورماى ولاتەكەيان بۇ كىردن، گوتى: بەرىكتان ھەيە ناۋى ئەمەيە و بەرىكى تر ئەمە. پىاوپكىان پىي گوت: بە سەرى باوك و دابىكم ئەى پىغەمبەرى خودا ئەگەر لە ناۋەرستى ھەجر "خوار بەحرەين" لەداىكبوۋمايە ھىندەى ئەم زانىارىيانەى تۇم نەدەبوۋ، شاىەتمان دەھىنم كە تۇ پىغەمبەرى، پەيامبەرى خودا پىي گوتن: زەوۋىيەكەتان خرايە بەردەستم لەو كاتەوۋەى، كە ئىوۋە دابنىشتن لە سەرەوۋە بۇ خوارەوۋە تەماشام كىرد ئەم قسانەى وا نىشان دەدەن كە سەفەرى بەحرەينى كىردۈە و ھەجرى بىنىوۋە، بەلام قسەى زەوۋىيەكەتان خرايە بەردەستم لەو كاتەوۋەى كە ئىوۋە دابنىشتن، قسەيەكە بۇ جىگىركىردنى ئەمانە لە سەر باۋەر بوۋن بوە.

لەم شىۋە باسە لە چىرۋكى ئىسرايش روى داۋە، لەوۋەى محەمەد لە بەرەبەيانى ئىسرادا دەرچوۋە بۇ مزگەوت و بۇ ئەوۋەى باسى ئىسرا بۇ قورەيش بكات، لە دەورى كۆبوۋنەتەوۋە وئەبوۋبەكرىشيان لەگەلدا بوە، باسى ئەوۋەى بۇكىردوۋن، ئەو شەوۋە چوۋە بۇ بەيت مەقدەس و بۇ بەپانىيەكەى گەراۋەتەوۋە بۇ مەككە، لە پىاۋانى قورەيش ھەبوۋن كە سەفەريان بۇ مەقدەس كىردبوۋ بىنىبوۋيان، ئەبوۋبەكرىش بىنىبوۋى، موتەم كورى عودەى گوتى: ئەى محەمەد باسوخواسى بەيت مەقدەسمان بۇ بكە، وىستى درۋكەى دەرېخت. لە لايەكى ترەوۋە دەلېن، ئەو كەسەى ئەوۋەى پى گوتۈەئەبوۋبەكر بوە، گوتوۋىەتى: لەو بارەوۋە قسە بكە، من چوۋم بۇ ئەوۋەى، بەوۋە وىستوۋىەتى راستگۆيى بۇ قەومەكە دەرېخت، محەمەد گوتى: بە شەو چوۋم و بە شەو گەرامەوۋە، جىرىلى بۇ ھات و بە بالەكانى وىنە و شىۋەى بۇ دىارىكىرد، واى لە پىغەمبەر كىرد باسى بكات و گوتى: دەرگايەكى لەو شىۋەيە و لەو جىگەيەدايە، دەرگايەكى واىە و لەو شوئەدايە، ئەبوۋبەكرىش گوتى: راستت فەرموو، شاىەتمان دەھىنم كە تۇ پىغەمبەرى خوداى، تا قسەكانى تەواۋ كىرد.

ئەمەمان لە سىرەى حەلەبىيەوۋە گواستەوۋە، كە كۆكراۋەترىن كىتپى بەسەرھاتەكانە بۇ قسەى حىكايەتخوانان، وەك دەبىننن گىرەوان بەدرىزى باسى وەسفى بەيت مەقدەس لە لايەن محەمەدەوۋە ناكەن، زۇر بەناروۋنى دەلېن دەرگايەكى واىە و لەو شوئەيە، ئەگەر ئەوۋەيان

به درېژې باس بگرداپه، ده مانتوانی له وهدا شتیک هه لپښچینین بو ټه وهی بگینه زانینی
 حه قیقه ت. ټه مه به لگه ی ټه وه په که سه فهری کرده بو بهیت مه قدس و له سه فهره کانی
 پیش پیغه مبرایه تی بینویه تی. ټه گهر خه لکیک ی زور له بازارگانانی قوره یش و
 له وانه یشنه بو به کر که له مندالییه وه هاورپی پیغه مبر بو، سه فهری بهیت مه قدس پان
 کردیت، بوچی له وانه نه ییت که پیغه مبر یش سه فهری کردیت و بینیت. ټه وه ی پالی پیوه
 ناون و بوته هوکاری سه فهر کردیان، یه ک شته ټه ویش بازارگانیه. زانیمان محمه د پیش
 پیغه مبرایه تی و پیش ټه وه ی بازارگان ی بو خه دیچه بکات به خو ی بازارگان ی کرده،
 له گه ټه بو به کردا چوه بو شام بو بازارگان ی. ټه وه ی مایه ی ټیرامانه لیره دا، که موعه م کوری
 عوده ی کاتیک پرسپاری له محمه د کرده، وه سفی بهیت مه قدس ی بو بکات، محمه د
 یه که مجار ویستویه تی داوای لپوردنی لپیکات وگوتویه تی: "به شه و چوم و به شه و
 گهرامه وه" وه ک ټه وه ی له م قسه یدا واپیت، که وه سفه که ی به باشی نازانیت، له بهر ټه وه ی
 رویشتن و گهرانه وه ی له شه ودا بو، به لام ټه مه ی بو ټه وه گوتوه که باسی بکات وه سفه که ی
 کاریگه ری زیتری له سه ری ان هه ییت و واپان لپیکات باوهری پی بکن و ټیمان ی پی بهین، که
 له وه سفه که ی راستی کرده و هیچ هه له یه کی ټیدا نه بو، هه روه ها ټه گهر هه له یشی کرد
 بیورن، له بهر ټه وه ی به شه و رویشتوه و گهراوه ته وه، له وه یشدا به هانه په کی قبولکراوییه،
 ټه گهر به جوانی و راستی باس و وه سفی نه کات
 پیگومان ټیسرا پروی داوه، به لام وه ک خه ورتیک که محمه د له خه ودا بینویه تی، وه ک له کاتی
 قسه کردن له سه ر ټیسرا باسیده که ین، به لام هه ندیک هه ن ده لپن ټیسرا حه قیقه ته و له کاتی
 هو شداری و به خه به ریدا پروی داوه، نه ک خه ورتیک ییت له خه ودا بو ییت و، به لاشه ی رویشتوه
 نه ک به روچی. له سه ر قسه ی ټه وانه ییت هیچ پیویست ناکات جبریل به وینه ونموونه وه به
 بالیه وه ییت بو لای محمه د، واته پیویستی نه کرد که جبریل نه خشه ی بهیت مه قدس له
 سه ر بالی بکیشیت و محمه د ته ماشای بکات و بو کافره کانی قوره یش وه سف و باسی بکات،
 له بهر ټه وه ی محمه د وه ک ده لپن بهیت مه قدس ی به چاوی خو ی له کاتی هو شداریا بینویه،
 بو یه هیچ پیویستی به ته ماشا کردن ی نه خشه ی وپناکراوی سه ر بالی جبریل نه بو
 ټه گهر واپیت که گوتوویانه، جبریل به وینه ونموونه وه له سه ر باله کانی بو هیناوه، هیچ
 راستنیه وری ټیناچیت، مه گهر ټیسرا خه ورتیک ییت که محمه د له خه ویدا بینیت، له بهر
 ټه وه ی خه ون و له خاوه نه که ی ناکات که یه کلا ییت له وه ی به ته وای و وردی باسی ټه وه
 بکات که بینویه تی، هه روه ها له وانه یه پاش له خه و هه لسان هه ندیک ی له بیرکات، له ویدا
 له وانه یه محمه د پیویستی به وه ییت جبریل ییت و وینه ی بهیت مه قدس ی بو بهینیت و
 ته ماشای بکات، بو ټه وه ی وه سفی بکات بو کافره کان. هه روه ها زانیت ټه وه ی پرسپاری له
 محمه د کرد باسی بهیت مه قدس بکات، موعه م کوری عوده ی بو، له گیرانه وه یه کی تردا
 ټه وه ی پرسپاری لیکر دوه ټه بو به کر بو. با ټه وه دانپین که ټه م گیرانه وه یه راسته، له وانه یه
 محمه د وه سفی بهیت مه قدس ی له ټه بو به کر وه وهرگرتییت، ټه بو به کر که زانی محمه د
 وه سفی بهیت مه قدس ده زانیت، ټه و پرسپاره ی له محمه د کرده بو ټه وه ی ټه و وه سفه بیته
 به لگه پیراستگویی و باوهری پی بکن و ټیمان ی پی بهین، ټه م کارانه له ټه بو به کر به دوور
 نابینریت، له بهر ټه وه ی هاوریه کی به ریزی بو و خاوه ن نهینیه گوره کانی بو له سه رجه م
 ژبانیدا، له پیش و پاش پیغه مبرایه تی، وه ک ټه وه ی له سه ر محمه د باسیان کرده، که ده لپت
 من و ټه بو به کر وه ک ټه م دوانه "وه ک برا توت و هه لمه فوته ی په نجه کان" ین، ټه گهر
 پیشکه و ټیم پیم ده گه ییشته وه و ټه گهر پیشکه و ټییت پی ده گه ییشتمه وه
 لیره دا یه ک شت ماوه، پیش ټه وه ی کو تایی به باسه که مان بهین بو ټه وه ی له سه ر ټه م با به ته
 باسی بکن، ده لپن: شانده که ی عه بدولقه یس "پیشتر باسکرا" کاتیک سه ری ان سورما له
 وه سف کردن ی ولاته که یان له لایه ن محمه د وه، پی گوتن: زه ویه که تان هات بو لام له و کاته ی
 که دانیشتون و ته ماشای سه راپایم کرد له خواره وه بو سه روه. ټه وه ی له م ده ریرینه دیاره که
 واکوم ده کات ټه رزه که به خو ی هاتیت بو لای نه ک وینه ی یان له نمونه ی، به جیاواری
 له گه ل بهیت مه قدس که جبریل نه خشه که ی به وپناکراوی له سه ر بالی هیناوه بو، نه ک
 بهیت مه قدس خو ی ییت بو لای. ټه مه یه ویستمان که خو ټه ر ناگدار ییت تا له و باره وه
 چاوکراوه ییت

خوینیشاندانی بو تیره کان

به و ناونیشانه وه باسی ده کهین که نووسه رانی به سه رهاته کانگو توویانه، نه گهر نا نه وهی له م به شه دا بو خوینهر روون ده بیته وه، محمه د چ هیمه ت و توندوتولی و زه بریکی هه بوه و له سه ری پرویشته، دوور له دوودلی و سه بریکی ییکوتایی فراوان و بهرگه گرتنی بی بیزاربوون و ئاواتی بی دایران، حه قی خویه تی ناوی بنین "به گور و سه بر" که دوو کوله کهی سه ره کهین بو بنیاتنانی بانگه شه کهی و سه رکه وتنی، وه ک دواتر روونی ده کهینه وه
زهره خساندن

نه وهی کتیبی به سه رهاته کانی خویندیته وه، ده زانیت که محمه دموکوربوه له سه ر بانگه شه کردن. به ده برینیکی تر، کاتیک پیغه مبه رایه تی بو هات، یه که مچار کاره که له نیتوان خوئی و خیزان و خزمانیدا قه تیس بوه، حه له بی له سیره ته کهی له حافزی ئین که سیری گواستوه ته وه، ده لیت: "خیزانه کهی باوه ریان پی کرد، پینش هه موانیش خه دیجه و زهید و ئوم نه یه منی ژنی زهید و عه لی "بیگومان خه دیجه یه که م که س بوو باوه ری پی هینا، له بهر نه وهی نه و جیگیری کرد له سه ر بیری پیغه مبه رایه تی و نه وای لیکرد بوپرانه له سه ر نه و کاره پروات، وه ک پینشتر پاسمان کرد. ده ستپیشخه ری نه مانه له باوه رپروینانیا، هیچ سه رسورمانیکی تپدا نییه، به لکوو کاریکی ئاساییه، له بهر نه وهی له یه ک مالدا له گه لیدا ژیاون، نه و سه روک و گه وره یان بوه و کاروباریانی بهرپوه برده، خه دیجه ژنی بوه و خوئی ویستوه و نه ویش خوئی ویستوه، زهید به خبوکراوی و غولامی بوه، که خه دیجه پی به خشیوه له و کاته وهی که ماره ی کرده، ئینجا نازادی کرده و دواتر له ته منه نی هه شت سالیدا به خپوی کرده. له و باره وه قسه بو خه لک ده کات و ده لیت "زهید کورمه و میراتی بو منه و میراتی منیش بو نه و ده بیت" ئوم نه یه من، به ره که تی حه به شییه، که وه ک که نیه ک له باوکییه وه بوئی مایه وه، نه و له خوئی گرتوه، پاش نه وهی دایکی کوچی دواپی کرده، که پی ده گوت: تو دایکمی له پاش دایکم. به لام عه لی کوری مامی بوه، له و کاته دا ته منه نی نه گه بیشتبوه هه شت سال و، نه و له ماله کهی خویدا له خوئی گرتبوو، له پینش نه وهی وه حیی بو بیت، له پینش پیغه مبه رایه تییه وه لای نه و ژیاوه. محمه د به خپوی ده کات و نانی ده داتی، له بهر نه وهی که له و کاتانه دا قوره ش تووشی قهیرانی نه داری و قاتوقری بوون و نه بووتالیب مندالیک زوری هه بوو، پیغه مبه ری خودا به عه باسی مامی گوت: نه بووتالیبی مامت مندالی زوره، خه لک له ته نگانه دا فریای یه کتر ده که ون، با له وه دا باری سوک بکه ینو منداله کانی که م بکه ینه وه، تو یه ک مندال به ره و منیش یه کیکیان، هاتن بو لای و پینان گوت: ئیمه ده مانه ویت قورسایی منداله کانت له سه رت که م بکه ینه وه، تا خه لک له م باره ده رده چن، نه بووتالیب پی گوتن: نه گهر عه قیلیم بو به جی بپیلن، ده لیت: گوتوویه تی چیتان ده ویت بیکه ن. پیغه مبه ری خودا عه لیی برد و له خوئی گرت و عه باسیش جه عفه ری برد و له باوه شی گرت و عه قیل و تالیبان به جپیشت و، عه لی لای پیغه مبه ری خودا مایه وه

نه گهر عه لی له کاتی پیغه مبه ربوونی محمه ددا مندالیک ته منه هه شت سال بوه، له گه ل نه مه یشدا پیغه مبه ر به خپوکه ری بوه و له گه ل نه ودا له ماله کهی دا ژیاوه، سه رسوره ینه ر نییه که باوه ری پی بکات، به لکوو عاده ت و شتیکی ئاساییه که هه رچییه کی بویت به دوایدا بچیت و به قسه ی بکات و، هه ر قسه یه ک بکات به راستگویی بزانت. له سیره ی حه له پیدا له (الامتاع) وه وه ریگرتوه ده لیت، به لام عه لی موشریک نه بوه، واته به هیچ شیوه یه ک هاوبه شیی بو خودا دانه ناوه، له بهر نه وهی له گه ل پیغه مبه ردا بوه و وه ک یه کیک له منداله کانی له خوئی گرتوه و، له گه ل بوچوونی نه ودا بوه له هه موو کاروباره کاند، هیچ پیویست ناکات که بانگه پینش بکریت بو موسولمانبوونی

نه وهی ده بیینین نه وهیه، نه م گهیرانه وهیه له هوکاری موسولمانبوونی عه لی راستنییه، به لکوو له وه وه نیه که هه له ستراییت، وه ک قسه ی گهیره وه له دوا باسه کهیدا: (وایکرد چوو بو لای پیغه مبه ری خودا بوو به موسولمان) له بهر نه وهی عه لی له و کاته دا له مالی محمه د ده مینیتنه وه، هیچ واتایه کی نییه که بلیت چوو بو لای پیغه مبه ری خودا، چوون ده جیت بو لای که له یه ک مالدا له گه لیدا ده زیت؟ نه وهی راست بیت که خاوه نی (الامتاع) باسی کرده، کورته ی قسه که مان نه وهیه، باوه رداریی نه مانه له سه ر بنه مای فیکر و عه قل نه بوه، به لکوو نه مه ره دووکه وتن و لاساییکردنه وه بوه. له بهر نه وه بوه، نه وان له سه رجه م کاروباره کانیان دا سه ر به

محهمد بوون.

ئەوێ شایانی باسە لێرەدا ئەوێ، ئەگەر بۆ درێژە پێدانیشت، نووسەرانی بەسەر هاتەکان، باسی پێشینیان دەکەن کە بوون بە موسولمان، دەبینین جیاوازی لە شانازی پێوه کردنی بەمە ی پێشەوێ دەربارە ی عەلی، هەندیکیان دەرخەنە لای عەلی کورێئە بووتالیب و هەندیکیان دەبێنە لای ئەبووبەکر، لەگەڵ ئەوێشدا ئەوێ لە پێناگاییبووندا بوو، لەوێ کە باسیان کردو، لە گێرانەوێ کانیاندا، ئەوێ نووسیویانە سەر سورمان دروست دەکات. ئەوان باسی ئەوێیان کردو کە نیشانە ی ئەوێ و بەروونی دیارە، ئەبووبەکر باوهری بە محهمد هەبوو، پێش ئەوێ جبریلی بۆ بنێرێت و پێش ئەوێ عەلی لەدایک بێت، هەر ئەوان باسی ئەوێیان کردو، پێش پێغەمبەراییەتی هاوهری پێغەمبەر ی خودا بوو و هەر ئەو سەردانی کردو لە مالهەکی و قسە ی لەگەڵ کردو، هەر ئەوان ئەو باسانەیان کردو لە سەر پێغەمبەر کە کردوویانە، گوایە گوتوویەتی: من و ئەبووبەکر لەم کارەدا وەک ئەسپی گەر و بووین، کە پێشکەوتم لە دوامەوێ بوو کە ئەو پێشەوێ کەوت من بەدوایەوێ دەبووم. دەحلا ن لە سەر ئەم فەرموودە قسە ی کردو و دەلێت: ئەمە ئاماژە ی بۆ ئەوێ هەردووکیان لەگەڵ تاکێرستیدا تێکەڵ بوون. لە سیرە ی حەلەبی دەلێت؛ کە ئەبوونە عیم لە هەندیک هاوێلان وەرێگرتو، گوتوویانە ئەبووبەکر پێش پێغەمبەراییەتی باوهری بە پێغەمبەر هێناو.

ئێمە هیچ گومانێکمان لەوێدا نییە، ئەبووبەکر پێش هاتنی جبریل زانیویەتی چی لە بیر و هۆشی محهمددا لە بارە ی پێغەمبەراییەتی خول دەخواتەو، ئەو ئامانجە چیه کە هەولی بۆ دەدات، بۆیە پاش هاتنی پەيامە کە بێ دوودلی باوهری پێدەکات. لە گێرانەوێ بەک لە سەر پێغەمبەردا هاتو، گوتوویەتی: "هیچ قسە یە کم لە سەر ئیسلام لەگەڵ یە کێکدا نە کردو کە رازی بێت و قسە کە مەرەت نە کاتەو، جگە لە کوری ئین ئەبی قەحافە، کە قسە م لەگەڵدا کرد یە کسەر پێم رازی بوو و پێی هەلسا. ئەبووبەکر بەوێ نەوێستا، لە پێش هەموو کەسێکەو بە باوهر بە محهمد بێنێت، بەلکوو یە کێک بوو لە بەوێ فاتی ن کەس بۆ بانگە شە کردنە کە ی و، بەنێنی داوای لە خەلک کردو بۆ باوهر هێنان پێی، تا بەو بانگە شانە ی لە سەرەتاوێ عوسمانی کوری عەفان و زوبیری کوری عەوام و تەلحە ی کوری عوبەیدوللا و چەند کەسی تر کە خاوەن بەسەر هاتەکان باسیان کردو باوهریان پێ هێناو. چۆن عەلی لە پێش ئەو دەلێت لە موسولمانبووندا، کە زانی ن موسولمانبوونی عەلی لە سەر عەقلانیەت و بیرکردنەوێ نەبوو، بەلکوو وەک بەدواکەوتن و لاساییکردنەوێ بوو.

ئەمە و با بگەرێنەوێ بۆ ئەوێ باسی دەکەین، محهمد کە خێزان و خزموخێشی باوهریان پێ هێناو، وەک پێشتر باسمان کرد، بەنێنی هێشتیەوێ و بانگە شە ی خودا پەرستی بەنێنی کردو، خەلکانێک بە داوی کەوتن کە بە گشتی لە پیاو و ژنە سەرگەردان و لاوازه کان بوون، لەم کارەیدا سێ سال بەنێنی خەریکی بانگە شە بوو. ئەوانە ی بوونە موسولمان ئەگەر بیانویستایە نوێز بکەن بەنێنی دەرۆشستن بۆ پێچوپەنا و خۆیان لە کافرەکان دەشاردەو، لە کاتێکدا سەعد کوری ئەبی وەقاس لەگەڵ کۆمەلێک موسولماندا لە پەنایە ک لە پێچوپەناکانی "واتە لە نێوان دوو شاخدا" مەککە خەریکی نوێزکردن بوون، هەندیک کافریان لێ پەیدا بوو، قسەیان پێ کردن و بە عەبیه کاریان لە قەلەم دان، تا کردیان بە شەر، سەعد کوری ئەبی وەقاس بە چەناگە ی حوشرە کە ی لە پیاویکی دا و برینداری کرد، ئەمە یە کەم خۆبێرستن بوو لە ئیسلامدا. پاش ئەم رووداوە، لە ترسی ئازاری کافرەکان وازیان هێنا لە دەرچوون بۆ پێچوپەناکان بۆ نوێزکردن، محهمد و هاوهریکانی بەنێنی دەچوونە مالی ئەرقەم کە یە کێک بوو لە موسولمانان "حەلەبی لە سیرە کەیدا دەلێت: مالی ئەرقەم کە ئیستا بە مالی خەیزەرەن ناسراو لە سەفایە، خەلیفە مەنسور کیری و دا ی بە مەهدی کوری، ئینجا مەهدی دا ی بە خەیزەرەن، دایکی هەر دوو کورەکانی موسای هادی و هاروون رەشید". محهمد و هاوهریکانی لە مالی ئەرقەم نوێزی خۆیان دەکەن و خودا پەرستی دەکەن، تائەو کاتە پخودا فەرمانی پێ کرد، کە ئاینە کە ی دەربخات و رایبگە یە نیت {فَأَصْدَعُ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِجُ عَنِ الْمُشْرِكِينَ} [الحجر: 94] واتە: هەر فەرمانێک بە تۆ دەدرێ ئاشکرای بکە و لە پیاوهران مەترسە. و تێیدا هاتو: {وَأَنْزُرُ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ (214) وَأَخْفِجْ حَتَّىٰ حَتَّىٰ لِمَنْ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ} [الشعراء: 214، 215]. واتە: نزیکترین خزمی خۆشت ئاگادار بکەرەو. بالت شۆرکەوێ بۆ ئەو بروادارانە ی کە شوینت کەوتوون لەم بارەوێ خاوەنی سیرە ی حەلەبی دەلێت: لەم رێرەوێدا پێغەمبەر بۆ نوێز و خودا پەرستی لە مالی ئەرقەم مایەوێ و بە نێنی کاری خۆیاندا کرد تا لە سالی چوارەمدا

بانگه‌شهی ږاگه‌یانډ. کاتیک محمده بانگه‌شه‌که‌ی ناشکرا کرد، سه‌ره‌تا پیاوانی قوره‌یش
 ره‌تیا نه‌کرده‌وه، جگه له نه‌بووله‌ه‌بی مامی. سه‌ره‌رای نه‌وه‌ی وه‌لامیان نه‌دایه‌وه، هیچ
 خراپه‌کاریه‌کیان له‌گه‌لدا نه‌کرد و هیچ شتیکیان نه‌گوت که پټی ناخوش بټ. نه‌وه‌تا ژیمه له
 سیره‌ی حله‌بیه‌وه به‌سه‌ره‌اتی بانگه‌شه‌که‌ت بو ده‌گوږینه‌وه، بو نه‌وه‌ی له‌روژی ږاگه‌یانډن و
 به‌رده‌وامی بو حوت سال تا مردنی نه‌بووتالیپی مامی له‌سالی ده‌په‌می ږیغه‌مبه‌رایه‌تیچی
 رووی داوه. ده‌لټ: کاتیک بانگه‌شه‌ی موسولمانیتیی بو قه‌ومه‌که‌ی کرد، هیچ وه‌لامیکیان
 نه‌دایه‌وه و ره‌تیشیان نه‌کرده‌وه، له‌گیرانه‌وه‌یه‌کدا ده‌لټ؛ کافره‌کانی قوره‌یش وایان لټه‌ات،
 نه‌وه‌ی باسیده‌کرد ره‌تیا نه‌کرده‌وه، نه‌گه‌ر له‌دانیشتنیکدا به‌لایاندا
 ږروشتنایه‌ده‌یانگو‌تغولامه‌که‌ی به‌نی عه‌بدولموت‌لیب قسه له‌گه‌ل خه‌لکی ناسماندا ده‌کات،
 ناو‌ها به‌رده‌وام بوون له‌گه‌لدا تا قسه‌ی به‌ئیلا‌هه‌که‌پان کرد و عه‌قلیانی به‌هیچ‌وپوچ زانی و
 باوانیان به‌ویل له‌قه‌لم دا

ده‌لټ ته‌نانه‌ت روژیک چوو بو لایان، که له‌مزگه‌وتی حرام بوون نوټریان بو بته‌کانده‌کرد، گوتی:
 نه‌ی خه‌لکی قوره‌یش به‌خودا دژی میلله‌تی ئیبراهیمی باوکتان وه‌ستان، گوتیان: ژیمه
 بته‌کان له‌خوشه‌ویستی خودا ده‌په‌رستین بو نه‌وه‌ی له‌خودا نزیکمان بکاته‌وه و شه‌فاعة‌تمان
 بو بکات. خودا هم‌ثایه‌ته‌ی دابه‌زاند: {قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ} [آل
 عمران: 31]. واته: بلی: نه‌گه‌ر خوداتان خوش ده‌وټ شوین من یکه‌ون هه‌تا خوداش خوشی
 بوین. رازی نه‌بوون و کوکبوون له‌سه‌ر ناکوکی له‌گه‌لدا و دوژمنایه‌تیا کرد، جگه له‌وانه‌ی
 په‌نایان بو خودا برد. گوتی: هاتن بو لاینه‌بووتالیب. گوتیان: نه‌ینه‌بووتالیب برازاکه‌ت جنیو به
 خودا که‌مان ده‌دات و ثایینه‌که‌مان به‌خراپه‌ناوده‌بات و ناوات و خه‌ونه‌کانمان بی به‌ها ده‌کات، یان
 ناهیلټ حه‌قی په‌سه‌رمانه‌وه هه‌پټ یان خوت ده‌خه‌ینه‌نټوان ژیمه و نه‌و، تویش وه‌ک ژیمه‌ی
 له‌ناکوکی له‌گه‌لدا. نه‌بووتالیب به‌نرمونیانی قسه‌ی له‌گه‌ل کردن و به‌جوانی وه‌لامی دانه‌وه،
 رویشتنه‌وه، ږیغه‌مبه‌ریش به‌رده‌وام بوو له‌ږاگه‌یانډنی ثایینی خودا و بانگه‌شه‌ی بو کرد و که‌س
 په‌شیمانی نه‌کرده‌وه

گوتی: ئینجا کاره‌که له‌نیوانیاندا توند بوو، تا پیاوه‌کان ږقیان هه‌لسا و له‌یه‌ک دوور که‌وتنه‌وه،
 قوره‌یش زیاتر باسیان له‌ږیغه‌مبه‌ری خوداده‌کرد و، له‌سه‌ری کوږونه‌وه، هه‌ندیکیان هانی نه‌وی
 تری ده‌دا له‌شه‌رکردنی و دوژمنایه‌تی و دایران له‌گه‌لدا. گوتی ئینجا دووباره‌چوونه‌وه بو
 لاینه‌بووتالیب گوتیان: نه‌ینه‌بووتالیب تو ته‌مه‌زټکت هه‌یه و خاوه‌ن شه‌ره‌ف و پټگه‌یت لای ژیمه،
 ژیمه داوامان لی کردیت، ږیگه له‌برازاکه‌ت بگریت، وات نه‌کرد، به‌خودا ژیمه له‌سه‌ر همه
 سه‌بر ناکه‌ین، که جنیو به‌باوانمان بدات و خه‌ونه‌کانمان بی به‌ها بکات و
 خودا کانمان (بته‌کانمان) به‌خراپه‌ناویات، یان ږیگه‌ی لټده‌گریت و ناپه‌لټ یان له‌گه‌ل تویشدا
 ده‌که‌وینه‌شه‌ره‌وه تا لایه‌ک له‌ناوده‌چټ، ئینجا ده‌رچوون و رویشتن. نه‌بووتالیب دایران و
 دوژمنایه‌تی قه‌ومه‌که‌ی به‌گه‌وره‌زانی، هه‌روه‌ها پټی خوش نه‌وو، ږیغه‌مبه‌ری خودا بیزار و
 تووره‌بکات، گوتی: نه‌ی برازام قه‌ومه‌که‌ت هاتن بو لام و نه‌مه‌ونه‌وه‌یان گوت، پاریزگاری له‌من و
 خوت بکه، له‌سه‌رووی توانای خوم ږیم هه‌لمه‌گه‌ره، ږیغه‌مبه‌ری خودا وایزانی مامی پشتمی
 لیکردوه و ویستی په‌شیمانی بکاته‌وه، گوتی: نه‌ی مامم نه‌گه‌ر خور بخرنه‌لای راستم و مانگ
 بخرنه‌لای چه‌یم، بو نه‌وه‌ی واز له‌م کاره‌به‌پټم تا خودای بالا ده‌ریده‌خات یان له‌ناوده‌چم تپیدا،
 وازی لټنا‌هټیم. ئینجا ږیغه‌مبه‌ر هه‌لچوو ووروژاو حالی بو هات و گریا، ئینجا هه‌لسا ویستی
 پروات، نه‌بووتالیب بانگی کرد و گوتی: وه‌ره‌برازام، هات بو لای و گوتی: ږو برازام هه‌رچیبه‌کت
 :حه‌ز لټیه‌بیلی، به‌خودا راده‌ستت ناکه‌م و چه‌ند دټره‌شیرنکی گوت له‌وه‌یش

حتى اوسد فی التراب دفینا والله لن یصلوا إلیک بجمعهم
 .واته: تاوه‌کو ده‌چمه‌زټر گله‌وه به‌هه‌موویانه‌وه ناتوانن پټ بگن
 گوتی: کاتیک قوره‌یش زانیان که‌نه‌بووتالیب ږیغه‌مبه‌ری په‌شیمان نه‌کرده‌ته‌وه، عه‌ماره‌ی کوری
 وه‌لید کوری موغیره‌یان برد بو لای و پټیان گوت: نه‌ینه‌بووتالیب همه‌عه‌ماره‌ی کوری وه‌لیدی
 کوری موغیره‌یه، که‌نجیکی قوژی قوره‌یشه، همه‌به‌ره‌بو خوت و "واته به‌خوی بکه" برازاکه‌ت
 راده‌ستمان بکه، نه‌وه‌ی ناکوکه له‌گه‌ل ثایینه‌که‌ت و ثایینی باووباپیرانت و یه‌کبوونیان په‌کخست
 و په‌رشوبلاوی کردنه‌وه و خه‌ونه‌کانیان بی به‌ها کرد، ده‌یکوژین، په‌لام نه‌و پیاوه و وه‌ک پیاو
 ده‌یکوژین. نه‌بووتالیب پټی گوتن: به‌خودا به‌خراپی سازشم له‌گه‌لدا ده‌که‌ن، کوره‌که‌تانم
 ده‌ده‌نی که‌نانی بده‌می، کوره‌که‌متان بده‌می بو نه‌وه‌ی بیکوژن. به‌خودا قه‌ت همه‌نایټ،

ههروهه ها گوتی: ئایا حوشترکیان بینیه که سۆزی بۆ جوۆری جیاواز له خۆی هه بیئت. له ویدا کاره که توند و قورس بوو، ئهوهینه بووتالیب له قورهیشی بینی، داواى له بهنى هاشم و بهنى مولهلیب کرد، که پیغه مبهری خودا بیاریزن و بی ئه وهلسن، هه موویان پرازیبون جگه له ئه بووله هه ب که به ئاشکرادوژمنایه تیی پیغه مبهری خودا و ئه وهی باوهری پی کردبووده کرد له م باسه ی له سیره ی حه له پیه وه گواستمانه وه، ده زانین که محمه د له و کاته دا نیازی خۆی راگه یاند و به ئاشکرا بانگی خه لکی کرد بۆ لای خودا، هیزیکى هه بوو که له نه یارانى بیپاریزیت و پشتی پی به ستیت له بانگه شه که یدا، ئه وه هیزه یش عه بدولمونه لیبی مامی بوو، له گه ل ئه وانیه ی به نی هاشم و به نی موله لیب که پرازی بوون به کاره که ی، ئه وانیه یش وه ک خزمایه تی پاریزگاریان لئ ده کرد، نه ک وه ک باوهره یان، له بهر ئه وه ی ئه گه ر نه لاین هه موویان، زۆرینه یان باوهریان پی نه بوو. سه ره رای ئه وه ی پاریزگاریکردنه که ته نیا بۆ ئه وه بوو نه یکوژن، به لام ئازاردانی له لایه ن کافره کانی قوره یشه وه، دژ به خۆی و لایه نگرانی روژ له دواى روژ توندتر ده بوو، هه یچ پیوست ناکات باسی ئه وه بکه ین که چه ند خۆی و هاوه لانی ده یاننالاند به ده ستیانه وه، ئه وه له کتیی به سه ره هاته کان به دووردریژی و فراوانی باسکراوه، تا له وه به ینه دا داواى کرد له به دواکه وتوانی له موسولمان کۆچکه ن بۆ حه به شه بۆ ئه وه ی له وه سه رکوتکردنه ی کافره کانی قوره یشیزگاریان بیئت.

به کورتیه که ی، محمه د له پاش بانگه شه که ی حه وت سأل به رده وام بوو له کاره که ی به پاراستنیته بووتالیبی مامی و، له لایه کی تریشه وه به ده ست ئازار و ئه شکه نه جه ی کافره کان ده ینالاند، تائه بووتالیب له سالی ده یه می پیغه مبه رایه تی کۆچی دواویی کرد. ئه مه یش پیش کۆچکردن بوو بۆ مه دینه به سی سأل. له م ساله یشدا خه دیچه مرد، ده لاین: پاش مردنیته بووتالیب به سی روژ، خه دیچه مردوه. له لایه کی تره وه ده لاین پیش مردنه که ی به سیوینج شه، بۆیه محمه د ئه و سالی به سالی خه م ناونا. ته نانه ت له مالدا مایه وه و ده رچوونی که م کرده وه.

ده رچوونی به ره و تاییف محمه د به مردنیته بووتالیبی مامی و خه دیچه ی خیزانی، دوو هیزی له ده ستدا: مادی و مه عنه وی. له خۆپاریزی له ئازار و ریگری له ناوبردنی له لایه ن دوژمناییه وه پشتی به یه که م ده به ست، ئه گه ر زۆر جاریش ئازاریان ده دا، وه ک ئیبن ئیسحاق ده لیت: ئه بووتالیب پشتوپه نا بوو بۆ کاره که ی و هه ژموون و هیزیک بوو بۆ سه رکه وتنی به سه ر دوژمنانی دا. له دلدا نه وه و ره وینه وه ی خه م و ئازاریشدا پشتی به دوهم ده به ست، وه ک ئیبن ئیسحاق باسی ده کات خه دیچه: وه زیریکی راستگۆی ئیسلام بوه، که شکایه ته کانی له و کاته دا ده برده وه لای ئه و. حه له بی له سیره ته که یدا ده لیت: هه یچ شتیک له مباره یه وه نه بوو، که له قه ومه که یه وه گیرۆده ی بیئتوئازاری به ده سه ته وه بچیزیت و دواى ئه وه ی که ده گه رایه وه بۆ لای خه دیچه و باسی بۆ ده کرد "هه یچ شتیکیش نییه به خه دیچه ی گوتییت و خودا لئی ده ربازی نه کردییت"، به لام محمه د پاش له ده ستدانی ئه م دوو هیزه له سه ر گوروتین و هیمه ت و توندوتۆلی و سه بر فراوان و جوانیی خۆی به رده وام بوو، هه یچ که می و لاوازیبه کله گوروته وژم و هیمه تی رووی نه دا، هه یچ کاریگه ریبه کی له سه ر سه بری نه بوو، به لام قوره یش له سه ر دوژمنایه تی و نه یاریی خۆیان مانه وه و به رده وام بوون، وای لیهاته محمه د بیر له هیزیکى ترله ده ره وه ی قوره یش بکاته وه، بۆ پاریزگاریله خۆکردن بۆ ئه وه یله بانگه شه که یدا پشتی پی به ستیت، به تاییه تی قوره یش له پاش مردنیته بووتالیبه شپوه یه ک ئازاریان ده دا، که تا ئه و کاته یته بووتالیب له زیاندا ماوو، نه یانوانی به و شپوه بن له گه لیدا، ته نانه ت یه کزیک له قوره یشیه کان ریگه ی لیگرت و خۆلی کرد به سه ریدا، ئیبن ئیسحاق ده لیت: هوشام کوری عه ره له باوکییه وه "عه ره وه ی کوری زوبیر" وه ریگرتبوو، پی پی گوتم: که ئه وه هه یچوویووچو بیمره وه ته، خۆلی کرد به سه ر محمه ددا، پیغه مبه ری خودا چوه ماله وه و سه ری خۆلاوی بوو، یه کزیک له کچه کانی هه ستا و پاکی کرده و و سه ری شت و هاوکات بۆ ده گریا، پیغه مبه ری خودا پی پی گوت: مه گری کچم، خودا پاریزگاری له باوکت ده کات. گوتی: له ناو ئه وانه دا؟ گوتی: قوره یش نه یانوانی زه فه رم پی به ریت و شتیکم لئ بکات و رقم لیییت تائه بووتالیب مرد.

له عه لیبی کورینه بووتالیبه وه ده لیت: له پاش مردنیته بووتالیب، پیغه مبه ری خودام بینی که قوره یش مملانیی له گه ل ده که ن و ده یوین و ده ییه ن و پی پی ده لاین، تۆ آیهه کانت کرد به یه ک؟! گوتی: به خودا هه یچ که سیک نه هات به لامه وه، جگه له ئه بووبه کر که له مه ی ده دا و پالی به وه ی

ترهوه دهنه و، ده لیت: گوتی ئیوه پیاویک ده کوژن که ده لیت ئەللا خودامه.

محهمه د پێش مردنییه بووتالیب، ئەگەر داوای له یه کێک بکردایه بپیت به ئیسلام، تهنه پێی ده گوت بلی هیچ ئیلاهیک نییه جگه له خودا (لا اله الا الله). به لام پاش مردنییه بووتالیب، هه که سیکی ببنیایه، خاوهن شکۆ و هه بیته بوایه، داوای لی ده کرد بپیت به ئیسلام، جگه له داواکردنی هیچ ئیلاهیک نییه جگه له خودا، داوای لی ده کرد پارێزگاریی لیبکات و پشتگیری له بلاوکردنهوهی ئیسلام بکات، بۆیه وهک گوتمان محهمه د پاش مردنییه بووتالیب ویستی هیزیک پهیدا بکات، که پشتی پێ بیستیت له بلاوکردنهوهی بانگه شه که ی دا، ویستی ئەو هیزه له ده رهوهی قوره هیش بپیت، چونکه له قوره هیش بیئومید بوو، له بهر ئەوهی پاش مردنییه بووتالیب، زۆر توندیان کرد له سه ری و نازاریان ده دا و به ئاشکرا دوزمنایه تییانده کرد.

محهمه د زانی له پاش قوره هیش جگه له خه لکی سه قیفی تایف هیچ که سیکی تر به شکۆ و ته ژم وهه بیته و پارێزراوتر نابینیت، ئەو شاره ی که رۆژه رپیه ک له مه ککه وه دووره، له کاتی رۆبشتن رۆژه رپیه ک بوه و له کاتی دابه زیندا نیوه رۆژه رپیه ک بوه له وێوه بۆ مه ککه. خۆی ئاماده کرد بۆ ده رچوون بۆ تائف، بۆ ئەوهی داوا له پیاوانی سه قیف بکات بینه موسولمان و پارێزگاریی لیبکهن و نه هیلن دوزمنانی رپیه گی لیبگرن له بانگه شه که یدا.

پێگومان ئەم بیرکردنه وه یه واته بیری به ده سه ئه پینانی هیزیک بۆ ئەوهی، پشتی پێ بیستیت بۆ بلاوکردنه وهی بانگه شه که ی، شایانی ئەوه یه به یه که م هه نگاوانانی محهمه د به ره و سه ره که وتن دابنریت، له بهر ئەوهی پاش ئەوه ویستی ئەو هیزه فراوانتر بکات، که سه ره تا تهنه ویستی هیزیکی هه بپیت بۆ پاراستن و توندوتۆلیی خۆی، دواتر ویستی هیزیک دروست بکات له دوزمنه کانی بدات. به ده رپیرینیکی تر، یه که م جار هیزیکی ده ویست پارێزگاری له خۆی بکات، ئینجا دوا جار داوای هیزیکیده کرد، که هیزیک بکاته سه ر دوزمنانی و ناچاران بکات رازی بن به بانگه شه که ی. ئاوها بوو که دواتر رپیه وه، محهمه د کاتیک هیزیکی چه کداری به ده سه ئه پینا، له جیگای خۆی نه وه ستا و رۆبشت له دوزمنانی دا و ئەوهی ویستی کردی. پێگومان بانگه شه که ی به هیزی چه کداره وه نه به سه ته وه، پاش ئەوهی له کاتیک که مدا ئەو سه ره که وتنه سه رسوره ئه ره ی به ده سه ئه پینا.

ئەگەر بلایینه بووتالیب مرد، به لام به نی هاشم و به نی موله لب جاریک له ژياندان، ئەبووتالیب داوای لیکردن که محهمه د بپارێزن و ئەوانیش به وه رازیبوون، ئەی بۆچی محهمه د داوای هیزیکی تری کرد، که پشتی پێ بیستیت له بلاوکردنه وهی بانگه شه که یدا، که ئەمانه مابوون و جگه له ئەبووتالیب که سیکی تریان نه مردبوو، ده لیم: ئەبووتالیب له کاتیکدا داوای لیکردبوون که بپارێزن که سه ره کرده یان بوو، هانی ده دان و بزوتنه ری پیاوه تی و شه هاهمه تیان بوو، له بهر ئەوهی به سوژتر بوو بۆ محهمه د و زۆر خۆشی ده ویست و په یوه ست بوو پێوه ی، محهمه د له باوه شی ئەودا گه وه بوو، ئەو له مندالییه وه هه لده ستا به دابینکردنی پێداویستییه کانی و له ئەستۆی ئەودا بوو، له وان په ئەوان له پارێزگاریکردنی ساردبوونه وه، بۆیه کافره کانی قوره هیش زۆر نازاری محهمه دیان ده دا و بپارێزانه کرد.

سه ره هرای ئەوهی ئەو هیزه ی به نی هاشم و به نی موله لب له پاش مردنییه بووتالیب بۆ محهمه د مابوونه وه، به لام جگه له وهی نه هیلن بیکوژن هیچ پارێزگارییه کیان له شتی تر نه ده کرد، بۆیه کافره کانی قوره هیش له پاش مردنی ئەبووتالیب نه یانوترا بیکوژن، چونکه زانیان ئەگەر بیکوژن به نی هاشم و عه بدوله موله لب تۆله ی ده سیننه وه و شه ر له ئیوانیاندا دروست ده بپیت، به لام محهمه د داوای هیزیکی گه وه تر و به گورتر و به تینتر و پارێزراوتر له م هیزه ی کرد، که وای لیبکات نازاد بپیت له بلاوکردنه وهی بانگه شه که ی دا و له شه ر و نه زانی و دوزمنانی دووروو پێوه ی بپیت.

با باسی ئەوه بکه ین له سه ر ده رچوونی بۆ تایف که حیکایه تخوانان باسیان کردوه، حه له بی له سیره ته که یدا ده لیت: کاتیکه بووتالیب مرد و قوره هیش زه فه ریان به محهمه د برد، که نه یانوانی له کاتیه بووتالیب وای لی بکه ن، به دلته نگیه وه ده رچوو بۆ تائف و زۆر دلگران بوو له وهی به ده ستی قوره هیش و خزم و که سانیه وه به سه ریدا هات، به تایبه تی به ده ست ئەبووله هه ب و ئوم جه میلی چیلکه هه لگری ژنییه وه، له جوین و هه جوو و به درۆخسته نه وه دا قسوریان نه کرد. شه والی سالی ده یه می پێغه مبه رایه تی، به ته نیا رۆبشت بۆ تائف، ده گوتریت: زه دیدی کوری حارسه ی به رده سه ته ی له گه لدا بوه، داوای له سه قیف کردوه بینه موسولمان بۆ پشتگیریکردن و یارمه تیدانی دژ به قه ومه نه یاره که ی.

خاوهنى سیرهى هشامى دهلیت: پیغمبهرى خودا بهره و تائیف دهرچوو، بو ئهوهى داواى پشتگيرپيان لېنكات و پاريزگارى لى بکهن له قهومه کهى و هپوادار بوو، ئهوهى له خوداوه بوى هاتوه قبوليکهن، بهتنيا روپشت بو لايان. ئين ئيسحاق دهلیت: يهزید کورى زياد قسهى بو کردم، له محمه د کورى که عى قهره زى وهريگرتوه، گوتويهتى: کاتیک پیغمبهرى خودا گهيشته تائيف، روپشت بو لاي هه نديک کهس له سه قيف، که له و کاته دا دهسه لاتدار و ئه شرافى سه قيف بوون، سى برا بوون ئه وانيش، عه بدیاله يل و مه سعود حه بيب که هه رسنکيان کورى عه مرو کورى عه مير بوون. ژنى يه کيکيان له قوره پش له بهنى جه مح بوو، پیغمبهرى خودا له گه لپاندا دانېشت و داواى لېنکردن بینه موسولمان و قسهى له گه لپاندا کرد، په و شپوه يه پشتگيرپيکهن له ئيسلامدا و دژ به وانه بوهستن له قهومه کهى که نا کوکن له گه لپدا. يه کيکيان که په ردهى پو شينى که عبهى هه لده گرت، گوتى: خودا توى نارده، ئهوى تريان گوتى: خودا که سيکى ترى نه دوزيه وه بينرېت! سييه م کهسيان گوتى: به خودا هيچ قسه يه کت له گه لپدا ناکه م، نه گه ر پیغمبهرى خودا بيت وه ک ده لپيت، تو خه تهرېکى له وه گوره ترى که وه لامت بده مه وه، نه گه ر درو پش به ناوى خوداوه بکه يت، هه روه ها نايت قسه ت له گه لپدا بکه م. پیغمبهر هه لسا له لايان و بيئومېد بوو له چاکهى سه قيف، پى گوتن - وه ک باس بو کراوه - چى ده کهن بيکه ن، به لام ئه م نه نپيه م بياريزن. پیغمبهر پى خو ش نه بوو ئه مه بگاته قهومه کهى، رقيان زورتر لپى هه لده سيئ. ئه وه يان باس نه کرد، وايان له خه لکه يفر وهيجو پوچه کانيان و کوپله کانيان کرد، که جوئنى پى بده ن و هاوارى به سه ردا بکه ن، تا خه لک کوپوه وه به سه ري دا و برديان بو لاي ئاوه دانيه کهى عوتبهى کورى ره بيه و شپبهى کورى ره بيه، که له وپدا بوون، ئه وانه يان گه رانده وه که به داويدا بوون، به ره و سيبه رى که پريکى داره ميونک به رى که وت و له ژپيدا دانېشت و کورانى ره بيه ته ماشايانده کرد و بينيان به ده سه تهيچو پوچه کانى تائيفه وه چى لپده که ن. پیغمبهر خودا - وه ک باسى بو کردم - ئه و ژنهى بهنى جه محى بينى و پى گوت: چيمان له خه زووران ت بينيله سیرهى حه له بى؛ له خه لکى ترى به ده ر له ئين ئيسحاق، ده لپن: کاتیک هه لسا له لايان پيان گوت له ولاته که مان ده رچو و بگه به وانه ي رزگار ت ده که ن له سه ر نه رزدا، هانى کوپله و هيچو پوچه کانيان دا که جنپوى پى بده ن و هاوارى به سه ردا بکه ن، تا خه لکى به سه ردا کوپوه وه و دوو ريز بوى وه ستان، کاتیک له به نى دوو ريزه که دا ده روپشت، هيچ قاچيکى هه لنه گرت و ئه ويترى بخاته سه ر زهوى و به ردى پى نه که وپت، تا هه ر دوو قاچيان خويناوى کرد، له قسه يه کى تر دا تا نه عله کانى خويناوى بوون. له کاتیکدا که ئازارى زورى ينگه ييشت داده نيشت، ئه وان هه ر دوو ده ستيان ده گرت و هه لپانده سانده، هه ر کاتیک ده روپشت به ردبارانپانده کرد و پنده که نين. هه موو ئه مه و زه يد کورى حارسه به گيانى ده بياراست "به قسهى خه لکى غه بره ئين ئيسحاق که له گه لپدا بوه" تا سه رى دوو له ت ده پيت و کاتیک له ده ستيان ده رده چيت و هه ر دوو قاچى خويناوى ده پيت، ده روا ت له پال يه کپک له ديواره کانيان داده نيشت

محمه د بيئومېد بوو له بينينى ئه وانه ي که ئين ئيسحاق ده لپت ئه شراف و گه وره ي سه قيف بوون، ئه وان له بى قيمه ت و کوپله ترين کهسيان هيچو پوچه تر بوون و له کوپله کانيان نه فسبه رزتر نه بوون، که هانپان ده دان دژ به محمه د، ئه وهى کرديان که کرديان، که رازينه بوون به قسه کانى، نه گه ر شه ره فى بالا و نه فسبه رزيان هه بوايه، ره تيانده کرده وه و به ره لايانده کرد بو خو چى ده کات بيکات، به لام سييه ميان له وه لامدان وهى به ئينسافه وه قسهى کرد و وه لامى دايه وه و پى گوت: (به خودا قه ت قسه ت له گه لپدا ناکه م...) قسهى دوه ميان وا پيشان ده دات (خودا که سيکى ترى جگه له تو نه دوزيه وه بينرېت) که محمه د له پياوه گه وره کانى ئه و زه مانه نه بوه لاي ئه وان، ئه مه وا پيشان ده دات که محمه د له چاوى قسه که ردا وه ک خه لکه گشتيه که بوه و له بالا کان نه بوه. ئه مه يش له گه ل ئه وهى له قورئاندا هاتوه يه ک ده گرتيه وه: {وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَاقِمٍ} [الزخرف: 31] واته: ئه گه ر تو له م ناوه لابه ين، دياره ئيمه توله يان لپده که ينه وه. شيکه ره وان باسى (قرينين) دوو لادى به مه ککه و تائيف ناوده به ن، ده لپن له هه ر دوو لادى، واته له پياوانى هه ر دوو لادى. ده لپن پياوى گه وره ي مه ککه وه ليد کورى موغيره ي مه خزومى بوه و پياوى گه وره ي تائيف حه بيب کورى عه مرو کورى عه مير بوه، که به محمه دى گوتوه، به خودا قه ت قسه ت له گه لپدا ناکه م...

له قه تاده وه وه رگيراوه ده لپت، پياوى هه ر دوو لادیکه وه ليد کورى موغيره و عه روپه کورى مه سعوودى سه قه فى بوون، ئه م وه لپده گوتويه تى: "نه گه ر محمه د ئه وهى ده لپت راسته،

ده کرا بلّیت ئەم قورئانه دابه زیوه بو من، واته وه لید، یان ئەبی مه سعودی سه قه فی، ئەبی "مه سعود نازناوی عهروهی کوری مه سعودی سه قه فی بوه ئەم ئایه ته ئەوه له خۆده گرت که محمه د له خه لکه بالا که نه بوه، قورئان وه لامی داونه ته وه، به لام ئەمه ی ره ته کردوه ته وه، ده لّیت: {أَهُمْ يُفْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ} [الزخرف: 32]. واته: ئەوان به زه یی تو دابه ش ده کهن. واته قورئان به ره حمه تی خودا دابه زیوه بو محمه د، خودا خۆی ره حمه ت دابه ش ده کات، بو هه ره یه کۆیک به یو پت له خه لقه که ی، گه وه و بالا یّت یان نه یّت. ئەگه ر بیوستایه ره تیان بکاته وه، ده بوایه بلّیت محمه دیش وه ک ئیوه گه وه ره یه، ئەمه و له وان ه یه له شوینی تر دا بگه رینه وه بو ئەم بابه ته

ئوه ی محمه د به دهستی هه یچووچی تائیفه وه چه شتی، ئه وه یه که هه میشه چاکسازخووازان له هه موو زه مانێکدا به ده ست نه فسزمانه وه ده یچێژن، هه یچ سه رسوره ینه ره نیه و، ئه وه ی سه رسوره ینه ره ی گه وه ره یه که له محمه ددا ده بیینی، له سه بریکی گه وه ره و زه بر و هه مه ت و گوروتینیکی به ته وژمی هه بوه، ئه وێک که هه یچ نه زانان و هه یچووچان وا مامه له له گه لیدا بکه ن و سه ره رای دوژمنایه تیکردنی له لایه نه گه وه ره کانیش وای لینه یه ت مل بدات و په شیمان یته وه. ته ماشای بکه که له وه هه یچانه رزگاری ده یّت و له سه یه ره ی ئه وه که په ر داده نیشیّت، چو ن دهستی بو خودا به رزده کاته وه و قسه له گه ل خودا ده کات و ده لّیت: "ئه گه ر تووره بوونی تو نه یّت، هه یچ باکم نیه". ئین ئیسحاق ده لّیت؛ کاتێک له ژیر که په ره که دا دانیش ت، گو تی: خودایه لاوازی هه یز و که می زانین و نزمی و ملکه چیم له ئاست خه لکدا بو تو ده گه یمه وه و ئە ی ره حمه تدارتری و، تو خودای سه رگه ردانانیت و تو خودای منی، بو هه ره که سه یک ده منی ریت که هه یرش بکاته سه رم یان هه ره دوژمنیکاری منت خسته یته دهستی، ئە گه ر تو لیم تووره نه بیت هه یچ باکم نیه، به لام لئوردنت بو من فراوانتر و باشتره، په نام به تیشکی ده موچاوت که هه موو تاریکی پروناک کردوه ته وه و کاروباری دنیا و ئاخیره تی پی به رتوه ده به یه ت، ئە گه ر تووره یه ت به مندا نه بارنیت، یان له من ناره زی نه بیت، هه موو به هانه یه کت به ده سته وه یه تا رازی ده بیت و هه یچ په نایه کم نیه جگه بو تو نه یّت. یه شتر گونمان هه یچووچه کانی خه لکی تائیف، یه یغه مبه ریان ناچار کرد په نا باته به ر دیوارێک له دیواره کانیا، یاش ئه وه ی چوه که په ره که و له ژیر سه یه ره ی تریکه دانیش ت و خاوه نه کانی عوتبه و شیه ی کورانی ره بیعه بوون، بینیا ن که چو ن تووشی نازاری خه لکه یه ها که ی تائیف بوه، ره حمیا ن جو شی خوار د، وه ک ئین ئیسحاق باسی ده کات، بانگی غولام بکیان کرد که نه سرانی بو، یه یان ده گوت عه داس: بوله تر یه کیان یه د و گوتیا ن به یخه سه ر قاپێک و به یه بو ئه و پیاوه و یه ی بلّی لئی بخوات. عه داس به قسه ی کردن و بردی تا دای به ده ست یه یغه مبه ری خوداوه و ئینجا یه ی گوت: بخو، کاتێک یه یغه مبه ری خودا دهستی دایه، گو تی: به ناوی خودا، ئینجا لئی خوار د، عه داس ته ماشای ده موچاوی کرد، ئینجا گو تی: به خودا ئەم قسه یه "به ناوی خودا" خه لکی ئەم ولاته نایلین. یه یغه مبه ری خودا یه ی گوت: تو له گوندی پیاوی چاکه خواز یوونس کوری مه تیت، یه ی گوت: چو ن یوونس کوری مه تی ده ناسیت؟ یه یغه مبه ر خودا گو تی: ئەوه برامه، یه یغه مبه ر بوه و منیش یه یغه مبه رم. عه داس خۆی خست به سه ر یه یغه مبه ردا و سه ر و ده ست و قاجی ماچکرد. گو تی: به کۆیک له کورانی ره بیعه به ویتری گوت، ها غولامه که تی په شیمان کرده وه و تیکیدا له سه رت. کاتێک عه داس هات بو لایان، یه یان گوت: به لات لئ بدات بوچی سه ر و ده ست و قاجی ئەو پیاوه ماچ ده که ی؟ گو تی: گه وه ره م شتیکێ تر خه یز و چاکه تر له م پیاوه، هه وایکی یه دما جگه له یه یغه مبه ران که س نایزانیت، یه یان گوت: به لات لئ بدات عه داس، له ئایینه که ت دوورت نه خاته وه، ئایینه که ت له ئایینه که ی ئەو باشتره. گو تی: ئینجا یه یغه مبه ری خودا له تائیفه وه گه رایه وه بو مه ککه، دوا ی ئەوه ی له چاوه روانی چاکخوازی سه قیف یه یه ی بوو

بو ت هه یه به رسیت بوچی محمه د کاتێک چوو بو لای دیواره که یان، بوچی نه چوو بو لای عوتبه و شیه ی برای، که بینینی له و کاته ی چوه لای دیواره که یه وه، بو ئەوه ی داوا یان لئ بکات پالپشتی لئ بکه ن و بن به موسولمان؟ وه ک ئەو سه ی برایانه ی تر، به تایه تی له و کاته دا چاکه ی لئ بینین و تر یی بو ناردن له گه ل عه داسی غولامیاندا. وه لام بو ئەوه: محمه د به دوژمنایه تیا ن ده زانی، بو یه نه رویش ت بو لایان. حه له بی له سه ره ته که ی که باسی ئەم چیره که ده کات، ده لّیت: "کاتێک بینینی - واته یه یغه مبه ر- رقی له شوینه که یان هه لسا، کاتێک به دوژمنایه تیا ن زانی بو خودا و یه یغه مبه ر

بهلام وتهی ئین ئیسحاق: "رهحمی بۆ جوولا" نیشانهی ئهوهیه که خزمایهتییان لهگه‌ل محمه‌ددا هه‌بوه، نه‌مزانی ئه‌مه‌ره‌حمه‌چییه، بهلام قسه‌کانی خاوه‌نی سیره‌ی حه‌له‌بیم بینی که هۆکاری ده‌رچوونی پێغه‌مبه‌ر بۆ تائیف و داواکردنی پشتیوانی له سه‌قیف به‌وه ده‌گه‌رانده‌وه له قسه‌کانی له (الامتاع) وه‌ریگرتوه گوايه "له خالوانی بوون" بۆیه ئه‌و خالوانیته‌یه بوته هۆی ئه‌و ره‌حمه.

ئه‌وه‌ی لێره‌دا تێبینیی ده‌که‌ین قسه‌ی عه‌داسه له‌و کاته‌دا، که پرسپاری لێکرد، بۆچی سه‌ری ئه‌و پیاوه‌ت ماچکرد؟ گوتی: "شتیکێ پێ گوتم جگه له پێغه‌مبه‌ر که‌س نایزانیت". ئه‌م قسه‌یه راستینییه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی باسی یوونس کوری مه‌تی له کتێبه‌ کۆنه‌کاندا هاتوه و چیرۆکه‌که‌ی لای خه‌لک زانراوه و عه‌داس خۆی به پێغه‌مبه‌رایه‌تی یوونس کوری مه‌تی زانیوه، ئه‌و واته عه‌داس پێغه‌مبه‌ر نییه.

ئه‌وه‌ی له رووکه‌شی رێره‌وی گێرانه‌وه‌ی ئین ئیسحاق له پێشدا باسکرا، گوتویه‌تی: "ئینجا پێغه‌مبه‌ری خودا تائیفی به‌جێهێشت و گه‌رایه‌وه مه‌که‌ه". وا ده‌رده‌که‌وت که زۆر له تائیف نه‌ماوه‌ته‌وه و له‌گه‌ل که‌سدا قسه‌ی نه‌کردوه، جگه له سی براکه، بهلام ئه‌وه‌ی له سیره‌ی حه‌له‌بیدا هاتوه ناکوکه له‌گه‌ل ئه‌مه‌دا، که ده‌لێت له‌و کاته‌دا له تائیف ده‌رچوو به‌ره‌و مه‌که‌ه له نه‌خه‌له "شوێنیکه له زبوان مه‌که‌ه و تائیف" چهند رۆژیک مایه‌وه، پاش ئه‌وه‌ی له تائیف مانگیک و ده‌رۆژ مایه‌وه و هه‌یج که‌سێک له‌وێ نه‌ما له گه‌وره‌کانیان (له سه‌رووی عه‌بدیاله‌یل و هه‌ر دوو "براکه‌ی) هه‌ر کاتیک هاتینه لای داویان لێنه‌کات بین به موسولمان و که‌س پێی رازی نه‌بوه دیسان له سیره‌ی حه‌له‌بیه‌وه ده‌لێت: له کاتی گه‌رانه‌وه‌ی له تائیف که‌ه وستی بچێته ناو مه‌که‌ه‌وه، زه‌ید کوری حارس پێی گوت: چۆن ده‌چی بۆ لایان که‌ه ده‌ریان کردیت؟ واته ئه‌وان هۆکاری ده‌رچوونت بوون و ده‌رچووی بۆ ئه‌وه‌ی سه‌رکه‌وتن به‌ده‌ست به‌هێت و به‌ده‌ست نه‌هێنا، گوتی: ئه‌ی زه‌ید، خودا له‌وه‌ی ده‌بینیت ده‌رچه و قوتاربوون دروست ده‌کات، خودا ئایینه‌که‌ی سه‌رده‌خات و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌رده‌خات. رۆیشت بۆ حه‌را و به‌ دوا‌ی ئه‌خه‌سه‌ی کوری شه‌ریقدا نارد، که هاوریه‌تی بکات و هاوشانی ئه‌و پیاوه‌یه‌که‌وه، واته‌به هاوریه‌تی و پاسه‌وانی ئه‌و بچێته مه‌که‌ه‌وه، گوتی: من هاوریه‌مانم هاوریه‌مانم به‌ کرێ ناگێریت وه‌ک رێسایه‌کی عه‌ره‌ب و رێوشوین و دا‌بونه‌ریتان. ناردی به‌ دوا‌ی سه‌وه‌یل کوری عه‌مرو، گوتی: به‌نی عامر هاوشانی و کرێگرتیه‌ی به‌ سه‌ر به‌نی که‌عبدا ناکه‌ن. به‌ دوا‌ی موته‌م کوری عوده‌ی و خه‌لکی ماله‌که‌ی خۆیدا نارد واته‌ که‌سه‌وکاره‌که‌ی، ده‌رچوون تا گه‌یه‌شتنه‌ مزگه‌هوت، موته‌م کوری عوده‌ی له سه‌ر حوشتره‌که‌ی هه‌لسا و هاواری کرد: ئه‌ی خه‌لکی قوره‌یش من محمه‌دم به‌ کرێگرت و که‌س نازاری نه‌دات، ئینجا ناردی به‌ دوا‌ی محمه‌ددا بۆ ئه‌وه‌ی پێته ژووره‌وه، و، هاته‌ ژووره‌وه بۆ زبوان مه‌که‌ه و به‌ ده‌وری که‌عبدا ته‌وافی کرد و نوێژی له‌وێدا کرد و ئینجا رۆیشت بۆ ماله‌وه و موته‌م کوری عوده‌ی و کوره‌که‌ی ده‌وریان دا‌بوو، گوتی: وا باس ده‌کریت که‌ ئه‌و شه‌وه‌ لای ئه‌و ماوه‌ته‌وه، به‌یانیه‌که‌ی موته‌م هه‌لسا و چه‌کی له‌گه‌ل کوره‌کانی له‌ شان کرد، که شه‌ش یان حه‌وت که‌س بوون، به‌ پێغه‌مبه‌ریان گوت: ته‌واف بکه، له‌ ماوه‌ی ته‌وافکردندا شمشیره‌کانیان له‌ کێلان ده‌ره‌ینا بوو، ئه‌بووسوفیان هات بۆ لای موته‌م، ئایا به‌ کرێگرت به‌ یان پاشکو؟ گوتی: به‌ کرێگرت، گوتی: واییت تۆ ئیشکگرت (واته تا ئیستا کرێگرت به‌ یان ئیشکگرت بۆ پاراستنی) ئیمه‌یش ئه‌وه ده‌پارێزین که‌ ده‌پارێزیت، له‌گه‌لیدا دانیشت تا په‌یامبه‌ری خودا ته‌وافه‌که‌ی ته‌واوکرد. گوتی: له‌مه‌رته‌وه ده‌رده‌که‌وت که‌ قوره‌یش وایان داناوه که‌ ناییت بچێته مه‌که‌ه‌وه، پاش رۆیشتنی بۆ تائیف و بانگه‌شه‌ی خه‌لکه‌که‌ی. ده‌لێم: له‌ قسه‌ی موته‌مه‌وه ده‌رده‌که‌وت که‌ له سه‌ر حوشتره‌که‌ی هه‌لساوه و هاواری کردوه: ئه‌ی خه‌لکی قوره‌یش من محمه‌د به‌ هاوشان و کرێگرت ده‌ده‌نیم "واته وه‌ک پاسه‌وان ده‌پارێزم، په‌که‌ له‌ دا‌به‌کانی عه‌ره‌ب ئه‌گه‌ر بیه‌وێت هه‌ژموون و پێگه‌ی خۆی پێشان بدات له‌ ناو خه‌لکه‌که‌دا" و که‌س نازاری نه‌دات، که محمه‌د دا‌وای ئه‌وه‌ی لێکرد بۆ ئه‌وه‌ی نازاری نه‌ده‌ن، نه‌ک بۆ ئه‌وه‌ی نه‌یکوژن، به‌لام له‌ به‌شی خۆده‌رخستنی بۆ تیره‌کاندا دیت، که دا‌وای خودپارێزی کردوه له‌ کوشتن، هه‌یج له‌ په‌که‌دێک نییه لێره‌دا، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌ر که‌سێک بیه‌وێت له‌ نازار و ئه‌شکه‌نجه‌ پیاوێزیت، بێگومان له‌ مردنیش ده‌پارێزیت. محمه‌د هه‌میشه‌ یادێ ئه‌م چاکه‌یه ده‌کاته‌وه، که موته‌م کوری عوده‌ی بۆی هه‌بوه، ته‌نانه‌ت له‌ ئه‌سیره‌کانی به‌در که‌ کوشتنی گوتی: ئه‌گه‌ر موته‌م کوری عوده‌ی له‌ ژياندا بوايه و قسه‌مان بۆ ئه‌م گه‌نیوانه‌ بکرده‌یه بۆ ئه‌وم به‌جێده‌هێشت.

محەمەد و جنۆكە لە نەخلە

پاش ئەوێ قسەمان لە سەر دەرچوونی محەمەد بۆ تائیف و گەڕانەوێ بۆ مەككە تەواوکرد، بە باشمان زانی كە قسە لە سەر چیرۆکی گوێگرتنی جنۆكە بۆ قورئان بکەین، لە كاتێكدا محەمەد لە نەخلە بوو، كە دەكەوتنە ئیوان تائیف و مەككەو، نوێزی دەکرد ئەم چیرۆكە لە قورئاندا باسكراو و وردەكارییەكانی لە كتیبی بەسەرھاتەكاندا ھاتو، حیکایەتخوانان دەستکارییان کردو، قسەکانیان تێكەلاوی و پشویی تێكەوتو و لەگەڵ : حەقیقەتدا ناكوکە، ئەگەر بمانەوێت روونی بکەینەو و حەقیقەتی لێ ھەلبەتجین دەلێن نزیکتەین چیرۆک لە راسییتەو ئەوێ، لە سەر زاری ئیبن ئیسحاق لە سیرە ھشامیدا ھاتو، دەلێت: ئینجا كە پیغەمبەری خودا بیئومید بوو لە خیری سەقیف لە تائیف گەرایەو بەرەو مەككە، لەو کاتە لە نەخلە بوو لە نیوێ شەودا بۆ نوێز ھەلسا، کۆمەلێک جنۆکە، كە خودای پیروز و بالا باسیان دەکات چوون بۆ لای، ئەوانیش -وێک باسیان بۆ کردم- حەوت دانەبوون لە جنۆكە خەلکی نسیین، گوێیان لێگرت، كە لە نوێزەكە تەواو بوو، رویشتنەو بۆ لای قەومەكەیان ئاگاداریان کردنەو، باوهریان پێ ھێنا و ھەلامی ئەوێ پان داپەو كە گوێیان لێبو. خودا ھەوالی ئەوانە پێ دان، خودای بالا و پیروز دەلێت: {وَأُزِّ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمْعُونَ الْقُرْآنَ} [الاحقاف: 29] واتە: ھەندیک جنۆكەمان ناردە لای تۆ كە گوێ لە قورئان بگرن. تاوێكو: {وَيُجْرِكُمْ مِّنْ عَذَابِ أَلِيمٍ} [الاحقاف: 31]، واتە: لە گوناحتان خۆش دەبێت. خودای پیروز و بالا دەلێت: {قُلْ أَوْحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ} [الجن: 1] واتە: بلی پیوم راگەینراو چەند كەسێك لە جنۆكەكان گوێیان ھەلخست. تا كۆتایی چیرۆكەكە كە لە ئیو ئەم سورەتەدا ھاتو. دەزانم چیرۆکی بیستنی قورئان لە لایەن جنۆكەو دووچار رووی داو، وێك لە ھەندیک گێرانەوێدا ھاتو، ھەر دوو جارەكە لە نەخلە بوو، یەكەمجار؛ لە گێرانەوێ ئیبن عەباسدا ھاتو، پێش دەرچوونی بۆ تائیف پە چەندینسال رووی داو. لەو کاتەدا خۆی و ھاوێلانی دەرچوون بۆ بازاری عەكاز "لە دۆلێكدایە لە ئیوان تائیف و مەككە" كاتێك لە نەخلە روو و بازاری عەكاز رویشتو، نوێزی بە ھاوڕیانی کردو، جنۆكەكان ھاتوون و گوئیستی بوون. دوویمجار لە كاتی گەرانەوێ لە تائیفەو بۆ مەككە، وێك لە قسە ئیبن ئیسحاقدا ھاتو؛ بە تەنھا لەگەڵ خۆیدا رووی داو، پان زەیدی كوری حارسە لەگەڵدا بوو. بە قسە ئیبن ئیسحاق بێت، كاتێك لە نەخلە بوو، لە نیوێ شەودا ھەلساوە بۆ نوێزکردن، تا كۆتایی گێرانەوێكە ئیبن ئیسحاق كە پێشتر باسكرا. لە رووكەشدا قسەكانی ئیبن ئیسحاق كە باس لەوێ دەکات: "خودا ھەوالی ئەوانە داوھتی"، پیغەمبەر لەگەڵ جنۆكە كۆناریتەو و نایانینیت، بەلام ھاتن و گوێیان لە قورئان گرت، كە لە كاتی نوێزکردندا دەپخوێندەو، ئەو ئاگای لێیان نەبوو، دوا ئەو وەحیی بۆ ھات و ھەوالی ھاتنی ئەوان و گوئیستییان بۆ قورئان گەیاندا پیغەمبەر. وەحیی كە یەكەمجار ھات و ھەوالی یەكەمجار ھاتنی جنۆكە دا بە محەمەد، بە سێ ئایەت لە سورەتی (الاحقاف) دا دا بەزبوو، كە ئەمانە: {وَأُزِّ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمْعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَجَرُوهُ قَالُوا أُنصِتُوا فَلَمَّا فُجِّيَ وَلَوْ إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْزِرِينَ} (29) قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَىٰ غُرُوبِ مُسْتَقِيمٍ (30) يَا قَوْمَنَا أَجِئُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ} [الاحقاف: 29 - 31] واتە: ھەندیکیش لە جنۆكەكان ناردە لای تۆ كە گوێ لەم قورئانە بگرن؛ كاتی ھاتن گوێیان مات بن و گوێ بەدەن وەختی بیستیان ھاتنەو بۆ ناو خێلەكەیان و ترسی خاویان وەبەرنان. گوێیان: گەلو! ناوھروکی كتیپکیان بۆ خویندوین كە پاش موسا بێردراو؛ بروای بە كتیپەكانی پێشوش ھەبە، ھانا بۆ راستی دەبات و شارەزای راستەری دەکات. گەلو وەرن بە دەنگ ئەم كەسەو بچن كە بانگەشە بۆ خودا دەکات و بروای پێ بکەن لە گوناھتان خۆش دەبێت و لە نازاردانی توندتان دەپاریزێت. ئەم سێ ئایەتە وێك دەبینیت بەو شیوێ نالێت كە تەنھا گوێیان لێ بوو، بەلكوو ھەوالی پێدەدەن كە گوێیان لێ بوو و باوهریان پێ ھێناو و گەراونەتەو بۆ قەومەكە خویان، داویان لێ کردوون ئەوانیش باوھری پێ بوین پەلام وەحیی كە دا بەز، ھەوالی گوئیستی جنۆكە لە جاری دوھمدا پێگەیاندا، ئەمەبە: {قُلْ أَوْحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ} [الجن: 1] واتە: بلی: پیم راگەینراو چەند كەسێك لە

جنۆکه كان گوئیان هه لڤخت. تا کۆتایی سورته ته که

ئهمه یه که لهم چیرۆکه دا ده ستمان کهوت، وهک له کتێبه کاندای هاتوه له قسه ی شله ژاو و جوربه جوری گیرانه وه جیاوازه کان نه بیته هیچی تر نییه. لێیان هه یه ده لیت، هه ر دوو وه حی له جاری دوهمدا دابه زیوه، واته له کاتی گه رانه وه ی له تائفه وه بو مه ککه، وهک له قسه کانی ئیبن ئیسحاق له و گیرانه وه یه دا ده رده که ویت، که چی لێیان هه یه ده لیت وه حی یه که م، واته سی ئایه ته که له جاری دوهمدا دابه زیوه، له کاتی گه رانه وه ی له تائفه وه بو مه ککه، وهک زه مه خشه ری له (الکشاف) دا باسی ده کات. یاریکردنی حیکایه تخوانان لهم راده یه دا ناوه ستیت، به لکوو زیاتریان خسته ته سه ر و ده لێن، یغه مبه ر له گه ل جنۆکه کاندای کۆبه ته وه، ئیسلامبوونی خویانیان بو ده رخته وه، پاش باوه ر هینانیان، یغه مبه ریش کردنی به ئیروای خو ی و ناردنی بو لای قه ومه که یان و ئاگاداریان کردنه وه و، بانگه شه یان کرد بو ئیسلام، ته نانه ت هه ندیک له حیکایه تخوانان ده لێن، داوای خو راکیان بو خویان و ئازه له کانیان له محمه د کرده، پی گوتوون: هه موو ئیسکی عیراق و هه موو پاشه روکانی خز ره ییش بو ئیوه، گیره وان زو ر یاریان به بابه ته که وه کرده، ده لێن: ئیسک خو راکیه بو خویان و پاشه رویش بو ئازه له کانیان، ده لێن: له روژی خو اردندا، ئه وان ه یچ ئیسکێکیان نه دو زیبه وه به خو ن گوشتی پیوه نه ییت، ه یچ پاشه رو یه کیشیان نه دو زیبه وه به خو ن که دانه و ئه ی تدا نه ییت. هه ندیکیان ده لێن: ئه وان که پاشه رو یان ده دو زیبه وه ده یانبینی جو یه، هه ندیکیان زو ر نامو یانه و سه رسوره ینه رانه ده لێن ئیسک و پاشه روکان چیش ت بوون، ده لیت: پاشه رو که ده گه راپه وه و بوو به خو رما وهک له گیرانه وه ی ئه بی نه عیم باسی ده کات، ئیبن حه جره هه یسه می ده به ویت هه ر دوو گیرانه وه که یه کبخت و ده لیت، پاشه رو که جار یک ئاله فه بوه بو ئازه له کانیان و جار یکیش ده بوه چیش ت بو خویان. نامو ترین و سه رسوره ینه رترین گیرانه وان ه ته وه یه که قسه یان له سه ر ئایینی جنۆکه کان کرده، گوتو یانه: ئه وان جوو بوون، له سه ر ولاته که یان ده لێن خه لکی نسیب ی بوون، هه ندیکیان ده لێن خه لکی نه ینه وا بوون و هه ندیکیان گه راندیان نه وه بو یه مهن. ئه م قسانه ه یچ نین جگه له هه له به ستنی حیکایه تخوانان، به لام حه قیقه ت که به وه حی دابه زی و پیشانی ده دان که هه والی ئه م چیرۆکه ته وه یه که باس مان کرد. محمه د له گه ل جنۆکه دا کۆنه بو ته وه و نه بیینیون و هه ستی پی نه کردوون، که گو بیستی قورئان بن، به لام له وه حییه که دا ته وه ی گوتوه، که له هاتن و گو یگرتن و رو یشتنیان هه والی پی داوه

باسی ته وه ت بو بکه م که خا وه نی سیره ی حه له بی ده رباره ی گو یگرتنی جنۆکه له یه که م جار دا له ئیبن عه با سه وه وه ریگرتوه و دوهم له خه لکی تر وه ریگرتوه، ده لیت: "له ره وتی هه ر دوو چیرۆکه که دا وا ده ری ده خات نه له گه ل جنۆکه دا کۆبه ته وه و نه قورئانی شیان بو خو یندوه ته وه، به لام گو ییان لێگرتوه، بی ته وه ی هه ستیان پی بکات. ده لیت: له لیدوانی ئیبن عه با سدای گوتو یه تی "له سه ر چیرۆکی یه که م" حافزی دمیاتی لیدوانی داوه، لهم باره وه "له سه ر چیرۆکی دوهم" له سیره که یه دا هاتوه: کاتیک یغه مبه ر گه راپه وه له تائف به ره مه ککه و له نه خله دابه زی و له شه ودا هه لسا بو نو یژ، کومه لیک جنۆکه هاتن بو لای، که حه وت دانه بوون خه لکی نسیب ی بوون، گو ییان لێگرت سورته تی (الجن) ی ده خو یندوه، یغه مبه ری خودا هه ستی پی نه کردن تا ئه م سورته ته دابه زی: {وَأُزْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ} [الأحقاف: 29] (واتا که ی پی شتر نوسرا) ئه مه قسه ی خو یه تی

پی شتر ته وه ت زانی که حافزی دمیاتی هه له ی کرده له گوتنی: تا ئه م ئایه ته دابه زی (وَأُزْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ)، (واتا که ی پی شتر نوسرا). به لام ئه م ئایه ته له چیرۆکی جنۆکه ی یه که مدا دابه زیوه، له دوهمدا وه حی دابه زیوه و هه والی ته وه ی پی راگه یان دوه، جنۆکه گو یی له سورته تی (الجن) بوه که سه ره تا که ی ئه مه یه: {قُلْ أَوْحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ} [الجن: 1] (واتا که ی پی شتر نوسرا. زه مه خشه ری له (الکشاف) دا ده لیت: "له سه عدی کوری جه بی ره وه گوتو یه تی: یغه مبه ری خودا نه هیچی بو جنۆکه خو یندوه ته وه و نه بی نیو یه تی، به لام له نو یژدا خو یندو یه ته وه، ئه وانیش که له و یوه رو یشتوون گو ییان لێ بوه، ئه وه ستی پی نه کردوون، خودا هه والی گو یگرتنه که ی پی داوه

ئه م گیرانه وان ه ی له ئیبن عه با سه وه هاتوه و حافزی دمیاتی و سه عید کوری جه بی ر باسی ده کات، ته وه یه لهم چیرۆکه دا پشتی پی به ستریت، له بهر ته وه ی قورئان پشتگی ری ده کات، جگه له مه ته وان یتر ه یچ بناغه یه کی نییه و له هه له به ستنی حیکایه تخوانان و گیره وان ه ئه گه ر بلین ئیمه ئه م چیرۆکه ده زانین، ته وه ی شمان زانی که محمه د له گه ل جنۆکه دا

كۆنەبۇتەتەۋە و نەشەبىبىنەيون، بەلام دەمانەۋىت بزائىن مەبەست لەم چىرۆكە چىيە؟ حەقىقەت لە كۆيدايە؟ دەلېم پېش ئەۋەى ۋەلامت بەدەمەۋە، دەپت ئەۋەت بۇ باس بەم كە عەرەب لە جاھىلىيەت لەچىدا بۇ، لە روۋى داستان و خورافە و باۋەرپوون بە جنۆكەۋە، دەلېن: خەلك لە زەمانى كۇندا باۋەريان بەۋە ھەبۇە كە رۇحى نەبىنراۋ ھەيە، لېيان ھەيە چاكەخوزان پەناى بۇ دەبەن و تكاى خېرى لېدەكەن، لېشيان ھەيە شەرخوزان و لېى دەترسن و خۇيان لە شەرى دەپارېن. ھەروەھا عەرەب لە جاھىلىيەتدا باۋەريان بە بوونى رۇحەكان بۇ، ئەۋەى باش و چاكەخوز بۇ، پېيان گوتوون پەرى و ئەۋەى شەرخوز بوون پېى گوتراۋە، جنۆكە و شەيتان. ئەم بىروباۋەرەيان نووسراۋە و ھىچ پېۋىست بە بەلگەھېنانەۋە و شاپەتى نىيە و قورئان راستگۇتېن شاپەتە، لە باۋەرکردنەيان بە جنۆكە بۇ باۋەرپوونيان بە قەشەكانى خۇيان لېكەتوتەتەۋە، قەشەيان ھەبۇە كە باسى مېتافىزىكى بۇ كىرۋون و واپانزانىۋە ھەر قەشەيەك جنۆكەى ھەيە و ھەۋالى لە ئاسمانەۋە بۇ دەھېنېت

كاتېك مەمەد بانگەشەكەى راگەياندا، وېستى لە سەر يەكقسەيى و يەكبوون كۇيانبكاتەۋە و رابوونېكى جېھانېيان پېدا بكات، ئەۋەى بە پېۋىست زانى كەقەشە بە درۇبخاتەۋە و پوچەلى بكاتەۋە، وابكات ھەۋالى ئاسمان لە ئاسمانەۋە پېت و ۋەك ۋەحى كە جېرىل دەپېنېت، بۇ ئەۋەى جگە لەۋ لە ھىچ كەس قېۋل نەكات و گۇئ لە كەس ناگرېت. ئەگىنا سەخت دەپت ھەموو عەرەب لە سەر ۋەحى يەكەنگ بن، ئەگەر باۋەريان بە ھاوشىۋەى ئەۋەى لە قەشەكاندا ھەپت، ئەۋرېگەى پەرەۋ سەرکەۋتنى بانگەشە بىات، نەھېشتنى قەشە و كارى قەشاپەتى و لەناۋەردنەپەتى، دەلېت: قەشە و كارى قەشاپەتى و باۋەرکردن بە قەشە لە ناگردان. بۇ پوچەلكردنەۋەى كارى قەشاپەتى، مەمەد دەرگاى ئاسمانى لە بەردەم شەيتاندا داخست و پىرى كىر لە پاسەۋانى بەتوانا لە پەرىيەكان و ئەۋ ئەسئېرە داچۇراۋە كلكدارانەى لە ئاسماندا دەپېنېن، بە بەردبارانى شەيتان و نەھېشتنى دزە كىرەن و بېستىن لە قەلم دا، بۇ ئەۋەى ھەۋالى ئاسمان نەزانن، ۋەك لە قورئاندا ھاتۇە. ئەگەر بلېت بۇچى قەشاپەتى بەم شىۋەيە پوچەلكردەۋە و پىشتى بەست بە شتېكەۋە دوۋرە لە راستپەۋە، دەلېم: لەبەر ئەۋەى عەرەب باۋەريان بەۋە ھەبۇە، كە جنۆكەكان دەچنە ئاسمان و ھەۋالەكان دەدزىن و دەپېنېن بۇ قەشەكان، ھاوشىۋەى ئەۋانى تر لە عەقلىيەت و لە باۋەرياندا بە درۇى نەخستنەۋە، ھەرچەندە زانى كە خورافاتە، بەلام بە داستان و خورافەى ھاوشىۋەى بېرکردنەۋەى خۇيان پوچەلى كىردەۋە، بۇ ئەۋەى لە قېۋلكردن و باۋەرپېنكردن نېكتر بن، ئەۋ عەقلىيەتەى ئەۋە قېۋل بكات ھىچ رېگىيەك ناپت كە ئەمەپىش قېۋل بكات، بە پېچەۋانەى ئەۋەى ئەگەر ھەۋالىگىرئەبەرى رېگەى حەقىقەت بگىرئە بەر بۇ ئەۋەى پوچەلى بكاتەۋە، بۇنموۋنە ئەگەر پېيان بلېت: ئەم باۋەرەتان پوچەلە و ھىچ بەلگەى جېگىرپوونى نىيە و درۇبە و ھىچ بناغەيەكى نىيە، لەۋ كاتەدا دەكرېت نكولى لى بكن و بەردەۋام بن لە كەللەرەقىيان، قورسە ئەۋەى لە باۋوپايران ۋەريانگرتېت ۋازى لېپېن، كە لە مندالىيەۋە لە سەرى راھاتوون و لە عەقلىاندا جېگىر بۇ، بەلام قورس نىيە ۋاز لەم باۋەرە بېنن لە پېناۋ باۋەرپېكى ھاوشىۋەى ۋە ھاۋەرەگەزى خۇى، ئەگەر دزىشى پېت. بەمەپىش ۋاى لى ھات پاش ئىسلامبوونيان، ھەموۋيان ھاتنە سەر ئەۋ باۋەرەى، ئەسئېرە كلكدارەكان پاش ناردنى پېغەمبەر رەجمى شەيتان دەكەن و ناھېلن گۇبېستى ھەۋال بن، ئەمەپىش لە بەلگەكانى پېغەمبەرەپتېيەكەيو نېشانەى راستگۇيى پەيامەكەيەتى. بەتايپەتى كە بېنېيان كەۋتنى ئەسئېرە كلكدارەكان لە كاتى سەرەتاي پېغەمبەرەپتېدا زىادبوون، ۋەك لە باس و قسەى گېرەۋاندا ھاتۇە. لېرەدا دەشېننموۋنەى ئەم قسەيە بە شىعەرى شاعىرېك

:بھېنېنەۋە

حتى الحديد سطا عليه المبرد لكل شىء آفة من جنسه

بە ۋاتاي : تەننەت ئاسنېش ھەسان يان مەۋرە (مېرد) زال بوو بە سەرىدا . لە ھەموو شتېك . دوژمېنك لە توخمى خۇى ھەيە

ۋەك پېشتەر باسمان كىرد، مەمەد بە پوچەلكردنەۋەى قەشاپەتېيەۋە، بەلكوۋ ئەۋەپىشى خستە سەر كە گوتى؛ لە ژېر وېستى ئەۋ و بانگەشەكەيدا جنۆكە باۋەريان پى كىردۇە. كاتېك بېنېى عەرەب بە فراۋانى باۋەريان بە جنۆكە ھەيە، وېستى ئەم باۋەرەيان لەبەرچاۋ بگىرېت، بۇ يارىكردن بە رېگەى بانگەشە، باسى چىرۆكى گوتىگرتنى جنۆكە بۇ قورئان و باۋەرپوونيانى ھېنايە ئاراۋە، ھىچى نەۋىستەۋە لېرەدا جگە لە بانگەشەكردن بۇ باۋەرھېنانى قەۋمەكەى، ۋەك ئەۋەى جنۆكە باۋەرپى پى كىردۇە، ۋەك ئەۋەى پېى گوتېن: ئەۋانە جنۆكەن كە ھەۋالى ئاسمان بۇ

قه‌شه‌کانتان ده‌هین، که له سه‌فه‌ره‌کانتاندا په‌نای بۆ ده‌به‌ن؛ گوپیان له قورئان گرت و باوه‌ریان پی کرد، که کتیبیکه له پاش مووسا هاتوه‌ته خواره‌وه و، هانی ریگه‌ی راست ده‌دات، چون ئیوه باوه‌ری پی ناکه‌ن و دوا‌ی ناکه‌ون. ئەمه ریگه‌یه‌کی تایه‌تییه له‌و شیوه‌ریگانه‌ی که قورئان گرتوویه‌تییه به‌ر، بۆ بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی بانگه‌شه‌ی ئیسلامی. چیرۆکی گوینگرتن له قورئان پشنگیری ئه‌و ئایه‌تانه‌ ده‌کات، که بۆ پوچه‌ل‌کردنه‌وه‌ی قه‌شایه‌تی هاتنه‌خواره‌وه، تیدا هاتوه؛ جنۆکه چیی به قه‌ومه‌که‌ی گوتوون، کاتیک له گوینگرتن له قورئان گه‌راونه‌ته‌وه، به‌وه‌ی له سوره‌تی (الجن) دا هاتوه: {وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مَلِئَتْ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهَبًا} (8) وَأَنَّا كُنَّا تَفَعُّدٌ مِنْهَا مَقَاعِدٌ لِلسَّمْعِ فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْإِنِّ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَصَدًا} [الجن: 8، 9]. واته:

ئیمه‌گه‌یشتین به‌م هیمه‌ته، دیمان پره له پاسداری توندوتول و ئەستیره‌گه‌لیک راده‌خشن. ئیمه له چه‌ند شوینیکه‌وه رۆده‌نیشتین و کوله‌مان ده‌گرت و ئەوه‌ی له‌مه‌ولا کوله‌بگرت مه‌شخه‌لێک له بۆسه‌که‌یدا ده‌یبت

حیکایه‌تخوانان وایان لیک‌دا‌یه‌وه که چیرۆکی پوچه‌ل‌کردنه‌وه‌ی قه‌شایه‌تی هۆکاریک بوه بۆ چیرۆکی گوینگرتنی جنۆکه بۆ قورئان، له ده‌می ئین عه‌باسه‌وه هاتوه‌گوتوویه‌تی: "په‌مه‌ری خودا له‌گه‌ل کۆمه‌لێک له‌هاوه‌لانی ده‌رچوون، به‌نیازی بازاری عه‌کاز بوون، که باس له‌سه‌ر شه‌یتان و هه‌والی ئاسمان ده‌کرا و ئەستیره‌ی کلک‌داریان بۆ نێرا و شه‌یتانه‌کان له‌ترسا گه‌رانه‌وه بۆ لای قه‌ومه‌که‌یان، گوتیان چی‌رووی داوه؟ گوتیان: ریگه‌مان لێگیراوه بۆ ئاسمان و ئەستیره‌ی کلک‌دارمان بۆ نێراوه، گوتیان: ئەوه هه‌ر هه‌یج نییه، له‌خۆره‌لاتی زه‌وییه‌وه بۆ خۆرئاوا لێیان داوه. کۆمه‌لێکیان رویشتن بۆ لای توها‌مه، بینیان که په‌مه‌ری عه‌کاز ده‌چیت، له‌کاتی نوێژکردنی به‌یانی له‌گه‌ل هه‌واله‌کانی دایه، کاتیک بینیان قورئان ده‌خوینیت، گوپیان لێگرت، گوتیان: ئەمه‌یه‌ ریگه‌ی هه‌واله‌کانی ئاسمانی لێگرتوویین و، گه‌رانه‌وه بۆ لای "قه‌ومه‌که‌یان... تا کۆتایی چیرۆکه‌که

ریگرتن له‌نیوان ئەوان و هه‌واله‌کانی ئاسمان نه‌بوا‌یه، له‌خۆره‌لاتی زه‌وی و خۆرئاوا‌یدا ده‌رنه‌چوون و، به‌دوا‌ی ئەو مه‌به‌سته‌دا نه‌گه‌ران که ریگه‌ی لێگرتوون، ئەگه‌ر ده‌رنه‌چوویان مه‌مه‌دیان له‌نه‌خه‌ نه‌ده‌بینی که نوێژی به‌هاوه‌لانی‌ده‌کرد و، ئەگه‌ر ئەمه‌یشیان نه‌کردایه گوپیان له قورئان نه‌ده‌بوو. ئەمه‌یه‌ که له‌قسه‌ی ئین عه‌باس تیدا‌گه‌ین، وای ده‌بینم که له هه‌لبه‌سنتی حیکایه‌تخوانانه، ئەگه‌رنا، چون ئین عه‌باس زانیی که شه‌یتانه‌کان ترسان و رویشتن بۆ لای قه‌ومه‌که‌یان و پێیان گوتن، ئەمه‌یه‌ ریگری له‌نیوان ئیمه و ئاسماندا کردوه، قه‌ومه‌که‌یش پێیان گوتوون، ئەمه‌ جگه له‌وه‌ی به‌هۆکاریکه‌وه‌ رووی دابی شتی تر نییه، یرون به‌دوا‌یدا بگه‌رین، ئەگه‌ر بلێت ئین عه‌باس به‌پشته‌سنتن به‌وه‌ی له قورئاندا هاتوه‌زانیویه‌تی: {وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مَلِئَتْ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهَبًا} [الجن: 8] (واتا‌که‌ی پێشتر نوسرا) ئایه‌ته، ده‌لیم: قورئان ئەمه‌ی پی‌را‌گه‌یان‌دوون، به‌لام ئەوه‌ی بۆ قه‌ومه‌که‌یان، قورئان جاریک باسی نه‌کردبوو و هه‌والی رانه‌گه‌یان‌د بوو له‌و کاته‌دا. قسه‌ی ئین عه‌باس که زه‌مه‌خشه‌ری به‌هه‌له‌دا بردوه، له‌شیکردنه‌وه‌که‌یدا ده‌لێت: {وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ...} ئایه‌ته‌که: ئەمه‌ وای لێکردن که له‌ولاندا بگه‌رین، تا په‌مه‌ری خودایان دۆزییه‌وه و گوتیان له‌خویندنه‌وه‌که‌ی گرت ئەگه‌ر ئەمه‌ بزانی، به‌و شیوه‌یه‌یش مه‌به‌ستی راسته‌قینه‌ی گوینگرتنی جنۆکه له قورئان ده‌زانی.

سه‌ره‌تای خۆده‌رخسنتی بۆ تیره‌کان

پێشتر باس‌مان کرد، مه‌مه‌د تا سێ ساڵ بانگه‌شه‌ی به‌نه‌ینی هه‌یشته‌وه، له‌چواره‌م ساڵدا رایگه‌یان‌د و، له‌و کاته‌ی له‌ژێر سایه‌ی پارێزگاریی ئەبی‌ت‌البی‌مامی و ئەوانه‌ی به‌نی‌هاشم و به‌نی‌موته‌لیب بوو که دوا‌ی که‌وتبوون بوو، به‌رده‌وام بوو له‌بانگه‌شه‌که‌ی، بی‌ئ‌وه‌ی دا‌وای له‌یه‌کێک کردی‌ت بیارێزیت و توند ده‌وری بگرت، دا‌وا‌کاری و بانگه‌شه‌که‌ی هاوشان نه‌کرد له‌گه‌ل پارێزگاری و پاراستنی گیانی خۆی تائه‌بووتالی‌مامی مرد، له‌سه‌قی‌فا ده‌ستی کرد به‌و شته‌و، دوا‌ی ئەوه‌ی رویشت بۆ تائف و بی‌نومید بوو له‌خیری سه‌قی‌ف، وای لێ‌هات خۆی بۆ تیره‌عه‌ره‌به‌کان له‌کاتی وه‌رزه‌کاندا ده‌ربخات

ئهمه‌یه‌ که پاشماوه‌کان پیمان ده‌لێن و وردبینی و عه‌ق‌ل‌کومیده‌که‌ن، به‌لام خاوه‌نی سیره‌ی هه‌لبی له‌سیره‌ته‌که‌یدا باسی ئەوه‌ی کردوه، گوا‌یه مه‌مه‌د خۆی له‌سه‌ره‌تای بانگه‌شه‌که‌وه خۆی بۆ تیره‌کان عه‌شیره‌ت و ده‌رخسنتیت. به‌لام ئەمه‌ راستنییه. ئەوه‌ی ئین ئیسحاق‌گوتوویه‌تی نا‌کو‌که له‌گه‌ل ئەم بۆ‌چوونه‌دا که خاوه‌نی سیره‌ی هشامی له‌سیره‌ته‌که‌یدا

باسی ده کات: له بهر ئه وهی مه به ست له خۆده رخستننی بۆ تیره کان له پیناو په یدا کردنی پارێزگاری و بانگه شه کردن بۆ ئیسلام بوو، بۆیه ئه وه مه عقوولنییه داواي پارێزگاری و پاراستنی خۆی بکات، له و کاته دا له ژێر پارێزگارییه بووتالیبی مامی و که سوکاره نزیکه کانی له به نی هاشم و به نی موته لیب بوو، بێگومان ئه و داواي ئه وهی کرد، که له کافره کانی قوره یش بپارێزن، له بهر ئه وهی هیچ به ره نگاری و دوژمنایه تی له که سیکی تره وه نه بوو، مامی و که سه کانی چێگه ی ئه وه بوون بپارێزن و شه ری قوره یشی لی به دوور بگرن به لی، محمه د له سه ره تاي بانگه شه که یه وه هه موو سالێک له گه ل وه رزه کاندایه درده چوو، چاودێری حاجیه کانی ده کرد له ماله کانیاندا، وه ک خاوه نی سیره ی حه له بی باسی ده کات، به لام داواي له که سی نه کردوه بپارێزن و نه هیلن زه فه ری پێ به رن، ته نها داواي به ئیسلامیوونی خه لکده کرد، داواي پارێزگاری له خۆی هاوشانی بانگه شه که نه کرد، جگه له قوئاغی پاش مردنییه بووتالیبی مامی، وه ک پێشتر باسمان کرد. ئه مه یش ئین ئیسحاق باسی ده کات، داواي ئه وهی چیرۆکی رۆیشتنی بۆ تانیف و گه رانه وهی باسکرد، ده لیت: ئینجا پێغه مبه ری خودا گه راپه وه بۆ مه ککه و قه ومه که ی له حاله تیکی زۆر توند و ناکوک بوون له گه لیدا و لپی دووربوون، جگه له هه ندیک هه ژار و سه رگه ردان که باوه ریان پێ هینابوو. پێغه مبه ری خودا له کاتی وه رزه کاندایه خۆی درده خست. له و کاته دا که داواي له عه شیره ته عه ره به کانی ده کرد بینه موسولمان و بانگیده کردن بۆ لای خودا، هه والی ئه وهی ده دانئ، ئه و پێغه مبه ری خودایه، داواي لێ ده کردن باوه ری پێ بکه ن و پارێزگاری لی بکه ن، تا خودا ئه وه یان بۆ ده رجات که ئه وی ناردوه بۆیان

ئین ئیسحاق ده لیت: له هاوړیکانم پێیان گوتم، له وانه ی تۆمه تبار نین، له زه ید کوری ئه سلهم، له ره بیعه وه له عه بادی دونه لی وه ریگرتوه، که ئه بووزناد قسه ی له سه ر کردوه، حسین کوری عه بدوللا کوری عویدوللا کوری عه باس پێی گوتم: گویم له ره بیعه ی کوری عیباده بوو، که باوکم قسه ی له گه لدا ده کرد، گوتی: ئه و کاته من غولام و میرد مندالێک بووم، له گه ل باوکمدا له (مسنای) و پێغه مبه ری خودا له سه ر مالی تیره کانی عه ره ب راده وه ستا و ده یگوت: ئه ی به نی فلان من په یامبه ری خودام بۆ ئیوه، خودایش فه رمانتان پێ ده کات که بیه رستن و هاوبه شی بۆ دانه زین، ئه وانه له خۆتان دووربخه نه وه و هه لپانیکه ن، که وا ئیستا ده یانیه رستن له هاوبه شه کان، باوه رتان پێم بێت، باوه رم پێ بکه ن، بپارێزن، تا ئه وهی بۆی نیراوم دربخه م و بلاوبکه مه وه. گوتی: پیاویکی خپلی مۆنی له پشته وه بوو، که دوو په لکی پێوه بوو به جوانکاری عه ده نییه وه، له کاتیکدا که پێغه مبه ر له قسه کانی له وهی داوایه کرد ته واو بوو، ئه م پیاوه گوتی: ئه ی به نی فلان، ئه مه داواتان لێ ده کات که خۆتان له لات و عزا جیا بکه نه وه و له ملتانی دابکه ن، هه ره ها جنۆکه هاوبه یمانه کانتان له به نی مالیک کوری ئه قیه ش، به و بیده یه بیگۆرن و باسی چه واشه کارییه کانی ده کات، گوێرایه لی نه بن و گوپی لی مه گرن، گوتی: به باوکم گوت باوکه، ئه مه کپیه وا داواي ده که ویت و ره تیده کاته وه؟ گوتی: ئه مه عه بدئه لعزی کوری عه بدولموته لیب مامی بوو، واته ئه بووله هه ب. ئین ئیسحاق ده لیت: قسه ی له سه ر ئین شه هاب زوه ری کرد، که هاتوه بۆ ماله کانیان بۆ کینه ده، پیاویکی گه وره له وی بوو پێیان ده گوت ملیح، داواي لێ کردن بۆ لای خودا، خۆی بۆ درخستن و پێی رازی نه بوون، گوتی محمه د کوری عه بدولره حمان کوری عه بدوللا کوری حسین قسه ی له گه ل کردم، ده یگوت؛ سه گیک هات بۆ مالمان، واته بۆ لای باوانیان له زگه وه (له دایکانه وه) پێیان ده لێن به نوعه بدوللا، داواي لێ کردن بۆ لای خودا و خۆی بۆ درخستین، ته نانه ت پێی گوتم: ئه ی به نی عه بدوللا خودای گه وره و میه ره بان ناوی باوکتانی چاک کردوه، به داواکاری رازی نه بووین. هه ندیک له هاوه لانمان له عه بدوللا ی کوری که عه ب کوری مالیک وه رگیراوه، پێی گوتم: پێغه مبه ری خودا هاتوه بۆ لای به نی حه نیفه له ماله کانیاندا، داواي لێ کردوون بۆ لای خودا، خۆی پیشان داون و باسی خۆی بۆ کردوون، هیچ که سیک له عه ره ب له وان به خراپتر وه لامي نه داوه ته وه، گوتی: زوه ری پێی گوتم: هات بۆ لای به نی عامر بن سه عسه عه، داواي لێ کردن بۆ خودا په رستی، خۆی پێ ناساندن، پیاوکیان به ناوی بیحه ره کوری فراسگو تویه تی: به خودا ئه گه ر من ئه م پیاوه م له قوره یش برده با، عه ره بم پێ ده خوارد، ئینجا پێی گوته: ده زانی ت ئه گه ر ئیمه دوات بکه وین بۆ کاره که ت، ئینجا خودا په کپکی تر ده رجات که ناکوک بێت له گه لتدا، هیچ شتێکمان بۆ ده مێنینه وه پاش تۆ؟ گو تویه تی: فه رمانه که لای خودا وه یه له هه ر کوپیه ک بیه ویت دایده بێت، گوتی: پێی گوته ئامانجت سه ریرینی ئه و عه ره بانیه که دوورن له تۆ، ئه گه ر خودا تۆی درخستیت کاره که بۆ

خەلکی غەیرە ئیمە دەپت! هیچ پۆیستیمان بە تۆ نییە و، پێی رازی نەبوون ئەوەی زانراوە کە محەمەد بەو رازی نایت، ئەم کارە داوی خۆی بۆ غەیرە عەرەب پیت، لێدوانی لە بارەى ئەوەی، لە داوی ئەو بۆ کۆ دەپت، بەو وەلامی داوئەتەو: "ئیمامەکان لە قورەیشن" وەک پێشتر باسکرا، بۆیە بە بیحەرەى کوری فراسی گوت: "ئەو کارە لای خودایە لە کۆی بیهوئت دايدەپت." تەماشای بکە "محەمەد چیی بۆ قورەیش دەپت" و کەچی بەدەستی دوژمنایەتی و ناکوکییەکانیانەو دەناپیت، ئەگەر لەمەدا تێرمانیک بکەیت، ئەوەت بۆ پروون دەپتەو، ئەبۆولەهەب چەند لە سەر نەزانینکی رەشدايە، کە بەداویدا ریدەکات، لە کاتی بانگەشەکردن بۆ عەشیرەتەکان و ئەویش وەلامی دەداتەو و رەتیدەکاتەو.

لە سیرەى حەلەبیدا دەپت: ئەلواقدی دەپت: هات بۆ لای عەبس و بەنى سەلیم و بەنى موحارب و فزارە و بەنى موزر و مورە حزامەش، بەلام بە خراپترین شیوێ رەتیانکردو، گوتوبانە: خیزان و عەشیرەتەکەت باشتەر دەتاسن و دواتناکەون

لە عەبدوللای کوری عەباسەو: پێغەمبەر کۆمەلێک خەلکی شیبان کوری سەعلەبەى بینى، ئەبۆوبەکر و عەلیشى لەگەلدا بوو، ئەبۆوبەکر پێی گوتن لە چ قەومێکن، گوتیان: لە شیبان کوری سەعلەبە، ئەبۆوبەکر ئاوری دايدەو بۆ لای پێغەمبەرى خودا، گوتی: بە سەرى دايبک و باوکم ئەمانە لە جوامرەکانن "واتە لە گەرەى قەومەکەیانن"، مەفروق کوری عەمرو و هانى کوری قەبیسە و موسەنا کوری حارسە و نوعمان کوری شەریک لەگەلیاندا بوون، مەفروق کوری عەمرو لەوان قۆزتر وزمانپاراوتر بوو، دوو پەلکی هەبوو، لە خوار قەومەکەو بوو (واتە لەئەبۆوبەکرەو نزیك بوو) ئەبۆوبەکر پێی گوت، ژمارەتان چەندە؟ مەفروق گوتی: لە هەزار کەس زیاترین و هەزار بە کەمینە نادۆریت، ئەبۆوبەکر گوتی: توندوتۆلی و گوروتین و تەوژم و خۆپاریزی لای ئیو چۆنە؟ مەفروق گوتی: هیلایکی لە سەر ئیمە "واتە وزە" هەر قەومێک چانسى خۆی هەیه، ئەبۆوبەکر گوتی: شەر چۆنە لە نیوان ئیو و دوژمنانتاندا؟ مەفروق گوتی: لە کاتی بەریەککەوتندا، ئیمە زۆر بەتوندی توورە دەبین، توندترین بەریەککەوتن پروودەدات لە کاتیکدا، توورە دەبین، ئیمە ئەسپەکانمان لە مندالەکان باشتەر و چەکەکانمان لە پیتاندا چالاکترە، سەرکەوتن لای خودایە، جارێک سەرمان دەخات و جارێک بەسەرماندا سەردەکەون، لەوانەیه بەرێ قورەیش بیت. ئەبۆوبەکر گوتی: هەوالی ئەوئەتەن لایە کە پێغەمبەرى خودا ئەمەى تێدايە و داواى ئەمە دەکات؟ مەفروق گوتی: هەوالمان لایە کە ئەم باسە دەکات. ئینجا گوتی تۆ داواى چی دەکەیت، ئەى بەرێ قورەیشی؟ پێغەمبەرى خودا چوێ پێشەو و گوتی: داواى شەهادەتى ئەو، هیچ ئیلاهیک نییە جگە لە خودا و هیچ هاوبەشیکی نییە و من پێغەمبەرى خودام، بۆ ئەو، جیمبەکەنەو و پشتگیریمبەکن و سەرم بەخن، قورەیش فەرمانى خودای وەلاناو و پێغەمبەر بەدرو دەزانپت، ناحەقى لە جیگەى حەق داناو، خودا بۆ خۆی دەولەمەند و جیی حەمد و سەنايە. مەفروق گوتی: دیسان بانگەشەى چی دەکەى ئەى بەرێ قورەیشی؟

پێغەمبەرى خودا گوتی: {قُلْ تَعَالُوا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ يَحْنُ بَرِّزُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تُعْرَبُوا الْقَوَاحِشَ مَا فَهَرٌ مِنْهَا وَمَا بَغْنٌ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ زَلَمَكُمْ وَاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ} [الانعام: 151].

واتا: بلی وەرێ ئەوانەى خودا و من بە نارەوا زانیون من بۆتانى بخوینمەو و هیچ شتیك بە هاوبەشى خودا نەزانن و لەگەل دايبک و باوکى خۆتان چاکە بکەن، لە ترسى لەبرسا مردن مندالی خۆتان مەکوژن، ئیمە بژیوی بە ئیو و بە ئەوانیش دەدەین، بە ئاشکرا و بە نەپنی خۆتان توشى خراپە مەکەن، کەسیش مەکوژن کە خودا کوشتنى حەرام کردو، تەنھا لە رووی حەقەو نەپت، خوا ئەمانەى بە ئیو راسپاردو بۆ ئەو، ئیو تێبگەن و عاقل بن. مەفروق گوتی: ئەمە قەسەى سەر زەوى نییە، ئەگەر لە قەسەى ئەوان پیت دەیزانین، ئینجا گوتی: ئینجا داواى چی دەکەیت ئەى بەرێ قورەیشی؟ پێغەمبەرى خودا ئەمەى بۆ خویندەو: {إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاؤِ زِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يُعَفُّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَزْكُرُونَ} [النحل: 90]. واتە: خوا بەعەدالەت و چاکە و بەخشین و خزم و کەس و کار، فەرمان دەدات و رینادات بە ئاکاری پيس و خراپە و دەستدریژی بکەن، ئامۆزگارپتان دەکات بەلکو پەندى لێوەرپگرن. مەفروق گوتی: بە خودا داواى ئەخلاقى بەرپز و کارى چاکە دەکەیت، قەومەکەت بوختانیا بۆ کردوویت و بەدروژن لەقەلەمت دەدەن و رەتیان کردوویتەو. وەک ئەو، مەفروق ویستپیتی هانى کوری قەبیسە بدات بەشدارى بکات لە قەسەکردندا، گوتی: ئەمە هانى کوری قەبیسەى شیخ و خاوەنى ئایینمانە، هانى گوتی: گویمان لە قەسەکانت بوو بەرێ قورەیشی،

من وای ده بینم ئە گەر واز لە ئایینه کەمان بەینین و دوای تو بکەوین و بەم دانیشتنە بیینه سەر ئایینه کەت، که نه سه ره تا و نه کو تایی ههیه، ئەمه پرایه کی سه ری بییه. هه له ی سه ری بیی له گه ل خیراییدایه و ده ره نه جانی نه بیینه، ئیمه قه وم یکمان له گه لدایه نامانه ویت بی ئەوان شتی بکەین، به لام ده گه ری نه وه و تویش ده گه ری نه وه، ته ماشا ده کەین و تویش ته ماشا ده کەیت، وهک ئەوهی پئی خوش بیته که موسه نای کوری حارسه به شداری قسه کردن بکات، گوتی: ئەمه موسه نای کوری حارسه یه شیخ و خاوه ن شه رمانه، موسه نا گوتی: گویمان له قسه کانت بوو ئەه برای قوره ییشی، وه لام وه لامی هانی کوری قه بیسه یه له وازه ئیان له ئایینه کەمان و ئەگەر به م دانیشتنه دوای ئایینه کەت بکەوین نه سه ره تا و نه کو تایی بیسه هه یه، ئەگەر بیته خوش بیته، که پشتگیری بکەین و سهرت بخه ین بو ئەودو ناوی عه ره ب و رووباره کانی کيسرا، ئەوا نایکەین، ئیمه له سه ر په یما ئیکین که به کيسرامان داوه، که هیچ رووداو بکەین و کەس له خو مان نه گرین، من وای ده بینم که ئەم کاره ی داوای ده کەیت له ئیمه، پاشاکان رقیان لێیه. پێغه مبه ری خودا گوتی: له وه لامدا خراپتان نه گوت، به راستگو بیی قسه کانتان ده ری، ئایینی خودا سه رناکه ویت، ئەگەر له هه موو لایه که وه به چاکي کاری بو نه کریت، ده بینن تو زی بک بوه ستن خودا زه وی و پاره کانیانتان پئی ده به خشیته و ژنه کانیانتان بو راده خات، سپاسی خودا ده کەن و پیرۆزی ده کەن. نوعمان کوری شه ریک گوتی: خودایه ئەمه بکەیت، پێغه مبه ری خودا ئەمه ی خوینده وه: {يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا (45) وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِأَزْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا (46) وَبَشِيرَ الْمُؤْمِنِينَ} [الأحزاب: 45 - 47]. واته: ئەه ی پێغه مبه ر! ئیمه بو په ناردومانیت شایهت و مزگینی به خش و ترسینه ر بیت. به ره زای ئەو، خه لک بو خودا په رستی بانگ بکه و چرایه کی تیشکده ر به. موژده بده به ئەوانه ی خاوه ن باوه رن که له لای خواوه به چاکه ی زور گه وره ئە خو ئی نه وه. ئینجا پێغه مبه ری خودا هه ستایه سه ر پئی. له سیره ی حه له بییه وه، دیسان: کاتیک به کر کوری وائیل هات بو مه ککه بو حه ج، پێغه مبه ری خودا به ئەبو به کری گوت: بیانیه نه و پیشانیانم بده، هینانی و پیشانی دان، پئی گوتن: ژماره تان چه نده؟ گوتیان زورین وهک ئەسته ره، گوتی: خو توندگرتنتان چۆنه؟ گوتیان: هیچ هه ژموون و ته وژمی کمان نییه که فارس دراوسیمان بیته، ئیمه ناتوانین خو مان له وان قایم بکەین و خو مان له شانیان نادهین، گوتی: خودا به سه رتانه وه دانین که ده تان پارێزیت تا ده چنه ماله کانیانه وه و ده چن به لای ژنه کانیانه وه و منداله کانیان ده کەن به کو یله، سیوسی جار سپاس و سو بجان هه للا ده کەن و سیوسی جار حه مدی ده کەن و سیوسی جار هاواری گه وره یی ده کەن، گوتیان: تو کیت؟ گوتی: من پێغه مبه ری خودام، ئینجا ئەبو وه هه ب هات بو لایان، پئیان گوت: ئەم پیاوه ده ناسن؟ گوتیان: به لئی. هه والی ئەوه یان دایه که بانگه شه ی کردبوو، وای نیشان داوه، پێغه مبه ری خودایه، پئی گوتن: سه رتان بو قسه کانی به رز مه که نه وه، ئەمه شیتته و له سه ری به وه ورینه ده کات، گوتیان: ئەوه مان بینی که باسی فارسی کرد به و شیوه ی باسی کرد له م دوو دانیشتنه دا که محه مه د له گه ل شپان کوری سه عله به و به کر کوری وائیل دادانیشته، وهک بینی قه ومه که ملکه چی فارسن و سلی لی ده که نه وه و به گه وره ی داده ئین، له قسه کانیاندا چێزی مه عنه ویی به کار هینا، وهک به هه شته به وه ی تیدایه له نیعمهت و دانیشتن و چێز و هاندانی مادی، پئی گوتن و تیبگه یان دن ئەگەر دوای بکەن له وه ی ده یانه ویت ده بن به میراتگری زه ویی فارس و پاره و مولکیان، ده چنه ماله کانیان و لاقه ی ژنه کانیان ده کەن و منداله کانیان ده کەن به کو یله. له م قسانه یدا ئاماژه بو ئامانجه که ده کات، که له ته نیشته بانگه شه که یه وه هه ولی بو ده دات، که بو قه ومه که قسه ی له سه ر کرد و، پئی گوتن: ده ستتانم بده نی، عه ره ب ده یته مولکتان و عه جه م قه رزاربارتان ده بیته له ویدا دیسان گوتی: پێغه مبه ری خودا به رده وام بوو له خو ده رخستنی بو تیره کان له وه ره کاندان، گوتی: هیچ رقم له که سیک نایته وه، له سه ر شتی بک که رازی نه بوو به وه ی داوای لێ ده که م، هه ر که سیک رقی لپی بوو رقم لپی ناییت، به لام ده مه ویت نه هیلن بمکوژن تا په یامه که ی خودا بگه یه نم، هیچ تیره یه ک له وانه پئی رازی نه بوون، گوتیان قه ومی پیاوه که باشتر ده زانن، پیاوی بک. بو ئیمه چاکسازی ده کات که قه ومه که ی تیک داییت له قسه کانیاندا "ئوه ی رقی لیم بیته، رقم لپی ناییت، به لام ده مه ویت نه هیلن بمکوژن" به لگه ی ئەوه یه، ته نها ئەوه ی ویستوه پارێزگاریی لی بکەن و نه هیلن بیکوژن، ئەگه ره بی باوه رداریش بیته، واته ئەگەر تیره یه ک پارێزگاریی لیکردایه و نه یه نیشته یه زه فه ری پئی به رن، ئەگه ر باوه ریشیان پئی نه بیته، به وه رازیده بوو. ئەمه به لگه ی ئەوه یه، موکور بوو و پیداکری کردوه له

سەر بانگه‌شه و بەردەوامی لە سەر هیمەت و توندوتۆلی لە هەلسان بە کارەکانی، بە هەر رینگەپەک و شیۆه‌پەک کە بۆی لوابێت، لەبەر ئەوەی دەیزانی بەردەوامی لە بانگه‌شه‌کە و هەبوونی توانای بۆ ئەو کارە، دەبێت لەتایبەدا بە دواکەوتوان دروست بکات. ئەوەش دەبێت و هیچ شتیکی تر نابێت، بەرۆیشتنی کات و روژیش زۆر دەبن، تا هیز و هەژموونی دەبێت، کە پێویستی بە تیرە نابێت و وازیان لێدەهێنێت، ئەگەر تیرەکان ئەوە ببینن، کە کارەکانی چڕ بوو ئەوە و توند بوو، یان باوەری پێدەکەن یان بە زۆر باوەریان پێ دەهێنێت

(28)

موژدەبەخشینی سپێدە سەرکەوتن
 لە کاتی کەدا محەمەد بەو شیۆه‌پە قسە لەگەڵ تیرەکاندا دەکرد و لە وەرزه‌کان خۆی دەردەخست و بە دوا ئەوەدا دەگەرا کە بیبارێزن و توند لە خۆی بگرن، یان هیزکی دەستیکەوێت بۆ بلاوکردنەوهی بانگه‌شه‌کە. لە ئاسۆی مەدینەوه سپێدە بەیانیه‌کی سەرکەوتنی بۆ دەرکەوت، کە دۆزمنانی پێیان نەزانی تا ئەو کاتە کۆچی بۆ ئەوێ کرد. لەو کاتەدا مەدینە دوو قەومی لە خەڵکەکە تێدا نیشته‌جێ بوون، قەومی دیندار و خاوەن کتیب کە جوولەکە لە بەنوقورەیزە و بەنی نەزیر و بەنی قەینوقاع بوون، قەومی بته‌رست کە ئەوس و خەزرەجی تیرەکانی عەرەبی یەمانی بوون. ئەوس و خەزرەج سەرەتا پێش ئەوەی رینگەیان بەهیز بێت و هەژموون سامیان هەبێت "وەک خەڵبەبی لە سیرەکەیدا دەلێت" هاوپەیمانی جوولەکەکان بوون، بۆ پالپشتی لەیەکتر کردن و دەستگرتنی یەکتر لە دژی خەڵکی تر، یان بۆ دلنایبوون لە نیازی یەکتر، ئینجا زەمانە گۆرا و دۆزمنایەتی کەوتە زێوان ئەوس و خەزرەجەوه و، شەری نێوانیان بۆ ماوەی زیاتر لە سەت سال درێژە کێشا. سەرکەردە و عاقلەکانیان لەم حالەیان بێزاربوون، پاش روژی شەری (بعث) شوێنیکە لە نزیك مەدینە، هەستیان کرد کە پێویستیان بە سازان و گونجانە، تا ئەوس و خەزرەج نزیکبوونەوه لەوهی رینگەکان لە سەر ئەوهی عەبدوللای کوری ئەبیکەنە پاشایان و تاجیکەنە سەر، بەلام ئیسلام هات و ئەوهی لەبیربردنەوه دوا شەری نێوانیان لە روژی (بعث) بوو "شوێنیکە لە دەورووبەری مەدینە" ئەمە پێنج سال پێش ئەوهی محەمەد کۆچ بکات بۆ ئەوێ پرووی دا. بەشیکی تیرەکان لەگەڵ بەنو قورەیزە و بەنی نەزیر هاوپەیمان بوون و بەشیکی تریان لەگەڵ بەنی قەینوقاعدا، ئەو شەرانە هەمەگیر بوو، هەموویان تێدا بەشداربوون، بەلام ئەو پێوهندی و سازانە لە زێوان ئەوس و خەزرەج و یەهوودا هەبوو لەو کاتەدا کە هەژموون و هەبیه‌تی ئەوس و خەزرەج زالبوو، ئەوەش پێچرا بوو، هاوپەیمانیکردنی یەهوود لەگەڵیاندا پێویست بوو بۆیان، بۆ ئەوهی خۆیان لە شەر و لەغزو(واتە بەسەرداکوتاندا) رزگار بکەن. جوولەکە دیندار بوون و کتیبیان هەبوو، لە هەر کاتی کەدا شەریک لە زێوان خۆیان و ئەوس و خەزرەجدا پرووی دا، هەرەشەیاندا کرد و دەیانگوت: پێغەمبەرێک دەتیررێت کە لە زەمانەکەیدا مایته‌وه و دواکەوین و لەگەڵیدا هاوکار دەبین و دەتانکوژین، وەک و کوشتنی عاد و ئیرم. بێگومان کە یەهوود ئەمە پێدەگوتن، مەبەستیان پێغەمبەرێکی عەرەب نەبوو، بەلکوو مەبەستیان پێغەمبەرێک دەبێت لە بەنی ئیسرائیل، مەسیحیک دەبێت کە تەوراتەکەیان مژدەیان دەدات، تا روژگاری ئەمرویش لەو باوەرەدان، مەسیح دێت بۆ ئەوان و مەبەستیان لەو قسانەیان ئەوه بوو، ئەوس و خەزرەج بەو هەرەشەیه بترسین، نەیانزانی ئەم هەرەشەیه دەبێتە هۆکاریکە ئێو چەندین هۆکاری تر، کە وای کرد محەمەد لە بانگه‌شه‌کە سەرکەوتوو بێت. کە گوتیان لە زەمانەکەیدا مایته‌وه، مەبەستیان ئەوه بوو زەمانی نزیك بوو ئەوه بۆ ئەوهی هەرەشەکە وابکات بترسن، لەبەر ئەوهی ئەگەر کاتەکە دوور بێت، کاریگەری لەسەریان نابێت و ئەو ترسە دروست ناکات کە مەبەستیان بوو، ئەگینا تەورات کە مژدە هانتی مەسیح دەدات، کاتەکە بە کتومتی دیاری نەکردووە ئەوس و خەزرەج لە مەدینە بەم شیۆه‌پە بوون و، ئەمەحالیان بوو لەگەڵ جوولەکەدا و، ئەمەش حالی جوولەکە بوو لەگەڵ ئەواندا، بەلام چۆن ئەو شەرانە روودەدات و هۆکاریان چی بوو و کە ئەوس و خەزرەج ئاوارەکی مەدینە بوون و یەهوود لە کوپۆه هاتوون و، لە مەدینە نیشته‌جێ بوون، ئەمە هێچێ گرینگییه بۆ ئێمە و توێژینه‌وه لەم بارەیه‌وه کاری میژوونووسانە، ئێمە لێرەدا بۆ حەقیقەت دەنووسین نەک میژوو

سپڀدهى مژده به خشين له عهقه به وه بۆ محمهد ههلهات، با باسى ئه وهت بۆ بکهين له ويدا به يعه يه کهم و به يعه ي دوهم چۆن پرووى دا

عهقه به

عهقه به ده رکه وتهى شاخپکه که خوى له ريگه که ده دات، ئهم عهقه به يعه باسى ده کهين ده که وپته نيوان مينا و مه کهه و دوو ميل له مه کهه وه دووره، له ويدا حه جاجه کان به ردی جه مره ده وه شين و پيى ده لپن جه مره ي عهقه به، که ده که وپته لای چه پي ريگا که، له مه کهه وه ده ربجيت بۆ مينا و، مزگه وپتيكى تپدايه ئيستا پيى ده لپن مزگه وتى به يعه له م عهقه به يدا، پيغه مبه رى خودا له وه رزى حه ج خه لکان زيكى خه زره جى بينى بۆ حه ج هاتبوون، له بهر ئه وه ي ئه وس و خه زره ج سه ره راي ئه وه ي بته رست بوون له گه ل ئه و عه ره بانهدا حه جيانده کرد که ده هاتن بۆ حه ج

له سيره ي هشاميدا ئيين ئيسحاق ده لپت: کاتيک خودا ويستى ئاينه که سه ربا و پيغه مبه ره که ي شکودار بيت و په يمانه که ي بۆي جبه جى بکات، پيغه مبه رى خودا ده رچوو بۆ وه رزى حه ج که کۆمه لپک خه لکى ئه نسارى بينى، خوى پيشانى تيره عه ره به کان دا، وه ک چۆن هه موو وه رزيک وای ده کرد، له کاتيکدا له عهقه به بوو، پۆليک له خه زره جى بينى، که خودا خپرى بۆ ويستن، ده لپت: عاسم کورى عومەر کورى قه تاده له شپخه کانى قه ومه که ي وه ريگرتوو بۆي باسکردم، گوتوو يانه: کاتيک پيغه مبه رى خودا چاوى پيمان که وت، پيى گوتپن: ئيوه کين؟ گوتيان: کۆمه لپکين له خه زره ج. گوتى: له وانه ي سه ر به په هوودن؟ گوتيان: به لئى. گوتى: داده نيشن قسه تان له گه ل بکه م؟ گوتيان: به لئى. له گه ليدا دانيشتن. داواى لپکردن بۆ خودا په ستى و باسى ئيسلامبوونى بۆ کردن، قورئانى بۆ خوښدنه وه و گوتى: ئه وه ي خودا له ئيسلامدا بۆي دروست کردوون، جووله که له گه لياندا په له ولاته که پاندا و، ئه وان خاوه ن کتپ و زانستن، که چى ئه مان خه لکى بته رست و موشرىکن. ئه وان له ولاتى خوڻاندا داگيرى کردوون. ئه گه ر شتيک له نيوانياندا پروويديا، پپيان ده گوتن: پيغه مبه ريک نپراوه له م کاته دا که نزیکه له و کاته ديارىکراوه وه، داواى ده که وين و وه ک کوشتنى عاد و ئيرمله گه ل ئه ودا ده تانکوژين. کاتيک پيغه مبه رى خودا له گه ل ئه و پۆله خه لکه دا قسه ي کرد و داواى لپکردن بينه سه ر ريگه ي خودا، هه نديکيان به وپتريان ده گوت: ئه ي قه وم ئه مه ئه و پيغه مبه ره يه که جووله که هه ره شه ي پي ده کرد! با پپشتان نه که ون بۆ لای. رازيبوون به وه ي پيى گوتن و باوه ريان پي هپنا و رازيبوون به وه ي بين به ئيسلام. پپيان گوت: ئيمه وازمان له قه ومه که مان هپنا. هپچ قه ومپک به قه د ئيمه شه ر و کوشتار له نيوانياندا نييه، به لکوو خودا به تووه په کمانبخات. ده روين بۆ لايان، داوايان لپده کهين به وه ي ويستن، ئه وه يشيان بۆ ده خه ينه پروو که ئيمه به ئاينه که ت رازيبووين، ئه گه ر خودا کوڻان بکاته وه له سه ر ئه مه، هپچ که سيک له تو به رپتر نييه. ئينجا رويشتن به ره و ولاته که ي خوڻان، داواى ئه وه ي باوه ريان هپنا و به قسه يان کرد. ئيين ئيسحاق ده لپت: وه ک پپيان گوتم شه ش که سى خه زره ج بوون. ناوه کانينانى راگه ياند، ئه مه په که مين بروسکه و تروسکه ي سه رکه وتن بوو که پيغه مبه ر له عهقه به وه بينى، له و کاته دا تيره عه ره به کان به ناشيرين يان به باشى وه لامى ده دانه وه، ده بينين که ئه و پۆله ي خه زره جيه کان به خپرايى بانگه شه که يان قبولکرد، به بي که مترين دوودلى

به دوو هوکار که پپشتر باسمان کرد، په کپکيان وه ک پپشتر باس له هه ره شه ي جووله که کرا، بۆيه هه نديکيان گوتيان: "ئه و پيغه مبه ره يه که جووله که هه ره شه ي پي ده کرد، با پپشتان نه که ون و نه گه ن پيى" په کلابوونه وه که ئه مه يه و ئه و پيغه مبه ره ي که په هوود هه ره شه ي پي ده کرد و ئه وان پپشيان که وتن و باوه ريان پي هپنا. دوهميان هه سترديان به وه ي، قه ومه که يان پاش ئه و هه موو شه رو شوږه دووردرپژه ي، له يه ک دووربخستوونه ته وه و لاوازيکردوون پپويستى به شتيک هه يه له په رشوبلاوى کوڻان بکاته وه، بۆيه پپيان گوت: "ئيمه قه ومه که مان به جى هپشت به و شيوه يه ي، خزمایه تى له نيوانماندا نه ماوه، له بهر دوژمنايه تى و شه رى نيوانمان، به لکوو خودا به تووه کوڻان بکاته وه". به وه وه نه وه ستان که بانگه شه که ي قبولیکه ن، به لکوو له وه زياتر رويشتن و بوون به بانگه شه که رى کاره که ي و داوايان له قه ومه که يان کرد بين به وه ي، داواى لپکردن، بۆيه گوتيان: ده روين بۆ لايان، بۆ ئه وه ي چيت لى داواکردووين ئيمه يش له وان داواى ده کهين. ئه مه جگه له وه ي زانبيان قه ومه که يان پپويستيه کى زوريان به کوکه ره وه يه ک هه يه په کيان بخات بۆ ئه وه ي واز له شه ر و دووبه ره کى به پپن، هپچ شتيكى تر نييه. گيره وان باسى ئه وه يان بۆ نه کردووين که له و کاته دا محمهد داواى لپکردن بين به موسولمان، داواى

لیکردوون پارنژگاری لی بکه و نه هیلن زه فهری پی بهرن یان نا، به لام قسه کانیاں: "ته گهر خدا به تووه کوپان بکاتهوه هیچ که سیک له تو بهرتر نیه" به لگه ی نه وه په که داوا لیکردوون پارنژگاری لی بکه، به لام نه وان نه وه یان به وه به ستوه ته وه، یرون بو لای قه ومه که یان و داویان لی بکه له سهر هم نایینه کوپنه وه، بویه محمده به وه وه وه ستا، که تنها داویان لی بکات بین به موسولمان و داوا یه یه تی لینه کردن. نه وه ی له سیره ی حله پیدا هاتوه، پشتگیری له مه ده کات، ده لیت: له گیرانه وه په کدا ده لین که باوهری پی هیان و باوهریان پی کردوه و به راستیان زانویه، پیمان گوتوه: تیمه راویژت بو ده که ین و پیمان باشه له سهر په یامه که ت بمینته وه تا نه و کاته ی ده گه رینه وه بو لای قه ومه که مان، باسی توپان بو ده که ین و داویان لیده که ین بو سهر ریگه ی خدا و پیغه مبه ره که ی، به لکوو خودا نژیانیاں چاکبکات و بو نه و کاته ی له وهرزی سالی داهاتوودا په کتر ده بینین. پیغه مبه ره ی خودا به وه رازی بوو، نینجا هیچ به یه تی که له لایه ن نه و شش که سه وه نه بوه

روژی به یه تی په که م له عه قه به

ئین ئیسحاق ده لیت: کاتیک گه رانه وه بو مه دینه بو لای قه ومه کانیاں، باسی پیغه مبه ری خودایان بو کردن، داویان لی کردن بو موسولمانبوون، تا بلاویان کرده وه، مالیک نه ما نه نساری تیدا نه ییت و باسی پیغه مبه ری خودا نه که ن

ته ماشا بکه پیش نه وه ی محمده بچیت بو مه دینه چون ئیسلام له وی بلابووه وه، به تنها به بانگه شه ی نه و شش که سه، هوکاریش نه وه بوو که باسماں له موسولمانبوونی نه و شش که سه کرد و پیوست ناکات دووباره ی بکه ینه وه

ئین ئیسحاق ده لیت: تا سالی داوا یه نه وه و له وهرزه که دا، نینجا دوانزه که س هاتن و له عه قه به بینیاں، نه مه پیش عه قه به ی په که م بوو، به یه تیان به محمده دا له سهر بیه تی ژنان، نه مه پیش نه وه ی شهریان به سه ردا سه پیتریت. پاش نه وه ی ناوی هینان، ده لیت: په زید کوری نه بی حه بیب له میرسه دی کوری عه بدوللای په زنی له عه بدولره حمان کوری عه سیله ی سه نایحی له عه باده ی کوری سامنه وه وه رگراوه، ده لیت: من له و که سانه بووم له عه قه به ی په که م ناماده بووم، دوانزه که س بووین له سهر به یه تی ژنان به یه تمان دا به پیغه مبه ری خودا، نه مه پیش نه وه پیشه ر به سه رماندا سه پیتریت، به یه ته که مان له سهر نه وه بوو، هیچ هاوبه شیک بو خودا دانه نین، دزی نه که ین، زینا نه که ین، منداله کانمان نه کوژین و بوختان به که سدا نه که ین و درو به ده م که سه وه نه نین، که له گه لماندان، له چاکه یاخی نه بین، ته گهر جیه جی بکه ین به هه شت بو تیمه ده ریت، ته گهر له شتیک له وانه لامان داو که مترخم بووین ده گه رینه وه بو لای خودا، ته گهر بیه ویت نازارمان ده دات و ته گهر بیه ویت لیمان ده بوریت له سیره ی حله پیدا هاتوه، له و دوانزه که سه دا ده یان له خه زره چ بوون و دوانیاں له نه وس، نه و ده که سه ی خه زره چ، شس که سه که که پیشت له عه قه به بوون به موسولمان، نه وانه بوون په یمانیاں دا به پیغه مبه ر بو نه وه ی له وهرزی سالی داهاتوو بینین

گوتیان: په یمان به موبایه عت "واته په یمانه ستن" ناوئرا، له بهر نه وه ی به هاوشیوه ی پاره گو رینه وه ته ماشایانده کرد، واتای باسه که ی ئین سامت "له سهر به یه تی ژنان" واته به یه تی که داوا یه پارنژگاری و توندوتولی و ته کلیفی شه رکردنی تیدا نه ییت، وه ک به یه ته که ی پیغه مبه ری خودا بو ژنان له کاتی کردنه وه ی مه که که دا. پیغه مبه ر که له به یه تی پیاوان له روژی گرتنی مه که که نه واوبوو، به یه تی دانی ژنانیشی ویست، نه م نایه ته دایه زی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَىٰ أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِينَكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعْهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ [الممتحنه: 12] واته: نه ی پیغه مبه ر ته گهر ژنانی باوهردار هاتنه لات و په یمانیاں دا که هیچ شتیک ی له خودا به دهر نه په رستن و توشی حیزی و دزی نه بن و مندالی خوپان نه کوژن و مندالی که سی تر نه که ن به مندالی میرده کانیاں و بو کاری چاک له فرمانی تو دهرنه چن، نه وساکه ه توش په یمانیاں پیده لای خودا داوا لیخوشبونیاں بو بکه ییت و خواش ده بوری و دلوقانه

نه وه ی له قسه ی ئین ئیسحاق تیده گه ییت، که باسی کردوه، له عیاده کوری سامت وه ریگرتوه، که نه و دوانزه پیاوه به یه تیان به پیغه مبه ر نه داوه که بیپارین و سه ریخه ن، به لکوو به یه ته که یان وه ک به یه تی ژنان بو، به لام به لگه ی نه وه هیه، نه م قسه یه راستنییه و له تیکه لکردنی حیکایه تخوانان و گیره وانانه، که باسی روژی عه قه به ی په که مده که ن له گه ل

به یعه تی ژنانی روژی گرتنی مه ککه دا تیکه لی ده کهن، ئەمەیش دە سالی له بهیندایه چۆن
 پێغه مبهری خودا ئایه تی به یعه تی ژنانی بو ئەمانه خوینده وه، که جارێک له و کاته دا دانه به زیوو،
 له بهر ئەوهی دابه زینه که ی له روژی کردنه وهی مه ککه دا بوو. ئەوه راسته که حافزی کوری
 حه جهر باسی کردوه، له سیره ی حه له بی، حافزی کوری حه جهر ده لیت: ئەو به یعه ته بیاس کرا،
 له سه ر قسه ی عیاده ی کوری سامت به و شیوه به بیاس کرا، له شه وی عه قه به رووبه داوه،
 به لکوو ده فی به یعه تی عه قه به ئەوه یه که ئین ئیسحاق و خه لکی تری مه غاز ی باسیان
 کردوه، پێغه مبه ر به وانیه گوتوه که ناماده بوون له ئەنسا ر: به یعه تم بده نی بمپاریزن وه ک چۆن
 ژن و منداله کانتان ده پارێزن، به و شیوه یه به یعه تیان پی دا، له سه ر ئەوه ییش که له گه ل
 هاوه له کانیدا کوچ بکات بو لایان، ئینجا کو مه لیک فه رمووده ی گوتوه، گوتوو یه تی: ئەمه به لگه ی
 راشکاوی ئەوه یه، ئەم به یعه ته "واته به یعه تی ژنان" یاش دابه زینی ئایه ته که یه له یاش
 کردنه وه ی مه ککه، واته نه ک له روژی عه قه به دا ییت

له وانیه یه حیکایه تخوانان، قسه که ی پێغه مبه ریان بینیی ت که ده لیت (به یعه تم بده نی که بمپاریزن
 که وه ک چۆن ژنه کانتان ده پارێزن) به هه له دا چوون و وایان داناوه، ئەمه به یعه تی ژنانه، ده لیت
 وه ک له قسه ی ئین سامت دا هاتوه (وه ک به یعه تی ژنان به یعه تمان دا به پێغه مبه ر). ئەگینا
 به یعه تی ژنان له ئاستی ئەودا نییه و له گه له حکومینه و حاله ته دا گونجاو نییه، له و کاته دا که
 محمه د داوای شکویی و پارێزگاری بو خوی ده کات. که گوتوو یانه: ئەگه ر خودا بو تو کو یان
 بکاته وه هیچ که سیک له تو به ریزتر نییه

ئین ئیسحاق ده لیت: کاتی که قه ومه که له لای ئەو رویشتن، پێغه مبه ری خودا موسعه بی کوری
 عه میری له گه لدا ناردن، بو ئەوه ی قورئانیان بو بخوینته وه و فیری ئیسلامه تیان بکات و له ئاین
 تیان بگه یه ییت، موسعه ب به خویننه ری مه دینه ناو را، ماله که ی له شوینی ئەسعه دی کوری
 زیاره ی کوری عه ده سه ی ئەبی نامه م بوو. له گێرانه وه یه کی تر دا هاتوه، موسعه بی له یاش
 ئەوان ناردوه نه ک له گه ل ئەواندا، ئەو کاته ناردی کاتی که هه والیان بو نارد که ئیسلام بلا بووه ته وه
 له زیواندا و، گوتوو یانه پیاویک له هاوه لانت بو مان بیزه تا قورئانمان بو بخوینته وه و فیری
 ئیسلاممان بکات و سوننه ت و شه ریعه تمان فیر بکات و له نوێژدا ئیماممان ییت، موسعه بی بو
 ناردن. له گێرانه وه یه کی تر دا هاتوه، که دوانی له گه ل ناردوون موسعه ب و کوری ئین مه کتوم.
 هه ر چوینک ییت ئیسلام له ویدا بلا بووه وه، واته به بانگه شه ی موسعه ب و به یعه تدان ی ئەو
 قه ومه له مه دینه دا

(29)

دوهم گه وره به یعه تی عه قه به

ئەم به یعه ته به ردی بناغه ی بنیاتنانی ته لاری ئیسلام بوو، بی ئەم به یعه ته کوچیش نه ده کرا،
 بی کوچکردن بنیاتنانی ته لاری ئیسلامه تی ته واو نه ده بوو، بی ئیسلام ئەو رابوونه جیهانییه
 گه وره یه نه ده بوو، بی ئەو رابوونه ییش ئەو کردنه وه و فراوانبوونه ئیسلامیه نه ده بوو، واته بلاو
 نه ده بووه. ئەگه ر ئەو کردنه وانه "گرتنی ولاتان" نه بوا یه، ئیستا ئیمه خه لکی ئەم ولاته
 موسولمان نه بووین. ئەم به یعه ته له رووداویکی بچوکی زیوان کو مه لیک پیاوی ژماره دیاریکراو،
 له پارچه یه کی زه ویی دیاریکراو نه ییت هیچ زیاتر نه بوو، به لام ته ماشای رووداوه یه ک له دوا ی
 یه که کانی یاش ئەمه بکه، بو کوێ درێژ بووه و چیی گه یاند و به چی گه ییشت و چی هینا.
 ئاوها رووداوه بچوکه کان ده سته پیده کهن و گه وره ده بن و هه زانییک له ناخدا دروست ده کهن و
 له زینییک له ولاتا ده کهن که شه پۆلی ئاوات و خواستی بالایی به شه پۆلی شمشیر و قه له م
 ده ست پییکات و دواتر شه پۆله کان یه ک له دوا ی یه ک دین و ده نگیان ولات ده گرتنه وه، ئینجا
 ره شه باکه ی هیمن ده یینه وه و ناگه که ی داده مرکبته وه و خۆ له میشه که ییشی ده مینته وه،
 ئاوابوو کاری ئەم به یعه ته. ئیمه ییش باسی ئەوه ت بو ده که یین که له کتیبی قه ومه که دا له سه ر
 زاری ئین ئیسحاق و خه لکی تری گێره وان به فراوانی هاتوه

پیشتر بو مان باس کردیت، ئەو دوانزه پیاوه ی باوه ریان به محمه د هینا و له عه قه به به یعه تیان

پیدا و گهراڻه وه بۇ مهدينه، موسعهبى كورى عه ميرى له گهل ناردن بۇ نه وهى قورئانيان بۇ بخوئيتنه وه، موسعهب ماوه يه كى زور له مهدينه مايه وه، تا وه رزى دوهم هات و به بانگه شهى نه، خه لكىكى زور بوون به موسولمان، دواى نه وهى وه رزى حه ج هات، خه لكىكى زورى نه وس و خه زه ج ده رچوون بۇ مه ككه بۇ حه ج كردن، موسولمان و غه يره موسولمانيان تيدا بوو و دوازته پياوه كه پيشيان له گهلدا بوو، كه له وه رزى پارسال به يعه تيان دابوو، موسعه بيش له گهل ياندا هات بۇ حه ج.

حه له بى له سپره كه يدا ده لپت: ئينجا موسعهب كورى عه مير له گهل موسولمانانى نه سار له وه رزه دا گهراپه وه بۇ مه ككه، واته له گهل حه جاجى قه ومه كه وخه لكى موشريكيش، تا گه ييشتنه مه ككه. موسعهب هه والى نه وهى دا به پيغه مبه ر كه كى بوه به موسولمان و دلخوش بوو به وه. كاتيك گه ييشته مه ككه هه نديكيان پيغه مبه ريان بينى، له وانه به راو كورى مه عرور و كه عب كورى ماليك. له نه م كه عب كوريماليكه وه وه رگيراوه و گوتوو يه تى: كه ده رچووين بۇ حه ج و په يمانى بينينى پيغه مبه رى خودامان دا، كه له عه قه به بينين، وا ناگادار كراينه وه، شه وه له پيچوپه ناي لاي راسته وه، كه له مينا لاده ده يت له خوار عه قه به وه يه كتر بينن. پيغه مبه ر فرمانى پي كردن كه خه وتوو خه به ر نه كه نه وه و چاوه رپى نه هاتوو نه كه ن له وه دا، كه رۇزى يه كه م پؤل بوو.

گوتى: كاتيك له حه ج نه واو بووين، نه وه شه وهى دياريمان كردوو پيغه مبه ر بينين، به نه پنى بوو، قسه مان بۇ موشريكه كانى قه ومه كه مان نه كرد چى ده كه ين، له وه موشريكه نه كى له گهل ماندا بوون، نه بوو جابر عه بدوللاى كورى عومهرى كورى حه رام، گه وره يه ك بوو له گه وره كانيان، قسه مان له گهلدا كرد و گوتمان: نهى باوكى جابر، تو گه وره يه كى له گه وره كانمان و شه ريفى شه ريفه كانمان، ئيمه نامانه وپت سبه يننى بيه تبه چيلكه ي ناگر و، ئينجا داوامان لپكرد بۇ موسولمانبوون، بوو به موسولمان، هه والمان پيدا كه مه وعيدمان له گهل پيغه مبه رى خودا هه يه، نه وپش عه قه به ي له گهل ئيمه دا بينى، گوتى: نه وه شه وه له گهل قه ومه كه ماندا له وه شوپنه دا ماينه وه، تا سييه كى شه و روپشت، له شوپنه كه مان ده رچووين بۇ بينينى پيغه مبه رى خودا، دزه مان كرد، پياويك و دوان له سه رخو و پشيله ناسا به دزييه وه بۇى ده رچووين، تا له وه پيچوپه نايه ي عه قه به يه كمان گرته وه، حه فتاوسى پياو و دوو ژن بووين، يه كيكيان نه سييه بوو، دايكى عه ماره له به نى نه جار، نه وى تر دايكى مه نيغ، له نه وسيه كه كان يانزه پياويان له گهلدا بوون، نه وانى تر هه موو له خه زه ج بوون، كه عب گوتى: چاوه رپى پيغه مبه رى خودا بووين، تا له گهل عه باسى كورى عه بدولموته لىبى ماميدا هات و هيج كه سيكى ترى له گهلدا نه بوو له گيرانه وه يه كى تر دا، پيغه مبه رى خودا پيشيان كه وت و چاوه رپى كردن و نه بووبه كر و

عه ليشى له گهلدا بوه، خاوه نى سپره ي حه له بى هه ر دوو گيرانه وه كه ي كردوه به يه ك، ده لپت: له يه كه مدا كه ده لپن پيشتر روپشته وه و چاوه رپى كردوون، هيج جياوازيه كى نييه له گهل نه وپتردا، چونكه هاتوه و كه بينويه تى نه هاتوون، روپشته وه. ئينجا پاش نه وهى هاتوون، نه وه هاتوه ته وه، ده لپت: له دوه مدا، نه مه يش جياواز و ناكوك نييه كه نه بووبه كرى له گهلدا بوه. له به ر نه وهى عه باسى مامى عه لىبى له سه ر ريگه ي پيچاوپيچه كه وه ك چاويك داناوه، نه بووبه كرىش له ده مى ريگه كه ي تر دا، لاي نه وان جگه له عه باس كه سى ترى له گهلدا نه بوه

كه عب ده لپت: كاتيك دانپشتين، عه باس يه كه م كه س بوو قسه ي كرد، گوتى: نهى خه لكى خه زه ج، وه ك ده زانن مه مده له ئيمه يه، به وانه ي راو بوچوونيان وه ك ئيمه يه، پاريزگاريمان لپكرد، له شكوى قه ومه كه يدايه و له ولاته كه ي پاريزراوه، لايه نگرى ئپوه و گه ييشتن به ئپوه نه يپت هيجى ترى نه ويست، نه گه ر ده زانن نه وه په يمانه ي داوتانه ده يپنه نه دى، وه ك داواتان لپى كردوه، په يمانتان داوه پاريزگارى لپده كه ن، له به رانبه ر نه وانه ي ناكوك ده بن له گهلدا، نه وه ئپوه و نه وهى هه لپده گرن، نه گه ر ده زانن راده ستى ده كه نه وه و په شيمان ده بنه وه، پاش ده رچوونى بۇ لاي ئپوه، هه ر له ئپستاوه به خوويه وه بيهلن له شوپنى خويدا به ريز و شكوى خوويه وه له ئپوه

قەومەكەي و ولاتەكەي خۇيدا پارىزراۋە. بەرەئ كورى مەعرور گوتى: بەخودا ئىمە ئەگەر بەدەر لەۋەي قسەي لە سەر دەكەين، لە ناخى خۇماندا شىتېكى تر ھەيىت دەيلىين، بەلام ئىمە ۋەفادار و راستگۇين، ئىمە بى پىغەمبەرى خودا، خۇمانمان بۇ چىيە. گوتى: پاش ئەۋەي قسەي خۇي كرد، پىيان گوت: گوتمان لە قسەكانت بوو، ئەي پىغەمبەر بەخۇت قسە بكە، ئەۋەي دەتەۋىت بۇ خۇت و بۇ خوداكەت و خۇشت دەۋىت بىلىئى. لە گىرانەۋەيەكدا گوتتويەتى: بۇ خۇت چىت دەۋىت بىيە و چۇنت دەۋىت مەرج بۇ خوداكەت دابنى. پىغەمبەر گوتى: مەرجى من ئەۋەيە خوداكەم بپەرستىن و ھاوبەشى بۇ دانەزىن، بۇ خۇشم بىمارىزىن، ۋەك چۇن پارىزگارى لە خۇتان و ژن و مندالەكانتان دەكەن. ئىين رەۋاحە گوتى: ئەگەر ۋا بكەين چىمان دەيىت؟ گوتى: بەھەشتتان بۇ دەيىت، گوتيان: قازانجى بەيىعت و پارىزگارى، كەس ۋازنەھىيىت و كەسىش ۋەلانەزىن. گوتى: بەراۋ كورى مەعرور دەستى گرت و گوتى: بەلىئى بەۋە بە حەق ناردووتى، پارىزگاريت لىدەكەين وتوندوتۇل دەتگرين، ۋەك چۇن پارىزگارى لە كەسوكارمان دەكەينو پىشتەمالەكانمان دەپارىزىن "عەرەب لەو كاتەدا ژن و خودى خۇشيان بە گىشتى بە پىشتەمال ناودەبرد" بە خودا ئىمە خەلكى شەركەرىن و خەلكى چەكىن، ئەمەيشمان لە پىشتاۋپىشت بۇ ماۋەتەۋە، گوتى: لە كاتىكدا بەراۋ قسەي بۇ پىغەمبەردەكرد، ئەبوۋھەيسەم كورى تىهان گوتى: ئىمە لەسەر كارەساتى مالمولك و پىران و كوشتنى گەرە و ئەشرافمان قبولى دەكەين. عەباس ۋەك ھەستى بە شىتېك بكات لە دەۋرۋەرياندا. گوتى: خۇتان بشارنەۋە، چاومان لەسەرە. ئىنجا ئەبوۋھەيسەم گوتى: ئەي پىغەمبەرى خودا، لە نىۋان ئىمە و ئەو پىاۋانە حەبل "ۋايە پىمان" ھەيە و ئىمە دەيىرىن، ۋاتە لەگەل يەھوود، ئايادەشىت لەو كاتەدا ئىمە ئەۋە بكەين، تۇيش بگەرىيىتەۋە بۇ لاي قەومەكەت و ئىمە بەجى بھىلىت. گوتى: پىغەمبەرى خودا زەردەخەنەيەكى كرد و گوتى: بەلكوو خۇين بە خۇين و تىكدان بە تىكدان دەيىت، من لە ئىۋەم و ئىۋەيش لە من، شەرى ئەۋانە دەكەم كە شەرى دەكەن و ناشىيىش لەگەل ئەۋانە دەكەم كە لە ناشىيدا بن لەگەلىاندا. لەۋىدا عەباس پىي گوتن: ئەۋەي باستانكرد لە سەر شانتان دەيىت و ئەۋەي خودا لە سەر ئەستۆي ئىۋەدا دەيىت، پىمانى خودا لەم مانگى حەرام و ولاتى حەرامەدا لەگەل ئىۋەدا دەيىت و دەستى خودا لە سەر دەستى ئىۋە دەيىت و، بۇ ئەۋە سەرخستنى بىين و پىشتوپەناي توندى بن. ھەموۋيان گوتيان: بەلىئى، عەباس گوتى: خودا تۇ دەيىستى و شايەتى، برازاكەم خۇي خىستە ئەستۆي ئەۋان و لە سايەي ئەۋاندا دەيىت بىپارىزىن و ئاگادارى بن، خودا شايەتى برازاكەم بە لە سەر ئەۋان. ئىنجا پىغەمبەرى خودا گوتى: دۋانزە كەستان دەرىكەن بۇ مەككە، سەرپەرشىتى قەومەكەتانبكەن بەۋەي ھەتانە، نۇ لە خەزرەج و سى كەس لە ئەۋسىيان دەرھىنا، ئەۋانىش: سەعد كورى عەبادە، ئەسەعد كورى زرارە، سەعد كورى رەبىع، سەعد كورى ئەبى خەياتە، مونزر كورى عەمرو، عەبدوللا كورى رەۋاحە، بەراۋ كورى مەعرور، ئەبوۋھەيسەم كورى تىهان، ئەسەيد كورى حزەير، عەبدوللا كورى عەمرو كورى حەرام، عىبادە كورى سامت، رافع كورى مالىك، ھەريەكە و لە تىرەيەك بوون. پىغەمبەرى خودا پىي گوتن: ئىۋە كەفلى ئەۋانى ترن و لە برىي ئەۋانن، ۋەك كەفالتى حىۋارىيەكان بۇ عىساي كورى مەريەم، منىش كەفلىم لە سەر قەومەكەم، ۋاتە موسولمانە كۆچبەرەكان، گوتيان: بەلىئى.

ئىين ئىسحاق لە عاسم كورى عەمرو كورى قەتادە ۋەرىگرتو، دەلىت: قەومەكە كۆبوونەۋە بۇ بەيەتدان بە پىغەمبەرى ئىسلام، عەباس كورى عەبادە كورى نەزلەي ئەنساى، براى بەنى سالم كورى عەۋف دەلىت: ئەي خەلكى خەزرەج، دەزانن لە سەر چى بەيىعت بەم پىاۋە دەدەن؟ گوتيان: بەلىئى. گوتى: ئىۋە بۇ شەرى سوور و رەشى خەلك بەيىعتى پى دەدەن، ئەگەر ئىۋە ۋابزانن ئەگەر مالمولكتان لەناۋىچىت موسىيەتە و ئەگەر گەرە و ئەشرافەكانتان بكوژرىن رادەستىكەن، لە ئىستاۋە، ئەگەر ۋا بكەن بە خودا ئەمە ئايرووچوونىكى دۋنيا و ئاخىرەتە. ئەگەر ئىۋە ئەۋە پىمانەي پىتان داۋن لە كاتى لەناۋچوونى مالمولك و كوشتنى گەرە

و ئەشرافەكانتان، بيبەن بۇ لای خۆتان، ئەو بەخودا خېرى دونيا و ئاخيره ته، گوتيان: ئېمە تەننەت بە موسىيەتى مالومولك و كوشتنى ئەشرافەكانيشمان بېت ھەر دەببەين، بەلام ئېمە چيمان دەست دەكەوېت ئەى پېغەمبەرى ئىسلام، گوتى: بەھەشت، گوتيان دەستدرېز بکەو، دەستى پراکېشا و بەيەتياں پېدا

گېرەوان ناکۆک بوون لە سەر ئەوہى عەباس كورى عەبادە لە قسەکانیدا مەبەستى بوە و ويستويەتى: ئىبن ئىسحاق دەلېت: بەلام عاسم كورى عەمر و كورى قەتادە گوتى: بەخودا عەباس ئەوہى نەگوتوہ جگە لەوہى ئەو پەیمانە بۇ پېغەمبەرى خودا لە ملی ئەوان بەسېت، بەلام عەبدوللا كورى ئەبى بەكر دەلېت: قسەکانى عەباس لەو شەوہدا، بۇ ئەوہ بوہ قەومەكە لەو پەیمانە دوابخات و، عەبدوللاى كورى ئەبى سەلوولېش ئامادەبېت و كارى قەومەكە بەھېزتر بېت. بەمەيش بەيەتى عەقەبە پرووى دا، بەيەتى گەرەى دوہم بوو. با لە سەر تەواوبوونى بوہستين، پېش ئەوہى باس لە حەقىقەتى ئەوہ بکەين، با بە تېراماژېك لە سەرى بوہستين و پروونى بکەينەوہ. دەلېن: محەمەد لە سەر ئەم بەيەتە بە پېى سېفەت و ھېمەت وتوندوتۇلېى خۆى مامەلەى کردوہ، نەپىنى پاراستوہ، ھەموو يەدەكېكى بۇ خۆى داناوہ لە كارى بەيەتدا، كە كاتى بۇ ديارى کردبوون لە شەودا بېن بۇ لای لە عەقەبە، فەرمانى پى کردن كە ئەوہ لە خودا بېت خەبەرى نەكەنەوہ و ھەلپنەستېن و چاوەرپى نەھاتوو نەكەن، لەوانەبە بەو كارە بابەتەكە بلأوبېتەوہ و دەربكەوېت، يان بە چاوەرپىکردن جېبەجېنەكړېت. ھەرەوہا ئاگادارى ئەوہيش بوہ و خودپارېزى کردوہ و عەباسى مامى وئەبووبەكر و عەلىى لەگەل خۇيدا بردوہ، وەك لە ھەندېك گېرانەوہدا ھاتوہ، عەلىى لە دەمى پېچاوپېچەكە وەك پاسەوان داناوہ، ئەبووبەكرېشى لە دەمى رېگەكەى تر وەك چاويك داناوہ، لەبەر ئەوہى دەزانېت ئەگەر قورەيش بەم كارە بزائن، چى دەوېت لەو ئەنساوانە، ھەولې تېكدانى كۆبوونەوہكەيان دەدەن و نەھلن بەيەت تەواو بېت، واى كرد، كات و مەوعىدى كۆبوونەوہكە (ئەو شەوہ وەك يەكەم رۆژى كارى ئاناسايى بېت). دەريزى ئىبن ئىسحاق بەم شېوہە: مەوعىديان بۇ پېغەمبەرى خودا دانا لە عەقەبە، لە ناوہراستى رۆژانى (تەشْرِيق) "ناوہراستى رۆژانى (تەشْرِيق)، واتە باشترينيان لە رۆژى دوہمى پاش رۆژى دواى سەريزىن و نەزرکردن لە رۆژانى جەژنە، كە رۆژى يەكەمى لە سى رۆژەكەى ميناىە و، بە رۆژى پىردان ناودەبېت، لەوېدا پىرار دەدەن و لېى راناكەن، لەمەدا حېكمەتى دانانى ئەم شەوہ وەك مەوعىدى كۆبوونەوہى عەقەبە دەزانېت. روونکردنەوہى ئەمە بەوہ دەبېت، باسى رۆژانى حەجت بۇ بکەين كە حەجەكان چى دەكەن. حەجەكەم جار كە دېن بۇ مەككە، لە مانگى زى حەجە تەواف دەكەن، واتە بە دەورى كەعبەدا خول دەخۇنەوہ و ھەولې نېوان سەفا و مەرەوہ دەدەن، ئەمەيش پى دەلېن تەوافى ھاتن، تا رۆژى تەروپە، كە ھەشتەم رۆژى زى حەجەيە دەمېننەوہ، لەم رۆژەدا ئامادەكارى دەكەن بۇ رۆيشتن بۇ عەرەفە بۇ ئەوہى لەوې بوہستن، ئاو لە مەزاد دەھېنن و ھەلپدەگرن و لە كاتى رۆيشتن بۇ عەرەفە لەبەر ئەوہى لە عەرەفە لەو كاتەدا ئاو نەبوہ، بۇيە ئەم رۆژە بە رۆژى تەروپە واتە رۆژى ئاودان ناوئراوہ، لەم رۆژەدا دەرۇن بۇ مينا، لەوېدا واتە لە سېتېنى رۆژى ھەشتەم و پەشايەتېى شەوى رۆژى نۆيەم، بۇ بەيانى رۆژى نۆيەم دەرۇن بۇ عەرەفە و لەوې دەوہستن و ھەموو رۆژەكە لەوې دەمېننەوہ، لە ئېوارە و پاش خورئاوابوون دەگەرېنەوہ موزدەلەفە و شەو لەوې دەمېننەوہ، ئەگەر بەيانى رۆژى دەيەميان کردوہ دېن بۇ مينا، پاش فېردانېچەمەرى عەقەبە، واتە رەجمى شەيتان، ئەوہى بەخشىويانە لە نەزر سەرى دەپرن، واتە قوربانى دەكەن، بۇيە ئەم رۆژە بە رۆژى سەريزىن يان قوربانى ناوئراوہ، يەكەم رۆژى جەزنى قوربانە، پاش سەريزىن واتا قوربانى و سەرتاشين لە مەككەدا دەمېننەوہ و تەوافى مالى خودا دەكەن بە تەوافى زيادە و، بەخېرايى دەگەرېنەوہ بۇ مينا و لەوې دەمېننەوہ جگە لە رۆژى سەريزىن سى رۆژى تر دەمېننەوہ پى دەلېن رۆژانى (تەشْرِيق) واتە گوشتى قوربانىيەكان چاك دەكەن و دەيدەنە بەر خور و وشكى دەكەنەوہ. بە رۆژى يەكەم لەم سى رۆژە دەلېن رۆژى

(قر) واتە مانەوە و پىرىاردان، واتە پىرىاردەدەن و نارۇن يان رەتىناكەنەوە و خۇيان لى نادزەنەوە، ھەرەھا پىي دەلېن رۇژى سەرەكان لەبەر ئەوەى لەو رۇژەدا سەرۈپى دەخۇن. بە رۇژى دوەمى رۇژانى مينا دەلېن، رۇژى (نفر) واتە رۇژى گەرەنەوە، لەبەر ئەوەى لەو رۇژەدا گەرەنەوە رىگە پىدراو، ھەر كەسىك لە حەجەكان بىەوېت بگەرېتەوە دەگەرېتەوە بۇ شوېنى خۇى، ھەرەھا پىي دەلېن رۇژى (اكارع) واتە خواردى لاقى قوربانى، سىيەم رۇژ بە رۇژى رۇيشتنى كۇتايى ناوئراو، لەبەر ئەوەى ھەموان بلاوہى لى دەكەن و دەرۇنەوە بۇ ولاتى خۇيان رۇژى رۇيشتنەوە، رۇژى دوەم و سىيەمى رۇژەكانى ميناپە، شەوەكەى، شەوى دواى پىرىاردانە، واتە ئەوەى دواى خۇرئاو بوونى لە رۇژى پىرىارداندا، ئەم شەوە ھەرچەند سەر بە رۇژى رۇيشتنەوەى يەكەمە، لەبەر ئەوەى لەو كاتەدا، رۇژ لاي عەرەب لە كاتى خۇرئاو بوونەوە دەستى پى كىردو و بە خۇرئاو بوونى دواى ئەو كۇتايى ھاتو، ھەرەھا لەبەر ئەوەى لە حكومدا سەر بە رۇژى پىرىاردانە، پىرىارى لىدەدەن وەك لە رۇژى بەر لەوہى كە پىرىار دەدەن و نارۇنەوە، بۇيە محەمەد ئەو شەوہى دىارىكردو بۇ كۇبوونەوە لەگەل خەلكى عەقەبەدا، ئەمە بەلگەيتوندوتۇلى و ناگادار بوونىەتى لە كارەكانىدا

بۇ تەواو كىردنى روونكردنەوەى پىشوو دەلېن: سروتەكانى حەج سى دانەن: يەكېكان مينا، كە فەرسەخېك لە مەككەوە دوورە، كە دەكاتە نىكەى حەوت كىلۇمەتر، دوەمىان موزدەلەفە، كە فەرسەخېك لە ميناوە دوورە، سىيەم عەرەفە كە لە موزدەلەفەوە نىكە و سىيەكى فەرسەخېكان لە بەندايە، لە نىوان مينا و موزدەلەفە دۇلى محەسەرە، لە نىوان موزدەلەفە و عەرەفە و دۇلى عەرەفەيە، نىن قەيىم لە (زاد المعاد) دا دەلېت: محەسەر ناوەندگىرىكە (ناھىلىت دووبەش بەيەك بگەن) لە نىوان مينا و موزدەلەفە، نە لەملايە و نەيش لەولا، عورنەيش بەرەستىكە لە نىوان عەرەفە و موزدەلەفە. عەرەفە يەكېكە لەو شوئىنانەى سروتەكانى حەجى تىدا جىبەجى دەكرىت. عەقەبە كە بەيەتى تىدا كرا، دەكەوېتە نىوان مەككە و مينا، لە نىوان عەقەبە و مەككە نىكەى دوو مىلە، واتە دوو لە سەر سىيى فەرسەخېك لە ميناوە نىكە ئەگەر بلېم: عەقەبە دەكەوېتە سەر رىگەى حەج بۇ مينا، كۇبوونەوە لەوېدا بى خەتەر و ترس نايت، نەدەبوو بۇ كۇبوونەوەكەيان شوئىكى دوور لە رىگە دىارى بكات، بۇ ئەوہى خۇى و ھاورىكانى دلىيا بن بۇ ئاسايىشى خۇيان و يەكېك لە ھاتوچۇكەرانى رىگەكە لە حەجەكان نەيانىنيت؟ دەلېم: عەقەبە كرا و، بوو بە كارىكى باش و گەشبنى و خىر بۇ محەمەد، ئەو گەشبن و رەشبن بوو وەك لە شوئىنى تردا باسى دەكەين، عەقەبەى ھەلېژارد لەبەر ئەوہى ئەو شوئىنى پى خۇش بوو، چونكە پىشتر لەوېدا ئەو شەش كەسەى خەزەرەجى بىنى، كە باوهرىان پى ھىنا و پەيمانى بىننى سالى داھاتوويان دا و، ھەر لەوېدا دوانزە پياوہكەى ئەوس و خەزەرەجى بىنى و بەيەتى يەكەمىان پىدا، ئەمجارەيش ئەو شوئىنى ھەلېژارد، لەبەر ئەوہى پىي خۇش بووو دلىيا بوو. دوەم: لەبەر ئەوہى ترسىان نەما چونكە ئەو شەوہى بۇ يەكتر بىنن و كۇبوونەوەكەيان دانا، رىگاكە لە ھاتوچۇكەران چۆل دەبىت، يان خەلك لەوې كەمتر دەبىتەوە، وەك پىشتر باسما كىرد، لەگەل ئەوہىشدا كەمتەرخەمى لە پاراستنى نەكردو، لە دەمى رىگەى پىچاوپىچەكان لە لاي مەككەوە عەلى داناو و لە لاي دەمى رىگەى ئەودىوئەبووبەكرى داناو، ئەمەيە توندوتۇلى بە باشتىن شىو

لەمەدا دەزانىن، ئەنسا رەكان لە لاي ميناوە ھاتوون بۇ بىننى محەمەد لە عەقەبە، بەلام محەمەد ئەگەر لەگەل ئەوان لە حەجدا بووېت ئەوئىش لە ميناوە دىت، ئەگەر لە حەجىش نەبووېت، ئەو شەوە لە مەككە ماوہتەوە، بۇيە دەبىت ھاتنەكەى لە مەككەوە بووېت نەك لە ميناوە. لە سىرەى حەلەبىدا زانىت، لەو سالەدا لە حەج بوو. كە قسە لە سەر حەجەكانى دەكات، دەلېت: پاش پىغەمبەرايەتى و پىش كۇچكردن سى جار حەجى كىردو، يان دەلېن دوو حەجى كىردو، ئەو دوانەبە كە ئەنسا رەكان لە عەقەبە بەيەتەيان پى داو. ئەگەر ئەمە پىراست بىت، لە ميناوە ھاتو بۇ لايان نەك لە مەككەوە

لهوانه په ئه‌ی خوینهر سهرت سور بمینیت له هاتنی عه‌باسی مامی له‌و شه‌وه‌دا که موسولمان نه‌ییت، گوتیان له‌و روژده‌دا ئه‌و له‌ سهر ئایینی قه‌ومه‌که‌ی بوه و پپی خوشبوه له‌گه‌ل برازا که‌ی ناماده‌ییت و متمانه‌ی پی بکات. عه‌باس خو‌ی ئاماژه‌ی پنده‌کات، له‌و قسانه‌ی بو ئه‌نسا ره‌کانی کرد: محمه‌د له‌ ئیمه‌یه‌ وه‌ک ده‌زانن، له‌ قه‌ومه‌که‌مان پاراستمان که له‌ سهر رای ئیمه‌ن نین، واته له‌وانه پاراستمان که وه‌ک ئیمه باوه‌ریان پی نه‌هیناوه، به‌لام ئه‌گه‌ر بزانیته عه‌باس ههر له‌ سهره‌تاوه باوه‌ردار بوه و، ئیسلامبوونه‌که‌ی شارده‌ته‌وه، ئه‌و خاوه‌ن ئیستخباراتی محمه‌د بوه له‌ مه‌ککه، سهرسورمانت نامینیت، وه‌کگوتووایانه به‌ ده‌رکه‌وتنی هوکار سهرسورمان نامینیت. ئه‌مه به‌ دوورودریژی له‌ کاتی قسه‌کردن له‌ سهر عه‌باس باسی ده‌که‌ین. ئه‌گه‌ر بلیم حیکمه‌ت ئه‌وه ده‌سه‌پینیت موسولمانبوونه‌که‌ی له‌ کافره‌کان بشاریته‌وه، که دوژمنی محمه‌دن، بو ئه‌وه‌ی فرتوفیله‌کانیان بزایت، که دژ به‌ محمه‌د ده‌یکه‌ن و پپی بلیت، به‌لام بوچی باوه‌ره‌که‌ی له‌ ئه‌نسا ره‌کان ده‌شاریته‌وه، که هاتوون باوه‌ر به‌ محمه‌د به‌پن و بی ئه‌و بمرن، ده‌لیم: حیکمه‌ت وا فهرز ده‌کات که شارده‌ته‌وه بو هه‌موو لایه‌ک ییت له‌ کافر و باوه‌ردار و ئه‌وانه‌یش که سهر به‌وان بن، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌گه‌ر ئیسلامبوونی بو موسولمانان ده‌ریخت، له‌وانه‌یه له‌ زیوان خو‌یاند باسیکه‌ن و بلاوینته‌وه و له‌ویدا حیکمه‌ته‌که نامینیت، که نه‌پینی مانه‌وه‌ی وا فهرز ده‌کات، وه‌ک ده‌لین ههر نه‌پینی که له‌ زیوان دوان ده‌رچوو ده‌رده‌که‌ویت. ئه‌گه‌ر بلیت ئه‌نسا ره‌کان ئه‌وه نازانن که عه‌باس وا پیشان ده‌دات، که نه‌بوه به‌ موسولمان و له‌ سهر ئایینی قه‌ومه‌که‌یه‌تی، ئه‌مه‌یش ناکوکه له‌گه‌ل هاورپیه‌تی و هاتنی له‌گه‌ل محمه‌ددا و، هاتوه بو توندپاراستنی و بو ئه‌وه به‌یعه‌ته‌که تو‌مار بکات و بیه‌ستیت؟ ده‌لیم: نه‌خیر له‌به‌ر ئه‌وه‌ی وه‌ک خزمایه‌تی له‌گه‌لیدا هاتوه نه‌ک ئایینی. ئه‌گه‌ر بلیت ئه‌گه‌ر عه‌باس موسولمان بوه و شارده‌وو‌یه‌تی‌وه، بوچی له‌گه‌ل قه‌ومه‌که‌ی بو شه‌ری دژ به‌ محمه‌د له‌ غه‌زه‌ی روژی به‌در ده‌رچوو، موسولمانبوونه‌که‌ی وای فهرز نه‌کرده که له‌گه‌ل ئه‌و کافرا نه‌ی قوره‌یشدا بمینیته‌وه که مابوونه‌وه، به‌تایبه‌تی ده‌رچوون بو شه‌رکردن دژی محمه‌د له‌گه‌ل خزمایه‌تی‌یه‌که‌ی نایه‌ته‌وه، وه‌ک موسولمانبوونه‌که‌ی ره‌تده‌کاته‌وه؟ ده‌لیم به‌لکوو به‌ پیچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌یه ده‌یلیت، موسولمانبوونی به‌ نه‌پینی و نزیک‌ی و خزمایه‌تی وا فهرز ده‌کات، که له‌گه‌ل خه‌لکه کافره‌که‌دا ده‌ریچیت تا بزایت ئه‌م قه‌ومه چیان به‌ده‌سته‌وه‌یه، بو ئه‌وه‌ی هه‌والبگه‌یه‌زیته محمه‌د. ئه‌گه‌ر له‌گه‌ل ئه‌وانه‌ی مابوونه‌وه له‌و کافرا نه‌بما‌بایه‌ته‌وه، هیچ قازانجیکی به‌ محمه‌د نه‌ده‌گه‌یاند، نه له‌ موسولمانبوونه به‌نه‌پینی‌یه‌که‌ی و نه له‌ خزمایه‌تی‌یه زانراوه‌که‌ی، به‌لام ئه‌وه‌ی عه‌باس کوری عه‌بادی ئه‌نسا ری ده‌یلیت، که حیکایه‌تخو‌انان جیاواز بوون له‌ سهر نیازی له‌ گوتنی ئه‌و قسانه‌ی بو قه‌ومه‌که‌ی کردوو‌یه‌تی، ئیمه‌ رایعه‌بدوللای کورینه‌بووبه‌کر به‌ راستر ده‌زانین، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ مه‌عقوول‌وه‌هه‌ نزیکتره، توندوتوولی وا فهرز ده‌کات که ئه‌مه گونجاو ییت، بیگومان هاتن بو ئه‌م به‌یعه‌ته، به‌ کاریکی گه‌وره له‌ قه‌لم ده‌دریت، به‌وه‌یش ده‌یانه‌ویت خه‌لکیک زور له‌ خو‌بگرن و باریکی قورس له‌ سهر شان هه‌لیگرن، که ئه‌مه‌یش ه‌یو‌اشی و له‌سه‌رخو‌یی و ه‌یمنیی ده‌ویت، خ‌برایی ناویت، به‌تایبه‌تی ئه‌وان به‌م به‌یعه‌ته په‌یمانیک بو محمه‌د گر‌نده‌دن، که شمشیر له‌ کپلانی یته‌ده‌ر و له‌ پیناویدا خوین ده‌رژیت، ناشیت سهروکی قه‌ومه‌که ناماده‌ی نه‌ییت، که عه‌بدوللای کوری ئه‌بی سه‌لووله، بو‌یه عه‌باس کوری عه‌باده ده‌بینین له‌ قسه‌کانیدا کاره‌که‌ی گه‌وره‌کرده، وه‌ک پینانی گوت: ئیوه به‌یعه‌تی شه‌ری ره‌ش و سوور ده‌ده‌ن، واته عه‌جه‌م و عه‌ره‌ب. (سوور به‌ عه‌جه‌م ده‌گوترا له‌به‌ر سپی و سووری "ئه‌شقه‌ر" و ره‌ش به‌ عه‌ره‌ب ده‌گوترا له‌به‌ر ئه‌سمه‌ری ره‌نگیان)، ههر چه‌ند محمه‌د ئه‌و شته‌ی له‌وان نه‌ویستبوو، به‌لکوو داوای پاراستنی لیکردبوون، وه‌ک پاراستنی ژن و منداله‌کانیان، پپی نه‌گوتبوون که به‌یعه‌تم پی بده‌ن له‌به‌ر من شه‌ری عه‌ره‌ب و عه‌جه‌مبکه‌ن، به‌لام عه‌باس کوری عه‌باده ئه‌وه‌ی بو ترساندنیان له‌ لایه‌ن قه‌ومه‌که‌وه‌ کرده، بو ئه‌وه‌ی به‌یعه‌ته‌که دوا بخه‌ن تا سهروکه‌که‌یان ناماده‌ی ییت، تا قه‌ومه‌که به‌ه‌یزتر ییت، وه‌ک عه‌بدوللای کورینه‌بووبه‌کر باسی ده‌کات

هەرچۆنیک بێت، ئەم قسەیه که عەباس کوری عەبادەگوتووێه تیمحەمەدی زۆر خوشحالی کردو،
 وەک ئەوێ ئاویکی سارد بە هیلاکیکی تینوو بدەیت، لە کاتی کادا ویستی تەنھا لە دوژمنانی
 بیچارین، هاتن بۆ شەڕکردن و هەموو خەلک بەیعتیان پێدا
 ئەوێ لەم بەیعتە جێگە تێرامانە، قسە ئەبوو هەیسەم کوری تێهانەیه که گوتووێه تی: ئەی
 پێغەمبەری خودا، لە زێوان ئێمە و ئەو پیاوانە "یەهوودەکان" پەتیک هەیه نامانەوێت بیچریت،
 ئەوێ دابنێ که ئێمە ئەوێ بکەین و تۆیش خودا وا داوای لێکردیت بە جێمان بھێلێت و بگەرێتەو
 "لای قەومەکەت

نازانم بۆچی ئەم بەیعتە وا فەرز بکات پەیمان لەگەڵ یەهوودا بیچرین و هاوێ پەیمانێه که یان
 وەلا بنین، یەهوود دوژمنی محەمەد نەبوون لەو کاتەدا، محەمەد دوژمنی یەهوود نەبوو، که وا
 فەرز بکات لەو بەیعتە پەیمانەکانیان وەلا بنین، بەلکوو کافرەکانی قورەیش دوژمنی محەمەد
 بوون، هیچ کەسێک لە عەرەبدا نەبوو که بەرەنگاری بکات و دوژمنایەتی بکات جگە لەوان
 لەوانەیه ئەبوو هەیسەم زانییەتی که بەیعتدان بە محەمەد لەو کاتەدا پێش جوولەکە دەکەون،
 ئەگەر پێشتر بەدوای محەمەد بکەون، دوژمنایەتیان بۆ یەهوود دەستەبەر دەکات، لەبەر ئەوێ
 یەهوود پێشتر هەرەشە ئەوێان کردبوو که کاتی ئەوێ هاتوێ پێغەمبەرێک بێت و دوای
 دەکەون و وەک کوشتنی عاد و ئیرەم دەیانکوژن، وەک ئەوێ بەم بەیعتە بە یەهوود بلین:
 ئەمە ئەو پێغەمبەرەیه که هەرەشەتان پێی دەکرد، ئێمە پێشکەوتین لە باوێر پێ هێنانی،
 ئێمەین وەک عاد و ئیرەم دەتانکوژین نەک ئێو، بەلام وەلامی محەمەد بۆ ئەبوو هەیسەم لە
 وتە "خوین بە خوین و رووخان بە رووخان" من لە ئێوێم و ئێوێش لە من، شەری ئەوانە
 دەکەم که شەریان دەکەن و ناشتیخوازم لەگەڵ ئەوانەیه بە ناشتی لەگەڵیاندا. ئەگەر
 ئەبوو هەیسەم مەبەستی یەهوود بوو بێت وەک باسیان کردو، ئەوێ جەختکردنی پێغەمبەر لە
 سەر دوژمنایەتی کردنی یەهوود لەو رۆژەوێ دەردەخات، بێگومان ئەو قەومە پەیمانان لەگەڵ
 یەهوودا شکاند و دوژمنایەتیان راگەیاندا، محەمەدیش لەگەڵ ئەواندا دوژمنایەتی ئەوانە
 دەکات، که دوژمنایەتی دەکەن و ناشتی بۆ ئەوانە دەوێت که ناشتن لەگەڵیاندا، وەک
 قسەکانی ئەوێ دەردەخات "شەری ئەوانە دەکەم که شەری دەکەن،" بەلام قسە خوین بە
 خوین و رووخاندن بە رووخاندن، قسەیه که که عەرەب لە کاتی هاوێ پەیمانێ و رێکەوتن بۆ
 سەرخستنی یەکتەر دەیکەن. خوین بە خوین واتای ئەوێ دەگەیه نێت، خوینی من خوینی ئێوێه
 و خوینی منتان بویت خوینی ئێوێم دەوێت، واتای رووخاندن بە رووخاندن ئەوێه، که رووخاندنی
 من و ئێوێه یەکه، رووخاندن واتە خوینێشتنی کوژراو، واتە ئەگەر خوینتان رشت، خوین دەریژم. با
 بگەرێتەوێه بۆ رێرەوی باسی بەیعت

حیکایەتخوانان ناکۆک بوون لە سەر ئەوێ کێ یەکه م کەس بوو بەیعتی دا، هیچ مەبەستمان
 نییه لێرەدا باسی بکەین، ناوی ئەوانەیان هێناوێ لە ئەوس و خەزرج که بەیعتیان داو،
 لێرەیشدا مەبەستمان نییه ناویان بھێنن، هەر کەسێک دەیهوێت با پروات بۆ کتێبه کانیان
 پاش ئەوێ بەیعت درا بەو شێوێهیه له پێشەوێه باسما کرد، محەمەد دوانزە نەقیبی
 هەلبێارد، ئین ئیسحاق دەلێت: کەعب کوری مالیک دەلێت: پێغەمبەری خودا گوتووێه تی: دوانزە
 نەقیبم لە نێو خوتاندا بۆ دەرھێنن، نۆ لە خەزرج و سێ لە ئەوس. "لێرەدا ئین هشام ناوی
 "هێناو

ئین ئیسحاق دەلێت: عەبدوللای کوری ئەبوو بکر بۆ باسکردم، که پێغەمبەری خودا بە
 نەقیبەکانی گوتو: ئێوێ لە بریی قەومەکانتان کەفیلن وەک کەفالهتی حوارییه کان بۆ عیسا
 کوری مەریەم و منیش کەفیلی قەومەکەیه خۆم - واتە موسولمان - گوتیان: بەلێ
 ئین ئیسحاق دەلێت: کەعب کوری مالیک گوتووێه تی: کاتیک بەیعتیان دا بە پێغەمبەری خودا،
 شەیتان لە سەری عەقەبەوێه بە گەرەترین دەنگ لە ژیاندا بیستیتم هاواری کرد: ئەی
 خەلکی جەباب "واتە خانوێه کان" ئایا کەس لەوانە لەگەڵتاندا یە که زەم دەکەن و هەولێدەن

به خراپه کۆبینهوه بو شهڕکردنمان. گوتی: پێغه‌مبهری خودا؟ گوتی: ئەمه کورته‌بنه‌که‌ی عه‌قه‌به‌یه و کوری له بن‌دا چوه، گوێ بگره ئە‌ی دوژمنی خودا، به خودا دواتر که ده‌سته‌تال بووم، بزانه چیت لێ‌ده‌که‌م. گوتی: ئینجا پێغه‌مبهری خودا... گوتی: لهم شوینه‌ لایچن، گوتی: عه‌باسی کوری عه‌بادهی کوری نه‌زله پێی گوت: به‌و خودایه‌ی به‌ حه‌ق ناردووتی، ئە‌گه‌ر بته‌وێت به‌ شمشیر به‌ره‌و رووی خه‌لکی مینا بیه‌ته‌وه، له‌ سبه‌ینێوه ده‌سته‌پێده‌که‌ین، گوتی: پێغه‌مبهری خودا گوتی: فه‌رمانی ئە‌وه‌ ناکه‌ین، به‌لام بگه‌ڕینه‌وه شوینه‌که‌ی خۆتان. گوتی: گه‌ڕاینه‌وه بو شوینی حه‌وانه‌وه‌مان و تا به‌پانی له‌وێ خه‌وتین. له‌ سیره‌ی حه‌له‌بیدا هاته‌وه، گوتی: له‌و گێرانه‌وه‌یه‌ی، ئە‌نساره‌کان له‌ عه‌قه‌به به‌یعتیان دا، شه‌یتان له‌ سه‌ر شاخه‌که‌وه هاواری کرد: ئە‌ی خه‌لکی قوره‌یش ئە‌مه کورانی ئە‌وس و خه‌زره‌جن، هاوپه‌یمانیی ده‌که‌ن بو شه‌ڕکردنتان، ئە‌نساره‌کان ترسان، پێغه‌مبهری خودا گوتی: ئە‌م ده‌نگه‌ هیچ نه‌تائرسین، ئە‌مه ئیبلیسی دوژمنی خودایه، هیچ که‌س له‌وانه‌ گوییان لێی ناییت که لێی بترسن.

بگه‌ڕینه‌وه بو قسه‌کانی ئیبن ئیسحاق له‌ سه‌ر که‌عب، ده‌لێت: کاتیک به‌یانیمان کرده‌وه، زۆرینه‌ی قوره‌یش هاتن بو لامان، تا گه‌بیه‌شته‌ ماله‌کانمان. گوتیان: ئە‌ی خه‌لکی خه‌زره‌ج هه‌والمان بو هاته‌وه که ئێوه هاتوون بو لای ئە‌م هاوڕیبه‌مان، که له‌ پشتمانه‌وه ده‌ریکه‌ن و به‌یعتی پێی بده‌ن بو شه‌ڕکردنمان، به‌خودا هیچ شتیک له‌وه به‌ ناخۆشتر نازانین که شه‌ڕ له‌ زینانماندا دروست بێت. گوتی: له‌وێوه هه‌ندیک موشرکی قه‌ومه‌که‌مان سویند به‌ خودا ده‌خۆن، که ئە‌مه هیچ نه‌بوه و نایزانین. گوتی: باوه‌ریان پێیان کردوه که نایانسن، گوتی: هه‌ندی‌کمان سه‌یری ئە‌وانی ترمانده‌کرد. گوتی: ئینجا قه‌ومه‌که‌ هه‌ستان، حارس کوری هشام کوری موغیره‌ی مه‌خزومیان تێدا بوو، نه‌علیکێ تازهی له‌ پێدا بوو. گوتی: قسه‌یه‌کم پێی گوت -وه‌ک ئە‌وه‌ی بمه‌وێت قه‌ومه‌که‌ به‌شدار بێت له‌و قسه‌یه‌- که گوتیان: ئە‌ی ئە‌با جابر، ئایا تۆ و گه‌وره‌یه‌ک له‌ گه‌وره‌کانت ده‌توانیت وه‌ک ئە‌م نه‌عله‌ی ئە‌م گه‌نجه له‌ قوره‌یش له‌پێکه‌ن؟ گوتی: حارس گوپی لێبوو، له‌ پێی داکه‌ند و بو‌ی فری دام، گوتی: به‌ خودا ده‌بێت له‌ پێی بکه‌یت. گوتی: ئە‌بووجابر ده‌لێت: له‌گه‌ل ئە‌وه‌ی گه‌نجه‌که‌م بینی، به‌ خودا تا نه‌عله‌کانی بو بگێرمه‌وه، گوتی: ئینجا گوتم: نه‌ به‌خودا نایگێرمه‌وه، نوقلانه‌ی خۆشی خودا چاکه، له‌به‌ر ئە‌وه‌ی نوخشه‌ی راستیله‌وه‌دا بوو، که وه‌ریبگرم.

ئیبن ئیسحاق ده‌لێت: عه‌بدئیلاهی کورینه‌بووبه‌کر پێی گوتم: ئە‌وان هاتن بو لای عه‌بدوللای کوری ئە‌بی سه‌له‌وول، وه‌ک قسه‌که‌ی که‌عبیان پێی گوت "واته‌ گوتیان ئە‌ی خه‌لکی خه‌زره‌ج هه‌والی ئە‌وه‌مان پێگه‌بیه‌شته... هه‌ند" پێی گوتن: ئە‌م کاره‌ زۆر گه‌وره‌یه، قه‌ومه‌که‌م ئە‌مه به‌ سه‌ر مندا ره‌تناکه‌ن و ئە‌وه‌ی ده‌یزانم کردوویانه. ده‌لێت: له‌ لای ئە‌و رویشتن، گوتی: کۆمه‌لێک خه‌لکی مینا هه‌ستیان به‌ هه‌واله‌که‌ کرده‌وه، که رووی دا بوو، ده‌رچوون بو داواکردنی قه‌ومه‌که‌، سه‌عد کوری عه‌بادی له‌ (اداخر) (که شوینیکه‌ نزیک مه‌که‌ه) بینی، هه‌روه‌ها مونزر کوری عه‌مرو، هه‌ردووکیان برای به‌نی ساعده‌ی کوری که‌عب کوری خه‌زره‌ج بوون و هه‌ردووکیان نه‌قیب بوون، مونزر پیری قه‌ومه‌که‌ بوو، سه‌عدیان برد به‌ جله‌وی و لاخه‌که‌ی به‌ستیان‌وه، ئینجا هێنایان تا گه‌یان‌دیان مه‌که‌ه، هه‌ر لێیان ده‌دا و به‌ قژه‌ زۆره‌که‌ی رایانکیشا. ئینجا به‌ یارمه‌تی جه‌بیر کوری موته‌م کوری عوده‌ی و حارس کوری حه‌ربکوری ئومه‌یه‌ رزگاری بوو لێیان. لهم قسانه‌ی باس‌مان کردن له‌ ئیبن ئیسحاق و خه‌لکی تر وه‌رگه‌راوه، که ته‌واوکه‌ری به‌یعتن، سی مه‌سه‌له‌ هه‌ن شایه‌نی قسه‌کردن، یه‌که‌میان هه‌لبژاردنی نه‌قیبه‌کان، دوهمیان هاواری شه‌یتان، سێهه‌میان زانیی قوره‌یش بو هه‌والی به‌یعته‌که‌ له‌ هه‌مان شه‌ودا. با قسه‌ له‌ سه‌ر هه‌ر یه‌که‌یان به‌وه‌ی که گونجاهه‌ بکه‌ین.

لهم قسانه‌وه بو‌مان ده‌رده‌که‌وێت، وه‌زعی محه‌مه‌د له‌ حاله‌تیکێ سایکولوژییه‌وه بو حاله‌تیکێ تر له‌ پاش به‌یعته‌که‌وه گۆراوه، له‌ کاتیکدا به‌وه‌وه وه‌ستاوو ته‌نها بانگه‌شه‌ بو خودا بکات و

سەبەر بىگرن لە ئازارەكان و جاھىلەكان بىورن. وەزەى ساىكۆلۇجىي پاش بەيعەت ىرەو شەرى مىلى ناو، ئەوھى پراستە كە بلىن: لەم بەيعەتەو لە مىلى ئاشتىيەو گواستىيەو بۇ مىلى شەرى، بەلگەيش ھەلبىزاردنى دوانزە نەقىب لە ئەنساړەكانە كە بەيعەتى حەربىيان پىدا بىگومان ھەلبىزاردنى نەقىبەكان، لە پىداوئىستىيەكانى پىكەپىنانى سوپايە، بە دەرىزىكى تر بە پىي خەلكى ئەم زەمانە ئەمە پىكەپىنەرەكانى ھىزى عەسكەرىيە، ھەر نەقىبىك بوو بە سەرۆك و بەرپرس لەوانەى قەومەكەى، قەومى ھەر يەكەيان بوون بە سەرىبەك لە سەرىبەكانى سوپا، كە محەمەد وئىستى پىكەپىنەت. بىگومان ئەم پۆلپىنكردنە لە سوپادا پىوئىستە بۇ ئاسانكردنى ھىرش و پىكەپىنەتى جوولانى سوپا، تا سەركردەكان فەرمانىك دەردەكەن بە ھۆى سەرۆكەكانەو شۆر بىئەو، ئەگەر نەوئىستىيەت بىانكات بە سوپا، چى پىوئىستى كرد كە لە ھەر تىمىك نەقىبىك پىدا بىت كە موسولمانبوونى تەواو بوو، ئەمەى وئىست ئەوھى پىشتىگىرى قسەكانمان دەكات، كە گوتمان محەمەد پاش ئەم بەيعەتە، حالەتى ساىكۆلۇجىي گۆراو لە دۆخى ئاشتىيەو بۇ دۆخى شەرى، پاش سى مانگ لەم بەيعەتە كۆچى كرد بۇ مەدىنە، پاش ئەوھى موسولمانى خەلكى مەككەى كۆچ پى كرد بۇ ئەو، پاش كۆچكردنەكەيشى ئايەتى شەرى دابەزانە، كە دەئىت: {أُزِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتَلُونَ بِأَنَّهُمْ قُلِمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ} [الحج: 39]. وائە: ئەو كەسانەى شەرىيان بەسەردا سەپاندون چونكە ناحەقىان لەگەل دا كراو، دەتوانن تۆلەى خۆيان بەنەو. خوداش دەتوانن سەرىيان بخت. زەمەخشەرى لە (الكشاف) دا دەئىت: موشرىكەكانى مەككە ھاوھلانى پىغەمبەرى خودايان بەتوندترىن شىوھ ئازار دەدا، ھەرىبەكەيان بە لىدان و ئەشكەنچە دەھىنايەو، زۆر زولمىيان لى دەكرد، پىيان دەئىت: كۆچىكەن، من فەرمىانى شەرىم پى نەكراو، تا كۆچىكرد بۇ مەدىنە، ئەم ئايەتە دابەزى، كە يەكەم ئايەتى مؤلەتى شەرىكردن دەدات، پاش ئەو لە حەفتا و ئەوھندە ئايەت رەتى كردهو.

بەلى ئەم شەرىي محەمەد پاش ئەم بەيعەتە وئىستى شەرى بەرگى بوو نەك شەرىپىر شەرىدان، وەك ىرەو كەشى ئايەتەكە دەرى دەخات، لەبەر ئەوھى تا ئەو كاتە لاواز بوو، ھىچ ھىز و ھەزموون و سامىكى نەبوو، كە ھىرش بكاتە سەر دوژمنانى، بەلام دواى ئەمە فەرمىانى كرد كە شەرى ھىرشەردنىشەكەن، شەرى گىشتىي پراگەيانە، پەيمانى موشرىكەكانى وەلانا، وەك لە سورەتى تەوبەدا ھاتو.

ئەگەر بلىم: ئەوھى لە ھەلبىزاردنى نەقىبەكان نىازى بوو كە باسەم كرد، بۆچى محەمەد ئەم كارەى لەگەل ھاوھلە موسولمانەكانى خۆى كە لەگەلیدا بوون لە مەككە كرد. ژمارەيان لەوانە كەمتر نەبوو، كە بەيعەتبان بە محەمەد دا لە ئەنساړەكان؟ دەئىم: محەمەد يەكەمجارى لە سەر شەرى قورەيش بى عەشىرەتەكانى تر يەكلا نەبوو، نە دوژمن و نە بەرەنگارى ترى بەدەر لەوان نەبوو، ھاوھلە موسولمانەكانى لە مەككە ھەموويان لە قورەيش بوون يان سەر بە قورەيش بوون، ھىچ رەگەز پەرسىيەكى نەتەوھىي دژى قورەيش كۆى نەكردبوونەو، بەلكو خودپەرسىيى ئايىنى كۆىكردبوونەو، بۆيە بە خۆى نەقىبى ھەموويان بوو، ھەر خۆى كەفىلى ئەوان بوو، ئەو سەركردەيان بوو لەوھى دەپەوت، بە پىچەوانەى ئەنساړەكان كە رەگەز پەرسىيى نەتەوھىي دژ بە قورەيش و عەشىرەتەكانى تر كۆيدەكردنەو، بۆيە لە ھەر بەشىكى عەشەرەتەكاندا نەقىبىكى دانا كە كەفىليان بىت، لە كاتى پىوئىستى دا و سەرۆك و بەرپرسىان دەبىت، بۇ جىبەجىكردنى ئەو ئەركانەى كە داوايان لىدەكربت بەلام مەسەلەى ھاوارى شەيتان لە سەرۆكى عەقەبەو، بىگومان ئەو ھاوارە لەو شەوھدا لە لايەن سىخورىكى قورەيشەو بوو، بەلام ھىچ گىرانەوھەك نىيە بەلگەى ئەوھى بدات بە دەستەو، قورەيش سىخورىكى ناردىت بۇ سىخورىكردن لەسەريان، ھىچ نىشانەيەكىش نىيە، وا دەرىخت قورەيش بە كۆبوونەوھى قەومەكەى لە عەقەبە زانىبىت. ئەوھى دەردەكەوت كە ھاوارەكە لە لايەن يەكەك لە قورەيش يان سەر بە قورەيش بوو، سىخورىيەكەى بە پىكەوت بوو

نهک به مه به ست و پلان وجه ختله سه رکردن، له و ریگه په وه روښتوه بو مینا، یان له وپوه بو مه که و قهومه که ی بڼیوه و گوپی له دهنگی زهنگیان بوه و گوپی لیگرتوون، له کاتیکدا که بڼیونی له خوار عهقه به وهن، نهو بو سه ره وهی عهقه به سه ره وهتوه، تا له سه ره وه گوپی له قسه کانیان بگریت و دلنیا بیت له وهی نه بڼین، نه گهر له سه ره وه بیت گوپی له قسه کان ده بیت. ههروه ها وا دهرده که ویت، عه باس کوری عه بدولموته لیب ههستی به م سیخوره کردیت، تارماییه ره شی که سه که ی له و شه ودا بڼییت، یان گوپی له هه والی بوو بیت، بوپه له کاتی قسه کردنی بو قهومه که گوتو وپه تی: زهنگه کانتان بشارنه وه چاومان له سه ره... وهک پیشترباس کرا.

له هه ندیک گپرانه وه دا هاتوه: شهیتان هاواریده کرد، دهنگی له شیوهی دهنگی مونه بیه کوری چه حاج ده چوو، عه مرو کوری عاس و نه بووجه هل بیستبوویان، عه مرو و نه بووجه هل روښتبوون بو لای عهقه به ی کوری ره بیه، هه والی دهنگی مونه بیه کوری چه حاجی پندا بوو، هیچ ناگای له وه نه بوو که نه وان گوپیان لی بوه، پی گوتن: آیا مونه بیه هات بو لاتان نه مه ی پی گوتن؟ گوپیان: نه خیر، وهک چه له بی له سیره ته که یدا له کنیپی (الشریعه) وه ریگرتوه. نه گهر نهو هاوارکه ره مونه بیه کوری چه حاج بیت یان په کیکی تر، هه والی به یعه تپدانه که له هه مان شه ودا له نیو قوره یش بلا و بوه ته وه، به به لگه ی نه وهی نه شراف و گوره کانیان بو به یانیه که ی چوون بو لای نه نسا ره کان له باره ی راستی هه واله که پرسپاریان لیکردن

به لام پیغه مبه ر که گوپی له هاواری هاوارکه ره که بوو: (نه ی دشدا شه له به ران آیا نه وه زهمده کات و خه لکیک به ره و نه وه ده چن له گه لتان دایه که بو شه رکردنتان کوتان ده کاته وه). به نه نسا ره کانی گوته: (نه مه کورته بڼه که ی عهقه به یه) واته نه مه گرگن یان خراپه خواز یان ده موچاو توکنه که ی عهقه به یه، له وان په محمه د هاوارکه ره که به دهنگیه وه ناسیپته وه، وهک له وه دا ناسیپته وه که کورته بڼه ی پانو پور بیت، نه مه گرگنه که ی عهقه به یه، یان ده موچاو توکن، بوپه وای گوته و هیی عهقه به ی بو زیاد کردوه، له بهر نه وهی هاواری کرد بو نه وهی تیکیدات، ههروه ها به یعه ته که خرایه سه عهقه به له بهر نه وهی له وندا بوو، ههروه ها به هر نه نسا ریک له عهقه به به یعه تی دایت، ده یانگوت عهقه به ی به لام قسه کردنی بو نه نسا ره له گپرانه وه په کی تردا: (نه م دهنگه په شیمانان نه کاته وه، نه مه نیلیسی دوژمنی خودایه، هیچ شتیکی نیه که لیپی بترسن). نه م قسانه ی بو هیور کردنه وهی نه نسا ره بوه، که بڼیونی ترساون و راجله کیون، نه گهر نا نه وه چییه بلیت هیچ شتیکی نیه لیپی بترسن، که گوپیان لی بیت، له بهر نه وهی نه نسا ره کان لیپی ترساون کافره کانی قوره یش بوون، نیلیس له گه ل نه وان دایه نهک له گه ل موسولماندا. قورئان پچه وانه ی نه مه ده لیت: واته وا فهرزده کات، نه نسا ره کان گوپیان لیپی نه بیت و له دهنگی نه ترسن وهک ده قی نایه ته که باسی ده کات: {إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْكَانٌ عَلَى الْآرِزِينَ كَأَمْثَلِ رِيحٍ يَتَوَلَّوْنَ (99) إِنَّمَا سُلْكَانُهُ عَلَى الْآرِزِينَ يَتَوَلَّوْهُ وَالْآرِزِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ} [النحل: 99، 100]. واته: نهو هیچ زوریک ی نیه به سه ریانه وه که بوون به باوه ردار و خویمان به خودا سپاردووه. نهو هه به سه ره نه وان وه دهستی ناروات که خویمان کردوته دوستی و هاوبه ش بو خودا په یدا ده که ن

پینگومان که گوره و نه شرافی قوره یش بو به یانیه که ی هاتن بو لای نه نسا ره کان و پرسپاری راستی هه والی به یعه تیان لیکردن، ترسیان له ناپرووچوون بوو، بیده نگ بوون، له بهر نه وهی نه گهر قسه یان بکر دایه، ده بواپه درویمان بکر دایه و هه واله که یان ره تیکردایه ته وه، به مبه یش قبول نه بوو و له سه ریان ده که وت، به لام که کافره کانی قهومه که نهوس و خه زره جیان بڼی، دهستیان کرد به قسه کردن، راستی هه واله که یان ره تکرده وه و سویندیان خوارد که شتی وا رووینه داوه. زور خو شحال بوون بهو قسانه، له بهر نه وهی کافرانی قهومه که قسه ی وایان لا بوو نه گهر بکه وت نایه ته قسه کردن، به راست گوپی تپیدا دهر نه ده چوون، وهک حیکایه تخوانه که ده لیت، هه ندیکان ته ماشای نه وان ی تریانده کرد، وهک نه وهی پیروزیایی له په کبکه ن، که له تپوه گلان له

قسه کردن رزگاریان بوویت، یان تهماشاکردنی یه کتر له ترسی ئایرووچوون بوویت
 ئەوێ ئاشکرایه، بێدەنگی لەم کارەدا دەبێتە مایه‌ی دوودلی و ئەوێ بێدەنگ بێت دەبێتە
 جێگه‌ی گومانێ قورەپش، بەتایه‌تی ئەوانه‌ی گوێ له قسه‌کانیان ده‌گیریت و پێگه‌یه‌کی بالایان
 هه‌یه، بۆیه که‌عب کوری مالیک که‌ حیکایه‌تخوانی قسه‌ی به‌یعه‌ته‌که‌یه، به‌ قسه‌کردن
 له‌ده‌ره‌وه‌ی باه‌ته‌که‌ و یستوووه‌تی گومان له‌ سه‌ر خۆی لابادات، ئەوێ به‌ ئەبووجابری گوت که
 گوتی، بۆ ئەوێ به‌شداریی قه‌ومه‌که‌ له‌ قسه‌کردندا بکات، به‌وه‌ گومانێ بێدەنگی له‌ خۆی
 دوورده‌خاته‌وه. به‌لام کاتێک ئەبووجابر فه‌رمانی پێ کرد، نه‌عه‌له‌کان بۆ حارسێ کوری هشام
 بگه‌ڕێنێته‌وه، رازی نه‌بوو بیگه‌ڕێنێته‌وه، گه‌شبین بوو پێی بۆ ئەوێ، ده‌ست به‌سه‌ریدا بگرت.
 گوتی: نه‌خێر به‌ خودا نایگه‌ڕێنمه‌وه، گوتی: به‌ خودا ئەمه‌ نوخشه‌ی چاکیه‌ له‌به‌ر ئەوێ
 نوقلانه‌یه‌کی راسته‌، بۆیه ده‌ستی به‌سه‌ردا ده‌گرم

که‌عب باسی ئەوه‌ ناکات، ئەم قسه‌یه‌ی به‌ ئاشکرا کردیت، یان له‌گه‌ڵ خۆیدا
 به‌نێنیکوتوووه‌تی، وه‌ک ده‌بینین که‌ به‌نێنی له‌گه‌ڵ خۆیداگوتوووه‌تی: له‌به‌ر ئەوێ هه‌یج
 به‌رژه‌وه‌ندیی ناییت، به‌و شێوه‌ به‌ئاشکرا له‌به‌رده‌م کافه‌ه‌کانی قه‌ومه‌که‌ی دوژمنایه‌تی قورەپش
 رابگه‌یه‌زیت، که‌ ئەو له‌ زێو ده‌ستیاندايه. له‌وانه‌یشه‌ به‌ئاشکرا باسی کردیت، به‌لام به‌ ده‌نگی
 نرم جگه‌ له‌ ئەبووجابر که‌س نه‌بیبستیت، له‌به‌ر ئەوێ ئەبووجابر بوه‌ به‌ موسولمان و
 عه‌قه‌به‌ی بینوه‌ له‌گه‌ڵیاندا، وه‌ک پێشترباس کرا

ده‌بێت له‌م قسانه‌ی که‌عب ئەوه‌ هه‌له‌پنجین، به‌م نوقلانه‌ی، که‌ گه‌شبینی له‌وه‌دا بینوه‌،
 ده‌ست به‌ سه‌ر نه‌عه‌له‌کانی حارس کوری هشامدا بگرت، ئەوێ به‌یعه‌تدان له‌ دژی قورەپش
 بوه، ئەنسه‌ره‌کان به‌و هۆیه‌وه‌ بوون به‌ دوژمنی قورەپش. ئەگینا هه‌یج شوپێک بۆ ئەو نوخشه‌یه
 نیه‌ و هه‌یج پێویست به‌و قسه‌یه‌ ناکات که‌ گوتی: له‌به‌ر ئەوێ نوقلانه‌که‌ راسته‌، بۆیه ده‌ست
 به‌سه‌ریدا ده‌گرم

لێره‌دا تهماشای ئەوم دوو پیاوه‌، حارس کوری هشام و که‌عب کوری مالیک به‌ چاوی ره‌خنه‌وه
 له‌ یرووی ئەخلاق و ره‌وشته‌وه‌ بکه‌ین، حارس کافر بوو، که‌ که‌عبی بینی موسولمانه‌ و به
 جوانی و باشی نه‌عه‌له‌کانی سه‌رسام بوو، وه‌ک به‌خشنده‌به‌ک نه‌عه‌له‌کانی داکه‌ند و فیرپی دا
 بۆ که‌عب، سوپندی خوارد که‌ ده‌بێت له‌ پێی بکات و به‌ پێخاوسی رۆیشت به‌ لای کاری
 خۆیه‌وه‌، به‌لام که‌عب نه‌عه‌له‌که‌ی برد و فه‌رمانی ئەبی جابری جیه‌جی نه‌کرد که‌ بیگه‌ڕێنێته‌وه
 بۆ خاوه‌نه‌که‌ی، به‌لکوو وای لێکرد، بردنی نوقلانه‌ی خێر بێت بۆ ئەوێ خاوه‌نه‌که‌ی بکوژیت و
 ئەوێ له‌به‌ریدايه له‌ جلوهرگ دای بکه‌زیت و بیات و دوژمنایه‌تی ئاشکرای بکات، که‌ تا دوینی
 دوژمنی نه‌بوه، ئایا بلێین که‌عب به‌م کاره‌ی چه‌ند له‌ سه‌ر به‌دی و خراپی رۆیشتوه! به‌لام ئەم
 ئایینه‌ ئاوا ده‌که‌ن به‌وانه‌ و ئاوا دوژمنایه‌تی و رق له‌ زێوان خه‌لکه‌ ناکۆکه‌که‌ دروست ده‌که‌ن

(30)

کوچکردنی هاوه‌لان بۆ مه‌دینه

پاش ئەوێ دوهم به‌یعه‌تی عه‌قه‌به‌ به‌و شێوه‌به‌ی باسمان کرد ته‌واووو، هه‌یج شتێک بۆ
 وه‌به‌ره‌ینانی چاندن و لێکردنه‌وه‌ی به‌ره‌که‌ی نه‌ما، جگه‌ له‌ کوچکردنی محهمه‌د و هاوه‌لانی بۆ
 مه‌دینه، شوپێی ئەوانه‌ی به‌یعه‌تیان پێدا بۆ شه‌رکردنی سوور و ره‌ش، پاش بلاووونه‌وه‌ی
 هه‌والی به‌یعه‌ت له‌ مه‌که‌دا، تازاردانیان له‌ لایه‌ن قورەپشه‌وه‌ سه‌ختربوو، بۆیه مانه‌وه‌یان له
 مه‌که‌ه‌ قورس بوو

ئین ئیسحاق ده‌لێت: کاتێک خودا مۆله‌تی شه‌ری پێدا و ئەم گه‌ره‌که‌ له‌ ئەنسه‌ر به‌یعه‌تی
 ئیسلامبوون بۆ خۆی وسه‌رخستنی موسولمانانیان دا، و، جێگه‌یان بۆ موسولمانان کرده‌وه،
 پێغه‌مبه‌ری خودایش فه‌رمانی کرد به‌ هاوه‌لانی له‌ کۆچه‌رانی قه‌ومه‌که‌ی و ئەوێ له‌گه‌ڵیدا
 بوو، ده‌ریجن و رێگه‌ی مه‌دینه بگه‌رنه‌به‌ر و کۆجیکه‌ن بۆ ئەوێ و بگه‌ن به‌ برا ئەنسه‌ره‌کانیان،
 گوتی: خودا برای بۆ داناون و مالی بۆ ئاماده‌کردوون، که‌ تێیدا بجه‌وینه‌وه‌ و دلنیا بن. ده‌رچوون بۆ
 مه‌دینه و، پێغه‌مبه‌ری خودا له‌ مه‌که‌ه‌ مایه‌وه‌ بۆ ئەوێ خودا مۆله‌تی بدات بۆ ده‌رچوون له

مەككە و كۆچ بىكات بۇ مەدىنە. گوتى: ھىچ كەسپك لە كۆچبەران لە مەككە لە گەلیدا نەمايەو، كە زىندانى نەكەن و نازارى نەدەن، جگە لە عەلىي كورنەبوونالېب وئەبووبە كورى ئەبى قەحافەي سدىق. ئەبووبە كرزور جار مۆلەتى لە پېغەمبەرى خودا بۇ كۆچكردن وەر دەگرت، پېغەمبەرى خودا دەلېت ھىچ خېرامەكە و لەسەرخۆبە، لەوانەيە خودا ھاورنېەكت بۇ پەيدا بىكات وئەبووبە كرتەماعى لەو بوو كە خۆي بېت

ئەم گېرانەوئەيەي ئېين ئېسحاق، كە باسى ئەم بابەتە دەكات، وەك دەبېينىن لە ھەموويانراستتەر، ئەوئەي بە كارىكى سروسشتى لە قەلەمى داوہ و زور بە ئاسانى باسى كروە، كە لە عەقلا جېگەي دەبېتەوہ و ھىچ پېويست بە وردبوونەوہ و تېرامان ناكات. ھەندېك گېرەوئەي تر ھەيە، كە زور سەرسورمان و نامۆبى تېدايە و وا لە بېنەرى دەكات، كە بېت ئەمەيش لە ھەلبەستنى ھىكاپەتخوانانە. لە سېرەي ھەلبەيدا دەلېت: كاتېك قورەيش بەوھيان زانى كە پېغەمبەر جېگەي بۇ خەلكى شەركەر و بە زەبر و توندوتېز كروەتەوہ بۇ كۆچكردن بۇ مەدىنە، زور فشاريان خستە سەر ھاوہلانى و بە جوئەن و نازاردان رووبەروويان بوونەوہ ووايان لېكردن تووشى بەلا بېن و، واپان لى ھات لە نېوان پابەندبوون بە ئايىنەكەبانو نازارچەشتن بە دەستيانەوہ لەگەل ئەوئەي لە ولاتەكەيان را بىكەن دەستەوہستان بىن. شكاپەتيان بر دە لاي پېغەمبەر و داوايان لېكردمۆلەتيان بدات بۇ كۆچكردن. چەند روژېك مايەوہ مۆلەتى نەدان، ئېنجا پېي گوتن: مالى كۆچكردنتانم بېنى، ئەرزىكى پىر بە پېتى دارخورماي لە نېوان دوو شوئېنى پوختدا، ئەگەر نازاد بىن، ئەگەر خاكېكى باش و شوئېنى چاك بېت، دەلېم ئەوئەي ئەوہ. گوتى: ئېنجا بەخۆشچالېپەوہ دەرچوو بۇ لايان، گوتى: ھەوالى شوئېنى كۆچكردنتانم پېگەبېشت كە يەسربە، ئېنجا مۆلەتى دان پىرون، گوتى: ئەوئەي دەيەوئەت پىروات بۇ ئەوئەي با پىروات. ئېنجا يەك لە دواي يەك دەرچوون، بۇ ئەوئەي بە شاراوہبى پىرون، گوتى: لە گېرانەوئەيەكدا دەلېت: لە خەومدا بېنېم كە لە مەككەوہ كۆچم كروە بۇ شوئېنىك كە دارخورماي تېدايە و خەفەتم نەما و وامزانى يەمامە و ھەجرە، كە بېنېم زانېم مەدىنەيە "يەسرب"ە. لە ترمزى لە جابر كورى عەبدوللا وەرگىراوہ، دەلېت: پېغەمبەرى خودا گوتى: خودا وەحى بۇ ناردم كە ئەو سى شوئېنى بۇ ناردم كە شوئېنى كۆچكردنم دەبېت، مەدىنە يان بەحرەين يان قەنسەرىن، ھىكومىزىاد كرو و مەدىنەي ھەلېزارد. ترمزى گوتى، ئەمە فەرموودەيەكى نامۆبە

كارىگەرىي ھەلبەستنى ئەم گېرانەوانە ديارە، لەبەر ئەوئەي وا پېشان دەدات، پېغەمبەر پاش بەيەتەي گەورە نەيزانىوہ شوئېنى كۆچكردنەكەي كوئ دەبېت، پېشتىرباس كرا كە شوئېنى كۆچەكەي لە بەيەتەي عەقەبەي يەكەمەوہ ديارىكرا. لە حافز كورى ھەجر وەرگىراوہ، ئېنجا دوہم بەيەتەي عەقەبە ھات و پىشتىگىرىي ديارىكردنى شوئېنى كۆچكردنەكەي كرو، جەختكردنى مەمەد و موكوربوونى بۇ كۆچكردن بۇ مەدىنە بوو. چ پېويست دەكات كە نەيزانېت وئەمە لە خوداوہ بۇي بېت و بېنېت. لەگەل ئەوئەيشدا مەمەد لە مندالېيەوہ مەدىنەي بېنيوہ، كاتېك لەگەل داىكىدا روئېشتوہ بۇ مالى خالوانى عەبدولموتەلېبى باپىرى، لەو كاتە تەمەنى شەش سال بوہ. دەلېن: گەورەتر بوہ. وائېت واتاى ئەو قەسەيە چىيە كە دەلېت "ئەگەر خاكېكى باش و شوئېنىكى چاك بېت، دەلېم ئەوئەيە ئەوہ" پاش ئەوئەي گوتى: ئەرزىكى پىر پەينى دارخورما لە نېوان دوو شوئېنى پوختدا، ئەمە باشتىرىن ناسېنى يەسربە كە شوئېنىكى پىر دارخورمايە و دوو ئەرزى چۆل لە دەورە، يەكېك لە خۆرھەلاتىيەوہ و ئەوى تر لە خۆرناواپەوہ، واتە ئەرزى بەردىن و رەش وەك ئەوئەيە ئاگر سووتا بېت، چۆن ئەمە لە سەر ئەو شوئېنە دەگونجېت ئەگەر دارخورمايشى تېدا بېت. سورات وەك لە (معجم البلدان) دا ھاتوہ كە گەورەترىن شاخى عەزەب و ناسراوترىنيانە، لە بوشايىي يەمەنەوہ دېت تا دۆلى شام، عەزەب پېي دەلېت ھىجاز، لەبەر ئەوئەي بەر لە خۆر دەگرت كە بەرەو نىزامى بېت و، بەرەو نەجدىش ديارە ". ئەمە لەكوئ وپەين و ئەرزى دارخورما و دوو چۆلەوانى لە كوئ؟ بەلى، لەوانەيە مەمەد لە خەويدا ئەوئەي بېنېت، كە كۆچى كروە بۇ زەويەك دارخورماي تېدا بېت و چۆلەوانى لە دەورى بېت، بەلام ناشىت لە چركەساتىكدا روئېشتىت بۇ شوئېنىك كە يەمامە بېت يان ھەجر، ئەو لە روژى عەقەبەي يەكەمەوہ شوئېنى كۆچكردنەكەي زانېوہ و، موكور بوہ لە سەر كۆچكردن بۇ يەسرب، كە لە مندالېيەوہ بېنيوہتى و ناسىويەتى. ئېنجا چى لەوئەدايە كە باسى نېوان قەنسرىن و مەدىنە و بەحرەين بىكات. ئەوئەي لە كوئ و ئەمانە لە كوئ. قەنسرىن شارىكە لە نېوان ئەو و ھەلب قۇناغىكە لە لاي ھەمسەوہ، ئەمرو دارووخوا و دارماوہ وەك لە (معجم البلدان) دا ھاتوہ. كورتەي باسەكە: ئەم قسانە ھىچ بناغەيەكى نىيە، ئەوئەي ئېين

ئىسحاق باسى دەكات راستە

ئىنجا ئەو كۆچبەرلەرنى ھاۋەلانى محەمەد، كە گەيىشتنە مەدینە، ئەنساھە موسولمانەكان بە خۆشى و دلفراۋانى و دەم بە خەندەۋە پېشوازيان لېكردن، پاش پېشوازيى لېكردنپان لە مالاكانى خۇيان داياننان و بە مالوخالى خۇيان خزمەتيان كردن، خەلەبى لە سىرەتەكەى دەلېت: كاتېك كۆچبەرلەن لە مەككەۋە چوون بۇ مەدینە بە دەستى بە تالى پىۋىشتن و ئەنساھەكان خاۋەن زەۋى و مالومولك و شوپن بوون، بە بەرھەمى دار و درەختى خۇيان بەخۇيان كردن، ھەندېكىان پېكار بوون و كارپان پى بەخشاۋ ھەندېكىان بە مەرجېك قبولپان كرد كە لە زەۋى و دارەكانپان كار بكەن و نىۋەى بەرەكەى بۇ ئەۋان بېت، بالاپى نەفسپان رېگەى پى ئەدان كە بە تەنھا بە بەخشىنى بى بەرانبەر بژىن و لەبەر عىزەتى نەفس و پېناخۇشبوونپان، نەۋەك بىنە قورسايى بە سەر ئەۋانەۋە ئەمەپىش ئەۋە دەگەپەنېت، ئەنساھە دەستېكى سپاسگوزارپان ھەبوو لە سەر ئىسلام و موسولمانان و شمشېرىان لە كېلان دەرھېتا و مالومولكىان لەۋ پېناۋەدا خەرج كردەۋە. ئاۋھا كۆچبەرەكان بەم شېۋەپە بە چاكەى ئەۋان ژپان، تا بە پارەى بەنى نەزىر كە محەمەد لەۋى دەرېكردن، لەۋ كاتەى ھېرشى كرده سەريان و، بەۋ شەرەى ناۋنرا غەزۋەى بەنى نەزىر غەزۋى كردن و چىپان ھەبوو بردنى، لەۋە بە دۋا پىۋىستپان بەۋان نەما

كۆچكردى بۇ مەدینە

پاش كۆچكردى ھاۋەلانى بۇ مەدینە، محەمەد لە مەككە ماپەۋە، چاۋەرپى ھەلېكى گونجاۋى كرد، بەدزىپەۋە لە نېۋ قورەپىش دەرېچېت و خۆى رزگار بكات، ئەمەى بەنھېنى ھېشتەۋە، چگە لەئەبوۋبەكرباسى بۇ ھېچ كەسېك نەكرد، ئەۋىش لەۋ كاتەدا پىپى گوت كە داۋاى لېكرد مۇلەتى بدات كۆچ بكات بۇ مەدینە، پىپى گوت: "سەپر بگرە، بەلكوۋ خودا ھاۋرېپەكت بۇ پەيدا بكات". بە ئامازەكردن نەك بە ئاشكرا و راستەۋخۇ، بەلام بە خۆى نىازى كۆچكردى ھەبوو لەگەلېدا، لەبەر ئەۋەى قورەپىش ھەستپان كرد بەنھېنى ھاۋرېپانى دەرەچن بۇ مەدینە، بۇپە دژى دەۋەستان ئەگەر بىانزىنپا دەرەچېت و دەپەۋىت بگاتە ھاۋەلانى و لاپەنگرانى لە مەدینە، بۇپە فەرمانى كرد كە ھاۋەلانى پېش خۆى كۆچبەكەن، ئەگەر پېش ئەۋان كۆچى بكرداپە، قورەپىش توند دەبوون لە دژپان، لەۋانەپە لە ناۋپان بېردناپە و پەرشوبلاۋپان پى بكردناپە پان لە ئاپىنەكەپان دوورپان بختىناپەتەۋە، ھېچ شتېكىان بۇ ھېمىكردەۋەى خۇيان نەدەدۆزىپەۋە جگە لە توندبوونى فشاخستىنەسەر ئەۋ ھاۋرېپانەى كەلە ژېر دەستى ئەۋان لە مەككە ماپوونەۋە

(بىلانەكەى (دار الندۋە

دار الندۋە) يەكەم خانۋە لە مەككە بىناىتئراپېت، خانۋى قوسەى كورى كىلاب بوو، ئىنجا (قورەپىش كرىپان بە ئەنجوومەنى شىۋورا، شوپنى پراۋېژكارپان بوو، ھېچ شتېكىان نەكردەۋە، ئەگەر لەۋى پىرپارى لە سەر نەدراپېت. (الندۋە) بە واتاى كۆمەل دېت لەۋېدا، بۇ كۆبوونەۋەى پراۋېژكارى بەكارپان دەھېنا، دەكەۋىتە لای بەردەكە لە نىك مەزارگەى خەنەفىى ئىستا، دەرگاىەكى رۋەۋە مزگەۋت بوو، ھېچ كەسېك بۇ پراۋېژ ناچېتە ئەۋى ئەگەر تەمەنى لە چل سال بەسەرەۋە نەپېت، جگە لە كورانى قوسەى. ئىستا ئەۋ شوپنە نەماۋە لەبەر ئەۋەى لەگەل مزگەۋتەكەدا بوون بە پەك

لەۋ كاتەدا محەمەد لە ئامادەباشىدا بوو بۇ دەرچوون لە مەككە، ۋەك پېشتىر باسمان كرد، قورەپىش لە (دار الندۋە) كۆبوونەۋە بۇ پىرپاردان لەسەرى. ئىبن ئىسحاق دەلېت: كاتېك قورەپىش بىنپان بەدەر لەۋان پېغەمبەرى خودالە شوپنېكى تر لاپەنگر و ھاۋەلى ھەپە و ئىنجا ھاۋەلانى مەككەپىشى كۆچ دەكەن بۇ لای ئەۋان، زانپان كە لە شوپنېكدا دابەزىون، پارېژگارپان لېدەكرېتو توند بە خۇيانەۋە دەپانگرن، ئاگاداربوونەۋە لە دەرچوونى محەمەد بۇ لاپان، زانپان كە لە سەر شەركردىپان پىرپارى داۋە. لە (دار الندۋە) كۆبوونەۋە خانۋەكەى قوسەى كە ھېچ پىرپارىكى قورەپىش دەرناچېت، لەۋى نەپېت- پراۋېژپان بە پەك كرد، كە ترسپان لى نىشت بۇ ئەۋەى فەرمانېك لە بارەى پېغەمبەرى خوداۋە دەر بكەن. ئىبن ئىسحاق دەلېت: پەكېك كە شتى خراپىلە سەر نىپە، قسەى بۇ كرىم لە عەبدوللا كورى ئەبى نەجىھەۋە لە موحاھىد كورى جوبىرى ئەبى خەجەج و لە خەلكى ترەۋە، لە عەبدوللا كورى عەباس ۋەرگىراۋە دەلېت: كاتېك بۇ ئەۋە كۆبوونەۋە و كاتپان دىارىكرد كە پىرۇن بۇ (دار الندۋە) بۇ پراۋېژكردن لە سەر پېغەمبەرى خودا، لە بەپانپا دەرچوون بۇ كۆبوونەۋە، ئەۋ رۇژە بە رۇژى (الزحمە) ناۋنرا، ئىبلىس رېگەى

لښکرتن به شپږوې شپږخېکې خوشنوود شتېکې به سهرهوه بوو، له دهرگای (دار)ه که وهستاوو، کاتیک بینیان له وې راوهستاوه، گوتیان: نهم شپږخه کېه؟ گوتی: شپږخېکه له خه لکې نه جد، گوږی له وه بوه که له سهرچی کوډه بنه وه. هاتوه بو ته وهی گوږی لښتان بېت، له وانه په راوبوچوون و ناموژگاریه کی باشی پې بېت، گوتیان: به لئ، فرموو، نیلیس له عنه تی خودای لئ بېت له گه لپاندا چوه ژوره وه، له گهل نه شرافی قوره یشدا له به نی عه بد شه مس: عوتبه کوری ره بیه و شپه کوری ره بیه و نه بووسوفیان کوری حهرب. له به نی نه وفهل کوری عه بدولمه ناف: توعه یمه کوری عوده ی و جویه یر کوری موعه م و حارس کوری عامر کوری نه وفهل. له به نی عه بد نه لدار قوسه ی: نهرز کوری حارسکوری کیلده. له به نی ته سه د کوری عه بد نه لعزی: نه بووبه ختهری کوری هشام و زه معه کوری ته سه د کوری موعه لیب و حه کیم کوری حوزام. له به نی مه خزوم: نه بووجه هل کوری هشام. له به نی سه هم: نه بیه و مونیه کورانی حه حاج. له به نی جه مح: نومه یه کوری خه لف و نه وانه ی له گه لپاندا بوون و خه لکې تریش به دهر له قوره یش. هه نندیکیان به ویتري ده گوت، نهم پیاوه نهم کاره ی به ده سه وه بوو که بینیان، ئیمه به خودا هیچ دلنیا نین که هه لنه کوږتته سه رمان به وانه ی که دوا ی که ووتوون، به دهر له ئیمه، هه موویان له سه ر نهم رایه په کده نگ بوون، گوتی: راوږږیان کرد ئینجا قسه که ریک که (نه بووبوخته ری کوری هشام) بوو گوتی: له ناو زیندازیکې ئاسندا زیندانیکه نو دهرگای له سه ر دا بخن، چاودږیبیکه ن، وهک نه و شاعیرانه ی لږدیت که پیش نه و چیان به سه ردا هات، وهک زوه یر و نابغه که تا مردن له وې بوون، با نهمیش چاره نووسی وهک نه وان بېت. شپږخه نه جدیه که گوتی: نه خږ به خودا نهم رایه تان باش نیه، به خودا نه گهر زیندانییکه ن کاره که ی له ده ستان دهرده چیت و ده که ویتته ده ست هاوه لانی و گومان له وه دا مه که ن که هه لیکوتنه سه رتان و له ده ستان دهری بکه ن و ئینجا له سه رتان زور ده بن و له کاره که تان ده تانبه نه وه، نهم رایه باش نیه، بیر له شتی تربکه نه وه، ئینجا قسه که ریک تر (نه سه وه د کوری ره بیه کوری عه میر) گوتی: له نږو خو مان دهریده که ی و نه فیی ده که ی ن بو ولاتیکې تر. نه گهر لږه نه ما، هیچ گرینگی پې ناده ی ن چی ده کاتو بو کوږ دهروات، نه گهر لای ئیمه نه ما ږرگارمان ده بیت لپی، خو مان چاک و توند ده که ی ن وهک پښوو. شپږخه نه جدیه که گوتی: نه خږ به خودا نهمه یش رایه کی باش نیه، ئیوه قسه چاکه کانی نابیستن و شیرینی زمانی و به مه نتیق قسه کردنی نابیستن به وهی پیه تی چو ن دلی پیاوان ده بات، به خودا نه گهر واتان کرد له عه ره بدا، به و قسه و وتانه ی هه موو ده کاته لایه نگری خو ی و ئینجا ده یانه ږنیت و ولاته که مان داگیرده کات و کاره که له ده ست ئیوه دهرده کات و هه رچییه کی بویت پیتان ده کات، رایه کی تر بدوزنه وه به دهر له مه، گوتی: نه بووجه هل کوری هشام گوتی: به خودا وا ده بینم له هه ر قه بیله یه ک گه نجیکې به تواناوازا وهک نوږنهری ئیمه بنږین که شمشریکې بده ی نی، ئینجا بچن بو ی و به پیاوانه هه موویان به لپدانی په ک پیاو پیکه وه لپی بده ن و ئیمه یش پشو و ده دهن و دلنیا ده بین. نه وان که نهمه بکه ن، خوږنه که ی له نږوان تیره کان دابه ش و ونده بیت، به نو حه نان ناتواږت شه ر له دژی هه موان بکات، خو یان به عه قل فره زکرد، ده بیت به عه قل وه لامیان بده ینه وه، گوتی: شپږخه نه جدیه که گوتی: قسه قسه ی نهم پیاوه یه، هیچ رایه کی تر له م رایه باشته نیه، ئینجا هه موویان رازیوون و بلاوه یان لږکرد جبریل سلای لئ بېت هات بو لای پیغه مبه ری خودا و پپی گوت: نهم شه و له و چږگایه مه خه وه که شه وان بپیدا ده خه ویت، گوتی: که تاریکی شه و داهات، له ده وری دهرگاکه ی کوږونه وه و چاودږیبیانده کرد، تا بخره ویت و هه لیکوتنه سه ری، کاتیک پیغه مبه ر له وشوینه بینینی، به عه لیبی کورینه بووتالیبی گوت: تو له سه ر جږگاکه م بخره و و نه و جله حه زره میه سه وزه به خوږدا بده و بپیدا بخره و، شتیکې نه ووتو ت به ده ست نه وان لپنایه ت، که پیت ناخوش بیت، پیغه مبه ری خودا پښتر به و جله وه ده خه و، ئین ئیسحاق ده لږت: په زید کوری زیاد له محمه د کوری که عبی قه رزیبه وه وه ریگرتوه، پپی گوتم: کاتیک قوره یش کوږونه وه بو نه و مه به سه ته، نه بووجه هل کوری هشامیان له گه لدا بوه، له لای دهرگاکه بوون پپی گوتن: محمه د واداده ږنیت که ئیوه له سه ر کاره که ی چاودږیری ده که ن، ئیوه پاشای عه ره ب و عه جه من و له مردن زیندوو بوونه ته وه، باخ و باخچه ی له شپږوې نه وانه ی نه رده نی بو دروست کردوون، نه و شتانه ی ویستویه بو تان دروست نه کردوه، بویه پاش نه وهی سه ری پریون زیندوی کردونه ته وه و ئینجا ناگری بو داناون که بپیدا بسووږن. گوتی: پیغه مبه ری خودا بو ی دهرچوو، په ک مست خو لی به ده سه ته وه گرت و ئینجا گوتی: به لی من نه وه ده لیم، تو په کیکیت له وانه. خودا چاوی به ستن له ئاستیدا و

نه بانبینی و ئەو خۆلە ی کرد بە سەریاندا و ئەو ئایە تانە ی (بس) ی خۆپنڤه وه: {یس (1) وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ (2) إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ (3) عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ (4) تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ} [یس: 1 - 5] تاوۀ کو {فَاَعَشَيْنَاهُمُ قُلُوبَهُمْ لَا يَبْصُرُونَ} [یس: 9] واتە: یا، سین. سوین بە قورئان، که سەرلە بەری کارزایە. تۆیە ک لە پێغەمبەران که وتوینتە سەر راستەریگە. ئەم قورئانە هەر خواهن دەسەلاتی دلوفان ناردوینتە خوارەوه. تا بەهۆی ئەو ترس بخاتە دلێ گەلیکە که کار و باری پێشویان که س لە خودای نەترساندون و بێ ئاگان. بەلینێ خودا زۆرینەیان ناگریتەوه که ئەوان باوهر ناهینن و نابینن. تا پێغەمبەری خودا ئەو ئایە تانە ی تەواوکرد، هیچ پیاویکیان تێدا نەما که خۆلی نەکردبیتە سەر سەری و ئینجا بۆ ئەو شوینە ی دەیویست رویشت. یەکیک لەوانە ی لەگە لیاندا نەبوو، هات بۆ لایان گوتی: ئا لێرە چاوەری ی چی دەکەن؟ گوتیان: محەمەد، گوتی: خوا بتانگرت، بە خودا محەمەد لای تۆه وه دەرچوو، یەکیک لە تۆه ی نەهیشتوہ خۆلی بەسەردا نەکات، دەرچوو بۆ ئەو شوینە ی پێویستی یەتی، نابینن چیتان لێهاتوہ؟ گوتی: هەر یەکە یان دەستی خستە سەر سەری خۆی و بینیی خۆلی لەسەرە، ئینجا تەماشای پێخەفە کە یان کرد، بینیان که عەلیی تێدایە و جلەکانی پێغەمبەری خودای لەبەرە و خەوتوہ. هەر وه هاپیشتر گوتوویانە: بە خودا ئەمە محەمەدە خەوتوہ که جلەکە ی بەسەرە وه یە، ئەوه نەنەمانە وه تا سپیدە هات و عەلی لە جێگە کە ی هەلسا، گوتیان: بە خودا ئەوه ی قسە ی کرد راستیکرد. ئین ئیسحاق دەلێت: ئەوه ی خودا لەو شە وه دا لە قورئان دایە زانڤوو، که کۆبوونە وه لە سەر محەمەد کرا: {وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُبْتُوكَ أَوْ يَقتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ} [الأنفال: 30] واتە: بێتە بیرت ئەوسا خودا ناسەکان ویستیان فێلت لی بکەن، یان بەندت بکەن، یان بتکوژن، یان دەرئکەن، ئەوان فێلە کە ی خویان کرد و خواش فێلی کرد و خواش چاکترین فێلزانە. هەر وه ها خودا دەلێت: {أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ تَتَّبِعُ بِهِ رَيْبَ الْمُنُونِ (30) قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُتَرَبِّصِينَ} [الطور: 30، 31] واتە: یان پێت ئەلێن: ماوہ یە که و چاوەروانین ها کاستیکی بەسەر هات. بلی تۆه چاوەنوارین، ئەوا ئیمەش لەگەل تۆه دا چاوەنوارین.

ئین ئیسحاق دەلێت: خودا مۆلەتی دا بە پێغەمبەر که کۆچ بکات، گوتی: ئەبووبەکر پیاویکی خاوەنبارە بوو، کاتیک داوا ی مۆلەتی لە پێغەمبەری خودا کرد بۆ کۆچکردن، پێغەمبەری خودا پێی گوت: پەلە مەکە، لەوانە یە خودا هاوڕێیەکت بۆ پەیدا بکات. وادیارە پێغەمبەری خودا مەبەستی خۆی بوە لەو کاتە دا که ئەوه ی پێ گوتوہ، ئەبووبەکر دوو ولاخ (حوشتر) ی کړی، لە مالە کە ی خۆی دایان و ئالەفی پێدان و ئامادە ی کردن بۆ ئەو مەبەستە. ئین ئیسحاق گوتوویەتی: ئەوه ی تۆمەتبار نییە قسە ی بۆ کردم لە عەر وه ی کوری زوبیرە وه، لە عایشە ی دایکی باوهردارانە وه وه ریگرتوہ که گوتوویەتی: پێغەمبەری خودا هەلە ی نەکرد که لەو رۆژانە دا سەردانی مالینە بووبە کربدە کرد، یان بە یانیان یان تێواران، تا ئەو رۆژە ی که مۆلەت درا بە پێغەمبەری خودا کۆچ بکات. لە کاتژمێرێکدا هات که پیشتر لەو کاتە دا نەهاتبوو بۆ ئەوی، گوتی: که ئەبووبەکر پێغەمبەری بینێ، گوتی: قەت پێغەمبەر لەم کاتە دا نەهاتوہ ئەگەر شتیک رووینە داییت، گوتی: کاتیک هاتە ژوورە وه، ئەبووبەکر لە سەر جێگە کە ی دورکە وتوہ، پێغەمبەریش لە سەر جێگە کە ی دانیشت، عایشە گوتوویەتی: جگە لە من و ئەسمائی خوشکم که مندالی ترمان نەبوو، هیچ کەسیکی لی نەبوو، پێغەمبەر بە ئەبووبەکر گوت: کیت لایە دەری بوینە بۆم، گوتی: ئە ی پێغەمبەری خودا هەر دوو کچە کانمە و چی رووی داوہ، باوک و دایکم بە قوربان ت بن؟ گوتی: خودا مۆلەتی پێدام بۆ دەرچوون و کۆچکردن، گوتی: ئەبووبەکر. گوتی: هاوڕێیەتی ئە ی پێغەمبەری خودا، گوتی: هاوڕێیەتی، گوتی: بە خودا تا ئەو رۆژە کەسیکم نەبینوہ، لەخۆشیدا بگرت، ئەبووبەکر لەو رۆژە دا بەو شیوہ یە بینێ. ئینجا گوتی: ئە ی پێغەمبەری خودا، ئەم دوو ولاخەم بۆ ئەمە ئامادە کردوہ. عەبدوللای کوری نەرقەتیان بە کرئ گرت بۆ ئەوه ی رێنیشاندەریان بێت، که لە بەنی بەکر بوو، دایکی ژێکی بەنی سەهەم کوری عومەر بوو، موشریک بوو. رێبەر تێیانیدە کرد و دوا ی ئەوه هەر دوو ولاخە کە یان پێشکەش کرد و، لای ئەو مانوہ تا مردار بوونە وه. ئین ئیسحاق دەلێت: وهک هەوالم پێگە ییشتوہ، جگە لە عەلی و ئەبووبەکر هیچ کەسیک بە دەرچوونی پێغەمبەری خودای نەزانوہ، بەلام وهک زانیمان پێغەمبەری خودا پێی گوت که دەر دەچیت، بۆ ئەوه ی ئەمانەتی خەلک که لە لای پێغەمبەر بوو بگەرێتە وه بۆ خاوەنەکانیان. لە مەککە هیچ کەسیک شتیک نەبوو لە سەری بترسیت لای ئەو. دایبیت، که بە راستگۆ و ئامانەت پارێز ناسرابوو.

ئەمەيە ھەوالى (دار الندوہ) و ئەوہى ىروى دا، كە پىلانگىرىپى تىپىدا كرا و بوہ ھۆكارى خىرا كرىنى دەرچوونى محەمەد لە مەككە، لەو رۆژەى كە پىرارى پىلانگىرىپە كەيان دا گوتمان بۆ خىرا كرىن لە دەرچوونى نەمانگوت بۆ دەرچوونى، لەبەر ئەوہى پىغەمبەر لەو رۆژەى بەيەتى عەقەبە تەواو بوو، ئەوہى دانابوو كە لە مەككەوہ دەرچىت و كۆچبكات بۆ مەدىنە، بۆيە فەرمانى كرى كە ھاوہلانى پىش خۆى دەرچىن بۆ مەدىنە، ئەگەر ئەم پىلانگىرىپە پىش نەبوايە دواتر ھەر لە مەككە دەر دەچوو، بەو بەلگەيەى لەو كاتەدا كە ئەبووبەكر داواى مۆلەتى لىكرد كە كۆچبكات بۆ مەدىنە پىش گوت: "پەلە مەكە، بەلكوو خودا ھاورىپەكت بۆ پەيدا بكات". بە بەلگەى ئەوہى پىش بۆ ماوہەك پىش پىلانەكە ئەبووبەكر دوو ولاخى بۆ گواستىنەوہيان كرىبوو. ئەم پىلانە بوہ ھۆى دەرچوونى لەو رۆژەدا. ئەگەر ئەوہى نەبوايە، لەوانە بوو دەرچوونى بۆ حەفەيەك تا دوو حەفتە دوايەكتايە، يان بۆ مانگىك دوان، تا ئەو كاتەى ھۆكارى دەرچوونى بۆ ئامادە دەبوو ئەم ھەوالەى بۆمان گواستىنەوہ لە گىرانەوہى ئىبن ئىسحاق و لە سىرەى ھىشامىدا ھاتوہ، ئەگەر تەماشائى بكەيت و تىرامانى تىدا بكەيت، لە سەرەتاوہ تا كۆتايىپەكەى لە گوتنى: (قەومەكە لە سەر ئەوہى كۆكبوون و بلاوہيان لىكرد) لەگەل مەعقولدا يەك دەگرىتەوہ و ھىچ مەتەل و پەرلەيەكى تىدا نىيە و ناتوانىت تانەى لىبدرىت، ھىچ قسەيەكمان لە سەر ئەوہى نىيە، (پەلام قسەمان لە سەر ئەوہى كە دەلىت: (جبرىل ھات... تا دوايى چىرۆكەكە بەلام پىش ئەوہى تىبىنىيەكانمان لە سەر ئەوہى و لەو قسانەى لە سەرى كراون بلىين، دەمانەوت لە ئايەتەكانەوہ دەست پى بكەين كە لەو رۆژەدا بۆ پىغەمبەر دا بەزىوہ، كە بەفراوانى باسى ئەو كۆبوونەوہەى (دار الندوہ) كرا لە قسەى پىلانگىران دەكات، ئەو ئايەتەنە پىش ئەمانەن: {وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُبْتُوكَ أَوْ يَفْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ} [الأنفال: 30] واتە: پىتە بىرت ئەوسا خودانەناسەكان وىستيان فىلت لىبەكن، يان بەندت بكن، يان بتكوژن، يان دەرتبەكن، ئەوان فىلەكەى خويان كرى و خواش فىلەى كرى و خوداش چاكترىن فىلزانە: ئايەتە، ئەو سى رايە كە لە (دار الندوہ) باس كرا و ئايەتى تر: {أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَتَرَبِّصُ بِهِ رَبِّبَ الْمُتُونِ} [الطور: 30] واتە: يان پىت دەلىن: شاعىرىكە و ھاكا شتىكى بەسەر ھات. ئەمەيە كە ئەبووبوخترى كورى ھشام لە (دار الندوہ) گوتى

بىگومان كۆبوونەوہەى قورەيش لە (دار الندوہ) لە رۆژىكى دىارىكراودا بوو، خويان دىارىانكرد بۆ ئەوہى كۆبوونەوہى تىدابەكن و ئەو كۆبوونەوہەى كتوپر نەبوو، پىشتر زەمىنەسازى پىويست و راوئىيان لە بارەيەوہ كرابوو، وەك ھەوالى پىويستبوونى بەستنى ئەو كۆبوونەوہەى، بۆ دىارىكردنى رۆژىك بۆ ئەو مەبەستە، وەك لە قسەكانى ئىبن ئىسحاق تىدەگەين، دەلىت: كاتىك كۆبوونەوہ لە سەر ئەوہى (واتە پىرارىيان لە سەر دا) و كاتيان بۆ دىارىكرد و لە بەيانى ئەو رۆژەوہ چوون بۆ كۆبوونەوہەى، ئەم دەرىپىنە راشكاوانە دەلىت؛ پىش رۆژى كۆبوونەوہەى كەيان سەرقالى ئامادە كرىنى ھۆكارى كۆبوونەوہەى و پىشەكى و زەمىنەسازى بوون، لەقسەكەيدا دەلىت: كاتىك لە سەر ئەوہى كۆكبوون، ئەگەر بمانەوت بە دەرىپىنى خەلكى ئەم زەمانە باسى بكەين دەلىن: كاتىك پىرارىيان لە سەر ئەوہى دا، ھەرەھا قسەكانى: "كاتيان بۆ دىارىكرد" واتە رازىبوون بە موعىد و كاتەكە، ھەندىكىان ئاگادارى ئەويتريان كرىوہ لەوہى ئەو كاتە لەبىرنەكەن، رۆژىكىان بۆ دىارىكرد وەك لەوہى تىدەگەين: (لە بەيانى ئەو رۆژەى كە داينابوو، (چوون بۆ كۆبوونەوہەى

دەرىپىنەكەى ئىبن ئىسحاق ئەوہىمان بۆ دەستىشان دەكات و، بەپراوہى ئەوہى دەردەخات، لەبەر ئەوہى كە كۆبوونەوہى گرىنگى ئاوەھا كە ژمارەيەك گەورە و پىاوماقول و ئەشرافى قورەيش و خەلكى ترىشى تىدا پىت، مەحالە بەكتوپرى بكرىت بى ئەوہى ھۆكار و زەمىنەسازى و ئامادەكارىپەكانى دىارى كراين و باس كرا بن ئەگەر كارەكە وا پىت، دەپىت پىشەكى و ئامادەكارىپەكان ھەر ھىچ نەپىت رۆژىك پىش كاتى كۆبوونەوہەى بوو پىت، ئەگەر نەلىين دوو رۆژ و سى رۆژىش. ئەگەر ئەمەمان زانى، دەزانين كە عەباس كورى عەبدولموتەلىب، كە لەرووكەشدا كافر بوو، لە ناخدا موسولمان بوو، خاوەن ئىستىخباراتى پىغەمبەر بوو لە مەككە، لەگەل كافرەكانى قورەيش تىكەلاوى ھەبوو و لەگەلئاندا دادەنىشت و قسەى لەگەلدادەكردن لە پانەكانياندا لەگەل ئەوہىشدا پىوہندى ئاشكرا و نەپىنى لەگەل محەمەدشدا ھەبوو، يەكلا دەبىنەوہ لەوہى كە عەباس ئاگادارى ئەوہى بوہ چى، روودەدات لای خەلك لە قورەيش بەھۆئامادەكارى و ئەوہى پىشەخت دەريانخستوہ بۆ رەخساندىنى كۆبوونەوہەى كەيان لە (دار الندوہ) دەپىت و، دەپىت لەو كاتەدا بە محەمەدى گوتىت.

ئەگەر ئەمە وايت، هيچ نامۆبىيەكى تېدا نىيە بلېين: كۆبۈنەۋەى قورەبىش لە (دار الندوہ) بى ئەۋەى چاۋپىكى محەمەد لەۋندا يېت نەچۋە بەرئوہ. دابەزىنى ئەۋ ئايەتەنەى لەم بارەيەۋە دابەزىن و بە دوورودرېزىي باسوخواسەكانى كۆبۈنەۋەكەى تېدايە، بەلگەى بوونى ئەۋ چاۋەى محەمەدە، يان ئەۋ سيخورەيە لەۋى. كاتىك قەومەكە لەۋ كۆبۈنەۋەيە تەۋابوون، ئەۋ سيخورە يان رۇبىشتوہ بۇ لاي محەمەد يان عەباسى مامى بۇ ئەۋەى ھەۋالەكەى بۇ بگوازىتەۋە و ئەۋبىش بېگەيەنئىتە محەمەد. لايەنى دۈەمى: كە زياتر واى دەبىنين، كە عەباس ئەۋ كارانەى بۇ محەمەد كرديت، ئەمەيش لەۋندا بۇت رووندەيىتەۋە كە لە سەر عەباس لە شۈبنى خۇيدا دەينووسين، ئەۋەى پالېشتىي ئەم رايە دەكات، كە محەمەد دەرئەچۋو يروات بۇ لايئەبووبەكر تا نيوەرۇ. بېگومان كۆبۈنەۋەكەى قورەبىش لە (دار الندوہ) لە سەرەتاي بەيانىيەۋە بوہ، لەۋ كاتەى تەۋاو بوہ، ئەۋ سيخورە چۋە بۇ لاي عەباس و ھەۋالەكەى داۋەتئ، ئىنجا عەباس رۇبىشتوہ بۇ لاي محەمەد و ھەۋالەكەى داۋەتئ. ئەمەيش كاتىكى ويستوہ تا گەبىشتوہ تە ناۋەرەستى رۇژ واتە نيوەرۇ، محەمەد بەدەمامكدرەۋى، كە دواتر باسى دەكەين، كە سەر و دەموچاۋى پۇشيوہ و رۇبىشتوہ بۇ مالىئەبووبەكر. عەباس -ۋەك دەبىنين- ئەۋ سيخورەى داناوہ، ئەۋ كارەكەى مەبىسەر كردوہ و ئامادەى كردوہ، بچىت بۇ لاي قەومەكە بۇ (دار الندوہ) لەۋندا ۋەك ھاورىيەكى دلسۇز و راۋىژكارىكى ئامۇژگارىكەر يېت بۇيان، ئەۋە گونچاۋە و نرىكە لەتوندوتۇلپىيەۋە كە يەكسەر يروات بۇ لاي عەباس، پاش بلاۋەيىكردىنى پىلانگىران و ھەۋالەكەى بداتئ ئەۋەى بۇمان دەرئىدەخات، كە ئەم سيخورە لە خوزاعە بوہ، يەكەم: لەبەر ئەۋەى خوزاعە ھاۋپەيمانى بەنى ھاشم بوون لە دژى بەنى نوفەل و بەنى عەبەد شەمس. خاۋەنى سىرەى حەلەبى باسى لە ھەۋالى ھاۋپەيمانىيەكەيان لەگەل عەبدولموتەلىبدا كردوہ و ئەۋ نووسراۋەى لە ئىۋانىندا بوہ، لەۋندا دەتۋانين بىبىنيت. دۈەم: خوزاعە لە پىناۋ ئەم ھاۋپەيمانىيە، بېگومان ھەموويان بە موسولمان و كافريانەۋە سيخورى محەمەد بوون، بە تايىبەتى پاش ئەۋەى كۆچى كرد بۇ مەدىنە، ھەۋالى ئەۋەى پى دەگەيەنن كە لە مەككە چى روودەدات، ۋەك لە سىرەى حەلەبىدەباس كراۋە. بۇيە خوزاعەپاش نووسىنى ئاشتەۋايى ئىۋان محەمەد و قورەبىش لە رۇژى حودەبىبەدا لەگەل محەمەد چۋە ھاۋپەيمانىيەۋە، ۋەك بەنو بەكر. دۈژمنى خوزاعە لەگەل قورەبىشدا چۋونە ھاۋپەيمانىيەۋە بە پىشتەبەستن بەمە، دوور نىيە پىاۋە سيخورەكە خوزاعى بوو يېت و عەباس ئامادەى كرديت و جەلەكانى چاك كرديت و تەيلەسانى لەبەر كرديت ۋەك لە ھەندىك گىرانەۋەدا ھانۋە، پى گوتوہ: ئەگەر پىيان گوتيت تۇ كىت؟ بلئ شىخىكى نەجدىم و پىيان مەلى لە توھامەم، لەبەر ئەۋەى خەلكى توھامە مەيلى محەمەدىان ھەبوہ شىخە نەجدىيەكە، كە پىيان دەگوت ئىبلىس بوہ، سيخورى محەمەد بوہ لە سەر قورەبىش لە (دار الندوہ). ئەم پىاۋە خوزاعى و شىخى نەجدە ھەموو تۋانا و زىرەكى و لىۋەشاۋەبىيى خۆى بەكارھىناۋە بۇ سيخورىيەكە، وا خۆى پىشانداۋە كە دۈژمنى محەمەدە، لەبەر ئەۋەى اباۋە سيخورەكان دۈژمنايەتىي خۇيان بۇ ئەۋە دەرئەخەن كە سيخورىيى بۇ دەكەن، بۇ دوورخستىنەۋەى گومان لە خۇيان. تۋاناكانى لەۋەدا دەرئەكەۋىت كە بە خۆى ھىچ رايەكى نەداۋە، بەلكوۋ لە ئىۋانىندا ۋەك گوتىبىست و رەخەنگر و راۋىژكار و ئامۇژگارىكەر خۆى پىشانداۋە، بۇيە گومانى نەھىشتوہ كە لەبەر ئەۋەى ئەۋغەرىب بوہ لەگەل ئەۋاندا، لەۋانەيە گومانىان لىبكردايە ئەگەر رايەكەيان لى بىستاىە، ئەگەر پى بگوتنايە ئەمە و ئەمەبەكەن، گومانىان لى دەكرد. لە قسەكانى و رەخەنگرتنى بۇ راي دۈەم: كەگوتوۋىتە قسە خۇشەكانىو شىرىنىيى زمان و مەنتىقى نايىن بەۋەى باسى دەكات چۇن دلى پىاۋان داگىر دەكات، ئەۋە پىشان دەدات كە زۇر بە باشى محەمەدى ناسيوہ، واتە پىاۋىك بوہ كە محەمەدى بىبىت و لەگەلىدا دانىشتىت و گوتى لە قسەكانى بوۋىت ئەمە نىشانەى ئەۋەيە خەلكى نەجد نەبوہ، لەبەر ئەۋەى دوورە خەلكى نەجد بەۋ شىۋەيە محەمەد بناسن، بەلكوۋ خۆى بە خەلكى نەجد ناساندوہ، بۇ بەلاريدابردىان. حەلەبى لە سىرەكەيدا دەئىت: پى گوتن من خەلكى نەجدم، لەبەر ئەۋەى قورەبىش گوتيان: ھىچ كەسىك لە خەلكى توھامە نايەتە راۋىژكەتەنەۋە، لەبەر ئەۋەى مەبلىان بە لاي محەمەد بوو با ھەندىك تىبىنى لە سەر ئەۋ قسانەى گىرەۋان لە سەر ناۋەرۇكى ئەم قسانەى پىشوو بەكەين كە ئىبن ئىسحاق باسىكردوہ: با قسەكەى عايشە دايكى باۋەرداران پىشخەين كە ئىبن ئىسحاق باسىكردوہ، لە عەرۋە كورى زوبىر ۋەرىگرتوہ، گوتوۋىتە "لە ھاتنى پىغەمبەرى خودا

له په کټیک له کاته کانی روژ بو لاینه بووبه کر هله هی نه کردوه، واته یان به یانی یان ئیواره بوه، ته نانه ت لهو کاته هی که مؤله تی پندرا بو کوچکردن و دهرچوون له مه ککه به دزیی قه ومه که په وه، پیغه مبه ری خودا له قرجه ی نیوه روډا هات بو مالیان، له کاتیکدا که پښتر لهو کاته دا نه ده هات، گوتی: کاتیک هاته ژوروه وه، نه بووبه کر له سهر جیگه که ی لاجوو، پیغه مبه ری خودا له سهری دانیش ت و نه بووبه کر که سی لا نه بوو جگه له من و (اسماء) کچی نه بووبه کر، پیغه مبه ری خودا گوتی: کټ لایه دهری بکه، گوتی: نه ی پیغه مبه ری خودا نه وانه ههر دوو کچه کانه، دایک و باوکم به فوربانت بیت، گوتی: خودا مؤله تی پندام بو دهرچوون و کوچکردن گوتی: نه بووبه کر گوتی: هاورپیه تی نه ی پیغه مبه ری خودا، هاورپیه تی، گوتی: به خودا پښ نه وه که سیکم نه بیبیه له خوشیدا بگری تانه بووبه کرم بینی له و روژهدا گریا، ئینجا گوتی: نه ی پیغه مبه ری خودا نه م ولاخانم... هتد، فهرمووده به

قسه کانی عایشه مان بو نه وه پښخست، له بهر نه وه ی وهک چرایه ک ده بیبریت که به رووناکیه که هی هه ندیک قسه روون ده کاته وه، که له ناوه خنی فهرمووده که دا هاتوه، له بهر نه وه ی ئیمه ده زانین چوون محمه د له شهری کافره دوژمنه کانی رزگاری بوه قسه کانی عایشه له گیرانه وه ی ئین ئیسحاقدا، که له ریگه ی تره وه به شیوه یه کی جیاواز له قسه کانی ئین ئیسحاقدا هاتوه، به شیوه یه کی کم جیاوازی تډایه که بنه چه ی و اتاکه ناگوریت. له سیره ی حله بی له عایشه وه که ده لیت: له کاتیکدا که ئیمه دانیشنبوین له مالینه بووبه کر سدیق نریک نیوه رو بوو، په کټیک به نه بووبه کر ی گوت، له گیرانه وه په کدا: (اسماء) واته خوشکه که ی عایشه: نه ی باوکه نه م پیغه مبه ری خودایه ده مامکی داوه و له کاتیکدا هاتوه که هیچ کاتیک له م ساتانه دا نه هاتوه بو مالمان. له گیرانه وه یه کی تردا له عایشه وه گوتوویه تی: پیغه مبه ری خودا له ههر دوو لای روژ نه ریت واته به پانیان و ژواران، نایه ت بو مالمان، وهک بوخاری ده لیت، نه مه ناکوکه له گه ل قسه کانی ئین ئیسحاقدا "یان به یانی یان ئیواره" به لام جیاوازیه کی گه وره یشنیه، ده ریت هه ندیک جار له ههر دوو کاتدا هاتیت بو مالیان و له هه ندی کاتی تر له په ک جاردا هاتیت

حافز کوری حه جهر قسه کانی (اسماء) ی شیکردوه ته وه (نه مه پیغه مبه ری خودایه ده مامکی داوه) که ته یله سانی له ده موچاوی به ستوه، ده لیت: ده مامک بناغه ی له بهرکردنی ته یله سانه، ئین قه ییم نارازی بوو له سهر نه وه، ده لیت: هیچ شتی که لهو باره وه نه گواستراوه یه وه که پیغه مبه ر ته یله سانی له بهر کردیت، گوتی: له وندا ناشیت ده مامکه که ته یله سان بیت، به لکوو داپوشینی سهر و زورینه ی ده موچاو به پوشاکی که هیچی له ژیر مل به جی نه هیشیتیت، که پی گوتوه حلق. ده زانم که سهر و زورینه ی ده موچاو داده پوشتیت نه گه ر ملیشی ریچا بیت، واته ملیچ، نه وه ی پی ده لین ته یله سان، نه گه ر ملیچانه وه یشی له گه لدا نه بیت، پی ده لین سهرپوش یان ده مامک. ده مامککردن لیره دا نه وه یه که زورینه ی خه لک ده لین ده مامکدار، ده لین: ده چپته ژیر عه باکه په وه نه گه ر بیخاته سهر سهر و شانی و به سهر لاشه یدا دپته خواره وه، جیاوازی له نیوان ته یله سان له سهرکردن و ده مامککردن له وه دایه که ملداپوشین له پوشتی ته یله سان ده بیت له ده مامکدا نایت

چه مکی "ده مامکدار" له گیرانه وه یه کی ئین ئیسحاقدا نه هاتوه، به لام له گه ل حاله ته که دا گونجاوتره، ده توانین گیرانه وه ی ئین ئیسحاق زیاتر پشنتی پی به ستین، له بهر نه وه ی دهرچوونی له کاتی نیوه روډا بو مالینه بووبه کر، هیچ کاتیک نه بوو جگه لهو کاته ی، هه واله که ی (دار الندوه) ی پی گه بیشتوه، نه مه یش وای فهرز کردوه، که به نه پنی ودزییه وه دهریچیت، ناکریت به ده مامکه وه نه بیت و له نیوه روډا دهریچیت، بویه گونمان دهریرینی "ده مامکدار" له گه ل حاله ته که دا گونجاوه

نه وه ی له دهریرینی قسه کانی عایشه دا زانیمان؛ محمه د له سهر نه وه راهاتوو که له به پانیان و ژواران نه بیت نه هاتوه بو مالینه بووبه کر، وهک له قسه کانی ئین ئیسحاق دهرده که ویت، عاده تی نه بوو له نیوه روډا بچیت بو نه وئ دهرچوونی له کاتی نیوه روډا له روژی کوپونه وه ی (دار الندوه) به لگه یه که نه وه مان بو دهرده خات به یراوه یی بلین؛ دهرچوونی به دهر له عاده تی که خوی نه وه دهرده خات دهرچوونی بو شتیکی گرینگ بوه، وه کته بووبه کر له کاتی هاتنه که یگوتوویه تی: (پیغه مبه ر له م کاته دا نایه ت، نه گه ر شتی که رووی نه داریت "له گیرانه وه یه کدا" له م سه عاته دا نایه ت نه گه ر شتی که نه ریت.) واته شتیکی گه وره، له و روژهدا شتیکی گه وره جگه له کوپونه وه که ی (دار الندوه) رووی نه دابوو،

واته دەرچوونه که ی جگه له پاش ږنگه بیشتنی هه والی (دار الندوه) هیچی تر نه بوه، وه ک باسمان کرد

نه له قسه کانی عایشه و نه له قسه ی حیکایه تخوانانیشدا، هیچ به لگه به کمان به ده سته وه نییه که نه وه پیشان بدات، له پاش رویشتنی محمه د بو مالینه بووبه کر گه رایتته وه بو مال ه وه، مه عقوولیش نییه که زانیپتی کافره کانی قوره بپش یرپاری کوشتنیان داوه، بهو شیوه یی که نه بووجه هل پیشنیاری کردبوو، نهو بگه ریتته وه بو مال ه وه، بویه رویشتنه بو مالینه بووبه کر بو نه وه ی له گه ل نه ودا ږنگه یرزگار بوون بگر نه بهر، بو ږاکردن و دەرچوون له مه ککه، به لکوو به لگه ی نه وه بپش له بهر ده سته که نه و و نه بووبه کر نه وه نده ی ږینه چوه به خیرایی نامرزی دەرچوونیان له مه ککه ناماده کردوه. له قسه کانی عایشه دا هاتوه: نه بووبه کر پاش نه وه ی پرسیاری هاورپیه تی لی کرد و وه لامی دایه وه، گوتی: نه ی ږغه مبهری خودا نه م دوو و لآخه م بو نه مه ناماده کردوه، عه بدوللای کوری نه رفته یان به کرئ گرت بو ږیره ریکردنیان، دواتر هه ر دوو و لآخه که یان ږیشککش کرد و، تا مردار بوونه وه یان لای نه رفته مابوونه وه

ږیره وی نه م قسانه که قسه ی عایشه، وا حکوم ده کات له و ږوژده دا عه بدوللای کوری نه رفته یان به کرئ گرتوه بو ږینیشاندانیان، هه ر دوو و لآخه که یان ږاده ست کردوه بو نه وه ی خزمه تی نه و و لآخانه بکات تا ږوژی مردار بوونه وه یان لای نه و ماوه ته وه، واته هه ر دوو و لآخه که یان ږاده ست کردوه، ږینان گوتوه خزمه تیان بکه، چاوه ږی بکه، هه ر کاتیک ناردمان بیان ږینه بو مان ږنگومان که زانیان نه گه ر بهو خیراییه دهر نه چن، ږزگار بوونیان له قوره بپش له ترسناکیدا ده ږیت، له بهر نه وه ی قوره بپش به دوایدا ده گه ران، نه گه ر محمه د ون ږیت و له ږیناویدا هه لده چن، که وایت ده ږیت بو ماوه یه ک خو یان بشار نه وه تا هه لچوون و شوړشی قوره بپش ده نیشینه وه و داده مرکپته وه، بویه ږیکه وتن له سه ر خوشار دنه وه له و نه شکه وته ی له شاخی (پور). له شاخه کانی مه ککه به مفعه ر له پشته ی مه ککه وه له سه ر ږنگه ی یه مه ندایه، هه ر دوو و لآخه که یان دایه نین نه رفته و ږینان گوت: خزمه تیان بکات و چاوه ږی نه وان بکات ناو ها بوو، محمه د له مالینه بووبه کر تا خوړناو مایه وه، که شه و داها ت له ږیره شایی شه ودا دەرچوون بو شاخی (ثور) و چوونه نه شکه وته که و، له کونیک ی پشت مالینه بووبه کره وه بو ی دەرچوون، نه ک له ده رگاوه، سه ره رای تاریکی شه ویش ږیت، نه وه ک یه کږک له کافره کانی قوره بپش بیانینیت، نه وه ی له سیره ی حه له بیدا هاتوه، نه مه پشتر است ده کاته وه و له نین سه عده وه وه ږیگر توه، گوتوویه تی: کاتیک ږغه مبه ر دەرچوه بو مالینه بووبه کر له شه ودا بوه، نینجا خو یو نه بووبه کر دەرچوون و رویشتنوون بو نه شکه وته ی (ثور) و چوونه زووره وه ی. گوتوویه تی: له شه ودا بوه و به راشکاوی باسی کردوه که نه گه ږاوه ته وه بو مال ه که ی خو ی پاش نه وه ی دەرچوه بو مالینه بووبه کر

نین نيسحاق ده لیت: وه ک ږیم گه بیشتوه، که س به دەرچوونی ږغه مبه ری نه زانیوه له و کاته ی که دەرچوه، جگه له عه لی کورینه بووتالیب و نه بووبه کر و خیرانه که ی نه بووبه کر، عه لی له بهر نه وه ی ږغه مبه ری خودا - وه ک ږیم گه بیشتوه - هه والی دەرچوونی ږیداوه و فه رمانی ږی کردوه که له مه ککه بمینینه وه، تا نه و نامانه ته ی لای ږغه مبه ری خودا بوه بیگه ږینینه وه بو خاوه نه کانی. به عه لی کورینه بووتالیبی گوتوه: به جله حه زره میه سه وزه وه خو ت داپوشه و له چنگه که م بخواه، هیچ شیتیکت حه ز لی نه ږیت روونادات. له مه دا ده زانین، محمه د که له نیوه ږو دا رویشتنه بو مالینه بووبه کر، هه والی دەرچوونی داوه به عه لی و فه رمانی ږی کردوه که له مه ککه دا بمینینه وه و نینجا فه رمانی ږی کردوه که له چنگه که یدا بخواه و جله کانی نه و ږیوشیت، مه به سته ی له وه دا به هه له دابردنی قوره بپش بوه، که وا بزانه نه وه ی له و چنگه دا خه و توه ږغه مبه ره، وای نه کردایه له ده ستیان دهر نه ده چوو، بو نه وه به وه وه سه رقال بن و بلاوه ی ږی نه که ن و به دوایدا بگه ږین، که به عه لییه وه له ویدا خو یان خه ریکه کن، کاتیک ی ده ست ده که ویت بو ږاکردن و کاری خو ی رای ده کات و خو ی ده شارپته وه له و ږوژده دا. نه وه ی حه له بی له سیره که یدا باسی کردوه، پشنگیری له مه ده کات، پاش نه وه ی باسی نه وه ده کات که (ږغه مبه ری خودا هه والی کوچکردنی داوه به عه لی) ده لیت: (له وانه یه هه والدان به عه لی له و کاته دا ږیت که رووه مالینه بووبه کر رویشتنه، له بهر نه وه ی ږغه مبه ر له گه ل عه لی دا (کو نه بووه له مه دینه نه ږیت

زانایانی فه رمووده باسی نه م چاکه یه ی عه لی یان کردوه، که خو ی کردوه ته قوربانینی محمه د، که هیچ قوربانیه ک له ویدا نییه، به لکوو سه رقالکردن و مه شغولکردنه، له بهر نه وه ی عه لی له

سەر چینگە کە ی پېغە مەبەر بە جەلە کانییە وە خەوتو، ئەو دەیزانی کە قورەیش لە سەر کوشتنی پېغە مەبەر بە ئاشکرا و بە بوونی شایەت پیراریان داوێ کە هەموویان بە لێدانی یەک پیاو بە هەموویان پێکە وە لێی بدەن، بۆ ئەوەی خۆنە کە ی لە نێو تیرە کاندای بزر بێت، نە ک لە چینگە کە پیدای بێت تیرۆر بیکەن، پاش ئەوەی دەریچێت بۆ لایان بە ئاشکرا بیکوژن، ئەو شەو لە بەر دەرگای ماله کە ی کۆبوونە وە، تەماشای و چاودێریان لە بەر ئەو کە کردوێ تا پرانە کات، نە ک لە چینگە کە پیدای بیکوژن. ئەمە یە دەرئەنجامی هەلپنجانی قسە ی حیکایە تخوانان و وردبینی و شەنوکە و کردنیان و پالوتنیان بە بێژنگێکی لە قورئانچنراو، ئەوە ی مەعقوله کە ئەو بێژنگە ی باسما ن کرد یە کە م کتێبە، ئیستا گوێ لە قسە ی حیکایە تخوانان بگرە

ئێین ئیسحاق دە لێت: کاتێک تاریکی شەو داها ت، لای دەرگاکە ی کۆبوونە وە، بۆ ئەوە ی چاودێری بیکە ن بزانی، کە ی دە خەوێت بۆ ئەوە ی هە لیکوتنە سەری دە لێم: ئەم قسە یە: (کاتێک بخەوێت بۆ ئەوە ی هە لیکوتنە سەری) جگە لە تیکە لێو پیکە لێی حیکایە تخوانان هیچی تر نییە، کارە کە لە وێدایە کە ئەوان کۆکبوون لە (دار الندو) وە ک پێشتر باسما ن کرد، کە لە هەر عە شیرە تێک پیاوێک بەرن و شمشیرێکی توندو تێژی بدەن ئی و بە هەموویان بە لێدانی یە ک پیاو لێبیدەن، بۆ ئەوە ی خۆنە کە ی لە نێو تیرە کاندای گوم بێت، ئەمەیش جگە لەوە ی بە ئاشکرا و بە شایە تیی خە لک نە بێت کە هەموان بکوژە کانی بناسن و خۆین گوم بێت، ناکرێت، بە لام ئە گەر هە لیکوتنە سەری بە و شەو و لە کاتی خەوتندا لە سەر چینگە کە ی بە فرتو فیل بیکوژن، بکوژە کە ی ناسراو دە بێت، خۆنە کە ی گوم ناییت لە نێو عە شیرە تە کاندای وە ک پیراریان لە سەر داو و ئەو یان و بێستو، بە لام حیکایە تخوانان لە قسە کانیاندا ئەمە تیکە ل دە کە ن و وە ک تیکە لێیە ک ی پەرشوبلاو باسی ناچۆر و ناچوونییە ک دە کە ن، بئی ئەوە ی خۆیان هەستی پئی بکە ن

بە لێ قورەیش، پاش ئەوە ی کۆکبوون لە سەر ئەوە ی لە (دار الندو) پیراریان لە سەر دا، خێرا لە و رۆژە دا نەرۆیشتن بۆ کوشتنی، لە بەر ئەوە ی ئە گەر بە خپرای ی پرۆیشتنایە بۆ کوشتنی، لە وانە یە لە دە ستیان رایی کردایە و زە فەریان پئی نە بردایە، بە لام چاودێریان کرد تا شەو داها ت و گوتیان: شەو لە ماله کە ی خۆی دە مێنێتو، ئە گەر شەو بێت دە رۆین و دە ی دۆزینە وە و تا بە یانی چاودێری و چاودێری دە کە ی، کە لە مال دە ریچێت دە بکوژین، ئە گەر حیکایە تخوان بە و قسە یە بوە ستایە: (لە دەرگای ماله کە ی وە ستان و چاودێریان کرد) و نە یانگوتبا: (هەر کاتێک بخەوێت هە لیکوتنە سەری) قسە کانی راست دە رده چوو: دە بوایە بلێن قورەیش لە وێدای کۆبوونە وە بۆ ئەوە ی چاودێری بیکە ن لە و شەو دا، نە ک رابکات، نە ک بۆ ئەوە ی لە سەر چینگە کە ی لە خەودا بیکوژن، ئەمە ناکۆکە لە سەر ئەوە ی هەموویان لە (دار الندو) پیراریان لە سەر دا، ئینجا ئێین ئیسحاق باسی ئەوە ی کردو، لە محەمەد کوری کە عیبی یە قزی وە رێگرتو: محەمەد لە و شەو دا دە رچو وە بۆ لای قورەیشییە کان و چنگێک خۆلی بە دە ستو وە گرتو و فرپی داو و بە سەریاندا، لە لای دەرگاکە ی و پرۆیشتو بۆ ئەو شوینە ی کە و بێستو پروات و هیچ کە سێکیان نە یانینیو. ئەمە هیچ بناغە یە ک ی نییە، بە لکوو لە خە یالدا ن و هە لبە ستنی حیکایە تخوانانە، تۆ زانی ت ئەو شەو لە مالی خۆی نە ماو و تە وە، بە لکوو لە سەرە تای شەو کە دا لە ماله کە یئە بوو بە ک بو، لە کۆتاییە کە ییشی لە ئە شکە و تە کە دا بو، ئەو لە کاتی نیو وەرۆدا لە ماله کە ی خۆی دە رچوو بوو، رۆیشتوو بۆ مالی ئە بوو بە ک و نە گەر ابو وە، لە کاتی دە رچوونی لە ماله کە ی خۆی فەرمانی بە عە لی کردو بە جەلە کانییە وە لە سەر چینگە کە ی بخەوێت و بە جەلە کە ی ئەو خۆی دا بپۆشیت، بۆ ئەوە ی قەومە کە فریو بدات، کە ئەوە ی بە و جلا نە وە خەوتو وە محەمەدە

لە گێرانە وە یە کدا ها تۆ: ئەو شەو ی لە مال دە رچو، لە دەرگا وە دە رنە چو، وە ک لە روو کە شی گێرانە وە کە ی پێشو ودا دە رده کە ویت، لە دیوارە کە وە پەریو تە وە، وە ک لە قسە ی ماریە ی خزمە تکاری پېغە مەبەر دا دیارە، کە بە دایکی رە باب ناو نرا، دە لێت: چاودێری بۆ پېغە مەبەر کردو تا لە دیوارە کە وە بەرز بوە تە وە و پەریو تە وە و لە کافرە کان رزگاری بو و رایی کردو، وە ک لە سیرە ی حە لە بیداباس کراو. ئەمەیش هیچ بناغە یە ک ی نییە، لە بەر ئەوە ی محەمەد لە و شەو دا لە مال نە بو وە تا لە دیوارە کە وە پەریو تە وە، حە لە پی لە سیرە ی دە میاتییە وە گواستوویە تیە وە، کە ئەو شەو لە مال دە رچو وە و رۆیشتو بۆ مالیئە بوو بە ک، لە وێ ماو و تە وە تا شەو ی دواتر، ئینجا خۆی و ئە بوو بە ک دە رچوون و رۆیشتوون بۆ شاخی (پور). ئەمەیش هە لە یە وە ک پێشتر باس کرا لە نیو وەرۆدا دە رچو وە بۆ مالیئە بوو بە ک، لە و شەو دا و اتە شەو ی کۆبوونە وە کە ی قورەیش لە (دار

الندوه) له ماله كهى خوى نه بوه، له و شه ودها نهك له شهوى دواتردا، له گه لئه بو بوه كر روښتبن بو شاخى (پور) و چوڼ روژنك و دوو شه و له مالىنه بو بوه كر ده مېنډته وه، كه پزانت گيانى له مه ترسيه كى گوره دايه، بو خوى و نه بو بوه كرېش، نه مه زور دووره له توندوتولى و هيمهت و دوور بينييه وه، له سهر عاقبهت و دوا نه نجامى ههر كارنك ده كه وېت به لام عهلى وهك له گيرانه وه كه يدا هاتوه، كافره كانى قوره يش له ده رگا كه وه ته ماشايان كرده، وايان زانيوه محمه ده، له بهر نه وهى به جله كانى محمه د خوى داپوشيوو، ده لېن: به خودا نه مه محمه ده كه جله كانى له سهره، تا به يانيان كرده وه و روژ روون بو وه، عهلى له چيگه كهى هه لسا، له ويدا زانيان كه نه وهى خه وتبوو محمه د نه بوه. له گيرانه وه په كى تردا: كاتنك به يانيان كرده وه، چوون بوى وايان زانيوه پيغه مبه ره، كاتنك عهليان بينى، گوتيان: كوا هاورنكته؟ گوتى: نازانم. له گيرانه وه په كدا: نه وان له ديواره كه وه په رينه وه بوى و چوونه زوره وه و شمشيره كانيان به ده سته وه بوو، عهلى به ده موچاوياندا هه لچوو، ناسيان و گوتيان: نه وه تويت؟ هاورنكته له كوتيه؟ گوتى: نازانم. له گيرانه وه په كى تردا: كه پرسياريان لئكرده، كوا هاورنكته؟ گوتويه تى: نازانم، فه رمانيان پئ كرده كه له گه لپاندا ده رچيت و لپيان داوه و تېروپير كوتويانه و تا بر دوويانه بو مزگهوت و سه عاتنك زيندانيان كرده و نينجا به ره لپان كرده و وازيان لپه ناوه.

نهى خوښه ر بينيت، جله كانى پيغه مبه ر چى به كافره كانى قوره يش كرده، نه و جله فه ره نجيا سايه كافره كانى به درنژايى شه و له ويدا به سته وه و له و شوښه چيگيرى كرده وون تا به يانى هاتوه و دونيا روونيو ته وه، به و شوښه په محمه د توانيوه تى له و شه وه به هيمنى و دنيا بييه وه ده رچيت، خوى و نه بو بوه كر چوون بو شاخى (ثور) و له ويدا له نه شكه وه ته كه دا خوښان شارده وه.

محمه د بو نه م نامانجه نه ييت كه باسمان كرد، فه رمانى به عهلى نه ده كرد، جله كانى له بهر بكات و له چيگه كهى نه و بخه وېت، به لام زانايانى ئيسلام ده لېن: فه رمانى پئ كرد بو نه وهى به پيروزي و به ره كه تى جله كانى له فريوى قوره يش رزگارى بييت، به م عه قليه ته پوچل و سه خيفه موسولمانان ته ماشاى گشت كاروباره ئاينيه كانيان كرده، كرؤك و جه وه هرى ره سنى ئاينيان و نكرده، تا به ره به يانيان كرده ته وه، جگه له توكله كهى هيجان له ئيسلام پئ نيه.

به لئ محمه د كه فه رمانى به عهلى كرده به جله كهى نه و خوى داپوشى و پنى گوتوه: هيج شت نك لئ نايهت كه چه زى لئنه كه يت. به لام نه و بو نه وهى گوتوه، به دنيا يى و هيمنى بخه وېت، له بهر نه وهى ده زاننيت، قوره يش له كاتى خه وتندا به دزيه وه نايكوژن، نه مه له گه ل نه وه دا په كنا گريته وه كه پرياريان له سه ردا بوو، به لكوو له كاتى ده رچوونيدا ده بكوژن، كه ده رچيت و بيين عه ليه نايكوژن، له بهر نه وهى ده يانه وېت محمه د بكوژن نهك عهلى. نه گه ر بيزانيه كه مترين خه تر له سهر عهلى ده ييت بو له ناوچوونى به م شوښه به، فه رمانى پئ نه ده كرد، به جله كانى نه و خوى داپوشيت و له چيگه كهى بخه وېت، به لكوو له گه ل خوښا ده بيرد، محمه د دلى نايهت به و شوښه په عهلى تووشى له ناوچوون بكات، كه نه و خو شه ويستترين كه س ييت له دلېدا، له بهر نه وهى كوره مامى بوه و خوى به خوى كرده، ده سنى به هيزى بوه و له كاروباره كانيدا پشتى پئ به سته، به هوى باوه ريوون و گوږايه لى به رها و كوږانهى عهلى بوى

(31)

ده رچوون بو نه شكه وه ته كه و خو شار دنه وه تيدا
 حه له بى له سيره ته كه يدا ده لپت: نينجا پيغه مبه رى خودا و نه بو بوه كر پياوڅيان له (به نى الدليل) به كرنگرت، كه عه بدوللاى كورى نه رقت بوو، ده لېن كورى نه رقت بوه، بو نه وهى رنځه يان پيشان بدات به ره و مه دينه و سهر شاخى (پور) يان بو ديارى كرد بو نه وهى پاش سئ شه و له ويدا چاويان به په ك بكه وېت. ده لپت: عايشه گوتى: نينجا پيغه مبه رى خودا و نه بو بوه كر له شه ودا چوون بو نه شكه وه ته كهى شاخى (ثور) وهك پيشتر باسمان كرد. له نه بى سه عده وه

وهرگيراوه، ده لپت: کاتېک له مال دهرچوو "واته له کاتي نيوهرودا" روپشت بو مالينه بووبه کر و له وک ماپه وه تا شهو، ئینجا خوځی ونه بووبه کر چوون بو نه شکه وتی (پور) و چوونه ژورره وهی، دهرچوونيان له شوپنیکه وه بووله پشت مالينه بووبه کره وه. گوتی: نه بووبه کر وای کرد که جارېک له پيش پيغه مبه ره وه پروات و جارېکی تریش له دواوهی و جارېک لای راستی و جارېکی تر لای چه پيه وه. پيغه مبه ر له و باره وه پرسپاری لپکرد، گوتی: نهی پيغه مبه ری خودا بیر له پروانگه ی نه وان ده که مبه وه، ده که مبه پيشه وهت و بیر له داواکردنی نه وان ده که مبه وه، ديمه پشته وه و جارېک لای راستت و جارېکیش لای چه پت، دلنيانيم له سه لامة تیت. گوتی: له (دار الندوه) دا هاتوه که پيغه مبه ر نه و شه وه له سه ر په نجه دهر روپشت بو نه وهی پاشماوهی روپشتنی له سه ر زه وی به جی نه مینیت، تا پیکانی ته نک بوه وه، واته له زور رپکردندا پشتی نازاری بینی، کاتېکنه بووبه کر نه وهی بینی، که نازاری بینی و پيشتی قاچی ته نک بوه ته وه، به پشت هه لیگرت، خپرای کرده وه تا له ده می نه شکه وته که دایه زاند، له گوتنیکدا: پيغه مبه ر نه گه بیشته نه شکه وته که قاچی خوینی لپهات. گوتی: له قسه ی سه وه یلی له نه بووبه کره وه که گوتوویه تی: ته ماشای قاچی پيغه مبه ری خودام کرد له نه شکه وته که خوینی لی ده تکا، هه ندیکان ده لپن: وه ک نه وهی له توندی و درشتی شاخه که هوکاری نه وه بوو پیت، نه گینا دووری شوپنه که نه وه نده نیه، پيشته هوکاری نه وهی قاچی خوینی لپیت، یان له وان هیه ریگه ی نه شکه وته که یان ون کرد پیت و له به ره به یاندا گه بیشتن به نه شکه وته که، گوتی: نه و ماوه یه نه وه نده نیه به درنژای شه و ریپان کرد پیت مه گه ریگه ی نه شکه وته که یان ون کرد پیت و ریگه که یان دوور بوو پته وه. نه مه ی به کورتی باس مان کرد، به وردی له وهی سپره ی حله پیدا تپروانینیمان بو کرد، له چوینتی دهرچوونی بو نه شکه وته که، راسته و هیچ ته مومزیکي له سه ر نیه. گپرانه وهی تر هه به که عه قل هه لینا گرت و گواستنه وه یش له گه لیدا په کنا گرت، به پپی نه و به لگه عه قلیپانه ی له ره وتی چپروکی دهرچوونی له مال ه که یه وه بو مالينه بووبه کر و دهرچوونی له گه لئه بووبه کر دا بو نه شکه وته که، له به ر نه وه وازمان له باسکردنی هپنا. نه گه ر ویستت بزانت چوون روژانی خوشاردنه وه یان له نه شکه وته که به سه ر برده، گوئ له ئین ئیسحاق بگره چی ده لپت، ده لپت: کاتېک پيغه مبه ری خودا په کلا بوه وه بو دهرچوون، هات بو لاینه بووبه کر کوری نه بی قه حافه (واته له کاتي نيوهرودا) دهرچوونو دواتر له "واته له شه ودا" له لاریه کی بندپواری پشتی مال ه که یه بووبه کره وه بو دهرچوون، ئینجا ره وه نه شکه و تیک له شاخی (ثور) - شاخیکه له خوارووی مه که - چوونه ژورره وه، نه بووبه کر فه رمانی به عه بدوللای کورینه بووبه کر کرد، گوپبیسستی قسه ی خه لک پیت چیان له سه ر ده لپن له و روژدها و ئینجا بو ئپواره پیت بو لایان له نه شکه وته که... نه سمائی کچینه بووبه کریش که ئپواره ی لپدیت خوراکیان بو ده هپیت

ئین ئیسحاق ده لپت: پيغه مبه ر له گه لئه بووبه کر دا له نه شکه وته که سی روژ ماپه وه، قوره یش سه ت حوشتریان کرده خه لاتی نه و که سه ی بیگرت و بیگه ریپته وه بو یان. عه بدوللای کوری نه بووبه کر به روژ له گه ل قوره یشدا ده پیت و گوپبیسستی فه رمانه کانیان ده پیت، چی ده لپن له سه ر پيغه مبه ری خودا ونه بووبه کر و، ئینجا که ئپواره ی لپدیت، دیت بو لایان و هه واله کانیان پی راده گه یه پیت، عامر کوری فه هیره به خپکراوینه بووبه کر له له وه ریگه ی خه لکی مه که شوانیده کرد، که ئپواره ی لپدیت، له مه ره کان سه رده پیت و له گه ل شیره که شیاندا گوشته که یشپان پی ده دات، کاتېک عه بدوللای کورینه بووبه کر ده گه ریته وه بو مه که لای نه وان به رانه مه ره که ی پشت خوځی ده خاتبو نه وهی شوپنپی دیار نه مینیت

حله بی له سپره ته که یدا ده لپت: سی شه و له نه شکه وته که مانه وه و عه بدوللایش لایان ماپه وه، که مپردمند لپک بوه، زانیویه تی چی ده گوترت، له کاتېکدا تاریکی دادیت ده چیت بو لایان و له سپنده ی به یانی لایان دهرده چیت و ده گه ریته وه، لای قوره یش وا دهرده که ویت که له مال ه که ی خو یان خه وتوه، گوپی له هه موو شتیک ده پیت و لپی تپده گات و بو یان باس ده کات، عامر کوری فه هیره به رده سته یه بووبه کر به ره می مه ره کانیه بووبه کره وه ده بات و له کاتی شپواندا دهروات بو لایان ولایان ده مینته وه و، کاتېک روژده پیتته وه دهرده چیت، واته کاتېک عه بدوللا دهرده چیت به رانه مه ره که وه دوا ی ده که ویت بو نه هپشتنی چپپی، هه موو شه و به یانیه کی سی روژده که وا ده کات، نه مه یش جپه جپکردنی رپنمایینه بووبه کر بوه

گوتی: له (الدر) له عایشه وه وهرگيراوه ده لپت: که س شوینی نه و نه شکه وته ی نه زانیوه جگه له عه بدوللای کورینه بووبه کر و نه سمای کچینه بووبه کر، که دهر روپشتن بو نه وک، له گه ل عامر

کوری فههیره که مهیره کانی ده له وه راند و ده چوو بو ئه وی و شیرو گوشتی پی ده دان. گوتی: له (الفصول المهمه) دا هاتوه: پیغه مبهری خودا سی رۆژ و سی شه و له وی مایه وه و قوره یشنه یانده زانی له کوپیه و ئەسماي کچیئه بووبه کر به شه و خوراک و خواردنه وهی بو ده بردن.

ئه مه یه ئه و ژیا نه ی له ئەشکه وته که دا به سه ریان بر دوه و، هیچ هیلاکی و ته نگوچه له مه یه کی تیدا نییه، نه تینویتی و نه برسیتیان بینیوه، ئه وه پیش له بهر کار و چاکه یته بووبه کر و عه بدوللای کوری و ئەسماي کچی و عامری کوری فههیره ی لایه نگر و په رده سته ی، نه گه ر شتیکی تیدا بیت، ئه و پیش ترس بوه له داواکردن و گرتیان و هیچی تر. به لی ژیا نیکی شارستانی نه بوه، به لکوو ژیا نیکی ئه وتو بوه وه ک ئه و کاته ی، خه لک له ئەشکه وت و شکه فته کاندایه ژیا ن ئه وه ی ماوه ته وه، باسی هه ندیگ گه رانه وه ی له باره ی دار و جالجالوکه و دوو کوتره که به، که ئیبن ئیسحاق هیچی له و باره وه نه گوتوه

حه له بی له سیره ته که یدا ده لیت: کاتیک پیغه مبهری خودا و نه بووبه کر چوونه ئەشکه وته که وه، خودا فه رمانی به داره که کرد، ده لاین له و دره خته ره شانه یان کالانه بوه" که له ده می ئەشکه وته که دا سه وز بوه، به لقه کانی دایپوشیوه، هه ندیکیان ده لاین: له دووری به رده م ئەشکه وته که دا بوه و، پیغه مبهری خودا بانگی کردوه و دره خته که لپی نزیکه وه ته وه تا گه یشتوه ته ده رگای ئەشکه وته که و وه ک وه ستانی مروف راوه ستاوه. ده لیم: وا له قسه که ی تیده گه ی (له بهر ده رگای ئەشکه وته که سه وز بوه بو ئه وه ی دایپوشیت) و وه ک ده رگای لیهاتوه، لقه کانی ئه وه نده چر بوون و به یه کدا چوون که ئەشکه وته که ی له زیواندا دیار نه بوه. نه گه ر وا نه بیت چوون دایپوشیوه، دواتر له قسه کانی قوره یشتا ئه وه پروون ده بیته وه، له و کاته ی هاتن بو شاخی (پور) بو دۆزینه وه ی، زور شت ده لاین که ناکوکه له گه ل ئه م قسانه دا. نه گه ر ئه م هه واله راست بیت، که دووره له راستیه وه، ده لاین: له وانیه داره که پیشتر له ویدا روا بیت نه ک پاش چوونه ناو ئەشکه وته که وه، به لام حیکایه تخوانان گورانکاری و زیاده ره و بیان تیدا کردوه، وه ک له گه رانه وه ی دوهمدا هات، که باس له وه کرا پیش هاتنیان سه وز بوه، به لام له ئەشکه وته که وه دوور بوه، پیغه مبهری خودا بانگی کردوه و هاتوه و له ده رگای ئەشکه وته که دا وه ستاوه، خاوه نی گه رانه وه ی به که م، زیاده ره و بی کردوه له باسی رواندنایه داره که، ده لیت: پاش چوونه ئەشکه وته که وه له وی سه وز بوه، خاوه نی گه رانه وه ی دوهم، له نزیکه بوونه وه ی بو ئەشکه وته که زیاده ره و بی کردوه، گوتی: پیغه مبهری خودا بانگی کرد، ئه و پیش واته دره خته که هات بو لای، وه ک چوون زیاده ره و بیان له ماوه ی خوشاردنه وه یان له ئەشکه وته که دا کردوه و، گوتوویانه چه ند ده رۆژیک بوه. له چه ند گه رانه وه یه کدا له درێزه ی قسه له سه ر ئه مه، وا جیاوازی تیدا به. گوتوویه تی: چه ند ده رۆژیک له گه ل هاوریکه مدا له ئەشکه وته که دا مامه وه و هیچ خواردنیکم لا نه بوو، جگه له به ره مه ی خوړسکی شاخاوی

ئین عه بدولیر ده لیت: ئه مه، واته ئه م قسه یه، که هه ر دووکیان چه ند ده رۆژیک له ئەشکه وته که دا مابنه وه، لایزانیانی فه رموو ده راستنییه ده لیم: به لام چینی ده زووله ی جالجالوکه له زیوان لقه کانی داره که، ده شیت وایت، له بهر ئه وه ی ده توا بیت له ماوه ی سه عاتیکدا ده زووله یه کی زور بچنیت، به لام وه ک ئه وه ی چینی چوار سال کو بوو بیته وه، زیاده ره و بییه. ئینجا چینی عه نکه بووت له سه ر ئەشکه ورتیک که پیاویک خو ی تیدا شار دیتته وه، هیچ له سروشت به ده ر نییه، جالجالوکه له سه ر عه بدوللای کوری نه نیس چینی کردیت، له و کاته ی پیغه مبه ر نار دیتنی بو کوشتنی سوفیان کوری خالید که به فیله وه کوشتی و سه ری یری، بر دی بو ئەشکه وت له شاخه که و له وی مایه وه، تا داواکردنی به داوا گه رانیان نه ما و جالجالوکه هات و چینی له و ئەشکه وته دا کرد، که تیدا ماوه ته وه. ئه م چیرۆکه له نووسینی "راست و درۆ" باس کرا، نه گه ر ده ته ویت له ویدا ته ماشای بکه. گوتی: خودا فه رمانی به دوو کوتری شاخاوی کردوه، له به رده م ئەشکه وته که دا وه ستان و هیلکه یان کرد و به چکه یشیان بوو

ده لیم: وه ستانی دوو کوتره که له ده می ئەشکه وته که بیت ئه مه ده شیت و، کاریکی نامۆ نییه و، له ده ره وه ی سروشتیش نییه، به لام که هیلکه یان کردیت و جوجه له یان بوو بیت، زیاده ره و بییه. له بهر ئه وه ی ماوه ی سی شه و ئه و نه گه ره هه لئا گرت، خاوه نی ئه م شیعه ئاماژه ی به کوتر و جالجالوکه که ی کردوه، ده لیت

وحمته حمامه ورقا و آخرجوه منها وئواه غار

ما كفته الحمامه الحصد او وكفته بنسجها عنكبوت باسى كووتر و جالجالوكةى كرده و باسى داره كهى نه كرده، بهمه پيٽ چينى جالجالوكة كه له ده مى نه شكه و ته كه دا بوه، نهك له زيوان لقه كانى داره كه، وهك باسيانكردوه. به باسى يهك كووتره وه وهستاوه و نهك دوو كووتر. له وييشدا باسى نه وهى نه كرده هيلكهى كرديٽ و جوجه لهى بوويٽ، نه مەيش وا ده گه يه نيٽ كه نه م هه والانه له هه له به ستنى حيكايه تخوانانه، له گيرانه وهى ئين ئيسحاق له سيرهى هشاميدا نيه

ليٽره دا گونجاوه باسى نه و شتانه بكهين كه له لايه ن قوره يشه وه گوتراوه، له سه ر چوئيٽى و كاتى ده رچوونيان بو دوزينه وهى محمه د، پاش نه وهى زانيان له مه كه نه ماوه

خاوه نى سيرهى حه له بى ده ليٽ: كافره كان كاٽيك يٽغه مبه ر ليٽيان ونبوو زوريان پي ناخوش بوو، له م كاره ترسان، مه كه كان سه روبن كرد و، خه لكيان نارد بو دوزينه وهى شوئيٽى "شوئيٽى زان" يان نارد، بو هه ر جيگه يهك به دوايدا ده گه ران، شوئيٽى يان به ره و شاخى (پور) به ديكر. گوتى: گه نجانى قوره يش له هه ر زگيك واته لقيكان به دار و شمشيره وه هاتن، كاٽيك گه نجانى قوره يش له دوورى چل ده ست بوون له نه شكه و ته كه وه، هه نديكان به خيراىي رويشتن بو نه وهى ته ماشاى نه شكه و ته كه بكه ن، جگه له دوو كووترى شاخاوى و مالى جالجالوكة، هه چيان نه بينى، گوتيان: كه سى تيٽا نيه، يٽغه مبه ر نه مهى بيست زانىي كه خوداى بالا پاريزگارى ليٽه كات و له خه ته ر دوورى ده خاته وه. له گيرانه وه يه كدا: كاٽيك گه ييشته ده مى نه شكه و ته كه، يه كيكان گوتى: بچه زووره وه، نه م يه كورى خه له ف گوتى: چى يويستيه كتان به نه شكه و ته كه هه يه و نيازتان چيه له وه، كه ده بين جالجالوكةى واى له سه ره كه مه رچ نيه پيش له داى كوونى محمه ده ليٽه بوويٽ. گوتى: ئينجا هاته به رده م نه شكه و ته كه و ميزى كرد، نه بووبه كر گوتى: نهى يٽغه مبه رى خودا ده مانبيٽ، يٽغه مبه رى خودا گوتى: نه ينه بووبه كر نه گه ر بمانبيٽ نه مه ناكات و واته به و شيويه ميزناكات. له هه نديك گيرانه وه دا، نه گه ر نه وانى بينايه، نه ندا ميٽرينه ي واته چوكى ده رنه ده كرد و ميزيكان، نه بووجه هلگوتويه تى: به خودا وهك من هه ست ده كه م ليٽان نزيكه و ده مانبيٽ، به لام هه نديك سيح رچاوى گرتووين، ئينجا ليٽاندا و رويشتن به لام ئين ئيسحاق هه چ شتيك له و باره يه وه نالٽ، جگه له وهى قسه له سه ر نه سماى كچينه بووبه كر ده كات كه گوتويه تى: كاٽيك يٽغه مبه رى خودا و نه بووبه كر ده رچوون، ده رچووم بو لايان، گوتيان: كوا باوكت نهى كچينه بووبه كر؟ ده ليٽ: گوتومه به خودا نازانم باوكم له كوٽيه، گوتى: نه بووجه هل ده ستى به رز كرده وه، كه پياويكى پيسى به دره وشتى خراپه كار بوو، شه پاز له يه كى له بناگوٽى دام و گواره كهى خستم، گوتى: ئينجا رويشتن

تيٽينى: له قسه كانى خاوه نى سيرهى حه له بى تيٽه گه ين كه ده ليٽ: (كاٽيك گه نجانى قوره يش له دوورى چل ده ست بوون له نه شكه و ته كه وه، هه نديكان به خيراىي چوون ته ماشاى نه شكه و ته كه بكه ن). گه نجه كانى قوره يش له دوورى چل ده ست وه نه شكه و ته كه يان بينوه، نه مه له گه ل نه وهى ده رباره ي داره كه يه كناگرٽه وه كه له ده مى نه شكه و ته كه سه وز بوه و دا يوشيوه، نه گه ر ده مى نه شكه و ته كه به لقى داره كه و به چينى جالجالوكة دا يوشرايٽ، ! له سه ر يهك كوٽيه ته وه - وهك ده ليٽ- چوون له دوورى چل ده ست وه بينراوه هه روه ها له قسه ي نه م يه ي كورى خه له فدا وا ده رده كه ويٽ: (جالجالوكة يه كى له سه ره كه هه ي پيش له داى كوونى محمه ده). نه م يه واى ده رخته وه كه به بوونى چينى جالجالوكة هه چ كه سيك نه چوه ته زيو نه شكه و ته كه وه، نه گه ر يه كيك چوويٽه زووره وه، چينه كه ي تيٽ (ده دا، بوٽه يٽى گوتن: (ترسى چيتان هه يه له نه شكه و ته كه نه مه له گه ل نه و فسانه دا ناكوكة كه له سه ر زيانى محمه د و نه بووبه كر له ماوهى خوشار دنه وهى له نه شكه و ته كه دا بردويه تيه سه ر، گوتمان نه سماى كچينه بووبه كر خوړاك و خواردنه وهى بو بردوون، له مەيشدا بو نه وهى خوړاكه يان بو به نيٽ يان ده چيٽه زووره وهى نه شكه و ته كه يان ده نيٽ هه ر دوو كيان ده رچنه ده روهى نه شكه و ته كه، يان هه ر هه چ نه نيٽ يه كيكان ده رچن، له گه ل نه وه يشدا چينى جالجالوكة كه نه چيراوه؟ هه روه ها عه بدوللاى كورنه بووبه كر هه والى قوره يش ده ه نيٽ بويان و لايان ده ميٽيه وه و ئينجا به دزيه وه ده گه رٽه وه بو مه كه، بيگومان لاي نه وان ده ميٽيه وه و ديٽ و ده چيٽه وه بو نه شكه و ته كه، شيرى مه ره كان و له كاتى سه ريرينيان گوشتيشى ده دانى - وهك له قسه كانى ئين ئيسحاقدا هاتوه - چوون ده ياندوشينو سه ريان ده يرين، نه گه ر له نه شكه و ته كه ده رنه چووين، نه گه ر بلين: عامر

مهیره کانی دۆشیوه و سه ریبیریون، چۆن نه وهی دهیدۆشی له شیره که ده یانداتی و ده چینه لایان، نه گهر نه چووینته ژوره وه بو شهکه وته که یان نه وان دهرنه چووین له وی بو لای نهو؟ چوونه ژوره وه و دهرچوون له شهکه وته که، وه که له مه دا دهرده که ویت له ههر رۆژیکدا چهن دین جار روویداوه، نهی چۆن چینی جالالۆکه که بی پچران به پاریزراوی ماوه ته وه، که ئومه یه کوری خه له ف بیبیت و له وه بزاییت که شهکه وته که له پیش له دایکبوونی محمه ده وه که سه نه چوه ته ژوره وهی، نه مه جگه له دروستکردن و هه له بستان، هیچی تر نییه نه وهی ده بیبیت داواکردن و به دواکه وتنی محمه ده له لایه ن قوره یشه وه - نه گهر رووی دا بیت- له شاخی (ثور) له خوارووی مه کهکه رووی نه داوه، به لکوو له سه رووی مه کهکه رووی داوه. له بهر نه وهی قوره یش ده یزانی که محمه د رابکات، روو له مه دینه ده کات، که له سه رووی مه کهکه وه یه و ریگه یش بو نه وی له سه رووی مه کهکه وه یه نه ک له خوارووی وه، شاخی (ثور) له پشت مه کهکه له ریگه ی یه مه نه، واته له لای خوارووی وه، دووره که قوره یش له ولاره به دووی محمه د که وتین، محمه د شاخی (ثور) ی هه لئه ده بژارد نه گهر بو نه م حیکمه ته نه ییت

دهرچوون له شهکه وته که

ئین ئیسحاق ده لیت: نه گهر سی رۆژیش رۆیشتییت و خه لک بیده نگ بوو ییت له ئاستیانا، هاو ریه که یان که پیشتر به کرییان گرت به ههر دوو حوشتره که و حوشتریکی خۆیشیه وه هات بو لایان. نه ویش عه بدولای کوری نه ریقت، دیلی له به نی نه لدیل بوو، له سه ر ئایینی قوره یش بوو، واته موشریک بوه، وه که له سیره ی حه له بیدا هاتوه. نه سمای کچینه بووبه کر به سه فه رتاسه وه هاتوه بو لایان (سه فه رتاس له به ره تدا بو سه فه ر دروستکراوه ئینجا بو خواردن به کاره ینراوه)، له بیر چوه که (پهت) به سه ره وه که ی له گه لدا بات، کاتیک دهرچوون، رۆیشت بو نه وهی سه فه رتاسه که هه له بوا سی، نه وهی به بیر هاته وه که به سه ره وه که ی له بیرچوه و پشتوینه که ی کرده وه و پی به ست و به وه وه هه له بوا سی، بۆیه به نه سمای کچینه بووبه کری گوتوه ک خاوه ن پشتوینه که. ئین هشام گوتی: چهنده که سیکم له خه لکی زانا بینی و بیستم که ده لین: خاوه ن پشتوینه که: شیکردنه وهی: که ویستی سه فه رتاسه که هه له بوا سی پشتوینه که ی کرد به دوو به شه وه، یه کیک ی سه فه رتاسه که ی پی هه له بوا سی و نه وی تریش که مه ری پی به ست

ئینجا ئیسحاق ده لیت: کاتیکه بووبه کر حوشتره کانی له پیغه مبه ری خودا نزیک کرده وه، باشترینانی پیشکه ش کرد، ئینجا گوتی: سواره باوک و دایکم به قوربان بن، پیغه مبه ری خودا گوتی: من سواری حوشتریک نابم هیی خۆم نه ییت، گوتی: نه مه یش هیی تۆیه نه ی پیغه مبه ری خودا، تۆ دایک و باوکمی، گوتی: نه خیز، به لام به چهنده کیریت؟ گوتی: نه وه نده و نه وه نده. گوتی: به وه نده م برد، واته کریم. گوتی: ته واو بو تۆیه نه ی پیغه مبه ری خودا، سواربوون و بۆی دهرچوون، نه بووبه کریش عامری کوری فه هیره ی به رده سه ته و لایه نگری له گه ل خۆیدا برد. بو نه وهی له ریگه خزمه تیان بکات

نه م ده سه ته واژه یه ی ئین ئیسحاق هیچ کاتیک بو کۆچکردنه که ی دانه ناوه، ئایا له شه وی سییه م بوه یان له به یانییه که ی، یان له شه وی چواره مدا. خاوه نی سیره ی حه له بی له (در المنثور) دا بۆمان ده گوتی ته وه که له شه وی سییه مدا بوه، وه که له به شیک ی نه و کتیه ی (الفصول المهمه) دا گواستوو یه تیه وه. ده لیت پاش رۆیشتنی سه عاتیک به سه ر شه وی چواره مدا بوه. وه که له بوخاریدا وا فه رزی کرده، که له به یانییه که ی شه وی سییه مدا بوه. بیگومان حاله ته که وا فه رزی کرده، که کۆچکردنه که له شه ودا ییت، له بهر نه وهی کۆچکردن له به یانی و رۆژدا بیت رووبه رووی خه ته ری داواکردنیان له لایه ن قوره یشه وه ده بن. رۆیشتنیان له تاریکایی شه ودا زیاتر مایه ی رزگاربوونه. ههر چۆنیک ییت، کۆچکه رانی شه که وتی (ثور) چوار پیاو بوون له سه ر سی حوشتردا، وه که له قسه ی ئین ئیسحاق تیده گه ی، یه کیکیان محمه د بوه له سه ر حوشتریک و ریبه ره که له حوشتریک و سییه م و چواره منه بووبه کر و عامری کوری فه هیره ی به رده سه تی له سه ر حوشتریکی تر

به لام لای بوخاری وا هاتوه: نه بووبه کر و پیغه مبه ر له سه ر یه ک حوشتر بوون، له گیرانه وه که دا وا هاتوه: پیغه مبه ر له گه لئه بووبه کردا سواری حوشتره که یه بووبه کر بوون. حه له بی له سیره که یدا ده لیت: هیچ جیاوازییه ک نییه له ویدا، له وانیه ی پیغه مبه ر جاریک له گه لئه بووبه کردا سواری حوشتره که یه بووبه کر بوو ییت و جاریکیش سواری حوشتره که ی خۆی بوه، نه وه یش له ریگه دا بوه، له وییشدا پیغه مبه ری خودا یان عامری کوری فه هیره سواری حوشتره که ی خۆی

کردوه یان کهسی سوار نه کردوه، بۆ ئهوهی خوشتره که پشوو بدات. ئهوهی ئیبن هشام له سیره کهیدا بۆی چوه، پشتگیری له خاوهنی سیرهی حلهبی دهکات. له سه ره ئه و ڕیگه یه ی که گرتوو یانه ته بهر، به ڕیپیشاندانی ڕیبه ره که یان، ده لیت: له (العرج) دایبه زانندن (شوئینیکه له زنیوان مه ککه و مه دینه و له مه دینه وه نزیکتره) هه ندیک له وانیه ی پشتی ڕیغه مبه ر بوون هاتن بۆ لایان. پیاویک ڕیغه مبه ری خودای له گه ل خۆیدا هه لگرت، موسولمان بوو پپی ده گوترا: ئه وسه ی کوری چه ره، له سه ر خوشتره که ی داینا بۆ مه دینه و غولامیکه ی له گه لدا نارد، پپی ده لیت: مه سه وود کوری هه نیده، له وه دا تیده گه یته، که ده لیت: "هه ندیک له خزمی پشتی هاتن بۆ لایان" خوشتره که ی ڕیغه مبه ر له ڕیگه دا هه لاک بوو، ئه ویش دابه زی له سه ری، ئه و پیاوه ی باسیکردوه به خوشتریکی خۆی ناردی بۆ مه دینه، له وانیه ی پش پش ئه وه ی. ئه م پیاوه سه ریخات، خۆی و ئه بووبه کر له سه ر یه ک خوشتر بووین. ئه م هه واله ی که ئیبن هشام باسی کرد شتیکم ده هیئیته وه یاد، ئه وه ی گیره وان باسیان کردوه له سه ر سه فه ره که ی محمه د بۆ شام، له گه ل مه یسه ره ی غولامی خه دیجه، له سه ر چیرۆکی ئه و دوو خوشتره ی که هه لاک بوون و له ڕیگا به جیمان، له سه ر ئه و سه فه ره ده لیت: "پش ئه وه ی بگه نه به سرا دوو خوشتری خه دیجه هه لاک بوون، مه یسه ره له گه لایندا مایه وه و ڕیغه مبه ری خودا له سه ره تای کاروانه که بوو. مه یسه ره له خۆی ترسا و له سه ر دوو خوشتره که ییش، ده رچوو چوو بۆ لای ڕیغه مبه ری خودا، هه واله ی هه لاکبوونی خوشتره که ی پی گوت، ڕیغه مبه ری خودا هات بۆ لای دوو خوشتره که، ده ستی خسته سه ر شانیان، له سه ری خویندن، به غارکردن ده رچوون بۆ سه ره تای کاروانه که. ڕیگومان ئه و هه واله ی له ئیبن هشامه وه گواستمانه وه، ئه مه به درۆ ده خاته وه.

(32)

چیرۆکی سوراقه کوری مالیک گرینگترین شت که حیکایه تخوانان له و سه فه ره ی کۆچکردنی محمه د له مه ککه وه بۆ مه دینه باسیان کردی، چیرۆکی سوراقه ی کوری مالیکه. ئه وه تا ئیمه هیناومانه قسه ی له سه ر ده که یین و ساخته ی گه رانه وه ی حیکایه تخوانان ده رده خه یین، ئه مه ییش ئه وه ده سه لمیئیت که قورئان له سه ر محمه د گوتوو یه تی: { قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ } [فصلت: 6]. واته: بلی منیش مرؤفیکم وه کو ئیوه، وه حیم بۆ دیت. ئیبن ئیسحاق ده لیت: زوه ری پپی گوتم، عه بدولیره حمان کوری مالیک کوری جه شه م قسه ی بۆ کردوه، ئه ویش له باوکیه وه وه ریگرتوه و ئه ویش له سوراقه ی کوری مالیکه مامیه وه، گوتوو یه تی: کاتیک ڕیغه مبه ر له مه ککه ده رچوو و کۆچی کرد بۆ مه دینه، قوره ییش خه لاتی سه ت خوشتری بۆ ئه و که سه دانا بیگری و بیگریته وه بۆ لایان، گوتی: له و کاته دا که من له یانه ی قه ومه که م دانیشتبووم، پیاویک له خۆمان هات و لامان وه ستا، گوتی: به خودا ئیستا سی سوار به لامدا ره تبوون، وابزانم محمه د و هاوه لانی بوون، گوتی: چاوم لیدا گرت، بۆ ئه وه ی قسه نه کات، ئینجا گوتم: ئه وانه له به نو فلان بوون شتیکیان پی بوه. گوتی: له وانیه. ئینجا ڕیده نگ بوو. گوتی: تۆزیک وه ستام، ئینجا هه ستام و ڕویشتمه وه بۆ ماله وه، به ئه سپه که م ڕویشتم تا گه ییشتمه ناوه راستی دۆله که و چه که که مپی بوو له پشته وه ی خانوه که مه وه ده رچووم و به رده ستیکه م برد که پپی تزی ده که م و ده رچووم و جله کانم له بهر کرد و که لانه که ییشم برد و ئینجا که وانه که م ده ره ینا که رامکیشا تیریک ده رچوو، که زۆرم یرق لی بوو (هیچ زه ره ری ناییت) گوتی: ئومیده وار بووم بیگه رینمه وه بۆ قوره ییش تا سه ت خوشتره که به رمه وه، شوئینییانم هه لگرت، که ئه سپه که م توند ده رچوو، له ویدا گلام، وتم ئه وه چیه؟ وتی ئینجا که وانه که م ده رکرد و له خۆیه وه تیریک ده رچوو که حه زم نه کرد، نه وه ستام تا دوا ی که وتم، گوتی: پاش ئه وه سوار بووم و دوا ی که وتم تا قه ومه که م لا ده رکه وتن، ئه سپه که هه لیه زاندم و هه ر دوو ده ستی نغرو بوون له زه ویه که دا و که وتم و ئینجا ده سه ته کانیم ده ره ینا، که دوکه لیک وه ک گه رده لول به دوایدا هات، گوتی: که ئه وه م بینی، زانیم ناتوانم بیگرم و ئه و پارێزراوه لیم، ئینجا ده رکه وتنه وه، گوتی: بانگی قه ومه که م کرد، گوتم من سوراقه ی کوری جه شه مم ته ماشامبکه ن، قسه تان له گه لدا ده که م، به خودا هیچ ترسیکتان نه ییت، شتیکی خراپ له منه وه نابینن که به دلان نه ییت. گوتی: ڕیغه مبه ر به ئه بووبه کری گوت، پپی بلی چیت ده ویت

لېمان، ئەوېش ئەوھى گوت، گوتى، گوتى: نووسراوېكىم بۇ دەنووسى كە بەندىك ئاپەتتېك بېت لە نېوانماندا، گوتى: ئەبووبەكر بۇى بنووسە. نووسراوېكى لە سەر ئېسك بۇ نووسىم، يان لە سەر پارچەيەك، يان لە سەر گلېنە (فەخفورى) يەك بۇى نووسىم و بۇى فېردام، بردم و خستەمە. ھەگبەمەو، گەرامەو، بېدەنگ بووم ھىچم لەو بارەوھ نەگوت، تا كۇتايىي باسەكە لە گېرانەوھى خەلكى تردا، جگە لە ئېن ئېسحاق لە سوراقوھ، گوتوويەتى: كافرەكانى قورەبېش نېراوېان ھات بۇ لامان كە دەيانەوېت، ئەگەر ھەر كەسېك بە كوژراوى يان دېلكراوى بيانگېت و بيانگەرىنېتەوھ، دوو خەلات وەردەگرېت. من لەوكاتەدا لە نېو دانېشتنېكى قەومى (بنې مدلج)دا لە قەدېد (شويېكە لە رابغەوھ نېكە)بووم، پياوېك ھات و لامان وەستا كە ئېمە دانېشتبووېن، گوتى: ئەى سوراقە من كۇمەلېك كەسم بېنى لەو قەراغانە، واى دەبېنم محەمەد و ھاوھلانى بن، سوراقە گوتى: زانېت كە ئەوانن؟ گوتى: ئەوان نېن، تۇ فلان و فلان بېنيوھ كە بە مۇلەتى ئېمە دەرچوون، شتېكېان لى و ن بوھو بە دوايدا دەگەرېن، ئېنجا سەعاتتېك لەوى مامەوھ، دواى ئەوھ رۇبېشتەوھ بۇ مالەوھ، بە كەنېزەكەم گوت ئەسپەكەم بۇ دەرېنېنى بۇ ناو دۇلەكە و لەوى بۇم بېسېتتەوھ، رەمەكەم برد و لە پشستەوھى مالەوھ دەرچووم، سەرى رەمەكەم نزم كردهوھ (واتە لە سەرەوھ گرتىم و خوارەوھى لە زەوېدا بوو بۇ ئەوھى كەس نەبېيېت). خاوەنى سېرەى خەلەبى دەلېت: لەبەر ئەوھ واى كردهوھ بۇ ئەوھى خەلاتەكە بېاتەوھ، بۇ ئەوھى كەسېكى تر لە قەومەكەى ھاوبەشى نەكەن، بۇ دەرچوون لەگەلېدا بۇ كوشتىيان يان بەدېلگرتىيان. گوتى: پاشان لە گېرانەوھەكەى زىادكردوھ، ئېنجا دەرچووم و خۇمم لەبەر كرد و رەمەكەم پراكېشا بۇ ئەوھى ئەھلى... ھتد. واتە قەومەكەى بەشدارى نەكەن لە دياربېكەدا، واتە خەلاتەكە. لەوېشدا لە سەرېرۇبېشت و دەلېت، دەرچووم و جەكەم لەبەر كرد و رەمەكەم لە دواى خۇم رادەكېشا بۇ ئەوھى ئەھلى ئا، واتە قەومەكەم بەشدارىم لەگەلدا نەكەن.

لە سېرەى خەلەبېدا دەلېت: پاش ئەوھى باسى كەوتنەكەى لە سەر ئەسپەكەى كرد، دەلېت: كە ھەلسام و دەستم پراكېشا بۇ كەلانەكەم و ھەگبەكەم و رەمەكەم پراكېشا لە زەوېبەكەم دا، ئەوھى رەقم لېبە دەرکەوت (بەرەنەكەوتىيان و لەسەريان نووسراوېو بکە و نەكە و، بە يەكەم دەلېت فەرمان بکە و بە دوھم دەلېت رەتى پكەرەوھ) لە سېرەى خەلەبېدا دېسان دەلېت: پېغەمبەرى خودا بەئەبووبەكرى گوت: پېى بلى چېت دەوېت؟ وەستان، پېم راگەياندا، كە خەلك چىيان لېى دەوېت، لە گېرانەوھەيەكدا دەلېت: ئەى دوانەكە من بانگەشەى خوداى ئېوھ دەكەم و ناگەرېمەوھ بۇ لای ئېوھ. وامكرد و ئەسپەكەم دەرچوو، گوتى: سوارى ئەسپەكەم بووم تا ھاتم بۇ لاىان، گوتى: قەومەكەت سەرانەيان بۇت داناوھ (واتە خەلات) بۇ گرتت، سەت حوشتر بۇ ئەو كەسەى دەتكوزېت يان بەدېل دەتگرت. گوتى: لەو گېرانەوھەيەدا ھاتوھ كە پېيان گوتوھ: ئەو تېرە لە ھەگبەكەم بېن و مەرۇمالاتەكەم و حوشترەكەم لەوېبە و لەوېبە، چىتان دەوېت لېى بەرن، گوتىيان: وازمان لى بېنە، گوتى: وازم ھېنا. لە گېرانەوھەيەكى تردا پېغەمبەرى خودا پېى گوتوھ: ئەى سوراقە، ئەگەر ئايىنى ئېسلامت ناوېت، من حوشتر و مەرۇمالاتى خۇم ناوېت. گوتى: لە گېرانەوھەيەكدا: كاتېك گەبېشت پېيان، پېغەمبەرى خودا گوتى: خودايە بېخە بە لادا، ئەسپەكەى خستىم، گوتى: ئەى پېغەمبەرى خودا، چېت دەوېت فەرمانم پېى بکە، گوتى: لە شوېنې خۇت بوھستە و مەھىلە كەس پېمان بگات. سوراقە گوتى: پرسىارم لى كرد كە نووسراوى دلنبايم بۇ بنووسېت، لەبەر ئەوھى چوھدلمەوھ پاش ئەوھىتووشى ئەو گرىبەستتە ھاتم، بەمە كارى پېغەمبەرى خودا دەرەكەوېت. گوتى: لە (السبعيات) - ناوى كتېبېكە - سوراقە گوتوويەتى: ئەى محەمەد من دەزانم كە كارەكەت دەرەكەوېت و مىلى خەلك دەكەوېتە دەستت، پەيمانم پېى بە، رۇژېك ھاتم بۇ لات لە شوېنەكەت رېزم بگرە. فەرمانى بە عامرى كورى فەھىرە كرد، لە لاپەكى تر دەلېن فەرمانى بەئەبووبەكر كردهوھ، كە لە سەر پارچەيەك ئېسك يان لە سەر گلېنەيەك بۇى نووسىم، گوتى: كاتېك وېستى پروات، پېغەمبەرى خودا پېى گوت: چېت دەوېت ئەى سوراقە ئەگەر بازەكانى كېسرا لە دەست بکەيت. گوتى: كېسراى كورى ھرمز، گوتى: بەلې. گوتى: كاتېك سوراقە گەراپەوھ، ھىچ داوا و پرسىارى كەسى وەلام نەداپەوھ و ھىچ كەسېكى نەبېنى و ھەموانى رەتكردوھ، دواتر گوتوويەتى: كونوقوزبېنى رېگەكە گەرام، كەسم نەدى ونەدۇزبېوھ. لە گېرانەوھەيەكى تردا، بە كۇمەلېكى قورەبېشى كە دەرچوون بۇ ئەوھى پېغەمبەرى خودا بگرن گوتوھ، ئېوھ رۇبېشتى منتان لە رېگە بېنيوھ كە چۇنە، رۇبېشتەم و كەسم نەبېنى، ئەوانېش گەرانەوھ. گوتى: سوراقە بۇ بەيانى ئەو رۇژە ھەوالى گرتتى پېغەمبەرى دا و

له کۆتاییی رۆژدا بوو به چه کۆیک بۆی، واته بوه چه کی پێغه مبه ر
له گێرانه وه په کدا سوراچه گوتوو په تی: دهرچووم و له خه لک زیاتر پێم خۆش بوو بیانگرم، به لام که
گه رانه وه من له هه موان زیاتر چه زمه ده کرد که که س جێگه یان نه زانیته
ئه مه چیرۆکی سوراچه ی کوری مالیکی مه ده له جیهه. ده توانین سی که یسی لی هه له بێنجین،
که هه چ گومانی تێدا نییه، که یسی په که م: سوراچه به دوا که محه مه ددا چوو بۆ گرتنی، دوه م:
ئه و له بهر ئه وه نه چوو بۆ ئه وه ی بێگرت له بهر ئه وه ی دوزمنایه تی که سی یان ئایینی یان
نه ته وه یی له گه لدا هه بوو یته، به لکوو له بهر ته ماحی پاره که بوه که قوره ییش بۆ گه رانه وه ی
دایانابوو، که سه ت حوشتر بوو. سییه م: کاتیک گه رابه وه، پاش ئه وه ی بوو به هاوڕینی و
ره تیکرده وه که بینییته ی و داواکاری خۆی کرد و ئه وانه ی به دوایدا ده گه ران گه رانه وه،
سه ره رای ئه وه ی باوه ری پێنه کرد و نه بوو به موسولمان
ئینجا ده بینین که سوراچه ویستویه تی خۆی به ته نها ئه و پاره یه به رته بۆ خۆی (واته
حوشتره کان) و که س له قه ومه که ی هاو به شی نه کات، بۆیه ئه و فێله ی له و که سه کرد که
هه والی بینینی محه مه د و هاوڕیکانی هێنا بوو، گوتی ئه وانه نین، به لکوو تۆ فلان و فلان
بینوه که دهرچوون بۆ ئه وه ی شتیکان لی ون بوه بیدۆزنه وه، ئینجا به دزییه وه دهرچوو بۆ ئه وه ی
هه چ که سێک له قه ومه که ی دوا که نه که ون
بێگومان سوراچه به وه ی که ویستی خۆی به ته نها قازانج له پاره که بکات، ئه مه ی شیرزگار بوونی
محه مه د و هاوه لانی ئاسانکرد. ئه گه ر ئه و فێله ی نه کردایه، چه ندین که سیت له قه ومه که ی
له گه لدا دهرده چوون، ئه وه ی شاره وه نییه که بزگار بوونی داواکراو له یه ک که س ئاسانتره، وه ک
له دوو یان سی یان چوار که س. یه کۆیک داواکراو یته ده توانیته به رگری له خۆی بکات به رانه ر
یه ک که س که ره تیکاته وه، به هیز یته یان به فێل یان به قسه یان به پاره، به تابه تی ئه گه ر
ئه و داواکاره یه کۆیک وه ک سوراچه یته، که له بهر خه لاته که چوو به دوایدا نه ک دوزمنایه تی،
ئینجا سوراچه که له محه مه د نزیک بوه وه پێی گوت: (قه ومه که ت خه لاتی بۆ ئه وه داناوه که
بتکوژیته یان به دیلت بگریته) بێگومان محه مه د له قسه کانیدا زانی، که سوراچه دوزمنی نییه،
به لکوو له پێناو پاره دا هاته وه
ئینجا با له بیرمان نه چیت، سوراچه خه لکه که ی په رشوبلاو کرده وه، له وه ی شدا نازانیته که زانی
پێگه یاندوون یان نا، تیریکی لی دهرچوو و له ناخدا پێی خۆش نه بوو، واته نه یویست زه ره ریان
لێدات، له بهر ئه وه ی ته نها ده به ویت له بهر خه لاته که بیانگریته یان بیانکوژیته، به و تیره ی که
حه زی نه کرد زه ره ریان پێی بگه یه زیت، به گه رانه وه و په رشوبلاوه پیکردنه وه ی خه لکه که ی که
هاتبوون بۆ گرتیان، کاریگه ری زۆری هه بوو له سه ریان، له بهر ئه وه ی زۆر باوه ریان پێی بوو، نه
وه ک به خت گرتنه وه به ته سبیحی لای شیعه کانی ئه مرۆمان، ئیمه ده بینین یه کۆیک نییه له و
شیعانه که نیازی کاریک یته ئیستخاره به ته سبیح نه کات، له وانه دا: له و کاره بینیت که پێشتر
ویستویه تی بکات، ئه گه ر گرینگیش بوو یته، ئه گه ر ئه وه ی ئیستخاره به ته سبیحی بۆ کردیت
به زامه ند نه بوو یته، هه ره وه ها خه لکی جاهیلیته له سویند خواردنی پیاوه کاند و بوون
ئه وه ی ناشاررته وه که سوراچه تیره که ی لی دهرچوو و پێی ناخۆش بوو، له هیمه تی دا و
له توندوتۆلی و ته ماعیدا و ئه و په رۆشییه ی نه هیشته، هه ر چه ند به پێچه وانه ی تیره دهرچوه که
موکور بوو له سه ر داواکه ی، به لام رازیکردنی له لایه ن داواکراوه کان و راگۆرینی بۆ لای خۆیان
ئاسان بوو، ئه وه ی له داواکه ی له محه مه د بۆ ئه وه ی نووسینیک بۆی بنووسیت
هه لده هینجیریت، له قسه ی محه مه د دهرده که ویت که پێی گوتوه: (چۆنه ئه گه ر باز نه کانی
کیسرا له ده ست بکه یته ئه ی سوراچه)، پێغه مبه ر په یمانی خۆشگوزه رانیی پێی دا، یان ئه و
چیزی ئه و پاره یه ی لا نه هیشته که بۆ کوشتن یان به دیلگرتنی محه مه د و هاوه لانی دایانابوو،
ئه و نووسراوه ی که محه مه د بۆ سوراچه نووسی، نووسینی دلنیاپی نه بوو وه ک هه ندیک
حیکایه تخوانان باسی ده که ن، به لکوو نووسراوی په یمان بوو بۆ پێدانی مادی وه ک له چیرۆکی
ئیسلا مبوونی سوراچه دا دهرده که ویت، که له پاش کردنه وه ی مه که که موسولمان بوه، چوو بۆ
لای پێغه مبه ری خودا که له جه عران (شوئینیکه له ئیوان تاپف و مه که که و له مه که که وه نزیکه)
بوو. پاش ئه وه ی له حه نین و تائف ته واو بوو. سوراچه گوتی: پێغه مبه ری خودا ده لیت:
به خیریته، له رۆژی په یمانی وه بر، داچه میم، سه رم دانه واند و سلاوم لیکرد. قسه ی: (رۆژی
په یمانی وه بر) به لگه ی راشکاوی ئه وه یه که نووسراوه که ی هیی دلنیاپی نه بوه به لکوو بۆ
به خشین و په یمانی مادی بوه، له کۆتاییی قسه کانی سوراچه دا هاته وه، ده لیت: گه رانه وه بۆ

لای قهومه کهم، سهده قه کهم برد بۆ لای پیغمبهر واته زه کاته کهی بردوه. ئەوهی ده بیینی که ئەم کۆ پرگه یه هیج بناغه یه کی نییه له قه رمووده که دا، له بهر ئەوهی زه کاتدان پاش سالتیک له موسولمانبوون ده درت، هیج مه عقولنییه سوراقه له رۆژی موسولمانبوونی زه کات بدات، یان پاش ئەوه به رۆژیک یان دوان، ئەو نه هاتبوو بۆ لای پیغمبهری خودا له جه عران جگه له وهی که نووسینه کهی پیشان بدات و لهو دهستکه وته (غنیمه) زۆرهی رۆژی حه نینی بداتی. ئەم نووسراوه به ته نها به سه بۆ رازیکردنی سوراقه که نه گه بیشت به محمه د، پاش رووخانی وره و نه مانی هیز و توانا و عه زیمه تی نه ییت، به هۆی ئاگاداربوون و په رشوبلاوی بیواه کانه وه، ئەگه ر ئەو نووسراوهی بۆ بنووسیت وازی لیده هینیت و ده گه ریته وه، کسرای دزی و بازه کانی کرده دهست، هیج سه رسورما تیک نامینیت ئەگه ر سوراقه بیینی له کاتی گه رانه وهیدا هاوریه کی خوشه ویستی محمه د ییت. ئەوهی به لگه ی ئەوه مان پی دەدات که سوراقه گه رانه ته وه و وه عدی شتی پی دراوه، له گه رانه وه دا به دواکه وتوانی پیغمبهر و ئەبووبه کر په شیمان ده کاته وه و ده گه رینیته وه و، هیج که سیک نابینیت و نه یگه ریته وه و پی نه ییت: کونوقوژینی ریتگه کهم کرد که سم نه بیینی. ئەگه ر سوراقه لهو کاته دا موسولمان بوو ییت و باوه ری به محمه د هینا ییت، هیج سه رمان له وه سور نه ده ما، ده مانگوت ئەوانه ده گه ریته وه که بۆ گرتنی هاتوون له بهر موسولمانبوونی

ئەگه ر بلینیت سوراقه له بهر ئەوه په شیمان بوه ته وه که ههر دوو دهستی ئەسه کانی تا زگی چوونه نێو زه وییه ره قه که وه، ده لیم: گه راند نه وهی خه لک له بهر ئەم په رجه نیشانه ی باوه ربوون به راست زانینیتی، باوه ربوون به و په رجوو، وا فه رز ده کات که موسولمانییت و خه لکه داواکه ره که بگه رینیته وه، به لام نیه گوتمان موسولمان نه بوه، به دارشتنیتی تر، ئەگه ر ئەو ئەم په رجه ی بیینیایه و باوه ری پی بکر دایه ده بویه بیوايه به موسولمان، به لام ئەو موسولمان نه بوو ئەگه ر بلینیت: ئەو پاره یی سوراقه ته ماحی تیکردبوو به کوشتن یان به دیلگرتنی پیغمبهری خودا و هاوریکانی دهستی ده که وت و له پاره خیرا به دهسته تاته وه کان بوو، محمه د په یمانی بازه کانی کسرای پیدا، چۆن شتی په کسه ری خیرای به دواکه وتوو گۆریوه ته وه؟ ده لیم: په کهم: پاش ئەوهی بیواه کانی دا به شکرد و نینجا تیره که لپی ده رجوو حه زیشی نه کرد، له عه زیمه ت و هیمه تی کهم کرده وه و دای له موکور بوون وته وژم و ته ماحی. دوهم: وای به دلدا هات که بۆ چوونه کهی محمه د له جیهاندا ده رده که ویت و ملی خه لک ده که ویته دهستی. بهم دوو کاریکه رییه سوراقه به دهسته تاتی خیراییو دواکه وتوو به جی هینیت

ئەگه ریکتی تر هیه، سوراقه له پاره یی پاشکه وته که وازی له محمه د نه هیناوه، به لکوو به پاره یی خیرایش به جی هینیته وه، له وانیه ته بووبه کر ملکه چ بوو ییت بۆ پاره ییدانی له وهی که هه لیگرتبوو له گه ل خۆیدا، له ئەسمای کچیته بووبه کره وه هاتوه، گوتووبه تی: کاتیک پیغمبهری خودا، له گه لته بووبه کردا ده رجوو، ئەبووبه کر هه موو پاره کانی له گه ل خۆیدا برد، پینج هه زار دره م یان شه ش هه زار له گه لیدا بوو. دوور نییه که ئەبووبه کر که بیینییتی سوراقه ته ماعی پاره یی هه په نه ک دوژمنایه تی، بۆیه پاره یی لهو دره هه مانه داوه تی و ته ماعی کوشته به لام هه والی که وتنی ئەسه کاه سوراقه و، رۆچوونی ههر دوو دهستی تا زگی لهو زه وییه ره قه دا، دوور نییه که سوراقه به خۆی هه لیه ستییت و دایناییت، بۆ ئەوهی به هانه یه ک ییت لای قوره ییش، ئەگه ر بزانی گه بیشتوه به محمه د و نه یکوشته وه. له وانیه بهم شیوه یه ییش زیاده رۆپی تیدا نه کردییت، به لام حیکایه تخوانان خستوویانه ته سه ری و زیاده ره وییان تیدا کرده. ئەوهی به لگه یه بۆ گۆرینی سوراقه بۆ هاوریی محمه د و به ستنی هاوپه یمانی له گه لیدا، ئەوهی له رۆژی به در به سه ر قوره ییشدا هینا. قوره ییش تۆله ی خوینی له گه ل کینانه ی قه ومی سوراقه دا هه بوو، کاتیک ویستیان ده ریچن بۆ ریزگارکردنی خه لکی تر له سوپاکه ی محمه د، ئەوه یان به یاد هاته وه که شه ر و دوژمنکاری له نێوان خویان و کینانه دا هه یه. گوتیان: ده ترسین له دواوه کینانه یین بۆمان، لهو ته له یه ی بۆی دانابوون، ده لیت: ئەو هۆکاری شکستیان بوه له رۆژی په دردا

قوره ییش ئەو ترسه ی له کینانه هه بوه، وای کرده له وه نزیک بینه وه بۆ ده رنه چوون بۆ شه ر دژی محمه د. سوراقه هات بۆ لایان که گه وره و ئەشرافی کینانه بوو پیی گوتن: من دراوسیتانم، ناهیلیم کینانه له دواوه شتیک بکات رقتان لی ییت له ویدا سوراقه به بیواه کانییه وه له قه ومی (بنی مدلج) له کینانه گه بیشتوه به قوره ییشه کان و ئالاکه ی هه لکردبوو، وای پیشاندا که له گه ل ئەواندا شه ر دژی محمه د و هاوریکانی ده کات.

کاتیک هر دو لا به يک گه‌بيستن، ده‌ستی به ده‌ست حارسى کورى هشام براى نه‌بى جه‌له‌وه بوو، ده‌ستی له ده‌ستی به‌ردا و زه‌فه‌رى پى هینا و هاوړتیانى دواى كهوتن و حارس خوى پيدا هه‌لواسى و گوتى: به خودا جگه له شه‌مشه‌مه كوږه‌ى په‌سرب كه‌س نايينم و سوراچه دای له سنگى و كهوت. له‌ويدانه‌بووجه‌هل كه شكسته‌كه‌ى بينى، گوتى: نه‌ى خه‌لكينه، هيچ گرينگى به په‌شيمانبوونه‌وه‌ى سوراچه مه‌دهن، نه‌و وه‌عد و په‌يمانى له‌گه‌ل محمه‌ددا هه‌بوه. کاتیک نه‌وانه‌ى له قوره‌يش مابوونه‌وه گه‌رانه‌وه مه‌ككه، سوراچه‌يان بينى گوتيان: له ريز دهرچوويت و شكستت پى هينانين. بنگومان سوراچه ره‌تيكرده‌وه و گوتى به خودا هيچ له‌و باره‌وه نازانم و باوه‌ريان پينه‌كرد. سوراچه به‌و كرده‌وه‌ى بوه هوځكارى شكستى قوره‌يش له روژى به‌دردا، به‌لام گيره‌وان ده‌لین نه‌وه‌ى نه‌م شته‌ى كرده ئيبليس بوه. نازانم بو ئيبليس كافره‌كان په‌شيمان بكاته‌وه بو نه‌وه‌ى موسولمان بيپاته‌وه و سه‌ريكه‌ويت. نه‌م رووداوه به‌لگه‌ى نه‌وه‌يه، كه سوراچه پيوه‌نديه‌كى به‌تینی هه‌بوه له‌گه‌ل محمه‌ددا، له‌و روژه‌وه‌ى كه نووسراوه‌كه‌ى بو نووسيوه، له‌و شوينه‌ى كه پى گه‌بيشت، كه له ريگه‌يدا بوو بو مه‌دينه

دریژه‌ى باسه‌كه

له كاتى ناوه‌ينانى ده‌سته‌وانه و بازنه‌كانى كيسرا، وا گونجاوه وه‌ك دريژدان به‌م بابته، باسى نه‌و تالانى و غه‌نيمانه بکه‌ين كه له كاتى داگيركردنى مه‌دائن له ديوه‌خانه‌كه‌ى كيسرا ده‌ستيان به‌سه‌ريدا گرت و هينايان بو مه‌دينه، له‌و غه‌نيمانه‌يش مستيله و ده‌سته‌وانه و بازنه‌كانى كيسرا بوون

سه‌عدى كورى نه‌بى وه‌فاس سالى 61 كوچى له كاتى خه‌لافه‌تى عومهرى كورى خه‌تاب، شارى ته‌يسه‌فونى گرت، كه له لايه‌ن عه‌ره‌به‌وه به مه‌دائين ناوده‌بريت، غه‌نيمه‌كان نيوران بو مه‌دينه، پاره‌يه‌كى زورى كيسراي تيدا بوو، له‌وانه‌يش هر دوو بازنه‌كه‌ى كيسرا و تاجه‌كه‌ى و جيگه و سيسه‌مه‌كه‌ى و، راخه‌ره‌كه‌يكه شه‌ست ده‌ست به شه‌ست ده‌ست به لولو و موروو و جه‌واهيرى ره‌نگاواره‌نگى گولى به‌هار چنرابوو، كيسرا له ديوه‌خانه‌كه‌ى رايده‌خست و له سه‌رى داده‌نيشت وده‌بخواره‌وه، له‌و كاتانه‌ى كه كاتى به‌هار و گول نه‌بريت. له‌گه‌ل غه‌نيمه‌كان سه‌بيه‌كانيش نيوران، كه كچانى كيسرا بوون، سى كچ بوون و به شيوه‌يه‌ك به زيو و جوانكارى و جه‌واهير رازنرابوونه‌وه كه له باسكردنياندا زمان نايه‌ته‌گو. عومهرى كورى خه‌تاب فه‌رمانى كرد نه‌و پاره‌يه‌ى هينابوويان بخريته سه‌حنه‌ى مزگه‌وته‌كه و دواتر به سه‌ر موسولماناندا دابه‌شى كرد. له‌ويدا بانگى سوراچه‌ى كرد و پى گوت، ده‌سته‌كانت به‌رزبكه‌ره‌وه، بازنه‌كانى كرده ده‌ستى و پى گوت: بلى سپاس بو خودا كه له كيسراي كورى هرمرى برده‌ته‌وه، كه ده‌يگوت من خوداى خه‌لكم، سوراچه له ده‌ستى كردن، عومهر به‌م قسه‌يه ده‌نگى به‌رزكرده‌وه. نينجا راخه‌ره‌كه‌ى پارچه‌پارچه كرد و دابه‌شى كرد به سه‌ر موسولماناندا، پارچه‌يه‌كى به‌ر عه‌لى كهوت و فروشتى به په‌نجا هه‌زار دينار، نينجا هر سى كچه‌كه‌ى كيسراشاى هينا، له نيو ده‌ستيدا وه‌ستاندن، كه سىكى بانگكرد كه هاواريان بو بازار په‌يداكردنيان بكات و روپوشه‌كانيان له سه‌ر ده‌موچاويان لاده‌ن، بو نه‌وه‌ى موسولمانان موزايه‌ده‌يان له سه‌ريكه‌ن. كچه‌كانيش لابردي سهرپوش وروپوشه‌كانيان ره‌تكرده‌وه و به‌ده‌ست و چه‌پاله له سنگى بانگه‌ره‌كه‌يان ده‌دا، عومهر تووره بوو، ويستى به قامچى لپان بدات، له‌وكاته‌دا نه‌وان ده‌گريان، عه‌لى پى گوت: له سه‌رخوبه، نه‌ى نه‌ميرى باوه‌رداران، گويم له پيغه‌مبه‌رى خودا بوو گوتى: به‌زه‌بيتان به خانه‌دانى قه‌وميكدا بيته‌وه، كه نووشى ته‌نگوچه‌له‌مه بيت و، به ده‌وله‌مه‌ندي قه‌وميكدا كه فه‌قير بوويت، نينجا عومهر تووره‌بييه‌كه‌ى نيشته‌وه، عه‌لى پى گوت: كچانى پاشا وه‌ك كچانى بازار مامه‌له‌يان له‌گه‌لدا ناكريت، عومهر پى گوت: چ ريگه‌يه‌ك له مامه‌له‌كردن له‌گه‌لپاندا بگرينه به‌ر؟ گوتى: هه‌لده‌گيرن، نرخيان هر چه‌نديك بيت هر كه‌سيك بيه‌ويت بيانبات. عه‌لى بردنى و، په‌كيكى دا به عه‌بدوللاى كورى عومهر و، سالمى كورى لپى له‌دايكبوو، نه‌وى تريانى دابه‌ محمه‌د كورينه‌بوويه‌كر، قاسمى كورى لپى له‌دايكبوو، سيپه‌مى دا به حوسه‌پنى كورى و عه‌لى كورى لپى له‌دايكبوو، كه نازناوى زه‌ينه‌لعابدين بوو نه‌م رووداوه، واته مامه‌له‌ى عومهر بو كچه‌كانى كيسرا به‌م مامه‌له‌ تونده‌وه و، پشتگيريكردنى عه‌لى بويان، نه‌و پالنه‌ره‌يه كه هه‌ستى شيغه‌گه‌ريتي بو عه‌لى و منداله‌كانى له ويژدانى نه‌واندا جو شده‌خواته‌وه، فارسه ژيركه‌وتوه‌كان كه مولكوماليان برا، سنگيان پر له رقوكينه بوو له سه‌ره‌تاي ئيسلامدا و دليان پر بوو له‌بوغز دژى عه‌ره‌ب، كه تالاي نه‌و رابوونه عه‌ره‌بيه ئيسلاميه‌يان هه‌لكردبوو، هه‌روه‌ها دژى نه‌وانه‌ى كه سويا زه‌به‌لاحه‌كه‌يان، ولاتى فارسيان له

سه‌روهه بۆ خوارهوه داگیرکرد

ئینجا به ناچاری بوون به موسولمان و ئیشیان له سه‌ر ئه‌وه کرد، که چی مولکی کيسرايه له رېگه‌ی ئایینه‌وه بگه‌رینه‌وه و، وایان پيشاندا که عه‌لی و کوره‌کانیان خۆشده‌وێت و ئه‌وانه‌ی له پشنتی حسین و هک زه‌ینه‌لعابده‌ین، که له دایکه‌وه ده‌گه‌رینه‌وه بۆ کيسراي پاشاي فارس، ئه‌وه‌ی یارمه‌تییان ده‌دات ڕووکه‌شی ئه‌م ئایه‌ته‌یه: {قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى} [الشوری: 23]. واته: بلی من هیچ شتیکم له ئیوه ناوێت جگه له خۆشوێستی خزمه نزیکه‌کان. ئه‌م ئایه‌ته‌مان پێشتر له سه‌ر خیلافه‌ت باسکرد

ئه‌مه بناغه‌ی بیری شیعه‌گه‌رییه، ئینجا ئه‌م بیره فراوان بوو و به‌ ڕویشنتی کات و زه‌مانه و لقوپیوی لێ بوه‌وه. موسولمانان دابه‌شبوون و تیم و ئایه‌فه‌ی جیاوازیان لێ بوه‌وه، که دژ به‌یه‌کن و شه‌ری په‌کتر ده‌که‌ن

گوتمان بیری شیعه‌گه‌ری بۆ عه‌لی و کورانی وه‌ک سه‌رچاوه‌ی له نه‌ته‌وه‌ی فارسه‌وه ده‌گه‌رینه‌وه، به‌لام ڕوڤۆشه ئایینییه‌که‌ی عه‌ره‌بیشی وروژاندوه، فیلان لیکراوه و بوون به‌م مه‌زه‌به‌ تا به‌شبه‌ش بوون، هه‌ر چه‌ند کات یروات ئه‌وه‌نده زیاتر دابه‌ش ده‌بن، سیاسه‌ت چیلکه‌و‌داری ئاگرکه‌وته‌وه‌ی بوو و، بوه هۆی دابه‌شبوون و به‌شبه‌شبوونیان، ته‌نانه‌ت گه‌رانه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی محمه‌د که ره‌تیکردوه‌ته‌وه، ئاگاداری کردنه‌وه که تووشی چی ده‌بن، پێی گوتن: (لا تَرْجِعُوا بَعْدِي كُفَّارًا يَحْرِبُ بَعْضُكُمْ رِقَابَ بَعْضٍ). واته: پاش من نه‌به‌ بیاوه‌ر و هه‌ریه‌که‌تان له‌ملی ئه‌ویتر بدات

بێگومان ئه‌م ته‌له‌به‌ی فارس سه‌رکه‌وت. ئه‌و عه‌ره‌بانه‌ی ئالای رابوونیان هه‌لکرد و دابه‌شکرد، توانییان ئه‌و په‌یمان به‌رایه‌تی ئایینییه هه‌لبه‌شه‌شینه‌وه، که محمه‌د له ئیوان موسولماناندا به‌ستی، که وای لیکردبوون په‌کده‌ست بن دژ به‌ خه‌لکی تر. دارمانی ده‌وله‌تی ئه‌مه‌وی په‌کیکه له کاریگه‌رییه‌کانی ئه‌م بیره، ئه‌و ولاته عه‌ره‌بیه‌ی ڕووته که به‌ سوپاکه‌یان چه‌ندین شوینیان گرت له خۆره‌لات و خۆرئاوا. به‌ ڕووخانی ئه‌م ولاتانه، عه‌جم له عه‌ره‌بی برده‌وه، ئه‌گه‌ر هه‌ندیک له‌و کاریگه‌ری و شه‌رخوازییه‌ی له لایه‌ن خه‌لیفه‌ی عه‌باسی ئه‌بووجه‌فه‌ری مه‌نسور به‌ کوشنتی ئه‌بی موسلیحی خوراسانی و، کوره‌زاکه‌ی هاروون ره‌شید و له‌ناو‌بردنی به‌رمه‌کیه‌کان، کو‌تایی نه‌هاتبایه. کورته‌ی باسه‌که: ئیمه ئه‌گه‌ر بیری شیعه‌گه‌ری نه‌بوايه ئیستا له‌م ڕوژدا له ولاتی ئیران، ولاتیکی عه‌ره‌بی و ئومه‌تی عه‌ره‌بی نه‌ییت هیچ ولاتیکی ترمان نه‌بینی، تا ئیستا کورانی ئیران و ته‌ماشای ولاتی عیراق ده‌که‌ن که لێیان دزراوه و ئه‌تک کراوه، ئه‌مه‌یش پاشماوه‌ی دیوه‌خانه‌که‌یه له خۆره‌لاتی به‌غدا تا ئیستا ماوه و چاویان له‌سه‌ره و ڕقوکیه‌یان به‌ ده‌وریدا خول ده‌خواته‌وه. ئیمه به‌روونی‌فارس ده‌بینین که خۆیان به‌ په‌رده‌ی شیعه‌گه‌ری عه‌لی و کورانی داده‌پۆشن، له‌عنه‌ت له عومه‌ری کوری خه‌تاب ده‌که‌ن، که له پیاوه‌ دیاره‌کانی رابوونی عه‌ره‌بی ئیسلامیه‌ی، ڕقیکی له‌ راده‌به‌ده‌ریان لێه‌تی و به‌ که‌ری عه‌مامه‌دار دروستی ده‌که‌ن و به‌ قامچی لێی ده‌ده‌ن و جوینی پێی ده‌ده‌ن، وه‌ک شیعه له هه‌ندیک جه‌زنی مه‌زه‌به‌یان دا ده‌یکه‌ن. هیچ سه‌رمان سور نامی‌ت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له سه‌ر ده‌ستی عومه‌ری کوری خه‌تاب ده‌وله‌تی فارس ڕووخا، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی عومه‌ری کوری خه‌تاب ئه‌و مامه‌له تونده‌ی له‌گه‌ل کچه‌کانی کيسراي کردوه، به‌لام سه‌رسورمانی گه‌وره‌مان له‌وه‌دایه، که عه‌ره‌بیش ئه‌م کاره نه‌خواراوه ده‌کات، که‌س دلی پێخۆش ناییت جگه له‌وانه‌ی له پله‌ی خواره‌وه‌ی پیر له هه‌مه‌جیه‌تدا بن وه‌یچی تر، ته‌ماشای مه‌زه‌به‌ و ئایینه‌کان بکه‌ چۆن خه‌لک داده‌رزینی‌ت، وه‌ک ئه‌وه‌ی له دایکان ده‌کات، که له سیفه‌تیه‌م‌ووناسا بی‌ت و له‌ویش ناشرینتر به‌فتار بکات

ئینجا عومه‌ری کوری خه‌تاب که خراپه‌ی له‌گه‌ل کچه‌کانی کيسراي کردوه و به‌قسه‌وه یره‌فتاریش له‌گه‌لیاندا توند بوه، هه‌روه‌ها خراپیی بۆ عه‌ره‌بیش کردوه به‌ دابه‌شکردنی ئه‌و غه‌نیمه‌تانه له‌ئیوان موسولماناندا و ئه‌وانی هه‌لیوه‌شاندوه‌ته‌وه، ده‌بوايه پارێزگاری له تاجی کيسرا و پشنتوین و ڕاخه‌ره‌که‌ی بکرايه، تا لای عه‌ره‌ب بمی‌نینه‌وه و بی‌ته په‌کیک له شانازییه‌کانی میژووی عه‌ره‌ب، به‌لام عومه‌ر به‌ فرۆشنتی کچه‌کان و دابه‌شکردنی غه‌نیمه‌ته‌کان، وه‌ک قوتابیه‌کی محمه‌د خۆی ده‌رخست، هه‌ر محمه‌د بوو، رېگه‌ی دا له شه‌ره‌کانیدا کچان سه‌بی بکری‌ن و وای لێ کردن وه‌ک کوپله بن له پاش سه‌بیکردنیان، ئه‌گه‌ر ویستی‌تی چوه به‌ لایاندا و ئه‌گه‌ریش نه‌بویستنايه ده‌یفروشتن، ئه‌و بوو که غه‌نیمه‌ی حه‌لال کرد و فه‌رزی کرد به‌سه‌ریاندا دابه‌ش بکری‌ت، پاش ئه‌وه‌ی پینج په‌کی بۆ خودا و پینجه‌مبه‌ر بیات، ئه‌گه‌ر عه‌لی له

سەر ئەو كارە لۆمەى عومەرى نەكردايە و ئەگەر ئەو لە شوپن عومەر بوايە جگە لەو كارو
 ٲرەفتارەى عومەر هيچى ترى نەدەكرد
 بەلام توورەبوونى عومەر لە كچەكانى كيسرا، لەو كاتەدا كە ٲرووٲوشەكانيان لانەبرد و، ويستى
 بە قامچى لٲيان بدات، كارٲكى باش نەبوە، لەبەر ئەوەى ژنى نازاد ئەگەر كچى پاشا بٲت يان
 كچى بازارى، پاش ئەوەى باش بٲت وەك خەلكە گشتيپەكەى ئومەتى لٲدٲت، وەك ھەر
 كالايەكى تر دەفرۆشٲت و لەوٲدا بە قامچيلٲدانيان كارٲكى زۆر گەورە نيبە

(33)

محەمەد لە مەدينە

ھەر كەسٲك لە مەدينە دەربچٲت و مەبەستى مەككە بٲت، لە لای چەپيپەوہ گونديك دەبينٲت
 نزيكەى دوو ميل لە مەدينەوہ دوورە (ميل لە زاراوہى ئەو كاتانەدا نزيكەى نيو ميل لە ميلى
 ئينگليزى زياترە) بەو گوندە دەلٲن (قباە). شوپنى نيشتەجٲى بەنى عەمرو كورى عەونە،
 يەكٲك لە زگەكانى واتە بەشٲك لە خزمەكانى لە دايكەوہ ھاتووى ئەوس بوون، لەو كاتەدا
 شٲخەكەيان كەلسووم كورى ئەلھەدم بوو

ٲٲبەرەكەى لەگەل محەمەد و ئەبووبەكر لەو شەوہى كە لە ئەشكەوتەكە دەرچوون و ئەويش
 دەرچوو و، بردنى بۆ (قباە) - وەك ئبين ئيسحاق دەلٲت- پاش تەواوبوونى دوانزە شەوى
 مانگى ٲرەبيعولئەوہل لە ٲرۆژى دووشەم و، لە كاتى خۆرئاوادا گەيبشتن. كۆچكردنيان لە
 ئەشكەوتى (ثور) شەوى ٲرۆژى دووشەم بوو ديسان، وەك لە ھەندٲك گٲرانەوہدا ھاتوہ، واتە
 مانەوہيان لە ٲٲگە ھەشت ٲرۆژ بوہ. ئەمەيش ئەوہ نيشان دەدات، بە توندى و بەردەوام و
 خٲرايى ٲٲيان كردوہ، لەبەر ئەوەى ٲٲگەى مەدينە دە قوئاغە، ئەوان بە ھەشت قوئاغ ٲٲويانە،
 لەگەل ئەوەى ٲٲبەرەكە لە كورٲە ٲٲگەوہ نەبیردوون، بەلكوو لە كەنارەكانەوہ بردوونى، وەك
 حيكايەتخوانان باسى دەكەن

ئبين ئيسحاق دەلٲت: ٲٲغەمبەرى خودا لای كەلسووم كورى ئەلھەدم داہەزى، براى بەنى
 عەمرو كورى عوفە، ٲرۆژانى دووشەم و سٲٲشەم و چوارشەم و ٲٲنجشەم لە (قباە) مايەوہ.
 ٲرۆژى ھەينى سوار بوو بەرەو مەدينە. لەگەل ئەوەى لای كەلسووم كورى ئەلھەدم بوو، لەو
 كاتەى لە (قباە) مايەوہ، بەلام ھەر كاتٲك قسەى لەگەل خەلكەكەدا بكردايە، لە مالى سەعد
 كورى خەسيميە دادەنيشت، لەبەر ئەوەى ٲرەبەنى بوہ و كەسى نەبوہ و، مالاكەى بە مالى
 ٲرەبەنيپەكان ناسرا بوو

ٲٲشتر باسى ئەوہمان كرد چوون لە (قباە)وہ ٲرؤبشت بۆ مەدينە، باسى چوٲٲٲى چۆكدانى
 حوشترەكەمان كرد، لە شوپنٲك لە شوپنەكانى بەنى نەجار، لای دەرگاى ئەبوونەيووبى
 ئەنسارى. لە نووسٲٲٲكدا بە ناوئيشانى (وتنەكانى وەحى) لەوٲدا بيپينە، ھيچ ٲٲويست بە
 دووبارەكردنەوہى ناكات

كاتٲك حوشترەكەى دانبشتەوہ لە چۆلايپپەكەى ئەبوونەيووبى ئەنسارى، ناوى خاليد كورى
 زەيدى خەزرجى بوو، لەوٲدا داہەزى و فەرمانى كرد كە حوشترەكەى ٲرابگرن و
 ٲٲداويستپپەكانى ھەلبگرن، ئەبوونەيووب بارەكەى ھەلگرت و لە مالاكەى دانا، ئينجا گوتى:
 كام مالى كەسەكەمان نزيكە (مەبەستى خەلكى ئەو كۆلانە بوہ لە بەنى نەجار) ئەبوونەيووب
 گوتى: ئەمە مالاكەمە و ھەگبەكەتم لەوٲ داناوہ، گوتى خەلك لەگەل بارى خۆيداىە، ئەم
 قسەيەى كردە پەندٲك، ئينجا بە ئەبوونەيووبى گوت: ٲرؤ شوپنى نيشتەجٲى و پشوودانمان
 ئامادە بكە، ئەويش ٲرؤبشت و ئامادەى كرد، ھاتەوہ و گوتى: ئەى ٲٲغەمبەرى خودا شوپنەكەم
 ئامادە كردوہ، لە سەر بەرەكەتى خودا ھەلسە، ئەويش لەگەل زەيدى كورى حارسە چوون بۆ
 ئەوٲ

لە مالى ئەبوونەيووب مايەوہ، تا مزگەوت و ھەندٲك مالى دروست كرد، لە بنياتنانى ئەوہدا لە
 مانگى ٲرەبيعى يەكەمەوہ، ئەو مانگەى كە گەيبشتە ئەوٲ تا مانگى سەفەرى سالى
 داھاتوودا، واتە دوانزە مانگ، لە لايەكى ترەوہ دەلٲن: حەوت مانگ لە مالى ئەبوونەيووب
 ماوہتەوہ

ئبين ئيسحاق قسەى لە سەر ئەبوونەيووب كردوہ، دەلٲت، گوتوويەتى: كاتٲك ٲٲغەمبەرى خودا
 لای من داہەزى، لە خوار مالاكەمەوہ داہەزى و نيشتەجٲى بوو و من و دايكى ئەبووبيش لە

سەرەو، يېم گوت: ئەي يېغەمبەرى خودا، بە سەرى باوک و دايکەم، مەن يېم خۇش نىيە لە سەرۋى تۆۋە مەن و تۇيۇش لە خوار مەنەۋە بىت، تۆ يرو سەرەۋە و ئېمە دېنە خوارەۋە... گوتى: لە مالاكەمدا يېغەمبەرى خودا لە خوارەۋە بوو، ئېمە لە سەرەۋە بوو، كوپكەم (كوپى ئاوخواردنەۋە) ھەبوو شكا، مەن و دايكى ئەيووب ھەلساين جاجمېكمان ھەبوو، بىردمان ھىچ يېخەۋېكمان نەبوو خۇمانى پى داپۇشەين، بۇ ئەۋەى ئاۋەكە وشك بىكەنەۋە نەۋەك دلۇپەى بىكەۋېتە سەر يېغەمبەرى خودا و ئازارى بىت. گوتى: خۇراكى ئىۋارەمان بۇ ئامادە دەكرد و بۇمان دەنارد، چەندى بۇمان لە خۇراكەكەى بەھاتايەتەۋە ئېمە تەپەموممان بە پاشماۋەكەى دەكرد، بەۋ واتاپەى، ئەۋەى لە خواردەكەى دەماپەۋە دەمانخوارد، بەلى بۇ بەرەكەت ۋەرگرتن لەۋەمان دەخوارد. جارىكىان خواردەمان بۇ نارد كە پياز و سىرى تېدا بوو، يېغەمبەرى خودا ناردىيەۋە و ھىچ جېۋشۋېنى دەستى پتۋە نەبوو كە خواردېتې، گوتى: بە ترس و دلتنەنگىيەۋە چوم بۇ لاي، گوتە: ئەي يېغەمبەرى خودا بە سەرى باوک و دايكەم، خواردەكەت نەخوارد و ناردتەۋە، ھىچ جى دەستت پتۋەى ديار نەبوو، ناردتەۋە بۇمان، تا مەن و دايكى ئەيووب لە شۋېن دەستەكەت بۇ بەرەكەت ۋەرگرتن تەپەموممان پى بىكردايە، گوتى: مەن بۇنى ئەۋ گىايەم لېى كرد، مەن پىاۋېكەم ھەز لەۋە ناكەم، بەلام ئېۋە بىخۇن. گوتى: خواردەمان و ئىتر لەۋ گىايەمان نەكردە خواردەكەمانەۋە

لە گىرانەۋەپەكى بە دەر لە ئىبن ئىسحاقدا ھاتەۋە، لە ئەبوۋئەيوۋبەۋە دەلېت: جارىك دەپارامەۋە لە يېغەمبەر تا ھاتە سەرەۋە. لە سىرەى ھەلەبىدا ھاتەۋە: كاتېك لە مالى ئەبوۋئەيوۋب دابەزى، پىسايىيەكەى سەعدى كورى عبادە و زىراى ئەسەد كورى زارە، ھەموو شەۋېك دەھات بە سەرىدا. گوتى: ئاۋەرۋەكەى سەعدى كورى عبادە بە مالى ژنەكانىدا سۋورى دەخواردەۋە و ئىنجا دەھات بۇ ئەۋى، ۋا ھاتەۋە: تەشربى سەعدى كورى عبادە لەگەل ئاۋەرۋەكەى دەھات بە سەر يېغەمبەردا، كە ھەمىشە گوشت و نان و ماسىيان دەخوارد، كە لە رۇندا لىيان دەنا يان لەگەل ھەنگۈبىدا دەيانخوارد. خواردەكەى بە تاموچىزەۋە ھەموو رۇژېك لەگەلېدا بوە و ھەر رۇژە و لاي ژېكى بوە. گوتى: ئەۋ لە مالى ئەبوۋئەيوۋب بوو، خۇراكى لاي خەلكى ترەۋە بۇ دەھات، ۋا ھاتەۋە: ھىچ شەۋېك نەبوو سى و چوار كەس لاي دەرگاگەى يېغەمبەرى خودا نەۋەستا بن و خۇراكىان پى نەپىت، بە رىز ھەر جارە و بەكېك خۇراكى بۇ دەھىنا، تا لە مالى ئەبوۋئەيوۋب دەرچوو. لە قسەپەكى تردا ۋا لە بەنى نەجار ھاتەۋە، كە بە رىز يەك لە دواى يەك خۇراك بۇ مەقامى يېغەمبەر، ۋاتە شۋېنى نىشتەجېكەى لە مالى ئەبوۋئەيوۋب دەبرد، گوتى: بەكەم خۇراك كە بۇ ھاتىت لە مالى ئەبوۋئەيوۋب قىسەى دايكى زەيدى كورى سابت بوو لە زەيدى كورى سابتەۋە، يەكەم خەلات كە چوۋېت بۇ يېغەمبەرى خودا لە مالى ئەبوۋئەيوۋب، قىسەپەك خۇراك بوو كە دايكەم بە مندا ناردى بۇ. كە تەشربى نان و رۇن و ماست بوو، خىستەم بەر دەستى و گوتە: ئەي يېغەمبەرى خودا، دايكەم ئەم قىسەى ناردەۋە، پى گوتە: خودا بىپارېزىت و بانگى ھاورېكانى كردە لەگەلېدا بىخۇن. زەيد دەلېت: نەمگەراندەۋە تا قاپەكەى سەعد كورى عبادەى بۇ ھات، كە تەشرب و گوشت بوو (ئېسك و گوشتى پتۋە بوو.)

بنياتنانى مزگەوت

يەكەمىن كارى پاش ھاتنى يېغەمبەر بۇ مەدېنە بنياتنانى مزگەوتېك بوو، مزگەوت ۋەك ئەمرو نەبوو كە بە تەنھا شۋېنى عبادەت بىت، بەلكو شۋېنى ھەموو شتېك بوو، كە پتۋەندى بە بانگەشەۋە ھەبىت بۇ ئىسلام و ھەر شتېك زەمىنەسازى بىكات بۇ رەخساندى رېگەى رابوۋنى ئىسلام. ھەر ۋەك چۇن يېغەمبەر پىنج فەرزە نوپۇزى بە موسولمانان دەكرد تپى دا، ھەرۋەھا ھەر كاتېك پىۋىست بواپە و شتېك پروى دابا و پىۋىست بواپە، دەھات و خەلكەكەى تېدا كۇ دەكردەۋە، گوتارى بۇ دەدان، ئەمە جگە لە رۇژى ھەينى كە رۇژى كۇبوۋنەۋەى گىشتىيە، پىشنىۋېزى بۇ دەكردن و گوتارى بۇ دەدان، بەۋ پىيەى كە پىۋىست بىت، مزگەوت بوە ھۇلى گوتاردان لە كۇبوۋنەۋە گىشتىيەكاندا

ھەرۋەھا تپى دا دادەنىشن بۇ دادوۋەرى و پىراردان لە سەر ناكۇكى و دزايەتپى نىۋان موسولمانان حوكم دەدات، خەلكى ناكۇك پروى تى دەكەن بۇ ئەۋەى دادوۋەرىيان لە نىۋاناندا بىكات، مزگەوت بەۋ شىۋەپەى ۋەك ئەمرو ئەۋ دەزگايە ھەپە و پى دەگوتىت خانەى داد و دادوۋەرى بوە

ھەر لە مزگەوت پىكھاتەى سوپايى ۋاتە سىرپەكانى رېك خىستەۋە و شاندىكانى ناردەۋە و

لیواکانی ریک خستوه و فهزماڼه وای بو داناون، بهو پییه بوته خانه ی ئیمارهت. غنیمه و دیلهکان و سه بیهکانی هیناوه بو مزگهوت و دابهشی کردوون به سهریاند، پاش نهوه ی پینج یهکی بو خودا و پیغمبر لپی بردوه، بهو پییه بیت، مولگه و سهر بازگه ی عهسکه رییش بوه. سیغه تیکی تریشی هه بو، نهویش خه لکی بیده رامهت و هه زاری له موسولمان و بی شوین تپدا نیشته چی کردوه، بویه وهک په ناگه ی هه زار و که مده رامهتان بوه و له ویشدا دانیشته و قسه ی بو کردوون و قسه یان بو کردوه. وهک هاوه لانیشی له وی داده نیشتن نهویش له گه لیاندا داده نیشتن، وهک یانه یهک مامه له له گه ل مزگهوتدا کراوه. پاره ی سه ده قه و خیر له ویدا کو ده کرایه وه و داده نرا، نه گه ر پاره ی کاشیش بوايه، بهم پییه (بیت المال) بوه. هه روه ها له ویدا نهوه ده نووسرا، که له وه حییه وه داده بهزی و نووسراوی بو پاشا و خه لکی تری ده نارد، بویه نهوی دیوه خانی نامه نارنیش بو، له ویدا کاری سزادان واته (حد) وهک جه لده و یرین و ره جمکردن کراوه، وهک له باسی ره جمکردنی غامدیه ده رکهوت که دانی به زینای خویدا نا، ئین قه ییم گوتی، نهوه پیش به لگه ی نهوه یه که له شوینی نوژ سزای حد جینه چی بکرت، بهو پییه شوینی سزادانیشه، له ویدا داده نیشیت بو پیشوازی له شانده کان و خه لاتهکانی وهرده گرت و ده به خشی، بهم پییه شوینی جینشینی پاشایه تیش بوه. کورتیه که ی، وهک ئیستا باسما کرد، شوینی نوژ و هه موو شتیک پیوه ندیی به بانگه شه وه بوو بیت و ریخوشکه ر بیت بو رابوون له ویدا بوه

مزگهوت بو نه م نامانجان به رده وام بوو له سه رده می خه لیفهکانی راشدینیشدا، ئینجا کاری ریک خستنی حکومه تی ئیسلام ورده ورده فراوان بوو، تا له مزگهوت جیا کرایه وه، خه لک نایه ن بو مزگهوت بو نوژ نه بیت، وهک نه م زه مانه ی خو منانی لی هات، ته نانهت ژماره یان زور که م بوته وه، تا گه ییشته وه ته پینج له سه د، له باره ی هوکاری نهوه وه لهو شوینه ی له سه ر عیادهت له ئاینی ئیسلامدا نهوه پیش ده نیووسین

محهمه د مزگهوت ته که ی لهو شوینه بنیات نا، که حوشتره که ی لهوی پال کهوت، جیگه ی چوکدانه که ی بوو به شوینی ده رگای مزگهوت ته که، نهو شوینه ی که تپی دا پال کهوت میربه د (واته نهو شوینه ی که خورما ی تپدا وشک ده که نهوه) بوو، هیی دوو میرد مندالی هه تیوی به نی نه جار بوو، ناویان سه هل و سه هیل کورانی عه مرو بوون، وهک ئین ئیسحاق ده لیت؛ لای مه عازی کوری عه فرا بوون، به لام وهک خه لکی تر ده لپن؛ لای نه سه عد کوری زه راره یان نه بووئه یووب بوون

باسیان له وه کرده که پیغمبر ی خودا پرسیا ری کرده نهو شوینه (مربده هیی کییه؟ مه عازی کوری عه فرا گوتوویه تی: نه ی پیغمبر ی خودا هیی سه هل و سه هیل کورانی عه مروه و هه تیون و لای منن و به وه رازییان ده که م و، من به خپویان ده که م. پیغمبر ی خودا رازی نه بوو بیات به نرخی خو ی نه بیت، بویه به ده دینار کپی و نه بوو به کر پاره که ی دا لهو زه وییه دا گو ری جاهیلی هه بوو، فهزما نی کرد ده ربه تیرین ئیسکهکانیان فری بدن، له گیرانه وه یه کدا، فهزما نی کرد ئیسکهکان له ناو بهرن. له گیرانه وه یه کی تردا: له شوینی مزگهوت ته که دارخورما و چالوچول و گو ری موشریکهکان هه بو، پیغمبر فهزما نی کرده، گو ره کان ده ره تیراون و چالوچولییه که یان ریک کرده ته وه و دارخورماکانیان یریه ته وه. لهو شوینه (مربده) ناویکی وه ستاو هه بوو، ریگه یان بو کرده ته وه و رویشته وه، نهو ناوه ی که له زه وییه وه ده رده چیت کو ده بیته وه

ده لپن: ئینجا پیغمبر ی خودا فهزما نی کرده، که قور بگر نه وه و مزگهوت ته که ی بنیات ناوه، نهوه ی باسیان کرد لپره دا که پیغمبر ی خودا مزگهوت ته که ی بنیات ناوه و به ردیکی له قوری دیواره که ی داناوه و فهزما نی به نه بوو به کر کرده به ردیک له ته نیشته به رده که ی نهو دابنیت و ئینجا فهزما نی به عومه ر و ئینجا عوسما ن کرده به رد دابنیت وهک ناماز هدان به خه لیفهکانی دوا ی خو ی. پیشتر نه م هه واله رهت کرایه وه لهو شوینه ی له ژیر ناو نیشانی (نایا محهمه د که سی بو خیلافهت دیاری کرده؟) له ویدا نه ممان نووسی، ته ماشای بکه له سیره ی حه له بیدا هاتوه: سی ده ست به به رد به رزی کرده وه، ئینجا به قور و هه ر دوو لای ده رگا که ی به به رد چنی و سه قفه که ی به دار و، ستونهکانی به دار خورما دانا، له قسه یه کی تردا شوورا که ی به قه دی دارخورما کرده، گوتی درژیی دیواره که ی به قه د بالاپه ک بوه. له (شه ر کوری حوشب) هوه، گوتوویه تی: کاتیک پیغمبر ی خودا ویستی مزگهوت بنیات بنیت، گوتی: عه رشیکم بو دروست بکه ن وهک جیگه که ی مووسا له دار و ته خته و به رزییه که ی (لپره دا

گوتوویه تی سبیره که ی (وهك سبیره که ی مووسا و کاره که خبراتر بکن، گوتیان: سبیره چیه؟ گوتی: واته به رزیه که ی نه گهر هه لیسیت سهری بدات له سه قفه که. له گیرانه وه یه کی تر دا: کاتیک پیغه مبهری خودا ویستی مزگه وت دروست بکات، گوتوویه تی: پینان گوتوم عهرشیک ی وهک نه وه ی براکت مووسا دروست بکه، نه گهر حه وت ده ست دربزی نه بیت به ره و ناسمان، مه رازنه وه

ده بیت نه م گیرانه وه یه له راستی نزدیکتر بیت له وه ی پیشه وه ی، که ده لیت هه لیسیت، سهرت بدات له سه قفه که ی، له بهر نه وه ی پیغه مبهر دواک نه وه مینه ریک ی دروست کرد، سی پله بوو، کاتیک هه لده ستا سهری ده یدا به سه قفه که دا، که له سهر مینه ره که راست بیته وه بو! گوتار، چون هه لده سی

گوتی قیله ی مزگه وته که م به ره و (بیت المقدس) کرد و سی ده رگای بو دروست کرد، ده رگایه ک له دواوه، ده رگایه ک پیی ده گوترا ده رگای عاتیکه و به ده رگای ره حمه تیش ناو نرا، ده رگایه ک که ئیستا پیی ده لئن ده رگای جبریل و، پیغه مبهر له وئوه ده چوه ژووره وه و پینان ده گوت ده رگای عوسمان، له بهر نه وه ی له پشت ماله که ی عوسمان بوه

هیچ سهرچاوه یه کم نه دوزیه وه له و کتبانه ی له بهر ده ستمدان بو زانینی دربزی و پانیی مزگه وته که و بو پیگه و کوله که کانی چند دربزی بوون، له و کاته ی بنیاتی ناوه و چند پان بوه و ژماره یان چند بوه؟ بیگومان نه نسا و کوجبه رانی موسولمان له و کاته دا که مزگه وته که یان دروست کردوه، به سهدان که س بوون، بو نه وه ی مزگه وته که بیبا بکرت، ده بیت له هه زار مه تر دوو جا که متر نه بیت، نه گهر وا دابنیین وا بوه، نابیت دربزی له نزدیکه سیوپینج مه تر و پانییه که ی له سی مه تر که متر بووینت. ئینجا له (زاد المعاد) ی ئین قه ییم دا لئدوانیکم خوینده وه، له سهر دربزی و پانیی مزگه وته که، گوتوویه تی: دربزییه که ی له پاش قیله وه بوه تا سه ت ده ست، ههر دوو لایشی وهک دربزی نه وه بوه پان که متر. نه مه ییش له وه ی ئیمه وه نزدیکه که به شیمان و خه ملاندن باسمان کرد، سه ت بال نزدیکه سیوپینج مه تره. گوتیان: پیغه مبهر پاش شه وی خه بیهر له سالی حه وته می کوجیدا مزگه وته که ی فراوان کردوه ته وه، ههروه ها باسیان له وه کردوه، که خه لک زور بوون، گوتیان: نه ی پیغه مبهری خودا نه گهر زیاتر فراوانی بکه ین، نه ویش کردی، حه له بی ده لیت: له وانیه فراوانیه که ی نه و زه وییه بیت له ته نیشت مزگه وته که که عوسمان له هه ندیک نه نسا به ده هه زار ده ره م کری، ده لیت ئینجا عوسمان هات بو لای پیغه مبهر و پیی گوت: نه ی پیغه مبهری خودا، نه و پارچه یه م لی ده کرت که له نه نسا ره کان کریم؟ به خانوویه ک له به هشت لپی کری و مزگه وته که ی پی فراوان کرد گوتیان سه قفه که ی له دار بوه و قوری زوری به سهره وه نه بوه، که باران ده باری ناو داده به زی و دلویه ده کرد و مزگه وته که پر ده بوو له قوراو، گوتیان نه ی پیغه مبهری خودا نه گهر فرمان بکه یت، قور بده ین به سهریدا بو نه وه ی دلویه نه کات، گوتی: نه خیر، عهرشه که وهک عهرشی مووسا بیت، تا ئیستا وابه تا پیغه مبهری خودا هات. گوتیان: هؤکاری به رد خسته مزگه وته که له وه دا هاتوه، شه ویک باران بوه و زه وییه که تهر بوه، پیاویک به کراسه که ی به ردی هیناوه و له ژبر خویدا دای ناوه بو نه وه ی نوژی له سهر بکات، کاتیک پیغه مبهر هاتوه بو نوژ. گوتوویه تی: نه مه زور چاکه، له گیرانه وه یه کی تر دا گوتوویه تی، نه مه راخه ریکی چاکه. حه له بی نارازیه له مه ی گوتراوه، که پیغه مبهر فرمانی کردیبت به رد بخه نه مزگه وته که وه، له بهر نه وه ی پیغه مبهر پیش نه وه مردوه و عومهر به ردی تی کردوه. گوتی: ده لئن هیچ ناراه زاییه ک له و باره وه نییه، له وانیه پیغه مبهر نه وه ی به دل بووینت، هه ندیک له هاوه لان فرمانی کردیبت سهرجه م مزگه وته که به ردی بکن، به لام له واقیعا به ردی بکنه هه موو مزگه وته که ی نه گرتوه، به شیک ی بوه. گوتیان: له کاتی ده ستی کردنی بنیاتیان مزگه وته که دا، پیاویک له خه لکی یه مامه هاتوه، پینان ده گوت ته لق، له به نی حه نیفه بوه، له سهر زاری نه وه وه ده گیرنه وه، که گوتوویه تی: چومر بو لای پیغه مبهر له و کاته ی که مزگه وته که ی بنیات نا و موسولمانان له گه لیدا کاریان ده کرد، من له قورکاریم ده زانی، خاکه نازه که م برد و قوره که م تیکه ل کرد، پیی گوتم: (مه به سته ی پیغه مبهری خودا بوه) خودا ره حمه ت له و که سه ده کات که کاری چاک بیت، گوتی تو نه م کاره یگره ده ست، وا ده تبینم که لپی ده زانیت

له قسه یه کی تر دا: نه م حه نه فیه ی له قورکاری زانه، له لایه کی تره وه گوتوویه تی: با یه مامیه که له قوره که نزدیک بیت، نه و له ئیوه باشتی لی ده زانیت، که باش و به توندی ده یگریته وه، له قسه یه کی تر دا گوتوویه تی: حه نه فی و قوره که به جی بوین، نه و له ئیوه

باشتر دهيكات. گوتيان: كاتيك مزگه‌وته‌كه‌ی دروست كرد، شوپنكي تيدا دروست كرد، كه سيهر بي بو نه‌وه‌ی هه‌زاران تيدا بزین، پيان ده‌گوت بنه‌ی (الصفه) و نه‌و خه‌لكه‌ی له‌وی ده‌ژيان پيان ده‌گوترا، خه‌لكی (الصفه)، له‌كاتی خواردن‌ی شووان دا دابه‌شی ده‌كردن به‌سه‌ر هاوه‌لانیدا، بو نه‌وه‌ی نانیاں له‌گه‌لدا بخون. خه‌له‌بی له‌سیره‌كه‌یدا ده‌لئیت: له‌وه‌ دياره و وا ده‌رده‌كه‌وپت و حكوم ده‌كات له‌كاتی دروستكردنی مزگه‌وته‌كه‌دا نه‌و هه‌زارانه‌ی له‌وندا دانايت. گوتی: به‌لام به‌يهه‌قی له‌عوسمانی كوری يه‌مانه‌وه‌ وه‌ری گرتوه، ده‌لئیت: كاتيك كوچبه‌ران له‌مه‌دينه‌ زياديان كرد، كه نه‌ خوراك و نه‌ شوپنی حه‌وانه‌وه‌يان هه‌بوو، يئغه‌مبه‌ری خودا له‌مزگه‌وته‌كه‌ داى نان و پپی گوتن خه‌لكی (الصفه) واته شوپنی سيهر له‌مزگه‌وتدا بوو، له‌گه‌لياندا داده‌نيشت و پئكه‌وه قسه‌وباسيان ده‌كرد

نه‌وه‌ی ئيمه له‌و قسانه‌دا تپی ده‌گه‌ين: (شوپنكي سيهردار) له‌و (الصفه) واته شوپنك سه‌ری هه‌ييت له‌مزگه‌وته‌كه‌دا نه‌ييت، به‌لام نووسا ييت به‌مزگه‌وته‌كه‌وه، له‌مزگه‌وته‌كه‌وه رپی تی بچيت، وه‌ك دياره‌ سى ديواريان بو دروست كرد ييت كه له‌مزگه‌وته‌كه‌وه ده‌رچوو ييت و نووسا ييت پئوه‌ی و نه‌و ديواره‌ی نوان نه‌و شوپنه و مزگه‌وته‌كه‌يان رووخاند ييت و زه‌وييه‌كه‌ی به‌زه‌ويی مزگه‌وته‌كه‌وه ييت و به‌ره‌و نه‌وي پروات، ئينجا به‌سه‌غفی دارخورما يان شتی وا سه‌غفیان بو دروست كرد ييت. نه‌گه‌ر وا نه‌ييت دارشتنی (شوپنی سيهردار) هيچ واتايه‌ك نابخشيت ليره‌دا، له‌به‌ر نه‌وه‌ی مزگه‌وته‌كه‌هه‌مووی سه‌غفی هه‌يه و، وه‌ك ده‌لئین به‌دار بو‌ی دروست كراوه. نه‌گه‌ر نه‌و شوپنه له‌مزگه‌وته‌كه‌دا به‌هه‌مان سه‌قف كراييت، هيچ پئويست به‌سيهر دروستكردن ناكات. به‌م شپوه‌يه قسه‌كانی به‌يهه‌قی به‌نزيك له‌راستيه‌وه‌ ده‌بينين، كه نه‌و شوپنه دواى بنياتنانی مزگه‌وته‌كه‌ دروست كراييت

گوتيان: يئغه‌مبه‌ری خودا دوو ژووری بو عايشه و سه‌وده له‌ته‌نيشت يه‌كه‌وه دروست كردوه، كه نووسابوون به‌مزگه‌وته‌كه‌وه، وه‌ك دروستكردنی مزگه‌وته‌كه‌ به‌قور و به‌رد دروستی كردن. سه‌قفه‌كه‌ی به‌دار و قه‌دی دارخورما و حه‌سير داپوشيوو. ئينجا نو ژووری تری بو ژنه‌كانی دروست كرد. له‌به‌ر نه‌وه‌ی يئغه‌مبه‌ر كه هات بو مه‌دينه، جگه له‌سه‌وده و عايشه ژنی تری نه‌بوو، پاش مردنی خه‌ديجه، زه‌واجی له‌گه‌ل كردن و چوو به‌لاى سه‌وده‌دا و به‌لام نه‌چوو به‌لاى عايشه‌دا، له‌به‌ر نه‌وه‌ی له‌و كاته‌دا جارئك مندال بوو، ئينجا هه‌ر جارئك ژنكي هينا ييت، ژوورپكي بو دروست ده‌كرد. له‌واقديه‌وه‌ وه‌رگيراوه، حارسه‌ی كوری نوعمان گوتويه‌تی:

هه‌نديك خانوو له‌نزيك و ده‌وربه‌ری مزگه‌وته‌كه‌دا هه‌بوو، هه‌ر چه‌ند يئغه‌مبه‌ر ژنكي هينا ييت، خاوه‌نی نه‌و خانوانه‌ چۆلی كردوه بو، تا سه‌رحه‌م خانوه‌كانی بوون به‌هیی يئغه‌مبه‌ر عه‌بدوللاى كوری زه‌یدی هه‌زلی ده‌لئیت: ماله‌كانی ژنانی يئغه‌مبه‌رم له‌و كاته‌ بينی، كه عومه‌ری كوری عه‌بدولعه‌زيز به‌فه‌رمانی وه‌لیدی كوری عه‌بدولمه‌ليك پاش مردنی ژنه‌كانی رووخاندنی، گوتی: نو دانه‌ بوون، چواری له‌قور و خشت و سه‌قفه‌كه‌ی له‌دارى دارخورما و به‌قور داپوشرا بوو، كه ژوورپكي له‌په‌له‌ دار و له‌ده‌روه‌ به‌ريشاله و ليفی دار داپوشرا بوو، پينج خانوويش له‌دار به‌قور بی ريشال و ليفه، له‌سه‌ر ده‌رگاكانی ليفی دارخورما و مووی دار هه‌بوه. كه پئوانه‌ی كرد، بينی كه له‌سى به‌يه‌ك بال پانی و درپژى دروست كراوه

خه‌له‌بی ده‌لئیت: له‌قسه‌ی سه‌وه‌يله‌وه‌ وه‌رگيراوه: خانوه‌كانی له‌دار و حه‌سير و قوری له‌سه‌ر ييت، دروست كرابوو، هه‌نديكيان له‌به‌رد و سه‌قفه‌كانيان له‌حه‌سیره‌دار، ژوره‌كانی به‌ليفه‌ی دارخورما كه به‌ته‌خته‌ی عه‌ره‌روه‌ به‌سترا ييت، گوتويه‌تی: نه‌گه‌ر به‌قسه‌ی ئيمامه‌كانمان ييت، وا هاتوه كه خانوه‌كانی جياواز بوون و زورينه‌يان له‌مزگه‌وته‌كه‌وه دوور بوون. وه‌ك ئيستا باسمان كرد، گوتيان خانوه‌كانی عايشه و سه‌وده به‌مزگه‌وته‌كه‌وه نووسا بوون. يئغه‌مبه‌ری خودا نه‌خشه‌ی بو هه‌ر كوچبه‌ريك كيشاوه كه خانووی تيدا بكن، له‌سه‌ر زه‌وييه‌ك ييت هه‌ی كه‌س نه‌ييت، يان نه‌نساره‌كان له‌وه‌نه‌خشه‌يه‌دا پپی دابن، هه‌نديكيان له‌خانووی نه‌وي تر نيشته‌جی بوون له‌وانه‌ی نه‌پانتوانی خانوو بو خویان دروست بكن

له‌و خانوانه‌ی نووسابوون به‌مزگه‌وته‌كه‌وه، ده‌رگای تيدا بوو له‌مزگه‌وته‌كه‌وه ده‌رده‌چوو، هه‌ر كه‌سيكيش له‌هاوه‌لانی خانوه‌كه‌ی به‌مزگه‌وته‌كه‌وه نووسابوو، ده‌رگاكه‌ی به‌مزگه‌وته‌كه‌وه ده‌كرايه‌وه، ده‌رگاكان بچوك بوون، به‌هه‌ر ده‌رگايه‌ك ده‌گوترا (خوخه) ده‌رگاكوكه، كه بو ئاسانكاری بوو، بو ئاماده‌بوون بو نوژ له‌مزگه‌وت يان بو شتی تر

باس له‌وه‌ ده‌كهن، كه تاریکی داده‌هات به‌سووتاندنی سه‌غفی دارخورما رووناكيان ده‌كرده‌وه، كاتيك ته‌ميم ته‌لداری هات بو مه‌دينه‌ چرا و په‌ت و زه‌یتی هينا له‌گه‌ل خويدا، نه‌و چرايانه‌ی به‌

شورای مزگه و ته که دا هه لواسی و هه لی ده گیرساندن، پیغه مبهری خودا گوتی:

مزگه و ته که مانته رووناک کرده وه، خودا رووناکی بخاته ژبانتته وه، به خودا نه گهر کچیکم هه بواپه ده مدا بهم بپاوه. له (اسد الغابه) دا له سیراج غولامی ته میم نه لداریه وه گوتوویه تی: رویشترین بو لای پیغه مبهری خودا، ئیمه پینج غولامی ته میم نه لداری بووین، فرمانی پی کردم (واته گه وره که ی ته میم نه لداری)، له مزگه و ته چرایه کم هه لکرد که زهیتی تپدا بوو، له وپدا هیچ رووناکیه کییان هه لئه گیرساند به سه عفی دارخورما نه بیته. پیغه مبهری خودا گوتی: کی مزگه و ته که مانته رووناک کرده ته وه؟ ته میم گوتوویه تی: نه م غولامه م. گوتی ناوی چیه؟ گوتی: فه تیح، پیغه مبهری خودا گوتی: نه خیر به لکوو ناوی (سراج) ه (واته رووناک که ره وه یان چرا) پیغه مبهری خودا ناوی نام سیراج. جه له بی له سیره ته که یدا ده لیت: نه مه نه وه ره ت ناکاته وه که یه که م که س چرا ی له مزگه و ته هه لواسی بیته، عومه ری کوری خه تاب بوو بیته، له بهر نه وه ی وا و بیستراوه که کی چرایه کی زوری تپدا هه لکرد بیته

کاتیک مزگه و ته که ی دروست کرد، مینه ری گوتار خویندنه وه ی نه کرد، به لکوو له کاتی گوتار دانداندا پشتی به قهدی دارخورما که وه دها، ئینجا دواتر مینه ری دروست کرد. ئین قه میم له (زاد المعاد) دا ده لیت: مینه ره که ی سی پله بوو، گوتی: مینه ری له ناوه راستی مزگه و ته دروست نه کرد، به لکوو له لای خوژئاوای له نریک دیواره که وه دروست کرد، له ئیوان نه و دیواره که ری ره وه ی رویشینی پانه به رانیکی هه بوو، گوتی: نه گهر به دهر له روژی هه یینی له سه ری دانیشتا، یان به وه ستانه وه گوتاری له سه ر بدایه هاوریکانی روویان تی ده کرد، ده موچاوی به رووی نه وان دابوو، وا دیاره نه م مینه ره له ته خته دروست کراوه وه ک له قسه که دا دهرده که ویت وای گوتیته (دانه نراوه) و (به لام له راستیدا دانراوه) نالیت بنیات نه نراوه و ده لیت دانه نراوه، نه وه ی باسیان کردوه، له باره ی سوژی قهدی داره که بو پیغه مبه ر له و کاته ی لپی دوور ده که وته وه. له م باسه دا دهر باره ی مینه ره به خه یالی شاعیرانه نه بیته باس کرایته، هیچ حه قیقه تیکی تپدا نیه، نه گهر نه مه راسته قینه بواپه، ده بواپه له هه ر شتیک دوور بکه و تابه ته وه سوژی بو ی هه بواپه، خانوه که ی که له مه ککه تپی دا ده ژیا، سوژی بو ی هه بواپه، نه شکه وته که سی روژ خو ی تپدا شارده وه، سوژی بو ی هه بواپه، حوشتره که ی که وازی له سوار بوونی هیئا و که هیواش بووه له ریگا که و سواری حوشتره که ی نه وس کوری حه جهر بوو سوژی بوو هه بواپه، حوشتره که له پیشتره که سوژی بو پیغه مبه ر هه بیته له وه ی قهدی داره که، له بهر نه وه ی حوشتره ناژه لیکی هه ستپاره. نه گهر له وپدا سوژیک هه بیته، ده بیته له محمه ده وه بیته بو قهدی داره که نه ک له قهده که وه بو محمه د. له بهر نه وه ی محمه د وه ک له پیشتدا باسمان کرد خه یالیکی فراوان و به هیزی هه بوو، نه گهر خه یالی له هه ر شتیک بگرداپه، وه ک نه وه ده هاته پیش چاوی که وه ک ده بیینیت و به دهستی ده یگریته و به ری ده که ویت، وه ک حه قیقه تیک به شته راسته قینه کان باسی ده کرد، وه ک نه بووتالیبی مامی عه باس قسه ی بو کرده و پپی گوتوه: نه ی پیغه مبه ری خودا، نه بووتالیب ده وری داویت و ده تپاریزیت، ئایا نه وه هیچ قازانچیکی بو ی هه یه؟ گوتی: به لی له به تینی ناگردا بینیم و بو زه حزاح واته شوینی ئاسایی و فراوان دهرم کرد. وه ک نه وه ی یه که م که س که له زونگاوه که دا مه له ی کرد، پیاو تیکی به نی مه دلج بوو که دوو حوشتری هه بوو گوپی یرین و شیره که یانی حه رام کرد، گوتی: له ناگردا بینیم به ده ستیان تیکه لیان ده کرد و به ده میان گازیان لی ده گرت

هه روه ها وه ک له سه ر عه مرو کوری له حی قسه ی کرد و گوتی: دوزه خم بینی که هه ندیکیان تپیدا یه کتریان دارزاند، عه مروم بینی که ده سته یه ک ناگری راده کیشا، له گیرانه وه یه ک ریخوله ی راده کیشا. به هیزی نه م خه یاله فراوانه ی، محمه د که سایه تیه کی به م قهدی داره به خشی که پیوه ندیی پیوه بوو، له کاتی گوتار دانداندا پشتی پیوه دها و خستیه شوینی یه کیک له هاوریکانی، وا خه یالی کرده که سوژی بو ی ده بیته له و کاته ی که شوینه که ی گو رییه وه بو سه ر مینه ره. بو یه له مینه ره که دابه زی و چوو بو لای قهده که و له باوه شی گرت - وه ک ده لپن - هیمن بووه. نه م سوژه له حه قیقه تدا له محمه ده وه یه بو قهده که نه ک له قهده که وه بو محمه د، سه رچاوه که ی نه مه پیش جگه له خه یال فراوانی خو ی هیچی تر نیه محمه د جگه له مزگه و ته جینو پزیک تری هه بوو، که له وپدا نو پزیک هه ر دوو جه زنه که ی به خه لک ده کرد، واته جه زنی ره مه زان و جه زنی قوربان، ئین قه میم ده لیت: نه و جینو پزیه واته به رماله که له دهر گای خو ره ه لاتی مه دینه به، گوتی: نه وئ فراوانیه و هیچ بینا و دیواری تپدا نیه، گوتی: به پیاسه رویشتوه بو نه وئ و بزنیکی به ده سته وه بوو، نه گهر بگه بیشتایه ته نه وئ

که چینیوژه‌که‌ی لئییه بزنه‌که‌ی ده‌خسته نژیوان ده‌ستی و له‌ویدا نوژی ده‌کرد. گوتی: نوژی جه‌ژنی له‌ مزگه‌وته‌که‌ی نه‌کرد جگه له‌ یه‌ک جار که باران باری و بواری نه‌دان له‌ویدا نوژی بکه‌ن و له‌ مزگه‌وت نوژی جه‌ژنی پی‌ کردن

(34)

مه‌سه‌له‌که‌ی عه‌ماری کوری یاسر
وامان به‌ باش زانی، که قسه له‌ سهر ئه‌وه‌ی له‌ کاتی بنیاتنای مزگه‌وته‌که‌ی رووی دا -وه‌ک
ده‌لین- له‌ سهر مه‌سه‌له‌که‌ی عه‌ماری کوری یاسر یه‌ک‌یک له‌ هاوه‌لانی محمه‌د بوو، ته‌واو
بکه‌ین
گوتیان کاتیک مزگه‌وته‌که‌ی دروست کرد، پیغه‌مبه‌ری خودا به‌ خۆی ئیشی تیدا ده‌کرد بۆ ئه‌وه‌ی
وا له‌ موسولمانان بکات چه‌ز بکه‌ن کاری تیدا بکه‌ن. چه‌له‌بی ده‌لیت: وا هاتوو که پیغه‌مبه‌ر به
کراسه‌که‌ی خستی ده‌گواسته‌وه، له‌ گیرانه‌وه‌یه‌کدا: به‌ عه‌باکه‌ی تا خۆل و تۆز له‌ سهر
:سینگی نیش و وای لیکرد بلیت
هذا الحمال لا حمال خبير هذا ابر ربنا و اطهر
واته: ئەم حه‌مالیه‌ نه‌ک حه‌مالیه‌که‌ی خه‌یه‌ر که له‌ چاکه‌و خیریکه‌ بۆ خودا له‌ هه‌موو شتیک
باشتره
واته ئه‌ی خودا ئه‌و خسته‌ باره‌ی هه‌لی گرتوه، پاک و بیگه‌ردتره له‌و خورما و میوژه‌ی له
خه‌یه‌ردا هه‌لده‌گیریت، واته ئه‌و باره‌ی که به‌ کراسه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر هه‌لگیراوه. گوتیان: کاتیک
هاوه‌لان بینیان به‌ خۆی خست ده‌گوازیته‌وه، له‌ سهر ئه‌وه‌ یه‌کانگیر بوون، وای له‌ هاوه‌لانی
:کرد که خست بگوازه‌وه، هه‌ندیکیان پی‌ ناخۆش بوو، ده‌یگوت
لذاک منا العمل المضلل لئن قعدنا والنبي يعمل
به‌واتای: ئەگه‌ر ئیمه‌ دانیشین و پیغه‌مبه‌ر خه‌ریکی کار بیته‌ وه‌ک ئه‌وه‌یه‌ کار و ریونکردنیک بیته‌ له
لای خودا
له‌ نژیو ئه‌و هاوه‌لانه‌ی که له‌ مزگه‌وته‌که‌دا کاریان ده‌کرد، یه‌ک‌یک به‌ ناوی عه‌مار کوری یاسر بوو،
ده‌لین: وای کرد هه‌ر پیاویک خستیک هه‌لبگریت، عه‌مار کوری یاسر دوو دووی هه‌لده‌گرت،
ئه‌مه‌بیش وای کرد پیغه‌مبه‌ری خودا خۆل و تۆزه‌که‌ی سهر سهری بته‌کینیت و بلیت: بۆچی وه‌ک
هاوریکانت هه‌لناگریت؟ گوتی: من چه‌قه‌که‌م له‌ خوا ده‌وینت، له‌ گیرانه‌وه‌یه‌کدا: خستیک بۆ
خۆی هه‌لده‌گرت و یه‌ک‌یکیش بۆ پیغه‌مبه‌ری خودا، پیغه‌مبه‌ری خودا پشتی سهری و گوتی:
ئه‌ی کوری سومه‌یه، خه‌لک چه‌قیک ده‌درینه‌وه‌ تۆ دوان، دوا خواردنت گۆزه‌یه‌ک له‌ ماست
ده‌بیته‌، ئه‌وه‌ی به‌ حه‌قی عه‌مار گوتراوه: ئەگه‌ر خه‌لک ناکۆک بوو، ئیبن سومه‌یه له‌ سهر
چه‌قه، خه‌لک‌یک‌یک بی‌ مروه‌ت و خراپه‌کار ده‌تکوژن، داوایان لی ده‌که‌یت بی‌ بۆ به‌هه‌شت و داوات
لی ده‌که‌ن پیرۆت بۆ دۆزه‌خ، عه‌مار گوتی، په‌نامان به‌ خودا بیته‌ کاری
گوتیان: عوسمانی کوری مه‌زعون پیاویکی پاک و پۆشته بوو، ئەگه‌ر خستیک‌یک هه‌لبگرته‌یه له
کراسه‌که‌ی به‌ دووری ده‌گرت بۆ ئه‌وه‌ی خۆله‌که‌ی به‌ری نه‌که‌وینت و ئەگه‌ر تۆزی به‌ریکه‌وتایه
:په‌کسه‌ر لای ده‌برد، عه‌لیی کوری ئه‌بووتالیب ته‌ماشایه‌کی کرد و ئەم شیعره‌ی بۆ هات
یداب فيه قائما وقاعدا لا یستوی من یعمر المساجدا

ومن یری عن التراب حائدا

له‌ رویشتن و دانیشتندا هه‌ر خه‌ریکی خۆیه‌تی که خۆلی له‌سهر نه‌نیشیت، به‌م ره‌فتاره‌ش
مزگه‌وت بنیاتناریت

ئه‌م قسه‌یه‌بیش عه‌مار کوری یاسر ده‌یگوتوه‌وه، ئه‌و نه‌یده‌زانی مه‌به‌ست لئی کئییه، بۆ
عوسمانی کوری مه‌زعونی ده‌گوتوه‌وه، عوسمان وای ده‌زانی که عه‌مار ده‌یه‌وینت گێجه‌لی پی
بکات، پی‌ گوت: ئه‌ی کوری سومه‌یه، نازانم گێچه‌ل به‌ کئ ده‌که‌یت، واز ده‌هینیت یان به‌م
ئاسنه‌ تیرویر بتکوتم (ئاسنیک‌یک لا بوو) یان ده‌موچاوت بکوتم. له‌ لایه‌کی تردا ده‌لیت: وای ده‌بینم
که به‌م داره‌ لوتت ده‌شکینم (داریک‌یک به‌ ده‌سته‌وه بوو) پیغه‌مبه‌ری خودا گوپی لی بوو، تووره
بوو، گوتی: عه‌مار کوری یاسر پیستی نپوچه‌وانمه‌ و ده‌ستی خسته‌ سهر چاوی. خه‌لک به
عه‌ماریان ده‌گوت، پیغه‌مبه‌ری خودا تووره بوو، ده‌ترسین قورئان به‌ سه‌رماندا دابه‌زیت، گوتی:

من رازیی ده کهم، هات بۆ لای و گوتی: ئەی یڤغه مبهری خودا، هاوړیکانت چیان لیم ده ویت؟ گوتی: چیت ده ویت و چیان ده ویت؟ گوتی: ده یانه ویت بمکوژن، ئەوان خشت خشت هه لده گرن و دوو خشت ده خه نه سهر پشتی من، یڤغه مبهری خودا دهستی گرت و سوری دا به دهوری مزگه و ته که و، خۆلی له سهر قژی له پشتته سه ریبه وه (واته په لک) ده سپری، ده یگوت: قور به سهر ئەو خراپه کارانه ی بیان ویت عه مار بکوژن، ئەم داوایان لی ده کات یرون بۆ به هه شت و ئەوان داوای لی ده که ن یرون بۆ دۆزه خ. هه ندیکیان له خۆیه وه زیاده ی خسته وه ته سه ر. وه ک ئەوانه خودا شه فاعه تی منیان بۆ قبول ناکات له رۆژی قیامه تدا ئین که سیر ده لیت: ئەوه ی ئەمه ی گپراوه ته وه، به م زیاده وه، درۆی به ده م یڤغه مبهری خودا وه ناوه، له به ر ئەوه ی ئەم شته ی نه گوتوه، له ه یچ که سیکه وه نه گوازاراوه ته وه، که متمانه پی کرا ویت. ئیمام ئەبوو عه باس کوری ته یمیه ده لیت: ئەمه درۆیه که خراوه ته سه ر فه رمووده که، ه یچ که سیک له زانا ناسراوه کان نه یگپراوه ته وه، که پشتگیری دیاری هه ییت، هه روه ها له قسه کانیدا (عه مار پښتکی نیو چه وانمه) ه یچ پشتگیری نیه، ئەوه ی له سه حیدا هاتوه، که کۆمه له به کی خراپه کار عه مار ده کوژن. حه له بی له سیره ته که بیدا ده لیت: له ئین ئەلعالیه وه ری گرتوه: گویم لی بوو گوتی بکوژی عه مار له ناگردایه. گوتوویه تی: شتیک ی سه رسوره ئنه ره که ئەبوو عالیه بکوژی عه مار ییت له رۆژی سه فین دا، ئەبوو عالیه له گه ل مه عاویه دا بوو عه مار ییش له گه ل عه لی ئەمه یه چیره که که ی عه مار، که له کاتی بنیاتنای مزگه و ته که دا بوه، وه ک ده لیت، ئەوه ی زانراوه که عه مار له شه ری سه فین له گه ل عه لیدا بوو له دژی کۆمه له که ی مه عاویه دا شه ری کرد و کوژرا، وا باس ده که ن که له و کاته ی ده رچه بۆ روو به روو بوونه وه، ماستیان بۆ هیناوه و پښکه نیوه، پښان گوتوه: چی وات لی ده کات پی بکه نیت؟ گوتوویه تی: گویم له یڤغه مبهری خودا بوو گوتی: دوا خوار دنه وه ت که بیخوینته وه له کاتی مردندا ماسته. ئەم قسانه هه موویان ئەگه ر راست بن، نیشانه ی ئەوه ن که حه ق له گه ل عه لیدا بوه، نه ک مه عاویه، با باسی ئەوه بکه ین که باوه ر به : حه قیقه ت بکه یت نه ک میژوو، ده لیت

پښ هه موو شتیک ده ییت بزانی نایا حه ق لای عه لی بوه نه ک مه عاویه، یان له گه ل مه عاویه بوه نه ک عه لی، ئەمه ییش مه سه له یه کی شه خسیه له ئیوان دوو پیاو له پیاوانی موسولمان. هه ر یه که و حزیریکی هه یه پشتگیری لی ده کات و پالپشتی ده کات دژ به دوه م، مه سه له که له سه ر ئاینه کان نیه، هه ر چه ند ناکوکی له ئیواناندا له سه ر خیلافه ت بوو، له به ر ئەوه ی ئیمه ئەگه ر وا دابنیتن که خیلافه ت له مه سه له ئاینیه کان، ئەوه نالین که بۆ ئەمه یه و بۆ ئەوه نیه، یان بۆ ئەمه بی ئەو کاریکی ئاینیه. له به ر ئەوه ی جاده که سی بۆ خیلافه ت دیاری نه کرده، که سی بۆ ئەوه تابه ته مند نه کرده بۆ ئەوی تر نه ییت، به لام خستییه ده ست شوورا له ئیو موسولماناندا، ه یچ مه رچیک بۆ ئەو که سه دانه تراوه که هه لده ستیت به و کاره، جگه له وه ی له قوره ییش ییت، وه ک پښتر به دوو رو دپژتی باس مان کرد

ئینجا ئەم پرسه، مه به ستم نایا حه ق له گه ل عه لیه یان مه عاویه، ئەمرو بوه ته پرسیکی میژووی، له ئیو موسولماناندا، ده کریت هه ر که سیک گرینگی به میژوو ده دات و به پی توانای خۆی ته ماشای بکات و لپی ورد یته وه بۆ ئەوه ی لایه نی راستی ئەم مه سه له یه ی بۆ ده ربکه ویت و روون بیته وه، نه ک بیکاته ئاینیک خودای پی په رستیت

به لام ئیمه ده لیت: له وانیه حه ق له گه ل عه لیدا ییت نه ک مه عاویه، له لایه کی تریشه وه له وانیه و له وانیه ی نیه که ئەم قسانه له لایه ک له لایه نه کانه وه راست بن، له به ر ئەوه ی محمه د له غه یی نه زانیوه: (ئه گه ر له غه یم بزانییا خیر و خۆشیم زیاد ده کرد و ه یچ تووشی خراپه یه ک نه ده بووم). ئەوه ی ده بینین که حیزبایه تیکردن بۆ عه لی له لایه ک و کوشتنی عه مار که له گه ل عه لیدا بوه له لایه کی تره وه، دوو هوکارن بۆ دانانی ئەم قسانه. هه روه ها خوار دنه وه ی ماست له لایه ن عه مار وه له کاتی ده رچوونی بۆ روو به روو بوونه وه له شه ره که دا، وای کرده که ئەم فه رمووده یه دابنیت (دوا خوار دنه وه ت خوار دنی ماسته) هه روه ها کوشتنی عوسمانی کوری عه فان له و کاته دا که کوژرا و قورئانی له کۆشدا بوو، دلۆپیک له خونه که ی که وته سه ر: {فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ} البقره: 137. واته: خودا له نازاری ئەوان ئەتپار ییت و زور بیسه ر و فره زان هه ر خۆیه تی

ئەم دلۆپه خۆنه ی که وته سه ر قورئان و ئەم قسانه ی دروست کرد، که حاکم باسی کرد، له ئین عه باسه وه وه ری گرتوه، یڤغه مبهری خودا گوتوویه تی: ئەی عوسمان ده کوژر ییت و تۆ له و

کاته‌دا به‌قه‌ره ده‌خوینیت (سوره‌تی به‌قه‌ره) و دلۆپیک خوین له‌خوین‌ه‌که‌ت ده‌که‌وێت به‌سه‌ر (فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ) دا. وه‌ک ئه‌م قسانه‌ فه‌رمووده‌ی زۆر هه‌ن که‌ له‌ دوا جاردا ڕووداوه‌کان دروستی کردوون، له‌ سه‌ر زمانی حیزابیه‌تیکردنی سیاسی. له‌وانه‌یه‌ هه‌ندیکیان لێ کۆ بکه‌ینه‌وه‌ و دواتر قسه‌ی له‌ سه‌ر بکه‌ین.

گۆرینی قبیله

ئه‌وه‌مانزانی که‌ قبیله‌ی عه‌ره‌ب له‌ کاتی جاهیلیه‌تدا (بیت المقدس) بوو، که‌ زیاره‌تیان ده‌کرد و به‌ ده‌وریدا ده‌خولانه‌وه‌ و خوێان پێدا ده‌سپری و چه‌ج و عومره‌یان بۆ ده‌کرد، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌ پێی بۆچوونی ئه‌وان مالی خودا بوه، که‌ خودا له‌وه‌ بالاتره‌ مالی هه‌ییت و دوور له‌ هه‌یج مالێکی تر تێیدا نیشته‌جێ بێت، یان شوینێکی هه‌ییت بێ هه‌یج شوینێکی تر، یان له‌به‌ر ئه‌وه‌ی مالی خودای خوێان و بته‌کانیان بوه. خول خواردنه‌وه‌ به‌ ده‌وری که‌عه‌دا یه‌کێک بوه‌ له‌ روکن و پێوېستیه‌کانی چه‌ج لای ئه‌وان، واته‌ لای بته‌رستان.

محهمه‌د یه‌کێک بوو له‌وان، له‌وێ په‌روه‌رده‌ بوو، له‌ نێو ئه‌واندا گه‌وره‌ بوو، بیه‌ینی بۆ که‌عه‌ هه‌ر وه‌ک ئه‌وان بوو، به‌ پیرۆزی داناوه‌ و به‌ ده‌وریدا خولی خواردوه‌ته‌وه‌ و خۆی به‌ گۆشه‌کانیدا سپریه‌ته‌وه‌. ئه‌مه‌ ئه‌وه‌ی پێشتر باسمان کرد ڕه‌ت ناکاته‌وه‌، که‌ گوتمان له‌ ده‌ره‌وه‌ی نه‌ریتی قه‌ومه‌که‌ی بوه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ده‌رچوونی له‌ نه‌ریته‌کان له‌ هه‌موو شته‌کان به‌ ره‌هایی نه‌بوه. ئه‌گه‌ر وا بێت هه‌یج سه‌رسورمانێکی تێدا نییه‌، که‌ له‌ پاش پێغه‌مبه‌رایه‌تی که‌عه‌ به‌ قبیله‌ داده‌نرێت بۆ نوێژکردن.

حه‌له‌بێ له‌ سیره‌ته‌که‌یدا له‌ (الامتاع) گواستوو به‌تیه‌وه‌: نوێژکردن له‌ پێش ئیسرا ته‌نھا له‌ شیواندا بوه، ئینجا بوه‌ به‌ نوێژی به‌یانیان و شیوان هه‌ر یه‌که‌ و دوو روکعت و نوێژکردنیش ڕوه‌و که‌عه‌ بوه، ڕوویان به‌ره‌و به‌ردی ره‌ش بوه. ده‌لێت ئه‌مه‌یش به‌لگه‌ی ئه‌وه‌یه‌، هه‌یج ڕوویان له‌ (بیت المقدس) نه‌کردوه‌، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌گه‌ر له‌ نێوان هه‌ر دوو گۆشه‌ی ئه‌سه‌ود و یه‌مانیدا نوێژی نه‌کردایه‌ ڕوه‌و قودس نه‌ده‌بوو، وه‌ک له‌ فه‌رزکردنی پێنج فه‌رزه‌ی نوێژی له‌ مه‌که‌که‌دا کرد بۆ ڕوونکردنه‌وه‌ی ئه‌وه‌، ده‌لێم: قودس ده‌که‌وێته‌ ولاتی شام، ولاتی شامیش ده‌که‌وێته‌ باکووری مه‌که‌که‌وه‌، وه‌ک چۆن یه‌مه‌ن ده‌که‌وێته‌ باشووریه‌وه‌. ئه‌وه‌ی ڕوونه‌ که‌ که‌عه‌ بناغه‌که‌ی چوارگۆشه‌یه‌ که‌ چوار لای هه‌یه‌. ئه‌و لایه‌ی ده‌که‌وێته‌ لای یه‌مه‌نه‌وه‌ به‌ردی ره‌ش و گۆشه‌ی یه‌مانیه‌ که‌ ده‌که‌ونه‌ هه‌ر دوو لاکه‌یه‌وه‌، ئه‌گه‌ر مرۆف له‌وێدا له‌ نێوان ئه‌و لایه‌دا هه‌لبه‌سێت بۆ ڕووکردنه‌ که‌عه‌ ڕووی له‌ شامیش ده‌ییت، به‌ پێچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌وه‌ ئه‌گه‌ر له‌ نێوان ئه‌و دوو گۆشه‌دا ڕوو له‌ به‌رده‌ ره‌ش بکات، که‌ ده‌که‌وێته‌ لای راستیه‌ی ئه‌و لاته‌ریه‌ی، ڕووی له‌ شامه‌. واته‌ بۆ باکوور ناییت، به‌لکوو ڕووی به‌ره‌و خۆرئاوای باکوور ده‌ییت ئه‌وه‌ی ده‌یه‌بین که‌ ده‌لێت (ڕوه‌و به‌ردی ره‌ش بوو) وا فه‌رز ناکات که‌ له‌ هه‌موو نوێژبکدا ڕوویان لێ کردییت، له‌وانه‌یه‌ ئه‌و پێشوازی و ڕووکردنه‌ ئه‌وه‌ به‌ ڕیکه‌وت بووییت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ لایه‌نێکی که‌عه‌وه‌ نوێژی بکردایه‌ ڕووی ده‌کرده‌ ئه‌و، له‌و کاته‌دا وا ڕیکه‌وتوه‌ که‌ ڕووی له‌ به‌رده‌ ره‌ش بێت.

محهمه‌د له‌ نوێژکردنی دوو روکعاتی به‌یانی و ئیواره‌دا ڕوه‌و که‌عه‌ به‌رده‌وام بوو، تا پێنج فه‌رزه‌ی نوێژ که‌ له‌ خه‌ونیدا، له‌ خه‌ونیه‌ینه‌که‌ی ئیسرادا بیه‌ینی، له‌ سالی دوانزه‌یه‌می پێغه‌مبه‌رایه‌تی، واته‌ پێش کۆچکردن به‌ یه‌ک سال. له‌وێدا که‌ له‌ مه‌که‌که‌ بوو نوێژی ڕوه‌و قودس کرد، به‌لام قه‌ت وازی له‌ که‌عه‌ نه‌هێنا، به‌لکوو له‌ هه‌ر دوو گۆشه‌که‌ی به‌ردی ره‌ش و گۆشه‌ی یه‌مانی نوێژی ده‌کرد، که‌ به‌وه‌یش ڕووی به‌ره‌و شام ده‌بوو، که‌عه‌ له‌ نێوان خۆی و شامدا ده‌بوو، وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌ر دوو قبیله‌ که‌عه‌ و (بیت المقدس) ی له‌ نوێژکردندا کۆ کرده‌وه‌.

به‌لام ڕووکردنه‌ به‌یتی مه‌قه‌ده‌س وه‌ک قبیله‌ له‌ پاش ئیسرادا، ده‌لێن: محهمه‌د زانیی که‌ به‌یت ئه‌لمه‌قه‌ده‌س ئه‌و ماله‌یه‌ که‌ پێغه‌مبه‌رانی به‌نی ئیسرائیل له‌ کاتی پێغه‌مبه‌رایه‌تیاندا سه‌ر به‌ ئه‌و بون و ئه‌و قبیله‌یان بوه، وه‌ک یه‌هووده‌کان ده‌لێن و، له‌ گێرانه‌وه‌ی زوه‌ریدا هاته‌وه‌: خودا هه‌یج پێغه‌مبه‌رێکی له‌ دابه‌زینی ئاده‌مه‌وه‌ له‌ سه‌ر زه‌وی نه‌ناردوه‌، که‌ قبیله‌ی به‌ردی به‌یتی مه‌قه‌ده‌س نه‌ییت. حه‌له‌بێ له‌ سیره‌ته‌که‌یدا ده‌لێت: ئه‌مه‌یش له‌ ڕووکه‌شدا له‌گه‌ل قسه‌ی ئیمام سه‌به‌که‌یدا یه‌ک ده‌گرێته‌وه‌ له‌و شیعه‌ریدا که‌ ده‌لێت

وکل نبی ما له‌ غیر قبله‌ وصلیت نحو القبلتین تفردا

واتا: هه‌موو پێغه‌مبه‌ران یه‌ک قبیله‌یان هه‌بووه‌، تۆ به‌ته‌نھا ڕوه‌و دوو قبیله‌ نوێژت کرد

هه‌ندیك به‌وه‌ شییانکرده‌ته‌وه‌ ده‌لێن؛ قبیله‌ی هه‌ر پێغه‌مبه‌رێک به‌یت مه‌قه‌ده‌س بوه. ئه‌مه‌

(مه به ستم، زانیویه تی که بهیت مه قدس قبیله ی سهرجه م پیغه مبه ران بوه). ئەمەیش به سه بو ئەوهی له سهره تای پیغه مبه رایه تیه که یه وه بهیتی مه قدسی وهک قبیله به کار هیناوه، به لام ئەو بیرهی زال بوو به سهریدا که که عبه به پیروژ بزانیت، مالی خودایه و ئیبراهیم بنیاتی ناوه و عهره ب حه جی بو کردوه و پیروژی کردوه. سهره تا نوژی بو که عبه ده کرد تا خهونی ئیسرای بینی، ئەو خهونه ی که سهردانی بهیتی مه قدسی کرد و له گه ل پیغه مبه راندا کو بوه وه و نوژی پی کردن، ئینجا هیمه تی زیاد بوو بو به قبیله به کارهینانی، یه کلای پی بوه وه، که بو ته واو کردنی پیغه مبه رایه تی له نوژی کردندا ده ییت پروو بکاته بهیت ئەلمه قدیس. به لام ئەم خهونه ی، پیروژی که عبه ی له دلدا هه لئه که ند، به لکوو ههر وهک پیشت ته ماشای ده کرد، بویه به هیچ شیوه یه ک وازی لی نه هینا، به لکوو که عبه و بهیت مه قدسی کو کردوه وه، له مه ککه دا وای بینی که کو کردنه وهی ئەو دوانه، به و شیوه یه ی پیشت باسما کرد، ده کریت. لای من خۆه لواسین و باوه ربوونی محمه د به که عبه گه و ره ترین هوکار بوو بو گۆرینی قبیله له بهیت مه قدسه وه بو که عبه، که له مه دینه دا بوو، وهک دواتر باسی ده که یین. له گیرانه وهی ئین عه باسدا هاتوه، له و کاته ی پیغه مبه ری خودا کوچی کردوه بو مه دینه و یه هوو پروو ده که نه بهیت مه قدس، خودا فه رمانی پی کردوه، پروو بکاته بهیت مه قدس، له مه وه دیاره که به ره و پروو بهیت مه قدس نوژی نه کردوه، تا کوچی کردوه بو مه دینه. ئەمه راست نیه، بویه هه ندیکیان شییا کردوه ته وه، ده لێن: واتای ئەوه یه خودا فه رمانی پی کرد، به رده وام بیته له پروو کردنه بهیت مه قدس. هه ندیکیان ده لێن: کاتیک پیغه مبه ری خودا به دواک ههر دوو قبیله دا ده گه ریته و پروو تی ده کات له مه ککه دا، واته که عبه ده خاته نێوان خۆی و بهیت مه قدس، ئەو پروو کردنه بهیت مه قدسه ی بو خه لک ده رناخت، تا له مه ککه ده رچوو بو مه دینه و له وێ پروو کردنه بهیت مه قدسی ده رخست، له بهر ئەوه ی پروو گۆری بو قبیله، وا به هه له دا چوون، که پروو کردنه بهیت مه قدس وهک قبیله، سهره تا له مه دینه دا بوه، نه یده زانی ئەوه به رده وامی ئەوه یه که له مه ککه کردوویه تی. ئەمه یه که به هه له دا چوونی دروست کردوه له قسه کانی ئین عه باسدا

محمه د له مه دینه شانزه مانگ پروو بهیت مه قدس وهک قبیله نوژی کردوه، گوتیان: حه قده مانگ، ئینجا بو که عبه گۆریویه تی. پیشت ئەوه ی هوکاری گۆرینه که ی باس بکه یین، باسی به رائی کوری مه عرورت بو ده که یین که جیاواز له قه ومه که ی له و کاته دا که بو حه ج به ره و مه ککه ده رچوون نوژی بو که عبه ده کرد، له و ساله ی که به یعه تی عه قه به ی دوهمی تیدا بوو له که عب کوری مالیکه وه ده لیت: له گه ل قه ومه که مان ده رچوون بو حه ج و به رائی کوری مه عرووری گه و ره و شیخمان له گه لماندا بوو، کاتیک له مه دینه ده رچوون به رائی پی گوتین: من رایه کم هه یه ئایا رازین له سهری یان نا، گوتی: گوتمان: چییه؟ گوتی: وا ده بینم که ئەم بینایه (واته که عبه) که ده که و پته پشته وه، بو ئەوه ی ده رکه ویت، نوژی بو ده که م. گوتی: گوتمان: به خودا نه مانبینوه پیغه مبه ر جگه له وه ی پروو شام بو هیچ جیه ک نوژی کردیت (واته بهیت مه قدس)، نامانه ویت له گه ل ئەودا نا کوک بین، گوتوویه تی: من نوژی بو ده که م، پیمان گوت: به لام ئیمه نایکه یین. گوتی: له کاتی نوژدا پروومان له شام و پشتمان له که عبه بوو، به لام ئەو پروو کرده که عبه و پشتی له شام بوو، به عه بیه مان دانا، رازی نه بوو جگه له وه ی به و شیوه یه نوژی بکات. کاتیک گه ییشتینه مه ککه، پی گوتم: ئەی برازا، بمانه بو لای پیغه مبه ری خودا تا ئەوه ی له سه فه ره که م کردم پی بلیم، به خودا نا کوکبووتان له گه لمدا له و باره یه وه شتیکی لام دروست کرد. گوتی: ده رچوون پرسیار له پیغه مبه ر بکه یین، نه مانناسی له بهر ئەوه ی پیشت نه مانبینوو. پیاویکی خه لکی مه ککه مان بینی و پرسیاری پیغه مبه رمان لی کرد. گوتی: ده پناسن؟ گوتمان: نه خیر. گوتی: عه باسی کوری عه بدولمو ته لیبی مامی ده ناسن؟ گوتمان: به لی، عه باسما ن ده ناسی، وهک بازرگان ده هات بو لامان. گوتی: ئەگه ر چوونه مزگه وت، ئەو پیاوه یه که له گه ل عه باسدا داده نیشیت. چووبه مزگه وته که و عه باسما ن بینی دانیشته و پیغه مبه ری خودا له ته نیشتی بوو، سلوا مان کرد و دانیشتن، پیغه مبه ری خودا به عه باسی گوت: ئەی ئەبووفه زل ئەم دوو پیاوه ده ناسیت؟ گوتی: به لی ئەمه به رائی کوری مه عروور گه و ره ی قه ومه که یه تی و ئەمه ییش که عب کوری مالیکه، به خودا قسه کانی پیغه مبه ری خودا له بیر ناچیت. شاعیر، گوتی: به لی. به رائی کوری مه عروور پی گوت: ئەی پیغه مبه ری خودا من له سه فه ره که مدا وام به باش زانی که له نوژی کردندا، پاش ئەوه ی خودا ئیسلامی پی به خشییم، من پروو له م بینایه بکه م، به لام هاورینام نا کوک بوون له گه لمدا و کاریان تی کردم،

ئەي پېغەمبەرى خودا تۆ چۆن دەيىنىت؟ گوتى: ئەگەر سەبەرت بىگرتايە لە سەر قىبلە دەبوويت. بەراڭ گەراپەوۋە بۇ قىبلەي پېغەمبەرى خودا كە بەيت مەقدەس بوو لەمەدا دەزانين پېش ئەوۋەي مەمەد قىبلەي بۇ كەعبە بىگۆرېت بەرائى كورى مەروور قىبلەي بۇ كەعبە گۆرۋىو، بەراڭ ئەوۋەي نەكرد ئەگەر كەعبە لاي عەرەب لە بەيت مەقدەس پېرۆزتر نەبوايە. پېگومان ئەوۋەي كە بەراڭ كردى لە پشتكردنە بەيت مەقدەس و پرووكردنە كەعبە، كاريگەريي لە ناخى پېغەمبەردا بە جى ھېشت، ئەو كاريگەرييە لەو ھۆكارانە بوو كە واى لە مەمەد كرد قىبلە لە بەيت مەقدەسەوۋە بىگۆرېت بۇ كەعبە، ئەمەيش پاش كۆچكردن بۇ مەدينە بوو. لە نېوان نوپۇزى بەراڭ بۇ كەعبە و نېوان كۆچكردن بۇ مەدينە تەنھا سى مانگ بوو بەلام وەلامەكەي مەمەد بۇ بەراڭ بە گوتەي: (ئەگەر سەبەرت بىگرتايە لە سەر قىبلە دەبووي) وەلامېكى شل و خا بو، بى توندى و بى سەرزەنشتكردنى ئەوۋەي بەراڭ كردوويەتى، ئەمە نيشانەي ئەوۋەيە، مەمەد ئەم بابەتەي لە سەر بەراڭ گەورە نەكردوۋە و بە خراپى لە قەلەمى نەداوۋە و پېي نەگوتوۋە كە تۆ دۆزى فەرمانى خودا وەستاويت و تۆبە بكە و داواي لېبوردن بكە، تەننەت نەبىگوتوۋە نوپۇزەكانت دووبارە بكەرەو، لەگەل ئەوۋەدا مەمەد بە خۆي لەو كاتەدا وازى لە نوپۇزكردن بۇ كەعبە نەھېنابوو، كەعبەي خستە نېوان خۆي و شامدا (بەيت مەقدەس) لە وەستانى لە نېوان ھەر دوو گۆشەي رەش و يەمانيدا وەك پېشتەر باسمان كرد، ئەوۋەپش وا دەردەكەوت كە نوپۇز بۇ ھەر دوو قىبلە دەكات، بە تەماشاكردنى ئەمە وا دەردەكەويت كە بەراڭ بەو كارەي سەرىپچىيەكى گەورەي نەكردوۋە، بەلكوو لە نوپۇزەكەي تەنھا پرووي لە يەك قىبلە كردوۋە.

گوتمان: ئەوۋەي بەرائى كورى مەروور كردى كاريگەريي لە سەر ناخى مەمەد بە جى ھېشت و واى لى كرد بىر لە مەسەلەي قىبلە بكاتەوۋە. كاتېك كۆچى كرد بۇ مەدينە، ھۆكارى تر دەركەوتن ئەم كاريگەرييەيان بەھېزتر كرد لە ناخيدا و واى لى كرد كە پىرارى گۆرىنى قىبلە بۇ كەعبە بدات.

لە سىرەي حەلەبىدا ھاتوۋە: ئەوۋەي گۆرىي (واتە قىبلە) واى بە باش زانى كە كەعبە قىبلەي يېت، بەتايەتى پاش ئەوۋەي زانى كە يەھوود دەلېن مەمەد ناكۆكە لەگەلماندا كەچى دواي قىبلەكەمان دەكەويت (لە مەدينەدا). لە گېرانەوۋەبەكدا بە موسولمانيان گوتوۋە: ئەگەر ئېمە لە سەر رېگەي راست نەبووينا، نوپۇزان بۇ قىبلەكەي ئېمە نەدەكرد و لەوۋەيشدا ئېمەتان بە پېشپەرە نەدەزانى. لە قسەكردنېكى تردا دەبوايە پرووي لە كەعبە بىكردايە وەك خۆشەويستىيەك بۇ ئىبراھىم و ئىسماعىل و رېقېك لە رازىبوونى يەھوود. ئەم قسانەي يەھوود لەوانەيە يەكېك بوويېت لە ھۆكارەكانى گۆرىنى قىبلە

قسەيەكى تر، كافرەكانى قورەپش، بە موسولمانانيان دەگوت، بوچى دەلېن ئېمە لە سەر مىللەتى ئىبراھىمىن و، ئېوۋە واز لە قىبلەكەي دەھېنن و نوپۇز بۇ قىبلەي يەھوود دەكەن. لەوانەپشە كە ئەمە گەورەترىن و گرېنگترىنەيانە -وەك دەيىنم- حەلەبى لە سىرەتەكەيدا باسى كردوۋە: كاتېك كۆچى كرد بۇ مەدينە كە پرووي كردە بەردى بەيت مەقدەس و پشتى لە كەعبە بوو، لە مەدا پېي ناخۆش بوو

بۇ پروونكردنەوۋەي ئەمە، بەيت مەقدەس لە باكوروى مەدينەيە و مەككە لە باشوورەيەتى، ھەر كەسىك پروو بكاتە بەيت مەقدەس لە مەدينەوۋە، پشتى لە مەككە دەيېت. ئەم وەزە لە مەككەدا وا نەبوو، لەبەر ئەوۋەي كە پرووي دەكردە بەيت مەقدەس كەعبەي دەخستە نېوان خۆي و شامەوۋە، بەو شېئوۋەيەپش پرووي لە كەعبە دەيېت نەك پشتى، بەو كارە لە نېوان ھەر دووكياندا كۆكردنەوۋەيەك دەيېت بۇ ھەردوو قىبلە لە مەككەدا و، ئەمەپش لە مەدينە نايېت. ئەمە بەسە بۇ ئەوۋەي بېتتە ھۆكارېك بۇ گۆرىنى قىبلە لە مەدينەدا، لەبەر ئەوۋەي پېشتىكردنى كەعبە، كە شوپنى پرووكردنە ئەوي و تەوافكردنى عەرەب پوو پېرۆز بوو لايان، لەگەل ئەو ئامانچەدا ناگونجېت كە مەمەد بىرى لى دەكردوۋە و ھەولى بۇ دەدا، ئەمە بە زەرورەت واى فەرز كرد كە گۆرىنى قىبلە خۆي فەرز بكات. ئەوۋەي ناشاررېتەوۋە كە قىبلە كاريكى ئاسان نىيە و دەيېت دەرتەنجامەكەي بە ئاگايىيەوۋە مامەلەي لەگەلدا بكەيت، بۇ ئەوۋەي خراپىي لى نەكەوتتەوۋە، بەلكوو ئەگەر باش نەكەوتتەوۋە باوۋەرى موسولمانان گومانى تى دەكەويت و گومان و دلەراوكى دروست دەكات، وەك پرووي دا، كاتېك قىبلە گۆرا ھەندېك لە موسولمانبوونيان پاشگەز بوونەوۋە. حەلەبى لە سىرەكەيدا دەلېت: (ئىنجا كۆمەلېك پاشگەز بوونەوۋە لە ئىسلام و گوتيان جاريك بەم لا و جاريك بەم لادا دەيكەن) ھەندېكيان گوتيان نازانين مەمەد پروو دەكاتە

کوی، ئەگەر یەكەم راست بێت، وازی لێ هێنا و ئەگەر دوهم راست بێت واتە پێشتر لە سەر ناحەقی روپشتووه. ئێین قەیم گوتی: قسەى زۆر کرا لە کاتى گۆرینی قیبلەدا، لە لاپەن بى بەهayan و نەزانانى خەلكەكەوه، وهك خودا دەفرمویت: {وَإِنَّ كَاتِبَ لِكَبِيرَةٍ إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ} [البقره: 143]. واتە: بۆ كەسانىك وا كە خودا شارەزای كردن و رى پيشان دان. خودا ئە بروای هەتانه تىك نادات ئەمەيش ميحنه تىك بوو كە خودا كۆپلەى خۆى تاقى كردهوه، بۆ ئەوهى بزائىت كى دواى پىغه مېهر دەكەوێت و كى وەرده گيرت بەرەو دواوه

فەرمانى گۆرینی قیبلە پيوست بە هئورى و دووربىنى و بە رىكخستن و بە باشى بەرئىكردنى دەكات، تا دەرئەنجامەكەى بە خراپ نەكەوێتەوه، بۆيە محەمەد لەمەدا خىرا نەبوو، بەلكوو بىرکردنەوه و هئورى و هئىمىبەكەى باشى بە كار هئىنا، كە موکور بوو لە سەر گۆرینی قیبلە و لە كاتى نوێژکردندا زياتر تەماشای ئاسمانى دەکرد، بۆ ئەوهى قەومەكە وا تى بگەن چاوه رى شتىك دەكات لە ئاسمانەوه، نەيگۆرى تا هەندىك شتى بۆ دابەزاند و قسەى لە سەر كرد و پىشەكەى قورئانى بۆ هئىنايەوه. ئىبن قەيم لە (زاد المعاد) دا دەلێت: كە فەرمانى گۆرینی قیبلە كارىكى وا گەورە بوو، واى دەرخت كە (پىش گۆرینەكە) فەرمانى كۆپى واتە نەسخکردن و تواناى خوداى لەو بارەوه روون كردهوه، كە كۆپى كرا و مەنسوخ باشتر دەكاتەوه يان وهك خۆى دەبێت. ئىنجا پاش ئەوهى سەرزەنشتى ئەوانەى كرد كە كەللەرە قىيان لەگەل پىغه مېهر كرد و نكۆلىيان لى كرد، ئىنجا گوتى خۆرەلات و خۆرئاوا و هەر شوئىك رووى تى بكەيت دەموچاوى خوداى تىدايە، كە زۆر فراوان و دانايە، لە گەورەيى و فراوانى و بوونى لە هەر جىگەيەكدايە و كۆپلە روو لە هەر كۆپىك بكات دەموچاوى خوداى لىيە. ئىنجا لە سەر ئەوانەى دەچنە دۆزەخ لەوانەى دواى ناكەون و باوهرى پى ناكەن، پرسىار لە پىغه مېهرەكەيان ناكەن، ئىنجا خەلكى يەهوود و نەسرانى و خاوهن كتیبەكان لى رازى نابن ئەگەر سەر بە مىللەتى خۆى نەبێت، پەنا دەباتە بەر خودا و لە خودا زياتر هىچ كەسىك پالپشت و سەرخرى نىيە. ئىنجا هاوتەرىبەكەى پى گوتە، كە مالى حەرامى بنىات ناوه و مەدح و سەناى كردوه و هەوالى پى داوه كە دەبێتە ئىمامى خەلك و خەلكى زەوى دىن بۆ لای. ئىنجا فەرمانى بە باوهرىكەرەكانى كردوه كە كارەكەى تەواو بكەن و بەوهى بۆى دابەزىوه باوهرى پى بكەن، وهك بۆ ئىبراھىم و خزمانى و كەسوکارەكەى يەهوود و نەسارا بوون. ئەمە هەمووى پىشەكەى رىخۆشكەر بوون لە كاتى گۆرینی قیبلەدا، لىرەدا قسەى ئىبن قەيم تەواو دەبێت

ئەو ئايەتەنى كە ئىبن قەيم لە قسەكانىدا ئاماژەى پى كردوه، هەمووى لە سورەتى (البقره) بوون، پيوست بەوه ناكات دەقەكانى ديارى بكەين لەبەر ئەوهى زانراون، لە قسەكانى ئىبن قەيمىمدا وا دەرده كەوێت كە پىش گۆرینی قیبلە دابەزىون، ئەگەر نا، ئەگەر پىش گۆرینەكە دانەبەزىبێت، هىچ راست نىيە بلپىن پىشەكەى و رىخۆشكەر بوون لەو ساتەى گۆرینی قیبلەدا هاتە ئاراوه، وهك چۆن لەو بارەوه قسە دەكات، ئەوهى نىشانەى ئەوهى محەمەد زۆرزانى و هىمەت و توندوتۆلىيى گەورەى بەم پىشەكەيانەى قورئانەوه نەبەستووتەوه، بەلكوو زۆر ئاگای لەوهيش بوە، كە هەر كەسىك گوتى لەوه بوايە باوهرى پى دەکرد، كە گۆرینی قیبلە بە فەرمانى خودا بوە، ئىمە لىرەدا باسى چۆتیبى گۆرینەكەت بۆ دەكەين، ئەوهيشت لە پىر نەچىت كە لەو كاتانەدا نوێژى دەکرد زياتر رووى لە ئاسمان دەکرد. حەلەبى لە سىرەكەيدا دەلێت:

پىغه مېهرى خودا دەرچوو سەردانى داىكى بەرائ كورى مەعروور بكات، كە لە بەنى سەلمە بوو (لەو كاتەدا بەرائ مردبوو) چىشتى بۆ لى نا، كاتى نوێژى نىوهرۆ بوو، پىغه مېهرى خودا نوێژى بە هاوەلانى لە مزگەوت كرد، كاتىك دوو روكەعت نوێژى كرد، لەو كاتەدا جبرىل هات بۆ لای، ئاماژەى پى كرد كە نوێژ بۆ كەعبە بكات و روو لەو شوئىنە بكات، پىغه مېهرى خودا رووى وەرگىرا بۆ كەعبە و ژان چوونە شوئىنى پىاوان و پىاوان بۆ شوئىنى ژان، گوتيان: لەو كاتەدا روكەبەكەيان كردبوو، گوتى: لە پىشەوهى مزگەوتەكەوه روپشت بۆ پىشەوهى مزگەوتەكە و رووى كردە كەعبە، لە مەدینەوه وا فەرز دەكات كە پشت لە بەيت مەقدەس بكات، هەرۆهە هەر كەسىك روو لە بەيت مەقدەس بكات، دەبێت پشتى لە كەعبە بێت، گوتى: ئەگەر لە شوئىنى خۆى رووى وەرگىرا، شوئىن لە دواى نەبوو، كە جىگەى رىزى نوێژكەران بكاتەوه تەمasha بكە چۆن قیبلەى بۆ كەعبە گۆرېوه، لە كاتىكدا لە حالەتى روكەعى نوێژدا بوە، ئەوهى ناسارپتەوه، كە گۆرینی لە كاتى نوێژکردندا پىوهندى بە تەمasha كردنى ئاسمان لە كاتى نوێژکردنىيەوه هەبە، وهك چاوه رىكەرېك بۆ ئەوهى شتىك بۆى دابەزىت و بە فەرمانىك قىبلە بگۆرېت، ئەوهى نىشانى دەدات كە وهحى لەم بارەوه بۆى دابەزىبێت ئەوهى: {قَدْ تَرَى تَقْلَبَ

وَجْهَكَ فِي السَّمَاءِ فَلْتُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْجَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَكْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَكْرًا} [البقره: 144]. وانا: دیتمانت که به رهو ئاسمان دهروانی؛ ئیمه روت به رهو روگه به کی تر وهرده گبرین په سندی بکهیت. سا روت به رهو (مسجد الحرام) وه رگبره و له هر کوپیه ک بن هر رو بکه نه نه وپوه. ئینجا رویشتنی بو مالی به رائی کوری مهروور له و روژه دا، بو سهردانی دایکه یپوه ژنه که ی دایکی بوشر، یپوه ندیی به گورینی قبیلوه هه یه، له بهر نه وهی به رائ یپشتر قبیلوه گوریبوو، یپشتر باسمان کرد، وهک نه وهی له روژی گورینه که و رویشتنی بو مالی به رائ ویستیتتی بیت به زمانحالی و بلیت: نهی به رائ له گوره که تدا به ئیسراحت بخه وه، نهو شته یپشتر ویستت نه مرو ته و او بوو. نه مه ییش پشتگیری قسه کانی یپشوومان دهکات: نه وهی به رائ ویستی له نوژکردن به رهو که عبه، کاریگه ری خوی له سهر محمه د هه بوو، نه مه ییش له و کومه له هوکارانه بوو، که وای لی کرد قبیلوه بگوریت بو که عبه. حه له بی له سیره ته که ی له پاش باسکردنی چیروکی گورینه که ده لیت: یه که مین کوپیکردنه وه واته (نسخ) دهرباره ی قبیلوه بو، له ئین عه باس: یه که مین نه سخ له قورئاندا بوو وهک باسمان بو دهکات، خودا زیاتر له کاروباری قبیلوه ده زانیت

ده لیم: قسه کانی له قورئاندا یان له لادانی کوپیکه ره که بو، یان له هه له ی حیکایه تخوانان، له بهر نه وهی ئایه ته دابه زیوه کان له سهر گورینی قبیلوه هیچ نه سخی له قورئاندا نه کردوه، هیچ ئایه تیک نییه که له نوژدا فرمان بکات روو بکه یته بهیت مه قدس، که چی نه وهی مه نسوخه نه وه یه دهرباره ی ئایه ته کانی گورینی قبیلوه له وندایه که بهیت مه قدس قبیلوه بیت، نه وهی براسته له و قسه نه ی باس کران، ده بیت له (قرآن) دا بیت له جیاتیی نه وهی له (قرآن) دا بیت له گالته جاری حیکایه تخوانان دهرباره ی گورینی قبیلوه، نه وهی له کتیه کانیاندا باسیان کردوه، که یپغه مبه ری خودا به جبریلی گوتوه: تو پرسپارت له خودا کرد که روو بکه مه که عبه، جبریل گوتوو یه تی: ناتوانم نه مه سه له یه به خودای عه زه وه جهل بلیم، به لام نه گهر پرسپارم لی بکات پیی ده لیم. نه مه له گه ل گه وره ییی خودا ئایه ته وه، به م پییه خودا جگه له پاشایه ک له پاشاکانی مروف هیچی تر نییه، محمه د ییش جگه له یه کیک له کریکاره کانی هیچی تر نییه. ههروه ها جبریل جگه له ئیراوی پاشا بو کریکاره که ی هیچی تر نییه، له وه دا بو جبریل ده لویت به کریکار بلیت: من ناتوانم نهو مه سه له یه باس بکه م و نه گهر پرسپارم لی بکات هه والی ده ده ممی. نه مه له کوپیه له گه وره ییی خودا، که له سهر زه وی و له ئاسمانیشدا هیچ شتیکی لی ناشاررته وه، نهو له هه موو شتیکی ده زانیت، نه وهی که خه لک ده یشارنه وه و دهری ده خه ن ده یزانیت، ناییت نه مه له محمه د هه وه دهریچیت، به لکوو نه مه له هه له یه ستنی حیکایه تخوانانه

(35)

به ستنه وهی بانگه شه به شمشیره وه

محمه د و هاوه لانی یپه یز و سهر گهر دان له مه ککه دا بوون، هیچیان به رائ بهر نه یاره کانیان له کافره کانی قوره ییش پی نه کرا. به گوتار و قسه و ئاموژگاری داوای له خه لک ده کرد بینه موسولمان و، وهک له قورئاندا هاتوه به شیوه یه کی ئاشتیایه ناگاداری ده کردنه وه: {ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ} [النحل: 125]. وانا: به کارزانی و ئاموژگاری په سندی خه لک به ره و ریگه ی خودا به ریکه و به چاکترین شیوه له گه لیاندا بدوی. نه م ئایه ته بوو به دروشمی بانگه شه کردن له مه ککه دا، به لام پاش به یعه تی گه وره که کوچی کرد بو مه دینه، هیز و هه ژموونی له ریگه ی نه ساره کانه وه په بیدا کرد، پاش نه وهی به یعه تیان پی دا و توندوتول بوو و باله کانی به هیز بوون و کوچه ریبه دواکه وته کانی زور بوون، ئینجا بو نه وهی شه ری نه یاره کافره کان بکات که دزی بانگه شه که ی بوون، بانگه شه که ی په یوه ست کرد به شمشیره وه، به لام وهک له سهرجه م بانگه شه که دا پله به پله دهریشت، ئاوه اییش پله به ندیی شه رکردنیشی به ستنه وه به وهی چهند هیزی شه رکه ری ده پیت

یه که م ئایه ت دهرباره ی شه ر له مه دینه دابه زی نه وه یه: {أَنْزِلْنَا لِلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِيُحْشِرُوا اللَّهُ عَلَى نَصْرِهِمْ لَقْدِيرٌ، الَّذِينَ أَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَغْيٍ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ} [الحج: 39، 40] وانا: نهو که سانه ی شهریان به سه ردا سه پینرا چونکو ناحه قیان لیکرا ده توان حه قی خو یان بکه نه وه و نه وانیه به ناحه قی دهرکران، تاوه کو ده لپن په روه نده مان خودایه. نه م ئایه تانه دوو شتیان تیدایه: یه که میان مؤله تدان به شه رکردن، واته ریگه پیدراوه نهک فهرز بیت له سهریان

بسه پېنرېت و، دوه ميان: موله تېږدانان بۆ شهېر به هۆي ئه وه وه يه كه زولميان لى كراوه و له شوئى خويان به ناحه قى دهركراون. رېره وى ئايه ته كه نه وه پيشان ده دات، نه وانه ي رېگه يان پى دراوه شهېر بكن كوچبه رانن نه ك نه سار، له بهر نه وه ي نه ساره كان نه زولميان لى كراوه و نه ييش له شوئى خويان دهركراون، بويه پيوستى نه كرده بۆ شهېر رېگه يان بدرېت، له بهر نه وه ي به حوكمى نه وه ي به يعه تيان به محمه د دا، كه بېپارېزن و پشتگيرى بكن و سه رى بخن، له وانه يه موله ته كه ييش گشتى بېت بۆ كوچبه ران و نه سار ييش بېت، نه گهر هوكاره تايه تيه كه ي بۆ كوچبه ران بېت، نه وه يه كه م هه نكاوه نانه كه محمه د له باره ي شهېر كرده وه نابېتى. ئىنجا هه نكاويكى ترى هاويشت، دواي نه وه ي فه رزى كرد به سه ر موسولماناندا، دژ به وانه ي شه رى ده كه ن نه ك شه رى ناكه ن، ده لىت: {وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُفَاتِلُونَكُمْ} [البقره: 190]، واته: ئيوه له گه ل نه وانه دا شه ر بكن له رېگه ي خودادا كه شه رتان ده كه ن. نه مه ييش شه رى به رگريه. نه م حاله ته تا سالى هه شته مى كوچى به رده وام بوو، تا محمه د هېز و توانا و هه ژموونېكى په يدا كرد كه بتوانت جارى شه رى كه ي هېرشبه رانه ي گشتى بدات، شه رى دژ به موشرىكه كان هه موويان، نه وانه ي شه ريان له گه ل ده كه ن و نابشكه ن، له سه ر موسولمان فه رز كرد، بويه سه رته ي براوه دابه زى كه په يمانه كانى موشرىكه كانى وه لانا و خۆي لى بېه رى كرد و بوارى چوار مانگى پېدان، كه مانگه حرامه كانن، پى گوتن نه وه له گه لپاندا له شه رى كه ي به رده وامدايه جگه له م چوار مانگه، نه مه له سالى هه شته مه وه بوه "هه ندىك ده لىن سالى نويه مى كوچى بوه

به م پيه شه ر له مه دا به پله به ندى چوار حوكمى هه بوو، دوه م: رېگه پېدراوه واته موله تدراره، نه مه ييش له سه رته ناي كوچكرده وه له مه دينه، سه يه م: فه رمانى پى كراوه، واته له سه ر موسولمانان فه رزه به رانه به نه وانه ي شه ريان ده كه ن، نه مه له و كى تپانه ي له بهر ده ستم دان كه به كتومتى كاته كه يم نه دوژبويه وه، به لام واى ده بىنم نه وه نده كات له نېوان نه م و نه وه ي پېشوويدا نيه، چواره م: فه رمانى پى كراوه، واته فه رزه له سه ر موسولمانان به رانه به سه رجه م موشرىكه كان، نه گهر شه رپيشان نه كه ن جگه له مانگه حرامه كان. نه مه ييش له سالى هه شته م و ده لىن له سالى نويه م بوه

نه مه كورته كراوه ي قسه كانى ئىبن قه يمه له (زاد المعاد) دا. هه ندىكيان پېنجه م حوكميان له سه ر زياد كرد: نه وييش؛ فه رمانى پى كراوه، واته له سه ر موسولمانان فه رزه به رانه به سه رجه م موشرىكه كان به ره هايى شه ر بكن، واته له مانگه حرامه كان ييش، وه ك حه له بى له سپيره ته كه يدا له ئىمامى نه سنه وى وه رى گرتوه

پېگومان محمه د له كاتى به يعه تى گه وروه موكور بوو له سه ر شه ر و به كاره پنانى شمشېر له بانگه شه كه يدا، وه ك پېشتر له ويدا باسما ن كرد، به لام له مه دينه نه بېت نه وه ي بۆ كه س ده رنه خست، له و روژه ي له (قبا) هوه رويشت بۆ مه دينه ئامازه يه كى پى كرد، خه لكى (قبا)، كه به نو عه مرو كورى عه وف بوون پېيان گوت: نه ي پېغه مبه رى خودا، هاتووى بۆ لاي ئېمه بمىنېته وه يان شوئى كه ي باشتر له م شوئى نه ي ئېمه ت ده وىت؟ گوتى: من فه رمانم پى كراوه له گوندىكدا بم كه گونده كانى تر بخوات، له گيرانه وه يه كى تر دا هاتوه: فه رمانم پى كراوه له گوندىكدا بم گونده كانى به سرب بخوات. حه له بى له سپيره كه يدا ده لىت: واتاى گونده كان بخوات، سه ر بكه وىت به سه رياندا و بىبته وه و نه وه ي له گونده كاندا مه به ستنى خه لكه كه ي بوه، واتا خه لكى نه وه گونده به شمشېره كانيان ده گرن و پاره و مالمولكى نه وه گونده ده خون و منداله كانيان سه بى ده كه ن. له عومه ره وه گوتراوه: له و كاته وه نېراوم شمشېرم به ده ستمه وه يه تا خوداى ته نيا و بى شه رىك بپه رستن و رزقم له ژېر سېبه رى شمشېره كه مدايه و، زه لىلى و بچوكرده وه بۆ نه و كه سه ده بېت كه ناكوك بېت له گه ل فه رماندا. نه مه فه رمووده يه كه قورئان پشتگيرى ده كات. هه روه ها فه رمووده ي: وا فه رمانم پى كراوه كه شه ر دژى خه لك بكن تا ده لىن هېچ ئىلاھىك جگه له خودا نيه، له گوتنېكى تر دا، تا شاهه تمان ده هېنن به (لااله الا الله وانى مجد رسول الله) نه گهر بلېن خوين و پاره ي خويان ده پارېزن له من جگه له هه قى خويان و حسابيان لاي خودايه

نه وه ي شاراوه نيه كه محمه د هات بۆ مه دينه، له ناو عه ره بدا كه س نه بوو به ره نكارى بكن جگه له كافره كانى قوره ييش و، قوره ييش خه لكى بازگان بوون، كاروان و باريان يه ك له دواي يه ك له نېوان مه ككه و شامدا هاتوچويان ده كرد و، مه دينه له سه ر رېگه يان بوو، به كه م شت كه له به رانه بهر دوژمن بېكه يت رېگه ي هاتوچوى لى ده يرېت، محمه د ييش چاودېرى كاروان و

بارەکانی قورەیشی دەکرد، تا وای لئ هات هەر کاتیک گوئی لئ بواپە کە بارئیکان لە مەککەو دەیت یان لە شامەو دەگەرئەو، خۆی بۆ دەست بەسەرداگرتنی بۆی دەردەچوو، یان سەریەپەکی لە سوپاکە بۆ دەنارد.

حەوت مانگی بە سەر هاتنی بۆ مەدینە پئی نەچوو، تا سەریەپەکی بە فەرماندەیی حەمزە مامی نارد بۆ ئەوێ رینگە لە باری قورەیش بگرت، کە لە شامەو دەگەرئەو پوو مەککە. لە مانگی هەشتەمی کۆچی دیسان سەریەپەکی بە فەرماندەیی عوبەیدی کوری حارس نارد بۆ ئەوێ رینگە لە کاروانی باری قورەیش بگرن. هەندیکان سەریەپەکی عوبەید دەخاتە پێشەوێ سەریەپەکی حەمزەو. ئا وەها سەریەپەکی لە دوای سەریەپەکی هەلدەستان بەو کارە، بەلام محەمەد تا سەرەتاکانی سالی دوهمی کۆچی بۆ غەزو بۆ ئەو کارە دەرنەچوو، یەکمە دەستبەسەرداگرتن لە هاوینی سالی دوهمی کۆچی بە غەزوێ ودان (گوندیکی گەرەپە لە ئیوان مەککە و مەدینە) دەستی پئی کرد. غەزو و دەستبەسەرداگرتنی باری قورەیش لە لایەن محەمەدەو گەییشتە بیست و حەوت جار، وەك دەرچوونی سەریەپەکانیشی گەییشتە چلوحەوت سەریەپە، لە هەر غەزو و سەریەپەکی بەوێ تاییەتمەندی خۆی هەبیت، لە دوایدا باسی دەکەین بەلام سوپاکە یەکمە جار بچوک بوو، ئینجا زۆر بوو، بەزیادکردنی موسولمانان ئەویش زیادی کرد. یەکمە شەڕکردنی غەزوێ ودان بوو کە حەفتا پیاوی لەگەلدا بوو. ئینجا شەڕی غەزوێ بەدر لە سالی دوهم، سەیسەدوینج پیاو بوون تەنھا پینج سوارچاکیان لەگەلدا بوو، دەلێن دوو سوارچاکێ بوو. ئینجا غەزوێ خەبەر سالی شەشەم بە هەزار و شەشەسەد جەنگاوەرەو، دووسەد سوارچاکیان لەگەلدا بوو، ئینجا لە سالی هەشتەم بە دەهەزار جەنگاوەرەو کە هەزاریان سوارچاک بوون، ئینجا شەڕی (تبوک) بوو کە ویستی لە روم بەت لە سالی نۆیەم دا، بە سی هەزار جەنگاوەرەو، دەلێن بە چل هەزارەو بوو، یان دەلێن بە حەفتا هەزارەو کە دە هەزاری سوارچاک بوون، هەرۆهە دەلێن بە دوانزە هەزار سوارەو بوو، ئەمە گەرەترین سوپایە کە محەمەد شەڕی پئی کردبیت.

ئەوێ گومانی لئ ناکریت، بانگەشە کە هاوتەریب کرا بە بەکارهێنانی شمشیرەو، بە زیادبوونی شمشیری بانگەشە، ژمارەێ ئەوانەێ بوونە موسولمان بە لێشواو زیادێ کرد، هەبیت و سام و تینی بەهیز بوو، بە شیوەپەکی گونجاو ژمارەێ موسولمانان زۆرتر دەبوون، جەنگاوەریش بە پئی زۆرتربوونی هیز لە بانگەشە کە زیاتر دەبوو، هەرۆهە ژمارەێ جەنگاوەران لە سوپای غەزو و شەڕکردن کە باسما کرد چۆن زیادێ کرد، ژمارەێ جەنگاوەران لە حەفتا کەسەو تا گەییشتە هەزار کەس لە نۆ سالد. ئەگەر محەمەد لە پاش شەڕی تبوک بمایە و، بە چەند سالیگ ژمارەێ جەنگاوەرانی سوپاکە بەم شیوەپە زۆرتر بواپە، بیگومان دەگەییشتە دووسەد هەزار کەس.

لەمەدا، دەتوانین ئەو دەرەنجامە بە دەست بوین کە ئەوانەێ بوون بە موسولمان لە میژووی ژبانی محەمەددا لە مەدینە، زۆرینەیان لە ترسی شمشیردا بوونە موسولمان، ئەوانەێ وەك بیروباوەر دەبوون بە موسولمان و مەبەست و ئامانجیان شەڕیش بووبیت کەم بوون. ئەوێ پشنگیری ئەم بۆچوونەمان دەکات پەشیمانبوونەوێ زۆرینەیانە لە پاش مردنی محەمەد، ئەگەر هیمەت و عەزیمەتی ئەبووبەکر نەبواپە کە لە راستگویی و پاپەندبوون و مکوربوونی لە سەر مەسەلە کە لە محەمەد کەمتر نەبوو، هەرۆهە ئەگەر لە ریکخستن و خۆئامادەکردن و مکوربوون لە لیدانی پاشگەزبۆهکان بەهیز نەبواپە، ئەگەر خودا هەندیک سەرکردەێ وەك خالیدی کوری وەلید و هاوشیوەکانی لەگەلیدا نەبواپە، کە شمشیرەکانیان خەلکی پەشیمانبووی کۆتر دەکرد، ئیستا هەوالی خاوەنی بانگەشەێ ئیسلامی و هەوالی ئیسلام و موسولمانان تەنھا لە کتیبەکاندا دەخویندەو و هیچی تر

چیژبەخشەکانی جیهاد

جیهاد لە زماندا واتە هەول و تەقەللا لە (جهد)وێ هاتو بە واتای وزە، ئینجا لە شەڕکردن بۆ بەرزکردنەوێ قسەێ خودا بە کار هات، دەلێن جیهادی لەگەل دوژمندا کرد، واتە لەگەلیدا جەنگی، ئەمەیش زاراوەپەکی قورئانییە، ئیمە پێش ئەوێ باسی ئەو شتانه بکەین کە محەمەد وای لە موسولمانان کرد حەز و خۆشەویستیان بۆ جیهاد هەبیت و لەزەتیا پئی بپەخشیت، دەمانەویت بە شیوەپەکی روون بووت دەربخەین، کە عەرەب لەو زەمانەدا بەگشتی لە چ حالەتیک دەشتەکید بوو و ئەخلاق و پرفتاریان چۆن بوو لەو سەردەمەدا، لەویدا تی دەگەیت، ئەو لەزەتەخشەکانی باسی دەکەین ئەگەر بخزینە ئیو ئەوێ کە لە سەری بوون، لە

گرینگترین هوکاره کانی په ده سته پېناني سهرکه وتنی موسولمانان بوون له شهړه ئاينيبه کانياندا عه رب سهرجه ميان خه لکی ره شمالنشين بوون و خه لکی دانيشتوو واته نيشته جي بوون، له کاتي محمه ددا ده شته کی بوون و، دانيشتوانی شاره کانيش له خه لکی ده شتی ژيانان پيشکه و توتوت نه بوو، به نه دازه په کی زور کم نه ييت که حساب ناکريت، نه وهی زانراوه خه لکی ده شته کی له هممو زه ماښک لای سهرجه نه ته وه کان، نازايه تی و به هاناوه گه پيشتيان به سهردا زاله، خه لکیکن له کاتي سه ختيدا خاوهن سهرن، توند و به زه برن و بهرگه ی قورسی ده گرن. ژيان لای نه وان نه و به هايه ی نيه که له لای خه لکی شارستانيه کان هه په، بويه زوربان له شهردا به جهرگ و غيره تن و ده چنه پيشه وه و پاشه کسه ناکه نهمه به گشتی له و زه مانی له عه ربه دا بوه، نه گهر نه و چيز و له زه ته ی محمه د بو شهردن خستيه سهر هم سيفه تانه يان، که هانی دان بو نه و مه به سته، هيچ جېگه ی سهرسورمان ناييت، که سوپای محمه د هميشه دوزمنان به زيږيت. محمه د به دوو شت هانی موسولمانان ده دات بو شهرد و حهزی شهرد ده خاته کيانپانه وه بو جهاد له پيناو خودادا: په کيکيان بووني نه بوو، نه وی تريان ناماده بوو، نه گهر ده ته ويټ بلې په کيکيان مه عنه وی و نه وی تر ماتريالی بوو، مه عنه وييه که ی به هه شت و نيعمه تی مانه وه ی هميشه یی. نه وهی زانراوه له فهرمووده کانی پېغه مبه، هيچ ريگايه ک نيه بو به هه شت که به سه لامه تی و دلنبايي بگه يته نه وی و ناواخنه که ی بتگه په زېته نه وی جگه له شه هيدبوون، نه وهی مروف له ريگه ی خودا بمریت، بويه شه هيدبوون گه وره ترين ناره زوی خه لک بوو له شهردا نه مانه پيش له و قسانه ن که له فهرمووده دا له م باره وه گوتراوه. گوتی: شه هيد لای خودا خه سله تی هه په، که له په که م رزانی خوښيدا ده يوريت و جېگه که ی له به هه شتدا ده ييت، به جواني باوهر ده رازېته وه و زه و اج له گه ل خوړی عه ين ده کات و له نازاری قه بر رزگاری ده ييت، له ترسی گه وره دنيا ده ييت و تاجی شکويی ده خريته سهری، ياقووتی پي ده به خشريت که له دنيا و نه وهی تېدايه به خيرتر ده ييت و هه فتاودوو خوړی عه ين ده هښت و شه فاعه ت بو هه فتا که س له خزماني ده کات. به جابری کوری عه بدولای گوت که باوکی شه هيد بوو. هه وALT بده می که خودا چی به باوکت گوت؟ گوتی: به لی، گوتی: خودا قسه ی له گه ل که سدا نه کرده له پشت په رده وه نه ييت، به لام به کراوه یی و واته بی په رده قسه ی له گه ل باوکت کرد، گوتی: نه ی کوپله م ناواته خوازی چيت بنده می، گوتی: نه ی خودا زيندوم بکه ره وه بو نه وهی له پيناو تودا دووباره شهرد بکه موه، گوتی: نه وهی پيشتر له وی بوه ناگه رېته وه بو نه وی، گوتی: نه ی خودا هه والی نه مه بده نه وانه ی که دواي منن، نه مه دابهزی: {وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَا وَعِنْدَ رَبِّهِمْ يَرْزُقُونَ} [آل عمران: 169]. واتا: نه وانه ی له رزي خودادا کوژراون ناييت به مردوو حساب بکړن و ههر زيندوون و خودا بزويان پېده دات. له گيرانه وهی تر دا شتی وه ک نه مه هاتوه، ده لیت: پاش شهردی ئو خود، گوتاری بو هاوه لانی دا، کاتیک هاوريانانان له ئو خود پيکان خودا روحيانی خسته ناو بالنده په کی سهوز و له سهر رووباره کانی به هه شت ده خوړينه وه، له به ره کانی ده خوون و له شوپيکدا ده حه وينه وه له ساپه ی عه رش و چراي زيرين، کاتیک نه و خواردن و خواردنه وه خوښانه يان بينی و جي نه رمونپانه کانيان له ژيردا بوون، گوتيان: بریا هاوريکانمان بيانزانيه که خودا چي بو کردووين تا له جهاد که مته رخمی نه که ن و، له شهرد خوښان نه دزنه وه، خودا گوتی: من هه واليان پي ده گه په نم، نه م نايه ته ی بو په يامبه ره که ی نارد: (ولا تحسبن الذين قتلوا...) له فهرمووده په کی تر دا هاتوه: زه وی له خوښی شه هيد وشک نايته وه، که ههر دوو زنه کانی وه ک دوو دايه ن که پوله که ی خوښانان له سهر زه وی گوم کرده و ههر په که جوانکارپه کيان به ده سته وه په که له هممو دنيا و نه وهی تېدايه خپری زياتره. له (مستدرک) و (النسائي) باس له وه ده کات: نه گهر له پيناو خودادا بمرم، لای من باشتره که خه لکی چادر و پره شمال بم). هه روه ها فهرمووده په که که کوشتن لايان ئاسان ده کات: شه هيد هيچ هيلاکييه ک له کوشتندا ناييت وه ک چرنوقگرتيک وايه لای په کيکنان. له (المسند) دا هاتوه: باشترين شه هيد نه وانه ن که رووبه روو ده بنه وه و له ريزدا ئاور ناده نه وه تا ده کوژرين، نه وانه له ژورويکدا ده بن له به رزي به هه شت و خودا بويان پي ده که ييت، نه گهر خودا بو په کيک له کوپله کانی له دنيا پي بکه ييت، هيچ حسابيکی له سهر نامييت. فهرمووده له م باره وه زوره، ههر که سيک بيويټ با بگه رېته وه بو کتيه کان ئبين قه ييم له (زاد المعاد) دا ده لیت: پېغه مبه به يعه تی له هاوه لانی وهرگرت، که له شهردا را نه که ن و له وانه په به يعه تی وهرگرتيټ بو مردنيس ده لیت: به يعه تی لي وهرگرتن بو جهاد، ههر

وہك چۆن بەیغەتیان پێدا بۆ ئیسلام. بەهەشت کاریگەریی زۆر گەورەى لە سەر دەروونی كردن، ئوم حارسە كورى قەيسى ئەنسارى پاش ئەوہى كورەكەى ھێشتا مێردمنداڵ بوو لە رۆژى بەدردا كوژرا، ھات بۆ لای پێغەمبەر، گوتى: ئەى پێغەمبەرى خودا، دەربارەى حارسە قسەم بۆ بكە، ئەگەر لە بەهەشت پێت بۆى ناگریم، بەلام ئەگەر لە ناگردا پێت، تا ژيانم لەم دونیایە ماوہ خەفەت دەخۆم و دەگریم. لە گێرانەوہ بەكدا: ئەگەر لە بەهەشت پێت سەبر دەگرم و بە دەر لەوہ زۆرى بۆ دەگریم، پێى گوت: ئەى داىكى حارسە، ئەوہ بەك بەهەشت نىيە، بەلكوو چەندین بەهەشتە و حارسە لە فردەوسى بالايە و، ئینجا پێكەنى و دەيگوت، بوخ بوخ بۆت ئەى حارسە.

ئەوہى باشە لەم بەشەدا باسى بكەين، خاوەنى سیرەى حەلەبى لە سەر شەرى بەدر باسى كردوہ، دەلێت: پێغەمبەرى خودا لە عەرشەكەى دەرچوو بۆ لای خەلك و ھانى دان و گوتى: بەوہى گيانى محەمەدى بە دەستە، ئەوہى ئەمپرو شەريان دەكات و پرووبەر و سەبر دەگریت و پێش دەكەوێت و بۆيان دەروات و ناگەرێتە دواوہ، خودا دەبخاتە بەهەشت، عومەرى كورى ئەلحەمام لەو كاتەدا بەرى دارىكى بە دەستەوہ بوو دەبخوارد گوتى: بوخ بوخ لە نۆوان من و نۆوان ئەوہى بچمە بەهەشت ئەوہى، كە ئەمانە بمكوژن، ميوەكەى لە دەستى فرى دا و شمشیرەكەى برد و لەگەل قەومەكەدا شەرى كرد تا كوژرا (بۆخ بۆخ وشەيەك بوو بۆ گەورەكردنى شتێك و سەرسورمان تێیدا دەگوترا). وەك ئەمەيش لە شەرى ئوحدویش رووى داوہ، لە جابرى كورى عەبدوللاوہ، پياوێك لە رۆژى ئوحد بە پێغەمبەرى گوت: تۆ دەبينیت كە بكوژریم لە كوێ دەبم؟ گوتى: لە بەهەشت. گوتى: خورماكانى دەستى فرى دا و شەرى كرد (.) تا كوژرا

عەوف كورى حارس كورى عەفراء دەلێت: ئەى پێغەمبەرى خودا، چى وا لە خودا دەكات بۆ كۆيلەكەى پى بكەنیت؟ (واتە رەزامەندى دەكات) گوتى: دەست بخاتە بيناقاقاي دوزمن و ھىچى پى نەپێت (بى خۆپارێز، درع و قەلغان و بى سەلمینەوہ) درعەكەى (قەلغانەكەى) داكەند و فریى دا و شمشیرەكەى برد و شەرى كرد تا كوژرا. ھەوالەكان لەم بارەوہ زۆرن، ئەوہى باسماں كرد بەسە و ھىچ پتووست بە درێژەدان ناكات

بەلام لایەنى مادى: غەنیمە و سەببەكان، ئەوہى زانراوہ، عەرەب لە جاھیلیەت پارەو مالومولك غەنیمە دەكەن و سەببى ژن و پیاو دەكەن لە شەركەكانیاندا، عەمرو كورى كەلسووم : لە ھەلواسراوہكانیدا دەلێت

قَيُّبُوا بِالنِّهَابِ وَالسَّبَايَا وَأَنَا بِالْمُلُوكِ مُصَفَّدِينَ

محەمەد ئەم نەرىتەى لە ئیسلامدا سەپاند و، غەنیمەى بۆ سوپاكەى حەلال كرد و، ئەمەى كردە تايبەتمەندیيەك لە تايبەتمەندیيەكانى خۆى بەتەنھا، بە دوور لە ھەر پێغەمبەرىكى پێش خۆى، وەك لەوہدا ھاتوہ دەلێت: پێنج شتم داوہ، كەس پێش من نەداوہ، بۆ ھەموو خەلك بەگشتى نېراوم، بە تۆفاندن سەر كەوتم، غەنیمەم حەلال كرد، مزگەوتەم لە سەر زەوى بنیات نا، خۆلم پاكژ كردوہ... فەرمووہ. دواتر باسى تايبەتمەندیيەكانى دەكەين ھاوہەلانى وا لى دەكات كە حەزبان لە غەنیمەت پێت و غەزووى لە پێناویدا بكەن، وەك بە عەمرو كورى عاسى گوت، لەو كاتەدا كە بۆ شەرى (ژات السلال) ناردى، لە عەمرو كورى عاسەوہ گوتووہتى: پێغەمبەرى خودا بە دوايدا ناردم و فەرمانى پى كردم كە جلوبەرگ و چەكەكەم لەگەل خۆمدا بەرم، گوتى: ئەى عەمرو، من دەمەوێت بتنێرم بۆ سەر سوپايەك كە خودا غەنیمەت دەداتى و سەلامەتت دەكات، گوتم: من بۆ حەزى پارەوپول نەبووم بە موسولمان، گوتى: بەلى پارەى چاك بۆ پياوى چاكخوازە

كاتێك دەرچوو بۆ تەبوك و خەلك لە خۆسازاندا بوون، بە باپیرە بن قەيسى گوت: ئەى باپیرە، حەزت لە پێستە زەردەكان ھەيە، لە قسەيەكدا گواپە گوتووہتى: ئەى باوكى قەيس، ئايا لەگەلماندا دەردەچیت بۆ ئەوانەى بە دواى خۆتيان بخەیت (واتە لە كچانى قژ زەردى بەنى ئەسغەر "زەردەكان"؟) گوتى: ئەى پێغەمبەرى خودا، ئايا رێگەى پى دەدەيت (ئەوانە بخەمە دواى خۆم) بۆ ئەوہى لە دەستم دەرنەچن، بە خودا قەومەكەم دەزانن ھىچ پياوێك لە من زۆرتر حەزى لە ژن نىيە و دەترسەم ژنانى بەنى زەردەكان ببينم، سەبر نەگرم، پێغەمبەرى خودا رێگەى پى دا و گوتى: مۆلەتم پى دا، خودا ئەم ئايەتەى دا بەزانم: {وَمِنْهُمْ مَن يَقُولُ انَّا لى وَّلا تَفْتِنَنى} [التوبه: 49] الایة. واتە: ھەر ئەوانە دین و پیت دەلێن مۆلەتمان بەدە با نەيەين لە گێرانەوہیەكى تردا گوتووہتى: غەزووى تەبوك بكەن و كچانى بەنى زەرد و ژنانى روم بە

غەنیمەت پەرن. قەومىكى دوورو گوتيان: مؤلەتمان دەدەيتى و فەتوامان بۇ نادەيت، ئەم ئايەتە دابەزى: {الْفِتْنَةُ سَفْكَوًا} [التوبة: 49] واتە: جگە لەوہى كەوتتە فیتنەوہ غەنیمەت يەكېك بوو لە ھاندەر و لە ھەزەكانيان بۇ دەرچوون بۇ شەر. تەنانت ھەيب كورى يەسافى خەزىجى، كە موشرىك بوو، موسولمان نەبوو بەتەماعى غەنیمەتەوہ لەگەل موسولماناندا دەرچوو بۇ شەرى بەدر، موسولمانانېش خۆشحال بوون بە دەرچوونى، بەلام پېغەمبەرى خودا پېرى رازى نەبوو، پېرى گوت: بگەرئوہ ئېمە داواى يارمەتى لە موشرىك ناكەين، چەند جارېك چوو بۇ لای پېغەمبەرى خودا، تا نەبوہ موسولمان، پېغەمبەرى خودا رازى نەبوو لەگەلپاندا دەرچېت و، بوہ موسولمان ئېنجا لەگەلپاندا چوو بۇ شەرەكە. پېگومان موسولمانبوونەكەى جگە لە تەماعى غەنیمەت نەبى بۇ ھېچ شتېكى تر نەبوو ئەوہى ناشاررېتەوہ، غەنیمەت ھەر چەندە ھانى دان و لە پېناويدا ھەزىان كرد دەرچېن بۇ شەر، بەلام وەك ئەوہ نەبوو كە واپان لى بكات باوہر بکەن كە لە كاتى مردندا دەچنە بەھەشت. بەھەشت بە شەھیدبوون نەپېت بە دەست نايەت، كە مردنە بە كوشتن لە شەردا، بۇيە واپان لى دەكات باوہر بکەن و لە ھەلمەتى شەرکردندا بگەنە لوتكەى خۆتېوہخستن و قوربانيدان و بکەونە نېو شەروشور و توندوتېزى و خەلككوشتن، بەلام غەنیمە وا نېيە، بە بى ئەوہپش بە دەست دېت، بۇيە محەمد رقى لى دەبوو كە بېينىايە بەتەنھا بە تەماعى غەنیمەوہ دەرچەن بۇ شەر، كەچى دلخۆش دەبوو كە بېانېنېت بە ھەزى جېھادەوہ دەچن بۇ شەر، وەك لە شەرى خەيبەردا پرووى دا. كاتېك لە سەرەتاي سالى ھەوتەم لە ھودەبېيە گەرايەوہ و دەرچوو بۇ خەيبەر، ئەوانەى لە غەزوہى ھودەبېيە داوگەوتبوون ھاتن، دەيان ويست لەمەدا لە پېناو غەنیمە لەگەلپاندا دەرچېن، پېرى گوتن: ئەگەر بۇ غەنیمە دەرچەن و بە ئارەزووى جېھادکردنەوہ دەرناچن، لەگەل مندا دەرچەن. ئېنجا فەرمانى كرد بۇ بانگەوازكەر بە دەنگى بەرز ئەوہ بلېتەوہ، بۇيە لەوېدا ھاوار و بانگەوازي كرد، بەلام لە بارەى دابەشکردنى غەنیمەكان لە نېوان خوياندا، ئەمەپش لە (زاد المعاد)ى ئېين قەبېمدا ھاتوہ، دەلېت: ئەگەر بە سەر دوژمندا سەر بکەوتايە، فەرمانى دەکرد، بانگەوازي كۆکردنەوہى غەنیمەكان بکەن، ئەوہى بە دەست ھاتبوو، حسابى دەکرد و دەيدا بە خەلكەكەى خۆى (دواتر باسى بەدەستھاتوويان يان دەستبەسەرداگېراو دەكەين چېيە) ئېنجا پېنچ يەكى دەرچەن و وەك خودا فەرمانى كردوہ بۇ بەرژەوہندى ئېسلام داى دەنا، ئېنجا ئەوہ دەمايەوہ لە ژن و مندال و كۆيلەكان، ئەو خەلكەى بەشيان نەبوو، پېرى رازى كردن، داواى ئەوہ چى دەمايەوہ بەيەكسانى دابەشى دەکرد بە سەر سوپاكەيدا. بۇ ھەر سوارجاكيك سى پشك، پشكيك بۇ خۆى و دوو پشك بۇ ئەسپەكەى و، بۇ پيادە يەك پشك. گوتى: بەيەكسانى لە نېوان لاواز و بەھيز دابەشى دەكات، جگە لەوہى بە ئەنفال (أنفال) حساب دەكرېت، ئەگەر پېرۇپشتايە زەويى دوژمنەوہ، يەك سريە لای خۆى دادەنا، پېنچ يەكى دەرچەن لەوہى بە غەنیمەت دەيگرتن، چارەكېكى ئەنفال دەکرد و ئەوہى دەمايەوہ لە نېوان سريەكەى خۆى و سەرچەم سوپاكەى دابەشى كرد. گوتى: پشكيك لەو غەنیمە بۇ ئەو سريە دەپېت، كە پېرى دەگوت (الصفى)، ئەگەر ئەو پشكە كۆيلە پېت يان كەنيزەك يان ئەسپ پېت، لە پېش پېنچيەكەكە ھەلدەبېرېت. گوتى: ھەندېك خەلك بە كرې دەگرن بۇ غەزوو جوراوجورن، جورېكيان؛ پياويك كە دەرچېت بۇ شەر و يەكېك بە كرې بگرت بۇ خزمەتکردنى لە سەفەرەكەيدا، جورى دوہميان، ئەگەر يەكېكيان بە پارەى خۆى يەكېك بە كرې بگرت كە لە باتى ئەو پروات بۇ جېھاد، ئەمەپش پېيان دەگوت لە برى ئەو (الجعائل | ٤١٤)، لەمەدا پېغەمبەر گوتى: ئەوہى غەزوو دەكات لە برى كەسېكى تر، پاداشتى خۆى و ئەوہى گرتوويەتى ھەيە. لە غەنیمە بە دوو جور بەشداريان دەکرد، يەكېكيان ھاوبەشى لە وەرگېراوہكان، دوہميان پياوہكە ھوشترەكەى يان ئەسپەكەى بدات بە كرېگېرتەكە بۇ ئەوہى شەرى پى بكات، بە مەرچېك غەنیمەتەكە بکەنە دوو بەشەوہ، لەوانەيە يەك پشك بەريان بکەوېت و، ئەوہى بەريان بکەوېت، يەكېكيان شمشېر پېت، ئەوى تر كېلانەكەى يان كەوانەكەى، دەلېت: ئەو كەسە بەشى ناكەوېت، كە بۇ يارمەتيدان لە پاش گرتنى شوپنەكە پېت بەلام سەبېكراوہكان لە ژن و لە پياو، وەك مالومولك و غەنیمەت دابەش دەكران بە سەر سوپاكەدا. سەبېيەكان دەبنە مولكيان، ئەگەر بيانەوېت دەيانكەن بە كۆيلە يان بيانەوېت دەيانفرۆشن و، ئەگەر بيانەوېت مارەيان دەكەن، ئەگەر بيانەوېت لە كاتېكدا خاوەنيان ھەپېت و برزگارنە بدەن بۇ ئەوان دەپېت و نازاديان دەكەن لەوانەيە زېنك بېتە پشكى دوو پياو، دەپېتە مولكى دوان وەك لە غەزوہى بەنى موسنەلەق

رووی دا، حەلەبى لە ریزه‌وى باسکردنى ئەم شەره‌دا دەلێت: پێغه‌مبەرى خودا فەرمانى کرد و دىلەکان قۆلبەست کران و پاسەوانى لە سەر دانان و، سەبیبەکانى دا بەش کرد بە سەر خەلکە‌که‌دا، یە‌ک‌بە‌کە‌يان بە ناوى (بره بنت الحارث) بوو بە پشكى سابت كورى قەيس و كورە‌مامێكى، سابت چەند دارخورمايە‌كى لە مەدينە کردە بە‌شى كورە‌مامە‌کە‌ى لە برى (بره) و بە نو پارچە زير ماره‌ى کرد

گوتى: بوره چوو بۆ لای پێغه‌مبەرى خودا، گوتى: ئەى پێغه‌مبەرى خودا، من بوره‌ى كچى حارس، گەورە‌ى قەومە‌کە‌مم، ئەو‌هە‌مان بە سەر‌دا هات وە‌ك دە‌زانیت و كە‌وتمه پشكى سابت كورى قەيس و كورە‌مامە‌کە‌ى، سابت لە چەند دارخورمايە‌ك لە مەدينە لە كورە‌مامە‌کە‌ى وەر‌ى گرتم و بە شى‌وه‌يه‌ك ماره‌ى كردم، كە هېچ ئارە‌زوويه‌كم لێى نيه‌، من تكات لى دە‌كە‌م لە و ماره‌‌کردنە رزگارم بکە و يارمە‌تيم بده، پێغه‌مبەرى خودا گوتى: لەو‌هە‌ خيتر هە‌يه، گوتى: چييه؟ ماره‌بىيە‌كە‌ت بە‌تال دە‌كە‌مه‌وه و پارە‌كە‌ى دە‌دە‌مى و خۆم ماره‌ت دە‌كە‌م، گوتى: بە‌لى پێغه‌مبەرى خودا دە‌يكە‌م. پێغه‌مبەرى خودا ناردى بە دواى سابت كورى قەيس و لێى داوا کرد، سابت گوتى: با بۆ تۆ بێت ئەى پێغه‌مبەرى خودا، تۆ باوكمى پێغه‌مبەرى خودا، ئينجا داپه‌وه بە پێغه‌مبەر كە ماره‌ى كردبوو لە دە‌ستى دەر‌هینا و ماره‌ى کرد، بوره لە تە‌مەنى بيست سالىدا بوو، ناوى گۆرى بۆ جوهره‌يه. وا دە‌لێن كە عەلى بە دىلى گرتيى و لە كاتى داپه‌شکردندا كە‌وتيى پشكى سابت و كورە‌مامە‌کە‌ى، لەبەر ئەو‌هە‌ى لەم شەره‌دا وە‌ك شەرى ئو‌حود وا جينگير نە‌كرا‌بوو، كە پيار درايت هەر كە‌سێ‌ك ديلێك بگريت بۆ خۆى بێت

گوتى: لە عايشه‌وه، گوتويە‌تى: جوهره‌يه ژينكى جوان بوه، كە‌سێ‌ك نە‌بوە بيبينيت و نە‌چوو‌بێتە دلييه‌وه، كە پێغه‌مبەر لای من بوو كە لە سەر ئاوه‌كە‌ بووين (المريسيه) ٤١٥ جوهره‌يه هاته ژوره‌وه پرسيارى كتييى کرد، بە خودا كە بينيم، هات بۆ لای پێغه‌مبەر زۆر رقم لى هەستا، زانيم ئەو‌هە‌ى لى دە‌بينيت كە من لەوم بينى، گوتى: ئەى پێغه‌مبەرى خودا من ژينكى موسولمانم. فەرمووده‌كە. گوتيان: كە هاتوه بۆ لای پێغه‌مبەر، عايشه رقى هەستاوه و ئە‌مە‌يش ئيرەبى بوه، كە ژنان لە جوانيى ئەوى تر تێك دە‌دات

ئەو‌هە‌ى لە چيروكى (بره) يان جوهره‌يه تێدە‌گە‌يت، كە سەبیبە‌كان موسولمانيش بن هېچ دادێ‌كمان نادات و لە كۆيلايه‌تى رزگاربان ناكات، بە‌لكوو بە مولكيتيى ئە‌وانە دە‌مب‌نە‌وه كە سەبى يان دە‌كە‌ن، ئە‌مە‌ زۆر سەرسور‌هينەرە، لەبەر ئەو‌هە‌ى شەركردن و سەبب‌کردن يان لە پیناو ئيسلامدا بوو، ئە‌گەر بين بە موسولمان، دە‌بێت وە‌ك موسولمانانى تر نازاد بن، ئە‌گەر بيانويستايە دە‌چوون بە لای ژنان و سەبیبە‌كاندا لەبەر ئەو‌هە‌ى مولكى ئەيمان (ملك ايمان) بوون. لە سیره‌ى حەلەبیدا دە‌لێت: دوو شايخ دە‌يانگيرايه‌وه، لە ئەبى سەعيدى خدرى وەرگيراهه گوتويە‌تى: لە‌گە‌ل پێغه‌مبەرى خودا چووینە غەزوه‌ى موستە‌له‌ق، كە بيزنى دريژه‌ى كيشا و ئيمه‌ بە‌خشنده‌كانى عەرەبمان سەبى کرد بوو، ئيمه‌يش داپه‌شمان كردن و بوون بە مولكمان، لە قسەيه‌كى تردا دە‌لێن، چووین بە لای سەبیبە‌كاندا كە شە‌هوه‌تى سېكس توند بوو بە سەرماندا و بى ژنى زه‌فەرى پي هينان و پێغه‌مبەرى خودا لە ناوماندا بوو كە ويستان دلمان خۆش بكەين و لەزەت بە‌رين، بە‌لام بە شى‌وه‌يه‌كى (عزل) واتە سېكس‌کردن بە مەنع.

پرسيارمان لى کرد، گوتى: هيجتان لە سەر نيه‌ بۆ نايكەن، ئە‌مە‌ شنە‌بايه‌كە و خودا دروستى كردوه، كە تا رۆژى قيامەت دە‌بێت. لە قسەيه‌كى تردا، گوتويە‌تى: خوداى خالق ئە‌مە‌ى تا رۆژى قيامەت نووسيبێت بۆچى نايكەن. واتە هېچ تاوانێ‌كتان نە‌كردوه بە (مەنع) كردن، واتە لە دەرچە‌ى زاوژنان نە‌كردوه، لەبەر ئەو‌هە‌ى (مەنع) نە‌هيشتنى مندالبوون، واتە سېكسه‌كە‌ى خۆى دە‌كات تا ئەو كاتە‌ى ناوى دپتە‌وه لە دەر‌هوه‌ى ئەندامى زاوژنە‌كە دە‌يرژيى، لە قسە‌كاندا: خودا ئەو‌هە‌ى تا رۆژى قيامەت نووسيوه كە خالقه، واتە مەنع بکەن يان نا هېچ سوديىكى نيه‌ لەبەر ئەو‌هە‌ى ئاوه‌كە پيش مەنع‌كە دە‌چپتە مندالدا‌نه‌وه و مندالى دە‌بێت و لە‌وانە‌يشە بيزن، ئە‌مە‌يش مندال دروست نە‌بێت، بە‌لام لەو كاتە‌ى دە‌چوون بە لايندا مەنعيان دە‌کرد، بۆ ئەو‌هە‌ى دووگان نە‌بن، وە‌ك لە قسە‌كانى ئەبى سەعيدى خدرى دەر‌دە‌كە‌ويت، كە بۆ يە‌هووديه‌كە‌ى كروويه‌تى، لە سیره‌ى حەلەبیدا لە سەر لەزەت‌وەرگرتن هاتوه: هەندێ‌ك سەبى يان هيننا بۆ مەدينە، كە سوكاربان رزگار‌كەرانه‌يان (فديه) يان دا بۆ رزگار‌کردنى مندال و ژنە‌كانيان هەر يە‌كە و بە شەش فەريزه، گەرانه‌وه بۆ ولاتى خويان، ئە‌بووسە‌عيد دە‌لێت: پيش ئەو‌هە‌ى شانده‌كە‌يان بگات و فديه‌ بدەن، كە نيزه‌كېكم برد بۆ بازار بيفروشم، يە‌هووديه‌ك پي گوتم: ئەى ئە‌بووسە‌عيد گيسكيكت خستوه‌تە زگيبه‌وه و دە‌تە‌ويت بيفروشيت. گوتم: نە‌خي مەنعم لە‌گە‌لدا كردوه، ئە‌وه

لهچالنانى بچوكه، هاتم بۆ لاي پيغهمبەرى خودا پيغم گوت، گوتى: يەھوود درۆى كرد يەھوود درۆى كرد، له گپرانەوه كه زياتر كراوه، كه گوتوو پەتە: ئەگەر خودا بپويستايە خەلقى بكات تۆ نەدەتوانى نەھيلىت، رەتكردەنەوهى دووگيانى له لايەن ئەبووسەعیدەوه له سەر ئەوهى كه مەنەكهى له پيناو دووگيان نەبوونى بوە

ديسان له سیرەى حەلەبیدا هاتو: كاتيك موسولمانان پيغهمبەرى خودايان بينى، جوه پيريهى مارە كرد، بە بەنى موسستەلەقيان گوت خەزورانى پيغهمبەرى خودا و ئەوهى لايان بوو نازادپان كرد، له (عبارة الامتاع) دا گوتوو پەتە: كاتيك جويريهى مارەى كرد هەوالە كه گەيبشته خەلك و پياوانى بەنى موسستەلەقيان دابەش كرد و بوون بە مولكيان و چوون بە لاي ژنەكانياندا، پييان گوتن خەزورانى پيغهمبەر و هەر سەبى يەكيان لايبوو رزگاربان كردن

ئيبين قهيم له (زاد المعاد) دا له سەر ئايەتى حەرامكردنى ژنە پاريزراوهكان (محصنات) دەلييت: ئەوهى دەقه كه حەرامى كردو: نيكاحى ئەوانەى شوويان هەپوه، ئەمەيش نيكاحى پاريزه ربهندانەيه، ئەوهى لەمە بەدەرە (مولك يەمين) ه، واتە مولكى ئەوانن وهك له دەقى سورەتى (النساء) دا هاتو: {وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ} [النساء: 24]. واتا: ژنى بەشوتان بۆ ناشييت جگە لەوانەى (مولكى يەمين). ئينجا پاش ئەوهى ئەم ئايەتەى هينايەوه باسى راو بوو چوونى جوړاو جوړى فەقبه كانى كردو: تيمبكي تر دەلييت: ئەم ئايەتە تايه تە بەسە بيكراوه كان، پاش پيهرى بوون، سيكس كردن لەگەل هەر سە بيكراو نكدا ئەگەر شووشى هەييت بۆ خاوەنەكهى حەلالە، گوتى: ئەمە وتەى شافيعيه، يەكيك له پياوه ناوداره كانى هاوړيى ئەحمەد، ئەمەيش له راستييه كانە، وهك موسليم له سەحیحە كهيدا باسى دەكات، كه له ئەبى سەعیدى خدریبەوه وەرى گرتو، پيغهمبەرى خودا سوپايەكى نارد بۆ ئەوتاس و رووبەرووى دوژمن بوونەوه و سەر كهوتن بە سەرياندا و چەندین سەبى يان لى گرتن، هاوړييانى پيغهمبەرى خودا رووگير بوون لەوهى كه ژنيان له موشرىكه كان هەبوو، خوداى گەوره ئەم ئايەتەى دابەزاند: {وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ} [النساء: 24]. بە هەمان واتاى ئايەتەى پيشوو. ئەوانە بۆ ئيوە حەلالن، واتە پيش تەواو بوونى عوددە كه يان (واتە كهوتنە سورى مانگانە)، گوتى: چۆن ريگەى دا بەم حوكمەى چوون بە لاي سە بيكراو نكدا كه ميژدى كافرى هەييت، ئەمە نيشانەى ئەوهيه شوكردەكهى پيشترى نامييت و له سەر شانى ئەوان دەبنەوه و، ئەمەيش راستە، لەبەر ئەوهى دەستى گرت بە سەر حەقى خووى و ملوى ژنەكهيدا و، ئەوهى بوە بە خاوەنى سەبى كردو له ميژدەكهى له سەر حەقتەرە. تا كو تاييى قسە كانى

لهوانەيه ئەم سە بيكراوانە بە بۆنديك بفرۆشين، واتە كۆمە ليك سە بيكراو پيگهوه بە يەك جار هەر وهك بە كو وهك كالا بفرۆشرين. وهك له غەزوهى بەنو قورەيزه و، پاش سە رپريان رووى دا، شەشسەت كەس بوون، هەنديك دەليين حەوت سەدوپەنجا بوون، ژن و مندالە كانيان زييران بۆ نەجد، بۆ ئەوهى بيانفرۆشن و بە پارە كه يان ئەسپ و چەك بكړن. حەلەبى له سیرە كهيدا دەلييت: ئينجا پيغهمبەرى خودا بە سەعدى كورى زهيدى ئەنسارى دا سە بييه كانى بەنى قورەيزه نارد بۆ نەجد، بۆ ئەوهى بيانفرۆشييت و بەوانە چەك و ئەسپى بۆ بكړيت، دەيشلين، كۆمە ليك لهوانەى نارد نەك هەموويان، كه ژمارە يان هەزار سە بيكراو نكدا دەبوون، پيغهمبەر ئەوهى رەت كردووه كه دايك له مندالە كانى جيا بكاتەوه، گوتى: مندال له دايكى جيا ناكړتەوه تا پى دەگات، گوتيان: ئەى پيغهمبەرى خودا، كهى پى دەگات؟ گوتى كاتيك كه نيزهك دەكهوتتە سورى مانگانەوه و كوريش خەو بە سيكسەوه دەبييت (شەيتانى دەييت!). ئەگەر مندال ليك له سە بيكراوه كان ئەگەر بزانييت كه دايكى نەييت بە موشرىك و يەھوود ييه كان نافرۆشريت، بەلام بە موسولمانان دەفرۆشريت بۆ ئەوهى بە موسولمانى گەوره ييت، دايكى مندال ليكى بچووك لەگەل مندالە كهيدا پيشتر بە موشرىكه كان دەفرۆشرا. ئيبين ئيسحاق دەلييت: پيغهمبەرى خودا يەكيك لهو ژنانە (واتە ژنە كانى بەنو قورەيزه) بۆ خووى دانا و ئەويش رەيحانەى كچى عەمرو كورى خەناقە بوو، يەكيك له ژنانى بەنى عەمرو كورى قورەيزه بوو، لاي پيغهمبەر مايهوه و مولكى ئەو بوو تا لاي ئەو مرد، له سەر جيبه كانى بوو نەك ژنە كانى بە چاوگيران بەوهى ئيبستا باسما ن كړد، له دابەشكردنى غەنيمە تەكان له سەر زارى ئيبين قهيمەوه، ديلە كان وهك سەر جەم كالا كان مامە ليان لەگەلدا دەكړيت، له دابەشكردنيان بە سەر سوپادا، پاش دەر كردنى پينج يەكى ئەوانە. بەلام ئەمە پاش شەرى بەدر، كه چى له غەزوهى بەدر، لاي پيغهمبەر ديلە كانى وهك دەستبە سەرداگيراوه كان بوو، هەر كه سيك

دەستى بە سەرياندا بگرتايە بۇ خۆى دەبوو، ھەر كەسەك كەسەككى بكوشتايە شتەكانى بۇ خۆى دەبوو، ئەمەيش لە پىناو ھاندانىان بوو بۇ شەركردن و لەزەتپىيەخشىنيان لە دەستبەسەرداگرتنى شتەكانى كوژراوھەكە و بەدىلگىراوھەكە، بەم پىيە كە غەنيمەت دابەش دەكرا، ئەمەيش پاش ئەو دەستبەسەراگرتن و بەدىلگرتنە بوە. لە (الكشاف)ى زەمەخشەرىدا ھاتو، پىغەمبەر لەوھدا و لەو رۆژەدا رۆلۆكى كاراى گىراوھ (واتە رۆژى بەدر)، واتە ئەنقالى پىي بەخشىت، بەو واتايە لە پشكى خۆى زياترى پىي بەخشىت، گوتى: گەنجەكانيان بەخىرا رۆبىشتن، ھەفتايان لەوان كوشت و ھەفتايان بە دىل گرت، كاتىك خودا گرتنەكەى مەيسەر كرد، ناكۆكى كەوتە پىوانىانەوھ و بە يەكدا چوون، گەنجەكان گوتيان: ئىمە جەنگاوەرىن، شىخ و پياوھ پىرەكانيان كە ئالاکانىان بە دەستەوھ بوو، گوتيان: ئىمەيش پشتمان گرتن و كۆمەلەك بووين ئەگەر شكستتان بپىنايە روتان تى دەكردىن، بە پىغەمبەريان گوت: غەنيمەتەكە كەمە و خەلك زۆرە، ئەگەر بەو مەرجە بەوانە بەدەيت، ھاوھلانت پىيەش دەكەيت

لەویدا رىسايەك نەبوو بۇ دابەشكردنى غەنيمەت، دەسكەوتەكانى شەپ، محەمەد كە بىنىي كىشەيەك دروست بوە و دەبىت بەزووى چارەسەر بكرىت، بۇ ئەوھى ناكۆكىيەكان فراوان نەبىت و جياوازيەكان درىز نەبنەوھ، ھىچ چارەسەرىكى بۇ ئەوھ نەدۆزبىيەوھ جگە لەوھى غەنيمەتەكە لەوان وەرىگرتتەوھ بىداتە خودا و بە پىغەمبەر، لەویدا حوكمەكە بۇ خۆى دەگەرتتەوھ، ئەگەر حوكمەكەيش بە دەست ئەو بىت، كارەكە ئاسان دەبىت، بۆيە ئەم ئايەتەى دابەزاندا: {يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ فَأَتَقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا زَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَكْبِعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ} [الأنفال: 1]. واتا: لەمەر دەستكەوتى جەنگەوھ لىت دەپرسن، بلى: تالانى (ئەنقال)ى دوزمان بۇ خودا و بۇ پىغەمبەرە. ئەگەر برواتان ھىناوھ، ئىوھ ترستان لە خودا ھەبىت لە ناوخوتان پىكىن و بەفەرمانى خودا و پىغەمبەرەكەى بكەن. بۆيە بەم ئايەتە خودا لە دەستى ئەوان دەرى ھىنا و دابە محەمەد، كە چۆنى بویت لەو پىي دانىت. ھەلبەى لە سىرەتەكەيدا دەلەيت: ئەم ئايەتە نىشانى دەدات كە غەنيمەتەكە بە تايەتى بۇ پىغەمبەرى خودايە و بۇ ھىچ جەنگاوەرىك شىتلىكى تىدا نەبوو

بەلام محەمەد پاش ئەوھى حوكمەكە خرايە دەستى ئەو، لەو مەرجە دەرنەچوو كە بۇ ئەوانە بىت رۆلى باشيان گىراوھ لەو رۆژەدا، دىلەكانى دا بەوانەى دىلى كر دوون، ئەوھى لە كوژراوھەكان دەسكەوتوون واتە (سلب) كراون، بۇ خۆيان دەبىت و پاشماوھەكەى بەيەكسانى دابەش كرد بە سەر موسولماناندا و، پشكى خۆى وەك پشكى ھەر يەك لەوان بوو، بەلام ئەوھى وەك ئەنقال لە پشكى خۆى زياترى بەر كەوت؛ شمشىرەكەى زولفەقارە، كە ھىي مەنەبىيە كورى ھەجج بوو، دەپشلىن ھىي كورەكەى بوە بە ناوى عاسى، ھەروھەا وەك ئەنقال لە سەروى پشكەكەى خۆى ھوشترەكەى ئەبوو جەھل كە مېھرى بوو بەركەوت. لەبەر ئەوھى محەمەد (صفى)ى ھەبوو كە ئەمەيش بەشىكە كە پىشتر باسمان كرد، پاش پالاوتنى غەنيمەتەكە و پىش دابەشكردن بە خۆى ھەلى دەبىزىت

لەمەدا كە محەمەد پشكى خۆى يەكسان كرد بە پشكى ھەر يەكە لە موسولمانان، ئەوھەمان بۇ روون دەبىتەوھ، كە بە پىي ئايەتەكە غەنيمەكان لە دەستى ئەوان دەركرد و خستىيە دەستى خۆيەوھ، مەبەستى ئەو نەبوو، بە تەنھا خۆى غەنيمەتەكە بىات و بۇ خۆى بىت بە دەر لەوان، بەلكوو مەبەستى ئەوھ بوو كە چىيان پىي بدات رازى بن. ئەوھى ناشاررىتەوھ كە ئەگەر بەتەنھا بىت بە مولكى خۆى، بە پىي ئەو ئايەتەى لە ئاسمانەوھ دابەزىوھ، ھەقى خۆيشىەتى چۆن مامەلەى لەگەلدا بكات، بە پىي بىنىي خۆى و لەوھىش چى بویت دەيدات بەوھى خۆى دەيەووت، بۆيە ھەموويان بەوھ رازى دەبن، كە بەشيان دەدات و دەبىتە بەخشىنەك لە بەخشىنەكانى پىغەمبەر، نەك غەنيمەتەكە كە ھەقى خۆيان بىت، ئەمەيش ئەو نىشانەى تىدايە، كە چەند توندوتۆل و بەھىمەت و خودپارىز بوە لە ھەندىك كاردا و چۆن بە باشى رىكى خستوون و چارەسەرى كىشەكانى كر دوون

ئەوھى بەباش دەزانىت باسى بكرىت لە سەعدى كورى ئەبى وەقاسدا ھاتو، گوتوويەتى: عەمىرى برام لە رۆژى ئوھود كوژرا و، لە برىي ئەو سەعدى كورى ئەلئاسمىم كوشت، شمشىرەكەيم بە دل بوو بردم، بردم بۇ لاي پىغەمبەرى خودا و گوتم: خودا دللى دامەوھ لە موشرىكەكان و ئەم شمشىرەى پىي دام، گوتى: ئەمە نە ھىي تۆيە و نە ھىي مەنە، بىخە لاي ئەوانەى بە دەست ھاتوون، گوتى: خستمە لاي ئەوانى تر و، لە خودا زياتر كەس نەيزانى كى براكەمى كوشتوھ و ئەو دەسكەوتەم ھىناوھ، ھىچ بە سەرىدا نەچوو تا پىغەمبەرى خودا ھات بۇ

لام و سورەتى ئەنفال داھەزى و گوتى: ئەى سەعد، يرسىارى شمشىرەكەت كرد كه هىى من نەبوو، ئىستا هىى منە و پرو ببە

تەماشىا بكة چۆن نەپوشىت شمشىرەكە بىات، لەبەر ئەوھى يەكەم جار رىنگەيەكى نەدۆزىيەوھە بۇ يەكلایىكردنەوھى ناكۆكىيەكان لە زىوان موسولمانان لە سەر غەنىمەتەكان، ئەگەر شمشىرەكەى پى بىادى، ھەر كەسە و لاى خۆپەوھە داواى دەسكەوتەكەى خۆى دەكرد، لەویدا ناكۆكىيەكان زىاتر دەبوون، بە ھۆى ئەوھى لە سەرەتاي شەرەكەوھە مەرجى بۇ دانابوون، بەلام كە رىنگەيەكى دۆزىيەوھە بۇ يەكلایىكردنەوھى ناكۆكىيەكان، بەوھى غەنىمەتەكان هىى ئەو دەپىت بە دەر لە خەلكى تر و ئەمەيش بە فەرمانى خودا، ئەوھى بە دلى خۆى بوو پىى دا، بى ئەوھى ھىچ كەسىك شتىك بلىت، لەبەر ئەوھى شتىكى دابى بە فەرمانى خوداى گونلېگىراو بوھ

پىگومان ئايەتى ئەنفال رىكخستىكى كاتى بوو بۇ يەكلایىكردنەوھى گىروگرفتەكان، لەبەر ئەوھى غەنىمەتەكانى كرده مولكى پىغەمبەرى خودا، بە ھەر كەسىك بىھوئىت و كى پىت و چۆنى بوئت بە ئارەزووى خۆى بىدات، ئەمەيش قسەوقسەلۆكى لە لاىەن ھەندىك باوھرلاوازەوھە دروست كرد، بۇيە دەبوو بۇ خودئاگايى دابەشكردنى غەنىمەتەكان بە حوكمىكى گشتى دابىرىت، كە بەو پىيە لە ھەموو كاتىكدا كار بكەن و ھەر كەسىك بە بەشى خۆى رازى بىت و جىاوازى و ناكۆكى دروست نەپىت. ئىنجا دەپىت ئايەتىك پىت ئايەتى ئەنفال نەسخ (نسخ) بكات واتە جىگرەوھى ھەپىت. بە ئايەتى دابەشكردنى غەنىمە سەرەتاي نەسخ كراپەوھە كە دەئىت: {وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ} [الأنفال: 41]. واتە: ئەگەر باوھرتان بە خودا و بەوھش ھەيە كە رۆزى يەكلاكردنەوھە بۇ كۆپلەى خۆمان ناردووه، پىن يەكى ئەو ئالانىە بۇ خودا و پىغەمبەرەكەى و خزمە نىكەكانى و ھەزاران و رىبواران و پىنەوايانە. حوكم لە دابەشكردنى بەم شىوھە بوو: دابەشكردنى غەنىمە. (پاش (صفى) كە پىغەمبەر بۇ خۆى دايدەئىت) بە پىنج بەش دانرا، پىنجەكى بۇ پىغەمبەر چى بوئت لىى دەكات، دوھم بەش بۇ ئەو خەلكانەى لە خزمە نىكەكانى لە بەنو ھاشم و بەنو موتەلىب و، سىيەم بۇ ھەتىوھەكان، چوارەم بۇ ھەزاران، پىنجەم بۇ ئەوھى رىى تى بكةوئت لە نەداران

ئەوھى دەيزانم كە ھاشم و موتەلىب و عەبدشەمس و نوفەل برا بوون، ئەمانە كورانى عەبدمەناف بوون، دەرىزىنى زاراوھى (زوى القربى) واتە خزمانى، كورانى ئەوانە دەگرىتەوھە يان تەنھا تايپەتمەند دەپىت بە كورانى بەنو ھاشمەوھە، لەبەر ئەوھى محەمەد لە بەنو ھاشم بوو. بەلام ئەو تايپەتمەندىيەى پشكەكەى خزمەكانى واتە بەنى ھاشمىيەكان، بە تەنھا ئەوى نەگرتەوھە، بەلكوو بەنو موتەلىبىشان لەوھدا بەشدارى پى كرد و لەوھىشدا وا پىوئىستى كرد كە بەنو نوفەل و بەنو عەبد شەمسىش بەشدارى پى بكەن، بەلام ئەوھى نەكرد، تەنھا دابەشى كرد بە سەر بەنى ھاشم و بەنى موتەلىب دا، وازى لە بەنى عەبدشەمس و بەنى نوفەل ھىنا، تەننەت جوبىرى كورى موعەم كە لە بەنى نوفەل بوو، عوسمانى كورى عەفان لە بەنى عەبدشەمس بوو نەرەزايىيان لەو بارەوھە دەرىزى و پىيان گوت: ئەى پىغەمبەرى خودا، ئىمە چاكەى بەنى ھاشم بۇ تۆ فەرامۆش ناكەين، بەلام لەبەر چى بەنى موتەلىب دا و بە ئىمەت نەدا، ئىمە و ئەوان لە يەك پىگە و ئاستداين، پىغەمبەر گوتى: ئىمە و بەنى موتەلىب لە جاھىلىەت و ئىسلامىشدا لە يەك جىا نەبووئەتەوھە و ھەر دوو دەستى لە يەك ئالاند و گوتى ئىمە و ئەوان يەك شتىن. ھەندىك لە فەقىھەكان وا بۆى دەچن كە ئەم حوكمە تايپەتە بە محەمەد، كە بەشى خزمەكان (زوى القربى) دا و بە بەنى نوفەل و بەنى عەبدشەمسىش. وھك بەنى ھاشم و بەنى موتەلىب پاشتر بەشيان دراپىت

بەلام ھۆكارى راستەقىنەى پىدانى بە بەنى موتەلىب و نەدانى بە بەنى عەبدشەمس و بەنى نوفەل بۇ دوو رووداو دەگرىتەوھە: يەككىيان لە جاھىلىەتدا رووى دا، پىش ئەوھى محەمەد لە داىك بىت، لەویدا نوفەل و كورانى ھاوپەيمانى بەنى عەبد شەمسىان كرده دژ بە بەنى ھاشم، تا بەنى ھاشم ناچار بوون، ھاوپەيمانى لەگەل خوزاعەدا بكەن دژ بە بەنى نوفەل و بەنى عەبدشەمس، لەبەر ئەوھى دژايەتتىيەك و ناكۆكىيەك لە زىوان عەبد ئەلموتەلىب و نوفەلى مامىدا ھەبوھ، پىشتر بەفراوانى باسى ئەمەمان كرد لە كاتى پروونكردنەوھە و باسكردن لە وھىدا كە بە ھۆى حوشترەكەيەوھە بۆى ھات لە (وئىنەكانى وھىدا). رووداوى دوھم لە پاش پىغەمبەراپەتى رووى دا، ئەبوو تالىب محەمەدى لە قورەيش پاراست و بە دوورى گرت لە شەريان، لە كاتىك كە بىنىى دوژمنايەتشان بۇ محەمەد توندتر بوو، بەنى ھاشم و بەنى

موتەلیبى بانگ كرد بۇ ئەوھى محەمەد پىرېزىن و لەگەل ئەودا ھەلبىسن و دابنىشن، ئەوانىش
پرازى بوون بەوھ

لەم دوو پرووداوه وا تى دەگەين، كورانى ئەو چوار برايه به سەر دوو بەشى نەبار به يەك دابەش
بوون، بەشى يەكەم بەنو ھاشم و بەنو موتەلیب و، بەشى دوھەم بەنو نۆفەل و بەنو
عەبدشەمس. كاتېك محەمەد قسەى بۇ جوپىر كورى مونعەم و عوسمانى كورى عەفان كرد،
ئامازەى بەوھ دا: (ئېمە و بەنو موتەلیب لە جاھىلپەت و ئىسلامدا لە يەك جيا نەبووين و، ئېمە و
. ئەوان يەك شتىن)، لە كاتى قسە كردندا پەنجەكانى ھەر دوو دەستى لە يەك ئالاندوھ
ئەوھى محەمەد زياتر ھانى موسولمانان دەدات بۇ شەركردن لە دەستبەسەرداگرتتى شمەكى
جەنگاوەران و، ھەر كەسنىك يەكېك بكوژت، لە شەركەدا شتەكانى بۇ خۆى دەپت، واتە
بردنى چەك و جلوپەرگەكانى، واتە بردنى شتەكانى (سلب) كردنى بە غەنىمەت حساب
نەكرد، لە بەر ئەوھى جارېك پېنجىھەكى دەرەنەكردبوو، بەلكوو حوكمى ئەوھى دا بكوژەكە دەست
بە سەر شمەكى كوژاودا بگرت و، لەوھىشدا بەوھوھە وەستاپەوھە كە شاپەتى ھەپت بى
سوپند خواردن. ئەبووتەلھەى ئەنسارى لە رۆژى حەنين بىستى كوشت سەرجم
شمەكەكانى بردن

ھەندېك دەلېن، لە رۆژى حەنين نەپت لە ھىچ كاتېكدا نەگوتوھ ھەر كەسنىك يەكېكى لە
دوژمنان كوشت شتەكانى بۇ خۆى پت، ئەمە راست نپە، بەلكوو راستىيەكەى ئەوھى، ئەم
قسەى بە شەش سال پت حەنين گوتوويەتى و جىبەجىشى كردوھ، بوخارى لە
صحىحەكەيدا باسى لەوھە كردوھ، دەلېت: مەغاز كورى عەمرو كورى جموح و مەغاز كورى عەفرا،
كە ھەر دووكيان لە ئەنسارەكان بوون، لە رۆژى ئوخود بە شمشىرەكانيان لە ئەبووجەھل كورى
ھوشام يان -دا تا كوشتيان، چوون بۇ لای پېغەمبەرى خودا و ھەوالەكەيان پى گەياند: گوتى:
كامەتان كوشتى؟ ھەر كەسە و گوتى من كوشتەم، گوتى: شمشىرەكەتان سىرپوھتەوھ؟
گوتيان: نەخېر، تەماشاي شمشىرەكانى كرد، گوتى: ھەر دووكتان كوشتووتانە، شمەكەكانى
دا بە مەغاز كورى عەمرو كورى جموح. ھەندېكيان دەلېن بۇ ئەوھە داويەتى بە مەغاز كورى
جموح چونكە بەتوندى لېى داوھ و دوا ھەناسەى پرپوھ، بەلام ئەوى تر برىندارى كردوھ، بەلام
گوتوويەتى: ھەر دووكتان كوشتووتانە بۇ ئەوھى دلى ئەوى تر نەئېشىت و مېھرەبان پت
لەگەلېدا و دلى خۆش بكات. ئېن قەبىم دەلېت: ئەمە بەلگەى ئەوھى كە سەلبكردن لەو
كاتەوھ پىرارى لى دراوھ و زانراوھ، بەلام رۆژى حەنين تازە كراپەوھ، بۇ پراگەياندى گشتى
بانگەوازی بۇ كراوھ، نەك بۇ شەرعىەتپېدانى لەم كاتەدا. لەوھى پېشتەر تېگەبىشتىن كە
بەھەشت لە حەز و ئارەزوھ گشتىيەكانە، لەبەر ئەوھى لە ئىسلامدا بۇ ھاندان دەشپت و،
ھەرۋەھا بۇ شەرىش، بە پېچەوانەى غەنىمەت كە بۇ ھىچ ناشپت جگە لە ئارەزووى پېشوختە
بۇ شەر، كاتېك محەمەد لە مەككە بوو، پت ئەوھى كوچ بكات بۇ مەدینە، غەنىمەت لە ھاندان
و ئارەزووپېدان نەبوو، لەبەر ئەوھى شەرعىەت بە شەر نەدراپوو لە مەككەدا، ئەگەر شەرىش
نەپت غەنىمەت نپە، بەلام تەماحى مادىى دەخستە پت موسولمانان، ھەك چۆن حەزى
قەومەكەى بۇ ئىسلام دەجوولاند، كە دەبنە پاشاي عەرەب و عەجم، ئەمەى لەو كاتەدا پى
گوتن كە لە مالى ئەبووتالىبى مامى دا كۆ بوونەوھ: (پەيمانم بەدەنى، واتان لى دپت پاشاي
عەرەب و عەجم قەرزارتان دەپت.) ھەك بە بەنى شىبانى كورى سەعلەبەى گوت، لەو
كاتەدا، واتە لە وەرزى حەجكردن كە پاسى پاشاكانى فارسىان بۇ كردن: (دەبىن ھىچى پى
ناچپت كە دەبنە مىراتگرى زەوى و مالومولكىان و، ژنەكانيان دەخەنە ژر خۆتان، شوكرى خودا
دەكەن و بە پىرۆزى رادەگرن). ھەرۋەھا بە بەنى بەكرى كورى وائىلى لەو كاتەى كە خۆى پى
ناساندن ئەو شتەى پى گوتن؛ لەو كاتەدا كە پىيان گوت: دراوسىى فارسىن كە ئېمە ناتوانىن
خۆمان پىرېزىن و خۆمان لە شەيتان نادەين. پى گوتن: خودا لە سەر خۆتان دابنپن كە
دەتانھېلپتەوھ، تا دەچنە مالىەكانىانەوھ و ژنەكانيان دەگىن و مندالەكانيان دەكەن بە كۆپلە،
سىوسىى جار سىياسى خودا دەكەن و سىوسىى جار حەمدى دەكەن و سىوسىى جار ئەلاھو
ئەكبەرى بۇ دەكەن، پېشتەر باسى ئەمە كرا بەدووردرېژى

توندبوون بهرانبه شتشاردنهوه
 (غلول) چاوكى وشهى (غلل)ه واته شتېك به دزييهوه بهریت و له كالاكانتدا بيشارتهوه. كاتېك)
 له پاش شهړهكه به تهواوى غه نيمه تيان كو ده كردهوه. ئەمه له سەر ئامانه تی ئەوانه ده وه ستا
 كه غه نيمه ته كه يان كو ده كردهوه و ده ست ده كه وت و خويان پراده گرت و شتېكيان نه ده برد پيش
 دابه شکردنى، محهمه د هه نديكى بينى كه شتېك به دليان بيت ده بيهن و ده بشارنهوه، له وه دا
 نه هيكردن و به شيوه يه كى قورس توند بوو بهرانبهريان، له بهر نه وهى ئەگەر واز له مه نه هينن،
 ده بيته هوى نه وهى نه توانریت غه نيمه ته كان كو بكرته وه و حقهى هه نديكيان له وه دا ده فو تبت
 و بيگومان ناكوكى له نيوانياندا دروست ده بيت

له بهر نه وه له سەر شت شاردنه وه به توندى مامه لهى له گهل كردن، ته نانه ت كه غولامه كهى
 به ناوى مودعم پيكا و كوژرا: گوتيان خوژگه به خوى له به هه شتدايه، هه نديك شتى له روژى
 خه بيهر له غه نيمه ته كان شاردبو وه، پيغه مبهرى خودا گوتى: نه خير، به وهى گيانم به
 ده ستييه وه، ئەو يره شتهى كه له روژى خه بيهر له وه غه نيمه تانهى شاردبو وه و دابه ش
 نه كرابوو ده بيته ئاگر بوى، كرده وهى شاردنه وه واته غلكردى زور گه و ره كرده وه، هه ر چهنده
 شتشاردنه وه كارېكى نابوتانه يه. ده لپن يه كېك له هاوه لاني له روژى خه بيهر مردوه، هاتن بو
 لاي پيغه مبهرى خودا، هه والى مردنيان پي دا، نويزى له سەر نه كرد، پيى گوتن: نويز بكه ن له
 سەر هاوه له كه تان، ده موچاوى خه لكه كه گورا، گوتى: ئەم هاوريه تان له پيناوى خودا شه رى
 كرده و شتى شاردوه ته وه، شمه كه كانيان پشكنى، مورويه كه له موروه كانى يه هووديان تپدا
 دوزيه وه كه بايى دوو دره هم نه بوو

باس له وه ده كریت، كه له روژى حه نيندا له تهنيشت حوشتره كه يه وه هه ستايه سه رپى و
 موويه كه له پشتى حوشتره كهى هه لكه ند و به رزى كرده وه و گوتى: ئەى خه لكينه، به خودا
 هيچ شتېكم ته نانه ت هينده ئەم موه نه بردوه جگه له پينجيه ك و، پينجيه كيش بو نيوه
 ده گه رپته وه، به جوانى كاره كه تان بكه ن بيدورن، شاردنه وهى شت ده بيته ناشيرنى و قيژه ونى
 و ئاگر له روژى قيامه تدا. په كېك له ئەنسا ره كان هات و گلوله يه كه مووى پي بوو گوتى: ئەى
 پيغه مبهرى خودا، ئەم گلوله موهم بردوه بو نه وهى زينى وشتره كه مى لى دروست بكه م.
 گوتى: به شه كهى من له وه بو تو، گوتى: ئەگەر بگاته ئەم راده يه، هيچ پيويستيه كم پي نيه و
 فرپى دا. ده لپن عه قيل ده رزيه كى له غه نيمه ت داوه به ژنه كهى، گوتى لى بوه بانگه واز كه رېك
 ده لپت؛ هه ر كه سيك شتېكى بردوه بيگه رپته وه ته نانه ت ده رزى و ده زوويش، گه رايه وه
 ده رزيه كهى له ژنه كهى وه رگرتوه و خستيه نيوه غه نيمه ته كانه وه

له سوره تى (ئال عمران) دا هاتوه: { وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغُلَّ وَ مَنْ يَغُلْ يَأْتِ بِمَا عَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ }
 [ئال عمران: 161]. واته: بو هيچ پيغه مبهرى نيه شت بشارته وه و هه ر كه سيكيش له و تالانيه
 بشارته وه له روژى قيامه ت ده بيندى و ده بيت بيگه رپته وه. ده لپن چنراويكى سوور له روژى
 به در ون ده بيت واته ناميبت، هه نديك دوورو ده لپن: له وانه يه پيغه مبهرى خودا بردوويه تى، بويه
 ئەم ئايه ته دابه زيوه

له ئەبووهوره يره وه گوتراوه: پيغه مبهرى خودا له ناوماندا بوو هه لسا و باسى شتشاردنه وهى
 كرد و گوتى، تاوازيكى گه و ره يه و به گه و ره يى باسى كرد، گوتى: له گهل هيچ كه سيكتاندا
 خو شحال نابم له روژى قيامه تدا كه مه رېكى له سه رشان بيت باعه باع بكات و حوشترېكى له
 مى بيت به رپته و بليت ئەى پيغه مبهرى خودا فريام بكه وه، ده لپم هيچ شتېكم به ده ست
 نيه و پيشتر پيم گوتوويت، شتېكى پنده نگ له سەر مى بيت و بليت ئەى پيغه مبهرى خودا
 فريام بكه وه، ده لپم هيچ شتېكم له لايه ن خوداوه بو تو نيه پيشتر پيم گوتوويت، يان پارچه يه ك
 له سەر مى بيت و بليت ئەى پيغه مبهرى خودا فريام بكه وه، ده لپم هيچ شتېكم بو تو پي نيه
 پيشتر پيم راگه ياندوويت. وه ك نه وهى له م قسانه ي ئاپه تى شت شاردنه وه يان بو شى
 ده كاته وه كه ئيستنا باسما ن كرد ده لپت: { وَمَنْ يَغُلْ يَأْتِ بِمَا عَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ } [ئال عمران:
 161]. واته: ئەوهى تالانى بشارته وه له روژى قيامه ت ده بيت بيگه رپته وه

له سەر ئەوانه ي مردوون و شتيان شاردوه ته وه ئەستويان پاك نه بوه له شاردنه وهى غه نيمه تدا،
 ده لپت: له ئاگردان، رويشتن عه بايه كيان دوزيه وه كه شاررابوه وه. له هه نديك غه زوه دا، ده لپن:
 ئەوه شه هیده و فلان شه هیده تا به لاي يه كېكدا ره ت بوون و گوتيان، فلانه كه س شه هیده،
 گوتى نه خير من له ئاگردا بينيم له بهر نه وهى بورده يه كى شاردبو وه

لەم قسانە وا تئ ناگەین، محەمەد بە نەینییەکانیانى زانیو، کە وا هەوالی شتشاردنەوہى لە غەنیمەتەکان پئ داوون. لەبەر ئەوہى پڤغەمبەر هەچ لە غەیب نازائیت، ئەو کەسانەیش کەمەن و، لەوانەبە محەمەد خۆى بینوونى کە شتیان شاردووتەو، یان هەندیک لە هاوہەلانى هەوالی پئ داوون کە ئەو شتەى بینو، بەلام ئەو هەوالەى پاش مردن پئ داوون بۆ خراپ و قیزەون تەماشاکردنیان و بۆ ئەوہى ئەوانى تر پەندى لئ وەربرگن و شتیک لە غەنیمەتەکە نەشارنەو. ئەم توندبوونە لە سەر شتشاردنەو، جگە لەوہى بۆ ئەوہى بیئت نەھیلئیت شت بشارنەو و کۆکردنەوہى ئاسان بکات، بۆ هەچى تر نەبو، بۆ ئەوہى مافى هەچ کەسێک نەفەوتیت، کە مافى تیدا هەبو.

ھاندان بەپەرى

پڤشتەر دەربارەى محەمەد باسماون بۆ کردیت کە وەك ئامرازیکى ھاندان بۆ شەرکردن چى بە کار ھینا، ھەرۆھە پشتى بە شتیکى تر دەبەست بۆ بەھیزکردنى دل و دەرروونیان و جڤگىرى توانیان، وەك ئامرازیک بۆ ھاندانى جەنگاوەران لە گەرمبوون و قالبوون لە شەردا، یان کە ترسناکى حالەتیکى دەبینى کە بە قورسى دەزانى خۆى تیدا بینیتەو. ئەوہى ناشاریتەو ئەگەر ترس و تۆفاندن خۆى بە سەر دلئ جەنگاوەراند کڤشا، بیگومان راکردنیان لە پڤشدا دەیت و، ھەر چەند ژمارە و تفاقیان زۆر بیئت ژڤر دەکەون. گەورەترین ھۆکارى سەرکەوتن لە شەردا و رەبەرزى و توندوتۆلى و بەھیزى دل و ئارامى دەروون و خودە، ھەر کەسێک لەو حالەتەدا بیئت سەرکەوتن چارەنووسى دەیت، ھەر چەندە ژمارەیان کەمیش بیئت. بۆبە محەمەد تەنھا بە بەھشتەو نەوہستا، سوور بوو لە سەر بەخشینى پەرى بە جەنگاوەران، لەوہدا هەچى نەویستو جگە لە ھاندانیان و بەھیزکردنى دل و جەرگیان کە ترس بە گیانیاندا نەیت و بیر لە ترس و تۆقین نەکەنەو، وەك لە رۆژى بەدر رووى دا، کاتیک سوپاکەى خۆى بینى لە ژمارەدا کەمەن و سوپاکى دوژمن زۆرن، ھەستى بە ترسناکى حالەتەکە و ناچڤگىرى ھەلوپستەکەى کرد. وەستاژیکى بۆ وەستا لە عەرشەکەیدا، کە مەگەر خۆى بزائیت چۆن بو، رووى کردە خودا و پاراىوہ کە سەرى بخت و پەیمانەکەى بپڤیتە دى. لە عومەرى کورى خەتابەو دەلیت: پڤغەمبەرى خودا لە رۆژى بەدر تەماشای موشرىکەکانى کرد کە ھەزار کەس دەبوون و تەماشای ھاورىکانى کرد کە سڤسەد کەسن، رووى لە قیبلە کرد و دەستى درڤژ کردو و دوعاى کرد و گوئى: خودایە ئەوہى پەیمانە پئ دام بۆم بپڤینە دى، خودایە ئەم چەتەنە لە ناو بەرە کە هەچ ناپەرسن لە سەر زەوى، بەردەوام بوو تا عەباکەى لە سەر شانى کەوت، ئەبووبەکر ھەلى گرت و خستییە سەر شانى و لە دواوہ گرتى و گوئى: ئەى پڤغەمبەرى خودا پارانەو بەسە بۆ ئەوہى پەیمانى پئ دای بۆت جڤبەجئ دەکات. ئینجا دەرچوو بۆ لای ھاوہەلانى و ریزەکانى رڤکخستن و پڤى گوتن، ئەوہى نزیك بوو بە رەمەکانتان لڤى بدەن و پڤشى بکەون، هەچ لە شمشیرەکانتان مەکەن و دەرى مەھینن تا سلتان لئ نەکەن، گوتاریکى گەرمى بۆ دان و ھانى دان لە سەر جیھاد و سەبرگرتن لە شەرەکەدا. مژدەى پئ دان کە خودا پەرى بۆ ناردوون بۆ ئەوہى ھاوشان شەریان لەگەلدا بکات. وەك ئەم حکایەتە لە سورەتئ (ئال عمران)دا ھاوتە: {وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِدْرٍ وَأَنْتُمْ أَزِلَةٌ فَاْتَقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ. إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِبَلَاءٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُنْزَلِينَ؟ بَلَى إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُم مِّن فَوْرِهِمْ هَرًا يُمِدِّدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ. وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَى لَكُمْ وَلِتُكْمِنَ قُلُوبُكُمْ بِهِ وَمَا النُّصْرُ إِلَّا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ} [ال عمران: 123 - 126].

واتە: بەر لەوہى توشى مردن بن، ئارەزووى مردنتان کرد، سا ئەوہ مەرگە ھات و ئبوہ بە زەقى تەماشای دەکەن. محەمەد پڤغەمبەرکە و هەچتر نە؛ لە پڤش ئەویش زۆر پڤغەمبەر ھاوون و چوون و ئەگەر بمرئ یان بکوژیت لە ئیسلام پاشگەز دەبنەو و گەر ھەر کەسێک پاشگەزیتەوہ زیايتک بە خودا ناگەیت و خوا پاداشتى دەداتەو و هەچ کەسێکیش بە بئ ئیزنى خودا نامرئ و کاتى مردنى بۆدانراوہ و لای خودا نوسراوہ. خودا دلنیاتان دەکاتەو بۆ رۆژى سەرکەوتن کە تەنھا لای خوداوەیە

ئەگەر لە رووکەشى ئایەتى کۆتایى رابمڤین (وما جعله الله إلا بشرى... هتد) دەبینن راشکاوانە دەرەدەکەوت کە بەھاناوہاتنى پەرى حەقیقەت نەبو و تەنھا بۆ لەناوبردنى ترس و ھڤورکردنەوہیان و بەھیزکردنى دل و جەرگیان بە پەرى بو، لەبەر ئەوہى واپان زانیو، ئەگەر پەرى لەگەلئاندا بیئت ھڤور دەبنەو و ترسەکانیان دەرەوتەو و متمانەیان بە سەرکەوتن زیاد

ده پېت و سهرقالي شهر دهن و دنيا دهن و هيمن و نارام دهنه وه، هر كه سيكيش نهمه
 .حالي بيت، مه حاله چاره نووسى سهركه وتن نه پيت
 كه چي زانا ياني ئيسلام جياواز بوون له شهرى پهرى له روژى به دردا، وهك زهمه خشه رى له
 شيكردنه وه كه ي باسى ده كات، هه نديكيان ده لېن: پهرى له روژى به دردا شهرى كرد و، جبريل
 پېنجسه د پهرى لاي راسته وه دابه زاند، كه نه بووبه كرى لى بوو، ميكائيل پېنجسه د پهرى ترى
 لاي چه په وه دابه زاند كه عه لى كورى نه بووتاليى لى بوو. گوتى: له شپوهى پياو جلى
 سپيان له بهر بوو له گه ل عه مامه ي سپيدا كه چمكه كانى به سهر شانياندا شور بوونه وه،
 خه لكى تر گوتيان نهمه قسه ي راسته كه روو كه شى قورئان پشتگيرى ده كات نه وان شهر يان
 نه كرد، به لام له شهر زياتريان ده كرد و له شهره كه دا باوه دران يان چيگير ده كرد، گوتيان: نه گه
 نا يهك پهرى به سه بو له ناوچوونى هه موو خه لكى جيهان، جبريل به تاكه پهرى بارىكى
 قه ومى لووتى له مه دائينى وېران كرد و، به تاكه هاوارىك خه لكى ولاتى سمود و قه ومى
 سالحى له ناو برد. نهمه يه كه نه وان له صه حيحدا بوى روويشتوون به قسه ي: (كانوا يكترون
 السواد) رهش زور ده كن بيرى تى ده چيت، له بهر نه وه ي زور كردنى خه لكه گشتيه كه به
 وينه ي پياوان نه پيت ناكريت، شهر يان نه كرده و نه وه ي له گه لياندا بوون حه قيقه تى تېدا نيه،
 واى له وه كرد، مزده ي هاتيان بو سهركه وتن و به هيز كردنى جه رگ و دلې و دنيا بوونى
 باوه دران بوه، وهك له روو كه شى نايه ته كه ده رده كه وېت: {وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَى لَكُمْ} [ئال
 عمران: 126]، واته: نه وه ي خودا كردويه تى جگه له موژده به خشين بو ئيوه هيچى تر نيه. واته
 خودا گه ياندنى پهرى جگه له وه نه پيت بو موژده به خشين بو نه وه ي سهركه وتن به ده ست
 به ين، هيچى تر نه بوه، واته نه نها مزده به خشين يوه به سهركه وتن نهك له حه قيقه ندا به له
 شهره كه دا به پهرى يارمه تيان بدات {وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ} [ئال عمران: 126]، واته
 سهركه وتن به پهرى ناكريت، به لكوو له لايه ن خودا وه يه، زهمه خشه رى له و باره وه ده لپت (واته
 مزده به خشين به پهرى يارمه تيدان) كه خودا به وه پشتگيريان ده كات و شهر يان ده خات و دلې
 .كوچه ران به هيز ده كات

نه گه ر بلين: چون ده گوتريت پهرى له روژى به دردا شهرى نه كرده، له سوره تى نه نفالدا
 فه رمانيان پى كراوه كه لپان بدن، له قسه ي خوداى بالا: {إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنْ
 مَعَكُمْ قَبْتُوا الَّذِينَ كَفَرُوا سَالِفِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاجْرَبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاجْرَبُوا
 مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ} [الانفال: 12]. واته: خودا فرېشته ي تيگه ياند كه خوشم له گه ل ئيوه دام و غيرت
 بخه نه بهر خاوه ن باوه ره كانيش، منيش ترس ده خمه دلې خاوه ناسان، سا له ملين بدن و
 هه موو نه نگوسته كانيشيان به ين. ده لپم: زهمه خشه رى ده لپت ده رباره ي (سالفى...
 فاجربوا...) له وان به شيكردنه وه ي قسه كانى (من له گه لتانم چيگير بن...) هيچ هاو كار يه ك
 له وه گه وره تر نيه كه ترس و توقين بخه ينه دلې نه وان به كافرن و، هيچ چيگير يه ك له وه باشتر
 نايبت، كه بلين له ملين بدن، نهم دوو فه رمانه ييش له لوتكه ي سهركه وتن دا ده پيت. واته من
 ده يان تو قيتم و ئيوه ييش له ملين بدن، نه وه ي لپان بدات لپره دا په ريه كانن: گوتى: له وان به
 قسه ي (سالفى) و ته ده خمه دلپانه وه تا قسه ي (كل بنان) هر كور تيكيان پاش قسه ي
 (چيگير كردنى نه وان به باوه دران به په ريه كان چيگيريان بكه ن) وهك نه وه ي گوتيتى، پيان بلين.
 نه و قسه ي من ترس و توقين خسته ن دلپانه وه يه و ئينجا ئيوه له ملين بدن، واته: وهك نه وه ي
 گوتيتيان: چون چيگيريان بكه ين؟ گوتراپت: پيان بلين نه وه ده خمه دلپانه وه... گوتى: نه وان به
 ده ست ده وه شين باوه درانن. به مه وه ده زانين كه نهم نايه ته وهك ده قيك ده رباره ي شهر كردنى
 پهرى نه هاتوه، بو به ريگه به جياوازي زانايان ده دات، ده رباره ي شهر كردنيان، نهمه ييش
 نيشانه ي نه وه يه، يارمه تيدان له لايه ن په ريه وه له روژى به دردا حه قيقه تى تېدا نيه و
 نه وه ييشيان گوت كه له روژى ئو خود يارمه تى نه داون، حه له بى له سيره ته كه پيدا ده لپت، پيش
 نه وه ي پيغه مبه ر يروا ت بو ئو خود له لايه ن خوداى بالا وه نهم نايه ته دابه زيوه: {أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ
 يُمَدِّدَ بِكُمْ رَبُّكُمْ بِبَلَاءٍ مِنْ الْمَلَائِكَةِ مُنْزَلِينَ؟ بَلَى إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فُورِهِمْ هَذَا
 يُمَدِّدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ} [ئال عمران: 124، 125]. واته: نه وساكه
 تو به باوه درار راگه ينه: نه گه ر خودا سى هه زار فرېشته ي بو ئيوه ي ناردو ته خواره وه يارمه تيان
 بدن به ستان نيه؟ نه گه ر خوراگربن و ترستان له خودا هه پيت له جه ننگى په لاماردانى دوژمنان
 كومه كتان ده كريت. گوتى: سه بريان نه گرت و خويان ده رخست و پيغه مبه رى خودا يه ك په ريان
 .پى نه به خشى له روژى ئو خودا

تەماشایا بکە چۆن بەخشینی پەری بە سەبرگرتن لە شەردا بەستووتەو، لەبەر ئەوەی سەبرگرتن سەرکەوتن دەهێنێت و بەووه زەفەر بە دوژمن دەبەن، ئەگەر سەبر بگرن زەفەر بە دوژمن دەبەن، راستە پێیان بلێن خودا پەری بۆ ناردن و ئەگەر سەبر نەگرن دەدۆزین، واتە ژێر دەکەون، ئەمە راست نییە، دەبێت پێیان بلێن: خودا سەرکەوتنی پێ نەدان، لەبەر ئەوەی سەبرتەن نەگرت لە شەردا. هەرۆهە بە هەمان حال لە پرۆژی ئوچوددا، خودا پەری بۆ نەناردن بۆیە شکستیان هێنا، چۆن لەگەڵ شکستدا بلێن خودا پەری بۆ ناردن، ئەمە راشکاوێنە لە چیرۆکی ناردنی پەریدا باس دەکەیت، کە لە پێناو بەهێزکردنی دل و جەرگیان بوو، بۆ سەبرگرتن و چێگیبوون لە شوکی شەردا، ئەگینا لە حەقیقەتدا نە پەیماناردن و نەیش پەری هەبوو.

ئەوەی نیشانە ئەمەیه دیسان کە باسیان لە ناردنی پەری لە پرۆژی حەنیدا کردو، پەری لەو پرۆژەدا نەهات، جگە لەو کاتە کە شکستەکه دووچاری دوژمن هات. لەبەر ئەوەی لە سەرەتاوە بە شیوەیهکی زۆر گەوره لە پرۆژی حەنیدا موسولمانان تووشی شکست هاتن، بەلام پێغه مەبری خودا لە شوینی خۆیدا چێگی بوو، هەرۆهە کۆمەلێک لە هاوێلانی چێگی بوون و، هاواری دەکرد بە سەر موسولماناندا و داوای شەرکردنیان لێ کرد و داوای لە عەباسی مامی کرد کە بانگەواز و هاواری بکات لەبەر ئەوەی دەنگێکی زلی هەبوو، عەباسی کرد: ئەی ئەنساری پێغه مەبری خودا و ئەی بەنی خەزەرەج. لەویدا موسولمانان گەرانەو بۆ شەرکردن تا شکستەکه بە سەر هەوازیاندا شکاو لەویدا خودا پەری بۆ ناردن. واتە پێیان گوتن: پەری لەگەلتاندا، شەر بکەن و نەترسن، ئەگەر موسولمانان لە سەر شکستەکهیان بەردەوام بوونایە و دووبارە شەریان نەکردایە، خودا پەری بۆ نەناردن، واتە هیچ راستییهکی نییە کە بلێن خودا پەری بۆ ناردوون.

ئەمەیه حەقیقەتی پرشنگداری چیرۆکی ناردنی پەری، بەلام قسە حیکایەتخوانان لە بارەى ئەووه، گوايه پەریهکان لە سەر ئەسپی بەلەک شەریان کردو و جلی سپیان لە بەر بوو و جەمەدانی سپیان لە سەر بوو و بە سەر شانیاندا شۆر بووتەو. جگە لە هەلبەستن و ترشوختکردنی حیکایەتخوانان هیچی تر نییە.

ئەوەی محەمەد دل و جەرگی جەنگاوه ره هاورێکانی پێ بەهێز دەکرد و هانی دەدان بۆ هێرشکردنە سەر دوژمنەکانیان، خۆل و بەردی فری دەدا بە دەموچاویاندا و، لە کاتی فریدانیدا دەیگوت دەموچاوه که تێک چوه. ئەمە لە پرۆژی بەدر و پرۆژی حەنیدا کردو، بەلام ئەمە لە پرۆژی بەدردا نەکردو، تا ئەو کاتە بینی نیشانە شکست لە سەر قورەیش دەرکەوت، ئینجا ئەمە کردو، ئەمەیش لە چیرۆکی سوراقي کوری مالیکی مەدلەجی مان بۆ باس کردن، چۆن قورەیش لە پرۆژی بەدر تووشی شکست هات، هەرۆهە لە پرۆژی حەنین بەردی فری نەدایە دەموچاوی قەومەکه دا، تا شکستەکه گۆرا بۆ سەرکەوتن بە سەر هەوازیاندا، ئەمەیش بەلگە ئەوێه، فریدانی خۆل جگە لە پێناوی هاندان و پالپۆهەنانیان بۆ هێرشکردنە سەر دوژمنان و هەلمەتێکی بەهێز و راستیدا هیچ شتێکی تر نەبوو.

لیواکانی و ئالاکانی

عەرەب لە کاتی جاهیلیهتدا لە شەردا ئالای بە کار دەهێنا، عەمرۆ کوری کەلسووم لە

هەلواسراویکدا دەلێت

وَأَنْفِرْنَا نُخَبِّرَكَ الْبَقِيَّةَ أَبَا هِنْدٍ فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْنَا

وَتَصِدْرُهُنَّ حُمْرًا قَدْ رَوَيْنَا بَأْتًا تُورِدُ الرَّايَاتِ بِيحًا

واتە ئەگەر بمانهویت هەوالی راست بەرینهو ئەی باوکی هند زۆرمان لێ مەکه، ئەوەی بە

. سورەو بەبێرین بە ئالایهکی سپی بەدەستەو دەپوینینهو

ئالای سوپا بە دایکی شەر ناو دەبریت، دەلێن: لە سەرۆکی لیوا، واتە لەو گەورەتره و، دەلێن:

لەبەر ئەوەی لیوا بە لیوا ناو نراوه، چونکە ئالاکە لە گەورەبیدا دەپێچرێتەو (تلوی) و پلاوێ

پێ ناکریت ئەگەر پێویست نەکات، ئەگەر تەماشای ئەو پکەیت دەزانیت کە لیوا لە ئالا

گەورەتره، هەندیکیان گوتیان: خەلکی زمانهوانی لیوا و ئالایان بە هاوتەریبی یەک شی

کردووتەو، تەماشای بکە لە چەند شویندا ئەم وشەیه لە جێگە ئەوی تر بە کار هێنراوه،

حەلەبی لە سیرهکهیدا دەلێت: لیوا ئەو ئالایهیه کە لە شەردا هەلدهکریت بۆ ئەوەی شوینی

فەرماندهی سوپا کە بزانی و لەوانهیه فەرماندهی سوپاکه هەلی بگری و لەوانهیه لە

پێشهوهی سوپاکه دا بێت. ئەمە راستە، هەر چەند سوپا لیوایهکی زۆری تێدا نییە، بەلام ئالای

زۆرى تېدايه و هەر تېمېك ئالايهكى تايهت به خۆى ههيه، بهم پېيه ليووا جگه له وهى له ئالا گهوره تر پېت وهك ناولېئانهكه فهرزى دهكات هېچى تر نيه باسيان له وه كرده، كه پېغه مېهر له رۆژى خه پېهردا، كه رۆژىكى خۆلاوى بوو ليووايهكى بۆ عهلى كورى ئه بووتالېب نارد، رهنگى ليوواكهى واته ئالاكهى سپى بوو. له ئېين ئيسحاق و ئېين سهعهده وه، دهلېن: تا رۆژى خه پېهر ئالا له ئارادا نه بوو، پېغه مېهر ئالاي له ئېوان ئه بوويه كر و عومر و حه باب كورى مونزر و سهعه كورى عه باده دابهش كرد، بهلام ليووا بوون، ئالاكهى پېغه مېهرى خودا رهش بوو له جلهكهى عايشه دروست كرابوو، واته له كهواكهى كه به عوقاب ناو نرابوو

له قسه كانى مه قريزېدا كه باسى پله به ندى سهرۆكايهتى و فرمانده كانى له جاهيليه تدا دهكات: عوقاب له جاهيليهت ئالايهكه بۆ سهرۆك واته فرماندهى شه رهكه، كاتېك ئيسلام هات لاي ئه بووسوفيان بوو، كه ئيسلام هات ليووا و سودانه لاي عوسمان كورى ئه بى تهلحه بوو له بهنى عه بدولدار. له مه دا وا تى ده گهين كه ليووا ئالا نيه، له بهر ئه وهى ليووا لاي فرماندهى سوپايه، خاوه نى ليووا له جاهيليه تدا عوسمان كورى ئه بى تهلحه بوو، كه له عه بد ئه لدار كوره گه وهى قوسهى باپيرييه وه به ميراتى بۆى ما بوه وه. واته ئه و خاوه ن ليووايه: ئه و فرماندهى سوپايه يان ئه و ليووا گرئ ده دات، بۆ ههر كه سېك بيه وپت و ده يكات به فرماندهى سوپا. ئالا لاي ئه بووسوفيان بوه و به عوقاب ناسراوه، كه له لايان تايهت بوه به فرماندهى شه رهكه، فرماندهى شه ريش فرمان له وه وه وهر ده گرئت و جېبه جېتى دهكات (فرماندهى شه ر فرمان له فرماندهى سوپاوه وهر ده گرئت) فرماندهى شه ر له زه مانى خۆماندا به سهرۆك ئه ركانى شه ر ناسراوه، له سېرهى حافزى دومياتيدا هاتوه: پېغه مېهر ئالايهكى ره شى هه بوو چوارگۆشه بوو له جۆرى (شه مل و هېلى ره شوسپى بوو) له مه خمه ل بوو پېيان ده گوت عوقاب و، ئالايهكى زه ردېشى هه بوو، ليوواكه شى سپى بوو. له سېرهى دومياتيدا دووباره ده لېت: ليوواكانى سپى بوون و له وان هيه ره شيشى تېدا بوو پېت، له وان هيه ره شه كه نووسراوېك پېت له سه ر ئالاكه و، له وان هيشه ئه م ليووايه و ئالاكه ره شيشى تېدا بوو پېت. به و واتايهى له هه ندىك گېرانه وه دا هاتوه، كه ئالايهكى سپى هه بوه و به ره ش له سه رى نووسراوه (لا اله الا الله مجد رسول الله). له وان هيه قسهى هه ندىكان پېت، كه ده لېت ئالايهكى بۆرى هه بوه كه له كراس و جله كانى هه ندىك له ژنه كانى دروست كرابېت

پاش كۆچكردنى بۆ مه دېنه، پېغه مېهرى خودا يه كه م سېرهى نارد بۆ مه دېنه و ناكۆكى دروست بوو له سه رى، گوتيان: سېرهى حه مزه هيه و، گوتيان: سېرهى عوبه يده كورى حارسه، له دروستكردنى ههر يه كه ياندا ليووايهكى سپى هه بوو. ئېين ئيسحاق ده لېت: ئالاي عوبه يدهى كورى حارس بوو - وهك هه والم پېگه بېشت - ئه وه په كه م ئالا بوه كه له ئيسلامدا هه لېكرېت. به ليووايان گوت ئالا، ئه مه يش كۆكه له گه ل ئه وهى خه لكى زمانه وان باسيان ده كرد كه هاوواتان. له قسهى هه ندىكانه وه ده لېن، ئالاكهى ره ش بوه و ليوواكهى سپى وهك له قسهى ئېين عه باس و ئه بووه ره يره دا هاتوه. ئه بووه ره يره ئه و وشهى زياد كرده كه له سه رى نووسراوه (لا اله الا الله مجد رسول الله)

له غه زوهى به دردا، گوتيان: ليوواكهى كه رهنگى سپى بوو، داى به موسعه بى كورى عه مير و، دوو ئالاي ترېشى له بهر ده ستدا بوو كه رهنگيان رهش بوو، يه كېكيانى دا به عه لى كورى ئه بووتالېب كه پېيان ده گوت عوقاب و له قزى عايشه دروست كرا بوو، ئه وى ترېش لاي هه ندىك له ئه نساره كان بوو. له ده مى ئېين عه باسه وه هاتوه، گوتوويه تى: پېغه مېهر له رۆژى به در ئالايهكى دايه عه لى كه كورى بېست سال ته مه ن بوو، له لايهكى ترېشه وه ليوواى كۆچبه ران لاي موسعه ب كورى عه مير بوو، ليوواى خه زره ج لاي ئه لجه باب كورى مونزير بوو و، ليوواى ئه وس لاي سهعه كورى مه عاز بوو، باسى دوو ئالا ناكات. له (امتع) دا هاتوه، له كاتى دامه زاندنى ليوواكان، سى دانه ليووايان هه بوو، ليووايهك موسعه ب كورى عه مير هه لى گرتبوو، دوو ئالاي رهش يه كېكيان لاي عه لى بوو، ئه وى تر لاي پياوېك له ئه نساره كان بوو، له ويدا ليووا به ئالا ناو ده بات. له سېرهى عه لى كورى ئه بووتالېب به ره و فولس، كه بېئىكى گه وه بوو، ده لېن پېغه مېهرى خودا له گه ل سه دويه نجا پياوى ئه نساردا ئالايهكى رهش و ليووايهكى سپى بۆى ناردوه

له غه زوهى بهنى قه بنوقاعدا گوتيان: پېغه مېهرى خودا بۆ ئه و غه زوهيه له گه ل ليوواكه يدا كه رهنگى سپى بوو و به ده ستى حه مزه ي ماميه وه بوو رۆبېشتوه. ئېين سهعه ده لېت: له و

رۇژانەي كە ئالا نەبوو، كەچى لەوہى پېشوو لە سەر شەرى بەردا وەلامى دەداتەوہ، دوو ئالاي رەشيان لە بەردەستدا بوہ، يەككىيان لاي عەلى بوہ كە پېيان گوتوہ عوقاب. حەلەبى دەلېت: لەوانەيە لە بەرانبەر ئەو ئالايەي لە جاھيلەت بەو ناوہوہ بوہ ئەمانىش بەوہوہ ناويان ناوہ، پېي دەلېن ئالاي سەرۆكەكان، لەبەر ئەوہى سەرۆك نەيىت كەس لە شەردا ھەلى ناگرېت، لە كاتى خۇيدا تايەتمەند بوو بە ئەبووسوفيان، جگە لە خۇي يان پياويكى ديارىكراو لە كاتى نەھاتنى خۇيدا ھيچ كەسيكى تر ھەلنەگرت بە كورتى، ئەمە ھەمووى بۇمان دەرى دەخات كە ليواكەي سېي بوہ، ھەندېك جار لە سەرى نووسراوہ (لا إله إلا الله محمد رسول الله) سوپا ھەمووى يەك ليواي ھەبوہ، ئەم ليوايەيش تەنھا لاي فەرماندەي سوپاكە بوہ، بۇ ئەوہى شوپنەكەي لاي سوپا ديار يېت، ھەندېك جار جگە لە ليوا سېيەكە ھيچ ليوايەك واتە ئالايەكى تر نەبوہ. لە ھەندېك جارېشدا جگە لە ليوا، چەندىن ئالاي ھەبوہ كە ھەر يەكە و لاي تيمىك بوہ، ئەم ئالايانە يان سېي بوون يان رەش يان رەنگىكى تر.

(37)

شەرە ئايىنيەكان

ئەو شەرەنەي لە زەمانى محەمەد لە پاش كۆچكردنى بۇ مەدينە روويان دا، دەشېت پېيان بليين شەرى ئايىنى، لەبەر ئەوہى جگە لەوہى بۇ بەرزراگرتنى قسەي خودا و لە پېناو ئايىندا نەيىت بۇ ھيچى تر نەبوہ، وەك لە قسەكەي خۇيدا دەردەكەويىت: فەرمانم پى كراوہ تا بليين (لا إله إلا الله...) فەرموودەيە

ئەمانە لە دەرتەنجامى تۆلەي خوېنرشتن و دوژمنايەتتى نەتەوہيى و چاوچنۆكىي دونيايى نەبوون، ئەم جورە شەرەنە دەيىت پاكخوايىن بن و بە دەر بن لە رقوكينەي كەسى، بەلام ئيمە بە چاوى حەقىقەتەوہ تەماشامان كرد، ئەوہمان بۇ دەرنەكەوت و وامان نەيىنى كە پاك بن و لەو شتە خراپانە بە دەر بن و، وەك ئەوہ بن كە ئەوان دەرى دەخەن

پېشتەر باسى ئەوہمان بۇ كردىت، محەمەد پلەبەپلە رېگەي بۇ شەر خۇش كرد، يەكەم جار رېگەي پى دا، ئىنجا فەرزى كرد لە سەر موسولمانان بەرانبەر ئەوانەي شەريان دەكەن، ئىنجا بەرەھايىي فەرزى كرد، بە گشتى بەرانبەر سەرجم موشرىكەكان ئەگەر ئەوان شەرىشيان نەكەن، ئەمەيش لە سالى ھەشتەمى كۆچى و دەلېن لە نۆيەمدا دەستى پى كردوہ. بە تەماشاكردنى ئەمە، وا دەردەخات ئەو شەرەنەي لە سالى يەكەم بۇ سالى ھەشتەم رووي داوہ، ھەموويان شەرى بەرگرى لە خۇكردن بوون، بەلام ئيمە لە دوو جار زياتر ھيچ شەرىكى بەرگرىمان نەيىنوہ، يەكەم لە ئوحد و دوہم شەرى خەندەق، جگە لەمانە ھەموو شەرەكان ھېرشېردن بوون يان نيمچە ھېرشېردن، دەلېن شەرى ھېرشېردن بوون، لەبەر ئەوہى بۇ ھۆكارېك بوہ بە دى نەھاتوہ، وەك بليين بەنى فلان يەكانگيرن و كۆ بوونەتەوہ بۇ شەرکردنيان، كە دەرۇن ئەو كۆبوونەوہ نابىنين و سەرەراي ئەوەيش شەريان دەكەن و غەنيمەت دەھيىنەوہ، وەك شەرى بەنى ئەسەد؛ ھەوالى رېگەيىشت كە تولەيخە و سەلمە بەنى خوەيلد بە ناو قەومەكەياندا سووراوہتەوہ، بۇ ئەوہى بزانېت كى لەگەلېدا شەرى پېغەمبەرى خودا دەكات. ئەم ھەوالە پياويكى عەشیرەتى تەي پىي گوت كە ھاتبوو بۇ مەدينە بۇ ئەوہى برازاياكى لەوى بوو بىيىنېت. حەلەبى لە سىرەتەكەيدا دەلېت: پېغەمبەرى خودا بانگى ئەبوو سەلمەي عەبدوللا كورى ئەلئەسەدى كرد و ليوايەكى بۇ دامەزراند و سەتوپەنجا پياوى لە كۆچكردوان و ئەنسارى لەگەلدا نارد و، فەرمانى پى كرد كە بدات بە سەر بەنى ئەسەددا، ئەبووسەلمە دەرچوو تا گەيىشتە زەوييەكەيان و داى بە سەر دەشتىكياندا سى شوانى لى گرتن و ئەوانى تر پرايان كرد، ئەبوو سەلمە ھاورپيانى كرد بە سى بەشەوہ، تيمىكى لەگەل خۇيدا ھېشتەوہ و دوو

تیمپانی نارد و دای به سهریاندا له پیناو نیعمهت و مهرومالات. حوشتتر و مهرومالاته که یان برد و که سیان نه بینی، نه بوو سهلمه هه مووی برد بو مه دینه. لهم جوړه شه پرانه، ده ریت پی پی بل پین نیمچه هیرشبردن، له بهر نه وهی به کرده یی هیرشیان نه بردوه، به لکوو له بهر نه وه بوه هه والیان پینگه بیشتوه که نه وان ده یانه ویت هیرشیان بکه نه سهر. لهم شیوه یه له غه زوو کردنی سریه کانیا ندا زورن. به تماشاکردنی ده رته نجامی نه و شه پرانه و چوئیتی پروودانیان، ده توانین به سهر سی به شدا دابه شیان بکه یین

به شی یه که م: شه ری ریشه کیشکردن بوو، وهک نه وان هی له گه ل یه هوودیه کاندا پرووی دا و بوو هوی ریشه کیشکردنیان، یان له ریگه ی شه ره وه وهک به نوو قوره یزه، یان به ده رکردنیان وهک شه ری به نی نه زیرو به نی قه ینوقاع

به شی دوهم: شه ری غه نیمهت به ده ست هینان، واته هیچ ده رته نجام یکی نه بوو جگه له به ده ست هینانی غه نیمهت وهک ده سکه وت، زورینه ی شه ره کان له سهرده می خویدا لهم جوړه بوون، نه و سریان هی که ده یان ردن ریگه له سوار و باره کان بگرن، جگه له به ده ست هینانی غه نیمهت بو هیچ شتیکی تر نه بوون و ههروه ها شه ری به نی موسته له ق و زورینه ی نه و سریان هی بو شه ر دزی کافران ده نیران، هیچ ده ره نجام یکی نه بوو جگه له غه نیمهت به ده ست هینان. ته نانهت جار یکیان یه کپک له سریه کان وهک غه نیمهت ده ستی به سهر مالومولکی موسولماناندا گرتبوو، وهک ناردنی سریه که ی زهیدی کوری حارسه بو جوزام کورته ی چیرۆکه که: ده حیه ی که لیبی که هات بو لای قه یسهری پاشای پرووم، پاره ی پی دا و پو شاک ی پی به خشی، که گه بیشته شوئیک پینان ده گوت حیسما، له پشت (وادی القری) وهی. هیند و کوره که یان بینی که خه لکی جوزام بوون، ریگه یان لی گرتن و نه وهی له گه لدا بوو بردیان. هیچ شتیکیان پی نه هیشت جگه له کراسیکی چنراو، هه ندیک خه لکی جوزام نه وه یان بیست، له وان هی موسولمان بوون له به نی (ضیب) خه لکیان بو ناردن و نه وهی له ده حیه یان بردبوو و گهراندیان وه و رزگاریان کردن، نه ویش هات بو لای پیغه مبه ری خودا و نه وهی پی راگه یاندا، زهیدی کوری حارسه به پینجسه ت پیاوه وه نارد و دیحیه یان گهراندیه وه، زهید له شه ودا رویشت و به روژ که مینی داده نا و ریبه ریکی له به نی عه زره له گه لیدا بوو. هات تا له به یانییه وه هیرشی کرده سهر قه ومه که دا، واته دای به سهر هیند و کوره که ی و له گه ل نه وان هی له گه لیدا بوون. هیند و کوره که یان کوشت و نه وان هیش که له گه لیدا بوون و له وهی هه یانبوو له و نیعمه ته هه زار حوشتریان برد و پینج هه زار مهرومالات و سه ت ژن و مندالیان به سه بی برد

کاتیک به نو (ضیب) نه مه یان بیست که زهید چی کرده و نه وان ده حیه یان رزگار کردبوو و نه و شتانه یان بو گهراندیه وه، سوار بوون و هاتن بو زهید، پیاویکیان پی گوت: نیمه قه وم یکی موسولمانین، زهید پی گوت: دایکی کنیه کان بخوئیه وه، خوئندیه وه، به لام زهید باوه ری پی نه کرد و موکور بوو له سهر بردنی مهرومالات و سه بییه کان، ئینجا کوومه لیکیان هاتن بو لای پیغه مبه ری خودا و هه واله که یان پینگه یاندا، هه ندیکیان گوتیان: نه ی پیغه مبه ری خودا حه لاله کانمان لی حه رام مه که و حه رامه کانمان لی حه لاله مه که. گوتی: چی له و خه لکه بکه م که پیکراون؟ گوتی: نه وهی زیندوه نازادی بکه و نه وهی مردوه له ژیر نه پینانه م دان، پیغه مبه ری خودا گوتی: راست. گوتیان: پیاویکمان له گه لدا بنیره بو لای زهید، عه لی له گه لدا ناردن، فه رمانی به زهید کرد ژن و مالومندالیان بداته وه، عه لی گوتی: نه ی پیغه مبه ری خودا، زهید گوئرایه لم ناپیت، گوتی: نه م شمشیره م به ره، بردی و رویشت بو لای زهید، له ویدا عه لی پیاویکی بینی له سهر حوشتریک له حوشتره کانی قه ومه که دا بو مژده به خشین سهرکه وتن ناردبووی، عه لی نه و حوشتره ی داپه وه به قه ومه که و پیاوه که یشی به دوا ی خو ی دابرد و، چاوی که وت به زهید و فه رمانی پیغه مبه ری خودای پی راگه یاندا، زهید پی گوت، نه مه چ پیوه ندیه کی به وه وه هه یه؟ گوتی: نه مه شمشیره که یه، زهید شمشیره که ی ناسی و

بانگه‌وازی کرد خەلکە کە کۆ بوونەو، پێی گوتن: ھەر کەسێک شتێکی لایە بیگەرێتتەو ئەمە شمشیرە کە ی پێغەمبەری خودایە، خەلکە کە چیان بردبوو گەراندا بەو دەلێم: بەکەم: ئەوێ پێگە لە دیحیە گرت و ئەوێ پێی بوو بردیان، کۆمەلێک خەلکی جوزام بوون. ھنید و کورە کە ی بوون، تاوانبارەکان ئەمانەن ئەک عەشیرەتی جوزام بە ھەموویان دوەم: دەرئەنجامی تاوانە کە، مەبەستم دەستبەسەر داگرتنی دیحیە و ئەوێ پێی بوو، بە نەھێشتنی دەست بەسەر داگرتنە کە و گەرانەوێ بۆ دیحیە خاوەنی، لەم تاوانەدا جگە لە سزادانی تاوانباران بە ناوی مافی گشتییەو، ھیچی تر نەبوو.

سێیەم: دیحیە بەوێ زانی کە ئەوانە ی پرزگاری کردن و شتومە کەکانیان بۆ گەرانەوێ لە موسولمانان بوون، ئەگەر لە موسولمانان نەبوونایە نەھاتن ئەوێ لێی یرابوو بیگێرنەوێ چوارەم: محەمەد کە زەیدی نارد، دیحیە لە گەل خۆیدا ھێنایەو، ئەمەیش بەلگە ی ئەوێ، زەیدی ناردوێ بۆ سزادانی تاوانبارەکان ئەک بۆ شەرکردن لە گەل سەر جەم جوزام دا، لەبەر ئەوێ دیحیە لە گەل خۆیدا نەھێنایەو. ئەگەر بۆ زانیی تاوانبارەکان نەپێت و سزاکە خەلکی موسولمانی تر نەگرتتەو، ئەگەر نا گەرانەوێ دیحیە لە گەلیدا ھیچ واتایەکی نییە پێنجەم: دەبوایە دیحیە ئەوانە ی پرزگاریان کرد و مال و شتەکانیان بۆ گەرانەو، بە زەید بناسی پێت کە موسولمان بوون، بەلام دیحیە ئەمە ی نەکرد، بە بەلگە ی ئەوێ زەید پیاوێکانی کوشتن و پارە و مالومالاتیان بە غەنیمەت بردن و ژن و مندالیان بە سەبی بردن.

شەشەم: دەبوایە زەید باوێر بە قسەکانیان بکات کە موسولمانن و مالومالات و بەتایبەتی ژنەکانیان پرزگار بکات، پاش ئەوێ بەوێ پێی گوت موسولمانن کە دایکی کتیبەکان بخوینتتەو و ئەویش خویندییەو، بەلام زەید باوێری پێ نەکردن، کە گوتیان ئێمە موسولمانین و گرینگ ی بە خویندەوێ کە نەدان بەلکوو موکوو بوو لە سەر بردنی مالات و ژنەکانیان و واژی لێ نەھێنان تا عەلی ھات، بە عەلیش نەیکەرانەوێ تا شمشیرە کە ی پێغەمبەری خودای پێ پیشاندا ئەمە ھەمووی بەلگە ی سەلمینەری ئەوێ، ئامانجی یەکەمی لای فەرماندە ی سوپاکە غەنیمەت بوو، بەلام داخە کەم ئەگەر شمشیرە کە ی پێغەمبەری خودا لە لایەن عەلییەو نەھێنرایە، قەت ئازادی نەکردن، چۆن بە شمشیرە کە ی پێغەمبەری خودا دلنیا بوو بە کوری مامە کە ی دلنیا نەبوو، کە شمشیرە کە قسە کەرە کە ی پێ بوو.

ئەوێ پروون دەپیتتەو لەو شەرانی لە پێناو غەنیمەتدا کران، لە سریە ی محەمەدی کوری مەسلەمە بۆ قەرتاوی نارد، کە لە بەنوو بەکری کوری کیلاب بوون، دەلێن پێغەمبەر بە سی سوارەوێ بۆی ناردن و فەرمانی پێ کرد کە بە سەریاندا بدات، شەو بۆی دەرچوو، بە پرۆژ بۆسە ی بۆ دادەنان. لە پێگەدا بوو بەرەو ئەوێ، تووشی چەند سوارێک بوو لەوێدا دا بەزیبوون، پیاوێکی لە ھاوڕێیان ی بۆ ناردن پرسیاریان لێ بکات کێن، پیاوێکە رۆپشت و گەراپەو و گوتی لە قەومی موھاربن (ناوی عەشیرەتێکە) لە نزیکیان دانیشت و بواری پێدان تا حوشرەکان لە نزیک ئاوە کە دا بنیشن، ئینجا بە سەریدادان و چەندینی لێ کوشتن و زۆرینەیان پرایان کرد و نیعمەت و مەرئومالاتیان بردن و دەستی لە ژنەکانیان نەدا، ئینجا دەرچوو تا لە شوپێتکەو لە بەنی بەکر پروانیت و عابد کوری بەشیری نارد و خۆی و ھاوڕێیان ی دایان بە سەریاندا و دە کەسی لێ کوشتن و نیعمەت و مەرئومالاتە کە ی بردن، نیعمەتە کە سەدوپەنجا حوشر بوو، لە گەل سی ھەزار مەردا.

تەماشای محەمەدی کوری مەسلەمە بکە لەم شەرەیدا، چیی بەو قەومە ی موھارب کرد کە لە پێگەدا تووشی ھاتن، سەرەرای ئەوێ ئەو بۆ ئەوان دەر نەچوو بوو، ئەم کردەوێ ئەوێ پیشان دەدات ئەو ھیچی نەویستتەو، غەنیمەت نەپێت. بواری پێدان تا حوشرەکانیان پالیان دایەو و لە پێکدا ھێرش ی برد و دای بە سەریاندا، ئەگەر داوا ی لێ کردیان بین بە موسولمان، بەھانە ی پێ دەبوو بۆ شەرکردنیان، بەلام ئەوێ غەنیمەت بوو، خودا پشتی گرت و ئەوێ کردی کە کردی لە پێناویدا.

بېنگومان بەردەوامىي موسولمانان لە غەنیمەت بردنى مأل و پارەى موشرىكەكان دوو دەرتەنجامى لى كەوتەو، يەكەم: سامانى موسولمانان و بەهيزى و شكۆمەنديان بەووە بوو، دوهم: هەزارى موشرىكەكان و لاوازيان بە بردنى پارەكانيان بوو، ئەم دوو دەرتەنجامە، دەرتەنجامى سىيەمى لى دەكەوتتەو، ئەويش: موشرىكەكان لە دوا جاردا بە حوكمى زەرورەت بە لاى موسولمان بووندا لا دەدەن، ئەگەر بەخويان بيانەويت يان نەيانەويت و ئەوويش مەبەست بوە.

بەشى سىيەم: شەرى تۆلەسەندنەو، وەك غەزوەى بەنى لەحيان، بۆ پروونكرندنەو، ئەمەيش دەييت يەكەم جار باسى سريەى عەبدوللاى كورى ئەنيست بۆ بكەين، كە بۆ سوفيانى كورى خاليدى هەزلى رويشت، دوهم سريەى رەجيع، ئينجا باسى غەزوەى بن لەحيان بكەين، ئەم سيانە بە يەكەو بەستراونەتەو. سريەى عەبدوللاى كورى ئەنيست پيشتر لە ژير ناوونيشانى (راست و درۆ) باسما كورد، لەويدا تەماشاي بكە. بە كورتى، پيغەمبەرى خودا عەبدوللاى كورى ئەنيستى نارد بۆ ئەووى سوفيانى كورى خاليدى هەزلى لە بەنى لەحيان بكوژيوت و ئەويش بۆى دەرچوو بەناھەقى كوشتى، واتە بەغەدر كوشتى و سەرەكەى. هينا بۆ پيغەمبەر لە مەدينە.

بەلام سريەى رەجيع (ئەمە ئاويكى هەزىل بوو لە ئىوان مەككە و عەسناندا) بەنى لەحيان پاش ئەووى سوفيانى كورى خاليدى گەورەيان كوژرا، رويشتن بۆ لاى (عضل و قارە) دوو عەشيرهتى بەنى هەون كورى خوزەيمەى كورى مودرىكە بوون، چەند حوشترىكيان پى دان بۆ ئەووى قسە لەگەل پيغەمبەرى خودا بكەن، كە چەند كەسيكى هاوئەلى بنزيوت بۆ لايان. حەوت كەسى بەنى هەون رويشتن بۆ لاى و خويان وا نيشان دا كە موسولمان بوون، گوتيان: ئەى پيغەمبەرى خودا، موسولمانمان تىدايە چەند كەسيك لە هاوئەلانت لەگەلماندا بنزيرە بۆ ئەووى فېرى فيقھى ئاينمان بكەن و قورئانمان پى بخوين و شەريەتى ئيسلاممان فېر بكەن. پيغەمبەرى خودا شەش كەسى لە هاوئەلانى نارد، دەلێن دە كەس بوون و عاسم كورى سابتيان تىدا بوە لەگەل مرسەد كورى ئەبى مرسەدى ئەلغەنەوى و خەيب كورى عودەى ئەوسى، بە فەرماندەيى عاسم كورى سابىت، يان دەلێن بە فەرماندەيى مرسەد كورى ئەبى مرسەد. لەويدا قسەى تر هەيە لە ناردنى ئەو شەش هاوئەلانە، كە وەك چاويك بۆ مەككە ناردوونى بۆ ئەووى سيخورى بە سەر هاوئەلكانى قورەيشدا بكەن، دەحلان هەر دوو قسەكەى لە سيريەكەيدا كو كردووتەو: دەليوت: پيغەمبەرى خودا ويستى چەند چاويك بۆ مەككە رەوانە بكات بۆ ئەووى هاوئەلى قورەيشى بۆ بھين، كاتيك ئەوانە هاتن كە داواى فيقھيان كرد لە ئايندا، پيغەمبەر شەش لە هاوئەلانى لەگەل ناردن بۆ هەر دوو كارەكە، لەگەلياندا دەرچوون تا گەيشتنە رەجيع غەديان لى كردن و هاواريان گەياند بە هەزىل كە بيانكوژن. قەومەكەيش كە لەو شوينە بوون دريغيان نەكرد، نزيكەى سەت پياويان بە شمشيرەو نارد، لەويدا عاسم و ئەووى لەگەليدا بوون شمشيرەكانيان هەلگرت بۆ ئەووى شەرى ئەو قەومە بكەن و بەرگري لە خويان بكەن، پتيان گوتن: بە خودا ئيمە نامانەويوت بتانكوژين و پەيمانى خودا و متمانەتان دەدەينى كە نەتانكوژين. ئەوويان لەبەر ئەو گوت بۆ ئەووى ويستيان رادەستى كافرەكانى قورەيشيان بكەن و لە بەرانبەردا پارەيان لى وەرگرن، دەيانزانى كە هيچ شتيك لاى قورەيش لەو خۆشەويستتر نەبوو، كە يەكيك لە هاوئەلانى محەمەديان بۆ بھين و بيكوژن و يارى بە لاشەكەى بكەن، وەك تۆلەسەندنەووى ئەوانەى لە بەدر و ئوحد لتيان كوژران. بەلام مرسەدى كورى ئەبى مرسەد و خاليدى كورى بەكير و عاسمى كورى سابىت، رازى نەبوون ئەوويان لى قبول بكەن. گوتيان: بە خودا هيچ متمانەيەكمان بە موشريك نيبە و پەيمانى لى قبول ناكەين و شەريان كردن تا كوژران. بەلام زەيد و خەيب و عەبدوللاى كورى تاريق مليان شوڤر كرد و رازى بوون بە ژيان. لە گيرانەوويەكدا: كاتيك لە رەجيع دابەزين خورماى عەجوەيان خوارد و ناوكەكەى كەوتە سەر زەوى، ژنيك لە هەزىل هات كە شوانى چەند مەريكى دەكرد، كاتيك ناوكى خورماكەى بينى،

گوتى ئەمە بچوكە و لە ناوكى خورماى يەسرب دەچىت و هاوارى بۇ قەومەكەى كرد و گوتى: دوژمتان بۇ هاتو، هاتن بە دەم هاوارەكەيهو و دواى پاشماوہكانيان كەوتن و بينيان لە شاخدا بۆسەيان داناو، دەوريان گرتن و پيان گوتن: پەيمان و متمانەتان دەدەينى ئەگەر دابەزن بۇ لامان، پياويكتان ناکوژين، خەبىب كورى عودەى زەيد كورى دسنە و عەبدوللاى كورى تاريق دابەزين بۇ لاىان و، عاسم كورى سابت گوتى: ئەى قەوم من لە سەر ئەستۆى كافر دانا بەزم، شەرى كرد بە خۆى و هاوہلانى تريبەوہ تا كوژران. گيرانەوہى يەكەم لە راستيەوہ نزيكە لە بەر ئەوہى ئەو چەند كەسەى بەنى ھون و ئەوانەى لەگەلپاندا هاتن لە مەدينەوہ لەگەل بەنى ھەزىل پرىكەوتنى ژىر بە ژىريان ھەبوو كە بيانكوژن، نەيانھپتان بۇ كوشتن نەيىت، ئەوان هاواريان كرد كە ھەزىل بھپن بۇ ئەوہى بيانكوژن بەلام ئەو سىيانەى لە سەر متمانە و پەيماندان دابەزين بۇ لاىان، دەست و قاچيان بەستن بە پەتى ئازەلەكانيانەوہ، ئەبوو تاريق دەلپت: ئەمە يەكەم بى پەيمانى و غەدرە، ھاورپيەتتان ناکەم تا ئەمانە واتە ئەوانەى كوژران، بە يەكسانى نەدەن بە من. ھەولپاندا و قسەيان لەگەل كرد بۇ ئەوہى كە لەگەلپاندا پروات، رازى نەبوو، كوشتيان. خەبىب و زەيديان برد تا لە مەككە فرۆشتيان، جامع و زوھىرى ھەزلى بە دوو دىلى ھەزلىان ھەبوو لە مەككە فرۆشتيان. ئىنجا خەلكى مەككە كە كوشتيان، كورانى حارس كورى عامر خوبەيبان لە برى باوكيان كوشت. سەفوان كورى ئومەيە، زەيدى لە برى ئومەيەى باوكى كوشت. ھەزىل بە فرۆشتيان دوو چۆلەكەيان بە يەك بەرد كوشت لە بەر ئەوہى كوشتيان و دوو دىلى خويشيان رزگار كرد. پاش ئەم رووداو، مەبەستم كوشتنى هاوہلانى رەجىع، پىغەمبەرى خودا غەزوہى بەنى لحيان لە ھەزىل كرد و داواى هاوہلانى رجىعى كرد: حەلەبى لە سىرەكەيدا دەلپت: لە بەر ئەوہى خەمبىكى زورى ھەلگرتبوو لە بەر كوشتنى هاوہلانى، كە لە رەجىع كوژران و، ويستى تۆلەيان بكاتەوہ، فەرمانى كرد بە هاوہلانى كە ئامادە بن و واى نیشان دا كە مەبەستى شامە، بۇ ئەوہى كەس نەزانپت و لەناكاودا بە سەرياندا بدات و چواردەورىان بگريت. دووسەد پياوى ئامادە كرد لەگەل بىست سوارچاكدا و بەرەو غەراب كە شاخپكە لە نزيك مەدينەوہ بەرەو رىگەى شام كەوتە پرى، ئىنجا پرى چەپى گرت تا پرىگەى جفەى گرتە بەر لە سەر پرىگەى مەككە و ئىنجا خپرا رويشت تا گەبىشتە ناوہراستى غوراب (دۆلپكە پىنج ميل لە عەسفان دوورە) مالەكانى بەنى لەحيانى لى بوو كە هاوہلانى لەوئ تووشبوون و، خەلكى رەجىع بوون و كوژران، رەحمەتى بۇ ناردن و داواى لىبوردىنى لە خودا بۇ كردن. بەنو لەحيان گوپيان لى بوو بەرەو سەرى شاخەكان رايان كرد و نەيتوانى لپيان بدات. لەوئدا رۆژنك دوان مايەوہ، سريەى بۇ ھەر لايەك لەوئدا دەنارد، ئىنجا دەرچوو تا گەبىشتە عەسفان (شونپكە دوو قوناغ لە مەككەوہ دوورە) ئەبووبەكرى نارد لەگەل دە سوارچاكدا بۇ ئەوہى قورەيش گوپيان لى پىت و بتوقين، هاتن بۇ كراعى غەمىم دۆلپكە بەرانبەر عەساف، ھەشت ميل دوورە و كراع لەوئدايە، وەك كراعى شاخى رەش بوى درىژ بوەتەوہ، ئىنجا خۆى و هاوہلانى گەرانەوہ بى ئەوہى ھىچ شەرىك بەن.

بەنى لەحيان، هاوہلانى محەمد بە فېلوتەلەكە بۇيان دەرئەچوون بۇ ئەوہى بيانكوژن، وەك پىشتەر باس كرا، بۇ ئەوہى تۆلەى سوفيان كورى خاليدى ھەزلى و ئىنجا لەحيانى بكەنەوہ، كە عەبدوللاى كورى ئەنيس بەو شپوہى پىشتەر باسمان كرد كە چۆن كوشتنى. ھەرەوہا محەمد لەم غەزوہدا بۇ ھىچى تر دەرئەچوو جگە لەوہى بۇ تۆلەسەندەنەوہ بۇ هاوہلانى نەيىت، وەك پىشتەر لە حەلەبىدا باسمان كرد، بەلام لە بەر راکردنپان بۇ سەر شاخەكە شەر لە نپوانپاندا پرووى نەدا. لەمەى پىشتەر كە لە كىبى بەسەرھاتەكاندا لە چىرۆكى عەرينە دا باسيان كردو، خەلكى عەرين كە گەرەكپكە لە بچپلە، حەوت يان ھەشت يان وەك دەلپن چوار كەس بوون لە عەرين و سى كەس لە عوكل، عوكل گەرەكپكە بوو لە قزاو و ھەشتەم خەلكى شوپى تر بوە گوپيان: ئەو حەوت يان ھەشت كەسە هاتن بۇ لاي پىغەمبەرى خودا و بوون بە موسولمان،

شایه تمانیان هینا و موسولمانبوونی خوین دهرخست. کاتیک هاتن بو مه دینه له رولاواز و ورگن بوون، ره نگیان زهرده لگه راو بوو، پیغه مبهری خودا لای خوئی دای نان، گوتیان: نهی پیغه مبهری خودا نیمه خه لکی خاوهن گواندار بووین واته حوشر و مه رومالات دار بووین و خه لکی لادی نه بووین، رقمان له نیشته جی پی شاره. پی پی گوتن: نه گهر بو حوشره کانی (پانزه دانه بوون) نیمه بهاتبان له شیر و میزه کانیان بخواردا، دهرچوون و له شیر و میزه کانیان خواردا تا تهن دروستیان باش بوو، هه لگه رانه وه بو کافری و شوانه که یان کوشت که یه سار به ردهستی پیغه مبهری بوو و یاریان به لاشه که ی کرد، واته دهست و قاچیان پری و درکیان کرد به زمان (چاوی) دا تا مرد و مهر و حوشره کانیان برد. له گپرانه وه یه کدا ده لیت سواری هه ندیکیان بوون، بردیان و یه سار گه بیشت پیان دا و شهریان له گهل کرد تا کوشتیان و دهست و قاچیان پری، فهرمووده یه کاتیک بانگه واز که ریک هه والی گه یاند، پیغه مبهری خودا کومه لیک سواری نارد به دوا یاندا، نزیکه ی بیست که سیگ ده بوون و کرزی کوری جابری فهری کرده فهرمانده یان، گه بیشتن پیان دا و دهره یان دان و به دیلی گرتیان و هینایان بو مه دینه، پیغه مبهری فهرمانی کرد دهست و قاچیان بپرن و چاویان دهر بپرن و بزمارگی گهرم تیدا بکوتن و فریان بدن له و دهشتاییه هاوار بکن و کهس به هاوار یاندا نه گات، نه نهس گوتی یه کیکیانم بینی خوئی به زه ویدا ده دات له تینو پتیدا ده یه ویت جله کانی بدوزینه وه له زور تینو پتی نایدوزینه وه تا به و حاله وه مردن. خودا نه مه ی به سهردا دابه زاند: {إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ لَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ} [المائدة: 33]. واته: گوری گیانی نه و که سانه ی دزایه تی خودا و پیغه مبهری ده کهن و ده بنه خراپه کار، کوژرانه یان له داردانه یان برینی دهست و قاچ و به پیچه وانه وه، یان له ولات دورخستنه وه یه، که نه سزایه بو نه وان ریسوا بوونه له دونیادا و به شیان له قیامت جه زره به یه.

زه مه خشه ری له که شافدا ده لیت: نه مه نایه ته له سهر قهومی هیلال کوری عوه یمر دابه زیوه، له نیوان خوئی و پیغه مبهری په یمانیک هه بوه، قهومی که به لایاندا رویشته وه و مه به ستیان بینینی پیغه مبهری خودا بوه و ریگه یان لی گرتوون. له لایه کی تره وه ده لیتن به سهر عه رینه کاند دابه زیوه، گوتی نه وه ی حوکه لیره دا نه وه یه، ههر که سیگ له یه ک کاتدا خه لک بکوژیت و مالومولکی به ریت ده کوژیت و له خاچ دهر ریت، ههر کهس به تهنها بکوژیت و مال و پاره ی کهسه که کوژراوه که نه بات ههر ده کوژیت. ههر که سیگ مال و پاره ی یه کیک به ریت و نه یکوژیت بو ترساندن خه لکه که، له سهر دزیبه که دهست و قاچی دهر ریت، ههر که سیگ یه کیک بترسینیت نه ده کوژیت و نه یس دهست و قاچی دهر ریت، به لام له و شوینه دهرده کریت واته نه فی دهر کریت و شاربه دهر ده کریت: ده لیت: وا ده لیتن که نه مه حوکه ی به سهر ههر ریگریکه وه یه کافر بیت یان موسولمان. گوتی: واتا (ویقتلوا) به دوور له خاچدان ده بیت نه گهر به تهنها یه کیکیان کوشتییت و (أَوْ يُصَلَّبُوا) واته له خاچ دهر ریتن نه گهر له گهل کوشتن پاره و مالیشیان برییت. نه بوو حه نیفه ده لیت: به زیندووی له خاچ دهر ریت و جه لده دهر ریت تا دهر ریت (أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ) واته: یان دهست و پیان له پشته وه دهرن. نه گهر له سه رووی نه وه یسه وه ترس و توفاندن بلا و نه که نه وه. گوتی: له کومه لیک وهر گپراوه له وانه یس (الحسن و النخعی)، نیمام نازاده له هه لپزاردنی نه سزایانه بو ههر ریگریک به بی دووردری حوکه که ده بیت. نه فیکردن واته شاربه دهری زیندانیه لای نه یی حه نیفه و، لای شافیعی شاربه دهره له ولاته وه بو ولاتیکی تر که داواکراو بیت و له ترسا وای کردییت پیش نه وه ی له ولات دهرکردن بیت ناراه، ده لیتن بو ده هله ک دهر نیران که ولاتیکه له نه وه پری توها مه، یان بو ناسیع که له ولاتی حه به شه یه

ده لیم: نه وانه ی عه رینه کان کرد بوویان ریگری نه بوو، به لکوو تاوانه که یان کوشتن و ناپاکی و بردنی پاره بوو. به لام نه کاره یان که له بیاباندا و له دهره وه ی شار پرووی دا، راسته سزاکه یان

راست دەيىت ئەگەر بە ھەمان شىۋەى سزاي رېنگرى بدرېت. كاتېك لە نېوان كوشتن و پارەبردن ھەر دووكيان كرديت، سزاكەيان لەخاچدان و كوشتن دەيىت، لەبەر ئەوھى خەلك تۇقاندنى تېدا نەبوھ، بەلكوو رېنگرى بوون بوھ بە حوكم نەك بە كردهوھ، پېيرين و بە بسمارى گەرم چاوكونكردن، كە ئەوھ جگە لە تۇلە و سزاي ئەوھى كردهوويان بە يەسارى شوان و دەست و قاچيان پېرېوو و دركيان كردهوو بە چاويدا ھېچى تر نەبوو. ئەگەر بگوتريت: ئەم كوشتنە و بەو شىۋەىە لە ياريكردن بە لاشەكە حەرام كراوھ و ھېچ ناكۆكېيەك لە سەرى نېيە و، ھەوالەكان ئەو سزايەيان رەت كردهوتەوھ تەنەت بو سەگىكى نەزۆكېش، دەلېين: كوشتنى ئەوانە، ياريكردن بە لاشە نېيە، بەلكوو سزايە لەبەر ئەوھى ئەو شتەيان بە يەسار كردهوو، بەلام ئەوھى زيادەروپى تېدا كراوھ بە بسمارى گەرم چاويان كون كراوھ، بەلام ئەوان دركيان كردهوو چاوى يەساردا.

ھەر چۆنېك يېت، حساب كردنى ئەمانە وەك رېنگر و سزادانيان بەو شىۋەىە، جگە لە تۇلەسەندنەوھ ھېچى تر نېيە، بە زمانى شەرع پېي دەلېين سزا يان قەساس. لە شەرى ئەو كاتەى بلاكردنەوھى ئيسلامدا، لە لاين جەنگاۋەرەنەوھ ھېچ سېستىمىك پەيرەو نەكراوھ و ھېچ سنورېك نەبوھ كە ھەر دوو لا لەويدا بوھستن و رېزى لى بگرن، وەك ئەم شەرانە نەبوھ لەم سەردەمەى خۇماندا روو دەدەن. بو نموونە لە شەرى جېھانىي سالى ۱۹۱۴ لە نېوان خۇرھەلات و خۇرئاۋادا، لە شارى قستەنتىنېيەى پايتەختى دەولەتى عوسمانى دا بوو، فرۆكەكانى دوژمن بە ئاسمانى شارەكەدا خوليان دەخواردەوھ، نە بېنيم و نە بېستىم كە ھېچ فرۆكەيەك بۇمېيىك بە سەر گەرەك و كۇلايىكدا بەربداتەوھ، بەلام تەنھا بە سەر پەناگە و سەربازگەى عەسكەرىدا بەريان دەدايەوھ، واتە ھېچ ئامانچىكيان نەبوو جگە لە سەربازى جەنگاۋەر و شوپن سەربازگە و چەك و تفاق و تەقەمەنى، لەو شوپنەنى پېتەندىيان بەوانەوھ ھەبوو، بە دوور لە سەرجەم خەلكى بى چەكى دوور لە جەنگاۋەرى

ژېر ئاوييەكانى دوژمن چوونە دەرياي مەرمەرە و ھەندېك جار لە بەرانبەر قەراغەكانى قستەنتىنېيە دەردەكەوتن، ئوتومېيلى نەفەرھەلگر خەلكى لە نېوان قوستەنتىنېيە و ئەسكدار و قازى كۇى و قەراغەكانى دەرياكەدا دەگواستەوھ و، ژېر ئاوييەكان ئەگەر بيانويستايە دەيانتوانى لېيان بدەن و ژېر ئاويان بخەن و نغرۇيان بكەن، بەلام ھېچ رۇژىك بە خراپ رېنگەيان لى نەگرتن، لەبەر ئەوھى جگە لە ئوتومېيلى سەربازى و كەشتىي شەر مەبەستيان ھېچ شىتېكى تر نەبوو بە كورتېيەكەى، ئەم شەرانەى زەمانى ئېستا سنورېكى ھەيە كە جەنگاۋەرەن تېيدا دەوھستن و رېزى دەگرن، ئەو شەرانەى زەمانى كۇن وەك ئەمانە نەبوون، بېرىنداريان دەكوشت و دېليان دەكوشت، بە سەردا كوتان و كوشتنى مال و مندال لە كاتى نووستندا نەريتېك بوو كەس ناتواتېت نكۇلى لى بكات، بە دەست ئەو جەنگاۋەرەنەوھ كارىكى زانراو بوو. ئەمپرو ئەگەر ئېمە بەگۇپرەى ئەم زەمانە سەركۇنەى شىتېك بكەين كە لە كاتى محەمددا رووى داوھ، ئەوا بەگۇپرەى زەمانى ئەمپرومان ئيدانەى دەكەين نەك بارودۇخى ئەو كاتە. سەرەراى ئەوھى شەرى ئەم زەمانەيش لە ئايرووچوون و كارى دلتەزىنى قېزەون بە دەر نېيە، ئېمە لېرەدا باس لەو شتەنە ناكەين، بەلام دەمانەوېت بلىين: ھېچ ماڤىكمان نېيە كە داوا لە جەنگاۋەرە كۇنەكانى زەمانى زور كۇن بكەين وەك جەنگاۋەرەرانى ئەمپرومان بن، لەبەر ئەوھى ئەو داواكارىيە دوورە لە ئېنساف و خۇ دوورخستەوھ و دووركەوتنەوھىە لە حەقىقەت

بۇيە دەيىت ئەو شەرى ئايىنپانەى لە سەردەمى محەمد روويان داوھ بە قېزەون بېيىن، ناتوانين بە پېي ئەم زەمانە جوانيان بكەينەوھ. ئەگەر محەمد سوپايەكى بو قەومىكى بناردايە، يەكەم داوايان لى دەكات بېنە موسولمان، ئەگەر وەلاميان ئەرىنى يېت باشە، ئەگەر نا شەريان لەگەل دەكات. پېيان دەلېين: وەسىەتتان بە پەرسىتى خودا دەكەم و خېرتان بويت بو ئەو موسولمانانەى لەگەلتانندان. پېيان دەلېين: بە ناوى خودا شەر و غەزوو بكەن و دوژمنى خۇتان و خودا بكوژن، ژن و مندال و پېروپەكەوتە مەكوژن، ھېچ دارىك مەپرنەوھ و ھېچ خانوويەك مەروخېن، بەلام بە

خۆی له هه‌ندیك جاردا دژ به‌مه‌ کاری کردوه، کاتیک به‌نی نه‌زیری گه‌مارۆدا فه‌رمانی دا دارخورماکانیان بێرن و بسووێتین. گوتیان بۆ پیرینی داره‌کانیان ته‌بوو له‌یلای مازنی و عه‌بدوللای کوری سه‌لامی براسپارد ته‌و کاره‌ بکه‌ن، ته‌بوو له‌یلا داره‌ وشکه‌کانی ده‌پیری و عه‌بدوللایش داره‌ ته‌ر و نه‌رمونیانه‌کان. داره‌ وشکه‌ به‌ به‌ره‌کان باشترین سه‌روه‌ت و دارایی به‌نی نه‌زیر بوون، که (باشترین خورمایان ده‌گرت (دارخورمای عه‌جوه

له (الکشاف) دا هاتوه، پێغه‌مبه‌ری خودا پرسیاری ته‌وه‌ی له‌و که‌سه‌ کردوه، ئایا عه‌جوه‌ی له‌ رقدایا پریوه‌ته‌وه، گوتووێته‌ی: له‌به‌ر کینه‌ورقم له‌ کافره‌کان پریمه‌وه و پرسیاری له‌وی تری کردوه، بۆچی ته‌و وازی لی هیناوه و نه‌پریوه‌ته‌وه. گوتووێته‌ی: له‌به‌ر خاتری پێغه‌مبه‌ری خودا وازم لی هینا و هه‌روه‌ها چه‌ندین دارخورمای تریانی سووتاند. کاتیک دار عه‌جوه‌کانی پیری، ژنان کراسی خۆیان هه‌لپیری و له‌ پروومه‌تی خۆیان ده‌دا و داوای وه‌یلیان بۆ کردن. له‌ویدا بانگیان کرد: ته‌ی محمه‌د، له‌ گێرانه‌وه‌یه‌کدا: ته‌ی ته‌بوو قاسم، تۆ گه‌نده‌لیت به‌ عه‌یبه‌ دانا و په‌تت کرده‌وه و دژ به‌وه‌ وه‌ستایت که‌ ته‌و کارانه‌ی ده‌کرد، چی له‌ باره‌ی دارخورمای پیرین و سووتاندنیان ده‌لێت. به‌ باوه‌ردارانیان گوت ئیوه‌ رقتان له‌ ژنانه‌ و ئیوه‌ گه‌نده‌لکاری ده‌که‌ن. له‌ویدا کاریگه‌ریی خۆی کرده‌ سه‌ر هه‌ندیك له‌ موسولمانان. به‌لام محمه‌د به‌م کاره‌پشدا گه‌پشیت و ته‌م ئایه‌ته‌ی له‌ ئاسمانه‌وه‌ دا به‌زاند: { مَا فَكَّعْتُمْ مِنْ لَيْتِهِ أَوْ تَرَكَتُمْوهَا قَائِمَةً عَلَىٰ أَصْلُهَا فَيَآٰؤُنَ اللّٰهُ } [الحشر: 5]، واته‌: هه‌ر دار خورمایه‌کتان بری، یان لپی گه‌ران له‌سه‌ر ره‌گی خۆی بمینیت، به‌ ئیزنی خودا بووه؛ تا ته‌و له‌ری لاده‌رانه‌ توشی سوکایه‌تی بکات. ته‌م گوتاره‌ ئایه‌تیکه‌ بۆ موسولمانان، واته‌ خودا خۆی رینگه‌ی پی داوون بپیرن.

(38)

هه‌روه‌ها له‌ غه‌زه‌ی خه‌یبه‌ریش ته‌م کاره‌ی کرد، شووره‌ی نوتاده‌کانی گه‌مارۆدا، فه‌رمانی کرد دارخورماکانیان بپیرن که‌ هه‌ی ته‌و خه‌لکه‌ بوون، موسولمانان داڕژانه‌ سه‌ریان و پیرینیان، تا گه‌ییشه‌ پیرینی زیاتر له‌ چوارسه‌د دانه‌ دارخورما، ئینجا دوا‌ی ته‌وه‌ په‌تی کرده‌وه، به‌ ده‌ر له‌وه‌ له‌وه‌و پاش که‌س دارخورمای خه‌یبه‌ری نه‌پریوه‌هه‌ بپگومان له‌و کاته‌دا به‌ئه‌نقه‌ست کوشتنی ژن و مندال له‌و کاته‌دا په‌تت کراره‌ته‌وه، به‌لام هه‌یج لاریه‌کی له‌وه‌ نه‌بووه، که‌ له‌و کاته‌ی ته‌وانه‌ی له‌ شه‌ودا خۆیان ده‌ده‌ن به‌ سه‌ریاندا، ژن و منداله‌کانیان بپیکرین، له‌به‌ر ته‌وه‌ی ته‌وه‌ له‌ به‌رچاو ناگیریت له‌ کاتی خه‌وتن و مانه‌وه‌ی شه‌ودا، سوپاکانی زۆر جار له‌ شه‌و و کاتی خه‌وتندا خۆیان ده‌ده‌ن به‌ سه‌ر دوژمندا و له‌ کاتی غافلگیریی شه‌ودا غه‌زووی ده‌کردن. له‌ گێرانه‌وه‌یه‌کدا له‌ سه‌ر دوو پیره‌پیاویدا هاتوه، پرسیاریان لی کرده‌وه، له‌ کاتی خه‌وتن و متبوونی موشریکه‌کان و خۆبه‌سه‌ردانیان، له‌ویدا ژن و مندال ده‌پیکریت و ده‌کوژریت، گوتووێته‌ی ته‌وانیش له‌وانان ئیبه‌ ته‌گه‌ر به‌دواداچوون بۆ کتییی به‌سه‌ره‌هاته‌کان بکه‌ین، له‌ هه‌والی بانگه‌شه‌ و سه‌ریه‌کان که‌ محمه‌د ده‌یناردن بۆ شه‌ری موشکریکه‌کان، ده‌زانیان موسولمانان له‌ زۆرینه‌ی شه‌ره‌کانیاندا به‌ شه‌و و له‌ کاتی غافلگیریی خۆیان داوه‌ به‌ سه‌ر قه‌ومه‌که‌ و پیاوه‌کان له‌ باوه‌شی ژن و مندالی خۆیان به‌ ئارامی خه‌وتوون، له‌ویشدا له‌ ژن و مندالیان چه‌ندینیان به‌رده‌که‌وت و ده‌کوژران و، له‌ویدا گوتووێته‌ی؛ ته‌وانیش له‌ ته‌وانان. ته‌وه‌ی زانراوه‌ (به‌سه‌رداکوتان) واته‌ خۆه‌لکوتانه‌ سه‌ر مالی خه‌لک که‌ له‌ شیرینی خه‌ودا له‌ باوه‌شی ژن و مندالی خۆیان بن، یه‌کیکه‌ له‌ جو‌ر و رینگه‌کانی شه‌ر که‌ پشتر و ئیستایش کاری پی ده‌که‌ن، به‌لام هه‌یج سوپایه‌ک ته‌م کاره‌ دژ به‌ لایه‌ک ناکات جگه‌ له‌وانه‌ی له‌ شیوه‌ی خۆیان نه‌بن، به‌لام له‌م سه‌رده‌مه‌دا ریساکانی شه‌ر رینگا نادان به‌ هه‌لکوتانه‌ سه‌ر قه‌ومیک له‌گه‌ل ما‌ و مندال و خیزانی خۆیاندا خه‌وتن. به‌لام ته‌مه‌ له‌و کاته‌دا ئاسایی بوه‌ له‌ لایه‌ن عه‌شایه‌ره‌ ده‌شته‌کیه‌کان، محمه‌د له‌ شه‌ره‌ ئایینییه‌کانی ته‌وه‌ی به‌ دوژمنانی کرده‌وه، وه‌ک چۆن ته‌وانیش به‌ مانیان کرده‌وه.

له سه‌ره‌تای ئەم نووسینه‌ماندا گوتمان: شه‌ره ئایینییه‌کان ده‌بیت پاک بن و دوور بن له رفوکیه‌ی که‌سی، ئەم بینینه‌مان له‌وه‌وه هاتبوو که کاروباری ئایینی ئەمه‌ فه‌رز ده‌کات، به‌لام له سه‌ر نه‌رزی واقیع و له‌وه‌وه شه‌رانه‌دا به‌ پێچه‌وانه‌وه بوه، ته‌نانه‌ت ئەوانه‌ی شه‌ریان له‌ پێناو ئاییندا ده‌کرد توندی و دل‌ه‌قییان له‌وانه زیاتر ده‌رده‌خست که له‌ پێناو ژياندا شه‌ریان ده‌کرد، ئەمه‌یش جگه له‌ پێناو دوژمنایه‌تی ئایینی و ناکۆکی دروستکردن بو‌ هیچ شتیکی تر نه‌بوه،

خودا به‌ خیری بو‌ ئەبوو‌عه‌لاء بنو‌وسیت که ده‌لێت
 وأودعتنا أفانینَ العداوات إنَّ الشَّرَّاعَ أَلَقْتَ بَيْنَنَا إِحْنًا

واتا: ئەو شه‌ریعت و بۆچونانه‌ی که دوژمنایه‌تی خسته‌ نێوانمانه‌وه و رق و کینه‌ی بلأو‌کرده‌وه ئەمه له‌وه‌وه ناوه‌شیته‌وه که بو‌ به‌رزکردنه‌وه‌ی وشه‌ی خودا شه‌ری خه‌لک بکات و ئەم توندوتیژی و دل‌ه‌قییه‌ی له‌ کوشتنی پیره‌ژنیکدا هه‌بیت، وه‌ک ئەوه‌ی به‌ سه‌ر دایکی قورفه‌دا هات، به‌ هه‌انه‌ی ئەوه‌ی جینۆی به‌ پێغه‌مبه‌ر داوه. دایکی قورفه‌ ژنیک بوو ناوی قائیمه‌ی کچی په‌بیعه‌ی کوری به‌دري خزاری بوو، قورفه‌ ناوی کوریکي بوو به‌وه‌وه بانگیان ده‌کرد. کورته‌ی چیرۆکه‌که‌ی، پێغه‌مبه‌ری خودا که زه‌ید کوری حارسه‌ به‌ سوپایه‌که‌وه بو‌ به‌نوخزازه‌ نارد، له‌ رۆژدا بۆسه‌یان داده‌نا و به‌ شه‌ویش ده‌رۆیشتن تا ده‌وریان لی دان و کوشتیان و دایکی قورفه‌یان به‌ دیلی گرت، خۆی و کچیکی زۆر جوانی هه‌بوو. زه‌ید فه‌رمانی کرد که دایکی قورفه‌ بکوژیت که جینۆی به‌ پێغه‌مبه‌ر ده‌دا، ئەوه‌ی فه‌رمانی پی درا بیکوژی قه‌یسی کوری مه‌حه‌سه‌ر بوو، هه‌ر دوو قاچی به‌ په‌تیکه‌وه به‌ست به‌ دوو حوشتری به‌رانه‌ر په‌کتر و تووره‌ی کردن، له‌ لایه‌کی تره‌وه‌ ده‌لێن؛ به‌ستنییه‌وه به‌ دوو ئەسه‌په‌وه و تاوی دان تا کردیان به‌ دوو له‌ته‌وه. حه‌له‌بی له‌ سیره‌ته‌که‌یدا ده‌لێت: ئەم دایکی قورفه‌یه‌ پێگه‌ و شه‌ره‌فیکي هه‌بوو له‌ ناو قه‌ومه‌که‌یدا و له‌ ماله‌که‌یدا په‌نجا شمشیری په‌نجا پیاو هه‌لده‌واسی که مه‌حه‌رم بوون لای خه‌لک و دوانزه‌ کوری هه‌بوه‌ و، له‌ باری خودپارێزی و توندوتۆلی و زه‌بر و هه‌ژموون و پرستیجه‌وه، عه‌ره‌ب به‌ نموونه‌ و په‌ند ده‌یه‌نیته‌وه، ده‌لێن وه‌ک دایکی قورفه‌ به‌ زه‌بر بوایه‌م، و په‌ندیکی تریش ده‌لێت: له‌ دایکی قورفه‌ پارێزراوتر بوایه‌م. گوته‌ی: قورفه‌ ناوی په‌کێک له‌ کوره‌کانی بوه‌ و به‌وه‌ بانگ کراوه‌ و نازناوی پێوه‌ نراوه، که له‌ په‌کێک له‌ غه‌زه‌وه‌کانی پێغه‌مبه‌ر کوژراوه، ئەو کوره‌کانی تری له‌ شه‌ری هه‌لگه‌رانه‌وه‌ی زه‌مانی خیلافه‌تی ئەبووبه‌کری سدیقا کوژران.

هه‌ر وه‌ک ئەمه‌ی پێشه‌وه، کوشتنی عه‌سمائی کچی مه‌روانی په‌هه‌وودیش وا بوه، گوته‌یان: جوینی به‌ ئیسلام ده‌دا و ئازاری پێغه‌مبه‌ری به‌ شیعر و هاندان ده‌دا، پێغه‌مبه‌ری خودا عه‌میر کوری عوده‌ی خه‌تمی بو‌ نارد بیکوژیت. عه‌میر له‌ نیوه‌شه‌ودا هات بو‌ی، تا چوه‌ ماله‌که‌یه‌وه و هه‌ندیک له‌ کوره‌کانی له‌ ده‌وری خه‌وتبوون و مندالیکي له‌ سه‌ر سنگی شیری ده‌خوارد و مه‌مکی ده‌مزی، به‌ ده‌ستی گرتی و منداله‌که‌ی لایه‌ر و شمشیره‌که‌ی خسته‌ سه‌ر سنگی و زۆری لی کرد تا له‌ پشتییه‌وه ده‌رچوو. ئینجا نوێزی به‌یانی له‌ مه‌دینه‌ له‌گه‌ل پێغه‌مبه‌ردا کرد. پێغه‌مبه‌ری خودا پێی گوت، کچه‌که‌ی مه‌روانت کوشت، گوته‌ی به‌لی ئەوه‌ شتیکی تێدایه‌، دوو بزنی تێدا شه‌ره‌شاخ ناکه‌ن. واته‌ کاریکي ئاسانه‌ و هه‌ی که‌س له‌وه‌ باره‌وه‌ نارازی ناییت

واي نایینم سه‌رت سوربمیت له‌مه‌دا، ئەگه‌ر ئەوه‌ بزاییت که مه‌مه‌د پێش هه‌موو شتیکی ویستویه‌تی پیرۆز بیت و گوپرایه‌لی بن له‌ لایه‌ن لایه‌نگرانییه‌وه، له‌به‌ر ئەوه‌ی ئەو ئامانجه‌ی هه‌لی گرتبوو به‌ پیرۆزی و گوپرایه‌لبوونی په‌ها و گێژییه‌کی قوله‌وه‌ نه‌بیت نایه‌ته‌ دی. په‌ک به‌ش بو‌ ئەم بابته‌ ته‌رخان ده‌که‌ین، بۆیه‌ مه‌مه‌د به‌رگه‌ی هه‌موو ئازاریک ده‌گرت جگه‌ له‌ جوین، که له‌ پیرۆزی لای ده‌بات و وه‌ک په‌کێک له‌ خه‌لکانی تر لی دیت، ئەمه‌یش زۆر دلته‌نگی ده‌کات، له‌به‌ر ئەوه‌ی خوینی چه‌ندین شاعیری حه‌لال کرد، که به‌ هه‌جوکردن و جوین قسه‌یان پی ده‌گوت. سزای هه‌ی که‌سیک که جوینی پی داییت جگه‌ له‌ کوشتن هه‌یچی تر نه‌بوو. له‌ سه‌رحه‌م شه‌ریعه‌ته‌کاندا جویندانیش ئەو تاوانه‌ نییه‌ که شایانی کوشتن بیت، له‌به‌ر ئەوه‌ی جگه‌ له‌ ته‌ککردن به‌ حورمه‌تی ئەوه‌ی جوینی پی ده‌دریت هه‌یچی تری تێدا نییه‌ و، ده‌قی

قورئان دەلئیت: (والحرمت قصاص). ئەتککردن بە حورمەت و ڕێز جگە لە ئەتککردنەو بە ڕێز و حورمەتی بەرامبەر هیچ سزایەکی تری تێدا نییە، نەك سزاكەى كوشتن بێت. ئەم حوكمە بۆ ئەوانەى بە دەر لە محەمەد دەبێت، بەلام جویندان بە پێغەمبەر سزاكەى كوشتنە، زانایانى موسوڵمان دەلێن: ئەو، واتە كوشتنى ئەوەى جنىوى داربێت، لە تايبەتمەندییەکانى پێغەمبەرە، مەبەستیان لە تايبەتمەندیی جياكەرەوەکانى ئەم زەمانەى واتە ئىمتيازات. دواتر باس لە تايبەتمەندییەکانى پێغەمبەرىش دەکەین.

هەر لەم بارەو، ئەبوو عیفكى بەهوودى كوژراوه. كوشتنى كەعب كورى ئەشرف كە لە سەرەتای كتیبەكەدا باس كرا لە ژێر ناوینشانى (راست و درۆ) و هەرۆهەا كوشتنى ئەبى رافع سەلام كورى ئەبى حوقەىق (وہك بچوك كەردنەو)، چىروۆكى ئەم ئەبى رافعە لە دوو ڕووەو نامۆیە: لایەنى بەكەم: ئەوانەى ئەبى رافع یان كوشت كۆمەلێك بوون لە خەزرج، پێغەمبەر فەرمانى پێ ئەكردبوون بىكوژن، جگە لەوەى لە پێناو كۆپىركى لەگەڵ ئەوسدا نەبێت، كە ئىبن ئەشرف یان كوشت و بەم پێیە لە پێغەمبەرى خودا وەك مەرايیبەك نزیك بوونەو " ئەمانیش ئەبى رافعیان كوشت بۆ هەمان مەبەست. حەلەبى لە سىرەكەیدا دەلێت: لەبەر ئەوەى ئەوس و خەزرج لە پێناو خۆنزیك كەردنەویدا بوون بۆ خودا و پێغەمبەرەكەى، ئەوس هیچ شتىكى نەكردووە كە خەزرج هاوشىووى ئەنجام نەدات و، بە پێچەوانەو، واتە خەزرج هیچ شتىكى نەكرد بۆ نزیكبوونەو لە پێغەمبەرى خودا و ئەوس هاوشىووى ئەنجام نەدات. كاتێك خەزرج بىنیان ئەوسىبەكان كەعب كورى ئەشرفیان كوشت و بەم پێیە لە پێغەمبەرى خودا نزیك بوونەتەو، گوتیان: بە خودا بەمە چاكەیان بۆ ئىسلام زیاتر دەكەن و بۆلەبۆلیان كرد و لە نێوان خۆیاندا بە دواى یەكێك وەك كەعب كورى ئەشرف لە دوژمنایەتى پێغەمبەر بكات بدۆزنەو، ئەبوو رافعیان بىر كەوتەو، پێنج كەس لە خەزرج خۆیان تەرخان كرد بۆ كوشتنى، كە عەبدوللای كورى عەتىك و عەبدوللای كورى ئەنىس و ئەبووقەتادە و ئەسوەدى كورى خوزاعى و مەسوودى كورى سنانى ئەسلەمى بوون و، هاتن بۆ لای پێغەمبەرى خودا و مۆلەتیان لى وەرگرت بۆ ئەو كارە، مۆلەتى پێدان و عەبدوللای كورى عەتىكى كەردە فەرماندەیان و فەرمانى پێ كردن كە مندال و ژن نەكوژن.

لایەنى دوەمى: ئەوەى ئەمانە كەردیان، كە وەك خۆبەخش ئەبوورافع بكوژن بۆ كۆپىركى ئەوس بوو، وەك دزەكان دەيكەن، با بۆت ڕوون كەمەو. بۆ خەبەر دەرچوون، ئەبوورافع لە خەبەر بوو، كاتێك هاتن چواردەورى مالهەكەى ئەبوورافعیان لە شەودا گرت و هیچ مالێكىیان نەهێشت لەو شوێنە بە سەر خاوەنەكەیدا دای نەخەن و، ئەبوورافع لە بەرزاییبەك بوو، كە پەیزەبەكەى لە تەختە هەبوو دەچووە سەرى بۆ گەییشتن بۆ بەرزىبەكە، بەو پەیزەبەدا بەرز بوونەو تا گەییشتنە دەرگاكەى لەو بەرزىبە، عەبدوللای كورى عەتىك پێش كەوت، لەبەر ئەوەى بە زمانى یەهوود قسەى دەكرد، داواى كەردنەوەى دەرگاكەى كرد و گوتى: ئەبا رافع ديارىبەكم بۆ هیناوبت و ژنەكەى دەرگاكەى بۆ كەردەو و گوتى: ئەو هاورىكەتانە یرۆن بۆ لای، كاتێك ڕویشتن بۆ لای دەرگاكەیان لە سەر داخست و لەوێدا بىنیان كە ژنەكەى پێى گوتن تارىك بوو، جگە لە سپىتپى خۆى وەك ئەوەى قىپتیبەكەى سپىپىست بێت و شمشىرەكانیان لى هەلكێشا و عەبدوللای كورى ئەنىس شمشىرەكەى لە سەر زگى دانا و چووە سەرى تا بردىبە ناووەو و ئىنجا كەوتە گیانى، ئەویش دەىگوت (قضى قضى) واتە بەسمە بەسمە تەواو بووم تەواو بووم. لەوێدا ژنەكەى قىژاندى، هەندىكىان دەلێن، كاتێك ژنەكەى قىژاندى یەكێك لە پیاووەكان وىستى شمشىرەكەى لى بەرز بكاتەو، بەلام فەرمانەكەى پێغەمبەرى خوداى یاد كەوتەو كە كوشتنى ژنى ڕەت كەردووەتەو، بۆیە دەستى گىرايەو. لە گىرانەووەبەكەى تردا: ژنەكەى كە چەكەكانى بىنى وىستى بقىژىت و هەندىكىان شمشىرەكەیان لى نزیك كەردەو، بى دەنگ بوو. ئىنجا دەستیان كرد بە شمشىرلێدانى و بۆى دەرچوون، عەبدوللای كورى عەتىك چاوى باش نەبىنى، لە پەیزەكە كەوتە خوارەو و قاچى بەتوندى لە جىبى خۆى دەرچوو، برىندار بوو،

له باسكردنڭى تردا: لاقى شكا، له شوپنڭى تر، قاجى له جڭگى خوى دەرچوو، به سەرپوشەكەى، واتە عەمامەكەى بەستى، بەلام قسەى ئىبن ئىسحاق ئەوۋەبە، كە دەستى له جى چوويىت. دەلڭن راست نىيە، راستىيەكەى قاچەكانىتى، دەلڭن: ھەلمان گرت تا گەيشتىنە شوپنڭ خۇمان تېدا شاردەو، ھەندىكمان بەوى ترىانى گوت، چۇن بزائىن دوژمنى خودا مردوۋە؟ يەككىمان گوتى: من دەرۇم بۇ ئەوۋەى بزائىم، دەرچوو تا چوۋە ناو خەلكەكەو، گوتى: ژنەكەيم بىنى چرايەكى بە دەستەوۋە بوو، تەماشاي دەموچاوى دەكرد و پياوانى يەھوود له چواردەورى بوون و، قسەى بۇ دەكردن و دەبگوت بە خودا گويم له دەنگى ئىبن عەتىك بوو، ئىنجا خۇم بە درۇ خستەوۋە، پاشان ھات و تەماشاي دەموچاوى ئەبوورافعى كرد و گوتى بە خوداى يەھوود دەرپەرى واتە رۇحى دەرچوو. گوتى: ھىچ كاتىك لەو وشەيەم خۇشتر نەبىستوۋە و، ئىنجا ھاتم بۇ ھاورىيانم گىرايەوۋە و، عەبدوللاى كورى عەتىكمان ھەلگرت و ھاتىن بۇ لاي پىغەمبەرى خودا. له كوشتنى ئەبوورافعدا گىرانەوۋەيەكى تر ھەيە، كە بوخارى باسى كردوۋە، لېرەدا ھىچ پىويست ناكات باس بكرىت، لەبەر ئەوۋەى ھەر چەند چۆتىنى چىرۇكەكە جياوازە بەلام يەك دەرئەنجاميان ھەيە.

ئەمە ناشاررېتەوۋە، كە ئەگەر ئەبوورافىع لە نىوان سەربازەكان لە سەر بازگەيەك بوايە و يەككە بوايە لە فەرماندەكانيان و شەو ئەوانە بەھاتيان و بيانكوشتايە ئەو بوپرىيەيان دەنرخىنرا، بەلام تۇ پرويت لە مالىكەى خۇيدا يىت، لە سەر جڭگەكەى لەگەل ژنەكەيدا يىت و ئەو بى ئاگا يىت و چواردەورى مالىكەى بگريت و، ئەو نەزائىت دوژمنىك ھەيە دەيەووت بىكوژىت، ئەمە شتىكە لە دزى و جەردەيى دەچىت و ئەوۋەى كە دز دەيكات جياوازتر نىيە لەمە، بەلام دز بۇ بەرژەوۋەندى تاييەتى خۇى دەيكات و ئەمانە بۇ بەرژەوۋەندى گشتى كردوويانە

ئەم كۇمەلە خەلكە ئەبوورافىع يان بۇ كىپركىكردن لەگەل ئەوس و مەرايى و ماستاوچىتى و چاپلوسى بەو كوشتنەوۋە بۇ پىغەمبەريان كردوۋە، بەلام محەمەد ئەمەى بۇ بەرژەوۋەندى گشتى كردوۋە و ماستاوچىتى بەم كارە دەكەووتە خانەى بەرژەوۋەندى گشتىيەوۋە، ئەگەر راست يىت، دەلڭن ئامانچ بەھانەى ئامرازە. ئەگەر دەتەووت ئەو رىقوكىنە و دلپىسىيە كەسىيە بزائىت كە چىي كردوۋە لەو شەرە ئايىنيانەدا، تەماشاي كردوۋەكانى خالىدى كورى وەلىد بكة كە پىغەمبەرى خودا بۇ لاي بەنى جوزەيمەى لە سالى فەتح كردندا نارد، بى ئەوۋەى فەرمانى شەرکردنى بداتى، كە ببوون بە موسولمان و بەلام پىغەمبەر بە موسولمانبوونيانى نەزانىبوو، بە سىيسەدوپەنجا پياو لە كۆچبەران و ئەنسار و لە بەنى سەلىم ناردى بۇ لايان لە نىوان بەنى جوزەيمە و بەنى سەلىم تۇلەى خوڭن ھەبوو، لەبەر ئەوۋەى بەنى جوزەيمە مالىكى كورى شەرىد و ھەر دوو براكەيان لە يەك شوپندا كوشتىبوو. ھەرۋەھا خالىدى كورى وەلىد تۇلەى خوڭنى لاي بەنى جوزەيمە ھەبوو، لەبەر ئەوۋەى فاكىھى مامى خالىد و برايەكيان لە زەمانى جاھىليەت كوشتىبوو

خالىد بەنو سەلىمى لەگەلدا بوو كاتىك ھات بۇ لاي بەنو جوزەيمە چەكيان لە شان كرد، كاتىك خالىد گەيشتە لايان و چاويان پى كەوت، پى گوتن بىن بە موسولمان، گوتيان: ئىمە قەومىكى موسولمانىن، گوتى: چەكەكانتان داينىن و دابەزن، گوتيان: نەخىر بە خودا پاش چەكدانان شەرى تى دەكەووت، ئىمە لە تۇ و ئەوانەى لەگەلئندان دلنيا نىن. خالىد گوتى: ھىچ دلنيايىيەك نىيە و دەبىت دابەزن، تىمىكيان لى دابەزى، بە دىلى گرتنى و پاشماوۋەى قەومەكە بلاۋەيان لى كرد. لە گىرانەوۋەيەكدا: كاتىك خالىد گەيشتە لاي قەومەكە و بىنيان و پى گوتن: ئىوۋە چىن موسولمانان يان كافرن؟ گوتيان: نوژمان كرد و باوۋەرمان بە محەمەد ھىنا و مزگەوتمان دروست كرد لە گۆرەپانەكەماندا و بانگمان دا. گوتى: ئەو چەكە چىيە پىتانە؟ گوتيان لە نىوان ئىمە و قەومىكى عەرەب دوژمنايەتىمان ھەيە، ترسايىن كە ئەوان بىن چەكەكانمان كردە شانمان، گوتى: چەكەكانتان داينىن، دايان نا، گوتى: خۇتان بەدەن بە دەستەوۋە و دىل بىن، فەرمانى بە ھەندىكيان دا كە قۇلبەستيان بكەن و لە نىوان ھاوۋەلانىدا دابەشى كردن، لە كاتى پارشېودا

ھاوارکەرەکەى خالید ھاوارى کرد؛ ئەوھى دىلى لایە بیکوژیت، بەنو سەلیم ھەر یەکیکیان لایبوو کوشتیان، بەلام کۆچبەرەن و ئەنساڕ ئەوھیان نەکرد و دىلەکانیان ناردهوھ. پیاویک لە قەومەکە ھات بۆ لای پێغەمبەر و ھەوالى کردەوھەکەى خالیدی پى ڕاگەیان، پێغەمبەر پى گوت: ئایا کەس بوو ڕازى نەیت لەوھى کە کردووھتەى، گوتى: بەلى، پیاویکی چوارشانەى زەرد و، پیاویکی درېژى سوور، عومەر گوتى ئامادەبوو، ئەى پێغەمبەرى خودا دەیاناسم، یەکەمیان، کورى منە ئەم شىوھى و، دوھم سألحى لای ئەبى حەزىفە، لەویدا پێغەمبەر گوتى: خودایە من لەوھ تەبەرەم کە خالید کردووھتەى، دوو جار دووبارەى کردەوھ

ئینجا پێغەمبەرى خودا عەلىی کورى ئەبووتالىبى نارد و کوزراوھەکانیان بۆ برد، بە ھۆى ئەم ڕووداوھوھ ناخۆشییەک لە نىوان خالیدی کورى وەلید و عەبدولرەحمان کورى عەوف ڕووى دا، عەبدولرەحمان پى گوت: بە فەرمانى جاھیلیەت ئىسلامەتیت کردوھ، خالید پى گوت: تۆلەى باوکتم کردوھ، لەبەر ئەوھى بەنو جوزەیمە باوکى عەبدولرەحمانیان لە کاتى جاھیلیەتدا کوشتیوو، عەبدولرەحمان پى گوت: درۆت کرد من بکوژى باوکم لە جاھیلیەتدا کوشتەوھ. لە گىرانەوھەکدا: پى گوتوھ: چۆن موسولمانان دەبەیت بۆ کوشتنى پیاویک لە سەر تۆلەىک لە جاھیلیەتدا ڕووى داوھ؟ خالید گوتى: کى پى گوتن کە ئەوان بوون بە موسولمان؟ گوتیان: پیاوانى سەریەکە ھەموویان تۆ بینوتن کە مزگەوتیان بنیات ناوھ و باوھریان بە خودا ھېناوھ، بەلام تۆلەى فاکىھەى مامت کردوھتەوھ: عومەرى کورى خەتاب لە قسەکاندا بەشدار بوو، ھاورا و یارمەتیدەرى عەبدولرەحمانى بوو لە بەرانبەر خالید دا، لەویدا پێغەمبەرى خودا گوتى: بوھستە ئەى خالید، واز لە ھاوھلەنم بھێنە، بە خودا ئەگەر یەکیکت وەک زىر ھەیت و لە پىناو خودادا بەخشیت، ناگەیت بە ڕۆبشتن و ھاى پیاویک لەوانە. کارىگەرى تۆلەى کەسى لە کردەوھى خالید کورى وەلید و ئەوانەى بەنى سەلیم کە لەگەلیدا بوون ديار بوو، لە نىو ئەو دىلانەى بەنى جوزەیم دا بوون، پیاویک ھەبوو لەوان نەبوو، قەدەر گەیاندبووھ ئەو و لەگەل ئەواندا کوشتیان، کوشتنى ئەو کەسە جگە لە تۆلەسەندنەوھ نىشانەى دلرەقى دەرختن. حەلەبى لە سىرەتەکەى دەلێت: ھەوالیکیان دا بە پێغەمبەر کە پیاویکیان لەوانە کە پى گوتوون: من لەوانە نىم و عاشقى ژنىکیان بووم و ھاوووم بۆ لایان، بھیلن با کەمىک تەماشای بکەم و ئینجا چىتان دەوێت لىم بکەن و، ئامازەى بە ھەندىک ژنى کردوھ کە لە ویدا کۆ بوونەتەوھ و دوور نەبوون. ھەندىکیان گوتیان: گوتم: بە خودا با داواکەى بھىینە دى، بردم بۆ لایان و لەو وەستاتم تا ھەندىک شىعەرى گوت، ئینجا ھېنامەوھ و پىشم خست و دام لە ملى، ژنىک لە نىوانیاندا ھەلسا و ھات و لە سەرى وەستا، ئەویش ھەناسەىک یان دوانى ھەلکىشا و گىانى دەرچوو. لە گىرانەوھەکدا: خۆى خست بە سەرىدا و ماچى دەکرد، تا ئەویش بە سەرىدا مرد. لەویدا پێغەمبەرى خودا گوتى، پیاویکی بەبەزەبىتان تىدا نەبوھ

ئەگەر لاپەرەکانى ئەو شەرھى لە ڕۆژى بەدر ڕووى دا ھەل بەدەینەوھ، چەندىن پەلەى رەشى بوغز و کىنەى تىدا دەدۆزىنەوھ و بۆنى ھەندىک خۆنى تۆلەى کەسى تىدا دەکەین. لەوھ چىرۆکى کوشتنى ئومەى کورى خەلەف لە لایەن بىلالەوھ، ئەوھیش دەلێت: حەلەبى لە سىرەتەکەیدا دەلێت: لە عەبدولرەحمانى کورى عەوفەوھ گوتووھتەى، ئومەى کورى خەلەفم لە ڕۆژى بەدر بىنى، ھاوړىم بوو لە جاھیلیەتدا، عەلىی کورى لەگەلدا بوو دەستى گرتبوو، چەند قەلغانىکم لا بوو، دەستم بە سەرىدا دەھىنا، ھەلم گرتبوون، کاتىک ئومەىم بىنى بە ناوى یەکەمەوھ بانگى کردم: ئەى عەبدەمرۆ (لەبەر ئەوھى عەبدولرەحمان لە جاھیلیەت ناوى عەبدەمرۆ بوھ و پێغەمبەر ناوى گۆربوھ بۆ عەبدولرەحمان) وەلامم نەداىوھ، لەبەر ئەوھى کاتىک پێغەمبەرى خودا ناوى گۆرىم لى پى پىسىم: حەزت لە ناوىکە کە باوکت ناوى ناىت؟ گوتم: بەلى، گوتى: ئەلرەحمان ناسم بەلام ناوت دەنێم عەبدولئىلاھ، کاتىک بىنى وەلامى نادەمەوھ، بانگى کردم: ئەى عەبدولئىلاھ، گوتم: بەلى، گوتى: سىبەرت ھەى، من لەو قەلغانەى لاتن باشتەرم بۆت، (واتە بەدىلم بەرە لە جىاتى من زىاترت دەست دەکەوێت، گوتم: بەلى،

قه‌لغانه‌کانم فری دا و دهستی ئەو و دهستی عه‌لیی کوریم گرت و گوتی: قهت وه‌ک ئەم‌پروم نه‌بینوه، ئینجا پێی گوتم: ئەی عه‌بدولئیلاھ، ئەو پیاوه‌ کێیه‌ که‌ په‌ری وشتر مورعی به‌ سنگه‌وه‌یه؟ گوتم: ئەوه‌ حه‌مه‌زی کوری عه‌بدولموته‌لییه، گوتی: ئەوه‌ چیی پێ نه‌کردین، کارنکی وای پێ نه‌کردوین، که‌ باس بکریت

ئینجا به‌ پیاسه‌ بردمن، به‌ خودا من ده‌م‌بردن که‌ بیلال بینینی له‌ گه‌لمدا بوون، ئەو له‌ مه‌ککه‌ نازاری بیلالی دابوو بۆ ئەوه‌ی واز له‌ ئیسلام به‌یژی. بیلال گوتی: ئەمه‌ ئومه‌یه‌ کوری خه‌له‌فی سه‌رکوفره‌که‌یه، خوا رزگارم نه‌کات ئەگه‌ر رزگاری پێت له‌ ده‌ستم. گوتم: ئی بیلال به‌ دیله‌که‌م وا ده‌که‌یت (واته‌ ئەوه‌ به‌ دیله‌که‌ی من ده‌که‌ی) گوتی: رزگارم نه‌پێت ئەگه‌ر رزگاری پێت، دووباره‌م کرده‌وه‌ و ئەویش دووباره‌ی کرده‌وه‌، ئینجا به‌ ده‌نگی به‌رز هاواری کرد، ئەی ئەنساری خودا، هه‌ی سه‌رکوفر، ئومه‌یه‌ی کوری خه‌له‌ف، رزگارم نه‌پێت ئەگه‌ر رزگارت پێت و دووباره‌ی کرده‌وه‌ و ده‌وریان گرتین، بیلال شمشیره‌که‌ی له‌ کێلان ده‌ره‌پنا و له‌ پێی عه‌لیی کوری دا و که‌وت، ئومه‌یه‌ هاوارنکی کرد که‌ له‌و شایوه‌ هاواره‌م قهت گوێ لێ نه‌بوه، به‌ شمشیره‌کانیان لێیان دان، تا پارچه‌پارچه‌یان کردن

له‌ گێرانه‌وه‌یه‌کی بوخاریدا له‌ سه‌ر عه‌بدولپه‌رحمانی کوری عه‌وف، گوتوویه‌تی: کاتێک بیلال هاواری بۆ ئەنسار کرد، ترسام بگه‌ن پیمان دا، کوره‌که‌یم بۆیان به‌ جێ هێشت بۆ ئەوه‌ مه‌شغول بن پێوه‌ی، کوشتیان و ئینجا هاتن تا گه‌یشتن به‌ ئیمه‌یش، ئومه‌یه‌ پیاونکی قورس بوو، پیم گوت، پال به‌ره‌وه‌، پالی دایه‌وه‌ و خۆم خست به‌ سه‌ریدا تا پارێزگاری لێ بکه‌م، شمشیره‌کانیان له‌ ژێر منه‌وه‌ کرد به‌ گیانیدا تا کوشتیان، په‌کێکیان قاچی منیشی به‌ شمشیره‌که‌ی بریندار کرد

عه‌بدولپه‌رحمان ده‌لێت: خوا په‌رحم به‌ بیلال بکات قه‌لغانه‌کانم رویشتن و ئەو کاره‌بیش که‌ به‌دیه‌که‌یان کردم، دلته‌نگی کردم. له‌ گێرانه‌وه‌یه‌که‌دا، خوا په‌رحم به‌ بیلال بکات، نه‌ قه‌لغانه‌که‌م و نه‌یش دیله‌که‌م، واته‌ نه‌ درعه‌که‌ی بۆ هێشتمه‌وه‌ و نه‌یش دیله‌که‌م، له‌به‌ر ئەوه‌ی پێغه‌مبه‌ر له‌ رۆژی به‌دردا وای لێ کردبوو، که‌ هه‌ر دیلێک بۆ ئەو که‌سه‌ ده‌پێت که‌ به‌ دیلی بگریت بیلال کۆبیه‌ی ئومه‌یه‌ی کوری خه‌له‌ف بوو له‌ مه‌ککه‌ و، ئومه‌یه‌ نازاری ده‌دا بۆ ئەوه‌ی له‌ ئایینه‌که‌ی واز به‌یژی و ئەبووبه‌کر لێی کێ و نازادی کرد، زۆر قی لێ هه‌لگرتبوو، له‌وه‌ی نازاری ده‌چه‌شت به‌ده‌ستییه‌وه‌، کاتێک به‌ ده‌ستی عه‌بدولپه‌رحمانی کوری عه‌وف بینیی به‌ دیل گه‌راوه‌، خۆی نه‌گرت بۆ ئەوه‌ی تۆله‌ی خۆی بکاته‌وه‌، ئەگه‌ر ئەوه‌ نه‌بوايه، له‌به‌ر ئەوه‌ی دیل بوو به‌ ده‌ست عه‌بدولپه‌رحمانی کوری عه‌وفه‌وه‌، نه‌یده‌کوشت

با ته‌ماشای کوشتنی ئەبووجه‌هل بکه‌ین دیسان له‌ رۆژی به‌دردا. له‌ لایه‌ن ئەبوومه‌سعوده‌وه‌ هه‌مان په‌فتار و کرده‌وه‌ی بیلال ده‌بینین. له‌ سیره‌ی خه‌له‌بیدا هاتوه‌: له‌ مه‌عاز کوری عه‌مرو کوری ئەلجمووعه‌وه‌، گوتوویه‌تی: ئەبووجه‌هلم بینیی که‌ ده‌وره‌یان دابوو ده‌لێن: ئەبووجه‌که‌م کێ قوتاری ده‌کات. گوتی: گویم لێ بوو رویشتم بۆ لای و هه‌لسام بۆی و لێدانیێک لێم دا، لاویکی تێپه‌ی لێ هه‌ستا، واته‌ لاقی یان ده‌ستی لێی بوه‌وه‌ و که‌وته‌ سه‌رزه‌وی و تێپه‌ی لێ هه‌ستا، به‌ خودا وه‌ک ئەوه‌ هاته‌ به‌ر چاوم که‌ چۆن تۆو له‌ کردنه‌وه‌ی ناوک به‌ ده‌نک ده‌رده‌چیت ده‌که‌وتته‌ خواره‌وه‌، عه‌که‌مه‌ی کوری دای له‌ سه‌رشانی و ده‌ستی لێ بوه‌وه‌ و به‌ پێسته‌که‌ی مایه‌وه‌ و، له‌ شه‌ر له‌ گه‌لیدا دووری خستمه‌وه‌، هه‌موو رۆژه‌که‌ شه‌رم کرد بۆ ئەوه‌ی هه‌ستی پێ بکه‌م، له‌ قسه‌یه‌کی تردا بۆ ئەوه‌ی له‌ دواي خۆم‌رای بکیشم، کاتێک نازاری ده‌دام قاچم ده‌خسته‌ سه‌ری و سواری بووم تا خستم

پاش ئەوه‌ی ئەبووجه‌هل وا داماو بوو، معوه‌زی کوری عه‌فرا هات بۆ لای و به‌ لێدانیێک وه‌ستانی و به‌ جیی هێشت تا گیانی ده‌رچوو. ئینجا عه‌بدوللای کوری مه‌سعوود هات و بوو به‌ که‌متیار بۆ ئەبووجه‌هل (که‌متیار جگه‌ له‌ مردوو هه‌یچی تر ناخوات) وه‌ک موته‌نه‌بی ده‌لێت: له‌به‌ر ئەوه‌ی ئەبووجه‌هل له‌ قه‌راغی مردندا بوو له‌ گیانه‌للادا بوو که‌ معوه‌ز زۆری لێ دا، به‌لام ئیبن

مهسعوود هيچ لووتبه رزييه كي بهر نه كهوت له و شايه كامى (پى خوشبوون) بردنه ي به كوشتنى مردوه وه دلى ئاو بخواته وه.

له ئين مهسعووده وه، گوتوويه تى: ئه بووجه هلم له دوا هه ناسه كانيدا بينى و ناسيم، قاچم خسته سهر ملي و، پيم گوت: ئايا ده توانى بمكوژى، له گيرانه وه يه كدا گوتوويه تى: نه گهر وه زعى باش بيت ده مكوژيت (اكار) كشتوكال مه به ستى نه سار بوو، چونكه گوتوويه تى (اكار) بگوژيت ده مكوژيت، له بهر نه وه ي خاوه ن كشتوكال بوون. ده لپت كه قاچم خسته سهر ملي، پيم گوت: خودا په شيمانى كرديته وه نه ي دوژمنى خودا، چاوى كرده وه و گوتى: به چى په شيمانى كرديمه وه هيچ توانجيك له سهر پياونك هه يه كه كوشتتان، واته هيچ تانه يه كم له سهر نيه به كوشتنم له لايه ن ئيوه وه. له گيرانه وه كه ي تر دا. كه روويه رووى مهسعوودى قسه ي كرده و پي گوتوه: بهر ز بوويته وه نه ي شوانوكه ي مهرومالات بو شوئيكي سخته، هه والم پي بده راكردن و پشتتير كردن بو كي ده بيت. له گيرانه وه كه يان زياتر كرده ته وه: بو ئيمه يه يان له سهرمانه: گوتم: بو خودا و پيغه مبه ره كه يه. ئين مهسعوود ده لپت: ئينجا سهر يم تيكدا.. له گيرانه وه يه ك له ئين مهسعووده وه گوتوويه تى: كاتيك به شمشيره كه م ليم دا هيچ چاره يه كي نه بوو تفيكي كرد به ناوچاوانمدا، گوتى: شمشيره كه م به ره سهر م پي پان بكه ره وه تا ده ماري ملم، وام لي كرد. ئينجا هي نام بو لاي پيغه مبه ري خودا و گوتم: نه ي پيغه مبه ري خودا نه مه سهرى نه بووجه هل دوژمنى خودايه، پيغه مبه ري خودا گوتى: خودايه ك كه هيچ ئيلاهيك جگه له و نيه و سى جار دووباره ي كرده وه، گوتى: گوتم: به لى: به خودايه ك كه هيچ ئيلاهيك جگه له و نيه. ئينجا سهره كه يم فرى دايه نيو ده ستى پيغه مبه ري خوداوه و شوكرى خوداي كرد و ده لپن: پينج جار سوخته ي بردوه.

له (المعجم الكبير) (الطبراني) يدا هاتوه. له ئين مهسعووده وه، ده لپت: كه گه بيشتمه لاي نه بووجه هل كه وتبوو و هيلكه يه كي له سهر دانرابوو، له گه ل شمشيره يكي باشدا، شمشيره كه ي من خراپ بوو، ده ستم دا له سهرى بو نه وه ي شكوي بشكينم، بيرم له وه كرده وه چون له مه ككه ده ستى ده هي نا به سهرمدا بو نه وه ي شكومه نديم بشكيني ت، شمشيره كه يم برد، سهرى بهر ز كرده وه و گوتى: پشتكردنه خه لك له سهر كي بوو، تو شوانوكه كه ي مه ككه نيت، كوشتم و نه وه ي پي بوو بردم، واته سه ليم كرد. نه بووجه هل به نى مه خزوم بوو، ناوى عه مرو كورى هوشام كورى نه لموغيره كورى عه بدوللا كورى عه مرو كورى مه خزوم بوو، نازناوى نه بي حه كه م بوو، پيغه مبه ر نازناوه كه ي گوڤى بو نه بووجه هل، موسولمانان تا رۇژگارى نه مړو بيشمان به م نازناوه بانگى ده كه ن، كه هه ستى زه مكردن و شتى قيزه ون بكرت، ته نانه ت نه م ناو به كارهي نا نه دژ به يه كي نه و نازناوه يه لپى نراوه له بهر نه وه ي له قسه ي عه ره بدا نه بوو حه كه م بو پيدا هه لدان و گه وره كردن دانرابوو، كه چى به نازناوه تازه كه ي بوه جويني يدان بو، ته نانه ت عه كره مه ي كورى نه بووجه هل كاتيك سكالاي لاي پيغه مبه ر كرد پاش ئيسلامبوونى له و باره وه، پيغه مبه ر نه هپى كردن له وه و گوتى: نازارى زيندوه كان به هوكارى مردوه كانه وه مه ده ن، به لام نه وان وازيان له وه نه هي نا تا رۇژگارى نه مړو بيشمان له گه ليدا بيت.

به لام پيغه مبه ر پيش نه وه ي عه كره مه بيت بو لاي و موسولمان بوويت نه مه ي رته كرده ته وه، له و كاته دا كه خوښى حه لال كرد له گه ل نه وانى تر له رۇژى گرتنى مه ككه دا، پراى كرد بو يه مهن و، ئوم حه كه مى ژنى دواى كهوت پاش نه وه ي موسولمان بوو، پيغه مبه ر باوه رى پي كرد و دنيا بوو لپى و، هيناي بو لاي خو، پيش هينانى پيغه مبه ر قسه ي له گه ل هاوه لانيدا كرد و پي گوتن عه كره مه دپت بو لاتان باوه ردار و كوچبه ره، جوين به باوكى مه ده ن، جوين دان به مردوو نازارى زيندوو ده دات و ناگات به مردوو.

نه بووجه هل له گه وره پياوانى قوره بيش و له ناوداران و ده مسپيان بوو، ته نانه ت (دار الندوه) له خوار بيست سالى هيچ گه نجيك جگه له كورانى قوسه ي نه چوونه ناوى، به لام نه بووجه هل

تەمەن بېست سال نەبوو لە کاتى راوئىزکردندا دەرۆيشت بۇ ئەوى. ئىنجا لەوى قوبل کرا، لە کاتىدا سەمىلى باش نەهاتبوو، بوو بە گەرە پياويان، لەو کاتەدا كە دەچو (دار الندوه)وھو جارئىك ريشى تەواو نەهاتبوو.

گوتيان: لە دژايەتتى پىغەمبەردا، توندترین قورەيشى بوە، ئەم قسەيەيان بە راست نازانم، بەلى ئەوانەى قورەيشىيەکان زۆرن كە ناوبانگيان بە دژايەتتى پىغەمبەر دەرکردبوو، بەلام ھەر كەسىك لە كىتتى بەسەرھاتەکاندا بەدواداچوون بکات بۇ ھەوال زانىنى ئەمانە، بە براوھى دەزائىت ئەبوولەھب مامى پىغەمبەر توندترین دوژمنى پىغەمبەر بوو و لە ئەبووجەھلىش زياتر، تەنانەت كاتىك ئەبووتالىب بانگى بەنى ھاشم و بەنى ئەلموتەلىبى کرد بۇ ھاوپەيمانىتى و بۇ پاراستنى محەمد لە قورەيش، ھەموويان رازى بوون جگە لە ئەبوولەھب، لەگەل ئەوھى پىوھندى خزمایەتى لە نىو ەرەبدا وەك نەرىتىك پىادە دەکرا لەو زەمانەدا و، وا فەرزى کردوھ كە رازى بىت بەوھى كە پارىزگارى لى بکات و، ئەگەر ئەوھ نەکات بە ناپياوى لە قەلەم دەدەن و لە سەرى دەکەوئت و وەك خراپەكارىيەك تەماشا دەکرىت. ئەبوولەھب زۆر جار پىسى دەخستە لای دەرگاگەى محەمد. كاتىك پىغەمبەر خوى دەرەخات بۇ تىرەکان لە وەرەزەکاندا، ئەبوولەھب بە دوايدا دەچىت و بە دوايدا رى دەکات، ھەر جارئىك قسە بکات وەلامى دەداتەوھ و بە دروى دەخاتەوھ، بە خەلکى دەلئت: گوپى لى مەگرن شىتە، وەك پىشتر باسماں کرد. دوژمنايەتتى بۇ محەمد زۆرە و لە كىتتى بەسەرھاتەکاندا ھاتوھ، ھەمووى نىشانەى ئەوھى ئەو توندترین دوژمنى پىغەمبەر بوە و لە ئەبووجەھل زياتر دژايەتتى کردوھ، بۆچى ئەم واتە ئەبووجەھل زياتر ناوبانگى دەرکرد بە دوژمنايەتتى محەمد و ھەر كاتىك ناو دەبرىت موسولمانان لەعنەتى لى دەکەن، لە ئەبوولەھب زياتر، كە خزمایەتيدا لە نىكەکانى محەمد بوو، ئەمەيش پىويستە :دوژمنايەتتىيەكەى بە خراپتر سەير بکرىت و ئازارى زياتر بىت و توورەيى بورووئىت، وەك دەلئىن على المرؤ من وُقِع الحُسام المُهَنّد وقلّم زوى القربى أشدّ مچاچە

واتە: كارىگەرى زولمى خزموخىش لەسەر مروّف لە برىنى جىپى شمشىر قولتر و توندتر . دەکەوئت .

لەوانەيە نىكىي ئەبوولەھب لە محەمد و خزمایەتتى وای کردىت كە بارى ئاسان کردىتەوھ و، دوژمنايەتتىيەكەى ئاسان کردىت، لەبەر ئەوھى محەمد بە تاييەتى خزمانى نىكى خوى و قورەيشى لە رادەبەدەر خوشى دەويست

پىگومان كارىگەرى تۆلەکردنەوھ لە كوشتنى ئەبووجەھل بە نىسبەت ئىبن مەسعوودى دوا كەسى بكوژىيەوھ ديارە، بەلام سەبارەت بە كوژراو، نىشانەى پالەوائىتى و بەرزى و شكوى لەو كوشتنەى پىوھ ديارە، وەك لەوھى لى تى دەگەين كە ئەبووجەھل چىي بە ئىبن مەسعوودى گوتوھ، لەو كاتەى قاچى خستوھتە سەر مىلى و ويستويەتى سەرى بىرىت، ئەو قسانەى بەلگەن كە مردنى بە سەربەرزى لای خوى بە باشتر زانىوھ لە زيانى زەلىلى. لەبەر ئەوھى ئەبووجەھل گەرەى قەومەكەى بوە. لە بنەچەى شەرىف بوە، لە عەقلا ئاستى نزم بوە زۆر رەق بوە و، پابەند بوە بە دابونەرىتى بەسەرچووى ھىچووپوچەوھ، رۆژى بەدر بە كوشتنى ئەبووجەھل جگە لە كوشتنى رەقئىتى لەو دابونەرىتە ھىچانە ھىچى تر نەبوھ ھەرۆھەا دەربارەى خەلکى تر لەوانەى ناوبانگيان دەرکردبوو لە دوژمنايەتتى محەمد لە قورەيشىيەکان زۆرىك وەك ئەبووجەھل بوون لەو بارەوھ، ئەگەر نا محەمد سەربەرزى و بالايى و شكوى بۇ ويستوون و ويستويەتى بىن بە پاشاى ەرەب و عەجەم، ئەوان لەبەر ئەو بتانەى دەيانپەرسىت و ئەو بەردانەى كە بە گەرە دايان نابوو دوژمنايەتتىيان دەکرد، ئەمە چ دارمائىك لە ئەو عەقلا و ژىرىيەى لەمە زياتر بىت، محەمد بە ئاشكرا لەو بارەوھ پىش ھەموان بۇ قورەيش لىدوانى داوھ، ئەو كاتەى لای ئەبووتالىب لە رۆژى مردنيدا كو بوونەوھ و، ئەبووجەھلىش لەگەلئاندا بوو، پىي گوتن: وا بتانىنم كە ئەوھى دەتاندمى ئەگەر يەك وشەم بدەنى مولكدارىي ەرەب دەگرنە دەست و عەجەم قەرزدارتان دەبىت. گوتيان چى دەلى دەتدەينى و

دە دانەى تىرىش لەگەلیدا، گوتیان ئەوە چىيە؟ گوتى: (لا اله الا الله) و ئەوەى بە دەر لەوە
كە دەپپەرستن فېرى دەن، بە دەست چەپلەيان لى دا و گوتيان: ئەى محەمەد، دەتەوتت
خوداكان بکەيت بە يەك خودا؟ ئەم کارەت سەرسورھەينەرە
تەماشای خۆبەستنەوەى رەقوتەق بە دابونەرىتە بۆماوھەيبەکان گەيبشتبەوہ چ ئاستىكى نزم و
لە ھىچوويوچى عەقلىەتياندا داى پرووخاندبوون، لە پەرسىتى بەردىك و بەگەرەزانىنى سەريان
سورنامېتت بەلام لە پەرسىتى يەك خودا سەريان سور دەمېتت، كە ئەوان و چى بوونەوہر
:ھەيە خەلق كرديت. خوا يارمەتى ئەبووعەلا بدات شاعىرى ھەموو خەلك بە رەھايى دەلېت
بمثلە، ثم يبعى الحوت فى الغدر والمرو ينكر ما لم تجر عادتە
واتە: وەك ئەوہ وايە كە مرؤف ئەوہى لەگەل نەرىتيدا نەيەتەوہ ئىنكارى دەكات و بە نەھىشتىنى
.وہزەى باو لای ئەو وەك ئەوہ دەيتت كە غەدرى گەرەيان لى كرديت
نەرىتيان وا بوہ كە سەريان لە ھەر شتېك سوربمايە و زور بە خراپيان بزانيايە بە دەست
چەپلەيان بۆ لى دەدا، چەپلەكە لېرەدا بۆ سەركۆتە و بە خراپە زانىنى بوہ نەك وەك شتېك بە
.باش دابىرتت، وەك مىللەتانى خورئاواى ئەمرو دەيكەن
ئەوہى بەلگەى خۆشەويستى محەمەدە بۆ قورەيش بەگشتى و خزمانى نرىكى بەتايبەتى،
رەتكردنەوہى كوشتىيان بوو لە رۆژى بەدردا، بە ھاوہلانى گوت: ئېوہ زانىتان كە ھەندىك لە
پياوانى بەنى ھاشم بەناچارى دەرچوون شەرمان بکەن و ھىچ پئويستيان بە شەركردنى ئېمە
نىيە، ھەر كەسېك يەككى لە بەنى ھاشم بەر كەوت نەيكوژتت، ئەبوو بوختەرى كورى ھىشام
دەلېت: گوتوويەتى، ھەر كەسېك ئەبوو بوختەرى بىنى نەيكوژتت، ئەو لەبەر ئەوہى ھەستا بە
رەتكردنەوہى كىتېبە كۆنەكە و بە دەق بە عەباسى كورى عەبدولموتەليبي مامى گوت: ئەمەى
پى گوتن و رەتى كردهوہ كە بىكوژن، كاتېك ئەبوو حەزىفەى كورى عوتبە ئەمەى بىست گوتى:
باوك و كور و برامان بكوژتت و واز لە ئەلەعباس بھىنن، بە خودا گەر بىبىنم شمشېرەكەم
دەكەم بە دەميدا

ئەو قسەيە گەيبشت بە پېغەمبەرى خودا و بە عومەرى گوت: ئەى ئەبوو حەفس دەشېت
دەموچاوى مامى پېغەمبەرى خودا بەر شمشېر بەدەن، گوتى: ئەى پېغەمبەرى خودا، با لە ملى
بەدەم، واتە لە ئەبوو حەزىفە. پېغەمبەر بە ئەبوو حەفس ناوى ھېنا تا پياوہتى بورووزنېتت، بۆ
ئەوہى عەباس لە كوشتن پيارېتت. بەلام لە پرووكەشدا حەق لەگەل ئەبوو حەزىفە بوہ لەو
قسەيەدا، يەكەم: لەبەر ئەوہى نەيزانىوہ كە عەباس موسولمانە و ئىسلامبوونى لەبەر كارېك
دەشارىتەوہ، دوہم: لەبەر ئەوہى عوتبەى باوكى و شىبەى مامى و وەلىدى براى يەكەم كەس
بوون لە قورەيش لە رۆژى بەدردا كوژران، لە رووبەروو بوونەوہ و تىربازىدا، كە لە ئىوان خۇيان و
عوبەيدەى كورى حارس و حەمزەى كورى عەبدوموتەليب و عەلىى كورى ئەبووتالىب رووى دا،
كوژران.

سەرەراى ئەوہى ئەبوو بوختەرى، نەھى لە كوشتىيانى كرد واتە رەتيان كردهوہ، بەلام ھەر
كوشتيان، كە موجزەر بىنى پى گوت: پېغەمبەرى خودا داواى كردوہ نەتكوژىن، من و ئەم
ھاوکارەم، واتە ھاواریم، ھاوکارىكى لە مەككەوہ بوو پېيان دەگوت جونا دە كورى مەليحە
لەگەلیدا ھاتبوو، موجزەر پى گوت: نەخېر بە خودا ئېمە حەقمان بە سەر ھاوکارەكەتەوہ نىيە،
ئەوہى پېغەمبەرى خودا فەرمانى پى كر دووين تەنھا تويت، گوتى نەخېر بە خودا وا بيت
ھەموومان، من و ئەويش، ژنانى مەككە چ قسەيەكەم لە سەر دەكەن ئەگەر واز لە ھاوکارەكەم
بھىنم، پاش ئەوہى بەر بەرەكانى لەگەلدا كردن، موجزەر خۆى و ھاوکارەكەيشى كوشت. ئىنجا
ھات بۆ لای پېغەمبەرى خودا و گوتى: بەوہ بە حەق ناردوونى ھەولم دا كە خۆى رادەست
بكات و دىلى بکەم و بھىنم بۆ رازى نەبوو بەر بەرەكانى لەگەل كردم و شەرى لەگەلدا كردم و
منىش كوشتەم. ئەمە زور سەرسورھەينەر بوو كە لە موجزەرەوہ رووى دا، لەبەر ئەوہى ئەو
باوہرى پېيان كرد كە دىل ناکوژن، ئەبوو بوختەرىش خۆى دا بەدەستەوہ لەگەل ھاواریكەيشيدا

که چى موجزه رازى نه بوو، ته نانهت هر چه نده هاوکاره که یشی دیل بوو کوشتنی، له وانه یه موجزه و ا تیگه بیشتوه جگه له وهی که محمه د گوتیبتی مه یکوژن خه لکی تر بکوژن، نه گه ر به دیلیش بگریت، تا به نه بوو بوخته ری گوت: تیمه واز له هاوکاره که ت ناهنن، نه مه له ترسی قسه پی کردنی له لایه ن ژانوهه قورس بوو بو نه بوو بوخته ری که به دیل بگریت و هاوکاره که ی بکوژیت. نه گه ر موجزه نه م تیگه بیشتنه هه له ی لا دروست بوویت نه وه بوه هو ی نه وه ی نه بوو بوخته ری و هاوکاره که ی بوون به قوربانی به هه له تیگه بیشتنی. به لام نه بوو بوخته ری له سه ر کوفره که ی خو ی بوو که چى پیاوه تی و شه هامت ی و غیره تی خو ی له ده ست نه دا، رازى بوو به مردن نه ک بی هاوکاره که ی ژیان به رینه سه ر، که موجزه به و نیسلامبوونه ی خو یه وه له وه تی نه گه بیشت و درکی پی نه کرد

که چى محمه د به خو ی به ده ر نه بوو له هه ستی تو له کردنه وه له شه ری به دردا، کاتیک گه بیشته شوینی به نی نه لسه فراء له گه رانه وه ی له غزه وه ی به دردا، فرمانی کرد نه زر کوری حارس بکوژن، عه لپی کوری نه بوو تالیب کوشتی. له سیره ی حه له پیدا له (الإمتاع) گوستراوه ته وه: پیغه مبه ر ته ماشای نه زری کوری حارسى به دیلی کرد، نه زر به دیله که ی ته نیشتی گوت: به خودا محمه د ده مکوژیت، به چاوئیک ته ماشای کردم که مردنی تیدا بوو، دیله که پی گوت: به خودا نه مه ترس نه بی ت هیچ شتیکی تری وای نیه لای تو. نه زر به موسعه بی کوری عه میری گوت: نه ی موسعه ب تو له م خه لکه به ره حم تری بو من، قسه له گه ل هاوه له که ت بکه با منیش وه ک هاو ریکانم بم (واته دیله کان) واته وه ک نه وان مامه له م له گه لدا بکات، گوتی به خودا ده مکوژیت. موسعه ب گوتی: تو قسه ی ناوا و ناوات به کتیبی خودا گوتوه، ناوها و ناوها ت به پیغه مبه ره که یشی گوتوه. نه زر دیلی موقداد بوو، واته نه و نه زری به دیلی گرتوو، کاتیک پیغه مبه ر فرمانی کرد بکوژن، موقداد گوتی: نه ی پیغه مبه ری خودا نه وه دیلی منه، پیغه مبه ری خودا پی پی گوت: نه و قسانه ی به کتیبی خودا گوتوه که گوتوو یه تی. موقداد نه وه ی گوت، چونکه پیغه مبه ری خودا هر دیلیکی دابوو به و که سه ی به دیلی ده یگریت که کارى پی بکات یان له بری وه رگریت وه ک سه رانه، وه ک پیشت باسما ن کرد و نه گه ر نه زر بکوژن موقداد زهره ری ده کرد

نه زر له وانه بوو که ناوبانگی ده ر کرد بوو به دوژمنایه تی محمه د، نه گه ر پیغه مبه ری خودا له هر دانیشتنیکدا بوايه که قسه ی بو قه ومه که ی بکر دایه و ناگاداری بکر دایه ته وه که خه لکان و دیله کانی پیش چو ن تووشی نازاری خودا بوون، نه ویش دوا ی پیغه مبه ر ده رویش ت به قوره یشی ده گوت: کو بینه وه و پی ده گوتن، به خودا نه ی مه عشه ری قوره یش من له نه و قسه باشت ده که م و، نیجا قسه یان بو ده کردن ده رباره ی پاشاکانی فارس، له به ر نه وه ی ده رباره ی باسه کانی نه وان شتی ده زانی، گوتوو یه تی: قسه ی محمه د هیچ نیه جگه له داستانی خه لکانی پیشینان و، گوتوو یه تی: له شیوه ی نه وه داده به زیم که خودا دای به زانده، ده لین: رویش ت بو حیره و له وئ قسه و فه رموده ی عه جه مه کانی کری و، نیجا هاته وه بو مه ککه و باسی روسته م و نه سفه ندیاری بو خه لکه که ده کرد، ده لیت: نه مه وه ک قسه کانی محمه ده ده رباره ی عاد و سه مود (ثمود). کاتیک پیغه مبه ر قسه ی پیشینانی بو کردن، گوتی: گویمان لی بوه، نه گه ر بمانه ویت له م جو ره قسانه ده که یین {إِنْ هَذَا إِلَّا آسَافُ الْأَوَّلِينَ} [الانعام: 25] نه مه هیچ نیه جگه له نه فسانه ی خه لکانی پیشت. واته: نه م نایه ته قسه ی نه زره وه کو قورئان ه: هیناویه ته وه

قه تیله ی کچی حارس شیوه نی بو نه زری برای به م شیعه ره گپراوه، وه ک
 مِنْ قَوْمِهَا، وَالْفَحْلُ فَحْلٌ مُعْرِفٌ أَمْحَمَدٌ، أَوْ لَسْتَ جِنُّو نَجِيبَةٍ
 مِّنَ الْقَتَىٰ وَهُوَ الْمَغِيضُ الْمُحْتَقُ مَا كَانَ جَرَّكَ لَوْ مَنَنْتَ وَرَبَّمَا
 لِلَّهِ أَرْحَمٌ هُنَاكَ تُمَزَّقُ فَلْتُ سُوْفُ بَنِي أَبِيهِ تَنُوشُهُ

واته: محمه دى نه جیبزاده و پیاوی ره سه نی قه ومه که ی چى زهره ریکی ده کرد نه گه ر

چاکه یه کی بو بگردایه ن له ره حم پیکردنی ئەم پیاوهی که شه مشیری کورانی بنه ماله که ی خوی به سربه وه بوو، بو خودا ده بوو ئەگەر ره حمی پی بگردایه و به زهیی پیدا بهاتایه ته وه ده لاین کاتیک پیغه مبهری خودا گوپی له مه بوو گریا و گوپی ئەگەر ئەم شیعره بگه ییشتا به لام پيش مردنی، ره حمم پی ده کرد و ده مکرد به خاتری

ئینجا محمه د کاتیک له سه فراء ده رچوو و گه ییشته (عرق الطیبة) شوینیکه، له ویدا فه رمانی کرد که عه قه به کوری ئەبی موعیت بکوژن، که له و کومه له دیله بوو، ده لایت کاتیک ده که وپته ری بو کوشتنی، ئەویش پیی ده لایت: کی بو منداله کان ده مینبته وه ئەی محمه د؟ گوتوو به تی: ناگر. له ئین عه باسه وه ده لاین، کاتیک عه قه به یان هینا بو کوشتن هاواری کرد: ئەی مه عشه ری قوره ییش چون له نیو نیوه دا بکوژیم که سه برتان هه یه، پیغه مبه ری پیی گوت: به کوفر و درو و ده له سه دروستکردن له سه ر پیغه مبه ری خودا، له قسه یه کی تر دا گوتراوه، به تف کردنت به دموچاومدا

عه قه به زور جار له مه ککه له گه ل محمه د داده نیشت، روژیک له سه فه ر گه راپه وه و چیشتی لی نا و داوه تی ئەشرافی قوره ییشی کرد و داوه تی محمه دیشی کرد، کاتیک چیشتی بو هینان، محمه د رازی نه بوو بیخوات و، گوتی: من له م چیشته ت ناخوم تا نه لایت (أشهد أن لا إله إلا الله)، عه قه به گوتی: (أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أنك رسول الله) له خوانه که ی خوارد و رویشته وه. عه قه به هاواری ئەبی بن خه له ف بوو، هه والی گه یاند به خه لک ده رباره ی عه قه به، هه وال درا به ئەبی و هات بو لای و گوتی: ئەی عه قه به کاری مندالانه ت کرد؟ گوتی کاری مندالانه م نه کرده، به لام پیاویکی شه ریف هاته ماله که م و رازی نه بوو له خوانه که م بخوات ئەگەر شایه تمان نه هینم و شه رمم کرد که به بی خواردن له ماله که م ده ریچیت و شایه تمانم بو هینا و نانی خوارد و شه هاده ت له ناخمه وه نه بوو، واته به ویستی خوم نه بوو. ئەبی پیی گوت: ده موچاوم به ده موچاوت حه رام بیته ئەگەر محمه دت بینی نه ده ی به سه ر ملیدا و تغیک نه که ی به نیوچاوانیدا و مشتیک نه ده ی به چاویدا. عه قه به پیی گوت: ئەوه ت بو ده که م. ئینجا عه قه به محمه دی بینی و ئەوه ی پی کرد، ده لاین: که عه قه به تغیکی کرد به ده موچاویدا و نه گه ییشته ده موچاوی و گه راپه وه بو ده موچاوی خویدا

ئەمه چیرۆکی تفه که ی عه قه به یه به ده موچاوی محمه د دا کراوه، هه یچ تاوانیکی تری نه بوه که له سه ر ئەم کرده وه یه ی عه قه به محمه د رقوقینه ی لی هه لگرتبوو، به لام من ئەوه ی ده بیینم که تاوانباری راسته قینه له ویدا ئەبی کوری خه له فه که له عه قه به زیاتر ئەو کاره ی کردییت، له به ر ئەوه ی هوکاری ئەو کاره ئەو بوه و ئەو وای له عه قه به کرده ئەو کاره ئەنجام بدات. ئەم ئەبی خه له فه ییش له دیله کانی به در بوو، بوچی وه ک عه قه به نه کوژرا؟ به لام له روژی ئو خود محمه د به ده ستی خو ی ئەبی کوشت، ده لاین: محمه د له غه زوه کانی به ده ر له و و ئەبی هه یچ که سیکی تری نه کوشته. بیگومان نه ز کوری حارس و عه قه به کوری ئەبی موعیت له به ر ئەوه ی کافر بوون نه کوژران، ئەگه رنا، ده بوایه سه رجه م دیله کانی قوره ییش روژی به در بکوژرانا به، به لام ئەمانه له به ر توله سه ندنه وه و پیخوشبوون (شایه کامی) کوژران له به ر ئەو ره فتاره ی له مه ککه کردبوویان، قسه که ی نه زری پيشوو له بیرت نه چیت: (به چاوئیک ته ماشای کردم مردنی تیدا بوو)، ئەم ته ماشا کردنه ته ماشا کردنی توله سه ندنه وه بوه وه ک له که س ناشارریته وه ئەمه ییش به لگه ی ئەوه یه، که هه ستی توله سه ندنه وه ی له روژی به در له گیاندا بوه، وه ک حه له بی له سپره ته که ی باسی ده کات و گوتی: وای لی هات که له سه ر کوژراوه کاندایه

روژی به در بسووریته وه و بلایت
عَلَيْنَا وَهُمْ كَانُوا أَعْيَى وَأَقْلَمًا نُقَلِّقُ هَامًا مِنْ رَجَالٍ أَعَزَّهِ
واته: ئیمه پیاوانیک له ناو ده به یین که ئازیزبوون لای ئیمه به لام ئەوان زالم و توندبوون له گه لماندا گوتیان: هه یچ دیریکی شیعی نه گوتوه که خاوه ن کیش و سه روا بیته، ئەم دیره نه بیته له گه ل ئەو دیره ی که له روژی بنیاتنای مزگه وته ته که دا بوو، له و کاته دا گوتی که قور و خشتی به

كراسه كهى ده گواسته وه يان به عه باكهى وهك ده لپن، گوتوويه تى
هَذَا أَبْرُ رَبَّنَا وَأَكْهَرُ هَذَا الْجَمَالُ لَا جَمَالَ خَيْرٌ
پيشتر واناكهى باسكرا

ئه گهر ئه وهى هه نديك له شيكه ره وان بوى رويشتوون له شيكردنه وه ياندا راست بيت، قسهى
{يَوْمَ تَبْكَشُ الْبُكَشَةَ الْكُبْرَىٰ إِنَّا مُنتَقِمُونَ} [الدخان: 16]. واته: ئه وى روى هه لمه ته گوره كه
ده كه ين و ئيمه توله ده كه ينه وه. له مه دا (البطشة الكبرى) شه رى به در بيت قسه كه مان راسته
كه ده لپن شه رى به در شه رى توله سه نده وه بوه

ئه وهى وات لى ده كات تيرامانت هه بيت و وريابيت، وه ستانى محمه د له سه ر قه راغى
(القليب) كه فه رمانى كرد لاشه ي پاله وانه كوژراوه كانى قوره يش فرى بده نه ئه وپوه، له ويدا
وه ستا و به ناوى خويانه وه بانگى كردن و ده لپت: ئه ي فلانى كورى فلان، يان فلان كورى فلان،
ئه وه تان بينى كه خودا به حق په يمانى پى دان؟ من ئه وه م به حق له په يمانى خودا بينى،
خراپترين عه شيره تى پيغه مبه ر بوون، ئپوه به دروتان خسته مه وه و خه لك باوه ريان پى كردم و،
ده رتان كردم و خه لك نيسته جييان كردم و شه رتان له گه لدا كردم و خه لك سه ريان خستم. ئه م
قسانه ي زور راشكاونه يه كه له (قليب) نه وه ستاوه و گوتاريان بو بدات و ئه و قسانه بكات جگه
له پيخوشبوون و شايه كامى و دلئاو خوارده وه نه بيت، وهك ئه وهى به م قسانه داوايليبوردن له و
خه لكه ي ده وروبه رى بكات له سه ر ئه و كاره ي واته كوشتنى ئه وان، قسه كان له پروكه شدا پروو
له خه لكى (قليب) بوه، به لام له حه قيقه تا بو ئه وان و ده وروبه رييشيان بوه له كور و خزم و
كه سوكارى ئه و كوژراوانه. ئه مه وهك ئه وه وايه بلپت، خه سوو له گه ل تومه و بووكى گوپت لى
بيت، ئه گه ر نا محمه د به خوى له فه رمووده يه كدا گوتوويه تى (جوپندان به مردوو نازارى زيندوو
ده دات و هيج به مردوو ناگه يه نبت) وهك پيشتر باس كرا، بوپه گوتاره كه ي بو مردوان نه بوه

(39)

داهاته داراييه كانى

دوو به شن، به شيكى تاييه ته به خوى و به شه گشتيه كه يش بو هه موو موسولمانان: به لام
گشتى چواره، ئه وپيش: زه كات و غه نيمه ي شه ر و، سه رانه و، فه ي (واته غه نيمه ي بى شه ر).
فه ي غه نيمه يه كه له دوژمن ده برپت بى ئه وهى خويان هيلاك بكه ن به شه ر و كوشتار، به
ناشتى و ريكه و تن وه رده گيرپت، هه نديك جار فه ي به غه نيمه ده لپن، فه ي حوكم يكى تاييه تى
خوى هه يه. به لام زه كات، به واتاى خير و سه ده قه دپت، كه له سه ر ده وله مه نده كانه، له هه ر
:ساليك جاريك وه رده گيرپت، چوار جور پاره يه
يه كه م: كوشتوكال و به ربووم

دوهم: مه رومالات و ولاخ وهك حوشت و مانگا و مه ر

سييه م: ئالتوون و زير و زيو

چواره م: پاره ي بازرگانى به جوړه جياوازه كانيه وه

بو هه ر يه كيك له مانه يريكى تاييه ت واته (نصاب)ى خوى هه يه، ئه گه ر له وه تپه ر نه كات
زه كاتى له سه ر نييه، يري زيو دوو سه ت دره مه م، يري ئالتوون بيست مسقال، يري دانه وپله و
به ربووم پينج ئه وسه ق، ئه مه يش پينج بار له باره كانى حوشتى عه ره به، يري مه ر چل مه ره،
مانگا سى دانه، حوشت پينج دانه، به لام ئه گه ر يره كه ي نه كاته يه كسان له گه ل په گه زه كه پدا،
مه ريك له شوپنى ده درپت، ئه گه ر پينج يهك پينج جار دووباره بينه وه ده بيته بيست و پينج، يهك
يри لى ده درپت كه فه رزه بدرپت، درپزه ي ئه مه له كتيه كانى فيقه ي ئيسلامى ريز كراوه
پاره ي تاييه تى كه له زه كات وه رده گيرپت و پيشى ده گوتريپت سه ده قه، به سه ر هه شت جوړى
موسولماناندا دابه ش ده كرپت، كه له قورئاندا ديارى كراوه، ده لپت: {إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ
وَالْمَسْكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمَوْلَىٰ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَبْنِ

السَّيْلِ} [التوبة: 60]. وَاَتَا: سەدەقە و زەكات دەدریته هەژاران و کەم دەستان لە ریی خودا و ئەو کەسانەى رییوارى ریی خودان و لە مال دابراوان

جیاوازی لە نێوان (فقیر) و (مسکین) دروست بوو، گوتیان (فقیر) واتە هەژاریک کە نانی هەبێت بیخوات و (مسکین) هیچ شتیکی نەبێت. گوتیان فقیر: واتە پێویستی هەیە و مسکین کە هەژاری زەلیلی کردووە و حالى گۆریووە. یونس دەلیت: مسکین حالى لە فقیر زۆر خراپترە، گوتى: بە ئیعراییە کەم گوت، تۆ هەژاریت؟ گوتى نەخێر بە خودا بە لکۆو مسکینم، واتە داماو، لە فەرموودە یە کدا، مسکین ئەو نەبێت کە پاروویەك و دوانى بۆ بنێریت، بە لکۆو مسکین ئەو نەبێت کە پرسىارى لى ناکریت و درىغى لى ناکریت و پى دەبەخشىرت

العاملون علیها) ئەو کەسانەن کە زەكاتە کە لە دەولە مەندەکان وەر دەگرن، (المؤلفه قلوبهم) واتە هاودلن لە گەل ئیسلامدا، ئەشراف و گەورەکانى عەرەبن کە پێغەمبەرى خودا هەولیان لە گەلدا دەدات بۆ ئەو نەبێت کە موسولمان، شتێك لەو زەكاتەیان وەرگرتووە، لەو کاتەى کە موسولمانەکان ژمارەیان کەم بوو. (فى الرقاب) ئەو کۆیلانەى کە موسولمان بوون و لە نووسین و پارەى زەكات کۆکردنەو هیلەك دەبوون، گوتیان دیلەکانیش و، نازکردنى گەردنیش و رزگارکردنیان. (الغارمون) ئەوانەى کە قەرزدارن و هیچیان نەبێت کە پى پێویست بۆ زەكاتدان پى بکاتەو، گوتیان کە بار هەلگربوون و قورساییان هەلگرتووە و قەرزدار بوون تاوانیان (واتە پى بژاردن) یان داو. (فى سبیل الله) ئەمانە هەژارانى غەزووکردن و بینین و سەردانیان لى پراو. (ابن السبیل) ئەو سەرنشینەى سەفەرى کردووە و لە خانە و مالى خۆى داپراو

ئەم هەشت پۆلە بە سەر دوو بەشدا دابەش دەکرین: یە کەم ئەو نەبێت پارەى زەكاتى دەدریته لەبەر ئەو نەبێت پێویستى پێی، هەژار و، مسکین و، کۆیلەى هیلەك، لە مال داپراو، هەر یە کە ی پى توند و زۆرى پێویستى کەى مامەلەى لە گەلدا دەکریت و ئەگەر زۆر پێویستى بێت یان کەم و چەند لاواز بێت، هەر یە کە پێویستیان پى نەبێت هیچ پشکىکى ناییت لە زەكات دوهم: بەو شتە دەدریته کە قازانجى بۆ موسولمانان هەبێت، عاملون. واتە ئەوانەى زەكاتە کە کۆ دەکەنەو، ئەشراف و گەورەى عەرەبەکان و، قەرزداران بۆ چاککردنى نێوانیان و، غەزووکردن لە پێناو خودادا، هەر یە کە و بە پى قازانجە کەى بەشى دەبێت، ئەگەر قازانجى بۆ موسولمانان نەبێت هیچ پشکىکى لە زەكات ناییت

لەمەدا دەردەکەوێت، کە لە زەكاتدا و لە شەرى ئیسلامدا وا دەكات کە هەژاران حەقیان بە سەر پارەوپۆلى دەولە مەندەکان هەبێت، وهك لە قورئاندا باسى دەكات: {وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ} [الذاریات: 19]، واتە: لەو پارەیاندا بەشێكى بۆ ئەوانەى داواى دەکەن و بۆ بى بەشەکانیش بێدایە. ئەوان مافێكى خۆیان دەبەن، ئەگەر زەكات بە سەدەقەیش ناو بێریت، بۆیە وا ناو نراو، لەبەر ئەو نەبێت، پیاو لە باوەردا راستگۆ بێت و کۆیلایەتى بۆ خودا لەمەدا دەردەکەوێت، ئەگینا مافێکە و ئەركى موسولمانە جێبەجێى بکات نەك سەدەقە بێت

فەرزى ئەم حەقە لە سەر دەولە مەندان لە سەر دوو کار راگیراوە: یە کە پى هاوکارى و بەشداری بە حوکمی کۆمەلایەتى، لەبەر ئەو نەبێت پێکەووە لە گەل هەژاراندا دەژین، لە هەموان کۆمەلێكى خەلك واتە کۆمەلگە یەك دروست دەبێت، بیهوێت یان نا، ژبانی هەر یە کە یان پێوەندى بەوى ترەو هەبێت، بێگومان هەر کۆمەلە یە کە کۆمەلگە لە خەلكانێك دەبێت کە وهك یە کە بوونیان دروست دەبێت و هەر تاکە و وهك بەردێك دەبێت بۆ ئەو بونیاتە. چۆن لە بونیاتدا هەر یە کە هەو بەوى ترەو دەبەسرتووە ئاواش لەوانەدا کە لە یەك کۆمەلگەدا دەژین، دەبێت بە هاوکارى یە کە بێسترنەو، ئەگینا بى هاوکارى هیچ واتایەك بۆ کۆمەلگە نامێنێت

دوهم: بە هەموو کۆمەلێكى کۆمەلگەدا، هەمیشە هەژاران زیاترن، ئەوان کارکەرن و خاوەن پێشە و هیلەك دەبن، ئەوان لە راستیدا بەرھەمەنەرن بە دەست و بازووى خۆیان بە کار و هیلەك بوونیان بۆ هەر شتێك لە دەستى خەلكدا، نە هەق و نە ئینساف و پیاوێتە کە دەولە مەندەکان بە پارەوپۆل بۆ قازانجى خۆیان بە کاریان بێنن، بۆیە مافیان لە سەر پارەى

دهوله‌مهنده‌كانه. ئەمه‌یه بنه‌مای زه‌كات، كه له سه‌ر بنه‌مای سوؤسیالیزم ده‌چه‌سپیت. ئەوه‌ی شایه‌نی باسه لێره‌دا، لایه‌نی چاكه‌ی ئەوه‌ بوه كه پاره‌ی زه‌كات له سه‌ر ئەوانه‌ی كه شایه‌نی وه‌رگرتن دابه‌ش كراوه، ئەوه‌ی لێیان زیاد بوه هه‌لیان گرتوه و له سه‌ر خه‌لكی ولاتی تر دابه‌شیان كردوه، كاتێك پێغه‌مبه‌ر مه‌عازی نارد بۆ یه‌مه‌ن، فه‌رمانی پێی كرد كه سه‌ده‌قه له ده‌وله‌مهنده‌كانیان وه‌رگریت و دابه‌شی بكات به سه‌ر هه‌زاراندا، فه‌رمانی نه‌كرد كه هه‌لی بگریت و بیه‌بێته‌وه بۆی، وه‌ك ئیبن قه‌ییم له (زاد المعاد) دا باسی ده‌كات. هه‌روه‌ها له كتیبه‌ی به‌سه‌رهاته‌كاندا باس كراوه

به‌لام غه‌نیمه‌ی شه‌ر پێشتر باس كرا، كه له ژێر ناوێشان (ورووژینه‌ره‌كانی جیهاد) له له‌زه‌ته‌خشه‌كاندا باس كرا، ته‌ماشای بکه

به‌لام سه‌رانه، له سه‌ره‌تادا نه‌بوو، ئەمه پاش دابه‌زینی (براءه) له سالی هه‌شته‌می كۆچی له‌و ئایه‌ته‌ی كه بۆ وه‌رگرتنی سه‌رانه (جزیه) دابه‌زی: {قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ} [التوبه: 29] واته: له‌گه‌ل ئەوانه‌دا بجه‌نگن كه باوه‌ریان به‌خودا و روژی قیامت نیه و ئەو شتانیه پێغه‌مبه‌ری خوا به‌ناره‌وا ده‌یزانن و ئەمان به‌ره‌وا و ده‌بیت ئەو سه‌رانه به‌زه‌لیلشه‌وه بده‌ن

به‌هۆی دابه‌زینی ئایه‌تی سه‌رانه (الجزیه) گوتیان: وایكرد كه قه‌ره‌بووی قوره‌یش بکاته‌وه له‌وه‌ی ده‌ستكه‌وت و به‌هۆی نه‌هێشتنی چه‌جكردنی موشریكه‌كان تووشی قه‌یران هاتن، بۆ روونكردنه‌وه‌ی ئەوه، ئەو بازارانه‌ی كه له وه‌رزی چه‌ج ده‌كرانه‌وه، جگه له خه‌رجكردنی پاره‌ی ئەوانه‌ی ده‌هاتن بۆ چه‌ج كه‌سی تر نه‌بوو، بۆیه قوره‌یش قازانجێکی له‌پرا‌ده‌به‌ده‌ری له‌بازرگانی له‌و بازارانه‌ ده‌كرد، موشریكه‌كان تا گرتنی مه‌ككه له‌گه‌ل موسولماناندا چه‌جیان ده‌كرد، پاش فه‌تحی مه‌ككه به‌ماوه‌یه‌کی كه‌م، ئایه‌تی (براءه) دابه‌زی، له‌وێدا پێغه‌مبه‌ر په‌یمانی له‌گه‌ل موشریكه‌كان شكاند و جاری شه‌ری گشتی دا و ڕێگه‌ی له‌موشریكه‌كان گرت كه چه‌ج بکه‌ن، ئەم ئایه‌ته‌ دابه‌زی: {إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا} [التوبه: 28] . واته: بئێ باوه‌ران نه‌گریسن نابێ له‌پاش ئەم سال له‌(مسجد الحرام) نزیک بینه‌وه

كاتێك قوره‌یش ئەمه‌ی بینی، كه موشریكه‌كان ڕینگریان لێ ده‌كریت بێن بۆ چه‌ج، له‌پاشه‌روژی ئەمه و لێكه‌وته‌كانی ترسان، له‌ده‌رئه‌نجامدا ده‌ستكه‌وت و قازانجیان له‌بازرگانیه‌كانیان نه‌مینیت، كه له وه‌رزی چه‌جدا ره‌واجی بازرگانیان زۆر بوو. وای كرد كه به سه‌رانه قه‌ره‌بووی ئەو زه‌ره‌ره‌ بکاته‌وه كه له نه‌هێشتنی چه‌جكردنی موشریكه‌كان ده‌كه‌وته‌وه، ئەو ئایه‌ته‌ی له‌پاش ئایه‌تی نه‌هێشتنی چه‌جكه‌ هاتوه به‌لگه‌ی ئەو قسه‌یه: {وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً} [التوبه: 28] هه‌رچه‌ند به‌خپۆكه‌رکه‌ی بترسیتیش. واته به‌هۆی ڕینگرتن له‌موشریكه‌كان له‌چه‌جكردن خوینراوه‌ته‌وه، ئەو ده‌ستكه‌وت و قازانجه‌ی له‌وانه‌وه ده‌ست كه‌وتووون {فَسَوْفَ يُعْطِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَجْلِهِ} [التوبه: 28] واته خودا جێگه‌ی بۆتان ده‌كاته‌وه، واته به‌به‌خشینیان به‌ڕێگه‌یه‌کی تر ئەویش سه‌رانه‌یه. ئیبن قه‌ییم له (زاد المعاد) دا ده‌لێت: خه‌لكی مه‌ككه زۆر خو‌شحال بوون به‌وه‌ی قه‌ره‌بووی ئەوه‌ ده‌كه‌نه‌وه، كه به‌وه‌هۆیه‌وه له‌بازرگانیدا زه‌ره‌ریان كرده‌بوو، كاتێك خودا ئەم ئایه‌ته‌ی دابه‌زاند: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ...} {الایه، واته: ئەه‌ی ئەوانه‌ی باوه‌ریان هێناوه، مال و مولکی بئێ باوه‌ر نه‌گریسه. ده‌لێت: خودا به سه‌رانه قه‌ره‌بووی بۆ كردن. له‌شیکردنه‌وه‌ی زه‌مه‌خشه‌ریدا هاتوه له ئیبن عه‌باسه‌وه، گوتوووه‌تی: شه‌یتان ترسی خسته‌دلیانه‌وه، پێی گوتن: له‌چی ده‌خۆن و خودا فه‌رمانی پێی كردن كه شه‌ری ئەه‌لی كتێب بکه‌ن و به سه‌رانه قه‌ره‌بووی بۆ كرده‌وه. واته سه‌رانه بۆ ئەوانه نه‌بوو له سه‌رده‌می موسولمانان كه‌وتیته‌ته‌ستویان جگه له‌وه‌ی سزایه‌ك بێت له سه‌ر ئەوه‌ی كه خه‌لكی زه‌مه به

شمشیره‌كانیان ده‌پارێزن، وه‌ك له وشه‌ی (جزیه) سه‌رانه له‌جزائه‌وه هاتوه، واته سزای حق به‌لام دواتر ئەم سه‌رانه هه‌یج قه‌ره‌بوویه‌کی نه‌كرده‌وه چونكه موشریكه‌كان بوون به موسولمان و

پۆل پۆل ھاتتە نېو ئايىنى خوداۋە و، ئىنجا ۋەك پېشتەر حەجيان دەکرد، بەلام سەرئانە ھەر ماپەۋە سەرەراي ئەۋەى ھۆكارەكەى نەما

ئەۋەى دەبىينم: سەرئانە ئەگەر بۇ ئەۋە يېت كە ۋەك سزايەكى حەق (جزىە) سەرئانە ئەۋەى نەبۋە بە موسولمان و بەردەوام بوو بۇ ئەۋانە يېت كە ئەھلى زمەيان بە شمشىرەكەيان دەپاراست! زەمەخشەرى دەلېت: سەرئانە بۇيە لە سەر ئەھلى زمە دانراۋە، بۇ ئەۋەى ئەھلى زمە حەق بەدەنەۋە لەبەر ئەۋەى ئەھلى كوشتار بوون و بۇ لېبوردن ۋەرى بگرن لە لاپەن ئەھلى كوژراۋانەۋە

لە جەزاۋە واتە سزاي حەقەۋە ھاتتە، يىگومان موسولمانان، ئەگەر ھەر كەسئىك لە ئەھلى كىتیب يان خەلكى تر يېتە ژېر سايەى ئەۋان و لە سەر ئەستۆى ئەۋان يېت، ئەرك بوو لە سەريان كە پارىزگارىي لى بگەن و دوژمنان لى دوور بخەنەۋە، ۋەك پەيمان و بەلئىيان دابوو. جزىە واتە سەرئانە ۋەك چاكەدانەۋەپەك بوە. لە سەر ئەۋە پارىزگارىيە، محەمد لەۋەدا ھىچ قسوورئىكى نەبوو، كە بىكائە داھاتئىك بۇ ئەۋان و مالى موسولمانان پىي بەھىز بكات، بۇ ئەۋەى ھەلبىسن بەۋ ئەركەى لە سەر شانپانە، لە پاراستنى ئەۋە ئەھلى زمەى كە لە ئەستۆى ئەۋان بوو پارىزگارىيان لى بگەن

لەگەل ئەۋەيشدا، لەۋانەپە مەبەستى ئەۋە بوە قەرەبوۋى ئەۋە بكاتەۋە كە قورەبىش لەۋ پىيارە زەرەرى كەردبوو، كە نەپېشت موشرىكەكان حەج بگەن، ئەمە ئەۋەى گوتمان رەت ناكاتەۋە لەبەر ئەۋەى ھەر دووكيان بە سەرئانە ئەنجام درا

زانايانى ئايىنى لەبارەى ئەۋانەى كە سەرئانە لى ۋەردەگىرئىت ناكۆك بوون، لاي ئەبى حەنىفە: لە سەر ھەر زمى و مەجوسى و سابئى و حەرىيەكە جگە لە موشرىكە عەرەبەكان بە تەنھا، زوھرى دەلېت، پىغەمبەرى خودا بە سەرئانە ئاشتەۋايىي لەگەل بتپەرستان جگە لە عەرەبەكانيان كەرد و، بە خەلكى مەككەى گوت: ئايا ۋشەپەكتان يان قسەپەكتان پىيە گەر بىلئىن عەرەب ملكەچتان بن و عەجەم سەرئانەتان پىي بەدەن، لاي شافىعى: (جزىە) سەرئانە لە موشرىكە عەجەمەكانىش ۋەرناگىرئىت، ئىبن قەيىم ئەمەى بە درۆ خستەۋە ئەۋەى خستە سەر ((ئەگەر بتەۋىت

بەلام پىرى سەرئانەكە لاي ئەبى حەنىفە: لە سەرئانەتاي سالددا لە ھەر ھەژارنىك ۋەردەگىرئىت كە داھاتى دوانزە درھەم يېت، ئەۋەى دەۋلەمەندى مام ناۋەندىيئىت دوو قاتى ئەۋە، لە دەۋلەمەندەكانيان، دووقاتى دووقات واتە چلوھەشت درھەم. لە ھەژارنىك ۋەرناگىرئىت كە داھاتى نەيئىت. لاي شافىعى: لە كۆتايىي سالى ۋەردەگىرئىت، ھەر يەكە و يەك دىنارە گەر ھەژار يېت يان دەۋلەمەند، ئەگەر داھاتى ھەيئىت يان نەيئىت

لە (زاد المعاد)ى ئىبن قەيىم دەلېت: بەلام حوكمى پىغەمبەر لە سەر پىرەكەى، مەعارى نارد بۇ يەمەن و فەرمانى پىي كەرد كە لە ھەر حاجىيەك دىنارىك ۋەرگىرئىت، يان بەۋ بەھايەى كە (معارف) كراسىكى ناسراۋ بوو لە يەمەن دا، واتە بەۋ نرخەى زانراۋ بوو: گوتى: ئىنجا عومەر زياترى كەرد و كەردىيە چوار دىنار لە خەلكى ئالتوون دار و چل درھەمى سەر خەلكى پارەدار لە ھەر سالىكدا، گوتى، پىغەمبەرى خودا لاۋازىي ۋەزەى خەلكى يەمەنى دەزانى و، عومەر بە دەۋلەمەندى خەلكى شامى دەزانى و بەھىز بوون لەۋ كاتەدا. لە مەدا لە برىي (جزىە) واتە سەرئانە تى دەگەيت، كە لەگەل جياۋازىي حالى دارايىيان و بەھىزى و لاۋازىيان دەگورئىت. لېرەدا قسەپەك ھەپە كە زانايانى ئايىنى لە سەر چۆنئىيى بەخشىنى سەرئانە خستوۋانەتە بازارەۋە، لەمەيشدا پەند و ئاگادارىيەكە لە سەر ئەحوالى خەلكى ئايىندار، ئەۋەى لە سەريان سەپىنراۋە لە رفقىنە و ناكۆكى لە نېوانياندا بوە

ئايەتى جزىە لە قورئاندا دەلېت {حتى يعطوا الجزية عن يدٍ وهم صاغرون} [التوبة: 29] پېشتەر واتاكەى باسكرا. واتە بە زەلىلى سەرئانەكەش دەدەن. دەلېن لە شىكردنەۋە (عن يد) يان لە سەر دەستى ئەۋەى دەدات يان ئەۋەى ۋەرى دەگىرئىت، ئەگەر مەبەست دەستى ئەۋەى كەسە

بیت که دەیدات، واتە ئەو دەستەى که خۆى دیت نەك پریگری بکات، لەبەر ئەوەى ئەوەى رازی نەبیت و پریگری بکات دەستى نادات، که جیاوازه لەگەڵ ئەوەى گوپرایه‌ل و بەرپۆه‌براو بیت، بۆیه گوتووایانە بە دەستى خۆى دەیدات ئەگەر لە ژێر بەرپۆه‌بردن و فەرماندا بیت، واتا لە دەستیکەوه بیدەن بە دەستى تر، بە کاشى و بى لە بیرچوون و لە پریگە و دەستى کەسى تره‌وه نەبیت، بەلام لە دەستى ئەوەى دەیدات بۆ دەستى ئەوەى وەرى دەگریت.

ئەگەر مەبەست دەستى وەرگرییت: تا بە دەستى زۆردار و دەست بە سەردا گرت، یان بەوەى چاکە و نىعمەتى لە سەریان بیت، واتە دەست بە واتاى نىعمەت، لەبەر ئەوەى قبولکردنى سەرمانە و وازلێهێنانیان بە ئازادى نىعمەتیکى گەورەیه بۆ ئەوان.

لە شیکردنەوهى (وهم صاغرون) دەلین: لێیان وەرده‌گیرییت بە بچوککردنەوه و زەلیلکردن، لەبەر ئەوەى، یەكەم: خۆى دەبیت بیهییت و، ناییت بە کەسیكى تردا بیهییت. دوهم: بە پریکردن بیت نەك بە سواری. سێیەم: بە پۆه‌رادەستى بکات و ئەوەى وەرى دەگریت دانیشتییت.

چوارەم: ئەمە زۆر نامۆیه که دەبیت ملکه‌چ بیت و ئەگەر ورتەورت بکات، یەخەکەى دەگیرییت، لەو کاتەى سەرمانەکه وەرده‌گیرییت ملی راده‌کیشییت و پالى پۆه‌دەنریت.

بێگومان وەرگریتنى سەرمانە لەو خەلکەى لەسەریانپۆه‌ بیدەن، بەم شپۆه‌یه لە کاتى محەمەدا نەبۆه، بەلکوو بەم شپۆه‌ تونده لە سەرەتای ئیسلامدا و لە کاتى توندپۆه‌ى و پەرگەزپەرستى ئیسلامدا بۆه، ئەگینا ئەو ئایەتە، که دەلێت (وهم صاغرون) بە سەرمانەدانیان و ملکه‌چبوون بەو فەرمانە خۆى لە خۆیدا بچوکیه. بچوکى لەویدا دەبیت که سەرمانە دەدەن و هیچ پۆیست بەو سیستەمە تونده رەفە بەهێزە ناکات.

ئەمەو ئەوەى لە کۆتاییدا دەرپارەى جزیه دەلین، لەو کاتەوه خستیه سەر خەلکى کوفر و بەو‌هیش لە سەر ئیسلام نەبوو. ئەمەیش بەلگەیه‌کى پراشکاوانەیه که ئامانجى محەمەد لە بانگەشەى ئیسلامى تەنھا ئایینى پروت نەبۆه -هەك پيشتر باسى ئامانجەکەیمان کرد- ئەگەر نا سەرمانە لەو سەرگەردانییه پزگاریان ناکات و لەو پریگە چەوتە که تێیدان راستیان ناکاتەوه و لە ئازارى ئاگر قوتاریان ناکات. ئەگەر ئامانج بانگەشە بیت بۆ خودا و پزگارکردنى خەلک هەمووى مەبەست بیت و لە لارى و وێلى و سەرگەرادنى پزگاریان بکات و پریگەى ئایینى ئیسلام و پەرستنى خودا پيشانیان بدات که تاك و بى شەریکه، نەدەبوو بە هۆى سەرمانەدانه‌وه لە سەر کوفر و وێلى و چەواشە بەمینەوه. خودا یارمەتیی ئەبووعەلا بدات که دەلێت

بُكْلٍ، وَتُجْمَعُ إِكْرَامًا لَهُ الشَّرِيعُ الْمَالُ يُسَكِّتُ عَنْ حَقِّ، وَيُنْكَقُ فِى مَسَاجِدِ الْقَوْمِ مَقْرُونًا بِهَا الْبَيْعُ وَجَزِيَّةُ الْقَوْمِ صَدَّتْ عَنْهُمْ، فَغَدَتْ

بەواتاى: پالەوانێك پارهى بۆ كۆ بکریته‌وه بەرامبەر ئەوەى لە حەق بى دەنگ بیت که سەدان سأل لە مزگەوتەوه بانگەشەى بۆ بکریت بۆ ئەوەى دوايیکەون، که‌چى لەبەر خاترى سەرمانە خەلکێك مەرجى موسلمانبون لەسەرى لابدریت.

بەلام (فىء) دەستکەوتى بى شەرو هیلاکى، که گوتمان: ئەوەى که هیچ هیلاکیه‌کى لە سەر خەرج نەکراوه، واتە غەنیمەتى بى شەروشۆر، وهك ئەوەى لە ئاشته‌وايى بى شەر و کوشتن دیتە دەست، حوکمى ئەمە ئەوه‌یه که وهك غەنیمەت داپەش ناکریت بە سەر سوپادا، بەلکوو تايه‌تە بە خودى پێغه‌مبەرى خودا و لە کوی بیهوى داى دەنیت، واتە حوکمەکەى وهك حوکمى پینج یەکه لە غەنیمەتدا. وهك پيشتر زانیت که پینجیه‌کى غەنیمەت بۆ پێغه‌مبەرى خودا و خزمان و هەتیو و هەژار و بى نیشته‌جى و لە مال دوورکەوتوو بوه. هەر‌وه‌ها (فىء) هەر وهك پینجیه‌ك خەرج دەکریت، ئەوەى زیاترە که لە دەر‌وه‌وى خەلکى پینجیه‌کیش لە ناو موسولماناندا خەرج دەکریت، بەو پێیهى بۆ پێغه‌مبەرى خودایه، لە داهاته تايه‌تیه‌کانى محەمەده، بەلام لەبەر ئەوەى نا موسولمانانى غەیره عەرەب بەشدار دەبن لە خەرجکردنى، بۆیه لە داهاته گشتیه‌کان حسابمان کرد و ئەمەیش پراسته.

باشترین نمونە بۆ ئەم داهاته واتە فهى باس بکەین (فدک) گوندیکە لە حىجاز لە نێوان خۆى و

مەدینە دوو تا سى قۇناغ دوورە، كانىيەكى بەخورى تېدايە لەگەل زۆرىك لە دارخورما وەك لە (معجم البلدان) دا ھاتو. پاش مردنى محەمەد لە سەر (فدك) ناكۆكى و شەروشۆرىكى زۆر كەوتە نىوان موسولمانانەو، تا زەمانى (مأمون) درېژەى كېشا. چىرۆكى ئەم گوندە ئەو، كاتېك پېغەمبەرى خودا گەمارۆى لای خەلكى خەبەرى دا و شووراكانى كردهو، جگە لە سى دانەى مابوو كە ئابلوووقەكەى توند كرد بە دواياندا نارد كە بيانھېيتە دەرەو، ئەمە گەبېشتە خەلكى فدك، ترسان و خەلكيان نارد بۆ لای پېغەمبەرى خودا كە بە نيوە لە پارە و بەرەكانيان ئاشتەواييان لەگەلدا بكات و ئەویش رازى بوو. ئەمە دەستكەوتېكە ھىچى تى نەچو، بۆيە تايبەت بوە بۆ پېغەمبەرى خودا وەك ئىبن ئىسحاق و خەلكى تىرش باسيان كردهو ھەرەوھا پارە و مولكەكانى بەنى نەزىر بۆ پېغەمبەرى خودا بە فەى حساب كرا، لەبەر ئەوھى بۆ ماوہبەكى كەم ئابلوووقەى دان، بە ئاشكرائىش ئاشتەوايىيە لەگەل كردن، كە بارى حوشترېك لەگەل خۇياندا بەرن جگە لە چەك و تفاقى جەنگ. حەلەبى لە سېرەتەكەى دەلېت: پېغەمبەرى خودا ئەو زەويانەى كە دارخورماى تېدا بوو بۆ كشتوكال بە كار دەھېنا و لەو داھاتە خۇراكى بۆ خەلكى سوننەتى خۆى ھەلدەگرت و ئەوھى دەمايەو دەيدا بە چەك و تەقەمەنى لە پېناو خودادا

لە (الإمتاع) دا دەلېت: بەنوو نەزىر لە پوختەكانى پېغەمبەر بوون واتە (صفايا) واتە ئەو شتانەى پېش دابەش كردن بۆ خۆى بوو، بۆ خۆى ھەلى دەگرت و لە سەر خەلكەكە خەرجى دەكرد و سەدەقەى لى دەدا. لە (زاد المعاد) و (الصحيحين) لە عومەرى كورى خەتابەو ھەرگىراو، دەلېت: پارە و مالى بەنو نەزىر ئەوھى كە خودا فەى كرد بۆ پېغەمبەرى خودا و، ئەوھى ھىچ موسولمانىكى لە سەر لە ناو نەچوو، ھەرەوھا ھىچ سوارچاكيكىش تېدا نەچوو، بۆ پېغەمبەرى خودا بوو، لە سەر خزم و خەلكەكەى خەرجى سوننەتى دەكرد، لە قسەيەكدا: خۇراكى سوننەتى بۆ خزم و كەسوكارى ھەلدەگرت و ئەوھى تر بۆ پەككەوتە و چەك و تەقەمەنى لە پېناو خودادا بوو

ئىبن قەيىم دەلېت: فەقېھەكان لە سەر فەى جياوازيان تى كەوت، ئايا بوە مولكى پېغەمبەرى خودا كە چۆنى بوپت مامەلەى لەگەلدا بكات يان نەبوە مولكى ئەو، وەك دوو قسەى مەزھەبى ئەحمەد و خەلكى تىرش. ئەوھى بۇمان دەرى دەخات كە مولكى تايبەتى خۆى بوە و حوكمى سەرجمە مولكەكانى تى لە سەر بوە، نە دەفرۆشېت و نەيش دەبېت بە مىراتى، مولكى محەمەد نەبوە بە تەنھا، بەلكوو ئەو خەلكە بەشدارە لەگەلدا كە پېنجىەك و شتى تىرش بە زیادەو بەريان دەكەوت. ئىبن قەيىم دەلېت: ئەم جۆرە پارانە پشكن كە ناكۆكى لە نىوان موسولمانان تى كەوت، تا رۆژگارى ئەمروېشمان، گوتى: بەلام زەكات و غەنیمەت و دابەشكردنى مىراتى تايبەتى بە خەلكى خۆى و ھىچ ھاوبەشېكيان نىبە، ھىچ كېشەيەكى بۆ وەلى ئەمرى پاش خۆى دروست نەكرد، وەك ئەوھى فەى دروستى كرد، گوتى، ئەگەر ئەو كېشەيە لە سەريان دروست نەبوايە، فاتمەى كچى پېغەمبەرى خودا داواى مىراتەكەى نەدەكرد لەو مالومولكەى باوكى كە مابوونەو، و، واى دەزانى كە وەك خەلكى تر ئەمىش مىراتى بۆ دەمېنېتەو، ئەوھى لېنى ناديار بوو كە لە حەقىقەتدا ئەوھى پارە و مولكانە بۆ مىراتى نەبوە و دەبېتە سەدەقە لە پاش خۆى. گوتى: پاش ئەوھى خەلىفەى راشدى ئەبووبەكر ئەوھى زانى و ھەرەوھا خەلىفەكانى پاش ئەویش، ئەو پارانەى فەى پاش مردنى نەيانكردە مىراتى، كە دابەشى سەر مىراتگران بكەن، بەلكوو دايان بە عەلى و عەباس وەك پېغەمبەرى خودا مامەلەى لەگەلدا بكەن و تەنانت ناكۆكىش بوون لە سەرى و سكالايان برده لای ئەبووبەكر و عومەر. ھىچ يەككە لەمان وەك مىراتى وەرى نەگرت، نە عەلى و نەيش عەباس

خەرجىيەكانى فەى لە قورئاندا ھاتو، وەك لە سورە الحشردا باسى دەكات: { مَا أَفَاوَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا تَأْكُمُ الرَّسُولُ فَخْرُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ

شَدِيدُ الْعِقَابِ. لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَجْلاً مِنَ اللَّهِ وَرِجْواً
 وَبِنُصْرَةِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ. وَالَّذِينَ تَبَوَّأُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ
 هَاجَرَ إِلَيْهِمْ} تا ده لیت: {وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ} [الحشر: 7-10] وانا: هەر تالانی له
 دانیشتوانی ئەو شارانه خوا بۆ پێغه مبهری ناردوو، بۆ خودا و پێغه مبهر و خزمه نزیکه کانی و
 ههتیوان و ههزاران و ریبواران و بینه وایان نه بیته سه رمایه ی ئالۆگۆر له زیو ده وله مهنده کان و
 هه رچی پێغه مبهر ده تانداتی لژی وره یگرن له هه ر شتیکی تان بی بهش بکات دهستی بۆ مه بهن
 و له خودا بترسن و تۆله ی خودا زۆرداره. ئەوانه ی له ماله که دان و باوه ردارن و ئەوانه یان خو ش
 ده ویت که کۆچیان کردوو بۆ لایان و ئەوانه ی له دوا ی ئەوان هاتون. تا کۆتایی ئایه ته که
 ئەوانه ی فه ی یان به سه ردا دابهش ده کریت و حه قیان تییدا هه یه: ئەوه ی له م ئایه تانه دا دیاری
 کردوون و، ئەوانیش پاش پێغه مبهری خودا، خزمان و هه تیوان و هه زاران و خه لکی سه ر ریگه
 واته له مال به ده ر و هه زاره کۆچییه کان و هه زاره ئەنسه ره کان و ئەوانه ی له دوا ی ئەوان
 هاتوون، واته ئەوانه ی سه ر به وانن، به لام هه یچیان پریکی تایه تی خو ی نییه له فه ی، به لکوو
 ئەو کاره دراوه به پێغه مبهری خودا چۆنی بویت دای ده نیت و، به کیی ده دات و چی و چه ندی
 ده داتی.

کورته ی باسه که: پینجیه ک؛ له غه نیمه ده رده چیت بۆ پێغه مبهری خودا ده ییت، که چوار خه لکی
 تر به شدارن له گه لیدا: خزمان، هه تیوان، هه زاران، خه لکی له مال به ده ر. بۆ هه ر یه که یان
 پینجیه کی پینجیه ک له غه نیمه ده ییت. ههروه ها فه ی بۆ پێغه مبهری خودایه و، ئەو چوار جو ره و
 خه لکی تری کۆچه ران و ئەنسه ر و ئەوانه ی سه ر به وانن ده گریته وه، به لام هه یچیان پشکی
 تایه تی خو ی نییه وه ک له پینجیه کدا هه یه، به لکوو ئەمه وه ک گوتمان دراوه به پێغه مبهر چی و
 چه ند ده دات و به کیی ده دات که بیینی پینجیه ی پینجیه، ئەمه ییش به پیی چه ند له ئیسلامدا
 قول بوه و چه ند له موسولمانبوونیدا کۆنه و به پیی پینجیه ی خو ی

ئین قه ییم ده لیت: ئەوه ی عومه ر له و باره وه باسی کردوه که ئەحمه د گێراویتییه وه: هه یچ
 که سیک له هه یچ که سیکی تر به موسسته حه قتر دانانریت له م پارهی، به خودا هه یچ که سیکی نییه
 که حه قی له م پاره هه ییت و به شی هه ییت جگه له کۆیله یه ک موله کی خه لک بیت، ئیمه له
 مالی خو ماندا بووین و له سه ر کتیبی خودا بووین و له پێغه مبهری خوداوه دابه شمان کرد به
 سه ر ئەوه ی هه ر یه که و به پیی سه رقالی به موسولمانه وه و چه ند کۆنه له موسولمانبووندا و
 هه ر پیاویک چه ند ده وله مهنده بوه له ئیسلامدا و هه ر پیاویک پینجیه ی چه نده، به خودا
 ئەوه نده ی لی مایه وه، تا شو انزیک له شاخی سه نعه له م پارهی ی برد، که له شوینی خویدا
 شو انبی ده کرد

ئین قه ییم ده لیت: ئەوانه ی له ئایه تی فه ی ناو هینراون، ئەوانه ن که له ئایه تی پینجیه ک ناو
 هینراون، له بهر ئەوه ی مافی ئەوه یشیان له فه ی هه یه، ئەهلی پینج یه ک دوو مافی هه یه:
 حه قی تایه ت به پینج یه ک و، مافی گشتی له کۆی فه ی، ئەوان له هه ر دوو لا به شیان
 ده که ویت.

به مه ییش ئەو راستیه ده بینیت، که فه ی-مان به داها تی دارایی گشتی دانا، له بهر ئەوه ی
 ته نها بۆ پێغه مبهری خودا نه بوو، به لکوو بۆ ئەوانه ییش بوو که باس مان کردن، که به شدارییان تییدا
 کردوه. فه ی به وانا راستیه که ی له دارایی گشتیه، بۆیه پێغه مبهری خودا چاکه ی بۆ خه لکی
 په ککه وته بوه و چه ک و تفاقیشی پی کریوه له پیناو خودادا

له پارهی فه ی په یژه ورا خه ر و ته خته ی په رینه وه که قایمگه ی خه یبه ر بوون کړان، له بهر ئەوه ی
 شوورا کانی خه یبه ر به زه بری هیز کرانه وه و تیکشکینران، جگه له و دوانه ی به ناوی (وطیح) و
 (سلالم) که به ئاشته وایی بران، بۆیه بوون به فه ی بۆ پێغه مبهری خودا

ئوه ی به فه ی زانراوه که تایه تمه ندییت به پێغه مبهری خوداوه: پارهی موخه یریقی یه هوودیش
 که بوو به موسولمان له رۆژی ئو حود و وه سیه تی کرد پاره که ی بدریت به پێغه مبهری خودا. ئین

ئىسحاق دەلېت: شمشېر و تفاقەكەى برد و گوتى ئەگەر پى كرام، واتە كوژرام پارەكە بۇ محەمەد بېت چىي لى دەكات بىكات، ئىنجا رۇبىشتن بۇ لاي پېغەمبەرى خودا و شەرى كرد تا كوژرا، وەك پېمان گەيىشتو، پېغەمبەرى خودا گوتوويەتى، موخەيرىق لە چاكەكانى يەھوودە. حەلەبى لە سىرەتەكەيدا دەلېت: حەوت دىوارى لە بەنى نەزىر ھەبوو: ئىبن جەوزى دەلېت ئەمە يەكەم بەخشىن (وقف) ە لە ئىسلامدا. كۆى پارەى فەى ئەم دوو شوورايە بوون واتە دىوارەكان پەيزە و وەتىح، فەدەك، زەوييەكانى بەنى نەزىر، لەگەل شتى يەدەك و مولكوماڵەكەى موخەيرىق. حەلەبى لە سىرەتەكەيدا دەلېت: ئەمە ھەمووى تايەت بوو بە پېغەمبەر و لېى خەرج كرد و دابەشى كرد بە سەر كەسوكارىدا و، ئەوھى دەمايەو دەيدا بە پەككەوتە و بۇ ئەو چەك و تەقەمەنييەيش لە پېناو خودادا بوو. گوتى لەوانەيە ئەگەر پېويستى بكردايە شتېكى خەرج بكردايە و پېش كۆتايىيى سال قەرزى بكردايە. دەلېت: پېغەمبەرى خودا. كە مرد قەلغانەكەى لاي يەھوودبەك بە رەھن دانرا بوو بۇ پىرېك جۇ ئەوھى لەمە ھەمووى تى دەگەين ئەوھەيە كە فەى لە دارايىي گشتى بوە، بەلام دەستكارىكردنى تايەت بوە بە پېغەمبەرى خودا. بۇى ھەبوە لە كوى داى بىت و بە سەر كەسوكارەكەيدا دابەشى بكات و لەوانەى بە ئەھل و خزمان و ھەتو و ھەزاران موسولمانانى بدات، ھەرۋەھا بۇ شتى تىرش خەرجى بكات كە لە بەرژەوہندىي موسولمانان بېت، وەك بۇ كىرنى ئەسپ و چەك و شتى تر خەرجكردنى ئەم پارانە بە سەر كەسوكارەكەيدا ئەوھە ناگەيەنېت كە مولكى تايەتى خۆى بېت، ئەوھە رېگەى پى داوہ كە بەو پارەيە چى بىھوېت بىكات يان لە چى شوېنېك داى دەنېت و چۆن خەرجى دەكات، لەبەر ئەوھى مولكى تايەتى خۆى نەبوو، ئەبووبەكر نەيدا بە فاتمە و رېگىرى لى كرد وەك مىرات بىبات و ھىچى پى نەدا ئەوھى لە ئوم ھانى ئەوھە وەرگىراوہ دەلېت: پاش مردنى پېغەمبەرى خودا، فاتمە ھات بۇ لاي ئەبووبەكر و پىي گوت: كى مىراتگرت دەبېت؟ گوتى: خىزان و مندالەكانم. گوتى: ئەى بۇچى بە بى ئېمە مىراتىيەكەى پېغەمبەرى خودا دابەش كراوہ؟ گوتى: ئەى كچى پېغەمبەرى خودا، نە ئالتوون و نە زىو و نە چى و چىمان بۇ نەماوہتەوہ، فاتمە گوتى: پشكەكەمان لە خەبەر و سەدەقەكەمان لە فەدەك داپە. گوتى: ئەى كچى پېغەمبەرى خودا، گوېم لە پېغەمبەرى خودا بوو دەيگوت؛ ئەمە خۇراكىكە خودا پىي داوم لە ژيانمدا، ئەگەر مردم دەگەرېتەوہ بۇ موسولمانان، ئەگەر تۆمەتبارم دەكەيت پرسىار لە موسولمانان بكە ھەوالت لەو بارەوہ پى دەدەن، بەلام ئەوانە بەخۆ دەكەم كە پېغەمبەرى خودا بەخۆى كردوون و بە سەر ئەوانەدا دابەشى دەكەم و خەرجى دەكەم كە پېغەمبەرى خودا بۇى كردوون و پىي گوت: من ھىچ شتېك بە جى ناھېلم و ئەوھى پېغەمبەرى خودا كىرېتى دەيكەم، من لەوہ دەترسم كە شتېك نەكەم يان خەرجېك نەكەم قېزەوہن بم، ھەرۋەھا ئەبووبەكر لەوہيش، واتە فەى وەك مىرات بە ژنەكانى پېغەمبەرى خودايش نەبەخشى. لە عەرۋەى كورى زوبېرەوہ: ژنەكانى پېغەمبەرى خودا عوسمانى كورى عەفانىان نارد بۇ لاي ئەبووبەكر پرسىارى پشكەكانىان لە مىراتىيەكانىان لە بەشى پېغەمبەرى خودا لى كرد، ئەبووبەكر گوتى: بىستم پېغەمبەرى خودا گوتى: ئېمەومانانى پېغەمبەران مىراتىمان نىيە، ئەوھى بە جىي دەھېلېن سەدەقەيە، بەلام ئەم پارەيە ھىي آل محەمەدە، بۇ جېگەرۋەكەى و مىوانانى و ئەگەر مردم بۇ وەلى ئەمرى دواى من دەبېت، بېدەنگ بوون. لە گىرانەوہيەكدا ھاتوہ: فاتىمە لە لاي ئەبووبەكر گوتوويەتى باوكى لە ژيانىدا لە شتى فەدەكى پى داوہ و، بۇ خۆى بوە و، لە ئەبووبەكر داواى كرد كە بەشەكەى بداتى و، عەلىي كورى ئەبووتالىب لەو بارەوہ شايەتى بۇ داوہ، پرسىارى شايەتېكى لى كرد، ئوم ئەيمەن لايەنگرى پېغەمبەر بوو شايەتى بۇ دا، گوتى: وەك دەزانىت ئەى كچى پېغەمبەرى خودا يان بە شايەتى دوو پىاو يان پىاوېك و دوو ژن دەبېت، ئەويش رۇبىشت. شىعە واى دادەنېت، كە ئەبووبەكر زولمى لە فاتىمە كردوہ، كە ئەوھى لە باوكى بە جى ماوہ نەيداوہتى و رېگىرى لى كردوہ، دەلېن: ئەو

هیچ به لگه یه کی پئی نه بوه له سهر ئه وه هواله ی که پشتی پئی به ستوه، له بهر ئه وه حوجه تی به یه که هه وال هیناوه ته وه که له گه ل ئایه تی (المواریت) دا نا کو که و، موسولمانانی تر ئه وه یان پشتراست کردوه ته وه، که ئه وه حوکمی له سهر ئه وه داییت که له پیغه مبه ره وه گوئی لی بوویت، ئه وه حوکمیکی براوه یه، ئایه تی (المواریت) له گه ل کرۆکی قسه ی پیغه مبه ردا یه کسان کردوه، که ئه مه یش تایبه ته به ئایه تی (المواریت). شیعه نارزه زاییان ده ریری له سهر داواکه ی ئه بووبه کر بو پیشاندانی پروونگه رای یان سه لماندنی قسه کانی فاتیمه له وه ی که پیغه مبه ر له فه ده که به شی داییت، ده لئین: به ده ق هاتوه فاتیمه مه عسوومه له درو و شتی تر وه که لم ئایه ته دا هاتوه: {إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ} [الأحزاب: 33] وانا : خودا ده یه ویت نه گریسی له خزمه کانی پیغه مبه ر واته ئه هلی به یه لابت. هه والی (فاطمه بضعة منی)، گو تیان: داواکه ی راسته له بهر ئه وه ی مه عسوومه، خه لکی تر وه لامیان دانوه: له کو ی ئه هلی به یه ژنه کانیشی ده گریته وه، که به ری که وتن هاتوه مه عسووم نین و، هه روه ها ئه وان ی تریش له ئه هلی به یه. به لام وه که ده لئیت به شی که له من، به براوه یی ریگه پندراوه که به شی که له ئه وه، ئه مه یش بو خیر و به زه بییته وه ده گریته وه شیعه ده لئیت: حه سه ن و حسی ن و ئوم که لسوومیش شایه تیان بو فاتیمه داوه له سهر ئه وه ی که گو تویه تی، خه لکی تر ده لئین؛ ئه مه راست نییه باتیله، له بهر ئه وه ی له که سیکی باوه ری نکراوه وه نه گواستراوه ته وه و شایه تی لی بو بنه چه قه بوول نییه شیعه ویستی یاری به واتاکی فه رمووده که بکات: (ئیمه وممانانی پیغه مبه ران میراتی به جئ ناهیلین و ئه وه ی ده مینیتته وه بو سه ده قه یه) رووکه شی ئه م فه رمووده یه دوو رسته یه، دوه میان پشتگیری له یه که م ده کات و پروونی ده کاته وه. رسته ی یه که م: ئیمه وممانانی پیغه مبه ران میراتی به جئ ناهیلین له گوزاره و نیهاد پیکهاتوه که واتا که ی پئی ته واو کراوه و، رسته ی دوهم: ئه وه ی ده مینیتته وه بو سه ده قه یه، دیسان نیهاد و گوزاره یه، واوی پیگه ییشتنی نیوان دوو رسته که یه که م روون ده کاته وه، واته ئیمه میراتیمان نییه، وه که ئه وه ی بلئیت: ئه وه ی به جئ ی ده هیلین چییه؟ ده لئیت ئه وه ی ده مینیتته وه بو سه ده قه یه، واته وه که به خشینه (وفقی) که سه ده قه یه که ده درت. ئه مه یه رووی قسه ی ئه م فه رمووده یه، به لام شیعه ده لئین: ئه وه ی به جئ ی ده هیلین سه ده قه یه ره تکه ره وه یه له بهر ئه وه ی که له زمانی عه ره بیدا به ئامازه ی (منصوب بالفتح) که بو ته واوکه ری دوهم وه لا ده نریت و واتا که ی (ده ییتته وای لی کرد)، یان ئه گه ر به واتا بنه ره تییه که بمایه وه ده بوه (حال)، ئه مه یش به م شیکردنه وه یه پیچه وانوه ده ییتته وه، ئه وه ی به جئ ده هیلین ناریتته سه ده قه، واته ئه و پاره یه ی به جئ ی ده هیلین بو سه ده قه به جئ ی ناهیلین به لکوو مولکی میراتییه و، له م باره یه یشه وه وه لامیان درایه وه به وه ی: سه ره تاکی فه رمووده که له گه ل ئه وه دا نا کو که ده یلئیت: ئیمه وممانانی پیغه مبه ران میراتیمان نییه. (ئه م زمانی عه ره بییه وایه، شیکه ره وه کان ده توان و اتاکی هه ر رسته یه که به پئی کات و به رزه وه ندی، پیچه وانه بکه نه وه و ته نانه ت واتا که یشی بگورن ـ) ئه م مشتومر و مه رای ی و نا کو کییه مان بو ئه وه باس کرد، بو ئه وه ی بزانیته که ئه وه ی موسولمانان هه لی ده گرن له ره گه زه رستی و توند ره وی مه زه به ی و، به پئی حه ز و ناره زووی خو یان قسه ده که ن، ئه گه ر نا، پیشترا زانیته که فه ی له دارایی گشتیدا ده ییت، بو محمه د نییه به ته نها و مولکی ئه و نییه، قورئان به راشکاوی باسی ئه و که سه ی کردوه له فه ی به شی ده که ویت

خاوه نی (معجم البلدان) له قسه کردنی له سهر فه ده که باسی له وه کردوه، کاتیک عومه ری کوری عه بدولعه زیز کرایه والی، گو تارکی خوینده وه، باسی چیرۆکی فه ده کی کردوه که پوخته که ی بو پیغه مبه ری خودایه و لپی خه رج ده کات و ئه وه ی لپی ده مینیتته وه بو بیینه وایانه، باسی ئه وه ی کردوه که فاتیمه داوا ی لی کردوه لپی بداتی واته به شی بدات، رازی نه بوه و پئی گو توه: ده بوو داوا ی نه کردایه و بوم نییه پیت بده م، پیغه مبه ر که مرد، ئه بووبه کر و عومه ر و عوسمان و عه لی هه مان شتیان کرد، کاتیک مه روان کوری حه که م بوه والپی لپی وه رگرت و

مهروان به خشى به عهبدولعهزیز و عهبدولمهلیکی کوری، ئینجا بوو به هیی ئه و وه لید و سوله یمان، کاتیک وه لید بوو بو وه لی ئه مر، پرسپاری لی کرد پیی به خشى، له سوله یمان داواى کرد دیسان پیی به خشى و کۆی کرده وه، هیچ پاره یه کی به دهر له وه لا خوشه ویست نه بوه، ئه و شایه تیتان بو دهادت، ئه وه ی له زه مانى پیغه مبه ر و ئه بووبه کر و عومه ر و عوسمان و عه لی لای بوو گه راندیه وه. پاره ی خۆی و ئه وه ی له داواى خۆی دهر د و ده بیه خشى به بی نه وایان، له سالی دا مه ئموون فه رمانى کرد بیده ن به کوره که ی فاتیمه، بو قثم کوری جه عفه رى کرئکاری له مه دینه نووسى: پیغه مبه رى خودا له فه ده کی داوه به فاتیمه و سه ده قه ی پی کرده، ئه وه کارئکی ئاشکرا و زانراو بوه لای خودا و، ئه و وای ده بینى که بیگه یه نیته وه بو میرانگه ره کانى، کاتیک جه عفه رى متوه کیل بوه خه لیفه لیی وه رگرتن و گه راندیه وه بو ئه و کاته ی سه رده مى خیلافه ته کان و له کاتى پیغه مبه رى خودا چۆن بوه وای لی کرد.

(40)

داهاته داراییه تایه تیه کانى به لام داهاته داراییه تایه تیه کانى، چوار دانه بوون، وه ک داهاته داراییه گشتیه کان، حه له بی له سیره که پدا له سوه یلییه وه گواستوو به تیه وه، ده لیت: داراییه کانى پیغه مبه ر له سى لایه نه وه بوه، له (صفی) واته پئش پئنجیه ک هه ندیکى بو خۆی هه لده گرت و، ئینجا دیارییه کان و پئنجیه کیش، ئه مه قسه ی ئه وه، گوئى: له هیچ که س ناساررئته وه که فه ی له گه ل ئه وانده دا بوه. حه ق له گه ل حه له بیدایه له م قسه یه ی، چونکه پیغه مبه ر فه ی له مافه کانى خۆی داناوه، وه ک به راشکاو ی له ئایه تی فه پدا هاتوه و پئشتر ئه مه پروون کرایه وه پئشتر باسى ئه وه یشمان کرد که (صفی) ئه وه یه که بو خۆی دیارى ده کرد، له پئش دابه شکردنى غه نیمه ت. بو یه، داهاته داراییه تایه تیه کانى محمه د چوار به ش بوون، وه ک داهاته داراییه گشتیه کان، که ئه وانیش (صفی) و دیارى و پئنجیه ک له غه نیمه ت و به شیشى له فه ی هه بوو. فه ی له هه ر دوو لادا باس کراوه، له داهاتى داراییى گشتى و داهاتى داراییى تایه ت به محمه د. وه ک پئشتر گوتمان له به ر ئه وه ی حه قى خۆی بوه وه ک له ئایه تی (فیه) دا هاتوه بو موسولمانانىش به داهاته گشتیه کان دانراوه. به و پییه ی محمه د حه قى به سه ر ئه وه وه هه بوه، به داهاتى داراییى تایه تی داده نرئت، به لام جیاوازیی ئه و له فه ی و به شه که ی له غه نیمه ت ئه وه یه که له غه نیمه ت به شیکى دیاریکراوى هه یه، که پئنجیه کی پئنجیه که، به پئچه وانه ی په شه که ی له فه ی دا که دیارى نه کراوه. هه روه ها به شى موسولمانانى تر دیارى نه کراوه، به لکوو ئه و کاره به و سپیرراوه، چۆن و به کیى دهادت وه ک خۆی بیه ویت و چۆنى بویت به لام (صفی) وه ک گوتمان: ئه گه ر میرى سوپا له جاهیلیه ت واته فه رمانده چاره کی غه نیمه تی به رکه وتیبت، که به چاره که ناو نرا، به لام محمه د له سه ر ئه م دابه جاهیلیه نه رویشت و چاره کی غه نیمه تی وه رنه گرت، به لکوو پئش ئه وه ی دابه ش بکرئت، پئنج یه کی پئنج یه ک له غه نیمه ت وه رده گرت، واته شمشیرئک یان کۆپله یه ک یان که نیره کئک یان شتیکى له و جوړه ی بو خۆی ده خسته لاوه، وه ک ئه وه ی له رۆژى به در بو خۆی هه لبژارد، حوشتره میهریه که ی ئه بووجه هل و له رۆژى خه یبه ر سه فه ی کچی حویه یی کوری ئه خته بی له کچه زاکان واته نه وه کانى هاروونى هه لبژارد.

هیچ ناساررئته وه، ئه و پارانه ی که محمه د له م چوار لاوه ده ستى ده که وت، شتیکى که م نه بوه، به لکوو داهاتیکى زۆرى بو فه راهه م کرده، له مه یشدا راسته گه ر بلئین له ده وله مه نده کانى زه مانى خۆی بوه. به لام هیچ گوئى به پاره وپول نه دا و، گرینگى ئه وتۆی پیی نه داوه، ئه وه ی به ده سته وه بوه له داهات هبى خۆی نه بوه، پیغه مبه ر له ژبانیدا به داواى پاره دا نه چوه و هیچ ته ماحى پیی نه بوو، به لکوو ئه گه ر هه موو دونیا مولکی ئه و بوایه، هیچ چرکه ساتیک دوودل نه بوه ئه گه ر هه مووی به یه ک جار له پئناو ئامانجه که پدا خه رچ بکردايه. له م باره وه ده شیت له سه ر هه ژاران حسییى بکه ین، ئه مه یش مه رایى نیپه که بلئین نه فسیه تیکى زۆر ده وله مه ندى هه بوه، هه ر ئه و ده یگوت که ده وله مه ندى ده وله مه ندیى نه فس و گیانه نه ک زۆریی پاره و مولک. باسى ئه وه ت بو ده که ین له ژبانیدا، ئه و داهاته ی هه بیوه که باسى ده که ن له کئتبه کاناندا، بو ئه وه یه بزانیبت که هه ژار نه بوه، به لام پئش پیغه مبه رایه تی، له مندالیدا هه تیو بوه، له به ر ئه وه ی

له زگي دايكيدا بوه باوكى مردوه، عهبدوللاى باوكى جگه له پېنج حوشتر و پارچه يهك له مېرومالات و كه نيزه يهكى حبه شى به ناوى بوركه و به نازناوى نوم ئيمه ن ناو نراوه، هيچى ترى نه بوو، ئه مه هه موو ئه وه بوو كه له باوكييه وه به ميراتى بوى ماوه ته وه، ده لېن: كويله يه كيشى له باوكييه وه بۇ ماوه ته وه به ناوى شه قران و ئه مېش حبه شى بوه و له پاش به در نازادى كردوه. ههروه ها له لابه كى تره وه ده لېن: له باوكييه وه به ميراتى بوى نه ماوه ته وه، به لكوو له عهبدولپره حمانى كورى عه و فى كړيوه، يان ده لېن: عهبدولپره حمان كورى عه و ف پېنى به خشيوه.

نوم ئيمه ن كه به ناوى كوره كه يه وه بانگ ده كرا، ئه يمه ن له مېردى يه كه مى بوو به ناوى عه بيد كورى زه يدى حبه شى. پاش مردنى عه بيدى مېردى، پېغه مېر له زه يدى كورى حارسه ي سهر به خو ى و به رده سته ي ماره ي كرد، پاش پېغه مېر ايه تى، ئوسامه ي لى بوو، پېيان ده گوت خو شه ويستى كورى خو شه ويست، له بهر ئه وه ي پېغه مېر ههر دوو كيانى خو ش ده ويست. دايكى ئه يمه ن دايه نى محمه د بوو پاش مردنى دايكى، له بهر ئه وه ي پېغه مېر مندا ل بوو، دايكى مرد و، پېنى ده گوت له پاش دايكم تو دايكمى، ره شيپست بوو، له بهر ئه وه ئوسامه ي كورى له ره شه كان ده رچوو، باوكى سپيپست بوو، ئينجا دوو پروه كان له بنه چه كانى ئوسامه تانه ي لى ده دن و ده لېن: ئه مه كورى زه يد نيه و، پېغه مېرى خودايش زور ناره حت ده بوو به وه، ته نانه ت كه گوپى له يه كېك له وانه بوايه بيگوتايه ئوسامه و زه يد له يهك ده چن، زور دلخوش بوو. (الشيخان) له عايشه وه وه رى گرتوه، ده لېت: پېغه مېر به دلخوشيه وه هات بو لام و گوتى: ده بينيت كه ميجه راي ميدله جى هات بو لام و ئوسامه و زه يدى بينى و به جاجمېك خو يان داپوشيوو و قاچيان به ده ره وه بوو، گوتى: ئه م قاچانه له يهك ده چن. له عايشه وه هاتوه، ههروه ها گوتويه تى: پېغه مېرى خودا نوم ئه يمه نى لايوو ده يخوارده وه، گوتى: ئه ي پېغه مېرى خودا كه ميكم بده رى بخومه وه، گوتم: ئايا ئه وه به پېغه مېرى خودا ده لېت؟ گوتى: خزمه تى زياترم كردوه، پېغه مېر گوتى: راست ده كات خوارده وه ي پى دا. واقيدى ده لېت: دايكى ئه يمه ن زمانى فس بوه، ئه گه ر يو پشتايه بو لاي ههر قه ومېك ده يگوت سه لام و لا عه ليه كوم، له جياتى ئه وه ي بلېت سه لام الله عه ليه كوم، پېغه مېرىش ريگه ي پيدا بلېت، سه لام و عه ليه كوم.

ئه وه ي له باوكييه وه به ميراتى بوى مايه وه هيچ نه بوو، كاتېك له مه ككه بوو هه زار بوو، شوانى مه رى ده كرد بو خه لكى مه ككه، هه ر دانه يهك به قيراتېك، له ئه بووه ره بره وه ده لېت: پېغه مېرى خودا ده لېت: خودا پېغه مېرىكى نه ناردوه شوان نه بوويېت، هاورېكه ي پېنى گوت: ئه ي تو ئه ي پېغه مېرى خودا؟ منيش بو خه لكى مه ككه به چه ند قيراتېك شوانيم كرد. له گيرانه وه يه كى بوخاريدا ده لېت: من به چه ند قيراتېك بو خه لكى مه ككه م كردوه. قيرات به شيكه له دره هم و دينار، پيوستيه زور بى به هاكانى پى ده كرېت، قهراريت شوپنېك نيه له مه ككه وهك هه نديك له وه دا به هه له باسى ده كهن و به هه له دا چوون. له فه رموده يه كدا: به رو بوومه ره شه كانى ئاراك بخون كه خو شتر بينانه، من له كاتى شوانى مه ردا لېم ده كرده وه، گوتمان: شوانيت ده كرد ئه ي پېغه مېرى خودا؟ گوتى: به لى. پېغه مېرىك نيه شوانى نه كرده ي. پېشتر باسى ئه وه مان كرد كه محمه د بازارگانى كردوه، پېش ئه وه ي بو خه ديجه بيكات و پېش پېغه مېر ايه تيش، ئينجا كه له گه ل خه ديجه پيوه نديان به ست و هاوسه رگيرى له گه ل كرد و حالى باش بوو، له بهر ئه وه ي خه ديجه له ده وله مهنده كانى مه ككه بوو، تا عه لى له ئه بووتاليب وه رگرت و له ماله كه ي خو ى دا و به خپوى كرد و خه رجى ده كرد، له بهر ئه وه ي ئه بووتاليب پاره ي كه م بوو مندا ليشى زور بوو.

به لام وه زعى دارايى پاش كوچكردنى بو مه دينه، ورده ورده زور باشت بوو، پاش ئه وه ي وهك ميوان خو ى و هاوه لانى له كوچه ران به خپرى ئه نساره كان ده ژيان و له مالى ئه واندا بوون، وهك پېشتر باس كرا. هيچ پاره يه كى په يدا نه كرد پاش ئه وه ي ئه يدا به سهر كاروان و ريگريى ده كرد و شاندى ده نارد و فه رمانده يى سوپاى ده كرد و غه نيمه تى ده ست كه وت، بويه گوتى: خودا رزقه كه مى خسته ژبر رمه كه مه وه. تا واى لى هات به يه كېك له ده وله مهنده كانى مه دينه دابنرېت، به لام پاره كه ي بو خو ى نه بوو، له ژياندا ناره زوى له شه ره فېكى نه مرانه بوو و هيچ بو شتېكى رويشتو لاي نه كرده وه. ئه وه تا بو ت پروون ده كه ينه وه كه حاله تى مادى له مه دينه چون بوه، وهك ئه وه ي له كتبه كانياندا هاتوه، بو ئه وه ي حه قيقه تى قسه كانى ئيمه بزانيت.

ولاخ و مهرومالاته كانى

حهوت ئەسپ و شەش هېستەر و دوو كەرى هەبۆه، لەگەڵ سى حوشتردا، نامادە كرابوون بۆ سواربوون.

بەلام ئەسپەكانى، يەكێكان يى دەگوترا (السكب) واتە بەتيزى ئاو وينا كرابوو. لەبەر ئەوهى خېرابوو. ئەمەيش يەكەم ئەسپى بوو لە عەرەبىكى دەشتەكى كېبوو بە دە گەلا واتە دېنار، لای ئەو عەرەبە ناوى (ضرس) بوو، واتە قورس و بى ئەخلاق، كە لە بەردانيدا گرتنى قورس بوو و هەلبەزودابەزى بەهيز بوو.

ئەسپىكى تر ناوى (المرتجز) بوو بەو شپۆهە ناو نرا، لەبەر ئەوهى حيلانەكەى خۆش بوو كە (رجز) جۆرىكە لە شيعەر، لەوهوه ناو نراوه، رەنگى سپى بوو، ئەمەيه خوزەيمە شاپەتى بۆ دا، كە لە خاوەنەكەى كېبوو پاش ئەوه رەتى كەردبووه يى فرۆشتيىت. گوتى يەكێك بھينە شاپەتت بۆ بدات، خوزەيمە هات و شاپەتى بۆ دا كە لى كېبوو، پېغەمبەر پى گوت: چون شاپەتت دا و نامادە نەبووت؟ گوتى: لەبەر ئەوهى باوهرت پى دەكەم ئەى پېغەمبەرى خودا، قسەكانت وەك مۆر وایه، پى گوت: تۆ خاوەن دوو شاپەتت، ئينجا پېغەمبەر گوتى: هەر كەسێك خوزەيمە شاپەتى بۆ بدات يان لە سەرى بپتە شاپەت حوكمى لە سەر دەدرت و حساب دەكرت.

ئەسپىكى تر بە ناوى (اللحيف) لەبەر ئەوهى وەك لەحاف كلكى درت بوو، زەوى دادەپۆشى، يان گوتيان مەعريفەتى داپۆشيوه، يان داپۆشینی بچوكيان پى گوتوه لوحەيف. ئەم ئەسپەيش فەرە كورى عەمرو لە زەوى خەلكى زەوى بەلقای شام بوو بە ديارى پى بەخشى ئەسپىك پى دەگوترا: (اللزاز)، مقەوقس بە ديارى بۆى هینا لە قسەى (لازته) واتە نووساوه پىوہى ناو نراوه، خېرا بوو و گەيبشتوه بەوهى بە داويدا رۆبشتوه. ئەسپىك بە ناوى (الطرف) واتە ئەسپىكى بەخشندە و باش ئەسپىك بە ناوى (الورد) رەنگەكەى لە نېوان بۆر و ئەشقەردا بوو، تەمىم ئەلداری بە ديارى پى بەخشى و ئەویش بە ديارى بەخشى بە عومەرى كورى خەتاب ئەسپىك پىيان دەگوت (سبحه) واتە بەخېرا رى دەكات.

ئەم حەوتە لە سەرى رىك كەوتوون، هەندىك باسى تېرش دەكەن و گەياندوووانە بە پانزە و بېست دانەيش. حافزى دمیاتی لە سیرەتەكەى ناوى پانزەى هیناوه، باسى كەردوون: باسمان كەردوون و شىكردنەوهەمان بۆ كەردوون، لە كتیبى (كتاب الخيل). دەلێت: لای پېغەمبەرى خودا جگە لە ژن هېچ شتىك هیندەى ئەسپ خۆشەويست نەبوو. لە فەرموودهكانيدا هاتوه: تا رۆژى قيامەت ئەسپ خېرى پىوہە، خاوەنەكانيان لە سەر ئەوه پارمەتى دەدرن، لای خۆتان دايان بېن و داواى بەرەكەت بكەن. دەلین لە غەزوهى تەبوك، هەلسا و چوو بۆ ئەسپەكەى (طرف) كە موبەكى پىوہە بوو، پشتى ئەسپەكەى بە چلەكەى سېرى، پىيان گوت: ئەى پېغەمبەرى خودا، بە عەباكەت پشتى دەسپرت، گوتى بەلى، چووژان لەوانەيه جبریل فەرمانى پى كەردووم.

حەلەبى لە سیرەتەكەيدا دەلێت: پېغەمبەرى خودا كېركى لە نېوان حوشترەكاندا كەرد، بېلالى خستە سەر حوشترەكەى (القصواء) كەوتە پىش هەموو حوشترەكانى ترەوه. ئەبووسەعیدى ساعدى سوارى ئەسپەكەى (الطراب) كەرد، ئەویش پىش سەرجم ئەسپەكانى تر كەوت. ئەو ئەسپە بۆ كېركى بە كار هینا گياى وشكى وردەوردهى پى دەدا و فەرمانى كەرد كە بەيانى و ئىوارە ئاوى بەدن و رۆژى دوو جار رى پى بكەن، گەيمىك و دوو گىم رى پى بكەن بەلام هېستەرەكانى، هېستىرىكى رەشوسپى هەبوو پىيان دەگوت دلەل، مقەوقس پاشاى قىبتیهكان بە ديارى پىشكەشى كەردبوو، دلەل لە بنەچەدا بە ژۆژكە دەلین بە تايبەتى گەورەكانيان، حەلەبى دەلێت: ئەمە يەكەم هېستەرە كە موسولمانان سوارى بن، پېغەمبەرى خودا لە مەدینە و لە سەفەرەكانيدا سوارى دەبوو. تا دانى لە دەمدا نەما ژيا و جۆيان بۆ ورد دەكەرد و دەهاری. عەلى كورى ئەبووتالیب بەسوارى ئەو هېستەرە دژ بە خەوارىج شەرى كەرد و پاش ئەوهى عوسمانىش سوارى بوو. پاش عەلى حەسەن ئىنجا حەسین ئىنجا محەمەدى حەنەفیه سوارى بوون، دواتر كوێر بوو. پرسياريان لە ئىبن سەلاح كەرد ئايا نېر بوو يان مى، گوتى نېر بوو.

هەندىكان دەلین: بە كۆى ئەهلى فەرموودهكان گوتوووانە نېر بوو و پياوێك بە تىرىك كوشتووپەتى. لە ئىبن عەباسەوه گوتووپەتى: پېغەمبەرى خودا ناردمى بۆ لای ئوم سەلمەى

خیزانی، خوری و لفکه م بو هیئا، ئینجا چووین بو لای دلدل به جوانی شتمان و ئینجا عاباکه ی هیئا و لوی کردهوه و له سه ر پشتی دای نا و ناوی خوای هیئا و سواری بوو، منیشی له پشتیهوه سوار کرد.

هیستریکی هه بوو ناوی (فضة) بوو، عومهری کوری عومرو جوامی به دیاری پیی به خشیوو، ئه ویش به دیاری پیشکەشی نه بوو به کری کرد. حه له بی له سیره ته که پدا ده لیت: هه ندیکیان ژماره ی هیستره کانی گه یانده حه وت، گو تی: له (مزیل الخفاء) له (سیره مغلطای) ده لیت: هیستر (دلدل و فضة) ی هه بوو که (ابن علماء) له غه زوه ی ته بوک و ئیلیا پییان به خشی، هیستریکه که (صاحب ایلة) پیی به خشی و هیستریکی تربیش که کیسرا پیی به خشیوه و په کیکی تر که (صاحب دومه الجندل) و نهوی تر له لایه ن نه جاشی پیی به خشراوه. عه قه به ی کوری عامیر هیستره که ی پیغه مبه ری خودای به خپو ده کرد و له سه فهره کانیدا لیی ده خوری

به لام که ره کانی، پیغه مبه ر که ریکی هه بوو ناوی په عفور بوو، په ک که ری تری هه بوو ناوی عه فیر بوو، که ره شوسپی بوو، مقه و قه س به دیاری پیشکەشی کردبوو، ده لاین نه و نه بوه، فه ره کوری عومهری جوامی پیشکەشی کرده، که چی له سیره ی حه له پیدا ده لیت، په عفوری له خه پیه ردا دژیوه ته وه، به لام حوشتره کانی که سواری ده بوو، قه سوا بوو که به (قصاوا) ناو ده برا، که به سواری نه مه کوچی کرد بو مه دینه، هه روه ها (عضاء و جدعاء) یشی هه بوو که نه (عضب) بوون و نه یش (جدع) به لکوو به و ناوانه ناو نران. واته هیچیان نه گوئیرو بوون و نه یش لووتیرو، نه هیچ نه دنامیکیان بو ته تک لی برابوو. ده لاین، گوپی درزیکی تی بوه، له به ر نه وه بوه وا ناوی ناوه، نه وه ی (عضاء) و (جدعاء) په ک دانه بوون یان دوان، نه مه یش ناکوکی له سه ره. نه م (عضاء) ه خپرا بوه که هیچ حوشتریک یشی نه که وتوه، عه ره پیکی ده شته کی به سه ر دانه په که وه بوه که تازه پیگه بیشتبوه و یشی که وتوه، نه مه یش موسولمانانی دلته نگ کرده، پیغه مبه ری خودا گوتوو به تی: حه قه که له ویدایه که خودا هیچ شتیک به رز ناکاته وه تا نه یخات، له گپرانه وه په کدا گوتوو به تی: خه لک هیچ شتیک به رز ناکه نه وه و خودا نه یخات. (عضاء) له کاتی حه جدا یشی خاوه نه که ی که وت، پییان ده گوت یشی حاجی که وتوه چلو پینج (لقحه) ی هه بوو که نه مه یش حوشتریک مپینه به که شیر ی زوره و پییان ده گوت شیرده ر، له جه نگه ل ده ژیا و له ویدا چیروکی (العرنین) رووی داوه، که حوشتره که یان برد و شوانه که ی به ناوی په سار که به رده ستی پیغه مبه ر بوو کوشتیان. جه نگه ل (غابه) شوپیژکه له نزیک مه دینه له لای شامه وه که دارودره ختی زوری تپدایه، حوشتریک میهری هه بوو، سه عدی کوری عه باده په کی که له چاکه خوازانی به نی عه قیل بوو بو ی ناردبوو میهری وه ک نازناوتیک به وه ی سه ر به میهره ی کوری حیدان بوو، که گه ره کیکه له قه زاعه له عه ره بی په مهن، هه روه ها ده لاین له به ر نه وه ی سه ر به میهره بوه، که شاریکه له عومان. نه زه ره ی ده لیت، حوشتری میهری نه وه نده خپرابوه که پیش نه سپ که وتوه، هه ندیکیان زیاتریان گوتوه له سه ر سیفه ته کانی، هیچ شتیک ناگات به خپرایی نه و له رویشتییدا. گوتیان: نه وه ی نامویه و له سه ری باسی ده که ن، که نه وه نده تیگه بیشتوو بوه، به که مترین شت له وه تی ده گات لپی داوا بکریت و زور به نه ده ب بوه و ناوی زوری بوه و ته گه ر به و ناوانه بانگ بکرایه په کسه ر وه لامی داوه ته وه

سه د مه ری هه بوو، نه یویست زیاتر بیت هه ر کاتیک به چکه په کیان بوایه، مه ریکی له جیاتی سه ر ده ری و، حه وت بزنی باشی هه بوو که ئوم نه یمن به خپوی ده کردن

(41)

کوپله و که نیزه که کانی محمه د
کوپله و که نیزه کی هه بوو، له کوپله کانی: زه ید کوری حارسه، که خه دیجه ی کچی خوه یلد پیش
پیغه مبه رایه تی پیشکەشی کرد و نه ویش نازادی کرد و به خپوی کرد، پییان گوت کوری محمه د،

كاتېك ئەمە دابەزى (ادْعُوهُمْ لِيُبَايِعُوا) و ئەم ئايەتەش دابەزى (ما كان مجد أبأ أحد من رجالكم). پېيان گوت زەيد كورى حارسە، خۆشەويستى يېغەمبەرى خودا بوو، ئەبوورافعىشى ھەبوو كە قىبىتى بوو، كۆيلەى عەباس بوو بەخشى بە يېغەمبەر، لەوانەيش (ئوبان، ابوكيشە، شقران كە ناوى نرا صالح، ئەمە لە باوكىيەو ەدرى گرت، دەيشلېن، ەدرى نەگرتو ەلكوو لە عەبدولرەحمان كورى عەوف كىرپويەتى. ھەرۋەھا (رباح)، كە نوبى بوو، (يسار) ئەميش نوبى بوو، عەونىيەكان كوشتيان، (كركرە) ئەميش نوبى بوو، قەلەو بوو، ئەم لە شەرى رۇژى خەيبەردا حوشترەكەى بە دەستەو ەبوو. (مدعم) و (انجشە) مونسەرفە لە خودەيبە كىرى و ئازادى كرد، دەنگى خۆش بوو لە كاتى گۇرانى و سەفەردا حوشترەكان دەچوون بۇ لاي، رەشىپست بوو. سەفینە لاي ئوم سەلمەى ژنى يېغەمبەر بوو ئازادى كرد بەو مەرجەى تا ماو ەزىمەتى يېغەمبەرى خودا بىكات. ناويشى (بهران) بوو، دەلېن رۇمان و ناوى كۆيلەى تىرشيان گوتو ە. يېغەمبەرى خودا ناوى نا (سەفینە) واتە بەلەم، لەبەر ئەو ەى كەلوپەلى ھاو ەلانى ھەلگرت، كە قورس بوو لە سەريان لە سەفەرىكدا، يېغەمبەرى خودا پىي گوت، ھەلى بگرە، تۇ سەفینەيت واتە بەلەمى.

لەوانەيش (أنيسه) نازناوى (أبو مشروح) بوو، لەوانەيش: (افلح، عبيد، گهمان، زكوان)، ھەرۋەھا (حنين، سندر، فضالة اليماني، ابوواقد، قسام، ابو عصب، ابو موبهية)، مابورى خەسپىنراو، ئەم مابورە قىبىتى بوو، مقەوقس بە ديارى لەگەل ماريەى قىبىتى و سىرىنى خوشكىدا پىي بەخشى. چىرۆكىكى ھەيە لەگەل ماريە، خاوەن سىرەتەكان باسى دەكەن. ئەمە لاي ماريە دەمپىتەو ە و ئاو و دار و چىلكەى بۇ دەھىنيت، تۆمەتيان پىو ە كرد، دوورۋەكان گوتيان گەنە بۇ مەنەيە (علج على علجە). ئەم ھەوالە گەيىشت بە يېغەمبەر، عەلىي نارد بىكوژىت، عەلى پىي گوت: ئەى يېغەمبەرى خودا، ئايا بىكوژم يان راي خۆم لە سەرى بزائم؟ گوتى: راي خۆت بىينە. رۇپىشت بۇ لاي تەماشاي كرد لە شوپن ئاويكدا خۆى فېنك دەكاتەو ە. عەلى پىي گوت دەرچۆ. ئەويش دەستى دابە عەلى و ەدرى كرد لەوئدا بىنىي كە نىرەموو كە، ئىنجا ھات بۇ لاي يېغەمبەر و ھەوالى ئەو ەى پى دا، گوتى: چاكت كرد ئەو ەى شايت دەبىينيت خەلكى ئامادەبوو نايىنيت. لە گىرانەو ەيەكى تردا: يېغەمبەر چوو بۇ لاي ماريە كە بە ئىبراھىمى كورى دووگان بوو، مابورى لەوئ بىنى، شتېك كەوتە دلپەو ە و دەرچوو رەنگى گۇرابوو، عومەر بىنىي، زانىي توورەيى بە دەموچاويىو ە ديارە، پرسىارى لى كرد ھەوالى پى دا، عومەر شمشىرەكەى برد و چوو بۇ لاي ماريە كە مابورى لا بوو شمشىرەكەى ھەلىرى، كاتېك ئەمەى بىنى خۆى پىشان دا، بىنىي كە نىرەموو كە. كاتېك عومەر بىنىي ھاتەو ە بۇ لاي يېغەمبەر و ھەوالى پى دا، گوتى پىت ئائىم عومەر كە جبرىل ھات بۇ لام و ھەوالى پى دا كە بى تاوان و پاكى بۇ سەلمانم لەو ەى كەوتە دلەو ە، مژدەى پى دام كە كورىكى لە من لە زگىدايە و لە شىو ەدا لە من دەچىت و فەرمانى پى كردم ناوى بنىم ئىبراھىم وا ديارە گىرانەو ەى دو ەم ھەلبەستراو ە، يەكەم لە مەعقولەو ە نىكتەرە، ھىچ عەقلى تى ناچىت كە مابور خۆى پىشان بدات تا بىينيت نىرەموو كە، بە پىچەوانەى گىرانەو ەى يەكەم، كە عومەر شمشىرەكەى ھەلبكىشىت و ئەو نەزائىت كە عومەر بۇچى ھاتو ە، بەلام عەلى كە ھاتو ە بەرووتى بىنىويەتى، كە لە ئاويكدا خۆى فېنك دەكاتەو ە، واتە لە شىنئاويكى بچوكدا بو ە، كاتېك دەستى گرت و ەدرى ھىنا، بىنىي كە وايە. ئىنجا يېغەمبەر زانىي كە مابور ئاو و چىلكە بۇ ماريە دەھىنيت و خزمەتى دەكات و ھىچ گومانى لى ناكات، چۆن گومانى لى كرد كە لە لاي ماريە بىنىي. راستىيەكەى لە قسەى دووروان گومانى دروست كردو ە، تۆمەتباريان كردو ە و ئەويش عەلىي ناردو ە كە بىكوژىت

بەلام كەنيزەكەكانى، لەوانە سەلمای دايكى رافىع ژنى باوكى رافىع بەر دەستى يېغەمبەر، مەيموونە كچى سەعد، خەزىرە و رەزوا و دەيشەخە و ئوم زەمىر و مەيموونەى كچى ئەبى عەسىب و رەبجانە و، ئوم ئەيمەن كە لە باوكىيەو ە پۇى مايەو ە و ئومەيمە و سىرىن كە لەگەل ماريە و خوشكەكەى بە ديارى پى بەخشان و، دەلېن يېغەمبەرى خودا ئەم سىرىنەى بەخشىو ە بە حەسانى كورى سابت و عەبدولرەحمانى لى بو ە چەك و كەلوپەلەكانى

نۇ شمشىرى ھەبوو، لەوانە شمشىرىك پىي دەگوترا: (مأثور) يەكەم شمشىرە كە مولكى خۆى بىت و لە باوكىيەو ە بۇ مايەو ە و لەگەل خۆىدا بردى بۇ مەدبەنە و، شمشىرىك پىيان دەگوت: (العصب)، كە رۇپىشتن بۇ شەرى بەدر، سەعدى كورى عەبادە پىي بەخشى، شمشىرىك پىيان

دەگوت: (ذوالفقار) لە هیچ شەڕێکدا لە خۆی دوور نەخستەو و بە دەستیەو بوو، وەك پیرەکانی پشنتی دای دەنا، بۆیە ناویان نا (ذوالفقار) کە ئاسنی پروت بوو، لە کەعبەدا لە چال نرابوو دۆزراپەو، سەرچەم پاشکۆکانی کەلان و دەستە و ئەلقە و مشت و بەکرە و نەعل و راستکەرەو، شمشیرە کە لە زیو بوون. ئەو بەکرانە کە لە جوانکارییەکانی دا بوون و نەعلەکانی کە لە خوار کەلانە کەو دەپیت، یان لە ئاسن بوو یان لە زیو، شمشیرێک پێیان دەگوت (صهامة) شمشیری عەمرۆ کوری موعیدی یە کرب بوو. ئەو شمشیرانە هی هی خۆی بوون: (القلعي) بە ناوی تاوهری قەلاکەو، ئەو نرابوو، کە شوپنێکە لە دەشتی مەککە، شمشیرێک ناوی (الحقف) واتە مردن بوو، شمشیرێک پێیان دەگوت: (الرسوب) لەبەر ئەوەی دەتەپت و لە شوپنی لێدانە کە دەوێت، شمشیرێک بە ناوی (المحزم) ئەمە و ئەوەی پێشتر بە سەر بێکی ئالقەیه کەنەو، هەلواسرابوو بە ناوی (الفلس). ئین قەیم لە (زاد المعاد) دا دەلیت: لەو رۆژە مەککە گرت شمشیرە کە ئالتوون و زیوی بە سەرەو بوو. حەوت قەلغان (درع)ی خۆپارێزی هەبوو: قەلغانێک پێیان دەگوت: (ذات الفضول) لەبەر ئەوەی درێژ بوو بەووە ناو نرا، سەعدی کوری عیباده لە کاتی رۆیشتنی بۆ شەری بەدر بۆ نارد، لە ئاسن دروست کرابوو. ئەمە بە بارمنە (رهن) لای ئەبی شەحمی یەهوودی دانا، لە بری سێ فەردە جو، درعێک بە ناوی (ذات الوشاح)، درعێک بە ناوی (ذات الحواشي)، درعێک بە ناوی (السفرية). خاوەنی سیرە حەلەبی دەلیت: سەفەد شوپنێک بوو درعیان تێدا دروست کردو. لە نورد دەلیت: ئەوەی لەم درعانەدا کە هەلیان دەگرت لە درعی (السغدي) بوون. دەلیت: لەوانە بە سەر (سغد) ناو نرابێت کە لە ولاتی تورکدا یە. درعێک بە ناوی (الخرنق) لەبەر ناسکی ئەو ناوێ لێ نا، (خرنق) لە بناغەدا بە ساوای کە رویشک دەلێن شەش تیروکەوانی هەبوو: (زوراء، روحاء، صفراء) ئەمەیش لە (نوع) دروست کرابوو، دارێکە کە کەوانە کە لێ دروست دەکرێت و تیرە کەیش لە لقەکانی، (بيضاء) ئەمە لە (شوحط) دروست دەکرا، ئەمەیش چەکی بەنی قەینوقاع بوو، (سداد، کتوم) وایان ناو نا کە لە کاتی وەشانیددا دەنگی نەبو، ئەمە بە کە لە رۆژی ئوحد پەکی کەوت، دەلیت ئەوەی لە رۆژی ئوحد شکاوه (صفراء) بوو.

جبهه کانی، بە کێکیان پێی دەگوترا (الزلوق) لەبەر ئەوەی چەک نەبەدەگرت، واتە دەخلیسکا لە سەری، جبهه کە تر پێی دەگوترا (فتح)، جبهه کە تر کە پێی بەخشرابوو پەیکەرێکی لە سەر نەخشرابوو، یان دەلێن پەیکەری بەرانیك بوو و سربووبەتەو.

پێنج رمی هەبوو، پرمیک پێی دەگوترا (المثوی) لەبەر ئەوەی لە هەر یە کێک بدات لە شوپن خۆیدا رای دەگرێت و جولە ناکات واتە (ئەو شوپنە دەپیتە (المثوی الاخير) (دوا شوپن) پرمیک بە ناوی (المنشي) و سێ رم لە چە کە کانی بەنی قەینوقاعی دەست کەوتبوو. حەربە یەکی هەبوو ناوی (النبعه) بوو، یە کێکی گەرەو هەبوو ناوی (البيضاء) بوو، یە کێکی بچوکی هەبوو بە شپۆهێ گۆچان پێیان دەگوت (الغمرة)، کە هەندێک جار دەرۆیشت لە گەلیدا بوو. (مغفر) ی هەبوو کە لە ئاسن دروست کرابوو، پێیان دەگوت (الموشح) لەبەر ئەوەی تارمایی یان لە شپۆهێ سەرپۆش بوو کە لە مسی زەرد دروست کرابوو. یە کێکی تر بە ناوی (المسبوع) یان ذو المسبوع) و هەرەها گۆچانی هەبوو بە دەستیەو بوو، زۆر جار کە بەفەد دەستێک یان درێژتر دەبوو، کە پێی دەرۆیشت و لە کاتی سواربوونی حوشترا، لە زێوان دەستی دای دەنا. (پشتوینێکی لە کەمەری دەبەست پێیان دەگوت (العرجون) و هەرەها پێیان دەگوت (العسيب) دارەسایەکی لە شەوحت دروستکراوی هەبوو ناوی (الممشوق) بوو. دەلێن ئەمە وەك دارەسای خەلیفەکان بە یە کترین دەبەخشی.

هەگبە یەکی هەبوو پێیان دەگوت (کافور) و ناوچە یە ک سێ حەلقی زیو و ئییزیمی زیو و لاپەرێک لە زیو، پەرداخ و جام، پەرداخێک لە دار دروستکراو، لە ژێر قەرەوێلە کە دای دەنا و میزی تێدا دەکرد، لەو پەرداخانە کە لە قەدی درێژی دارخورما دروستیان دەکرد، پێیان دەگوت (عیدان). جامێکی بچوکی هەبوو پێی دەگوت رەکو، لە پێست دروست دەکرا، ئاوی تێدا دەخواردەو، هەرەها دەرێکی بچوکی هەبوو لە بەرد دروست دەکرا، دەستوێژی پێ دەگرت و تەشتێکی لە پێستی وشک، و تەوق و مەسینە و تیشۆر و، شوپنی رۆن واتە هیزە، کونە و مەشکەیشی هەبوو، شوپنی شانە و ئاوینە لە شتێکی بریقەدار، لە (ربعه) واتە شتێک بە (ادم) ریشال و توپک دابۆشراو، شانە کە لە عاج دروست کرابوو، چاوری هەبوو کە شەوان لە کاتی خەوتندا سێ جار چاوی دەرژت: لە رەبە دوو نینوکی و سیواکی تێدا بوو، قیسە یەکی هەبوو

ناوی (غراء) بوو که چوار پیاو هه لیان ده گرت به چوار نه لقه ی پیوه نووساودا، خاولیه کی هه بوو چنرابوو. قهره وئله یه کی هه بوو قاچه کانی له ساج دروست کرابوو نه سعده کوری زراره به دیاری پیی به خشیبوو، پیخه فیککی هه بوو له توئکل و لیف و واته به ریشال ناو پووش کرابوو، ههروه ها سهرینه که ی ناو پووش بوو له توئکل، ههروه ها جاجم وهک دوشهک به ریشال ناو پووشکراو بوو. جاجم بیککی له مووچنراوی هه بوو له سهری ده خهوت و ده پیچایه وه، ههروه ها به رمال و گلیم و سهر پووشیککی چنراوی هه بوو. له سهر پیخه ف ده خهوت و به له حاف خوئی داده پووشی و هه ندیک جار له سهر فهرش ده خهوت یان له سهر گلیم، جارنیک له سهر حه سیره و جارنیککی تریش له سهر قهره وئله

جلوبه رگه کانی

عه مامه یه کی هه بوو ناوی (السحاب) بوو، عه لپی پیی داده پووشی و ههروه ها له سهریشی ده کرد و کلاویشی له ژیره وه له سهر ده کرد، کلاوی نووساو به سهره وه له سهر ده کرد، به لام کلاوی دریز له رۆژانی خه لیفه ی مه نسوور ها ته ئاراهه. له کاتی شهردا کلاوی گوئچکه داری له سهر ده کرد. ئه و گوئچکه دارانه ئه میرۆ پیی ده لاین شه بقه که له جله کانی نه هلی خوړئاوایه هه ندیک جار کلاوی به بی عه مامه له سهر ده کرد، یان عه مامه ی بی کلاو له سهر ده کرد. هه کاتیک تاریک داها تایه، عه مامه که ی ده خسته سهر شانی، وهک موسلم له سه حیح که ی له عه مرو کوری حهریس وه ری گرتوه، گوتی پیغه مبه ری خودام بینی له سهر مینه ردا که عه مامه یه کی ره شی دابوو به سهر شانیدا. ههروه ها له لای مه سله مه وه له جابر کوری عه بدوللاوه گواستراوه ته وه، که پیغه مبه ری خودا چوه ناو مه ککه وه عه مامه یه کی ره شی پووشیبوو، به لام له فه رمووده یه کدا جابر گوتوو یه تی، که غوتره ی به سهر شانیدا شوړ کردوه ته وه. کراسی له بهر ده کرد و نه وه ی زانراوه، خوشتترین پووشاک لای پیغه مبه ر بوه، کراسی فراوان بوه، نه گهر فراوان نه یوایه له بهری نه کردوه، به لام جلی هه موو هه ژاران دزداشه و عابا بوه، که چی ئه و کراسه که ی له لۆکه بوه و قوئل کورت بوه، قوئه که ی تا ئانیسکی بوه و بی قوئچه و کراوه بوه

جوبه واته ئه و که وایه ی پیاوانه که قوئلی ته سکی هه بوه، ئه مه یش کراسیککی دریزه له سه رووی جله کانییه وه دای ده پووشی، ههروه ها بورده و عبا و چاکه تیشی هه بوه. واقدی ده لیت عابا و چاکه ته که ی شه ش ده ست به سی ده ست و بستیک بوه، له رۆژی هه ینی و هه ر دوو جه ئنه که له بهری کردوه و له رۆژانی تر ده پیچایه وه. ههروه ها دزداشه که ی له چینی عومان کراوه، به چوار ده ست و بستیک دریزی و دوو ده ست و بستیک پانی بوه. ههروه ها عه بایهک و سهر پووشیککی سه وزی هه بوه دریزی چوار بال و پانییه که ی دوو بال و بستیک بوه، ئه مه یه که خه لیفه کان باسیان کردوه. چه رچه فیککی هه بوه کاتیک به سهر ژنه کانییدا سوری بخواردایه، له گه ل خویدا ده ببرد و ئاورژینی ده کرد بۆ نه وه ی بونی هه ییت. له نه بووه ره یه وه گواستراوه ته وه، گوتوو یه تی: پیغه مبه ر ها ت بۆ لامان که کراسیککی زهرد و شالیککی زهرد و عه مامه یه کی زهردی له بهر بوو. راسته که شهروالی کریوه و له پیی کردوه، (الاوسط) ته به رانی و به پشتبه ستن به نه بی یه علی له نه بووه ره یه وه، ده لیت: رۆژنیک چووم بۆ بازار له گه ل پیغه مبه ری خودادا له لای کوتالفرۆشان دانیشیت و شهروالی به چوار دره م کری و بردییه وه، رۆبیشتم بۆ نه وه ی بوی هه ل بگرم، گوتی: خاوه نی هه ر شتیک حه قه خوئی هه لی بگریت، مه گه ر لاواز بییت و نه توازیت هه لی بگریت و برای موپسولمانی یارمه تی بدات، گوتم: ئه ی پیغه مبه ری خودا تو شهروال له پیی ده که ییت، گوتی: به لی له سه فه ر و له شار و له شه و و رۆژدا، که فه رمانی سترم پیی کراوه خو م بپاریم، له مه باشتر نایینه وه که خود پاریزی بکه م. جوانکارییه کی سووری هه بوو، جوانکاریی قوئچه و جل و مئوموور و پوو لای ئه وان، ههروه ها له جلدای دوو کراس پیکه وه به جوانکاری داده نرا، ئین قه بییم ده لیت: هه له یه نه و که سه ی وا بزانیت سووری قه ترانی بوه، هه یچ ره نگیکی تری له گه لدا نه بوه، ده لیت: به لام جوانکاریی سوور له و کراسه میلداره یه مه نیانه ی که چنراون به هیللی ره ش و سوور وهک سه رجهم کراسه میلداره یه مه نییه کان بوه، به م ناوه واته به سوور ناسراوه، له بهر نه وه ی میلی سووری تیدا بوه له (زاد المعاد) دا: ئیمام نه حمه د و نه بووداود، به پشتبه ستن به نه سی کوری مالیک گوتوو یانه: پاشای رۆم ده ستکیشیککی له سوندس پینشکه شی پیغه مبه ر کرد و له ده ستی کرد وهک نه وه دیته بهر چاوم که ئیستا له ده ستی بیینم. نه سمه عی ده لیت: ده ستکیشی فه روو به دریزی

دەست و مەچەكى دادەپۆشى، ۋەك ئەو ۋايە ئەم دەستكۆشە بە سوندس داپۆشرايىت، بەلام فەرۋەكەى سوندوس نەبوە

لە سەحىحى موسلم لە ئەسماى كچى ئەبووبەكرەو دەلئىت، ئەمە جوبەكەى پېغەمبەرى خودايە، جوبەكەى تيالىسى خەسرەوانىيە، كە بەدەنەكەى چنرابوو و قەراغەكانى و پەراۋىزەكانى و قۆلەكانى نەخشىنرابوون بە ئەتەمىن و، گوتى، ئەمە لاي عايشە بوو تا مرد، كە مرد كەوتە لاي من، محەمەد لە بەرى دەكرد و ئېمەيش بو نەخۆش دەمانشۆرد و پېى چاك دەبوەو. ملەكەى كە لە ملەو تا سەر سىنگ دەكرتەو بە چنن نەخشىنرابوو. لە (زاد المعاد) دوو كراسى ميلدارى سەوز و عاباى رەش و عاباى سوورى بۇرپا و و عاباپەكى لە موو چنراوى ھەبوە. لە صحىح دا لە عايشە ۋەرگىراو، عەباپەكى بۇرى بە قۆلئىكى پانەو دەرھىنا، پېغەمبەر ئەمەى لە بەر بوو پۇرۇحى سپارد. لە (سنن أبى داوود) لە عەبدوللاى كورى عەباس، گوتى جوانترىن جوانكارىيى جلم لە بەرى پېغەمبەردا بىنى و، لە (ابى رمث)، گوتوويەتى: پېغەمبەرى خودام بىنى كە گوتارى خويئندەو، دوو كراسى ميلدارى سەوزى لە بەر بوو، ئەم كراسەيش ھېلى سەوزى تېداپە نەك ھەمووى سەوز يىت، ھەرۋەھا ئىبن قەيىم ۋاى گوتو ھەرۋەھا شەحاتەى واتە قەبقابى لە پى كدو و ئەو نەعلەشى لە پى دەكرد كە پى دەلئىن ناموسە، مستىلەشى لە دەست كدو، ئىبن قەيىم دەلئىت: قسەى جياواز لەو ھەدا ھەپە ئايا لە دەستى راستى كدو ھەپە، گوتى: ھەموويان پشت راست كراونەتەو كە ھەندىك جار لە دەستى راستى بوە و ھەندىك جارىش لە دەستى چەپى. لە (زاد المعاد) دا دەلئىت: مستىلەپەكى ئالتوونى لە پەنجەدا بوە. ئىنجا فرېى داو و لە دەستكردنى ئالتوونى رەتكردو تەو، و، ئىنجا مستىلەى لە زىو دروستكراوى لە دەست كدو و رەتتەكردو تەو، سەروى مستىلەكەى لە پەنجەيدا پو ھە دەستى كدو.

دەرئەنجامى باسەكە

ئەمەى باسما كد ھەموو ئەو مۆلك و مالانە بوون كە محەمەد ھەبوو، لە ۋلاخ و مەرۇمالات و كەنيزەك و كۆپلە و چەك و ناومالە و جلو بەرگ، جگە لەو ھى لە ژېر دەسەلاتىدا بوو، ھەر چىيەكى لى بكات لە زەوى و خانووبەرە و پارەى فەى لە خەبەر و فەدەك و بەنى نەزىر، لەمەيشدا ئەو حەقىقەتەت بو دەردەكەوت كە محەمەد لە مەدىنەدا ھەزار نەبوە، بەلكوو شاپەنى ئەو بوە پى بلىت يەكئىك بوە لە دەولەمەندەكان و، ھىچ دەولەمەندىكى مەدىنە نانسىن كە لەو كاتەدا لەمەى زياتر ھەبوويىت. لەبەر ئەو ھى ژيان سادە و ساكار بوە لەو زەمانەدا، ئەگەر پياو پىرئىك حوشتر و ژمارەپەك مەرى ھەبوپە، بە دەولەمەند ھەژمار دەكرا و ئەو ھى نەبوپە بە ھەزار دەناسرا. ئەو ھى دەبىنىن كە دەولەمەندەكانى دىھات و دەشتەكان لە خەلكە گشتىيەكەى ئەم زەمانەى ئېمەيشدا، يەكئىكى تېدا نىيە لە محەمەد زياترى ھەيىت ئەگەر بگوتىت: بەلگەى ئەو ھەپە كە ھەزار بوويىت، لە ئەبووھورەيرەو ھاتو دەلئىت: مانگەشەو لە دواى مانگەشەو دىت و دەروات، ئاگرئىك لە مالەكانى پېغەمبەرى خودا ھەلناكرئىت نە بو نان و نەبىش بو چىشتلئىنان. پىيان گوت: ئەى بە چى دەژيا ھەى ئەبووھورەيرە؟ گوتى: بە ھەر دوو رەشەكە، واتە ئاو و خورما. لە ئىبن عەباسەو، دەلئىت: بە خودا شەوايئىك بە سەر المەمەددا رەت بوە (واتە خىزانى محەمەددا رەت بوە) كە نانى شىوانيان نەبوە، لە عايشەو گوتراو، ئەبووبەكر مەرىكى داپنى، گوتى: ئەو ھى ھەمانبوپە دەمانخوارد. گوتيان: مرد و درعەكەى واتە قەلغانەكەى بو سى بارەجو بە بارمتە لاي ئەبى شەحمى يەھوودى بوو. ھەرۋەھا گوتوويانە لەبەر برسئىتى بەردى لە سەر زگى بەستو ھە ۋەلامى ئەو ھەدا دەلئىن: يەكەم: ئەم قسانە لە زىادەرۋىيى بە دەر نىيە، ئەمە ۋەك ئەو ھەپە قسەكەر لە پووكەشدا شتەكانى بىنپىت، بى ئەو ھى لە ناوەرۋكى كارەكەى قوول بىتتەو، دوەم: سەررەراى ئەو ھى محەمەد دەولەمەند بوە بەلام ۋەك ھەزارەكان ژياو، ئەو ھى بە دەستىيەو بوە لە پارە بە ھىي خۆى نەزانىو و زاھىد بوە و ھىچ گرىنگىيى پى نەداو، گوتوويەتى: ھەژارى شانازىيى منە، لەبەر ئەو ھەژاران دلىيا بكاتەو و دلىان بداتەو لەوانەپە ھەر دەولەمەندىك لە دەولەمەندەكانى مەدىنە لە سەردەمى محەمەد، ھەندىك جار شتئىكى نەيىت خەرجى بكات ناچار دەيىت پوو لە قەرزكردن بكات، لەبەر ئەو ھى داھاتە دارايىيەكان لەو كاتەدا كەم بوە. ئەگەر كەسئىك ھەندىك جار قەرز بكات ئەمە نىشانەى ئەو ھى نىيە كە ھەزار بوويىت و ھىچى نەبوويىت، مەگەر لەو رۆژەدا ھىچى نەبوە كە داواكارىيەكەى جىبەجى بكات. پىشتەر گوتمان، خەلكى مەككە و مەدىنە لە سەردەمى محەمەددا لە حالەتى

نیمچه دهشته کیدا ده زیان و جیاوازییه کی ئه وتۆ له زیوان هه ژاران و دهوله مهنده کانیاندا نه بوه، کاریگه ریی خوشگوزهرانی و پۆزلیدان و دهوله مهنده کی له لایهن دهوله مهنده کانیا و هه که دهوله مهنده کانی رۆژگاری ئه مرۆمان دیار نه بوه. دهوله مهنده کان ئه وهی بۆیان فه راهه م ده بوو که بۆ خۆیان و منداله کانیا خه رچی بکه ن، له سه رووی خه رچی و یان ته نه ا خه رچییش نه توانییته شتی تر بکات، ئه گه ر خاوه ن کشتوکال و مه رو مالایش بیته

هیچ نامۆ نییه که محمه د درعه که ی به ره هن له بریی بارێک جۆ داناییت، وا تی ناگه پین له وه که هه ژار بوویته و هیچی نه بوویته، به نایبه تی ئه گه ر بزانی که خه رچی حه وت مالی کردوه، قسه کانی ئه بووه ره یه چییه: بۆ دوو مانگ ده روات و هیچ ئاگرێک له ماله که ی هه لئا کریت، ئه مه جگه له زیاده روویی هیچی تر نییه، ئه گینا محمه د له م دوو مانگه نه یوانی مه رێک له و سه ت مه ره ی هه بوو سه ربیریت. به لام به ستنی به رد له سه ر زگی له به ر برسیتتی، ئه مه جگه له یه ک جار هیچ کاتێک رووی نه داوه، ئه ویش له و کاته دا که گه مارۆ درا بوون له شه ری خه نده ق و برسیتتی رووی تی کرد بوون. هه ندیک هاوه لانی ده لێن، سی رۆژ بی ئه وه ی تامی شتیکی بکه پین به برسیتتی مایه وه، ییغه مه به ر له به ر برسیتتی به ردی به ست به سه ر زگییه وه. له گه ل ئه وه ییشدا ئیبن حه بان ئه مه ی به درۆ خسته وه و گوته ئه م فه رمووده یه رووکه شانیه، وه که فه رمووده که به م جۆره ده لیت: ناوقه دیان به چمکی کراسه که یان ده به ست، که چی زیاده روویان کرد له چۆنیته ی و به رگریی برسیتتییه که وه ک خاوه نی سیره ی حه له بی باسی ده کات، محمه د چۆن هه ژار ده یته که ئه و چوار داها ته داراییه ی هه یته که ییشته ر باسما ن کرد، به لام ئه و زا هید بوو له پاره دا و هیچ گرینگی پی نه داوه، ئه وه ی له ده ستی بوا یه هیی خۆی نه بوو، ئه گه ر نا، ئه گه ر بیویستایه پاره و داها ت کۆ بکاته وه، گه وره ترین ده وله مهنده ی ئه و کاته ده رده چوو، وه ک زویبری کوری عه وام چۆن ده وله مهنده بوو، که ییشته ر هیچی نه بوو. هه ره وه ها عه بدولپه حمانی کوری عه وف و عه لپی کوری ئه بووتالیب و خه لکی تری هاوه لانی چۆن ده وله مهنده بوون. ده لێن زویبر هه ژار مولکی هه بوو داها تیان بۆ کۆ ده کرده وه، ده لێن: حه وت له هاوه لانی رایان سپاردوه که ئاگاداری منداله کانیا بن، پاره یان بۆ کۆ کردنه وه و خه رچی له سه ر ده کردن. ئه و هاوه لانه، عوسمانی کوری عه فان، عه بدولپه حمانی کوری عه وف، میقداد، ئیبن مه سعوود، بوون. خاوه نی (معجم البلدان) له قسه کانی له سه ر جه نگه له که ده لیت: شوینیکه له نزیك مه دینه ره وه و شام، گوته: له میراتییه کانی زویبره به سه دو حه فتا هه ژار کیریویه تی و پاش مردنی به یه ک ملیۆن و شه شسه ت هه ژار فرۆشراوه

له (الکشاف)ی زه مه خشه رییدا گوته روه: ییغه مه به ری خودا هانی خه لکی ده دا سه ده قه بده ن، عه بدولپه حمانی کوری عه وف به چل ئوقیه زیروه وه ها ت بۆ لای، ده لێن: چوار هه ژار دره هم، گوته و یه تی، هه شت هه ژارم بوو چوار هه ژارم به قه رز دا به خودا که م و چوارم بۆ منداله کانم دانا: ییغه مه به ری خودا پیی گوته: خودا زیادی بکات بۆت، له وه ی به خشیت و له وه ی بۆ خۆبیشت هه لگرتوه. گوته: خودا زیادی کرد بۆی تا ئاشته وایی (تماضر) ژنی به چاره که نر خه که ی بۆی ته و او بوو، به هه شتا هه ژار، ئه گه ر چاره کێک له میراته که ی هه شتا هه ژار بیته، هه موو نر خه که ی سیسه دو بیست هه ژار بوه. ئه گه ر ئه مه نر خه که بیته، له بنه رته دا پاره که، اه زیوان دووسه ت هه ژار و یینجسه ت و شه ست هه ژاردا بوه

له سیره ی حه له بی دا له عه لپی کوری ئه بووتالیبه وه گوته و یه تی: له گه ل ییغه مه به ری خودا دا له برسیتیدا به ردما ن له سه ر زگما ن ده به ست و، ئیستا چل هه ژار دینار سه ده قه ده ده م. حه له بی ده لیت: ئه وه له سالیکیدا. ئه گه ر زه کاتی پاره کانی چل هه ژار دینار بوویته ئه ی پاره که ی چه ند بوه.

ئه وه ی باسما ن کرد له چیرۆکی سورا قه دا، عومه ری کوری خه تاب که غه نیمه کانیا ن بۆ هینا له پاره و مالی کیسرا و فه رشه که ی تیدا بوو، له تله تی کرد و دابه شی کرد به سه ر موسولماناندا، به شیکی به ر عه لی که وت، فرۆشتنی به په نجا هه ژار دینار. بیگومان محمه د ئه گه ر پاره په رست بوا یه و پاره ی بو یستایه پاش ئه وه ی کۆچیا ن کرد بۆ مه دینه له م پارانه ی زیاتری ده بوو، ئه وان که هیچیا ن نه بوو، به لام ئه و ئه م دونیایه ی له چا و ئه و ئاما نجه ی له میشکی خۆیدا دا ی نابوو و ده یویست، زۆر هیچ و بی به ها بوو

ژنه کانی پیغمبر

پیاو له زهمانی جاهلیت زال بوه به سهر ژندا، ژن کالایه کی پیاو بوه و به هر شیوه بهک ویستبنتی له زه تی لئ بینه و هر کاتیک مهیلی لئ نه ماییت لئی جیا بوه ته وه، هر پیاو پک چندين ژنی هیناوه، له وانه په ده ژنی هینا پیت یان زیاتر یان که متر، پیغمبر ویستی مالیان باستر بکات له هاوسه رگیدا، ریگه لئ گرتن له چوار ژن زیاتر بهینن، مه رجیشی بو نه وانه دانا که له یهک ژن زیاتر ده هینن ده پیت دادپهروهه بن له نیوانیاندا، پئی گوتن: نه گهر ترسان له گه لیاندا دادپهروهه نه بن له یهک ژن زیاتر مه هینن. به لام ریگه لئ پئی دان که له دهره وهی چوار ژنه که پش، چن دیا ن بویت سهر جیبی له گه ل مولکی نه یمانه کان (ما ملکت ایمانهم) پش بکن نه گهر تیرامانیک له سهر ریگه پیدانی زور ژنی له وهی له قورئاندا هاتوه بکین، به راشکاوی لئی تی ده گه یان که فره ژنی ریگه پیدراو نییه، له بهر نه وهی به مه حاله وه به ستوویه تیه وه، نه وهی به مه حال به سترینه وه نه ویش ده پیت به مه حال. پئی گوتون: فره ژنی ریگه پیدراوه بو تان، به لام مه حال ناهیل پت که پروو بدات. بو پروو نکردنه وهی نه مه پش له سوره تی (النساء) دا ده لیت:

{فَانْكِحُوا مَا كَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ وَمِنْهُنَّ يُؤْتَوْنَ اَوْلَادًا مُبْرَرًا ۚ وَمَا لِلظَّالِمِيْنَ مِنْ شَيْءٍ} [النساء: 3] واته: نیکاح له گه ل دوو و سپی و چواردا بکن مه گهر بترسن دادپهروهه نه بن له گه لیاندا، یهک به سسه یان نه وانه ی مولکی نیمانان. له م نایه ته دادپهروهه یی وهک مه رجیک داناوه له نیوان ژنه کاندا. ده لیت: {فَاِنْ خِفْتُمْ اَلَا تَعْدِلُوْا فَوَاجِدَةٌ} له شوپنیکي تردا له سوره تی (النساء) ده لیت: {وَلَنْ تَسْتَغِيْبُوْا اَنْ تَعْدِلُوْا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ} [النساء: 129] واته: ده لیت نه گهر نه تانوانی دادپهروهه بن یهک به سسه و له شوپنیکي تردا ده لیت ناتوان دادپهروهه بن له نیوان ژنه کانتان هه رجند به په روش بن. لیره دا جهخت ده کاته وه له سهر نه وهی که ده لیت، ناتوان دادپهروهه بن له نیوان ژنه کانتاندا، نه م نایه ته له پیوه ندیی له گه ل نه وهی تر له حوکمدا دانه پراوه، له بهر نه وهی قورئان هه ندیکي شیکردنه وهی بو نه وهی تر ده کات. نه گهر له م دوو نایه ته پیوه ریکی مه رجندان له سهری داناوه به م شیوه یه: (نه گهر تانیتان له نیوان ژنه کاندا دادپهروهه بن له یهک ژن زیاتر بهینن، به لام ناتوان دادپهروهه بن له نیوانیاندا چن د مکوریش بن و جهختیش له سهر نه وه بکنه وه) دهره نه جامه که ی وا دهره ده چیت: (جگه له یهک دانه هیی تر مه هینن) یان له سهر پیکه پینانی پیوه ری مه رجدار به م شیوه گوتمان: (نه گهر له تواناناندا بوو دادپهروهه لئ نیوان ژنه کاندا بکن ده شیت له یهک ژن زیاتر بهینن، به لام له توانای پیوه دا نیه دادپهروهه لئ نیوان ژناندا بکن) دهره نه جامه که ی به م شیوه یه ده پیت (بو تان نییه .) هاوسه رگری له گه ل یهک ژن زیاتر بکن

وهک ده بینیت نه مه له قورئاندا راشکاوانه باس کراوه، موسولمانان ناگاداری نین، نه له سهرده می محمه مد و نه پش له دواي نه و، هیچ نارزه زاییه کیش له شه ریعه ته وه له و باره وه دهر نه پراوه، جگه له وانه ی له زه مانی محمه مد و پاش مردنی پرووی داوه، هاوه لانی و نه وانه ی سهر به و بوون، تا پروژگاری نه مپرویشمان به بوردانی فره ژنی کاریان کردوه. هاوسه رگری زیویان کردوه، له یهک زیاتر و تا چوار ژنیان هیناوه، نه گهر نه وه پرووی نه داییت، ناییت بلین له فره ژنیدا به پئی قورئان دهروین. به لام محمه مد خوی مهیلی به لای نه م حوکمه نه بوو و، پابه ندیش نه بوو به م حوکمه وه و، تا دوانزه ژنیشی هیناوه، ده لیت داواي سی ژنی کردوه و، بیستی ماره کردوه و چوه به لای دوانزه یاندا و له و کاته ی مردوه نو ژنی هه بوه، نه مه پش له قورئاندا نه هاتوه و له فرمووده کانیشیدا نه هاتوه، که نه و له و حوکمه به دهر کراییت. به لکوو له باره وه پیده نگ بوه، به لام له چوار ژن زیاتر هینانی دا، وا دياره له و حوکمه به دهر بوه، نه مه پش وهک ده لیت له تاییه تمه ندیبه کانیبه تی

باوا دابنین زور ژنه پینانی، له چوار زیاتر پش دیاریکردنی چوار ژنه بوه و به پئی نایه ته که ی قورئان نه بوه، ناییت پاش نایه ته که بیان هیل پته وه، به لکوو له سهری فره بوو که چواریان بهیل پته وه و له وانی تر جیا بیته وه، وهک فرماني به (غیلان) کرد، له و کاته دا که (غیلان) بوو به موسولمان ده ژنی هه بوو، پیغمبر فرماني پئی کرد که چواریان هه لیزیت و واز له وانی تر بهینیت، واته لپیان جیا بیته وه. نه مان بیستوه که هیچ هاوه لیک له به رامبه ر محمه مد له و باره وه نارزه ایی دهر پیت و که سیش له و باره وه پرسپاری لئ نه کردوه، به لام زانایانی نیسلام قسه یان له سهر کردوه، گوتویانه که نه مه له تاییه تمه ندیبه کانیبه تی، واته له و شتانه یه که بو نه و ده شیت و بو که سی تر ناییت. مه به ستیان له تاییه تمه ندی به و اتای نیمتیازاتی نه م

زەمانەپە

پېڭومان پابەندەبوونى بەم حوكمە شەرعىيە كە بۇ مىللەتەكەى حوكمى كىردۈە زۇر نامۇپە و، لەوۈ نامۇتېرىش ئەو فەرموودەپە كە لە ئەنەسەوۈ ۋەرگىراوۈ، گوتووپەتې: لە خەلكى تر لە چوار شىندا بە باشتر دانراوم، بەخشندەپى و ئازاپەتې و بەزەبىرى و زۇرىپى سېكسكىردن لە سەلمای بەخپوكرائوپەوۈ گوتووپەتې: پېڭەمبەرى خودا لە ھەر شەوېكدا بە سەر ھەر نۇ ژنەكەپدا چوۈ، واتە سېكسى لەگەلدا كىردوون، لە پاش ھەر يەكەيانىش غوسلى دەركىدوۈ پېش ئەوۈى بچىتە لای ئەوى تر، گوتووپەتې ئەمە پاكتر و خۇشترە. ئىبن قەيىم لە (زاد المعاد)دا دەلېت: لە ھەر شەوېكدا بە سەر سەرچەم ژنەكانىدا رۇپىشتوۈ، لە سېكسىدا ھېزى سى كەسى پى بەخىراوۈ و، خودا ئەو رېڭەپەى بەو داوۈ بە كەسى تى نەداوۈ. ئەبووداود گوتووپەتې و لە سونەتەكەپدا گىراوپەتېوۈ و لە ئەبوورافىع ۋەرى گرتوۈ، كە لە بەخپوكرائوپە پېڭەمبەرى خوداپە، گوتووپەتې: پېڭەمبەرى خودا لە ھەر شەوېكدا دەچوۈ بە لای ژنەكانىدا و لە دواى سېكسكىردنى لەگەل ھەر ژىكدا غوسلى دەركىدوۈ. گوتم: ئەى پېڭەمبەرى خودا، نارېت، ئەگەر بۇ ھەموويان يەك جار غوسل بکەيت، گوتى ئەمە پاكتر و بەلەزەتترە دەلېن ھېچ سەرسورمانىك لە زۇر سېكسكىردنى پېڭەمبەردا نىپە، لەبەر ئەوۈى زۇر زۇر ژنى خۇش وىستوۈ، ۋەك لە فەرموودەپەكى ناسراودا ھاتوۈ، خۇشترىن شت لە دونياكەى ئپوۈ بۇ مەن خواردنى خۇش و ژنە و خۇشىپى ژيانم خىستوۈتە سەر نوپۇزكىردن بەلام ئەم قسەپە سەرسورمانەكە لا نابات، لەبەر ئەوۈى خۇشەوېستىپى ژن بە تەنھا بەس نىپە بۇ بە كىردەوۈ زۇرىپى سېكسكىردن، ئەمە جگە لە خۇشەوېستىپى ژنان پېوېستى بە ھېزى پىشت و زۇر بەھېزبوونى دەمارەكان دەوېت، دەپېت ھۆكارى تر ھەپېت وای لى كىردېت، كە لە دەرتەنچامدا ئەم كەفوكولە سېكسىپە تېپدا دروست كىردېت ئەو پاشماوانەى نىشانمان دەدەن و ئەو ھەوالە زۇرۈزەبەندانە دەربارەى محەمەد، محەمەد لە حالەتې چالاكى و ئەكتىفېپى لەشولار و لە سېكسى بەردەوامدا بوۈ، ئەم حالەتە وای لى كىردوۈ كە حەزى لە ژن پېت و، ئەمەپىش لە حالەتې ئاساپى سېكسىپە بە دەر بوۈ. خۇشەوېستىپى ژنان لای محەمەد لەم حالەتەوۈ ھاتوۈ، نەك ئەم حالەتە سېكسىپە لە خۇشەوېستىپى بۇ ژنان دروست بووېت. بەلام ئەم حالەتەى كە بەردەوام بوۈ تېپدا، مەبەستەم حالەتې ھەلچوونى ناوخۇپى و چالاكبوونى بۇ سېكسكىردن، ۋەك دەبىنن ئەمەپىش پېوۈندىدارە بە حالەتە عەسەبىپەكەى، واتە بە دەمارەكانپەوۈ كە بەفراوانى پېشتىر باسما كىرد و شىمان كىردەوۈ، واتاى پېوۈندىدار بوۈ بەوۈوۈ و لەوۈوۈ دروست بوۈ و ئەوۈپىش ھۆكارى ئەم سىفەتەى بوۈ.

لەبەر ئەوۈى ئەعسابى محەمەد ھەمىشە لە شلەژان و ورووژاندا بوۈ و ھەمىشە زۇرتىر بوۈ لە ھەر شىتېك ھانى داپېت و ھەر رووداۋېك ورووژاندىپى، ۋەك ئەو حالەتەى بە سەردا ھاتوۈ ھەمىشە واپان زانىوۈ حالەتې ۋەحىپۇھاتنە، پېشتىر زانىت كە ئەمە ھېچ پېوۈندىپەكى بە ۋەحىپەوۈ نىپە و لەبەر ئەوۈى لە مىندالىپەوۈ ئەم حالەتەى لەگەلدا بوۈ و پېش پېڭەمبەراپەتې و پېش ئەوۈى ۋەحىپى بۇى پېت ئەوۈى لەگەلدا بوۈ. ئەگەر زانىمان كە عەسەب و دەمارەكانى لە ورووژاندىنى بەردەوامدا پېت، لەوۈدا بوۈمان دەردەكەوېت كە زۇر سېكسكىردن ھېچ ئالۇز و نېنپىپەك و مەتەل و لوغزىك نىپە. پېڭومان سېكسكىردنىش باشترىن ھېمىنكەرەوۈى دەمارەكانى واتە ئەعسابى بوۈ، كە ئەو لەو حالەتەدا ژاپېت. ھەر چەندە حالەتې عەسەبىپى توندتر بوۈ و ورووژاۈ، ئەو پەناى بۇ سېكس بىردوۈ، بۇ ئەوۈى ئەعسابى ھېمىن بىكاتەوۈ و پىشوۈ بدات. ۋەك چۇن لەو حالەتەدا كە خەم داى دەپۇشى زوو پەناى دەبىردە بەر نوپۇزكىردن، نوپۇز باشترىن خەمىرەوېنى بوۈ لەو كاتانەى كە غەمبار بوۈ. بۇپە گوتووپەتې: نورى چاوم لە نوپۇزدا داناوۈ. حەلەبى لە سىرەتەكەپدا دەلېت: ھەر چەندە غەمبار بووېت زوو پەناى بۇ نوپۇز بىردوۈ، بەمەدا دەزانىت بۇچى سېكسى كىردوۈ و، بۇچى گوتووپەتې: نورى چاوم خىستە سەر نوپۇزكىردن ئەگەر بلىپن زۇر سېكسكىردنى لە دەرتەنچامى حالەتە عەسەبىپەكەپەوۈ ھاتېت، دەپېت ئەو زۇرىپە لە سېكسكىردن لە مەككەپىش و لە پېش پېڭەمبەراپەتې ھەبووېت، بە ھەر حال كە لە مەككە بوۈ پەك ژنى ھەبوۈ كە خەدىچە بوۈ، پېش ئەوۈى ھاوسەرگىرىپى لەگەلدا بىكات رەبەنى بوۈ، ئەو حالەتە عەسەبىپە تېپدا ھەبوۈ كە دەخىرتە پالى و لە سەرى دەگوتىت، بۇچى ئەم زۇر سېكسكىردنەى لە مەدېنە نەپېت لەوېدا نەبوۈ دەلېم: حالەتە عەسەبىپەكەى لە پېش پېڭەمبەراپەتې ھەبوۈ، بەلكوۈ لە مىندالىشەوۈ بوۈ،

ئەمە من نايلىم و دروستى ناكەم، بەلكوو گىرەوان و حكاپەتخوانان و زاناي بەسەرھاتەكان باسيان كرده. ئەمەمان پروون كردهوہە هيچ پيويست بە دووبارە كورنەوہە ناكات، بەلام زور سيكسكردنى تەنھا لە مەدينە بوو، لەبەر ئەوہى ھۆكارى زياترپوونى لە مەدينە ھاتە ئاراوہ و، لەبەر زورپوونى ژن و سەرچىيىبەكانى بوہ، بەلام لە مەككە دوو خولى ھەبوو، يەكئىكان پيش پيغەمبەراپەتى و پيش ئەوہى ھاوسەرگيرىيى لەگەل خەديجەدا بكات و ئەوى تر پاش ئەوہى خەديجەى ھينا و پاش پيغەمبەراپەتى. لە خولى يەكەمدا بە حالەتە عەسەبىيەكەى لە وروژاندنكى لە رادەبەدەردا بوہ، بويە لەو خولەدا پرۆسەى سنگھەلدريئەكە پرووى داوہ، تەنانتە وەك باس كرا سى چوار جار پرووى داوہ. لەم خولەدا، نەيزانيوہە كە سيكسكردن ھيوركەرەوہى ئەم حالەتە عەسەبىيەى دەپيت، لەبەر ئەوہى ھاوسەرگيرىيى نەكردبوو و بەكردەپى ئەوہى تاقى نەكردوہتەوہ، بويە قورسايىيى ئەو حالەتەى لە سەر شان ھەلگرتوہ بە سەبرگرتن و خويەدەستەوہدانى قەدەرەوہ

بەلام خولى دوہم، واتە پاش ئەوہى ھاوسەرگيرىيى لەگەل خەديجەدا كرده، نازانريت لەوانەپە زور جار سيكسى لەگەل خەديجەدا كورديت و ھيلاكى كورديت. بەلى: زور سيكسكردن لە مەككە وەك زور سيكسكردنى لە مەدينە نەبوہ، وايە وەك پاوہ ناتوانريت سيكس لەگەل يەك ژندا ھيندە سيكس لەگەل نو ژندا بکەيت. بەلام بە ھەر حال لەگەل ئەوہيشدا سيكسى زورى لەگەل خەديجەدا كرده، بويە پاش ھاوسەرگيرىيەكەى حالەتە عەسەبىيەكەى تا رادەپەك ھيوربوونەوہى بە خويەوہ بينيوہ، وەك پيشتر زور نەھاتوہ بە سەريدا لەو حالەتەندا و كورنەوہى سنگھەلدريئە پرووى نەداوہ

وامان پيشان دەدات، كە لە مەككەپيش لە حالەتى وروژاندن و ئەكتيفدا بوہ بۆ سيكسكردن وەك لە مەدينە بوہ، هيچ بەوہوہ نەوہستاوہ و چەند پروژيەك پاش مردنى خەديجە سەوہدى كچى زەمەعەى ھيناوہ و عايشەى كچى ئەبووبەكرىشى مارە كرده، ھەر لەو مانگەى خەديجەى تيدا مردوہ، لەگەل ئەوہى لە حالەتى خەفەتباريدا بوہ بۆ مردنى ئەبووتاليپى مامى و خەديجەى خزانيشى. تا ئەو سالىھيان بە سالى خەمبارى ناو ناوہ. بەلام ئەم خەمەى ريگرى لە ژنھينانى نەگرتوہ، لەبەر ئەوہى لە حالەتى وروژاندنى ئەعسابدا بوہ، ئەم حالەتەپيش واى لى كرده كە بۆ سيكسكردن ھەميشە لە حالەتى تامادەباشى و ئەكتيفيدا پيت ئەگەر بلييت: بۆچى ژنى بە سەر خەديجەدا نەھينا، لەو كاتەى كە لە مەككە دا بوہ و لەو حالەتەدا بوہ كە باسى دەكەين و ئەمەپيش وا حوكم دەكات كە تەنھا بە خەديجەوہ نەوہستيت؟ دەليم

يەكەم لەبەر ئەوہى خەديجە زور خوشى دەويست و خوى كورە قوربانى و بە ھاوشانى خوى دادەنا و بە پارە و مولكى راي گرت و لە سەر پيغەمبەراپەتى جيگرى كور، وەك پيشتر باس كرا. تەنانتە پاش مردنى باسى لە چاكەى خەديجە بە سەريەوہ كرده، گوتوويەتى كە تا ماوہ لە ژيانيدا لە بىرى ناكات، دلسوژى و وەفادارى و ئينساف ريگەى پى نەداوہ كە ژنى بە سەردا بھينيت. لە نەفسى خويدا زور حەزى لە ھاوسەرگيرىيى تر كرده، بەلام ئەو پەروشيەى مت كرده لە پيناو وەفادارى و كەرامەتى ئەو، واتە خەديجەدا

دوہم: حالەتى مادى يارمەتىيى نەداوہ كە ژنى زورى ھەپيت وەك لە مەدينە ھەببوو. ئەو كە لە مەككەدا بوو بە پارەى خەديجە دەژيا، ئەگەر ئەخلاقى باشى نەبوايە و خوورەوشتى بەخشدە نەبوايە فيلى لە خەديجە دەكرد و رازى دەكرد و بە پارەكەى كچى بوستايە دەپوينا، بەلام ئەمەى نەكرد، ئەوپيش لەوانە نەبوو لەم كارانە بكات، لەبەر ئەوہى ئەم كارە دژ بە وەفادارى و ئينسافە

ئەمەو با بە ريز و يەك لە دواى يەك، باسى ژنەكانى بۆت بکەين و چۆن ھاوسەرگيرىيى لەگەل كوروون و چۆن چوہ بە لاى ھەنديكيان دا و نەچوہ لاى ئەوانى تردا

خەديجەى كچى خوھيلد

پيشتر باسمان كور، چۆن خەديجە ناردى بۆ لاى محەمەد و چۆن داواى كور وەك كورگرتە يروات. بۆ شام بۆ ئەوہى لەگەل مەيسەرەى غولاميدا بازارگانى بۆ بكات شاراوہ نيبە كە خەديجە و محەمەد لە يەك شاردا دەژيان، لەگەل ئەوہيشدا لە بنەچەوہ لە يەك دوور نين، بەلكوو ھەر دووكيان لە قورەيشن و دەگەنەوہ بە قوسەى. بيگومان خەديجە محەمەدى ناسيوہ و ناوبانگى زانيوہ كە پياونكى سەرراست و راستگو و ئەمانەتپاريز بوہ، جگە لە ئەخلاقى جوان و پرەفتارى بەجى و خەسلەتى پياوانە، بەلام ناسينى لە نزيكەوہ نەبوہ و

لەگەل پەكدا تېكەلاو نەبوون، بەلام پاش بەكرىگرتنى و ناردنى بۇ بازىرگانى بۇ شام، واى لى
هاتو تېكەلاو بن و لە نزيكەو پەكتر بناسن، خو شەويستىي كەوتە دلى خەديجەو و زال بوو
بە سەريدا و، ئەم خو شەويستىيەي گيانى تەنى و پاش ئەو هەي بەكرىگرتەيى بازىرگانى بۇ كرد
عاشقى بوو.

هيچ نامۆ نيبە كە خەديجە لە ماو هەيەكى كورتدا و پاش بەكرىگرتنى عاشقى محەمەد بوويىت،
لەبەر ئەو هەي هەندىك جار بينىزىك بەسە بۇ دروستبوونى بەهيزترين خو شەويستىي، ئەي چوون
دەيىت ئەگەر دواى ئەو هەيش تېكەلاوى و دانىشتن و تەماشاكردنپىشى تېكەويىت. گەنجىكى
تەمەن بېستويىنج سال و خاوەن ئەخلاقيكى جوان و قوژ و كاميل و خاوەن بنەچەي گەورەكان،
چوون خەديجە خو شى ناويىت، كە بۇ بازىرگانى تېكەلاو بوون و، ئەو قازانجەي كە يىشتر بەو
شيو هەي نەيكردبوو بە دەستى ئەو كردى، ئەم پيو هەژن و ئەويش رەبەن و سەلت بوو
ئەو هەي گومانى تيدا ناكەم كە پاش ئەو هەي لەگەل مەيسەرەي غولامى ناردى بۇ شام و، زور
بېركردنى و، هەميشە لەبەرچاودانانى و دالغەلپدانى و بەردەوام بېركردنەو لپى لە كاتى
نەهاتنەو هيدا و، وا چاوەروانى كردو كە چوون عاشقىك بە تاسەو چاوەروانى عاشقەكەي
بكات، لەو چاوەروانىيەدا لە سەر ناگرىكى سوور بوو، تەنات لە رۆژى گەرانەو هيدا چووتە سەر
بەرزاييەك كە زال بوو بە سەر رىگەي شامدا، لەگەل ژاندا دانىشتو و چاوى لە سەر رىگەكە
بوو، زانيويەتى كاروانە بارەكە دەگەرتتەو، لەو رۆژەدا كاتىك محەمەد بە سەر حوشترەكەيەو
بەو نيو هەرو هەي چووتە مەككەو، خەديجەيش پيشانى ژنەكانى داو. خەديجە لەو كاتەدا كچى
چل سال تەمەن بوو، ييش ئەو دوو جار شووى كردو، بەكەم مېردى ناوى عەتيق كورى عابيد
بوو، كچىكى لپى بوو بە ناوى هەند، دوهم مېردى ئەبوو هابە ناوى هەند بوو، كورىكى لپى بوو بە
ناوى هالە و كورىكى تر بە ناوى هەندى كورى هەند. وا ديارە هەر دووكيان مردوون و بە ييو هەژنى
ماو هەتەو.

لە سېرەي حەلەبى دا هاتو: هەند كچى خەديجە لە عەتيق كورى عابيد بوو. (صيف
المخزومى) هاوسەرگيرىي لەگەلدا كرد و محەمەدى لپى بوو، واتە داىكى محەمەدى كورى
سەيف بوو، بەلام هەندى كورى لە ئەبى هالە بەخپوكراوى پىغەمبەرى خودا بوو. گوتويەتى من
بەخشندەترين خەلكم لە باوك و دايك و خوشك و براو، باوكم پىغەمبەرى خودايە (لەبەر ئەو هەي
هاوسەرگيرىي لەگەل داىكى دا كردو) و داىكم خەديجەيە و براكەم قاسم و خوشكەكەم
فاتىمەيە. حەلەبى دەلپت: ئەم هەندە لە رۆژى شەرى (جەمل) لەگەل عەليدا بوو كوژراو،
سو هەيل دەلپت: لە بەسەرە بە نەخوشىي تاعون مردو.

هەر چەندە خەديجە چل سال بوو بەلام شيو هەي جوانىيەكەي وەك خوئى مابو هەو، وەك نەفيسەي
كچى مەنەيە باسى دەكات، هاوړپى بوو و لە هاوسەرگيرىيەكەيدا نيو انگيرىي خوئى و محەمەد
بوو، لە سېرەي حەلەبى دا لە سەر نەفيسەي كچى مەنەيە دەنووسىت: خەديجە كچى خو هيلد
ژىكى توندوتول و شەريف و بەهيز بوو، لەگەل ئەو هەي خودا خېر و بەخشندەيى بۇ خواستو،
لەو كاتەدا لە بنەچە مامناو هەنديەكان بوو، بەلام كە گەورە بوو لە پىگە و ناودا بەرز بوو تەو و
پارەي زور و جوانتر بوو، بە پىگەرد ناو براو، لە و تەيەكدا گوتراو: بە ژنە بەرئزەكەي قورەيش ناو
هينراو، ئەو هەي لە قەومەكەي بوو ئارەزووى هاوسەرگيرىيان لەگەلدا كردو، ئەگەر رازى بوايە
و، داوايان كردو و پارەي زوريشيان خستو تە بەر دەمى، بەلام رازى نەبوو.

داواى هاوسەرگيرى

محەمەد پاش گەرانەو هەي لە شام بە پانزە رۆژ هاوسەرگيرىي لەگەل خەديجەدا كرد، داواى
هاوسەرگيرىيەكە لە لاين خەديجەو بوو نەك لەو هەو. نېرراوى نيو انيان نەفيسەي كچى مەنەيە
بوو، نەفيسە دەلپت: بەدزىيەو ناردمى بۇ لاي محەمەد لە پاش گەرانەو هەي لە شام، گوتم:
ئەي محەمەد چىي واى لى كردوويت هاوسەرگيرى نەكەيت؟ گوتى: هيچم بە دەستو هەي نيبە
هاوسەرگيرىي پى بكەم، گوتم: ئەگەر ئەو بەكەيت و پارە و مال و جوانى و شەرهف و پىگەي
باشى هەيىت دەيكەپت؟ گوتى: كپيە؟ گوتم: خەديجە، گوتى: چوون دەتوانم ئەو بەكەم؟ گوتم:
بەلى من دەيكەم. دەلپت: رويشتم و هەوالم گەياند بە خەديجە، هەوالى بۇ نارد كە سەعاتى
ئەو هەندە و ئەو هەندە يىت بۇ لاي.

خەديجە ترسى لەو هەبوو كە محەمەد رازى نەيىت هاوسەرگيرىي لەگەلدا بكات و، خوئى لپى
پيارىت، بويە بەدزىيەو نەفيسەي نارد بۇ ئەو هەي قسەي لى دەريو پىت لە بارەي ژنەپانەو،
تا ئەو كاتەي بزايىت رازىيە و هيچ رىگريەكى نيبە، ئينجا بەئاشكرا خوئى قسەي لەگەلدا بكات

و ھاوسەرگىرىيى لەگەلدا بىكات، ئەمەيش بېگومان بە سەرکەوتوويى تەواو دەيىت. ئەمەيش نېشانەي توندوتۆلې و زۆرزانى نېشان دەدات، وەك نەفيسە باسى كىردو بەلام محەمەد تا مۇلەتى لە ئەبووتالىيى مامى وەرنگرت، نەچوو بۇ لاي، قسەكانى نەفيسەي بە مامى گوت، لە سىرەي حەلەبىدا لە (الفاكهه) گواستراووتەو لە (انس) ھوہ: پېغەمبەر مۇلەتى لە ئەبووتالىب وەرگرت بۇ ئەوہى بچىت بۇ لاي خەدىجە، ئەویش پىگەي پى دا و كەنيزەكەي بە ناوى تەبەئى بە دوايدا نارد بۇ ئەوہى بزانىت خەدىجە چى دەليت و ئەویش بە دوايدا رۇبىشت، كاتىك ھات بۇ لاي، خەدىجەيش دەستى گرت و خستىيە سەر سنگى و پىي سواند و گوتى: ئەي ئامۇزا، من حەزم لى كىردىت لەبەر نىكى و سەرراستى و ئەخلاقى جوان و راستگويى قسەكانت. لە ئىبن ئىسحاقەو دەليت: خەدىجە پىي گوتوہ: ئەي محەمەد، ھاوسەرگىرىيى ناكەيت؟ گوتوويەتى: لەگەل كېدا؟ گوتوويەتى: من، گوتوويەتى: من و تۆ لە كوي تۆ پىوہژنە بېگەردە ناودارەكەي قورەيش و منىش ھەتيويكى قورەيش، گوتى: داوام بکە. محەمەد گەراپەوہ و ئەمەي بە مامەكانى گوت نەريتى قورەيش لەو كاتەدا ئەوہ بوہ، دەيىت ئافرەت يەكەي بىدات بە شوو، يان باوكى يان براى يان مامى، بەلام خەدىجە ناردى بە دواي عەمر و كورى ئەسەدى مامىدا، بۇ ئەوہى ئامادە يىت بىدات بە شوو، ئەویش ئامادە بوو، بەلام محەمەد مامەكانى ھىنا بۇ مالى خەدىجە، ئەبووتالىب قسەي كىرد، دەلين حەمزە قسەي كىردوہ، لە قسەكانىدا گوتوويەتى: برازاكەم حەز دەكات خەدىجە بېنىت و ئەویش ھەرەھا. عەمر و كورى ئەسەد گوتوويەتى: ئەم پىاوہ لووتى ناچەمىت و ئەم قسەيە واتاي رازىبوون دەگەيەيىت، واتاي قسەكەي لووتى ناچەمىت واتە لە لووتى نادىت و رەت ناكىتەوہ و پىاويكى بەخشندەيە. گىرانەوہيەك لە (الزھرى) يەوہ ھەيە دەليت، ئەوہى داويەتى بە شوو خەويلد كورى ئەسەدى باوكى بوہ نەك عەمر و كورى ئەسەد. ئەوہى بۇمان دەريدەخات كە ئەمە راست نىيە، ئەوہيان بۇ ھەلبەستوہ، كە خەدىجە وای لە باوكى كىردوہ كە بزانىت حەزى لەوہيە محەمەد ھاوسەرگىرىيى لەگەلدا بىكات و، فېلىكى لى كىردوہ، چىشت و خواردەنەوہيەكى خۇشى بۇ ئامادە كىردوہ و لەگەل كۆمەلەك خەلكى قورەيشدا دەرخواردى داون و ئەوہندەيان خواردوہ و خواردوہتەوہ، كاتىك باوكى سەرخۇش بوہ، بە باوكى گوتوہ: محەمەد كورى عەبدوللا داوام دەكات رازى بە پىي، ئەویش رازى بوہ و جلىكى جوانى لە بەر كىردوہ و بە بوخورد بۇنى لى داوہ، كە ئەمە دابونەريتى ئەو كاتە بوہ، باوك بەم شىوہ دەيىت كاتىك كچەكەي بدات بە شوو، كاتىك ھاتوہتە سەر خۇي و لە سەرخۇشىيەكەي دەرچوہ، گوتوويەتى: ئەم جوانكارى و بۇنە خۇشە چىيە؟ گوتيان: خەدىجەت دا بە محەمەد، ئەوہى رەت كىردوہ و گوتى من ژن دەدەم بە ھەتيوہكەي ئەبووتالىب، بە عومرم وا ناكەم، خەدىجە پىي گوت: شەرم لە خۆت ناكەيت، دەتەويت خۆت لە بەر چاوى قورەيش سوک و سەلىم بکەيت و، پىيان بلىت كە تۆ سەرخۇش بويت و، وازى لى نەھىنا تا رازىي كىرد ئەم گىرانەوہيە جگە لە ھەلبەستنى حكاپەتخوانان ھىچى تر نىيە، لەبەر ئەوہى خەدىجە كە شووي كىرد بە محەمەد باوكى لە ژياندا نەمابوو.

حەلبەي لە سىرەتەكەيدا دەليت: ئەوہى لە خەلكى زاناوہ پارىزاوہ، كە خەويلد كورى ئەسەد پىش شەرى (الفجار) مردوہ. ئەوہى پىشتگىرىيى ئەم قسەيەي حەلبەي دەكات كە خەدىجە كارى بازىرگانىي كىردوہ، ئەگەر باوكى لە ژياندا بوايە، ئەو كارى دەكرد نەك خەدىجە، مەعقول و ئاسايى نەبوہ كە باوك دابنىشېت و كچەكەي كارى بازىرگانى بىكات.

مارەبىيەكەي دوانزە ئوقىيە و نىش بوہ. ئەبووتالىب لەو كاتەي داواي كىرد باسى لەوہ كىرد. ئوقىيە، چل درەمە و (نش) يىش نىو ئوقىيە واتە بىست درەم. ئوقىيە و نىشەكان لە ئالتوون بوون وەك (المحب الطبري) باسى لەوہ كىردوہ، گوتوويانە كۆي گىشتىي مارەيى پىنجسەد درەمى شەرى دەيىت، دەلين: مارەبىيەكەي بىست بەكرە بوہ. حەلبەي دەليت: ھىچ پىگەيەك لەوہ ناگىت كە بەكرەكان لە جىي ئەو مارەبىيە بوويىت، ھەندىكيان دەلين: لەوانە ئەبووتالىب.

مارەبىيەكەي دابىت و پىغەمبەر ئەو بەكرانەي خستىيە سەر و ھەمووي كراوہ بە مارەيى دەلين كاتىك چوہ لاي زۆر گىرىنگى پى دا و قوربانىي بۇ كىردوہ، دوو مەرى بۇ سەرىرى و چىشتى دابەش كىرد و خەدىجە فەرمانى بە كەنيزەكەكان كىردوہ كە دەف لى بدەن و سەما بکەن، ئەبووتالىب لە پرا دەبەدەر دلخۇش بوہ، گوتوويەتى: سىپاس بۇ خودا كە ناخۇشىيەكانى لايردىن و غەمى لە دل دەر كىردىن، ئەمە يەكەم داوہتى نان خواردن بوو كە محەمەد پىي ھەلسايىت. لەم ژنەپنانەدا گىرانەوہى تر ھەيە باسى ناكەين لەبەر ئەوہى راست نىيە.

ھەندىك شت لەم ژنوپىنانە دەبىنن نىشانەى ئەو ھەيە، كە خەدىجە پەرۇشى خۇشەويستىيى
:مەمەد بوھ

يەكەم: چوونە سەر بەرزايىيەكە لەگەل ژاندا لە پرۇژى گەرانەو ھەى مەمەد لە شامو ھە، بىگومان
رۇيشتن بۇ سەر ئەو بەرزايىيە بەرئ كەوت و ھەرەمەكى نەبوھ، بەلكوو بە ويست و مەبەست
بوھ، كە ھەوالى گەيشتنى بارەكان لەو پرۇژەدا بۇ مەككە پىنى گەيشتوھ، بوھ ئەم كارەى
كردوھ.

دوھم: زۇرئك لە پياوانى قورەيش داوايان كردوھ شوويان پى بكات و پارەيەكى زۇريان خستوھتە
بەر دەمى، بەلام ئەو پرازى نەبوھ

سپيەم: دەستپىشخەرى و داواى ھاوسەرگىريەكە لای ئەو ھەو ھەبوھ نەك لە لايەن مەمەد ھەو،
بە نەپنى بوھ نەك بە ئاشكرا، ئەمەيش پىچەوانەى دابونەريتى ئەو كاتەى ئەوان بوھ، كە دەپىت
يەكەم جار پياو داخووزى بكات نەك ژن

چوارەم: كاتىك مەمەد ھات بۇ لای، پاش ئەو ھەى نەفيسە قسەى لەگەل كرد، خەدىجە
دەستى گرت و خستىيە سەر سنگى، ئەمەيش نىشانەى زۇر خۇشەويستى دەگەيەزىت
پىنجەم: لە پرۇژى زەماو ھەدەكەى فەرمانى بە كەنيزەكەكانى كرد دەف لى بدەن و سەما
بەكەن، ئەمەيش نىشانەى ئەو ھەيە، كە چەند دلخۇش بوھ بە ھاوسەرگىرى لەگەل مەمەددا
ئەم كارانە بەلگەى راشكاون كە خەدىجە مەمەدى ھەك عاشقىكى پەرۇش و سەرگەردان
خۇش ويستوھ و كەوتوھتە عىشق و سۇزدارى و بوى تئاو ھەتوھ

بەلام مەمەد، ئاوا خۇشى نەويستوھ، بەلكوو خۇشەويستەكەى سپاسگوزارى بوھ، لەبەر
ئەو ھەى بە راستى و دلسۇزى خزمەتى كردوھ، بە پارەكەى دلنەوايىيى كردوھ و بە ھاوشانى
خوى داناوھ، ئەو لە سەر كارى پىغەمبەرەيەتى جىگىرى كرد و ھانى دا لە سەر ئەو ھەك پىشتەر
باسمان كرد، ھەر كاتى ئەو ھالەتە عەسەبىيەى بۇ ھاتبا، خەدىجە بردوويەتى و ھيمنى
كردوھتەوھ. ئىمە ئەگەر بەباشى بىرى لى بەكەنەوھ، دەزانن كە خەدىجە ھۇكارىكى گەورەيە لە
ھۇكارەكانى رابوونى ئىسلام، كە مەمەد پىنى ھەلسا، بوھ لە ھەموو ژياندا ھەمىشە و
بەبەردەوامى ئەو چاكەيەى باس كردوھ و تەنانت عايشەيش ئىرەيى لى كردوھ لە كاتى
باسكردنى خەدىجەدا. لە سىرەى ھەلەبى لە عايشەو ھەرگىراوھ، گوتوويەتى: ئىرەيىم لە ھىچ
كەسىك بەقەد خەدىجە نەكردوھ. زۇر ھىلاك بووم پىش ئەو ھەى مەمەد ھاوسەرگىرى لەگەلدا
بكات. عايشە گوتوويەتى: لە پرۇژىكدا كە پىغەمبەر ستايىشى خەدىجەى كرد، پىم گوت: ئەو ھەى
باسى پىرەژنە گۇنا سوورەكە دەكەيت خودا رىگات دەباتوھ بۇ لای يەكئىك لەو باشتر؟

پىغەمبەرى خودا توورە بوھ و گوتوويەتى: بە خودا، خودا يەكئىكى لەو باشترم بۇ نانپىرت، لە
كاتىكدا خەلك بە درۇزن لە قەلەمى دام، ئەو باوھرى پى كردم، كە خەلك رىگىرى لى كردم ئەو
پارەى پى بەخشىم، كورئىكم لەو بوو، كە رىگىرتان لى كرد

وا رىكەوت كە پرۇژىك گۇشتى بۇ ئافرەتئىك نارد بۇ ئەو ھەى بيخوات، عايشە پىنى گوت: بە دەستت
نەھىئا؟ (وا نووسراوھ لەو كىتەبەى لە بەر دەستمدايە) گوتى: خەدىجە وا پراى سپاردووم،
عايشە گوتى: ھەك ئەو ھەى لە سەر زەوى ژنىك نەبوھ خەدىجە نەپىت. لەوئىدا پىغەمبەرى خودا
بەتوورەيى ھەستايە سەر پى و رۇيشتە دەرى، كە ھاتوھ دايكى رۇمان واتە دايكى عايشە
لەوئى بوو، ھەستى بە پىغەمبەر كرد كە لە عايشە توورەيە، گوتى: ئەى پىغەمبەرى خودا، چىتە
لەگەل عايشەدا، گوتى: نەتگوت ھەك ئەو ھەى ھىچ ژنىك لە سەر زەوى نىيە خەدىجە نەپىت، بە
خودا باوھرى پى ھىنام، كەچى قەومەكەت بە كافرى دانام و مندالىكم لى بوو لە ناوتان برد

بە ھۆى ئەو چاكەيەى لە سەرى ھەبوھ، مژدەى مالئىكى لە قامىش دروستكراوى لە
بەھەشت پى دا. وا ھاتوھ كە پىغەمبەرى خودا فەرمانى پى كراوھ كە مژدەى خانوويەكى لە
بەھەشت بداتى، ھىچ بت و جەنجاليەكى تىدا نەپىت، كاتىك مژدەى پىدا، پىنى گوت: ئەى
پىغەمبەرى خودا، لە بەھەشت قامىش ھەيە؟ گوتى: لە مروارەى و ناوكۇلە، واتە لە قامىشئىكى
لە لولو دورى ناوكۇل دروست كراوھ. لەبەر ئەو چاكەيەيش بەدرئزايى ژيانى ھاوسەرگىرى
لەگەل خەدىجە، ژنى بە سەردا نەھىئا، بىستوئىنج سال لەگەلئىدا ژبا، بىستوئىنج سال
ھاوسەرى بوو. كە تەمەنى چل سال بوو، بىستوئىنج سال لەگەلئىدا مارتەوھ، واتە خەدىجە لە
شەستوئىنج سالى مردوھ

دەلئىن كە چوھ بۇ لای خەدىجە، لەو كاتەى لە نەخۇشى و گيانەللادا بوھ، پىنى گوتوھ: ئەى
خەدىجە، ئايا رقت لەو ھەيە كە ئىستنا تىيدا دەتبىنم، خودا خىرى تىدا دەبىنئىت، تۇ دەزانئىت كە خودا

ژنم بۇ دەھىنېت. لە گىرانەۋەيەكدا، دەزانىت خودا لەگەل تۇدا مريەم كچى عومران و كەلسوومى كچى مووسا و ناسيەى ژنى فەرەونى لە بەھەشت بۇم دەھىنېت. گوتى: خودا پىي گوتىت ئەى پىغەمبەرى خودا؟ لە گىرانەۋەيەكى تر: ئايا خودا ئەۋەى كردوۋە ئەى پىغەمبەرى خودا؟ گوتى: بەلى، گوتى بەخۇشى و ۋەچەى كورەۋە، ئەم دوعايە لە جاھىليەت لە كاتى ھاوسەرگىرىدا گوتراۋە.

پىگومان ئەم ھەۋالەى كە محەمەد پىي راگەياندا، ئازىكى ئازار بەخشى لە شوپىنى ئەو خۇشەۋىستىيەى تىدا سرەۋاندا، لەبەر ئەۋەى تا رۇژى مردنەكەى خۇشى دەۋىست، وتەى (بە خۇشى ۋەچەى كورەۋە) جگە لەۋە لاي خۇشەۋىستىكى دلسۇز بۇ خۇشەۋىستىكى لەرزۇك يان لە لاۋازىكەۋە بۇ بەھىزىك ھىچى تر نەبۋە، ئەگەر محەمەد ۋەك عاشقىك خەدىجەى خۇش بوىستايە ھىندەى خۇشەۋىستىيەكەى ئەو، بە ھىچ شىۋەيەك ئەم قسە پۋوتە لە نەخۇشى و گيانەللادا پى نەگوت، بەلكو ئاۋاتەخۋاز بوو كە لەگەلىدا بمرىت ۋەك لەگەل عايشەدا بوو و ۋەك عاشقىك خۇشى دەۋىست، كاتىك پىغەمبەر لە نەخۇشى و گيانەللادا بوو، ئاۋاتەخۋاز بوو كە عايشە پىش ئەو بمرىت، بە دەستى خۇى كفىنى بكات و ئىنجا ئەو بمرىت، دواتر باسى دەكەين.

(43)

سەۋدەى كچى زەمە

خەدىجە لە مانگى رەمەزانى سالى دەيمى پىغەمبەرايەتى كۆچى داويىي كرد، لەم مانگەدا پاش مردنى خەدىجە بە چەند رۇژىك، محەمەد ھاوسەرگىرىي لەگەل سەۋدەى كچى زەمەدا كرد، پىش ئەم ژنى (السكران)ى كورە مامى بوو، كە لەگەل خۇيدا بردى بۇ حەبەشە و ھىنايەۋە بۇ مەككە و لەو كاتەدا مېردى بوو كە مرد.

ئىۋەندگىرىي ئەم ھاوسەرگىرىيە خەۋلەى كچى ئەلحەكىم بوو، لە خەۋلەى كچى حەكىمى ژنى عوسمانى كورى مەزەون گىراۋەتەۋە، گوتۋىيەتى: كاتىك خەدىجە مرد، گوتم: ئەى پىغەمبەرى خودا ھاوسەرگىرى ناكەيت؟ گوتى: لەگەل كىدا؟ گوتم ئەگەر بتەۋىت كچە عازەب و ئەگەر دەتەۋىت ئىۋەننىش ھەيە، گوتى عازەبەكە كىيە؟ گوتم: ئەۋەى حەقە بۇ تۇ لاي خوداۋە كچەكەى ئەبوۋبەكرە، گوتى: ئەى ئىۋەننەكە؟ گوتم: سەۋدەى كچى زەمە، كە باۋەرى پى ھىناۋىت و لەۋەى دەپلىت دوات كەوتتە، گوتى: پىيان بلى بۇم.

خەۋلە دەلىت: چووم بۇ لاي سەۋدەى كچى زەمە، پىم گوت: چۇنە كە خودا خىر و بەرەكەتى بۇ ناردوۋىت؟ گوتى: ئەۋە چىيە؟ گوتم: پىغەمبەرى خودا ناردوۋىمى بۇ داۋاكارىت، گوتى: حەز دەكەم بەلام پىرۇ بۇ لاي باۋكم پىي بلى، باۋكى پىرە پىاۋىكى لە تەمەندا بوو، چووم بۇ لاي بە سلاۋى جاھىليەت سلاۋم لى كرد، گوتى ئەمە كىيە؟ گوتم: خەۋلەى كچى حەكىم، گوتى: كارت چىيە؟ گوتم: محەمەدى كورى عەبدوللا بۇ داۋاكارىي سەۋدە ناردوۋىمى بۇ لات، گوتى: بە توانا و بەخشندەيە، ئىنجا گوتى: ھاۋرىكەت چى دەلىت؟ گوتم: حەزى لىيە، گوتى: بانگى بكە بۇم، بانگم كرد، گوتى: ئى كچم، ئەمە ۋا دەلىت كە محەمەد كورى عەبدوللاى كورى

عەبدولموتەلىب بۇ داۋاكارىت ناردوۋە، پىاۋىكى بە توانا و بەخشندەيە، حەزت لىيە بىندەمى؟ گوتى: بەلى. گوتى: بانگى كە بۇم، پىغەمبەرى خودا ھات و ھاوسەرگىرىي لەگەلدا كرد بە پىي ئەم گىرانەۋە پىت ئەۋەى بە شوۋى داۋە، زەمە كورى قەبىس كورى عەبىدشەمسە. لە گىرانەۋەى ئىبن ئىسحاقدا، ئەۋەى بە شوۋى داپىت سەلىت كورى عەمرو بوە. دەلىن، ئەبوۋحاتب كورى عەمرو كورى شەمس بوە، بەلام (ابن ھشام) لە سەر ئەمە دەلىت، لەو كاتەدا سەلىت و ئەبوۋحاتب لەۋىدا نەبوون لە حەبەشەدا بوون، بۇيە ئەۋان نەبوون. ئىنجا خەۋلە

رۇبىشت بۇ لاي ئوم رۇمان كە داىكى عايشەيە، پىي گوت: خودا چ خىرۋەرەكەتتىكى پى بەخشىون، پىغەمبەرى خودا ناردوۋىمى بۇ خۋازىينى عايشە. ئوم رومان گوتى: چاۋەرى بكە تا ئەبوۋبەكر دىتەۋە، ئەبوۋبەكر ھانەۋە، پىم گوت: ئەى ئەبوۋبەكر، خودا چ خىرۋەرەكەتتىكى پى بەخشىون؟ گوتى: چىيە؟ گوتم: پىغەمبەرى خودا ناردوۋىمى خۋازىينى عايشەى بۇ بكەم، گوتى: ئايا بۇى دەشپىت، برازاىەتى. خەۋلە گوتى: گەرامەۋە بۇ لاي پىغەمبەرى خودا و ئەۋەم

پى گوت، گوتى: بگهريوه بو لاي و پيى بلى من براتم و تويش براى منى له ئيسلامدا، كچهكەت بو من دەپت، گهرامهوه ئەوهەم پى گوت: ئوم رومان گوتى: موتعيم كورى عودهى بو جوپرى كورى ديارى كردوه و پهيمانى داوهتې، به خودا هيچ جارئك پهيمانى نەداوه و بيشكىنيت، مەبەستى له ئەبووبەكر بوە. دەلپت: ئەبووبەكر چوو بو لاي موتعيم كه زنهكەى لا بوو، واتە داىكى ئەو كورە، قسەى لهگەل ئەبووبەكردا كرد له پارەى قسەى دلى خۆى دەرپارەى موتعيم، كاتئك ئەبووبەكر به موتعيمى گوت: چي دەلپت له بارەى ئەم كه نيزه كهوه؟ موتعيم له زنهكەى نزيك بووه و پيى گوت: هيى چي دەلپت؟ له ئەبووبەكر نزيك بووه و پيى گوت: له وانەبه ئەگەر ئەم كچهى بو بويين (مەبەستى كورەكەى بوە) له وانەبه راستەرى پيى و بيخاتە سەر ئەو ئايينەى كه تۆ باوهرت پيى، ئەبووبەكر له موتعيم نزيك بووه و پيى گوت: تۆ چي دەلپت؟ گوتى: ئەوهى گوتى گوت لى بوو. ئەبووبەكر هەلسا هيچ پهيمانيكى وەر نهگرت و گهراپهوه و به خولهى گوت: پيغه مبهرم بو بانگ پكه، بانگى كرد و عايشەى لى ماره كرد، كه له و كاتەدا عايشە تەمەنى شەش سالان بوو، دەلپت: حەوت سال بوە. حەلبى پاش ئەوهى ئەم باسەى كردوه، دەلپت: ماره پيرينى سەوده پيش عايشە بوە، لەبەر ئەوهى ماره پيرينەكەى سەوده لە پرەمەزاند بوە و لەو مانگەى كه خەديجە تپيدا كۆچى دوايى كردوه، بەلام ماره پيرينەكەى عايشە لە مانگى شەوال دا بوە، دەلپت: ئەوهى زانراوه لە مەككە. چوه به لاي سەوده دا، بەلام چوونه لاي عايشە لە مەدينە بوە. گيرانه وهيهك ههيه كه دهلپت ماره پيرينى عايشه پيش سەوده بوە، بەلام ئەمە نراستە. ئەم سەودهيه ئەوهيه كه سەرە شەوهكەى خۆى بەخشى به عايشە، لەبەر ئەوهى محەمەد پاش كۆچکردنى بو مەدينە، نۆ ژنى هەبوو، بە ريز دەچوو بە لايندا و دا بەشى كردبوون و، هەر شەويك لاي په كيكيان دەبوو، كاتئك سەوده شەوهكەى خۆى بەخشى به عايشە، ئينجا بوو به هەشت شەو، دوو شەو لاي عايشە دەمايهوه، شەوهكەى خۆى و شەوهكەى سەودهيش. سەوده كه زانىى پيغه مبهرم عايشەى له هەمووبان زياتر خۆش دەوت، بو رازيكردى ئەو شەوهى خۆى پى بەخشى، ئەم بەخشندەبييهيش لاي ژنان زور كەمە.

عايشەى كچى ئەبووبەكر

عەشيقە و خۆشەويستى محەمەدى كورى عەبدوللا بوو، كه خۆشەويستترين بوونەوهەرى خودا بوە لاي ئەو، ئەو زنهى كه جگە له ئەم هيچ كچه عازە پيىكى نەهيناوه، ئەو سەرچى خەوى بوە كه جگە له ژير له حافى ئەم هيچ ژينكى ترى لەم زياتر وه حياى بۆى دانەبەريوه، ئەو خۆشەويستىيهى كه خودا خستبوويه دلى خەديجە بو محەمەد، خودا خستبوويه دلى محەمەدەوه بو عايشە. وهك پيشتر زانيت، كه له مەككەدا مارهى عايشەى كرد، بەلام نەچوو به لايدا لەبەر ئەوهى منداى بوو، كچيكي شەش سالان بوو، بەلام لە مەدينە پاش ئەوهى مزگەوتەكەى بنیات نا هيناي و چوو به لايدا. ئين قەبيلم دەلپت، كاتئك له بنياتنانى مزگەوتەكە بووه و خانوويهكى له خۆرهلەتى مزگەوتەكە دروست كرد، لهويدا عايشەى هينا و چوو به لايدا و بوو به زاوا، ئيستا به جوهرەكەى پيغه مبهرم ناسراوه. ئەمە ئين قەبيلم دەلپت، له هەندىك گيرانه وهدا وا هاتوه كه له مالى باوكى له (سنج) چوهته لاي. حەلبى دەلپت، هەندىك ليدوانم گوت لى بوە، دەلپت رۆژى زاوا بوونەكەى له (سنج) بوو له رۆژدا (له (معجم البلدان) دا هاتوه (سنج) شوپيكي مەدينەيه كه مالى ئەبووبەكرى صديقى لى بوە، لهويدا مەليكهى هيناوه و دەلپت حەببەى كچى خارجهى كورى زهيد له ئەنسا رەكانى هيناوه. دەلپت له بەرزاييهكى مەدينەيه له لاپهريك له لاپه رەكانى، كه ميليك له مالى پيغه مبهرهوه دورە ئەمە شوپيى زاوا بوونەكەى بوە، سازانك له سەر ئەم دوو گيرانه وهدا ههيه، بەلام كاتەكەى، له سالى پهكەمى كۆچى بوە، لەبەر ئەوهى پاش دوانزه مانگ له هاتنى بو مەدينە له بنياتنانى مزگەوتەكە بووه. له مانگى رەبيعى بەكەم، واتە ئەو مانگەى هات بو مەدينە بنياتنانى مزگەوتەكەى دەست پى كرد و له مانگى سەفەرى سالى داها توويدا تەواو بوو. ئەمەيش دەكاته دوانزه مانگ وهك پيشتر له بنياتنانى مزگەوت باس كرا، هەر كەسريك گوتوويهتى كه رۆژى زاوا بوونەكەى له سالى دوهمدا بوە كه له هەندىك گيرانه وهدا هاتوه، ئەويش راستى كردوه، لەبەر ئەوهى ئەگەر سالى پهكەم كه مانگى پهكەمى موحرەمه و له سالى دوهمدا مزگەوتەكەى تەواو كردوه، لەبەر ئەوهى له مانگى سەفەردا بوە. ئەگەر وا دابنين كه مانگى پهكەمى هاتنى بو مەدينە كه رەبيعى پهكەم بوە، تەواو بوونى مزگەوتەكە له كوتايى پهكەم سالى هاتنى بو مەدينە. بەلام شوپيى زاوا بوونەكەى لهگەل عايشە، وهك ئيستا باسمان

کرد، دوو گېرانهوهی تېدايه و هەر دووکیان له عایشهوه وهگراره، ئەمهیش له سیرهی
 حهلهبیهوه باسی دهکات گېرانهوهی پهکه: له (صاحب الاستیعاب) باس کراوه و له دهمی
 عایشهوه باس کراوه و دانی پېدا ناوه، ئەبووبهکر گوتوویهتی ئەی پېغه مبهری خودا کی پېگه
 لی گرتوویت بچیت به لای خیزانی خۆتدا، گوتوویهتی ماره بیهه کهی، ئەبووبهکر دوانزه (توقیه) و
 (نهشی) پهکی داوه تی و، ناردی بو مال و له حاله ی ئیستا تی دام هات به لامدا و بوو به زاوا،
 (ئەو مالە ی که پېغه مبهری خودا تېدا کوچی دواپی کرد و کفنی کرا و نېژرا (کفن و دفن کرا
 گېرانهوهی دوهم: دیسان له عایشهوه، من له جوولانه یه کدا بووم له گهل هاوریکانم یاریم ده کرد،
 دایکم هات بو لام و هاواری کرد به سه رمدا و هاتم بو لای و نه مزانی چیی ده ویت، دهستی
 گرتم و تا له بهر ده رگای مالە که وه ستاین و من له دلەراو کیدا بووم، وه ستا تا هیمن بوومه وه،
 ئینجا هه ندیک ئاوی هینا و دهموچاو و سه ری پی سیریم و ئینجا کردمیه مالە که وه، که کومه لیک
 ژنی ئەنسا ره کانی تېدا بوو، گوتیان: له سه ر خیر و به ره که ت و له سه ر خیری فریو، ئینجا
 رادهستی ئەوانی کردم و جوانکاریان بو کردم، تا ئیواره که ی جگه له پېغه مبهر که س له ویت
 نه مایه وه و خۆم رادهستی کرد و له و پرۆژه دا ته مه نم نو سالان بوو. له قسه یه کی تر دا: ئینجا
 هات و بردمی تا له بهر ده رگای مالە که وه ستاین و زور شله ژابووم و تا هیور بوومه وه، ئینجا
 کردمیه ژوره وه، که بینیم پېغه مبهر له مالە که له سه ر قه ره و ئیله یه ک دانیشته و کومه لیک پیاو
 و ژنی له ئەنسا ره کانی لا بوو، له باوه شی دای نیشاندم، ئینجا گوتی، ئەمه که سوکارتن، خودا
 به ره که تیان تی پخت بو تو و توبش بو ئەوان، ئینجا ژنان و پیاوان هه لسان و ده رچوون، ئینجا
 پېغه مبهر له م مالە دا هات به لامدا و بوو به زاوا. ده لیم ده کریت هه ر دوو گېرانه وه که کو بکرته وه
 و تیکه ل بکریت، پېغه مبهری خودا له شه وه کیه وه چوه بو مالی ئەبووبه کر له (سنج) و، دایکی
 هیناویه تی و رادهستی کردوه و له باوه شی دای نیشانده، ژنان و پیاوان له مال ده رچوون،
 به لام نه چوه به لایدا و بو ماوه یه ک له گهلیدا ماوه ته وه و ئینجا بر دوویه تی بو ئەو مالە ی که له
 ته نیشته مزگه وته که بوی بنیات ناوه و، له ویت بو به زاوا. له گېرانه وهی دوهم: (پېغه مبهری خودا
 له مالە که ی خۆمان هات به لامدا) که ته ماشای روو که شه ی کاره که ده که یه ت و نیشان ده دات
 پاش ده رچوونی ژنان و پیاوان له مالە که ی چوه به لایدا، به لام ئەمه رووی نه داوه، له گېرانه وهی
 یه که مدا (پېغه مبهری خودا له م مالە ی که تېدا هات به لامدا و بوو به زاوا) و دیا ره که ئەوه له و
 مالە نه ییت له شوینی تر رووی نه داوه

له سیره ی حه له بیدا هه ندیکیان ده لێن: پېغه مبهری خودا کاتیک چوو به لای عایشه دا و بوو به
 زاوا بوکه له یه کی به دهسته وه بوو. له گېرانه وه یه کدا له و باره وه، له و کاته ی لای پېغه مبهری خودا
 بوو یاری له گهل مندا له کاندای کردوه و، له ویدا که نیره که کان هاتوون بو یاریکردن له گهلیدا،
 له وانه یه پېغه مبهری خودا داوا ی لی کردوون که یاری له گهلیدا بکه ن
 ده لیت: پېغه مبهری خودا له شه ری تبه ک یان حه نین هاته وه، عایشه ییش له لای ئەو کچانه بوو
 که یاری له گهل ده کردن، بایه ک هه لی کرد و چمکیک له کراسه که ی عایشه به رز بوه وه و
 به شیک له له شی ده رکه وت، گوتی: ئەمه چییه ئەی عایشه؟ گوتم: هاواری کچه کانمن،
 ئەسه ییکی له ناوه راستیاندا بینی، دوو بالمان له پارچه بو دروست کردبوو، گوتی ئەمه چییه له
 ناوه راستیاندا یه؟ گوتم: ئەسه، گوتی: ئەمه چییه ییوه ی؟ گوتم: دوو باله، گوتی: دوو بال؟
 گوتم: گوتی لی نه بوه که سلیمان ئەسه ییکی بوه دوو بالی هه بوه، وای پیکه نی دانه
 پاشه خریکانی ده رکه وتن

بېگومان که له ته مه نی نو سالیدا چوو ییت به لایدا، ئەمه نامویه، به تایبه تی که له شولاری پر
 نه بن، گیانی ئەو توانایه ی نه ییت، به لکوو له رولاواییش ییت. بویه له هه ندیک گېرانه وه دا هاتوه که
 له و کاته ی چوه به لایدا زور ئازاری داوه. زه مه خشه ری له (الکشاف) دا وای شی ده کاته وه: {إِنَّا
 أَنشَأْنَا هُنَّ إِنْسَاءً} واته. ئیمه خۆمان به تایبه تی کچه کانمان به ره مه مه ناوه. له پېغه مبهری
 خوداوه که ئوم سه لمه پرسیا ری ده رباره ی (إِنَّا أَنشَأْنَا هُنَّ) ه ی لی کردوه، گوتوویه تی: ئەی ئوم
 سه لمه ئەمه ده رباره ی ئەوانه یه که له م ژبانهدا پیره ژنی داماوایان بهر که وتوه، خودا وای لی
 کردوون پاش گه وه بوون بینه وه به کچه گه نجه کان، که له یه ک کاتدا له دایک بوون و هه ر
 چه نده مېرده کانیان بچن به لایندا دووباره ده بنه وه به کچه عازه به که. عایشه ئاماده ی ئەوه
 ده ییت و گوئی لپی ده ییت که چی به ئوم سه لمه ده لیت، له و کاته دا به پېغه مبهری خودا
 ده لیت: ئای له و ئازاره، پېغه مبهری خودا ده لیت: هه یچ ئازاریکی تېدا ناییت. ده لێن: پېغه مبهر هه یچ
 میوانداریه کی نه کردوه له کاتی چوون به لایدا، واته له روژی شاییه که ی له یه که م روژدا.

گوتوویه تی: هیچ گویره که و هیچ مەزگی سەر نەیریوه و، سەعد کوری عیادە پێشتر چیی دەنارد بۆ پێغمەبەری خودا بە هەمان شێوێکی بۆی ناردین. لە گێرانەووەپەکی تردا هیچ میواندارییەکی بۆ عایشە نەکردووە جگە لە دۆلەکەبەک دۆ نەبێت کە مالی سەعد کوری عیادە پێی بەخشین، پێغمەبەر هەندیککی خواردووە و عایشەش ئەوێ لێی مابوو خواردییهووە. حەلەبی دەلێت: لەوانەیه سەعد بە دۆلەکە دۆی ناردبێت و بە قاپیش خواردن، بەلام هەندیک لە گێرەوان تەنھا باسی یەکیکیان دەکەن.

نازناوی ئوم عەبدوللا بوو، هەندیکیان دەلێن: لەبەر ئەوێ منداڵیککی لە پێغمەبەر لە بار چوو ناویان نا عەبدوللا، ئەم وتەیه لاوازه، حافزی دمیاتی دەلێت: هیچ بەلگەبەک نییه کە منداڵی لە بار چووێت. راستییەکی بە ناوی کوری ئەسماي خوشکییهووە نازناوی نراوه کە عەبدوللا کوری زویر بوو. ئەمەیش بە مۆلتدانی پێغمەبەری خودا، لەبەر ئەوێ عەبدوللا لە باوێشی ئەودا گەورە بوو، بە دایە ناوی دەبرد، بۆیه پێیان دەگوت دایکی عەبدوللا، جارێکیان پێغمەبەری خودا پێی گوتو، ئەو عەبدوللایه و تۆیش دایکی عەبدوللا، بۆیه تا ئەو کاتە وا نازناوی دەرکردووە دەلێن: محەمەد لە رادەبەدەر عایشە خۆش ویستو، تەنانەت کە خەلک ویستووایانە دیاریی پێشکەش بکەن بۆ ئەوێ پێغمەبەر رازی بکەن، لەبەر ئەوێ دەیانزانن چەند خۆشی دەوێت. ژنەکانی تری ئیرەییان لێ کردو، تا پوژیک لای فاتیمە کچی کۆ بوونەتووە و ناردیان بۆ لای باوکی تا لە نێوان ئەوان و عایشەدا دادپەرۆەر بێت، لە عایشەووە هەرگیاوه گوتوویه تی: ژنەکانی پێغمەبەر فاتیمە کچی پێغمەبەریان نارد، داواي مۆلتی کرد و من لای بووم، کە پێغمەبەر رێگە پێدا هاتە ژورەووە. گوتی: ئەی پێغمەبەری خودا، ژنەکانت منیان ناردووە بۆ لات و داواي دادپەرۆەری دەکەن لەگەل کچەکی کوری قەحافەدا، پێغمەبەر گوتی: ئی کچم ئەوێت خۆش ناوێت کە خۆشم دەوێت، گوتی: بەلێ، گوتی: ئەم خۆشەویستیپەم لای منە و مەبەستمە. فاتیمە هەلسا و دەرچوو بۆ لای ژنەکانی پێغمەبەر و قسەي لەگەلدا کردن، کە ئەو چی گوتووە پێغمەبەریش چی پێ گوتو. ژنەکانی پێغمەبەر بە فاتیمەیان گوت هیچت بۆ نەکردوین، پوژووە بۆ لای. گوتی: بە خودا لەو بارەووە قسەي لەگەلدا ناکەم. ژنەکانی پێغمەبەر زەینەبی کچی جەحشیان نارد، کە لە مالی عایشە بوو، مۆلتی لێ وەرگرت بچیتە ژورەووە، مۆلتی داو هاتە ژورەووە، گوتی: ئەی پێغمەبەری خودا، ژنەکانت منیان ناردووە پرساری دادپەرۆەری دەکەن لەگەل کچی کورەکی ئیبن قەحافەدا، ئینجا بە رقەووە تەماشام کرد و ئەوێ قسەي ناخۆش بێت پێم گوت، بەلام کە تەماشای پێغمەبەرم کرد بینیم کە پێغمەبەر حەزی کرد وەلامی بدەمەووە و سەر بکەوم بە سەریدا و کەوتەمە سەری و ئەوێ رقی لێ بوو پێم گوت. پێغمەبەر بەزەپەکی کرد و پێی گوت ئەمە کچی ئەبوویەکرە.

لە گێرانەووەپەکی دەلێت: زەینەب کچی جەحش هات بۆ لام کە پێغمەبەری خودا لام بوو، چووم بە دەمیووە، گوتی: هیچ کەسێکمان لای تۆ نییه ئەگەر بە حەزی خۆت نەبێت و، ئینجا هات بۆ لام و جوینی پێ دام و پێغمەبەر رێگری لێ کرد، بەلام ئەو وازی نەهێنا، پێی گوتم: جوینی پێ بدە جوینم پێ دا و زمانم لەو درێژتر بوو، تا تف لە دەمیدا وشک بوو، دەموچاوی پێغمەبەری خودا لە خۆشیدا دەرەوشایهووە. لە (زاد المعاد)ی ئیبن قەیمیم دا هاتو: کچانی ئەنساڕەکانی دەنارد بۆ لای عایشە کە یاری لەگەلدا بکەن، ئەگەر بە هەر بەرداخێک بیخواردایە ئەو دەبیرد و لە شوینی دەمی عایشە دەبخواردووە، کە گوشت و ئیسکی لێ نابا، دەبیرد دەمی دەخستە شوین دەمی عایشەووە لێی دەخوارد و، سەری دەخستە کۆشی عایشە و قورئانی دەخویند، تەنانەت ئەگەر لە سوری مانگانەیش بوايه، فەرمانی پێ دەکرد لە کاتی سوری مانگانەدا قۆبچەکانی بۆ بکاتووە و لەوێهە سێکسی لەگەلدا دەکرد. ئەگەر حەزی لە هەر شتێک بکردایە کە ناپەجێ نەبوايه بۆی جێهێجێ دەکرد، لە خۆشووودی و ئەخلاقجوانی لەگەلیدا یاری لەگەلدا دەکرد و حەبەشییەکانی پیشان دەدا کە لە مزگەوتەکی یاریان دەکرد و ئەویش لە شوینی خۆی چوار مشقی دادەنیشت و تەماشای دەکردن. دەگێرنەووە کە بەپوژوو بوە ماچی عایشە کردو و زمانی مژیوه. حەلەبی لە سیرهکەیدا دەلێت: لەوانەیه لیکەکی تیکەلی لیککی ئەو بووێت بەلام قوتی نەدايێت.

ئەوێ بەلگەي خۆشویستنی لە رادەبەدەری محەمەدە بۆ عایشە ئەوێه، کە لە کاتی دابەزینی نایەتی (التخیر) چی پێ گوتن، کە ژنەکانی داواي شتی دونیاییان لە جلوبەرگ و خەرجیی زپاتکردنی نەفەقەیان دەکرد، پێغمەبەر خەم دای دەرگرت و ئەم نایەتە دابەزی {يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكُ إِن كُنْتُنَّ تُرِدْنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنْتَهَا فَتَعَالَيْنَ أَمْ تَحْكُنَّ وَأَسْرَحْنَ سَرَّاحًا جَمِيلًا.

وَإِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالذَّارَ الَّتِي خَرَهُ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُمْ أَجْرًا عَظِيمًا { [الأحزاب: 28، 29] واتا: ئەي پېغمبەر ژنه کانی خۆت بدوینه: ئەگەر ژبان و خۆشی دونیاپان دهویت، به بی گازهنده دەسا وهرن با حەقی خۆتان بدهمی، ئەگەریش خودا و پېغمبەر و مالی دوارژانن دهویت، خودا بو کارچاکه پاداشتی گه وره ی داناهه. به عایشه دهستی پی کرد و پیی گوت: ئەي عایشه، شتیکت پی ده لیم، هیچ خیرا مه به لپی تا فرمانی دایک و باوکت وهر نه گریت، گوتی: چیه ئەي پېغمبەری خودا؟ ئەم ئایه ته ی به سه ریدا خوینده وه (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ...) گوتی له مه دا به فرمانی دایک و باوکت یروم، من خودا و پېغمبەر و مالی ئەو دونیام دهویت. له گێرانه وه به کدا: بو تو ئەي پېغمبەری خودا راویژ به دایک و باوکت بکه م، به لکوو خودا و پېغمبەر و مالی ئەو دونیام دهویت، خۆشحالیی به ده موچاوی پېغمبەر وه بینی، ئینجا پیم گوت: هه وال مه ده ژنه کانت که من تو م هه لپژاردوه، گوتی: خودا بو ئەوه ناردومی پیتان بلیم نه ک شت بگێرمه وه. ئینجا سه رجه م ژنه کانی وه ک عایشه یان کرد. زه مه خشه ری له شیکردنه وه که پیداه لیت: خودا له وه دا سیاسی کردن و ئەمه ی دابه زاند: { لَا يَجُلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدِ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بَهُنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ } [الأحزاب: 52]. واتا: دواي ئەمانه ی خودا پیداویت ژنانی تری پی ناشیت و بوشت نیه ئەو ژنانه به ژنی تر بگۆریته وه با جوانیه که شیان بو لای خویان رانکیشاریت، جگه له وانیه ی له تالانی به رتکه وتوون و خودا گوتی: خودا به خشنده یی و خه لاتنی پیدان له سه ر ئەوه ی پیی . به سه ر هه مووتانه وه چاودیره رازی بوون و هه لیان بژارد، پېغمبەر به وانه وه وه ستا، که نو دانه بوون ژنی تری نه هینا، که پېغمبەر مرد ئەو نو ژنه ی له دواي مانه وه

له م فرمووده یه دا دوو شت سه رنجمان راده کیشیت

یه که میان: قسه ی محمه د بو عایشه که ویستی ده رباره ی (التخیر) دیاریکردن و هه لپژاردن، پیی بلیت، شتیکت پی ده لیم که به خیرا پیران نه ده ییت و فرمانی دایک و باوکت وه رپگریت، ئەم قسانه له پیشه کیدا پیی بلیت، واتای ئەوه ده گه یه نیت که ترسی له وه بوه، خیرا وه لامی بداته وه و به شی یه که می هه لپژیریت که جگه له دایران و جیا بوونه وه هیچی تر ناگه یه نیت، ئەمه ییش ئەو نه یویستوه، له بهر ئەوه ی خۆشی ویستوه. بو ئەوه ی ئەم ئەگه ره نه هیلیت ئەم پیشه کییه ی پی گوتوه و ویستویه تی راویژ له گه ل دایک و باوکیدا بکات، ئینجا یه کێک له وه دوانه هه لپژیریت، له بهر ئەوه ی زانیویه تی که باوک و دایکی جگه له به شی دوه می هه لپژیرن راویژی تری بو ناکه ن، که ده ییت خودا و پېغمبەر هه لپژیریت. ئەم قسه یه ی واته پیشه کییه به دهر له عایشه به ژنه کانی تری نه گوتوه، له بهر ئەوه ی له شوین و پێگه ی عایشه دا نه بوون له دلای محمه ددا، به لکوو لای ئەو ئاسان بوو که دایرین و جیا بینه وه، به م قسه یه راشکاوانه، ئەوه پیشان ده دات که چهند عایشه ی خۆش ویستوه

دوهم: قسه کانی عایشه بو مه حمه د که گوتویه تی: من خودا و پېغمبەر هه لده بژیرم (هه وال مه ده ژنه کانت که من تو م هه لپژارد)، له بهر ئەوه ی له وه ده ترسا که ئەوانیش به کرده ی ئەو بکه ن و وه ک ئەو خودا و پېغمبەر هه لپژیرن، ئەمه ییش که ئەو نه یویست و پیی باش نه بوو، چه زی کرد به شی یه که م هه لپژیرن، تا محمه د بو خوی به ته نها بمینیته وه. له م قسه دا وا ده رده که ویت که محمه د چهند خۆشی ویستوه ئەویش به قه د ئەو خۆشی ویستوه ئەوه ی نیشانه ی ئەوه ییت که هینده ی محمه د ئەویش خۆشی ویستوه ئەوه یه، که ئین قه ییم باسی ده کات له (زاد المعاد) دا هاتوه، به پېغمبەری گوتوه: ئەگه ره به لای داریکدا یرویت که که سی له پالدا دانه نیشتییت و داریکی تر یه کێکی تر له پالدا دانیشتییت، کاروان و باره که ت له کویدا ده وه ستییت، گوتویه تی له وه ی که که س لپی دانه نیشتییت، مه به ستی له مه دا که هیچ ژنیک تری عازب نه بوون

ته ماشا بکه چۆن ئەم نمونه یه ی بو هیناوه ته وه، که هانی ده دات بچیت به لای ئەودا به دهر له ژنه کانی تری، ئەمه ییش جگه له خۆشه ویستی بو پېغمبەر چی ده گه یه نیت، خۆشه ویستی له ئیوان محمه د و عایشه وه ک یه ک بوه، ئەگه ره خۆشه ویستی له ئیوان دوان دا وه ک یه ک ییت، په یوه ستیون به یه کتره وه زیاتر ده ییت

محمه د له خۆشه ویستی له راده به ده ری عایشه زور زیاده رویی کردوه، ته نانه ت ئاواته خواز بوه که عایشه پش ئەو بمریت و دواي ئەو نه مینیت. له سیره ی حه له پیدا هاتوه وه ک هه روه ها له سیره ی ئین هیشام له ئین ئیسحاقه وه وه رگراوه، ئەوه ی له سه ر عایشه باس ده کات باسی ده کات؛ کاتی که پېغمبەر به ده ست ئەو نه خۆشییه وه ده ینالاند و له گیانه للادا بوو و به و

هۆپهوه مرد، گوتی: کاتبک له به قیغ هاتهوه (له بهر ئه وهی ده رچوو بو به قیغ) که بینیی سه رم تیشی هه یه و ده لیم ئای سه رم، پیغه مبه ر وتی: به لکو به خودا ئه ی عایشه ده یت من بلیم ئای سه رم، ئینجا گوتی: هه یج زه ره رت ناییت که مر دیت هه لده ستم کفنت ده که م و نویت له سه ر ده که م و له گو رت ده یتیم، ده لیت: گوتم: ئای له م نه ه امه تییه، به خودا تو حه ز ده که یت به رم، ئه گه ر ئه مه روو بدات، وه ک زاوا به ده وری ژنه کانت ه وه ده یت: له قسه یه کدا به خودا که بز انم وا ده که یت ده گه ریمه وه ما لی باوکم و تویش له گه ل هه ندیک له ژنه کانتدا شایی بکه، گوتی: پیغه مبه ری خودا بز ه یه کی بو کرد.

ئه گه ر بلیت، چ قازانجیک له وه ده کات که له پش ئه و به مریت، دایران له و مر دنه له گه لیدا روو ده دات و، چ زه ره ریک له مانه وه ی دوا ی ئه و ده کات که ناییت که س هاوسه رگیری له گه لدا بکات، له بهر ئه وه ی ژنه کانی دایکی باوه رداران و حه لال نییه بو باوه رداریک که هاوسه رگیری له گه لیاندا بکات، ده لیم: ئه و ئاواته خواز بوه که پش ئه و به مریت، که ئه ویش دوا ی ئه و نه یت و له بهر ئه و به مریت و به مر دنی دایران له پش ئه و روو نادات. به لام مانه وه ی زه ره ریک تیدا یه که لپی داده یریت، خو شه ویست پزازی ناییت که خو شه ویسته که ی له پش ئه و ئه ودا زه ره ر بینیت. ئه وه ی گو مانی تیدا نییه که محمه د له بهر عایشه نه بوایه ژنه کانی نه ده کرده دایکی باوه رداران و شو کردنیانی حه رام نه ده کرد، له سیره ی حه له بیدا هاتوه، ههروه ها له (الکشاف) دا، که ته لحه کوری عوبه یدوللای ته یمی گوتوویه تی: پیغه مبه ر که چه مامه کانمان ده یتیم و ئیمه یش مه حرووم ده کات لیمان، له قسه یه کی تر دا، که چه مامه کانمانی نه ه یتسه وه قسه مان له گه لدا بکه ن له پشت په رده وه نه یت، ئه گه ر به مریت ده یت عایشه بخوازم، ئه م ئایه ته دابه زی: { وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تُنْكِرُوا آيَاتِهِ مِنْ بَعْدِ أَنْ إِلَّكُمْ كَانَتْ عِنْدَ اللَّهِ عَاقِبَاتُ } [الأحزاب: 53]. واتا: ناییت نازاری پیغه مبه ری خودا به دن و ناییت هه تا هه تابه ژنه کانی له دوا ی ئه و بخوازم ئه وه لای خودا مه زنه. ئه م ته لحه ی کوری عوبه یدوللایه، ته لحه ی کوری عه بدوللای ته یمه نییه، که یه کیک له ده که سه مژده پیدراوه که ی به هه شته، له ناو و ناوی باوک و نازناودا وه ک یه کن.

عایشه ئیره یی به ژنه کانی ده کات، ئه وه ی له ئه وی قبول ده کات و هه لی ده گرت له ژنه کانی تر نایکات. کاتبک له مه دینه ده رچوو بو حه جی خوا حافیزی (وداع) له سالی ده یه می کوچی، سه رجه م ژنه کانی له که ژاوه دا له گه لیدا بوون، حو شتره که ی عایشه به خیرا ده رویشیت و به ئاسانی عایشه ی هه لگرتبوو، حو شتره که ی سه فیه به ه ینواشی ده رویشیت و باره که ی قورس بوو، به هۆپه وه له کاروانه که دوا ده که وت، پیغه مبه ر فه رمانی کرد که باره که ی سه فیه بخه نه سه ر حو شتره که ی عایشه و باره که ی عایشه بخه نه سه ر حو شتره که ی سه فیه. ئه وه ی دیا ره که عایشه به وه پزازی نه بوه. پیغه مبه ر هاتوه دلی بداته وه، پیی گوتوه. ئه ی دایکی عه بدوللا باره که ت سوکه و حو شتره که ت خیرایه و باره که ی سه فیه قورسه و حو شتره که ی له سه رخو ده روات، کاروانه که ی دوا خسته و، باره که تمان گواسته وه بو حو شتره که ی و باره که ی ئه و بو حو شتره که ی تو، تا کاروانه که به خیرا پروات، (به توندی و به هیزه وه) پیی گوت، وا داده نیت که پیغه مبه ری خودایت، پیی گوت: ئایا گو مان له وه دا هه یه که من پیغه مبه ری خودام ئه ی دایکی عه بدوللا؟ گوتی: بوچی دادپه ره ر نیت؟ گوتی: ئه بوویه کر بینیمی که توند بووم له قسه کاند، شه پازله یه کی له رومه تی سه ره واندم، پیغه مبه ر له و باره وه لومه ی کرد، گوتی: گویت لی نه بوو چیی گوت ئه ی پیغه مبه ری خودا؟ گوتی: وازی لی به ینه، ژنی ئیره ییکه سه رووی دو ل له خواری جیا ناکاته وه.

پیگو مان یه کیک تر له ژنه کانی نه یده وئرا ئه م قسانه ی له روودا بکات، ههروه ها ئه ویش ئه وه ی هه لنه ده گرت که له و قسانه له ژنه کانی تری گوپی لی یت، له بهر ئه وه ی ئیره یی له ژنه کانی تری وای لی کرد که ئه م قسانه بکات، به بی خو شه ویستی ئیره یی ناییت، ههروه ها ئه ویش ئه وه ی لی قبول نه ده کرد که گو بیستی ئه و قسانه یت گه ر خو شی نه ویستایه، خو شو بیستن نازاری خو شه ویسته که ی هه لده گرت.

له م جو ره ی پشوو، دیسان به سه ر عایشه دا هات، که ماریه ی قینتی ئیره یمی کوری لپی بوو، ژنه کانی ئیره ییان له وه کرد، به لام نه ک وه ک عایشه، که پیغه مبه ر گوتوویه تی ته ماشای بکه له من ده چیت، گوتوویه تی هه یج شتیکی واک تیدا نابینم، گوتوویه تی: سپنتی پیستی نابینیت.

له خو شه ویستی بو عایشه کبیرکی پیشکه وتنی له گه لدا ده کرد. حه له بی له کاتی

قسەکردنی له سەر غەزوهی بەنی موسستەلەق له (الإمتاع) هوه گواستوبه تیهوه: پیغه مبهەر لهم غەزوهدا کپیرکی له گەل عایشه دا کردوه، گوتی: پشتوتنه کهی بهست و پیغه مبهیریش ههروهها، ئینجا کپیرکیان کرد و پیشی کهوت و ئینجا پیغه مبهیر پیش کهوت و پیی گوت: ئەمه له بهرانبهر ئەوهی که پیشت کهوتم. گوتی: له قسهی ئین جهوری دا له سەر عایشه هاتوه، ده لبت: له گەل پیغه مبهیردا له هه ندیک له سه فیره کانی رویشتم، منیش له رولاواز و گوشتم پیوه نه بوو، به خه لکه کهی گوت ئیوه پیش کهون، ئەوانیش پیش کهوتن، ئینجا گوتی: وه ره با کپیرکیت له گه لدا بکه م و پیشی کهوتم و پیشم کهوت، بی دهنگ بوو، تا توژنیک گوشتم گرت و له سه فیریکی تر له گه لیدا ده رچووم، به خه لکه کهی گوت پیش کهون، ئەوانیش پیش کهوتن، ئینجا گوتی: وه ره با کپیرکیت له گه لدا بکه م، پیشی کهوتم و ئینجا من پیش کهوتم و پیکه نی و گوتی: ئەمه له بهرانبهر ئەوه

قسه ی: (له سه فیریکی تر دا له گه لیدا ده رچووم) ئەو سه فیره یه که بو غەزوه ی بەنی موسستەلەق له گه لیدا ده رچوه. بنگومان ئەم کپیرکیه پاش دابه زینی نایه تی (حجاب) بوو، له بهر ئەوه ی شه ری به نی موسستەلەق له سالی پینجه می کوچی بوو، پیش سالی شه شه م، به لام نایه تی (حجاب) له سالی چواره م دابه زی که پیغه مبهیری خودا له گه ل زه یه نب کچی جه حش هاوسه رگیری کرد، که کتومت له سالی چواره م بوو

ئه گه ر بلیت: چون ئەمه له گه ل نایه تی حجابدا کو ده که یته وه و سازانی له گه لدا ده که یته، که له سه ر ژنه کانی دابه زیوه، کپیرکی به م شیوه یه ی باس کراوه له م فه رمووده دا له گه ل حجابدا نایه ته وه و یره تی ده کاته وه، ده لیم: ئەگه ر گه راینه وه بو سوره تی (الاحزاب) بو ئەو نایه تانه ی نایه ته به سه رجه م ژنه کانی پیغه مبهیر، په یوه ست بیته به حجاب و ئینتی تریش، ده زانی که پیغه مبهیر له سه ره تاوه په رده ی به سه ر ژنه کانیدا به و پییه داناوه: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَىٰ الْغَمَامِ غَيْرَ نَافِرِينَ إِنَّا هُنَا مُبْصِرُونَ وَلَا تُنَادُوا السَّمْعَانَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُنَادِينَ يُبْصِرُ الَّذِينَ يُدْعَوْنَ وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسَأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَائِهِنَّ حِجَابًا زَلِكُمْ أَكْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ} [الاحزاب: 53] وانا: ئەي گه لی باوه رداران له ماله کانی پیغه مبهیر مه چنه ژووړی. جگه بو زه میکی خواردن ئەگه ر بانگ کران؛ ئەگه ر چووشن ناییت کاتیکی وا بچن ئەو خورادنه ناماده نه کراییت.

هه ر خواردنه کهت خوارد بلاوه ی لیبه که و به قسه وه خه ریک مه به. ئەم کاره تان پیغه مبهیر نازار ده دات و له ئیوه شه رم ده کات پیتان بلیت. خودا له قسه ی راست وتن شه رم ناکات و، هه رکاتیکیش داوای شتیکیش له ژنه کانی له ناو ماله کهی خویدا ده کهن له پشت په رده وه بیکن و ئەم کاره له دلپاکی ئیوه و ئەوانیش نزیکتره. ناییت پیغه مبهیری خودا له ئیوه وه نازار بینیت و ناشییت دوا ی ئەو هه تاهه تابه ژنه کانی بخوازن، ئەم کاره لای خودا گوناھیکی گه وره یه

ئەم حجابە تاییەت بوە بە ژنەکانی بە دەر لە ژنی موسولمانان، هیچ سەرسورمانیکی تێدا نییە که پیغه مبهیر تاییه تمه ندیی خوی هه ییت وه ک زانایان باسیان کردوه و نووسینیان بو ته رخان کردوه. ئەمه، دانانی حجاب و په رده له سه ر ژنه کانی، واته له پشت په رده وه نه ییت قسه له گه ل ژنه کانیدا نه کهن، به هه مان شیوه له تاییه تمه ندیه کانی بوو. ئینجا دوا ی ئەوه نایه تی حجاب به نایه تیکی تر نه سیخ کر، واته ئەلته رناتیفی بو هات که ئەمه بوو: {النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ} [الاحزاب: 6] وانا: پیغه مبهیر بو باوه رداران له خو یانیش فه رزتره و ژنه کانی دایکیانن. له م نایه ته دا که ژنه کانی خسته شوینی دایکی موسولمانان که ریزیان بگرن و به گه وره ته ماشا بکرین و پاش ئەو هاوسه رگیری له گه لیاندا حه رامه، ئەم نایه ته

به زه روورته نه سخه، له بهر ئەوه ی نایه تی حجاب پیش ئەمه بوو، مه عقوول نییه و شتی وا ناییت که دایک له کوری خوی حجاب بکات، ئەوه ی نه سخ کراوه له نایه تی پیشه وه دا به وته ی (وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ...) ئەگه ر پرسیا رت لی کردن. نایه ته که، له بهر ئەوه ی پیشه وه ی نایه ته که هیچ پیوه ندیه کی به حجاب ه وه نییه

ئەگه ر بلیت: ئەم نایه ته نه سخ کراوه و وا هاتوه: {النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ} [الاحزاب: 6] واته کهی له پیشه وه نوسرا. که له سوره تی ئەحزابدا هاتوه پیش نایه تی حجابی نه سخکراو، چون ئەوه ی له پیشدا دابه زییته ئەوه ی دواتر نه سخ ده کات، ئەگه ر ئەم نایه ته نه سخکهره بو نایه تی حجاب، ده ییت له و دوا بکه ویت، له بهر ئەوه ی ئەو نایه ته ی دواتر دیت ئەوه ی پیشته نه سخ ده کات نه ک به پیچه وانه وه، ده لیم: ئەم نایه ته پاش نایه تی حجاب هاتوه، هیچ په ندیکی تێدا نییه که له پیشه کیی قورئان باس کراوه، له بهر ئەوه ی ریکخستنی

مهسحف به پيى دابه زيني نايه ته كان نبيه وهك سيوتى له (الاتقان) دا باسى دهكات و زهمه خشه رى له (الكشاف) دا له سه رى دواوه، لهم شيويه پيش، نه وهى له سه رى نى پيغه مبه ر حرام كردوه پاش نه و نو زنه ي، به وهى {لَا يَجُلُّ لَكَ الْبَسَاوُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بَهَنَ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ} [الأحزاب: 52]. واته: واتا كه ي له پيشه وه نوسراوه نه م نايه ته پيغه مبه رى له هاوسه رگيرى تر حرام كرد، پاش نه و نو زنه ي لاي بوون، تا كوچى دوايى كرد، نه وانيش عايشه و حه فسه و نوم حه بيه و سوده و نوم سه لمه و سه فيه و مه مونه و زه ينه ب و جوهر يه بوون. نينجا نه م نايه ته به نايه تى تر نه سخ كراوه وهك ديسان له سيوره تى نه حزب دا هاتوه. به لام پيش نايه ته نه سخ كراوه كه بوه، كه نه مه به {يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ اللَّاتِي كَتَبْتَ أَجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاوَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمِّكَ وَبَنَاتِ عَمَّاتِكَ وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ خَالَاتِكَ اللَّاتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً مُؤْمِنَةً إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ} [الأحزاب: 50] واته: نه ي پيغه مبه ر زنه كانت بو حلال كردين، مافى خويان بده و نه وانى مولكى نيمان و پشكى تون، ههروه ها كچه مامه كانت و پوره كانت و خاله كانت و؛ كيژه كانى خاله كانت له گهل تو ناواره بوون بو تو ده شين و هه ر زنيكى باوه رداريش به و مه رجى خو ي بيه خشيت و تويش رازى بيت و نه مه ش هه ر نايه ته به تو؛ نهك باوه دارانى تر، نيمه خو مان زانيومان ههروه ها ده ربارى نه و زنه ي باوه رداران و نه وانى ده بنه كه نيزهك و ناوا بريارمان داوه كه گيروگرفتيك بو تو دروست نه بيت و خودا دلوفانه و له گوناه ده بوريت

له (الكشاف) دا له عايشه وه وه رگيراه، ده ليت: پيغه مبه رى خودا نه مرد تا زنى بو خو ي حلال نه كرد، واته نايه ته كه نه سخ كراوه، نه م نه سخ كردنه ي له وه خالى نيه، كه يان به سوننه ت بوه يان به پيى قسه ي خودا {إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ} زنه كانانمان بو حلال كرديت گوتى: زنجيره ي دابه زيني نايه ته كان وهك نوسينه وهى نيه له قورئاندا

نه گه ر بلتيت: نايه تيك له قورئاندا هه يه ده ربارى نه م حيا به ي زنانى موسولمانان، به م شيويه ي تيستا ده يكه ن؟ ده ليم: نه خير، له قورئاندا شتى وا نيه، به لام له داب و پهروه رده و نه دبه دا هه موو زان و زنه كانى پيغه مبه ر و زنانى موسولمانيش به و شيويه رها تون. نه م پهروه رده يه له دوو نايه تدا هاتوه كه په كيكيان نه وى تر شى ده كاته وه، به كه ميان له سيوره تى نه حزب، نه وييش {يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاوِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيهِنَّ ذَلِكَ أَدْتَى أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْزَيْنَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا} [الأحزاب: 59]. واته: نه ي پيغه مبه ر! زنه كانت و كچه كانت و خيزانى باوه رداران حالى بكه و خو يان به چارشويه كانيان داپوشن: نه م كاره باشت ده بيت بو نه وهى بنا سرين و بازار نه درين. خودا دلوفانه و له خه تا ده بوريت : نه وهى دوهم له سيوره تى (نور) دا هاتوه: {وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَعْجِبْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيُحَقِّقْنَ فِئْوَجِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا فَهَرَ مِنْهَا وَلْيُجْرِبْنَ بَخْمَرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ كَبَائِهِنَّ} [النور: 31] واته: به زنانى باوه رداريش بلئ با چاويان داخه ن و شه رمى خو يان بپارزين و خشلى خو يان وه ده رنه خه ن، جگه له وانى له ده ره وهن. با سه رپوشيان تا سه ر پيسير (واته نيوان مه مكه كانيان) داپوشن و خه ملى خو يان پيشان نه دهن جگه بو ميرد يان باوكيان يان خه زوريان يان كوريان يان زركوريان يان بيرا يا برازا يان خوشكه زا يان زنانى باوه رداران يان خولاميان يان نه و پياوانى سه ر به وان و نيازى زنيان هينان يان نيه يان مندالى پينه گه يشتوو. تا كو تايي نايه ته كه له م دوو نايه ته شتيك نيه ليى تى بگه يت و مه به ست له و حيا به بيت كه موسولمانان نه مپرو ده موچاويان پي داده پوشن، دابه زاندى كراسه كه (ادناء الجلباب) شتيكه و داپوشينى ده موچا و شتيكى تره، هه ر وهك داپوشينى سنج به (خمار) داپوشينى ده موچا و نيه. نه وهى زانراوه كه گيرفان و كراس و ملوانكه و نيوان سينگه، گيرفان (جيب) به سنگيش گوتراوه

زه مه خشه رى ده ليت: له وانى به به نيوان سينگ به وهى لاي مه مك و سينگ و نه وهى ته نانه ت به مه مكيش بگوتريت، وهك ده ليت فلان كه س مه مكى زله (ناصح الجيب). نه م نايه ته كه باس له داپوشينى سنج به شال ده كات، كه سنج داپوشيت واته مه به ست (خمار) چاروكه يه، نه و نايه ته شى ده كاته وه كه كراس توند بكرت له لاي سنجه وه، نه وهى ويستراوه له هه ر دوو ده رپينه كه دا يهك شتن، نه وه بگه يه نيت نه گه ر بو نه وهى خراپه كارى ده ربكه و نيت و فيتنه ي لى بكه و نيه وه و كارى نابه چيى لى دروست بيت، به ده ركردنى سينگ و مه مك و شتى تربيش. زه مه خشه رى له شيكردنه وه كه يدا ده ليت: مى كراسه كانيان فراوان بوه و سنج و مه مكيان و

دەرۋېرە لېۋە دەركەوتۈ، چارۋىكەكەيان لە پېشتەۋە دەبەستن و سېنگيان بە دەرکەوتوۋى دەھېلنەۋە، فەرمانيان پى كرا كە چارۋىكەكەيان لە پېشتەۋە بە سەر سىنگياندا شۆر بىكەنەۋە بۇ ئەۋە سىنگيان داپۇشەن، ئەمەيە مەبەست لە توندكردنى كراسەكانيان، لە يەكەم ئايەتدا كە دەلېت (ادناء الجلباب). زەمەخشەرى دەلېت: جلباب، كراسىكى كلاًودارە لە چارۋىكە فراوانترە و ژن بە سەرى خۇيدا دەدات، ۋەك سەرىۋوش و ئەۋە لې دەمپېتەۋە دەيدات بە سەر سىنگيدا. توندكردنى كراس و سىنگ داپۇشەن مەبەستە نەك شتى تر. لە دوو ئايەتەدا داواكراۋە كە سىنگ داپۇشەرىت نەك دەموچاۋ، ژنى عەرەب نە لە جاھىلەت و نەيش لە كاتى ئىسلامدا دەموچاۋيان دانەپۇشيوە، عەرەب ئەمەي نەزانىۋە و لە سەرى رانەھاتۋە و شاھەتى بۇ ئەۋە لەۋە زۆرتەرە كە بزمپېرىت. با بگەرپنەۋە بۇ ئەۋەي كە تېداين. گوتمان كېپىركىكەي نېوان مەمەد و عايشە لە غەزۋەي بەنى موستلەق لە سالى پېنجى كۆچى بوە، پاش دابەزىنى ئايەتى حىجاب، بەلام حىجاب بە ئايەتى تر نەسخ كراۋە، ئەگىنا ئەگەر حىجاب نەسخ نەكرايىت، بە شىۋەيە كېپىركىكى لەگەلدا نەكرد كە باسما ن كرد، بە خەلكەكەي گوتۋە پېش بىكەن و ئەۋانىش پېشكەوتوۋن، بە عايشەي گوتۋە، ۋەرە كېپىركىكى لەگەلدا بىكەم، پېشتۋىنەكەي بەستۋە و ئەۋىش بەستۋىۋەتى و، كېپىركىيان كرددۋە و خەلك ۋەستاۋن ۋەك تەماشاكەر تەماشايان كرددۋن، ئەگەر لە قورئاندا ئايەتى نەسخكراۋىش نەبوايە، بە پىي ئەم كارەي پېغەمبەر و عايشە، دەمانگوت ئايەتى حىجاب نەسخ كراۋە.

(44)

(چىرۋىكى ئىفك (بوختان)

گرىنگىرىن پرووداۋ لە ژيانى مەمەددا پروۋى داپىت و ژيانى خىزانى لى تال كرىپىت، پرووداۋى ئىفك بو، واتە درۋ و بوختان بۇ عايشە لەگەل سەفۋانى كورى موعەتەلدا، كە شتىان بۇ ھەلبەسترا. كورتهى چىرۋىكەكە، مەمەد كە دەرچوۋ بۇ غەزۋەي بەنى موستلەق، لە ژنەكانى عايشە و ئوم سەلمەي لەگەلدا بو. عايشە ملوانكەيەكى ھەبوۋ لە زەقار، واتە لە موور و دروستكراۋ بە رەنگى رەش و سىي و (زەقار شارپكە لە نزيك سەنعا لە يەمەن) لە مىلى دەكرد، دەلېن بەھاكەي زياتر لە دوانزە درھەم بوە.

لە كاتى گەرانەۋەدا بۇ مەدېنە سوپاكە لە شەۋىپكدا دابەزىبوۋن، عايشەپىش رۇبىشتىبوۋ بۇ سەرتاۋ كردد، لەو كاتەدا مۇلەتى دەرچوۋنىان ۋەرگرتىبو، ئەۋىش لەۋىدا بوۋ دوور كەوتىۋەۋە و پاش ئەۋەي سەرتاۋى تەۋاۋ كرىبوۋ گەرابوۋە، بىنىبوۋى كە ملوانكەكەي پچراۋە و لېي كەوتۋە، ئىنجا گەراۋەتەۋە بە دوايدا بۇ ئەۋەي بگەرپىت و بىدۆزىتەۋە. لەو كاتەي ئەۋ رۇبىشتۋە كارۋانەكە كەژاۋەكەي ئەۋىان بار كرددۋە لە سەر ئەۋ حوشترەي كە لە سەرى بوە، ئەۋانىش ۋاپان زانىۋە لە كەژاۋەكەيدايە و رۇبىشتوۋن. عايشە بە دواي ملوانكەكەيدا بوە تا دۆزىۋەتەۋە، كە گەراۋەتەۋە بۇ شوۋىنى سوپاكە، ھىچ كەسىكى تېدا نەدۆزىۋە، كە پىت بە دادىۋەۋە و ۋەلامى بداتەۋە. كە ئەمەي بىنىۋە، لەو شوۋىنەي، تېدا بوە تەيەمومى كرددۋە و لەۋىدا دانىشتۋە و لەۋ باۋەرەدا بوە، ھەست بەۋە دەكەن كە لە كەژاۋەكەيدا نىيە، دەگەرپنەۋە بە دوايدا، لەو كاتەدا كە لە شوۋىنەكەي خۇى دانىشتۋە، خەۋ زال بوە بە سەرىدا و خەۋى لى كەوتۋە، سەفۋان كورى موعەتەل بە دواي سوپاكەۋە بوە و گەيىشتۋەتە ئەۋ شوۋىنەي عايشە و، تارمايىيەكى رەشى كەسىكى خەۋتوۋى بىنىۋە، كە داچەمىۋە عايشەي بىنىۋە و ناسىۋەتەۋە و ھاتۋەتە دواۋە و گوتوۋىتەي (إنا لله و إنا إليه راجعون)، لەو كاتەدا عايشە بە ئاگا ھاتۋەتەۋە و ھىچ قسەيەكى لەگەلدا نەكردۋە، دەلېن: بە عايشەي گوتۋە: خوا رەحمت پى بىكات ئەمە چى دواي خستوۋى؟ ئەۋىش ھىچ قسەيەكى لەگەلدا نەكردۋە، تا چۆكى بە حوشترەكەي داۋە و پىي گوتۋە: سوار بە. لە گىرانەۋەپەكدا گوتوۋىتەي: دايكە ھەلسە و سوار بە. ھەلساۋە و سوار بوە، ئەۋىش مىلى حوشترەكەي گرتۋە تا گەيىشتوۋن بە كارۋانى سوپاكە، كە لە كاتى گەرماي تىزى نىۋەرۇدا دابەزىبوۋن.

ئەمە ئەۋ پرووداۋىيە كە ۋاى لە ھەندىك دووروو كردد، ھەندىك قسە لە سەر عايشە بىكەن كە كرىيان، لەم پرووداۋەدا شتېك ناپىپىت كە جىگەي گومان پىت، بە تايپەتى لە بارەي خىزانى مەمەدەۋە، كە دواكەوتۋانى رېزىكى زۆرى لى دەگرن و بە ھەموو شىۋەيەك بە پىرۋى دەزانن و گوتپرايەلېكى تەۋاۋى بوۋن، تا مردنىش لە بەر دەستى ئەۋدا بۇ خۇشۋىستىنى و رازىبوۋنى

خۇيان كوردەتە قوربانى

پياۋنېك لە ھاۋەلانى يېغەمبەرى خودا يېت و باۋەرى پى ھېنايېت، ژىتىكى يېغەمبەر بە تەنھا لەو بياپانە بېيىت، كە لە كاروانى سوپاكە دوا كەوتىت، بردوۋىتە و سوۋارى خوشترەكەى كوردە و جەلەۋى خوشترەكەى گرتوۋە و بە رېنى خستوۋە تا گەياندوۋىتە بە سوپاكە. ئەمە ئەۋە ناگەپەيىت كە سپاسگوزارى سەفوان بىن، ئەمە چى تېداپە كە يېنى تۆمەتبارى بكن. ئەمە لەگەل ئوم سەلمە و عوسمانى كورى تەلحەيش روۋى دا و ھىچ كەسېك بە خراپە تۆمەتبارى نەكردن، لەگەل ئەۋەيشدا عوسمانى كورى تەلحە موشرىكىش بوو و ئوم سەلمە باۋەردار بوو، عوسمان و ئوم سەلمە چەند شەو و رۇژىكىش لە بياپان بە تەنھا مانەۋە، بەلام سەفوان بۇ بەشېكى رۇژىك لەگەل عايشەدا ماپەۋە

كورتەى ئەۋەى بە سەر ئوم سەلمە و عوسماندا ھات، ئوم سەلمە يېش ئەۋەى يېغەمبەر ھاۋسەرگىرىى لەگەلدا بكات و يېش ئەۋەى كۆچ بكات بۇ مەدېنە، ژنى عەبدوللاى كورى عەبدولئەسەدى مەخزوۋمى بوو، كە نازاۋى ئەبووسەلمە بوو، كورى پوورى واتە خوشكى باۋكى محەمەد بوو، ئەم ئەبووسەلمەپە بەكەم كەس بوو كە پاش بەيەتەى عەقەبەى بەكەم كۆچى كرد بۇ مەدېنە، لەبەر نازار و ئەشكەنجەى كافرەكانى قورەيش ھەلھات، كە بەردەۋام لە مەككە نازارى موسولمانانپان دەدا، ئوم سەلمەى خېزانى ويستى لەگەلدا كۆچ بكات، بەلام كەسوكارەكەى رېگىريان لى كرد، لەو كاتەدا مندالېكى شىرەخۇرى ھەبوو بە ناۋى سەلمە، كەسوكارى مېردەكەى لېيان ۋەرگرت، ئەۋىش بى مېرد و مندال بە تەنھا لە مەككە ماپەۋە، ھەموو بەبانيپەك دەردەجوو بۇ ئەبتەح و بۇ ماۋەى لە گريان سالىك بەردەۋام بوو، تا خزمەكانى و كەسوكارى مېردەكەى بەزەبىيان پېدا ھاتەۋە و مندالەكەيان بۇ گەراندەۋە و پېيان گوت يرو بۇ لاي مېردەكەت، سوۋارى خوشترېك بوو، مندالەكەى خستە كۆشپىيەۋە و دەرچوۋرە و مەدېنە و كەسېكى خۇى لەگەلدا نەبوو، تا گەيىشتە تەنعيم (شوپىنېكە دوو تا سى فەرسەخ لە مەككەۋە دوورە) عوسمانى كورى تەلحەى حەجى خاۋەن كىلى كەعبەى بىنى، كە لەو كاتەدا موشرىك بوو، كاتېك بىنى، بە ئوم سەلمەى گوت: بۇ كوتى؟ گوتى: بۇ لاي مېردەكەم دەرۇم لە مەدېنە، گوتى: ھىچ كەسېكت لەگەلدا نىپە؟ گوتى: نەخېر، جگە لە خودا ھىچ كەسم لەگەلدا نىپە و ئەمەيش كورە بچوكەكەمە، گوتى: بە خودا ۋازت لى ناھېنم، ئىنجا جەلەۋەى خوشترەكەى گرت و تا مەدېنە لەگەلدا رۇيشت و، تا گەيىشتە (قباە) يېنى گوت: ئەۋە مېردەكەت لەۋىپە و ئىنجا گەراپەۋە

لەم بارەۋە ۋرتەپەك نە لە موشرىكەكان و نەيش لە موسولمانانەۋە نەھات و، ھىچ شىتېكىان لە سەر عوسمان و لە سەر ئوم سەلمە نەگوت و ھىچ تۆمەتېكى خراپان بۇ ھەلنەبەست، بەلام ئوم سەلمە لەو كاتەدا ژنى يېغەمبەر نەبوو كە دوژمنى دووروۋى زۇرى ھەبوۋىت و كە خراپەكار بە دواى ھەلدا بگەرېن و خۇيان مات بدەن بۇ ئەۋەى شىتى بۇ دروست بكن، بۇپە بە پېچەۋانەى عايشەۋە كەس شىتىكى لە سەر نەگوت. بەلام عايشە لەو كاتەدا ژنى يېغەمبەر بوو كە بۇ غەزوو دەرچوۋبوو، دووروۋىشى لەگەلدا بوو، ئەمەيان ۋەك ئامرازېك بە كار ھېنا، لەبەر ئەۋەى دوژمنپەتەى و رفقوكنە لە ناخپاندا بوو

لەو غەزوۋەدا كۆمەلېك دووروۋى لەگەل محەمەددا دەرچوۋبوون، كە قەت لە ھىچ شەرېكى تردا لەگەلدا نەبوون. ۋەك عەبدوللاى كورى ئەبووسەلوول سەرى دووروۋەكان و گەرەپان بوو. پەكەم كەسى بوو كە ھەۋالى ئىفك لە ئېو سەربازاندا بلاۋ كوردەۋە، عادەتى وا بوو كە لەگەل كۆمەلېك ھاۋەلانى دووروۋدا خۇيان لە خەلكەكە بە دوور دەگرت

گوتمان: سەفوان لە فرچەى گەرماكە گەيىشتە سوپاكە كە دابەزىبوون، كاتېك خوشترەكەى لى دەخورى و عايشەى لە سەر بوو، عەبدوللاى كورى ئەبى گوتوۋىتەى: ئەمە كېپە؟ گوتيان: عايشە و سەفوان، گوتى: بە خوداى كەعبە ھەلى تەقاندوۋە، لە قسەپەكى تردا گوتوۋىتەى: بى بەرى نىپە لېى و ئەۋىش بېپەرى نىپە لەو. لە گېرانەۋەپەكدا گوتوۋىتەى: بە خودا نە عايشە لەو رزگارى بوە و نەيش سەفوان لە عايشە، ئىنجا درېژەى پى داۋە و گوتوۋىتەى: ژنى يېغەمبەرەكەتان تا بەپانى لەگەل پياۋنېكدا رۇژى كوردەتەۋە. ئىنجا ھەر ئەو لە كاتەى گەرانەۋە ئەم ھەۋالەى لە مەدېنە بلاۋ كوردەۋە. تەننات ئەۋانەى دووروۋىش نەبوون ۋەك حەسانى كورى سابىت و موسەتەح كورى ئەساسە و حەمنە كچى جەحش خوشكى زەينەب ژنى يېغەمبەرى خودايش لەو پارەۋە قسەپان كوردە

ئەگەر ھەۋال بلاۋەى كرد، خەلك بە بى زانين و زانيارىپەۋە قسەى لە سەر دەكەن، گوتوۋىانە

ئەوھى گۆپى لە شت يېت بىلاوى دەكاتەو، بەلام ئەوھى بەكەم جار باسى كىرد و بىلاوى كىردەوھ
عەبدوللاى كورى سەلوول بوو. لە عروھى كورى زوپىرەو، گوتووبەتى وا ھەوالم پىنگەيىشت كە
قسەوباسى ئىفك بە بەربىلاوى لە لايەن عەبدوللاى كورى ئەبى قسەى لە سەر كرا و
بەراستى زانىوھ و بە گۆپى خەلكىدا داوھ و فیتنەجارى پى كىردوھ، واتە خستوبەتییە بەر باس و
بىلاوكىردنەوھوھ

بەلام عايشە بى ئاگا بوو لەم كەينوبەينە و لەوھى خەلك قسەى لە سەر دەكەن و گەرايەوھ بو
مالەكەى خۆى. وا رىكەوت لەو كاتەى گەرايەوھ بو مەدينە نەخۆش كەوت و ھاوارى دەكرد. لە
عیشەوھ وەرگىراوھ گوتووبەتى: كە گەراينەوھ مەدينە، بو ماوھى بەك مانگ نەخۆش بووم، خەلك
بە لىشاو باسيان لە قسەكانى خاوەن ئىفك (بوختان) كىرد و ھەوالم كە گەيىشتە پىغەمبەر و
باوك و دايكەم و من تا ئەو كاتە ھەستم بە ھىچ شتەك لەو بارەوھ نەكردبوو، ئەوھى گومانم لى
كرد كە لە كاتى نەخۆشییەكەمدا ئەو سۆز و موھىبەتەم لە پىغەمبەردا ھەست پى نەكرد، كە
پىشتەر ھەيىبوو لە كاتى نەخۆشكەوتنەمدا، بەلكوو كە ھاتە ژوورەوھ سىلاوى لى دەكردم و
دەيگوت: حالت چۆنە و دەرۆيشت و ئەمەيش گومانى لا دروست كىردم، ھەستم بە شەر
نەكرد تا ھاتەمەوھ سەر خۆم

چۆن ھەوالم كە گەيىشتە عايشە
عايشە تا ئەو كاتەى لە نەخۆشەكەى بووھو و بە خۆيدا ھاتەوھ، بەو ھەوالمەى نەزانى. دەلەيت:
جارىكيان دەرچوو بو سەرنائو كە تايبەت بەوھ بوھ پىيان دەگوت (مناصح) بە شەو نەيىت
دەرنەچووين بو ئەو شوپنە، لەگەل دايكى موسەتەح دەرچووم، ئەمە پىش ئەوھى لاپەرى
مالەكەمان بو ئەوھ بە كار بوپىن: گوتى: ئەمەيش بە ھەمان شىوھى عەرەبى دەشتەكى بوو
لەم بارەوھ. گوتى: من و دايكى موسەتەح چووين، دايك موسەتەح سەلماي كچى رەھمى
كورى عەبدولموتەلىبى كورى عەبدولمەناف بوو، كە دايكى كچى سەخرى كورى عامرى پورى
(خوشكى دايكى) ئەبووبەكر بوو، كورەكەى ناوى موسەتەحى كورى ئەساسەى كورى
عبادەى كورى موتەلىبى كورى عەبدولمەناف بوو، بە ھەتپوى ئەبووبەكر بەخپوى كىرد. گوتى:
ئىنچا كە لەوھ بووينەوھ من و ئوم موسەتەح گەراينەوھ بو مالەوھ، ئوم موسەتەح كە پى بەر
چاينك كەوت، گوتى ھەى موسەتەحى بى بەخت، گوتم: خراپت گوت، جوپن بە كەسەك
دەدەيت كە بەدرى بىنيىت، گوتى: بەلى ئەى كچى، گوت لى نەبوھ كە موسەتەح چى
دەلەيت؟ گوتم: چى گوتوھ؟ قسەكانى خەلكى ئىفك واتە بوختانى پى راکەياندم. گوتى: لە
سەر نەخۆشییەكەمەوھ نەخۆشییەكى ترم زيادى كىرد، كاتەك گەرامەوھ بو مالەوھ، پىغەمبەر
ھات بو لام و سىلاوى لى كىردم و گوتى: حالت چۆنە، گوتم: مۆلەتم دەدەيت يرۆم بو لاي باوك و
دايكەم؟ گوتى: ويستم لە ھەوالمەكە باش بزەنم و تەئكىدى لى بكەمەوھ و لەوانەوھ بىزانم.
گوتى: پىغەمبەر مۆلەتى دام و رۆيشتەم بو لايان. بە دايكەم گوت: خەلك باسى چى دەكەن؟
گوتى: ئەى كچم ئارام بە، بە خودا ژىنك نىيە لاي پياوئىك يىت و خۆشى بوئت و ھەوئى ھەيىت
و چەندىن قسەيان بو دروست نەكردىت، گوتى: گوتم: سىپاس بو خودا خەلك بەم شىوھە
قسەى كىردوھ، گوتى: ئەو شەوھ تا بەيانى گىيام و فرمىسكەم نەوھستايەوھ و چاوم نەچوھ خەو،
ئىنچا بەيانىشم ھەر بە گريان بردە سەر

ئەوھى لەمە تىدەگەيت، رۆيشتەن بو مالى باوانى پاش چاكبوونەوھى لە نەخۆشییەكەى بوھ و،
پاش ئەوھى ئوم موسەتەح چىرۆكەكەى بو باس كىردوھ. بەلام لە سىرەى ھىشامىدا، ئەوھى
لپى تىدەگەيت ناكۆكە لەگەل ئەمەدا، بەوھى كە پىش ئەوھى لە نەخۆشییەكەى بىتەوھ
رۆيشتوھ بو مالى باوانى و، لەو كاتەدا ئاگاي لەو ھەوالمەى ئىفك نەبوھ و، لە مالى باوكىپەوھ
لەگەل ئوم موسەتەح دەرچوھ بو سەرنائوكىردن نەك لە مالى خۆيانەوھ. ئەوھى چوھ بو مالى
باوانى لەبەر ئەوھ نەبوھ كە ھەوالمەكەى زانىيىت و بو ئەوھ يەقىن يىت لپى، بەلكوو ئەو وشكى و
لالووتىيەى پىغەمبەرى بىنيوھ كە ھىچ لوتقىكى بو نەبوھ، ئەو سۆزەى نەبوھ كە پىشتەر لە كاتى
نەخۆشكەوتنىدا نواندووبەتى، بو ئەوھى سكالاي دلى خۆى بكات. ئەوھى بو مان دەرەدەكەويت
كە لە سىرەى ھىشامىدا ھاتوھ راستتەر، لەبەر ئەوھى ئوم موسەتەح لە مالى عايشە نەبوھ،
بەلكوو خۆى و كورەكەى لە مالى ئەبووبەكر ژيان و، ئەبووبەكر بەخپوى دەكردن، دەرچوونى
عايشە بو سەرنائوكىردن لەگەل ئوم موسەتەح لە مالى باوكىپەوھ بوھ نەك لە مالى خۆپەوھ. لە
رپىرەوھى قسەكاندا و لە سىرەى ھىشامىدا دەربارەى عايشە وا ھاتوھ، گوتووبەتى: چووم بو
لاى دايكەم چارەسەرم بكات، ھىچ ئاگام لەو شتە نەبوھ كە رووى داوھ، تا لە ئازار و

نه خوشبیه کهم بوومهوه، پاش بیست و نهوهنده شهو، ئیمهیش قهومی عه ره ب نهو
 ناودهستانه مان به کار نهدههینا که عهجهمهکان به کاری دههینن، رقم لی بوو و دوور بووین
 لی، به لکوو دهچووین بو دهشتی دووریی شاره که، شهوئک دهچووم و ئوم موسه تهح
 له گه لمدا بوو که پیی له چالیک کهوت گوتی نهی موسه تهحی بهدبخت، گوتم: خراپت کرد به
 خوا چۆن نهوه به پیاونک دهلیت که له کۆچه رییهکان بیت و شه ری به دری بینیت، گوتی: نهو
 هه والهت نه زانیوه نهی کچی نه بووبه کر؟ گوتم: هه واله که چیه؟ هه والی خه لکی ئیفک
 (بوختان) ی دامی که چی ده لین، گوتم: نه مه یه؟ گوتی: به لی به خودا نه مه یه، ناوا ده لین، به
 خودا نه متوانی کاره کهم (سه رئاوه کهم) ته واو بکه م و گه رامه وه و، به خودا نه وهنده گریام وام
 زانی که گریان جه رگم لهت ده کات. گوتی: به دایکمم گوت: خوا لیت خو ش بیت، خه لک به و
 شیوه یه قسه ده کهن و تۆبیش هیچ به من نالیت، گوتی: نهی کچم... هتد. له فهرمووده که.
 گوتی: گوتم: سوبحانه لالا، خه لک نه م قسه یه ی کردوه و باو کم پیی زانیوه، گوتی به لی. گوتی:
 پیغه مبه ری خودایش زانیویه تی؟ گوتی: به لی. هاوارم کرد و گریام و نه بووبه کر گوتی له ده نگم
 بوو، هاته خواره وه، به دایکمی گوت: چیه تی؟ گوتی: هه والی نه وهی باسی له سه ر ده کهن
 پیی گه بیشتوه و گریاوه و چاوی پر بوه له فرمیسک، نهو شه وه تا به یانی گریام نه
 فرمیسکه کانم وشک بوون و نهیش خه و چوه چاوم

محهمه د له رۆژانی ئیفکدا

باسی نه وه مان کرد که عایشه له رۆژانی قسه و باسی ئیفک چۆن بوه، به لام بو محهمه د،
 حه له بی له سیره ته که ی له کتبی (الإشارات) ی فه خری رازییه وه وه ری گرتوه، ده لیت، نهو له و
 رۆژانه ی که قسه له سه ر ئیفک کراوه زۆر جار له ماله وه بوه، نه گه ر یه کیک به اتبا بو لای
 ده رباره ی عایشه راویژی پی ده کرد، له سه ر نه وهی که چۆن خه لک باس له رووداوی ئیفک
 ده کهن

بینگومان محهمه د عایشه ی له هه موو خه لک زیاتر ده ناسی، ته نانهت له دایک و باوکیشی، له بهر
 نه وهی خیزان و خو شه ویستی بوه و که هه موو نه بینیه کی خیزانی لای بوه و له گه ل یه کدا له و
 باره وه دواون، نه وه یشی زانیوه که چه ند په یوه سته پیوه ی و خو شی ده ویت، له هه ر رۆژیکدا به
 چاوی سۆز و خو شه ویستییه وه له ناوینه ی ناخی خویدا روونی و ئاشکراپی دیار بوه و نه وهی به
 دلیدا هاتوه و به نیاز و ده روونیدا تپه ریوه پیی گوتوه و نهو له خه لک زیاتر له ناخی زانیوه و، نهو
 له هه موو کهس به حه قتره که چۆن حو کم و داد به سه ریدا بدات، پان بۆی بدات
 بۆیه ده بتوانی که له بیتاوانی نه ودا، له یه کهم رۆژدا که هه واله که بلاوه ی پی کرد، قورئان
 دابه زینیت (به لام یه کهم رۆژ هه واله که نه گه بیشته محهمه د -)، به لام نه وهی نه کردوه وه ک
 نه ریتی خو ی له هیمنی و جینگیری بو هه موو کاروباره کان و دوور کهوتنه وه له خیزابی پیراردان،
 نهو به دووربینی ته ماشای مه سه له که ی کردوه و له ده رته نجامه که ی روانیوه و بو هیچ شتیک
 نه چوه، نه گه ر له سه ر جه م لایه نه کانیه وه یه کلای نه یته وه و جینگیر نه بوویت و پیریاری کۆتایی
 لی نه دایت

جینگیری بوون له زانیی مه سه له ی ئیفک، وه ک نه وهی کردی، که که مترین ده رچوونی هه بوه له
 ماله وه، زۆرینه ی کاته که ی له ماله وه به سه ر بردوه، به وه دا بواریکی فراوانی بو قسه که ران و
 گوئگران پیکه وه هیشته ته وه، تا له باره ی ئیفکه وه به دلی خو یان قسه ی خو یان بکه ن، تا
 ده گه نه ده ره نه نجام. نه گه ر پگه نه نه نجام، به ئاسانی حه قیقه ت ده رده که ویت و، ئاسانه له
 قسه کانیدا راست و درۆ هه لاوێرد بکرت، له گه ل نه وه بیدا به بواری زۆر ره خساندن بو نهو
 مه به سته نه وه ستاوه، که جله و بو قسه و قسه لۆکی دروستکه ران شل بکات، به لکوو خو ی
 نه وه یشی کردوه که راو بو چوونی خه لکی وه ربگریت و راوێژیان پی بکات، بۆیه هه ر جاریک یه کیک
 چوه بو لای له ماله وه، له باره ی ئیفکه وه قسه ی له گه ل کردوه و پرسیری لی کردوه و راوێژی
 پی کردوه

ئاوها محهمه د به هئوری و به هیمنی مایه وه، بو نه وهی جینگیر بیت و پرسیار و راوێژ بکات بو
 ماوه ی سیو حه وت رۆژ و، ئینجا وه حیی دابه زاند بو بیتاوانی عایشه. له کۆی نهو خه لکانه ی له و
 سیو حه وت رۆژه دا راوێژی پی کردیت؛ عومه ری کوری خه تاب بوو، له عایشه وه هاتوه
 گوتویه تی: که چاوه ری وه حیی ده کرد، راوێژی هاوه لانی ده کرد، عومه ر پیی گوت: کئ
 هاوسه رگریی بو کردیت نه ی پیغه مبه ری خودا؟ گوتی: خودا، گوتی: له و باوه ره دایت که خودا
 به وه هه لی خه له تان دبییت و گزی و فیلی لی کردیت {سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَقِيمٌ} [النور:

[16]، واتە: سوپاس بۆ تۆ خودايە ئەمە بوختانئىكى مەزنە. ئەم ئايەتە دابەزى و ئەمە لە كۆى ئەو ئايەتەنە بوو بۆ يىتاوانى و يىبەربوونى عايشە لەو بوختانە بۆى كرابوو. گوتى: عەلىي كورى ئەبووتاليب و ئوسامەى كورى زەيدى بانگ كرد كه خىزانەكەى لى جيا بگەنەو (واتە مەبەستى محەمەد خۆپەتى). دەلەيت: ئوسامە كورى زەيد گوتى: خىزانەكەت ئەى پىغەمبەرى خودا، (واتە دەست بە خىزانەكەتەو بەگەر) جگە لە خىر هېچ شتئىكى تر نازانين، بەلام عەلىي كورى ئەبووتاليب گوتى: ئەى پىغەمبەرى خودا، خودا پىگەى لى دانەخستوووت و زنى تر زۆرە و تۆ دەتوانيت يەكئىكى تر يىنيت، لە قسەيەكدا: خودا حەلالى بۆ كردوووت لى جيا بەرەو و هاوسەرگىرىيى لەگەل يەكئىكى تردا بگە، ئەگەر پرسىيار لە كەنيزەكئىك بگەيت باوهرت پى دەهتئىت، گوتى: پىغەمبەرى خودا بورەيرەى بانگ كرد، ئەو پىش گوتى: بەوەى بە حەق ناردووونى، هېچ شتئىكم لى نەبىنووە كە لەكەدار يىت (بە عەيبەى بزائم) لەو زياتر كە كەنيزەكئىكى تازە پىگەيىشتوو و لە كاتى هەوير شىلاندا دەخەوت و مريشك و پەلەوهر دىن و لە هەويرەكە دەخون، لە قسەيەكى تردا كە لە ئىبن نىسحاقەو وەرگىراو: پىغەمبەرى خودا بورەيرەى بانگ كرد و پرسىيارى لى كرد، عەلى هەلسا و بە توندى لى دا و واى لى كرد بە راستگوىيى قسە بۆ پىغەمبەرى خودا بگات، گوتى: بە خودا جگە لە خىر هېچ شتئىكى تر نازانم، هېچ پەشمەپەكى نىيە (واتە عەيبەى نىيە) جگە لەوەى من هەويرم دەشىلا و فەرمانم پى دەكرد كە هەلى بگريت كە چى ئەو دەخەوت و مەرومالات دەهات و دەخوارد. حەلەبى دەلەيت: ئەوەى لە بوخارىيەو هاتو: هەندىك لە هاوەلانى توورە بوون لى، گوتووپەتى: قسەى راست بۆ پىغەمبەرى خودا بگە، گوتى: سوبحانەللا، بە خودا هېچم لى نەزانووە جگە لەوەى زىرينگەر لە سەر خاكە زىرى ئالتووونى سوور دەيزانيت

عايشە دەلەيت: پىغەمبەرى خودا پرسىيارى لە زەينەبى كچى جەحشى كردووە لە بارەمەو، پى گوتو: چىت لە بارەيەو زانووە يا بىنووە؟ گوتووپەتى: ئەى پىغەمبەرى خودا، گوئ و چاوم دەپارزىم هېچ شتئىك جگە لە خىرم نەزانووە، لە گىزانەوەيەكدا: حاشا لە بىستىم و بىنىم جگە لە خىر هېچ شتئىكم نەزانووە، بە خودا قسەى لەگەلدا ناكەم هەر چەندە لى دوورم، بەلام جگە لە حەق هېچى تر ناليم

عايشە گوتى: ئەو لەو كاتەدا كە رقى ليم بوو، لە قسەيەكدا كە هاوكوفيشمە واتە هەوئەمە، يەكئىك بوو لە زەكەنى محەمەد (هاوكوف واتە هاوشانە و يەكسانە لەگەلدا لە پىگە و (خۆشەويستى لای پىغەمبەرى خودا).

تېبىنى

پىگومان محەمەد كە عەلىي كورى ئەبووتاليب و ئوسامەى كورى زەيدى بانگ كرد، بانگى نەكردن كە پرسىيارى حالى پىشوو عايشەيان لى بگات و هەروەها لە سەر ئەو پىش بانگى نەكردن كە لە بابەتى رووداوى ئىفك چى دەزانن، بەلكوو بانگى كردن بۆ راوئىز كردن لەگەلئاندا بۆ جيا بوونەو لە خىزانەكەى لەبەر قسەى ئىفك، وەك لەو گىزانەوەى ئىستا باسما لئو كەرد (بۆ ئەوەى لە فەرمانى جيابوونەوەى لە خىزانەكەى) راوئىزىيان لەگەلدا بگات، وا فەرز بوو كە لە راوئىزى ئەوەدا فەرمانى جيابوونەوەيان هەلبىزاردايە، لەو بارەو ئەوەيان دەسەلماند كە رووداوى ئىفك راستە، بەلام لە راوئىزدا وا بە باش بزائن لە خۆى بگريت و بىهتئەو لای خۆى، لەوئىدا رووداوى قسەى ئىفك بە درۆ دەزانن، وەك عومەرى كورى خەتاب لەو كاتەى راوئىزى پى كرد لەو بارەو، واى بە باش زانى كە بىهتئەو و تىي گەياند بە قسەى {سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَفِيمٌ} [النور: 16]. پىشتر واتاكەى نوسرا. قسەى ئىفك پوچەل و بناغەى نىيە. بەو شىوئەيە ئوسامە قسەى كرد كە راوئىزى پى كرد، وەك لىي تىدەگەى لەو فەرموودەدا كە ئىفك پوچەل و باتلە هېچ راستىيەكى تىدا نىيە، پى گوت: (خىزانەكەت ئەى پىغەمبەرى خودا) واتە خىزانەكەت لە خۆ (بگەرە و) جگە لە خىر هېچى تر نازانين

بەلام ئەوەى عەلى گوتى، نە وەك عومەر بوو نە پىش وەك ئوسامە، بەلكوو راوئىزى ئەوەى بۆ كرد كە لى جيا يىتەو، ئەمە پىش نىشانەى ئەوەيە كە لە ناخى خۆيدا بەوەدا بۆچووونى شكاوئەتەو كە باوهرى بەراستى قسەى ئىفك كرىت. كاتئىك سەفوان لەگەل عايشەدا بوو لە بىاباندا، جگە لە خودا كەسىان لەگەلدا نەبوو، كەس ناتوانيت قسەكە بە چاوم و بىن پىشراست بگاتەو، بەلام تەنزا بەگومانخراپى دەتوانيت باوهر بەراستى ئەو قسەيە بگات. زانيمان كە عەلى بەگومانى خراب باوهرى بە راستىيى قسەى ئىفك هتئەو نەك شتى تر، ئەم گومانخراپىيە لە سەر پىشنىيە عايشە بنىات نراو و ئەمەى لەو كەنيزەكەو زانووە كە

خزمه تی عایشه ی کردوه، بویه وای له پیغمبهره کرد که پرسیار له که نیزه که بکات و، پی گوت: نه گهر پرسیار له که نیزه که بکهیت راستیت پی دلیت. وهك نه وهیه که به پیغمبهری گوتیت پرسیار له که نیزه که بکه که حالی گومانای له ژیانی مالیدا هه بیته، نه و ده توائت نه وهت بو بکات، که ریگه ی تیده چیت و شتیکی هه بیته بیسه لمینیت، له مه وه دهرده که ویت نه وهی قسه ی له سه ر ئیفك ده کربت دوور نه بیته. به مه به ته نها (دهری ده خات) که عه لی به پیغمبهری گوتوه به شتی تر (دهری ناخات). ناییت به وهی به پیغمبهری گوتوه: (نه گهر پرسیار له که نیزه که بکه بکهیت راستیت پی دلیت) به مه ییش ویستی پیغمبهر پرسیار دهر باره ی قسه ی ئیفکه وه لپی بکات، له بهر نه وهی که نیزه که که هیچ له و باره وه نازانیت، چونکه نه و له گهل سوپاکه دا نه بوه و له گهل عایشه ییشدا نه بوه که سه فوان هیناویه ته وه، چون پیغمبهری بو لای نه و نارد که هیچ زانیاریه کی له و باره وه نه بیته

نه وهی باسمان کرد، نه وه نیشان ده دات که عه لی له وه لامدانه وهی پیغمبهر له دوو لایه نه وه هه له بوه، یه کیکیان؛ راوژی بو کرد که لپی جیا بیته وه، نه مه و نیشان ده دات که له ناخیدا باوهری به راستیتی نه و تومه ته ی عایشه کردوه و، هیچ به لگه ی پی نه بوه جگه له گومانخرایی، دوهم؛ له بابته دهر چوونی به و قسه ی بو پیغمبهر که پرسیار له که نیزه که بکه راستیت پی دلیت، بابته که هیشتنه وهی عایشه یه یان جیا بونه وه لپی، پرسیار لیکراو نه گهر به یه که م وه لام بداته وه واته به درو و پوچه لی زانیوه، به لام نه گهر به دوهم وه لام بداته وه، واته وه لامه که ی باوهر هینانه به راستیتی تومه ته که. به لام پرسیار کردن له پیشینه ی ره فتاری عایشه، له بابته دهر چوون و له رییره و لادانه، له بهر نه وهی وهك باسمان کرد، محمه مد له هه موو که سی زیا تر نه خلایقی عایشه ی ده زانی و نه و له و باره وه پرسیار نه کرد

ئینجا عه لی به وه وه نه وه ستا که رووبه رووی که نیزه که بکه بیته، به لکوو بوی هه لسا و ترویر حه سیرمه یدان ی کرد، وهك نه وهی بزائیت که که نیزه که که شتیك له سه ر عایشه ده زانیت و ده یشارتته وه، هه لسا بو نه وهی به لیدان دان به وه دا بنیت، هیچ هوکارک بو لیدانی نه بوو جگه له مه نه بیته. حه له بی له سیره ته که ییدا ده لیت: وهك سو هه یلی ده لیت، له که نیزه که که ی داوه که هیچ پئویستی به لیدان نه کردوه و، بو لیدانی مؤله تی له پیغمبهر وه رنه گرتوه، له بهر نه وهی تومه تباری به وه کردوه که به شار دنه وهی قسه یه ک که ناییت بیشارتته وه ناپاکی له گهل خودا و پیغمبهر دا کردوه

نه گهر بلیت: له وانه یه بگوتیت: عه لی راوژی بو پیغمبهر کردوه که له عایشه جیا بیته وه له سه ر گومانخرایی نه بوو بیته و له ناخیدا شتیك نه بوو بیته که باوهری به قسه ی ئیفك کرد بیته، به لام به گونجاوی نه زانیوه له پاش نه و پروپاگنده یه که بو قسه ی ئیفك کرا به خیزانی خو ی بیهلینته وه، نه گهر هیچ به لگه یه کیش له سه ر راستیتی قسه که نه بیته، له بهر نه وهی بلاو بوونه وهی نه وه وهك روودانیک وایه و له خه لک ده کات له و که سه دوور بکه ونه وه که قسه ی له سه ر کراوه، له سه ر قسه ی نه و شاعیره باسی کردوه

فما اعتذارک من شیء إذا قیلا قد قیل ذلک إن حقا وان کذبا

به واتای؛ داوای لیبوردن کردنت له شتیك که وتراییت راست ییت یان درو، هیچ ناگه یه نیت ده لیم: به لی له وانه یه بی رووبه روو کردنی که نیزه که که و پرسیار لی کردنی و بی نه وهی به لیدان و بکهیت قسه بکات، قسه ی عه لی بو پیغمبهر پرسیار له که نیزه که که بکه راستیت پی دلیت و لیدانی پاش نه وهی پیغمبهر پرسیار لی کرد، نه مه به راشکاوی نیشانه ی نه وه یه که عه لی زانیویه تی که نیزه که که نه پنییه کی عایشه ده زانیت و ده یشارتته وه، نه گهر نا، نه گهر وای عه لی به پیغمبهری ده گوت: نه ی پیغمبهری خودا، من هیچ شتیك نازانم له باره ی نه وهی ده گوتیت و بلاو بوته وه، به لام پاش نه و قسه و بینه و به رده و نه وهی بلاو بوته وه من وای نابینم بو پیگه ی بالای تو گونجاو بیته که خیزانه که ت لای خو ت به پلینه وه

هیچ تاوانیکی تیدا نییه که له ناخی عه لیدا شتیك دزی عایشه هه بوو بیته، به لام نه وه چیه و له کوپوه هاتوه و هوکاره که ی چیه؟ بو وه لامدانه وهی نه مه پئویست به تو بیته وه و کنه کردن ده کات، منیش نامرازه کانی تو بیته وه م لا نییه تا بتوانم نه م که یسه شی بکه مه وه و حه قیقه ت دهر بخه م، نه مه بو هه لیکه ی له بارتر دوا ده خه م، یان بو نه و که سه ی جی ده هیلیم، نووسه رانی نازاد که گرینگی به حه قیقه ت ده دن

به لام له گهل نه وه ییشدا ده لیم: ئایا نامویه پاش نه مه گویمان له وانه ی به نی تومه یه ی نه یارانی عه لی بیته که باسی قسه ی ئیفك ده که ن ده لیم: عه لی هه لسا به گوره کردنی، واته نه و

زیاتر گهورهی کردوه؟! له زوهریهوه گواستراوه، دهلیت: شهویک له شهوان لای وهلیدی کوری عهبدولمهلیک بووم، سپورهتی (النور)ی دهخویندهوه و له سهر قهرهوتلهکهی پالی دابوهوه، کهگهییشته {والژی تۆلی کبزه} [النور: 11]، واتا: ئەوانهی گوناهاکهیان له ئەستۆ گرت. بۆی دانیشت و یووبهرووی زوهری گوتی: ئەی ئەبووبهکر کئی گهورهی کردهوه، عهلیی کوری ئەبووتالیب نهبوو؟ زوهری دهلیت: له ناخی خۆمدا گوتم: چی بلیم؟ ئەگەر بلیم: نهخیر، هیچ دوور نییه زهرهری لی بکه، ئەگەر بلیم: بهلی، کاریکی خراپی گهورهه کردییت، ئینجا لهگهله خۆمدا گوتم: خودا له سهر راستی رای هیناوم خیری تیدا بوه، گوتم: نهخیر، له بۆریهکهی له قهرهوتلهکهی دا و گوتی: کئی بوو کئی بوو، چهندن جار دووبارهی کردهوه، گوتم: عهبدوللای کوری ئەبی کوری سهلولول

ئهمهیش لهگهله سلیمان کوری یهسار لهگهله هیشامی کوری عهبدولمهلیک رووی دا، پئی گوت: ئەی باوکی سلیمان، ئەوهی گهورهی کردهوه کئی بوو؟ گوتی: عهبدوللای کوری ئەبی، گوتی: درۆت کرد، عهلی بوو، سلیمان پئی گوت: مین درۆم کرد، باوکت نه مینیی، ئەگەر بانگهواز کهرێک له ئاسمانهوه هاوار بکات که خودا درۆی حهلال کردهوه، درۆ ناکه. عروه و سهعید و عهبدوللا و عهلقهه، دهربارهی عایشه قسهیان بۆ کردم که گوتوو بهتی: ئەوهی گهورهی کردهوه عهبدوللا کوری ئەبی بوه

نالیم وهلید و هیشام له سهر حق بوون لهوهی گوتیان، بهلام دهلیم، ئەمه چیگهی سهرسورمان نییه لهوانهوه گوتراپیت، له بهر ئەوهی ههلوئستی عهلی له پرسى ئیفکدا بههانهیان پئی دهوات کهوا قسه بکه و ئەوهی بخه نه پال

لێره دا مهسهلهیهک ماوهتهوه په یوهسته به کهنیزهکهکه، نایا بورهیره بوه وهک له فهرموودهکانی سهر عایشه باسی دهکهن یان په کێکی تر بوه. ئین قهیم له (زاد المعاد) دا دهلیت: وا دروست بوه (واته به قسهی حکایهتخوانان) که بورهیره بوه، ئەم بورهیره مایهوه و شووی کرد و نازاد کرا به ماوهیهکی زۆر پاش ئەمه، لهو کاته دا عهباسی مامی پیغه مبه له مه دینه بوو، عهباس پاش گرتنی مهککه هات بۆ مه دینه، بۆیه پیغه مبه لهو کاته دا شهفاعهتی بۆ بورهیره خواست و داواى کرد که بگهڕێتهوه بۆ لای مێردهکهی، نهگهراپهوه، پئی گوت: ئەی عهباس سهرت سور نامییت، له مرقی بورهیره بهران بهر موغیس (مێردهکهی) کهچی ئەو خووشی دهویت. له چیرۆکی ئیفکدا بورهیره لای عایشه نه بوه، ئەمه باسی لێوه کراوه، ئەگەر وا بییت ناوهیانی کهنیزهکهکه به بورهیره وهههه، پئی نهگوتوه پرسیار له بورهیره بکه، بهلام گوتوو بهتی پرسیار له کهنیزهکهکه بکه راستی پئی دهلیت، هه ندیک حکایهتخوانان وایان زانیوه بورهیره بوه بۆیه وا هاتوه، مه رج نییه که داواکردنی موغیس بۆ گهرا نهوهی تا گرتنی مهککه بهردوام بوویت و، هیچ بیئومید نه بوه که ئەمه ئالۆزییهکهی نههیشتهوه. ئەوهی ئین قهیم گوتی تهواوه، ئەم قسهی ئین قهیمه پیوستی به روونکردنهوه ههیه، ئەوهی بۆمان دهری دهخات که بورهیره و مێردهکهی موغیس له مهککه دا بوون لای عهباس و، نههاتوه بۆ مه دینه تا عهباس لهگهله خۆیدا نه پینا پیتهوه، ئەویش پاش گرتنی مهککه، بهو بهلگهیهی که پیغه مبه شهفاعهتی بۆ خواستوه که بگهڕێتهوه بۆ لای موغیس مێردی و رازی نه بوه، به عهباسی گوتوه: ئەی عهباس سهرت سور نامییت له مرقی بورهیره له موغیس کهچی خووشیستنی موغیس بۆ ئەو چۆنه، ئەمه پاش فتهح و کردنهوهی مهککه و هاتنی عهباس بۆ مه دینه بوه. له رووداوی ئیفک دا، بورهیره لای عایشه نه بوه، ناویشانی کهنیزهکهکه به بورهیره بههله دا چوونه له لایه حکایهتخوانانهوه. له بهر ئەوهی عهلی نه یگوتوه بورهیره بهلکوو گوتوو بهتی پرسیار له کهنیزهکهکه بکه، حکایهتخوان وای زانیوه بورهیره، بۆیه بهوه ناوی هینراوه. ئەمه ئەگەر ئەم شهفاعهتی لهگهله بوونی عهباس لهویدا وا فهرز دهکات که بورهیره نههاتوه بۆ مه دینه پاش گرتنی مهککه نهییت و، ماره پیرین و نازادکردنی له پاش گرتنی نهییت. ئەگەر وا پیوست بکات که وا دابین بورهیره پش گرتنی مهککه له کهنیزهکی نازاد کراپیت و مارهی له موغیس برابیت و پاش نازادکردن و ماره پیرینهکهی به تهزها و لهگهله عهباس دا نههاتییت بۆ مه دینه، ئەم شهفاعهته له داواى گرتنی مهککه و پاش هاتنی عهباس بۆ مه دینه بوه، له بهر ئەوهی داواکردنی موغیس بۆ گهرا نهوهی تا پاش گرتنی مهککه بهردهوام بوه، لهویدا هیچ گرهنتیهک نییه، له بهر ئەوهی لهوانهیه بورهیره لای عایشه بوویت و له مه دینه خزمهتی کردییت هه چۆنیک بییت، ئەگەر کهنیزهکهکه بورهیره بوویت یان هه ر یه کێکی تر، ئەمه هیچ له مهسهلهکه ناگۆریت، که باس مان کرد دهربارهی ههلوئستی عهلی له سهر عایشه له سهر

پرسی ئیفك، هیچ جياوازيهك نيه كه كه نيزه كه كه بوره يره بووييت يان يه كيكی تر له ريزه وی چيروکی ئيفكدا له كتيبي به سه رهاته كان وا دهرده كه ویت، محمه مد له و ماوه يه ی چاوه رپی وه حی بوه، يان به بارکی تر دا، له ماوه ی لیکولینه وه له و باره وه، توانیویه تی رای گشتی بزانییت له مه سه له ی ئیفك دا و، بوچوونی جه ماوه ر وهر بگریت، زانیی ئه وانیه ی باسی ئیفك ده كه ن دوژمنه دووره كانین و له سه روویانه وه عه بدوللای كوری سه لولوله، ئه وانیه ی تر كه قسه یان له سه ر كروه له وانیه وه وهر یان گرتوه، به و پییه ی له گه ل شه پوله كه دا رویشتون و به پیی ره وته كه قسه یان كروه، وهك به گشتی له نه ریتی خه لکه ساكاره كه دا ده ییت، كه هه والیکي له م جوړه پلاو بیته وه، ئه وان به بی زانست و زانیاری قسه ی له سه ر ده كه ن. له ویدا وای بیبویه كه له وه لوپسته دا ریگه ی كراوه یه بو ئه وه ی جووله یه ك دژ به و دووروانه بکات، يان داوا ی سه رخستنی بکات دژ به وانیه، له مزگه وت هه لساوه و گوتاری بو خه لکه كه داوه له عایشه وه وهر گراوه، گوتوویه تی: پیغه مبه ری خودا هه لسا (واته له کاتی چاوه رپی وه حی دا) و گوتاری بو خه لکه كه دا، سپاسگوزاری خودا بوو، گوتی: ئه ی خه لکینه، چی له میشکی ئه و پیاوانیه كه به خیزانه كه م نازارم ده دن و، به ناهه ق قسه ی له سه ر ده كه ن، له گیرانه وه یه كدا: داوا ی لیبور دنی له عه بدوللای كوری ئه بی كوری سه لولول كرد، كه له سه ر مینه ره كه بوه، گوتوویه تی: کی دادپه روه ر و به ئینساف ده ییت بو م له گه ل پیاویكدا كه به مال و منداله كه م نازاری دا بم، به خودا جگه له چاكه هیچ شتیکی ترم له خیزانه كه م نه بیبویه، پیاویك به ناوی (سه فوان) گوتی جگه له چاكه و خیر هیچ شتیكم نه بیبویه، له گیرانه وه كه زیاتر كراوه: كه نایه ته ماله كه مه وه. له قسه یه کی تر دا: نایه ته مالیک له ماله كانم، تا من ناماده نه بم، ئه گه ر ناماده نه بم و له سه فهر بم ده ییت ئه ویش ناماده نه ییت و له گه لمدا ییت، كه چی قسه وباسی ناحه قی له سه ر دروست ده كه ن

سه عدی كوری موعاز كه گه وره ی ئه وس بوو هه لسا و، گوتی: ئه ی پیغه مبه ری خودا، من مؤله تت ده دم ئه گه ر له ئه وس بوو بته ویت ملی بپه رنییت و، ئه گه ر له برابانی خه زره ج بوو فه رمانمان پی بكه یت جیه حی ده كه م، سه عدی كوری عه باده گه وره ی خه زره ج بوو، هه لسا و خوینی گه رم بوو، له قسه یه كدا ده لیٹ گه رمی تیکي دا، پیش ئه وه پیاویکی چاكه خواز بوو، به سه عد كوری موعازی گوت: درۆت كرد به خوا نه ده یكوژیٹ و نه یش ده توانیت بیكوژی، ئه سیدی كوری حه زیر هه لسا، كوری مامی سه عد كوری موعاز بوو، به سه عدی كوری عه باده ی گوت: تۆ درۆت كرد به خودا، ده یكوژین و لووتی تۆیش شو ر ده ییت، تۆ دووروویت و مشتومر له گه ل دووره كان ده كه یت، گوتی ئه وس و خه زره ج له یه كتر گه رم بوون و خه ريك بوو یه كتر بكوژن و پیغه مبه ری خودا له سه ر مینه ره كه بوو، هه ولی هیمنكر دنه وه و نارامگرتنی دان تا ییده نگ بوون، گوتی: من هیچ زانیاریم له و باره وه نه بوو

(45)

تیبینی

: له م باسه دا تیبینی دروست ده ییت

یه كه م: ئه وه ی سه عدی كوری عه باده گوتی به باش دانانریٹ كه وه لامی سه عدی كوری موعاز ییت، ئه و نه یگوت ئه گه ر له خه زره ج ییت ده یكوژین، به لكوو گوتی ئه وه ی پیغه مبه ر فه رمان بکات ده یكه ین، چۆن ده ییت سه عد كوری عه باده پیی بلیٹ به خودا درۆ ده كه یت نه ده یكوژیٹ و نه یش ده توانی بیكوژی. له بوخاریدا هاتوه، سه عدی كوری موعاز گوتوویه تی: مؤله تم بده ئه ی پیغه مبه ری خودا، مؤله تم بده له ملیان بده م، پیاویك له خه زره ج (سه عدی كوری عه باده) بوو هه لساوه، ئوم حه سان له كۆمه لی ئه م پیاوه بوو، گوتی درۆت كرد، به خوا ئه گه ر له ئه وس بن حه زت نه كرد بده ی له ملیان. به پیی ئه ویش، سه عد كوری موعاز لپدانوی داوه كه ئه گه ر له ئه وس ییت له ملی ده دم، چۆن ده ییت سه عد كوری عه باده پیی بلیٹ به خودا ئه گه ر له ئه وس بن حه ز ناكه یت له ملیان بده یت

دوه م: سه عدی كوری موعاز پاش به نو قوره یزه كوچی دواپیی كرد، غه زوه ی به نی موسته له ق كه ئیفك تیبیدا رووی دا، له پاش به نو قوره یزه بوو، سه عدی كوری موعاز له رووداوی ئیفك له

ژياندا نه بوو، باسکردنی له م گيرانه وهدا له لايهن هه نديك حكايه تخوانانه وه بوه، به لام نه وهی ههلساوه و قسه ی کردوه و گوتوويه تی: نهی پيغه مبهري خودا من ريگهت پي دهدهم، نه سيد كوري حهزير بوه نهك سهعد كوري موعاز وهك ئيين ئيسحاق باسی کردوه. له سيره ی هوشاميدا له عايشه وه وهر گيراوه و هاتوه و گوتوويه تی: كه پيغه مبهري خودا قسه ی خوی کرد، نه سيد كوري حهزير گوتی: نهی پيغه مبهري خودا، نه گهر له نهوس بن ئيمه چاره ی ده كه بن بو ت و نه گهر له برايانی خهزرج مان بن تو فرمانمان پي بكه، به خودا نهوان شاپه نی نه وهن كه له مليون بدهيت

گوتی: سهعد كوري عباده ههلسا، كه پيش نه مه پياويكي چاكه خواز بوو، گوتی: به خودا دروت کرد له مليون نادهيت. تا کوتای فهرمووده كه ناوی سهعد كوري موعازي نه هيناوه ئيين قهيم له (زاد المعاد) دا هاتوه، ده لیت: نه مه زور گره نتيی بو خهلكی زانستخوازی دروست کرد، سهعدی كوري موعاز نهو پياوه بوه كه كهس ناكوك نيه له سهر نه وهی پاش شهري به نی قوره يزه و پاش خه ندهق كوچی دواييی کردوه، كتومت له سالی پينجه م و، باسي ئيفك له غه زوهی به نی موسته لهق كه غه زوهی مريسيغه، رووی داوه، نهو جه ماوه ره ی له گه لياندا بوه له روژی خه ندهق له سالی شه شه م بوه. ده لیت: بو وه لامدانه وهی نه م پرسيار و گرفته، خه لك به شيويه کی جياواز وه لاميان داوه ته وه. مووسا كوري عه قبه ده لیت: غه زوهی مريسيغ له سالی چواره م بوو له پيش خه ندهق، بوخاری له ويوه وهري گرتوه. واقدی ده لیت: له سالی پينجه م بوه، ده لیت: قوره يزه و خه ندهق پاش نه وه بوه. دادوه ئيسماعيل كوري ئيسحاق ده لیت: له وه دا جياواز بوون، به كه م كه مريسيغ پيش خه ندهق بووي ت، به م قسه به بيت، هيچ گرتي ت نيه كه سهعدی كوري موعاز لهو كاته دا له ژياندا بوه و ده شي ت نه وي ت. ئيين قهيم ده لیت: به لام خه لك ناكوكه له گه ل نه مه دا، ده لیت: له قسه ی ئيفك دا نيشانه ی جياوازی له گه ل نه مه دا هه يه، له بهر نه وهی عايشه ده لیت: نه م كه يسه پاش دابه زيني حجاب رووی داوه و ئايه تی حجاب له سهر زهينه بی كچی جه حش دابه زيوه، زهينه ب لهو كاته دا لای پيغه مبهر بوه، دهر باره ی عايشه پرسياری لي کردوه، گوتوويه تی: بيستن و بينيم بياريزه، ميزوونوسان باسيان کردوه، كه له زي قيغه ی سالی پينجه م هاوسه رگيري له گه ل زهينه بدا کردوه. نه مه بيش وا فهرز دهكات كه له غه زوهی مريسيغ پاش هاوسه رگيري له گه ل زهينه بدا بوه. به م پيه بيت قسه كانی مووسای كوري عه قبه راست نيه، كه له سالی چواره م بوه. ئيين ئيسحاق ده لیت: غه زوهی به نی موسته لهق له سالی شه شه م واته پاش خه ندهق بوه. له وي دا قسه ی ئيفك كراوه، له ريزه وی قسه كاندا ده لیت: نه سيد كوري حهزير ههلساوه و گوتوويه تی: من ريگهت پي دهدهم، سهعد كوري عباده وه لامی داوه ته وه، به لام باسی سهعد كوري موعازي نه کردوه

نه بوو محمه د كوري حهزم گوتوويه تی: نه مه راسته و هيچ گومازيكي تيدا نيه، باسکردنی سهعد كوري موعاز له وي دا خه ياله، له بهر نه وهی بيگومان سهعد كوري موعاز له شهري به نی قوره يزه مردوه و، غه زوهی به نی قوره يزه له کوتاييی مانگي زي قيغه ی سالی چواره م بوه، به لام غه زوهی به نی موسته لهق له مانگي شه عبانی سالی شه شه م بوه، پاش سالي ت و ههشت مانگ له مردنی سهعد و، نهو قسه وقسه لوكه له نيوان نهو دوو پياوه دا كه باس كرا، پاش گه رانه وهی له غه زوهی به نی موسته لهق به زياتر له په نجا شه بوه نه وهی لي ره دا هه لده هينجريت، كه غه زوهی به نی موسته لهق وا قسه وباسی ئيفکی تيتيدا رووی داوه له پاش غه زوهی خه ندهق و به نی قوره يزه بوه و، سهعدی كوري موعاز له روژانی قسه وباسی ئيفك له دونيادا نه بوه، ناوه ينانی لي ره دا خه يال و به هه له داچوونی هه نديك گيره وان و حكايه تخوانانه، نه وهی ههلساوه و گوتوويه تی، ريگهت دهدهم نهی پيغه مبهري خودا، وهك ئيين ئيسحاق گوتوويه تی نه سيد كوري حهزير بوه نهك سهعدی كوري موعاز و، گيرانه وهی ئيين ئيسحاق راسته، نه م وه لامه ی سهعد كوري عباده له گه ل قسه ی نه سيد كوري حهزير دا. يهك ده گريته وه

بيتاوانی عايشه و دابه زيني وه حی لهو باره يه وه محمه د پاش گه رانه وهی له غه زوهی به نی موسته لهق تا دابه زيني وه حی بيتاواني عايشه سی و نه وه نده شه و مايه وه، وهك حه له بی له سيره ته كه ی له سوهه يلي وهري گرتوه و باسی دهكات، لهو كاته دا پرسياری کردوه راويزی له گه ل خه لكدا کردوه و ليكولينه وهی کردوه بو سه لماندن و جيگير بوون له سهر رايهك. نه وهی گومانی تيدا نيه كه سانيكي هه بوو كه

هه والی پی ده گه یاند دهر باره ی قسه و باسی خه لک له دانیشتن و ماله کانیاں. ئەو هی پینگه بیشت که ئەبوو ئەیووبی ئەنسا ری به ژنه که ی گوتوه و ژنه که ییشی به ئەوی گوتوه. له ئەبوو ئەیووبه وه وەرگیراوه که به ئوم ئەیووبی ژنی گوتوه: نابینیت چی له سەر ئیفک دەلێن؟ گوتوو یه تی: ئەگەر تۆ له جینگه ی سه فوان بوو یه تاپه له گه ل خیزانی پینگه مبه ری خودا شتیکت به خراپه ده کرد؟ گوتی: نه خێر، گوتی: ئەگەر منیش له جینگه ی عایشه بووما یه ناپاکیم له گه ل پینگه مبه ری خودا نه ده کرد و، عایشه له من چاکتره و سه فوانیش له تۆ باشتره .

ئهم قسه یه ی دایکی ئەیووب ناما ژه یه بو پیتاوانی عایشه و له و قورئانه ی له سەر پیتاوانیه که دابه زی کاریگه رتر بوه، سه فوانی به مێرده که ی ئەبوو ئەیووب پیاووه و پێی گوتوه: ئەگەر تۆ بیت له جینگه ی سه فوان خراپی به و شیوه یه ده که ییت، سه فوان له پیتشته که خراپه نه کات له بهر ئەو هی له تۆ باشتره، ههروه ها عایشه ی له گه ل خۆیدا به راورد کردوه و گوتوو یه تی: ئەگەر منیش له جیی عایشه بووما یه ناپاکیم له گه ل پینگه مبه ری خودادا نه ده کرد، عایشه ش ناپاکی ناکات له بهر ئەو هی عایشه ییش له من باشتره. پیتاوانه کردن به خود وه ک ئەو هی ئوم ئەیووب شتیکی زۆر چاکه و چاکه یه کی له راده به ده ریشه، ئەگەر خه لک له مامه له کردن به و شیوه یه کاریان کردبا یه، هیچ نا کوکیه ک دروست نه بوو، پیکدا دانیش نه ما و نه یار له نیتاوانیدا که م ده بووه، بویه ئهم شیعه رم له م باره وه گوت

فیما اراد لما تعادی اپنان لو قاس کل فتی سواه بنفسه به واتای: ئەگەر دوو کهس له مامه له کردن و دژایه تی به کتر به و پتوهره کاریان کردبا که ئەو یتر به خۆی بیووت " نا کوکیه کان که م ده بوونه

ئهمه ئەوه مان نیشان ده دات که محمه د ئهم قسانه ی ئوم ئەیووبی پینگه بیشتوه، که به مێرده که ی گوتوه، له هه ندیک ئایه تی قورئان ناما ژه ی پی کراوه، که له و باره وه پیتاوانی عایشه دابه زیوه، دواتر روونی ده که ی نه وه. له و ماوه یه دا، مه به ستم ماوه ی مانه وه ی چاوه رپی وه حی یان ماوه ی لیکو لینه وه، دلنیاپی له سەر دلنیاپی به که ی خۆی له سەر پیتاوانی عایشه زیاتر بوه، بویه به گوره وه وای کردوه که وه حی پیتاوانی عایشه دابه زینیت، به لام وای به گونجاو زانیوه که پیتش ئەوه قسه له گه لیدا بکات و تاقی بکاته وه و له وه بهر چاوه روونتر بیت که چۆن وه حی دهر باره ی پیتاوانی داده به زینیت، چوو بو لای له مالی باوکی له سه نح

له عایشه وه که گوتوو یه تی پاش ئەو هی ئوم موسه ته ح له و شه وه ی بو سه رئاو کردن چوون هه واله که ی دهر باره ی قسه و باسی ئیفکی پی داوه، دوو شه و به رده وام گریاوه، ده لیت: کاتیک به یانیم کرده وه، دایک و باوکم بینی وایان زانی جگه رم دوو له ت بوه، له و کاته دا له گه لمدا بوون و منیش ده گریام، ژنی که له ئەنسا ره کان هات و موله تی لی وهر گرتم و منیش موله تم دا، دانیشتن له گه لمدا ده گریا، ئیمه له و حاله ته بووین، پینگه مبه ری خودا خۆی کرد به ژووردا و سلای کرد و دانیشتن، له و کاته وه که ئەو قسه و باسه هه بوو له گه لیدا دانه نیشتبوووم، یه ک مانگ له باره ی منه وه وه حی پی بو نه هاتبوو. پینگه مبه ری خودا که دانیشتن شایه تمانی هینا، ئینجا گوتی: ئەی عایشه هه والی ئەوه و ئەوه م پینگه بیشتوه، ئەگەر پیتاوان بیت خودا بی تاوانیت ده رده خات، ئەگەر گوناحیکت کردوه داوای لیتوردن له خودا بکه و تویه بکه، ئەگەر کوپله دان به گوناحی خۆیدا بنیت و تویه بکات لای خودای بالا، خودا تویه که ی قبول ده کات

له قسه یه کدا ده لیت: ئەی عایشه، تۆ قسه ی خه لکت پی گه بیشتوه، په نا بو خوا به ره، ئەگەر خراپه کاریه کت کردوه وه ک ئەو هی خه لک قسه ی له باره وه ده که ن، لای خودای گه وره تویه بکه و خودا تویه له کوپله ی خۆی قبول ده کات. گوتی: کاتیک پینگه مبه ری خودا له قسه که ی بووه فرمیتسه که نام نه مان تا هه ستم کرد یه ک دلۆپه ی به چاومه وه نه ماوه، به باوکم گوت: تۆ وه لامی پینگه مبه ر له و باره وه بده ره وه، گوتی: به خودا نازانم چی به پینگه مبه ری خودا بلیم، به دایکم گوت: تۆ وه لامی پینگه مبه ری خودا بده ره وه. گوتی: به خودا نازانم چی به پینگه مبه ری خودا بلیم، له قسه یه کی تر دا به دایک و باوکم گوت: وه لامی پینگه مبه ری خودا ناده نه وه؟ گوتیان: به خودا نازانین چۆن وه لامی بده ی نه وه، گوتم: گوتیان له م قسانه بوو تا له ناختاندا جینگه ر بوو، له بهر ئەو هی پیم گوتن من بی تاوانم، له و باره وه باوهرم پی ناکه ن، ئەگەر دان به شتیکتدا بنیم، خودا ده زانیت که من له و باره یه وه پیتاوانم به لام باوهر ده که ن، به خودا هیچ بو خۆم و ئیوه نادۆزمه وه. له قسه یه کدا، هیچ په ندیک نادۆزمه وه جگه له قسه که ی ئەبوو یوسف که ده لیت (سه بر جوانه). له گریانه وه یه کی ئین ئیسحاقدا، عایشه گوتوو یه تی: ئینجا داوای ناوی یه عقووبم کرد له بیرم چوو بوو. بویه گوتم ئەو هی باوکی یوسف گوتی منیش ده یلیمه وه: {فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ

الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ} [يوسف: 18]، واته پشودرژیبی باشه و خودا یارمه تی ئەوانه ده دات
 که له سه ری خوراگرن. گوتی: ئینجا رویشتم له سه ر جینگه کهم پال که وتم، نه مزانی که خودا
 له باره ی منه وه وه حی داده به زینت و قسه ده کات، له قسه یه کی تر دا، قورتانیک داده به زینت و
 له مزگه وت ده خوینرت و نوژی پی ده کرت، من له وه زور که مترم و نابوترم که خودا قسه م له
 سه ر بکات و فرمان بکات بخوینرتته وه، تکام له خودا کرد که پیغه مبه ری خودا خه ورتیک بینت
 له خه ودا خودا بیتاوانیم تیدا ده ریخت. گوتی: له ویدا ئەبووبه کر گوتی: نازانم له ئەهلی به یتی
 عه ره بدا شتیکی وا نییه وه که ئەمه ی من چووینته مالیانه وه، به خودا ئەوه ی له جاهلییه تدا که
 خودا په رستی تیدا نه بوو ئەمه یان پی نه گوتین که له ئیسلامدا پیمان ده لین. گوتی: پیغه مبه ری
 خودا ئەو شتانه ی برد که له کاتی وه حی دابه زیندا ده ییات، کراسه که ی راخست و سه ری زینکی
 له په ر ناویشکراوی خسته ژیر سه ری، له گیرانه وه یه کدا عایشه ده لیت: به لام من له ویدا
 ئەوه ی بینیم که بینیم، به خودا نه ترسام له بهر ئەوه ی زانیم که بی تاوانم و خودا زالم نییه،
 به لام دایک و باوکم، به وه ی گیانی عایشه ی به ده سته وه یه، که پیغه مبه ری خودا چوه
 خه لوه ته وه و ئەو هه واله ی که پاند که گه یاندی، وام زانی گیانیان ده رده چیت (واته له ترسا)
 له بهر ئەوه ی شتیک له خوداوه بیت که ئەوه ی خودا باسی بکات پشتراستی ده کاته وه
 گوتی، کاتیک پیغه مبه ری خودا له و حالته دا بوو، هئور بووه و پنده که نی و وه که هیلاکیک به خور
 عاره فی له ده موچاویدا ده چورا و ده سپرییه وه، یه کهم وشه ی درکاند گوتی: ئەه عایشه، خودا
 بیتاوانی ده رختیت، دایکم گوتی: هه لسه یرو بو لای، گوتم: به خودا نه ده روم بو لای و
 سپاسی خودا نه بیت هیی که سی تر ناکه م. له گیرانه وه یه کی تر دا ده لیت: مزده بیت ئەه
 عایشه ی خودا بیتاوانی دابه زانیت، گوتم: سپاس بو خودا و سپاسی که سی تر ناکه م، گوتی:
 ئەو نایه ته ی له روژی (شات) دا دابه زی: گوتی: پیغه مبه ری خودا سوخمه که ی گرتم، ده ستیم
 لادا و پالم به ده ستنیه وه نا. ئەبووبه کر نه علیکی هه لگرت و به رزی کرده وه لیم بدات، نه مه پشست
 و پیغه مبه ری خودا پیکه نی و گوتی: سویندت ده دم نه که یت. له گیرانه وه یه کدا: کاتیک خودا
 بیتاوانی عایشه ی دابه زاند، ئەبووبه کر هه لسا و سه ری عایشه ی ماچ کرد، پی گوت: ئیستا
 ده مبووری، گوتی: به لی کچم چ ئاسمانیک له سه رم ده بیت و چ زه وییه که هه لم ده گرت که
 شتیک بلیم و نه بزائم. حه له بی ده لیت هیج جیاوازییه که له نژوان ئەم گیرانه وه و ئەوه ی
 پییشه وه دا نییه، له وانیه ئەوه ی پیشوو دوا ی ئەمه بوو بیت
 به لام ئەو نایه تانه ی بو بیتاوانی عایشه دابه زین ئەمانه ن: {إِنَّ الَّذِينَ جَاؤا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ}
 [النور: 11] واته: ئەوانه ی ئەو بوختانه یان هه لبه ست، ده سته یه که له خوتان بووناته کوومه لیکن
 له ئیوه، ئەوانیش عه بدوللای کوری ئەبی و زه ید کوری ره فاعه و حه سان کوری سابت و
 موسه ته ح کوری ئەساسه و حه فسه کچی جه حش و ئەوانه ی یارمه تی داون وه که له
 (الکشاف) دا هاتوه، {لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ} [النور: 11] واتا: به شه ر له سه ر
 خوتان حسابی نه که ن و خیره بوتان. وتاره که لیره دا بو ئەو باوه ردارانه یه که زانی پی گه یاند و،
 به تاییه تی پیغه مبه ری خودا و ئەبووبه کر و عایشه و سه فوان کوری موعه ته ل، واتا ی ئەوه ی چاک
 بوو بویان که بیتاوانیان ده رکه وت و پاک و پیگه ردییان له هه ر په شم و عه بیه یه که سه لمینراو،
 پیگه یان لای خه لک گه وره بوو و ریزیان زیاتر بوو و شه ره فیان خسته سه ر شه ره ف، به
 پیچه وانه ی ئەوانه ی قسه لوکیان هه لبه ست و بلاویان کرده وه، ئەوانه {لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ مَا
 اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ} [النور: 11] واته ئەو به شه ی له خراپه به رده که ویت هینده ی ئەوه ی باسی
 له و پرسه کرده واته له قسه ی ئیفک {وَالَّذِي تَوْلَىٰ كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ} [النور: 11] واتا:
 واته ئەوه ی ئەو گونا هه گه وره ی ده که ویتته ئەستو نازاریکی گه وره ده چیرت
 ئەویش عه بدوللای کوری ئەبی بوو، که گه وره و فراوانی کرده وه و له خه لکی گه یاند، {لَوْلَا إِزْ
 سَمِعْتُمُوهُ فَان الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَأَنْفُسِهِنَّ خَيْرًا} [النور: 12] واته: ئەگه ر گویتان له وه نه بوایه
 ژنانی و بیوانی باوه ردار به خویان خیریان وت. واته به شیوه یه ی باوکی ئەبووب و خیزانه که ی
 قسه یان کرد، {وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ} [النور: 12] واته: ئەمه ئیفکیکی روونه؛ ئیفک واته بوختان
 له درو و ده له سه و خه له تاندن خراپه وه، ئیفک واته (هه لگه ران) واته قسه یه کی هه لگه راو به
 سه ر راستیدا، {لَوْلَا جَاؤا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةٍ شَهَادَاتٍ فَلَمْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَاتِ فَأُولَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَافِرُونَ}
 [النور: 13]. واته: ئەیدی بوچی چوار شایه تان بو نه هینا و که نه تازیه یان ئیوه لای خودا دروزن
 {لَوْلَا فَجَّلَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفْتُمُ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ. إِذْ
 تَلَقَوْهُ بِالْأَسْتِثْمِ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ}.

وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَفِيمٌ. يَعْفُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ} [النور: 14 - 17] واته: ئەگەر خودا بەزەیی پێتاندا نەهاتبان و چاکەى بۆ نەکردبان لە دنیا و قیامەت لەسەر درۆ سزاتان دەدات و سور بزانی ئازارێکی گەورەتان توش دەبێت. کاتێک لەیەکترتان دەبێست و هیچیشتان لێ نەدەزانی و ھەر بەدەمتاندا دەھات و بەزمان دەتانقۆزتەو و واتان زانی زۆر ئاسانە و ئەم کارە لای خودا زۆر گەورە بوو. واتە وەك عومەری كوری خەتاب گوتی، {يَعْفُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ} [النور: 17] واتە: خودا نامۆزگاریتان دەكات و برواتان پێ ھەبێت و چارێکی تر بوختان ھەلمەبەستێن. تا ھەرمانیشتی: {الْحَبِيبَاتُ لِّلْحَبِيبِينَ وَالْحَبِيبُونَ لِّلْحَبِيبَاتِ وَالْكَبِيَّاتُ لِّلْكَبِيِّينَ وَالْكَبِيُّونَ لِّلْكَبِيَّاتِ أُولَئِكَ} [النور: 26] ناماژە بە چاکەخووزان لە ژن و پیاو دەكات {مُتَرَوِّنَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ} [النور: 26]. واتە: خۆیان پێبەری دەگرن لەوھى دەیان و بەھانەى بۆ دیننەو و خودا ئەوانەى بەخشیو و بزبوی باشیان دەداتى زەمەخشەرى لە شیکردنەوھەكەى خۆیدا دەلێت: ئەم قسەى بە سەر ئەو بەسەرھاتەى عایشەدا دەروا، كە لەو قسەلۆکانەیان تی گرت، كە لەگەل ھالى ئەو پێگەردى و چاکەخووزیبەدا نایەتەو و ئێمە كە تێرمانمان لە قسەکانى عایشەدا كرد كە چۆن وەلامى محەمەدى داووتەو، دەبینین وەك قسەى پێتاوانێك دێتە بەر چا، كە چۆن لە ناخیدا پاکی و پێگەردى و داووتپاکی دەردەكەوێت، ئەوھى دەتوانین بۆ پێتاوانى پشتى پێ ببەستین، ھىچ ترسیكى نەبوو لە كاتى وەحیدابەزیندا وەك باوكى و داىكى دەترسان، ئەوھى جگە لەوھى متمانەى بە خۆى پێت كە پێتاوانە، ھىچى تر نییە، وەك ئەوھى كەسێك شتێك بدزێت و بیخاتە گیرفانییەو بۆ نموو، لەگەل كۆمەلێك پیاوى ترى تۆمەتباردا ھینا پێتان، ئەوان لەبەر ئەوھى گیرفانیان بەتالە، لە پشكین ناترسن. ئەگەر عایشە پێتاوان نەبوا بە كاتى دابەزینی وەحیدا لە داىك و باوكى زیاتر دەترسا، لەبەر ئەوھى دەیزانى خودا ھىچ شتێكى لە زەوى و ئاسمان لێ ناشارپتەو و، وەحیی ئەو قسەى دەھێنێت كە پرس و كەیسەكە یەكلا دەكاتەو، بەلام باوك و داىكى ھىچ شتێكىان نەزانو، بۆیە لە ئایرووچوون دەترسان، ئەگەر وەحى ئەو تۆمەتەى ئاراستەى كەچەكەیان كراو پشتراست بكاتەو

پێگومان ئەوھى عایشە تێیدا ژباو لە خەمبارى و متبوون و پێدەنگى لەو كاتەى پێغەمبەرى خودا لای دانیشتو لە مالى باوكیدا و، ئەوھى لە وەلامەكەى پێى گوتو و ئەوھى باوكى گوتوو پێت: كاریگەرییەكى گەورەى لە سەر محەمەد ھەبو، دەمار و ئەعسابى وروژاندو و خستوو پێت بە حالەتە عەسەبیبەكەو كە ھەمیشە بۆ دەھات و ئەو بەو گیانەو پوچووتە كەیسى ئیفك و دلى دلنیا بو لە پێتاوانى عایشە و، دەرتەنجامەكەى ئەو جارەى حالەتەكە لە دابەزینی وەحى بەو ئایەتە تەواو بو. زانیمان كە محەمەد ئەم وەحیبەى لە پاش سى و ئەوئەندە شەو لە پرسیاركردن و راوێژ و لێكۆلینەو و گوئیستی قسەى خەلك لە سەر خیزانەكەى بۆ ھاتو، ئەوێك كە لە ھەموو خەلكى تر زیاتر ناخ و ڕەفتارى عایشەى دەزانی، ئەم حالەتە ھىچ پێویستییەك بۆ دابەزینی وەحى لە جبریلەو ناكات، ھىچ گومان و تاوانێك ناكەین كە بلێین زۆرینەى ئەو وەحى و قورئانەى دابەزیو، بەم شێوازە بوو

سزای حەد

ئەوھى زانراو كە حەدى لێدانى سزای تۆمەتى بوختانى زینا خستنەپال ھەر كەسێك لە شەرعى ئیسلامدا لێدانى ھەشتا جەلدە، وەك لە قورئاندا ھاتو: {وَالَّذِينَ يَزْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ يَمُّ لَمْ يَأْتُوا بِالْحَقِّ فَاُجْلِدُوهُمْ بِمِائِينَ جَلْدَةٍ وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْقَاسِيُونَ. إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأُصْلِحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ} [النور: 4، 5] واتا: ئەو كەسانەى بوختان بۆ زنى داوین پاك دەكەن چوار شایەتیان نەبێت ھەشتا شەلاقیان (جەلدە) لێ بدەن، ھەرگیز نایێت بە شایەتیان بگرن و ئەوانە لە رپی خودا لایان داو. جگە لەو كاتەى تۆبە دەكەن و ئاكارى خۆیان چاك دەكەن، دیاریشە خودا دلۆفان و و لێبوردەى لە سەر كاتى دابەزینی ئەم ئایەتە نەوەستام، ئایا لە پاش چیرۆكى ئیفك بوە یان لە پێش چیرۆكى ئیفك دابەزیو، لەبەر ئەوھى لە پێش ئایەتەكانى پێتاوانى عایشە دابەزیو، بەلام بۆ بەلگەھێنانەو لە سەر پێكخستنى ئایەتەكان راست نییە، لەبەر ئەوھى دەزانین كە پێكخستن و زنجیرەى ئایەتەكان لە كێبى قورئاندا بە پێى كاتى دابەزاندیان نییە، لە ئایەتەكاندا ھەیه درەنگ دابەزیو و لە پێشەوھى لە قورئاندا و بە پێچەوانەیشەو راستە ھەر چۆنێك بێت، پاش دابەزینی ئایەتەكانى پێتاوانى عایشە، سزای حەدى بوختانى دزی

به‌وانه‌ی باسی ئیفکیان کرد چیه‌جی کرد. له‌مه‌دا ده‌رده‌که‌وێت که ئایه‌تی سزای حه‌دی بوختان له‌ویدا دابه‌زیوه و دابه‌زینه‌که‌ی پێش چیرۆکی ئیفک بوه، به‌لام لێ‌دوانیان له‌و باره‌وه نه‌داوه.

له‌ سیره‌ی هاشمیدا له‌ ئیبن ئیسحاق‌وه هاتوه که حیمنه گوتویه‌تی: ئینجا (واته پێغه‌مبهری خودا پاش دابه‌زینی ئایه‌ته‌کانی پیتاوانی) ده‌رچوو بو لای خه‌لک و گوتاری بو دان و نه‌وه‌ی خودا له‌ قورئان له‌و باره‌وه دای به‌زاندبوو بۆی خویندنه‌وه، ئینجا فه‌رمانی کرد سزای حه‌دی بوختان دژ به‌ موسه‌ته‌ح کوری نه‌ساسه و حه‌سان کوری ساب‌ت و حیمنه کچی جه‌حش بدرپت، که ده‌ستی بالایان هه‌بوو له‌و خراپه‌کارییه‌دا. هه‌ندیکیان باس له‌وه ده‌که‌ن که عه‌بدوللای کوری نه‌بی کوری سه‌لوومیش له‌گه‌ل نه‌واندا سزا دراوه، به‌لام راستیه‌که‌ی وه‌ک نه‌وه‌ی ئیبن قه‌ییم له‌ (زاد المعاد) باسی ده‌کات، نه‌و به‌ر سزا که نه‌که‌وتوه، ده‌لێت کاتێک وه‌حیی پیتاوانی عایشه دابه‌زی، پێغه‌مبهری خودا فه‌رمانی کرد نه‌وه‌ی قسه‌ی له‌ سه‌ر ئیفک کردوه هه‌شتا جه‌لده سزا بدرپت. به‌لام نه‌و پۆخله (عه‌بدوللای کوری نه‌بی) له‌گه‌ل نه‌وه‌ی له‌ سه‌رووی خه‌لکی بوختانه‌رانی ئیفکه‌وه بوو که‌چی سزا نه‌درا. ئینجا ئیبن قه‌ییم هۆکاری نه‌وه‌ی بو هه‌ندیک شتی نامه‌عقول ده‌گه‌رێتینه‌وه که قبول ناکرپت، جگه‌ له‌ قسه‌یه‌کی له‌ کۆتاییدا ده‌لێت: ده‌لێن وازی له‌و سزایه هێناوه له‌به‌ر به‌رژه‌وه‌ندی گه‌وره‌تر له‌و سزادانه، له‌گه‌ل نه‌وه‌یشدا که دوورویی و قسه‌کردنی وای پێویست ده‌کرد که به‌رده‌وام بکوزرپت به‌لام نه‌کوزرا، بو نه‌وه‌ی مانه‌وه‌ی هۆگری قه‌ومه‌که‌ی بو ئیسلام و رانه‌کردنیا پێویست بوو، له‌به‌ر نه‌وه‌ی گوێرایه‌لی بوون و نه‌و سه‌روکیان بوو، نه‌یه‌پشت به‌ سزادانی نه‌و فیتنه دروست پیت

ده‌لێم: نه‌مه هۆکاری راستیی وه‌لانی سزای حه‌ده دژ به‌ عه‌بدوللای کوری نه‌بی، له‌به‌ر نه‌وه‌ی گه‌وره‌ی قه‌ومه‌که‌ی بوو، نه‌وانیش گوێرایه‌لی بوون، محه‌مه‌د توندوتۆل و دووربین بوو له‌ سه‌ر نه‌وه‌ی چی به‌ داوا دی‌ت، بۆیه له‌ فیتنه ده‌ترسا نه‌گه‌ر سزای بدات، ته‌نانه‌ت نه‌وه‌ک له‌و غه‌زه‌دا روو بدات، مه‌به‌ستم غه‌زه‌ی به‌نی موسه‌ته‌لق، ده‌لێت: به‌لام به‌ خودا که بگه‌رێمه‌وه بۆ مه‌دینه نه‌وه‌ی گه‌وره‌یه به‌ زه‌لیلی ده‌ر ده‌که‌م، مه‌به‌ستی له‌ گه‌وره خۆی بوه و زه‌لیل پێغه‌مبهر. هۆکاری نه‌م قسه‌یه نه‌وه بوه، له‌و کاته‌دا شه‌روپێکدا داتێک له‌ نێوان پیاویکی کۆچبه‌ری و پیاویکی نه‌نسا به‌ ناوی سینان کوری فه‌روه‌ رووی داوه، که هاوپه‌یمانی عه‌بدوللای کوری نه‌بی بوه، یه‌کێکیان له‌وی تری داوو، کۆچبه‌ریه‌کان پشتی کۆچبه‌ریه‌که‌یان گرتوو و نه‌نسا ره‌کانیش پشتی نه‌نسا ریبه‌که، خه‌ریک بوو فیتنه‌یه‌کی گه‌وره روو بدات نه‌گه‌ر پێغه‌مبهری خودا به‌و حاله‌ته نه‌گه‌بیشتا و وه‌زه‌که‌ی هێمن نه‌کردبايه‌ته‌وه. له‌ویدا عه‌بدوللای کوری نه‌بی نه‌و قسه‌ ناسراوه‌ی گوتوه، عومه‌ر گوتویه‌تی: نه‌ی پێغه‌مبهری خودا مۆله‌تم ده‌ده‌یت له‌ ملی بده‌م، نه‌گه‌ر حه‌ز ناکه‌یت کۆچبه‌ریه‌ک بیکوزپت فه‌رمان ده‌که‌م نه‌نسا ریبه‌ک بیکوزپت، پێغه‌مبهری خودا پیتی گوتوه: زوریک له‌ په‌سرب (گوتفۆلاغی نه‌ون) گوێرایه‌لین، واته‌ خه‌لکانێکی زور له‌ په‌سرب تووره ده‌بن. وا بزانه‌م (گوئ قولاغ) له‌م فه‌رمووده‌دا به‌ گوتفوتبوونه‌وه هاتوه له‌به‌ر نه‌وه‌ی ده‌لێن: فلان له‌ تووره‌ییدا گوپی یان لووتی سوور هه‌لگه‌را. راستیه‌که‌ی له‌ خوینبه‌ریوونه‌وه هاتوه (رعف)، نه‌گه‌ر نه‌وه نه‌بوايه له‌ سزا که‌ی خۆش نه‌ده‌بوو

محه‌مه‌د به‌هێزیی شه‌رخوازه‌کانی له‌ به‌ر چاو ده‌گرت و له‌ پێناو به‌رژه‌وه‌ندی گشتیدا چاوپۆشی لێ ده‌کردن، وه‌ک عه‌بدوللای کوری نه‌بی و عه‌پنه کوری حوسن و عامر کوری توفیل، وه‌ک به‌هێزه‌کانی قوره‌بشی له‌ به‌ر چاو ده‌گرت و مالیی ده‌کردن، وه‌ک له‌ غه‌زه‌ی حه‌نین دا نه‌مه‌ی کرد

له‌ سیره‌ی حه‌له‌بیدا له‌ عایشه‌وه وه‌رگیراوه ده‌لێت: پیاویک مۆله‌تی له‌ پێغه‌مبهر وه‌رگرت، که بیینی گوتی؛ ئای له‌ خراپیی کوری عه‌شیره‌ت، ئای له‌ خراپیی برای عه‌شیره‌ت، کاتێک دانیشت پێغه‌مبهر بۆی کرایه‌وه و دلخۆش بوو پیتی. کاتێک پیاوه‌که‌ رویشت، عایشه پیتی گوت: نه‌ی پێغه‌مبهری خودا، که پیاوه‌که‌ت بینی نه‌و شته و نه‌و شته‌ت ده‌گوت و، ئینجا له‌گه‌لیدا کراپنه‌وه و دلخۆش بویت پیتی. گوتی: نه‌ی عایشه که‌ی منت به‌ خراپه‌کاری بینیوه، خراپیی خه‌لک له‌ لای خودا له‌ کاتی روژی قیامه‌تا ده‌پیت و، بۆیه پێویسته خه‌لک خۆیان له‌ شه‌ریان لاده‌ن. ئیبن به‌تال ده‌لێت: نه‌و پیاوه عه‌ینه کوری حوسن بوو، پیتی گوت: نه‌م بوده‌له‌یه که گوێرایه‌لین، عه‌ینه له‌ کاتی سه‌دیفا هه‌لگه‌رایه‌وه و شه‌ری کرد و ئینجا گه‌رایه‌وه و بوو به‌ موسولمان

ده‌لێن پێغه‌مبهر پیتی گوتوه: به‌ موسولمان، گوتویه‌تی: کۆشکێکم له‌ مزگه‌وته‌که‌تا بو دروست

بکه که خۆم و قەومەکەم تێیدا بژیم و تۆبیش لەگەڵمدا بە. رۆژێک چوو بۆ لای یێغەمبەر و عایشەى لا بوو، پرسىارى عایشەى لى کرد، یێغەمبەر گوتى: هاوسەرمە، بە یێغەمبەرى گوت: وازى لى دەهێنیت بۆ من ئەگەر جوانترین ژنت بۆ بێنم، لەبەر ئەوەى عەرەب لە زەمانى جاھیلیەت زنیان دەگۆرییەو، هەر پیاو و ژنەکەى خۆى دەدا بەوى تر و بە یێجەوانەو. یێغەمبەرى پى گوت: خودا ئەمەى حەرام کردووە لە ئىسلامدا، کاتێک عەیینە دەچوو گوتى: ئەى یێغەمبەرى خودا ئەمە کى بوو؟ گوتى: ئەو بودە لە گوتى لى گىراوێهە عەیینەى کورى جوسنى ئەلفىزى.

بەلام عامر کورى توفیل گەرەى بەنى عامر کورى سەسەعە، لەگەڵ شاندىکى بەنى عامر چوو بوون بۆ لای یێغەمبەر، یێغەمبەرى خودا پى گوت: عامر بە بە موسولمان، گوتى: فەرمانى ئەو دەم بۆ دەکەیت کە لە پاش تۆ من بم؟ یێغەمبەرى خودا گوتى: ئەمە نە بۆ تۆ و نەیش بۆ قەومەکەت دەبیت. لە گىرانەوێهەکى تردا پى گوتو: ئەى محەمەد دەبەمە موسولمان ئەگەر تۆکەکەى بۆ من بێت و ورگەکەى بۆ تۆ. گوتى: نەخێر. گوتى: ئەى بۆجى بم بە موسولمان؟ گوتى: ئەوەى بۆ موسولمانانە بۆ تۆبیش دەبیت، ئەوەى لە سەریانە لە سەر تۆبیش دەبیت، گوتى: بە خودا چى پیاو و ئەسپ هەیه بە سەرتدا دەبارنم، لە گىرانەوێهەکدا، ئەسپىکى لە ژمارە نەهاتوو و پیاوێکى سەرکێش و هەر دارخورمايەک ئەسپىکى پێو دەبەستم. یێغەمبەرى خودا گوتى: خوداى گەرە رىگرت لى دەکات. سوھەیلی دەلێت: وای کرد کە ئەسپى کورى حەزىر لەگەلیان بوو سەریان بە یەکەو بەدات (واتە سەرى عامر و سەرى ئەربید کورى قەیس) پى گوتن دەرىچن ئەى مەیموونەکان، عامر پى گوت: تۆ کىیت؟ گوتى: ئەسپى کورى حەزىر، گوتى: حەزىرى کورى ماسى گەرە؟ گوتى: بەلى، گوتى: باوکت لە تۆ چاکتر بوو، گوتى: بەلى، منیش لە تۆ و لە باوکت چاکترم، لەبەر ئەوەى باوکت موشرىک بوو تۆبیش موشرىکیت. لە بوخارییەو کە گوتوویەتى: بە یێغەمبەرى گوتو: لە نىوان سى خەسلەت و داواکارىت لە بەردەمدا دەنێم: خەلکى سەھل بۆ تۆ دەبیت و خەلکى ورگىش بۆ من، دواى تۆ من خەلیفە يم، یان بە هەزار مووزەردى پیاو و هەزار مووزەردى ژنت بە سەردا دەبارنم.

ئینجا لای یێغەمبەرى خودا دەچوون و گەرانەو بۆ شارەکەیان، یێغەمبەر چەندىن رۆژ دواى ئەوان دوعا و نزاى دژ دەکردن و دەگوت: خودایا، عامرى کورى توفیل بە شتێک بۆ لەناوبەرە و نەخۆشییەکى بۆ بنێرە بیکوژیت، ئینجا گوتى: بەوەى گیانم بە دەستەوێهە، ئەگەر خۆى و بەنو عامر ببوونایە بە موسولمان، رىگەیان لە قورەبىش قورس دەکرد بۆ چوونە سەر مینبەر، واتە بۆ خىلافەت، بەلام خودا شەرى عامرى کورى توفەیلی لە یێغەمبەر لادا، کاتێک دەرچوون بگەرنەو بۆ شارەکەى خۇیان و لە نیوێ رىگە بوون، عامر توشى تاعوون بوو لە ملی دا و، خۆى گەبانده مالى سلوولیه لە بەنى سلوول کە بەخراپەکارى و شووم و شەرانگىز ناسرابوون، عامر بەداخەو بوو کە لە مالى ئەودا بە تاعوون دەمریت و گوتى: ئەى بەنى عامر رۆژنێک وەک رۆژنى حوشتر و مردنێک لە مالى ژنێک لە بەنى سلوول، ئەسپێکم بۆ بھێنن. ئینجا ئەسپێکیان بۆ هینا سواری بوو و رەمەکەى برد و بە ئەسپەکەى خولى خواردەو، تا کەوت و مرد. حەلەبى لە سیرەتەکەیدا دەلێت: لەو کاتەدا خولاوێتەو گوتوویەتى ئەى مردن لە کویت وەرە دەرەو بە شەرت لەگەڵدا بکەم. لە عەدەتى عەرەبى جاھیلیەت گەر گەرەکەیان لە گیانەلادا بوايە و نزیک بوايە لە مردن خۆى لەو گەرەتر دەزانیت کە لە سەر جىگەکەى بمریت، فەرمان دەکات کە سواری ئەسپێکى بکەن و سورى بدەن تا لە سەر ئەسپەکەى بمریت، ئەو بە شەرەفى زیاتر دەزانیت وەک لەوێ لە سەر جىگەکەى بمریت.

(46)

لە نىوان سەفوان و حەساندا

لە تەواوکردنى چىرۆکى ئىفکدا باسى نىوان سەفوان و حەسان دەکەين، حەسانى کورى سابت کە شاعىرى یێغەمبەرى خودا بوو، قسەى لە سەر ئىفک کردووە و زۆر باسى کردووە، تەنانەت ئىبن ئىسحاق دەلێت: ئەوەى کىشەکەى گەرە کردووە حەسانى کورى سابت بوو، حەسان شىعەرى لە سەر سەفوان کورى موعەتەل نووسى و قسەى پى دەگوت لەوانە

وَأَبْنُ الْفُرَيْعَةِ أُمْسَى بَيْجَةَ الْبَلَدِ الْأَمْسَى الْجَلَابِيْبُ قَدْ عَزَّوَا وَقَدْ كَفُّرُوا
 به واتای: کوری فورہ پچہ؛ واتہ حسان، (بیضة البلد) لیرہدا (ہیلکہی ولاتہ کہی) بو کہ سیک بہ
 . خراب بہ کار ہناوہ، واتہ مہ بہستی سہ فوان بووہ لہ ناموکانہ و لہ شوینی ترہوہ ہاتووہ
 مہ بہستی لہ (جلابیب) غہریہ کان بوو کہ کوچہری بوون، سہ فوان لہ وان بوو، (جلابیب) کوئی
 (جلیب) ہ. ئەوہی لہ ولاتیکہوہ دہ ہینریت بو ولاتیکی تر، لہویدا مہ بہستی کہسی غہریہ،
 دہ لاین: کوئی (جلباب) ہ کہ وہک کراسیکی پانوپوری بی پھا دای ناون و، (ابن الفریعہ)
 مہ بہستی خوئی بوو، (الفریعہ) نہنکی حسان بوو، دہ لاین دایکی بوو، فسہکانی: (امضی
 بیضة اللد) واتہ بودہلہ و زہلیلہ، (بیضة) ی بو زہم بہ کار ہناوہ و وہک لہو پیگہ بہدا دای ناون،
 کہ لہ زور شویندا بہ پیچہ وانہوہ بو پیچہ لدانیش بہ کار دیت، دہ لاین: فلانہ کہس (بیضة البلد)
 .ہیلکہی ولاتہ کہی، واتہ تاکی قہومہ کہی و گہورہیہ تیپاندا
 کہ ئەمہ گہیشتنہ سہ فوان، گوتی: وا دہیینم کہ مہ بہستی منم لہ (جلابیب)، شمشیرہ کہی
 :ہہ لگرت و رویشت بو لای حسان کہ لہ یانہی خہزرہ جی قہومی بوو، لئی دا و گوتی
 غلام ازا ہوجیت لست بشاعر تلق ژباب السیف عنی فانی
 واتہ: ئەگہر ہہ جوی مندالیکت کرد تو شاعیر نیت، ئەوہی لاپہری شہمشیر بہرت دہ کہویت.
 ئەمہ لہو کاتہدا بووہ کہ شمشیرہ کہ بہر حسان کہووتوہ
 حسان دہستی خستہ بہر لیدانہ کہ و، شمشیرہ کہی بہر کہوت، لہو کاتہدا سابت کوری
 قہیس بازی دا بہ سہر سہ فوان کوری مہ عتہل دا، واتہ لہ کاتی لیدانی حساندا، بہ پەژیک
 دہستی بہست بہ ملیہوہ، ئینجا بردی بو مالی بہنی حارس کوری خہزرہ ج کہ عہدوللای
 کوری رہ و احہی لی بوو، گوتی: ئەمہ چیہ؟ گوتی: سہرت سور ماوہ کہ بہ شمشیر لہ
 حسان بدرت، بہ خودا توژیکی تر دہیکوشت، عہدوللای کوری رہ و احہ پی گوت: پیغہ مہری
 خودا ہیچ شتیکی زانیوہ لہم کارہی کردووتہ؟ گوتی: نہ خیر بہ خودا، گوتی: بویریت کردوہ
 پیاوہ کہ بہردہ. بہریدا و ہاتن بو لای پیغہ مہری خودا، ئەوہیان بو باس کرد، حسان و سہ فوان
 کوری موعتہلی بانگ کرد، ئین موعتہل گوتی: ئەی پیغہ مہری خودا، نازاری دام و
 ہہ جووی کردم و توورہی کردم و لیم دا، پیغہ مہری خودا بہ حسانی گوت: چاکہ بکہ ئەی
 حسان، ئایا ئەم قہومہم کہ خودا ہیدایہ تی داون بو ئیسلام تیکیان دہدہیت، ئینجا گوتی:
 .چاک بہ ئەی حسان لہوہی تووشی بووی، گوتی: بو خاتری خودا ئەی پیغہ مہری خودا
 ئین ئیسحاق دہ لیت: محمہد کوری ئیبراہیم قسہی بو کردم کہ پیغہ مہری خودا لہ بری
 ئەوہ قہرہ بووی کردوہ و بہیرہ حای پی دا، کوشکیکی بہنی جہدیلہ بوو تا ئەمرویش لہ
 مہدینہی، کہ مالی ئەبی تہلحہی کوری سہل بوو، بہ سہدہ قہ بہخشی بہ کہ سوکاری
 پیغہ مہری خودا، پیغہ مہری خودا دای بہ حسان لہ بری لیدانہ کہی، ئەویش دای بہ سیرین
 .کہ نیزہ کہ قبتیہ کہی کہ عہدولپرہ حمانی کوری حسانی لی بوو
 بہ لام بہیرہ حانویکہ لہ (بئر) و (حاء) پیکھاتوہ بہ (بیرحاء) فونتہ کہی دہردہ چیت ئەمہ پیش لہو
 کاتہدا حوشتریک بہریت بو سہر بیریک ئاو بخواتوہ، پیی دہ لیت حاحا. ئەو بیرہیش ہی
 ئەبی تہلحہ بوہ. حہلہبی لہ بوخاری گواستووہ تہوہ، دہ لیت: ئەبی تہلحہ پیاویکی ئەنسااری
 دہولہ مہند بوو، کہ زورترین خانووی ہہ بوہ، خویشہ ویستترین مالی لای خوئی بہیرہ حان بوہ کہ
 باخیک بوہ پرووہ پرووی مزگوت بوہ و، پیغہ مہری خودا چوہ تہ ئەوی و لہ سپہری دادہ نیشتوہ و
 ئاویکی سازگاری تپدا بوہ لپی خواردوہ تہوہ: کاتیک ئەم ئایہ تہ دابہزی {لَنْ تَتَّالُوا الْبِرَّ حَتَّى
 تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ} [کَل عمران: 92]، واتا: تا لہو شتہی کہ ئیوہ خوشتان گہرہ کہ نہ بہخشن لہ
 رپی خودادا، ہہرگیز ہیچ خیرو بیریکی پی ناگا. دہیزانی ئەبووتہلحہ ہہلسا و بہ پیغہ مہری
 گوت: ئەی پیغہ مہری خودا، خودا لہ کتیبہ کہیدا دہ لیت: {لَنْ تَتَّالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ}
 و، خویشہ ویستترین مولکومالم بہیرہ حایہ، ئەویش سہدہ قہی خوی دہ کہم بو ئەوہی بہ چاکہ
 لای خودا بمینتہوہ، لہ کویت دہویت دای بنی، گوتی: بوخ بوخ، ئەوہ مالیکی قازانجہ خشہ.
 ئینجا دہ لیت، پیغہ مہری خودا گہراندیہوہ بوئی، گوتی: با بو خزمہ ہہ زارہ کانت بیت، بہ لام
 ئەوہی ئین ئیسحاق گوتی راسترہ. ہہروہا حہلہبی لہ (الإمتاع) ہوہ گواستووہ تہوہ کہ
 پیغہ مہری خودا ئەو باخہی دا بہ حسان و ئەویش بہخشی بہ سیرینی کہ نیزہ کی کہ
 خوشکی ماریہی قبنتی دایکی ئیبراہیمی کوری بوو، کوریکی لی بوو بہ ناوی عہدولپرہ حمان،
 .شانازی دہ کرد بہوہی کہ کوری پوری ئیبراہیمی کوری پیغہ مہرہ
 لہ گیرانہوہیہ کی تردا ہاتوہ: پیغہ مہر بہ خزمہکانی حسانی گوتوہ: سہ فوان زیندانی بکہن،

ئەگەر حەسان مرد، لە بریی ئەو بیکوژن، زیندانیان کرد و ئەمەیش گەییشتە گەورەى خەزرج سەعد کوری عیبادە، هات بۆ لای قەومەکەى و لە سەر زیندانیکردنى لۆمەى کردن، گوتیان: پێغەمبەرى خودا فەرمانى پێ کردووین زیندانى بکەین و، پێى گوتین: ئەگەر هاوریکەتان مرد بیکوژن، سەعد گوتى: بە خودا باشتەرى شت لای پێغەمبەرى خودا ئەوێهه لێى بیورن، بەلام پێغەمبەرى خودا بە حەق حکومى داوه، بە خودا نارۆم تا بەرەلای نەکەن، قەومەکە شەرمان لێ نیشتم و بەرەلایان کرد. سەعد بردى بۆ مالهوه و جلیكى جوانى له بەر کرد و هینای بۆ مزگەوت، که پێغەمبەرى خودا بینى گوتى: سەفوان؟ گوتیان بەلێ ئەى پێغەمبەرى خودا، گوتى: کى جلی پێ داوه و پۆشیویەتى؟ گوتیان سەعد کوری عیبادە، گوتى: خودا بە جلی بەهەشت پۆشیویەتى. ئینجا پێغەمبەر قسەى لەگەل حەساندا کرد لە سەر لیبوردنى له سەفوان، گوتى: ئەى پێغەمبەرى خودا، هەر حەقێكى من له سەر سەفوان هیه تۆیه، گوتى: دیواریک ئەگەر له سەر حەقى خۆى لیبورده بیت مایێكى زۆرى لێ پەیدا دەکات. هیچ لیکدانیک له نێوان ئەم گێرانەوه و ئەوهى پێشوو نییه، لەوانەیه هەر دووکیان پرووى داڤیت. ئەوهى دیاره له بارهى قسەى حیکایەتخوانانەوه، ئینجا (زەوییهکى پێ دا) ئەو زەوییه بەیرهحایه که له گێرانەوهى پێشوو باس کرا

هەندیکیان باس لەوه دەکەن، دەستى به لێدانهکەى سەفوان ئیفلج بوه، وهک له سیرهى حەلهبیدا هاتوه. هیچ نییه، ئەو لهو لێدانهدا قازانجێكى کهمى نەکردوه، بەیرهحای وەرگرت و سیرینى وهک که نيزهک وەرگرت و، ئەو دیوارهى که سەعد کوری عیبادە پێى بەخشى پارهیهکى زۆرى پێى به دەست هینا، وهک پێشتر باس کرا. دەلێن؛ حەسان بەیرهحای به پارهیهکى زۆر گەورەى به مەعاویه فرۆشتوه، ئەو قازانجەى لهو لێدانهدا کرد یهکسان بوو لهگەل ئەو ئیفلجیهى که تووشى دەستى بوو. بەلام باس لەوه دەکەن که له داورۆژەکانیدا کوێر بوه، بەلام ئەم کوێربوونه له دەرئەنجامى کاربگهريى لێدانهکەى سەفوان نەبوه، بەتایهتیهى که ئەو گەییشتوه ته تەمەنى پیری له ژياندا، دەلێن سەدویست سال ژیاوه، نیوهى له جاهیلهتدا بوه و نیوهى له ئیسلامدا، دەلێن: هەر وهها باوکى سەدویست سال ژیاوه و هەر وهها باپیری و باوکى باپیریشى، تەنانهت هەندیکیان دەلێن چوار کەسى تر وهک ئەمان نەناسراون که ژن و مالیان هەریه و له تەمەندا یهکسان بن ئەمان نەپیت

هەندیکیان بۆ ئەوه رویشتون که حەسان له بارهى ئیفکهوه نەداوه و جەلدەیشى لێ نەدراوه، له سیرهى حەلهبیدا: ئین عەبدولبیر دەلێت: قەومەکە ئەوه پان رەت کردوه تهوه که حەسان له بارهى ئیفکهوه قسەى کردیپت و جەلدەى لێ درا پیت، دەلێن لهوهدا عایشه به پیتوانى زانیوه، زویبیر کوری به کار گوتووویهتى له عایشهوه وەرگیراوه که له سەر حەسان گوتووویهتى: تکام وایه خودا بیخاته بههەشت لهبەر زمانگرتنى له سەر پێغەمبەرى خودا، ئەو لهوانه نەبوو که خودا له دنیا و ناخپهردا لهعنهتیه لێ کردن، لهبەر ئەوهى قسەى له سەر گوتیت، گوتى هیچى نەگوتوه، بەلام ئەو ئەمەى گوتوه

فلا رفعت سوطى الى أناملى فأن كان ما قد قيل عنى قلته
بهواتای: هیچ قەماچیهکم بە دەست بەرز نەکردۆتەوه له که سەم نەگرتوووه و ئەوهى له سەر مەسهلهکه باسکراوه من وتومه تهوه

بەلام راستییهکەى ئەوهیه ئین ئیسحاق باسى دەکات، که حەسان له قسەکردن له سەر ئیفک تێوه گلاوه و سزای حەدى دراوه، واته جەلدەى دراوه، لهوانه عایشه حەسانى بورپیت لهوهى قسەى له سەر کردوه، لهبەر ئەوهى زمانى له ئاست پێغەمبەردا نەقى نەکردوه، لهبەر ئەوهى هەر که سێکى کافر هەجووی پێغەمبەرى کردیپت ئەو به هەجوو وهلامى داوه تهوه، بۆیه عایشه له سەر حەسان هاتوه ته دەنگ و گوتووویهتى: تکا له خودا ده کهم بیخاته بههەشت، ئەگەر نا، ئەم بەیتە شیعرانهى که حەسان گوتووویهتى له پاش پرووداوى ئیفک گوتووویهتى و داواى لیبوردن دهکات لهوهى له سەر عایشه باسى کردوه. له سیرهى هاشمیدا له ئین ئیسحاقوه وەرگیراوه، دەلێت: ئینجا حەسان کوری سابت داواى لیبوردن دهکات لهوهى له سەر عایشه قسەى کردوه

وَتُصْبِحُ عَرَبِيٌّ مِنْ لِحْمِ الْغَوَافِلِ حَصَانٌ رِزَانٌ مَا تُزَنُّ بِرَبِيهِ
واته: وهك ئەوهى له له سەرى و تراوه گومان بووه و ئەوهى له سەرىم وتوه ده بیته خیر بووى، واتا به ناراسته وخۆ داواى لیبوردن دهکات. به ئاماژه به گوشتى گیل و ساویلکه باسى کردوه هەشت بەیتى داناوه بهوهى که عایشه گوتووویهتى. له سیرهى هیشامیدا دیسان ئین

هیشام ده‌لایت: ئەبووعوبەیدە بۆی باس کردم که هاوسەرەکه‌ی ستاییشی حەسانی کوری
ساینتی لای عایشە کردو، گوتووێتی

وَتُصْبِحُ عَرَبِيٍّ مِنْ لَحْمِ الْغَوَافِلِ حَصَانٌ رَزَانٌ مَا تُزَنُّ يَرْبِيَهُ

عایشە گوتووێتی: ئەی باوکی؟! بەلام باوکی بە یێچەوانە‌ی ئەو بو، واتە هیچ لێنراویک وەک
گۆشتی گەلحو و ساویلکە نییە، بەم قسانە‌ی نیشانی دەدات که قسە‌ی لە سەر ئیفک کردو
و لێی دواو

حەسان لە مردن ترساو، بۆیە بە ترسنۆک ناو براو، گوتیان: هیچ شەرئەکی لە گەل یێغەمبەردا
نەبینو، تەنانت لە رۆژی خەندەق ژن و مندالەکانی خستە پێشی خۆیو وە لە چالەکه‌دا. لە
سیرە‌ی حەلبەییو و هاتو، لە عەبدوللای کوری زویرەو، گوتووێتی: لە رۆژی ئەحزاب من و
عەمرۆ کوری ئەبووسەلمە و ژنەکانی لە چالەکه‌دا بووین، واتە لە پەناگە‌دا لە گەل حەسان
کوری سابتدا و، حەسان لە گەل ژنەکاندا بوو، لەو ژنە‌ی شەفیه‌ی کچی عەبدولموتەلیبی
تێدا بوو، بە رێکەوت یەهوودیک لەو ناو‌دا دەسوورایەو، واتە لە دەوروبەری ئەو پەناگە‌یە‌دا،
سەفیه‌ بە حەسانی گوت: ئەی حەسان لەم یەهوودیکە‌دا دنیای نیم که شوینی پەناگە‌که
پیشانیان نەدات و نەین بۆمان، دەرچۆ بیکوژە، حەسان گوتی: ئەی کچی عەبدولموتەلیب باش
دەزانیت من ئەو نیم، گوتی: که یێئومێد بوو لێی، بۆریه‌کم برد و دا بەزیم و کەلێدێکم لە دەرگای
پەناگە‌که‌ کردو و لە پشتەو و چووم بۆی و بە بۆریه‌که‌ لێم دا، تا کوشتم و هاتمەو و بۆ
پەناگە‌که‌ گوتم: ئەی حەسان یێو چی یێیە بیە واتە سەلبی بکه، نەیتوانی رێگریم لێ بکات
شەکانی بەرم بەلام ئەو پیاو، گوتی: ئەی کچی عەبدولموتەلیب هیچ پێوستم بە بردنی
شەکانی ئەو نییە تا بیەم. حەلبە‌ی دەلایت: ئەمە بەلگە‌ی ئەو یە که راستە گوتووێت
حەسان کوری سابت ترسنۆکترین کەس بو، هەندیکیان ئەو رەت دەکەنەو که حەسان
ترسنۆک بوو یێت، دەلێن ئەگەر وا بوا یە لەو بارەو هەجوویان دەکرد که ئەو شاعیرە‌کانی
هەجوو کردو و، بەو‌ی هەر پەشمیکیان یان عەبیە‌یە‌کیان هە‌ییت قسە‌یان لە سەر کردو،
بەلام کەس لە بارە‌ی حەسانەو قسە‌ی نەکردو و شتێکی پێ نەگوتو. دەلێن لەوانە‌یە
نەخۆشیه‌کی هەبو یێت بۆیە لە گەل مندال و ژنەکاندا لەو پەناگە‌ خۆی قایم کردی و رێگر
بوویت که شەرە‌که‌ بینیت. خەلکی تر وەلامی ئەمە‌یان داو‌تەو و دەلێن: با وا دابین که بە
ترسنۆک هەجوو نەکراو، لەوانە‌یە ئەگەر بەو سەرزە‌نشت کرابا هیچ کاریگە‌ریی لە سەر
نەبوا

ئەگەر وا دابین لە رۆژی (الاحزاب) دا نەخۆشیه‌کی هەبوویت و وا لێ کردیبت لە گەل ژن و
مندالەکاندا ب‌م‌ی‌تەو و رێگری لێ کردیبت که شەرە‌که‌ بینیت، لە سەر شەرە‌کانی تر جگە‌ لە
شەری (الاحزاب) چی بلین، ئەو قەت بەدرێزایی ژانی هیچ شەرئەکی لە گەل یێغەمبەر و
لە گەل سەریه‌یک لە سەریه‌کانی نەبینو

بەلێ، حەسان لە پێناو یێغەمبەردا بە زمانی نەک بە شمشیرە‌که‌ی خەباتی کردو، یێغەمبەری
بە ستاییش و چاکە دا‌باریو و وەلامی شاعیرە‌کانی تری داو‌تەو، که هەجووی یێغەمبەریان
کردو. دەلێن ئەو موشریکانە‌ی قورە‌یش هەجووی یێغەمبەری خودایان کردو، عەبدوللای کوری
زەبە‌عری، ئەبووسوفیانی کوری مامی، عەمرۆ کوری عاس، زرار کوری حارس، دەلێن: که
حەسان ویستووێتی هەجوویان بکات، یێغەمبەری خودا یێی گوتو: چۆن هەجوویان دەکەیت
من لەوانم و چۆن هەجووی ئەبووسوفیان دەکەیت که کوری ماممە؟ یێی گوتو: بە خودا وات
لێیان جیات دەکەمەو وەک موویه‌ک لە هەویر جیا بکه‌یتەو. یێغەمبەری خودا یێی گوتو:
ئەبووبە‌کر بانگ بکه‌ که ئەو لە تۆ باشتر نەسە‌بی خێلە‌که‌ دەزانیت و، هات بۆ لای ئەبووبە‌کر که
پشتی ئەو خێلە‌ی واتە قەومە‌که‌ی بۆ باس بکات، وا کرد حەسان هەجوویان بکات، کاتێک
هەجوە‌که‌یان بیست، گوتیان: ئەم شیعرە‌ کورە‌که‌ی ئەبی قەحافە‌ی لێ دوور نەبو
ئەو‌ی جێگە‌ی یێکە‌نینه‌، ئەو‌یە لە سەر حەسان باسیان کردو، که زمانی گە‌یشتو‌تە
نێوچە‌وانی و ملی. دەلێن: حەسان لە سەر زمانی گوتووێتی: بە خودا ئەگەر بیخە‌مە سەر
بەرد، شەقی دەکات و بیخە‌مە سەر موویه‌ک دە‌بیرت. ئەو‌ی ئەم قسە‌یە‌ی کردو یان نەزانه
یان گالته‌جارە‌ یان خۆی دزیو‌تەو. بەلێ! قسە‌که‌ی حەسان که ئەگەر زمانی بخاتە سەر هەر
بەردێک دووشە‌قی دەکات و بیخاتە سەر هەر موویه‌ک دە‌بیرت، قسە‌یە‌کی راستە و واتایه‌کی
جوانی هە‌یە لەبەر ئەو‌ی دە‌ش‌یبت لە باری مە‌جازییه‌و که بە شیعر گە‌وره‌ترین کەس هەجوو
بکات و زە‌لیلی بکات، بەلام واتای ئەو قسە‌یە‌یان چیه‌ که زمانی دە‌گاتە نێوچە‌وان و ملی، ئایا

حسان له مانگا بوه تا زمانی بگاته نيوچهوان و ملی له ژیرهوه. نهگه و يستووپانه ستاييشی حسان به زمان و لوجیک و ژیریزوی و قسهزان بکهن، نایا سهراوهی قسهی باش و پرهوانی له زمانهوهیه تا مروف ههر چند زمانی دریز بیت قسهی پرهوانتر بیت، یان نه یانزانیوه سهراوهی شیعر و پرهوانی و لوجیک ههست و ژیریه و ناوهندی نه مانهیش میسکه نهک زمان

بو دریزه دان به باسه که

له چیروکی ئیفکدا باسی سزای حدی جهلده دان به سهر خه لکه که دا کرا و، گوتمان: سنوری حد له بوختان بو ژنکی پاریزه ند هه شتا جهلدهیه واته شه لاقه به قامچی. بهم بونهوه ده مانه ویت باس له حدی داوینپسی واته زینا بکهین و له گه ل ریژهی داوینپسی و بوختانه که دا، ده لپین

له سوره تی نوردا هاتوه: {الزَّائِيَةُ وَالزَّائِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلْيَشْهَدْ عَزَابَهُمَا كَاتِبٌ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ} [النور: 2]. واته: گهر ئیوه باوهرتان به خودا و روژی قیامت ههیه داوین پیسانی میرد و ژن ههر دوکیان به سته جهلدهیه (تازیانه)یه، له ئایینی سه ره خو به زه یی هاتن بی جیه با چند که سیکیش له وانه ی خاوهن باوهرن له لپدانه که ناگادار بن

نهم ئایه ته به راشکاوی باسی ده کات و ده لیت، نه گهر ئیوه باوهرتان به روژی ناخیره ت واته سه لا ههیه، داوینپسی، واته زینا کاری پیاو و ژن ههر یه که یان به سته تازیانه واته جهلده ته می ده کربت و به زه بیتان پیمان نهیه ته وه له ئایینی خودا بی جین، با چند که سیک له وانه ی باوهردارن ته ماشا بکهن و له و لپدانه ناگادار بن. واته داوینپسی پیاو و ژن به ههر سیفه تیک بن و له سهر ههر حاله تیک بن، به لام شیکه ره وان و فقیهه کان تایه ته مندیان تی خست بو پاریزه ند و نا پاریزه ند له داوینته ران. واتای پاریزه ندی لیره دا هاوسه رگریه، ده لپن ژن که هاوسه رگریی کرد، پاریزه ندی ده کات و پیاو که ژنی هینا پاریزه ند، ناوها به شیوه ی پاریزه ند کراو نهک خو ی پاریزه ند که ر بیت واته (محسن). گوتمان که نه مهیش له ریزماندا به و دایرشته ده بیت وهک مایه پوچ به پیی پیوه ری ریزمانی عه ره بی، داوینته ر نه گهر میردی نه بیت و داوینپسی نه گهر ژنی نه بیت، سزاکه یان سته جهلدهیه واته به تازیانه ته می ده کربت، له گه ل نه وهی بوختان ده کات. به لام نه گهر پاریزه ند بن، واته ژنیک میردی هه بیت و پیاونک ژنی هه بیت، سزاکه یان ره جمکردنه، واته لپدان به به رد تا مردن

جیاوازیی نپوان سزای حدی پاریزه ند و نه وهی بوختانی پی ده کات زور گه ورهیه و ریژه ی نپوانیان زور که مه. ده بوایه سزای نه وهی بوختانی پاریزه ند یکی به داوینپسی کرد له گه ل نه وهی بوختانی پی کراوه گونجاو بوایه، نه گهر ده رکوت بوختانی به داوینپسی کردوه. نهم پاریزه ند بوختان بو کراوه نه گهر داوینپسی به سه لم نیت و چوار شایه ت به نیت و، به و شیوه نه خوازراوه به سه نگه سار کردن بکوژین، ریژه ی کوشتن به سه نگه سار له گه ل هه شتا جهلده دا. چند جیاوازیی له نپوانیاندایه

ببگومان ده بیت سزا له گه ل تاوانه که گونجاو بیت، نه گهر گه وره بوو ده بیت گه وره بیت، نه گهر بچوکیش بیت ده بیت سزاکه ی بچوک بیت، به لام نه و تومه ته ی که نه وهی بوختان بکات بو پاریزه ند یک گه ورهیه، له بهر نه وهی نه گهر به سه لم نیت، سزاکه ی کوشتن ده بیت، به لام نه گهر نه یسه لم اند و ده رچوو، دروزه له بوختانه که ی، سزاکه ی به هه شتا جهلده واته تازیانه گه وره نییه، ریژه و نیسه تی سه نگه سار کردن واته لپدان تا مردن به به رد نه گهر به راورد بکربت له گه ل هه شتا جهلده دا زور که مه

نه گهر داوینپسی له لایه ن ژن و پیاوی پاریزه ند، واته هاوسه ریان هه بیت تاوانیکی گه وره بیت و وا فه رز بکات سزاکه ی مردن بیت، ببگومان بوختان کردن به داوینپسی تاوانیکی زور گه ورهیه، به لام نه وهی نه و شه ریعه ته ی داناه له سزادانی داوینپسه که زور توند بوه به لام له سزای بوختان که که بوختانه که ی نه سه لم نیت توند نییه، بو؟

وه لامی نهم پرسیاره ده دهینه وه، نه وهی دیاره که شه ریعه ت دانه ره که، که له سزاکه ی توند بوه له بهر نه وهی سه لم اندنی کاری داوینپسی زور نریکه له مه حاله وه یان مه حاله، وای لی کردوه که چوار شایه ت ده بیت شایه تی بدات، که نه وهی به چاوی خو ی ببینیت که فه له می کله که له کلدانه که دا بیت، واته نه وه ببینیت که کوئه ندانی سیکیسی نپینه له کونی زاویی میینه دا سزاکه توند بوه، نه وهی سوکی ده کاته وه که له پرووداندا دور بیت، نه مهیش عاده تن مه حاله بیت، له بهر نه وهی سه لم اندنی مه حاله، بو سه لم اندنی داوینپسی جگه له دانپیدانانی

داوینیسس، که له سهر خوئی بیسه لمینیت، ئەمەیش دووره له روودان، دووره داوینیسسیکی پارێزبەند دان بە داوینیسسی خوئی بنیت و له سهر خوئی بیسه لمینیت، که بزاییت سزاکە ی کوشتنە بە سەنگە سارکردن

ئەگەر سەلماندنی داوینیسسی بە هۆی شایەتەوه بەم جوړه مه حال بیت، ئەوهی بوختان یان باسی بکات درۆ دهکات بېگومان، ئەوهی شەریعت دانەر ڕێگە ی سەلماندنی بوختان له بوختانکەر گرتوه، بە درۆزن داده نریت و تاوانەکە ی بە درۆزن داده نریت، بۆیه سزاکە بە هەشتا جەلده دانراوه و وای لێ کردوه پاش سزاکە ی هەرگیز شایەتی قبول نەکریت، لەبەر ئەوهی بە هۆی بوختانەوه له خپلی درۆزان داده نریت. ئینجا سەنگە سارکردن له قورئاندا نییه و باسی نەکراوه، ئەوهی زانیت که قورئان باسی له تازیانه یان جەلده لێدانی نەکردوه بە سەت جەلده بۆ داوینیسس و داوینتەر، له قورئاندا ئەو تاییه تەمەندیانە ی باس نەکردوه دەر باره ی پارێزبەند، بەلام سوننه تی پیغه مبه رایه تی دای ناوه، ئەم تاییه تەمەندییه راست نییه، ئەگەر سوننه تی پیغه مبه رایه تی له حوکمدانی پیغه مبه ر به سەنگە سارکردن پاش دابه زینی ئەو تاییه ته هاتییت، که باس له شەلاقدان ی داوینیسس و داوینتەر به سەت جەلده دهکات، ئەگەر نا ئەم تاییه ته نەسخی سوننه ته که ی کردوه، له وانه یه حوکمدانی پیغه مبه ر به جەلده دان پێش دابه زینی ئەم تاییه ته بوو پیت، بەو پییه ی حوکمی که له یاساکانی تەورات، ئینجا ئەم تاییه ته دابه زیوه و نەسخی ئەو حوکمە ی کردوه

ئەمە یه که لەم کاتە دا ناتوانین بیزانین، بەلام دە لێن سەنگە سارکردن له قورئان دا نەهاتوه. ئەوهی له ویدایه ئەوان هەولی ئەوه یاندا که له ناوه روکی قورئاندا وه ری بگرن. ئین قه بیم له (زاد المعاد) دا ده لیت: ئین عه باس ده لیت: سەنگە سار له کتیبی خودا هیچ به قولی پپی دا ناروات جگه به رووکه ش له قسه ی خودا: {يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاؤَكُمْ رَسُولًا يَبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ} [المائده: 15]. واتا ئە ی ئەهلی کتیب بزانی ئەوهی هاتۆته لاتان پیغه مبه ری ئیمه یه و زۆر له و مه به ست و باس و خواسه ی که ئیوه له کتیبی خۆتان حەشارداوه ئەو بو تانی دەر ده خات و ئاشکرای ده کات و له زو ریشی وا زدینیت، له لای خوداوه رووناکی و یاریده ده ریکتان بۆ هاتوه. ئەوه ش دەر یده خات و هەلی ده هینجینیت که سەنگە سار له تەوراتدا هاتوه و یه هوود دهبشارنوه، پیغه مبه ری خودا بۆی دەر خستوون، هۆکاری قسه کانی ئین عه باس به و شیوه یه ی که ئین قه بیم باسی ده کات ئەوه دیسان ده لیت: له سه حیه پندا چینگیر کراوه و به پپی ئەوه ی پشتگیری له و باره وه له ئارادایه، که یه هووده کان هاتن بۆ لای پیغه مبه ری خودا و باسی ئەوه یان بۆ کردوه که ژن و پیاویک داوینیسسیان کردوه، پیغه مبه ری خودا گوتوویه تی: له تەوراتدا چی له باره ی سەنگە ساره وه هه په؟ گوتیان: ئایروویان دهبه ین و جەلده ده درین، عه بدوللای کوری سه لام (یه هوودیه کی موسولمانبوو بوو): درۆ ده که ن سەنگە ساری تیدایه، فرمانیان کرد به تەورات بیت، په کیکیان دهستی خسته سهر تاییه تی سەنگە سار و پێشه وه ی و دواوه ی خوینده وه، عه بدوللای کوری سه لام پپی گوت: ده ستت به رز بکه روه، که دهستی به رز کرده وه، ئەوه ی بینی که تاییه تی سەنگە ساری له ژیر دهستی شار دبو وه، گوتیان؛ راسته ئە ی محمه د سەنگە ساری تیدایه، پیغه مبه ری خودا فرمانی کرد که سەنگە سار بکړین

ئەوهی ناشارینتەوه قسه ی ئین عه باسه، که ده لیت: به و پییه سەنگە سار له کتیبی خودا هه یه راست نییه، لەبەر ئەوه ی ئەو تاییه ته ی که ده لیت: {يَبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ} به و واتایه یی که زو ریک له وانه ی دهبشارنوه له کتیبی قورئانتان پیشان ده دات و، ئاماژه به وه ده کات که سەنگە سار له تەوراتدا هه یه، یه هووده کان دهبشارنوه و پیغه مبه ر بۆی دەر خستوون. ئەمە یه ئه وه ناگه یه نیت که ئەگەر له کتیبی خودادا هه یه ده بیت له قورئاندا بیت، یان حوکمی که له حوکمه کانی شەرع ی ئیسلام بیت. دیسان ئین قه بیم ده لیت: به دەر له و (واته جگه له ئین عه باس) خەلکی تر هەلی هینجاوه، به پپی: {إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَخْتُمْ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا} [المائده: 44]. واته: ئیمه که ئەم توراته مان ناردۆته خوار رووناکی و رنیشاندانی تیدایه و هه موو پیغه مبه رانیش که هه ر به فرمانی خودا بوون، هه ر به هۆی ئەو به سه ر هه موو کاروباری ئەوانه ی که موسایی بوون راگه یشتووه و خوداناسی به راستی و زانا بلیمه ته کانیا ن گه لیک شتیان هه ر له کتیبی خودا له به ر بوو، به ته واویش ئاگادار بوون که ئەمە کتیبی خوایه و له ویدا پپی گوتون؛ ناییت له خەلک بترسن؛ ئەشیت هه ر ترستان له خۆم بی. زوهری له فرمووده یه کدا ده لیت: هه والی ئەوه مان پیکه ییشت که ئەم

ئايەتە لە سەر ئەوان دا بەزىو، واتە لە سەر يەھوود كە سەنگەساريان لە پيغەمبەرى خودا دەشاردەو.

ناوھەرۆكى ھەلمپنجانە كە ئەو بە كە سەنگەسار لە تەوراتدا ھاتو و پيغەمبەران بە پيى تەورات حوكم دەكەن، كە باوھريان پيى كرده، پيغەمبەرى ئيمەيش يەكيكە لە پيغەمبەران، ئەويش حوكم بە پيى تەورات دەدات، ھەر ھەبە بو ئەوانەى كە بوون بە موسولمان، وەك ئەو پيغەمبەرانەى كە باوھريان پيى ھەبو و پشتيان پيى بەستو لە حوكمداندا، لە دەرئەنجامدا پيغەمبەرە كە مان حوكمى سەنگەسار دەدات، لەبەر ئەوھى لە تەوراتدا ھاتو تۆ دەزانيت، كە سەنگەسار لە تەورات باس كر ايئت، جگە لە سوننەت واتە لە فەرموودەى پيغەمبەر نەبيت پشتراست نەكراو تەو، لەبەر ئەوھى قورئان نا ايئت سەنگەسار لە تەوراتدا ھاتو و پيغەمبەران حوكميان پيى كرده، بەلكو دە ايئت تەورات رينيشاندر و رووناكيە و پيغەمبەران حوكميان پيى كرده، واتە پيوھەرە كە باس لە بوونى لە قورئان و سوننەتدا ھەلبەستراو. نازانم بوچى قورئان باسى سزاي حەدى داوئنيپسانى ناپارزبەند دەكات و لە سەر سزاي حەدى پارزبەندان بي دەنگە و وا بە چيى داي ايئت كە بەم شيوھە سەر سورھينەرە بە ھەلمپنجاو واتە نامازە و دەر خستن باس بكر يئت، لەگەل ئەوھى تاوانى ئەوانە لە تاوانى ئەوانى تر گەورە ترە بە بەلگەى ئەوھى سزاكەيان توندتر و گەورە ترە ئەوھى دەبينم ليزەدا، مەبەستم سەنگەسار كردن، حوكميە كە لە حوكمەكانى شەريەتى ئيسلام بە سوننەت نەبيت نەسەلمپنراو (ئەگەر ئەوھيش دەبينم كە ئەمەيش بە قورئان نەسخ كراو، واتە سەنگەسار بە قورئان مەنسوخە، وەك پيشتر باسەم كرد) ھيچ پيويست بە ھەلمپنجان ناكات بەو شيوھەى لە ئايەتە كەدا ھاتو، پيغەمبەر بە كردهى چەندىن جار حوكمى بە سەنگەسار كردن كرده.

لە (زاد المعاد)ى ئيبىن قەيىم ئەوھى چيگير كرده كە سەحیحى بوخارى و موسلم گوتويانە، كە پياوئك ناوى ماغيز بوە لە ئەسەلم (ناوى عەشیرە تيكە) ھاتو بو لای پيغەمبەر و دانى بە داوئنيپسيى خویدا ناو و، پيغەمبەر خوى لايى لاداو، كە چى چوار جار شاھەتى لە سەر خوى داو. پيغەمبەر پيى گوتو: تۆ شيتيت؟ گوتويەتى: نەخير. گوتويەتى: پارزبەنديت؟ گوتويەتى: بەلى، فەرمانى كرده لە مزگەوتە كە سەنگەسار بكر يئت. كاتيك بەردە كە بەرى كەوتو و ئازارى داو ھاي كرده، پيى راگەبيشتوون و سەنگەساريان كرده تا مردو. پيغەمبەر بە چاكە ناوى ھينا وە و نويزى لە سەر كرده، لە قسەيە كياندا (واتە موسلم و بوخارى) پيى گوتو: پراستە ئەوھم لە سەر تۆ پيگەبيشتو، گوتويەتى: چيت لە بارەى منوھ پيگەبيشتو؟ گوتويەتى: ئەوھم پيگەبيشتو كە خوئ داو لە كە نيزە كى بەنى فلان، گوتويەتى: بەلى، چوار جار شاھەتى واتە گەواھى لە سەر خوى داو و، ئينجا پيغەمبەر بانگى كرده و پيى گوتو: شيتيت تيداھ؟ گوتويەتى: نەخير گوتويەتى: پارزبەنديت؟ گوتويەتى: بەلى، ئينجا فەرمانى كرده سەنگەسارى بكەن. لە قسەيە كى ترياندا: كاتيك چوار جار گەواھى لە سەر خوى داو، پيغەمبەر بانگى كرده و گوتويەتى: شيتيت لە گەلداھ؟ گوتويەتى: نەخير، گوتويەتى: پارزبەنديت؟ گوتويەتى: بەلى، گوتويەتى: بيەن سەنگەسارى بكەن. لە قسەيە كى بوخارى دا ھاتو. پيغەمبەر پيى گوتو: لەوانە يە ماچت كرديت يان چاوت لى داگرتييت يان تەماشات كرديت؟ گوتويەتى: ئەى پيغەمبەرى خودا؟ گوتويەتى: گات؟ گوتويەتى: بەلى، لەويدا فەرمانى كرده سەنگەسار بكر يئت. لە قسەيە كى ئەبووداوددا: چوار جار گەواھى لە سەر خوى داو و بو ھەموو ئەوانەيش پيغەمبەر خوى لايى لاداو، لە پينجەم جاردا كە ھاتو گوتويەتى: گات؟ گوتويەتى: بەلى. گوتويەتى: تەووت تەواو چوھ ناو ئەوھيدا؟ گوتويەتى: بەلى: گوتويەتى: وەك ئەوھى داركل يان ميل لە كلداندا نوقم دەبيت يان بەشى ئاورا كيش لە بيردا ون دەبيت؟ گوتويەتى: بەلى، گوتويەتى: دەزانى داوئنيپسيى چيە؟ گوتويەتى: بەلى، بە ھەرام ئەوھم لە گەلدا كرد كە پياو بە حەلال لە گەل ژنەكەى خویدا دەپكات، گوتى: بەم قسانەت چيت دەويت؟ گوتويەتى: دەمەويت پاك و بيگەردم بكەيتەو، گوتويەتى: فەرمانم بە سەنگەسار كردنى كرد. لە (السنن)دا: كە بەردى بەر كەوت گوتى: ئەى قەوم بمگەر پيننەوھ بو لای پيغەمبەرى خودا، قەومە كەم دەمكوژن و لە خووم بايى بووم و گوتيان پيغەمبەرى خودا نامكوژيت. وا ديارە كە ئەم پياوھ كاتيك ھاتو بو ئەوھى دان بە داوئنيپسيە كەيدا بنيت و پارزبەنديشە، نەبزانوھ كە بە بەرد سەنگەسار دەكر يئت تا دەمر يئت، لەوانە يە واى داناييت كە پيغەمبەرى خودا بە تەوبە كردن پاكى دەكاتوھ و دوعا و نزاى لای خودا بو دەكات، كە تەوبە كەى

قبول بکات و بیوریت، ئەگەر نا، ئەوێ بزانیا ئاوا لە کاتی سەنگەساردا ئەو هەموو بەردەى بەردەکەوێت، ڕای نەدەکرد، نەیدەگوت بەمگەریننەوێ بۆ لای پێغەمبەرى خودا، هەر چۆنێک بێت ئەم کارەى ئەم پیاوێ سەرسورھێنەر، لەوێ سەرسورھێنەر، ئەوێ کە لە کاتی سەنگەسارە کە ڕای کردوێ و خەلکە کەیش پێى ڕاگەیبشتوون و سەنگەساریان کردوێ تا مردوێ، ئەوێ لای خەلک زانراوێ کە لە سێدارە درا و لە پەتى سێدارە دەرباز بێت دووبارە لە سیدارەى نادەن، ئەو ڕاکردنەى وەك ئەو دەربازبوونە وایە لە پەتى سێدارە دا. ئەگەر بیانگەراندایەتەوێ بۆ پێغەمبەرى خودا، ئەوێ لى داوا نەدەکردن و کارێكى چاکیان دەکرد، لەوانەى پێغەمبەرى خودا ڕایەكى تری لەو بارەوێ هەبوایە، یان دەرچەپەكى بۆ پرسیەكەى بدۆزیایەتەوێ، دەرگاى وەحى داخراو نەبوێ.

لە (زاد المعاد) دا دیسان هاتوێ کە لە سەحیح و موسلم باسى دەکەن، غامدبەپەك هات و گوتى: ئەى پێغەمبەرى خودا من داوینتەریم کرد، پاکم بکەرەوێ، ناردیپەوێ، کە بۆ بەیانیبەكەى هات، گوتى: ئەى پێغەمبەرى خودا، بۆچى دەمنیتریتەوێ، لەوانەى بۆ ئەوێ دەمنیتریتەوێ وەك بزێك دەمینیت، بە خودا من دووگیانم، گوتى: ئیستا پڕۆ تا مندالت دەبیت، کە مندالى بوو مندالەكەى لە قەوشەر (زەمبیلە) پەكدا بۆى هینا، گوتى: ئەمەى مندالم بوو، گوتى: پڕۆ شیرى بە تا لە شیرى دەیریتەوێ، کاتێک لە شیرى یریبەوێ، مندالەكەى هینا و لەتەناتێكى بە دەستەوێ بوو، گوتى ئەمەى ئەى پێغەمبەرى خودا شیرم لى یریبەوێ ئەوێ تا نان دەخوات، مندالەكەى دا بە پیاوێک لە موسولمانان، ئینجا فەرمانى کرد، چالێکیان تا ئاستى سنگیان هەلکەند و، فەرمانى کرد کە خەلک سەنگەسارى بکەن. خالیدی کورى وەلید بەردێكى هەلگرت دای بە سەریدا و خوێن فیشقەى کرد بە دەموچاویدا و دەستى کرد بە جویندانى پێغەمبەرى خودا گوتى، هینا ئەى خالید، بەوێ گیانم بە دەستەوێ، تۆبەپەكى کردوێ ئەگەر ئەو تەوبەپە خاوەن سەودا و باج وەرگرى فیللوى بیکردایە خودا لى دەبوورى، ئینجا فەرمانى پى کرد و نوێژى لە سەر خویند و لە گۆریان نا. ئەم داماوێ کە سەنگەسار کرا، نەپتوانى ڕا بکات وەك پیاوێ ئەسلەمبەكە، لەبەر ئەوێ خستیانە چالێکەوێ تا ئاستى سنگى قول بوو، ئاى لەو کوشتنە تۆقینەرە. وا دیارە کە خالیدی کورى وەلید کە بەردەكەى کیشاوێ بە سەریدا لى نزیك بوو، ئەگەر نا چۆن خوینەكەى پیرزاوێ بە دەموچاویدا. حەزم نەدەکرد بزائم کە پیاوێ ئازاکە و پالەوان پەزینەكەى شەر بەم شىوێهە ژێك دەکوژیت، کە لە چالدا بێت، ئەگەر لە کوشتنیشى گۆپرایەلى خودا و پێغەمبەرىشى کردیت.

لە (زاد المعاد) دا دیسان دەلێت: لە سەحیحەیندا هاتوێ، پیاوێک بە پێغەمبەرى گوت سویندت بە خودا دەدەم، بە کتیبى خودا حوکمێک لە ئیوانماندا بەدەیت، نەیارەكەى هەلساوێ. لەو تێگەیبشتووێتر بوو، گوتى: کورەكەم بەهەلەشەبى ستەمى لەم پیاوێ کردوێ، داوینیبیسى لەگەل ژنەكەیدا کردوێ، ناشتەوايیم بە سەت مەر و خزمەتکارێک لەگەلیدا کردوێ، لە خەلکى زانام پرسی، دەلێن دەبیت سەت جەلدەى لى بدريت و سالتێک دوور بخرتتەوێ و ئەو ژنەبیش سەنگەسار بکريت، گوتى: بەوێ گیانمى بە دەستە، بە کتیبى خودا حوکمت بۆ دەدەم، سەت مەر و خزمەتکارەكە دەگەریتەوێ بۆت، کورەكەت سەت جەلدە دەدریت و سالتێک دوور دەخرتتەوێ، ئەنيس پڕۆ بۆ لای ئەو ژنە، پرسیارى لى بکە، ئەگەر دانى بە تاوانەكەیدا نا، سەنگەسارى بکە، دانى بەوێ ناو سەنگەسارى کرد.

(47)

ئایا هاوسەرگيرى پاریزبەندى هەیه

بێگومان جیاوازی لە ئیوان سزای حەدى داوینیبیسى ئەگەر سزادراو پاریزبەند بێت و سزای ئەوێ کە پاریزبەند نەبیت زۆر گەورەیه. سەت جەلدە لە کوێ و سەنگەسار واتە رەجمکردن تا مردن لە کوێ، ئەم جیاوازییە گەورەیه لە بەر هەبوونى پاریزبەندى لەوانەى هاوسەرگيریان کردوێ هاتوێ و کە لە رەبەنەکاندا نئیە، وای لى کردوێ سزای رەبەن سوکتر بێت لە سزای ئەوانە و، وەك پاریزبەندى ئەو سزایەى رەبەنى توند نەکردوێ

بەلام بۆشایی ئیوان هەر دوو سزاکە لەگەل ئەوێ یەك تاوانە وەك باسەم کرد زۆر گەورەیه، سەت جەلدە هیچى تیدا نییه جگە لە ئازاریكى سوک، لەبەر ئەوێ جەلدە ئەوێهە کە جەلدەدەر بە قامچیەك لە پستی جەلدەلێندراو بدات، دەلێن جەلدەدان بە قامچى ئەوێهە کە

بەر پېستى لەشى بکەوئیت. زەمەخشەرى لە شیکردنەوہى (الكلام)دا لە سەر ئايەتى جەلدە دەئیت: پیاو بە وەستانەوہ جەلدە دەدرئیت کە هیچى لەبەر نەبئیت جگە لە دەرپى، لئىدانئىكى مامناوہند نە توند و نەيش ھېواش، بە ھەموو بەشى لەشیدا جگە لە سى ئەندامى، دەموچاو و سەر و ئەندامى زاوژپى، گوتى: لە سەر قسەى جەلدە ئاماژەى بەوہ کردوہ کە نايئیت لە پېستەکەى زياتر پروات و لە سەر گوشتەکەى بئیت، گوتى: ژن بە دانىشتنەوہ جەلدە دەدرئیت و جەکانى لەبەر دەبئیت جگە لە ناوېوش و خورى

سەد جەلدەى مامناوہند ئەگەر بە سەر لەشدا داہەش بکړئیت بە گشتى، ھىچ ترسئىكى ئیدا نىيە لەوہى ئەندامئىكى جەلدە لئىدراو تئک بچئیت. بەلام سەنگەسارکردن مردنئىكى ئازار بەخشە کە بە ھېواشى و دوور لە خېرايى ئازارئىكى لە رادەبەدەر لەگەلدا دەبئیت، کە گيان دەرچوونى لەم جوړە بە حالەتئىكى توفاندن ھاوشان دەکړئیت، وئىناى ھىچ مردنئىكى لە مردنى بە سەنگەسار سامناکتر نابىنم

ئایا لە ھاوسەرگيریدا پارئزبەندى لە داوئىپسى ھەيە؟ ئەگەر پارئزبەندى ئیدا بئیت ئەمە وا فەرز دەکات کە ئەو جياوازىيە گەورەيە لە ئېوان سزای حەدى داوئىپسى پارئزبەند و سزای حەدى ناپارئزبەند ھەبئیت. من بەو سىفەتەى مروؤئىکم کە ژيانم لە نزيكەى شەسیت سالدأ بردوہتە سەر و مۆرک و ئەخلاقى مروؤم لە ولاتانى جياجيدا تاقى کردوہتەوہ، دەلئیم: لە ھاوسەرگيرى پارئزبەندى نىيە، واتە ئەگەر پياوئىک ژنى ھىنايئیت، ئەمە ھىچ رېگای لئى ناگړئ کە داوئىپسى بکات، ھەر وەھا ژنى شووکردوويش با مئرديشى ھەبئیت ئەمە رېگى لئى ناکات داوئىتەرى بکات، بەلکوو لەوئىدا شتى تر ھەن کە رېگى لە داوئىپسى خەلک دەکەن، لەوانە بئىتوانايى سئىکسکردن و، دەست پئى رانەگەبىشتن، حەيا و ترس لە ئاپرووچوون يان ترس لە سزادان و، دروستى پەرورەدە و راستگۆيى لە گەشەى رۆشنىرى، بەلام ھاوسەرگيرى ئەوہ بکات؛ نەخېر، بەتاييەتى ئەگەر ھاوسەرگيرىيە کە وەك ئەوہى لای خوئمانى خەلکى موسولمان بئیت، کە لە سەر خوئشەويستى و تاقىکردنەوہ و ئەزموون بنیات نەنرايئیت

ئەى خوئنەر لەو باوہرەدا مەبە کە قسەکانم زيادەرؤيى و پئوہنان بن، من بئى بينين ئەو شتانە نالئیم، ئەگەر بلئیم ھەموو ئەوانەى ناسيومن و تاقيم کردوونەتەوہ لە ژيانمدا لە گەنج و پيرى ئەوانەى ھاوسەرگيرىيان کردوہ، ئەوہى کە بينيومن کە خوئيان لە داوئىپسى لا نەداوہ، بەلکوو خەرىكى بوون، ھەر يەكە و بە پلەى جياواز، لئيان بە گوروتين ھەولئى بو داوہ، لئيان کە ھاتبئیتە رېى کردوويەتى و، لئيان کە جوانئىكى بەدل بوويئیت کردوويەتى، بەلام کەمن ئەوانەى لەبەر خوئشەويستىيەك زال بوويئیت بە سەريدا کردبئيتيان. ئەمانەى ھاوسەرگيرىيان کردوہ کە باسيان دەکەم ھەموويان لە چينى مامناوہندى يان بالاي خەلکن، ئەگەر زؤر ئاسانکارىيى بکەم دەتوانم يەك لە سەديان لەم کارە وەدەرئيم نەك زياتر، بەلام چينى خواروہ کە ھەژار و کەمدەرامەتن ھىچ قسەيەك نىيە لە سەريان لەبەر ئەوہى ئەمانە ھەميشە تووشى بئىتوانايى و نالەبارى دەبن. لەگەل ئەوہيشدا خېزانەکانيان بە دوورين لە داوئىپسى، ئەگەر کەمتريش بن لە ھەر دوو چينى ناوہند و بالا. تا من پئیت رادەگەيەنم کە ھىچ شەرمئىک لە دەرخستنى حەقيقەتدا نىيە، من خوئم لەو خېزاندارانەى کە باسيان دەکەم بينيوہ کە ھەر وەھا ئېربازييش دەکەن و لەوہدا پلەى جياوازيان ئيدايە وەك ئەوانەى لە داوئىپسىدا بوئمان باس کردن. ئەگەر حەقيقەت ئەمە بئیت، پارئزبەندى لە ھاوسەرگيرى لە کوئدايە و ھاوسەرگيرى لە کوئى پارئزبەنديدايە. لەگەل ئەوہى ئەگەر پارئزبەندى لە ھاوسەرگيریدا ھەبوايە، ھىچ رېگەى تئى نەچوو بئیتە ھۆکارى ئەم جياوازييە گەورەى ئېوان داوئىپسى پارئزبەند و سزای داوئىپسى ناپارئزبەند. ئەم دوو تيمە لە توندى سزاکان و سوکياندا گونجاو نىيە، لەگەل ئەوہى تاوانەکە يەك شتە لە ھەر دووکیاندا. چؤن کە پارئزبەندى بە کردەيى لە ھاوسەرگيریدا نەبئیت، بەلام لە سەر خېزاندار بە سەپاندن سەپنراوہ، وەك ئەوہى شەرعدانەر پئى گوتبين خېزاندار دەبئیت پارئزبەند بئیت، بئىگومان بوونى پارئزبەندى بە سەپاندنى وا دانانرئیت کە ئەم جياوازييە گەورەيە ئېوان سزاکان ھەبئیت.

حەفسەى کچى عومەر

لە ژنەکانى پئىغەمبەر حەفسەى کچى عومەرى کورى خەتاب و دايكى زەينەب خوشكى عوسمان کورى مەزعون بوو، خوشكى عەبدوللأى کورى عومەر بوو لەو گەورەتر بوو، لەبەر ئەوہى پئنج سأل پئيش پئىغەمبەرايەتى لە دايك بوو، لەو کاتەى کە قورەيش مالى بنیان دەنا پئيش ئەوہى ھاوسەرگيرى لەگەلدا بکات، لە ژئىر فنىس کورى حەزافە بوو واتە خېزانى ئەو بوو

که له شهري بهدر بريندار بوو و مرد و، ده لاین له ئوحد مردوه، ئەمەيش هه له په، له بهر ئەوهی پښه مبهه له شه عبانی پاش سی مانگ له کۆچکردن هاوسه رگيری له گه لدا کردوه، واته دوو مانگ پيش ئوحد گرینگترین شت له ژبانی حه فسه دا پرووی دا پیت جيا بوونه وه په له گه ل پښه مبهه را.

هۆکاری جيا بوونه وه که ی

محمه د به ريز ده چوه لای خیزانه کانی و هه ره به که و پروژیکي بو دانابوو، هه ر پروژیک لای په کیکیان ده مایه وه، به لام عاده تی وا بوو که پروژانه سهردانی هه مووی ده کردن و که مینک لای هه ره په که پان داده نیشته و ئینجا ده رویشته بو لای ئەوهی که پروژه که به ته وای لای ده مایه وه. ئەمەيش ئەوه رهت ناکاته وه که پیشتر باسمان کرد، پروژانه به سه ر خیزانه کانی خولی خوار دینته وه و سیکسی له گه ل هه موویاندا له په ک پروژا کرد پیت، له بهر ئەوهی پاش ئەو خولخواردنه ده رویشته بو لای ئەوهی سه ره ی ئەو پروژه په لای بمینته وه، تا کۆتایی شه و له گه لیدا ده پیت. ئەمەيش زوری نه خایاند و زوری له سه ر نه که وت، ئینجا سه ره ی بو هه شتهی دانا که ئو ژن بوون، له بهر ئەوهی سه وده ی کچی زه محه سه ره که ی خوی به خشی به عایشه، ته مەنی گه وه بوو، که پښه مبهه ری بینی عایشه ی زور خۆش ده ویت بو رازیکردنی، پروژه که ی خوی پی به خشی، واته دوو شه و لای عایشه ده مایه وه، شه ویکي هپی خوی و شه ویکي هپی سه وده يش. له گه ل ئەوه يشدا سهردانی سه وده ی ده کرد و له گه لیدا داده نیشته، هه ندیک جاریش له لای زهینه ب کچی جه حش ده مایه وه که خۆشه و یستترین ژنی بوو له پاش عایشه. حه فسه به راستگویی و پاکي و پیگه ردی هاو ریه تی عایشه ی ده کرد، بویه حه فسه ئیره یی به عایشه ی نه برد. به هوی ئەوهی پښه مبهه ره ی زیاتر خۆش ویست، به لام هه ر دوو کيان خوی و عایشه ئیره ییان له زهینه ب کچی جه حش ده برد، کاتیک بینیان پښه مبهه ره به لای ئەودا دای ده شکینت، حه فسه هاوشانی عایشه بوو دژ به زهینه ب. پاش ئەم پښه کییه ده لاین: هۆکاری جيا بوونه وه ی حه فسه گو تراوه: پښه مبهه ره له ماله که ی خوی بوو و له گه لیدا بوو، حه فسه موله تی لی و هه رگرتوه که سهردانی ماله باوانی بکات و ئەویش موله تی پی داوه، کاتیک حه فسه رویشته وه پښه مبهه ره نار دوو په تی به دوا ی ماریه ی قیبتی دا پیت بو ماله که ی حه فسه و له گه لیدا خه وتوه و چوه به لایدا. حه فسه که گه راوه ته وه و ماریه ی له گه ل پښه مبهه ره له ماله که ی خویدا بینیوه، نه چوه ته ژووره وه تا ماریه ده رنه چوه، ئینجا چوه ته ژووره وه و گو توو په تی: من ئەوه م بینی که له مال له گه لندا بوو، تووره بوو و گریا و گوتی: ئەی پښه مبهه ری خودا، له مه دا شتیکت له گه ل مندا کرد که له گه ل هپیچ ژنیکتدا نه تکر دوه، له پروژه که ی من و له ماله که ی من و له سه ر جینگه که ی من، کاتیک محمه د ئیره یی له ده موچا ویدا بینی پیی گوت: پیده نگ به، بو رازیکردنی تو ئیتر حه رام پیت لیم، له گیرانه وه په کدا گو توو په تی: پازی ده بیت ئەگه ره له خۆم حه رامی بکه م و به په کجاری لیی نزی که نه بمه وه؟ گو توو په تی: به لی، سویندی خوار دوه نزیکی نه که وینته وه واته لیی حه رام پیت، له گیرانه وه په کدا ده لاین گو توو په تی: حه رامم کرد له خۆم. له گه ل ئەوه يشدا هه والت پی ده دم که باوکت ده پیته خه لیفه ی پاش ئەبوو په کر و نه پنییه که م بپاریزه. له گیرانه وه په کدا پیی گوتوه: ئەم هه واله نه پنییه م پیدای به که سی نه لیت، ئەو هه واله ی گه یانده عایشه و پیی گوت: خودا له ماریه رزگاری کردین، پښه مبهه ره حه رامی کرد له خوی و چیرۆکه که ی بو گیرایه وه. گیرانه وه په کی تر هه په: که له پروژی عایشه دا چوه به لای ماریه دا و، حه فسه به مه ی زانیوه، پښه مبهه ری پیی گوتوه: نه پنییم بپاریزه، ماریه م له خۆم حه رام کرد، به لام حه فسه ئەم نه پنییه ی نه پاراستوه و گه یاندو په به عایشه، له بهر ئەوهی دوو هاو ریی پاک و پیگه رد بوون پیکه وه، وه ک پیشتر باسمان کرد، ئەویش لیی جيا بووه وه له مه دا ده زانین، که هۆکاری جيا بوونه وه له حه فسه ئەوه بوو، که نه پنییه که ی پښه مبهه ری ناشکرا کردوه، ده رباره ی دوو شت که له فه رمووده که دا هاتوه: په که م: حه رام کردنی ماریه له خوی. دوه م ده رباره ی خیلافه تی پاش ئەبوو په کر

پینگومان که خودای گه و ره دا هینان و دروستکه ری بوونه و هه رانه له مه دا پیده نگ ناپیت به رانه ره ئەم رووداوه، ده پیت قسه ی خوی بکات تا بگات به فه رمانی حه رام کردنه که، بویه هپیچ پینه چوو جبریلی نارد بو لای محمه د و پیی گوت: {يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْجَاتٍ أَرْوَاجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ} [التحریم: 1]. وانا: له پینا و رزگار بوون له تپوه گلانی ئەم حه رامکردنه ی که نووشی هات ده لیت {قَدْ فَرَجَ اللَّهُ لَكُمْ تَجْلَةً أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ} [التحریم: 2]. واته خودا شه رعی دانا وه که که فارهت بدهیت واته له بریی ئەو حه رامکردنه

ئەلئەرناتىف و قەرەبوو ھەيە بە ھەمان شېئوھى سوئىد بە درۆ خواردن، ئەم ھەرامكردنەيش ۋەك سوئىدى درۆ ۋايە، ئەگەر قەرەبووى بىكەيتەۋە ۋەك سوئىدى درۆ كارەكە دەگەرئىتەۋە شوئىنى خۆى و ھەرامكردنەكە نامئىئىت و ماريە بە پوختى ۋەك پىشتەر بۆى دەگەرئىتەۋە، ۋەك ئەۋەى نە باى دىيىت و نەيش باران

ھۆكارى دابەزىنى ئەم دوو ئايەتە لەۋەداپە كە پىغەمبەر بۆ رازىكردنى ھەفسە، ماريەى لە خۆى ھەرام كرد، ۋەك دەردەكەۋىت لە مالمەكەى ئەو چوو بە لايدا. لېرەدا قسەيەكى تر ھەيە لە سەر ھۆكارى دابەزىنى ئەم ئايەتانە، ئەۋىش بوخارى باسى كردو لە عايشە ۋەرى گرتو و گوتتويەتى: پىغەمبەرى خودا لاي زەينەب كچى جەحش ھەنگوئىنى خواردو و لاي ماوتەۋە، من و ھەفسە لە سەر ئەۋە رىكەوتىن كە دىتە لاي پىي بلىت بۆنى (مغافىر-كەتيرەيە) ت لى دىت، كە چو لاي ھەفسە پىي گوت ئەو بۆنەت لى دىت، پىي گوت: بەلام من لاي زەينەب كچى جەحش بووم ھەنگوئىم خوارد، سوئىد يىت جارىكى تر نارۆم بۆ لاي، ئەم ھەۋالە مەدە بە كەس.

بۆ روونكردنەۋەى ئەمە، دارى عىرفت ۵۶۳ (خۆمان پىي دەلئىن دركەزى و لە ژووژكە دەچىت -) ئەم دركەزىيە شىلەيەكى لى دەردەچىت پىي دەلئىن (مغفور) (خۆمان پىي دەلئىن شىلگ) ئەمەيش كەتيرەيەكى شىرىنە ۋەك سەرتوئىز ۋايە، بەلام بۆنەكەى زۆر ناخۆش و قىزەۋنە، ئەۋەى بىخوات ۋەك ئەۋەى پياز و سىرى خوارديت ۋايە و بۆنى ناخۆشى لى دىت. كە محەمد رقى لە شتى خراب و ھەزى لە بۆنى خۆش بوە و لەو كاتەى ژنەكانى بوە لە خۆى داو، رقى لەۋە بوە كە بۆنى ناخۆشى لى يىت. كاتىك عايشە و ھەفسە بىنپىيان لاي زەينەب دەمئىتەۋە و ھەنگوئىنى لا دەخواتەۋە سەريان كرده يەك بۆ ئەۋەى ئەم تەلەپە بىنپەۋە و لە زەينەب دوورى بىخەنەۋە، كاتىك ھەفسە ئەمەى پىي گوت ھەنگوئىنى لە خۆى ھەرام كرد، واتاى ئايەتەكە بەم پىيە يىت: {يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ} [التحریم: 1] واتە لە ھەنگوئى {تَبَتَّغَى مَرْجَاتٍ أَرْوَاحِكُ} [التحریم: 1] واتە: ئەى پىغەمبەر ھىش ھەرام ناكەيت كە خودا ھەلالى كردوۋە.. لە پىناو رازىكردنى ژنەكانت دا. واتە ژنەكانت بەۋە رازى كەيت كە ھەنگوئى لە خۆت ھەرام بىكەيت ئەۋەى لاي ئىمە ديارە كە قسە و گىرانەۋەى يەكەم راسستەر، ئايەتەكە لە سەر ھەرامكردنى ماريە بوە لە خۆى نەك لە سەر ھەرامكردنى ھەنگوئى، يەكەم: لەبەر ئەۋەى (مغافىر) ئەو شىلگەيەى نەخواردبوو، بۆگەنى لى نەدەھات، ئەۋەى ھەفسە باسى كردو ھەقىقەتەكە بوە، بەلام ئەۋەى گوتى خۆى دروستى كردبوو بۆ ئەۋەى لە زەينەب دوورى بىخاتەۋە، ھىچ مەعقول نىيە كە ھەنگوئى لە خۆى ھەرام بىكات، كە بۆنىكى خۆشى ھەيە لەبەر ئەۋەى تۆمەتبار كراو بە خواردىنى شىلگى بۆگەن، ئەو بە خۆى زانىۋە ئەۋەى خواردو ھەنگوئى بوە نەك شىلگ، دوەم: ئايەتەكە دەلئىت: {تَبَتَّغَى مَرْجَاتٍ أَرْوَاحِكُ} [التحریم: 1]. واتە: بۆ رازىكردنى ژنەكانت لە خۆت ھەرامى دەكەيت؟ ھىچ مەعقول نىيە بە ھەرامكردنى خواردىنى ھەنگوئى ژنەكانى لە خۆى رازى بىكات، لەبەر ئەۋەى ھەنگوئى شتىكى بەتام و لەزەتە و بۆنى خۆشە، ھىچ پىويست ناكات بە ھەرامكردنى بۆ ئەۋەى ژنەكانى رازى بن و، بەم ھەرامكردنە چى قازانچىك بەۋان دەگەيەئىت.

ئەگەر بلىين بۆ ئەۋەى دەروئىشت بۆ لاي زەينەب بۆ ھەنگوئىنخواردن، ئەگەر ھەنگوئى لە خۆى ھەرام بىكات ۋەك ئەۋەى ۋايە زەينەبى لە خۆى ھەرام كرىت و جارىكى تر ناچىت بۆ لاي، بۆ ئەۋەى ھەر دوو ژنەكەى ھەفسە و عايشە لە خۆى رازى بىكات، دەلئىم ھەر رۆيشتىكى بۆ لاي زەينەب و مانەۋەى بۆ خواردىنى ھەنگوئى نەيىت بۆ ھىچى تر نەبوە، ئەمە رىي تىدەچىت. بەلام كارەكە ۋا نەبوە، ئەو رۆيشتوۋە بۆ لاي زەينەب و ماۋەتەۋە لەبەر ئەۋەى خىزانى بوە نەك بۆ خواردىنى ھەنگوئى، ئەگىنا ھەموو جارىك كە لاي ئەو بوە ھەنگوئىنى نەخواردوۋەتەۋە، بەلكوو بە رىكەوت ئەو جارە ھەنگوئىنى لەۋى خواردو، ھەفسە ئەۋەى پىي گوت كە گوتى: كورتەى باسەكە ئەۋەى ھەرامكردنى ھەنگوئى ۋا فەرز ناكات كە ۋاز بىئىت لە رۆيشتن بۆ لاي زەينەب و مانەۋە لەۋى، بەلكوو بە ھەرامكردنى ھەنگوئىنىش لە خۆى لەۋانەيە بچىت بۆ لاي زەينەب و لاي ئەو بىئىتەۋە لەبەر ئەۋەى خىزانىيەتى

ئەگەر بلىين: كە ۋا يىت واتاى ئەم گىرانەۋە چىيە كە بوخارى باسى دەكات؟ دەلئىم: لە تىكەلاۋكردنى ھىكايەتخوانانە كە باسى ئەۋەى ھەفسەيان دەبارەى ماريە كردو، ئەۋەى لە سەر زمانى عايشەۋە باسىان كردو گوتتويەتى: كە (پىغەمبەرى خودا ھەنگوئىنى لاي زەينەبى كچى جەحش خواردو و لاي ماۋەتەۋە، گوتتويەتى من و ھەفسە سەرمان كرده يەك و كە

ھات بۇ لای پېی بلیت لەو شیلگەپەیی خواردو، واتە بۆنی (مغافیر) شیلگت لی دېت. کە ھات بۇ لای حەفسە ئەوہی پی گوت، پیی گوت: نەخپەر نەمخواردو، بەلام ھەنگوینم لای زەینەب کچی جەحش خوارد، ئەمە لېرەدا راستە، بەلام ئەوہی دوای ئەمە کە پاس کراوہ تیکەلەپەکە، لەبەر ئەوہی ئەمە دەربارە ماریە گوتوہ نەک ھەنگوین، گېرەوان تیکەلکردنیکى زۆری لەم جۆرەپان کردوہ.

ئەوہی زیاتر پشتگیری ئەوہ دەکات کە حەرامکردنەکە بۇ ماریە بوہ نەک ھەنگوین، ئەوہیە دەربارە چیرۆکەکە حەفسە و پېغەمبەر لە سەر ماریە لە پەسورەتی (تحریم) قسە لە سەر کردوہ و پاش ئەم دوو ئایەتە ھاتوہ: {وَأُزِرَ اسْرَ النَّبِيِّ إِلَى بَعْجِ أَرْوَاحِهِ حَذِيْبًا} [التحریم: 3] واتە: پېغەمبەر لای ھەندیک لە ژنەکانی ھەندیک نھینی درکان. ھەندیک لە ژنەکانی لېرەدا مەبەست حەفسەپە، لە قسەکانیش لېرەدا مەبەست قسە حەرامکردنی ماریە و خیلافەتی عومەرە لە پاش ئەبووبەکر وەک لە (الکشاف) زەمەخشەری باسی کردوہ. پېغەمبەر فەرمانی پی کرد کە ئەم قسەپە بشارتەوہ و بەنھینی بیھیلتەوہ، بەلام ئەو باسی کرد (فلما نبات بە) واتە ھەوالەکە گەپان دە عایشە (واظھرہ اللہ علیہ) واتە بە ھۆی جبریلەوہ ئەم نھینی درکاندەنی گەپان بە پېغەمبەر، کە حەفسە باسی نھینیەکە کردوہ بۇ عایشە. (عرف بعضہ) واتە خەبەری دا بە عایشە کە حەفسە نھینیەکی بۇ درکاندوہ (واعرض عن بعض) واتە ھەندیکى بۇ باس کردوہ، کە باسی خیلافەتی عومەرە لە پاش ئەبووبەکر و ئەوہی دەربارە ماریەپە باسی نەکردوہ. ئەوہی پېغەمبەر باسی کردوہ بۇ عایشە دەربارە ماریە، ئەوہی نەبووستوہ باسی بکات پرسی خیلافەتەکەپە، نەبووست ئەم ھەوالە بگات لە ترسی بلاوونوہی وەک لە سیرە حەلەبیدا ھاتوہ. ھەندیکیان پېچەوانەنی ئەمەپان گوتوہ، ئەوہی زانراوہ باسی خیلافەتەکەپە بوہ و ئەوہی نەزانراوہ باسی ماریە بوہ، یەکەم راستە، لەبەر ئەوہی لەوہی دەربارە خیلافەتی عومەری باوکی لە پاش ئەبووبەکر بۇ حەفسە باسی کرد پاشگەز بوہوہ، بۇپە عایشە باسی کرد، ھۆکاری پاشگەزبوونوہەکە لەوہدایە، چونکە بۇ پرازیکردنی حەفسە گوتوویەتی نەک بۇ دەرختنی حەقیقەت، لەم بارەوہ پېشتەر لە ژیر ناوینشانى (ئایا محەمەد کەسیکی بۇ خیلافەت دیاری کرد) قسەمان کردوہ، تەماشای بکە، (فلما نباتا بە) واتە کە عایشە ئەو ھەوالە درکاند کە حەفسە پیی گوتوہ، (قالت) عایشە گوتی (من نباتک هذا) کئی ھەوالی پی پراگەپاندوویت کە حەفسە ئەو نھینیەکی بۇ درکاندووم، (قال نباتی العلیم الخیر)، (إن تتوبا إلی اللہ) قسەکە بۇ عایشە و حەفسەپە (فقد صغت قلوبکما) واتە ئەوہی لە دلتاندا دروست بوہ پېووستی بە تۆبە ھەپە و دەپیت دلسۆز بن بۇ پېغەمبەری خودا، لەوہی ھەر شتیکى خۆش دەوینت خۆشتان بوینت و ئەوہی رقی لئیہ رقتان لی بیت لەمەدا واتاکەپە بەم شپوہەپە؛ جاریکیان پېغەمبەر لای یەکک لە ھاوسەرانی قسەپەکی بە سرتە و نھینی درکاند، جا وەختی لەویدا ئەوہی گەپاند بە (ھەوئیکە) و خواپش پېغەمبەری تیکەپاند، پېغەمبەر ھەندیک لەو نھینیەکی گوت و لە ھەتیکیان وازی ھینا. لەویدا گوتی: ئەمە کئی بە تۆی گوتوہ؟ گوتوویەتی: زانای ئاگادار پیی پراگەپاند و ئەوہی باشە کە ھەر دووکتان بەرەو خوا بگەرینەوہ دیارە دلتان بە لای شتی نازەوادا لای داوہ. گەر لە دژی ئەم بینە یەک، ئەوسا لەمەو لا خودای مەزن و جوبراویل و باوہردارانى بە بەرەکەت و فریشتەکان پشتی دەگرن.

لە ئین عەباسەوہ دەگېرنەوہ، گوتوویەتی: تا ئیستا مکورم کە لە عومەری کوری خەتاب دەربارە ئەو دوو ژنەپە پېغەمبەری خودا پېرسم کە خودا قسە لە سەر کردوون: (إن تتوبا إلی اللہ فقد صغت قلوبکما) واتە تۆبە خودا بکەن بۇ ئەوہی دلتان خاوتن بیتەوہ، تا لەگەلیدا رۆپیشتم بۇ حەج، کاتیک لە رینگەدا لای دا و وەستا منیش مامەوہ لەگەلیدا و، کە دەستنوویزی گرت ئاوم کرد بە دەستیدا، پیم گوت: کئی بوون؟ گوتی: ئەوہ چییە ئەی ئین عەباس، وەک ئەوہی رقی لی بیت ئەو پرسیارەم لی کرد و ئینجا گوتی: ئەوان حەفسە و عایشە بوون گوتمان محەمەد لە حەفسە جیا بوہوہ لەبەر ئەوہی نھینیەکە درکاند. وا دەگېرنەوہ لەو کاتە کە لپی جیا بوہتەوہ، جبریل ھاتوہ بۇ لای بۇ ئەوہی بیگېرتەوہ لەبەر ئەوہی راست و رەوان بوہ و لەو ژنەپەشی دەپیت لە بەھەشتدا دەبن. دەپشگوترتیت: پېغەمبەر لە ھەولدا بوہ بۇ جیابوونوہی بەلام جیانە بوہتەوہ لپی، لە عەمار کوری یاسرەوہ گوتراوہ: پېغەمبەر ویستویەتی لپی جیا بیتەوہ، جبریل پیی گوتوہ کە ریکوینک و راستگوپە و لە بەھەشتدا خیزانتە. حەلەپی لە (الینبوع) گواستوویەتیەوہ، دەپیت: ئەوہی زانراوہ، ئەو ویستویەتی بیگېرتەوہ و ئاشت بینەوہ و

لیلی رازی بیټ.

ئووهی له قسهی زهمهخشهری له (الكشاف) دا ټېدهگهیت ئووهیه که پیغمبهر پاش جیابوونهوهی له حهفسه، یان پاش ئووهی نهټینییهکهی بو عایشه درکاندوه، خوئی له ژنهکانی لاتهریک کرد و بیستونو شهو له مالی ماریه مایهوه، ئووهی پشتگیرپی ئهم قسهیه دهکات، قسهی ئین عهباسه که له عومهری کوری خهتاب وهری گرتوه، بهلام ئهو نالیټ له مالی ماریه بو، بهلکوو سویندی خواردوه که یهک مانگ نهچیت به لای ژنهکانیدا، ئهمهپش قسهکانی عومهره.

گوتی ئېمهی خپلی قورهپش زال بووین به سهر ژندا، که هاتین بو مهدينه بو لای ئهنسار، ئهوان خپلک بوون که ژنهکانیان زال بوون، وای لی هات ژنهکانمان رووقایم بن و له پورهدهی ژنهکانی ئهوانهوه شتیان وهرگرت و ږیر بوون، هاوارم کرد که ژنهکه م پیټ بو لام، کهچی رازی نهبوو، گوتی: بوچی ئینکاری ئووهی دهکهیت به خودا ژنهکانی پیغمبهر دهردهچن، یهکیکیان روژ تا شهو لیټی دوور دهکهوتهوه، دهلیټ ئووه زور ترسی خسته دلهموه، چووم بو لای حهفسه پیم گوت: ئایا کهسک له ئیوه تووره بوه تا شهویش نهچیت به لای پیغمبهردا، گوتی: بهلی: گوتم: دواویت و ئهوه له شوین خویدا نییه، لهو باوهره دانیت که خودا به تووره بوونی پیغمبهر تووره دهپیت و له ناوت دهبات، هیچ شتیک له سهر پیغمبهر به زور مهزانه و پشتگوئی مهخه و به جی میهیلله، پیم بلی چیت لا دهرکهوتهوه، هیچ ئیرهیت نهیهت به دراوسییهکت که له تو روشتنر پیټ و لای پیغمبهری خودا خوشهویستتر پیټ. مهبهستی عایشه بوو، گوتی: وام پنگهپشت که پیغمبهر له ژنهکانی جیا بوتهوه، گوتم: حهفسه خراپی به سهر هات و دورا، وام زانی وا بوه. رویشتم بو لای حهفسه بینیم دهگرت، گوتم: بوچی دهگرت؟ سهرنجم رانهکیشایت، پیغمبهر لیټان جیا بوتهوه؟ گوتی: نازانم ئهوه تا لاتهریکه لهو ژورهدا، که خودا گلهپی ئووهی لی کردوه، به هوئی حهفسه ئهو نهټینییهی بو عایشه درکاندوه، سویندی

خواردوه بو یهک مانگ نهچیت به لای ژنهکانی دا. ئهوه تا نانی نیوږو و ئیواره به تهنیا لهو ژوره دهخوات. رویشتم بو ژورهکه، له قسهیهکدا: رویشتم بو لای پیغمبهری خودا، له ژورهکه بوو، له سهر قهدی داریک پالی پیټ دابوهوه و پشتی پیوه دابوو، غولامیکی لهوکی بوو ناوی رهباح بوو، پیم گوت: مؤلت بو عومهر وهرگره، غولامهکه چوو بو لای پیغمبهر و قسهی لهگهلدا کرد و هاتهوه، گوتی: قسهم لهگهلدا کرد و بیدهنگ بوو، هاتمهوه، ئینجا ئهوه م بینی پیم ناخوش بوو به غولامهکه م گوت مؤلت بو عومهر وهرگره، ئینجا گهرامهوه و گرتمی، هاتم بو لای غولامهکه و دووباره پیم گوت: مؤلت بو عومهر وهرگره، چوه ژورهوه و گهراپهوه و گوتی: ناوم هینای بهلام بیدهنگ بوو، کاتیک ویستم پروم، غولامهکه بانگی کردم، گوتی: پیغمبهر مؤلتی دایت، که چووم بو لای پیغمبهری خودا، بینیم راکشاهه له سهر حهسیره بهک هیچ جیهکی له ژردا نییه و لمهکه کاریگری له سهر لاشهی به جی هیشتبوو، بهلام پالی دابوو به سهرینیک له پیست دروستکراوی ناووشکراو به لیفه واته ریشالهی دار. سلانوم لی کرد، ئینجا پیم گوت و به پیوه بووم: ئهی پیغمبهری خودا، له ژنهکانت جیا بوویتهوه؟ ئینجا چاوی بهرز کردهوه و گوتی:

نهخیر. گوتم: خودا گهورهیه ئېمهی مهعشهری فورهپش که به سهر ژنهکانماندا زال بووین، کاتیک هاتین بو مهدينه ئهم قهوممان بینی که ژنهکانیان زالن به سهریاندا، پیغمبهری خودا بزیهکی کرد، ئینجا گوتم: ئهی پیغمبهری خودا: نهگه بینییتم که چووم بو لای حهفسه، پیم گوت: هیچ ئیرهپی نهگرت که یهکک له دراوسیکانت له تو روونتر بوو و لای پیغمبهری خودا خوشهویستتر بوو، پیغمبهری خودا بزیهکی تری کرد، که بینیم لیو بهخنده بوو دانیشتم و گوتم: ئهی پیغمبهری خودا، لمی ژیر ئهم حهسیره کاری کردهته سهر ئهم لایهت کهچی فارس و روم ئهوهنده دهوله مهنند بوون و خودا ناپهرستن، پیغمبهر راست بوهوه و قنج بوی دانیشتم و گوتی: گومانته هیه ئهی کوری خهتاب ئهوانه قهومیکن که چاکه و خوشیان خیراتر بوه بو ژبانی دونیایان، گوتم: ئهستهغفروللا ئهی پیغمبهری خودا

داواکارم له خوینهر که ناگاداری ئهوه بیټ چوون له کاتی ئووهی عومهر ناوی فارس و رومی هیناوه، پیغمبهر قنج بوی دانیشتهوه، وهک ئووهی عومهر بهو قسهیه داریټی له شوینی تاییهتی و ههست و نهستی و ورووژاندوه و قنج بوی دانیشتهوه، لهبهر ئووهی فارس و روم، به ونهیهکی تر لهبهر ئووهی مهبهستی هاوبهشی شا کيسرا و قهيسهر بوه لهو نامانجانته بوه که بوی روانیوه، وهک پیشت باسما بۆ کردیت چهندين گيرانهوهی تر ههیه دهلیټ لاتهریک بوونی له ژنهکانی بو مانگیک و به تهنیا دانیشتمی

لهو ژووره، پاش پرووداوی ماریه نه بوه و پاش جیابوونه وه له حهفسه نه بوه، به لککو لهو کاته دا بوه که ژنهکانی کو بوونه ته وه له سه ری و پرسپاری خه رچی و نهفه قه یان لی کردوه و، له ویدا بیست و نو رۆژ له ژنهکانی لاتهریک بوه، ئینجا خودا نه وهی دابه زانده که ژنهکانی هه لیزیریت له {يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكُمْ} [الاحزاب: 28]، واتای نایه ته که: ئه ی پیغمه به به ژنه کانت بلی له وانه به لاتهریک بوونی له هه ر دوو جاره که دا بوه، واته پاش پرووداوی ماریه و جیابوونه وه له حهفسه و پاش گردبوونه وهی ژنهکانی و داوا کردنی نهفه قه و خه رچی، له بهر نه وهی هه ر دوو کرده وه که پیوستی به لاتهریک بوون کرده. به لام نه وهی له سه ر به که م دروست بوه وه که زه مه خسه ری باسی کرده. وای پیوست کرده که بیستونو رۆژ له مالی ماریه بیت، ئه مه دژ به وهیه که ماریه له خو ی حه رام کردیت، یان له وانه به مانه وهی له ماله که ی پاش دابه زینی نایه ته که بیت که حه رام کردنه که ی به که فاره تدان پوچه ل کرده وه

(48)

زهینه ب کچی خوزهیمه

له دایکیه وه خوشکی مهیموونه ی دایکی باوه دارانه، له جاهیلیه تدا به دایکی هه ژاران ناسرابوو، له بهر نه وهی به زهیی به هه ژاراندا دههاته وه و چاکه ی هه بوو بو یان، پینش نه وهی شوو به پیغمه به بکات له (ژیر) تغیلی کوری حارس بوو لی جیا بوه وه، عه بید کوری حارس ی برای هاوسه رگیری له گه لدا کرد و له رۆژی به دردا کوژرا و، پیغمه به ماره ی کرد و بوه هیی نه و، هینای و سه ده قه واته ماره بییه که ی دوانزه ئوقیه و نیشه یه که بوو، له پاش سیویه که مانگ له کوچکردن پینش ئو خود به مانگیک هینای. له گیرانه وهیه که دا: له ژیر عه بدوللای کوری جه حش بوه و له رۆژی ئو خودا کوژراوه و پیغمه به ری خودا هیناوبه تی، هه ندیکیان ئه م گیرانه وه یان راست کرده ته وه

له هه له به ستراوه کانی حیکایه تخوانان که له سه ر نه نه س گوتوو یانه: پیغمه به ری خودا لهو کاته دا که زاوا بوه له گه ل زهینه بدا، دایکی سه لیم خورماورونی کرده و خسته ویه تیه قاپیکه وه و گوتوو یه تی: ئه ی نه نه س، ئه مه به ره بو پیغمه به ری خودا و بلی: دایکم ئه مه ی بو ناردوویت و سلاوت لی ده کات، پیغمه به ری خودا به نه نه سی گوتی: فلان و فلان که ناوی هیناون بانگ بکه و نه وهی ده بیینت بانگی که بو، نه وهی ناوی هینا و نه وه ییش پیی گه بییشتم بانگم کرد، که گه رامه وه بینیم که ماله که پره و جمه ی دیت، به نه نه سیان گوت: ژماره یان چه نده؟ گوتی: سیسه ت که سیک ده بوون، پیغمه به ر دهستی شه ریفی خسته سه ر نه و خورماورونه و هه ندیک قسه ی کرد که خودا و پیستی، ئینجا بانگی ده که سی کرد که لیی بخون و پیی گوتن: ناوی خودا بهین و ئینجا خه لکی تر دوا ی نه وان خواردیان، هه موویان خواردیان تا تیر بوون، ئینجا پیی گوتم: ئه ی نه نه س، به رزی بکه ره وه، که هه لم گرت، نازانم که لهو کاته ی هینام و دام نا زور بوو یان که دواتر به رزم کرده وه

نه وهی ئه م قسه به ی هه له به ستوه، زانیویه تی سیسه ت که س ناتوان به یه کچار نان بخون له بهر نه وهی قاپیکی گه وه که خورما و رونه که ی تیدا بوه له ده که س زیاتر ناتوانیت له ده وری دا دانیشت، هه ر چه نده بچه یه که و ریزیان یه که بخه ن، ئینجا ئه م که لینه ی به وه پیر کرده ته وه: بانگی ده که سی کرده بو نه وهی نان بخون، به لام که لین و شکاندزیک ی تر له مه گه وره تر له وئ دابوو، که قسه هه له به سته که نه ی توانی به هیچ پری بکاته وه، نه وهیه ماله که ی له به رد بوه له ده که س زیاتری نه گرتوه، چون ماله که ی به سیسه د که سه وه جمه ی هاتوه، له مه دینه دا مالیک نه بوه که سیسه د که س له خو بگریت، مه گه ر خودایه مزگه وت بیت و، به لام داوه ت و میوانداریه که له مال بوه نه که له مزگه وت، وه که ده گوتریت په تی درو کورته. زهینه بی کچی خوزهیمه هه شت مانگ لای پیغمه به ماره وه، هه ندیک ده لین دوو یان سی مانگ، ئینجا له ته مه نی ده ورو به ری سی سالیدا مرده و پیغمه به ر نوژی خوینده و ناشتوو یه تی، له ژیانی پیغمه به ردا که س له ژنهکانی نه مردوون جگه له ئه م و خه دیجه نه بیت

(أم سەلمە (دایکی سەلمە

پاش زهینه ب ئه م ئوم سه لمه یه هینا که ناوی هینه، پینش نه و لای نه بووسه لمه ی عه بدوللای کوری عه بدولنه سه د بوو، که کوری پوری (خوشکی باوکی) بوو به ناوی بوره ی

كچى عەبدلموتەلىب و براى شىرى بوو، كاتېك ئەبووسەلمە مرد، پېغەمبەرى خودا پىي گوت: داوا لە خودا بکە ئەم موسىبەتە بە چاکەت بۆ بنووسىت و يەككى باشتەرت دەست بکەوئيت، گوتى: كى لە ئەبووسەلمە باشتەرت دەپت؟ بېگومان قسەى (باشتەرت دەست بکەوئيت) ئامازەبە بۆ خۆى كە دەپوئيت بېوئيت، بەلام ئەو تى نەگەبىشتەو كە مەبەستى چى بوە، بۆيە پىي گوتەو كى لە ئەبووسەلمە باشتەرت دەپت.

ئوم سەلمە ماوہى پاش مردنەكەى ئەبووسەلمەى حەيەى تەواو كرد؛ واتە(عدە)؛ (ماوہى پاش مردنى شوو؛ بۆ ژن پىش ئەوہى شوو بکات)ى تەواو كرد، ئىنجا پېغەمبەر حاتىبى كورى ئەبى بەلتەعەى نارد بۆ داخووزى، ئەبووبەكر داواى كرد پىي پرازى نەبوو، عومەر داواى كرد پرازى نەبوو، كاتېك حاتىب ھات بۆ لای، گوتى: بە خېر پىت پېغەمبەرى خودا، پىي گوت: من ژىكى بە تەمەنم و من داىكى ھەتپوانم و زۆر ئېرە دەكەم، ئەو منى دەوئيت و ژنى ھەيە و من ئېرە لە مېردەكەم بکەم چۆن لەگەلدا دەژىم. پېغەمبەر ناردى بۆ لای پىي گوت: دەر بارەى ئەوہى ژىكى بە تەمەنيت، من لە تۆ بە تەمەنترم، ھىچ پەشم و عەيە نىيە كە ژىك شوو بە كەسېك بکات لە خۆى بە تەمەنتر پىت، بەلام قسەكەت كە داىكى ھەتپوانيت، ھەموويان لە سەر خودا و پېغەمبەر دەپن، ئەوہى تىش لەو قسەيەت كە زۆر ئېرەييت دپت، من لە خودا داوا دەكەم كە ئەمەت نەھلپت. لە گېرانەوہەيەكى تردا، لەوہ زۆرتى گوتەو كە باسماں كرد، وەك كەس لە باوانم لېرە نىيە بمدات بە شوو، واتە عادەتى ئەوان ئەوہ بوە كە يەكېك لە بەخپوكرانى داويانە بە شوو، پېغەمبەر ھاتوہ بۆ لای و پىي گوتەو: ئەوہى باسى ئېرەييت كردوہ، من داوا لە خودا دەكەم ئەمەت نەھلپت، ئەوہى دەر بارەى مندالەكانت، خودايان بەسە، بەلام ئەوہى دەر بارەى باوانت، ھىچ كەسېك لە كەسوكرت نىيە رقى لە من پىت. ئوم سەلمە بە كورەكەى خۆى گوتەو ھاوسەرگېرىم بۆ پېغەمبەرى خودا بکە و ئەويش كردوويەتى. ئاگادارى: كورەكەى ئەوہندە مندال بوە كە بۆى نەبوہ داىكى بدات بە شوو، ئەم فەرموودەيە گورانى بە سەردا ھاتوہ، لەبەر ئەوہى بە واتا باس كراوہ نەك بە دەق گواستراپتەوہ ئەوہى پراست پىت ئەوہى بە شووى داپت كورەكەى نەبوہ، پىشتەر لە ژېر ناوئىشانى (لایەنى خەيال و وەھم لە گېرانەوہدا) باسماں كرد پىو بېينە. لە سەر مارەيى دە درھەم ھاوسەرگېرى لەگەلدا كردوہ و دەلېن چل درھەم بوە، لەگەل دەستھارېك و تەشتېك و پىخەفېك بەلېفە پان رېشال ناويوشكراو. لە ئوم سەلمەوہ ھاتوہ گوتوويەتى: پېغەمبەرى خودا ھاوسەرگېرى لەگەل كردم و پاش ئەوہى زەينەبى داىكى ھەزاران مرد بردمى بۆ مالەكەى ئەو، لەوئدا گۆزەيەك ھەبوو جۆى تېدا بوو، دەستھارېك و مەنجەلېك و لەگەلېك، جانتايەك لە پىست، ئەو جۆيەم ھارى و كردم بە ھەوير لە لەگەنەكەدا و، پارچە ئېسقانېك كولاند، ئەوہ خواردنى شايبەكەى پېغەمبەر و كەسوكرەكەى بوو پىشتەر باسماں لەوہ كرد: محەمەد بە سەرە دەچىنە لای ژنەكانى و ھەر پىوژە و لای يەكېكان دەپت، ئەوہى بەباش دەزانى كە عازەبى بېئايە حەوت پىوژ لای دەمايەوہ ئىنجا لەگەل ژنەكانى تىدا دابەشى دەكرد، ئەگەر پىوہژنى بېئايە سى پىوژ لای دەمايەوہ و دواتر لەگەل ژنەكانى تىدا دابەشى دەكرد. ئىبن قەيىم لە (زاد المعاد)دا دەلپت: ئەوہى لە سەحىحەين دا باس كراوہ لە ئەنەسەوہ وەرگىراوہ، گوتوويەتى: سوننەتە كە يەكېك كچى عازەب بېئىت حەوت پىوژ لای بېئىتەوہ و ئىنجا لەگەل ئەوانى تردا بىكات بە سەرە، ئەگەر پىوہژن بېئىت سى پىوژ دەمىنئەوہ و دواتر دەيخاتە سەرەوہ

دەلپت: لە سەحىح موسلم دا ھاتوہ، ئوم سەلمە لەو كاتەدا كە پېغەمبەر ھاوسەرگېرى لەگەلدا كرد و، ھىناى و سى پىوژ لای مايەوہ، ئىنجا پىي گوت: تۆ ھىچ قورسايىبەكت نەخستوہتە سەر كەسەكەت، ئەگەر بئەوئيت دەيكەم بە حەوت پىوژ و، ئەگەر بىكەم بە حەوت بۆ تۆ دەپت بىكەم بە حەوت بۆ ئەو ژنەكانى تىش، لە قسەيەكدا: كاتېك وىسويەتى دەرپچىت ئوم سەلمە چمكى كراسەكەى گرتوہ و، گوتوويەتى: ئەگەر حەزت لىيە زياترى دەكەم و وەك عازەب حسابت بۆ دەكەم و دەيكەم بە حەوت پىوژ، كە بۆ پىوہژن سى پىوژە ئەم ئوم سەلمەيە تەمەنېكى درېزى كرد و پاش مردنى محەمەد تا لە ولايەتى يەزىد كورى مەعاويەدا مرد و، لەو كاتەدا تەمەنى گەبىشتە ھەشتا و چوار سال و لە بەقىع بىژرا و ئەبووھورەيرە نوئزى لە سەر خويئد

زەينەبەى كچى جەحش

پاش ئوم سەلمە محەمەد ھاوسەرگېرى لەگەل زەينەب كچى جەحشدا كرد، ناوى بورە بوو، پېغەمبەر بە خۆى ناوہكەى گورى بۆ زەينەب، ھۆكارى ئەوہيش دەگەرئەوہ بۆ ئەوہى پورېكى

(خوشکی باوکی) به ناوی ئومیه کچی عهبدولموتهلپ کچیکی ههبوو ناوی بوړه بوو، رقی لهوه بوو که پئی بلین لای بوړه دهړچوو، هه کس گوئیستی ئهوه بیټ به ههلهدا بچیت و وا بزانیت لای کچه بوړهکهیهتی

زهینهب پینتر لای بهردهستهکهی پیغمهبر زهید کوری حارسه بوو، پاش ئهوهی زهید لپی جیا بوهوه، پیغمهبر هاوسهگریری لهگهلهدا کرد، ئه م جیا بوونهوه و هاوسهگریری چیرۆکیکه که قورئان ئامازهی پی کردوه، دهلیت: { فَلَمَّا قَجَى زَيْدٌ مِنْهَا وَكُرًّا زَوْجًا كَهَا } [الأحزاب: 37] واته: جا کاتیک زهید له هاوسهکهی به ئارهزوو گهیشت، ئهومان کرده هاوجوتی. له م توئینهوهماندا چوار مهسهله ههیه، یه که م: زهید کییه و به چی دهگات به محمه م؟ دوهم: زهید چوئ هاوسهگریری لهگهله زهینهبدا کردوه؟ سییه م: چوئ لپی جیا بوتهوه؟ چوارهم: محمه م چوئ هاوسهگریری لهگهله زهینهب دا کردوه؟ با قسه له سه هه یه که له مانه بکهین، بو ئهوهی نروونی بکهینهوه، دهلین

زهید کوری حارسه کی بوه

زهید کوری حارسه کوری شهرحه بلی کهلی، غولامیکی محمه م بوو که خهدیجه هاوسهگریری کهی پپی بهخشی و چه کیمی برازی له بازاری عوکار که له جاهیلیت سهپی کرابوو، بوی کپی، له و کاتهدا زهید ته مهنی ههشت سالان بوو، محمه م چهزی کرد بیداتی ئه ویش پپی بهخشی و نازادی کرد و بهخپوی کرد، ئه م پپیش پیغمهبرایه تی حهله بی له سه رگوزه شته کهیدا دهلیت: له قسه ی ئین ئه لبوره وه هاتوه، کاتیک پیغمهبری خودا بردی بهخپوی بکات ته مهنی ههشت سال بوو، له و کاته ی که خوی گرت به سه ر قوره یشدا خولی دا و پپی گوت ئه م کورمه میراتگره و میراتگریم و ئینجا خه لکه که ی به شایه ت گرت. له م جوړه بهخپوکردن و له خوگرته له و کاته دا هه بوه و لایان باو بوه. له (الکشاف) دا هاتوه، هه ر پیاوئیک له جاهیلیت دا واته ئه گه ر چهزی له پیستی پیاوئیک و شیوه ی بوویت، له خوی دهگرت و وه ک یه کیک له کوره کانی خوی له میراتیدا حسابی بو ده کرد، ئه ویش بهوه وه ناو دهنریت و ده بیته هیی ئه و، ده لین فلانی کوری فلان، کاتیک محمه م ته به نای زهیدی کرد، له و روژه وه پپیان گوت زهیدی کوری محمه م، ئه م به رده وام بوو تا ئه و روژه ی محمه م هاوسهگریری لهگهله زهینه بی ته لاقدرای زهیددا کرد، له ویدا وه چی دابهزی که زهید به ناوی باوکیه وه بانگ بکرت

له سوره تی (احزاب) دا هاتوه. { مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ } [الأحزاب: 40] واته: محمه م باوکی هه چ که سیک نیه له پیاوانی ئیوه به لام په یامبه ره و کوئا پیغمهبره. واته زهید یه کیکه له پیاوه کانی ئیوه و محمه م باوکی هه چ پیاویکی ئیوه نییه له راستیدا، ئه م پپیش بو ئه وه ی، له نپوان خوی و ئه ودا باوک و کوریتی نه مینیت و چه رامکردنی زاویه تی و هاوسهگریری نه مینیت. له سوره تی (احزاب) دیسان: { وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاكُمْ أَبْنَاءَكُمْ لِذِكْمِكُمْ قَوْلِكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ } [الأحزاب: 4] واته: بو خاتری هه چ پیاوئیک جوتیک دلنی نه داوه که ژنانیشتان بانگ ده کهن و ده لین؛ که تو وه کو دایکی خومی به لام نه تانکر دووه به دایکی خوتان، ئه م هه ر قسه ی خوتانه و له زمانی خوتانه وه یه و خودا ئه وه ی راسته دهلیت و هه ر خوی نیشاندهره. (ادعیاء) کوی وشه ی (دعی) واته زرکور، ئه وه ی وا داده زیت به خپو کراویکی هه یه، به کوری خوی دای ده زیت، واته، خودا ئه وانیه به خپو ده کهن به کوری راسته قینه تان دانانین، به لام ئه وه قسه یه به ده م ده لین و، ئه م کورمه بی ئه وه ی باوه رداری به راستی ئه و قسه یه له گه لدا بیټ و ئه وه له حه قیه تدا وا بیټ { وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ. ادْعُوهُمْ لِأَبْنَائِهِمْ } [الأحزاب: 4، 5] واته: خودا حه ق دهلیت و خوی رنیشاندهره و به ناوی باوکیانه وه بانگیان بکه ن. وه ک ئه وه ی ده بیټ به زهید بو نمونه بلیت، زهیدی کوری حارسه و مه لین زهیدی کوری محمه م (ئه و) واته تو باوکیان ده بیټ { أَفَسِكُّ عِنْدَ اللَّهِ } [الأحزاب: 5] واته: به رپرس ده بن و خودا له گوناه ده بویت، ئه وه له بارتر و دادپهروه رتره، له وه به دوا خه لک به زهید کوری حارسه بانگیان کرد نه ک زهیدی کوری محمه م

زهید چوئ هاوسهگریری لهگهله زهینهب دا کرد

له سیره ی حهله بی دا هاتوه له زاری (مقاتل) وه، زهیدی کوری حارسه، کاتیک ویستی هاوسهگریری لهگهله زهینهبدا بکات، هات بو لای پیغمهبر و گوتی: ئه ی پیغمهبری خودا، داوا ی بکه بو م، پپی گوت: کی؟ گوتی: زهینهب کچی جه حش، پپی گوت: وا نابینم بیکات، ئه و

به بنهچه له مه گوره تره و واته بالاتره، پئی گوت: ئەی پیغمبەری خودا، ئەگەر تۆ قسە ی له گەلدا بکەیت و پئی بلیت زەید بالترین کەسە لای من، دەیکات، گوتی ژینکی قسەزان و به زمانه. زەید رویشت بۆ لای عەلی کوری ئەبووتالیب و داوا ی لئ کرد که قسە ی له گەل پیغمبەردا بکات، له گەلدا رویشت بۆ لای پیغمبەر و قسە ی له گەلدا کرد، گوتی: من ئەوه دەکەم و تۆ دەنێم ئەی عەلی بۆ ئەوه ی قسە له گەل کە سوکاریدا بکەیت، ئەوه ی کرد و هاتەوه و هەوالی رقهەلسانی براکە ی کرد، پیغمبەر ناردی بۆ لایان و پئی گوتن: من رازیم و حوکمی ئەوه م کردوه که بیده نی، با هاوسەرگیری له گەلدا بکات و ده دینار و شهست درهه م و که وایهک و چارۆکه یهک و له حافیك و کراسیک و په نجا بهش خوراک و ده بهش خورما ی بۆ ناردن، ئەمه هەمووی پیغمبەر ناردی

له گیرانه وه به کدا هاتوه: پیغمبەر خۆی هاتوه بۆ خوازینیکردنی بۆ زهیدی کوری حارسە ی زر کوری و به رده سته ی، زهینه ب گوتوویه تی: شووی پی ناکەم، پیغمبەر گوتوویه تی: ده بیئت شووی پی بکەیت، گوتوویه تی: ئەی پیغمبەری خودا، له خۆمه وه قسە ناکەم تا (راوێژ نه کەم) که من نه سه به م و بنه چه م له و بالاتره، خودا ئەم ئایه ته ی دابه زاند {وَمَا كَانَتْ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِزًّا قَجَىٰ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ} [الأحزاب: 36]، واته: ئەگەر خودا و پیغمبەر هه که ی هەر فەرمانێکیان کرد هه یچ پیاویک یان ژینکی باوه ردار ناتوانیت په سه ندی نه کات، هەر که سیکیش له فەرمانی خودا ده رچیت ریگه ی زور هه له کردوه. له ویدا گوتی: رازیم. گیرانه وه ی (مقاتل) له راستیه وه نزیکه، ده توانی هەر دوو گیرانه وه که کۆ بکریته وه، له وانیه، محمه د پاش ئەوه ی عەلی نارد بیئت، خۆشی رویشتی و خوازینیی کردی بۆ زهید، له بهر ئەوه ی عەلی به رازیبوونی و قبولکردنی نه گه رایه وه، ئەمه یش وای کردوه به خۆشی پروات ئەوه ی دپاره که محمه د له سه ره تادا هه یچ ئاره زوویه کی له زهینه ب نه بوه و هه یچ مه یلیکی لئ نه بوه، هەر چه نده له سه ره تادا ویستی زهید له هینانی په شیمان بکاته وه، به لام ئەو خواسته ی له بهر ئەوه بوه زانیویتی که به شووکردن به زهید رازی ناییت، له بهر ئەوه ی له گه وره کانی قوره یش بوون و زهیدیش له به رده سه کانی پیغمبەر بوو، ئەگەر مه یلی له وه بوایه بیخواریت بۆ خۆی ئەمه ی پش زهید ده کرد، هەر چه نده له کاتی خوازینیه که یدا به زهیدی گوت وازی لئ به ی نه بۆ من به لام رازی نه بوو وازی لئ به ی نیت، به لام وا دپاره پاش ئەوه ی زهید هاوسەرگیری له گەلدا کردی، محمه د خۆشه ویستی زهینه بی که وتیته دلییه وه و به لایدا راز کیشاییت، هۆکاری ئەمه یش به م باسکردنه ده زانی

حه له بی له سه رگوزه شته یه کدا ده لیئت: ئینجا داوی ئەوه هات (واته پیغمبەر) بۆ مالی زهید و بانگی کرد له وئ نه بوو، زهینه ب چوو به ره و پیرییه وه، خۆی لئ لادا، پئی گوت: ئەو لیره نیه ئەی پیغمبەری خودا، وه ره ژوره وه، رازی نه بوو بچته ژوره وه، پیغمبەری خودا حەزی لئ کرد، له بهر ئەوه ی له و کاته دا ره شه بایه ک هات و جله که ی به رز کرده وه و به بی مه به ست ته ماشای کرد و دای له دلی، گه رایه وه و گوتی: سپاس بۆ خودا که دل ده گۆریت. له گیرانه وه یه کدا، دروود بۆ خودای دلگۆر برده، زهینه ب که گوپی لئ بوه وای گوتوه. کاتیك زهید گه راوه ته وه وه هه واله که ی پی راگه یانده، ئەوه یش هاتوه بۆ لای پیغمبەر و پئی گوتوه: ئەی پیغمبەری خودا، له وانیه حەزت له زهینه ب کردی، وازی لئ ده هیتم بۆ تۆ، پیغمبەری خودا پئی گوتوه: ده ست به ژنه که ته وه بگره

قسە کانی محمه د له کاتی بینینی زهینه دا، سپاس بۆ خودای دلگۆر، دوو شتمان پیشان ده دات، یه که میان: ئەو پش ئەوه هه یچ مه یلیکی بۆ نه بوه، ئەگەر نا، ئەم قسە یه نه ده کرد و ئەم قسە یه هه یچ واتایه کی نه بوه، گۆرینی دل واته گۆرینی له حاله تیکه وه بۆ حاله تیکی تر. دوه میان: که بینی له و کاته دا بینویه تی و پشتر دلی لئی خالی بوه و له و کاته دا که وتوه ته دلییه وه، بیگومان محمه د له م خۆشه ویستییه دا خۆی له به رانه ر کیشیه یه ک له کیشیه کانی دا دۆزییه وه ته وه، ئەم ژنه ی که دلی لئچوو، میردی هه یه و، میرده که ی به نه سه ب وه ک زرکوری خۆی به خۆی کرده، ئەم نه سه به و له خۆگرتنه هەر چه نده دروست کراوه و حه قیقی و راسته قینه نیه، به لام شتیکه ده بیئت له بهر چا و بگیری و ریزی لئ بگیری، کاره که چۆن ده بیئت؟

ئوه ی که محمه د بییری لئ کرده وه، پاش ئەوه ی زهینه بی بینی و حەزی لئ کرد، به لام ئەم کیشیه یه، له لایه که وه زهید ئاسانکاری بۆ کرد و زهینه بییش له لایه کی تره وه و، جبریلیش له لای خۆیه وه، ئەگەر بزانی زهید له زهینه ب جیا بوه وه، ده زانی ئەم کیشیه یه چۆن چاره سه ر بوه

چون زهيد له زهينب جيا بوهوه
 زهينب كه گوټى له قسه كانى محمه مد بوو. (دروود بو خوداى دلگور) زانپى كه په يوه ست بوه
 پټوه، بنگومان له راده به دهر دلخوش بوه، له بهر نه وهى ناچار بوو شووى به زهيد كرد، رازى
 نه بوو پټ به مېردى تا فرمانى پښه مېرى جپه جى كرد، كه رازى نه بوو بهو كار، پښه مېر
 پټى گوت: (من به وه رازى بووم بوتان و حوكم كرد كه بېده نئ)، نه وهى بهلگه دلخوش بوونى
 بوه، كه زهيد هاتوه ته وهه په كسره هه والى قسه كانى پښه مېرى پټى راگه ياندوه، نه گهر زهيدى
 خوش بوى ستايه و بيوى ستايه لاي بېنئته وهه وهك خزانى نه وه هه والى نه دايى، له بهر نه وهى به
 په قينى ده بزانى كه زهيد بهم كاره بزانئت كه وا چوه ته دلى محمه ده وه و حه زى لئ كردوه،
 هيچى پټى ناكربت جگه له وهى وازى لئ بېنئت، كه بزانئت پښه مېرى خودا په يوه ست بوه پټوه
 و مه پلي لپه و حه زى لئ كردوه ناتوانئت بچئت به لايدا. زهينب به گه ياندنى هه والى كه به
 زهيد گوله كهى خوى كردوه، كه هه والى كهى پټى راگه ياند، زهيد هيچ نه وه ستا و خوى گه ياند
 لاي پښه مېر و پټى گوت: نهى پښه مېرى خودا، له وان هيه سه رسام بوويت به زهينب، وازى
 لئ ده هينم بو تو. وهك له سيرهى حه له بيدا هاتوه: زهيد لهم قسانهى راستگو بوه، له بهر
 نه وهى محمه مد گه وره و پېرورى نه و و گوپرايه لى بوه و هيچ شتېكى گرنگى نه كردوه كه واز له
 ژنه كهى بو بېنئت، كه بزانئت خوشى ويسته وه و ده يه وئت، نه وهى له دابونه ريتى نه واندا قيزه ون
 نه بوه، ته نانته كه كوچه ريبه كان هاتن بو مه دينه و نه ساره كان جپان كرده وه و له ماله كهى
 خويان نيسته جپى كردن و مال و دارايى خويان خسته خزمه تيانه وه و، نه گهر په كېك ژنى زورى
 هه بوايه له په كېكان داده به زئت بو نه وهى نيسته جپى ماله كهى له كوچه ريبه كان بېنئت، وهك
 زه مه خشه رى له (الكشاف) دا باسى ده كات. له بهر نه وهى ژن له نه ريتى نه وه مانه دا جگه له
 كالاپه كه له كالا كانى ماله كه يان و شتېكى له و باره وه هيچ شتېكى تر نه بوه. زهينب به وه وه
 نه وه ستا كه هه والى كهى گه ياند به زهيد، بهلكوو دواى نه وه واى لئ هات كه له زهيد دوور
 كه و ته وه و نازارى ده دا و، زماندرئزى به سه ردا ده كرد، نه وپش پاش نه وهى زانپى گه وره كهى
 خوشى وپسته وه، واى لئ هات نه يتوانى دلخوش پټت له گه ليدا و خوشه ويستى له ماله كهى
 نه ما ورايه لهى خزاندارى به حوكمى زه روورته پچرا و، هيچ شتېك به ده ست زهيد وهه نه ما
 جگه له وهى لپى جيا پټه وه. هه رواشى كرد وهك حه له پى له به سه رهاته كه پدا باسى ده كات و
 ده لئت:

زهيد هيچ رنغه په كى له به رده مدا نه ما، له پاش نه و پروژوهه كه پښه مېر بينپى، نه يتوانى نزيكى
 پټه وه، تا لپى جيا بوه وه. گوتى: له زهينب به وه وه رگيراهه، گوتوويه تى: كاتېك چوومه دلى
 پښه مېره وه، زهيد نه يتوانى پټت به لامدا، هه ر چنده رنگرېم لئ نه كرد و، خودا له دلى
 ده ركردم. ئبنا گوتى: زهيد روژئك هات بو لاي پښه مېر و پټى گوت: نهى پښه مېرى خودا،
 زهينب زمانى به سه ردا توند بوه و ده مه وئت لپى جيا بيمه وه، پټى گوت: خودا بناسه و
 ژنه كهى خوت له خو بگره، گوتى: ده مدرئزى كرد به سه ردا، پټى گوت: لپى جيا به ره وه،
 نه وپش لپى جيا بوه وه

هوكاره كانى نه و جيا بوونه وهه وهك ده بينت، زهينب نامادهى كردوه و، زهيد پش به حوكمى
 زه روورته پټى رازى بوه، به و جيا بوونه وهه په، لايه زېكى گه وره كېشه كه چاره سه ر بوه و، جگه
 له لايه نه كهى ترى كه محمه مد هاوسه رگيرى له گه لدا بكات، هيچى ترى نه ماوه، چاره سه رى
 نه مپش لاي جبريل زور قورس نپه

چون محمه مد هاوسه رگيرى له گه ل زهينبدا كرد
 نه وهى نامويه كه محمه مد زهيدى نارد بو خواز بينپى زهينب، پاش نه وهى له زهيد جيا بوه وه،
 جگه له زهيد كه سېكى ترى نه نارد بو خواز بينپى، وهك نه وهى كه سى ده ست نه كه و پټت
 بينئرت بو خواز بينپى، له وان هيه ويستېتى گوپرايه لپى زهيد له جپه جپكردى فرمان و
 حوكمه كهى تاقى بكاته وه، نه گهر نا، زور قورسه له سه ر روح و گيانى زهيد خواز بينپى ژنئك
 بكات بو گه وره كهى تا دوئنى ژنى خوى بوه

حه له پى له سه رگوزه شته كه پدا ده لئت: پاش ته واو بوونى ماوهى شه رعى (عهه) زهيدى نارد بو
 خواز بينپى، پټى گوت يرو پټى بلئ بوم، روپشت بو لاي، گوتى: كه بينم له سينگمدا گه وره بوو،
 گوتم: نهى زهينب مزده پټت، پښه مېرى خودا ناردوومى باست ده كات، گوتى: من شتېكم
 نه كردوه كه كارى خودا رته بكه مه وه، له گيرانه وهه كهى تر دا هاتوه، زهيد گوتى: روپشتم بو
 لاي، پشتم كرده ده رگا كه و گوتم: نهى زهينب، پښه مېرى خودا ناردوومى پټت بلئم،

گوتوویه تی: من هیچ شتی کم نه کرده که پهروه ردگار مرهت بکه مه وه. زهینه ب به قسه ی: کاری خودا رهت بکه مه وه، زانیویه تی که پهروه ردگار خودا له ناسمانه وه دهیدات به شوو، له بهر نه وه ی جبریل پاش نه وه ی وه حیی بو محمه د دابه زاند که هه والی بداتی زهینه بی بو هیناوه و، هیچ پیویست به خوازینی ناکات. حله بی له سیره ته که ی دا ده لیت: له کات کدا که پیغمبری خودا دانیشتیوو قسه ی له گه ل عایشه دا ده کرد، وه حی بو دابه زی، که خودا زهینه بی کرده به هاوسه ری، به خویشیه وه لای ده رچوو بزه ی لیوی ده هات و. ده لیت: کی دهروات بو لای زهینه ب مزده ی بداتی که خودا له ناسمانه وه داویه به شوو محمه د نه وه ی گوت، به لام هیچ بواریکی بو نه وه نه هیشته وه بو رویشتن بو لای زهینه ب و مزده ی پی به خشتیت، به خوی هه لسا و رویشتن بو لای. حله بی ده لیت: پیغمبر هات بو لای و به بی مؤلت چوه ژوره وه، گوتی: که هاته ژوره وه من سه ریوشم به سه ردا نه بوو، گوتم: نه ی پیغمبری خودا، بی خوازینی و بی شایهت! گوتی: خودا هاوسه رگریه که ی کرده و جبریل شایه ته

پیگومان محمه د له و کاته دا که دانیشتیوو قسه ی له گه ل عایشه دا ده کرد، له ناخی خویدا سه رقالی که یسه که ی زهینه ب و هاوسه رگری بوه، گیان و بیری له لای زهوق و په یوه سستیووندا بوه، له گه ل نه م که یسه دا، له بارودوخه که دا حاله ته عسه یه زانراوه که ی بو هاتوه، له و حاله ته دا خه ونیکی بینیه پی ده لیت: خودا هاوسه رگریی له گه ل زهینه ب بو کردیت، نه مه جگه له قسه ی خوی هیچ قسه ی خه ونینیسه که ی نه بوه، به لام وای لا وینا بوه له دیدی خویه وه، که نه وه له جبریله وه پی ده لین، ده زاییت له به که م جاردا خه ونینیسه که ی به جبریله وه ناو نه برد. نه مه شیوازیکه له وه حی له سه رووی نه وانیه که له وینه کانی وه حی دا باسما ن کرد.

محمه د له سه ر که یسه که ی خوی و زهید و زهینه ب قورثانی دابه زاند که حقیقه تی تیدا دهرخست، باسی نه وه ده کات و نه وه دهرده خات و هیچی ناشارپته وه، له وه دا ترسی له قسه لوکی خه لکه که ی بوه له یه هوود و دوو فاقیه کان که بلین، ته ماشا بکه ن محمه د هاوسه رگریی له گه ل ژنی کوره که ی (واته بووکه که ی) خویدا کرد، له بهر نه وه ی زهید پیان ده گوت زهید کوری محمه د، به لام قسه ی خه لک به نایه ته کان پوجه ل کرده وه وه ک پیشت باس کرا: (وما کان مجد ابا احد من رجالکم)، {ادْعُوهُمْ لِيْٓ بِاٰیٰتِهِمْ} [الاحزاب: 5] پیشت واتاکه ی نوسراوه. به لام نه و نایه تانه ی که حقیقه تی له سه ر خوی دهرخستوه، ده لیت: {وَاِذْ تَقُوْلُ لِّرَبِّیْ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاَنْعَمْتَ عَلَیْهِ} [الاحزاب: 37]، واته: نه وسا خودا چاکه ی له گه ل کردیت، توش چاکه ت له گه ل کردوه. نه ویش زهیدی کوری حارسه یه که خودا نیعمه تی پی داوه و خستوویه ته ریگه ی چاکه به نیسلامبوونی و پیغمبر به نازادکردنی چاکه ی بو کرده، {اَمْسِکْ عَلَیْکَ زَوْجَکَ} [الاحزاب: 37] واته: زنه که ت زهینه ب کچی جه حش له خوت بگره، (واتق الله) و لی بی جیامه به وه و خودا بناسه، {وَتَخْفٰی فِیْ نَفْسِکَ مَا اللّٰهُ مُبْدِیْهِ} [الاحزاب: 37] واته تو خوشه ویستی زهینه ب له گیانی خوتدا دهرشارپته وه که حه ز ده که ی ت زهید لی بی جیا بیته وه و تو هاوسه رگریی له گه لدا بکه ی ت، خودا نه مه ی ده ست پی کرده، که نه وه دهرده خات و هاوسه رگریت له گه ل زهینه ب دا بو ده کات، {وَتَخَشٰی النَّاسَ} [الاحزاب: 37] سل له خه لک ده که یته وه که بلین محمه د ژنی کوره که ی هیناوه، {وَاللّٰهُ اَحَقُّ اَنْ تَخْشَاهُ} [الاحزاب: 37] خودا له سه ر جه فه و ده ییت سلی لی بکه یته وه. زهید کوری تو نییه به لکوو زرکور و به رده سته ی تو یه، {فَلَمَّا فَجّٰی زَيْدٌ مِنْهَا وَكُرًّا} [الاحزاب: 37] (واتاکه ی پیشت باسکرا)، واته که زهید پیویستی و ناره زوی خوی لی بی به ده ست هیناوه، نه گه ر پیاوئک پیویستی خوی به ده ست به ییت، ده لین به ناره زوو و پیویستی خوی گه پیشته، (واته، که زهید هیچ پیویستی که ی پی نه ما و لی بی جیا بوه وه {زَوْجِنَاکَهَا لَکِیْ لَا یَكُوْنَ عَلٰی الْمُؤْمِنِیْنَ حَرَجٌ فِیْ اَزْوَاجٍ اَدْعٰیٰتِهِمْ اِذَا قَجَوْا مِنْهُنَّ وَکُرًّا} [الاحزاب: 37] پیشت واتاکه ی نوسرا

واته: نه وه ی که خودا چاکه ی له گه ل کرد و تویش چاکه ت له گه ل کرده، تو ییت ده گوت: ده ست له ژنی خوت بهر مه ده و ده ییت له خودا بترسی. شتیکیشت له دلی خوتدا شاردوتته وه، که خودا هه ر ناشکرای ده کات. هه ر له خه لکیش ده ترسای، که چی خودا شیوا تر بوو لی بی بترسی. جا کاتی زهید له هاوحووته که ی خوی به ناره زوو گه بیشت، نه ومان کرده هاوحووتی تو، هه تا خاوه ن باوه ره کان له خواستنی ژنی زرکورانی خویان - له دوا ی ته لاقدانیان- لومه نه کرین، هه ر فه رمانی خوا بیدا، ده ییت ییک بی و جیه حی بکریت. بو پیغمبر قهیدی نییه کاریک بکا که

خودا بۆي پىرىارى دايتت. رەفتارى خودا لەگەل پىڭمەبەرانى رابردوويشدا ھەروا بوە. خوا بە ھەرچى فەرمان بدا سبى زىادوكەم دەبى بىرى. ئەو كەسانەى ھەر فەرمانەكانى خودا دەگەپەنن و لەو دەترسن، جگە لە خودايش لە ھىچ كەسى تر ناترسىت. خودا حسىبىكەر بى، بەسە. محەمد باوكى ھىچ پياونىك لە پياوانى ئىوہ نىيە. بەلام راسپاردهى خودايە و ئاخىر پىڭمەبەرانە و خودا ھەموو شت دەزائىت. ئەى گەلى خاوەن باوەران: فرە يادى خوا بىكەن (و لە يادى ئەو رانەوہستەن). ھەموو بەيانى و ئىواران لە پاكى و پىڭمەبەرانى خودادا تارىفى بىكەن. ئەو كەسىكە دروود بۆ ئىوہ دەنرىت، ھەروہايش فرىشتەكان، تا لە تارىكى دەرتان بھىنى و بەرەو رووناكىتان بەرى، خودا بۆ خاوەن باوەران دلوقانە. ئەوى رۆزى كە دىنە بەر بارەگاي ئەو و، سلاو و بەخىريان دەھىنى و پاداشتىكى پىر بايەخى بۆ داناون. ئەى پىڭمەبەر! ئىمە بۆيە نارديوومانى، شايتەت و مزگىنيدەر و ترسىنەر بى. بە ئىزنى ئەو، خەلك بۆ خوداپەرستى رازى بىكەى و چىراپەكى تىشكەر بى. بەوانەى خاوەنباوەرن مزدەپىش بدە، كە لە لاي خواوہ بە چاكەى زۆر گەورە دەخوئىرتتەوہ. ئەوہى خودانەناسان و دوورازەكان گەرەكەنە بىكەى، مەيكە! گوئ بە ئازارپىشان مەدە. ھەر خۆت بە خودا بسپىرە و خودا بىرىكار بى بەسە. ئەى گەلى خاوەن باوەران! ئەگەر ژنى باوەردارتان مارە كرد و بەرلەوہى لەگەلىان بنوون، تەلاقتان دان، نابى تا ماوہپەكى دىارىكارا قەتسىيان بىكەن، بەشەكەى خويان بدەنى و بە رووخوشى ئازادىان بىكەن. ئەى پىڭمەبەر! ئىمە ئەو ژنانەمان بۆ رەوا ديوى، كە مارەيت پى گەياندوون، ئەوانەپىش كە لە تەلاقدانى دەسكەوتوون و خودا كىرندىيە پىشكى تۆ، ھەروہا كچە مامەكان و كچە پورەكانت و كچە خالەكانت و كچەكانى خوشكى خالەكانت، لەگەل تۆ ئاوارە بوون، بۆ تۆ دەشىن. ھەر ژنىكى باوەردارىش سەو مەرجەى خۆى بەخشى بە پىڭمەبەر و پىڭمەبەرىش گەرەكەنى مارەى بىكەت- ئەمەپىش ھەر تايبەت بە تۆيە، نەك بۆ باوەردارانى تر. ئىمە خۆمان زانىومانە كە دەربارەى ئەو ژنانەى بەوان رەوان و ئەوانەى دەبنە كەنيزەكان، چۆن پىرىارىكمەن داوہ، تا ھىچ گىروگرفتىك بۆ تۆ روو نەدا، خودا لە گوناج دەبوورى و دلوقانە. تۆ سەرجىبى ھەر كامىان وەدوا بىخەى و كامىان بانگ بىكەيت بۆ لاي خۆت، كەيفى خۆتە. ژنى تەخسىرلىكاراوبىشت ئاشت بىكەپەوہ، گوناهىكت نايەتە سەر. ئەم كارە باشتر دەپىتە ھوى ئەوہى كە دلخۆش بن و خەم نەخۆن و ھەموويان رازى بن بەوہى كە پىت داون، خودا دەزانى ئىوہ چىتان بە دلدا دى. خودا دانا و لە سەرخۆيە. دواى ئەمانە -كە خودا پىرى رەوا ديوى- ژنانى تىرت پى ناشىت، بۆشت نىيە ئەو ژنانەى بە ژنى تر بگورىتەوہ، با ناز و جوانىيەكەيشيان دلى تۆى بۆ خۆى پراكىشابى، مەگەر ئەوانەى لە تالانىدا بەر تۆ كەوتبن. خودا بە سەر ھەموو شتىكدا چاودىرە. ئەى گەلى خاوەن باوەران! لە مالەكانى پىڭمەبەر مەچنە ژوورى، مەگەر بۆ ژەمىكى خواردن بانگ كرابن، ئەگەر چوويشبن، نابى وەختىكى وا بچن كە ئەو ژەمە خوراكە نامادە نەبوہ. ھەر كە ژەمە نانەكەت خوارد، بلاوہى لى بىكەن و خۆ بە قسەوہ خەرىك مەكەن. ئەم كارەتان پىڭمەبەر نازار دەدا و لەبەر ئىوہ شەرم دەكا. خودا لە قسەى راست گوتن شەرم ناكا. ھەر كاتىكىش داواى شتىك لە ژنەكانى لە ناومالى ئەودا دەكەن، لە پىشت پەردەوہ داواى بىكەن، ئەم كارە لە دلپاكى ئىوہوہ و ئەوانىش نىزىكتەرە. نابى پىڭمەبەرى خودا لە ئىوہوہ نازار بىينى، نايشېى دواى ئەو -تا ھەتايە- ژنەكانى مارە بىكەن، كە ئەم كارە لە لاي خودا گوناخىكى زۆر گەورەيە ئەم ھۆكارانە زۆر ساردن بۆ ئەم مەسەلەيە، لەبەر ئەوہى مەبەست لە ھەموو ئەمەدا دەرخستنى حوكمى شەرعىيە لەم پرسەدا، لە جياتىي ئەوہى جىرىل ئەم ھەموو ئايەتە دابەزىنىت، دەيتوانى بە قسە ئەو حوكمەى دەرختايە، ئايەتىكى بھىنايەتەوہ، بلىت، ئەى خەلكىنە، ھىچ رووگىرىيەكتان نىيە كە ژنى زىكورەكانتان بخوازن، ئەگەر پىوستىيەكانىان تەواو كرد و ئارەزوہكانىان لى بەتال كىردەوہ و لىيان جيا بوونەوہ، ئەم شەرعىيەت دانە كە بە كىردەوہ پىت بە قسەپىش دەكرىت، بەلام ئەمەى نەكردوہ، خودا ژنەكەى زەيدى لى مارە كرد بۆ ئەوہى مەردم بزائى كە ئەوہ رىگەپىندراوہ و ھىچ رووگىرىيەكى تىدا نىيە، ئەگەر ئىمەپىش بە راستى تىرامانىكمەن تىدا كرد، دەبىين كە رىگەپىندانى خواستنى ژنى زىكور لەبەر ئەوہ بوہ كە محەمد ژنەكەى زەيد بخوازىت، فورئان بەپىڭمەبەرانەى ئەوہ قسە دەكات

(49)

دابەزىنى ئايەتى حىجاب

له كلك و پاشكۆكانى ئەم چىرۆكە، مەبەستم چىرۆكى ھاوسەرگىرىيى مەمەد و زەينەب، دابەزىنى ئايەتى حىجابە، كە خودا ھاوسەرگىرىيى مەمەد و زەينەبى كرد، يەكسەر و بى مۆلەت چو زوورەو بە بۆ لای وەك پېشتەر باسماں كرد، ويستى بچىت بە لايدا، بەلام پېش ئەو ميواندارىيەكى كرد و ھەندىك لە ھاوھەلانى داوھت كرد، ئەوھەيش جگە لە زۆر دلخۆشبوونى لە رادەبەدەرى بەم ھاوسەرگىرىيە ھىچى تر ناگەيەزىت، لە (الكشاف) دا نووسراو: ھىچ ميواندارىيەكى بۆ ژنەكانى ترى بەم شىوھىە نەكردو، بەدرىزايىي ئەو رۆژە بەسەريرىنى مەر و بە گوشت و ناننى داوھ بە خەلك، واتە نان و گوشت باشترىن و گرانترىن خۇراكى ئەو كاتە بو. لە سىرەى حەلەبىدا دەلېت: داوھتېكى ميواندارى لە سەريرىنى مەر و خۇراك دروستكردنى واى كرد كە بۆ ھىچ ژىكى ترى نەكردبو، خەلك كە لە داوھتەكە تەواو بوون و چوونەو، لە مالى خۇياندا باسى ئەو چىشتەيان دەكرد، ئەمەيش كارىگەرىي ھەبوو لە سەر پىغەمبەرى خودا، لە بوخارىيەو گوتراو: پىغەمبەر دەرچوو بۆ دەرەو و دەگەراپەو، ئەوان ھەر دانىشتبوون قسەيان دەكرد، ديسان لە بوخارىيەو: پىغەمبەر دەرچوو رۇيشت بۆ ژوورەكەى عايشە و گوتى: سلواتان لى بېت ئەوھى لە مالى بە رەحمەتى خوا و بەخشندەيەو، گوتى: سلاوى خوداى گەورە و بەخشندەت لى بېت، خىزانەكەت چۆن بىنىي خودا لىت زىاد بكات، ئىنجا چو زوورى سەرجمە ژنەكانى و سلاوى لى كردن، وەك چۆن سلاوى لە عايشە كرد و ئەوانىش بە ھەمان شىوھ وەلامى سلاوھەكەيان دابەو، ئىنجا كە پىغەمبەر گەراپەو جارېك ھەر مەردوومەكە (خەلكەكە) واتە ميوانەكان لە شوپىنى خۇيان مابوونەو و قسەيان دەكرد، ئەنەس دەلېت: پىغەمبەر زۆر شەرمى دەكرد، دەرچوو بانگى زەينەبى كرد بۆ ژوورەكەى عايشە، تا ھەوالى ئەوھى پىگەيىشت مەردوومەكە رۇيشتوونەتەو، لە كاتىكدا قاچى خستە ناو دەرگاگە و قاچىكى لە دەرەو بو، پەردەكەى ھىناپە خوارەو و ئايەتى حىجاب دابەزى

ئايەتى حىجاب ئەمەيە: { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَىٰ كَعَامٍ غَيْرٍ نَاقِرِينَ إِنَّهُ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا كَعَمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مَسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيبٍ إِنْ زَلِمْتُمْ كَانِ بُؤْزَى النَّبِيِّ فَيَسْتَجِيبِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَجِيبِي مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَآءِ حِجَابٍ زَلِمْتُمْ أَنْكُرَ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ } [الاحزاب: 53]. واتاكەى پېشتەر نووسراو. راستە بەوانەى لە پاش ميواندارىيەكە لە مالى مەمەد دا بۆ قسەوباس مانەو ئېسك قورس بوون، زەمەخشەرى لە (كشاف) بەم سىفەتە ناوى بردوون، ئېسك قورسىش جگە لە گەلخۆ ھىچى تر نىيە، ئەگەر ژىر بېت ئېسك قورس ناېت. چۆن رەزايان تال نەبېت كە ئەوان دەزانن بۆ ئاھەنگى شايى ھاتوون و پىغەمبەرى خودا زاواپە و ئەوان لە شوپىنى خەوتتەكەى ئەو دانىشتوون و خەرىكى قسەوباسن، مانەوھەيان پاش نانخواردن و قسەكردنىان جگە لە رەزاتالى و گېلى ھىچى تر نىيە، ئىنجا لەو تىگەيىشتن كە پىغەمبەرى خودا لە مالەكەى خوى بە جىي ھىشتن و دوو جار دەرچوھە دەرەو، ئەمە بە راشكاوى نىشانەى ئەوھەيە كە ئەوان دەرچن تا لەگەل بوكدېدا زەماوھند بكات، بەلام لە جارى سىيەم نەبېت تى نەگەيىشتن، كە دەرچوو زەينەبى لەگەل خۇيدا برد بۆ مالى عايشە، خۇزگە بزمانيپە چى پرووى دەدا ئەگەر ھەوالەكەى پى نەگەيىشتبا، واتە ھەوالى رۇيشتەوھى ميوانەكان. ئايا لە مالى عايشە دەچوو بە لای زەينەبدا يان چى؟ لە سەر ئەو ئېسكقورسانە ئەو بوو لە پاش دەرچوونى پىغەمبەرە لەو مالە، زەينەب بە تەنھا جى بھىلن و لەوى دەرچن، بەلام دەرئەچوون و لای زەينەب مانەو و خەرىكى قسەكردن بوون، لە كاتىكدا پىغەمبەر لەوېدا نەبوو، پىغەمبەر ويستى ئازاريان بدات، بەم ئايەتە رىگەى لى گرتن كە لەگەل ژنەكانىدا دابنىشن كە ئەو ئامادە نەبېت، ئەگەر ھەر كەسپىكيان بېت و داواى شتېك بكات و پىغەمبەر لە مال نەبېت، لە پشت پەردەو نەبېت قسەى لەگەلدا نەكەن. رىگرتن لە چوونە نىو مالى پىغەمبەر و لەوى دانىشتن و داواى پىويستىيەكانيان لە ژنەكانى بكەن، بە پرووبەروو بە بى پەردە، ئەمە واى كرد ئەو ئايەتە دابەزىت

ئەم كارە ھەمووى بەستراوھتەو بەو كاتەى پىغەمبەر لەوى نەبېت بە بەلگەى قسەى خودا: (إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ) واتە: تاوھكو مۆلەتان دەدات، لەبەر ئەوھى پىغەمبەر مۆلەتيان دەدات و ئەمەيش بە بى ئامادەبوونى ناكړت، بەلگەيش: (وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا...) واتە: ئەگەر مۆلەتيان دان بچنە ژوورەو. لەبەر ئەوھى پىغەمبەر داوھتەيان دەكات و، داوھتى ئەو لەو كاتەدا دەبېت كە لە مال ئامادە بىت. بە تەماشاكردنى ئەمە، واتاى حىجاب، رىنگىيە لە تىكەلبوونى ژنان لەگەل پياواندا، جگە لەوانەى مەحرەم نىن و لەو كاتانەى كە مەحرەميان لەگەلدا نەبېت، وەك مېرد و باوك و برا. كە مەحرەمى لەگەلدا بوو، دەشېت لەگەل پياوى نامەحرەم دابنىشتىت و

بپانینیت و بیینن و رووبهروو له گه لدا په کدا قسه بکهن

بهلام لهو باوهږه دام به باوهږنکی په کلاکه رهوه، که جوکمی حیجاب له م ناپه ته تايه ته بو ژنه کانی پښه مبه و، بو په کبکی تر له ژنانی موسولمانان نه هاتوه، بهو به لگه ی که مالی پښه مبه به تايه تی باسی کرده، ئینجا په لگه ی هوکاري دابه زینې ناپه ته که تايه ت بو به ژنه کانی پښه مبه و، دانیشتنی نه وره زاتال و ئیسکقورسانه له ماله که ی زهینه ب له شهوی بوو کښیدا. بهلام قسه کردنیان له سهر په ندوه گرتنی له قسه که به گشتی نه ک به تايه تی هوکاره که ی، قسه یه کی پووجه، له گه ل نه وه پشدا، لږه دا ناروات، له بهر نه وه ی که هوکاره که تايه ته، قسه که پیش دیسان تايه ته، (واته بو ژنه کانی پښه مبه به ته نها سو) لهو ناپه ته ده لیت: (بیوت النبی) واته ماله کانی پښه مبه و، مالی پښه مبه نه وه ناگه یه نیت که مالی غهیره پښه مبه له موسولمانان بگرتنه وه، ئینجا ناپه ته که به پښی حوکم دابه زی، واته نهو حاله ته وای کرد که نه م ناپه ته دابه زیت و نه مه یان پی بلیت، ئینجا دوا ی نه وه به ناپه تی: (وازواجه وامهاتهم) نه سخ کرا، ژنه کانی پښه مبه به پښی دهقی نه م ناپه ته له موسولمانان حرام کران وه ک چون دایکیان لپیان حرامه، بو په حیجاب نه سخ کرا، حیجابی دایکان له کوره کانیان هیچ واتایه کی نیه نه به عفل و نه له شهرعدا و نه له دابونه ریتیشدا، پښتر قسه ی وه ک نه مه مان له باره ی نه م بابه ته وه کرد بیه پنه وه یادی خو ت

با بگه پښه وه بو نه وه ی خو مان تپیداین له فرموده ی زهینه ب: نازانم که پښتر زهید هاوسه رگیری له گه لدا کرد عازبه بوو یان بیوه ژن، نه وان هیچ شتیکیان له م باره وه نه درکاندوه، باسیان له وه کرده، پاش نه وه ی زهید لپی جیا بوه وه و، پښه مبه هاوسه رگیری له گه لدا کرد ژنیک سی و پښچ سالان بوه، وا دیاره لای زهید زور نه ماوه ته وه، له بهر نه وه ی که زهید خوازینیی کرد له م ته مه نه بوو یان نریک بوو له م ته مه نه وه، دووره بگات به م ته مه نه و شووی نه کردیت، هیچم له بهر ده ستدا نیه بو زانینی نه مه، بو نووسه رانی تر به جپی ده هیلیم نه گه ر ویستیان با گرینگی به م بابه ته بدهن. گوتیان: زهینه ب خو ی با ده دات به سهر ژنه کانی پښه مبه ردا و شانازی به وه وه ده کات که خودا له سهر وو حوت چیني ناسمانه وه ماره ی له پښه مبه کرده. پاش پښه مبه چنه د سالنک ژیا و په که م ژنی بوو پاش مردنی پښه مبه مرد و گه بیشت پپی دا، ۵۸۴ له سالی بیستی کوچیدا له مه دینه له ته مه نی په نجاوسی سالیدا مرد. بهلام میژووی هاوسه رگیری له گه ل پښه مبه ردا، وه ک حله بی له سیره ته که ی ده لیت: له شهوی چواره ی مانگی زولقیعه ی سالی چواره م بوه به راستی

مه سه له په ک

له وانه یه به بیرماندا بیت که محمه د هیچ بهر ژه وه ندیبه کی تايه تی له وه دا نیه، که له قورناتا هه له یه کی خو ی بو خه لک دهریخات و، نهو شتانه ی له سنگیدا په نگی خوار دیته وه بو خه لکی دهریات، له وانه یه نه مه پیش که موکوری بیت بو پښه ی به رزی خو ی، وه ک له م ناپه ته دا هاتوه که خودا گله یی لی کرده که به ره فتاری رووکه شییانه ی نا کوکه له گه ل ناوه خن و ناو پویشی خویدا، پپی گوتوه: { وَتُخْفِي فِي تَفْسِيكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ } [الأحزاب: 37] واتا که ی پښتر نوسرا. چون نه م وه حیه داده به زینیت که له گه ل بهر ژه وه ندی که سیی خویدا په ک ناگرتنه وه؟

وه لامی نه م پرسیاره ناسان نیه، بهلام نه گه ر تیرامانیک له ژماره یه ک ناپه تی له م جوړه ناپه تانه بکهین، ده بینن هه موویان له ژر په ک جوړه مه به ستدا کو دهنه وه، که محمه د مه به ستی بو به نه قه ست دهری خات، نه ویش وا له مه ردوم بکات باوهږی پی بکهن و به راستی بزنان که وه حی قورنات له خودا وه بو ی ده هینیت و له خو په وه نیه، نه گه ر له خو په وه بیت ناپرووی خو ی به وه نابات که به زهید بلیت: { أَمْسِكَ عَلَيْنِكَ رَوْحُكَ } [الأحزاب: 37] واته ده ست به ژنه که ته وه بگره، بهلام له ناخی خویدا حه زی کرده لپی جیا بیته وه، له عایشه وه وه رگراوه، گوتوویه تی: نه گه ر پښه مبه ری خودا بویستایه شتیک ی له وه ی که به وه حی بو دیت بیشارتته وه، نه م ناپه ته ی ده شارده وه، وه ک له (الکشاف) دا هاتوه. ته نانه ت هه لیک ی وای بو هه لکه وت که له بهر چاوی گرت، بو نه وه ی وا له خه لکه که بکات باوهږی پی بکهن و به راستگوی له قه لم بدهن، بو نمونه ته ماشای که یسی دیله کان له به دردا بکه، ده بزانی که بهر ژه وه ندی گشتی له ویدا یه و وا حوکم ده کات بیانکوژیت، که سه عد کوری مه عاز گوتی، نه مه له کاتیکدا بوو خه لکه که بینپیان که دیلیان ده کهن و نایانکوژن. له سهر گوزشته ی حله پیدا: کاتیک قه ومه که ده ستیان هه لیری و به دیل گیران، پښه مبه ری خودا ته ماشای سه عدی کرد، له ده موچاویدا رقوقینه ی

لهو خه لکه بینیی که وا ده کهن. پښغه مبهری خودا پیی گوت: لهوه ده چیت ئه ی سه عد رقت لهو کاره یه که مهردوومه که ده یکه ن؟ گوتی: به لئ، په خودا ئه ی پښغه مبهری خودا، په که م شهر دژ بهو و بیاوه رانه که خودا شکستی پی هیان، قه لاجوکردنیان و زورکوشتنان له مانه وه یانم لا باشتر بوو.

به لام له بیري خویدا حه زی له وه بوو که سه رانه له وانه وه ربرگرت و به ره لایان بکات، به تایبه تی به کوشتنی دوزمنه سه رسه خته کانی له وان دلئ ئاوی خوارده وه، له وانه یش ئه بووجه هل، ئومه یه ی کوری خه له ف و نه زری کوری حارسه و عه قه به ی کوری ئه بی موعیت و خه لکی تریش، چی بکات و چی دروست بکات؟ ئایا بیانکوژت و حه ز ناکات هه ندیکیان بکوژت، یان به ره لایان بکات به وه رگرتنی سه رانه و، به رژه وه نندی گشتی وا حوکم ده کات که بیانکوژت، له بهر ئه وه ی ئه گه ر به ره لایان بکات دووباره بو شه رکردنی ده گه رینه وه، به تایبه تی پیاوی لی کوشتون خوینی لی رشتوون.

له کاتیکدا که محمه د توندوتول و به زه بر بوو، تا راویژی به هاوه لانی نه کرد فه رمانی به ره لاکردنیانی ده رنه کرد، راویژی پی کردن، به لام وای بو ده رختن به ئامازه کردن که ئه و حه ز ده کات به وه رگرتنی سه رانه به ره لایان بکات. حه له بی له سه ر گوزه شته یه کدا له ئیمامی ئه حمه د وه ری گرتوه ده لیت: پښغه مبه ر ده رباره ی دیله کانی روژی به در راویژی به خه لکه که کرد، گوتی: خودا سه ری خستین به سه ریاند، عومه ر هه لسا و گوتی: ئه ی پښغه مبه ری خودا، له ملیان بده، پښغه مبه ر رازی نه بوو، ئینجا هات و گوتی: ئه ی خه لکینه خودا ئبوه ی سه ر خست به سه ریاند، به لام ئه وان تا دوینی براتان بوون، عومه ر هه لسا و گوتی: ئه ی پښغه مبه ری خودا، له ملیان بده، پښغه مبه ر رازی نه بوو، ئینجا گه راپه وه و به هه مان شیوه ئه وه ی به خه لکه که گوتوه، ئه بووبه کر هه لسا و گوتی: ئه ی پښغه مبه ری خودا، من وای ده بینم که سه رانه یان لی وه ربرگرت و لایان ببوریت، گوتی: ئه و خه فه ت و شله ژانی و رووگرژی به ی له ده موچاوی پښغه مبه ردا بوو نه ما، لپی بوورین و سه رانه ی لی قبول کردن. بو به یانیبه که ی له شه وه کیه وه، عومه ر رویش ت بو لای پښغه مبه ر، بینیی که خو ی و ئه بووبه کر ده گرین، گوتی: ئه ی پښغه مبه ری خودا، چی وای لی کردوون بگرین؟ له قسه یه کدا: چی خو ت و هاوه له که ت ده گرینیت؟ ئه گه ر منیش بینم پیویستی به گریان هه یه ده گریم، ئه گه ر نا به گریان هه که تان ده گریم، پښغه مبه ری خودا گوتی: خه ریک بوو بییت به ناکوکیمان له گه ل کوری خه تابدا و تووشی نازاریکی گه وره بین، ئه گه ر ئه و نازاره دابه زیبا هیچ که سپیک لپی قوتار نه بوو جگه له کوری خه تاب. خودا ئه مه ی دابه زاند: { مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُبَيِّنَ فِي الْأَرْحِ يُرِيدُونَ عَرَجَ الدُّرْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآيَةَ خِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ. لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ } [الأنفال: 67، 68]. واته: بو هیچ پښغه مبه ریک نه بووه دپلی هه بییت و زورپان کوشتووه، مه گه ر وه ختیک له سه ر زه وی به ته وای بویتنه خاوه ن ده سه لات. ده تانه ویت مالی دونیاتان ده سته کیت و خوداش پاشه روژی ده ویت و خوداش ده سه لاتدار و کارزانه. ئه گه ر خودا ئه م رووداوه ی پشووتری نه نوسیا که له ده سته ییوه که وته وه ئه و نازاری زوری توش ده بوو. واتای (اٹخان) زوری کوشتن، ئا ئه مه یه له سه ره تای ئیسلام ده ویسترا، له و روژه ی که ئیسلام لاواز بوو و، موسولمانان که م بوون، کاتیک ئیسلام گه شه ی کرد و به هیز بوو و موسولمانان زور بوون، ئه م حوکمه گورا و ئه م نایه ته دابه زی: { فَإِمَّا مَنَّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاوْ } [مجد: 4]. واته: یان له ملیان ده دن یان ونجرونجریان ده کهن له پاش شه ته ککردنیان. به وه رگرتنی سه رانه له لایه ن محمه د و نازادکردنی دیله کانی به در، ئینجا به دابه زاندنی ئه م نایه ته ی که هه له کردنی له نازادکردنی دیله کان ده رده خات، له پیناو گه ییشتنه به سی ئامانچ هه مووی بو ئه و ویستراوه و داوا کراوه، په که م: ئامانچی له به ره لاکردنی دیله کان، که سوکاری و خزمه کانی رزگار ده بن، به تایبه تی عه باس که محمه د ده یزانی که موسولمانه و ده یشارینه وه، وه ک چون پشتر چه نندین جار باسما ن کرده. دوه م: ده رختنی ئه و هه له یه ی کردی له نازادکردنی دیله کان و باسکردنی راستیه که که به رژه وه نندی گشتی حوکمی ده کات، ئه ویش کوشتنی دیله کانه. سییمه: (به تایبه تی ئه مه مه به سته ی بوه له دابه زاندنی نایه ته که) وا له موسولمانان بکات که باوه ردار بن یان باوه ریان به هیتر بکه ن و مکور بن له سه ری، ئه وه یه که ئه م وه حی و هیئانی قورئانه له خوداوه یه، له بهر ئه وه ی به پیچه وانه ی ئه وه دابه زیوه که محمه د ویستویه تی و بو مهردوومه که ده ری بخت که له نازادکردنی دیله کان هه له بوه.

له وانه یه مه به سته ی دلدانه وه ی عومه ریش بییت له ره تکرده وه ی بوچوونی ئه و و رازیبوون به)

بۆچوونى ئەبووبەكر سو. ئەگەر بلىت چۆن دەپت ئەمەى سىيەم بە تايەتى يەكەمىن مەبەستى بوويت وەك گوتم؟ دەلیم: محەمد بەو قسەيەى كرد كه ئەبووبەكر راوئىزى بۆ كرد، سەرانی وەرگرت و دیلەکانى نازاد كرد، ئەگەر بیدەنگ بوويت و ئایەتەكەى دانەبەزاندیت كارەكە كرا و تەواو بوو، كەس نرازی نەبوو و كەسبى پرسیارى نەكرد. بەلام بیدەنگ نەبوو، لەبەر ئەوەى بینى هەلەكە لە بارە و بە كارى دەهینت بۆ ئەوەى وا لە خەلكەكە بكات باوەرى پى بکەن و باوەریان بە هیز بکەن، بۆیە ئایەتەكەى دا بەزاند، كه لە قازانچىكى ترى بینى كه ئەویش، نیشاندانى لایەنى راستیە كه بەرژەوهندى گشتى حوكمى كردو ئەو كارە بكات لەم بارەى پىشوویشدا، ئەوەى لە غەزوەى تەبوك پروى دا، كه هەندىك كەس هاتن بۆ لای پىغەمبەر كه سیونو پیاو بوون، وەك لە (الكشاف) دا باسى دەكات داواى لىبوردنیان كرد بە دواكەوتنیان و بە بەهانهى نراست و، لىبىشى بورىن سەرەراى ئەوەى زانىی كه راستگۆ نین بەو هۆكارانەى باسیان كرد، ئینجا قورئانى دا بەزاند و هەلەى خۆى دەرخت كه لى بورىن {عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذُنْتُ لَهُمْ} [التوبه: 43] واتە: خوا بەخشى لەسەر ئەوەى مۆلەتى دان. واتە بۆچى مۆلەتت دان لە دانىشتن و دوا كەوتن لە غەزوەكە، كه داواى لىبوردنیان كرد و باسى هۆكار و بەهانهكانیان كرد، دەبوايە لە سەرخۆ بوويتايە لە مۆلەتدانیان {حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكِ الْزَيْنَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ} [التوبه: 43] واتە: تاوێكو ئەوێت بۆ دەرەكەوێت كه كامەیان راستیان وت و درۆزەكانىش دەناسیت. واتە: زەمەخشەرى لە شىكردنەوێكەيدا دەلێت: محەمد دوو شتى كردو كه فەرمانى پى نەكراو، مۆلەتى دا بە دووفاقیەكان و سەرانیوەرگرتى لە دیلەكان، بۆیە خوداى بالا گلەبى لى كرد ديسان لەو بارەو نوێزكردنى لە سەر عەبدوللاى كورى ئەبى لە كاتى مردنیدا، لە سیرەى حەلەبیدا هاتو: كاتىك عەبدوللاى كورى ئەبى مرد كورەكەى پى باش بوو، پىغەمبەر نوێزى لە سەر بكات، پى گوت: پىم باشە بىتە سەر گۆرەكەى بۆ ئەوەى دوزمان پى خوش نەبن، پىغەمبەرى خودا وىستى هەلبسیت بۆ ئەوەى نوێز بكات لە سەرى، عومەر هەستا و چمكىك لە كراسەكەى پىغەمبەرى خوداى گرت و گوتى: ئەى پىغەمبەرى خودا، نوێزى لە سەر دەكەیت و پەرورەدگارەكەت نەهیی كردو كه نوێزى لە سەر بکەیت؟ لە گىرانەوێكەدا: ئایا نوێز لە سەر ئىبن ئەبى دەكەیت كه لە رۆژى ئەویدا ئەو و ئەوەى گوت، قسەكانى دووبارە كردو، پىغەمبەرى خودا زەرەخەنەيەكى بۆ كرد و گوتى: ترساندتم ئەى عومەر، كاتىك دووبارەم كردو لە سەر، گوتى: من رىگەم پى دراو، لە قسەيەكدا: كه رىگەيان پى داوم. گوتى {اسْتَغْفِرُ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ} [التوبه: 80]، واتە: لىخوشبوونى بۆ داواكەى يان نەكەیت بى بەهەريە ئەگەر تۆ داواى بەخشىنان بۆ بکەیت خودا هەرگىز لىيان خوش نایت. واتە: لە حەفتا زياترىش بىانورم خوا نایانوریت، لە گىرانەوێكەدا، ئەگەر بزەم لە حەفتا جار زياتر بکەم لىم دەبوریت، لەو زياتر دەكەم. پىغەمبەرى خودا نوێزى لە سەر كرد، خودا ئەوەى دا بەزاند كه لەگەل قسەكانى عومەردا يەكى دەگرت: {وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ} [التوبه: 84]. واتە: هەر كەسكىشيان لى بمریت نایت نوێزى لەسەر بکەیت و لەسەر گۆريان رامەوێستە. ئەوان لە خوا و پىغەمبەر حاشايان كردو و بە لادەرى مردوون بىگومان محەمد دەيزانى كه عەبدوللاى كورى ئەبى گەرەى دورووەكان و سەركرەيان بوو، بەلام كه بینى بەرژەوهندى گشتى وا حوكمى كردو نوێزى لە سەر بكات، ئەویش نوێزى لە سەر كرد، ئینجا كراسەكەى خۆى بۆ نارد كه كفى پى بکەن، لەبەر ئەوەى كورەكەى داواى ئەوەى لى كرد، وەك لە گىرانەوێكەدا: بە پىغەمبەرى خوداى گوتو، تكات لى دەكەم كه بە يەكێك لە كراسەكانت كفى بکەیت و بچیتە سەر گۆرەكەى بۆ ئەوەى دوزمان پىخوشبوونى خۆيان پانەگەيەن. پىغەمبەر لەبەر ئەو نوێزى لە سەر كرد و كراسەكەى بەخشى بۆ كفنكردنى، بۆ ئەوەى خاترى كورەكەى بگرت و دلى بداتو، كه باوەردار بوو و دوروو نەبوو، دووم: بۆ ئەوەى مەردوومەكەى لەگەل يەكدا تەبا بن و لە ئىسلام لانەدەن و پەشىمان نەبنو، دەلین پى گوتراو: بۆچى كراسەكەت بۆ نارد كه بى باوەرە؟ گوتى: كراسەكەم هىچى بۆ ناكات لە لای خودا و، من ئاواتەخووزم لە خودا كه زۆرىك بپنە ناو ئىسلامو بەم هۆيەو، دەلین: هەزار كەس لە خەزرج بەو هۆيەو بوون بە موسولمان وەك لە (الكشاف) دا هاتو محەمد كه نوێزى كرد لە سەر عەلى عەبدوللاى كورى ئەبى، لەبەر ئەوەى بەرژەوهندى گشتى وا حوكمى كرد، بەلام پاش چىەچىكردنى ئەوەى بەرژەوهندى گشتى فەرزى كرد،

قورئانی دابه زاند که نه هییی لی کردوه ئه وهی کردوه، بوچی؟ له بهر ئه وهی حه قیقهت وا فهرز ده کات که له گه ل بیباوه و دووره کان توند پیت و هیچ ئاسانکاریان له گه لدا نه کات به و رادهیه، ئه و به وهی ئه و ئایه تهی دابه زاند وای له خه لکه که کرد که باوهرداریان به هیز بکه ن به وهی قورئان وه حی خودایه و له لای ئه و نییه (له بهر ئه وهی وای دابنیت که قورئان به پیچه وانهی ویست و -) کرده وهی ئه و دابه زیوه و لای خوداوه به -

ئه گه ر بلیت: ئایا محمه د راست ناکات که وای دانا قورئان وه حییه له خوداوه داده به زیت و قسه ی خودایه و قسه ی خو ی نییه؟ ده لیم: به لی، به لام راستگویی له درک کردن به (یه کیتی بوون) روون و ناشکرا ده بیت، که له دهره وهی درک پکردنی خه لکه گشتیه که به، که قسه که مان ئه وه دهره پیت: (هیچ بوونیک نییه جگه له خودا) که له قورئاندا ئامازه ی پی کراوه به ئایه تی {هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ} [الحديد: 3]، واته: ئه و پشوو و کو تایشه و له بهر چاو و نادیاره و له هه موو شت ئاگاداره. پشتر باس مان له وه کرد که محمه د به هره مه ند بوه و توانیوه تی که بوونی خو ی وه ک به شیک دهر پیت و له گه ل بوونی گشتی ره های نا کو تا تیکه ل بیت و یه ک بگریت و په رشوبلاو بیت تیدا و خو ی له بیر بکات، که وا بیت له م حاله ته دا قسه کانی قسه ی خودان و کرده وه کانی کرده وهی خودان، که بهر له بیباوه ره کان ده گریت له روژی به دردا، ئینجا ده لیت: خودا تیان ده گریت، دهستی ده خاته سه ر دهستی ئه وانهی به یعه تی پی ده دن له حوده یییه، ده لیت: ئه و ده سته ی له سه ر ده ستیانه دهستی خودایه، ئه و که لئانه ی که له مزگه ونه که ی داده خست ئینجا ده لیت: من دام نه خسته خودا دایخست، ئه و له وانه هه مووی راستگو بوه لای ئه و که سانه ی ده یزانی که ده لیت هیچ بوونیک نییه جگه له خودا.

ئه گه ر بلیت: دروستکراو، داهینراو هه مووی له ئاست یه کیتی بوونی ره های وه ک محمه ده، چون و بوچی ئه و تاییه تمه ندیی له وه دا هه یه، که قسه کانی قسه ی خودا بن و کرده وه کانی کرده وهی خودا بن، به دهر له هه ر خه لقیکی تر؟ ده لیم: محمه د به ته نها له مه دا تاییه تمه ند نابیت، به لکوو خه لکی به هره مه ند و درک پیکه ری بالا، که له به شبه شیوونی خو یان دامال و له گه ل بوونی گشتی ره های نا کو تایی هه تاهه تایی تیکه ل بن و خو یان په رشوبلاو بکه نه وه، ئه وانیش ئه و تاییه تمه ندیییه یان ده بیت. هه ر که سیک ئاوا بیت وه ک محمه د ده بیت، بو ی هه یه ئیدعای ئه وه بکات که محمه د کردی، به مه رچیک له به شیتییوونی خو ی نه مینیت و بچیته قاوغی بوونی گشتی ره هاوه، ئه گه ر نا، ده که ویتته ئه و حاله وه که حه لاج تپی که وت، له وه هه له ی که له قسه ی (من) دهره که ویت، کاتیک گوتی: (من حه قم) ئه و به م قسه یه ی به پیچه وانهی ئه وهی که محمه د له سه ری رویشت له ره تکردنه وهی (من) که واتای بوون به شتیک ده به خشیت که بوونی نییه، له بهر ئه وهی محمه د ئه وهی نه فی ده کرد، به لام حه لاج ویستی جیگری بکات، (من) تیم نه گرتن، به لام خودا تپی گرتن و، (من) نه مگوت به لام خودا گوتی... ئه مه بوو که وپستمان دهر باره ی ئه م مه سه له یه پیت بلین. دواتر تو به وهی هه ته و دید و بینیت هه یه لی قول به ره وه

(50)

جوه یریه ی کچی حارس

پاش زه یینه بی کچی جه حش هاوسه رگریی له گه ل جوه یریه ی کچی حارس دا کرد، که له به نی موسته له ق بوو. ناوی بوره بوو، پیغه مبه ری خودا ناوی نا جوه یریه، له بهر ئه وهی له باسی زه یینه دا باس مان کرد. پش ئه و ژنی مه سافعی کوری سه فوان بوو

له سپره ی هیشامیدا هاتوه: پش پیغه مبه ری خودا لای کوره مامیکی بوه، پینان گوتوه عه بدوللا. له پشتر باس مان کرد چون هاوسه رگریی له گه لدا کرد که باسی غه نیمه و تالانی و سه بیمان کرد، هیچ پیوست به دووباره کردنه وه ناکات، له و کاته ی هینای کچی بیست سالان بوو، جوانی و ته ری و شیرینییه کی پیوه بوو که هه ر که س ببینیایه ده چوه دلپیه وه، له سالی په نجاوشه ش له مه دینه مرد و مه روان کوری حه که م والپی مه دینه بوو نوژی له سه ر کرد، له ته مه نی حه فتا سالیدا بوو، ده لین له شه ستوپنج سالیدا بوه

ره‌یحانه‌ی کچی یه‌زید
 ئینجا هاوسه‌رگیری له‌گه‌ل ره‌یحانه‌ی کچی یه‌زید کرد، ده‌لین کچی عه‌مرو بوه، شه‌معوونی
 به‌رده‌سته‌ی ییغه‌مبه‌ری خودا له‌ به‌نی نه‌زیر بوه، واته ره‌یحانه له‌ به‌نی نه‌زیره، هه‌ندیکیان
 ده‌لین: له‌ به‌نی قوره‌یزه‌یه، به‌لام راستیه‌که‌ی له‌ به‌نی نه‌زیره و شووی به‌ خه‌لکی به‌نی
 قوره‌یزه کردبوو، لای پیاویکیان بوو پینان ده‌گوت ته‌لحه‌که‌م. حافزی دومیاتی ده‌لینت: بویه
 هه‌ندیك حیکایه‌تخوان بنه‌چه‌ی ده‌گیزنه‌وه بو به‌نی قوره‌یزه، جوان و شوخ و شه‌نگ بوه، وه‌ك
 سه‌بی یه‌کی به‌نی قوره‌یزه که‌وتوته‌ته ده‌ست ئیسلام و له‌ (صفی) ییغه‌مبه‌ری خودا بوه (واته
 نه‌و به‌شه‌ی که‌ ییغه‌مبه‌ر ییش دابه‌شکردن و ییش پینجیه‌کیش بو خوی ده‌برد سو) نازادی کرد
 له‌ هه‌لبژاردنی نایینه‌که‌ی و ئیسلام، ئیسلامی هه‌لبژارد و له‌ سه‌بیوون نازادی کرد و
 هاوسه‌رگیری له‌گه‌لدا کرد و مارهی دوانزه ئوقیه و نیشه‌یه‌کی بو ییره‌وه. ده‌لین وه‌ك مولکی
 یه‌مین (ملك الیمین) شیوه‌که‌نیزه‌ك لای خوی هیشتوته‌وه، هه‌ندیکیان ده‌لین ییغه‌مبه‌ر
 سه‌رپشکی کردوه که‌ نازادی بکات و هاوسه‌رگیری بکات، یان به‌ مولکی نه‌و بمینتته‌وه وه‌ك
 مولک یه‌مین (ملك الیمین) نه‌وه‌ی هه‌لبژاردوه وه‌ك مولکی بمینتته‌وه، بویه وه‌ك سه‌رحی‌یی بوه
 نه‌ك وه‌ك ژنه‌کانی تری

پاش نه‌وه‌ی (ئه‌ستوپاکی) سه‌لماندا (واته که‌وته سوری مانگانه‌وه) ییغه‌مبه‌ر له‌ مالی ئوم
 نه‌لمونزیر سه‌لمای کچی قه‌یسی نه‌جاریه له‌ سالی شه‌شه‌می کۆچی چوو به‌ لایدا، ده‌لین
 ئیره‌یی زۆری له‌ ییغه‌مبه‌ر کردوه، بویه لپی جیا بوته‌وه و زۆر گریاوه، گه‌راندوو په‌تییه‌وه. نه‌مه
 به‌لگه‌به‌ که‌ بو نه‌وه‌ی ژنی بوه نه‌ك سه‌رحی‌یی. لای ییغه‌مبه‌ر مایه‌وه تا له‌ سالی ده‌یه‌م دا مرد
 و له‌ بقیع ناشتیان. به‌م پیه‌ نه‌و ژنانه‌ی که‌ له‌ کاتی ژبانی ییغه‌مبه‌ر مردوون سی بوون نه‌ك
 دوو، وه‌ك ییشتر باس کرا، نه‌وانیش خه‌دیجه و زه‌ینه‌بی کچی خوزه‌یمه و نه‌م ره‌یحانه‌ی کچی
 یه‌زیده" نه‌گه‌ر ژنی بوویت نه‌ك مولکی یه‌مین

ئوم حه‌بییه‌ی کچی نه‌بووسوفیان
 ئینجا هاوسه‌رگیری له‌گه‌ل دایکی حه‌بییه‌ی کچی نه‌بووسوفیان کوری حه‌رب دا کرد، که‌ ناوی
 ره‌مله بوو، کچی پووری (خوشکی باوکی) عوسمانی کوری عه‌فان بوو، ییش نه‌و لای
 عوبه‌یدوللای کوری جه‌حشی نه‌سه‌دی بوو، کاتیک عوبه‌یدوللا کۆچی کرد بو حه‌به‌شه، له
 کۆچی دوه‌میدا له‌گه‌لید رویشت و حه‌بییه‌ی لی بوو به‌ ناوی نه‌وه‌وه نازناوی ده‌رکرد،
 به‌خپۆکراوی ییغه‌مبه‌ری خودا بوو له‌ باوه‌حشی نه‌ودا بوو. عوبه‌یدوللا کوری جه‌حش له‌ حه‌به‌شه
 بوو به‌ نه‌نساری، به‌لام دایکی حه‌بییه له‌ سه‌ر نایینی ئیسلام مایه‌وه، کاتیک مێرده‌که‌ی مرد،
 ییغه‌مبه‌ری خودا عومه‌ری کوری ئومه‌یه‌ی زه‌فری نارد بو لای نه‌جاشی و خوازینی کرد،
 نه‌جاشی له‌ بری ییغه‌مبه‌ر چوار سه‌ت دیناری پی دا، نه‌وه‌ی مارهی کرد لپی خالیدی کوری
 سه‌عدی کوری عاس بوه، نه‌گه‌ر راست ییت، له‌ بری کاری خوی که‌ کوری مامی باوکی بوو.
 ده‌لین نه‌وه‌ی هه‌لسا به‌ ماره‌کردنی عوسمانی کوری عه‌فان بوه، ده‌لین ماره‌بییه‌که‌ی چوار
 هه‌زار دره‌م بوه، که‌ نه‌جاشی خوی و له‌ هیی خوی پی به‌خشیوه و ئینجا له‌گه‌ل
 شه‌رحه‌بیل کوری مه‌سنه‌دا له‌ سالی حه‌وته‌م ناردوو په‌تی بو ییغه‌مبه‌ر، ده‌لین ییغه‌مبه‌ر له
 مه‌دینه‌ هاوسه‌رگیری له‌گه‌لدا کردوه.

سه‌فیه‌ی کچی حویه‌ی کوری نه‌خته‌ب
 ئینجا هاوسه‌رگیری له‌گه‌ل سه‌فیه‌ی کچی حویه‌ی کوری نه‌خته‌بی گه‌وره‌ی به‌نی نه‌زیردا
 کرد، که‌ له‌گه‌ل به‌نو قوره‌یزه‌دا کوژرا، ییش نه‌وه‌ی ییغه‌مبه‌ر بی‌پینت، خیزانی کینانه‌ی کوری
 نه‌بی حه‌قیق بوه که‌ له‌ رۆژی خه‌بیر کوژراوه. ییش کینانه ژنی سه‌لام کوری موشکوم بوه لپی
 جیا بوته‌وه و کینانه هیناویه‌تی له‌ هیجیان مندالی نه‌بوه. ییغه‌مبه‌ری خودا له‌ سه‌بی یه‌کانی
 خه‌بیر بو خوی هه‌لبژاردوه، له‌ سه‌بی و تالانییه‌کانی قمووس بوو که‌ گه‌وره‌ترین شورا‌ی خه‌بیر
 و پارێزراوترینیان بوو، پاش نه‌وه‌ی موسولمانان بیست شه‌و ئابلوو قه‌یان دا، به‌ ده‌ستی عه‌لی
 کوری نه‌بووتالیب گه‌را. ده‌لین ییش نه‌وه‌ی سه‌بی بکرت ناوی زه‌بن بوه، که‌وه‌ك (صفی) له
 لایه‌ن ییغه‌مبه‌ره‌وه هه‌لبژیراوه و ناوی ناوه سه‌فیه. زانیت (صفی) نه‌و شتانه‌یه که‌ ییغه‌مبه‌ر بو
 خوی ده‌یخاته لاوه له‌ غه‌نیمه و تالانی و سه‌بییه‌کان، ییش نه‌وه‌ی دابه‌ش بکرت، دینه‌ سه‌ر
 نه‌وه‌ی که‌ ناوی سه‌فیه بوه ییش نه‌وه‌ی سه‌بی بکرت. حه‌له‌بی له‌ سه‌ر گوزه‌شته‌یه‌کدا له
 قسه‌کردن له‌ سه‌ر شه‌ری خه‌بیر ده‌لینت: ییغه‌مبه‌ری خودا له‌ ییش ناشته‌وا بییه‌که‌ فه‌رمانی

کردوه غه نيمهت و تالانیه که کو بکرینهوه، پښغه مبهري خودا له سه بيهه کان سه فیهی کچی حویهی کوری نه ختبه له کچه زاکانی هاروون کوری عومرانی برای مووسای خسته لاوه و، لای نوم سه لیم که نوم نه سسی خزمه تکاری بوو، دای نا، تا ریگه ی هیدایه تی گرتی بهر و بوو به موسولمان، ئینجا نازادی کرد و بی ماره یی نه به پاره و نیش به مال و شیت هاوسه رگیری له گه لدا کرد، واته جگه له نازادکردنی له سه بی هیچ شتیکی پی نه دا. ده لیت: ده رباره ی سه فیه پرسیاریان له نه نس کردوه، پیی گوتراوه: نه ی باوکی حمزه کی سه ده قه ی واته ماره یی پیدا؟ گوتی: خو ی، نازادی کرد و هینای، گوتی: نه مه نه و قسه یه رت ده کاته وه که ده لین پښغه مبهر چوه به لای سه فیه دا پښ ئیسلامبوون و وهك مولك به مین (ملك یمین) مولکی غه یره دین مامه له ی له گه لدا کردوه. له سیره ی حله پیدا له بوخاریه وه گواستراوه ته وه: سه بی یه کانیان کو کرده وه، ده حیه ی که لپی هات و گوتی: نه ی پښغه مبهری خودا که نیزه کچم له و سه بیانه بدری، گوتی: یرو که نیزه کیك بو خو ت بهر، سه فیه ی کچی حویه ی هه لیزارد. پیاویك هات بو لای پښغه مبهر گوتی: نه ی پښغه مبهری خودا، سه فیه ی کچی گوره ی قوره یزه و نه زیرت داوه به ده حیه، بو تو نه ریت بو که س ناشیت، گوتی: بانگیان بکه، هینایان، کاتیک پښغه مبهر ته ماشای سه فیه ی کرد، گوتی: که نیزه کیکی تر له سه بیهه کاننی تر بهر، نه ویش یه کیکی تری برد. حله بی ده لیت: نه وه ی تری برد که خوشکی کینانه ی میردی سه فیه بوو وهك له (الام) ی ئیمامی شافعی له سیره ی واقیدا هاتوه

نه مه ی له بوخاریدا هاتوه ده رباره ی نه وه ی پښتر باسمان کرد، که پښغه مبهری خودا بو خو ی لای دا، نه مه ی له غه نيمه ته کاندا رت ناکرته وه، هیچ ریگریه ك نیه که پاش وه رگرتنه وه ی له ده حیه بو خو ی خستینه لاوه. بیگومان نه و پیاوه ی که هاتوه بو لای پښغه مبهر و هه والی سه فیه ی داوه تی که جوانترین ژن بو و ده حیه بر دوویه تی، چا وچنو ك بو و ئیره یی پی بر دوه و هاتوه بو لای پښغه مبهر نه وه ی پی گوتوه که گوتوویه تی. پښغه مبهریش که سه فیه ی بینوه سه رسام بوه پی و به ده حیه ی گوتوه وازی لی بپنه و یه کیکی تر بهر و، بو خو ی خستوویه ته لاوه. نه وه ی له قسه ی پیاوه که درده که ویت (سه فیه ت داوه به ده حیه) که له یه که م جاره وه ناوی سه فیه بوه نهك زه پنه ب وهك ئیستا باسمان کرد

له گیرانه وه په کدا هاتوه که سه فیه و کچه مامیکی سه بی کراون، بیلال هیناونی و به سه ر کوژراوه کاننی یه هوودا سو ری داون، کاتیک کچه مامه که ی سه فیه بینونی هاواری کرده و ده موچاوی خو ی رنیوه و خو لی کرده به سه ری خویدا، کاتیک پښغه مبهری خودا بینویه تی، گوتوویه تی: نه م شهیتانم له بهر چا لابه ن، به بیلالی گوتوه: ره حمه ت له خو تدا نه هینشته ته وه نه ی بیلال! نه و دوو ژنه ده هینیت و به سه ر پیاوه کوژراوه کانیا ندا سووری ده ده بیت، ئینجا کچه مامه که ی سه فیه ی دا به ده حیه ی که لپی، له گیرانه وه په کدا: کچه مامه که ی دا به ده حیه له بری خو ی، واته سه فیه

له م قسانه وا درده که ویت که پښغه مبهر سه فیه ی له ده حیه وه رگرتوه، خو ی و کچه مامه که ی داوه ته ده ست بیلاله وه، له بری خو ی، بیلالیش به سه ر کوژراوه کاننی یه هوودا سووری دان و کچه مامه که ی به خشی به ده حیه، له جیاتیی سه فیه که لپی وه رگیراوه، نه وه ی بیلال کردی به سووراندنی نه م دوو ژنه به سه ر پیاوه کوژراوه کانیان له مهیدانی شه ره که دا، نه وه مان بو ده سه لمینیت که نه م پیاوه حبه شیه له سوژی پیاوه تی و جوامیری به تال بوه ته وه و هیچ خه سله تیکی بالای عه ره بی تدا نه بوه، وهك پښتر باسمان کرد که ههستی توله سه ندنه وه ی که سی وای لی کرد له روژی به در نه و کاره قیزه ونه له گه ل دیله کاننی عه بدولره حمانی کوری عه وف که داخی نا به جه رگیدا، به هر دوو دیله که ی نه م یه کوری خه لف و کوره که ی، به شپوه یه ك کوشتیان که له گه ل دلسوژی بو بهر زکردنه وه ی وشه ی خودا یه ك ناگرته وه، هر وهك له گه ل دلیری و جوامیری و دابونه ریتی عه ره بی شه ریفا نایه ته وه. له بیلال و کرده وه که ی سه رسوره پنه رتر نه وه یه که جهلی موسولمانان (له م سه رده مه ی دوایی) به شان و بالی بیلالدا هه لده دن تا ناوی به هاوشانی ناوی پښغه مبهر ده بن و له کاتی بانگداند، پینچ فه رزه ناوی ده هینن، به م ناوه پنه نه مریه که هیچ شایه نی نیه له خه لیفه کان شانسی زیاتر بوه، له گه ل نه وه یشدا که شایانی نه وه یه جگه له دوا پاشگه لی خه لکه هاوه له کاننی محمه ده وه

باس بکرت محمه د له ریگه پیدا بو مه دینه که له خه بیه ر گه راپه وه، چوو به لای سه فیه دا، له شوینیکدا پیان ده گوت (صه باء). حله بی له سیره ته که یدا ده لیت: پښغه مبهر که شه ش میل له خه بیه ره وه

دوور كهوتتهوه، حەزى كرد بچىت به لايدا و شتىك بكات، روڤىشت و گەيىشته سەهبا له لاى دارىكى گەوره لايدا و بانگى كرد ئهويش چوو بو لاى، پىي گوت: چى له باوانت هەلگرتوه كه نيازى پىگەى يەكەمه لهويدا؟ گوتى: ئەى پىگەمبەرى خودا، له سەر تۆ دەترسام كه له يەهوود نزيك بوويت.

ناردى بو لاى ئوم سەليم بو ئهوهى رىكى بخات و لهويدا كه پىرىكى بو دروست كرد و ئوم سەليم وهك پىخەسوو ئامادهسازىيى بو كرد و شەو پىشكەشى كرد و هەر بهويشەوه چوو به لايدا و زاواپهتتى خوى ئەنجام دا، سەفیه تەمەنى نەگەيىشتپوه حەفدە سالان. له سیرهى حەلهبیدا: له و شەوهدا ئەبووئەيووبى ئەنسارى شمشىرهكهى هەلکيشابوو پاسەوانىيى دەکرد و به دەورى كه پرهكهدا دەسووراپهوه تا پىگەمبەرى خودا له باخەلى سەفیهدا بهيانى کردەوه، كه لهو شوپنهدا ئەبووئەيووبى بينى، گوتى ئەوه چىبه ئەبووئەيووب؟ گوتى: ئەى پىگەمبەرى خودا، لهوه ترسام ئەو ژنه شتىك لهگەلدا بكات، كه تۆ باوك و مېردهكهى و قەومەكهيت كوشت و تا دوپىي بىباوهر بوو، منيش گوتم پارىزگاريت لى دەكەم ئەم شەو، گوتى: خودا ئەبووئەيووب بپارىزه وهك ئەم شەو لېرهدا ماوهتەوه بو ئەوهى بمپارىزىت.

له سیرهى حەلهبیدا ديسان له سەر سەفیه دەلېت: كۆتايىبهكهەم لاى پىگەمبەرى خودا بوو كه لاى من هېچ كهسېك نەبوو رقم لى يىت لهو زياتر، باوك و مېرد و قەومەكهى كوشتم، گوتى: ئەى سەفیه، بهلام من داواى لېبوردنت لى دەكەم لهوهى به سەر قەومەكهتدا هينام، ئەوان واو و وايان بو دەگوتم و واو وايان پى دەگوتم. له گىزانەوهههكهدا: قەومەكهى ئەمه و ئەوهيان دروست كرد، ئەوهنده درېزهى دا به لېبوردنهكه تا ئەو رقم له گياندا دەرچوو، له شوپىي خۆم هەلنەسام تا واى لى هات كه هېچ كهسېكى ترم هينده ئەو خۆش نەويست.

دەلېن كه چوه ژورهوه بو لاى سەفیه، شتىكى سەوزى به سەر چاوييهوه بينى، گوتى: ئەو سەوزىبه چىبه؟ واته شين بوهوه گوتى: سەرم له كووشى ئىبن ئەبى ئەلحەقىق بوو، واته مېردهكهى و، خەوتبوو، خەونم بهوه بينى كه مانگېك كهوته كووشمەوه، بۆم باس كرد، مشتەكۆلهپهكى لى دام، له قسەپهكهدا: له دەموچاوى دام ئەم كارىگەرييهى له سەر دروست كرد، گوتى: تۆ ملت ئەوهنده درېز دەپتەوه تا دەگەينه لاى پاشاى عەرەب.

به هەمان شيوه باسيان له سەر جوهرىبه کردوه، كه پىگەمبەر هاوسەرگيرىيى لهگەلدا کردوه، خەونى به مانگەوه بينيوه كه كهوتوته كووشى، هەر وههها بهم شيوههه باسى سەودهى كچى زەمەيان کردوه، كاتېك له مەككه هاوسەرگيرىيى لهگەلدا کردوه، مانگ خوى هەلكوتاوهته سەرى له ئاسمانهوه كه ئەم راکشاوه. زۆرى ئەم خەوانانه نيشانهى ئەوههه كه گىزانەوهكان له پارپىكردن و هەلبەستن دوور نين.

پىگەمبەرى خودا سى رۆژ له سەهبا ماپهوه و ميواندارىيى باشى بو هاوهلانى كرد، حەلهبى دەلېت، ميواندارىيهكهى خوراكى حيس بوه، خورما و رۆن بۆن و بهرامەى تى کردوه و تامى خۆش بوه له بوخارىيهوه: پىگەمبەر بوه زاوا، گوتى: هەر كهسېك شتىكى هەيه با بپهزىت، چهترىكى داخست هەر كهسه و شتىكى هينا له خورما و رۆن كونجى و، به ئەنەسى گوت داوهتى ئەوانهى دەوروبەرت بكه با بخۆن. دەر بارهى پەروردهى سەفیه و ئەدەبى باسيان لهوه کردوه، كاتېك پىگەمبەر ئەژنۆى دانا بو ئەوهى بچىته سەرى كه سوار بىت، رازى نەبوه كه پىي بخاته سەر ئەژنۆى و سوار بىت. لهويشەوه كه گوتويهتى: هېچ كهسېكم قەت نەبينوه هيندهى پىگەمبەرى خودا ئەخلاقى جوان بىت، بينم له خەيبەر كه چۆن سەرى خستم لهو شەوهدا بو سەر حوشترهكه، خەوم دەهات، سەرم دەيدا به پشتى حوشترهكهوه و دەيگرتم و گوتى: ئىي لهسەرخۆ. له ئەنەسەوه گوتويهتى: سەفیه عاقل و چاك و بەخشنده بوو، رۆژېك پىگەمبەر چوو بو لاى، بينى دەگرىت، پرسىارى لى كرد، گوتى: ئەوهم پىگەيىشت كه عايشه و حەفسه قسەم له سەر دەكەن و دەلېن ئىمه لهو چاكترين، ئىمه كچه مامى پىگەمبەرى خوداين، پىگەمبەرى خودا پىي گوت: پىيان بلى: چۆن ئيوه له من چاكتر دەبن، كه باوكم هاروون و مامم مووسا و مېردم محەمەد بىت؟ واته برازاي پىگەمبەر و ژنى پىگەمبەرىت سەفیه پاش محەمەد ژيا و، له زەمانى خىلافەتى عومەرى كورى خەتاب، كه نيزهكېكى هات بو لاى عومەر گوتى: ئەى مېرى باوهرداران، سەفیه رۆژى شەممەى خۆش دەوېت و نوپزى يەهوودىيانە دەكات. عومەر پرسىارى لى كرد، گوتى: دەر بارهى شەممەى خۆش ناوئ لهو كاتهى خودا بۆى گۆريم به هەبينى، ئەوهى يەهوود، من پرهحەم هەيه بۆيان و من ئازادم. پىگومان كه ئازادى كرد، تارزگار بىت له خراپە كارىيى و چاودىرېكى باش بىت به سەرييهوه.

حافزی دومیاتی دەلێت: سەفیه لە ڕەمەزانی سالی پەنجا مرد، دەلێن: سالی پەنجاودوو، لە بەقیع نێژراوه، لە پاش خۆی زیاتر لە سەت هەزار درهەم و زەوی و شتومەك و، ڕاسپاردەكی کرد که یەك لە سەر سێی بدریت بە خوشکەزاکەکی که یەهوودی بوو، ڕافیعی لە ئیمامی شافیعییەو وەری گرتو، که وەسیەتی کردووە سی هەزار درهەمی بۆ براکەکی ییت که ئەویش یەهوودی بوو.

مەیموونەکی کچی حارس

ئینجا مەیموونەکی کچی حارسە هینا که ناوی بورە بوو، ناوی نا مەیموونە، عەباسی مامی خوازینییی بۆ کرد، پووری (خوشکی دایکی) عەبدوللای عەباسی واتە کورەکەکی بوو (ژنخوشکی بوو) و خوشکەکانی ناویان ئەسمای کچی عەمیس و سەلمای کچی عەمیس بوون. عەباس لە بریی پێغەمبەر سەدەقە واتە مارەیی چوار سەت درهەمی پێدا. لە جاهیلیەت لای مەسعوود کوری عەمرو، لە دنیا ڕویشت، ئەبوورەهەم کوری عەبد عزی بوو مرد. پێغەمبەری خودا لەو کاتەدا هینا که موحەرەم بوو لە عومرەکی قەزادا بوو، جەماوەریکی زۆری زانایانی مەدینە ناکوکیان هەبوو لە سەر کوری عەباس و نازناوی (صاحب الهدی) یان گەراندهووە بۆ خەیاڵ و وەهەم: گوتی: لەبەر ئەوەکی بالیۆزی نێوانیان لەو ژنپێنانه ئەبوورافیع بوو، ئەو زیاتر لە چیرۆکەکەکی دەزانی، لەبەر ئەوەکی پیاویکی گەرە بوو، ئین عەباس گەنجیکی بیست سالان بوو، گوتی: ئەوەکی ناشارتتەووە که ئەم بە لادا کەوتنە و پێویست دەکات پێش بکەوێت، ئەمە لە سالی حەوتەم بوو. لە سەرف (لە دووری هەشتا میله لە مەککەووە) پاش ئەوەکی حەرامەکەکی حەلال کرا چوو بە لایدا، لە سالی پەنجاویەکدا ئەگەر راست ییت مردووە، تەمەنی گەبێشتە هەشتا سال و لە سەرف، که شوینی بوو کێنیهکەکی بوو، نێژراوه

کوئای

باسی دوانزە ژنەکەیمان بۆ کردیت که چوو بە لایندا، هینی تریش هەبوون که نەچوو بە لایندا. باس لەو دەکەن که کوئی ئەو ژنانەکی مارەکی کردوون گەبێشتووە سە سی ژن. هەندیکی مارەکی نەکردووە و هەندیکیش مارەکی کردوون. ئەوانەکی که مارەکی کردن و چوو بە لایندا دوانزە ژن بوون، که پێشتر باسمان کردن، لەوانەیش هەن که نەچوو بە لایندا، لەوانەکی نەچوو بە لایندا غەزیهی عامریه، پێش ئەوەکی بچیت بە لایدا لێی جیا بوووە و نەرویشت بۆ لای، لەوێدا یەکیکی تری هەبوو بە ناوی خەولەووە یان خەولە که نەچوو بە لایدا، یەکیکی تری هەبوو ناوی غەفاریه بوو، یەکیکی ئەنساری هەبوو

لەوانەکی بە خۆبەخش شوویان پێ کرد، که لە قورئاندا هاتو، لەو پارەووە جیاوازیی کهوتووە {بئوان حیکایەتخوانانەووە: {وَأَمْرًا مُمْتَنًا إِنَّ وَهَبْتَ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا} [الأحزاب: 50]، (پێشتر واتا هەکەکی نوسراو). گوتیان، مەیموونە بوو، یان گوتووینانە غەزیه بوو. حەلەبی دەلێت: ئەو قسە توندەکی که لە کتێب (المؤمنات) دا نووسراو، گوتی: لەوانە یەکیکی بە ناوی غەزیه که خۆی بەخشیووە بە پێغەمبەر، بەلام ئەو پێی ڕازی نەبوو، وەك زۆرینەیان دەلێن، شووی نەکردووە تا پێغەمبەری خودا مردووە. دەلێن: لە کوئی ئەوانەکی نەچوو بە لایدا ئەوەیە، که پەناکی بۆ خوا برد که چوو بۆ لای پێغەمبەر و گوتی: پەنا بۆ خودا دەبەم لە تۆ، پێی گوت: که پەناکی برد بۆ پەنا بەر خودا لێی دوورت خستەووە، ئاوری داپەووە و ڕویشت و لێی جیا بوو، ئەویش ئەسما کچی نەعمانی کوری ئەبی جۆنی کندی بوو. حەلەبی دەلێت: ئەم هەوالە که باس کراوە لە ئەسید کوری ئەسیدەووە وەرگیراوە، گوتی: پێغەمبەر ناردمی بۆ لای ژێک لە بنجۆن (واتە بەنی جۆن) بۆ ئەو هەوسەرگیریی لەگەڵدا بکات، هینام بۆ پێچیک لە ئەحم، ئینجا هاتم بۆ لای پێغەمبەری خودا، گوتم: ئەکی پێغەمبەری خودا، خیزانەکەتم بۆ هینایت، هات بۆ لای و حەزی لێ کرد و ویستی ماچی بکات، گوتی: پەنا بە خوا لە تۆ، فەرموودە. لە قسە یەکدا: ئین ئەبی ئەسید جۆنییەکەکی هینا بۆ پێغەمبەری خودا، کاتێک چوو بە لایدا، پێغەمبەری خودا بانگی کرد، گوتی: ئۆ وەرە، لە گێرانەووە یەکدا، گوتووینەتی: خۆت بێخسە، ئەویش گوتووینەتی، ژنە میر خۆی دەبەخشیت بە بازارێ؟ دەستی بەرز کردووەتووە بۆ ئەوەکی بێدەنگ ییت، گوتووینەتی: پەنام بە خودا لە تۆ... فەرموودە

لە جیاتیی قسەکی پەنا بە خودا بردن قسەکی تر هاتو، ژنەکانی ترساون که بە جوانییەکەکی لەوانی بیاتەووە، پێیان گوتووە: که هات بۆ لات و لێت نزیکی بوووە بلی پەنام بە خودا لە تۆ، کاتێک لێی نزیکی بوووە گوتی: پەنام بە خودا لە تۆ. لە گێرانەووە یەکدا: پێیان گوتووە: ئەگەر دەتەوێت

چانست لای هه پیت لای ئەو په نا به خودا بکه، کاتیک چوه بو لای پپی گوتوه: په نا به خودا له تو رووی لپی هه لمالیوه و ئەوهی پئشووی گوتوه و لپی جیا بوتهوه، فرمانی کردوه به ئوسامه و ئەویش به سیغه (متعە) به سی کراس هیناوبه تی. له گیرانهوه په کدا به ئەسیدی گوتوه: ئەی ئەسید دو رازقیه ی له بهریکه و بیگه پینهوه بو لای که سوکاره کهی خودا پریگه ی به پیغه مبهری داوه که کی لپیان دوا بخات یان کی لپیان نیشته جی بکات لای خوی، ئەو سه ریشکه له وهی کی و کییان دوا ده خات، واته له گه لیدا ناخه ویت. یان کی لای خوی ده خه وینیت و ده چیت به لایدا، وهک له سورته تی (احزاب) دا هاتوه: {تُرْجَى مَنْ تَشَاؤُ مِنْهُنَّ وَتُوَوَى إِلَيْكَ مَنْ تَشَاؤُ وَمَنْ ابْتَغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ} [الاحزاب: 51]. واته: تو سه رچی کامیان به دوا بخهیت و کامیان پیش بخهیت مهیلی خوته و ژنی دورخراوهت ناشته که یتهوه گوناخت نایه ته

له (الکشاف) دا هاتوه: وا ده گیرنهوه که سه وده و جوهریه و سه فیه و مهیمونه و ئوم حه بییهی دوا خستوه، واته به شیوهیه که دابه شی کردوه هه کاتیک ویستیتتی چوه به لایاندا و چون بیویستایه، له وانیه له خوی گرتوه عایشه و حه فسه و ئوم سه لمه و زهینه ب و، واته پینجی دوا خستوه و چواری له خو گرتوه، ده لپن وا په کسانیه له نپوانیاندا کردوه، وهک ئەوهی باس کرا جگه له سه وده که خوی شه وه کهی به خشیوه به عایشه و پپی گوتوه: لیم جیا مه به وه تا له گه ل کوی ژنه کانتدا له و دونیا به بم واته له روژی حه شر و سه لا له وانیه به م دوا خستنه ویستیتتی، به پپی حوکم بو نپسابی شه رعیه که بو میلیله ته کهی دای هینا، که ده بیت ژماره ی ژنه کانی له چوار زیاتر نه بن. به لام ئەم گه رانه وهیه راسته قینه نییه له بهر ئەوهی به په کسانیه وا له گه لایاندا ده جولایه وه که حه زی له کامه یان بوايه، بو چوون به لایدا سه ریشک بوو. به لام گه رانه وهی راسته قینه بو نپسابی شه رعیه به و شیوهیه ده پیت که چواریان لای خوی به پلپلته وه و ئەوانی تر هه مویان جیا بکاته وه، واته ته لاقیان بدات، وهک چون فرمانی به غیلان کرد له و کاته ی بوو به موسولمان، غیلان که موسولمان بوو ده ژنی هه بوو، پیغه مبهر فرمانی پی کرد که چواریان لای خوی به پلپلته وه و له وانیه تر جیا بیته وه

(51)

دلخۆشکه ره کان (سه رچییه) ی محمه د

سه رچییه کان واته ئەو که نپزه کانه ی که پپیان ده لپن (آمه) گه وره که ی له مالیک دای ده نیت وهک مولک به مین ده چیت به لایدا به بی ماره پپین، به دلخۆشکه ر ناو ده بریت له بهر ئەوه سه رچییه گه وره که ی ده کات و دلخۆشی ده کات. یان به نه پپیه کان ناو ده بریت واته به نه پپیه وه گه وره کانیا ن ده چوونه لایان و ژنه کانیا ن پپیان نازانی، به لام ئەوهی راستی پیت به دلخۆشکه ری نه پپنی له دلدا ناو نراوه، به مه جیا وازی هه یه له دلخۆشییه که به ئاشکرا له سه ر مروف ده ربکه ویت

محمه د جگه له خیزانه کانی سی دلخۆشکه ری هه بوه: ۱- ماریه ی قیپیتی، که مقه وقه سی شای قیپیه کانی میسر پپی به خشی، دایکی ئیبراهیمی کوری بوه، که نپزه کیککی تر که زهینه بی کچی جه حش پپی به خشی، به کیککی تر ناوی زوله یخه ی قه رزیه بوه. هه ندیکیان ره یحانه له دلخۆشکه ره کان داده نپن، له بهر ئەوهی وهک مولک په مین ده چوو به لایدا، بویه دلخۆشکه ره کان دوان بوون، ئەوهی راستی پیت ره یحانه په کیک بوه له ژنه کانی وهک پپنتر باس کرا

قسه ی کۆتایی

پاش ئەوهی قسه مان له سه ر ژنه کانی محمه د و دلخۆشکه ره کانی ته واو کرد، پیمان خوشه وهک ده رنه زجامی ئەوهی پپنتر باس کرا قسه بکه بن، ئەویش: ئیمه له وهی باسمان کرد که خودا له گه ل محمه ددا بوه، له هه ر رووداو و شتیک رووی داپیت، که په یوه ست پیت به ژیا نی خیزانییه وه، وهک ئەوه مان بو ده رده که ویت له ئایه ته فورئانه دابه زیوه کان له سه ر ئەم به شه، ده بینین که خودا جاریک په رده ده خاته سه ر ژنه کانی و جاریکیان که دایکی باوه داران بن و

حرامه پاش ئەو ھاوسەرگیری له گه‌لیاندا بکریت و، جارێکی تریش هه‌ره‌شه‌ی جیا‌بوونه‌وه‌یان لێ ده‌کات و ئەو لێیان جیا بپێته‌وه و ژنی له‌وان باشتری بۆ ده‌ییت، جارێکیش له‌ ئاسمان ھاوسەرگیری بۆ ده‌کریت و جبریل ده‌کات به‌ شایه‌تی ماره‌پینه‌که و، جارێکیش ئافره‌تی لێ حه‌رام ده‌کات و پێی ده‌لێت: {لَا يَجِلُّ لَكَ النَّسَاءُ مِنْ بَعْدِ...} [الاحزاب: 52] واتا که‌ی پێشتر نوسرا. ئایه‌ته‌که. ئینجا هه‌لالی بۆ ده‌کات (إنا حللنا لك...) ئایه‌ته. ئینجا هیچ کۆتوبه‌ندی بۆ دانا‌ییت و ئەوه‌ی بیه‌وێت دوا‌ی ده‌خات و ئەوه‌ی بیه‌وێت له‌ خۆی ده‌گریت، ئەمه هه‌مووی به‌ پێی حه‌ز و ئاره‌زووی خۆیه له‌ هه‌ر یه‌که‌یان و کامه‌یان حه‌زی لێ ییت و کامیان ده‌وێت، ته‌نانه‌ت جارێکیان عایشه‌ پێی گوت: ئەه‌ی پێغه‌مبه‌ری خودا، من وای ده‌بینم، که‌ په‌روه‌ردگار به‌ پێی ئاره‌زووی تۆ کاری خێر ده‌کات، ئەمه نیشانه‌ی ساکاری و دلپاکی بوه، له‌به‌ر ئەوه‌ی به‌و قسه‌یه‌ی نه‌یویستوه تانه‌ی لێ بدات یان ناره‌زایی ده‌ریی، به‌لکوو به‌و شیوه‌یه قسه‌ی کردوه که‌ بینوویتی، به‌ بێ بیرلێکردنه‌وه‌ی له‌سه‌رخۆ. هه‌روه‌ها هه‌ندێک تازه‌گه‌ر له‌ موسولمانی ئەم سه‌رده‌مه‌ی خۆماندا، ده‌یان‌ه‌وێت به‌هانه بۆ محمه‌د بپێننه‌وه که‌ ژنی زۆری هه‌بوه، له‌به‌ر هۆکاری ناچاری سیاسی یان ناسیاسی ھاوسەرگیری له‌گه‌لدا کردوون، ئیمه‌یش باسی ئەوه‌مان کرد که‌ چۆن ھاوسەرگیری له‌گه‌لدا کردوون، ئەگه‌ر هه‌ر هۆکاریکی ناچاریت تێدا به‌ دی کرد، هه‌ر چۆنێک ییت باسی بکه‌ بۆمان، به‌ هه‌ر که‌موکو‌رتیه‌کیه‌وه ییت ئیمه قبولی ده‌که‌ین.

محمه‌د دوا‌ی سۆز ده‌که‌وێت: گه‌شبین و ره‌شبینیش بوه
 ئەگه‌ر له‌و حاله‌ته‌دا نه‌ییت که‌ به‌ پێی سۆز یروات به‌رێوه نه‌ک عه‌قل، ناتوانین حاله‌تی گه‌شبینی و ره‌شبینی له‌ مرۆف دا شی بکه‌ینه‌وه، مرۆف له‌ ژبانیدا پپووستی به‌وه‌یه یان ناچاره هه‌ندێک جار به‌ سۆزه‌وه کار بکات، به‌تایبه‌تی له‌ حاله‌تێکدا که‌ عه‌قل توانای ئەوه‌ی نه‌ییت ئاواتی هه‌ر که‌سێک له‌و شتانه‌ی میتافیزیک بپێننه‌وه دی، یان ده‌ترسێت خۆی تێدا بدۆزته‌وه. بۆ نموونه که‌ هه‌ولێکی داوه بۆ پپووستیه‌ک و ده‌رئه‌نجامی هه‌وله‌که‌ی لای نادیار ییت، ده‌ییت گوێی له‌ قسه‌یه‌ک ییت که‌ رێنیشاندهری ییت بۆ سه‌رکه‌وتنی، له‌وێدا گه‌شبین ده‌ییت و، ئەگه‌ر گوێی له‌ قسه‌یه‌ک ییت که‌ پێی ناخۆش ییت، بپنومێد ده‌ییت و تووشی ره‌شبینی ده‌کات
 محمه‌د هه‌ندێک جار ئاوها بوو، به‌سۆز ده‌رۆشیت و به‌ بێ بیروعه‌قل ره‌فتاری ده‌کرد و گه‌شبین ده‌بوو یان ره‌شبین. له‌و باره‌وه، کاتێک قوره‌یش به‌ره‌نگارییان کرد له‌ ماله‌وه بوو، له‌ رۆژی حوده‌یه‌یه سوهه‌یلی کوری عه‌مرویان نارد بۆ ئاشته‌وا‌یکردن دانوستانی له‌گه‌لدا بکات، کاتێک بینیی به‌ ھاوڕێکانی گوت: کارتانی ئاسان ده‌ییت، به‌گه‌شبینیه‌وه له‌ هاتنی سوهه‌یل ده‌روانی که‌ کاره‌که‌یان ئاسان ده‌ییت گه‌شبینیه‌که‌ی له‌ سه‌ر ناوه‌که‌یه‌وه بوو] (سه‌هیل) له‌ (سه‌هل) هوه هاتوه واته‌ ئاسان بۆیه گه‌شبین بوو -و-]. که‌ هاته مه‌دینه و ناوی یه‌سرب بوو، به‌م ناوه نه‌ییت به‌ ناوی تر نه‌ناسرابوو، ره‌شبین بوو له‌ وشه‌ی (یثرب) که‌ له‌ (یثرب) هوه هاتوه واته‌ تانوت یان سه‌ره‌زنشت یان به‌زگرتن، ناوه‌که‌ی به‌ خۆشیه‌وه گۆری. وا رێکه‌وت جارێکیان له‌گه‌ل کۆمه‌لێک خه‌لکدا بوو و بستی یه‌کێک بپێریت بۆ دۆشینی مه‌رێک، پیاوێک هه‌لسا بۆ ئەوه‌ی بیدۆشیت، پێی گوت: ناوت چیه‌؟ گوتی: (موره)، گوتی: دابنیشه، یه‌کێکی تر هه‌لسا، گوتی: ناوت چیه‌؟ گوتی: (حرب)، گوتی: دابنیشه، یه‌کێکی تر هه‌لسا، گوتی: ناوت چیه‌؟ گوتی: (بعیش) گوتی: بیدۆشه

کاتێک کۆچی کرد بۆ مه‌دینه، به‌ لای رانه‌مه‌رێکدا رۆشیت به‌ شوانه‌که‌ی گوت: ئەم رانه‌مه‌ره هیه‌ی کێیه‌؟ گوتی: هیه‌ی پیاوێکه‌ بوه‌ته موسولمان، ئاوری بۆ ئەبووبه‌کر دایه‌وه و گوتی: په‌نا به‌ خوا سه‌لامه‌ت ده‌ییت، به‌ شوانه‌که‌ی گوت: ناوت چیه‌؟ گوتی: (مه‌سه‌عوود) ئاوری بۆ ئەبووبه‌کر دایه‌وه و گوتی: دلخۆش ده‌ییت په‌نا به‌ خودا. کاتێک گه‌ییشه (قبا) له‌ شوینی به‌نی عه‌مرو کوری عه‌وفدا، رۆشیت بۆ لای که‌لسووم کوری ئەله‌هدم، له‌ کاتی دابه‌زینی دا که‌لسووم مندالێکی بانگ کرد: ئەه‌ی (نجیح) پێغه‌مبه‌ری خودا گوتی: سه‌رکه‌وتیت ئەه‌ی ئەبووبه‌کر. (به‌ .)واتای ناوی منداله‌که‌وه وای داناوه سه‌رکه‌وتن له‌ کاره‌که‌ی به‌ ده‌ست ده‌هێنیت -و-
 له‌ ره‌شبینیه‌کانی، ئەوه‌ی له‌ سه‌ر گوزه‌شته‌ی هیشامیدا هاتوه، له‌ کاتی قسه‌کردن له‌ سه‌ر غه‌زه‌وه‌ی به‌در: ئینجا که‌ پێغه‌مبه‌ری خودا رۆشیت، کاتێک گه‌ییشه (صفراء)، گوندێک بوو له‌ نێوان دوو شاخدا، پرسیا‌ری ناوی شاخه‌کانی کرد و گوتی: ناویان چیه‌؟ گوتیان: به‌ یه‌کێکیان ده‌لێن: (مسلح) و به‌وی تر ده‌لێن: (مخری)، له‌ (زادالمعاد) دا هاتوه ناویان: (فاضح) و (مخر) بوه، له‌جێی (مسلح) و (مخری)، پرسیا‌ری خه‌لکه‌که‌ی لێ کردن، گوتیان: (بنونار) و (بنوحراق)

دوو زگی بهنی غەنار بوون. پێغه‌مبەری خودا ڕقی لێ هەلسان و ڕقی لەو هەلسا که به ئیواناندا پروات و ڕەشبین بوو به ناوێکیان و ناوی خەلکە که پانەوه و وازی لێ هێنان که صفراء) له لای چه‌په‌وه بوو، ڕیی لای راستی گرتە بەر به دوایکدا ڕۆیشت پێیان دەگوت (ذفران). له سیره‌ی هیشامیدا هاتوه: له ڕیره‌وه‌ی قسه‌کاندا له سەر غەزوه‌ی تایف: ڕینگه‌یه‌کی گرتە بەر پێیان دەگوت (الضیفة) کاتێک پێی دا ده‌ڕۆیشت پێغه‌مبەری خودا یرسپاری ناوی کرد، گوتی: ئەم ڕینگه‌یه‌ ناوی چیه‌؟ گوتیان: (الضیفة) گوتی: نه‌خێر (الیسری)، ئینجا له‌و ڕینگه‌یه‌ ده‌رچوو ئەوه‌ی سه‌یره‌ که پێغه‌مبەر نه‌هیی کردوه که مندال به‌ یه‌سار و ئەفله‌ح و نه‌جیح و ڕه‌باح ناو بنریت، له (زاد المعاد)دا: ئەوه‌ی وه‌رگه‌راوه‌ که گوتوو به‌تی: ناوی منداله‌کانتان مه‌زین یه‌سار و ڕه‌باح و نه‌جیح و ئەفله‌ح، که تۆ بلێیت: ئەوه‌ ئەو بیت؟ که له‌وئ نه‌بیت، ده‌لێن: نه‌خێر واتای ئەمه‌یش ئەوه‌ ده‌گه‌یه‌زیت، ئەگه‌ر پیاوێک مندالیکی هه‌بیت ناوی یه‌سار بیت به‌ نمونه‌، یرسپاری بکات و بلێت: ئایا یه‌سار لێره‌یه‌؟ ئەگه‌ر له‌وئ نه‌بیت له‌و کاته‌دا، پێی ده‌گوتیت: نه‌خێر، واته‌ لێره‌ نییه‌، ئەمه‌یش به‌ ئامانجی یه‌سار ناو ده‌بریت که پێیان خۆش نییه‌، بۆ ئەوه‌ی ، (ئەم کاره‌ بێئاگاییه‌ نه‌بیت، نه‌هیی له‌وه‌ کرد که ناو بنریت یه‌سار (واته‌ بێسر دلخۆشی – و بێگومان ئەمه‌ زیاده‌ره‌وی و زۆر پێوه‌نانه‌ له‌ ڕه‌شبینی و له‌ به‌رچاوگرتنی شتی خراپ. به‌رده‌وام ئەو ناوانه‌ی ده‌گۆری که پێی ڕه‌شبین بوو، له‌ سیره‌ی حه‌له‌بیدا گوتی جه‌لالی سیوتی کتیبیکی له‌ سەر ئەوانه‌ هه‌یه‌ که پێغه‌مبەر ناوی گۆریون، له (زاد المعاد)دا هاتوه‌ ئەبووداود گوتوو به‌تی: پێغه‌مبەر ناوی عاس و عه‌زیز و عه‌بله‌ و شه‌یتان و ئەلحه‌که‌م و غوراب و خوباب و شه‌هاب گۆریوه‌ و کردوونی به‌ هیشام، حه‌ریبی کردوه‌ به‌ مسلم موزته‌جه‌عی کردوه‌ به‌ مونبه‌عیس، زه‌وی پۆلی به‌ سه‌وز ناو هه‌یناوه‌ و، گه‌لی وێل به‌ گه‌لی ڕینیشانده‌ر، به‌نو زه‌ینه‌ی گۆریوه‌ به‌ به‌نو ڕوشده‌ و، به‌نی مه‌غویه‌ به‌ به‌نی ڕیشده‌

له‌ سیره‌ی حه‌له‌بیدا ده‌لێت: له‌ قسه‌ی هه‌ندیکیاندا هاتوه‌ که حوزن کوری ئەبی وه‌هب له‌ ڕۆژی گرتنی مه‌که‌که‌ موسولمان بوو، باپیری سه‌عه‌یدی کوری موسه‌یب بوو، پێغه‌مبەر ویستی ناوی بگۆریت و ناوی بنیت سه‌هل، رازی نه‌بوو گوتی: ناویک ناگۆرم که باوانم ناویان نارێتم، له (زاد المعاد): پێغه‌مبەر ناوی حوزنی باپیری سه‌عه‌یدی گۆری بۆ سه‌هل، رازی نه‌بوو گوتی: سه‌هل ده‌چێته‌ لای و بێ شه‌رمی له‌گه‌لدا ده‌کریت. ناوی تر هه‌بوون بۆ مه‌به‌ستی تر ده‌یگۆرین نه‌ک بۆ گه‌شبینی و ڕه‌شبینی، وه‌ک ناوی عه‌بد ئەلعزی کوری خه‌تلی گۆری بۆ عه‌بدوللا له‌و کاته‌ی بوو به‌ موسولمان، هه‌روه‌ها ناوی عه‌بدعه‌مرو کوری عه‌وفی که بوو به‌ موسولمان گۆری بۆ عه‌بدولره‌حمانی کوری عه‌وف، له‌به‌ر ئەوه‌ی ئەم ناوانه‌ی نیشانه‌ی ئەوه‌ بوون هاوبه‌ش بۆ خودا دروست ده‌که‌ن و نیشانه‌ی کۆیلایه‌تین بۆ غه‌یره‌ خودا، ئەمه‌یش له‌گه‌ل به‌مای یه‌کبوون یه‌ک ناگرێته‌وه‌ که محمه‌د هه‌ینای و بناغه‌ی ئایینی ئیسلامی پێی دانا. محمه‌د نه‌یزانی که خه‌لکاتێک دواي ئەو دین و ناوی خۆیان ده‌زین عه‌بدوئه‌لره‌سوول و عه‌بدعه‌لی و عه‌بدولحوسه‌ین و عه‌بدوئه‌لعه‌باس و عه‌بدولئه‌میر و هه‌ی تر، له‌و ناوانه‌ی که له‌گه‌ل یه‌کبوونی خودا یه‌ک ناگرێته‌وه‌ و کۆیلایه‌تی بۆ به‌ ده‌ر له‌ خودا جێگیر ده‌کات. محمه‌د به‌ ته‌ن‌ها له‌ سەر گۆرینی ناوی موسولمانان نه‌وه‌ستا، ناوی بێباوه‌رانیشی ده‌گۆری، بۆ موسولمانان ناوی خراپی ده‌گۆری بۆ ناوی باش، به‌لام بۆ بێباوه‌ران له‌ ناوی چاکه‌وه‌ ده‌یگۆری بۆ خراپ، بۆ قسه‌له‌سه‌رکردن و شکاندن و ئه‌هانه‌کردن و تزمکردنه‌وه‌ و قه‌زه‌ون کردنیان. وه‌ک نازناوی ئەبی حه‌که‌می کوری هیشامی گۆری بۆ ئەبی جه‌هل، له‌به‌ر ئەوه‌ی له‌ دژایه‌تی پێغه‌مبەر و ئازاردانی توند و موکور بوو، ته‌نانه‌ت نازناوی یه‌کێک له‌ هاوه‌لانی خۆی که ئەبی حه‌که‌م بوو گۆری بۆ ئەبی شه‌ریح، له‌به‌ر ئەوه‌ی ڕقی له‌وه‌ بوو که گۆپی له‌ نازناوه‌ ڕه‌سه‌نه‌که‌ی ئەبووجه‌هل بیت

هه‌روه‌ها نازناوی ئەبی عامر که له‌ جاهیلیه‌ت به‌ قه‌شه‌ ناو ده‌برا، گۆری بۆ فاسیق و، ئەم ئەبووعامره‌ ناوی عه‌بد عه‌مرو بوو پێیان ده‌گوت ئه‌بن سه‌فی، ئەو و عه‌بدوللا کوری ئەبی کوری سه‌لوول له‌ سه‌رانی خه‌لکی مه‌دینه‌ بوون و له‌ گه‌وره‌کانی بوون که تاجی سه‌روکایه‌تی خه‌لکه‌که‌یان له‌ سەر بوو، ئەبووعامر له‌ ئەوس بوو عه‌بدوللایش له‌ خه‌زه‌ج، عه‌بدوللا کوری ئەبی بوو به‌ موسولمان، به‌لام ئەبووعامر موکور بوو له‌ سەر بێباوه‌ریی خۆی، تا به‌ بێباوه‌ری له‌ زه‌وی ڕوم مرد، له‌ کاتی گرتنی مه‌که‌که‌دا رای کردبوو بۆ ئەوی. ئەبووعامر له‌ مه‌دینه‌ ده‌رچوو بۆ ئەوی له‌ پێغه‌مبەری خودا دوور بکه‌وتنه‌وه‌، په‌نجا مندالی له‌گه‌لدا بوو، ده‌لێن پانزه‌ له‌وانه‌ی ئەوسی قه‌ومی بوون و خۆی گه‌یاندووه‌ ته‌مه‌که‌که‌. په‌یمانی به‌ قوره‌یش دا ئەگه‌ر بگات به‌

ئەوسدا، دوو پياو لە كەسوكارەكەى لە سەر سەرۆكاپەتيكردنى ئەو ناكۆك نابن. كاتىك لە غەزەوى ئوخود لەگەل قورەيشدا هات، هاوارى كرد: ئەى، ئەى مەعشەرى ئەوس من ئەبوو عامرم، پىيان گوت: خودا لىت زىاد نەكات ئەى بى رەوشت، لە قسەپەكدا پىيان گوتە: بە خىر نەپەيت و بە خىر دانەنیشيت ئەى بى رەوشت، كاتىك گوپى لە وەلامەكەى ئەوانە بوو، گوتى: قەومەكەم لە پاش من تووشى شەر هاتوون. زۆر بەتوندى شەرى كرد لە رۆژى ئوخودا، ئەو بوو كە چالى هەلكەند تا موسولمانەكان پىي نەزانن وە تىي بكەون، پىغەمبەر كەوتە پەكچىيانەو. وا ديارە ئەمە، مەبەستم ناوگۆرىنى ئەلحەسەن بە قوبح واتە نابوت بۆ نزمكردنەو و ئىهانە و قىزەونكردن بوە، واتە ناسراو بوە لە ناو قورەيشدا، كە كافەرەكانيان ناوى محەمەديان گۆرىبوو بۆ موزەمىم، كە ناويان دەهينا پىيان دەگوت موزەمىم (مذمم) نەك محەمەد. لە سەر زارى ئوم جەمىل ژنى ئەبى لەهەبەو دەگىرنەو كە سورەتى (تبت یدا ابى لەب)ى بە سەردا دابەزى، هاتو و دوو تەورى بە دەستەو بوە و گوتوويەتى

مُزَمَّمًا أَبِينَا وَدِينَهُ قَلِينَا وَأَمْرَهُ عَصِينَا

. بەواتاي: خراپەكارە ئەم پياوئەى كە واى كردوو لە فەرمانى ئىمە دەرىچىت گوتى: كى هەجووى من و مېردەكەى كردووم، بە خودا ئەگەر بىبينم، دەپىت بەم دوو تەورە لىي بدەم. ناوى محەمەد لە (الحمد)ەو وەرگىراو، وەك بە (الحمد) دەلین محەمەد، بە (ذم) پىش دەلین (مذمم). بە كەسانىك نالین تا چەند جارىك زەمى نەكردىت، هەرەك بە كەسىك نالین محەمەد ئەگەر چەند جارىك سپاس و حەمد و سەناى نەكردىت، پىباوهرانى قورەيش بە (لۆمەكراوە يان سەرزەنشكراوە) (مذمم) تانە و جىنويان بە پىغەمبەر دەدا محەمەد وىستى لە جوئەكانيان بەم ناوھىنانە رزگارى پىت، بەوھى ئاراستەى قسەكانيان بە شىوھەپەك بكات كە بە چاكە بۆى بگەرئىتەو، بەلام ئامانجەكەى نەپىكا. بە هاورىيانى گوت: سەرتان سور نامىنيت كە خوداى بالا چۆن جىنۆھەكانى قورەيش لىم دوور دەخاتەو و لەعنەتيان لى دەكات، ئەوان جىنۆ بە (مذمم) دەدەن و لەعنەت لە (مذمم) دەكەن و من ناوم (مجد)ە. بەو دەپويست بلىت كە جوئەكانيان بۆ ناپەت لەبەر ئەوھى من ناوم محەمەدە و ئەوان جوئە بە موزەم دەدەن. ئەمە پىش ئاراستەكردنىكى باشە بەلام راست نىيە، لەبەر ئەوھى پىباوهرەكانى قورەيش مەبەستيان لە موزەم مەحەمەد بوو، لاپەنى نىشاندانى ئەم ناوھ دژ بە ناوھەكەى خۆى بۆ نابوتكردن و ئىهانەكردن بوو، وەك چۆن محەمەد ئەمەى بە ئەبى ئەلحەكەم كورى هىشام كرد و ناوى نا ئەبى جەھل. ئەگەر ئەوھى محەمەد دەگوت راست پىت، دەپىت ئەو جىنۆ و لەعنەتەى موسولمانان كە بۆ ئەبووجەھلىان دەنارد بۆ ئەو نەچىت، لەبەر ئەوھى ئەوان لەعنەتيان لە ئەبووجەھل دەكرد و ئەو ناوى ئەبووئەلحەكەم بوو. ئەمە پىش وا نىيە لەبەر ئەوھى موسولمانان مەبەستيان لە ئەبووجەھل ئەبووئەلحەكەم

(52)

پىرۆز و گونلگىراو

ئەو ئامانجەى كە محەمەد مەبەستى بوو بىگاتى، لەو كارانە بوو كە تەمەنى مرؤف بەشى نەكات، واتە، بۆ گەپىشتن بەو ئامانجە، پەكەم جار دەپىت رابوونىكى گەورە روو بدات، دوەم: ئەو رابوونە دواى خۆپىشى بەردەوام پىت تا ئامانجەكە تەواو دەپىت، ئەم دوو شتەپىش بە بى پىرۆزكردنى محەمەد و گۆپراپەلبوونى خەلك و پە دووكەوتنى ناپىت، ئەگەر دووكەوتنى لە چاوى خەلك پىرۆز نەپىت و شتەكانى ئاسمانى و خەلك گۆپراپەلى نەبن، سەخت بوو ئەو رابوونە روو بدات، ئەگەر رووشى بدايە مەحەل بوو دواى خۆى بەردەوام پىت

ئەگەر پىرۆزكردن لە كەسايەتى محەمەد لا بەين و گۆپراپەلى خەلك نەھىلن، چراى بانگەشەى ئىسلام دواى ئەو دەكوژايەو و بزوتتەوھى رابوونەكەى دەپرا و كۆتايى دەھات و پاشماوھى دەكوژايەو لە دواى خۆى، وەك چۆن پاشماوھى خەلكى گەورەى مېژوو كوژاوتەو، يان ئەگەر بماپە جگە بە تارماپى و پاشماوھى كالى بى قسە و گيان و كەسايەتى دەوھستا و بە بى هىچ بزوتتىك دەماپەو، بەلام ئىمە رابوونى جىھانىمان خولقاند لە زىانى خۆماندا، كە لە

دواى خۆى و پاش مردنى بەردەوام بوو، تا گەيىشت بە ئامانجەكەى و تا رۆژگارى ئەمىرۆيشمان بەردەوامە، ئەگەر كرۆكەكەيشى گۆرايىت و شىوھى گۆرانكارىيى بە سەردا ھاتوھ و دوورايى و سىپەرى كورت بوھتەوھ، ئەو مانەوھەيش بەو شىوھەيە لەبەر ئەوھ بوھ كە محەمەد كەسايەتیی پىرۆز بوھ و رىزگرتنى ئەرك بوھ، خەلك گۆپرايەلىيى فەرمانەكانى بوون و جىيەجىكردى فەرمانەكانى ئەرك بوھ

ئەگەر محەمەد پىرۆزى و گۆپرايەلىيى لە دوكەوتوانى لە موسولمانان نەويستايە، خۆى لى بى ئاگا نەدەزانى كە داواى بەرەكەت و شەفاعەتيان لە نەعالەكانى دەكرد، يان ئاوى دەستنوئىزى دەخۆن و تەكەى قوت دەدەن و شتى لەو بابەتە، كە نىشانەى ئەوھ بوھ پىرۆز بوھ و ئەوانىش گۆپرايەلىيى بوون، بۇ نموونە ئىبن مەسعوود خزمەتى دەكرد و نەعلەكەى لا بوو، واتە پارىزگارى لى دەكرد، ئەگەر ھەلسايە لە پىي دەكرد، كە دانىشتايە دەيگرت بە دەستىيەوھ، واتە ھەر تاكىكى دەكرد بە دەستىكىدا تا ئەو كاتەي پىغەمبەر لە دانىشتنەكەى ھەلدەستا. ئەمەيش واتاى ئەوھ دەگەيەزىت كە ئىبن مەسعوود ھەر دوو نەعلەكانى دەكاتە ھەر دوو بالىەوھ بۇ ئەوھى پىرۆزى بكا، واتە بەرەكات لىي وەرگرت. با باسى ئەوھ بكەين كە عەرەھى كورى مەسعوود لە رۆزى حودەبىيە چىي بىنى، قورەيش ناردى بۇ لاي محەمەد بۇ ئەوھى پىي بلىت ئەوان نايانەوتت لەو سالەدا بچىت بۇ مەككە، عەرەھە لەو بارەوھ قسەى لەگەلدا كرد، ئەوھى بىنىي كە ھاوھلانى چى بۇ دەكەن، كە محەمەد دەستنوئىزى دەگرت، يەكتريان لە سەر دەكوشت بۇ ئەوھى ھەر كەسە و دەويست بۇ ئەو بىت، تىكى نەكرد كە پرايان دەكرد بۇ ئەوھى وەك مەلحەم بىدەن لە دەست و پىست و دەموچاويان، مويەكى لى نەكەوت كە نەبىەن، ئەگەر قسەى بكردايە دەنگيان نزم دەكردەوھ و بىدەنگ دەبوون، چاويان لى بەرز نەكردەوھ لەبەر بە گەرە زانىنى، كە عەرەھە گەپرايەوھ بۇ لاي قورەيش پىي گوتن: ئەى مەعشەرى قورەيش من كىسرەم لە پاشايەتییەكەى بىنى، قەيسەر لە شانشىنەكەى و نەجاشى لە پاشايەتییەكەى، بە خودا ھىچ پاشايەكەم نەبىنى لە ناو قەومەكەيدا لاي ھاوھلانى وەك محەمەد بىت، وام بىنى كە قەومەكەى بە ھىچ نايگۆرنەوھ، پراى خۆتان دەربخەن. لە سىرەى حەلەبىدا ھانۆھ: لە درىزەى قسەكانىدا لە سەر كردنەوھى مەككە گوتوويەتى: ئىنجا محەمەد رۆيشت بۇ لاي زمزم و تەماشاي كرد و گوتى: ئەگەر بەنو عەبدولموتەلىب لە سەر كارەكەيان سەر نەكەون ئەو سەتلەم لى لا دەبرد، واتە كە خەلك دواى دەكەون لەوھدا، سەرەپراى ئەوھى دەركردنى ئاو لە زمزم كارى بەنى موتەلىب بوو، گوتى: عەباس سەتلەكى ئاوى دەركرد، پىغەمبەرىش لىي خوارد و دەستنوئىزى گرت و موسولمانان دەيانخستە سەر دەموچاويان، لە قسەيەكدا: ھىچ دلۆپەيەك نەكەوت ئەگەر نەكەوتايەتە سەر دەستى مروؤئىك، ئەگەر بۇى بكرايە دەبخوارد يان دەبخستە سەر پىستى، بىياوھران دەلپن: نە گۆيمان لى بوھ و نە قەت پاشايەكەم بىنيوھ بگاتە ئەم رادەيە

ئىبن قەيىم لە (زاد المعاد) باس لە قسەكانى عەرەھى رۆزى حودەبىيە دەكات كە پىشتر باسمان كرد، دەلپت: ئىنجا عەرەھە واقى ورما لە بىنىي پىغەمبەرى خودا، فدىكى نەكرد و چلمەكەى پىغەمبەر نەكەوتىتە چنگى پياونك لەوان و پىست و دەموچاوى پى نەشلىت، ئەگەر فەرمانى بكردايە دەگەبىشتن پىي دا، ئەگەر دەستنوئىزى بگرتايە لە سەر ئاوى دەستنوئىزەكەى شەريان دەكرد، ئەگەر قسەى بكردايە ئەوان بە دەنگى نزم قسەيان لەگەلدا دەكرد و ھىچ چاويان لە ئاستى ئەو ھەلنەھىنا و بەرز نەكردەوھ، لەبەر بە گەرە زانىنى، عەرەھە گەپرايەوھ بۇ لاي ھاورىكانى و گوتى: ئى خزمىنە بە خودا رۆيشتووم بۇ لاي پاشايەكى وەك كىسرە و قەيسەر و نەجاشى، بەو خودايە پاشايەكەم نەبىنيوھ ھاورىكانى ھىندەى ھاوھلانى محەمەد وا بە گەرەھى دابىن، بە خودا چلمىكى فن نەكرد و نەكەوتىتە مشتى يەكپك لەو پياوانە و پىست و دەموچاوى پى نەشلىت، ئەگەر شتىكى بكردايە ئەوان بۇيان دەكرد، ئەگەر دەستنوئىزى بگرتايە نرىك بوو شەريان بكردايە لە سەر ئاوى دەستنوئىزەكەى، ئەگەر قسەى بكردايە بە دەنگى نزم قسەيان لەگەل دەكرد، چاويان ھەلنەھىنا لە ئاستىدا بۇ بە گەرە دانانى، ئەگەر پلازىكى رىنىشانەرى بخستايە بەر دەستيان پىي پرازى بوون

دىسان لە رۆزى حودەبىيە موي سەرى محەمەديان دابەش دەكرد بە سەر خۆياندا، لە بەسەرھاتەكەى حەلەبىدا، دەلپت: ئىنجا پىغەمبەر چوھ قوبەيەكەوھ كە لە پەر و پىست دروست كرابوو، سەرئاشى بانگ كرد سەرى تاشى و موھەكەى فرى داپە سەر تەختەدارىك خەلكەكە بردنى و دابەشيان كرد بە سەر خۆياندا، ئوم عەمارە كلاوھكانى دەبرد و دەيشورد و ئاوەكەى

دهدا به نهخوش بۇ ئوۋەي چاك بېتەۋە، لە ئەنەسەۋە دەلېت: پېغەمبەرى خودام بىنى كە سەرتاشەكە سەرى دەتاشى و ھاۋرپىيانى بە دەۋرىدا دەخولانەۋە تاكەموۋىەك نەبوۋ نەكەۋىتە دەست يەكېك لە ۋ پىاۋانە

لە (زاد المعاد)ى ئىبن قەيىمدا لە درېژەي قسە لە سەر حەجى خواخافىزىدا دەلېت: پاش ئوۋەي پېغەمبەرى خودا لە سەر پىرىنى قوربانىيى حەج بوۋە، بانگى سەرتاشەكەي كىرد سەرى بتاشىت، بە سەرتاشەكەي گوت كە عومەر كورى عەبدوللا بوۋ: ھانى و ئامازەي بە لاي راستى كىرد، كاتېك لە تاشىنى تەۋاۋ بوۋ موەكانى دا بەۋانەي لەگەلېدا بوۋن و، ئىنجا ئامازەي بۇ سەرتاشەكە كىرد و لاي چەپى تاشى، ئىنجا گوتى: ھانى ئەبوۋتەلجە و پىرېك لە موەكەي پى دا، لېرەدا ئىبن قەيىم قسە لە سەر جىاۋازىي گېرانەۋەكان دەكات كە ناي تەلجە موۋى لاي راستى سەرى پېغەمبەرى بىردوۋە يان چەپى، ئەمە جېگەي گرېنگىپېدانى ئېمە نېيە، دەلېت: ئىنجا نېۋەكەكانى پىرى و دابەشى كىرد بە سەر خەلكەكەدا. ئەۋەي زۆر سەرسورھېنەر بىت لە ژيانى پېغەمبەراپەتىي محەمەددا لە مەدىنە، كە تەكەي ھەر پاك و موبارەك و پىرۆز نەبوۋ بە تەنزا بەلكوۋ دەرمانى ھەموۋ دەردېك بوۋ، بۇ بىرىن و سوۋر بوۋنەۋە بە كار دەھات، ۋەك ئەمىرۆ خەلك بۇيەي يۇد بە كار دەھېنن، بۇ چاۋخوراندن و سوۋر بوۋنەۋە بە كار دەھېنرا ۋەك ئەمىرۆ قەترەي ئەبوۋسېنا بە كار دەھېنن (لەۋ كاتەدا بە كار ھېنراۋە، واتە سالى سېيەكانى سەدەي رابردوۋو -). بۇ ھەلكەندى بەرد و تاۋىر بە كار دەھات ۋەك ئەمىرۆ خەلك دىنامىت بۇ ئەۋ مەبەستە بە كار دەھېنن، جگە لە چەندىن شتى تر كە ھاتە رېمان باسيت بۇ دەكەين پېغەمبەر تەكەي بە كار نەھېنا ۋەك ئېستا زۆرىنەي خەلك بە كارى دەھېنن، جگە لە يەك جار نەبىت، ئەۋەپىشى كىردى بە دەموچاۋى ئەۋ دىرندەي بكوزى حەمزە بۇ قېزەۋن كىردى، ئەۋ ۋەحشىە كە حەمزەي لە رۆژى ئوحد كوشت، پېغەمبەرى پىرى خەفەتار كىرد و بېزار بوۋ، تا ئىبن مەسعوود گوتى: ئېمە پېغەمبەرمان نەبىنىۋە بەۋ رادەيە بگىرى، كە بۇ كوشتنى حەمزە گىرا، ھەۋالى ئەۋە گەپىشتەۋە، كە گوتوۋپەتى: ۋەل بە و لە بەرچاۋم ون بە با نەتېنم، لە گېرانەۋەيەكى تردا دەلېت: سى تفى كىرد بە دەموچاۋىدا، دەلېت: زۆر توۋرە بوۋ و تفى لە زەۋىيەكە كىردەۋە

بېگومان كە تفى لە دەموچاۋى دىرندەيەكى بىكرىدەيە بۇ قېزەۋنكىردى كىردوۋپەتى، ئەمەپىش بەكارھېنانى تەكردنەكە بۇ قېزەۋنكىردن بوۋ، جگە لەم جارە ھېچ جارېك بۇ ئەۋ مەبەستە تفى نەكىردەۋە، ئەگەر نا، تەكەي دەستى خەلك نەكەۋت، بۇ پىرۆزكىردن و بەرەكەت و بۇ دەرمان بە كارىان دەھېنا

لە سىرەي ھېشامىدا ھاتەۋە: عەبدوللاي كورى ئەنيس كە بوسەپىرى كورى دارامى يەھوۋدى كوشت، لەۋ كاتەدا بوسەپىر گۇچانېكى پى بوۋ، لېى دا و سەرى دوۋشەق كىرد، واتە بىرنەكەي گەپىشتە سەر ئېسقانى كە لە سەرى، كاتېك عەبدوللاي كورى ئەنيس ھات بۇ لاي پېغەمبەرى خودا تفى لە بىرنەكەي كىرد و ۋاى لى كىرد كە بىرنەكەي زىاد نەبىت و زوخواي نەبىت و ھەست بە ئازار نەكات

زاد المعاد)دا ھاتەۋە: پېغەمبەرى خودا محەمەدى كورى (لە سىرەي حەلەبى و ھەروەھا لە موصلمەي لەگەل ھەندېك لە ھاۋەلانىدا نارد بۇ كوشتنى كەبى كورى ئەشەرەفى يەھوۋدى، كاتېك كوشتيان خارسى كورى ئەوسيان پىكا و بە شمشىپىرى ھاۋەلانى بىرىندار بوۋ، كە پېغەمبەر تفى لى كىرد بىرنەكەي يەكى گرت

دىسان لە سىرەي حەلەبىدا ھاتەۋە: مەغازى كورى عەمرو كورى ئەلجموع لە رۆژى بەدر لە ئەبوۋجەھلى دا و قاچ و لاقى لى كىردەۋە، مەغاز دەلېت: عەكرەمەي كورى لە پىشتەۋە داي لە ملىم بەر دەستى كەۋتم و ۋاى لى ھات بە بېستى لاشەمەۋە ھەلۋاسرا، كاتېك ئازارى دام و قاچم خستە سەرى و لېم كىردەۋە، لە گېرانەۋەيەكدا: ھات بۇ لاي پېغەمبەرى خودا و تفى لى كىرد و بە يەكەۋەي نا و لىنرا بە شانېيەۋە. ئەم گېرانەۋەيە ئەۋەي مەغاز گوتى رەت دەكاتەۋە، كە گوتى قاچم خستە سەرى و لېم كىردەۋە، لەۋانەيە پېغەمبەرى خودا تفى كىردەۋە لە بىرنەكەي پاش پىرىنى لە لايەن مەغازەۋە و بە تەكەي چاكى كىردەۋە، بەلام قسەي (پىۋەي لكاند و دەستى پىۋە لكا) لە ھەلپەستنى چىكايەتخوانانە. دىسان لە سىرەي حەلەبىدا ھاتەۋە: كە قسە لە سەر شەرى ئوحد دەكرېت، دەلېت: تىرېك داي لە ملى كەلسووم كورى ئەلحسېن و ئەۋىش ھات بۇ لاي پېغەمبەرى خودا و تفىكى لى كىرد و چاك بوۋەۋە دىسان لە سىرەي حەلەبىدا ھاتەۋە: كاتېك عەبىنەي كورى حوسن ھەلى كوتا بە سەر

حوشتره کانی پیغمبهری خودادا، ده رچوون بو داوای به هاناوه هاتن له قهومه که بیان و نه بوقه تاده له پیشیانوهه بوو، گوتی: بهرینکه وتین تا هپرشمان کرده سهر قهومه که، تیریک بهر ناوچاوانم کهوت و دهسته کهیم کرده وه وام زانی ئاسنه کهیم لی کرده ته وه، کاتیک پیغمبهر بینیی پی گوتم: نه مه چیه به ناوچاوانته وه، گوتی: گوتم تیریک بهرم کهوت، گوتی: داچه می لیم، تیره کهی به هیمنی لی کرده وه و تفیکی کرده شوینه کهی و له پی دهستی خسته سهری، به وهی پیغمبهرایه تیی پی به خشی، سه عاتیک به سهرمدا تی نه پهری هیچ برینیکی پیوه نه ما. واتای قسه کانی که ده لیت سه عاتیک نه رویشت چاک بوه وه، واته له و ماوهیه نازاری نه ماوه.

له روژی حنین خالیدی کوری وه لید بریندار بوو، له هه ندیک له هاوه لانییه وه، گوتووپیته تی: پاش دو راندن و ژیرکه وتنی بیباوه ران و گه رانه وهی موسولمانان بو شوینی خو یان پیغمبهرم بینیی له گه ل موسولمانان ری ده کات و ده لیت: کی حوشتره کهی خالیدی کوری وه لیدم پیشان ده دات، تا پیشانیان دا، که خالیدی بینیی که پشتی داوه به پشتی حوشتره که وه، له بهر نه وهی برینه کهی قورس بوه، که پیغمبهر تفی کرده له برینه کهی، یه کسه چاک بوه ته وه له سیره ی هاشمیدا و له سهر غزه وهی خه بیهر هاتوه: پیغمبهری خودا گوتی: سبه بینیی ئالاکه ده ده مه بیباویک، خودا و پیغمبهری خو ش ده ویت، خودا له سهر دهستی نه و وا ده کات بیهینه وه و را نه کهین، گوتی: سه لمه ده لیت: پیغمبهری خودا بانگی عه لیلی کرد، چا وئیشیه هه بوو، تفی کرده چاوی، ئینجا گوتی: نه م ئالایه به ره، یرو تا خودا بو ت ده بکاته وه. له (زاد المعاد) دا هاتوه: پیغمبهری خودا تفی کرده چاوی و نزای بو کرد تا چاک بوه وه و وای لی هات وه. هک نه وهی هیچ نازاریکی نه بو ویت و ئینجا ئالاکه ی پی دا له (زاد المعاد) دا هاتوه: ره فاعه ی کوری رافیع گوتووپیته تی: له روژی به در تیریک بهر چاوم کهوت و چاوی ده ره نیام، پیغمبهری خودا تفیکی کرد له چاوم و دو عای بو کردم هیچ نازاریکم نه ما. له سیره ی حه له بیدا ده رباره ی خوه یب کوری عه بدولرحمان ده لیت: خوه یبی با پیرم له شه ری به در لپی درا، که له تبوونه کهی لار بوه وه و پیغمبهر تفی لی کرد، نووسا به یه که وه و له سهر یه ک چه سپی.

له سیره ی حه له بیدا، له قسه کردن له سهر غزه وهی زات نه لرقاع ده لیت: له م غزه وهی ژیریکی ده شته کی مندالیکی هینا بو لای پیغمبهری خودا گوتی: نه ی پیغمبهری خودا، نه م کورم شه یان به سهریدا زال بوه، ده می کرده وه و تفیکی تی کرد و گوتی: ده م دا بخره نه ی دو ژمنی خودا، من پیغمبهری خودام، ئینجا پی گوت، کاره کهت ته واو بوو بو کوره کهت، جاریکی تر که نه وهی بوی بیت تووشی ناپیت، وا بوو. ده لیم نه گه ر نه م فرموده یه راست بیت، نه مه بناغه ی نه وه یه، که له م زه مانه دا نه وهی شیخه کانمان پی هه لده ستن؛ له جنوکه ده رکردن و به قامچی لیدانیان و به جنوکه ده لیتن: په نا به خودا ده رچو، له گه ل نه وهی زانایانی موسولمان که په یوه ستن به کتیب و سوننه ته وه، نه مه ی شیخه کان ده یکه ن له م باره وه، ره ت ده که نه وه له سیره ی حه له بی و له قه تاره کوری نه عمانه وه، ده لیت: چاوانم پیکان و کهوتته سهر گو نام، هاتم بو لای پیغمبهری خودا، گه راندنییه وه و تفیکی تی کردن، گه رانه وه و دره وشانه وه، نه مه له غزه وهی ئو حود.

ههروه ها له سیره ی حه له بیه وه: کاتیک نه سما ی ژنی زویپر، که عه بدوللای کوری زویبری له دایک بوو له (قبا) هینای بو لای پیغمبهر تفی کرده ده می، حه له بی له بوخارییه وه گواستویه تیه وه له سهر نه سما ده لیت: گوتووپیته تی: له (قبا) دابه زیم، له دایک بوو، مه به ستی عه بدوللای کوری زویبر بوه، ئینجا هاتم بو لای پیغمبهری خودا له باوه شیم دانا، پیغمبهر داوای خورمایه کی کرد و خستیه ده می و جووی و تفی کرده ده می عه بدوللاوه، یه که م شت بچینه زگییه وه لیک پیغمبهری خودا بوو، ئینجا به و خورمایه ده می ته ر کرد و دو عاو نزای بو کرد و به ره که ته ی پی به خشی.

دیسان له سیره ی حه له بیدا هاتوه: عه لیلی کوری نه بووتالیب یه که م که سه داوی خه دیچه بو ویت به موسولمان، گوتی: له (خصائص العشره) ی زه مه خشه ریدا هاتوه: پیغمبهر ناوی نا عه لی و چه ند روژیک له لیکه موباره که که ی پی دا که زمانی ده مژی، له فاتیمه ی کچی نه سه د دایکی عه لیلی کوری نه بووتالییه وه، گوتووپیته تی: کاتیک له دایک بوو پیغمبهر ناوی نا عه لی و تفی کرده ده می، ئینجا به زمانی لیک پی دا، تا ده خه وت ده مژی، ده لیت: کاتیک به یانی هات که دایانمان بو بانگ کرد، مه مکی که سی نه گرت و شیر ی که سی نه خوارد، که به محه مه دمان

گوت زمانى خسته دەمى و خەوت، تا خوداى عەزەوئەجەل دەبويست ئاوا بوو. دەلېم: عەلى ھەشت سال پېش لەو ھەمەد بېت بە پېغەمبەر لە داىك بوو، لەبەر ئەو ھەمەد بېت بە موسولمان تەمەنى ھەشتا سالان بوو، ئەگەر ئەم فەرموودەيە پراست بېت، ئەمە نيشانەى ئەو ھەمەد بېت پېش پېغەمبەرايەتى تەفەكەى وەك پېرۇزبەك بە كار ھېناو ھەمەد بېت، ھەر وەك پاش پېغەمبەرايەتى بە كارى ھېناو. لەوانەيە لەو كاتەى عەلى لە داىك بوو، بېرۆكەى پېغەمبەرايەتى لاي ھەمەد بېت، بەلام تا ئەو كاتە دەرى نەخستبېت جارېك، ئەو ھەمەد بېت ديارە كە ئەم فەرموودەيە ھېچ بناغەيەكى نىيە و ھەلبەستراو، زور دوورە كە عەلى ساوا بېت مەمكى سەرجمە داپەنەكانى رەت كەردبېتەو ھەمەد بېت بە بى شير خواردن مابېتەو تا زمانى ھەمەدى مەبېت و ھېچ نەخوات لېكەكەى ئەو نەبېت ئەو ھەمەد بېت لە رۆزى خەندەق دەربارەى بەردە رەقەكە روى دا، زەوييەكى پان و رەق، لە سېرەى ئىبن ھېشام و ھەر ھەمەد بېت لە سېرەى ھەلبەيدا ھاتو: شوئېبىكى رەق لە كاتى ھەلکەندى خەندەقە كەدا بەريان كەوت، ھانايان بۇ پېغەمبەرى خودا برد و كە خاكەناز و پاچ (قولنگەكەى) برد و لېيدا، ھەر ئەو ھەمەد بېت زانى كە وەك لم پەرشوبلاو بوو ھەمەد بېت لە گېرەنەو ھەمەد بېت: داواى ئاوى كەرد و تەقى تى كەرد و ئىنجا دوعاى نزاى بۇ خودا كەرد و ئىنجا ئاورشېنى زەوييە رەقەكەى كەرد، ھەندېك لە ئامادەبوانى ئەو ھەمەد بېت: بەو ھەمەد بېت بە حق ناردى و وا تېكشكاو وەك لم پەرشوبلاو بوو، كە نە خاكەنازى وىست و نە چەكوش و پاچېش. ئەو ھەمەد بېت لە رۆزى خەندەق كە تەقى كەردو ھەمەد بېت، لە سېرەى ھەلبەيدا دەلېت: خەلکەكەى خەندەق تووشى برسېتەى ھاتن، ھەندېك لە ھاو ھەمەد بېت: سى رۆز بى خواردن مابېتەو ھەمەد بېت لە برسېتەى بەردى خستە سەر زگى، لە گېرەنەو ھەمەد بېت: جابرى كورى عەبدوللا پېغەمبەرى بە برسېتەى بىنى، مۆلەتى لى وەرگرت كە پىرواتەو بۇ مالهەو، مۆلەتى دا، جابرى دەلېت: ھاتم بۇ لاي خېزانەكەم و پېم گوت: پېغەمبەرى خودا بىنى بە برسېتەى مەترسېدار، شتېكت ھەيە؟ گوتى: بارە جۆيەكەم ھەيە لەگەل گېسكېدا، گېسكەكەم سەر پىرى و جۆكەم ھارى، گۆشتەكەم ورد كەرد، كە ئىوارە ھات، چووم بۇ لاي پېغەمبەرى خودا و پېم گوت: خواردن تېك ھېناو تۆ ھەلسە ئەى پېغەمبەرى خودا، لەگەل پياوئېك يان دوان، پەنجەكانى خستە زېو پەنجەكانەو ھەمەد بېت: گوتى چەندە؟ پېم گوت ئەو ھەمەد بېت، گوتى: زور باشە، ھەمووتان دانەبەزن و ھەمەد بېت مەكەنە نان تا دېم، پېغەمبەرى خودا ھاوارى كەرد: ئەى خەلکەى خەندەق، جابرى مېواندارى بۇ كەردوون، دەيەللا، واتە خېرا بکەن، گوتى: پېغەمبەرى خودا دابەشى كەرد بە سەر خەلکەكەدا، جابرى گوتى: شەرمېكم كەرد مەگەر خودا خۆى بزانېت چوون بوو، گوتەم بە خودا ئايرووم چوو، پېغەمبەرى خودا گوتى: دە كەس دە كەس بېنە ژوورەو، پاش ئەو ھەمەد بېت ھەمەد بېت كەرد و تەقى تى كەرد و پېرۇزى كەرد، ئىنجا ھات بۇ گۆشتە ھاراو ھەمەد بېت تەقى تى كەرد و پېرۇزى كەرد، ناوى خوداى گەرەى ھېنا، ئىنجا خواردى و بە دواى ئەو ھەمەد بېت خەلکەكە دەستيان كەرد بە خواردن، ھەر چەندە كۆمەلېك تەواو بوون لە خواردن كۆمەلېكى تر جېگەيان دەگرتەو، تا خەلکەى خەندەق ھەموويان خوارديان كە ھەزار كەس دەبوون، سوئېد بە خودا دەخۆم، ئەو ھەمەد بېت خواردا تا لېى مابەو ھەمەد بېت گۆشتە ھاراو ھەمەد بېت خۆى مابەو ھەمەد بېت. ھەمەد بېت مەمان وەك خۆى كەردە نان. دەلېم: لە زېوان ئەم قسەيەى لە جابرى وەرگېراو ھەمەد بېت لە ھاو ھەمەد بېت باسيان كەرد. ((سى رۆز مابېتەو تامى خواردنمان نەكەرد و، پېغەمبەرى لە برسېتەى بەردى لە سەر زگى دەبەست)) دزېيەكەى پېو ديارە. لە كتېبەكانى بەسەرھاتدا، ھاوشېو ھەمەد بېت لە نمونەى ئەم قسانەى كە جابرى باسى كەرد ئەو ھەمەد بېت، تەناتە غەزەپەك نىيە لەم باسانە بە دەر بېت، لەوانەيە بناغەيەكى پراستى بېت، بەلام حېكايەتخوانان گەپاندوويانەتە سنورى نا مەعقولى، ئەو ھەمەد بېت گومانە، ئەو ھەمەد بېت جابرى لە قسەكانىدا باسى كەردو ھەمەد بېت خەلکەكە ھەزار كەس بوون، ئەو ھەمەد بېت لە سېرەى ھەلبەى و سېرەى ھاشمېدا ھاتو كە سى ھەزار كەس بوون، لەوانەيە ھەمەد بېت نەھاتېن بۇ خواردنې چېشتەكەى جابرى، لەوانەيە ھەندېكيان ھاتېن، بۆيە گوتى: تەواو ھەزار كەسېك دەبوون، بەلام ئەو ھەمەد بېت دوورە كە سەرجمە سوپاكە لە حالەتى برسېتەى بوون و ھەندېكيان بانگ بکرىن بۇ ناخواردن و زۆرىنەى وەلا بىرىن، لەگەل ئەو ھەمەد بېت لەوانەيە (وەك جابرى باسى كەردو) كە چېشتەكە بەشى زياتر لە سى ھەزارى كەردو، ئەو ھەزار كەسە كە چېشتى خۇيان خواردو ھەمەد بېت، كەچى گۆشتە ھاراو ھەمەد بېت پىر بوو ھەمەد بېت. ھەمەد بېت خۆى مابەو ھەمەد بېت و كراو ھەمەد بېت نان، وەك جابرى گوتوويەتى.

بۇ پېكەنن و خوشنوودى و خوشحال بوون، ئەوھى خەلەبى لە سىرەتەكەى كە لە شىخ
 عەبدولوەھابى ئەلشەعرانىيەوھە گواستووئەتەوھە، بۇت باسى دەكەين: نانئىكى داوھ بە چوارده
 جوتيار، لئيان خواردوھ و تېر بوون، دەلئت: جارئىكان نانەچەرەپەكمان كە لە فېندا دەيكەين، دا بە
 خەفدە كەس لئيان خوارد و تېر بوون، ئەوھىشى گوت: شىخەكەى، واتە شىخ محەمد
 ئەشناوى بىنى كە ھات بۇ گوندەكەى و پەنجا پياوى لەگەلدا بوو، لە مالى شىخەكەى، شىخ
 محەمد بردى و دراوسئىكانى مزگەوتى ئەزھەر گوئيان لەوھ بوو ھاتن بۇ سەردانى، ئەو مالە پېر
 بوو، گەرەكەكەيان بە خەسپىراخست، ئىنجا شىخەكە بە ميوان پېكەرەكەى گوت، چىشتان
 ھەبە؟ گوتى: بەلئ ئەو چىشتەى كە بۇ خۇم و ژنەكەم دەيكەم، پېى گوت: ھىچى لئ مەخۇ تا
 نامادە دەبم، ئىنجا شىخ مەنچەلەكەى بە عەباكەى داپۇشى، ئىنجا كەوگىر يان چەمچەكەى
 گرت و دابەشى كرد تا ئەوھى لە مالەكە و لە گەرەكەكەيش بوون وەريان گرت و خوارديان، ئەمە
 بە چاوى خۇم بىنى، ئەوھى لە سىرەى خەلەبىدا ھاتوھ

ئەگەر ئەوھە راست يېت كە شەعرانى باسى كردوھ، دەيئت پېگەيەك ھەيئت بۇ خەلك حەز لەوھ
 بكات كە شتئك بكەن و بىيىن كە حەقىقەتى تېدا نەيئت، وايان بىنيوھ كە ئەوھەندەپان خواردوھ تا
 تېر بوون، كەچى لە حەقىقەتدا نە خواردووئانە و نەيش تېر بوون، چىشتەكەيان لە بەردەمدا
 بىنيوھ زۇر بوھ، كەچى لە حەقىقەتدا زۇر نەبوھ، ھەندئك لە باوھرپېكراو پېيان گوتم، خەلكئىكى
 بىنيوھ كە ئەمە وەك ئارەزووبەك بۇ ئەوھ دەكات كە خەلك شتئك بىيىن ھىچ حەقىقەتئىكى تېدا
 نەيئت، واتە شتئك بىيىن كە لە حەقىقەتدا نەيئت يان رووى نەدايئت

ئەوھى پىشتىگىرى ئەمە و نموونەى ئەمە دەكات كە وەك ئارەزوو دەكرئت، ئەوھ لە سەرەتادا
 ناتوانن ئەو شتانە بكەن كە دەيانەوئت، بە دەپرېئىكى روونتر، ئەوان ناتوانن بۇ نموونە خۇراك
 بېئىن يان نامادەى بكەن، مەگەر كەمئك لەو خۇراكە بېئىن ئەگەر زۇر كەمىش يېت، ئەگەر ئەو
 كەمەت ھيئا پىشتى پئ دەبەستن و وا ئارەزوو دەخەنە دلى خەلكەكەوھ كە بە زۇر بىيىن و تا
 لئى بخۇن و تېر بخۇن چەند زۇرئىش بن، لە حەقىقەتدا زۇر نىيە و، ئەوانئىش لە حەقىقەتدا نە
 خواردووئانە و نەيش تېر بوون

ئەگەر خەزكردن و ئارەزوومەندى بۇ بىيىنى شتى ناراستى ھەيئت، واتە لە حەقىقەتدا نەيئت،
 ھىچ بىويستىيەكەيان بەوھ نەبوھ كە كەمئك لەو شتە بېئىن و، ھەر لە سەرەتاوھ ئەو ھەموو
 شتە زۇرەيان دەھيئا، بەلام ئەوان ناتوانن ئەوھ بكەن، بۇچى؟ لەبەر ئەوھى بىيىنى شتى وا لە
 يەكەم جاردا وا پىويست دەكات، كە پىشت بە شتئىكى حەقىقەت بىەستن، ئەگەر پىشتيان بەوھ
 بەست ئاسان دەيئت لە سەريان كە وا ئارەزووى گەرەكردن و زۇرکردنى ئەو شتە لە بىر و
 گياناندا زياد دەكات، كە لە حەقىقەتدا وا نەيئت. من نازانم بۇچى ئەو كەسەى سەدان يان
 ھەزاران كەس بە گونئىك يان نانئىك تېر بكات، بۇچى ناتوانئت نانئىك لە ھىچەوھ دروست بكات،
 ھەر دوو كارەكە دەرچوونە لە حەقىقەت و يارىكردنە بە سروشت، نامۇيە باس لە تفكردنى
 محەمد دەكەن، كە ئەگەر تفەكەى بكدايەتە ئاويكى سوئرى لە رادەبەدەر و وەك بە دلۇپاندن
 دەكرئت دەيتوانى بىكات بە ئاويكى سازگار، تاقىكردنەوھى دلۇپاندن ئەوھەپە كە ئاوەكە بكرئتە
 قاپئىكەوھ و گەرم بكرئت تا دەيئتە ھەلم و بە بۇرى دەگوئىزئتەوھ و لەكاتئىكدا ئاوى سارد بكەيت
 بە سەرىدا دلۇپ دلۇپ دەيئتە ئاوى شىرىن و لە قاپئىكى تردا كۆ دەكرئتەوھ و ئەو خوئ و
 كانزايانەى تر وەك خوئ لە قاپەكەدا دەمئىئتەوھ، بەلام تفى محەمد جئىگەى ئەم تاقىكردنەوھى
 گرتوھتەوھ

لە سىرەى خەلەبىدا ھاتوھ: قەومئىك سكالايان برده لاي پئغەمبەر كە ئاوى بىرەكەيان سوئرە،
 لەگەل ھەندئىك لە ھاوھلانى ھاتن بۇ سەر بىرەكە و محەمد تفىكى كردە ناو بىرەكەوھ و پېر بوو
 لە ئاوى سازگارى خۇش

ئەوھى لەوھ نامۇترە ئەوھەپە، ھەندئىك لە ھاوھلان كە لە رۇزى ئوحد سەرى شكا خوتنەكەيان
 مژى، لە (زاد المعاد)دا: دوو ئەلقەى برىن لە سەر دەموچاوى دروست بوو، ئەبووعوبەيدەى
 كورى جەراج ھەلى كەند و گازئىكى لئ گرت و دەمى بە قولى چوھ پرىنەكەوھ و، مالىكى كورى
 سىنان باوكى ئەبى سەعئىد ئەلخدرى خوتنەكەى سەر گۇناى ھەلمژى، گوتى: كانئىك مالىك
 برىنەكەى دەموچاوى پئغەمبەرى ھەلمژى، تا پاكى كردەوھ، پېى گوت: پاكى بكەرەوھ، گوتى:
 بە خودا قەت پاكى ناكەمەوھ و بەرى كردە دواوھ و روئىشت، پئغەمبەر گوتى: ئەوھى دەيەوئت
 تەماشائى پياويك بكات لە بەھەشتدا با تەماشائى ئەمە بكات

باس لە بىرى روم دەكەن كە عوسمان كرى و كردى بەخېر بۇ موسولمانان

ئەم بېرە تامېكى ھەبوو سوپىر بوو، ھىي يەھوودىيەك بوو پېيان دەگوت رومە، دەلېن بوو بە موسولمان و ئاۋەكەي دەفرۇشت بە موسولمانان، لە عەقىق بوو، پېغەمبەر كە تفى تى كىرد ئاۋەكە بوو بە ئاۋى سازگار

لە سىرەي ھەلەبىدا ھاتو: كاتېك دەموچاۋى محەمد برىندار بوو، خوئىنى لى دەچۇرا و خوئىنەكەي دەسىرى، لە قسەيەكدا، خوئىنەكەي وشك دەكردەو و دەبگوت، قەومېك چۇن سەر دەكەوئت كە دەموچاۋى پېغەمبەرەكەيان خوئىناۋى بكەن و ئەوئش لاي خۇدا دوعايان لى بكات، گوتى: مالېك كورى سېنانى ئەلخدرى كە باوكى ئەبى سەئىدى ئەلخدرى بوو، خوئىنەكەي پېغەمبەرى خۇداي ھەلدەمژى و قوتى دا، پېغەمبەرى خۇدا گوتى: ئەوھى خوئىنى لەگەل خوئىندا يەك بگرت بەر ئاگر ناكەوئت، لە گېرانەوھەيەكدا، گوتوويەتى: ئەوھى بىوئت تەماشاي پياۋئكى خەلكى بەھەشت بكات با تەماشاي ئەم پياۋە بكات و، ئاماژەي بەو كىردو. لە گېرانەوھەيەكەي تردا: ئەگەر ھەر كەسېك پېي خۇش بېت تەماشاي يەكېك بكات كە ئاگر بەرى ناكەوئت، با تەماشاي مالېكى كورى سېنان بكات، گوتى: ئەوھى نەگواستراۋەتەوھە كە فەرمانى كىردېت خوئىنەكەي دەمى بشۇرېت و ئەوئش دەمى نەشۇردوھەتەوھە، ھەرۋەھا لەو كاتەدا كە مېزەكەي محەمدى خواردوھە، بە ئوم ئەيمەنى ھەبەشى نەگوتراۋە كە فەرمانى كىردېت دەمى بشوات و ئەوئش نەشۇردېتەوھە. لە ئوم ئەيمەنەوھە، گوتوويەتى: پېغەمبەر شەو ھەلسا لە خەو بۇ ئەو گۆزەيەي كە لە زېر قەرەۋىلەكەي بوو، مېزى تى كىرد، مئىش ھەلسام زۇر تىنووم بوو، ئەوھى لە گۆزەكەدا بوو خواردمەوھە و ھەستەم پى نەكرد، بۇ بەيانىيەكەي پېغەمبەر گوتى: ئەي ئوم ئەيمەن ھەلسە ئەو گۆزەيە چى تېدايە بېرېزە، گوتەم: بە خۇدا چى تېدا بوو خواردمەوھە، پېغەمبەرى خۇدا پېكەنى تا دەمودانى ھەموۋى دەرکەوت، ئىنجا گوتى: ھىچ راناكېشېت (واتە وركت نايېت و زگت پان نايېتەوھە) لە دواي ئەمەوھە، لە گېرانەوھەيەكدا، ئاگر سكت ناسووتېت، لە گېرانەوھەيەكدا لە جياتىي گۆزە، دەلېت قاېئىكى لە دار دروستكراۋ بوە (لە دارخورما) گوتى: ھىچ رېكېيەك نىيە كە ئوم ئەيمەن ھەلسا و زگى بە چەندىنەوھە ھەبوو، گوتى: زېئىكى تر پېيان دەگوت بەرەكەي كچى سەعلەبە كە خزمەتى ئوم ھەبىيەي دەكرد، لە ھەبەشەوھە لەگەلېدا ھاتبوو، بە ئوم يووسف بانگ دەكرا، لە مېزەكەي خواردوھە، پېغەمبەر كە زانىي لە مېزەكەي خواردوھەتەوھە، پېي گوت: تەندروستىت باشە ئەي ئوم يووسف، لە گېرانەوھەيەكدا پېي گوتوھە: بە پەرزېئېك لە ئاگر جيا كرايتەوھە، (حظار) بەرەسئېكە كە لە نېوان دوو شتدا دادەنرېت كە بە ئاگر گەرم بگرت، واتە ئوم ئەيمەن بەو شتە لە ئاگر دەپارزېرېت

دەلېت: ئەبوئىيەي حوجام و عەلى و عەبدوللاي كورى زوېر كە خوئىنەكەيان خواردوھەتەوھە. لە عەبدوللاي كورى زوېرەوھە گوتوويەتى: ھاتم بۇ لاي پېغەمبەر كەلەشاخى دەكرد، كاتېك تەواۋ بوو گوتى: ئەي عەبدوللا يرو ئەم خوئىنە بېرېزە تا كەس نەتېئېت، گوتى: مئىش خواردمەوھە، گوتى كە گەرامەوھە گوتى: ئەي عەبدوللا چىت كىرد؟ گوتەم: لە شوئېئېك دانا كە دەزانم باشتىن شوئېنە بۇ لە خەلك شاردنەوھەي، گوتى: نەتكردېئى خواردېتەوھە؟ گوتەم: بەلى، گوتى: خوا پەناي خەلك بدات لە تۇ و خوا پەناي تۇ بدات لە خەلكەكە، بەو ھۆيەوھە زۇر ئازا دەرچوو

ھەلەبى كە ئەوانەي پېئىشووې باس كىردوھە: ھەندېك لە ئىمامەكانمان وا باس دەكەن كە ھەندېك لە پاشەرۆكەي بردوون كە فەرمانى پى نەكردوھە دەمى بشوات و دەمىشى نەشتوھە، واتە خواردنەوھە شىاۋە و دان بە خواردنەوھە نراۋە، دەلېت: ئەوھى لە (استىعاب)دا باسى كىردوھە، پياۋئك لە ھاۋەلانى ناۋى سالم حوجمە بوە، كە خوئىنەكەي قوت داۋە، پېغەمبەر پېي گوتوھە: نازانىت كە خوئىن ھەموۋى ھەرامە. ئەمە راست نىيە، ھەندېكەيان دەلېن: فەرموودەيەكە كە ھىچ پىشتىگىرەيەكەي نىيە و ناكۆك نىيە لەگەل ئەوھى پېئىشووېدا

دەلېم: تەماشاي بگە چۇن واتاكەي بە جى دەھېلن و دواي پىشتىگىرى دەكەون بۇ يەكلایى كىردنەوھە راستى و دروستى فەرموودەكان، ئەو فەرموودەيەكە دەلېت، خوئىن ھەموۋى ھەرامە قورئان پىشتىگىرى دەكات، بەلكوۋ ئەمە خۇي لە قورئاندا ھاتوھە، بەلام بە ناراست لە قەلەمى دەدەن، ۋەك دەلېن ھىچ پىشتىگىرى و پالېشتىيەكەيان بۇ نەدۇزىۋەتەوھە. لەمە ھەموۋى سەرسورھنەرتەر، ئەوھەيە كە لە سەر پېغەمبەر باسايان كىردوھە، كە خوئىنى ئوسامەي كورى زەيدى كورى خارسەي ھەلمزىۋە، ھەلەبى لە سىرەتەكەيدا دەلېت: ئوسامە خۇشەويستىي پېغەمبەرى خۇدا و كورى خۇشەويستەكەي و كورى داپەنەكەي بوە، دەلېت: لە عايشەوھە ۋەگىراۋە گوتوويەتى: ئوسامە پېي لە بەر دەرگەي مالاكە كەوت و دەموچاۋى برىندار بوو، پېغەمبەرى خۇدا پېي گوتەم: دوور بگەۋە لېي، عايشە گوتى: كە ئەو بە قېزەۋنى زانىۋە

(لەبەرئەوێی ڕەش و لووتیان بوو) بەلام پێغەمبەر خۆی دەیمژێ، واتە: خۆینەکەى و، ئینجا فری دەدا.

لەوانەپە ئەو خەلکەى خۆینى پێغەمبەریان هەلمژبە بپورین، لەبەر ئەوێ بە کەسێكى پیرۆز و پاک بە هەموو ئەوێ دەگەپەنیت لە قەلەم دراڤت، ئەم باوەربوونەیان وا پالى پێو نەبن کە بە خۆین و تەگەى خۆیان پیرۆز و موبارەك بکەن، بەلام بە چ بەهانەپەك محەمەد بپورین کە خۆینى ئوسامەى هەلمژبەیت و هەموو خۆینىک لە شەرى ئەودا حەرامە و هەموو حەرامىک لە شەردا بە گلاو دەبەنریت و، ئەوێ زانراو کە عەرەب لە جاھیلیەت خۆینى دەرھێنراویان دەخوارد، دەبانخستە نێو رىخۆلەو و دەیانبرژاند، کە میوانیان بەتایە و هیچیان نەبواپە، حوشترىکیان دەگرت و لە خۆینەکەى چیشتیان بۆ لى دەنا.

لە نموونەى پەندەکانیان لەم بابەتەدا: (ئەوێ حەرام نەکراو خۆینى بۆ دەرپەنە)، واتە هیچ دێپەك لەو پەپەش نەبوو کە خۆینیان لە حوشتر دەرپەنەپەیت و چیشتیان لى نەناییت، وەك لە قورئاندا هاتو، ئەوێ پان لى حەرام کراو: { حَرَمْتُ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَالْحَمَّ الْخَنِزِيرِ وَمَا أَهْلَ لِعَیْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةَ وَالْمَوْقُوْزَةَ وَالْمُتْرَدِيَةَ وَالنَّكِيْحَةَ } [المائدة: 3]، واتە: ئەوێ لەسەرتان حەرام کراو مردار و خۆینو گۆشتى بەراز و هەر ئازەلێك لە کاتى سەربیندا ناوى غەیرە خودای لى بێن و خنكاو و تۆپو و و هەلدێراو، مەگەر لە پێش گیاندرچوونیان فریایان کەوتن. ئایەتە، ئەم حەرامکراوانە لە شەرى ئیسلامدا گلاون، چۆن محەمەد خۆینى ئوسامە هەلدەمژت! بۆپە گومانم لە راستى ئەم فرمودەپە هەپە.

(53)

زیادەرۆپى و پێوئەن لای محەمەد

پێشتر باسى ئەوێمان کرد: محەمەد پیرۆزبوونى خۆى و گوپراپەلبوونى لە قەومەکەى وىستو، لەبەر ئەوێ بى ئەم کارە ئەو رابوونەى کە وىستوویەتى بەریاک بکات بۆ گەپیشتن بە ئامانجەکەى بەردەوام نایت و تەواو نایت، بۆپە موکور بوو لە سەر ئەوێ کە پاشکۆى ئەو بن و دواى بکەون و ئەو پێشەنگى پیرۆزیان بێت و لە هەموو شتێکدا بۆ ئەو بگەرپەنەو، واتە هەر ئەو مەرچەعیان بێت.

ئەوێ بەلگەى ئەم قسانەپە، باسەکەى ئەحمەد و خەلکى ترە لە سەر عەبدوللاى کورى سابى: دەلێت: عومەرى کورى خەتاب هات بۆ لای پێغەمبەرى خودا و گوتى: ئەى پێغەمبەرى خودا، بەلای براپەکى بەنى قورەیزەدا ڕەت بووم. هەندێك لە کۆکراوکانى تەوراتى بۆ نووسیم پێشانى بەم؟ کە بىنى دەموچاوى پێغەمبەرى خودا گۆرا، یەكسەر عومەر گوتى: ئیمە رازى بووین بە خودا کە پەرەردگارمان بێت و بە ئیسلام ئایینمان بێت و بە محەمەد پێغەمبەرمان بێت، حالى پێغەمبەر کراپەو و دلخۆش بوو گوتى: بەوێ گىانى محەمەدى بە دەستیووەپە، ئەگەر مووساپەکیشتان تیدا دروست بێت و دواى بکەون هەر رێگە ون دەکەن، ئێو چانسی من لە نێو میللەتاندا و منیش چانسی و بەختى ئێو لە پێغەمبەرماندا.

تەماشای بکە چۆن دەموچاوى گرز هەلگەرا، کە بىنى عومەر سەرسام بوو بەو ئایەتانەى لە تەوراتدا بوون و بۆى نووسیبوون، لەبەر ئەوێ وىستوویەتى بە قورئان نەبیت بە هیچ سەرسام نەبیت و بۆ خۆى نەبیت دواى کەس نەکەوت و، پێش بە کەس نەبەستیت. خۆى ئەوێ هەبوو هەر کە گوتیبستى هەر شتێك بواپە و بە دلئى نەبواپە و رقى لى بواپە و قسەپەك بیزارى بکرداپە یەكسەر دەموچاوى تێك دەچوو، بەلام کە عومەر زانىی بۆچى یەكسەر سەرسامى گۆرا، بۆپە ئەویش خپرا دەستپێشخەرى ئەوێ کرد بۆ ئەوێ رەتى بکاتووە کە سەرسامى تەورات بوو، یان ئەوێ بۆ بسەلمینیت کە ئەو دوا کەوتەى کەس نایت محەمەد نەبیت، بۆپە گوتى (رازین بە خودای پەرەردگارمان و بە ئیسلام ئایینمان بێت و محەمەد پێغەمبەرمان بێت) ئینجا تەماشای بکە چۆن کراپەو و سیمای گۆرا، کە بىنى عومەر لەوێ باسى کرد پاشگەز بوو و ئەو کۆکراوانەى تەوراتى وەلانا، چۆن باسى لەوێ کرد بە بى دواکەوتنى ئەو، نە سەر دەکەون و نەپش رێگەى باش دەگرەن بەر و، ئەگەر تەنانەت مووساپەك لەوان دروست بێت و دواى بکەون رێگە ون دەکەن و، جەختى لەوێ کردووە کە لە ناوەرۆکدا بەم هۆپەو بلیت، (ئێو بۆ من و منیش بۆ ئێو) دەبم، واتە ئەو دەپەوت بپتە پەناگە و مەرچەعى

پيروزيان و له ههموو شتيكدا گوږيايهل و دواكهوتهی ئه و بن، بويه گوي به وه نادات كه ههنديك جار ناو و نارقههه له شى دهخون و دهبن و پيروزي و بهر كهت له تفهكهه وهرده گرن و مووى سهري دهبن و خوښى كه له شاخهكهه دهخون و، وهك ئه م جوړه شتانه دهكهن، بېگومان ئه م جوړه كرده وانه شايانى ئه وهيه كه زياترى پيوه بنين و زياده روږي پي بكن، هر چهنده م زور پيوه نانه له و كاته دا بوه كه پيغهمبه ر زیندوو بوه و له گه لپاندا ژباوه، له م راده په وه ستاوه و نه په ريوه ته وه بوشتي گوره تر، به لام له دواى مردنى پيغهمبه ر به پي كات شته كان زورتر و گوره تر بوون و روښتون، تا واى لي هاتوه كه دژ به په كى بكه وپته زيو ته نانه ت ئه و كتيب و سوننه تانه ه كه خودى محمه د هيناونى

نيمه لپرده ده مانه وپت باسى ئه م پيوه نانه بكه ين، كه له پاش مردنى محمه د رووى داوه، پيش ئه وه ده لپين: محمه د به وهى كه هيناوبه تى، هيچ شتيكى بو خوږى نه ويسته جكه له مانه وهى به نه مرى و به شكويى و پيروزي، بويه ناوى خوږى خسته پال ناوى خوداوه، واى لي كرد شايه تماني موسولمانانى كرد به دوان، شايه تماني به خوداى تاكوته را و شايه تمان به محمه دى پيغهمبه رى خودا، له گه ل ئه وهى په كه م شايه تمان بانگه شهى خودا په رستى ته واو ده كات، ئه وه ته نها به سه بو رووخانى بته رستى و وه ستانى ئايينى په كتاپه رستى، به لام ئه و به وه وه نه وه ستاوه و واى لي كرده كه ئيسلام به شايه تماني دوهم نه پيت ته واو ناپيت، وهك چيروكى ئه بووسوفيان له روژى گرتنى مه ككه دا ئه وه ده سه لم پيت

محمه د به ده هزار كه سه وه له مه دينه ده رچوو بو ئه وهى مه ككه بكانه وه واته فه تحى بكات يان بيگريت، كه گه ييشته (مر الظهران) قوناغيك له مه ككه وه دووره، له ويدا دابه زى و عه باسى مامى له و كاته دا ئه بووسوفيانى كورى حه ربى هينا بو لاي پيغهمبه رى خودا، پيغهمبه رى پي گوت: به لات لي بدات ئه ي ئه بووسوفيان كاتى ئه وه نه هاتوه بزانيت كه جكه له خودا هيچ ئيلاهيكى تر نيه؟ گوتى: به سه رى باوك و دايكم تو چهنده به خشنده و هيمن و زانيت و تيگه ييشتوو و پيگه ييشتوو، له و باوهره دام كه ئيلاهيكى تر له گه ل خودا هه بوايه هيچ شتيكى بو من نه بوه و، تا ئپستا هيچ قازانچيكى بو من نه بوه

ئه بووسوفيان له م قسانه يدا دان به وه ده نيت كه جكه له خودا هيچ ئيلاهيكى تر نيه، به لام محمه د به وه وه نه وه ستا، به لكوو پي گوت: به لات لي بدات ئه ي ئه بووسوفيان جارنك نازانيت كه من پيغهمبه رى خودام؟ گوتى: تو باوانى منى، به لام به خودا جارنك له ناخدا شتيك ماوه بگه م به وه، واته باوهرى به و نه هيناوه و قه ناعه تى پي نه كرده

له گيرانه وه په كدا: به ديلى كورى وه رقا و حه كيمى كورى حوزام له گه ل ئه بووسوفياندا بوون له و كاته له گه ل عه باسدا هاتن بو لاي محمه د، عه باس گوتويه تى: ئه ي پيغهمبه رى خودا، ئه بووسوفيان و حه كيم كورى حوزام و به ديل كورى وه رقا هيناوه بو لات، پيغهمبه رى خودا گوتويه تى: با به پنه ژوره وه، هاتنه ژوره وه و، ئه و شه وه لاي مانه وه، هه والى خه لكى مه ككه لى ده پرسين و داواى لي كردن بين به موسولمان، گوتيان: شايه تمان به خوداى تاكوته را ده هينين، پيغهمبه رى خودا گوتى: شايه تمان به وه به پين كه من پيغهمبه رى خودام، به ديل و حه كيم كورى حوزام ئه وه يان كرد و، ئه بووسوفيان گوتى: به خودا ئه وه م نه زانويه، شتيك له ناخدايه و دواى ده خه م (واته دواى خست بو كاتيكي تر) عه باس به ئه بووسوفيانى گوت: به لات لي بدات پيش ئه وهى له ملت بدن به به موسولمان و شايه تمان به پنه به خوداى تاكوته را و به محمه د پيغهمبه رى خودا، ئه وپش شايه تماني حه قى دا و بوو به موسولمان

بېگومان دان پيدانانى ئه بووسوفيان به شايه تماني دوهم له ترسا نه پيت له باوهره وه نه بوه، عه باس هه ره شهى ملقرتاندنى لي كرده، هر چوښك پيت، ئه م چيروكه ئه وه ده گه يه نيت كه ئيسلام به شايه تماني خوداى تاكوته را ته واو ناپيت و ده پيت له گه ل ئه وه ييشدا شايه تمان به محمه د پيغهمبه رى خودا به پيت

به وه پيش واى لي هات كه موسولمانان يادى محمه د بكن و به ناوه ينانيه وه باوهردارى بكن و له نوژ و له بانگه كانياندا له هر روژنكدا پينج فره زه ناوى به پين، ئه وه پيش به سه تا خودا بيه وپت په ياد كرده وه و به رده وام ناوه ينانى به پيروزي و نه مرى به پيلپته وه

له سيره ي حه له بيدا هاتوه: پيغهمبه رى خودا گوتويه تى: ده رباره كى مه سه له په ك پرسيام له په روه ردگار كرد و پيم خوږش بوو ئه و پرسيامه نه كرده، له په روه ردگارم پرسى: ئيبراهيمت به هاورى وه رگرت و به قسه كردن قسه ت له گه ل مووسادا كرد، خودا پيش به وى گوتوه: به هه تيوى

نەبىيەت و نىشتەچىم كىرەت، وئىل بوويت و رېم نىشان دايت و هيچت نەبوو دەولەمەندم كىرەت و دىلغراونم كىرەت، بارى قورسىم لە سەر لابرەت، ناوھىنانت ديارى كرد و ناوم ناھىنن ئەگەر ناوى تۆم لەگەلمدا نەبىت

دىسان لە سىرەى حەلەبىدا لە زوھرىوھ وەرگىراوھ، دەلېت: يېغەمبەرى خودا نەھىي كىرەو لەوھى بە ناوى ئەوھوھ خواردن بۇ جنۇكە سەر رېرېت. بەلام دەربارەى ئەوھى دەگوترېت پېش سەررېرېن بەناوھىنانتى خودا و محەمد خواردن حەلال بېت، ئەو قىسەيە حەرەمە لەبەر ئەوھى ھېمايە بۇ ھاوبەشى دروست كردن بۇ خودا، ئەمەيش لەو مەھالانەيە كە لە حەرەم بە دەر كراون بە پېي قىسەى خوداى گەرە: (لا اذكر إلا وتذكر معي). واتە ھەر جارېك ناوم دەھېنن ناوى تۆيش دېت، وا ھاتوھ گوتوويەتى: جېرېل ھات بۇ لام و گوتى: پەرورەدگارېى من و تۆ بېت دەلېت، دەزانېت چۆن ناوتم بەرز كىرەوھ؟ گوتم: خودا باشتر دەزانېت، گوتى: ھەر جارېك ناوم دەھېنن ناوى تۆيش دېت. دەلېت: ئەگەر ناوھىنانتى محەمد لە سەررېرېندا حەرەم بېت كە ئامازە بە ھاوبەشى دروستكردن دەكات، لە يادكردنى محەمد لەگەل خودا بە پېي قىسەى: (ناوم ناھېنن تا ناوى تۆيش نەھېنن) ئەمەيش وا فەرز دەكات كە حەرەم بېت، لەبەر ئەوھى ئامازە بە ھاوبەشى دروستكردن بۇ خودا دەكات، ئامانچ لەوھى يەكەمدا ھاوبەشى دروستكردنە لە كاتى سەررېرېندا و دوھم ھاوبەشى دروستكردنە لە قىسەكردن و ناوھىنانتا رېگومان ناوھىنانت و نەمرى لەگەل پېرۇزراگرتن كە مەبەستى محەمد بوو بۇ خۆى، بە باشترېن شېوھ بۇى جېبەجى كرا، موسولمانان لە دوای ئەو وەك گوتمان لە پېنج فەرزەدا ناوى دەھېنن و لە ھەر دوو شايەتمانەكە و لە ھەموو كاتەكاندا ھاوشانە لەگەل نوئز و نزا و خۇبەدەستەوھدانى خودا.

وەك ئەوھى يېغەمبەرى خودا ھەستى پى كىرەبېت، كە موسولمانان لە دوای ئەو زۇرى پېوھ دەنېن و، دەيگەيەننە سەروى مەرۇقبوون و ئەويش ئەمەى نەويستوھ، گوتوويەتى: وا پېم دا ھەلمەدەن چۆن نەسرانېيەكان بە عىساي كورى مەريەمدا ھەليان دەدا، بەلكوو من كۆيلەم، بلېن: كۆيلەى خودا و يېغەمبەرى خودا، بەوھوھ نەوھستاوھ بەلكوو لە دوو شوپېندا لە قورئان ئەوھى ئاشكرا كىرەو، لە سورەتى كەف و لە سورەتى (السجدە): {قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ} [الكهف: 110] [سورە فصلت: 6] بەواتاى: بلې منېش وەكو ئېوھ مەرۇقم. لەم دەريپېندەدا سووربوونى خۆى لە سەر ئەوھ دەرخستوھ كە ئەويش وەك ئېوھ مەرۇقە، بەلام موسولمانان بەوھ رازى نەبوون تا لەوھ دەريان كرد و بالايان كىرەوھ، ئەوھندەى زىادەرەويپان كرد و بۇيان پېوھ نا، بۇ نموونە؛ وەك ئەوھى كە سېبەرى نېيە، حەلەبى لە سىرەتەكەى دەلېت: سېبەرى كەسايەتېى شەرىفى لە خۇرەتا و مانگەشەوھدا دەرناكەوېت، بۇ ئەوھى پى نەكەوېتە سەرى و مېش پېوھى دانەنېشېت

لەوانەيش، ناكۆك بوون لە نېوان مەككە و مەدېنەدا كە كاميان چاكترە، لېيان ھەبوو مەككەى لە مەدېنە بە چاكتر دەزانى و خەلكېكى تر مەدېنەى لە مەككە بە باشتر دادەنا و، وا رېكەوتن كە ئەو شوپېنەى تېيدا دەنېزېن پە دەر بېت لەوانى تر. حەلەبى لە سىرەتەكەيدا پاش ئەوھى باسى ئەو ناكۆكېيانەى كىرەو، دەلېت: لە سەر ناشتنى ئەندامە شەرىفەكانى لە زەوېى مەدېنە كىرەو، ئەگەر نا بە كۆى گشتى راكان ئەمە باشترېن پېگەى زەوېيە، بەلكوو لە عەرش و كورسېش بە باشتر دانراوھ. ئەوھى زانراوھ كە عەرش بارەگاي خودايە و وەك لە قورئاندا ھاتوھ: {الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى} [طه: 5]، واتە: ئەو خودايەيە لەسەر تەختى خۆى دامەزرا. وايان لى كرد كە ئەو شوپېنەى محەمد تېيدا دەنېزېت بە ھەر واتايەك بېت لە عەرشى رەحمان باشترە

لە قورئاندا لە سورەتى (الاسراء) دا ھاتوھ: {وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدُ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّخْمُودًا} [الاسراء: 79]، واتە: لەشەويدا بۇى ھەستەوھ: ئەمە زىادەنوئىزى تۆبېت. بەلكو پەرەندەكەت بىنېرېتە جىگايەكى پەسەندكراو. ئەوھى زانراوھ شوپېنى پېرۇزكراو ئەو شوپېنەيە كە ئەوھى تېدا بېت پېرۇزى دەكات و، ھەر كەسېك بېناسېت و بېبېنېت سېاسگوزارى دەبېت، ئەو ئازادە بە پەرەھايى سېاسگوزارىكردنى ھەموو جۇرە شكۆبى و بەخشندەيەكى پى بېخشېت، بەلام موسولمانان ناكۆك بوون لە سەر ئەم ئايەتە و ئەوھندەيان پېوھ نا، تا گەياندىانە فېتنەيەكى گەرە لە بەغدا، حەنەلېيەكان دەلېن: واتاكەى ئەوھى كە خودا لە عەرشەكەى خۆى داى دەنېت، خەلكى تر دەلېن: شوپېنى پېرۇزكراو ئەوھى لە ديارىكردنى پىرسەكاندا رۇلى شەفاعةتى گەرە دەبېنېت، ئەم ناكۆكېيە لە نېوان ئەو دوو تېمە بەردەوام بوو

تا گه‌بیشته په‌کتر کوشتن و شه‌رکردن، وه‌ک له سیره‌ی حه‌له‌بیدا هاتوه، خه‌ل‌ک‌یک‌ی زو‌ریان لی کو‌ژرا

له پی‌وه‌نانه‌کانیان بو محمه‌د، نه‌وه‌یه، که نه‌گه‌ر شوینی عه‌وره‌تی ده‌ریکه‌و‌یت نابینریت، حه‌له‌بی له سیره‌ته‌که‌یدا ده‌رباره‌ی تایه‌تمه‌ندییه بچوکه‌کانی ده‌لیت: هیچ کاتیک شوینه تایه‌تییه‌کانی نه‌بینراوه و هه‌ر که‌س‌یک بی‌بینیایه چاوانی داده‌خران. گوتی: له‌به‌ر نه‌وه‌ی له کاتی ده‌رکه‌وتنی عه‌وره‌تی ناییت بینریت

ثایین و خوداپه‌رستی

هه‌ر ثایینه و په‌رستن و سروتی خو‌ی هه‌یه، ده‌ییت ثایینه‌پرستی هه‌ییت وه‌ک چو‌ن په‌رستنی ثایینی خو‌ی هه‌یه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی ثایین پاداشت و خیرکردنه و په‌رستن و گو‌پراه‌لی و دواکه‌وتن و ملکه‌چی و زه‌لیلیه، تا چه‌ند پاداشت دانه‌وه هه‌ییت ده‌ییت گو‌پراه‌لی هه‌ییت و له هه‌ر کو‌پیه‌ک گو‌پراه‌لی هه‌بوو ده‌ییت پاداشتیش هه‌ییت، بو‌یه ثایین و په‌رستن و خوداپه‌رستی په‌یوه‌ستن به‌یه‌که‌وه

بی‌گومان نه‌و پی‌غه‌مبه‌رانه‌ی که ثایینان هه‌ناره، هیچ مه‌به‌ست‌یک‌یان نه‌بوه جگه له گو‌پراه‌لی خه‌لک و دواکه‌وتنی ثایینه‌کانیان، بو نه‌وه‌ی نه‌و چاکسازیه‌ی ده‌پانه‌و‌یت بیکه‌ن ته‌واو ییت و بیانگه‌یه‌ننه نه‌و شوینه‌ی به‌خته‌وه‌ری له ژیندا بدو‌زنه‌وه، نه‌مه نه‌گه‌ر پاش نه‌وه‌ی باوه‌رکردن به پی‌غه‌مبه‌ران ییته ناراه، نه‌گه‌ر نا وه‌ک نه‌و قسه‌یه‌ی نه‌بوو‌عه‌لا ده‌رده‌چیت

دیاناکم مکر من القدماو أفیقوا أفیقوا یا عوا! فانما

وبادوا وماتت سنة اللوماو ارادوا بها جمع الحکام فادركوا

به‌واتای: ثایینه‌که‌تان فی‌لیکه له خه‌ل‌کانی کو‌نه‌وه هاتوه، ئیوه رابن رابن نه‌ی نه‌وانه‌ی خه‌له‌تیراون، نه‌وان له‌ناو چوون و کاری خراپه ته‌واووو، که نه‌وان ویتسیان شتی ویران کو‌بکه‌نه‌وه به‌لام به‌تاگه‌هاتنه‌وه

نه‌گه‌ر ثایین پاداشتدانه‌وه ییت و خوداپه‌رستی گو‌پراه‌لی ییت، ده‌ییت گو‌پراه‌لی پاداشتی هه‌ییت و، پاداشتیش گو‌پراه‌لی دروست بکات. ثایین و په‌رستن په‌یوه‌ستن به‌یه‌که‌وه، وه‌ک باس‌مان کرد، ثایین بی په‌رستن هیچ واتایه‌کی نییه، بو‌یه کاتیک شان‌دیک‌ی سه‌قیف پرسیاریان له محمه‌د کرد که نو‌ژیان بو وه‌لا نیت و بو خو‌یان به‌جی به‌ییت، رازی نه‌بوو به‌جی به‌ییت و، گوتی: بی نو‌ژ هیچ چاکیه‌کی تیدا ناییت

نو‌ژ

ناو‌یکه له شوینی چاوگه‌که‌ی داده‌نریت (صلی) نالین (تصلیه)، باشت‌ترین شت ده‌رباره‌ی بناغه‌ی نو‌ژ نه‌وه‌یه که له (صلوتا)‌ی عیبرانییه‌وه هاتوه، که نیسه‌یه‌ک بوه بو شوینی په‌رستگای په‌هوودییه‌کان و له‌و شوینه‌وه نه‌و وشه‌یه وه‌رگه‌راوه و به‌سه‌ر خودی خوداپه‌رستیدا سه‌پنراوه نو‌ژ له ئیسلامدا، نه‌وه‌یه که خوداپه‌رست رو‌ژانه پی‌نج جار له کاتی دیاریکراوی خو‌یدا بیکات، فه‌رز و نه‌رک و سوننه‌ت و پی‌گه و روکن و خو‌شنوو‌دییه، نه‌مانه هه‌مووی به‌دریژی له کتییی فیقه‌ه ئیسلامیه‌کاندا باس کراوه، پی‌ویست ناکات لیره‌دا باس بکرت. نو‌ژکردن هیچ واتایه‌ک ناگه‌یه‌ییت جگه له ملکه‌چبوونی نو‌ژکه‌ر له به‌رده‌ستی خودادا، هه‌روه‌ها ئاراسته‌کردنی گیان به‌ره‌و کردگار و په‌رستراو به‌ملکه‌چبوون و کړنو‌وشدان و به‌زه‌لیلیه‌وه، هه‌روه‌ها ده‌ییت نه‌وه‌ی مه‌به‌سته پاک‌کردنه‌وه‌ی رو‌ج و گیان له پاشماوه‌کانی نه‌زان‌ی و له زوخاوی یاخیبوونه، لیره‌وه دوو قازانج له نو‌ژه‌وه روون ده‌ییته‌وه په‌ک‌یک‌یان شاراه‌یه، جوانکاری ناوینه‌ی گیان له ژه‌نگی بی ناگاپی له خودا و، دوهم روون و ئاشکرایه، راسته‌پرکردنی نو‌ژکه‌ره به‌وه‌ی له مامه‌له‌کردن له‌گه‌ل خه‌لک و له کرده‌وه‌کانیدا له‌ری چاکه لا نه‌دات، قازانجی دوهم ده‌رته‌نجامی قازانجی په‌که‌مه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی مرو‌ف له هه‌موو حاله‌ته‌کاندا خودای له یاد ییت و بی‌گو‌یی نه‌کات له فه‌رمان و په‌تکرده‌وه‌کانیدا، نه‌مه‌یش وا ده‌کات راسته‌ری ده‌ییت له کرده‌وه و مامه‌له‌کانی له‌گه‌ل خه‌لکدا، به‌مه‌وه بو‌ت روون ده‌ییته‌وه که نه‌و قازانجی ده‌ویستریت له خوداپه‌رستی بو نه‌و که‌سه ده‌گه‌رته‌وه که ده‌په‌رست نه‌ک بو نه‌وه‌ی ده‌په‌رستیت، نو‌ژکه‌ر بو خو‌ی نو‌ژ ده‌کات نه‌ک بو خوداکه‌ی و، ده‌ییت نو‌ژ خاوه‌نه‌که‌ی له خراپه‌کاری و شتی نه‌خوازراو دوور بخته‌وه، وه‌ک له فورئاندا هاتوه. {انل ما اوحی الیک من الکتاب و اقم الصلاة ان الصلاة تنه‌ی عن القحشاو والمُنکر و لزرک الله اکبر و الله یعلم ما تصعون} [العنکبوت: 45]. واته: نه‌وه‌ی بو به‌رکراوه له‌م کتیه‌ بیخو‌بنه‌وه و نو‌ژی بکه و نو‌ژکردن له کاری ناره‌وا ده‌تپار‌ییت. یادی خودا

کردن هیژاتره و خودا له کاره کانتان ناگاداره. ئەگەر بهو شیوهیه نهیبت ئەوه نوێژ نییه و، ئەگەر نوێژ بهو شیوهیه ییبت شایه نی ئەوهیه ییپی بگوتریبت خوداپه رستی، بهو واتایه ی باسمان کرد، گوێرایه لی خودا، ملکه چبوون بو بالای و دواکه وتتی فه رمانه کانی، له ویدا نوێژکه ر شاپانی یاداشت و خه لاتکردن ده ییبت، ئەمه یه تاییین
 ئەمه یه به شیوه یه کی گشتی ده رباره ی نوێژ ده یاییین، به لام قسه کردن له سه ر نوێژ به ییپی تاییینی ئیسلام له چۆنییته ی و چه ندیتی دایه

چۆنییته ی نوێژکردن

ئەوه ی زانیمان که نوێژ له تاییینی ئیسلامدا بهو کرده وانه ده گوتریبت تاییهت ییبت به په رستنی خودای په روه ردگاری بوونه وهران و کردگارێک وهک ئەوه ی وه ستای بنیاتان به ئەندازیاری گهردوونی گه وره ده ری ده یرن، به ته ماشا کردنی واتای خوداپه رستی و ئەو قازانجه ویستراوه ی ئیوه ئەوه یه، که کاری نوێژکاری کرده و به کی دل و روچه و هیچ پێوه ندییه کی به لاشه و ئەندامانه وه نییه، له بهر ئەوه ی روح و کرۆکی نوێژکردن له ناماده گیی دله وه دیت، هاوشان له گه ل ملکه چبوونی گیان و نه فس و ملدان بو ئاراسته ی کردگار و ئەوه ی ده په رستریبت، ئەمه ییش وا گونجاو ده ییبت که کار و کرده و به یه کی روخانی ییبت نهک لاشه یی ییبت به لام نوێژ لای خه لکانی موسولمان به ییچه وانه ی ئەوه یه، ئەو کرده وانه ی که نوێژکه ر ده یکات رکوع) کړنووش بردن، ئیوچاوان خسته سه ر زه وی (سجود) له پشت چه مانه وه وهک سه رشوړکردن و هه ستانه وه له سه ر هه ر دوو لاق و داچه مان له سه ر هه ر دوو ئەژنۆ و دانیشتن، هه مووی جوولانی لاشه ییه و دووره له روخانییهت، ده توانریبت بگوتریبت هاوشیوه ی جوله و کرده وه وه رزشییه کانه

که کرده و به یه کی لاشه یی ییبت، نیشانه ی ئەوه یه که نه ناماده یی دل و نه ئاراسته ی گیان و نه فسه و، یوه و کردگار ناییبت وهک ملکه چبوون و خۆبه دهسته وه دان، بو نوێژکه ر هه به له کاتی نوێژکردندا بجولتیته وه و نامازه بکات بو ده ره وه ی بابه تی نوێژه که، راستترین شایهت که لیره باسی بکه یین له سه ر نوێژی پیغه مبه ر بو سه لماندنی ئەم قسه یه، با بزانیین چۆن نوێژی کردوه. هه ندیک له (زاد المعاد)ی ئیبن قه یمه وه بو ت گولچن ده که یین له باره ی نوێژکردنی پیغه مبه ر، بو روونکردنه وه ی ئەم قسه یه مان، ده لیت: که ده چیتته ئیو نوێژه وه و ده یه ویبت درێژه ی پی بدات و گوپی له گریانی مندالێک ییبت، دلنه وایی ده کات بو ئەوه ی ئازاری دایکی نه دات، جارێکیان سوارچاکیک وهک پێشه نگ (سوارچاکی پێشه نگ بو ئەوه یه که پێشوه خت ده ئیبریبت هه والی دوژمن بزانیبت) ئیبرابوو، پیغه مبه ر خه ریکی نوێژ بوو به رده وام رووی له و پیچوپه نایه ی ده کرد که سوارچاکه که ی لپوه ده گه رایه وه و ئەوه ی نوێژکردنه که ی هیچ وای لی نه کرد که ناگاداری حالی سوارچاکه که نه ییبت

ده لیت: نوێژه فه رزه کانیشی بهو شیوه یه ده کرد، له نوێژدا ئەمامه ی کچی ئەبی ئەلعاسی کوری ئەلپه بیعی که چه زای له سه ر شان بوو، که له هه ستانه وه ی نوێژه که یدا هه لیده گرت و له کړنووش و سه ری ده خسته سه ر زه وی دای ده ناپه وه. ئەمه سه رسوره یینه ره، له بهر ئەوه ی ئەمه وا پیشان ده دات که له کاتی نوێژه که سه رقالی ئەو که چه بوه زیاتر له وه ی ناگای له نوێژه که ی ییبت، نازانم چ زه رووره تیک وای لی ده کات له کاتی نوێژه که دا ئەو منداله هه لی بگریبت و دای بنیته وه، تا ئەوه ی ببینیبت له و باوه رده نا نه ییبت خۆی له سه ر ئەوه رانا هینیبت بو وه رزشی لاشه یی

ده لیت: که نوێژی ده کرد و عایشه له ته و اوکردنی پیویستی خۆی ده گه رایه وه، ده رویشت ده رگای بو ده کرده وه و ده گه رایه وه بو سه ر نوێژه که ی خۆی و، له کاتی نوێژکردندا هه ر که سیک سلای لی بگردایه به نامازه وه لامی سلایه که ی ده دایه وه. جابر ده لیت: پیغه مبه ری خودا ناردمی بو پیویستییه که که گه رامه وه له سه ر نوێژ بوو، سلایم لی کرد به نامازه وه لامی دایه وه، حیکایه تخوانێک ده لیت: له وه دا جگه له نامازه کردن به په نجه کانی هیچ شتیکی تری لی تی ناگه م. عه بدوللای کوری عومه ر ده لیت: پیغه مبه ری خودا رویشت بو که په ره که ی نوێژی تیدا بکات، له سه ر نوێژ بوو ئەنسا ره کان له و کاته دا هاتن و سلایوان لی کرد، به بیلام گوت: چۆن پیغه مبه ری خودات بینی له و کاته دا سلایوان ده کرد، وه لامی دانه وه؟ گوتی: ناوها، ده ستی کرده وه، ناوه وه ی بو خواره وه، پشته ده ستی بو سه ره وه، ئەمه له (سنن) و (مسند) دا هه یه و (الترمذی) راستی کرده ته وه و ده لیت: نامازه ی به ده ستی کرده، عه بدوللای کوری مه سعوده ده لیت: کاتی که له حه به شه وه هاتم بو لای پیغه مبه ر له و کاته دا نوێژی ده کرد و سلایم لی کرد

سەرۆملى لەقاند بۆ ۋەلام دانەۋەم، ئەمەيش بەيھەقى باسى كردوھ دەلئيت: لە كاتتكدە كە نوپۇزى دەكرد و عايشە لە نپوان خۇپى و قىلەدا بوو، لە كاتى كىر نووشىردندا ئاماژەى بۆ دەكرد و دەستى داى لە پىپى و كە ھەلدەستا عايشە قاچى راکشاندوھ، لەمەدا وا تىدەگەيت كە لە كاتى كىر نووشىردندا عايشە قاچى راکشاندوھ، بۇيە لەو كاتەدا بە دەست ئاماژەى بۆ كردوھ كە قاچى لا بدات، ئەوھى سەرسورھىنەرە لە عايشەۋە، كە لە كاتى ھەلساندا لە نوپۇز كىردنەكەيدا دووبارە قاچى راکشاندوھتەۋە دەلئيت: لە سەر مېنېر نوپۇزى كردوھ و كىر نووشى بردوھ، لە كاتى سوجدەدا ھاتوھتە خواروھ و لە سەر زەوى سوجدەى بردوھ و دووبارە گەراۋتەۋە بۆ سەر مېنېرەكە، ئەمە سەرسورھىنەرترە، با وا دابىئىن كە لە كاتى نوپۇز كىردنەكەدا نەيزانىوھ مېنېبەرەكە شوپىنى سوجدە بردنى تپدا ناپتەۋە و لە سوجدەدا ھاتە خواروھ بۆ سەر زەوى، بەلام كە بېنى مېنېرەكە جىگەى سوجدەى تپدا ناپتەۋە، بۇچى دووبارە رۇپىشتوھتەۋە بۆ سەر مېنېرەكە لە پاش سوجدە بردنەكەى سەر زەوى و، كە بزائىت دووبارە ناچار دەپت لە سوجدەى دوھمدا دابەزىت، لەو بارەدا نوپۇزەكە زۆر سەرسورھىنەر دەپت، نوپۇزى دابەزىن و سەر كەوتن دەپت، ئايا لەم جۆرە نوپۇزەدا ھىچ ئامادەبىيى دل و رۇج و ئاراستە كىردنېك بۆ خوداى تپدا دەپت، كوا ملكەچبوون لەمەدا؟ دەلئيت: لەو كاتەدا كە نوپۇزى دەكرد ئازەلېك لە نپوان دەستەكانىدا پەت بوو، ئاگاي لى بوو تا زگى نووسا بە ديوارەكەدا و ئازەلەكە لە پىشتىيەۋە رۇپىشت، ھەرۋەھا لە نوپۇز كىردندا بوو، دوو كەنيزەكى بەنى مۆتەلېب بە شەر كىردنەۋە ھاتن بۆ لاي، ھەر دووكيانى لە يەكتر كىردوھ و لە نوپۇزى خۇى بەردەوام بوو، ئەحمەد قسەيەكى ھەبە لەو بارەۋە: ھەر دووكيان ئەزىنۆى پىغەمبەريان گرت و لە يەكى كىردن و وازى لە نوپۇزەكەى نەھىنا. لە كاتى نوپۇز كىردندا مندالېك لەۋنۆە دەرۋىشت بە دەستى ئاماژەى بۆ كىرد بگەرتتەۋە و گەراپەۋە، كەنيزەكېك لە نپوان دەستىدا دەرۋىشت بە دەستى ئاماژەى بۆ كىرد و نەپىشت، لە كاتتكدە نوپۇزى دەكرد گوتى: ئەوان دەبەنەۋە، ئىمام ئەحمەد لە (سەنن) دا باسى كردوھ. لە كاتى نوپۇز كىردندا ئىم دەكات، عەلىي كورى ئەبووتالېب دەلئيت: لە سەعاىتكدە ھاتم بۆ لاي پىغەمبەرى خودا، كە مۇلەتم وەرگرت بېنىم نوپۇز دەكات و ئىمىكى بۆ كىردم و چوومە ژوورەۋە، كە بېنىم تەۋاۋ بوو كارەكەم تەۋاۋ كىرد، نىسائى و ئەحمەد باسىان كردوھ. لە قسەيەكى ئەحمەددا: دوو جار دەچووم بۆ لاي پىغەمبەر شەو و رۇز، ئەگەر لەو كاتەدا پىرۋىشتمايە و نوپۇزى بىكردايە ئىمىكى بۆ دەكردم. ئەحمەد دەيگىرتتەۋە و كارىشى پى كردوھ، كە لە كاتى نوپۇزدا ئىمى بۆ دەكات و ئىم كىردن نوپۇز پوچەل ناكاتەۋە، ئەو فەرموۋدە و قىسانەى باسىان بۆ كىردن بەسە بۆ سەلماندنى ئەۋەكى كە نوپۇز سەرەراى ئەۋەكى دانىشتن و ھەلسان و كىر نووش و ملكەچبوونى تپدايە، لەۋانەبە جوۋلانەۋەكى دەرەۋەكى بابەتى نوپۇزىشى تى بگەۋىت، ۋەك ئاوردانەۋە و ئاماژە كىردن و پىكردن و سەر كەوتن و دابەزىن و بەرز كىردنەۋە و دانان و لەو شتانەى كە باسىان كىرد، پىگومان بەم شتانە لە رۇج و كرۇك و جەۋھەرى نوپۇزەكە دوور دەكەۋىتەۋە، ئەمەيش پىشتىگىرىي لەۋە دەكات كە ئەم جۆرە نوپۇزە كىردەۋەكى لاشەبىيە، زياتر لەۋەكى رۇحانى پىت گوتمان رۇحى نوپۇز كىردن و نەپىيەكەى و مەبەستى ملكەچكردن و كىر نووشدان، ئامادەبىيى دلە و رامالېنى گيان و نەفسە لە ھەر سەرقالىيەك و كىردەۋەبەك لە كىردگار و پەرسىراۋ دوورت بختەۋە، ئەم ھەموو كىردەۋانە كە لە نپو نوپۇز و دەرەۋەبىدان، لەگەل رۇحى نوپۇزدا يەك ناگرنەۋە و لەگەل نەپىيى مەبەستەكانىدا گونجاۋ نىيە

سەرسورھىنەرترىن شت لەم نوپۇزەدا سجدوبردنە، بەو شىۋەبە كە نپوچاۋانى دەخاتە سەر زەوى لە رووكەشدا ئەم شىۋازە لاشەبىيە لەۋانەبە زەلېلى و كىر نووش و ملكەچبوون بگەيەزىت، بەلام بە ھىچ شىۋەبەك بەم رووكەشە رۇحى نوپۇز كىردن دروست ناكات، لەبەر ئەۋەكى رۇحى نوپۇزگەرايى جگە لە گيان و نەفسى نوپۇزكەر بە ئاراستەى خودا و رامالېنى دل لە ھەموو سەرقالىيەكى دوور لە خودا، بە ھىچ شىۋەبەكى تر دروست ناپت، بەدەستەپىنانى ئەۋەبىش لە سەر ئەو شىۋەكارەى ۋەك شىۋازى لەشولار لە كاتى سوجدەدا نەۋەستاۋە، بەلكو دەكرىت لە كاتى سجدو و ھەلسان و دانىشتنىشدا پىتە دى. ئەۋەكى دەلئىن سوجدە بە زۆر زەلېلە بۆ خودا و ملكەچبوونە و لە خودا نىكبوونەۋەبە، لەو شىۋەبەدا، ئەمە راست نىيە، بەلكو ئەو كاتە نىك دەپت كە دل و دەرۋونى بە روون و پەروانى و رامالراۋى لە ھەر سەرقالىيەك ئاراستەى پەروەردگار كراپت، ۋەك گوتمان ئەمەيش چۆن لە كاتى سجدودا دەپت لە پىۋە ۋەستان و دانىشتنىشدا دەكرىت

به‌لئى: شىۋازى سوجدە بردن وەك گوتمان نيشانەى ملكەچى و كۆيلەيىپە لە رووكەشدا، بەلام هيچ رېنگەى تى ناچىت كە ملكەچبوو يان كىر نووشبەر لە كاتى كىر نووشبردنيدا سەرقالى كاروبارى ناو مالەكەى بىت، يان بازرگانىيەكەى بە رى بكات، يان بىر لە تەلەكەى دوژمنەكەى بكانتەو، يان بە ھەر شتىك لەو بارەو، بەو شىۋەيە بىت چۆن لە كاتى كىر نووشبردندا لە خوداوە نزيك دەبىت، ناپىت لە كاتى نوپژکردندا پشت بەرووكەشى كىر نووشبردن بەسترت، لەبەر ئەوھى نوپژ كارىكى رۇحانى رووتە، دەبىت لە ناوەرۇكدا گرنگى پى بدىت نەك رووكەش لەگەل ئەوھى حالەتى كىر نووش واتە سوجدە بردن ديمەنىكى قىزەونى ھەيە، دوور لەوھى نيشانەى زەلېلى و ملكەچبوون بىت، يەكېك لە شاعىرە فارسەكان لە سەر ئەمە بەو واتايە باسى كردوھە كە (سەر لە زەوى و قون لە ئاسمان بىت، ئەمەيە خوداپەستى؟) پىش ئەم شاعىرە فارسە ئەبووتالىبى مامى محەمەد ئەم باسەى كردوھە، لە سىرەى حەلەبىدا لە ئىبن ئىسحاقوھە، دەلېت: ھەندىك لە خەلكانى زانست دەلېن، پىغەمبەرى خودا كە كاتى نوپژ دىت، لەگەل عەلى دا دەرواى بۇ پىچوپەناكانى مەككە و لە قەومەكەى خۆى دەشارىتەوھە و لەوئى نوپژى خۇيان دەكەن و، كە ئىوارە دادىت دەگەرئەوھە، ئىنجا كە ئەبووتالىب رۇژىك لە كاتى نوپژدا لای دارخورمايەكدا كە ناسراو بوو بىنىنى، بە پىغەمبەرى گوت: ئەى برازا ئەم باوەرە چىيە كە تۇ ئايندارى پى دەكەيت؟ گوتى: ئەمە ئاينى خودا و ئاينى پەرىيەكان و پىغەمبەرانە و ئاينى باوكە ئىبراھىممانە، خودا بە پىغەمبەرايەتى ناردوومى بۇ خەلكەكەى، تۆپش بە حەقتى لەوھى ئامۇزگارى بكرىت و بۇ رېنگەى راست داوھت بكرىت و بە حەقتى لەوھى پىم رازى بىت و يارمەتيم بەدەيت، ئەبووتالىب گوتى: من ناتوانم لە ئاينى باووپايرانىكم دوور بكەومەوھە كە ئەوان لە سەرى بوون، لە گىرانەوھەيەكدا ھاتوھە، گوتوويەتى: ئەمە چىيە كە باسى چاكەى دەكەيت، بەلام بە خودا قەت قونم بەرز ناكەمەوھە

دەلېن جارنىكان عەلى لە سەر مېنەبەر پىكەنى، لەو بارەوھە پرسىاريان لى كرد، گوتى: ئەبووتالىبم كەوتەوھە ياد لەو كاتەدا لەگەل پىغەمبەرى خودا لە نەخلە نوپژمان دەكرد، گوتى ئەمە چىيە دەبىنم؟ كاتى كە ھەوالمان پى دا، گوتى: ئەمە شتىكى چاكە بەلام قەت نايكەم، من حەز ناكەم قەت قونم بەرز بكەمەوھە، كە ئەو قسەيەم بىر كەوتەوھە پىكەنم

لە قسەيەكدا دەلېت: (حەز ناكەم قونم بەرز بكەمەوھە) رەخنەيەكى راستە لە شىۋازى ملدان و سجدو، ھەر وەك رەخنەى ئەو شاعىرە فارسە، لەوانەى رەخنەيان لە شىۋازى سجدو گرتوھە، تەلجە كورى خوەيلدى ئەسەدى كە لە پاش مردنى محەمەد خۆى بە پىغەمبەر لە قەلەم دا، واى دانا كە بۆى دابەزىوھە بە دەق (إن الله لا يصنع بتعغير وجوهكم وقبح ادباركم شيئاً، فاذكروا الله قياماً، فإن الرغوة فوق الصريح) بەواتاى: خودا دەموچاوتان تىكنادات و پشتىشتان ناشىرین ناكات، خوداتان لە ھەموو كاتىكدا؛ لە دانىشتن و ھەلساندا لەبىر بىت، شتى چاك لە سەرھىماى بالا دادەنرېت. وەك ئەوھى بە قسەى كۆتايى نموونەيەك بۇ رۇحى نوپژ و شىۋازى رووكەشى لە سجدو دا ھېناوھتەوھە، ئەوھى شتە رەسەنەكەى وەك كارەكەى لە سەرووى شتە ديارەكان دا، نيشانەى قسەكانىيەتى، كورتەى قسەكە ئەمەيە؛ نوپژ كردوھەيەكى رۇحانىيە و ئەم كردەوانەى كە لە شىۋەى نىمچە وەرزشى لەشولاردايە لەگەل رۇحەكەيدا گونجاو نىيە و لەگەل نوپىنى و مەبەستىدا يەك ناگرىتەوھە، ئەگەر بە ھەلسان و دانىشتن وازى بوپنايە باشتر دەبوو، بىگومان گونجاوترىن شىۋاز لە كردەوھى نوپژکردن دا بۇ رۇحى نوپژگەرايى بكرىت دانىشتنە بۇ قولبوونەوھە، شىۋازى دانىشتن رايىترە بۇ ئامادەيى دىل و گونجاوترە بۇ ئراستەكردنى دەروون بەرەو پەستگار و، شىۋازىكە نزيكە لە خورامالين و لە ھەر سەرقالىيەك، ئەمەيش پشتگىرىي ئەوھە دەكات كە ھەندىك لە ئايەتەكانى موسولمانان ھەست بەوھە دەكەن كە كردەوھى نوپژکردن قورسايىيەكى تېداپە و لە سەريان ناروات، وەك لە ئەلبانىيەكاندا دەرکەوت، كاتىك لە تورك جيا بوونەوھە كۆنگرەيەكى ئاينىيان بەست، لەو پىرارانەى دەريان كرد ئەوھە بوو كە نوپژ بە پىوھە بكەن بى كىر نووش و ملكەچبوون. وا بزانم ئەوھى واى لى كردن ئەم كارە بكەن، سەختى سوجدە بردن بوو بە جلى ئەفرەنجىيەوھە، زۆرىك لە وانەى جلى ئەفرەنجىيان لە بەر دەكرد لە كاتى نوپژکردندا پىزاريى خۇيان دەردەيى، زۆرىنەيان لەبەر سەختى نوپژکردن بەو جەل ئەفرەنجىيەوھە وازيان لە نوپژ ھىنا، ئەمەيە كە لە سەر چۆنپىتى نوپژ باسمان كرد، با تەماشاي چەندىتيەكەى بكەين

(چەندىتىنى نوپۇز كۆردىن (پىرى نوپۇز

پىر و ژمارەى نوپۇز لە دوو لايەنەو دەردە كەوئىت، بە كەمىيان ژمارەى رو كەتە كان و ئەوى تر ژمارەى ئايە تە كانى لە ھەر پرۆژى كەدا. لېرە دا باسى پرۆرەوى فەرز كۆردىنى نوپۇز دە كەين، كەى فەرز كراوہ و، لە سەرە تادا چەند بوہ و ئىنجا كەى كاتە كەى بو زياتر كرا و رو كەتە كانى دووقات كراوہ، لەوہ دا پىرە كەى لە ھەر دوو لايەنەوہ بو ت دەردە كەوئىت، كە حەلەبى لە سىرە تە كەيدا باسى كۆردوہ: لە قسە كانى ئىبن حەجەرى ھەيسەمى دا ھاتوہ: پىرغەمبەر جگە لە تا كپە رستى نە پىت قەت ھىچ كەسىكى پرانە سپاردوہ بو شتىكى، بو ماوہ يە كى دوورودرېژ بەردەوام بوہ لە سەر ئەو داواپە، ئىنجا نوپۇزى وەك ئەوہى لە سورەتى (المزمل) دا ھاتوہ فەرز كۆرد و، ئىنجا ئەوہى بە پىنچ فەرزە نەسخ كۆرد، ئىنجا فەرزە كان و پىادە كۆردىيان، جگە لە مەدىنە نە پىت زياتر نە كران و خەلك دلى پىخوش بوو بوپە فەرز كران، ھەر چەندە توانا و پىگەى زياتر بوپە، فەرزە كان زياتر دەبوون و بە دواى يە كەدا دەھاتن

بەلام ئەو نوپۇزە لە سورەتى (مزمل) دا ھاتوہ نوپۇزى شەوانە، لە پىشە كى سىرە تە كەدا ھاتوہ و دواتر لە كۆتايىبە كەى نەسخ كراوہ و بە پىنچ فەرزە نوپۇز نەسخ نە كراوہ، وەك ئىبن حەجەر لەو قسايەى پىشوو دا باسى كۆرد، ئەمەيش پرۆن كۆردنەوہى ئەوہ يە: لە سورەتى (المزمل) دا ھاتوہ: {يَا أَيُّهَا الْمَرْمِلُ! فَمِ اللَّيْلِ إِلَّا قَلِيلًا، نِصْفَهُ أَوْ انْقِصَ مِنْهُ قَلِيلًا، أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا} [المزمل: 1 - 4]. واتە: ئەى ئەو كەسەى خۆت بەلە حاف داپوشيوہ. شەو ھەستەوہ جگە لە كەمىك نە پىت لە نيوہ شەو يان كەمىكى لى مابىت يان روپشتىت و ئەم قورئانەش بە رەوانى و سەر خۆبى بخوئنەوہ

واتاى ئەوہى دەلېت (فَمِ اللَّيْلِ إِلَّا قَلِيلًا) ھەلسان لە شەو دا فەرز كراوہ، بەلام نەك ھەمووى، ئىنجا دواى ئەوہ پىرى ئەو كاتەى كە لە شەو دا ھەلدەستىت ديارى كۆردوہ بە (نِصْفَهُ أَوْ انْقِصَ مِنْهُ قَلِيلًا) واتە يەك لە سەر سىبى، (أَوْ زِدْ عَلَيْهِ) واتە دوو لە سەر سىبى، بەم ئايە تە دەرى دەخات كە ھەلسانى شەو فەرزە، بەلام نوپۇز كەر سەرپشكە لەوہى نوپۇزە كەى تا نيوہى شەو بخاپە نىت يان دوو لە سەر سىبى يان سىبە كى، زەمە خشەرى لە شىكۆردنەوہ كەيدا دەلېت: لە حەسەنەوہ وەرى گرتوہ: ھەلسانى سىبە كى شەو فەرز بوہ، بەلام ئەوہ لە سەر سوننەت بوہ، دەگوتىت: ئەرك بوہ بەلام سەرپشكى تېدا دانراوہ لە ديارى كۆردى پىرە كەى، ئىنجا پاش دە سال نەسخ كراوہ تەوہ. لە كەلبىيەوہ ھاتوہ: دەلېت: پىاو ھەلدەستىت تا پرۆژ دە كاتەوہ لە ترسى ئەوہى نيوہ و سىبەك و دوو لە سەر سىبى شەو جيا ناكاتەوہ. واتاى ئەم قسە يەى كەلبى ئەوہ دەگە يە نىت، ئەوان ئەو پىرە كاتە پان كە لە شەو دا ھەلساون نەزانيوہ، كە ھەر يە كەيان بيوستايە لە نيوہى شەو دا ھەلسىت نەيزانيوہ، ئايا لە نيوہ شەوہو ھەلساوہ يان كەمترە يان لەوہ زياترە، ھەر وەھا ئەگەر بيوستايە لە سىبە كى شەو يان دوو لە سەر يە كى شەو ھەلسايە، لەبەر ئەوہى كاتر مېريان نەبوہ تا كاتە كەى بزاني و پىرى روپشتى شەوى پى ديارى بكن وەك پرۆژگارى ئەمپرۆمان، بوپە كە پىاو پىكيان شەو ھەلسايە بو نوپۇز لە ترسى ئەوہى نەوہك نيوہ شەو يان سىبەك يان دوو لە سەر سىبى تەواو نە كۆردىت، تا بەيانى دەمايەوہ و پرۆژى دە كۆردوہ، وەك كەلبى دەلېت

پىگومان ئەم كارە سەختە، لەبەر ئەوہى ئەگەر شەو ھەمووى بە ئاگا پىت و بەيانى بكاتەوہ ناتوانىت لە پرۆژدا بە دواى كاروبارى خۆيدا پروات و قوتى ژيانى پەيدا بكات، بوپە فەرز كۆردى ھەلسانى شەو بەم چۆرە بەردەوام نەبوو، بەلكوو لە كۆتايى سورەتى (المزمل) نەسخ كرا بە گوتتى: {إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثِي اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلُثِيهِ وَكُلُّهُ مِنَ الْزَيْنِ مَعَكَ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِمَ أَنْ لَنْ تُحْصُوهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَؤُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ} [المزمل: 20] واتە: پەرۆندەت ئاگادارە كە تۆ و ھەندىك لەو كەسانەى لە گەلتدان نىك دوو لە سەر سىبى بەشى ئەو شەوگارە و نيوہى و سىبە كى شەو نوپۇزان ھەستەوہ و ئەوہى بو تان دە كۆرت لە قورئان بخوئن

واتاى (اللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ) واتا خودا خۆى دەزائىت پىرى كات و سەعاتە كەى چەندە و ئىوہ ئەوہ نازان، (عَلِمَ أَنْ لَنْ تُحْصُوهُ) ئەمە زانستىكە كە راست نىبە يە كىك لە ئىوہ كتومت كاتە كە بزائىت و بە راست كۆردنەوہ و بە كسان كۆردى ديارى بكات، جگە لەوہى زۆرتر بكن وەك يەدەك، يە كىكتان شەو كە ھەمووى تا بەيانى نوپۇز بكات و ئەمەيش سەخت دەپىت لە سەرتان، (فَتَابَ

عَلَيْكُمْ) واتە مۆلەتى دان بە وازھېنان لەو ھەلسانە دياربىكراو، (فَاقْرُؤُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ) واتە ئەوەندەى پېتان كرا بى دياربىكردنى نيوە يان سى يەك يان دوو لە سەر سىي كاتەكە نوپى خۇتان پكەن، زەمەخشەرى دەلېت، نوپى بە خویندەنەوہى قورئان دەرىپوہە لەبەر ئەوہى يەكپكە لە كۆلەكەكانى

كورتەى ئەم باسە ئەوہە، نوپى شەوان لە سەرەتای سورەتەكەدا لە پىرەكەيدا فەرز كرا كە لە نيوہى شەو يان سىيەكى يان دوو لە سەر سىي شەودا بېت و ماوہيەك ھەر وا ماپەوہ تا دەرکەوت كە زۆر سەختە لە سەريان، ئىنجا ئايەتەكانى دواى سورەتەكە دابەزىن و نەسخى كردن و فەرزەكەى واى لى كرد بە پىي توانا و ئەوہى بېت دەكرېت لە نوپى كردن بىكەبت. نوپى ئاوا بوو لە سەرەتادا، ئەمەيش لە دوو لاوہ سەرسورھىنەرە: يەكەمیان: تەنھا لە شەودا فەرز كراوہ نەك رۆژ، دوەمیان: بە ماوہ و كات پىرەكەى دانراوہ نەك بە ژمارەى روكعاتەكان، چەندىتى نوپى لە سەرەتادا بە كات بوہ، واتە بۆ ماوہى نيوہشەو يان سىيەك يان دوو لە سەر سىي شەويك نوپى خۇيان كردوہ و لەم پىرە كاتانە سەرىشك بوون كە چەندى ھەلدەبىژن، باوہر ناكەم لە ھىچ ئايىنىك لە ئايىنەكاندا ھاتبېت كە نوپى بە كات ديارى كرابېت

ئەوہى ديارە كە ئەم نوپى ھىچ كىرئوش و ركوع و سوجدەدانىكى تېدا نەبوہ، بەلكوو بە تەنھا وەستان و خویندەنەوہ بوہ، لەوہدا دوو بەلگەمان ھەيە: بەلگەى يەكەم قورئان بە وەستان و خویندەنەوہ دەرى پىوہ وەك (قم الليل) بەواناى لەشەودا ھەلسە. ھەرۋەھا خودا دەزانېت تۆ ھەلدەسېت و، وتەى: (إن ربك يعلم أنك تقوم) و ھەرۋەھا دەلېت: (فاقرؤوا ما تسير من القرآن) ئەوہندەى پېتان دەكرېت قورئان بخوینن، ناگوتىت نوپى بە وەستان دەبېت، كە كۆلەكەپەكى نوپى، وەك زەمەخشەرى لە قسەى پېشودا باسى كردوہ، كە نوپى بە قورئان خویندەنەوہ باس كردوہ، لەبەر ئەوہى خویندەنەوہى قورئان كۆلكەپەكى نوپى كردنە، دەلېن؛ ئەمە شىكردنەوہى زەمەخشەرىيە نەك لىكۆلېنەوہ، زەمەخشەرى ئەوہى باس كردوہ بە پىي تەماشاكردنى نوپى كە كىرئوش و سوجدەى تېدا بېت و بەراوردى كردوہ، ھىچ ھىكايەتخوانىك ئەوہى بۆ باس نەكردووين كە نوپى شەوان كىرئوشبىردن و ملكەچكردن و ركوع و سجودى تېدا بوويىت، بۆيە لە سەر ئەوہ رۆيشتوون كە قورئان حوكمى كرديت، تاى تەرازوہكە بە لاى ئەوہدا لاى داوہ كە نوپى شەوان ركوع و سجودى تېدا نەبوہ

بەلگەى دوەم: بە كات پىرەكەى دانراوہ، ئەگەر بە كىرئوش و ركوع و سجود بواپە بە ژمارەى روكعاتەتەكان دادەنران، دياربىكردنى بە نيوہشەو يان بە سى يەك يان دوو لە سەر سىي شەو بەلگەپە لە سەر ئەوہى كە روكعات و سوجدەدانى تېدا نەبوہ و تەنھا بە وەستانەوہ بوہ، بۆيە نوپى شەوان بە چۆنىتپەكەى لەوہى دواپى تەواوترە كە لە سەرى دەرۆن بە روكعات و سوجدەكردنەوہ، بېگومان بەتەنھا وەستاندن لەگەل خوداپەرسىتيدا لە نوپىك بە روكعات و سوجدەدانى تېدا بېت، وەك پېشتر باسماں كرد گونجاوترە، بەلام پىرەكەى واتە چەندىتپەكەى كەموكورتى تېداپە، لەبەر ئەوہى لە بىي كات ديارى كراوہ. قورسە لەگەل ئەمەدا پىي كاتەكەى بزانتىت، بە تايبەتى لەو سەردەمەدا كە كاتزىمىرى تېدا نەبوہ، بۆيە ھەندىكىان واى دەبينن، كە ھەندىكىان لە شەو ھەلدەستان تا بەيانىيان دەكردوہ بۆ ئەوہى كاتى زياتر وەرگرن لە بابەتى يەدەكەوہ وەك لە گىرانەوہى كەلبىدا باس كراوہ

دوہم پەرەسەندن لە نوپىدا

بېگومان محەمەد لە ھەموو شتىكدا ئىجتىھادى كردوہ، واتە بە پىي بۆچوونى خۆى تەماشای شتەكانى كردوہ و مامەلەى لەگەلدا كىرئوش و كۆششى بۆ كردوہ. ئەم ئىجتىھادەى بە پىي حوكمى پىويستى و داواكارى و بەرزەوہندىيەكان بوہ و، گۆرانكارىيە بە سەردا ھاتوہ، لېرەوہ كۆپى و كۆپىكارو و لەبىدانراو واتە نسخ و منسوخ لە حوكمەكان دروست بوو، ھۆكارى گۆرانكارىيەكان لە ئىجتىھادەكەى و گواستنەوہى لە شتىكەوہ بۆ ئەوى تر و پەرەسەندنى لە ھالەتپكەوہ بۆ ھالەتپكى تر يان بارىكى تر بە پىي پىويستى بوہ، ھەرۋەھا پەرەسەندن بە پىي حوكمى زەرورەت و بەرزەوہندخوازى وەك سوننەتپكى خودا بوہ بۆ خەلكەكەى، بۆيە پەرەسەندن و پېشكەوتنى ئايىنى ئىسلام لە رۆژى بنىاتانىيەوہ تا رۆژى كۆتايى بوہ، واتە تا مردنى محەمەد، ئەوہت زانى كە فەرزى رۆژوو چۆن پەرەسەندنى بە خۆپەوہ بىنى و ھەرۋەھا فەرزى جىھاد و ئەمەى دەربارەى نوپىش ئاوا بوہ، واتە نوپى بە سى قۇناغدا تېپەپىوہ، قۇناغى يەكەم وەك باسماں كرد واتە نوپى شەوان بوہ بە تەنھا. بەلام قۇناغى دوەم، ئىمە واى

دەبىنن كە ھەلسانى شەو بوو بە دوو روکعاتى شىوان، شىوان واتە كۆتايى رۆژ بو، ئىنجا بوە . بە نوپىزى نيوەرۆژ نوپىزى شىوان ھەر يەكە و دوو روکعات بوە .
 ھەلبى لە (الإمتاع) ھوہ گواستووہ تىبەو، دەلپت: پيش ئيسرا تەنھا نوپىزى عەسر ھەبوو، واتە پيش خورئاو بوون، ئىنجا بوو بە نوپىزى نيوەرۆ و نوپىزى عەسر، ھەر يەكە و دوو روکعات، لە موقاتل كورى سلیمانەو ھوہ گوتووہ تى، خودا لە سەرھەتاي ئيسلامدا دوو روکعاتى بە پانى، واتە پيش خورھەلاتن و دوو روکعاتى ئىوارە واتە پيش خورئاو بوونى فەرز کرد .
 باس لەو ھوہ دەكەن كە جبريل ئەم نوپىزەى فېر کردو، لە سىرەى ھەلبەيدا لە ئىبن ئيسحاق ھوہ دەلپت: ھەندىك خەلكانى زانستخواز باسيان بۆ کردووم كە ئەو كاتەى نوپىز فەرز كرا بە سەر پېغەمبەرى خودادا، واتە پيش ئيسرا، لە سەر ووى مەككەدا بوو، بانگى کرد بۆ عەقەبە كە لە دۆلەكەدا بوو، كانى ئاويك لەويدا تەقى و جبريل دەستنوپىزى لى گرت و پېغەمبەر تەماشاي ئەوى دەکرد، كە چۆن خۆى پاك دەكاتو ھوہ بۆ نوپىز، ئىنجا فەرمانى پى کرد و پېغەمبەرىش ھەكو . ئەو دەستنوپىزى گرت و ئىنجا جبريل ھەلسا و دوو روکعات نوپىزى پى کرد .
 بۆ پشتراستکردنەو ھى ئەم گېرانەو ھە، دەبېت بزائىن كەى جبريل ھاتو ھە و بەو شىو ھە دەستنوپىز و نوپىزى فېر کردو، ئايا لە كاتى دابەزىنى ھەحى واتە رۆژى دابەزىنى بە: (اقرا باسم ربك)، ھەك ھەندىك لە حىكايەتخوانان باسى دەكەن، يان لە كاتى دەرخستنى بانگەشەى ئيسلام، ھەك ھەندىكى تر دەلپن، ماو ھى ئىوان دابەزىنى ھەحى و دەرخستنى ئايىنى ئيسلام و ئاشكراکردنى و بانگەشەبو کردنى سى سالە .

ئەو ھى راست بېت ھاتنى جبريل و فېرکردنى ئەم نوپىزە لەو كاتەدا بوە كە فەرمانى ئاشكراکردنى بانگەشەكەى داو، واتە پاش سى سال لە دەستپىکردنى پېغەمبەررايە تىبەو، بوە ئەگەر وا نەبېت و ئەم نوپىزە لە رۆژى دابەزىنى ئەو ئايەتە (اقرا باسم...) بېت، واتە سەرھەتاي ھەحى دابەزىن، لە چ كاتىكدا نوپىزى شەوان فەرز بو، لە قورئانەو ھە زانيمان كە نوپىزى شەوان فەرز بو، دەبېت بۆ ماو ھەك بەردەوام بوون لە سەرى، ئىنجا دواى ئەمە نوپىزى دوو روکعات فەرز كراو، ئەو ھى کردوو ھە تى بە رۆژى دابەزىنى جبريل و (اقرا باسم ربك) لە تىكەلکردنى حىكايەتخوانانە، ئەو ھى سەرنجمان رادە كېشىت، ئەم نوپىزە جياوازە لەو ھى پشترى لە نوپىزى شەوان لە چۆن بېتى و چەندىتېشىدا، لە چۆن بېتىدا، نوپىزى شەوان بە رادەستانەو ھە ھەك باسمان کرد، بەلام ئەم نوپىزە بوە بە روکعات و كېنووش و سجدو، كەچى لە لايەنى چەندايە تىبەو، نوپىزى شەوان بە كات بوە بە نيوەشەو يان سىيەكى يان دوو لە سەر سى شەو ھەك، ئەم نوپىزە بوو بە روکعات، دوو روکعاتى بە پانىيان دوانىش ئىواران، جياوازی سىيەمىش لە كاتدا ھە، ئەو ھە كاتەكەى لە شەوان بوە، ئەمە لە ھەر دوو لاي رۆژ بوو، بە پانى و ئىوارە. بە تەماشاکردنى ئەم جياوازیيانەى لە نوپىزدا روى داو، پيشكەوتن و پەرەسەندنى تېدا روى داو، ھەك ئەو ھى لە پيشەو ھە باسمان کرد، بە دەرىزىكى تر ئايا نوپىز چاكتەر بوەو ھە يان نا، دەلپن: لە چۆن بېتىدا، ئەم نوپىزە لەو ھى پشوو، نوپىزى شەوان، باشتر نى، لەبەر ئەو ھى نوپىزى شەوان بە رادەستانەو ھە بوە بەلام ئەمە بە كېنووش و ركوع و سجدو، گوتمان لە ھالەتى بە تەنھا رادەستان يان دانىشتن لەگەل رۆحى خوداپەرستى گونجاوترە لەو ھى ركوع و سجدو لەگەلدا بېت، لەبەر ئەو ھى نوپىزى كارىكى رۆحانىيە و رۆحانىيە بە ملدان و خۆبەدەستەو ھەدانەو ھە دەبېت، ئەو ھى نىشانەى ھېمنى و لە سەر خۆپى و دلنپايى و خۆسپاردن و نەرمونپانى و شكۆدارى دەوېت و گونجاو ھە بۆ، بەلام جوولاندن و روکعات و سجدە تېردن كارىكى ئەندامىيە واتە بۆ لەشولار و مىكانىكىيە و جوولانىكى و ھەرزىيە، بەم شىو ھە، نوپىزە كە نوپىزى لەشولار دەبېت زياتر لەو ھى رۆحانى بېت .

بەلام لە لايەنى چەندايە تىبەو، لە نوپىزى شەوان باشتر، لەبەر ئەو ھى نوپىزى شەوان بە ىرى كات ديارى كرابو كە سەخت بوو رىكى بخەن و بىزمېرن، ھەك باس كرا، بەلام ئەم نوپىزە بە ژمارەى روکعاتەكانە .

ھەر ھەو ھە لە لايەنى كاتەو ھە باشتر بوە، نوپىزى شەوان سەختى تېدايە بە پېچەوانەى نوپىزى بە پانى و ئىوارە، نوپىز لە ھەموو رۆژىكدا لە ھەر دوو لاي رۆژ؛ لە بە پانى كاتى لە خەو ھەلسان و ئىوارە كە لە سەر قالىيەكانى ژيانى رۆژانە بىتەو، ئاسانتر دەبېت .
 بەلام روکعات و سجدە تېردن، لە زمانى ھەر ھەبېدا وا نىشان دەدات كە ھەبوونى لاي ھەرب ناسراو، بەلام بەم شىو ھەى وا ناسراو لە نوپىزدا، روکعات لە زماندا واتە چەمانەو ھە و كېنووشدان، دەلپن ئەم پياو ھە پىرە چەماو ھەتو، واتە لە پىرىدا، دەلپن فلان پياو چەماو ھەتو لە

حاله تی دایمان و هه ژاریدا، شاعیریک ده لیت
ترکع یوما والدهر قده رفعة لا تُهینَ الفقیر علك أن

رؤیك دادیت کرنوش بدهیت، له کاتیکدا زه مانه بهرزیکردویته وه و هیچ هه ژاریک له سه ر نه وه لومه
مه که

ههروه ها سوجه تبردن ملکه چکردن و چه مانه وهیه، ده لیتن فلان لووت چه ماوهیه واته ملکه چ و
زه لیله، ده لیتن نه وه که شتییه ملکه چی باکه بوو، واته به پیی پاکه ملی دا و رویشته، به
دارخورمایه کی چه ماوهی ملکه چ ده لیتن سوجه تی بردوه، به لام شیوازی روکعاتبردن و
سوجه تی لای عه ره ب نه ناسراو بوو، نه مه پیش له نه ریتی عه جه م بوو که چه ماونه ته وه و
ملکه چبوون بو پاشا کانیان، محمه د له وان بردوونی و خستوونیه ته نیو نویتزه وه، له وه ییشدا
ملکه چی و ملدان دهرده که ویت، به ریز حه سه ن فه می مه دفه عی که نیستا موته سه ریف
(پاریزگاری نیستا -و-) ی لیوا (پاریزگا) ی دایمه (پاریزگای انباری نه مرؤ -و-) قسه ی بو کردم،
گوتی: له کاتی شه ره جیهانییه گشتیه که له فه له ستین بوو، نه فسهری سوپای تورک بوو، وا
بوی ری که و توه له گه ل ریبه ریکی په هوودیدا رویشته بو نابلس، نه ویش له سوپا بوو، ده لیت:
له وه وه زانیم که کومه لیت کۆته په هوود له ویدا هه ن پیتان ده لیتن سامرییه کان، جیاوازن له گه ل
نه وه په هوودییانه ی له سه رجهم جیهاندا هه ن، گوتی: له گه ل نه م هاوری په هوودیمه ناماده ی
نویتزه کانیان بووم، بینیم به هه مان شیوه ی نیمه له روکعات و سوجه تی بردن نویتزه ده که ن،
نیمامیکان هه یه له نویتزه نیمامه تیان بو ده کات و مزگه وته که یان مینبه ر (محراب) ی هه بوو،
سه رم سورما له وه، به هاوری که م گوت: بۆچی له گه لیاندا نویتزه ناکه بیت؟ گوتی: نه م نویتزه زور
کۆنه، ناپیت به شدار بین له گه لیاندا، نه گه ر نه مه راست پیت نه وه ده گه یه نیت که روکعات و
سوجه تی بردن له بناغه دا له نویتزه و دیانه تی په هووددا بوو و محمه د له وان وه ری گرتوه.
گیرانه وه یه که هه یه وا هه والمان پی ده دات که نویتزه به یانیانی پاش خوره له لاتن کردوه نه که
پیش خور هه لاتن، حه له بی له (الامتع) دا ده لیت: پیغه مبه ری خودا له سه ره تان رویتزه وه
ده رچوه بو که عبه بو نویتزه کردن، نویتزه بوو که قوره پیش ره تیان کردوه ته وه، خوی و هاوه لانی که
نیواره داده هات تا که و دوو دابه نش ده بوون به و پیچوپه نیاندا و نویتزه نیواره یان ده کرد،
ده لیت: نویتزه شه وه کی و نیواره یان ده کرد، نیجا پیچ فره ی نویتزه دابه زی، نه مه قسه ی نه وه
ده کریت هه ر دوو گیرانه وه که له په کدا کۆ بکه ینه وه له وه ی که نویتزه به یانیان له سه ره تان
فه رزکردنی دوو روکعات بوو پاش خوره له لاتن کراوه، نیجا وایان لی کردوه پیش خوره له لاتن
بکریت، نه وه ی له قسه کانی تپده گه یه له م گیرانه وه دا: (تاکتا که و دواندوان) نه وه یه که به کۆ و
جه ماعت نویتزه یان نه کردوه، به لکوه هه ر په که و بو خوی به ته نها له و پیچوپه نیانیه نویتزه خوی
کردوه، یان دوو دوو به ته نها، له وانیه ریگری له وه ی به جه ماعت بیکه ن ترسیان له بیباوه رانی
قوره ییش بوو پیت

هه ندیک وا بوی ده چن که له پیش نیسرا هیچ نویتزه کی له سه ر فه رز نه بوو نه له سه ر خوی و
نه ییش له سه ر میلیله ته که ی، جگه له وه ی که له نویتزه شه وان دا کراوه، نویتزه شه وان به
شه وی نیسرا به پیچ فره ی نویتزه نه سخ کرا، ده لیتن: نیمامه کانمان وا ده لیتن: نویتزه دوو
روکعات فره ز نه کراوه له سه ری، به لکوه ده لیتن: نه وه ی فره ز کراوه ناگاداری و بانگه شه ی
په کبوون بوو، نیجا هه لسانی شه وان فره ز کراوه، وه که له سه ره تان سوره تی (المزمل) دا
هاتوه، نیجا له کۆتاییه که ی به پیچ فره ی نویتزه نه سخ کراوه، قسه ی نه مانه پیش له گه ل
قسه کانی نیین که سیردا په که ده گریته وه، که ده لیت خه دیجه پیش فره زکردنی نویتزه مردوه.
نه وه ی زیاتر به لایه کدا که ویت پیت به دهر له وه یه که نه مانه بوی رویشته وون، له فره زکردنی دوو
روکعات نویتزه پیکه وه له لایه ن نیین نیسحاق و خه لکی تر باس کراوه، به لام قسه ی نیین
که سیر: خه دیجه پیش نه وه ی نویتزه فره ز بکریت مردوه، مه به ست لپی نه وه یه پیش نه وه ی پیچ
فه رزه ی نویتزه له شه وی نیسرا دا فره ز بکریت، هه ندیکان ده لیتن: له به ر نه وه نه وه قسه یه ی
کردوه، چونکه نه وه نویتزه ی له زیانی خه دیجه فره ز کرابوو، دوو روکعات نویتزه به یانی و دوو
روکعات له نیواره دا بوو

نویتزه له قوناغی سییه میدا

له پیشه وه زانیمان که نویتزه له قوناغی دوه میدا له دوو کاتدا ده کرا، دوو روکعاتی به یانی و دوو
روکعاتی نیواره ن، نه مه به رده وام بوو تا وه حیناردن و خه ونیینی نیسرا له سالی یانزه دا، له ویدا

بوو به پېنج کات، له سهرووی به یانی و ئیواره سی کاتی تریشیان زیاد کرد که ئەمانەن: نیوهرۆ پاش بهرزبوونهوهی خۆر و مهغریب له کاتی خۆرناوابوون، عیسا واته نوێژی شتیوان له سهرهتای تاریکیدا، وا باس دهکەن که ئەم پېنج فهرزی نوێژه له شهوی ئیسرا فهرز کراوه له چیرۆکی ئیسرادا هاتوه، خودا په نجا نوێژی له شهوورۆژیکدا فهرز کردوه ئینجا دای بهزاندوه و کردوویهتی به پېنج، له پېغه مبهری خوداوه هاتوه، گوتهوویهتی، خودا له شهوی ئیسرا په نجا نوێژی به سهه میلیله ته که مدها فهرز کرد، چه ندين جار رویشتمه وه بو لای و تکام لی کرد که می بکاته وه تا کردی به پېنج نوێژ له شهوورۆژیکدا

وا باس دهکەن ئەم رویشتمه ی پېغه مبهری خودا بو لای خودا له سهه داوای مووسای کوری عومران بوه، له چیرۆکی معراجدا هاتوه، که حهقی بېنیه له ویدا کړنووشی بردوه و، خودا نه وه حیهی پی دام که دايمي و په نجا جار نوێژی له شهوورۆژیکدا فهرز کرد، رویشتم بو لای مووسا (واته له چینی شه شههه، ئه ویش گوتهی: په ره ره دگاره کهت چیی به سهردا سه پاندیت؟ له قسه یه کدا، فه رمانی چی پی کردیت؟ گوتم: په نجا جار نوێژ، گوتهی: بگه رپوه بو لای و داوای که مکردنه وهی لی بکه، میلیله ته کهت بهرگه ی ئەمه ناگریت، من به نی ئیسرا ئیلم تووش کرد. له گپرا نه وه یه کی بوخاریدا: میلیله ته کهت ناتوانیت له روژیکدا په نجا جار نوێژ بکات، به خودا من خه لکم پېش تو تاقی کردوه ته وه و، چاره سه ریکي توندم بو به نی ئیسرا ئیل کرد، بگه رپوه بو لای په ره ره دگارت و تکای که مکردنه وهی بو میلیله ته کهت لی بکه، گوتهی: گه رامه وه لای په ره ره دگارم و گوتم: ئەی په ره ره دگارم له سهه میلیله ته کهم که می بکه ره وه، پېنجی خسته سه ره م و، گه رامه وه بو لای مووسا و گوتم: پېنجی خسته سه ره م، گوتهی: میلیله ته کهت بهرگه ی ئەوه ناگرن و بگه رپوه بو په ره ره دگاره کهت و تکای که مکردنه وهی تری لی بکه: له و کاته دا له ئیوان خودا و مووسادا هاتوچوم ده کرد، خودا گوتهی: ئەی محمه د پېنج دانه یه له شهوورۆژیکدا، هه ر نوێژیک په ده داده نریت، واته ده بپته په نجا، گوتهی: که، دابه زیم تا گه بیشتمه لای مووسا و پیم راگه یاند، گوتهی بگه رپوه لای په ره ره دگارت و تکای که مکردنه وهی لی بکه، گوتم: ئەوه نده چومه وه بو لای په ره ره دگارم تا شه ره مزار بووم

له سهه ئەم چیرۆکه ئیمام سه بکی به م قسه یه گوتهوویهتی

بخمسین فرضا کل یوم وليله وقد کان رب العالمین مگالبا

وخففت الخمسون عنا بخمسه فأبقيت أجز الكل ما اختل ژره

به په نجا فهرز له هه موو شه و روژیکدا که خوجا ویستویهتی " ئینجا په نجا کهی که مکردنه وه بو پی نچ که به زه ره یه کیش له چاکه و خپره کهی کهم نه کردنه وه

له م چیرۆکه وه ئەوه ده زانین که له شهوورۆژیکدا په نجا جار نوێژی به سهه باوه ردارانی خۆیدا سه پاندوه، ئەگه ر مووسا نه بوايه و نه گه بیشتبا به و کاره دا که کاریکي قورسه و به محمه دی گوته: (بگه رپوه بو لای په ره ره دگاره کهت)، ئەگینا موسولمان هه موو روژ و شه وه کهی سه رقالی نوێژ کردن ده بوو، ئەگه ر به سهه کاتژمېره کانی شه و روژدا دابه شی بکه ین، ده بوايه موسولمان له هه ر بیستوهه شت خوله ک و چلووهه شت چرکه دا نوێژیکي بکر دایه، به ده ریرینیکي تر، له هه ر بیستونو خوله کی کهم دوانزه چرکه نوێژیکي بکر دایه (به هه له نووسراوه هه شت چرکه سو) بېگومان بپاده کردنی نوێژه که به ده ستونوژگرتن و ئەو شتانه ی هه ر هېچ نه بپت له ده خوله ک که متری ناویت، واته له ئیوان هه ر نوێژیک و یه کیکي تر دا ته نها هه ژده خوله ک و چلووهه شت چرکه ت به ده ستوهه ده مپیت، یان نۆژده خوله کی کهم دوانزه چرکه (دیسان نووسراوه هه شت چرکه سو) ده مایه وه، له م ماوه کورته دا موسولمان چی بکات؟ بخه ویت، نان بخوات، هه ولی په یدا کردنی بژئوی بدات، سه ردان ی هاوړیکه ی بکات، سه ردان ی نه خو شیک بکات، یان ده توانیت چی کاریک بکات؟ ئەم راسپاردن و ته کلیفه له ده ره وهی توانای مرو ف نییه؟ چۆن خودا ئەم ته کلیفه ده کات که ناتوانریت جپه جی بکریت و کهس بهرگه ی ناگریت؟ خو ی ده لپت: {لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا} [البقره: 286] واته: خوا ئه رکی له توانا به ده ر به سهه که سدا ناسه پینیت. بېگومان ئەم ته کلیفه کردنه نا پیت له خوداوه کرا پیت، که خو ی له مووسای کوری عومرا نیک خه لکی تاقی کردی پته وه و له حالیان ئاگادار بوه که چاره سه ری بو قومه که ی به نی ئیسرا ئیل دۆزبوه ته وه، باشت ده زانیت. ئەگه ر ئیمه بو هه ر نوێژیک ده ده قیقه مان داناوه، وه ک باس مان کرد، کو ی کاتی نوێژکردن که موسولمان سه رقال بکات له کاتی په نجا نوێژدا، هه شت کاتژمېر و بیست خوله ک ده بپت له هه ر روژیکدا، ئەمه ییش یه کسانه به کارکردنی هه ر کړیکاریکی ئەم زه مانه ی خو ماندا، سیپه کی ماوه ی شهوورۆژیکه، ئەگه ر هه ر نوێژیک له وان هیش

دوو پروكعات بېت نهك زياتر، ئەو جوولانەوہ و كردهوانەى پېويست بوو بكرېت له نوپژكردندا وا ده بېت: سەت پراوہستان، سەت پروكعە و، سەت راستبوونەوہى پاش پروكعە، دوو سەت سوچدە، لەبەر ئەوہى بۆ ھەر پروكعاتېك دوو سوچدەى لەگەل دە بېت و سەت دانېشتن لە نېوان دوو سوچدەكەدا، پەنجا دانېشتن بۆ شاپەتمانەكانى كۆتايىي نوپژەكە و سەت ھەلسانى دواى دوو سوچدەكە، كۆى گشتىي ئەم كردهوہ و جوولانەوہ ھەوت سەت و پەنجا كردهوہى، كە نوپژكەر لەو كاتانەدا لەشولارى دەجوولېنېتەوہ، ئەمە جگە لە زمانى كە قورئان دەخوېنېتەوہ. ئەگەر بلېن لە نوپژەكەى جگە لە سورەتى فاتىحە ھىچ ئايەتېكى ترى قورئان ناخوېنېت، دە بېت زمانى سەت جار فاتىحە بخوېنېت و سەد جار شاپەتمان بھوېنېت و سەت جار سلأو بكات، لەبەر ئەوہى بۆ ھەر نوپژېك دوو جار سلأو دەكەيت و پەنجا ئەلاھو ئەكبەر و سېسەت سېاس و سوپجانەللا لە پروكعات بردندا، لەبەر ئەوہى لە ھەر پروكعاتېك سەد جار سوپجانەللا دەكەيت و سەت جار ھەمدولېللا دەكەيت لە پاش ركوعەكە، سەت ئەلاھو ئەكبەر بۆ خۆبەدەستەوہدان و سچود و دووسەد جار ئەلاھو ئەكبەر پۆ ھەر دوو سوچدەكە و دووسەد ئەلاھو ئەكبەر بۆ ھەلسانەوہ و شەشسەت سوپجانەللا بۆ سچود، لەبەر ئەوہى بۆ ھەر سوچدەبەك سى سوپجانەللاى لەگەلدا دە بېت، كۆى گشتىي جولەى زمان لە كردهوہى خوېندنەوہدا، ھەزار و ھەوتسەتوہ پەنجا كردهوہى، باوا دانېن ژمارەى وشەكان بۆ ھەر كارېك لەمانە سى وشە بېت، كۆى گشتىي ئەوہى زمانى قسەى پى دەكات لەم نوپژانەدا پېنج ھەزار و پەنجاودوو وشە دە بېت.

ئەمە و جگە لەوہى بۆ دەستنوېژ پېويستە، بۆ ھەر نوپژېك وەك سوننەت ھوكمى دەكات، با بلېن بۆ ھەموو نوپژەكان دەستنوېژ ناگرېت، دوورە ھەموو ئەو نوپژانە بە يەك دەستنوېژ بكات، وا بېت با وا دانېن بۆ ھەر پېنج نوپژېك دەستنوېژېك دەگرېت، دە بېت ھەر نوپژېك بۆ سەرچەم نوپژەكان دە جار دەستنوېژ بگرېت، ئەگەر ئەمەمان خستە سەر ئەو كردهوانەى باسماں كرد، وا دەبېن كە مەحالە نوپژكەر بە كەمتر لە ھەشت كاتژمېر لە نوپژېكدا سەرچەم نوپژەكانى بكات، ئەگەر يەك لە دواى يەك و بى وەستان بېت ھەشت كاتژمېرى لە دواى يەكى بى دايانى دەوېت، تا سەرچەم نوپژەكانى تەواو بكات، بەلام ئەوہ باو نىيە كە نوپژەكان لە دواى يەكتر بكات، بەلكوو دە بېت جىاى بكاتەوہ و دابەشى بكات بە سەر كاتى رۆژ و شەودا، لەوېدا واى لى دىت كە ھەموو رۆژەكەى سەرقالى ئەوہ بېت و ھەموو كاتەكانى بە فېرۆ دەروات و ھىچ كارېكى ترى پى ناكړت جگە لە نوپژكردن، بۆيە مەعقول نىيە و ھىچ ھىكمەتېكى تېدا نىيە كە خودا باوہرداران بە خۆى بەو شېوہى تەكلىف بكات، ئەوہندە سەخت بېت و بەقورسى لە سەريان بکەوېت، بۆيە دەلېم: من گومانېكى لە رادەبەدەرم ھەيە كە محەمەد ئەم قسەيەى لە سەر خودا كړد بېت

(55)

پېنج فەرزەى نوپژ

پاش دابەزاندى ژمارەى نوپژەكان لە پاش كەمكردنەوہيان لە پەنجا نوپژەوہ گەبېشتە پېنج دانە، كە ئەمېش ھەر زۆرە، ھىچ شاراوہ نىيە كە ئەم ژمارەيە بۆ كاتەكانى نوپژە نەك نوپژەكە خۆى، ئەگەر نا نوپژ دوو پروكعات بوو، ئېنجا لە شوېنى خۆتدا بېت كرا بە چوار و، لە كاتى سەفەردا ناكړت، لە عايشەوہ گوتوويەتى: نوپژى خۆ ئامادەكردن و سەفەركردن دوو پروكعات فەرزە، كە پېغەمبەر لە مەدينە نېشتەجى بوو نوپژى ئامادەبوون دوو پروكعات دوو پروكعات زياترى كرد و، وازى لە نوپژى بەيانى و ئېوارە ھىنا، واتە نوپژى شەوہكى ھىچ پروكعاتېكى بۆ زىاد نەكرد و نوپژى ئېوارە يەك پروكعاتى بۆ زىاد كرد، لە گېرانەوہبەكى تردا لە عايشەوہ ديسان گوتوويەتى: پېغەمبەر لەمەدا كە دەلېت دوو پروكعات نوپژى كرد، كاتېك ھات بۆ مەدينە نوپژى كرده چوار و سى پروكعات و دوو پروكعاتى بۆ ئەوانە بە جى ھېشت كە لە سەفەردا بن ھەندېكيان واى بۆ رۆبېشتوون كە پېنج فەرزەى نوپژ لە ميعراجدا بە چوار پروكعات دانراوہ نەك لە مەدينە، جگە لە ئېوارە كە سى پروكعات فەرز كراوہ و بەيانى دوو پروكعات، ئېنجا چوارەكە بۆ سەفەر كەم كرايوہ، ئەمە گونجاوہ لەگەل ئەوہى لە قورئاندا ھاتوہ: {وَأَزَا جَرَبْتُمْ فِى الْأَرْجِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ} [النساء: 101] واتە: ھەرچەند سەفەرتان كرد يان

توشى تەشققەلە بوون لەلايەن خاوانەناسانەو، نوپۆزەكانتان كورتكەنەو. بۆيە ھەندىكيان دەلپن، ئەمەيە كە رووكەشى قورئان حوكمى دەكات ئەگەر ئەمە يېت يان ئەو، نوپۆز لە پېش ئيسرا دوو رووكەتى بەيانى و دوو رووكەتى ئېوارە بوە و، دواى ئەمە بوە بە چوار رووكەت جگە لە بەيانى و ئېوارە (مەغريب)، لە سەروى بەيانى و ئېوارە و نيوەرۆ و كاتى خۆرئاو بوون واتە ئېوارە و مەغريب و شىوانى بۆ زياد كرا، زيادكردنەكە لە دوو شتى نوپۆزدا رووى دا، لە رووكەتاكان و لە كاتەكانيدا، بەلام زياتركردنى رووكەتەكان ھىچ كاريكى گەورە نيبە، ئەم پېنج كاتە سەختى پەنجاكە لە خۆ دەگرېت، ئەو وای كەرد كە لە توانادا نەييت، بەلام ئەمە لە توانادايە كەچى سەختە، حەق لەگەل مووسادا بوە كە لە دوا جار بە محەمەدى .گوتوہ: بگەرپوہ بۆ لای پەرورەدگارەكەت تكاى كەمكردنەوہى لى بگە لەگەل ئەوہى ھىچ پېويست بەم زيادكردنەى نەكرد، كە ھىچ روحي باوهردارى بەھېز ناكات بە زيادكردنى و، بە كەمكردنیشى لاوازی ناكات، پېشتەر ئاماژەمان بۆ ئەو قازانجە ويستراوہ كەرد كە لە نوپۆزدا ھەيە، بۆ ئەوہى دەپەرسەتت نەك بۆ ئەوہى دەپپەرسەتن، خودا وەك لە قورئاندا باسى دەكات: {غَيْبٌ عَنِ الْعَالَمِينَ} [كآل عمران: 97] واتە لە مالى دنيا پېنيازە و لە عالەم دەولەمەندترە، گوپرايەليان ھىچ قازانجى ناييت بۆ ئەو و ياخيپوونيشيان ھىچ زەرەرېكى ناييت بۆ ئەو، بېگومان روحي نوپۆزكردن ملكەچبوون و خۆبەدەستەوہدانى گيان و نەفسى مروقە بە ئراستەى كردگار، بۆ ئەوہى لە ژەنگى و بېگويى پاكر بكرتتەوہ و لە زوخاوى ياخيپوون بشۆررېتتەوہ، ئەم ئامانجەيش ھىچ پۆئەنديبەكى بە رووكەت و بە زيادكردنى كاتەكەيشيبەوہ نيبە، بەلام گونجاوتر ئەوہيە لە سەر بەيانيان و ئېواران بېنيتتەوہ وەك لە سەرجم ئايپنەكان واپە.

بېگومان ئەم زيادكردنە وای لە نوپۆز كردوہ كە كردارى نەييت، واتە لە لايەن موسولمانانەوہ كارى پى ناكريت، ئەگەر چەند لە دەشتەكيبەوہ دەريچن و لە ژيانى شارستانيدا نغرو بن و، نوپۆز لە ئايپنى تردا بەم شپۆبە نيبە، ئېمە تەماشاي كرىستان بكەين بۆ نمونە، بۆ ئەوہى لە باوهرداران بن كار بە ئايپنەكەيان بكەن و پەيوەست بن پېوہى تەنھا ئەوہ بەسە ھەموو بەيانيبەك پرون بۆ بەيەتدان، بەلكوو ئەگەر وازى لەوہ ھېنا ھەموو روژتېك پروات بۆ بەيەت، تەنھا بەيانى روژى يەكشەممە بەسە پروات و لە ئايپندارەكان يېت و لای ھاوہلانى بەوہ سەير بكرتت نەوہك كەمترين شت روژى سيوچار جار لە پېنج كاتى يەك روژدا ئېوچاروانى بدات بە زەويدا، ئەمە ئەگەر تەنھا نوپۆزە فەرزەكانى كەرد و نەگەيشت بە نوپۆزە سوننەتەكان پېويستى ئايپنى بۆ باوهردارى لە كاتى ئايپندارى ئەوہندە بەسە كە روژى جارېك گيان و نەفسى مروق پروو لە كردگارەكەى بكات، ئەگەر نوپۆز پېنج جار يېت لە روژتېكدا، دەييتە كار نەك خوداپەرسەتى، بە تايبەتى بەو چەنداپەتى و چۆناپەتیبەى كە لە ئايپنى ئيسلامدا ناسراوہ، بۆيە نوپۆز بوە بە ناكردەيى لە لايەن موسولمانانەوہ، ئەگەر تۆ و ئەوانەى لە سەر نوپۆزكردن سوورن و بەردەوامن لە سەرجم ولاتانى ئيسلاميدا، دەزانيت كە پېنج لە سەت زياتر نين و، ئەوانەيش لە ھەزارانى بى كارن و، موسولمانانم بېنيوہ جگە لە نوپۆزى ھەيىنى ھىچ نوپۆزىكى ترى نەكردوہ و بېنيومە جگە لە مانگى پرەمەزان، مانگى روژوو نوپۆزى ترى نەكردوہ و لەوانەيشم بېنيوہ كە روژوو دەگرن و نوپۆز ناكەن، ئەوانەيشم بېنيوہ كە جگە لە نوپۆزى ھەر دوو جەژنەكە ھىچ نوپۆزىكى ترى نەكردوہ، سەرەراى ئەوہى نوپۆزى جەژنەكان سوننەتن نەك فەرز، زياتر نوپۆزكەران لە مانگى پرەمەزان مانگى روژووگرتن زياد دەبن و لەگەل ئەوہيشدا ئەوان لە بېست لە سەدى خەلك زياتر نابن و ئەوانەى لە پرەمەزان روژوو دەگرن لە نوپۆزكەران زۆرترن، لەوانەيە ژمارەيان بگاتە پەنجا يان شەست لە سەد، بەلام زۆرينەيان نوپۆز ناكەن

ئەمەيە ئاستى كەردەيى خوداپەرسەتى لاي موسولمانانى سەردەمى ئېمە، بەلى، دەبېيستين كە خەلكى نەجد ھەموويان كۆلنەدەر و ماندوونەناسن لە نوپۆزكردندا، بەلام ھۆكارى ئەوہيش بۆ ئەوہ دەگەرېتتەوہ كە حكوومەت سزاي ئەو كەسانە دەدات كە نوپۆز ناكەن، تەنانت ئەو كەسەى ئەگەر ئامادەيى نوپۆزكردن نەييت دەنېرن بە دوايدا و پرسىارى لى دەكەن و بۆ ئامادە نەبوہ، ئەگەر بەھانەيەكى شەرعى نەييت حورمەتى دەشكېنن و سزاي دەدەن، بەلام ئەم نوپۆزە چ بەھايەكى ھەيە كە خاوەنەكەى بە توپىرى و ناچارى بېكات ئەگەر واز لە خەلكى نەجد بېنن بە ئازادى خويان نوپۆز بكەن، ئەوان بە دەر نابن لە سەرجم موسولمانان لە دەرەوہى نەجد، گومانى تېدا نيبە كە بەردەوامى لە نوپۆزكردن بەم شپۆبە و لە خەلك دەكات كە مەرايى بكەن بە نوپۆزەوہ، لەوئيشدا قازانجەكەى پېچەوانە دەييتتەوہ بۆ

دژهكەى، ئەوھى لە نوێژكردن مەبەستە پاكژبوونەوھى گيان و نەفسە، بەلام بەم شپۆھى بە ناشرينترين رەفتار پېس دەكرێت كە ئەويش مەرايىيە، بەلام رايى پەيوەستە بە خەلكى دیندار :
 وهك ئەبووعەلا دەلێت
 بذاك، ودين العالمين رباؤ ارائيك، فليغير لى الله زلتى
 بە واتاى: ئەوھى مەرايى لە ئاينى جیھاندا پيشاندا دەدات، داواكارم خودا لەم ھەلەمەم بپوریت.

پینگومان زیاترکردنى نوێژ لە یری پيوست لە زورکردنى کاتەكەیدا شایەنى ئەوھى كە لە گرینگترین ھۆکارەکانى كەمى نوێژكەرانى موسولمانان دابنرێت، ئەگەر لە يەك کاتدا بوايە، یان دوو جار وەك لە پيش ئيسرا لە بەيانى و ئیوارەدا بوو، ژمارەى نوێژكەران بەم شپۆھى كەمى نەکرد لە ئەمرودا، ئەمەيش بەلگەى ئەوھى، سەرەرای ئەوھى نوێژكردن قورسە بە و پینج جارە و لە یری پيوستى ئاينى بۆ خوداپەرستى زورترە، بۆيە ھەندىك تاپەفەى ئيسلامى ھەستیان بەوھى كە پيوستە كورت بكرتەوھى، قورمتیيەكان كە نوێژيان كورت كردهوھى بۆ دوو فەرز لە برۆژێكدا و وەك پيش ئيسرايان لى کرد

وہك لە پيشدا بۆت پروون بووھى، نوێژكردن لە كاتى دانانیدا ھىچ لە چەندىتى و چۆنىتى بۆ رۆحى خوداپەرستى لە بەر چاو نەگراوھى، بەلكوو ئەوھى لە بەر چاو گىراوھى كە كردهوھى و جولەى وەرزشىيى لەشە نەك كردهوھى دل و ناخى نوێژكەرەكە و، وا فەرز كراوھى كە لە كاتى ديارىكراوى خۆیدا بكرت، بە ھەر شپۆھىيەك و جوړىك بتوانرێت، ئەگەر نەيتوانى پراوھستىت دەتوانت بە دانىشتەوھى بيكات، یان بە ئامازە دەبكات كە پال كەوتیبت، یان شتێك سەرقالى كرىبت و رېگرى لى كرىبت بە شپۆھى خۆى بيكات، دەتوانت بە ئامازەدان و رويشتن یان لە كاتى سواریدا بيكات.

لە (زاد المعاد)دا ھاتوھ: لەو ھىدايەتانەى نوێژى خۆبەخشىن لە سەر و لاخەكەى لە كاتى سواریدا بۆ ھەر كوئىيەك بچت، ئامازە بە سەرى دەكرد لە كرنووش و ملكەچبووندا، واتە لە رووكەت و سوجدەت ھىناندا، دەلێت: مللەقاندنەكەى بۆ سوجدەت لە ركوع زياتر بوو، ھەرۆھى نوێژە فەرزەكانى بە سوارى پى كرددوون، لە كاتى باران و قوراویشدا ئەگەر ھەوالەكە راست بێت. ئەحمەد و نيسائى و تورمى باسى ئەوھىيان كردهوھ: كە گەيشتە تەنگەبەرىك لە گەل ھاوھەلانیدا و لە سەر و لاخەكەى بوو تەنھا لە سەرۆھى ئاسمانى لێوھ ديار بوو و لە ژيريشەوھ قوراو بوو و كاتى نوێژ ھاتوھ، فەرمانى كردهوھ كە بانگدەر بانگ بدات و ھەلساوھ بۆ ئەوھ، ئىنجا پيغەمبەرى خودا لە سەر حوشترەكەيەوھ دەرويشت و نوێژى خۆى كرد بە ئامازە و مللەقاندن و لە سوجدەدا مللى زياتر دادەنەواند وەك لە رووكەتدا

سەرسورھەنترين نوێژ بينييتەم، ھىي بە كىكيان بوو بە ناوى عەبدوللاى كورى ئەنيس بە كىك بوو لە ھاوھەلانى محەمەد، كاتىك محەمەد ناردى بۆ كوشتنى خالىدى كورى سوڤيانى ھەزلى، پيشتر باسى ئەم چىرۆكەمان لە ژىر ناوئيشانى (راست و درۆ) دا كرد، عەبدوللا گوتى: رويشتەم تا گەيشتە ناوھراستى حەوشەى مالەكەدا، پالى دابوھوھ و دارىكى بە دەستەوھ بوو و لە زەوىي دەدا و ھەندىك لە دوايوھ بوون، لە كاتى ئىوارەدا بوو، ترسام كە لێدان و بەگژاچوونیدا كاتىك بيات و لە نوێژەكەم سەرقالم بكات و لەو كاتەدا بەرەو ئەو رويشتەم لە گەل خۆمدا بە مللەقاندن نوێژەكەم كرد و، كە گەيشتە لای... ھتد فەرموودەكە

نوێژكردنى عەبدوللاى كورى ئەنيس بەم شپۆھى و بە ئامازە و مللەقاندنە، لە كاتىكدا بەرەو سوڤيان پروات بۆ ئەوھى تىرۆرى بكات، بەلگەى ئەوھى كە نوێژ جگە لە كردهوھىيەك دەيبت بيكەيت كە كاتى ھات و بە ھەر شپۆھىيەك و جوړىك يبت ھىچى تر نىيە، بە ھەر حال يبت، ئەگەر نوێژ بە رووكەشەكەى بكەيت و رۆ نەچىتە ناخ و مەبەستى راستەقىنەكەى و دوور كەوتىتەوھ لە رۆحى خوداپەرستى، خوا بمرگى كە عەبدوللا ئەم نوێژەى فراوان بكردايە و دواى بختايە بۆ كاتىكى تر پاش ئەوھى سوڤيان تىرۆر دەكات، ھىچ ئامادەيى دل و دەروون لەم نوێژە سەرسورھەنەرەدا نەبوھ، ھىچ رۆچوون و خۆبەدەستەوھەدان و ملكەچبوون بۆ خودا و ئاراستەكردنى رۆح بەرەو پەرستگار و كردگارى گەورەى بوونەوھەرانى تپدا نەبوھ

من لەو باوھەرەدا نيم، لەبەر ئەوھى عەبدوللا لەو كاتەدا لاشەى سەرقالى رىكردن بوھ، دللى سەرقالى فرتوفيليك و تەلەكەيەك بوھ كە بە ھۆيەوھ بتوانت عەبدوللا تىرۆر بكات، لەو كاتەدا كە نوێژى كردهوھ دورترين بوونەوھەرى خودا بوھ لە خودا، عەبدوللا ھىچ نەوھستا و ھاوړيەكەى

تیرۆر کرد و گەرابەووە مەدینەو سەرەکەى ھینا بۆ پێغەمبەرى خودا. (تەماشای چیرۆکەکە لە (شۆپى خۆیدا بکە

خویندەووەى قورئان لە نوێژدا

پێشتر زانیمان، سەرچەم ئەو جوولان و کردەوانەى لە کاتى نوێژکردندا تەنھا بە لەشولار دەکریت، ئەگەر کارىکى نیمچە رۆحانىشى لە خویندەووەى قورئانى تێدايە، دەتوانین بڵین کردەووەیەکى تارا دەپەك رۆحانىیە بەو پێیەى ئەو دەخوینرێتەووە قسەبەکى پیرۆزە و لە خوداوە دابەزیووە، ئەگەر نا خویندەووەکە کردەووەى زمانە نەك دل، تەماشای قورئان بکە، بە خویندەووە دەتوانین بڵین ئایا خویندەووەى ھەموو ئایەتەکانى لەگەل بابەتى نوێژدا گونجاو ھىچ شاراوە نییە کە بابەتى نوێژکردن ملکەچبوون و خۆبەدەستەووەدان و پارانەووە و ترس و بەخۆداچوونەووە و پاکراگرتنى ناوہەخنى گيان و تۆبەکردنە لەو ھەلە و کردەوانەى کە خەلکت پى بازار دايت و خۆرا دەستکردنى خوداپەرستە بۆ پەرستراوہەکەى، راستە کە بڵین سەرقالبوونى خوداپەرستى یە لەو ئانوساتەدا

ئەگەر تەماشای قورئان بکەین، دەبینین لە بابەتى جوړاوجۆرى لە سەر چیرۆک و ھەوالى تێدايە و، پەند و ھیکمەت و نامۆزگارى و مەوعىزەت و ھوکم و ھەرەشە و پەیمان و وەسفى ھالى پێباوہران و دووروو و شەرکردن و لەعنەتلیکردن و زۆر شتى تری پە دەر لەمانەيشى تێدايە، وەك فەرمانکردن و ڕەتکردنەووە و نەھیکردنى تێدايە، کە گونجاو لەگەل نوێژدا و ھى تریشى تێدايە لەگەل نوێژدا ناگونجیت، بەلام نوێژ وەك زانراوہ دەیت سورەتى (الفاتحە)ى تێدا بخوینرێتەووە، ئینجا نوێژکەر سورەتیکى کورتى لەگەلدا دەخوینرێتەووە، یان درێژە یان ئەوہى یار ھەیت بە پى وىستى خۆى، ھەموو ئایەتەکان بە پى شەرەف و بالایی بابەتەکە لە یەك ئاست و پێگەدا نین، ھەرۆھەا لە زمانەوانى و پروونى و بەلاغەت و توندوتولیشەووە لە یەك پێگەدا نین. لەبەر ئەوہى خویندەووەى قورئان کۆلەکەبەکە لە کۆلەکەکانى نوێژ، بەلکوو خویندەووەى قورئان کرۆکى نوێژە، ئەمەيش بە دەریزینک لە قورئاندا ھاتوہ: {فَاقْرُؤْ مَا تَبَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ} [المزمل: 20]، واتا: ئەوہى بۆتان دەکریت لە قورئان بخوین. وەك لە سەرەتای ئەم لیکۆلینەووەدا باسما کرد، نوێژى بەیانپیان بە قورئانى شەوہکى شەفەقى لە قەلەم داوہ، لەوہدا ھاتوہ: {أَقِمِ الصَّلَاةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا} [الإسراء: 78]، واتە: لەماوہى خۆر دەردەکەویت و لە سپێدەى بەیان ھەتا تارىکى شەو نوێژ بکە و نوێژى سپێدە پر بەھایە. (قراءە الفجر) مەبەست لى نوێژى بەیانپیان لەبەر ئەوہى خویندەووەى قورئانى تێدا درێژ دەیت

وتمان لە قورئاندا ئایەتى گونجاو لەگەل بابەتى نوێژدا ھەيە و نەگونجاویش ھەيە، ئەگەر لە نوێژدا ئەو سورەتەى باسى (أبو لھب)ى تێدايە بخوینرێتەووە، وەك ئەوہى خوداپەرستى بە جویندان بە پێباوہرێك لە پێباوہرەکان بکات، بۆیە ئەمە گونجاو نییە لەگەل بابەتى نوێژدا، سورەتە کورتەکانى قورئان بە پى گونجاندن بۆ نوێژ جیاوازن، لپیان ھەيە نەگونجاوہ وەك ئەو سورەتەى باسى (أبو لھب)دەکات، ھەندیکیان بە نیمچە گونجاندن دەبینرین وەك (معوذتین) لەبەر ئەوہى بە تەنھا پەنابردن و (استعاژە)ى تێدايە، شوپى نوێژکەر لەوہ بەرزتر و پروونتر و گەورەترە کە تەنھا پەنابردن و لە خۆلادان یت، ئەوہيشت زانى کە بابەتى نوێژ چيە، ئەوہ لە کوئ و پەنابردن واتە تەنھا تۆبەکردن (استعاضە) لە کوئ، ئەوہى زیاتر لەوانە گونجاوترە بۆ نوێژ وەك سورەتى (الإخلاص) کە سىفەتى خودا و یەکبوون و ئەوانەى تێدايە کە نوێژکەر بۆ خۆبەدەستەووە دان و ترس و ملکەچکردن و کړنووش دان بۆ خودای بالا دىخوینرێتەووە

ھىچ ھەلەيەك نییە بڵین کە سورەتەکانى قورئان ھەمووى لە یەك پێگەدا نین، لە ئاست گونجاندىان لە گەل بابەتى نوێژدا، تێدايە گونجاوہ و ناگونجاویشى تێدايە و ھەندیکیان گونجاندى کەمە و ھەندیکى تر زیاترە، بۆ نموونە سورەتى (العاديات) لە گونجاندىان لە شیواى بۆ نوێژ یەکسان نییە لەگەل بابەتى وەك سورەتى (الزلزلە)، لە لایەن گونجاندىان سورەتى (الفجر) یەکسان نییە لەگەل سورەتى {سَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْأَعْلَى} [الأعلى: 1] و سورەتى (المنافقون) یەکسان نییە لەگەل سورەتى (المؤمن) دا ھەرۆھەا لەگەل سورەتى (الملك) دا بەلام سورەتى (الانشراح) واتە (ألم تشرح) بابەتیکى تايبەتى و کەسى محەمەد بوہ، ھەرۆھەا سورەتى (الضحى) تايبەتە بە محەمەد، لەم دوو سورەتە ھىچ گونجاندىک بە ھىچ شیوہک لەگەل نوێژدا نییە و لەگەل نوێژدا نایەتەووە، ھەرۆھەا ئایەتى تايبەتى تر کە وەك کوتار بۆ محەمەد دابەزیون، بەوہى تايبەتن بە خۆى بەتەنھا بە دەر لە ھەموو خەلک، وەك ئایەتى:

{يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ} [المائدة: 67]، واته: ئەى پەيامبەر هەر شتێك لەلایەن خوداوە بۆت دێت راییگەینە گەر ئەوەی راسپێردراوێت نەكەیت خودا ئەو كۆمە لە خەلكەى خودانەناسان شارەزای راستەرى ناكات. ئەم ئایەتە وەك سورەتى (الانشراح)ە لە بناغەدا هیچ گونجاندنێكى لەگەڵ نوێژدا نىيە، ئەگەر نوێژكەر بىخوێنێت لە نوێژەكەیدا، خوداپەرستىيەكەى لە لایەنى جۆرىيەو سەرسورھەينەر دەيێت، لەبەر ئەوئەى شتێك لە نوێژەكە دەخوێنێتەو كە هەيچ بەركەوتن و پێوھەندىيەكى بە گيان و ناخ و نەفسى نوێژكەرەو نىيە

ھەرۆھە ئەو ئایەتانەى كە ئەحكامى شەرى تىدایە، هەيچ گونجاندنێكى بۆ ناخى نوێژكەرى تىدا نىيە كە بچىتە حالەتى كرنووشبردن بۆ خودا و خۆبەدەستەوھەدان، لەگەڵ بابەتى نوێژدا ئایەتەو، ئەگەر نوێژكەر بىھوێت لە نىوان دەستى خودادا پراوھەستىت و، بۆ نموونە ئەم ئایەتە بخوێنێتەو: {وَاللَّائِي يَئْتِسِنَ مِنَ الْمَجِيحِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ بِلَايَةٍ أَشْهَرِ وَاللَّائِي لَمْ يَحْجُنَّ وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجْلُهُنَّ أَنْ يَجْعَنَ حَمْلُهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا} [الطلاق: 4] واتا: ئەو ژنانەى كە لە سورى مانگانەدا بن بوراون، ئەوانەى دووگيان دەيێت چاوەرى بكەن تاوھكو منداليان دەيێت، ئەگەر گومانىشتان بوو، ئەشپت سى مانگ چاوەرى بكەن ئەو چاوەروانىە دانانى سەكەيە و ئەو كەسەش لە خودا بترسىت خودا كارى ئاسان دەكات. لەو نوێژەى چى تىدەگەيت؟ چ واناپەكى تىدا دەيێت؟ ھەرۆھە دەريارەى ئەو نوێژەى كە ئەمەى تىدا بخوێنێتەو {وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَكَانَ زَوْجٍ وَكُنْتُمْ إِحْدَاهُنَّ قِنَاقًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُوتَهُ بُهْتَانًا وَإِيمَانًا مُبِينًا...} [النساء: 20] واته: ئەگەر ويستتان ژنى خۆتان بە ژنێكى دىكە بگۆرن، ئەگەر بە ژنەكەى پىشوتان ھەندىك دراوتان پىردايىت، نايىت لىيان بستىنەو، ئەگەر ئەو بەكەن دەيێتە گونجاندنێكى گەرە. تا كۆتايى ئایەتەكە

ئەو ئایەتانەى لەم حوكم و بۆچوونانەى تىدا يىت كە پىشتر باس كرا، لەگەڵ بابەتى نوێژدا گونجاو نىيە، ئەوئەى نامۆيە كە ئەو ئایەتە نەسخراوانەيش لە نوێژدا دەخوێنێتەو، كە لە بنەرەتدا هەيچ واناپەك بۆ مانەوئەى لە قورئاندا نەماو، چ قازانجێك لە خوێندنەوئەى ئایەتێكدا ھەيە كە بە حوكمى ئایەتى تر نەسخ كرايىت، ئەم ئایەتە نەسخراوانە جگە لە گوتنەو و باسكردنى هەيچ شتێكى لى نەماو، ئایا خوداپەرستى بە گوتن و قسەيەك دەكرىت لە واناكەى هەيچى لى نەمايىت و كەوتىت و جىگىر نەيىت و وەلا نرايىت، بىگومان مانەوئەى گوتنەوئەى ھەر ئایەتێك سەر بە مانەوئەى واناكەيە، هەيچ مەعقول نىيە ئەم ئایەتانەى قورئاندا پاش پوچەلبوونەوئەى واناكەى، بىمىنەوئە و بگوتىتەو، لەگەڵ ئەوئەى بە مانەوئەى لە قورئاندا سەرلېشىواندننى خوێنەرى لە بارەى حوكمى نەسخكراو و حوكمى نەسخكەرى لى دەكەوتنەو، بە هەيچ شىوھەيەك ئەو نەزانىت ئەگەر بەنا بۆ شىكەرەوھەكان نەبەيت

ھەرۆھە دەربارەى ئەو ئایەتانەى لە سەر باسوخواسى بىباوھران و دووروان و لە بارەى حال و ئەحوالى ئەوان دابەزىو: {إِلْمَ تَرِ إِلَى الَّذِينَ أَوْثُوا نَصِيحًا مِنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْحَبِثِ وَالْكَافُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ هَؤُلَاءِ أهدى مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبِيلًا. أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنُ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا} [النساء: 51-52] واته: ئایا ئەوانەت نەديوھ كەوا بەشێك لە كتيبان پىدراوھ و بە بت و تاغوت برويان ھىناوھ؟ ئەلین رىگەى خوانەناسان لە رىگەى بروادارەكان سەرراستە!؟ ئەوانە بەر نەعلەتى خودا كەوتوون. ھەر كەسێك خوا نەعلەتى لى پكات هەيچ كەسێك فریای ناكەوێت. وەك قسەى لە: {قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ ذَلِكَ مِوْبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَجِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الْكَافُوتِ أُولَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَجَلُّ عَنِ سَبِيلِ. وَإِذَا جَاؤُوكُمْ قَالُوا كُفُّوا قَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ} [المائدة: 60, 61]، واتا: بلى ئاخۆ دەتانەوێت لەوانەوئە ئاگادار بن كە سزايان لەلای خوداويە و لە سزای ئەوان خراپترە، ئەوانە ھەندىكى لى كردن بەمەيمون و ھەندىكيان كرده ئەوانەى كۆيلايەتى بتيان دەگرد، ئەوانەش لەگشتى خراپتر بوون. كاتێك دىنە لاتان باورەيان پى مەكەن و خوداش لەو شتانەى دەيشارنەوئە ئاگادارە. نموونەى ئەم ئایەتانە لە قورئاندا زۆرن، بە هەيچ شىوھەيەك لەگەڵ بابەتى نوێژدا ئایەنەو و ناگونجىن، ئەوئەى ئەم ئایەتانە لە نوێژدا بخوێنێتەو وەك ئەو وایە كە ئاويكى سازگار و پاكى لەبەردەستدا يىت و بە خۆل خۆى بشوات، ئایا نوێژكەر سەرپشك نىيە لە جياتى ئەوئەى ئەم ئایەتانە بخوێنێتەو، ئایەتێكى ترى گونجاو لەگەڵ نوێژدا بخوێنێتەو، كە لە قورئاندا زۆرن

ئایەتێكى زۆر لە قورئاندا ھەن كە گونجاو بن لەگەڵ نوێژدا و باشترينيان سورەتى فاتىحەيە، ئەم

سوره ته سياسگوزاری خودا و گه وره کردنی یتدایه و، هه روه ها وه سفکردنی به دلوفانی و خاوه ندراری دنیا له پروژی دادگه ری و ئینجا تایه تمه ندبوونی به خودا په رستی و داوای یارمه تی و په نابردن و داوای راسته ری و ریگه ی حه فکردنه، که ئه وانه ی خودا په رستان گرتیانه بهر و ویل بوان لییان لادا، ئه وه تایه ته به بابه تی نوژی به باشتین دهرینه وه، ئه وه ی گونجاوتر بوو که ته نها به خویندنه وه ی ئه و تایه تانه ی له نوژی دا رابوه ستانایه، له بریی خویندنی ئایه تی تر له قورئاندا، له بهر ئه وه ی ئایه ته کانی تر دهر باره ی هه موو شتیک قسه ده که ن، به لام نوژی ته نها خودا په رستی به هه موو شتیک له خو ی ناگریت

ئایه ته کانی قورئان له یه ک ئاست و پیگه دا نین پیشتتر باسی ئه وه مان کرد که ئایه ته قورئانییه کان هه مووی له یه ک پیگه و ئاستدا نین له گونجاندن بۆ بابه ته که واته بۆ نوژی، هه روه ها هه مووی له پرووی وژی هی و به لاغت و جوان دهرینه وه له یه ک ئاستدا نین، واته جیاوازییه ک و له یه ک نه چووژی که له پته وی وژی هییه وه له نوان سه رجم ئایه ته کانی قورئاندا هه یه و ئایه تیک له وی تر به هیتره، هیچ سه رسوره ی نه ر و کوفریک نییه له پرووی هیزی زمانه وانیه وه که هه ندیکی له وی تر به باشتتر دابنریت، وه ک گوتمان هیچ کوفریک نییه، له بهر ئه وه ی وه ک بینیمان ئه م قسانه به مه بهستی تووره بوونی ئایینداره کان دژ به که لله پوچه کان بوه

نازانم ئه مانه له مه دا بۆ تووره ده بن؟ ئه گه ر بلین جیاوازی هه یه له باس و ئاستی ئایه ته کان له یه کیکه وه بۆ ئه وی تر، ئه م قسه یه مان ئه وه ره ت ناکاته وه که بلین هه موو قورئان په رجوه و توندوتوله وه ک باسی ده که ن، ئامانچه که له ویتدایه که هه ندیک ئایه ت سه ره رای به هیزی و توندوتولی و بالایی زمانه وان ی به لام له باره ی پله به ندیه وه هه موویان په کسان نین، ئه گه ر گوتمان پله پندی له به راوردکردنی باشتتره کان له به هیزی و توندوتولی و جیاوازییان له گه ل قسه ی خه لکدا هه یه نه ک له نوان خودی ئایه ته کاندا، حه قیان بوه تووره بن، به لام ئیمه ده لین: ئه م قسه ی خودایه له وی تر باشتتر و به هیتره، بۆچی ئه م قسانه بیباوه ری بیت و، بۆچی بیباوه رییه گه ر بلین: هه موو ئایه ته کانی قورئان گه وه ره و مروارین به لام هه ندیکیان گه وره ن و هه ندیکیان بچوکن و هه ندیکیان مام ناوه ند، له راستیدا ئه م ئاییندارانه ی له م جوړه ن، ئه وان بیباوه رن، به هوی ئه وه ی خو یان وا داده نین دیلی لاساییکردنه وه بن و ریگری له مینشکیان ده که ن که بیر بکاته وه و، ئه وه ی له باووبایرانمان وه ریان گرتوه نه ئه مه ی لییان ده ویت و و نه فه رمانیشی پی کردوون

زه مه خسه ری له (الکشیاف) دا لیدوانی وای داوه که ئایه ت هه یه کاریگه رتره و به هیتره له وی تر، له شیکردنه وه یه کیدا { وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَّا فِي الْأَرْجِ وَإِنَّا عَلَىٰ زَهَابٍ بِه لِقَادِرُونَ } [المؤمنون: 18] واته: له و ئاسمانه وه ئاومان بوتان نارد و جیکه مان له زه مین پیدان و هه ر ئیمه ش که ده توانین له به نینان به رین. ده لیت له قسه ی (علی ذهاب به) ئه وه ی خراپه کاری بکات و کو تاییه که ی بۆ پیوانه و هه لسه نگانده ن، واته به شیوه یه ک له شیوه کان به ریگه ک له ریگه کانه وه بچیت له پاش دووریانیک و، له ویتدا توانای روپشتنی هه ریت و هیچ ریگرییه ک یان ناو زران دیک تیدانه بیت له هه ر شتیک دا بیه ویت، ده لیت: له هه ره شه و توندیدا له وی تر پته وتر و به هیتره که له مه دا هاتوه ده لیت: { قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَّعِينٍ } [الملک: 30] واته: بلی به من بلین ئه گه ر ئاوه که تان روچوو به ناخی زه ویدا ئه و سا کی ئاوی زه لالی ره وانان به فریا ده خات؟ هه روه ها ده ر باره ی شیکردنه وه ی ئه م ئایه ته { فَالَّذِينَ كَفَرُوا فَيَكْتُم لَّهُمْ يَبَابٌ مِنْ تَارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُؤُوسِهِمُ الْحَمِيمُ، يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُحُورِهِمْ وَالْجَلُودُ } [الحج: 19، 20] واته: ئه م دووانه له سه ر په روه نده ی خوتان کیشه یانه، ئه وانه ی بۆ خواناسی کراسیکی ئاسنیان به به ژندا برا، ئاوی گه رمی له سه ر را به سه ردا ده کرت و هه ناو و پیستیان پیکه وه ده لکیت و ده توینه وه ده لیت: ئه گه ر شالووی گروناگر بکاته سه ریان کاریگه ری له سه ر ناخیان وه ک دهره وه یان دا ده بیت و ناویوش و ریخوله یان وه ک پیستیان ده سووتیت، ده لیت ئه مه له وه به هیتره که ده لیت: { وَاسْقُوا مَاءً حَمِيمًا فَكَّعَ أَمْعَاؤَهُمْ } [مجد: 15]. واته: ئاوی به کولیاندهر خوار کرا و ریخوله ی برین

ئه وه ی شایانی پاسکردنه لیره دا ئه وه به، که یه کیک له شاعره کانی فارس گوته ویه تی: (کی بود تبت یدا مانند یا أرض ابلعی) واته چو ن (تبت یدا) وه ک (یا أرض ابلعی) ده بیت، ئامازه به و ئایه ته ده کات که له چیروکی لافاوه که دا له سوره تی هود هاتوه: { وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكَ وَتَأْسَمَاؤُ أَقْلَعِي وَغِيحَ الْمَاءِ وَفَجِيحَ الْأَمْرِ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الْعَالَمِينَ } [هود: 44].

واتة: زەمىن ئاوت ھەلقورنە؛ بەرزايى بەس بارنە، ئاورۇ بە ناخى ئاخاۋ كارەكە سەرى گرت، لەسەر جودى لەنگەرى گرت و ئەوانەى ناحەقىان كرد ستمكارن
ئەگەر بمانەۋىت پە دواى قورئاندا بچىن زورنك لە نموونەى ئەم ئايەتە جياۋازانە لە پرووى بەھىزى و توندوتۇلىيەۋە دەھىننەۋە، بەلام بەمە كۆتايى دەھىننە بۇ ئەۋەى نەيارانمان بەۋە تۆمەتبارمان نەكەن ئېمە درك ناكەين بە بەھىزى و بەلاغەتى قورئان، بەتايەتە تويژنەۋە لەو بارەۋە لە دەرەۋەى ئەم كارەى ئېمەيە كە لېرەدا دەيكەين

(56)

حەج

عەرەب لە جاھىليەت حەجى مالى خودايان كېدو، حەج بىپەرستىيەكى كۆنى عەرەبە، كاتىك محەمەد ھات يىرارى لە سەر دا و كردى بە كۆلەكەيەك لە يېنج كۆلەكەكەى ئىسلام، لەبەر چەند ھۆكارنك كە باسى دەكەين، يېش ئەۋەى بچىنە نېو كرۆكى باسى حەجەۋە، دەبىت باسى كەعبە بكەين و بزائىن بىپەرستى چۆن بوو تېيدا

كەعبە

ئەۋەى بە تەۋاۋى و مكورىيەۋە باۋەرمان يېپە ئەۋەيە، كە كەعبە مالىكى كۆنى بىنەكانە، ئەۋەى زور باسيان بۇ كېدوۋىن كە مچەۋرى ئەم مالى ھىي (مضاض بن عمرو الجرھمى) سەرۇك عەشپەرەتى جورھمى لەناۋچوو بو، ئەم مچەۋرەيە كە واى لە خاۋەنەكەى كېدوۋە بېتتە خاۋەنى سەرۇكايەتتى ئايىنى بەگشتى، سەرۇكى ئايىنەكان لەو سەردەمەدا سەرۇكى دونيايىش بوون

گرېى گومانكردن كە دەستى ھىچ يەقىنك نەيكاتەۋە ئەۋەيە كە لە سەر (حەزان) باپىرى نابت كورى ئىسماعىل بو لە داپكېيەۋە، ئەو بەخپۆكەرى مالىكە واتە كەعبە بو، لە پاش نابت كورى ئىسماعىل، بەخپۆكەرى مالىكە واتە گەرەى مالى لە نېو جورھم دا بەردەۋام بو تا سەردەمى عەمرو كورى خارسى جورھمى؛ دوا پاشاى جورھم، ئىنجا عەمرو كورى لەحىي خوزاعى لېى بردو، ئەم عەمرو كورى لەحىيە يەكەم كەس بوو كە ئايىنى ئىبراھىمى گۆريۋە بۇ بىپەرستى، گەرەيى مالىكە لە نېو خوزاعەدا بەردەۋام بو، تا قوسەى لېى بردوون و، بەۋەيش گەرەيى خپلەكە گەرەۋەتەۋە بۇ كورانى نابت كورى ئىسماعىل

ئەمە كورتەى ئەو باسەيە كە بە درېزى لە كىتېى بەسەرھاتەكان دا باس كراۋە، دوو كەيسى تېدايە، يەكەم: عەمرو كورى لەحىي خوزاعى يەكەم كەس بوە ياساى بىپەرستى بۇ عەرەب داناوۋە. ئەمەيش وا دەرەخات كە عەرەب لە سەردەمى جورھمىەكان بىپەرست نەبوون، دوۋم: حەزار كورى عەمرو جورھمى گەرەيى واتا پاشايەتى خپلەكەى لە كچەزاكەى نابت كورى ئىسماعىل كورى ئىبراھىم بردو، ھەر يەكە و لەم دوو كەيسە لە فاۋغېكى گومايىكى بەھىز و تىندان. كەيسى يەكەم. يەكەم كەس ئايىنى ئىبراھىمى بە بىپەرستى گۆريپت لەو شوپن و خپلەدا عەمرو كورى لەحىي خوزاعى يېت، شتىكى ناكۆك لەگەل ئەمەدا باس كراۋە، لە سىرەى حەلەبىدا ھاتوۋە: جنۆكە ھەبۋە دواى عەمرو كورى لەحىي كەۋتوۋە واتە جنۆكەى ھەبۋە، پېيان گوتوۋە: يرۇ بۇ لاي داپېرە آليھەكان يېنە كە لە سەردەمى نوح و ئىدرىس دا پەرستراون، ئەۋانېش ود و سەۋاع و يەنموس و يەعوى و نېسر بوون، ئەۋىش رۇبىشت و ھېنانى بۇ مەككە و داۋاى پەرستنى كردن

ئەگەر راست يېت كە لە داپېرە ۋەرى گرتىت يان ھېنايىتى، ئەمە بەلگەى ئەۋەيە كە بىپەرستى لەو خپلەدا لە يېش عەمرو كورى لەحىي ھەبۋە، ئەگەر نا، چۆن ئەو بتانە لاي داپېرە ھەبۋە ئەگەر لە حىجازدا نەپەرسترايىت؟ بەلام ئەۋەى خاۋەنى (معجم البلدان) باسى كېدو، ئەم بتانە يەكەم جار لەو شاخەدا بوە كە ئادەم لە زەۋىي ھېندا دابەزيۋە، ئاۋى لافاۋەكە لەو شاخەدا دابەزيۋە بۇ زەۋىي و، تىزىي ئاۋەكە واى كېدو لە زەۋىيەكەۋە پروات بۇ ئەۋى تر تا فرېى داۋە بۇ زەۋىي جەدە. قسەيەكى خورافىە

قسەى گېرەۋان لەم كەيسەدا دژ بە يەكە، چۆن باۋەر بە قسەى دژ بە يەك بكەين؟ بۇ نموونە، خاۋەنى (المعجم) لە ئەبى ئەلمونزىر ھىشام كورى محەممەدەۋە ۋەرى گرتوۋە، دەلېت: عەمرو كورى لەحىي لەو كاتەدا دواكەۋتەكەى (واتە جنۆكەكەى و.) ھەۋالى بوونى ئەم بتانەى لە

دهریای جهده پی داوه، هاتوه و بردوویه تی و ههلی گرتوه تا رۆژی حج هاتوه و داوای کردوه . هه موو عه ره به کان بیهرستن و عوف کوری عوزره کوری زهیدی لات رازی بوه . له م قسانهیدا ئه وه تیده گهین: (عه وف رازی بوه) واته عه وف پینش ئه وهی عه مرو کوری له حی داوای بتیهرستی لی بکات بتیهرست نه بوه، ئه مه پیش دژ به یه که له گه ل ناوی باپی ری (زید اللات) دا، عه ره ب ناوه کان به زهیدی لات و تیمی لات ناو ده نین وه ک چۆن زهید مه نات و عه بدمه نات ناو ناوه، واته ناوه که ده به ستن به ناوی بته که وه، ئه گه ر باپی ری عه وف بتیهرست بوویت، که وا بیئت خو ی و باوکیشی بتیهرست بوون، ئه مه هیچ گوما نیک ی تیدا نییه، که وا بیئت؛ چۆن عه مرو کوری له حی به که م که س بیئت داوای بتیهرستی کرد بیئت؟ چۆن عه وف به که م که س بیئت رازی بوویت به داوا که ی؟ خودی مونزر لی دوانی وای داوه که لات له مه نات تازه تر بوه، دوو بتی په س تراو بوون، واته مه نات کو نتر بوه وه ک له (المعجم) دا هاتوه. ئه مه وا فه رز ده کات که لات و مه نات له پینش عه مرو کوری له حی وه په س تراون، له گه ل ئه وه ی شدا، حیکایه تخوانان که باسی په کیک له م بتانه ده که ن ده لپن: عه مرو کوری له حی دروستی کردوه و دا ی ناوه، ئه وه ی زیاتر به وه دا لای داوه که ئه م بتانه له زه مان ی جور همیش په س تراون، له و زه مانه دا که عه م مالی بته کان بوه، له وان هیه له گه ل ئه وه ی شدا عه مروی کوری له حی له سه ر بتیهرستی جه ختی کرد بیته وه و داوای گه رانه وه ی ئه وان ه ی کرد بیئت که له ناو عه ره بیدا له بتیهرستی لایان دا بیئت، بو یه وایان دانا وه که ئه و به که م که س بوه بانگه شه ی بتیهرستی کرد بیئت .

به لام که یسی دوهم: ئه مه که یسی که لقو پۆپی هه یه، له و لقانه ی، ئیسماعیل کوری ئیبراهیم هاتوه بو مه که که و ژنی له جور هم هینا وه و، کوره کانی عه ره بی عه دنانین که پینان ده لپن: عه ره بی به عه ره بکرا و و قوره پیش له وان، به م پییه پیئت ئیبراهیم باوکی عه ره بی عه دنانییه، وه ک قورئان له سوره تی (الحج) باسی ده کات: {مِلَّةَ اَبِيكُمْ اِبْرَاهِيْمَ} [الحج: 78]. واته: میله تی ئیبراهیمی باوکتان. ئه مه هه مووی وه ک وا بیئت له پینش میژوودا بیئت و لی کو له ر له تاریکیه کی بی ئه اندازه دا شتی که ل بکات، هیچ شتی که مان پی نییه له سه ر باوکیه تی ئیبراهیم بو عه ره بی عه دنانی، جگه له یه ک شت ئه ویش زمانه، ئه ویش عیبری و عه ره بی له یه که وه نزیکن و له گه ل یه کدا له زور وشه و ری که مستندا داده نریت، هه ر چه نده له رووی ئیبراهیه وه عه ره بی له عیبری دوور بیئت، له وان هیه عه ره بی و عیبری هه ر دوو کیان له سور یانییه وه ده ره اتین که دایکی زمانه سامیه کانه، له ویشدا پیوه ندی عیبری و عه ره بی له لایه نی باوکیه تی ئیبراهیم بو عه ره بی عه دنانییه وه ناییت، به لکو و له لایه ن ئه وه ی که ده سته خوشکی عه ره بییه و هه ر دوو کیان له یه ک دایکن که سریانیه، لی کو لینه وه له م باره وه کاری میژوونوو سان و زانایانی زمانه وانیه، ئیمه لیره دا بو میژو و نانوو سین، جگه له وه ی بلپین قسه کردن له سه ر ئه م که یسه جگه له تیکه لکردن و به ردبارانکردنی شتی نه بینرا و هیچ شتی که تر نییه، وه ک قسه که ی عایشه وا فه رز ده کات، ده لپت: هیچ که سی که له باره ی . پینشینه ی عه دنان و قه حتان قسه یه کی نه کرده قه پلان دن و خه ملان دن و هه له به ستن نه بیئت خاوه نی به سه ره اته کان باسی پاوان و پشتی محمه دیان کرده له کتبه کانیا ندا، بیست باوو باپیریان بو ژماردوه له عه بدوللا وه تا عه دنان، ده لپت: ئه مه یه که زانایانی پشت و نه سه ب له سه ری کوکن، به لام پینش عه دنان نه زانرا وه و هیچ که سی که نایزانیت، وه ک عایشه گوتوویه تی، باسی ئه وه ی شیان کرده که له نیوان عه دنان و ئیسماعیل چل باوک هه یه، ده لپن: سیوحه وت . وه ک له سیره ی حه له بیدا هاتوه و، له سه ر عه دنان له زه مان ی مووسای کوری عومران دا بوه له نه سه ب و پشتی محمه ده وه، گه رانه وه ی جیاواز باس ده کرت که ئه و قسه یه ره ت ده کاته وه له سه ر عه دنان کو ک بن. له عه مرو کوری عاسه وه ده لپت: پیغه مبه ر پشتی ده گه ریته وه تا نه زر . کوری کینانه، ئینجا ده لپت: هه ر که سی که به ده ر له وه قسه ی کرد درۆنه

جهلالی سیوتی له (الجامع الصغیر) له به یه قیه وه وه ری گرتوه، پیغه مبه ری خودا باسی پشتی خو ی کرده گوتوویه تی: من محمه د کوری عه بدوللا کوری عه بدولموته لیم تا گه یان دییه: کوری موزر کوری نزارم. له عه باسه وه باس کرا وه، ئه گه ر پیغه مبه ر باسی پشتی کرد بیئت له موع د کوری عه دنان دا وه س تا وه، ده لپت: ئه وان ه ی باسی پشت و نه سه ب ده که ن، دوو یان سی جار درۆیان کرده. به یه قی ده لپت: راستی قسه کانی ئه وه یه (ئه وان ه ی باسی پشت و نه سه بیان کرده) درۆیان کرده، له قسه ی حیکایه تخواناندا بوه، ئین مه سه وود گوتوویه تی نه ک له سه ر زمان ی پیغه مبه ره وه گوترا بیئت. حه له بی ده لپت: هیچ ریگریه ک نییه که

ئەم قىسەيە لە لايەن پىغەمبەرەو كرايىت و ئىنجا ئىبن مەسعوود بەدوايدا چوويىت با وا بلىن كە كۆكن لە سەر ئەوئەى عەدنەن، وەك باسيان كوردە، بەلام زنجيرە پشتىك كە پچرانى لە عەدنەنەوئە تى كەوت، چۆن لە باوكايەتتى ئىسماعيل بۇ عەرەبى عەدنەنى دەگەپنە براستى و حەقىقەت، ئايا ئەم پچرانە وامان لى ناكات و پالمان پىوئە نايىت گومان لەو بەكەين دەربارەى كەعبە و عەرەبى كۆن ھەر چۆنئىك بوويىت، ئەمە گرینگ نىيە بۇ ئىمە، لەبەر ئەوئەى گوتمان ئىمە مېژوو نانوو سىنەوئە، بەلام ئەوئەى چىگەى گرینگىپىدانى ئىمەو ئەوانە كە لە پىش ئىسلام چى بوون و ئەو مالە چى بوە، ئەوئەى زانراوئە كە مالى بتەكان بوە، عەرەبىش حەج و عومرەيان لەوئەى كوردە، لەوئەىشدا وا دەرەكەوئەى حەج خوداپەرستىكى بتپەرستانەيە، خولخواردنەوئە بە دەورى كەعبەدا، دەستسپىن بە گۆشەكان دا، ھەولى سەفا و مەرەو، بەردفردان بۇ شەيتان و سەرچەم سروت و كارەكانى حەجكردن، كوردەوئەكانى حەج چەند بە خوداپەرستى و بەچىگەياندى فەرمان و سروتەكە و، بەناوھىئەنى خوداوە بەسترايىتەوئە، لەگەل ئەوئەىشدا ھىچ مەعقوول نىيە، خاوەنەكەى وات بۇ دەرخت كە لە حالەتكدايە باوئەرى بە يەكبوونى خودايە و لە خوداپەرستىدا بە دەر لەو ھىچى تر نىيە، بەلام لە بەچىگەياندى سروتەكەدا وابەستەى ھەندىك شت دەيىت كە لەگەل بت و بتپەرستىدا يەك بگرتتەوئە، ھىچ جياوازيەك لە ئىوان كەعبە و بەردى رەش و سەفا و مەرەوئە نىيە، كە خولخواردنەوئە و دوعاكردن و خو بەدەستەوئەدان و دەستپىداھىئەنى ھىچ جياوازيەكى نەيىت، بەلام زياتر لەگەل بتپەرستىدا گونجاوئە، وەك لە رووكەشى سروتەكەدا دەرەكەوئەى، بۇيە ئەبوئەلى مەئەرى دەلئەت:

إلا بقیہ اوثان وأنصاب ما الركن فى قول ناس لست أذكرهم
بہ واتای: وەك ئەو بت و پەیکەرانی ماونەتەوئە، چى فەرزىك لەو وتەپەدا ھەپە كە لە قسەى ھەندىك خەلكدا ھاتوئە لە یادم نین
وا پيشان دەدات كە بت و پەیکەر لە ئىسلامدا ھەلگىراون، بەلام پاشماوئەكانى ھەر ماون، كە كەعبە و بەردى رەش و سەفا و مەرەوئە
ئەگەر حەج بتپەرستى يىت، دەيىت بە بوونى ئەم سروتە بتپەرستى پىش عەمرو كورى لەحى ھەبوئە، واتە ئەگەر سەردەمى جورھەمىەكان دەرېخەين، لەبەر ئەوئەى عەرەب لەو سەردەمەدا حەجیان دەكرد، لەوئەى قسەيان پوچەل دەيىتەوئە كە دەلئەن عەمرو كورى لەحى يەكەم كەس بوە بانگەشەى بتپەرستى كوردە، حەقمانە بلىين؛ لە كۆنەوئە كەعبە مالى بتەكان بوە

چۆن حەجكردن دروست بوو
كردگارى گەرەى پوونەوئەران بە چاو و دیدە نابىرئەت، بەلكوو بە دیدگا و تىروانىن دەبىرئەت، بەلام زۆرىنەى خەلك لە دید و تىروانىندا كوئرن و ناتوانن خودا بناسن و، وەك كۆنەكانیان لى ھاتوئە لە رووكدنە خودا، پشت بە بىنن و چاو دەبەستن، واتە لە خوداپەرستى كردگارەكەياندا شتىكى بەردەست كەوتەيان دەوئەى و، لە خوداپەرستىدا رووى تىدەكەن، ئا لىزەرەوئە بتپەرستى پەيدا بوو، واپان لە بتەكان كە بىنە نامرازىك بۇ كردگارى مەزن و بىت بە نىشانەيەك كە ئەو دەرېخت، ئەگەر نا بتپەرستان دەزانن كە بتەكە خوئەى شايەنى پەرستن نىيە و، لە خوداپەرستىدا بەتايەتى مەبەستیان ئەو نىيە، بەلكوو ئەوئەى مەبەستیانە خودايە، وەك قورئان
لە سورەتى (الزخرف) باسى دەكات
وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولنَّ اللّٰهُ { [الزخرف: 87]. واتا: ئەگەر لە خوئەن پىرسىت، كى {
ئەوانى دروست كرددوئە، دەلئەن خودا

ئەم قسەيەمان دەربارەى بناغەى بتپەرستى، بە ھەمان شىوئە شىخ عەبدولوئەھابى ئەلشەئرانى لە شىكردنەوئەى ئايەتە قورئانىيەكاندا باسى كوردە، دەلئەت: بناغەى دانانى بتەكان لە ھىزى پاكراگرتن و دەستپاكى زانا كۆنەكان بوە، ئەوان خودايان لە ھەموو شت بە پىگەردتر داناوئە و فەرمانى ئەوئەيان بە خەلك بەگشتى كوردە، لەو كاتەدا بوە كە ھەندىك لە خەلكە گشتىيەكەيان بىنپوئە لەوئەى تى ناگەن، بتیان بۇ دانان و بە پەردە و جوانكارى و گەوھەر دايان پۆشپن و كرنووشپان بۇ بردن و بە گەرەيان دانا، بۇ ئەوئەى باسى حەقيان بۇ بکەن كە لە عەقلىندا نەبوو. بەلام ئەم دەرېرینەى شەئرانى كەموكورتى تىدايە و دەيىت پلئەت: كە ھەندىك لە خەلكە گشتىيەكە عەقلىان پى نەشكاوئە، لەبەر ئەوئەى نەياتتوانیوئە بە عەقلىان درك بە خودا بکەن و، ئەوان خاوەن چاون نەك دید و دیدگا، شتىكى بەردەستەيان دەوئەى كە لە پەرستندا رووى تى بکەن بۇيە بتیان بۇ دانان... ئەم قسەيە لە سەر بناغەى دروستبوونى بتپەرستى

راستتره و نزيكتره له حەقیقەتەو. هەندیکیان دەلێن، ئادەم پینچ کوری چاکەخواری هەبوو ئەوانیش: ود، سواع، یەغوس، یەعوق و نسر بوون. ود مرد، خەلك خەمبار بوون و له دەوری گۆرەكەى كۆ بوونەو و به جیيان نەهیشت، ئەمە له زەویى بابل ڕووی داو، كه ئیبلیس ئەمەى بینى، له شیوهى مروفدا هات بو لایان و پیتی گوتن: دەتانهوێت وەك خۆى وینەى بكیشم بۆتان و ئەگەر تەماشای بکەن بکەوێتە یادتان؟ گوتیان: بەلى، ئەویش وینەكەى بو کیشان، ئینجا هەر كه یەكێكیان دەمرد و وینەى دەكیشا بۆیان و ناوى خۆى لى دەنا، كه كات ڕویشت قوئاغەكان تێپەڕین به سەر ئەم كارەدا، له باوان و كوران و كورەزایان، ئیبلیس بەوانەى دواى ئەوان هاتن گوتى: ئەوانەى پێش ئێوه ئەم وینانەیان پەرستو، بۆیه ئەوانیش پەرستیان. ئەوێ ناشارریتەو كه ئەم قسەیه ڕێكخراوه و هەلبەستراوه و له حەقیقەتەو دەورە، له ڕووكەشدا بەكەمى دەتوانیت ڕەخنەى لى بگریت، راستییهكەى قسەى پێشووتره

بەم شیوهیه له لای عەرەب و خەلكى ترى به دەر له عەرەب، له میللهتانى تر بتپەرستى دروست بوو، ئەگەر چۆنیتى دروستبوونى بتپەرستیمان زانى، ئاسان دەیت كه چۆنیتى حەجکردن لای عەرەب بزانی، ئەوێ دەیبینن، دروستبوونى حەجکردن لای عەرەب دوو فاكتهرى هەیه: یەكەمیان: بتپەرستیه، دوهمیان: قازانجى سەرۆكە ئایینییهكانه، واتە مەجورى كەعبه كه مالى بتهكانه

بەلام دەربارهى فاكتهرى یەكەم دەلێن: بتپەرستى ئامادهى دەوێت واتە به ئامادهبوون بو لای بتهكه نەیت ناییت، لەبەر ئەوێ وەك گوتمان بتهكه ئامازە و سمبولى خوداكەیانە و ئێوه‌ندگيره بو گەیبشتن به خودا، ناییت به نەهاتن و ئاماده نەبوون بپەرسترت، لەبەر ئەوێ پەرستنى نەهاتن و بەغیابى، ئیلاھپەرستى ئامادهیه و هیچ هەست پى ناکریت، واتە بەرکەوتنى تێدا ناییت و، ئەمەیش وا فەرز دەكات كه بت دابنرت، ئەگەر بواری ئەوێ هەبووێت به ئاماده‌نەبوونى بتپەرستى بکرت، هیچ پێوست نەبوو دای بنین و بیکەن به سیمبولیکى هەستپیکراو كه نوێنەر و له برى خودا بیت و نیشانەى بوونى ئەو بیت، واى لى دەهات خوداپەرستى راستەوخۆ بى ناو‌ندگير له بتپەرستى له پێشتر دەبوو

ئەگەر بتپەرستى به ئاماده‌بوون نەیت زۆر سەخت دەیت، بەلكو قەتیسکردنى پەرستنى له شوێنك و تاكه ولاتیکدا نەکرت، لەبەر ئەوێ هەموو خەلك له یەك شوێندا نابن، لەبەر ئەوێ پەرشوبلاون له زۆرێك له ولاتاندا و لەوانەیه له یەكەوێ دەور بن، بۆیه زۆرى بتهكان خۆى فەرز دەكات واى لى دیت كه له هەر ولاتیکدا بێت هەیت بو خەلكى ئەو ولاتە، لهو كاتەشدا ئەم بئانە نوێنەرى بته مەزنەكه دەبن لهو ولاتانەى تێدان و مەجوه‌رچییەكەى مەجوه‌رى گەوره دەیت و ئەویش سەرۆكى یەكەمى ئایینییه. حالەتى عەرەب ئاوها بو، كەعبەیش ئاوها له مەككە بو، له بنەرەتدا بو مالى بتهكان نەیت بو هیچ بنیات نەزراوه و به تايه‌تى بو بته مەزنەكه، كه له پینگەى پەروەردگارى پەروەردگارانە، ئەویش (هوبەل) بوو كه گەوره‌ترین و مەزنترين بت بوو له كەعبەدا، له عەقیق (واتە، شیلان یان گەوهەرى شەوچرا یان ئەقیق ٦٥٨) له شیوه و وینەى مروف دروست کرابوو، به دەر له هوبەل، له ئاستى ئەمدا بتهكانى تر پاشکۆى ئەم بوون و له پله و پینگەیهكى نزمتر دابوون

كه بینیان بتپەرستى له كەعبەدا بو هەموو عەشیره‌ته عەرەبه‌كانى دوور له مەككە ناکرت، بو هەر عەشیره‌تێك له هەر كۆیەك بیت بێت دانا كه ئەویش لەوێ بیت، بەلام كاتێك زانیان كه ئەم كارە وا له عەشیره‌ته‌كان دەكات واز له كەعبە بھینن، كه مالى مەزن و پەرستگای ناو‌ندى و بالای بتپەرستى بوو، وازلێهێنانى له لایەكەوێ له دژی قازانجى مەجوه‌ر گەوره‌كەى دەیت و له لایەكى تریشەوێ له دژی بته گەوره‌كەیش دەیت، بۆیه وایان لى كرد كه گەرانەوێ بو كەعبە له سەرجم عەشیره‌ته‌كانەوێ له هەموو سالێكدا فەرز بیت، ئا ئەمەیه حەج

ئەم تیۆر و بینینه پشنگیری سیرهى هیشامى دەكات كه له ئین ئیسحاقەوێ وەرگیراوه دەلێت: عەرەب له‌گەل كەعبەدا دە تاغووتى هەبوو كه مالى بتپەرستى بوو هاوشانى كەعبە گەورهى دەکردنەوێ و به مەزن له قەلمى دەدان، مەجور پارێزەرى هەبوو و خەلك پەنايان بو دەبرد، وەك چۆن پەنايان بو كەعبە دەبرد و به دەوریدا دەخولانەوێ و لەوێدا ئازەلیان سەر دەیری و چاكەى كەعبەیان له بەر چاودەگرت. ئینجا بتى عەشیره‌ته‌كان به ناو‌ه‌كانیانەوێ دەناسرانەوێ لەمەدا ئامازە و بەلگەى ئەوێه كه بناغەى بتپەرستى كەعبە بو، ئینجا لقیوپی لى بوەتەوێ بو مالى بتى عەشیره‌ته‌كانى تر، لەبەر ئەوێ ناییت عەشیره‌ته‌كان هەموو ڕۆژك له كەعبە كۆ بینەو، و زانیمان بتپەرستى به ئاماده‌ى كەسەكه دەیت بو لای بتهكه و خۆپێه‌لواسینی واتە

خوینداسیرینهوهی، بویه ئەو تاغووتانە لە بریی ئەو بە نوینەری کەعبە دانران و ھەر عەشیرەتیک بەتیکى ھەبۆه، بەلکوو لە ھەر مالتیکدا بتیک ھەبۆه وەك ئیبن ئیساق خوئی لە شوئینیکى تردا باسى دەكات. عەشیرەتەکان لەگەڵ بوونی ئەم بتانەبش لای ئەوان، بەلام دان بە چاکە و گەورەیی کەعبە بە سەر ئەم بتانەووە دەئین و، دان بەوهدا دەئین کە کەعبە پەرستگای ناوهندی بالا و مالی مەزنی بتەکانە، بویه وەرزیکی تایبەتی حەجکردنیان بۆ مالی گەورە لە ھەر سالیک و. لە کاتیکى دیاریکراوی خویدا دانا، کە جگە لەو کاتە هیچ کاتیک بە حەج دانانریت ئییدا

عومرە

کاتیک حەجکردنی گشتی لە سالیکدا بەك جار بوو، ئەمە کەم بوو بۆ ریزداری کەعبە و بەگەورەدانانی، بویه بەمەووە نەووەستان و، گوتیان ھەر کەسێک بیهوئیت لە کاتیکى تردا، واتە بە دەر لە کاتە دیاریکراوەکەى خوئی لە وەرزی حەجکردنی گشتی دەتوانیت حەج بکات، بەلام حەجیکى تایبەتی دەئیت، کە ناویان نەنا حەج، ناویان نا عومرە، ئەمەبش لە (اعتمار) ھوہ ھاتوہ بە واتای مەبەست و سەردان دیت، دەئین فلان ھات بۆ عومرە واتە بۆ سەردان حەج لای ئەوان دوو جۆر بوہ: بەکەمیان: حەجى گشتی بۆ سەرجم عەشیرەتەکان، ئەمەبش جگە لە کاتى تایبەتی خوئی لە وەرزی حەج نەئیت ناکریت، بەکێکی تر: حەجى تایبەت کە ھەر کەسێک بیهوئیت دەیکات و پنی دەئین عومرە، ئەمەبش جگە لە کاتى بە دەر لە وەرزی حەج ناکریت، وەك ئەوہى عومرە لای ئەوان لە بریی حەج بیت بۆ ھەر کەسێک بیری حەجکردن بکات، لە دەرەوہى وەرزی تایبەتی خویدا. عومرەکەر ئەو سروتانە دەكات کە لە کاتى حەجدا دەکریت و ھیچ جیاوازییەك لە ئیوان سروتەکانى عومرە و حەجدا نییە، بەلکوو عومرە خودى حەج، بەلام بە عومرە ناو نراوہ، لەبەر ئەوہى لە وەرزی بە دەر لە کاتى حەجکردن دەکریت، ناوانى بە عومرە بۆ جیاکاری لەگەڵ حەجى گشتییە، کە حەتمیە و حەجى تایبەتی کە حەتمى نییە، واتە فەرز نییە، بەلام محەمەد پیغەمبەرى خودا لەوهدا ناکۆک بوو لەگەلیاندا، رینگەى دا کە عومرە لەگەڵ حەجدا لە یەك وەرزدا بکریت. ھەر کەسێکی موسولمان بیهوئیت عومرە ھاوشانى حەج بکات بۆی ھەبوو بیکات، لەوانەبە محەمەد بەم کارەى تەنھا ویستیتی لەگەڵ ئەواندا ناکۆک و جیاواز بیت. ئەگەر نا، حەج و عومرە یەك شتن کە ئەویش سەردانى مالمەکەبە و خولخواردنەوہیە بە دەوریدا، ئەگەر لە وەرزەکەدا جیاواز نەبن یەك شت دەبن و ھیچ جینگە یەك بۆ ئەوہ نامبئیتەوہ کە بە یەكێکیان بلئیت عومرە و بەوى تر حەج. ریتى عومرە لەگەڵ حەجدا ئەوہیە کە وەك قەرەبووکەر بیت، لەبەر ئەوہى عومرە لە کاتى بە دەر لە وەرزی حەجدا دەئیت و بەو پنییدا دەئیت کە قەرەبووى حەج دەکاتەوہ، بویه ئەمە جگە لە کاتى بە دەر لە وەرزی حەج ناکریت

بەلام ئەوہى سەرسورھئینەرە ئیمە محەمەد دەبینین لەگەڵ خەلکی جاھیلیەتدا لە بەستنەوہى عومرە و حەج لە یەك کاتدا جیاوازیە و ھیچ پنیست بەو جیاوازییە ناکات، بەلام دەبینین لە سەر ئەوہى لە ھەولێ ئیوان سەفا و مەرۆھدا دەیکەن، کە دوو شاخن لە ئیوان بەتەحە و مەککە و مزگەوتدا لەگەلیاندا کۆکە، بەلام سەفا شوئینیکى بەرزە لە شاخى ئەبى قەبیس و، مەرۆھ گردۆلکەبەکی خوئشە لە لای مەککە لە دواى (قعیقان)، لە جاھیلیەت دوو بت لە سەر سەفا و مەرۆھ دانرابوون، ئیساف لە سەر سەفا بوو، نائیلەبش لە سەر مەرۆھ، وەك دادوەر بەیزاوى و زەمەخشەرى لە شیکردنەوہکانیان باسیان کردوہ. خەلکی جاھیلی کە سەردانیان دەکردن خوئان پنیان دا ھەلدەنووسى و دەست و دەموچاویان پنیدا دەسپریوہ، خاوەنى (معجم البلدان) لە ئیبن ئیسحاقوہ، دەئیت: ئەو دوو بتە لە کەعبەدا بوون، پنیش ئەوہى یەكێکیان لە سەفا دابنریت و ئەوى تر لە مەرۆھ، ئینجا قوسەى شوئینەکەیانى گۆرى یەكێکی لە تەنیشت مالی بتەکان دانا و ئەوى تر لای زمزم، ئازەلى بۆ سەردەپیرین و لە جاھیلیەت خوئان پنی دا رادەموسى. چیرۆکیکى خورافى ھەبە باس کراوہ، ئەگەر دەتەوئیت بگەرئوہ و ببخوئینەوہ. لە سیرەى حەلەبیدا ھاتوہ، پاش باسکردنى ئیساف و نائیلە لە سەر سەفا و مەرۆھ، دەئیت: کە ئیسلام ھات و بتەکانى شکاند، موسولمانان رقیان لە خولخواردنەوہى دەورى کەعبە بوو، واتە ھەولێ ئیوان سەفا و مەرۆھ، گوتیان: ئەى پیغەمبەرى خودا، ئەمە سروتى ئیمە بوو لە جاھیلیەتدا و لە پنیاد دەسپنیدا ھینانى دوو بتەکە، خودا ئەمەى دابەزاند: {إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَحُجَّ بِهِمَا} [البقرہ: 158] واتە: رسەفاو مەرۆھ دوو سرو تو کێلەکی خواپەرستین. ھەر کەسێک دەچئیتە حەج یان عومرە گەر تەوافى کرد ئەو دووانەش بکات.. ئیبن مەسعود (فلا جناح علیہ

أُن لا يگوف بهما) به خویندنه و به کی خیرا له رووی و اتاوه خویندنه و ته وه، تۆمه تهه لگرتن بژاردی نپوان تاوانکردن و واز لپه پنان له تاوانه که ده گرتنه وه، وهك ئیبن عه باس و ئیبن زوبیریش بۆی رۆبشتوون، خویندنه و به کی ئیبن مه سعوود پشستگیریان ده کات، به لام هه ولی نپوان سه فا و مهروه لای نه پووچه نیفه نه رکه، که چی کۆله که یه ک نیبه له کۆله که کانی حه ج، به لام لای مالیک و شافیعی کۆله که یه که، به پپی قسه ی پڤغه مبه ر: هه ولی نه وه بده ن خودا به هه ولدانى بۆ نووسیون.

حوکمى هه ولدان هه ر چۆنیک پیت، نامۆبه که خه لکی موسولمان به م کاره بته رستیه په تیه جاهیلی رازی بن و بیکه ن به سروتی خودایی، له گه ل نه وه ی موسولمانان رقلپوونی خویان بۆ نه م کاره بۆ پڤغه مبه ر ده رخست و پپیان گوت: ئیمه له پپناو به رکه وتن و خۆهه لواسین به بته کاندای نه مه مان کردوه، نه گه ر بلپین: له بته رته دا هه ولدانى نپوان سه فا و مهروه وهك وه بیره پپیان وه یه که بۆ نه وه یه که هاجه ری دایکی ئیسماعیل کردوو یه تی، به وه ی که ئیبراهیم کاتیک ئیسماعیلی له شوپنیکى مه که که دانا و گه رایه وه، هاجه ر پپی گوت، به کپمان ده سپریت؟ گوتی: به خودا، گوتی: په نامان به خودا و گه رایه وه بۆ لای منداله که ی تا ئاوه که ی ته واو بوو، خۆراک و شیرى نه ما، خه فته دای گرت و سوژی بۆ منداله که ی گه بیشته تینی، ئیسماعیلی له شوپنه که ی دانا و سه رکه وت بۆ سه فا بۆ نه وه ی ته ماشای ده ور به ر بکات به لکوو کانیاویک یان که سیك ببینیت، داوا و نزای له خودای کرد و داواى ئاوى لئى کرد و ئینجا دابه زی بۆ مهروه هه مان شتی کرد، ئینجا گوتی له دهنگی گورگ بوو ترسی له سه ر منداله که ی لئى نیشته، به خیرایی رای کرد به ره و لای ئیسماعیل، بپینی کانیاویک له ژیر گۆنای ته قیوه و نه ویش ته ماشای ده کات، ده لپین: له ژیر پاشه لى بوه کانیاوه که. ده لپین: له و را کردنه ی نپوان سه فا و مهروه دا یادى هاجه ر ده که ن، که چۆن رای کردوه بۆ لای منداله که ی له ترسی گورگ، نه م چیرۆکه له کتپه کاندای باس کراوه، به لام به م شیوه گوتنه بۆ خاوه نه که ی (معجم البلدان) ده گه رته وه که باسی زمزم ده کات، ده لپیم: پپش پریاردان و یه کلایبوونه وه پپویست به چپگربوونی بته ماکه ی ده کات.

چۆن له چیرۆکی ئیبراهیم و هاجه ر له مه که که په کلا ببینه وه، چی وای له ئیبراهیم کرد که ژنه که ی بۆ نه م ولاته چۆله وانى و ترسناک و خالی له خه لکه به ریت، ئینجا چی وای لئى کرد که ژن و مندالیکی بچوک جئ به لپیت، به بی گۆپدانه نه وه ی که لبه ی گورگ بیانگاتى، یان چپیان به سه ر دپت له تینوتی و برسپتیدا، نه گه ر له م زه مانه ی ئیمه دا هه ر شتپکی وای بکر داپه . بچوکترین شتی پپی بلپین، ده لپین شپته

نه گه ر راست پیت ئیبراهیم ژن و منداله که ی هپناوه بۆ مه که که، ده پیت مه که که خه لکی تپدا بووپیت، نه گه ر ماله که له ئیبراهیم کۆنتر پیت وهك ده لپین، وا فه رز ده کات که ده ور به ری خه لکی تپدا نیشته جئ بن، نه گه ر وا دابنپیت نه م چیرۆکی هاجه ره رووی داوه، هپچ پڤگه یه کی تی ناچپت که له ئایینی یه کتا په رستیدا خولخواردنی سه فا و مهروه پاش نه و زه مانه دووردیژه بمپنپته وه، به تاپه ته ی پاش نه وه ی عه ره ب وای لئى کرد که ته نها کارپکی بته رستیی په تی پیت.

فاکته ری دوهم

فاکته ری دوهم قازانجی سه روکه ئایینییه کان بوو، واته مچه وره کانی ماله که و سه ره په رشتیارانی، نه وان سه روکه یه تپى گشتی ئایینی و دونیا پپشیان به ده سته وه بوو، له به ر نه وه ی سه روکه ئایینییه کان له و زه مانه دا له هه مان کاتدا سه روکی دونیا پپش بوون، نه م قازانجه ته نها له سه روکه کان واته مچه وره کاندای قه تپس نه بوو، به لکوو عه شیره تی قوره ییشی به هه مووی ده گرتنه وه، به ده رپریپکی تر؛ خه لکی مه که که به گشتی ده گرتنه وه، نه گه ر قازانجی سه روکه کان له هه موویان زپاتریش پیت، خه لکی مه که که بازرگان بوون و بژپویان له وه رزی حه ج له سه ر کپرنو فرۆشتن له گه ل حه جکه راندا له و بازارانه دا بوو که کردنه وه و داخستنیان به وه رزی حه ج و حاجیپانه وه به ند بوو

نه گه ر تیره عه ره به کان ته نها به مالى بته کانی خویان بوه ستانایه و حه جی مالى مه زنیان نه کرداپه، نه و قازانجه ده پرا و خه لکی مه که که له ناو ده چوون و نه وه ی بۆ مچه ورى که عبه له سه روکه یه تپى گشتی ده هاته ده سته نه ده ما و ون ده بوو. قازانجی سه روکه کان یه کپک بوو له فاکته ره گه وره کانی دروستبوونی حه جکردن و فه رزکردنی له سه رجه م عه شیره ته کاندای. نه وه ی به لگه ی نه م قسانه یه، نه وه ی له قورئاندا له سورته تی (البقره) هاتوه ده رباره ی ئایه ته کانی

حەج: { لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَجَلًّا مِنْ رِبِّكُمْ } [البقره: 198] واتە: هیچ گوناختان لەسەر نیه که داوای رۆزی لە خودا بکەن لە حەجدا. هیچ تاوانێکتان نەکردووە که داوای چاکە و قازانج لە خودا بکەن. لە خۆپندنهوهی ئێین عەباس هاتووە (چاکە و قازانجی خودا لە وەرزی حەجدا) یە. زەمەخشەری لە شیکردنەوهی ئەم ئایەتەدا دەلێت: عەکاز و مەجەنە و زوئەلمەجاز بازار بوون لە سەر دەمی جاهیلیدا، لە کاتی وەرزهکاندا کربنوفروشتنیان تێدا دەکرا، بۆتویان لەوێ پەیدا دەکرد، کاتی ئیسلام هات پرووگەر بوون لە خراپەکاریی بازارگانی و ئەوهی لەو کاره پروو دەدات، بۆیه رینگەیان پێ درا و تاوانێکیان لە سەر هەلگیرا وەک ئایەتەکه هاتووە، دەلێت: لە ئێین عومرانهوه، پیاویک هاتووە: ئێمه قەومێکین لەم کاتەدا بە کرێ دەدەین، واتە ئازەلهکانیان بە کرێ دەدەن، قەومێکیش دەلێن ئێمه حەجمان نییه، دەلێت: پیاویک پرساری لە پێغه مەبری خودا کرد دەربارە ی ئەم کاره، هیچ وهلامێکی نەدایهوه تا ئایەتی (لیس علیکم جناح) هاته خوارهوه، بانگی کرد و پێی گوت: ئێوه حەجکەرن. لە عومەری کوری خەتابهوه، پێی گوتراوه: ئایا رقتان لە بازارگانییه لە کاتی حەجدا؟ گوتی: ئایا بۆتویمان شتێکی تر بوو جگه لە بازارگانیی لە کاتی حەجدا؟ لە سیرهی خەله پەیدا هاتووە: ئەبووتالیب لە کاتی گیانەللادا لە وهسیه تکردن و راسپاردەکانیدا بۆ پیاوه ناو داوه کانی قورەیش، قسهی لە سەر ئەوه کردووە که ئەو ماله بۆتویان پەیدا دەکات و را دەگریت، گوتی: راتان دەسپێرم بەوهی ئەم بنیاته گهوره بکەنوه (واته که عبه) رازیکردنی عەرەب و راگرتنی بۆتویان تێدا یە

پیاوه رەکان لەگەل موسولماناندا تا سالی نۆیه می کۆچی حەجیان دەکرد، لەم سالا دا، پیاوه رانیان نەهیشت حەج بکەن، قورەیش لەم نەهیشتنەدا بینیان ئەو قازانجیان نامێنیت، که لە بازارگانیکردن لەگەلیاندا بە دەستیان دەهینا، خودا بە سەرانه (جزیه) قەرەبووی بۆ کردنهوه، ئێین قهیم لەم بارهوه لە (زاد المعاد) دا لە لیکۆلینهوهی لە سەر ئەو سالا ی که حەج فەرز کراوه باسی ئەوه دەکات، دەلێت: ئامازە بهوه هه بوه که خەلکی مه کهکه خویان لە بارودۆخێکدا بینیهوه که شتیان لە دەست دەر دەرچیت لە نەهیشتنی هاتنی پیاوه رەکان بۆ حەج، به پێهیش خودا ئەمه ی دایه زاند: { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا } [التوبه: 28]، واتە: ئەی باوه رداران ئەوانه ی هاوبه ش بۆ خودا پەیدا دەکەن ئەوانه نەگریسن با لە مالی خودا نزیک نەبنهوه. دەلێت: خودا بە سەرانه قەرەبووی بۆ کردنهوه، دایه زینی ئەم ئایه تانه و ئەم داواکردنه لە سالی نۆیه می کۆچی بوو. دەلێم پیاوه رەکان پاش ئەم کاره هه موویان بوون بە موسولمان، ئەوه ی بۆ خەلکی مه کهکه کۆ ده بوونهوه لە سەرانه لە بریی بازارگانیکردن لەگەل پیاوه راندا لە وەرزی حەج، گه راپه وه شوینەکه ی خۆی.

(57)

حەررەم

عەرەب لە سەر دەمی جاهیلیدا خەلکی دەشتەکی بوون، هەر عەشیره تێک خۆدپەرستی و رەگه زپەرستی بۆ عەشیره ته که ی خۆی لە دژی ئەوی تر دەکرد، غەزووی یه کتریان دەکرد و یه کتریان دەکوشت و دزی و تالانیان لە یه کتری دەکرد، لە کاتی هەلکوتانه سەر یه کتردا، زۆر که مه عەشیره تێک تۆله و دوژمنایه تی له گەل ئەوی تر دا نەبوو ییت، ئەم حاله ته گه وره ترین رینگر بوو بۆ حەجکردن، لەبەر ئەوه ی کۆبوونه وه ی ئەم عەشیره ته کور کوزراوانه و خوین لەم به یانەدا ییت و لە یه ک کاتدا لە مه کهکه دا بن، بینگومان ده یته هۆی شەر و کوشت و کوشتار لە ئیوانیاندا، بۆیه بۆ وه لانانی ئەم رینگر و گومانه، لە کۆنه وه زاراوه ی حەرامکردنی مه کهکه یان به کار هینا، واتە حەرامه و هیچ رینگه یه ک نادریت به که سێک شەر بکات و یه کێکی تێدا بکوژیت، واتە حەرامکردنی شەر و کوشتار، به لکوو لە سەر ووی ئەوه پشه وه راوکردن و دارپربنیان نەهیشت و نه یان نپشت که س لە مه نزیک بیته وه، به و شیوه یه مه کهکه بوو به حەرەمێکی ئارام بۆ حەجکەران و خەلکی تریش، بینگومان به ته نه ا مه کهکه به شی ئەوه ناکات لەبەر که میی پرووبه ره که ی و ته سکیی گۆره پانه که ی، بۆیه حەرەمیان لە هەر چوار لاره بۆ دەر وه ی مه کهکه فراوان کرده وه. خاوه نی (معجم البلدان) دەلێت: حەرەم به واتای حەرام وه ک زه مەن و زه مان، واتە پێشێلکردن و راوکردن و تیکدانی و... هتد حەرەم، دەلێت: حەرەمی مه کهکه سنوری دا کو تاوی خۆی لە

مه‌ناره‌ی کۆندا دا کوتابوو، ئەمەیش ئیبراهیم خەلیلی خودا دای ناو. دەلێت: نزیکە‌ی دە میله له رۆژە‌ریه‌ کدا و، هه‌مووی مه‌ناره و کۆله‌که‌ی بۆ دانراوه و له ئەوانی تر ناچن، تا ئیستایش قورەیش له زه‌مانی جاهیلی و ئیسلامیشدا وا دەناسرین، له‌به‌ر ئەوه‌ی خەلکی حەرەمن، له ناوه‌وه‌ی مه‌ناره‌کان حەرەمه و دەرەوه‌ی له‌و نییه.

مانگه حەرهمه‌کان

تا ئیستایش عەرەب قەرزدارباری حەرهمکردنی ئەم پەله‌زه‌وییه‌ن که پێی ده‌گوتریت حەرهم، به‌لام ئەم پەله‌زه‌وییه‌ چه‌ند فراوان ییت به‌ته‌ن‌ها به‌شی پیاوه‌کردنی س‌روته‌کانی حج له‌گه‌ل دا‌بین‌کردنی ئارامی و ئاساییشدا ناکات، ئەگەر چه‌که‌ران که د‌ل‌ن‌یا کران له کوشتن و یرین به حەرهمکردنی له حەرهم، به‌لام له‌وه د‌ل‌ن‌یا نه‌بوون له کاتی هاتیان بۆ حج له رینگه‌دا، هه‌ندیکیان بیست رۆژ و زیاتریش له رینگه‌ ده‌بن.

بۆ ئەوه‌ی ئارامی و ئاساییشی رینگایش به هه‌مان شیوه‌ فه‌راهه‌م بکه‌ن، له کۆنه‌وه‌ زاراوه‌ی حەرهمکردنی مانگه‌کانی چه‌جیان به کار هینا و ناویان لێ نا مانگه حەرهمه‌کان، حه‌لال نییه که‌س تێدا شه‌ر و کوشتار بکات، ئەم کاره‌یش چاکه‌ی به سه‌ر عەرەبه‌وه جئ ه‌یشت، بۆ چه‌جکردن نه‌ییت ئەم مانگانه‌یان حەرهم نه‌ده‌کرد.

پینگومان سئ مانگ به‌شی هاتن و رۆیشتنه‌وه‌ی چه‌که‌ران ده‌کات و به‌سه، به‌و پێیه‌ی حاجی به سه‌ر حوشتره‌وه به یه‌ک مانگ رۆیشتندا ده‌گات، بۆ ئەوه نه‌ییت نه‌یانکرد به سئ مانگی له دوا‌ی یه‌ک و بۆ ئەوه‌ی چه‌که‌ران له‌و کاته‌دا بتوانن بازر بکه‌ن و ک‌ر‌ین‌و‌فرۆشتنی خۆیان ته‌واو بکه‌ن، خەلکی مه‌که‌ه‌یش له‌و بازرگانیه‌ی ئەو بازرکردن و بازرانه‌دا قازانج ده‌که‌ن، ی‌ن‌ش‌تر باسی ئەوه‌مان کرد که به‌تایه‌تی سه‌رۆکه‌کان و خەلکی مه‌که‌ه‌ له فاکته‌ره‌کانی دروستبوونی چه‌جن، ئەم بازرانه‌ی که له وه‌زی چه‌جا ده‌ک‌ر‌نه‌وه، بۆ قازانج و له پیناو خۆیاندا، له‌به‌ر ئەوه‌ی ئەوان خەلکه بازرگانه‌که‌ی ئەوین و کالاکانیان ده‌رده‌خه‌ن، وه‌ک ئەوه‌ی چه‌جیان بۆ ئەم نامانجه‌یان به کار هینا‌ییت، هه‌ر دوو قسه‌که‌ رپی تێده‌چیت، بازر و حج وه‌ک مریشک و ه‌یله‌که‌یه و ده‌توانریت بگوتریت هه‌ر یه‌که‌یان له‌وی تر بوه.

چوار مانگی حەرهم، سئ مانگی له دوا‌ی یه‌که، ئەوانیش زولقوعده و زولحوجه و موچه‌رره‌مه و، یه‌ک‌کیان تاکه هه‌ر خۆی ئەویش ره‌جه‌به، سئ مانگی یه‌که‌م، مانگه‌کانی چه‌جن، بۆیه له دوا‌ی یه‌کدا دانران بۆ ئەوه‌ی حاجیان بتوانن یرۆن بۆ مه‌که‌ه و بگه‌رینه‌وه بۆ ولاتی خۆیان، له قورئاندا هاتوه: {الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ} [البقره: 197] واته: حج چه‌ند مانگیکی دیاریکراون. ئەمەیش ئەو سئ مانگه‌ن، ئەوه‌ی گو‌تی شه‌وال و زولقوعده و زولحوجه‌یه هه‌له‌ی کردوه، له‌به‌ر ئەوه‌ی سئ مانگه حەرهمه‌که بۆ چه‌جکردن نه‌ییت حەرهم نه‌کراون، بۆیه ده‌ییت مانگه‌کانی چه‌جکردن بن و هیچ مانگیکی تر نه‌ییت، به‌لام ره‌جه‌ب خۆی به ته‌ن‌ها، ئەو مانگه‌ی نێوان جومادی ئاخیر و شه‌عباندا، پێی ده‌لێن ره‌جه‌بی موزر له‌به‌ر ئەوه‌ی موزر زۆر به‌توندی به گه‌وره‌ی زانیوه، له (الکشاف) دا هاتوه، مانگه حەرهمه‌کانیان به گه‌وره‌ داده‌نا و شه‌روشوریان تێدا حەرهم کرد، شه‌رکردنیان به شیوه‌یه‌ک حەرهم کرد ئەگه‌ر پیاویک باوه‌کوشته‌ی یان براکوشته‌ی له‌و شوپن و مانگانه‌دا ببینیت ناییت قسه‌ی پئ بلێت.

ئەگه‌ر بلێن: ئەو سئ مانگه‌یان له پیناو چه‌جکردندا حەرهم کرد، بۆچی مانگی ره‌جه‌بیان حەرهم کرد که له مانگه‌کانی چه‌جکردن نییه؟ ده‌لێم: له‌وانه‌یه ره‌جه‌بیان بۆ ئەوه حەرهم کردوه، بۆ که‌سانێک له دەرەوه‌ی مانگه‌کانی چه‌جکردندا بیه‌و‌یت عومره بکات، عومره لای خەلکی جاهیلی له مانگه‌کانی حج نه‌بوه، له کاتی چه‌جکردندا به خراپترین خراپه‌کاریان له قه‌لم داوه، مانگی ره‌جه‌بیان بۆ عومره‌ داناهه‌ بۆ ئەو که‌سانه‌ی بیانه‌و‌یت چه‌جی بچوک بکه‌ن، له پاش نووسینی ئەمه‌ی پ‌ش‌وو، له سیره‌ی حه‌له‌بی ئەوه‌م دۆزییه‌وه که پالپشتی ده‌کات، له سه‌وه‌پلی گواستوه‌ته‌وه، ده‌لێت: گه‌وره‌مان ئیبراهیم که داوا‌ی کرد بۆ نه‌وه‌کانی له مه‌که‌ه‌دا خودا د‌ل‌ی خه‌لکه‌که به چاکه بۆ یه‌کتر لئ بدات و بۆ به‌رژه‌وه‌ندی و بژوویی و ژبانی خۆیان چاکتر بن، مانگه حەرهمه‌کانی کرد به چوار، س‌پ‌ی له دوا‌ی یه‌ک و یه‌ک‌کی به تا‌ک که ره‌جه‌به، به‌لام سئ دانه‌که بۆ ئەوه‌ی چه‌که‌ران د‌ل‌ن‌یا بن له هاتن و رۆیشتنه‌وه‌یان بۆ مه‌که‌ه، مانگی پ‌ش‌ مانگی چه‌جکردن و مانگی‌ک‌یش دوا‌ی ئەوه، به راده‌ی گه‌یشتن و رۆیشتنه‌وه‌ی گه‌شتیار له دوورترین ولاتی عەرەبییه‌وه، به‌لام له مانگی ره‌جه‌ب عومره‌که‌ران دین و ده‌رۆنه‌وه، نپو مانگی بۆ هاتن و نیوه‌که‌ی تری بۆ رۆیشتنه‌وه، له‌به‌ر ئەوه‌ی عومره وه‌ک حج بۆ دوورترین ولاتی عەرەب نییه، دوورترین مالی عومره‌که‌ران پانه‌ رۆژه.

خه لکی جاهیلی دایکیان هه بوو که ئیسلام پوجه لی کرده وه، بیان ده گوت له بیرچوون، ئەم مانگیان له بیر ده کرد واته دوایان ده خست، واته ئەم ناوه به واتای دواخستنه، زه مه خشهری له شیکردنه وه که بیدا ده لیت: له بیرکردن و دواخستنی حه رامکردنی مانگیکه بو ئەوی تر، له بهر ئەوهی خاوه نی شهر و به سه ردا کوتان بوون، که مانگیه حه رامه کان هاتن و ئەوان له حاله تی شه ردا بوون، سه خت بوو له سه ریان که واز له شه رکردن بهینن، بویه حه لالیان کرد و مانگیکی تریان حه رام کرد. ده لیت: باسی ئەوه ده کات که ئەمه له کینه وه پرووی داوه، له بهر ئەوهی هه ژار بوون و پئوستان به سه ردا هه لکوتان هه بوو، خه لکه که له جاهیلیدا گوپراهی جینادهی کوری عه وفی کینانی بوون، به سه ر حوشریکه وه له وه رزه که دا ده سوورپته وه و به ده نگی به رز هاواری ده کرد، خوداکه تان حه رامکراوی بو حه لال کردوون، ئیوه پیش حه لالی بکه ن، ئینجا شه ری خویان ده کرد، ده لیت: خوداکه تان شه ری لی حه رام کردوون ئیوه پیش حه رامی بکه ن. فورئان ئەمه ی به ئایه تیک پوجه ل کرده وه: {إِنَّمَا النَّسِيءُ وَزِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُجَلُّ بِهِ الزُّبْنَ كَقَرُّوا يُجْلَوْنَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِيُؤَاكِنُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ} [التوبة: 37]. واته: ر اگويزان و ئالوگووری ئەو مانگانه، ده بیته هوی زیده بوونی خاوه ناسان و گومرایی زیاد ده کات و له سالیکدا شه ر به ره و ده زانیت و له ویت به ناره و تازماره ی مانگی ناره واکان به رامبه ر ده بنه وه و به حه رامکراوی خودا ده یزانن.

په ندیکه بو خه لکی ئەم سه رده مه ته ماشا بکه خه لکی جاهیلی چیان کرد له ته حریمکردنی مه ککه و ته حریمکردنی ئەو مانگانه وه که زه مینه سازیه که و ئاسانکاریه که بو حه ج و دلنیا بوون و ده سته به رکردنی ریگا و دروستکردنی کاریگه ریی له سه ری، ئەوان به و ده سته کانیه وه کاریکیان کرد که میله تانی خاوه ن شارستانی سه ره رای مه ده نیوونیان نه یانکردوه، توانیان ناشتی بخه نه کات و شوئینیک که خه لک له شه ر دووربن، باشترین کاریان کرد، ئیمه ولاتانی خورئاوا ده بینن ئەمرو هه ولی خویان خسته ته گه ر بو چه سپاندنی پیگه و کوله که کانی ناشتی وه که ده لیت: کونگره بو چه که رامالین ده به ستن و هیه که لکی نییه، تا ئەمرو نه یان توانیه تاکه پروژیکمان بو بهینن هه ره شه ی شه رکردنی تیدا نه ییت، بریا ئەوهی نه یان توانی ناشتی به رده وام بکه ن، له ئیوان خویاندا ریکه و تینکیان ده به ست له سه ر چه ند مانگیکی هه رسالیکدا بو حه رامکردنی شه ر وه که خه لکی جاهیلی کردیان، بو ئەوهی خه لک له ده رده سه ریه کانی شه ر رزگاری ییت، ته نانه ت بو ماوه یه کی زه مه نی دیاریکراویش ییت، ئەگه ر له که مترین حاله تدا ئەوه یان له جیاتی به ستنی کونگره ی چه که دامالین بکراوه، به شه ریته له دواي ئەوه جهنگی جیهانی گشتی نه بینی که ناگر و قوربه سه ری و کوشتاری له چوار سالی له دواي یه کدا به رده وام بوو، با خه لکی ئەم سه رده مه په ندی لئوه رگرن، سه رده می زانست و شارستانی په ند له خه لکی جاهیلی پیش هه زاران سه ده وه رگرن که سه ره تای میژوه که ی نادیاره.

مانگیه حه رامه کان له ئیسلامدا محمه د پیرار له سه ر حه رامکردنی حه ره م و حه رامکردنی مانگیه حه رامه کانی له ئیسلامدا ده رکرد، ناییت له و کات و شوئینه شه ر و کوشتار وه که سه رده می جاهیلی بکریت، به لام هه ندیکان وای بو ده چن که حه رامکردنی شه ر له مانگیه حه رامه کان نه سخ کراوه، له گه ل مانه وه ی حه رامکردنیشیدا، واته حه رامکردنی ماوه، به لام حه رامی شه ر له سوهره تی (براهه) نه سخ کراوه، له مه دا تو دژ به یه کیه که ده بینیت، له بهر ئەوهی حه رامکردنه که حه رامکردنی شه رکردنه، چون حه رامکردنی شه رکردن نه سخ ده کریت له گه ل حه رامکردنی شه رکردندا، ئایا ده چیته عه قله وه که حه ج بمینیت و مانگیه حه رامه کان نه سخ بکریت که ته واوکه ری حه جن، له بهر ئەوهی له پینا و ئەوه دا نه ییت حه رام نه ده کرا، وه که زانیت، ئەوهی راست ییت وه که عه تا ده لیت نه سخ نه کراوه، پرسیاری ئەوه یان لی کرد، له مانگیه حه رامه کان شه ر ده کریت، سوئیدی به خودا خوارد، هیه حه لال نییه خه لک له مانگیه حه رامه کان و له شوئینه حه رامه کان غه زابکه ن، هیه نه سخیک نه کراوه وه که زه مه خشهری له شیکردنه وه که ی باسی ده کات حه رامکردنی حه ره می مه ککه و مانگیه کان یه که جار له سه رده می محمه د پیشیل کرا، به لام حه رامکردنی حه ره می مه ککه له کاتی گرتنیدا پیشیل کرا، کاتژمیریکی له پروژیکدا حه لال کرد و ئینجا گه پراهه وه له قسه ی خوی و حه رامی کرد، له بهر ئەوهی به رزه وه ندی گرتنی مه ککه ئەوهی فه رز کرده، به لام حه رامکردنی مانگیه حه رامه کان، هه ندیک هاوه لی له یه کیک له غه زاکانیاندا

پیشیلیان کرد، با ئەوێتان بۆ باس بکەین کە چۆن رووی دا؛ پێغەمبەری خودا سەریبەکی بە فەرماندەیی عەبدوللای کوری جەحش نارد بۆ ناوەراستی نەخلە (لە ئێوان مەککە و تائیفە) بۆ ئەوێ چاودێری کاروانە بارێکی قورەیش بکات، کەوتنە پێ تا گەیبیشتنە بوحران لەوێدا سەعدی کوری ئەبە وەفاس و عیبەنی کوری غەزوان حوشرەکانیان بزر کرد و لەوێدا مانەوێ بۆ دۆزینەوێیان، عەبدوللا و ئەوێ لەگەڵدا بوون لە رێبڕۆبێشتنی خۆیان بەردەوام بوون تا گەیبیشتنە نەخلە، کاروانە بارەکە قورەیش کە میوژ و پێست و کالای تریان بار کردبوو بۆ بازرگانی رەت بوون، عەمرۆی حەزرەمی و عوسمانی کوری موغیرە و نۆفەلی برای و ئەلحەکەم کوری کێسان لەگەڵ کاروانەکەدا بوون، لە نزیک عەبدوللا و ھاوڕێیانێی دا بەزین و ترسیان لێ نیش، عەکاشە کوری موحەسەن سەرپەرشتی دەکردن، سەری تاشیبوو لێیان دیار بوو، وایان زانی عومرەکەرانی بۆ ئەوێ دانیان، ئەمە کە بە رێبەری عەبدوللا کوری جەحش کرد، پێی گوتن: خەلک لێی تۆقیون، سەری پیاوێکتان بتاشن بۆ ئەوێ رێگەیان لێ بگریت، سەری عەکاشەیان تاشی و ئینچا سەرپەرشتی دەکردن، کاتێک سەر تاشراوێکیان بینی وایان زانی عومرەکەرانی، واتە ئەو خەلکە بۆ عومرە ھاوون هێچتان لە سەر نییە، ئەمە دوا رۆژی مانگی رەجەب بوو، دەلێن یەکەم رۆژی بوو، خەلکەکە دوو دل بوون و سلیان لە هێرشکردن دەکردەو، ئینچا ھاوون خۆیان دا بە دەستەوێ بۆ ئەوێ زال بن بە سەریاندا و کۆک بوون لە سەر ئەوێ ئەو کەسە خۆی نەدات بە دەستەوێ و شەر و بەرەنگاری بکات بیکوژن، عەمرۆ کوری حەزرەمیان کۆشت و عوسمان و ئەلحەکەم یان بە دیلی گرت و ئەوانی تر رایان کرد، ھاوێ گەیبیشت بە خەلکی مەککە و چوونە ناو مانگی رەجەبەوێ رێگە شەری لێ گرتن (ئەمەیش بەلگە ئەوێ بە کە یەکەم رۆژی رەجەب بوو، عەبدوللا و ھاوێلانی کاروان و بارەکەیان بە پێ کرد و بردیان بۆ لای پێغەمبەری خودا، ئەمە یەکەمین غەنیمەت و دەستکەوتنی موسولمانان بوو، پێغەمبەری خودا پێی گوتن: فەرمانی شەرکردنم لە مانگی حەرامدا پێ نەدان، رازی نەبوو بار و دوو دیلەکە وەرگرت، ئەوێ یان لە دەست چوو، واتە دەستخۆشیان لێ نەکرا، برا موسولمانەکانیان دژیان بوون، قورەیشییەکان گۆتیان محەمەد و ھاوێلانی مانگە حەرامەکانیان حەلال کردو و خۆتییان تێیدا ریشتو و پارە و کالایان تێیدا بردو و پیاویان بە دیل گرتو، قورەیش بەمە تانە لە موسولمانانە دەدا کە لە مەککە بوون و پێیان گوتن: ئەی خەلکی منالکارە مانگی حەرامتان حەلال کرد و شەرتان تێیدا کرد

بێگومان قورەیش ئەم رووداوێ بە هەل زانی بۆ قێزەونکردنی کارەکە لە سەر محەمەد و ھاوێلانی، لەبەر ئەوێ عەرەب رقیان لەوێ بوو شەر لە مانگە حەرامەکان بکریت و بە گەرەمی لە قەلەم دان، بۆیە کارەکە بە قورس لە سەر کۆیلە خودا و ھاوڕێیانێی کەوتەو، بەلام ئەوێ نەبەرد رێگەبەکی بۆ چارەسەرکردنی کێشەکە دۆزییەو، ئەو رێگەبەیش ئەوێ: ئەوێ قورەیش شتی خراپتر و ڕەتکراو تر لە مانگە حەرامەکان دەکەن و لە شەری مانگە حەرامەکان قێزەونترن، لە ئاسمانەوێ ئەمە دابەزاند: {يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْحَرَامِ فَقَالَ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ} [البقره: 217]. واتە: لێت دەپرسن: تووشی شەر بوون لە مانگی شەریبەسا چۆنە؟ بلێ شەر لە مانگی وادا گوناچێکی زۆر گەرەمی و رێگە بەرەو خوا بەستن و حاشا لە خودا کردن و مالی خودا بە ریز نەگرتن، بەلام وەدەرنانی خەلکەکە لای خودا تاوازیکی هەرە مەزنتەر. واتای ئایەتەکە ئەمە: لێت دەپرسن: چۆن تووشی شەر بوون لە مانگی شەروەستاندا، واتە حەرامدا؟ بلێ شەر لە مانگی وادا گوناچێکی زۆر گەرەمی و رێگە بەرەو خواوە پەرستن و حاشا لە خواکردن و مالی خوا بەرێز نەگرتن دەبات، وەلێ وەدەرنانی خەلکەکە (لە لای خودا) تاوانی هەرە مەزنتەر. ئازاوەیش بۆ شەرنانەوێ لە کوشتنی خراپتر. ئەوان دەست لێ بەر نادەن، هەر لەگەڵ ئێو بە شەر دین (ئەگەر بۆیان بلوئ) ئێو ئایینەکە خۆتان وەر بگێرن. هەر کەسێک لە ئایین وەر بگەرێ و خودا نەناسێ و بمرێ، رەنجەسار دەبێ لە دنیا و قیامەتیش و دەکەوێتە ناو دۆزەخەو و هەتاهەتایە تێیدا دەبێت

واتە شەرکردن لە مانگی شەروەستان یان حەرامدا گوناچێکی گەرەمی، بەلام ئەوێ قورەیش کردوویەتی لای خودا گەرەترە لەوێ سەریبەکی عەبدوللای کوری جەحش کردوویەتی و، قورەیش کفری خودای کردو و، رێگە لە مزگەوتی حەرام گرتو و خەلکەکە لێ دەرکردو، کە ئەوانیش پێغەمبەر و ھاوێلانی، گوناچی ئەم کردەوێ لە گوناچی شەرکردن لە مانگی شەروەستاندا گەرەترە

پاش دابهزینی ئەم ئایەتە ڕێگە لە بەردەم عەبدوللا و ھاوھەلانی کرایەو، ڕێغەمبەری خودا بارە گیراوەکە و ھەر دوو دیلەکە و ھەرگرت و غەنیمەتەکە لە گەل ڕێنجیەکەکە دابەش کرد، شاراوە نییە بۆ تۆ کە ئایەتەکە داواي لیبوردن لە گوناخیک بە گوناخیک گەرەتری نەبارەکە تێدایە، ئەمەیش داواي لیبوردنیکى راست نییە، بە تاییەتی لە پرس گەلێکی ئەخلاقیدا وەك ئەوھى پیاویك، پیاویکی تر بە زەلیلی سەرزەنش بکات، بۆ نموونە بلیت بەلێ من ڕەزێلم بەلام تۆ لە من ڕەزێلتری. لەوھدا دان بە گوناخەکەدا بۆ نەبارەکە دەنیت و ئەو بە راست دەزانیت کە دەلیت لە بەرانبەر ئەوھى داواکەر گوناخیکى گەرەتری کردیت، ئەمەیش بەھانە نادات بە دەست داواکراوھو گوناخیکى بچوکت بکات.

بەلام حەرامکردنی شوپنی حەرام، واتە ڕێشیلکردنی شەرەستان لە ڕۆژی گرتنی یان کردنەوھى مەككەدا کرا، ئەوھى راست بێت مەككە بە زۆرەملی گرا، ھەر چەندە بە شەرێکی ڕێخراو نەکرایەو، بەلام وردەشەر و ڕێکادانیک لێرەولەوی ڕووی دا، لەبەر ئەوھى خەلکی مەككە ئامادەکاریی شەریان نەکردبوو، بەو ھۆیەوھو مەمەد لە ڕێکدا و بە کتویری بە سوپاکەوھو دای بە سەریاندا، خەلەبی لە سیرەتەکەیدا و ئین قەیم لە زادەکەى باسیان لەوھ کردوھ: ڕێغەمبەری خودا کاتیک چوھ ناو مەككەوھ، خالیدی کوری وەلیدی لە لای راستەوھ دانا و زوڕیشی لە بالی چەوھو و ئەبوووعوبیدیش لە سەر سەربازەکان، لە قسەوھەکدا: لە سەر پیادەکان بوھ لە ناوئراستی دۆلەکەوھو چوون بۆ مەككە زاوھزاو و ھەراوھوریان خستە زۆو خەلکی مەككەوھ، لە قسەوھەکدا، تەفروتونای کردن، وەك ئەوھى لە چەند عەشیرەتیکى جیاواز ڕێکھاتن، ڕێغەمبەری خودا ئەبووھوھوھو ڕەھى بانگ کرد و گوتی: بانگی ئەنسارەکانم بۆ بکە، بانگی کردن و بە ڕاکردن ھاتن بۆ لای و دەوریان دا، پێی گوتن: ئەى خەلکی ئەنسار، گەجەر و گوجەرەکانی قورەیش دەبینن؟ گوتیان: بەلێ، دەستی راستی خستە سەر دەستی چەپی و گوتی: وەك دروینە درەویان بکەن تا دەگەنە لام لە سەفا، ئەبووھوھوھو ڕە دەلیت: بۆی دەرچووبن، ئەوھى نەمانووستن بیکوژن کوشتمان، واتە نەیتوانیوھو خۆی بگرت، ئەبووسوفیان ھات بۆ لای و گوتی: ئەى ڕێغەمبەری خودا، ئەوھى سەوزە لە قورەیشدا لە ناو پرا و ھیچ قورەیشیەك داواي ئەم ڕۆ نامنیت، لەویدا ڕێغەمبەری خودا گوتی، ئەوھى چوھ مالی ئەبووسوفیان سەلامەت دەبیت و ئەوھى چەکی دانا سەلامەت دەبیت و ئەوھى دەرگاکی داخست سەلامەت دەبیت. (زاد المعاد) دا دیسان ھاتوھ، دەلیت: ڕێغەمبەر لە ڕۆژی کردنەوھى مەككەدا گوتی: ئاساییشى خەلک بەرقەرار بکەن جگە لە دوو ژن و چوار کەس نەبیت ئەگەر خۆیان بە پەردەى کەعبەیشەوھ ھەلواسیوو بیانکوژن، وا حوکمی کرد خوزاع تا نوێزی عەسر بە شمشیرەکانیان لە بەنى بەکردا کاری خۆی کرد، ئینجا پێی گوتن: ئەى خەلکی خوزاع دەستان لە کوشتار ھەلبگرن.

ئەمە ھەمووی بەلگەى ئەوھن لە ڕۆژی گرتنی مەككە حورمەتی شوپنی حەرەم ڕێشیل کراوھ، وەك گوتمان بەرژەوھەندی و حوکمی کرد کە شەر و کوشتار لە بەیانییەوھ تا عەسری ڕۆژی گرتنەکە بەردەوام بێت و، لە ڕۆژی دوھم دا وا ڕێکەوت کە ئەگەر خوزاع خۆی داوھ بە سەر پیاویکی ھەزێلدا و بە یتاوەری کوشتیان، لەویدا ڕێغەمبەری خودا گوتاریکی دا و حەرامکردنی مەككەى ڕاگەیاندا. لە سیرەى خەلەبیدا، دەلیت: بۆ بەیانییەکەى ڕۆژی کردنەوھى مەككە خوزاعە دای بە سەر پیاویکی ھەزێل و بئى باوھر بوو کوشتیان، ڕێغەمبەری خودا بۆ پاش نیوھوھوھو ھەلسا و پشتی شەریفی دا بە کەعبەوھ و گوتاریکی دا، لە لایەکی ترەوھ دەلێن بە سەر حوشترەکەوھو بۆھ: سپاسگوزاری خودا بوھ و ستاییشى کردوھ و گوتوویەتی: ئەى خەلکینە خودای گەرە لە ڕۆژی بنیاتنانی زەوی و ئاسمان مەككەى حەرام کردوھ و، لە ڕۆژی دروستکردنی خۆر و مانگ ئەم دوو شاخەى داناوھ، بۆیە حەرامە تا ڕۆژی قیامەت یان ڕۆژی سەلا، خەلال نییە بۆ ھیچ کەسێک کە باوھری بە خودا و ڕۆژی کۆتایی بێت لێرەدا خۆن ڕێزیت و دارێک بێرتەوھ، بۆ ھیچ کەسێکی ڕێش من و ئەوھى لە پاش منیش دیت، جگە لەم سەعاتە (واتە بەیانییەکەى ڕۆژی گرتنی مەككە تا عەسر) لە سەر خەلکەکەى توورە بێت، گەرئەوھى حەرامکردنی لە ئەم ڕۆدا وەك دوتن دەبیت، ئەوھى گوتی لى دەبیت با بەوانەى تریش بیگەنیت لێرەدا نین، ئەوھى پێی گوتن: ڕێغەمبەری خودا شەری تێدا کرد، پێی بلین: خودا بۆ ڕێغەمبەری خودا خەلال کرد و بۆ ئێوھ خەلالی نەکرد.

ئەمە لە سەردەمی مەمەدی ڕێغەمبەری خودادا ڕووی دا، ئەوھى شەر و کوشتاری لە

سەردەمى ئىبن ئەلزوئىر و سەردەمى قىرمتىيەكان و خەلكى تر پرووى داوه، لېرەدا جىڭەى ناپىتەوه لە كىتەبەكانى مېژوو بە دايدا بگەرى

(58)

ئىمتىيازاتەكانى قورەپىش

لە كۆتايى سەردەمى جاھىلى دا، سەرۆكايەتتى ئايىنى و دونياىى بۇ قورەپىش بوو، لە بەر ئەوھى خۇيان خاوەن مال بوون، ھەموو عەشىرەتە عەرەبەكان لە بەجىڭەياندىنى ئەو كارەى پىيان دەگوت حج، يەكسان بوون، ھىچ عەشىرەتتەك لەوى تر لە بەرتەر نەبوو، واتە تايەتمەندى نەبوو لە سروت و ھەلوپست و خولخواردن و سروتەكانى ترىشدا، بەلام وا ديارە قورەپىش لە قۇناغى كۆتاييدا لووتبەرزىيى ئورستوقراتىيانەى واى لى كىر گۆرى و توندى كرد وھەمس گرتى خۇى لە بارى حجكردن جيا كىرەو، لە ھەندىك كىرەو و سروتى حجكردندا، ھەندىك شتى بۇ خۇى دانا كە جياواز پىت لە عەرەبەكانى تر و، قورەپىشەكان لەو كاتەوھ خۇيان بە (ھەمس) نازناو دەكەن، واتە بە پەرۇشى و ھەماسەو، كۆى وشەى (أھمس)ە، واتە لە پەرۇشيان بۇ ئايىنەكەيان ھاتوھ

بەلام ئەم كارانە كە قورەپىش تايەتمەندى پىدا پەيدا كىر، واتە ئىمتىيازاتەكانى لە ئىبن ئىسحاقەوھ بىپىستە، دەلپت: قورەپىش نازانم پىش (الفيل) يان دواى ئەوھ راي (ھەمس)ى داھىئا ھەك رايەك دەريان خست و واىان پىنى و بەرپوھيان برد، گوتيان: ئىمە كورانى ئىبراھىمىن و خەلكى شوپنى ھەرەمىن و خاوەن مالىن و نىشتەجى مەككە و لەونداىن، ھەقى عەرەب ھەك ھەقى ئىمە نىيە و، پىڭەپىشان ھەك ئىمە نىيە و، عەرەب ھەك ئىمەپىش لى نازان، ھىچ شتىكى ھەلاليان ھاوشىوھى ھەرامكردن مەزن مەكەن، ئەگەر ئىوھ ئەوھتان كىر واتە يەكسانتان كىر، عەرەب بە سوكى تەماشاي ھەرامكراوھكانتان دەكەن و، دەلپن: ئەوھندەى ھەلالەكانتان بە ھەمان شىوھى ھەرامەكانتان مەزن كىرەتەوھ، بۇيە لە ھەستان لە سەر عەرەفە و زىاتركردنى واىان لى ھىئا، بە خۇيان دان بەوھدا دەئىن كە لە سروتەكانى حج و ئايىنى ئىبراھىمە، واى دادەئىن كە دەپت سەرھەم عەرەبەكان لە سەرى بوھستن و زور پىوھ بەند بن، بەلام گوتيان: ئىمە خەلكى ھەرەمىن، ھىچ پىوپست ناكات لە ھەرەم دەرىچىن و، بە دەر لەوھپىش ھىچ شتىكى تر مەزن ناكەپىنەوھ كە ئىمە ھەمسىن واتە بە پەرۇشىن بۇ ئايىنەكە و، ھەمس خەلكى ھەرەمىن

ئىبن ئىسحاق دەلپت: ئىنچا شتى بودەى تىيان كىر، كە ھىي خۇيان نەبوو. تا گوتيان: ناپىت سەر بتاشن يان درىژى بگەنەوھ، يان رۇن بۇ چىشتىلپان بە كار بھىن، ئەوان لە شارى ھەرامكراون، ناپىت بچنە چادى لە موو دروستكراو و ناپىت لە سىبەردا دابنىشن، جگە لە مالى پىست و گل، كە لە شوپنى ھەرامكراو بن، واتە مەككە

ئىنچا ئەوھيان زور كىرەوھ و گوتيان: ناپىت خەلكى ھەلالكراو ئەو چىشتە بخۇن كە لە شوپنى ھەلالكراو بھىن بۇ ھەرامكراو، ئەگەر بۇ حج ھاتىن يان بۇ عەمرە، ناپىت بە دەورى كەعبە دا خول بخۇنەوھ، لە يەكەمىن خولخواردنەوھى ھاتىنەوھ، ئەگەر لە جلى ھەمسدا نەبن، ئەگەر نەپاندۇزىيەوھ دەپت بە پرووتى خول بخۇنەوھ، ئەگەر بەخشندەپەك جلىكى پىدان بۇ پىاوان پىت يان ژنان، ئەگەر جلى ھەمسى واتە پەرۇشەكانى نەدۇزىيەوھ ئەوجا دەتوانىت بەو جلائەوھ خول بخواتەوھ كە لە شوپنى ھەلالكراو لەگەل خۇياندا ھىئاوپانەوھ و لە دواى ئەوھ فرى بدات و قازانجى لى نەكات، نە خۇى و نەپىش خەلكى تر دەستى پىوھ نەدەن (واتە بە جلائەوھ) عەرەب ئەو جلائە بە فرىدراو ناو دەبات، لەبەر ئەوھ گلەپىيان لە عەرەب كىر و دانىان بەوھدا نا، لە سەر عەرەفات ھەستان و زىاترىان كىر و بە پرووتى بە دەورى مالدا واتە كەعبەدا خولانەوھ، پىاوان بە پرووتى خولانەوھ، ژنان سەرھەم جلائەكانىان دادەكەنن جگە لە چارۆكەپەك گىيانىان دادەپۇشپىت و ئىنچا خول دەخۇنەوھ. لەمەدا عەرەب دوو بەش بوون، ھەمسىيەكان واتە پەرۇشەكانى ئايىن و ناھەمسىيەكان، ھەمسىيەكان قورەپىشى خەلكى مەككە بوون و ناھەمسىيەكان سەرھەم عەرەبەكانى تر بوون، ھەلبەى لە سىرەتەكەيدا دەلپت: ھەمس، قورەپىشىيەكان بوون لەوانەى كە لە خەلكى تر لە داىك نەبووبن، كچەكانىان نادەن بە شوو بە خەلكى ترى گەورەكانى عەرەب مەگەر بە مەرچىك مندالەكانىان بىن بە ھەمسى، قورەپىش بە

دەر له سەرجهم عەشیرەتەکانی تری عەرەب له ژێر سایەى حەمسدا بوون و وازیان له غەزا هێنا، له پێناو حەلالکردنى مۆلك و مالیان و خیزانەکانیان و پروویان له بازرگانى کرد، دەلێت: ئینجا دەلێت قورەیشى پێیان دەگوتن حەمسى، لەبەر توندبوونى پەرۆشییان بۆ ئایینەكەیان، لەبەر ئەوەى حەمسى له حەماسەت و توندبوون له پەرۆشییەوه هاتوه

نایبەتمەندى و ئیمتیازاتەکانى قورەیش که له قسەى ئیبن ئیسحاقدا هاتوه
ئەمانەن:

۱- هیچ شتێك له حەلالکراوهکان بێت بە گەرە نایزانن، خۆیان جیا دەکەنەوه و له پرۆژى جەژن له عەرەفات نامێننەوه، ئەوەى زانراوه عەرەفات یەكێکە له سروتەکانى حەج، بەلام بۆ خەلکى شوینە حەلالکراوهکانە نەك حەرامکراوهکان، بۆیە قورەیش لهوه وازی هێنا و زۆر مانەوهى تێدا بۆ ئەوان نەهێشت و له سروتى حەرەمدا وهستان که موزدەلیفەیه، بەلام سەرجهم عەرەبەکانى تر له عەرەفات دەوهستن و زۆریش تێیدا دەمێننەوه

۲- ئەوان بە جلهکانى خۆیانەوه بە دەورى کەعبەدا دەخولێنەوه و بۆ کەسى تر نییه بە کراسى خۆیەوه که له شوینى حەلالکراوى خۆیەوه هێناوبەتى بخولێتەوه، بەلكوو دەبێت دای بکەنێت جلیك بە سپاردە یان قەرز وەردەگرێت، یان له جلهکانى حەمسىیەکان دەکرێت و خولى پى دەخواتەوه، ئەگەر نەیدۆزێتەوه دەبێت بە پرووتى خول بخواتەوه بە دەورى مالی خودادا، حەلەبى له سیرەتەكەیدا دەلێت: هیچ کەسێك بە هیچ کراسێكى ترهوه جگە له کراسى حەمسىیەکان که هیى قورەیش بوه خولى نەخواردووتەوه، ئەگەر لێیان وەرى گرتبى یان قەرزى کردبى یان بە کرێ وەرى گرتبى، ئەگەر بە جلی خۆیەوه خولى خواردبىتەوه دەبێت پاش ئەوه فرێى بدات، نە ئەو و نەیش هیچ کەسێك نابێت دەستى پێوه بدات، بەو کراسانە دەلێن فرێدارو، له (الكشاف) دا هاتوه: یەكێکیان بە پرووتى خولى خواردووه و کراسەکانى له پشت مزگەوتەكە دادەنا، ئەگەر بە کراسەكەوه بسوورایەتەوه لێیان دەدا و له بەریان دادەکەند، لەبەر ئەوهى دەیانگوت ئیمە بە کراسێك که گوناحمان پێوه کردوه خوداپەرستى ناکەین، بۆ گەشبینى گوتوویانە ئیمە له گوناحەکانمان دادەمالێین، وهك چۆن جلهکانمان له بەر دادەکەنین، هەرۆهە ژنەکانیش بەو شیوه خولیان دەخواردووه، دەلێت: هەر یەكەیان چارۆکەیهكى بە سەر گیانى و لاشەى خۆى دادەدا، گوتى: ژنێك بە پرووتى خولى خواردووه و دەستى له سەر دلى دانابوو،

دەبگوت

الْيَوْمَ يَبْدُو بَعْجُهُ أَوْ كَلُّهُ، فَمَا بَدَا مِنْهُ فَلَا أُحِلُّهُ

بەواتای: ئەمرۆ هەندیکى یان هەمووی دەرکەوتبوو، ئەوهى لێى دەردهکەوتت حەلال نابیت. واتە له لاشە و گەردن و سنگى ژنان

۳- هیچ شتێك ناتاشن و تیز ناکەن و پرۆن پە کار ناهێنن و ئەمانەیان حەرام کرد، واتە خۆیان بە کارێکەوه سەرقال ناکەن و له شیوهى خەلکە گشتییەکە ناکەن، وهك ئەوهى کارێك بکەن هیى هەژاران و خەلکە گشتییەکە بێت، لەبەر ئەوهى له کاتى حەجدا دەیانویست بە دیمەنى

لووتبەرزى و گەرەپى و بالایی و شەرەفمەندییەوه دەر بچن، لەبەر ئەوهى ئەوان سەرۆکی زال بوون بە سەر مالی حەرەمدا و له کاتى حەجدا بە سەر خەلکدا قسەیان دەرۆشت و زال بوون

۴- ناچنە مالێك له توك واتە له موو دروست کراپیت، بە هیچ سببەریك جگە له سببەرى مالی گل و پێست نەبیت دانانیشن و دەبیت هیى مالی حەرەمکراو بێت، ئەمەیش وهك پێشووی

دەیانەوتت بە دیمەنى گەرەپى و فیزهوه دەر بکەون، لەبەر ئەوهى ئەو شوینانەى له سایەیدا دادەنیشن هیى خەلکى گەرە و ئەشرافە، بە پێچەوانەى رەشمالى مووی هەژارانەى خەلکە گشتییەکە

۵- له دەرگاوه دەچنە مالەکەوه واتە کەعبە، خەلکى تر بۆى نەبوو ئەوه بکات، عەرەب له کاتى حەجکردنى حەرەمدا له دەرگاوه نەهاتە زوورەوه بۆ مالەکە، بەلكوو له پشتییەوه دەچوون، ئەم نەریته وهك خوداپەرستییەکەیان بوه له حەجدا، بەلام قورەیش لەم کارە بە دەر بوو، هەر

یەكەیان له دەرگاوه دەچوه مالی خودا که حەرەمکراو بوو، بۆ ئەوهى له گەل سەرجهم

عەرەبەکاندا جیاواز بن و ئیمتیازیان هەبیت بە دیمەن و پرەفتارى گەرەپى و مەزنى دەر بکەون

دەرپرینی قسەکانى ئیبن ئیسحاق لهوهدا دەردهکەوتت: (ئەوهیان بە سەر عەرەبدا سەپان و دانیان پێدا نا)، وا حوکمی کرد که وهستاندیان له عەرەفات و خولخواردنیان بەدەورى مالی

خودادا بە پرووتى بێت، ئەمە له کۆندا نەبوو، بەلكوو قورەیش وهك بیدعەیهك دای هێنا، بەلام

واقیعهکە بە پێچەوانەى ئەوه بوو، لەبەر ئەوهى له کۆندا له عەرەفات دەوهستان و بە پرووتى بە

دەورى مالى حەرامدا خوليان دەخواردەو، ئىنجا قورەيش خۆى لەو بە دەر نا لەبەر بالاکردنى خۆى و گەرەکردنى لە ئاست خەلکە بە گشتى و خۆ بە مەزن دانان و دوورکەوتنەو بە لە يەكسانبوون بو، بۇ ئەو ەى پلەوپايەيەكى بالا لە سەرووى خەلکە گشتيەكەى عەرەب بۇ خۇيان دابنپن .

ئەمەيش بەلگەى ئەو ەى بە سەورخواردنەو ەيان بە دەورى مالەكە بە پرووتى لە كۇندا دوو شتى تېدا بو: بەكېكىان وەك ھۆكارېك بەو ە داى دەنپن، كە نايانەوېت بەو كراسەو ە خوداپەرستى بەكەن كە گوناحيان پېو ەردو، ئەمە وا پيشان دەدات كە ئەم نەرىتە لە كۇنەو ە تېياندا ەبو ە نەك قورەيش وەك بېدە داى ھېناپېت، دوەم، پېغەمبەرى خودا كاتېك سورەتى (براو ە) دابەزى و فەرمانى پى كەرد كە پېباو ەران قۇناغەكانى خۇيان بە قېزەون تەماشاش بەكەن و لە بېر بەكەن، پېغەمبەر لە وەرزى حەجدا ەلىى كورى ئەبووتالىپى نارد بۇ مەككە و ئەو ەى پى راگەياندن، ەلى (براو ە)ى رۇزى ئازەل سەرىپىنى بۇ خويندنەو ە گوتى: پاش ئەم سالە ھېچ پېباو ەرىك حەج ناكات و ھېچ پرووتېك بە دەورى مالى خودادا خول ناخواتەو ە. نەك ەەر لە حەج رېگرى لى كەردن بەلكو لە پرووتېوونەو ە و لە خولخواردنەو ەيشدا رېگەى لى گرتن. ئەو ەى خستە نېو رېگرىلېكراو ەكان نيشانەى ئەو ەى، ئەوان وەك حەج ئەو ەيان ويستو ە، ئەوان بەو شېو ەى بە خوداپەرستيان كەردو ە نايانەوېت وازى لى بېنن، لەبەر ئەو ەى خوداپەرستيان لە كۇنەو ە بەو شېو ەى بو، ئەگەر قورەيش خۆى ئەو ەى بۇ دانايېتن و فەرزى كەردىت بە سەرياندا، ھېچ خودپەرستىيەكەيان لەو بارەو ە نەكەردو ە و لە پابەندبوون پېو ەى توندرەو ەبوون، ئەو ەى راستە كە پرووتېوونەو ەيان لە خولخواردنەو ە كۇنە و قورەيش لەو ەدا بېدەى كەردو ە، كە خۆى لەو ە بە دەر ناو ە بۇ بە گەرە و مەزنى زانين و لووتبەرزى و فيزىلى خۆى

تو وا دەبىنيت كە قورەيش لەم ئىمتيازاتانە ھېچ مەبەستېكى نەبو ە جگە لەو ەى پلەوپايەى خۆى لە شوئېكى نايابدا دابنپت و لە سەرووى پېگەى سەرجم ەرەبەو ە پىت، بۇ ە ئىسلام پوچەلى كەردو ە، كە ھات گوتى موسولمانان برا و يەكسانن، چاكەى ھېچ كەسېك بە سەر ھېچ كەسېكەو ە نېيە جگە لە خوداپەرستى نەپىت، مەمەد بە پېچەوانەى قورەيش لە ەرەفات دەو ەستا، ئەمە نيشانەى ھەبوونى رەھەندېكى دېموكراسيە لە پىش پېغەمبەراپەتى لە گېانى مەمەددا، ئەو ەى لە قورئاندا ھاتو ە لە پوچەلكەردنەو ەى ئەم تايەتمەندى و ئىمتيازاتانەدا بە قسەى: {يَمَّ أَفِيحُوا مِنْ حَيْبِ أَفَاحِ النَّاسِ} [البقره: 199] واتە: لە ھەركوئىشدا خەلك داگەران ئېو ەش داگەرىن و لە خوا بپارنەو ە تاو ەكو بتانەخشى و خودا دلۇفانە و لە تاوان دەبورېت. واتە لە ەرەفات، واتە قورەيش و خەلك و ەرەبېش، لە سالى حەجدا بۇ سەر ەرەفات بردنى و زورىش لە سەرى و ەستان، لە پوچەلكەردنەو ەى پرووتېوونەو ە لە كاتى خولخواردنەو ەدا ھاتو ە: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا زَيِّنُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ} [الأعراف: 31] واتە: ئەى بەنى نادەم جوانكارىيەكانتان لە ھەمو مزگەوتېكدا بدۆزنەو ە، بە واتايەكى تر لە ھەر پەرۇ و جلەكانتان و جوانكارىيەكانتان لەگەل خۇتاندان بەرن، وەك چۆن نوئېر دەكەن يان خول دەخۇنەو ە، ئەو ەى بۇ پوچەلكەردنەو ەى چوونە مالى خودا لە پىشتەو ەدا، ئەمە ھاتو ە: {وَلْيَسَّ الْأَبْرُ بَانَ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ قُدُورِهَا وَلِكِنِ الْأَبْرُ مِنْ اتَّقَى وَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا} [البقره: 189]. واتە: وا باش نېە لە پىشتەو ە بچنە ناو مالى خەلکەو ە و چاك ئەو ەى بېرىنگېنەو ە و لە دەرگاو ە بچنە مالانەو ە و ترستان لە خودا ھەپىت و بەلكو بتوانن رزگارېن

بەردەرەش

ھەولم دا بۇ ئەو ەى باسى ئەو ەت بۇ بەكەم كە چۆن باسى كەعبە و كاتى بنپاتتان و كى بنپاتى ناو ە، چىيان لە سەر گوئو ە دەربارەى پېرۇزى و كەرامات، بەلام وام بىنى كە ھېچ قازانچېكى بۇ حەقىقەت و ھەرەھا بۇ مېژووش تېدا نېيە، بۇ ە خۆم لېى لادا و چاوپۇشىم لى كەرد، لەبەر ئەو ەى ھەر چىيەك دەربارەى ئەم بەشە گوتراو ە جگە لە ورتەورتى دوور لە زانست، ھېچ شتېكى تېدا نېيە و، دەپىت بە مالين لە كىتېبەكاندا بمارنېت و بخزىتە تەنەكە خۇلى داستانەكانەو ە، بەلام كە بەردەرەش لە كەعبەدا وەك پاشماو ەيەكى بتپەرستىى ماو ە و بوونى لە كەعبەدا نيشانەى ئەو ەى بەناغەدا جگە لە مالى بتپەرستى وەك مەعەرى باسى كەردو ە

ھېچى تر نېيە

إلا بقیہ اوثان و انصاب ما الركن فى قول ناس لست أذكرهم

پېشتەر واتاكەى نوسرا

ئەو ەم بە گونجاو زانى كە شتېك لەو بارەو ە قسەت بۇ بەكەم، لەو قسە و فەرموودانەى كە پلە و

پېنگه ۾ هم بهر ده له ټاينې په کتاپه رستي دهرده خات، بهلام شوېني بهر دهرهش له که عبهدا وهک خاوه ني (معجم البلدان) باسي دهکات، ده لپت: ده که وپنه گوښه ځورهلتي دهرگا که له سره قهراغي گوښه که به قهه سهری مروؤېک، ټوهی ماچی بکات ده پت ملی بهره و چهپ دانه وپنيت .

له وانه په بهر دهرهش سپی بوپت وهک ده لپن، له بهر ټوهی دهم و دهستی خهک و بهر که و تن و ماچکردنی زوری سه دان ساله ی بهر که وپت و ږه شی کردپته وه، دوهم له بهر دوو جار ناگرگرتی وای لپهاتپت، جارنک له زه مانې قوره یشدا له جاهیلی و جارنکیش له زه مانې عه بدوللای کوری زوبیر له ټيسلامدا. له وانه په له بهه شته وه هاتپت وهک دپسان باسیان له وه کردوه، به و اتایه ی بهر دیکي ټاسمانی پت و له وانه پت که که وپتته سهر زهوی له کلکدار و نه یزه که کان بوپت، بهلام وهک له ټاينې په کتاپه رستیدا هاتوه، ناپت بهر سترت و پیروز پت، وهک ده پینرت ماچ ده کرت و به په رستنی خودا وهرده گيرت. عه ره ب له جاهیلیدا بهر دهرهشيان ماچ ده کرد و خویان پتی دا هه لده نووسی و ده سیریه وه، ټه مپش بو ټه وان هیچ سهرسوره پنانی ټیدا نییه، له بهر ټوهی ټه وان بته رست بوون، بهلام ټوهی زور نامویه که ماچکردن و خویپوه نووسان و ده ست و ده موچا و سیرنی له ټاينې ټيسلامدا پت، که ټاينیکی په کتاپه رستی و وازه پنانه له هاوبهش دروستکردن و شتی تر به دهر له خودا، له مه ناموتر و سهرسوره پنه رتر، داهپنانی ټه و هوکاره یه بو ماچکردن و به پیروز وهرگرتی، له سیره ی حه له پیدا هاتوه: ټه و په مانه ی که خودا له وه چه خستنه وهی ټاده م به سیرنی پشتی وهری گرتوه، که هیچ شتیک به هاوبهش نه زانن، وهک له چه کیکدا نووسیپتی و له ناوه خنی بهر ده که ی داناپت، بویه ماچی ده که ن و له باوه شی ده گرن، له کاتی باوه شگرتنی ده لپن خودا . بو باوه ربوون به تو و وه فاداریه بو په یمانیپدانه که ت

به پتی ټه مه پت هه لوپستی ټوهی له باوه شی ده گرت دژ به په که، له بهر ټوهی له باوه شگرتنی بهر ده که په رستنه و په رستن بو خودا نه پت ناپت، له باوه شگرتن و باوه رکردن به وه دژ به په کی ټه و چه کی خودا په رستیه په که خودا له ناوه خنی بهر ده که ی داناه، واپت گوناحی بنه کان چیه که محمه د شکاندنې، عه ره ب هیچ خویان پتدا نه سیریه وه بو . شه فاعه ته پنان بو خودا نه پت و به ملکه چی لپی نزیک ده بوونه وه له مه ناموتر دپسان ټوهی له زیوان عومه ری کوری خهتاب و عه لپی کوری ټه بوونالیب پرووی دا، ټوهی له عومه ره وه ده گپنه وه له کاتی خپلافه ته که ی کاتیک بو خولخواردنه وه رویشته، له لای بهر دهرهش وه سناو گوتوویه تی: به خودا من ده زانم تو بهر دیکیت نه قازانجت هه په و نه زهره، ټه گهر پږغه مبه ری خودام نه پنايه ماچی کردیت ماچم نه ده کردیت، عه لی پتی گوتوه: به لی ټه ی میری باوه رداران قازانچ و زهره ریشی هه په، گوتی: بوچی؟ گوتوویه تی: ټه وه له کتپبی خودا دا هاتوه، گوتی: ټه مه له کوپی کتپبی خودادا هاتوه؟ گوتی: خودای بالا ده لپت: {وَإِذْ أَخْرَجْنَاكَ مِنْ بَنِي كَدَمَ مِنْ قُورِهِمْ زُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتَ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا} [الأعراف: 172] واته: ټه وساش که خودا که ت له پشتی مندالانی ټاده م زاروزپی به ره مه پنان و له سهر خویان شایه تیان دا و وتی من په روه رنه تان نیم؟ وتیان به لی نیمه له وه ټاگادارین . ټه مه ی له کوپله په که بیستوه، ټه م بهر ده دووچا و زمانی هه بوه، خودا به کوپله که ی گوتوه ده مت بکه ره وه ټه و بهر ده ی خستنه ته ده مییه وه و له و شوپنه ی داناه، ده لپت: له رژی ټاخیره ت شایه تی بده بو ټه وانه ی دین بو لات، عومه ر گوتی: په نا به خودا من له قه ومیکدا . ده ژیم که له وان نیم ټه ی ټه بووچه سه ن

ته ماشا بکه، ټه م قسه یه له وهی پت شووتر سهرسوره پنه رتر نییه؟ له بهر ټوهی عه لپی کوری ټه بوونالیب وای دانا که ټه مه له کتپبی خودادا هاتوه و له کتپبی خودادا جگه له و ټا په ته هیچی تری ټیدا نییه، بهلام ټوهی له کوپله که دا نووسیوه ته وه و بهر ده که ی خسته ده مییه وه بو ټه وهی شایه تی بو ټه وان بدات که دین بو لای و بهر ده که دوو چا و زمانی هه بوه ټه مپش له کتپبی خودادا نییه، به لکوو له کتپبی قسه لوکه کانی حیکایه تخواناندا هه په، تو ته ماشا بکه چون بو . ماچکردنی بهر ده که به هانه ی ټه وه ده پنه پنه وه که گوايه له کتپبی خودادا هه په ټه وهی شایه تی بو ملکه چبوون و پارانه وه له سهر خویان و رازیبوون به وه هیچ حه قیقه تیکی ټیدا نییه، بهلام ټا په ته که ټه و شته ی وهک نواندن و خه یالکردن باس کردوه، وهک زه مه خشه ری له شیکردنه وه که ی باسی ده کات، ده لپت: و اتای ټه وه په که به لگه ی په روه ردار بوونی خو ی و په کتاپه رستی خو ی بو یان سه لماندوه، که عه قل و دید و بینیان شایه ت پت به وهی له وپی

دانا، بۇ ئەۋەدى جياكارىيەك لە نېۋان چەۋاشەكارى و پىڭگەى راستى بكات، ۋەك ئەۋەدى خۇيان كىرپىتتە شاىەت بە سەر خۇيانەۋە و پىڭى گوتوون من پەرۋەردگار تان نىم؟ ۋەك ئەۋەدى گوتىپتېيان بەلى تۇ خودامانى، ئېمە شاىەتى لە سەر خۇمان دەدەين، دەلىت: بەشى نواندن لە قسەى خودا و پىڭمبەرەكەى و قسەى عەرەبىش لە نواندندا فراۋايە، لەۋەدا دەلىت: {پَمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا كَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا لَكُنَّ عَالَمِينَ} [فصلت: 11]. واتە: پاشان روينا لە بەرزايىكە ھەر تارىكى بوو، پىڭى وتن بە خۇشى خۇتان ھاتتەب ەر فەرمانم، وتيان بە خۇشى خۇمان. زەمەخشەرى لە شىكردەنەۋەكەيدا دەلىت: مەبەست لەۋەدا و پناكردنى كاريگەرىيى تواناى خۇى بوە، لەۋەدى قەدەر دەيكات نەك شتى تر، بى ئەۋەدى ھىچ شتىك لە گوتار و ۋەلام بېڭىتتەۋە، دەلىت: ھەرۋەھا قسەى ئەو قسەكەرە: ديوارەكە بە مېخى گوت: بۇچى كونم دەكەيت؟ مېخ يان بزمارەكە گوتى: پرسىار لەۋەكە دەمكوتت. ھەرۋەھا قسەى شاعىرئىك دەلىت

إلا بقیه اوثان وأنصاب ما الركن فى قول ناس لست أذكرهم
واتاكەى پىشتەر نوسرا

ئاۋەلناۋى (لە) بۇ ئەۋە مەبەستى ھەرۋە، واتە پەشەباى خۇرھەلاتى بە ھەۋرى گوت بە ھەرۋەبروسكە دەنگەدەنگ دروست بكە، دەلىن لەۋەدا زانراۋە كە ھىچ شتىك نەبوە، بەلكوو نواندن و پناكردنى واتاكانە

مەگەر ئايەتەكە بە ستاپلى نواندن رۇبىشتىت ئەگىنا لە حەقىقەتدا ھىچ قسە و شاىەتئىك نىيە، ئەۋەدى حىكايەتخوانان دەپلن چ واتايەكى ھەبە، ئەۋەدى لە لاىەن عەلىيەۋە گوترايىت، كە خودا ئەمەى لە كۆپلەكەدا نووسىيىت و بەردەكەى خستىيىتە دەمىيەۋە، با وا دابىيىن كە ئەم حىكايەتخوانانە لە ئىگەپىشتىنى ئايەتەكەدا روكەشىيەكەيان ۋەرگرتىت و لە بارى نواندەۋە داپان نەنايىت، ئەگەر ئەقل ئەۋە رەت بكاتەۋە و تۆكمەيى قسە و باۋەركردن پىڭى رازى نەيىت، بەلام ئەمە چ حىكمەتئىكى ئىدايە كە تۇ ئەم پەيمانە لە چەككدا بنووسىت و لە زگى ئەم جاننا بەردىنەى بشارىتەۋە، بۇ ئەۋەدى لە رۇزى قىامەت شاىەتى لە سەر ئەوانە بدات كە سەردانىان كىردە، باشە لە رۇزى قىامەتدا چارەنووس و ھەلوپستى ئەوانە چى دەيىت كە سەردانىان نەكردە، ئايا ئەۋە لە خودا دەشاررئتەۋە كە كى باۋەرى ھىناۋە و كى بىباۋەر بوە، بۇ ئەۋەدى باۋەردار پىۋىستى بە بەردىك ھەيىت شاىەتى بۇ بدات، ئەمە لە باۋەردارىك دەۋەشئتەۋە كە بچىت بۇ لاى بەردىك و ماچى بكات و خۇى پىدا بسىرئتەۋە بۇ ئەۋەدى لە رۇزى قىامەت شاىەتى بۇ بدات، زانىارى و ناسىنى خودا لەۋە رۇشتنر و مەزنتەرە كە وا لە ھاۋرپىيانى بكات بەردىك ماچ بكەن، بەلكوو ناسىنى خودا بىر كىردەۋەدى لەۋە قولتر دەۋىت، كە لە بىر كىردەۋە لە داھىنانى خودا و پىڭگەى راست گرتن و زانىنى نېڭىنى و قازانجكردن لەۋەدا يىت، نەك لە بەردىكدا

ئەگەر بلىت: ئەگەر ماچكردن و خۇسپىنەۋە بە بەردىك كارىكى بئىپەرسىتتە، بۇچى محەمد لە ئىسلامدا ھىشتىيەۋە و ئەم كارەى پوچەل نەكردەۋە، دەلىم نەك ھەر ماچكردنى بەرد كارىكى بئىپەرسىتتە بە تەنھا بەلكوو سەرچەم كارەكانى حەج بە ھەمان شىۋەن، لە جىيانى ئەۋەدى ئەم قسانە بكەيت باشتر وايە بلىت ئەگەر حەج نەرتئىكى بئىپەرسىتتە بۇچى محەمد لە ئىسلامدا ھىشتىيەۋە و پوچەلى نەكردەۋە، ۋەلام بۇ ئەمە ۋەلامى ئەۋى تر لە خۇ دەگرىت، قسەكردن لە سەر حەج و بۇچى محەمد ھىشتىيەۋە دواتر باسى دەكەين

بەردەرەش دوو جار لە شوپنى خۇى ھەلكەنرا، جارى يەكەم كاتئىك قورەيش بنىاتنانى كەعبەى تازە كىردەۋە، لەو كاتەى لافاۋ ھات و چوۋە ژوررەۋە و ديوارەكانى شەقولەق كىرد، رووخاندىيان و دووبارە بنىاتيان نايەۋە و، لەو كاتەدا محەمد كورى سىۋىنچ سالان بوو ئەگەر راست يىت، كاتئىك بنىاتنانەكە گەبىشتە لاى بەردەرەش، ناكۇكى كەۋتە نېۋانىانەۋە، ھەر عەشىرەتئىك ۋىستى بۇ لاى شوپنەكەى خۇى بىيات و داى بنىت و نىك بوو لەۋەدى شەروشور بكەۋىتتە نېۋانىانەۋە، ئەو ناكۇكىيە چوار تا پىنچ شەۋ بەردەۋام بوو، ئىنجا لە سەر ئەۋە رىكەوتن ئەو كەسە دادۋەرى نېۋانىان بكات كە يەكەم كەس يىت كە لە دەرگاى بەنى شىبە دىتە ژوررەۋە، ئەو دەرگاى كە ئەمرو پىڭى دەلىن دەرگاى ئاشتى، لە گىرانەۋەبەكى تردا يەكەم كەس لە دەرگاى سەفا يىتە ژوررەۋە، كە بەرانبەرە و لە نېۋان گۇشەى يەمانى و بەردە پەشدايە، ئەۋەدى يەكەم كەس ھاتە ژوررەۋە محەمد بوو، كە بىنپىان گوتيان: ئەمە محەمدى خاۋەن ئەمانەتە واتە ئەمانەت پارىزە و پىڭى رازىن، كاتئىك گەبىشتە لاىان ھەۋالەكەيان پىڭى راگەباندا، پىڭى گوتن: كراسىكم بۇ بېڭىن، بۇيان ھىنا، ھەرۋەھا دەلىن: ئەو كراسە ھىيى ۋەلىدى كورى موغىرە بوە، لە

گيرانه و هويه كدا ده لئين: محمهد عباكهى له زهويدا داخستوه، ده لئين ئه و عبايه سپى بوه و له شامه وه هاتوه، بېر ده كهى بېر دوه و به ده ستنى خوځى له سهرى داي ناوه، گوتوويه تى هر عه شيره تيك لايهك يان چمكيكى كراسه كه بگريت و هه موويان بېر زى كه نه وه و، وايان لى كرد، چاره كيكي بېر ده ست عه بدولمه ناف عه تبه كورى ربه بيله و دوه م زومحه سييم ئه بوو حه زيفه كورى موغيره و چواره م قهيس كورى عودهى و بېر زيان كرده وه كه گه ييشته شوينى خوځى، محمهد له وپى دانا.

جاريكى تر قرمتيه كان چوونه ناو مه ككه وه، له (معجم البلدان) دا هاتوه، ده لئيت: تا ئيستا ئه م بېر ده له جاهيلى و ئيسلاميدا بېر زه و گه و ربه و به رېزه يه كى گه و ربه بېر كه راميته و بېر كه كاتى لى و ه رده گرن و ماچى ده كهن، تا قرمتيه كان له سالى به زور چوونه ناو مه ككه وه، تالانيان كرد و حه جاجه كانيان كوشت و كه عه يان دزى و بېر ده ربه شيان هه لته كاند و هه ليان گرت و له گه ل خوځاندا بېر ديان بو ئه حسا له زه وى بېر حه رين، ده لئيت: به واتا توركيه كهى سولتاني تورك ده گه يه زبت كه له زه مانى (الراضى بالله) دا ده ستنى گرت به سهر به غداددا و هه زاران دينارى دانى بو ئه وهى بېر گيرنه وه، به لام ئه وان رازى نه بوون، تا گه و ربه شريف ئه بوو عه لى عومهرى كورى يه حياى عه له وى ناوه ند گيرى كرد له زيان خه ليفه (المطيع لله) و ئه وان له سالى و رازى بوون و گيرانديانه وه، هه نايان بو كوفه له سهر كوله كهى حه و ته مى كوله كه كاني مزگه و ته كه دا هه ليان واسى و ئينجا هه ليان گرت و گه رانديانه وه بو شوينه كهى خوځى، ماوهى دوور خستنه وهى له شوينه كهى بيستودوو سال بوو.

(59)

حه ج كردن له ئيسلامدا

وا زانيت كه حه ج له جاهيلىه ت چون بوه، هه و ربه ها حه ج له ئيسلام به هه مان شپوهى جاهيلىه ته، جگه له پينج كرده وه، كه ئيسلام پوچه لى كرده وه و پيشتر باسمان كرد، ئه گه ر ته ماشاى موسولمان بكه يت له كاتى ئيحرام كردنى حه جدا، له بېر كردنى جلى دووراو حه رامي، گوتمان هه ر چنده ئيسلام به پرووتى خوځواردنه وهى بېر ده و رى كه عه دا نه هيشت، به لام به و بنه مايه رازى بوو كه له و پى ناوه دا خوځيان پرووت كرده وه، بو پروونكر دنه وهى ئه وه، عه ربه يى ناحه مسى واته غه يره قوره يشى ده لئين: بو مان نيه خودا پهرستى به جليكه وه بكه ين كه گونا حمان پيوه كرده، بو يه كه حه جيان ده كرد خوځواردنه وهى ده و رى كه عه يان بېر پرووتى ده كرد، به لام ئيسلام خوځووتكر دنه وهى نه هيشت له كاتى خوځواردنه وهى ته و افدا، به لام بنه ماكهى پى قبوله كه هوكارى خوځووتكر دنه وه ئه وه يه خودا پهرستى به جليكه وه نه كهن كه گونا حيان پيوه كرده، بو يه بو موسولمان حه رام بوو جلى دووراويان له بېر بيت، واتا ئه مه پيش ئه وه يه نا بيت به و جله وه حه ج بكه ن كه له پيش حه ج كردن له بېر يان كرديت و ده بيت جليكى نوى له بېر بكه ن كه نه دوورا بيت، به لام ئيسلام ئه م نهر يته تهنه له كاتى سروتى حه جدا پياده كرد، كه چى نويزكه ر ده كريت له و جله دا نويز بكات كه گونا حى پيوه كرده پاش كوچ كردن بو مه دينه ييش موسولمانان باوهر يان به حه ج كردن هه بوو، به لام له بېر ئه وهى مه ككه له زير ده سلا تى بېباوهران دا بوو، نه يانده توانى حه ج بكه ن و پروون بو مه ككه، له سالى شه شه مى كوچى محمهد به هه زار و پينجسه ت كه س له هاو رپيانيه وه ده رچوون بو عومره كردن بو مه ككه نهك شه ر كردن، قوره ييش پيش چوونه مالى خودا وه رېگريان لى كرد و، ئاشته و ايبه كهى حوده ييبه ئيمزا كرا بو ئه وهى كاتيكى تر بگه رپته وه بو حه ج كردن كاتيك له سالى هه شتم مه ككهى كرده وه، موسولمانان له گه ل بېباوهراندا حه جيان كرد، به لام موسولمانان له هه لوپستدا له گه ل ئه واندا جياواز بوون، حه ج كردنى موسولمانان له م ساله به حوكمى شه رعى نه بوو، له بېر ئه وهى حه ج به و شپوه يه فهر نه كرابوو، به لكوو به و شپوه يه كرا كه له جاهيله ته وه له سهرى بېر ده و ام بوون، حه ج كه يان به بزار ده ي خوځيان بوو نهك فهر ز بيت، له سالى نويه م حه ج فهر ز كرا، به گوتنى: {وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتِغَاغَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا} [كنل عمران: 97]، واته: خودا حه چى بريار داوه بو هه ر كه سيك بو بلويت. ده لئين: فهر ز كردنى حه ج له سالى شه شه م بوه، به لام ئه مه قسه يه كى ناراسته، هيج مه عقوول نيه له كاتيكدا

حەج فەرز بکەن کە مەككە لە ژێر دەسەلاتی بېباوەرەندا بێت و، مەككە لە سالی هەشتەم نەبێت نەگیرا بێت، ئێین قەیم لە (زاد المعاد) دا درێژە بە بەلگەهێنانەوهی داوێ لە سەر ئەوهی حەج لە سالی نۆیەم فەرز کراو، هیچ پێویست ناکات لێرەدا باسی بکەن. بەلام محەمەد پاش کۆچکردن هیچ حەجکی نەکرد جگە لە یەك حەج نەبێت، ئەویش حەجی مائاواپی سالی دەپەم بوو، لەبەر ئەوهی مائاواپی لە خەلك کرد، یان لەبەر ئەوهی هیچ حەجکی تری نەکرد ناویان نا حەجی مائاواپی، بەلام پێش کۆچکردن و پاش پێغەمبەرپەتی سێ جار حەجی کردو، دەلێن دوو جار کردوو پەتی، ئەو دوانەپە کە ئەنساڕەکان تێیدا بەیەتیا بپێ دا. حەلەبی لە سیرەتە کەیدا دەلێت، بە قەسە ئێین جەوزی بێت، پێغەمبەر پێش و پاش پێغەمبەرپەتی چەندین جار حەجی کردو کە ژمارە کەسی نازانێت.

بۆچی حەجی لە ئیسلامدا هێشتەوه وەك پێشتر زانیت بنیاتانی حەج لە نێو عەرەبدا لە کاتی بتپەرستی کۆنەوه هاتو، بۆچی محەمەد هێشتیەوه، کە ئیسلام و ئایینیکی یەکتاپەرستی هێنا و بتپەرستەکانی کوشت و بتەکانی لە ناو برد؟ ئەوهی بۆمان دەردەکەوت بۆ وەلام دانەوهی ئەم پرسیارە ئەوهیە کە حەج لە ئیسلامدا لەبەر دوو هۆکار هێشتەوه، کە هیچ چارەسەر و ئەلتەرناتیفیکی بۆ نەبوو یەكەم: عەرەب لە جاهیلی باوەریان بەوه هەبوو کە حەج ئایینی ئیبراھیمە، کاتێک محەمەد ئیسلامی هێنا و ئیدعای ئەوهی کرد کە ئایینی ئیبراھیمە، وەك لە قورئاندا هاتو: {مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ} [الحج: 78] واتا: مێلەتی باوکتان ئیبراھیمە کە بەخۆی پێشتر ناوی ناوێن موسلمان. ئەمەیش لە سەر باوەرپێکردنیا بیا دە کرد، پێش ئەوهی بە سەر موسولماناندا فەرزێ بکات، لەبەر ئەمە گوتی: ئەوان مێلەتی ئیبراھیم وەك لە سورەتی حەج و سورەتی تری قورئانیشدا هاتو، هیچ پێگەپەکی نەبوو جگە لەمانەوه لە سەر حەجکردن، لەبەر ئەوهی ئەگەر پوچەلی بکراپەتەوه دژبەکی دروست دەبوو لە بانگەشە کەیدا. ئەگەر بلێت: ئایا لە توانیدا نەبوو کە ئەو باوەریان پوچەل بکاتەوه گواپە حەج ئایینی ئیبراھیمە بەوهی پێیان بلێت: ئیبراھیم بەو شیوێ حەجی نەکردو کە نێو دەیکەن و، بەو شیوێ حەجی نەپەرستو کە نێو دەپەرستن، ئەگینا هیچ هاوێ شێکی بۆ خودا دانەناو و خودای پەرستو، بە شیوێ بەك جیاواز لەوهی نێو دەپەرستن. لێرەدا هیچ یەکتەرێك و رەتکردنەوهیەك لە نێوان ئەمە و بانگەشە ئەودا نایێت، کە ئەو ئیسلامەتی ئەو هێناو پەتی هێی مێلەتی ئیبراھیمە: دەلێم: پەلی، ئەو دەپتوانی بەوه گۆرانکارییەك لە حەجدا بکات و لادانی تێدا بکات، بێ ئەوهی پوچەلی بکاتەوه، لەبەر ئەوهی پێگومان پوچەلکردنەوهی بەیە کجاری پاش ئەوهی لەگەلێاندا رویشت، لەگەل بیروباوەریاندا کە سوننەتی ئیبراھیمە ئەمەیش دژبەپەك دەبێت لەگەل بانگەشە کەیدا.

دوهم: خەلکی مەككە کە قورەیشی بوون، قەومی محەمەد بوون، وەك پێشتر زانیت -خەلکی بازرگان بوون- مەككەیش شوێنێکە نە کشتوکال و نە درەختێکی ئەوتۆی تێداپە، هیچ ژباژێك بۆ قورەیش نەبوو دوور لە بازرگانی و هیچ بازرگانێکە دوور لە حەج نەبوو وەك پێشتر زانیتان، ئەگەر حەجی پوچەل بکراپەتەوه چارەنووسی قورەیش جگە لە مردن لە برسێتی و ئاوارەبوون لە مەككە، هیچ شتێکی تر نەدەبوو، محەمەد بەهێشتنەوهی حەج لە ئیسلام دا قورەیشی لە مەككە هێشتەوه، ئەمەمان لە سەرەتای کتێبکەوه باس کرد، باسی پیری خۆشویستنی محەمەد بۆ قورەیش و هەستوسۆزی لە سەریان بۆ کردن، مێژوو پیاوێکی نەناسیو ئەوەندە ئازاری لە قەومە کەسی خۆی بێنێت لە پێناو رابوونی ئەواندا و لەگەل ئەوەیشدا بەو شیوێ بەهێزییە خۆشی وێستین وەك خۆشەویستی محەمەد بۆ ئەوان. ئەگەر بلێت: لە پێشدا زانیمان کە محەمەد پاشایەتی بۆ قەومە کەسی وێست و، دایکی ئیمامەکان لەوان بێت و گوتی: (ئیمامەکان لە قورەیش دەبن)، ئەگەر وای لێ کردن کە بێنە پاشا وەك وێستی، هیچ پێویستیان بە بازرگانی نەما، چۆن لە سەختی ژیا و نەداری ئەوان دەترسا ئەگەر حەجی پوچەل بکراپەتەوه، دەلێم: قورەیش پیاوێک و خێزانیکی نییە، بەلکوو ئەوانە عەشیرەتن و چەند لقیو پ و خێزانیکیان لێ دەپێتەوه، بەلکوو ئەوان عەشیرەتێکن چەند بەشێکیان لێ دروست بوو، ئەگەر پاشایەتی لەوان بێت هیچ جێگە مەككەیان بۆ ناکاتەوه، چونکە قورەیش لە مەككەپە هیچ شتێک جێگە حەج بۆ ئەوان پێر ناکاتەوه، کە هۆکاری سەرەکی بەدەستپێنایی بزێوی بوو، با پاشایەتی لەوان بێت، بێ ئەوه واتە حەج و بازرگانی هیچ دادیان نادان، لەگەل ئەوەیشدا مەككە بە دوور لە حەج بە هیچ شیوێ بەك بۆ قورەیش و خەلکی تریش ناشی،

ئەگەر حج پوچەل بىكىتتەۋە ئەۋەش پوچەل دەپتتەۋە كە مەككە ۋەك خۇى بە مەككەى
بمىننەۋە، مەمەدەش ئەمەى نەدەپوست

بىگومان مەمەد سۆزى نەتەۋەى بەھىزى بە سەردا زال بوو، ئەمەش ھۇكارىكە بو
ھىشتەۋەى حج بە شىۋەى خۇى كە لە جاھىلىدا بوو، بەمەش مەككەى بە شىۋەى
ھىشتەۋە كە چۇن قورەپشى بو كاتىكى باش بە ھەمان شىۋە ھىشتەۋە، بەلام حج جگە لە
نىۋەى ئەۋەى وىستى بو مەمەدى ھىنا ھىچى تى بو نەكرد، مەككەى ۋەك خۇى چۇن بو بە
ھەمان خەلكەكەپەۋە تا رۇزگارى ئەمرومان ھىشتەۋە، بەلام قورەپشى لە ناو برد، ئەمرو
(قورەپش لە مەككەدا نىبە، نە قورەپشى (البطاح) و نە قورەپشى (الظواهر)
ھىچ سەرت سور نەمىننە ئەگەر پىت بلېم ئەمرو خەلكى مەككە تىكەلىكن لە خەلكىكى شىۋە
زمان جىاواز، ھىندى و جاۋى و چىنى و فارسى و كوردى و توركى و ئەفغانى و حەبەشى و
زنجى تىداپە، زۆرىنەى خەلكى مەككە لەۋانە پىك دىت كە پاش لافاۋى حەجكردنى سالانەدا
دەمىننەۋە و لەۋىدا دەنىشەۋە، ھىچ عەرەپىكىان تىدا نىبە ژمارەپەكى كەم نەپىت، بەلام
قورەپشىكەن زور دەگمەن تىدا، ئەگەر حج نەبۋاى ئەۋەى ئەبۋەلا باسى كردۋە پرووى
دەدا:

وَاخْتَلَكِ الْمَعْرُوفُ بِالْإِنكَارِ قَالَتْ لَهُ رِيحُ الصَّبَا قَرْقَارٍ
بە واتاى ناسراو و نەناسراو بەپەك تىكەل بوون، باى رۇز و بەپانىكى خۇش تىكەلى تەمومزۋاى
بوو.

ئەمەپە حج بە سەر مەككەپدا ھىناۋە، بەلام ئەۋەى بە سەر موسولماناندا ھىناپىت
ئاسانترىيان لەناۋچۋونى خەلك و پارەكانىانە، لە ھەر سالىكدا ھەزاران كەس لە موسولمان
دەپنە قوربانىى حج بە ھۇى ئەۋ نەخۇشپانەى لەۋىدا بلاۋ دەپنەۋە لە دەرتەنجامى
قەرەبالغىى مەككە و دەۋرۋەرى و ئەۋ ىرە پارەپەپان لەگەلدا بە فىرۇ دەچىت كە لەۋ پى ناۋەدا
خەرجى دەكەن، با تۇزىك ئەمەت بو پروون بەپەنەۋە

لە سروتەكانى حج لە جاھىلى و ئىسلامدا بەفىرۇدانى بەخششەكانە، ئەۋەى بە حەرەم
دەپەخشىرت لە گىنلەبەران ۋەك حوشتر و مانگا و مەر و بزى، بەلام ئەۋان ئەۋ مەرۋمالاتە
قەلەۋانە دەپەخشىن لەبەر ئەۋەى خۇشەۋىستىرتىن شتە لای ئەۋان، پان لەبەر ئەۋەى ئەۋانەپان
لەبەردەستداپە بە دەر لە نىعمەتى تر، واتە بەدەن (لەشولار)، بە ھۇى گەرەپى لاشەپان واپان
پى دەلېن ۋەك حوشتر بەتاپپەتى، بەلام پىغەمبەرى خودا مانگايشى لەگەلدا دانا و ۋەك
ھاۋشپۋەى حوكمى حوشترى لى كرد و، حەوت مەر پان بزى پەكسان پىت بە حوشترىك پان
مانگاىەك، كە حەپان دەكرد ئەم ئازەلانەپان لەگەل خۇپاندا دەبرد بو حەرەم، ھىچ كەسنىك
رىگرپى لى ناكات پان دەست بە سەرىدا ناگرپىت، شتىك ۋەك پارچە نەعال پان پەتىك پان
توتىكلى دارىك پىۋەى دەبەستىن بو ئەۋەى بزىن بەخششى حەرەمى مەككەپە، كەس رىگرپى
لى ناكات، ئەمەش قوربانىپەكانىان دەپىت بو نىك بوۋنەۋە لە خودا، لە مپا سەرى دەپىن لە
رۇزى سەرىپىندا، خەلكى جاھىلى لە گۇشتى سەرىپاۋەكانىان نەخوارد، بەلام دەپاندا بە
ھەزاران، كەچى پىغەمبەر پاساى ئەۋەى بو موسولمانان دەركرد كە لىى بخۇن، لە سۋرەتى
حەدا ھاتۋە: {وَالْيَدَيْنِ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِّنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا حَيْرٌ فَازْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافٍ
فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَكْعَمُوا الْقَانِعِ وَالْمُعْتَرِ} [الحج: 36] واتە: وشترى قوربانىمان بو
دانان كە بەر پاساى خودا دەكەۋىت و ئېۋەش بەھرەپان لى ۋەرگىن و ناۋى خوداپان لى پىن
كاتىك لەسەر تەنىشت كەۋتن و لىپان بخۇن و تامەرزۇكەرانىش لىى پىبەش مەكەن، ئىمە
ئەۋانمان بو دەستەمۇكردۋە پۇ ئەۋەى سۋاسگوزار بن

پىغەمبەرى خودا لە حەجى مالتاۋاپى شەستوسى حوشترى بەخشى، دەلېن: سەت دانە
بۋە، حەلەپى لە سىرەتەكەپدا دەلېت: لە ئىپن عەباسەۋە، گوتۋىپەتى: پىغەمبەرى خودا لە
حەجى مالتاۋاپىدا سەت لاشەى بەخشىۋە، خۇى سى دانەى سەرىپۋە و ئىنجا فەرمانى بە
عەلى كردۋە ئەۋانى تى سەر پىت، پىى گوت: گۇشتەكەى و پىستەكەى و ناۋزگ و
سەرۋىپەكەى بە سەر خەلكدا دابەش بكات و ھىچ شتىكى نەدات بە قەساب و گۇشتەرۋشان،
پىى گوتۋە لە ھەر حوشترىك بەشىك لە گۇشت بەرە و بىكە مەنچەلىكەۋە تا لە گۇشتەكەى
بخۇن و لە

شلهكەى بخۆينەو، ئەوئىش واى كردو، ھەوالى گەپاند بە پىغەمبەر كە لە مينا ھەمووى سەر پىروە و ئەوانەى مەككەئىش سەر پىراون .

بەلام ئەمىرۇ خەلك حوشتر لە مەككە سەر ناپىن، بەلام مەر دەكەن بە قوربانى و ژمارەى ئەو قوربانىيانەى كە لە مەككە سەر دەپىرن دەگاتە سەدان ھەزار مەر، ئەمە ئەگەر ھەر حاجىيەك مەرىك سەر پىرت، ئەى چۆن دەپىت ئەگەر ھەر كەسەك لەو زياتر سەر پىرت، تىياندا ھەىە دە دانە و زياترئىش سەر دەپىرت، ھىچ شاراوە نىيە ژمارەى حاجىيەكان لەم سەردەمەدا لە ئىوان سەت ھەزار بۇ پىنجسەت ھەزار حاجى دەپىت لە ھەر سالىكدا (ئەمە لە سىيەكانى سەدەى بىستەم نووسراو، بەلام ئىستا ژمارەى حاجىيەكان ھەر سالە و چەند ملىونىكە -و-) لەو سەردەمانەى پىشوو كە ئىسلام بىلاو بوو، لە زۆرىك لە ولاتانى جىھاندا و، بە دەر لە عەرەب زۆرىك لە مىللەتان بوون بە موسولمان، كەچى محەمەد لە كاتى حەجى مالىئاوئىي لە سالى دەپەم بوو، بە پىي ھەندىك قسە وەك حەلەبى لە سىرەتەكەى باسى كردو، سەت ھەزار كەس لەو سالەدا حەجى كردو. ئەمە لەكەتەكدا كە ئىسلام لە سەرچەم دوورگەى عەرەب بىلاو نەبوو، ئەى ژمارەكە چەندى لى دىت كە موسولمانان لە ولاتانى جىواوزى جىھانەو دەگەنە سىسەت ملىون كەس وەك دەلەن: (ئەمەش ھەر لە سىيەكانى سەدەى بىستەم نووسراو، بەلام ئىستا دەگەنە زياتر لە ملىار و نىونك -و-)، ئەم قوربانىيە واى كرد كە بىتە ھۆكارى .دروستبوونى پەتا و بىلاو بوونەو ھەى نەخۆشى و بىتە ھۆى مردنى ھەزاران كەس لە حاجىيەكان ئەوئەت لە بەرچا و پىت لە پارچە زەوىيەكدا سەدان ھەزار كەس تىيدا بن و قەرەبالغى دروست پىت و سەدان ھەزار قوربانىي تىيدا سەر بىرت و وەك خۆى لە پاش سەرىرنى بىپىلرتەو، كەس لىي نەخوات، جگە لە بەشەكى زۆر كەمى ھەزاران نەپىت، بىيەن و لەتى بكەن و وشكى بكەنەو و لە سەر بەردەكانى شاخەكان ھەلى بخەن، لە ژىر گەرمىى خۆرەتاوى حىجازى سووتىنەر، ھەلى بگرن و وردەردە بىخۆن و، زۆرىەى لە ژىر خۆرەتاودا بىپىلرتەو تا دەگەنەت و زەوى پىر دەكات لە بۆنى گەناوى و ھەوا پىس بكات، بۆىە قايرۆسى نەخۆشى لە ناو .بەر لە ئىوان حاجىيەكان بىلاو دەكاتەو، حالى خەلك لەم قەسابخانە خودايىيە چى دەپىت حكومەتى عوسمانى لە سەردەمى سولتان عەبدولحەمىد ئەم حالەتە خراپە و ھۆكارە لەناوبەرەى بىنى كە ھەزاران حاجى بە ھۆىەو دەبنە قوربانىي ئەو قوربانىيانەى لە مەككە دەپكەن و ھەرەھا پاش گەرانەو ھەيان قايرۆسى ئەو نەخۆشىيانەىش دەگۆزىنەو بۇ ولاتانى خۆيان، ھەندىك لەو كارانەى رىك خست و بە پىي توانا و ئەو ھەى دەكرىت كارى پىوستى بۇ ئەنجام دا، وەك سەرىرن لە شوئىنى دىارىكاراوى خۆى، ناپىت كەس دوور لەو شوئىنە قوربانىي سەر بىرت، ئىنچا ھەندىك فەرمانبەر و كرىكارى دانا بۇ ھەلكەندى چالى فراوان بۇ داپۆشىنى قوربانىيەكان لە پاش سەرىرنىيان و، رىگرىي كرد لە ھەزاران كە گۆشتى ئەو قوربانىيانە بىەن بۇ خۆشكردن و ھەلخستن، واى دەبىنى كە ئەوان دەبنە ئامرازى گواستەو ھەى ئەو قايرۆسانە و بىلاو بوونەو ھەى نەخۆشىيەكان، ئەم رىكارانە تا رۆژگارى ئەمىرۆمان كارىان پى دەكرىت لە ساپەى حكومەتى سعوودىي عەرەبى، ھەر چەند بە يەكجارى رىگەى لە نەخۆشىيەكان نەگرتو، بەلام تا رادەپەك لە كارىگەرىيەكانى كەم كردو ھەو، يەكەك لە دكتورەكان كە لە مەككە فەرمانبەر بو، دەلەت: لە مەككە لای حكومەتى سعوودىي عەرەبى پىي گوتم: كەسەك نەما گۆشتى قوربانىي بەرپت بۇ خۆشەكردن، لەبەر ئەو ھەى حكومەت رىگرىي لەوە كرد جگە لە تايفەپەك لە سوودانىيەكان پىيان دەگوتىرت (تكارنە) كە لە قەرەغانى جەدە نىشتەجىن، لە رۆزانى سەرىرن دىن بۇ مەككە و چەندىان بۇ بكرىت لەو گۆشتەى دەدزن و لە سەر شاخ و لە سەر بەردەكان ھەلى دەخەن بۇ ئەو ھەى وشك بىتەو و ئىنچا لە مالىەكانىان ھەلى دەگرن و، حكومەت بە دواياندا دەگەرت و سزای ئەو كەسانە دەدات كە دەستى بكەوت، لەوانەىە خۆى بدات بە سەر مالىەكانىاندا بۇ دەرکردنى ئەم گۆشتە خۆشكراوانەى كە قايرۆسى لەناوبەر .لە سەر زەوى بىلاو دەكەنەو

بىگومان ئەم قوربانىيە بۇ ئەو دانراو كە پىوستى ھەزاران داىبن بكات، ناپىت لە پىرى پىوست

زیاتر بېت و ئاوا بە فیرو پروات، بى ئەوہى كەس قازانچ لە گوشت و پېستەكەى بكات، بەلكوو جگە لە نەبوونى قازانچ بېتتە ھۆكارى نەخوشىيى كوشندە، ئەمەيش دەبېتتە ھۆى زەرەرى گيانى و دارايى.

ئەوہى كارەكە خراپتر دەكات، ھەندىك حاجىي دەولەمەند لەو نەرىتە زياتر پتوہ دەنېن و زىادەرەوىي لېي دەكەن و وا دەزانن بەوہ و بە ملكەچىيەوہ لە خودا نزيكان دەكاتەوہ، وەك ئەوہى خودا ھىچ رازى ناكات لەناوبردنى ئەم ئازەلە قازانچەخشانە و بەفېرودان نەبېت و بى ئەوہى كەلكيان لى وەرگرن. يەككى چىي متمانەى دراوسىي چەند سالە پنى گوتم، لە رۇژانى سەرىپىندا ھەندىك حاجىي دەولەمەندى لە مينا بىنيوہ رىي كردوہ و چەند قەسايىكى چەقۇبەدەستى بە دواوہ بوہ و، لە نېورانەمەرەكاندا سووراوہتەوہ كە بۇ فرۇشتن دانراون و، لە نېورانەكەدا وەستاوہ مامەلەى كرىنى بە كۆ و يەك جار لە خاوەنەكەى كردوہ و قەسابەكان وەستاون و ھەر يەكە و چەقۇبەكى بە دەستەوہ بوہ، كە كرىنەكەى تەواو بوو، دەكەونە نېو رانەكەو سەريان دەپرن بە يەك جار و قەلاريان دەكەن و، حاجىيە دەولەمەندەكە دەوہستىت و تەماشايان دەكات، كە بەيەكجارى سەرى ھەموويان دەپرىت و تەواو دەبېت، دەچىت بۇ رانەمەرىكى تر و ئاوا لەوانەيە دووسەد سەرەمەر بكاتە قوربانى، ھەر چەندە قەسابەكان لە سەرىپىنى رانەمەرەكان دەبنەوہ، لە گۆرنەرەكان دېن رايان دەكېشن بۇ چالېك و لە گۆريان دەنېن، ئەى خويئەرى بەرىز ھىچ شىتتېيەك لەم شىتتېيە گەورەترت بىنيوہ؟ يان ئايا نەزانىيەكت لەمە خراپتر بىنيوہ؟ ئا ئەمەيە ئەو كارەى كە بە ھۆيەوہ لە خودا نزيك دەبنەوہ؟ لە كۆپى ئەوہن كە خودا دەبېت. بەو خودايە ئەگەر كارىكى خەلكى سەر زەوى ھەبېت خودا توورە بكات، ئەمەيە، خودا عەقلى بە بەنى ئادەم بەخشيوہ، كە ئەوہى پنى بەخشىن چۆن ئەم كارەيان پى دەسپرىت، كە وا عەقل رەتى دەكاتەوہ؟ ھەندىك لە فەقىہ و زاناکانى موسولمان كە داواى تازەگەرى لە بىر و فېكرىان دەكەن، دەلېن: مەككە ناوہندىكى ئايىنى بالاي موسولمانانە، مەپەست لە حەجكردن ئەوہيە ھەموو سالىك لەوى كۆ بىنەوہ و لە كاروبارى گشتىي خۇيان بكونئەوہ، حەج جگە لە كۆنگرەيەكى گشتىي ئايىنى موسولمانان لە مەككە نەبېت ھىچى تر نىيە، لەوئىدا گفتوگۆ و راوېژ لە سەر ئەوہى بەرژەوہندىي گشتىي ئىسلامى دەربارەى كاروبارىك بە چاكە و سەرکەوتن بېت دەكرىت.

بە سەرى خۆم ئەمە قسەيەكى باشە ئەگەر واقع بە درۆى نەخاتەوہ و ھىچ سىبەرىكى لە حەقىقەتدا نىيە، كردەوہى حەج لە وەستان لە عەرەفات و بەجىگەياندن و بەرد فېردان زانراوہ و، خولخواردنەوہ بە دەورى كەعبە و لە باوہشگرتنى بەردەرەش و ھەولى نېوان سەفا و مەرەو و سەرىپىنى قوربانى لە مينا، سىازدە سەدە بە سەر موسولماناندا رەت بوہ (ئىستا چواردە سەدەيە -و-) ئەوان بەم شىوہيە حەج دەكەن و ئەم كردەوہ زانراوانە جىيەجى دەكەن نە زياترى دەكەن و نەيش كەمتر، ھەر لە سەردەمى محەمد پىغەمبەرەوہ تا رۇژگارى ئەمىرۇمان، لە ھىچ سالىكدا نەمانىنى قسەوباس و گفتوگۆ و راوېژ تەنانت بۇ چاكسازى مالى حاجىيەكانى مەككەيش بكن، يان ھەر ھىچ نەبېت چۆن ئامرازى ئىسراحتى خۇيان دابىن بكن و خۇيان لەو نەخوشىيانە بپارىزن كە لەوى بلاو دەبىتەوہ. ئەگەر ئەوانە بلېن دەبېت پىش يان پاش بەجىيەننى ئەم كردەوہ زانراوانە بە شىوہيەكى كۆنگرەى گشتى دەربارەى كاروبارى گشتىي موسولمانان پروان، واتايەكى راستەقىنەى ھەبوو لايەتىكى راستى تىدا بوو، بەلام كە دەلېن: حەج فەرىزەيەكە بۇ ئەم ئامانجە، ئەمە قسەيەكى پوچە و بە ھىچ شىوہيەك واتايەكى نىيە. بىگومان ئەوہى گرىنگ بېت لە كردەوہكانى حەجدا وەستانە لە سەر عەرەفات، ئەگەر ئىمە تەماشاي فەرموودە (حەج عەرەفاتە) بكەين و ھەرەوہا ئەوہى نەگاتە ئەوى نەگەبىشتوہتە حەج، دەزانين كە وەستان لە عەرەفات بناغەى حەجە و، بە دەر لەوہ جگە لە لقووپى تر ھىچى تر نىيە، خەلكى جاھىلى لە رۇژى عەرەفاتدا جگە لە وەستان و رەزامەندخواھى نەبېت ھىچى تريان نەبوو، بەلام محەمد پىغەمبەر گوتارىشى لە سەر ئەوہ زىاد كرد، كاتېك لە حەجى مائناوایی ھات بۇ عەرەفات، ئەمە لە رۇژى نۇيەمى مانگى زولحىجەدا بوو، فەرمانى كرد كە كەپر يان قوبەيەكى لە موو دروستكراوى لە (نمرە) بۇ دابىن، لەو گوبە دابەزى، پاش ئەوہى خۆر ئاوا بوو فەرمانى بە حوشترەكەى كە ناوى (قصوى) بوو كرد و رۇبىشت و ئىنجا ھات بۇ ناوہراستى دۆلەكە و لە سەر حوشترەكەيەوہ و گوتارى خۆى دا و حەرامكردنى خوين و مال و شەرەفى خەلكى كرد و سوې جاھىلىي رەت كردەوہ، يەكەمىن سوو ئەوہى عەباسى مامى بوو رەتى كردەوہ و، ھەرەوہا تۆلەى خوينى لە جاھىلى نەھىشت و يەكەم سىرپنەوہى خوينى

كوره مامه كه ي ره بيهه ي كوري حارس كوري عه بدولموته لیب بوو كه هه زیل كوشتبووی، گوتی: ئه مه په كه م خوئنه كه نایه ئلم له خوئنی جاهیلی كه له ئیسلامدا داواي بكریت و به باشی راسپارده ی بو ژن كرد و فه رمانی كرد كه رزقو رۆزی و پۆشینیان په چاكه له لایه ن مێرده كانیانه وه بیټ و ریگه ی به لیدانی ناكوشنده یی دان ته گه ر شتیکی ناحه لالیان كرد بیټ، فه رمانی به رېكویپکی و ده مو ده ستپاکی به پئی كتیپی خودا كرد و هه والی ئه وه ی دا به گوتی خه لكدا كه ئه وه ی پاك بیټ و پل نایټ له ژیانیدا. كورته كه ی، ئه و ده رباره ی كاروباری گشتی ئیسلام قسه ی كرد

ئایا موسولمانان په ندیان له م گوتاره ی وه رگرتوه، بو ئه وه ی له رۆزی عه ره فاتدا كوئگره په ك بو خویان بگین یان پئش ئه وه بو تاوتوینكردنی كاروباری گشتی خویان بی ئه وه ی له كرده وه كانی حه ج بده ن، به لئ! له سه ر موسولمانان پئوست بوو ناگاداری ئه وه بن و په ندی لئ وه ربگرن، چ زه ره ریکی بو ئیسلام و موسولمانان هه بوو ته گه ر له چیگه ی ئه و قوبه یان كه پره ی كه پیغه مبه ری خودا دا نا خانوویه کی به شكۆ بنیات بنرایه، بو ئه وه ی پئش وه ستانی عه ره فات یان پئش رۆزی عه ره فات كوئگره ی تیدا بگین، وایان له و خانه په بكردایه كه چیگه ی خه لكی خاوه ن را و بوچوون بیټ بو چاره سه ری كیشه و پرسې حاجیه كان بوایه، ته گه ر چیگه ی هه مووی تیدا نایته وه، به لكوو ته گه ر ئیسلام و موسولمانان چی زه ره رتک ده كه ن پاش هاتنیان بو مه ككه و پاش كوئایه پئان له خولخواردنیان پرون بو عه ره فات پئش رۆزی ته روپه و ئه و هه شت رۆزه ی زی ئه لحه جیه یان له ویدا په سه ر بردایه، له جیاتیی ئه وه ی له مه ككه به سه ری به رن و سه رقالی خولخواردنه وه و هه ول و هاتوچۆی نوان سه فا و مه رو به بن، له ویدا كوئگره په کیان بگپرایه، واته له و خانه یادی خودایان ده كرد و گه توگۆیان ده كرد و راوئزیان ده كرد و ئه وه ی له قازانچی ئه وان بوایه پیراریان لئ ده دا بو ئه وه ی به پئی توانا چاكسازییان تیدا بكردایه، ئه وه زه ره ری بو ئیسلام و موسولمانان نایټ و به ر ئایین ناكه ویت و ریگری ناكات له به جیه پئانی سرونه كانی حه ج وه ك خو، با له عه ره فات بوه ستن و ئه وه ی ده یانه ویت بیه كن و به رده كانیان بوه شین و خول بخۆنه وه به مالی خودادا چه نده ده یانه ویت و هه ول و هاتوچۆی نوان سه فا و مه رووه ی خویان بكه ن و چه زیان له چی ده ویت بیه كن و چه ندیان ده ویت له مه ر بیه كن به قوربانی، به لام له گه ل ئه وه پشدا ئه و كوئگره په بگین بو ئه وه ی هه ر هه ج نه بیټ ده رباره ی كاروباری گشتی خویان بكۆلنه وه و ئه وه ی په یوه سته به حه ج و پئوستی حاجیان تاوتوپی بكه ن.

ئه گه ر ئه وه بكه ن ده توانن له مه ككه دا ئاماده باشی بو حاجیه كان بكه ن و نه هئیلن ئه و نه خوئشیانه بلاو بیته وه و حاجیه كانیش بیارین و هوكاره كانی پشوودانیان بو ئاماده بكه ن و ئاسانكاری بو سه فه ره كانیان بكه ن و ریگایان بو هاتن و رۆبشتنه وه یان فه راهه م بكه ن، به كۆی گشتی ته گه ر ئه مه بكه ن ده توانن حه ج شیوه و دیمه تیکی شارستانی پئ به خشن جگه له دیمه نه ئایینییه كه ی و له قالیكدا كۆی بكه نه وه كه له گه ل رۆحی شارستانی ئه م سه رده مه دا بگونجیت.

ئایا ناتوانریت موسولمانان له و قوربانیه قازانج بكه ن كه به و شیوه په ده یكه نه قوربانی وه ك پئشتر باس كرا و هوكاریکی زه ره رکردنیانه و به فیرو ده چیت، چ له گیان بیټ یان له پاره دا، ئایا ناتوانن كارگه په ك بو پاراستنی ئه و گوشته له مه ككه دروست بكه ن، بو ئه وه ی ئه و هه موو گوشته بیارین و له قوتوی بكه ن و بینین بو ولاتان له جیاتیی ئه وه ی وا به فیرو ده چیت و ده بیته هوكاری جوړه ها په تا و نه خوئشیی جیاواز. ئایا له توانادا نییه كه كارگه په کی خو شه كردنی پئست دروست بكه ن بو خو شكردنی پئستی ئه و هه موو قوربانیه و بینین بو بازاره كان، ئایا له توانادا نییه كه نه خو شخانه په کی گشتی بو حاجیه كان له مه ككه دا بكه ن كه سه رجه م ئامیر و (ئامرازه كانی نه خو شخانه ی تیدا بیټ؟) (ئه م نووسینه ی له سالی ۱۹۳۳ دا بوه و).

به لئ! هه موو ئه وانه له توانادایه به و ئاسانییه له سه ر موسولمانان ته گه ر راین و له كاروباری ئایینی خویدا ئه وه ی بو دونیایان پئوسته له به ر چاوی بگرن و له گه ل زه مانه دا پرون و له گه ل قوناغه كانیدا پئش بكه ون و له كاروباره كانی وه ربگرن و بیري لئ بكه نه وه و له م دوگما په ده رچن كه به و پئیه له ئامانچی ئایین ده رچوون و به و هویوه ئایین بووته ریگر له به رده م پئشكه وتنیاندا، ته نانه ت وایان لئ هاتوه هه ج نه زانن جگه له لیدانی چاكسازیه وازان و تۆمه تباركردنی زانا و دانا و بیاریان و تۆمه تباركردنیان به بیباوه ری و بی خودایی. موسولمانان و به تاییه تی عه ره به كانیان به هانه یان هه بوه و بیاریان له چاكسازي له حالی خویان له رووی ئایینییه وه نه كرده ته وه، له و

رۇژانەى دەولەت دەولەتى خۇيان بوە و دەسەلات دەسەلاتى خۇيان بوە و جلەوى حوكم بە دەستى خۇيانەو بوە و پرەتكردنەوەى ھەر شتىك لاي خۇيان بوە، ئەى ئەمپرۇ كە ھەمووبان و بەتايىبەتى عەرەبەكانيان لە ژېر دەسەلاتى دەرەكيدان و لە ژېر حوكمى ئەواندان ئەگەر بە نپوەندگىرى حاكمەكانىشيان بېت، ھىچ بەھانەيەك لاي خەلك نىبە و ھىچ لېبوردىنكىان لاي خودا نىبە.

بە سەرى خۇم ئەگەر موسولمانان لە عەرەفاتدا خانوويەكى كۆنگرەى گشتىيان ھەبوايە - وەك باسماں كەرد - ئىستا پارچەيەك زەويى ئازادىان دەبوو كە بە ئازادى تېيدا كۆ بىنەو و بە ئازادى بىر بىكەنەو، لەم رۇژانەدا كە لە ولاتى خۇياندا ئازاد نىن، چۇن ئەو دەكەن كە ئەوان ئەمپرۇ لە پېناو يەك شتدا حەج دەكەن، ئەويش پېيان بېلن حاجى لە كاتى گەرانەوەيان لە مەككە، ئەم ناوہ گەرەيى و شەرەفېكى ئايىنىيە لاي خەلكە گشتىيەكە، كە لە رېزى خاوەنەكەى زىاد دەكات، تەننەت ھەندىكىان پاش حەجكردنەكەى ئەگەر پېى نەلېت حاجى توورە دەبېت، وەك بە چاوى خۇم لە ھەندىكىانم بىنى، بريا ئەم نازناوہى بە ماف و موستەحەقى وەردەگرت، بەلام كە دەرچوو بۇ حەجكردن بۇ مەككە لە حەجكەرانى ئەمپرۇ نەزانتىر بوو، لە كاروبارى حەج و كۆلەكەكانى و ئەركەكانى و سەرجمە ئەحكامەكانىدا نازانېت و، نازانېت چۇن خول بخواتەو، چۇن ھەول بدات (ھاتوچۇى نېوان سەفاو و مەرۈە -و-)، چۇن بەرد لە شەپتان بدات و چەند بەرد و، چى بلىت و چۇن ئەوانە بە جى بھېنېت

ئەو لەوانەدا وەك تەختەيەك دەبېت بە دەست ئەوہى خوليان پى دەدات چۇن بېوېت، زۇرىنەى ئەو حاجىيانە فەرىزەى حەج بە دەستى ئەو كەسانە جېبەجى دەكەن كە خەلكى مەككەن و ھەر رېبەرېك بە سەر كۆمەلېكەوہ خولى پى دەدات و دەبېتە ئىماميان و دواى دەكەون و لە دواى ئەوہوہ خول دەخۇنەو، ئەگەر پروات دەرۇن، ئەگەر خېرا بېت خېرا دەبن، ئەگەر بوەستېت دەوہستىن، گوئ لە قسەكانى دەگرن و دەيلېتەو، ئاواھ لە سەرجمە كردهوہكانى حەجكردندا، ئەوہ كە ھەليان دەستېنېت و دايان دەنىشېنېت تا ئەو رۇژەى دەرەچن لە مەككە و دەگەرېنەوہ بۇ ولاتى خۇيان، ئەگەر پرسىار لە يەكېكىان بىكەيت لە پاش گەرانەوہى لە مەككە چۇن حەجى كردهو، و، چى كردهو، و، چى بىنىوہ، ناتوانېت وەلامت پدانەوہ مەگەر بە ھەلە وەلامت بدانەوہ ئەوہى پېكەنىياويە، يەكېك لە حاجىيە قۇشمەكانى خەلكى موسل بۇى باس كەردم: پاش گەرانەوہى لە مەككە، پرسىارىان لى كردهو، زمزمت بىنىوہ؟ گوتوويەتى: وەك ئەوہى بىنىيېتم و كەوتوہتە باسى جوانى و... پېيان گوتوہ: بەلات لى بدات زمزم ژنت نىبە، بىرى ئاوہ بىر، بە سەر لېوانەوہ (بە ورتەورت) گوتوويەتى لەوانەيە دواى من ھەليان كەندېت

(60)

باوكايەتېى ئىبراھىم بۇ عەرەبى عەدانى كە باسكردنى حەج تەواو بوو، وا گونجاوہ كە قسە لە سەر باوكايەتېى ئىبراھىم بۇ عەرەبى عەدانى بىكەن، لەبەر ئەوہى پېوہندى بە حەجەوہ ھەبە، عەرەبى جاھىلى لەو باوہرەدا بوون كە ئىبراھىم كەعبەى بنىاتناوہ و ئىبراھىمىش باوكى عەرەبى عەدانىيە، قورئانىش پشتگىرى لەوہ دەكات و تېيدا ھاتوہ (و اذ يرفع ابراهيم القواعد من البيت) 1، واتە: ئىبراھىم ستونەكانى خانوہكە(كەعبە وئىسلام) بەرز دەكاتەوہ، لە سەر ئىسلامىش ھاتوہ(ملە ابىكم ابراهيم هو سماكم المسلمين من قبل) 2. واتە: ئپوہ مىلەتى باوكتان ئىبراھىمن كە پېشتىر ناوى لېناون ئىسلام

مېژوو لەم مەسەلەدا تارىكە، ھىچ تروسكايىيەكى پرووناكى تېدا نىبە، كە توېژەر دواى بىكەوېت بۇ گەبىشتن بە حەقىقەت، ئەوہى حىكايەتخوانان لە سەر ئەم باپەتە گوتوويانە جگە لە فېردانى قسەى بى بنەما و زارەكى ھىچى تر نىبە، گېرانەوہكانيان شلەژاوہ و قسەكانيان دژ بە يەكە، نازانېت -لە پېشتىر- لەبەر ئەوہى حىكايەتەكانيان سەبارەت بە ژيانى ئىبراھىم بۇ عەرەبى عەدانى و بنىاتنانى كەعبە لە پرسە مېژوويەكان نازانېن و لە رووى مېژوويەوہ قسەى لە سەر ئاكەين، بەلكوو وەك باوہرېك داى دەنېن كە عەرەب باوہريان پى بوە، با لەم بارەوہ قسە بىكەن كە چۇن عەرەب ئەم باوہرەيان بۇ پەيدا بوە، لە كوئوہ ھات، بەلام ئەى خوئنەر وا نەزانېت كە شتىكى يەقىن و ورد و زانستىت دەدەمى، بەلكوو ئەوہت دەدەمى كە بۇى دەچم، ئەگەر ئەمەت بە زانست بىنى، وەك ئاوك چۇن فېرى دەدرېت فېرى بدە

عەرب لە کاتی جاهیلی دوو عەقیدەیان هەبوو، یەکەم: کەعبە دروستکراوی ئیبراهیم، دووەم: ئیبراهیم باوکی عەربەبی عەدناییە و ئەوان لە وەچە ئیسماعیلی کورین، عەقیدە یەکەم لە دووەم بە پێشتر دەبینم لە کاتدا و عەقیدە دووەم لە دواى ئەو پرووی داو، با ئەو بە هۆکار و شینالەکانییەو: عەقیدە یەکەم، مەبەستم گەرانهووی بنیاتنانی کەعبە بو ئیبراهیم، ئەوێ دای هێناو و دای ناوێ گەورە یەکەم لە پێش قورەیش بو، واتە لە جورهم یان خوزاعە، ئەوێ وای لێ کردوون ئەو بێن، گەورەکردنی پێگە یەکەم یان ویستوێ لای عەرب، بەوێ ئیبراهیم کەسایەتیەکی پیرۆز بو و لایان ناسراو بو، کاتێک ویستیان عەرب پابەند بکەن بە حەجکردنی و هەموو سالیێک بگەرێنەو بو ئەو، بەو پێیە کە لە قسە دەربارە ی بنیاتنانی حەجکردن باسمان بو کردن، بنیاتنانەکیان خستە پال ئیبراهیم بو گەورە و پیرۆزکردنی لای عەرب و پابەندکردنیان بەوێ هەموو سالیێک یان بو حەج بو کەعبە و بەوێش سەرۆکایەتی ئاینیان بو دەستەبەر دەبێت و دەچەسپێت و، بەوێش سەرۆکایەتی دنیایی دەسەپێن بە سەر سەرجم عەربدا، ئەمە قسە ی حیکایەتخوانان رەت ناکاتەو کە گوتوویانە کەعبە پێش ئیبراهیم بنیاتراو و ئیبراهیم بنیاتی ئەناو، بەلکوو ئەو بنیاتنانەکی دیاری کردو، کە بە رووکەشی قورئان ئاماژە بەو دەکات کە ئیبراهیم لە بنەرەتدا بنیاتی ناوێ نەکی کردیئەو، جا ئەگەر بنیاتی ناریت یان تازە ی کردیئەو، ئەمە لەگەل ئەویدا دەگونجێت کە عەرب دەلێن لە بنیاتنانی ئیبراهیم

عەرب لە سەر ئەم عەقیدە ی گەورەکردنی کەعبە و حەجکردنی لە کۆنەو بەردەوام بو، تا قوسە ی هات و بە فیلوتەلە کە بەرێوێ بردنی کەعبە ی لە خوزاع برد، لەو کاتەدا کاروباری کەعبە بە دەست حەلیلی خوزاعی دواين گەورە ی مأل و حاکمی خوزاع بوو لە مەککەدا قوسە ی کچە کە ئەم حەلیلە ی مارە کرد و، کاتێک حەلیل مرد، قوسە ی گوتی ئەو لە پێشترە نەوێ خوزاع بو کاروباری بەرێوێ بردنی مەککە، لەبەر ئەوێ قورەیش لە ئیسماعیل کوری ئیبراهیم نزیکتر نەوێ خوزاع، لەبەر ئەوێ لە نەوێ ئیسماعیلن، قوسە ی داوای لە قورەیش و بەنی کینانە ی کرد خوزاع لە مەککە دەربکەن و بە قسە یان کرد و خەلکی تریش لە خوزاع، کە برابەرە ی لە دایکیەو هینابوونی کەوتن لەگەلێاندا، لەبەر ئەوێ دایکی قوسە ی شووی بە یەکێکی خوزاعی کردبوو، بەوێش قوسە ی دەستی خوزاعی لە حوکمی مەککە و گەورە ی مەککە وەلا نا، وەک لە سیرە ی حەلەبیدا باس کراوێ گێرانەوێ تر هە ی دەلێت: کە حەلیل مرد وای کرد کاروباری مألە کە بو قوسە ی بمرێئەو، دەلێن: ئەمە بە ئەبی غەبشان ی راسپارد پاش ئەو وەسپەتی بە کچە کە واتە ژنە کە قوسە ی کرد، قوسە ی ئەمە ی لە ئەبی غەبشان ی بە گۆزە یە ک مە ی وەرگرت، لەگەل چەندین گێرانەوێ تردا کە هیچ راستییەکی تێدا نییە

ئەوێ راستی یێت، خوزاع رازی نەبوو بە داواکە ی قوسە ی، کە ئەو گەورە مأل یێت تا شەر بەرپا بوو لە ئیوانیاندا و کوشتاریکی زۆری لێ کەوتەو، لەگەل چەندین برینداری هەر دوو لا و ئینجا داوای ئاشتەواییان کرد و ریکەوتن لە سەر ئەوێ کە پیاویکی عەرب دادوهر یێت لە ئیوانیاندا، ئەوێش یەعمور کوری عەوف بوو کە پیاویکی بە شکو بوو، یێی گوتن وادە ی دانیشنتان چۆلەوانییە کە ی مەککە یە بو سبە ینی، کاتێک کو بوونەو، یەعمور هەلسا و گوتی: ئەو خویئە ی لێرەدا رزان خستە ژێر هەر دوو پێمەو، هیچ کەسێک داواکاری تۆلە ی خویئە ی لە سەر ئەوێ تر نییە، حوکمی ئەوێ دا کە قوسە ی لە پێشترە بو حوکمی مەککە و ئەوێش گرتییە دەست، وەک دیسان لە سیرە ی حەلەبیدا باس کراو

بێگومان گەراندەوێ قوسە ی بو وەچە ی ئیسماعیل بو چەسپاندنی گەورە یی مأل بوو و لە پێشتر بوو لە خوزاع و ئەو نەپنی سەرکەوتنی بوو بە سەر خوزاع و بردنی دەسلاتی حوکمداری مأل واتە کەعبە لەوان، ئەم داواکارییە لەگەل حەز و ئارەزووی قورەیشدا یەکی گرتەو وەک لەگەل بەنی کینانە ییشدا یەکی گرت، لەبەر ئەوێ کینانە لە عەدناییەکان بوون، واریێک دەکەوێت لە کوری ئیسماعیل بن و ئەوان لە پێشترن بو بەرێوێ بردنی مأل و سەندنەوێ لە خوزاع، بێگومان ئەو مألە ی کە ئیبراهیم بنیاتی ناو؛ بو بەرێوێ بردنی نەوێکانی لە پێشترن لە یەکی تر، وەک قورەیش بنەچە ی خوی گەراندەو بو عەدان، باوکیەتی ئیبراهیم بو عەربە ی عەدنایی لە قوسە یەو دەست پێ دەکات و وای لێ هات کە قورەیش باسی بکەن تا محەمەد هات و قسە ی کرد و بردی وەک لە قەومە کە یەو وەری گرت. ئەوانە ی خوداپەرست

بوون پېش ئەو باسيان كرده، له وانه زهيد كورى عەمرو كورى نەفيل و خەلكى تر، تەماشای سەرەتای توپزینەوه كه بکه دەر باره ی حەج و ئەوهی له سەر كه عبه باسمان كرده

هه والگريه كانى (ئىستىخبارات) محەمد

لەم زەمانى ئېمەدا هه والگريه لای ولاتە زلەپزە كان پيگه به كى مەزنى له سياسەت و له شەركەكاناندا هەيه، هەر ولاتێك لەوان كە پيگه پيتر او، دەزگای هه والگريه تايه تى خۆى هەيه و پارە به كى زە به لاهى بى شومار لە وريگه به وه خەرج دەكات، ئەوهى گومانى تېدا نيه، كه ئەو دەوله تەى سەر كه وتنى له سياسەت و شەردا زۆر تر بىت، ئەوهيه كه باشتري و فراوانترين سيستمى دامودەزگای هه والگريه هەيه، پيگومان ئەم هه والگريه وای لى دەكات ئەگەر بيه ویت ئاگادارى و زانیارى له سەر هەر شتێكى پيوه نديدار دەبیت، له وه يشدا تيروانين و دیدگای خۆى دەبیت له سەر سەر جەم كرده وه كانيدا، ئەمەيش گەوره ترين فاکتەرى سەر كه وتنه. ئەم مەسەله ی هه والگريه گرینگترين هۆكارى سەر كه وتنه، حەقیقه تى ئىستامانه و لەم زەمانەدا له لایەن سەر جەم ولاتانە وه كارى پى دەكریت و، ئيمه ئەگەر كتيبى سیره ی محەمد بخوینينه وه، دەزانیين كه محەمد زانترین خەلك بوه و به توندوتۆلتريين شپوه دەستى پيوه گرتوه و به و پييه كارى خۆى كرده، ديسان دەزانیين كه له سەر جەم حاله تە كانيدا پشتى به دوو شت به ستوه: يەكەم، نەپنيپاراستن، دوهم: هه والگري. با لپره دا باسى هەر يەكە و لەم شتانه بکهين، بۆ ئەوهى بۆ خوینەرى پروون بکهينه وه

(نەپنيپاراستن) شتشاردنه وه

له فەرمووده كانى پيغه مبهردا هاتوه: (له بە دەست پيئاننى پيئاويستيه كاتنان پەنا بۆ نەپنيپاريزى بەرن، هەموو خاوه ن نيعمه تيك ئيره ييى پى دەبریت). ههروه ها محەمد ئەو كارانه ی گرینگ بوون لای خۆى به نەپنى دەيهيشته وه و هيج شتێكى لى نەدر كاند، جگە لای ئەوانه ی متمانه ی به راستگويى و ئامانە تيان هه بوو، ئەگەر ويستيتى دەر چیت بۆ غەزا، ئاراسته ی رويشتنى بۆ خەلك دەر نه خستوه و باسى شوينى رويشتنى نە كرده، له (زاد المعاد) ي ئين قەييم دا هاتوه: (پيغه مبهرى خودا سلاوى خودای لى بىت، به كەمى بۆ غەزايەك دەر چوو بىت، ناوى شوپيئى هپناوه و مەبه ستى جیگه به كى تر بوه، جگە له غەزای تەبوک، له بەر دوورى و ناره حەتى و سەختي كاته كه و زۆرى دوژمنه كانى پيشوه خت لپدانى له سەر داوه)، لپدان له و باره وه وای له خەلكه كه كرد قازانج بکه ن و ئاماده باشيى بۆ بکه ن، كاتێك محەمد غەزای بەنى سەليمى كرد ئەو غەزايه ی كه نووسه رانى به سەر هاته كان به غەزای به حران ناوى دەبەن، هيج ئاراسته ی ريكردنه كه ی ديارى نە كرد، وهك له سیره ی حەله بيدا هاتوه. هەندىك جار ئەگەر غەزای بگردايه باسى شوپن و ئاراسته يه كى وای دە كرد كه به دەر بوو له و مەبه ستەى هه بيوو، ئەمەيش بۆ چه واشه كردن و بهر چاوتاريك كردنى دوژمن بوه، وهك له غەزای بەنى له حيان (عەشيره تى هەزىل) كرى، له سیره ی حەله بيدا: پيغه مبهرى خودا غەزای بەنى له حيانى كرد و داواى ئەوانه ی پرووداوى رەجيعى لى كردن. كه خەبيب و هاوريپاننى بوون و له بىرى مەعونه كوژران. له بەر ئەوهى پيغه مبهر زۆر بۆ ئەو هاوريپانه ی كه له رەجيعدا كوژران ناره حەت بوو و ويستى تۆلەيان له هەزىل بکاته وه، فەرمانى كرد هاوه لانى ئاماده بن و وای نيشان دا كه دەپه ویت روه و شام پروات. پيگومان ئەمە بۆ بهر چاويلكردنى دوژمن كردوويه تى، بۆ ئەوهى غافلگيريان بکات و ئەوان ئاگايان لى نەريت

دەلپن له يەكێك له سريه كانيدا، تەنانەت فەرمانه كانى له فەرمانده ی سريه كهيشى شار دوه تە وه، كه بۆ پروانگه ی بينينى كاروانه باره كه ی قوره يش ناردوويه تى بۆ ئەوهى هه واليان بۆ به نيت، ئەمەيش رۆژێك بوو به عەبدوللاى كورى جەحشى پاش ئەوهى نوپزى شيوانى كرد، گوتى: (به يانى خوت و چه كه كه ت وەرە دەتنيرم بۆ شوپيئىك) به يانبيه كه ی هات بۆ لای دەرگا كه ی، پيغه مبهرى خودا ئەبى ئين كه عبي بانگ كرد، كه يەكێك بوو له نووسه رانى، فەرمانى پى كرد و نووسراوێكى نووسى، ئينجا داواى له عەبدوللاى كورى جەحش كرد و نووسراوه كه ی پى دا و گوتى: تۆم به سەر ئەو چەند كەسه وه داناوه. ئاماژه ی بۆ چەند كەسێك كرد كه له ويدا بوون، ئينجا ئالايه كه ی راده ست كرد و ناوى لى نا، ميرى باوهر داران. خاوه نى سیره ی حەله بى دەلپت: وهك ئەوهى ژماره ی ئەو كەسانه هەشت دانە بن، دەلپن: دوانزه له كوچبه ران بوون، سەعدى كورى ئەبى وه قاس و عيينه ی كورى غەزوان و واقدى كورى عەبدوللا و عەكاشى كورى موحه سەنى تېدا بوه، دەلپت فەرمانى به عەبدوللا كرد كه تەماشای ئەو

نووسراوه نه کات تا ماوهی دوو رۆژ به ره و مه ککه دهروات و ئینجا ته ماشای پکات و پروات بو
 نهوهی فهرمانی پی کراوه و زوری له هیچ کهس له هاوه لانی نه کرد له گه لدا یروون. کاتیک
 عه بدوللا کهوته ری، ماوهی دوو رۆژ پرسی کرد، دواي نهوه نووسراوه کهی کردهوه، نووسراوو: به
 ناوی خودای به خشنده یرو و زور له کهس و له هاوریان نه کهیت له گه لندا یین و یرو
 فهرمانه کهم چیه جی بکه، تا ده گه پته نه خله (شوینیکه له پتوان مه ککه و تائیف) له ویدا
 چاودیری و روانگه بو کاروانه باره کهی قوره ییش دابنی و هه واله کانیا م بو پینه. بیگومان
 به نه پینیه پشتنه وهی کاره که نه نانهت له فهرمانه یی سیره کهیش، هیچ هویه کی نه بوه جگه
 له وهی ویستویه تی کهس له مه دینه به و کاره نه زانی، له بهر نهوه چاوی دووروه کانی قوره ییشی
 لی بو، نه گه ر بیانانیا یه، له وانیه شتیکیان بو قوره ییش ده نارد که به و کاره بزانی، ههروه ها
 محمه د به هه مان شیوه له ده رچوون بو غه زای قوره ییش و گرتنی مه ککه جوولایه وه، یه کهم به
 نه پینی هیشتییه وه، ئینجا ئاشکرای کرد. له سیره ی حه له بیدا هاتوه، ده لیت: پیغه مبه ری خودا
 فهرمانی به خه لکه که کرد که ناماده بن و فهرمانی به خیزانه کهی کرد که پندا ویستییه کانی بو
 ناماده بکه ن و به عایشه ی گوت: شته کانم ناماده بکه و کاره که به نه پینی به لئه وه، ده لیت:
 نه بو به کر هات بو لای عایشه ی کچی و بینیی هه ندیگ پندا ویستییه کانی سه فه ری پیغه مبه ر
 ناماده ده کات، گوتی: ئی کچم، پیغه مبه ر فهرمانی پی کردوون ناماده باشی بو بکه ن؟ گوتی:
 به لی، گوتی: وا ده بینیی بو کوئ دهروات؟ گوتی: نه خیز به خودا نازانم. له (الإمتاع) دا هاتوه:
 نه بو به کر له و کاته ی پرسیا ری له عایشه ی کرده، پیغه مبه ری خودا هاتوه ته ژوره وه، گوتی:
 نه ی پیغه مبه ری خودا ویستی سه فه رت هه یه؟ گوتی: به لی، گوتی: خوئ ناماده ده که بیت؟
 گوتی: به لی، گوتی: بو کوئ دهرویت نه ی پیغه مبه ری خودا؟ گوتی: بو قوره ییش به لام نه مه
 بهشاره وه نه ی نه بو به کر

ده لیت: پیغه مبه ری خودا فهرمانی به خه لکه که کرد و ئاراسته کهی لی شار دنه وه و که بو کوئ
 ده یه ویت پروات و، ناردی بو لای خه لکی ده شته کی و نه وانیه له ده وری بوون له موسولمانان
 له هه ر لایه که وه بووی پی گوتن: نه وه ی باوه ری به خودا و رۆژی ئاخیره ت هه یه له ره مه زاندا
 بیت بو مه دینه، له ویدا دو عای ده کرد و ده یگوت: خودایه، چاو و هه واله کان له قوره ییش به سته
 تا له پندا له ولاتی خو بان ده دین به سه ریاندا، له گیرانه وه یه کی تر دا، گوتویه تی: خودا
 که رولالیان بکه ییت بو نه وه ی له پریکدا بده یین به سه ریاندا و نه مانینن، بو نه وه ی به کتوپری
 بیانگه یینی، گوتی: کاتیک پیغه مبه ر فهرمانی کرد بو خوئ ناماده کردن، له هه ر ریگه یه ک کومه لیک
 خه لکی دادنه نا بو نه وه ی بزانی کی له وینه دهروات و پی گوتن: هیچ که سیگ نه هیلن پروات
 لیره وه که نه یناسن، بیگه رینه وه. خاوه نی سیره ی حه له بی ده لیت: ئینجا سلاوی خوا ی لی
 بیت هه والی دا به خه لکه که که دهروات بو مه ککه و فهرمانی کرد که وریا و ناماده بن. له مه دا
 بوئ ده رده که ویت که نه پینیا ری زی له دید و بوچوونی نه ودا بو، به تاییه تی له شتیکدا که شه ر
 پکات و دوژمن بگرت

(هه والگری (هه واله رگرتن

هه والگری له زماندا به واتای هه واله رگرتن و هه والزانین دیت، نه مه ییش به ناردنی چاو و
 سیخور ده ییت، نه وه ی بو مان ده رده که ویت له وه ی حیکایه تخوانان له سه ر به سه رهاتی
 محمه ددا باسیان کرده، که له م باره وه له شوینیکی ئارامدا بو، واته به توانا و دره وشانه وه ی
 عه قل و ژیرییه که ی به گور بو و ناخی خه لکی به ده موچاوییه وه ده خوینده وه و، له چاوانیاندا
 نه وه ی له ویزدانیا ندا هه بوه ده یخوینده وه، نه گه ر بته ویت نه وه بزانی، نه وه ده رباره ی قسه ی
 فهزاله وینا بکه، فهزاله ی کوری عه میر کوری مه لوع له گه ل خویدا ده رباره ی کوشتنی محمه د
 لپی نزیک بوه وه، گوتی: نه ی فهزاله، فهزاله وه ک که سیکی تو فینراو ئاگادار بوه وه و گوتی:
 به لی نه ی پیغه مبه ری خودا، گوتی: چیت ده گوت له گه ل خوئدا؟ گوتی: هیچ شتیگ، ناوی
 خودام ده هینا، پیغه مبه ری خودا پیکه نی و پی گوت: توبه ی خودا بکه، ئینجا ده ستنی شه ریفی
 خسته سه ر سینگی و دل ی هپور بوه وه، فهزاله گوتی: به خودا ده ستنی له سه ر سینگم
 هه لنه گرت تا خودا شتیکی له ناخما دروست کرد، وای لی هات که هیچ شتیگ له نه و
 خو شه ویستتر نه ییت لام. ته ماشا بکه چوئ نه وه ی له دل ی فهزاله بو له ده موچاوییه وه
 خوینده وه، بیگومان فهزاله له گه ل خویدا ده رباره ی کاریکی مه زن قسه ی کرده، که روح و
 گیان ده تو فینیت و مرو ف نیگه ران ده کات، چوئ وا نه ییت که نه و قسه ی له گه ل خویدا ده رباره ی
 کوشتنی پیاویکی مه زن مر دیت، که هه زاران کهس به گه وریه ده زانن و پیرۆزی ده که ن و

ههريه كه و حهز دهكات له نيوان دهستی ئه ودا و له پيناو ئه ودا بمریت، مه بهستی فهزاله له كاته دا له گيانيدا دهركه وتوه و له شيوه و له روكه شيدا دهركه وتوه و له حاله تيكی ئارامی ئاسايدا نه بوه و هبمن نه بوه و، ده موچاوی له سه رهنگی ئاسایی خوئی نه بوه و ههروه ها سیمای وهك خوئی نه بوه، كاتيك پيغه مبهر ته ماشای كرده به هيزی ژیری و زيره كیی خوئی و تیرامانی خو به وه زانیویه تی كه ده باره ی كاریکی مه زن و سامناك قسه له گه ل خویدا دهكات، بو به لپی نزیك بو هوه و پرسپاری لی كرد

هه ر كه سیک كتیبه كانی به سه رهاتی پيغه مبهر به وردی و تیرامانه وه بخوینته وه، به یه قینی ده زانیب محمه د سه ره رای ژیری و مپشك فراوانی چاوی له م لا و ئه و لا هه بوه و سیخوری بلاو كرده ته وه، چ تایبه تی بیب یان گشتی، به ناشكرا و نه پینی، به تایبه تی پاش كوچكردنی بو مه دینه و له یه هه ووده كانی ئه وئی دوژمنی بو پیدا بوو، كه جو ره ها فبئوته له ی بو داده نان و له دواكه وتوانی دووروش هه بوو كه له ناخاندای بی باوه ر بوون و له روكه شدا موسولمان بوون و له به هانه ده گه ران و خو یان بو حه شار دابوو. زور جار ئه وه ی له دانیشتنه كانیان و له وه ی له ناو كومه لگا ده یكه ن گه بیشتوه پپی و ئاگاداریان كرده ته وه له وه ی باسیان كرده و ئه وه ی كرده و یانه، سه ریان سو رده مپیبت و رووگیری زال ده پیبت به سه ریاندا و ره تی ده كه نه وه و داوا ی لپوردن ده كه ن. كتیبی به سه رهاته كان پرن له گه رانه وه ی ئه م جو ره باسانه، ئه گه ر ئه م گه رانه وانه راست بن، ئه وه به لگه ی حاشاهه لنه گرن كه محمه د چاوی له نیو كومه لگا بوه و

سیخوری نه پینی هه بوه، كه جگه له خوئی كه س پپی نه زانیوه، ئه گه ر وا نه پیبت محمه د زانیاری له غه بیه وه بو نه هاته، له قورئاندا هاته: {قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ} [النمل: 65]. واته: بلی له خودا به دهر ئه وانه ی له ئاسمان و زه میندان له غه یب نازان. ههروه ها: {وَلَوْ كُنْتَ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَاسْتَكْبَرْتَ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسْنِيَ السَّوْءُ إِنْ أَنَا إِلَّا تَزِيرٌ وَبَشِيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ} [الاعراف: 188]. واته: ئه گه ر له غه بیمان بزانیبا هه یچ توشی خراپه نه ده بووم و له خپرم زورده كرد، به لام من وه كو موژده به خش و ئاگادار كه ره وه هاتووم بو ئه وانه ی باوه ردارن. زه مه خشه ری له شیکردنه وه ی ئه م ئایه ته دا ده لیبت: ئه گه ر حال م به م شیوه یه نه بوایه كه هه م له زور كردنی چاكه و فراوان كردنی قازانج و وه لانانی خراپه و زه ره ر بو خو م ئه وه توشی هه یچ شتیك له و باره وه نه ده بووم، جار تکیان سه ر بکه وم و جار تکی تریش شكست بیبم له شه ره كاندا و، قازانج و زه ره ر بکه م له بازرگانیدا، راست و هه له بکه م له كاروبارمدا، من جگه له كو یله یه ك بو مزده به خشین و ئاگادار كرده وه نه پیبت، زانست و زانیبی غه یب پیوه ندپی به منه وه نیبه. لیره دا هه ندیک نمونه ی ئه و گه رانه وانه ت بو باس ده كه ین كه ئه گه ر راست بن به لگه ی یه كلا كه ره وه ن له سه ر ئه وه ی محمه د پيگهاته ی هه والگه ری سه رسوره نه ری هه بوه

چیرۆکی شله زانی دووروه كان له غه زای ته بو كدا: له سیره ی حه له بیدا له باسی غه زای ۱- ته بو كدا ده لیبت: كومه لیک له دووروه كان له مالی سو هیلمی یه هوودی كو بوونه وه، هه ندیکیان به وی تری ده گوت: وا داده نپین شه ر و به سه ردا كوتانی به نی ئه سفه ر وهك شه ری خو به خوئی عه ره به كانه، به خودا سه به ینی ده بینن كه چو ن به پت ده به سترینه وه (مه به ست ها وه لانی محمه ده)؛ ئه مه له پيناو ترساندن و تو قانندی باوه ردارانیان باس ده كرد، پيغه مبه ری خودا له ویدا به عه ماری كوری یاسری گوت: بگه به قه ومه كه له وانه یه سو وتابن، پرسپاریان لی بکه چییان گوتوه، ئه گه ر ره تیان كرده وه چییان گوتوه بلی: به لكوو ئه وه و ئه وه تان گوتوه و، عه مار ده رچوو بو لایان و ئه وه ی پيگوتن، هاتن بو لای پيغه مبه ری خودا و داوا ی لپوردنیان كرد گوتیان: ئیمه گه مه و گالته مان كرد، خودا ئه مه ی دابه زاند: {وَلْيُنْزِلْ سَآئِلَهُمْ لِيُقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَحْوُجَّ وَنَلْعَبُ} [التوبه: 65] .. واته: ئه گه ر لپشیان بپرسی خه ریکی چین؟ ده لپن ئیمه خه ریکی گالته و گه پین

زه مه خشه ری ئه م چیرۆكه ی له (الكشاف) به شیوه یه کی تر باس كرده، ده لیبت ئه وه ی ئه م قسانه ی كرده له سوپا هپرشه ره كه ی سه ر ته بوك بوه له گه ل محمه ددا، له كاتی رو بیشتن بو ته بوك نه ك له مالی سو هیلمی یه هوودی، ده لیبت: خودا ئه وه ی به پيغه مبه ر گه یاند كه باسیان لی كرده بو، ده لیبت: له سه ر ئازه له كانیان بوون، هات بو لایان و پپی گوتن ئه وه و ئه وه تان گوتوه، گوتیان: ئه ی پيغه مبه ری خودا نه خپر، به خودا هه یچ باسیکی تو و ها وه لانتمان نه كرده، به لام باسی شتیكمان كرده، كه گه شتیار بو گه مه و گالته باسی دهكات بو ئه وه ی سه فه ره كه كورت بكاته وه

ئه گه ر له مالی سو هیلمی بووبن یان له گه ل محمه د له سوپا كه یدا بووبن، كه پسه كه یه ك شته بو ئه وه ی باسی ده كه ین

- چيروۆكى و نكردنى خوشتره كەي: ئەم چيروۆكە لە دوو شوپندا باس كراوه، لە غەزاي تەبوك و ۲ غەزاي بەنى موستەلەق، لەوانە يە باسكردنى لە غەزاي بەنى موستەلەق لە تېكەلكردنى حيكايەتخووانانە و ھەتاي، ھەك خاوەن سېرەي حەلەبى دەلېت: كورتەي ئەم چيروۆكە ئەو ھەيە، خوشترەكەي محەمەد لە غەزاي تەبوكد و ئېل بوو و گوم بوو لېيان، پياوڭ لە دوورەكان لەوانەي كە دەرچووبوون لەگەل محەمەد، بۆ ھېچ شتېك نەھاتبوون جگە غەنيمەت و راورووت و بە دەست ھات، گوتى، (محەمەد خۆي وا دادەنېت پېغەمبەرە و ھەوالى ئاسمانتان پى رادەگەيەنېت و نازانېت خوشترەكەي لە كوڤيە)، پېغەمبەرى خودا گوتى: پياوڭ ئاوا و ئاوا دەلېت، من بە خودا ھېچ شتېك نازانم جگە لەو ھى خودا فېرم دەكات و پېم دەلېت، خودا شوپنەكەي پى گوتم، خوشترەكە لەو پېچاوپېچە دا، دارېك بە جەلەكەيەو بەستووويەتییەو، دەرىچن بۆ ئەو ھى بېگېرنەو، رۆيشتن بېنيان لەویدا يە ھېنايانەو. گوتى: كاتېك ھەندېك لە ھاوھلانى گوييىستى ئەو بوون، دەلېن عەمار كورى حەزم بوە ھەك لە سېرەي ئېين ھېشامدا ھاتو، ھاتو بۆ لاي كاروانەكە و بەوانەي لەوئ بوون گوتو: بە خودا سەرسورھېنەرە كە پېغەمبەرى خودا قسەي يەكېك بكات و پلېت خودا پى راگەياندو، قسەكەي گوت، ھەندېك لە پياوانى كاروانەكە گوتيان ئەم قسەيە فلانە كەس گوتى (واتە كەسېك لە كاروانەكە ناوى زەيد كورى لە سېت بوە، ھەك لە سېرەي ئېين ھېشامدا ھاتو) گوتيان پېش ئەو ھى تۆ پېت ئەم قسەيەي كرد، گوتى: وەرە بۆ لام ئەي خوداپەرست، بليمەتېكم لەگەلدا يە و ھەستى پى ناكات، ئېنجا ئاورى بۆ زەيد كورى لە سېت دا يەو و پى گوت: ئەي دوژمنى خودا لە كاروانەكەم دەرچۆ و لەگەل مندا مەبە، لە كاروانەكەي دەرى كرد.

تېينى

ئەگەر بلېت: وا دابنېن يەكېك لە سېخورەكانى قسەي ئەو پياو ھە دوورەي گەياندېت بە محەمەد، ئەي كى شوپنى خوشترە ونبو ھەكەي پى گوت و چۆن زانىي جەلەكەي بە دارېكەو لەو پېچاوپېچە گېرى خواردو، ئەي ئەم سېخورە نەيتوانى بېھنېنەو، دەلېم: قسەي حيكايەتخووانان لەم كەيسەدا پېچرېچرە، ئەوان لە بارەي ئەو پېچاوپېچەي دۆلەكەي كە خوشترەكەي تېدا بوو و دۆزرايەو، ھېچ شتېكيان باس نەكردو و نەيانگوتو لە كوڤدا يە و كى سوپاي لەوئ دا بەزاندو و، ئايا دوور بوە لېي يان نزيك بوە، ھەرەھا باسى ئەو شوپنەيان نەكردو بە كتومتى كە خوشترەكەيان تېدا دۆزبو ھەو، ئايا لە كاتى دا بەزانديان گوميان كردو يان لە كاتى رۆيشتن يان لەو كاتەي لەوئ بوون، ھەموو ئەمانە حيكايەتخووانان گرىنگيان پى نەداو و باسيان نەكردو، بەلكو تەنھا باسى ئەو ھەوالەيان كردو كە لە ئاسمانەو ھاتو و ئەويش بە ناتەواوى باسيان كردو، وا پېت ئېمە بۆ ئەو ھى ئەم چيروۆكە بە شپو ھەيەكى مەعقول لە تاريكى و تنوكى دەرىكەين، ئەگەر لەگەل ئەو ھېشدا بېن دەتوانن بلېن: لە قسەي محەمەد لە سەر خوشترەكەي وا لەو پېچاوپېچە دا يە و بە جەلەكەي بەو دارەدا بەستراو ھەو، لە پېچەكاندا دارو ھەخت ھەيە، ئەو ھى زانراو پېچاوپېچ لە ئېوان دوو شاخدا يە ھېچ دوور نېيە دارى تېدا پېت، لەبەر ئەو ھى لېژى شاخەكان رېگەي پېداچوونى ئاوى بارانە و دارى تېدا دەرپوت، وا دەردەكەو پېت ئەم پېچاوپېچە لە سەر سەربازگەكەو نزيك بوە كە سوپاكەي تېدا دا بەزبو و زۆر دوور نەبو، سوپاكە ھەموو خوشترەكان يان ھەندېك لېيان لەو پېچاوپېچەدا لەو ھەردو ھى خوشترەكەي پېغەمبەرىشى تېدا بوە، ھەك نەرىتى ئەوان، لە شوپنېكدا دا بەزبوون كە لەو ھەردو ھى تېدا بوە يان لېو ھى نزيك بوە و خوشترەكان يان لەویدا بە جى ھېشتو بۆ ئەو ھى بلەو ھەرن، ھەك دەزانېت خوشترەكان لە گەلای ئەو ناو ھى خواردو. لەو كاتەدا خوشترەكەي محەمەديان ون كردو كە ويستوو يانە پرون، لەو كاتەدا كە خوشترەكان يان كۆ كردو ھەو كە لەو پېچاوپېچەدا دەلەو ھەرن و ھېنايان بۆ سەربازگەكە، خوشترەكەي محەمەديان ون كرد و لە ئېوان خوشترەكاندا نەبوو، لەوانە يە ئەو ھى خوشترەكانى كۆ كرديتەو ھاگاي لە خوشترەكەي محەمەد نەبو پېت، يان نەيانبېنو ھەبەر ئەو ھى لە شوپنېكى دوورتر بوە، كە جەلەكەي لە دارېكدا گېرى خواردو، يان لە پېچە رېگەيەكدا بوە نەبېنراو و جەلەكەي بە دارېكەو گېر خواردو و لەویدا ماو ھەو، لەوانە يە ھى لە شوپنېكى دوور لە ھەردو ھى سەرجەم خوشترەكانى تر بو پېت، لە لادان و لا پەرە رېگەيەكى پېچاوپېچەكانى ئەو شوپنەدا ماو ھەو، بۆيە ئەوانەي ھاتوون بۆ بردنەو ھى ولاخەكان بۆ سەربازگەكە خوشترەكەي محەمەديان نەبېنو كە محەمەد ئەمەي زانېت و، زانېت خوشترەكەي بە جەلەكەيەو لەویدا لەو ھەردو ھى دەلەو ھەرن، بە بېرېژى و وردبېنى خۆي و ژېرېتى زانويەتى كە جەلەكەي لە دارېك گېرى

به سستی له کاتی له وهږدا و له ویدا به داریکه وه گیری خوار دیت، نه و له حاله تدها بوه و قسه ی پیاوه دووره که ی بۆ هاتوه، قسه ی خاوهن به هره په کی پی گوتن که نه و نه گهر و شیمان ی وهک زانیاری بۆ باس کردوون: (خودا پیشانی دام و به داریکه وه گیری خوار دوه له و پیاو پیاو پیاو) رۆیشتن و نه و شوینه یان پشکنی و وهک نه وهی باسی کرد وا دهر چوو، هیچ دوور نییه محمه د : به تیزبینی خوی بۆ نه م شتانه بچیت، ده لیت

اللمعی الذی یظن بك الظن كأن قد رأى وقد سمعا

به واتای: نه وهی ژیر و ورد و دانایه که له باره ی شتی که وه نه و گومانه ت لی بکات وهک نه وهی له باره توه گوپی لیبوه یان بینیت ی

به گیانی خوی راستی کردوه که گوتوویه تی: (خودا شوینه که ی پیشان دام) له بهر نه وهی ژیری و تیزبینی نه و له خداوه بوه، نه وه یشت له بیر نه چیت که محمه د نه و ده سته ی که به یه تی هاور پیاو پی وهر گرت په ده سته ی خودای دانا، وهک له قورئاندا هاتوه: {إِنَّ الزَّيْنَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ} [الفتح: 10] واته: نه و که سانه ی گف (په یمان) به تۆ ده دن با بزبان گف به خودا ده دن و ده سته ی خودا له سه ر ده سته ی نه واندا په

۳- چیرۆکی مزگه وتی زرار: نه وهی له بنیاتنای مزگه وتی زراردا پتوه ندی به مزگه وتی قوباوه هه یه، نه وهی مزگه وتی زرار له دی قوبا بنیات نراوه وهک یاقوت له (معجم البلدان) دا باسی ده کات، وا پتووستی کرد، په که م چار باسی مزگه وتی قوبا بکه ین، بۆ نه وهی چیرۆکی مزگه وتی زرار بۆ خوینه ران روون بیته وه، ده لیت: قوبا دپه که، دوو میل له مه دینه وه دووره (واته نزیکه ی چوار کیلومه تر به حیسابی نه مرق) ده که وتته لای چه پی نه و که سه ی له مه دینه وه بۆ مه که پروات، مالی عه مرو کوری عه وف له نه ساره کان که له زگه وه له نه وس بوون، له م گونده دا بوو. کاتیک پیغه مبه ر کۆچی کرد بۆ مه دینه له قوبا دابه زی و له مالی که لسووم کوری نه له هدم مایه وه، که له و کاته دا شیخی به نی عه مر کوری عه وف بوو، نه گهر راست بیت چوار رۆژ له قوبا ماوه ته وه، وهک گیره وان باسی ده که ن، له رۆژی پینجه مدا به ری که وتوه بۆ مه دینه. له رۆژانی نیشته چبوونی له قوبا مزگه وتیکی بۆ دروست کردن که به مزگه وتی قوبا ناسراوه، پیغه مبه ری خودا نوژی تیدا کردوه، په که م مزگه وته که پیغه مبه ری خودا به ئاشکرا و هیمنی تیدا نوژی به هاوه لانی کردیت، ئینجا نه م مزگه وته پیگه و پله ی گه ره ی په دا کرد و به نو عه مرو کوری عه وف شانازیان پتوه کرد له ئیسلامدا، نه وهی له قوبا موسولمان بوون، هه موویان نوژیان تیدا کرد، پاش نه وهی پیغه مبه ر رۆیشت بۆ مه دینه رۆژانی شه ممان، یان به پیاده یان به سواری ده هات و نوژی تیدا ده کرد، حاکم له زمانی ئین عه مر راستی کردوه ته وه ده لیت، پیغه مبه ری خودا زور چار به پیاده یان به سواری هاتوه بۆ قوبا

نه مه قوبا و نه مه یش مزگه وته که ی، با باسی چیرۆکه که ی مزگه وتی زرار تان بۆ بکه ین: گوتمان خه لکی قوبا له نه وسه کان بوون، به سه ر دوو تیمدا دابه ش بوون، تیمی په که م به نو عه مرو کوری عه وف و تیمی دوهم به نو غه نه م کوری عه وف، کاتیک تیمی دوهم کورانی مامیان بینی که پیگه ی مزگه وته که یان گه وه بوو و به نوژی کردنی پیغه مبه ر له وئ شانازیان پتوه کرد، ئیره ییان پی بردن، پیاوی دوورویان تیدا بوو، پتوه ندی به نه بی عامره وه هه بوو، که نازناوی راهیبیان لی نابوو، گه وه په ک بوو له شیخه کانی نه وس وهک عه بدوللای کوری نه بی سه لولوی گه وه ی خه زره ج، دواپی باسی نه بوو عامری راهیب تان بۆ ده که ین

نه مانه ئیره پی وای لی کردن که مزگه وتیک وهک مزگه وته که ی کوره مامه کانیان بنیات بنین و، له پیغه مبه ر داوا بکه ن له مزگه وته که ی نه وانیش نوژی بکات، وهک چۆن له مزگه وتی کوره مامه کانیان نوژی کرد، وایان لی هات به خراپه باسی مزگه وته که ی کوره مامه کانیان ده کرد و نوژیان تیدا نه کرد و گوتیان: چۆن له شوینی به ستنه وهی که ر، نوژی ده که ین، له بهر نه وهی نه و شوینه ی مزگه وته که یان تیدا بنیات نابوو هیی ژنیک بوو که ره که ی تیدا ده به سته وه، گوتیان نه خیر به گیانی نه و خودایه له وئ نوژی ناکه ین. گوتیان: به لکوو مزگه وتیک بنیات ده نین که نه بوو عامر، به نه بوو راهیب ناسرابوو. گه وه په کی نه وسه کان بوو به هه مان شیوه ی عه بدوللای کوری نه بی سه لولول که شیخی خه زره ج بوو، له شام بگه رتته وه به دوا پیغه مبه ردا ده نیرین تا بیت نوژی تیدا بکات، بۆ نه وهی چاکه مان له سه ر برانمان زیاتر بکات

مزگه وتیکانله (خبیب) دروست کرد، مزگه وتی به نی عه مرو کوری عه وف وهک زه مه خشه ری له شیکردنه وه که ی باسی ده کات. موسولمانان هه موویان له و لایه دا له مزگه وتی قوبا نوژی جه ماعه تیان ده کرد، کاتیک نه م مزگه وته بنیات نرا، جه ماعه تیک وازیان له مزگه وتی قوبا هیئا و

نوڤژيان لېږه دا كړد، ئەمە باوەردارانى دابهش كرد و لهويدا كو بوونهوه و په خراپي باسى پېغه مېريان ده كړد و گالتهيان پي ده كړد. خاوه نى سپره كى حله بى ده لپت: ده لپن نه با عامرى راهيب فه رمانى پي كړدوون نه و مزگه و ته بنيات بنين، پي گوتوون، مزگه و تيك دروست بكن و تا چەند ده توانن خو تان پر چهك و هيژ بكن، من ده روم بو لاي قهيسه رى روم سه ربارى روم دينم بو نه وهى مچمه د و هاوه لاني له مه دينه وه ده ر بنين. ئەم مزگه و ته ئەم نايه تهى له سه ر دابه زى: {وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا جِرَارًا} [التوبه: 107]. واته: ئەوانهى مزگه و تپان بو كارى خراپه وه رگرتووه. ئەم مزگه و ته به نه لزار ناو نراوه له بهر نه وهى بو زه ره لپدانى خه لكى مزگه و تى قوباي به نى عه مرو كورى عه وف بنيات نراوه، كاتيك له بنياتنانى ته واو بوون، هاتن بو لاي پېغه مېر كه له و كاته دا ناماده باشيى ده كړد بو غه زاي ته بوك، گوتيان نهى پېغه مېرى خودا، مزگه و تيكمان بو ئەوانهى پويستى و ناته واوييه كيان هه يه و بو شه وانى زستان و شه وانى باران بنيات ناوه، تيمه پيمان خو شه بيت و لهويدا نوڤژمان بو بكه يت و داواى چاكه خوازى و به ره كه تمان بو بكه يت، پېغه مېر پي گوتن: من له سه ر سه فه رم له حاله تى كار كړد نام، نه گه ر هاتمه وه پشت به خودا ديم بو لاتان و نوڤژى تپدا ده كين، كاتيك له سه فه ره كهى گه رايه وه و پرسيارى هاتنيان لي كړد بو مزگه و ته كه، هه والى له ناسمانه وه پيگه ييشت، فه رمانى به كو مه لپك موسولمان كړد كه وه حشى بكوژى حه مزه ي روژى ئو خودى تپدا بو، پي گوتن: پرون بو نه و مزگه و تهى كه خه لكه كهى زالن ناگرى به دن و بيروخپن به سه ر خاوه نه كانيدا، نه وه يان كړد، ئەمە له نيوان خو رئاوا و شيواندا بو، بنياته كه يان له گه ل زهويدا به كسان كړده وه

(61)

تېبينى

پيگومان محمه د هه ر له يه كه م جار ه وه ئەمەى زانيوه و زانيويه تى كه له بنياتنانى مزگه و ته كه چيان ويستوه، ئەمە يش له بهر هه والگرييه سه رسوره ي نه ره كانى و هه واله كانى له ناسمانه وه بو نه هاتو ته خواره وه، وهك حيكايه تخوانان باسى ده كين، به لكوو له زه وييه وه له لايه ن چاوه په خشوبلاوه كان و سيخوره بلاوبوه كان ييه وه بوى هاتوه، به لام كه له پيش سه فه ره كهى بو ته بوك هاتن بو لاي و داوايان لي كړد له مزگه و ته كه يان نوڤژ بكات، نه وهى به به رژه وه نديى نه زانى كار ه كه يان ده ربخات و ئايرويان به ريت، له بهر نه وهى له سه ر سه فه ر بو، لايان نامي تته وه، له وان ه په له ناماده نه بوونى نه ودا ده ستر يزييه ك بكن و شت يك بكن، بو يه چاره سه رى نه و كار هى بو دواى گه رانه وه له سه فه ره كهى دواخست، كه گه رايه وه فه رمانى سه ووتان دن و پروخانى مزگه و ته كهى ده ر كړد

نه بوو عامرى خاوه ن نازناوى راهيب: بو دريژه دان

لېږه دا گونجاوه نه گه ر دريژه به لپكولينه وه له سه ر نه بى عامر بكه ين، كه پيشتر له چيروكى بنياتنانى مزگه و تى زرار باسمان كړد و و نازناوى راهيب يان خراپه كار بو، وهك محمه د نازناوى فاسيقى لي نا، بو نه وهى خو پنه ر له وه ناگدار بيت و نه و هو كار ه بزائيت كه چى واى له خاوه ن مزگه و تى زرار كړد پيوه نديى به نه بوو راهيبه وه بكات و وهك حيكايه تخوانان باسى ده كين نه و فه رمانى نه وهى پي كړدوون كه نه و مزگه و ته بنيات بنين

به پراى زانايانى به سه ره اتى پېغه مېر، توند ترين دوژمنى محمه د له مه ككه نه بوو جه هل بو، به لام به پراى تيمه نه بووله هه بى ماميشى، به لام به زه برترين و به گوژمترين دوژمنى محمه د له مه دينه ئەمە يه كه ده مانه و پت قسه ي له سه ر بكه ين نه بوو عامرى راهيب، محمه د ناوى نا فاسيق واته خراپه كار له جياتيى راهيب، وهك نه باحه كه م عه مرو كورى هيشام نه لمه خزومى

ناو نا ئەبوو جەھل لە جیاتیی ئەبوو جەھم

ئەم ئەبوو عامرە، عەبد عەمرۆ کوری سەیفی کوری ئەلنەعمانە و یەكێك بوە لە بەنی زەببەحی کوری زەبەد، لە جاھیلیەتدا خۆی کردبوو بە راھیب (قەشە) و جلی ئەوانی لە بەر کرد و پێیان دەگوت راھیب. کاتێک پێغەمبەری خودا ھات بۆ مەدینە، خۆی و عەبدوللای کوری ئەبی کوری سەلوول لە سەرۆک گەورە و شایخانی خەلکی مەدینە بوون و لەو گەورانە بوون کە تاجی سەرۆکایەتی خەلکەکیان لە سەر بوو، ئەبوو عامر لە ئەوس بوو و عەبدوللای کوری ئەبی لە خەزرج بوو، ئیبن ئیسحاق دەلێت: بەلام عەبدوللای کوری ئەبی لە سەر شەرەفی پێغەمبەر ھەستا و پێخۆشبوونی ڕاگەپاند، تا ئیسلام بە سەریدا زال بوو بەناچاری بوو بە موسولمان بۆ دوورویی و کینەیی، بەلام ئەبوو عامر رەتێ کردەووە و بە بیباوەری مایەووە و ھەموو قەومەکە بە جێ ھێشت کە بوون بە موسولمان، لەگەڵ چەند پیاوێک لە قەومەکە جیا بوووە و لە پێغەمبەری خودا دوور کەوتەووە و چوو بۆ مەكکە، پێغەمبەری خودا گوتی، وەك محەمەد کوری ئەبی ئەمامە لە ھەندێک خێلی حەزەلەووە بیستووینەتی لە کوری ئەبی عامرەووە بیستووینەتە، بۆی گێرامەووە: نەلێن راھیب بلێن فاسیق

ئیبن ئیسحاق دەلێت: جەعفەر کوری عەبدوللای کوری ئەبی ئەلحەکەم بۆی باس کردم، کە ئەوێ زانیووە و گوێی لێ بوە، گێرەووە بەک باسی لەووە کردووە: ئەبا عامر ھاتووە بۆ لای پێغەمبەری خودا لەو کاتەدا کە ھاتووە بۆ مەدینە، و پێش ئەوێ دەرچیت بۆ مەكکە، گوتووینەتی: ئەم ئایینە چییە ھێناوئە؟ گوتووینەتی: حەنیفیە دینی ئیبراھیم ھێناوئە، گوتووینەتی: من لە سەر ئەو ئایینەم، پێغەمبەری خودا گوتووینەتی: تۆ لە سەری نیت: گوتووینەتی: بەلێ، تۆ خەلکێکت خستووەتە حەنیفیەووە یا محەمەد کە لەووە نین، گوتووینەتی: ئەووەم نەکردووە بەلام ئەوێ ھێناوم سپی و پێگەرە، ئەبوو عامر گوتووینەتی: خودا درۆژن بە دەرناوی و نامۆیی و تەنیاپی و دەکوژیت، ئەم قسانە پێووە پێغەمبەری خودا کرد، واتە تۆ ئەووەت ھێناوئە ئاواپە، پێغەمبەری خودا گوتی: بەلێ ھەر کەسێک درۆ بکات خودا ئەوێ لێ دەکات، ئەو وا بوە (واتە ئەبوو عامر)، لەبەر ئەوێ کاتێک پێغەمبەری خودا کوچی کرد بۆ مەدینە، ئەو بە چەند دە کەسێکەووە لە قەومەکە دەرچوون بۆ مەكکە وەك ئیستا باسماں کرد، کاتێک پێغەمبەری خودا مەكکە کردووە، ئەبوو عامر دەرچوو بۆ تائف، کاتێک خەلکەکە تائف بوون بە موسولمان

دەرچوو بۆ شام، لەویدا بە راوناوی و دەبەدەری و نامۆیی و تەنیاپی مرد ئەم ئەبوو عامرە دوژمنایەتیەکی توندی پێغەمبەری خودا کرد، دەگوت کەسێک نییە شەری لەگەڵدا بکات تا من شەری لەگەڵدا دەکەم، لە مەكکەدا ھانی قورەیشی دەدا بۆ ئەوێ شەری بکەن، پەیمانیاں دەدات کە ئەگەر بگاتە قەومەکە واتە ئەوس دوو پیاو لە سەر ئەو جیاواز و ناكۆك نابن

ئەم ئەبوو عامرە لەگەڵ قورەیشدا ھات بۆ غەزای ئوحود، کە شەری دەستی پێ کرد ھاواری بۆ قەومەکە کرد پێن بە ھاناپەووە، گوتی: ئەی خەلکی ئەوس من ئەبوو عامرەم، پێیان گوت: خودا چاوت پێ نەبەخشیت ئەی خراپەکار، کە گوێی لەم وەلامە بوو، گوتی: قەومەکەم دواک من تووشی شەری ھاتوون و بەتوندی شەری دژ بە موسولمانان لە ڕۆژی ئوحودا کرد، یەکەم کەس بوو شەرەکە و رووژاند و تیری گرت لە دەموچاوی موسولمانان و، حەزەلە کوری لە ناو موسولماناندا بوو، داواک لە پێغەمبەری خودا کرد مۆلەتی بدات ئێ تا بیکوژیت، نەپوشت، ئەم حەزەلە لە ڕووداوی ئوحود کوژرا، کاتێک کوژرا، پێغەمبەری خودا گوتی: ھاواریکەتان (مەبەستی حەزەلە بوو) پەری دەپشوریت، لە گێرانەووەیە کدا، پەریم بینیووە بە ئاوی سازگار و لە قاپی زبودا حەزەلە لە ئیوان ئاسماں و زەوی دا دەشوریت، وای لێ ھات پاش مردنی پێی بلێن شۆراوی پەریبەکان، لە تەلەکانی ئەبی عامری شەرکردن لە غەزای ئوحود، لە مەیدانی شەرەکەدا ڕاویژکی بە قورەیش کرد چال ھەلبەکن تا موسولمانان تێی بکەون و پێی نەزانن، ئەوێان کرد و پێغەمبەری خودا کەوتە چالێکیانەووە، کە ئەبوو عامر ھەلی کەندبوو بۆ موسولمانان و، لە ھۆش خۆی چوو و ئەزۆکانی ڕووشان، عەلیی کوری ئەبووتالیب دەستی گرت و تەلحە کوری عوبیدوللا بەرز کردووە تا ڕاوەستا، وەك لە سیرە حەلەبیدا ھاتووە، ھۆکاری کەوتنەکە ئەووە بوە ئیبن قیمنە (یەكێك لە بیباوەرانی قورەیش بوو) بە شمشیرەکە بەرز کردووەتەو، شمشیرەکە ھیچ کاریگەرییەکی لە سەری نەبوو، لەبەر ئەوێ کە بۆ ئوحود دەرچوو دوو قەلغانی (درع) لە بەر کردبوو، واتە قەلغان لە سەر قەلغان، بەلام قورسی شمشیرەکە کاریگەریی لە سەر ملی کرد بۆ مانگیك و زیاتریش ئازاری داو ھاواری دەکرد

ئەمەيە ئەبووعامر و ئەمەيە چىرۆكەكەي لەگەل محەمەد دا، بېگومان ئەو موسولمانانەي كە مزگەوتى زاربان بنیات نا لەگەلیدا بوون، لەبەر ئەوەي لە ئەوس بوون و ئەويش شىخى ئەوس و سەرۆكیان بوو، دوربىش نىيە ئەو فەرمانى بۆ ناردىن بۆ بنیاتنانى ئەو مزگەوتە وەك لە هەندىك گىرانەوهدا هاتو.

- چىرۆكى هەولى بەنو نەزىر بۆ كوشتنى، كە بەردىكیان خستە سەرى: كورتەي ئەم چىرۆكە ٤ وەك لە سىرەي حەلەبى و سىرەي ئىبن هىشام دا هاتو: پىغەمبەرى خودا لەگەل چەند كەسىكى هاوړىي لە دە كەس كەمتر بوون و ئەبووبەكر و عومەر و عەلى يان تىدا بوو، دەرچوون و روپىشتن بۆ لای بەنى نەزىر، كە قەومىكى يەهوودى مەدینە بوون، حىكايەتخووانان ناكۆك بوون لە سەر هۆكارى دەرچوونى بۆ لایان، هۆكارەكەي هەر چى پىت مەبەستمان نىيە لىكۆلینەوهدى لە سەر بكەين، بەلام دەمانەوېت قسە دەربارەي گەپىشتنى هەوالى تەلە نانەوهدان لە ئاسمانەو بەكەين.

كاتىك محەمەد و هاوهدلانى گەپىشتنە لاپان، محەمەد لە تەنىشت دىوارىكى ماڤىكیان دانىشت، كە يەهوود بىنىي دانىشتو لەگەل هاوهدلانىدا، هەنرىكیان كەوتنە قسە كردن لەگەل ئەوى تردا گوتى: ئىو ئەم پیاو بەم شىوهدە نایبن، يەكىكتان تىدايە بچىتە سەربانى ئەم خانو و بەردىك بدات بە سەرىدا و رزگارمان بكات لىي، يەكىك لە گەورەكەيان گوتى: ئەويش عەمرو كورى جەحش بوو: من ئەو دەكەم، كاتىك چو سەرەو بە فېردانى بەردەكە، هەوال لە ئاسمانەو گەپىشت بە پىغەمبەرى خودا كە قەومەكەي دەیانەوېت چى بكەن، پىغەمبەرى خودا هەلسا و وا پىشانى دا كە كارى سەرئاوى هەيە و هاوهدلانى لەو دانىشتنەدا بە جى هېشت و بەخېرايى گەرايەو بە مەدینە، كاتىك هاوهدلانى هەستیان بە نەبوونى كرد، هەلسان بۆ سۆراخ كردنى، پیاوڤكیان بىنى لە مەدینەو هاتبوو، پرسىارڤىكیان لىي كرد، گوتى: لە ناو مەدینەدا بىنىومە، روپىشتنەو تە گەپىشتنە لای و هەوالى ئەوەي پى دان كە بەنونهزىر نىازى چىيان هەبو، ئەم چىرۆكە ئاوا لە ئىبن ئىسحاق و لە سىرەي حەلەبىدا هاتو.

ئەم رووداو هۆكارى دەرکردنى بەنى نەزىر بوو لە مەدینە، بەلام گىرانەوهدەكەي تر هەيە كە خاوەنى سىرەي حەلەبى دىسان باسى كردو، ئەويش: بەنى نەزىر ناردوويانە بۆ لای بۆ ئەوەي سى كەس لە هاوهدلانى بنىرېت بۆ لایان و ئەگەر سى لە حىبەرەكانیان واتە قەشەكانیان باوهریان پى كردىت و بە راستیان زانىت ئىمەيش باوهرت پى دەكەين، ئىنجا هەندىكیان بەوى ترى گوت: چۆن دەگەن بەودا كە سى كەسى لەگەلدا پىت و هەر يەكە و دەيەوېت پىش ئەو بكورېت، ناردیان بۆ لای كە نەخېر سى كەس لە هاوهدلانى بنىرېت و سى لە زانایانمان چاويان بە تۆ بكەوېت، ئەگەر باوهریان پى كردىت ئىمەيش دەكەوینە دوات، ئەوەي كرد، سى يەهوودىيەكە هەر يەكە و خەنجەرڤىكى هەلگرت و، ژنڤىكى بەنى نەزىر هەوالى نارد بۆ براپەكەي موسولمان بووى و براكەي هەوالەكەي گەياند بە پىغەمبەر و گەرايەو. ئىنجا خاوەنى سىرەي حەلەبى پاش باسكردنى ئەمەي پىشوو دەلېت: بەلام لە سىرەي هىشامىدا هاتو، ئەو هەوالە لە پىش ئەوەي بگاتە لای ئەوان پىي گەپىشتو و گەراوهدەو،

بەلام ئىمە دەلېن ئەم گىرانەوانە راستن، لەبەر ئەوەي ئەمانە لە گىرانەوهدى يەكەم زىاتر مەعقولىي تىدايە كە پىشتى پى بىسەرتىت و بسەپىت، لەوېشدا دەرئەنجاممان دەست دەكەوېت: يەكەم: محەمەد كاتىك دەرچوو بۆ لای بەنى نەزىر سى لە هاوهدلانى لەگەلدا بوون نەك زۆتر، ئەوانىش سەرجمە حىكايەتخووانان ناويان هېناون كە ئەبووبەكر و عومەر و عەلى بوون، ناوى هېچ كەسىكى تریان نەهېناو، دوهم: ئەم پیاو موسولمانەي كە پراي ئەو ژنەي بەنى نەزىر بوو، سىخورى نەئىنى محەمەد بوو، لەبەر ئەوەي موسولمان تىكەلاوى يەهوودەكان ناپىت و هەوالەكانیان لە خوشكەكەيەو پى دەگات، كە لەگەلئاندا و لە ناوهدى ئەواندا دەژىت، سىيەم: بەنى نەزىر كاتىك كۆ بوونەو لە سەر ئەم تەلەيە و بۆ ئەوەي بنىرېن بۆ لای محەمەد بلېن پا لەگەل سى لە هاوهدلانىدا بچىت بۆ لایان، خوشكەكەي هەوالەكەي نارد بۆي بۆ ئەوەي هەوالەكە بگەيەوېت بە پىغەمبەر، لەوېدا ئەمەيش لە دوو شت بە دەر نىيە، يان پىش ئەوەي بچىت بۆ لایان هەوالەكەي داو بە پىغەمبەر، يان لە رىگەدا بوو بۆ لای ئەوان ئەم هەوالەي پى گەياندو، ئەگەر يەكەم پىت، دەلېن محەمەد كاتىك دەرچو بۆ لای بەنى نەزىر زانىوېتى دەیانەوېت چىي لىي بكەن، بەلام ئەم كارەي لە هاوهدلانى شاردوهدەو و روپىشتو تە گەپىشتو پىيان و لەگەل هاوهدلانىدا دانىشتو و پاش دانىشتنەكەي بە كەمىك هاوهدلانى بە جى هېشتو و گەراوهدەو بۆ مەدینە، لەبەر ئەوەي زانىوېتى هېچ ترسىك لە سەر هاوهدلانى نەبو، لەبەر

ئەوھى بەنى نەزىر ويستووينا ئەو بكوژن نەك ھاوھلانى بكوژن
 ئەگەر دوھم بېت، دەلېن كە ھەوالە نھېئىيە كە لەو كاتەدا پېگەيىشتوھ كە لە پېگەدا بوھ بەرھو
 لاي بەنى نەزىر و، بەگونجاوي نەزانىوھ ھاورېئانى يەكسەر لە نىوھى پېگەدا بگەرېئىتتوھ، لەبەر
 ئەوھى لەمەدا لە چاۋ ھاوھلانىدا لە پېگە كەم دەكاتوھ و لە توندوتۆلى لەق دەبېت، بۆيە لە
 رۆبىشتى بەردەوام بوھ تا گەيىشتوھتە لايان و تۆزېك دانىشتوھ و ئىنجا ھاوھلانى بە جى
 ھېشتوھ و گەراوھتوھ بۆ مەدېنە، بى ئەوھى پېئان بلىت دەگەرېتتە، ئەگەر بلىت: بۆجى ھەوالى
 بە ھاوھلانى نەداوھ و لەگەل خۇيدا نەيگەراندوونەتوھ بۆ مەدېنە؟ دەلېم: لەبەر ئەوھى ھەوالى
 نھېئى بوھ، شارندنەوھى لە پېشتەر بۆ پېگە و مەقامى پېغەمبەر تا خەلك وا بزىن ھەوالە كە لە
 ئاسمانەوھ ھاتوھ

ھەورەھا لەوانەيە پېش ئەوھى بگاتە لايان گەرايىتتوھ، وەك لە گېرانەوھى خاوەنى سېرھى
 ھېشامى دەردەكەوېت كە ئېستا باسما ن كەرد، لەوېشدا ئەو گېرانەوھى كە دەلېن
 گەيىشتوھتە لايان و لە پال ديوارىكى مالىكىاندا دانىشتوھ ناراست بېت، ھەر چوئېك بېت ئەم
 چىرۆكە بەلگەپە لە سەر ئەوھى كە محەمەد دەستەبەكى ھەوالگى بە گوروتىنى ھەبوھ
 - چىرۆكى ھەولى دووروھكان بۆ كوشتىنى محەمەد لە كاتى گەرانەوھى لە غەزاي تەبوك: ۵
 كاتېك محەمەد لە پاش غەزاي تەبوك پېگە گرتە بەر و گەرايەوھ بۆ مەدېنە، پراي ئەو دووروانە،
 كە دوانزە كەس بوون و كووك بوون لە سەر ئەوھى پەيمان لەگەل محەمەد بشكىن لە عەقەبە،
 كە لە ئېوان تەبوك و مەدېنەدايە، دەلېن چواردە كەس بوون، ھەروھە دەلېن: پانزە كەس بوون،
 گوتيان كە دەگاتە عەقەبە زەفەرى لى دەھېئىن و كو دەبېنەوھ لە سەرى و لە سەر
 حوشترەكە پالى پېوھ دەئېن لەو دۆلە دەيخەن و كوئايى پى دەھېئىن، ھەوالى ئەوھى لە
 ئاسمانەوھ پېگەيىشت و خودا ھەوالى پېگەپاند كە دەپانەوېت ئەو كارە بكن، كە سوپاكەي
 گەيىشتە عەقەبە بانگەوازكەرەكەي پېغەمبەرى خودا ھاوارى كەرد: پېغەمبەر پېگەي عەقەبە
 دەگرتتە بەر و كەس نەيگرتتە بەر و، ئېوھ لە ناوھراستى دۆلەكەوھ پېرۇن كە ئاسانتر و فراوانترە بۆ
 ئېوھ، خەلكەكە بە ناوھراستى دۆلەكەوھ رۆبىشتن و پېغەمبەرى خودا لە عەقەبەوھ رۆبىشت،
 جگە لە عەمارى كورى ياسر و حەزىفەي كورى ئەلپەمان كەسى تى لەگەلدا نەبوو، فەرمانى
 بە عەمارى كورى ياسر كەرد كە جەلەوى حوشترەكەي بگرتتە دەست و بە پى بكات و فەرمانى
 بە حەزىفەي كورى ئەلپەمانى كەرد بە دواي ئەوھوھ پىروان

بەلام دووروھكان كە ويستيان فېل لە پېغەمبەرى خودا بكن، كە بانگەوازكەرەكەي پېغەمبەريان
 بېست فەرمانى كەرد خەلكەكە پېگەي ناوھراستى دۆلەكە بگرنە بەر، دەموچاويان داپوشى و
 ئامادەباشيان كەرد و، لە ناوھراستى دۆلەكەوھ نەروېشتن لەگەل خەلكەكەدا بەلكوو پېگەي
 عەقەبەيان گرتە بەر، لەو كاتەدا كە پېغەمبەرى خودا لە عەقەبە دەرۆبىشت - وەك ئەوھى
 باسما ن كەرد - گوئى لە جوولەي خەلكەكە بوو كە فېليان لى كەردبوو، حوشترەكەي پېغەمبەرى
 خودا ھەلبەزى و تەنانت ھەندېك لە كالاكانى كەوت، توورە بوو و فەرمانى كەرد بە حەزىفە كە
 بيانگەرېئىتتوھ و حەزىفە گەرايەوھ بۇيان، لەو كاتەدا قەومە دەمامكدارەكانى بىنى بە سەر
 حوشترەكانىانەوھ بوون، گوچانېكى بە دەستەوھ بوو، سەرى حوشترەكانىان پى كوتا، گوئى:
 وەرى گرن وەرى بگرن ئەي دوژمانى خودا، لە گېرانەوھيەكدا: پېغەمبەرى خودا ھاوارى كەردوھ
 بە سەرياندا، ھەلسن بگەرېنەوھ، كاتېك زانپان پېغەمبەرى خودا بە فېلەكانىانى زانپوھ، لە
 عەقەبەوھ چوونە خواروھ بۆ ناوھراستى دۆلەكە و لەگەل خەلكەكەدا تېكەل بوون و حەزىفە
 گەرايەوھ و حوشترەكەي لى خورى، پېغەمبەرى خودا پىي گوئى: كەسېكت لەو سوارانە ناسى
 كە گەرانەمەوھ؟ گوئى: نەخېر، خەلكەكە دەمامكىان دابوو شەوھەكە تارىك بوو، لە
 گېرانەوھيەكدا: حەزىفە گوتوويەتى: ولاخى فلان و ولاخى فلانم ناسىيەوھ، پېغەمبەرى خودا
 پىي گوتوھ: ئايا زانېت چيان بە دەستەوھ بوو بىكەن و چيان ويست؟ گوئى: نەخېر، گوئى:
 ئەوان فېليان كەرد بۆ ئەوھى لەگەل مندا لە عەقەبەوھ پېرۇن و پېگەم لى تەسك بكن و بمخەنە
 خواروھ، بەلام خودا ھەوالى پى دام و فېلەكەيانى پى پراگەپاندم، ھەوالىانان دەدەمى و
 ئەوھى نىازيان بوھ بۇتان رادەگەيەنم. كە پېغەمبەرى خودا بەيانى كەردوھ، ئەسېد كورى حەزىر
 ھات بۆ لاي و گوئى: ئەي پېغەمبەرى خودا، دوېنى چى پېگەي پى نەدايت كە پېگەي دۆلەكە
 بگرتتە بەر لە رۆبىشتندا، كە لە رۆبىشتنى عەقەبە ئاسانترە؟ پېغەمبەرى خودا پىي گوئى:
 دەزانېت دووروان ويستيان چى بكن؟ چىرۆكەكەي بۆ باس كەرد، گوئى: ئەي پېغەمبەرى خودا،
 خەلكەكە دابەزىن و كو بوونەوھ، فەرمان بكن بە ھەر لق يان زگى عەشېرەتېك ئەو پىاوھ بكوژېت

که ههولئى ئەمەى داوه، ئەگەر حەز دەكەیت ناویان بلىئى، بەوه بە حەق ناردووتى ناگەرئیمهوه تا سەریان بۆت دەهئیم، پێغه مبهەرى خودا پىئى گوت: من رقم لهوهیه خەلك بلىئت محەمەد قەومىكى كوشتوه، كه خودا بهوان دەرى خست و هاتوه بۆ لاىان و دەیانكوژىت، گوتى: ئەى پێغه مبهەرى خودا، ئەوانه هاورى نین، پێغه مبهەرى خودا گوتى: شایه تمان ناهئین؟ ئەمەیه چىرووكى دووروان، ئەوانهى ههولیان دا فیل له پێغه مبهەرى خودا بکەن له غەزای تەبوک، ئینجا ئین قەبیم له (زاد المعاد) دا دەلئت ئەم چىرووكه له ئین ئیسحاقهوهیه: پێغه مبهەرى خودا بهیانى کردهوه، یەك یەك بانگی کردن و قسهى لهگەلدا کردن و پرسىارى لئى کردن كه چیان وىستوه، ههوالئى ئەوهى پیدان كه چیان گوتوه، پاش ئەوهى ئین قەبیم ئەم قسهیهى ئین ئیسحاقى باس کردوه، رەتى کردوه تەوه و گوتوویهتى: ئەمە خەيالە و هیچ بناغەیهكى نییه و گوتى: پێغه مبهەرى ناوى ئەو دووروانهى بۆ حەزىفە ئاشکرا کردوه و کەسى تر پىئى نەزانیهوه.

تیبینى

ئەگەر بلىئت: بۆچى محەمەد پاش ئەوهى په فیلەكەیانى زانیوه، وازى نەهئناوه له رۆبىشتن به رینگهى عەقەبه و وهك فەرمانى کرد و لهگەل خەلكەكەدا ناوهراستى دۆلەكەى نەگرتووته بهر، ئەمە له خۆپارىزى و توندوتۆلئیهوه نزیكتره و باشتره بۆ دورخستنهوهى شەر له و فیلەى كه نیازیان بوه بیکەن، بەلام به پێچەوانهوه رەفتارى کرد و فەرمانى کرد خەلكەكە به ناوهراستى دۆلەكەوه پىروون به خۆى رینگهى عەقەبهى گرتە بهر، دەلئیم: لهوانهیه وىستپىئى له راستى ههوالەكە په كلا بپئتهوه و بۆى دەرکەوئت، ئەگەر ئەویش له ناوهراستى دۆلەكەوه پىرووبىشتا په بنەرەدا فیلەكەیان پوچەل دەبووهوه، بەلام رۆبىشتنى به عەقەبهدا بواریان بۆ دەرەخسپىئت بۆ جىبه جىکردنى فیلوته لهكەكەیان، بۆیه فەرمانى کرد خەلكەكە به ناوهراستى دۆلەكەدا پىروون، بۆى دەرەكەوئت هەر كەسئك فەرمانهكەى جىبه جى نەكات پىنگومان بۆى دەرەكەوئت كه ئەو خاوهن فیلەكەیه، بەلام ئەگەرى رودانى ترسناكى له فیلەكەیان، به زانىنى ئەوهى چیان دەوئت بیکەن نەما، نابىئت چۆن ئاگادار بوو له رۆبىشتندا و كارى پىووستى لهو بارهوه کرد بۆ ئەوهى له فیل و بەلاى ئەوان دوور بپت، فەرمانى کرد حەزىفە له داوه لئى بخورپت. ئەگەر بلىئت: ئەگەر محەمەد زانىارى ئەوهى لایوايه كه ئەوانهى دەیانەوئت فیلئى لئى بکەن كین و ههوالئى خۆیان و فیلەكەیان پىئى گەبىشتوه، بۆچى پاش ئەوهى حەزىفە راوى نان پرسىارى لئى کرد، پىئى گوت: به كىكت له سوارهكانت ناسپیهوه كه گەراندهتتهوه؟ دەلئیم: لهوانهیه ئەو پرسىارهى لهبەر ئەوه كرىئت بۆ ئەوهى ههوالەكە پشت راست بپئتهوه، ئایا لهگەل واقعدا دەگونجىت یان ناكۆكه لهگەلیدا، ههروهها لهوانهیه ئەو و ههوالەى پىگەبىشتوو به كورتى بوه نەك به درىزى و فراوانى، بۆیه پرسىارى له حەزىفە کردوه بۆ ئەوهى بزایئت ئەوانه كین - چىرووكى حاتب كورى ئەبى بەلتهعه: له سەرەتای توئزئینهوه كه ماندا باسى ئەوه مان کرد كه ٦ محەمەد له خۆتاماده کردن بوو بۆ غەزای قورەبىش و گرتنى مەككەدا له سەرەتاوه ئەمەى شاردهوه و بۆ خەلكى باس نەکرد، كاتئك كۆ بوونهوه بۆ رۆبىشتن بهرەو قورەبىش، حاتبى كورى ئەبى بەلتهعه نووسراوئكى نارد بۆ قورەبىش ئاگادارى كردهوه له رۆبىشتنى پێغه مبهەرى بۆ لای ئەوان و داى به ژئىك ناوى ساره بوو، گۆرانىبىزئىكى مەككە بوو، كارئكى واى بۆ کرد كه بىگەیه نپته قورەبىش، پىئى گوت: چەند دەتوانىت به توندى بىشارهوه، به سەر رىنگاكەوه مەرۆ (واته رىنگهى گشتى) چونكه پاسهوانى لئیه، رىنگهى تری گرتە بهر، دواتر به درىزى باسى ساره دەكەین، ساره نووسراوهكەى برد و خستىه زىو پهلكەكانى قزىبهوه بۆ ئەوهى كەس گومانى لئى نەكات و نەبىئت، ئینجا بۆى دەرچوو، له ئاسمانهوه ههوال گەبىشته پێغه مبهەرى كه حاتب چىی کردوه، عەلى و زوبىرى نارد و پىئى گوتن: بگەن بهو ژنه لهو شوئنه داپه، حاتب نووسراوئكى لهگەلدا ناردوه بۆ قورەبىش و ئاگادارىان دەكاتەوه لهوهى ئیمه بۆ ئەوان كۆ بووینه تەوه و لئى وەرى بگرن و بهرەلای كەن، ئەگەر رازى نەبوو بدەن له ملئى، دەرچوون تا گەبىشتنه ئەو شوئنهى كه پێغه مبهەرى باسى کرد، پىئان گوت: كوا نووسراوهكە؟ سوئندى به خودا خوارد كه نووسراوى پىئى نییه، داىان بهزاند و پشكیان و به دواى نووسراوهكە له زىو كالاى حوشترهكەى گەران نەیاندۆزىبهوه، لهو كاتەدا عەلى شمشىرەكەى بۆ راکئشا و پىئى گوت: من سوئند به خودا دەخۆم نە پێغه مبهەرى خودا درۆى کردوه و نەبىش ئیمه، یان نووسراوهكە دەرەكەیت یان رووت دەكەینهوه یان له ملت دەدەین، كاتئك ئەو جهختکردن و جىدیتهى لئى بىنى، گوتى: خۆت لايدە... خۆى لادا، پهلكەكانى قزى کردوه و نووسراوهكەى لئى دەرکرد و پىئى دا و هئناى بۆ پێغه مبهەرى خودا، پێغه مبهەرىش بانگى حاتبى کرد و پىئى گوت: ئەم نووسراوه

دەناسیتەو؟ گوتی: بەلێ، گوتی: چی وای لێ کردیت ئەمە بکەیت؟ گوتی: ئەی یێغەمبەری خودا لەو رۆژەوێ بە موسولمان هیچ کوفریکم نەکردووە، لەو رۆژەوێ بە راسپاردە و رېنونیە کانتەو بە یووستەم و هیچ گزی و ناپاکییەکم لێت نەکردووە، لەو رۆژەوێ دوور کە وتوو مەتەووە لێیان، ئەوانیشم خۆش نەویستووە، بەلام من پیاویکم بووم خۆم لکاندبوو بە قورەیشەووە و لەوان نەبووم، هەر کەسێک لەگەڵ تۆدایە لە کۆچەرییەکان خزم و کەسوکاری خۆیان لە مەککە ھەبە و خیزان و مالمولکیان دەپاریزن جگە لە من، لە سەر خیزانە کەم دەترسام، ویستم دەستیکم لەویدا ھەبیت، زانیم کە خودا توورەپی خۆی بە سەریاندا دادەپەزینیت و ئەو نووسراوەی من هیچ دادیان نادات، یێغەمبەر باوەری پێ کرد و بەھانە کە قیول کرد، عومەر گوتی: رینگەم پێ بدە ئەی یێغەمبەری خودا بدەم لە ملی ئەم دووروە، گوتی: عومەر چوزانیت لەوانە یە خودا تەماشای خەلکی بەدری کردی و پێی گوتین چیتان دەوتت بیکەن من دەتانیووم، حاتب لەوانە بوو کە بەشداریی شەری بەدری کردبوو، لەویدا خودا ئەمە دا بە زاندا: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخْزُوا عِدْوَىٰ وَعَدُوَّكُمْ أُولَئِكَ تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ} [الممتحنه: 1]. واتە: ئەی گەلی باوەردار مەبنە دۆستی دوزمنانی من و خۆتان، ئیو دۆستی ئەوان دەبن و ئەوان بەو ئایینە راستەقینە ئیو باوەریان نیە، لەبەر ئەوە ئیو و یێغەمبەرە کەتان لە زیدی خۆیان دەردەکەن.

درێژەدان بە باسە کە خراپ نیە لێرەدا بەدری باسی سارە بکەن کە نووسراوە کە حاتبی بۆ قورەیش ھەلگرتبوو، زەمەخشەری لە (الکشاف) دا دەلێت: بەردەستە ئەبە عەمرۆ کوری سەیفی کوری ھاشم بوو، لەو کاتە یێغەمبەری خودا ئامادەباشیی کردووە بۆ گرتنی مەککە ھاتووە بۆ لای، ئەویش پێی گوتووە: بە موسولمانی ھاتووت؟ گوتی: ئیو رەسەن و گەرە و عەشیرەت بوون، منداڵەکانم رۆشتن (واتە لە رۆژی بەدر کوزران) زۆر پێویستم ھەبوو، لەویدا یێغەمبەر ھانی بەنی عەبدولموتەلیبی دا، ئەوانیش جلیان پێ دا و پێداویستیەکانیان بۆ دا بین کرد. گێرانەووەی وا ھەبە دەلێن بوو بە موسولمان و ئینجا گەرایەووە بۆ لای قورەیش و پەشیمان بوووە لە ئیسلام، لە سیرە حەلەبیدا ھاتووە: بەردەستە ھەندێک لە بەنی عەبدولموتەلیبیەکان بوو و گۆرانپێزیکە مەککە بوو و ھاتووە بۆ لای یێغەمبەری خودا لە مەدینە و بوو بە موسولمان و داوای لێخۆشبوونی لێ کردووە و پێداویستیەکانی بۆ باس کردووە، یێغەمبەری خودا پێی گوتووە: لە گۆرانچیریندا ھیچ دەست نەکەوت؟ گوتی: لەو رۆژە قورەیش ئەوانیان لە رۆژی بەدر لێ کوژا کە کوژران وازیان لە گۆرانی ھێناو: دەلێت: یێغەمبەر گرینگ پێ دا و بارە حوشتێک خۆراکی پێ بەخشی و گەرایەووە بۆ لای قورەیش و لە ئیسلام پەشیمان بوووە، دەلێت: پێش ئەوەی پێت بۆ مەدینە، ئیبن خەتل شیعەرە ھەجوەکانی بۆ سەر یێغەمبەر بۆی دەخویندەووە و ئەویش بە گۆرانی دەبچری

ئێمە بەو پێیە لە سیرە حەلەبیدا ھاتووە، وای دەبینین کە لەو کاتە ھاتووە بۆ لای یێغەمبەری خودا ئەگەر راست پێت بوو بە موسولمان، لەبەر ئەوەی ئەگەر نەبوا بە موسولمان یێغەمبەری خودا لێی نەدەبوری، یارمەتیشی نەدەدا، لەبەر ئەوەی لە مەککە گۆرانی بە شیعەرە ھەجوەکانییەووە گوتووە و یێغەمبەری خودا خۆینی ئەو کەسە بێ باوەرانە حەلال کرد کە ھەجوویان دەکرد، ئەم سارەبەیش لەوانە بوو کە یێغەمبەری خودا لە رۆژی گرتنی مەککەدا خۆینی حەلال کرد، ئەمانە لە ئارامی و دەست لێ نەدان و لێبوردن بە دەر نران لەو کاتە چوونە ناو مەککەووە و گوتی: ئەگەر خۆیان بە پەردە کەعەبەیشەووە ھەلواسیوو بیانکوژن، شەش پیاو و چوار ژن بوون و سارەبەیش بەکێک بوو لەوان، بەلام سارە نەکوژا لەبەر ئەوەی یێغەمبەر دلناییی پێ دا و دووبارە بوو بە موسولمان و تا خیلافەتی ئەبووبەکر زیا وەک لە سیرە حەلەبیدا ھاتووە.

ئەوەی دەمانەوێت خۆینەر ئاوری لێ بداتەووە لێرەدا، قسە ئەم گۆرانپێزە، یێغەمبەری خودا ئەوەی لێ رەت نەکردووە تەووە کە بە گۆرانیکوتن بە دەستی ھێناو، بەلکوو پێی گوتووە لەو کاتە باسی پێداویستیەکانی بۆ کردووە: ئەوەی لە گۆرانچیریندا دەستت کەوت بەشی نەکردیت؟ ۷- چیرۆکی حارس کوری سوھید لەگەڵ ئەلموجزیر کوری زیاد: سوھید باوکی حارس بوو، زیادی باوکی ئەلموجزیری کوشتبوو، ئەلموجزیر زەفەری لە سوھیدی باوکی حارس ھێناو بوو لە تۆلە باوکییدا کوشتبوو، ئەمە پێش ئیسلام، ئەمە بوو ھۆی روودانی (بعث) زانراو لە نێوان ئەوس و خەزەرەجدا، ئینجا کە ئیسلام ھات و یێغەمبەر ھات بۆ مەدینە، حارس کوری سوھید بوو بە موسولمان و ھەروەھا ئەلموجزیر کوری زیادیش بوو بە موسولمان و ھەر دووکیان

بەشدارىي شەرى بەدرىان كرد .
 ئەوھى زانراوھ كە ئىسلام ئەوھى پېش خۆى دادەپۆشى و وەلاى دەنا و ھەر داواپەكى جاھىلى
 لە ئىسلامدا ھەبواپە پوچەل دەكراپەوھ، دەبواپە حارس ئەوھى ئەلموجزر كردبووى باوكى
 كوشتىبوو لە بىر خۆى بباتەوھ، بەتايەتى باوكى ئەوېش پېشتەر باوكى ئەلموجزرى كوشتىبوو،
 تۆلەى خۆپنەكانىان يەكسان بوو لە نۆوانىندا، بەلام حارس ئەمەى لە بىر خۆى نەبردەوھ و لە
 سنگى خۆيدا پەنگى خوارد بووھە بۆ ئەوھ تۆلەى باوكى بكاتەوھ، بۆپە وېستى ئەلموجزر بكوژى
 لە تۆلەى باوكى بەلام نەيتوانى ئەوھ بكات، لە كاتى رۆژى ئوھوددا كە موسولمانان ئەو
 خرۆشانەيان كرد و تېكپىزان حارس لە پىشتەوھ ھات بۆ موجزر و لە مىلى دا و كوشتى
 ئەمە رووداوتىكى زۆر قېزەون بوو، بە غەدر موسولمانىك يەككى تىر بكوژىت و ھەر دووكيان لە
 سوپاپەكدا بن كە شەرى يېباوھران دەكەن، ئەم رووداوھ تاوانىكى دوو لايەنەپە، كوشتن و
 پەشىمان بوونەوھ لە ئىسلام، لەبەر ئەوھى حارس بە تەنھا موجزى بەم كەردەوھ قېزەونە
 نەكوشت، بەلكوو بە كارىكى جاھىلى پىتى ھەلسا، ئەمەپىش لە سنور دەرچوونە لە ئىسلامدا،
 بېگومان ئەم رووداوھ پېغەمبەرى زۆر بېزار كرد، ئىنجا كە پېغەمبەرى خودا پاش تەواوېونى
 شەرى ئوھود بە سوپاكەپەوھ كەوتە دواى قورەپىش لە بەيانىي ئەو رۆژەى لە ئوھودەوھ
 گەراپەوھ تا لە شوپنى (حمراء الاسد) (شوپنىكە لەگەل مەدینەدا ھەشت مىل دوورە) وەستا و
 نەگەپىشت بە قورەپىش، لە (حمراء الاسد) سى شەو ماپەوھ ئىنجا گەراپەوھ بۆ مەدینە، ئەو
 تاوانەى حارس كورى سوھىد لە ئوھود كردبووى، جارنىك كارىگەرىپەكەى لە سەر پېغەمبەرى
 خودا ماوو، كاتىك لە (حمراء الاسد) گەراپەوھ بۆ مەدینە، ھەوالى لە ئاسمانەوھ بۆ ھات كە
 حارس كورى سوھىد لە قوباپە، پېغەمبەرى خودا ھەلسا و چوو بۆ قوبا، لە كاتىكدا بوو ئەو
 نەدەرۆپىشت بۆ لايان، ئەمەپىش لە رۆژىكى زۆر گەرمى قىرچەداردا، ئەنساھەكانى خەلكى قوبا
 ھاتن بۆ لاي و حارس كورى سوھىدىان تېدا بوو، كراسىكى تەپوتۆزاوى و خوساوى لە بەر بوو،
 دەلېن لەخافىكى خوساوى تەپوتۆزاوى لە سەر شان بوھ، پېغەمبەرى خودا فەرمانى بە عوھىم
 كورى ساعدە كرد لە مىلى بدات، پىتى گوت: حارس كورى سوھىد بھپنە بۆ دەرگاى مزگەوتەكە و
 لە مىلى بدە، ھىناى بۆ ئەوھى لە مىلى بدات، حارس گوتى: بۆچى ئەى پېغەمبەرى خودا؟
 گوتى: لەبەر ئەوھى موجزى كورى زىادت كوشت، حارس ھىچ قسەپەكى نەكرد و، لە مىلى دا و
 مىلى پەراندا، لە گىرانەوھەپەكى تردا ھاتوھ كە حارس گوتووپەتى: بە خودا كوشتىم، بەلام
 كوشتنى ئەو ھىچ پەشىمانبوونەوھەپەكى من نەبوو لە ئىسلام و ھىچ گومانىكم لا دروست
 نەبوھ، بەلام ھاندانىكى شەپتان بوو، من تۆپە لە خودا و پېغەمبەرى دەكەم لە سەر ئەو كارەم و
 سەرانە و گوناھبارىپەكەى دەدەم و دوو مانگى لە دواى يەك رۆژوو دەگرم و كۆپلەپەك ئازاد
 دەكەم، پېغەمبەر بەمە رازى نەبوو

(62)

تېپىنى

حارس كورى سوھىد لەو كەسانەپە كە بەشدارىي ئوھودى كردبوو و، محەمەدپىش لەوانەى
 دەبوورى كە بەشدارىي ئوھوديان كرديپت و گوناھپىكان كرديپت، وەك چۆن لە حاتب كورى ئەپى
 بەلتەعەى بوورى كە عومەرى كورى خەتاب وېستى لە مىلى بدات، پېغەمبەرى خودا گوتى:
 چووژانىت ئەى عومەر لەوانەپە خودا خەلكى بەشداربووى بەدرى بىنىپت و گوتىپتتى: چىتان
 دەوېت بىكەن لىتان دەبورم. دەبواپە لەمپىش بېورپت بەتايەتى (وھك لە گىرانەوھەكەى تردا
 دەلېت) بېوراپە، چونكە گوتى لە ئىسلام پەشىمان نەبوومەتەوھ و گومانم لى نىپە و داواى
 تۆپەكردن لە خودا دەكەم و پارەى خۆپنى كوژراوھكە دەدەم و دوو مانگ بەرۆژوو دەبم و
 كۆپلەپەك رزگار دەكەم. حارسى كورى سوھىد، ئەگەر بەم كارەى بە ھەمان رەفتارى جاھىلى
 جوولاولەتەوھ، ئەى خالىدى كورى وەلپىش ئەم كارەى ئەنجام دا، لە كاتىكدا كە پېغەمبەر ناردى
 بۆ بەنى جوزەپە كە قەومىكى موسولمان بوون، ئەوانپىش فاكىھى مامى خالىد و براكەى
 فاكىھيان لە كاتى جاھىلىدا كوشتىبوو، كەچى خالىد كۆمەلپكى لى كوشتن لە تۆلەى فاكىھى
 مامى و براكەى، تەنانەت كە ھەوالەكە گەپىشتە پېغەمبەر و گوتى: خودا من بېبەرىم لەوھى

خالید کردوویه تی، دوو جار یان سی جار دووباره ی کرده وه. به لام ئەم پرووداوه له پاش پرووداوه که ی حارس کوری سوهد بوو، له پاش گرتنی مه ککه پرووی دا، به و هویه وه ده مه قالی له نپوان عه بدولره حمانی کوری عه و ف و خالیدی کوری وه لید پرووی دا، عومهری کوری خه تاب له گه له عه بدولره حمان دا بوو له وه دا و له دژی خالید وه ستایه وه، ئەمه له کتیی به سه رهاته کانداس باس کراوه، ئەگەر ده ته وی بگه ریوه بو ئەوی، ئینجا پیغه مبه ر کوژراوه کانی له گۆر نا و له خالیدی بووری، که ئەم کرده وه یه ی به پیی نهریتی جاهیلی ئەنجام دا. به لام ئیمه ده لئین، ئەگەر محمه د له شه ری ئو خوددا له حاله تیکی سایکولوجیی هاوشیوه ی حاله تی سایکولوجیی شه ری به در بوایه، له حارسیشی له و کاره ی ده بووری، به تاییه تی ئەو دانی به ئیسلامدا نا و توبه ی کرد و په یمانی دا، که حقی خوینه کیش بدات، به لام له شه ری ئو خود سه رکه وتوو نه بوو، به خۆی له و شه ره دا تووشی ئازار و برین هات که به و شیوه یه له شوینی تر به سه رییدا نه هاتبوو.

له حاله تیکی سایکولوجیی ئازاراوی توندا، ئەو کرده وه یه ی حارسی به شیوه یه کی تر گه وره بینیی، هیچ ریگه یه کی تری نه دی و لپی نه بوری، ئەگەر نا، محمه د وه که به دلغراوانی ناسراو بوو له هه موو حاله تیکدا له لیبوردن نزیك بوو ته نانه ت له کاری له وه زۆر گه وره تر له کرده وه که ی حارس.

حه وت چیرۆکمان بو باس کردیت، له هه ر یه کتیکاندا هه واله که ی له ئاسمانه وه دابه زیوه، هاوشیوه ی ئەمانه له کتیی به سه رهاته کان زۆرن، به لام ئیمه به م ژماره یه کۆتایی ده هینین، له به ر ئەوه ی باسمان کرد وه که نموونه و شایه تی له سه ر ئەوه ی محمه د ده سته ی هه والگریی به گوروتینی هه بوه، ئەگەر ئیمه ته ماشای ئەوه بکه ین که ئەم چیرۆکانه چیی له خۆ ده گرت، له و باره ی که هه واله کانی له ئاسمانه وه پی ده گهن، ده بینن ئەو کارانه هه مووی له نپو خه لکدا پرووی داوه، پاش پروودانی هه واله که له ئاسمانه وه دابه زیوه، بویه ئەوه پاش پروودانی کاره که بوه، ئەمه پیش به نامراز و نپوهندی هه والگری ده گرت بزانی، ئەمه پیش به ته وای له کاری غه یب ناچیت، وه که ئەوه ی شتی که له دورۆژدا پروو بدات، به لپی، ئەمه کرده وه یه کی غه یبه بو ئەو که سه ی له کاتی پرووداوه که له ویدا نه ییت، له و باره یه وه ده لئین محمه د له غه یبه ی نه زانیوه به شایه تی قورئان: {وَلَوْ كُنْتَ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَاسْتَكْبَرْتَ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوْءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ} [الأعراف: 188]، واته: پیشتەر واتا که ی نوسرا. ئەگەر محمه د له غه یبه نه زانیوه و ئەگەر ئەم گیرانه وانه راست بن، ده ییت راستیی ئەم گیرانه وانه به لگه ی حاشاهه لنه گری ئەوه ییت که محمه د ده سته ی هه والگری به گوروتینی هه بوه، ئەوه یه لیره دا ده مانه ویت بیسه لمینین.

چاو و سیخوره کان

پیشتەر گوتمان هه والگری به ناردنی چاو و سیخور نه ییت ناکریت، هه ر پیشتیش زانیمان که محمه د هه والگری به گوروتینی هه بوه، ئەمه پیش وا پیوست ده کات که چاو و سیخوری هه ییت بو ئەوه ی هه والی دوژمنه کانی پی بگه یهن، ده ییت له نپو ئەوانه یشدا سیخوری نه یینی تایبه ت و هه روه ها سیخوری ئاشکرای گشتی هه بن، مه به ستمان له سیخوری نه یینی تایبه ت ئەوه یه که کاروباری هه والگری ته نها له نپوان خۆی محمه ددا ییت و جگه له خۆی هیچ که سیکی تر پیی نه زانی، له به ر ئەوه ی محمه د له و کاته وه کۆچی کرد بو مه دینه، بارودۆخه که وای لی کرد که دوژمنی له نپوخۆی موسولمانان دا بو دروست ییت و ئەوانیش دووره کان بوون، که به ئاشکرا موسولمانبوونی خویان راده گه یهن و له راستیدا موسلمان نه بوون، ئەوانه ناتوانریت خۆت له شه ریان لابه دیت ئەگەر سیخوری نه یینیت نه ییت.

سیخوره نه یینی تایبه تیه کانی

گوتمان سیخوری نه یینی ئەوه یه که کاروباره کانی سیخوری له نپوان خۆی و محمه د به دیاریکراوی ده ییت و هیچ یه کیکی تر نایناسیت و پیی نازانیت، ئەگەر وا ییت، زۆر زه حمه ت بوو له و هه موو گیرانه وه ریزکراوانه ی کتیی سیره ته کانداس، که سیکی هه ییت به م سفه ته باسی بکه ین، که کاره که ی شاراوه یی بوویت و حالی نه زانراو ییت، به لام ئیمه له گه ل ئەوه یشدا به ریگه ی هه له نجان و خه ملاندنه وه و له قسه ی گیره وان و حیکایه تخوانانه وه، سی له و سیخوره نه یینیانه دیاری ده که ین، یه کتیکان له مه ککه بوو ئەویش عه باسی مامی پیغه مبه ر و دوانیان له مه دینه بوون.

بهلام ئهوهى له مهككهدا بوو كه عهباس بوو لاي بيباوهره كان دووروو بوو، واته له پرووكهشدا بيباوهر بوو به نهپنى و دزيهوه له ناخدا موسولمان بوو، نهگهر شارذنهوهى موسولمانبوونهكهى نهبوابه نهپهتوانى سيخورى بو محمه د بكات و، تا پاش گرتن و كردنهوهى مهككه لهويدا بمينتهوه، پيش ئهوهيش ويستى كوچ بكات بو مهدينه بهلام پيغه مبهه نهپيشت و رهتى كردهوه، وهك دواتر باسى دهكهين، پاش كردنهوهى مهككه موسولمانبوونهكهى ئاشكرا كرد و هات بو مهدينه، دواتر له سهر عهباس له بهشيكى تايهتدا به تنيا قسهى له سهر دهكهين بهلام ئهوه دوانهى له مهدينه بوون، په كيكيان ئهوه پياوه موسولمانه بوو كه خوشكيكى لاي ئهبوو نهزير بوو، پيشتر له رووداوهكهى بهنى نهزير باسمان كرد، كه چون ويستيان فيل له محمه د بكن لهويدا بيخوينهوه و، له سهر ناوهكهى و ناوى خوشكهكهى كه لاي بهنى نهزير نيشتهجى بوو نهوهستام، ئهوهى گوماني تيدا نيه كه په هوودى بوه و بوه به موسولمان و له قهومهكهى په هوود دوور كهوتوتهوه، له وانهيه خوشكهكهيشى بووييت به موسولمان، بهلام ئيسلامبوونهكهى شارديتهوه و له قهومهكهى دوور نهكهوتيتهوه و له نيوانياندا بو ئهوه نامانجه واته سيخورى ماپيتهوه، تا كارى سيخوريهكه بهردهوام بيت له گهل براكهيدا ئينجا لهوهوه بو محمه د.

دوهم سيخورى نهپنى مهدينه حهزيفهى كورى يه مان بوو، ئه مه جگه لهوهى موسولمان بوو له رووكهشدا، له ناخيشدا دلسوز بوو بو ئيسلام و به هه موو دلسوزيهك بو خودا و پيغه مبهه كهى، خهلكى مهدينه بوو، وا دياره نه له ئهوس بوه و نهپيش له خهزره ج، واپان باس كردوه كه هاوپهيمانك بوه له هاوپهيمانه كانى بهنى عهبد ئه شهههله كه له خهزره ج كان بوون و باوكى ئهليه مان ناوى حسيل بوو، پيشان دهگوت يه مان له بهر ئهوهى له سهر نازناوى باپيرى يه مان كورى حارس ناو نرابوو، يه مان ليره دا ناو بوه نهك نازناو، له لايهكى ترهوه ده لپن، بويه پيشان گوتوه يه مان له بهر ئهوهى تووشى پياوكوشنتيك بوه له نيو قهومه كهيدا و راى كردوه بو مهدينه، هاوپهيماني له گهل بهنى عهبد ئه شهههلهدا كردوه و، قهومهكهى ناويان لى ناوه ئهليه مان له بهر ئهوهى هاوپهيماني له گهل يه مانيه كان كردوه، كه خهلكى مهدينه بوون، يه مان بهم شيوه بيت نازناوه نهك ناو بيت.

ههروهها حسيلى كورى حهزيفهيش شبخيكى گهورهى موسولمان بوو، له غهزاي ئو خودا كوژرا، موسولمانان به ههله كوشتيان، له سيرهى حهلهبيدا هاتوه، ده لپت: پيغه مبههرى خودا له پشت ئهليه ماني باوكى حهزيفه و سابتى كورى قهيس بوه، له شوپنى دانيشتنى ژاندا له گهل ژن و مندا لندا بوون، له بهر ئهوهى دوو شبخى گهوره بوون، په كيكيان بهوى ترى گوت: ههه ييباوك چاوه رپى چى بكهين؟ به خودا هيچ له ته مهنمان نه ماوه جگه له ماوهى تينو تيكيه ريك نه بيت، بوچى شمشيره كانمان نه بهين و نه گهين به پيغه مبههرى خودا له وانهيه خودا شه هيد بوونمان پى به خشيت، شمشيره كانيان برد و بوى دهرچوون تا چوونه نيو به په كدا پرژانى شههري خهلكه كه وه، بهلام له لاي بيباوهره كانه وه چوونه ژووره وه و موسولمانان پيشان نه زانى، سابت بيباوهران كوشتيان و، يه مان شمشيرى موسولمانان بهرى كهوت و كوشتيان و نه ياناسى، لهويدا حهزيفه گوتى: ئهوه باوكمه، گوتيان: نه مانناسى، پيغه مبههرى خودا وپستى له برى خوينهكهى بدات به حهزيفه، بهلام حهزيفه كردى به سه دهقه و خپر بو موسولمانان و پيغه مبههرى خودا له و خپرهى زياترى پى دا.

ئهم حهزيفه خاوهن نهپنى پيغه مبههرى خودا بوو، پيشتر باسى ئهوه چيروكه مان كرد كه له (زاد المعاد) دا هاتوه، دهربارهى دووره كان كه ويستيان پيغه مبههرى خودا له غهزاي ته بوك له ناو بهرن و باسى ئهوه يشمان كرد كه ئين قهيم گيراوتيه وه، پيغه مبههرى خودا ناوى ئهوه دووروانه به حهزيفه گوتوه و، كهسى تر جگه له حهزيفه به وهى نه زانيوه.

له سيرهى حهلهبيدا هاتوه: به حهزيفه يان دهگوت خاوهنى نهپنى پيغه مبههرى خودا، ههروهها باسى ئهوهى كردوه كه له سهر حهزيفه گوتراوه، ده لپت: پيغه مبههرى خودا له بالهه لگره كهى دابهزى (واته له غهزاي ته بوك) وه حى بو هات و بارهه لگره كهى خوشتريك بوو به ناوى (باركه) ههلسا جله وه كهى گرت و بينيم كه چون جله وه كهى وهرگرت و هاتم بو نزيك پيغه مبههرى خودا، ئينجا لاي دانيشتم و ئارامم كردهوه و هي نام بو لاي پيغه مبههرى، گوتى: ئه مه كيه؟ (وا دياره ئه مه له شه ودا بوه و نه ياناسيوه، بويه گوتويه تى ئه مه كيه) گوتم: حهزيفه، پيغه مبههرى گوتى: من نهپنيهكت پى ده لپم باسى نه كهيت، من نويز له سهر فلان و فلان ناكمه، ناوى ژماره پهك دوورووى هيئا.

بېنگومان حەزىفە ئەم قسانەى لە پاش مردنى پېغەمبەرى خودا نەبىت باسى نەکردو، بۆيە
 عومەرى كورى خەتاب لە سەردەمى خىلافەتەكەيدا ھەر كەسنىڭ گومانى ئەوھى لى بىكرداپە
 لەو كۆمەلە دوورە بوە و مردو، دەستى حەزىفە گرتو و بردوويەتى بۆ ئەوھى نوپىزى لە سەر
 بخوڭىت، ئەگەر حەزىفە لەگەلدا پرۆيشتايە عومەر نوپىزى لە سەر دەکرد و ئەگەر دەستى لە
 دەستى بەرداپە و لەگەلدا نەروپىشتايە نوپىزى لە سەر نەدەکرد
 ئەوھى لەمەدا تېدەگەين كە حەزىفە سىخورى نەپنى بوە، بۆچى نا، سىخورى نەپنى بۆ نەبىت
 و ئەوھەمان بۆ سەلمېنرا، كە ئەو دەزگايەى نەمرو پىنى دەلېن دەستەى ھەوالگىرى يان
 ھەوالگىرىيەكانى ھەبوە، ھەرۈھە ئەوھەيش سەلمېنراو كە ئەو تۈنۈپەتى ئاگايەكى باشى لە
 خالى دوژمن بېت، بە ئامرازى تايپەتى و گىشتىيى خۆپەو، بەلام بەكارھېنانى سىخورى ئاشكرا
 ئەمە زانراو و ھىچ مەرايىيەكى تېدا نىيە باس بىكرت، دەكرت دوو سىخورى نەپنى تىرىش
 بچنە سەر ئەو سى سىخورەى باسما كىردن، يەكېكىان سوراقي كورى مالېكى مەدلەجى
 لە كىنانە بوە، ئەو ھۆكارى شكستى قورەيش بوو لە رۆژى بەدردا، پىشتىر باسى ئەم
 چىرۆكەمان كرد، لە شوڭىنى خۆى بىخوڭىننەو، دوەمىان شىخى نەجدى بوو، سىخورىك بوو كە
 چوہ ژورەوہ بۆ خانەى كۆبوونەوھى قورەيش كاتېك وپىستيان پىلان دژى محەمەد بگېرن و،
 ئەمەيش ھەرۈھە پىشتىر باسما كىرد، لە كۆنگرەى خانەى كۆبوونەوھەكان بوو، بەلام ئەم شىخە
 بۆ مەبەستى سىخورىكىردن لە لايەن عەباسەوہ بە كرى گىرابوو، ئەوېش عەبدوللاى كورى
 ئرىقت دىلى بوو لە بەنى ئەلدېك كە ئەبووبەكر بە كرى گرتى بۆ ئەوھى رېبەرىيان بىكات، لە
 كاتى كۆچكردىنان لە ئەشكەوتەكەوہ بۆ مەدىنە و، ھەر دوو پىاوہكە، شىخى نەجدى و ئىبن
 ئرىقت لە پىباوہرەكان بوون و، ھەرۈھە سوراقي نا پاش كردنەوھى مەككە نەبوو بە موسولمان.
 ئەوھى سەرسورھېنەرە كە حىكايەتخوانان دەلېن: شەپتان لە شىوھى سوراقي لە رۆژى بەد
 دەرکەوتو، وەك ھەرۈھە گوتوويانە: لەوېنەى شىخى نەجدى لە رۆژى پىلانگىرىيەكەى قورەيش
 لە خانەى كۆبوونەوھەكان دەرکەوتو، ئەوھى پىشوو و زانىت ھەر دووكيان لە راستىدا لەگەل
 محەمەددا بوون، وا بېت بە پىنى قسەى ئەوان بېت شەپتان دوو جار يارمەتىيى محەمەدى داوہ

سىخورە گىشتىيە ئاشكراكان

كتىبى بەسەرھاتەكان پىرن لەو گىرەوانەى كە باس لە ناردنى سىخور دەكەن، وا ھاتو، كە
 محەمەد بە خۆى و ئەبووبەكر لە كافرەكان پرايان كرد و بۆ خۆشاردنەوہ چوون بۆ ئەشكەوتەكە و
 لەو كاتەى كۆ بوونەوہ بۆ كوشتنى، عەبدوللاى كورى ئەبووبەكر سىخوريان بوو. لە سىرەى ئىبن
 ھىشامدا ھاتو: سى شەو لە ئەشكەوتەكە ماونەتەوہ و عەبدوللاى كورى ئەبووبەكر لايان
 ماوہتەوہ و غولامىك بوو دەيزانى چى دەگوتىت، لە كاتىكدا كە تارىك دادىت دىت بۆ لايان و پىش
 ئەوھى شەوھەكى بېت دەگەرېتەوہ، خەلكەكە وا دەزانن لە مالى خۆيدا بوە، گوپى لە ھىچ
 شتىك نەبوو نەگەپەزىت پىيان. عامرى كورى فەھىرەى بەردەستەى ئەبووبەكر بە رانەمەرەكەى
 ئەبووبەكرەوہ دەروات بۆ لايان و لە كاتىكدا كە عەبدوللا رۆيشتىت بۆ لاي باوكى و مەحەمەد،
 عامر بە رانەكەوہ ھەموو شەوئىك بە داويدا رۆيشتوہ بۆ ئەوھى پاشماوہكەى بسىرتەوہ،
 ئەمەيش بە رىنۆپنى ئەبووبەكر بوە

ئەوھى لە شەرى ئوحددا باسيان كرد: سوپاى قورەيش بە لېشاو ھاتن بۆ مەدىنە و لە بەرانبەر
 شارەكە دابەزىن لە زى حەلىفە (گوندىكە لە مەدىنەوہ شەش مىل دوورە). پېغەمبەر دوو
 سىخورى نارد و ھەوالەكەى بۆ ھىنان وەك لە سىرەى حەلەبىدا ھاتو. دەلېن: عەمرو كورى
 سالمى خوزاعى لەگەل چەند كەسنىكدا لە خوزاعە. لە قورەيش دوور كەوتتەوہ بەرەو زى تەراد
 (دۆلىكە لە نىك مەككە) و ھاتن بۆ لاي پېغەمبەر و ھەواليان پى دا و گەرانەوہ. دواتر باسى
 ئەوہ دەكەين كە خوزاعە ھەموويان سىخور بوون

ئەوھى باسى سىرەكانى لە كىتېى سىرەتەكان دا دەكەن، پېغەمبەرى خودا دە كەسى يان
 دەلېن شەش چاوى ناردوہ بۆ مەكە بۆ ئەوھى سىخورى بىكەن و ھەوالى قورەيشى بۆ بھىنن و،
 عاسمى كورى سابىتى ئەنسارى كىردە فەرماندەيان. ئەم سىرەپە لە كىتېى سىرەتەكان بە
 سىرەى رەجىع (ئاوئىكى ھەزىلە لە نىوان مەككە و تايىدا بوە) ناو نراو، لەبەر ئەوھى ئەوانەى
 كە پېغەمبەر ناردنى زۆرەيان لە رەجىع كوژران و ھەندىكىان بە دىل گىران
 ھەرۈھە كە باسى سىرەكان دەكرت، يەھوودەكانى خەبىر كە ئوسەبرى كورى رەزامى
 يەھووديان بە فەرماندە لە سەردا بوو، پىنى گوتن: من ئەوھى بە محەمەد دەكەم كە ھاورىيانى
 بۆ دەكەن، گوتيان دەتەوئىت چى بىكەيت؟ گوتى، غىتفان كۆ دەكەمەوہ بۆ شەركردنى، گوتيان

شېئېكى باشت بېنيوئەتەو و دۆزبۇئەتەو. لە نېو غىتفان و بە دەر لەوانىش ھەولنى كۆكردنەوھى خەلكى كرد بۇ شەر دژى محەمەد، ئەم ھەوالەيش گەيىشتە محەمەد، ئەويش بە نەينى عەبدوللاى كورى رەواھى بە سى كەسەو نارد بۇ ئەوى بۇ ئەوھى ھەوالى ئەوى بزنان و كە گەرانەو بۇ لاي پېغەمبەرى خودا و ھەوالەكەى پى دان، وەك لە سىرەى حەلەبىيەو ھاتوھ

ھەموو خوزاعە سىخورى بوون

ئەوھى زانراوھ عەشیرەتى خوزاعە لە جاھىلىدا ھاوپەيمانىى عەبدولمەتەلىب كورى ھاشم بوون و، ھاوپەيمان بوون لە دژى نۆفەل كورى عەبدمەناف، كاتىك موتەلىب مرد نۆفەل ھەلى كوتايە سەر ھەرچى مەيدان و چۆلەوانى و جىگەى عەبدولموتەلىب بوو و، بۇ خۆى دەستى بە سەردا گرت، عەبدولموتەلىب ھەلچوو و قەومەكەى ھان دا، بەلام كەس نەھاتە پېش لەگەلىدا پىت، گوتيان: لەبەر ئەو پرسەى كە لە نېوان خۆت و مامتدايە. بۇيە پاش ئەوھى نۆفەل ھاوپەيمانىى لەگەل عەبدشمسى برازايدا بەست عەبدولموتەلىب ھاوپەيمانىى لەگەل خوزاعەدا كرد، محەمەد بەمەى زانى، ئەو نووسراوھى عەبدولموتەلىب يان لە لايەن ئەبى بن كەعبەو لە رۆژى حودەبىيە بۇ خۆبندنەو، كاتىك ئاشتەوايى حودەبىيە لە نېوان پېغەمبەرى خودا و قورەيش ئىمزا كرد، لە مەرجەكانى ئاشتەوايىيەكە ئەوھى پىدا بوو كە ھەر لايەنكە بىھوئە پىتە نېو ئەو گرىبەست و پەيمانەو بە پىتە نېويەو و، ئەوھى پى خۆشە بچىتە گرىبەستى قورەيش و پەيمانەو بە بچىت. خوزاعە بە ھەموويان چوونە پەيمانى محەمەدەو لەبەر ئەوھى لە كۆنەو ھاوپەيمانىى عەبدولموتەلىبى باپىرى بوون و ھەر وا بەنو بەكرىش چوونە پەيمانى قورەيشەو

خاوەنى سىرەى حەلەبى دەلئىت: خوزاعە بە بى باوېر و موسولمانىيەو ئەوھى لى نەشاردنەو كە چى لە مەككە روو دەدات و ھەموو ھەوالىكى دەدانى كە لە مەدینەيش پىت، بۇيە قورەيش ئەمەى زانىو، كاتىك محەمەد دەرچوو بە دواى قورەيشدا پاش تەواووونى شەرى ئوحدو و لە حەمرا ئەلنەسەد داہەزى وەك پىشتر باسمان كرد، مەعبەدى خوزاعى بىنى. خاوەنى سىرەى حەلەبى دەلئىت: خوزاعە بە بىباوېر و موسولمانىيەو خۆشيان دەويست، واتە پېغەمبەرى خودايان خۆش دەويست. مەعبەد - بىباوېر بوو- گوتى: ئەى محەمەد بە خودا ئىمە زۆرمان پى ناخۆش بوو ئەوھى بە سەر خۆت و ھاورىياندا ھات و حەزمان دەكرد خودا پايت بەرز بكات و شەر و خراپەكە بۇ خەلكى تر بوايە، گوتى: ئىنجا مەعبەد رۆيشت تا گەيىشتە رەوھا (شوپىنكە لە نېوان مەككە و مەدینە لە مەككەو نەزىكترە) كاتىك ئەبووسوفيان مەعبەدى بىنى گوتى: ئەمە مەعبەدە و ھەوالى لايە، چىت پىيە ئەى مەعبەد؟ مەعبەد پىگە و بارودۆخى محەمەدى گەرە كرددەو و كارەكەى لە سەر ئەبووسوفيان قورس كرد، پى گوت: محەمەد و ھاورىيانم لەوئدا بە جى ھىشت، ھاتوون بە دواتاندا بە ژمارەيەكەو كە تا ئىستا قەت بەو شىوہەم نەبىنيو، دەكولپن و تاوگرتوونى بۇ ئەوھى بگەن پىتان دا، ئەوھى دوئى لپى بە جى ماوو لە ئەوس و خەزرج ھەمووى لەگەلدا كۆ بوونەتەو و پەيمانان داوھ نەگەرئەوھى تا نەگەن پىتان و تۆلەتان لى نەكەنەو و، لە سەر قەومەكەيان زۆر توورە بوون و پەشيمانن لەوھى كرددوونى و، وەرسبوونى بەو شىوہەم قەت نەبىنيو، ئەبووسوفيان گوتى: بەلا بتگرپت ئەوھى چى دەلئىت؟ گوتى: بە خودا ئەوھى ناپىنم پىوئىت و دارمان و كەوتنى ئەسپەكان بە چاوى خۆت بىنىت، ئەبووسوفيان گوتى: بە خودا ئەوھى نەدەمان كۆ كرددەتەو و لە سەر ئەوھى كۆكىن كە ھىرشيان بگەنە سەر و ئەوھىيان ماوھ رىشەكېشيان بگەن، مەعبەد گوتى: من پىم باشە ئەوھى نەكەيت، ئەوانىش بەخىرايى گەرانەو بۇ مەككە. تەماشى بگە چۆن كارەكەى لە سەر قورستر كرد و پەشيمانى كرددەو لە رووبەروبوونەوھى محەمەد، كەچى ئەو لەگەل ئەوانىشدا بوو، بىباوېر بوو نەك موسولمان، خوزاعە لە رۆژى خەندەقىش سىخورى بۇ محەمەد كرد. كاتىك قورەيش ئامادەباشيان دەكرد بۇ رۆيشتن بۇ مەدینە، سوارىك لە خوزاعەكان بە چوار شەو رىكردن گەيىشتە لاي پېغەمبەرى خودا و ھەوالى ئەوھى پى دا كە قورەيش لە ئامادەباشىدايە بۇ ھاتن بۇ شەركدنپان، وەك لە سىرەى حەلەبىدا ھاتوھ. خوزاعە چووبوونە ھاوپەيمانىى محەمەدەو لەبەر ئەوھى ئەوان لە كۆنەو ھاوپەيمانىى عەبدولموتەلىبى باپىرى بوون، وەك چۆن بەنو بەكر پەيمانان بە قورەيش دا. تەماشى بگەن چۆن ئەو ماوہەيان بە چوار شەو پىرى كە بە دە شەو كەمتر ناپىرپت، وەك پىشتر باسى ئەوھىمان كرد كە چۆن لە رۆژى ئوحدوئىش سىخورىيان بۇ كرد

ئەلەعباس خاۋەنى ھەۋالگىرىي محەمد

عەباس حالەتتىكى تايىپەنى بوو لەگەل محەمددا، لە پىش و پاش پىغەمبەراپەتپىش، ئەو پىنگەي لى ئەگرت لە بانگەشەكەي ۋەك سەرجمە مامەكانى تى و دوژمنايەتپىي نەكرد ۋەك ئەبوولەھەبى مامى، محەمد زۆر جار لەگەل عەباسى مامىدا دادەنىشت و بە يەكەۋە بوون، ۋەك ئەۋەي لە سىرەي حەلەبىدا ھاتتە كە باس لە خاۋەنى بەيەتپى عەقەبە دەكات و لە ھاتنى حەجدا ئەم قىسانە دەسەلمىتت، واتە لەو حەجەي پىي دەلپن بەيەتپى عەقەبە، كە بەيەتپان دا بە پىغەمبەر. دەلپت: كەعبى كورى مالىك و بەراۋى كورى مەروورپان لەگەلدا بوو، ئەوان نوپۇتپان دەكرد (واتە موسولمانەكانپان) كە لە پىنگەي حەجدا بوون بۇ بەيتى مەقدەس، لەبەر ئەۋەي لەو كاتەدا قىبلە و حەج لە قودس بوو، نەگۇرابوو بۇ كەعبە، تا پاش كۆچكردن ۋەك زانراۋە، بەلام بەراء كورى مەروورپا يەكەي تايىپەنى خۆي ھەبوو، لە نوپۇتپاندا ناكۆك بوو لەگەل ئەۋاندا و رووي كرده كەعبە، بەلام ئەۋان روو قودس نوپۇتپان دەكرد، كاتپك ھاتن بۇ مەككە، بەراء كورى مەروور بە كەعبى كورى مالىكى گوت: ئەي برازام بمانبە بۇ لاي پىغەمبەر تا پىي بلىم لە پىنگەي سەفەرەكەم چىم كروە، واتە نوپۇتپا روو كەعبەم كروە نەك روو قودس، كەعب كورى مالىك گوتى: دەرچووپن بۇ ئەۋەي پرسىار لە پىغەمبەرى خودا بكەين، ئىمە نەماندەناسى لەبەر ئەۋەي پىشتەر نەماندىوو، تووشى پياۋتپك ھاتپن خەلكى مەككە بوو پرسىارى محەمدەمان لى كرد، گوتى: دەنىاسن؟ گوتمان: نەخپر، گوتى: عەباسى كورى عەبدولموتەلىبى مامى دەناسن؟ گوتمان بەلى. ئىمە دەمانناسى لەبەر ئەۋەي بە بازارگانى دەھات بۇ مەدىنە، گوتى: ئەگەر چوونە مزگەوتەكەۋە ئەو پياۋەي لەگەل عەباس دا دانىشتپت ئەۋە محەمدە، گوتى: لە مزگەوتەكە چوونە زوررەۋە بىنپان عەباس دانىشتتە و پىغەمبەرى خودا لەگەلداپە. سلاومان لى كرد و لەگەلدا دانىشتپن، پىغەمبەرى خودا بە عەباسى گوت: ئەم دوو پياۋە دەناسى ئەي ئەبا فەزل؟ گوتى: بەلى، ئەمە بەراء كورى مەروور گەۋرەي قەۋمەكەيەتى و ئەمەيش كەعب كورى مالىكە، پىغەمبەرى خودا گوتى: شاعىرەكە؟ گوتى: بەلى، تا كۆتايىي چىرۆكەكە

لەمەدا تپدەگەين كە محەمد دانىشتنى لەگەل عەباسدا زۆر بوە و عەباسپش دانىشتنى لەگەل ئەۋدا زۆر كروە، كەچى ھىچ كەسپك لە بىباۋەرەكانى قورەپش نە مامەكانى و نەپش خەلكى تر لەگەلدا دانەنىشتوون

پىشتەر باسى چىرۆكى يەھوودىەكەمان لەگەل عەباس لە يەمەن بۇ كرىت لە ژپر ناۋنپشانى (عەرەبەكان نەخوئىدەۋاران و محەمدپش لەۋانە) لەۋىدا بىخوئىنەۋە. ئەمەيش بەلگەي ئەۋەيە و بە روونى دەرى دەخات كە عەباس سىخورى محەمد بوە

پىشتەر بە ھەمان شپوە باسى بەيەتپى عەقەبەمان بۇ كرىت كە عەباس لەگەل محەمد دا بەو شەۋە دەرچوو و، يەكەم كەس بوو قسەي كرد، ئەمەيش بەلگەي ئەۋەيە كە عەباس موسولمان بوە و زانپوئەتى كە محەمد لە بانگەشەكەي چىي دەۋت، ئەگەر عەباس كافىر بپت چۆن دپت بۇ ئەو كارە گرپنگ نەباۋەيە پىغەمبەر بەنپىنى نەپىشتتەۋە، كە بە ھاۋەلانى گوت لە تارىكىي شەۋدا بپن و لەو كاتەدا كۆ بوونەۋە. لەۋپىشدا عەباس موسولمان بوە و لە موسولمان زىاترىش و پىشتى محەمدى گرتوۋە و قەلغانى بوە و سىخورى بۇ كروە و تەلەي بۇ دوژمنەكانى ناۋەتەۋە. نەخپر بەلكوو لە موسولمان زىاتر بوە و، پارىزگار و يارمەتپدەرىكى محەمد بوە بۇ ھەر شتپكى بوپستايە، سىخورى بۇ دەكرد و ھەۋالى بۇ دەنارد و فپلى لە بىباۋەرەن دەكرد و تەلەي بۇ دەنەۋە

بەلام ئەۋەي بگوتپت بۇ پىشت راستكردنەۋەي موسولمانبوونى عەباس پىۋىست بە بەلگە ناكات و ھەرۋەھا پىۋىست بە ھەلپىنجان و لپوەرگرتن و خەملاندن بۇ قسەي گپرەۋان ناكات، بەلكوو حىكايەتخوۋانان بە راشكاۋى باسپان كروە، لە سىرەي حەلەبىدا ھاتتە: دەرپارەي عەكرەمەي بەردەستە و بەخپوكرۋى ئپن عەباس گوتوۋىتپى: ئەبوورافىع بەردەستەي پىغەمبەرى خودا گوتوۋىتپى: غولامپكى عەباس كورى عەبدولموتەلىب بووم (من ئەبوورافىع بەردەستەي عەباس بووم ئپنجا بەخشىمى بە محەمد و بووم بە بەردەستەي محەمد) عەباس بوو بە موسولمان و ژنەكەي و منپش موسولمان بووپن و دەمانشاردەۋە، كاتپك ھەۋالى ئەۋەمان پىگەپىشت لە بەردا چى بە سەر قورەپشدا ھاتتە خۆشجال بووپن، بە خودا من دانىشتبووم كە ئەبوولەھەب ھاتتو ھەر دوو قاچى بە دواي خۇيدا رادەكپشا تا لاي ئىمە

دانیشت، لهو کاته دا ئه و دانیشتیوو ئه بووسوفیان کوری حارس له گهل قوره یشدا بوو له بهدر گهرا بوه وه، ئه بووله هه ب پئی گوت: ئی ئه بووسوفیان هه والت لایه... تا کۆتایی قسه که، ده حلان له سیره ته که پدا ده لیت: عه باس وه که خه لکانی زانستی میژوو باسی ده کهن هه ر له کۆنه وه بوه به موسولمان، به لام موسولمان بوونه که ی شار دوه ته وه، خوش حال بوه له بهر خودا له وه ی بو موسولمانان ده ی کات و پیغه مبه ر نه پنییه کانی پی ده گوت، کاتیک له مه که که دا بوو، له گهل پیغه مبه ردا له کاتی خوده رخستن و باسکردنی خوی بو عه شیره ته کان ناماده بوو، هانی دان له سه ر نه وه ی پیغه مبه ر بو باس کردن و پالی پیوه ده نان بو موسولمان بوون، ئه مه هه مووی به لگه ی موسولمانیوونیه تی، پیغه مبه ر فه رمانی پی کرد له مه که که دا پیت بو نه وه ی نه پنییه کانی قوره یش و هه واله کانیا ن بو بنووسی، ئینجا ده لیت: عه باس به موله تدانی پیغه مبه ر موسولمانیوونی شار دوه ته وه، ده لیت پیغه مبه ر له شار دونه وه ی موسولمانیوونی عه باس مه به ستی هه بوه، بو نه وه ی چاوی ئه و پیت و هه والی قه ومه که ی بو بگوازیته وه. قسه ی ئه م ئه بوورافیه راشکاوانه یه ده رباره ی عه باس که موسولمان بوه و موسولمانیوونه که ی شار دوه ته وه، باسی هۆکاری شار دونه وه ی موسولمانیوونه که ی ده کات و ده لیت، له بهر نه وه بوه نه یویستوه و رقی له وه بوه به پیچه وانه ی قه ومه که ی ره فنار بکات، له بهر نه وه ی پاره یه کی زۆری هه بوه و زۆریه ی په رشوبلاو بوه له قوره یشدا، له وه ترسا وه ئه گه ر موسولمانیوونی ئاشکرا بکات و پاره که ی لای ئه وان له ناو بجیت. ده لیت پیغه مبه ر به موسولمانیوونی عه باس ناگادار بوه و نه وه ی بو پیغه مبه ر ده رخستوه و هه ر دوو شه هاده ته که ی به نه پنی و ئاشکرا گوتوه، ده لیت پیغه مبه ر نه وه ی ئاشکرا نه کردوه و له بهر پاره کانی نه وه ی له بهر چا و گرتوه. گوتیا ن: کاتیک ئیسلام قوره یشی تیکشکاند له رۆژی گرتنی مه که که دا، موسولمانیوونی خوی ده رخست، وه که له سیره ی حه له پیدا هاته و ئه مه یه قسه و باسی ئه وان له سه ر شار دونه وه ی موسولمانیوونی عه باس، به لام له حه قیقه تدا وه که نه وه نییه که باسیان کردوه، به لکوو حه قیقه ت و راستی نه وه یه که عه باس خاوه ن هه والگریی محمه د بوه، هه ر ئه و بوو ئه و شیخه نه جدییه وه که سیخور پکی به توانا و به گوروتین بو ناماده کرد و چوه کۆنگره که و کۆبوونه وه که ی قوره یش له خانه ی کۆبوونه وه کان له و کاته ی پیلانیان بو محمه د ده گه ر، کاتیک له لای ئه وان ده رچوو یه کسه ر رویشت بو لای عه باس و هه والی نه وه ی پی دا که له ویدا چی پرووی داوه، ئه مه ییش له شوینی خویدا به دوورودرێژی باسما ن کرد. ئه و بوو که به رده وام نه وه ی له سه ر زاری قه ومه که ی له و قسه و باسانه ی هه بوه ده یگه یانده محمه د له هه موو رۆژیکدا، وه که چۆن گوپی لی بوو ئه بووجه هل چیی گوت: خودام له سه ر پیت ئه گه ر محمه دم بینی سوچه دی بردییت له ملی ده دم، له ویدا رویشت بو لای محمه د قسه کانی ئه بووجه هلی پی گوت. هه ر ئه و بوو که له پاش کۆچکردنی محمه د بو مه دینه قسه ی قوره یش و ئه گه ر کاروانه باریان هه بوا یه یان شه ریان ویستبا وه که رۆژی ئو خود بو ی هه والی بو ده ناردن، پیاویکی له به نی غه فار به کری ده گرت و نووسراویکی به ودا ده نارد بو محمه د و هه والی ده رچوونی قوره یش بو شه رکردنی محمه د پی ده گه یاند، به مه رجیک به سی رۆژ و شه و بگاته مه دینه و ئه مه ییش له شه ری ئو خوددا جیه چیی کرد. عه باس موسولمانیوونه که ی بو نه وه شار دوه و تا سیخوریه که ی بو محمه د پی جیه چی بکریت، له بهر نه وه ی ئه گه ر به پرووکه ش وه که سه رجه م قوره یش پیاوه ریش بو پیت، وه که یه کیک له وان ده پیت و له لای ئه وان وه دلنیا ده پیت و ئه وانیش لی دلنیا ده بن و تیکه لی کۆمه لایه تییا ن ده پیت و ده توائیت له گه لیاندا له یانه کانیا ندا دانیشت و گوئیستی باسوخوا سه کانیا ن پیت و، به وه یش ده پیته چاوی محمه د له سه ریا ن، به پیچه وانه ی نه وه ی ئه گه ر موسولمانیوونه که ی ئاشکرا بکات، له ویدا له چاوی پیاوه رانی قوره یش به هه مان شیوه ی سه رجه م موسولمان ده پیت به دوژمنیک له دوژمنه کانیا ن و به ئاشکرا دوژمنایه تییه ده که ن و لژی دوور ده که ونه وه و تیکه لاوی نابن، بویه محمه د که کۆچی کرد بو مه دینه له مه که هیشتییه وه و نه یه پیشت موسولمانیوونه که ی ئاشکرا بکات و له گهل ئه ودا پیت. ته نانه ت عه باس پاش کۆچکردن چهن دین جار ویستی موسولمانیوونی ئاشکرا بکات و کۆچ بکات بو مه دینه به لام پیغه مبه ر ریگه ی نه دا، له سیره ی حه له پیدا هانه ده لیت: زۆر جار ده یویست کۆچ بکات بو مه دینه (واته عه باس پروات بو لای پیغه مبه ری خودا، به لام بۆی ده نووسیت ماله وه ت له مه که که بو خۆت باشته ر)، ده لیت: له گه رانه وه یه که دا: عه باس داوا ی موله تی له پیغه مبه ر کرد بو کۆچکردن، بۆی نووسی: ئه ی مام

لهو شوئنه بمئنهوه كه تئيداييت، خودا به تو كوتاييى به كوچكردن دههئيتت وهك چون به من كوتاييى به يئغه مبرايه تى هئنا، هەر وا بوو. ئەمە بوو شاردنەوهی موسولمانبوونی و ئەمە بوو هۆكاری مانەوهی له مەككە، ئەگەر نا وهك گوتیان هۆكاری ئەوه ترسی بووئیت له بزبوونی پارە پەرشوبلاوه كەى لای قورەيش له كاتى كوچكردندا، ئەو هەموو جارە داواى كوچكردنى نەكرد كه خۆى دەيزانى پارەكەى دەدۆرئيتت و گوم دەيئت، ئەگەر كوچ بكات و موسولمانبوونەكەى ئاشكرا بكات.

ئەگەر بلئيت: ئەگەر هۆكاری شاردنەوهی موسولمانبوونەكەى و بەنمۆنەيشتنەوهى و مانەوهى له مەككە وهك گوتمان بۆ سيخورى نەيئنى محەمەد يئت له مەككە، چون زۆر جار داواى كردوه كه كوچ بكات و خويشى دەزانئيت ئەركى سيخورى له كوچكردن ون دەيئت و پوچەل دەيئتهوه؟ دەلئيم: عەباس ئەركى سيخورى له بەر چاوە نەگرتوه و بەقەد گرینگىتى لای محەمەد نەينرخاندوه، بەتايه تى پاش ئەوهى بينى برازاكەى له كاروبارەكەى له مەدينە پوژ له داواى پوژ زياتر دەردەكەوتت، ويستى يئي بگات و شانازيى پئوه بكات و بەشداريى موسولمانان بكات و له و پلەوپايانەى كه به دەستى دەهئبن و شوئنى بالا دەگرن و غەنيمەتى زوريان له جيهاد دەست دەكەوتت، بەلام محەمەد وا نەبوو، گرینگى سيخورى عەباسى له بەر چاوە نەگرت و دەينرخاند، به حەق پزى لئ دەگرت و، دەيزانى ئەوهى له ئاشكرا كردنى موسولمانبوونی عەباس و كوچكردنى و بانگەشەى ئيسلامى له ئاست سيخوركردنەكە و قازانجەخشينى گەوره و مانەوهى له مەككە و شاردنەوهى موسولمانبوونەكەى نيه، سيخوريه كه شتئكى زۆر بەنرخە.

(63)

عەباس و شەرى بەدر

موسولمانبوونی عەباس له ناخدا ريئگرى لئى ناكات ئەركە نەتەوهييه كانى جئبهجئ بكات و واى لئ بكات له پروكەشدا له سەر ئايينى قەومەكەى بمئيتتەوه، هيچ سەرسورھئنەر نيه ئەگەر عەباس بينين له گەل قورەيشى قەوميدا دەريچئت بۆ ئەوهى له بەدر شەرى محەمەد بكات و له ناخدا موسولمان يئت، بەلكوو ئامانج له شاردنەوهى موسولمانبوونەكەى وا فەرز دەكات كه له گەلياندا دەريچئت بۆ شەر له دژى موسولمانان و وا پيشان بدات كه دوزمنئكى شەركەرى سەرسەختە دژ به محەمەد، ئەگەر خاوەن هەوالگريه كەى محەمەد، ئەمە پيشان نەدات، ناتوانئت له نئوانياندا يئت و ئۆلوتەلەكەيان له دژ ريئ بخت، تەنانت عەباس تەنھا به خۆى له گەلياندا دەرنەچوو، بەلكوو پارەكەيشى له خزمەتياندا بوو، دەلئين له كاتى دەرچوونيان بۆ شەرى بەدر، ئەوانەى خۆراكيان بۆ سوپاكەى قوريش دابين كردوه دوانزە پياو بوون و گوتيان عەباس كورى عەبدولموتەليب يەكئ بوە لەوانە... له پوژئكدا دە حوشتريان سەر دەپرى، له سیرهى حەلەبیدا هاتوه، عەباس دەرچوو بۆ بەدر و بيست ئوقيه زيئى له گەلدا بوو، بۆ ئەوهى خۆراك بۆ يئاوهەران دابين بكات و له شەره كەدا لئيان برد، قسەى له گەل پئغه مبردا كرد كه بيست ئوقيه وهك سەرانه بۆرزگار كردنى حساب بكات (به ديل گيرا له شەره كەدا و سەرانهى بۆ خۆى دا)، بەلام پئغه مبر بەوه پزى نەبوو، گوتى ئەو شتت هئناوه بۆ هاوكارى كردنى ئەوان دژ به ئيمه نايدەينهوه.

ئەوهى بۇمان دەردەكەوتت له خويندەنەوهى كئيبى بەسەرھاتەكاندا، لهو گيرانەوانە به هەموو جۆره جياوازه كانيهوه، دەرچوونى عەباس له گەل قورەيشدا بۆ شەر له يئناو تەلەيه كى جەنگى بوە، كه له گەل سوراقەى كورى ماليكى مەدلەجيدا داى ناوه، پئشتر دوو جار باسى سوراقەمان كرد، لئره دا سەبارەت به سوراقە دەربارەى شەرى بەدرت بۆ باس دەكەين له نئوان قورەيش و كينانەدا خوينرشتن و تۆلەسەندنەوه هەبوە، حالەتى نئوان ئەو دوو عەشيره تە حالەتى شەر بوە نەك ئاشتى، كاتئك قورەيش ئامادەباشى كرد و ويستى دەريچئت بۆ شەرى بەدر، ئەو خوينەيان بير كەوتەوه كه له گەل كينانەدا هەيانوو، ترس له كينانە واى لئ كردن كه واز لەوه بهئبن دەريچن بۆ شەره كە و ترسان له پشتەوه لئيان بدەن، يان له داواى ئەوان شتئك له جئگە و شوئنه كەيان بكن كه رقيان لئ يئت، لهو كاتەدا ئەوان له سەر ئەم حالەتەدا بوون، سوراقەى كورى ماليكى مەدلەجى كينانى كه له گەوره كانى بەنى كينانە بوو هات بۆ لايان، بەلام حيكايەتخوانان دەلئين ئيبليس بوە له وئنهى سوراقەى كورى ماليكى

مەدەلەجى ھاتوھ بۇ لايان، سوراقە بە قورەيشى گوت: ھىچ مەترسن من دراوسېتانم، ناھىلم كىنانە شتېكتان لى بكات كە بە دلتان نەيىت و ىرقتان لى يىت، پەيمانى پى دان لەگەل سەرکەوتنى ئەواندان، كارەكەى بۇ ئاسان كىردن و ھانى دان و نىكى كىردنەوھ دەرىچوون بۇ شەرەكە و سوراقەيش لەگەلىاندە دەرىچو، ئەوھى ديارە كە پياوانى بەنى مەدلەج لە كىنانەكان بە ئالاپەكەوھ وەك دواتر لىي تېدەگەين پى راگەيشتن، كاتېك شەر بەرىا بو، سوراقە و پياوھەكانى لەگەل قورەيشدا بوون، بەلام حىكايەتخووانان دەلېن: ئىبلىسە لە شىوھى سوراقەدا ھاتوھ و بە سەربازى شەيتانەوھ، واتە لە جنۇكە بېباوھەرەكان لە شىوھى پياوانى بەنى مەدلەجى كىنانى بوھ

لە كاتى پىكداھەلپىزانى شەرەكەدا سوراقە (يان ئىبلىس بەراى حىكايەتخووانان) لە تەنىشت حارسى كورى ھىشامى مەحزومىيەوھ بوھ كە براى ئەبووچەھل كورى ھىشام بوھ، حارس دەستى سوراقەى گرتوھ و دەستيان لە ناو دەستى يەكتر بوھ، كە لەو شىوھەدا وەستابوون سوراقە دەستى لە دەستى حارس دەرھىناوھ و بەرەو دواوھ راى كىردوھ و سەربازەكانى بە دوايدا رايان كىردوھ (بە راى حىكايەتخووانان شەيتانەكان بوون)، حارس پىي گوتوون: ئەى سوراقە وات دەگوت كە ھاوشانمان دەبىت؟ گوتى: من بېبەرىم لە ئىوھ، ئەو شتەى دەبىنم كە ئىوھ نايىنن، لە گىرانەوھەپەكدا: حارس لەو كاتەدا كە سوراقە دەستى بەر داوھ و راى كىردوھ لىي پىراوھتەوھ و پىي گوتوھ: ئەى سوراقە مەترسە، بە خودا جگە لە شەمشەمەكوپرەكانى يەسەرب ھىچ شتېكى تر نايىنم (واتە ئەنسارەكانى خەلكى مەدىنە) سوراقە بەتوندى لە سنگى داوھ و حارس كەوتوھ و سوراقە تىي تەفاندوھ بۇى و راى كىردوھ و، بەو شىوھەپە قورەيش لە شەرەكەدا شىكستى خواردوھ

ئەوھى ئاشكراپە كە ئەبووچەھل لەو كاتەدا سوراقەى بىنىوھ را دەكات و ئەوھىشى پىشېنى كىردوھ كە شىكست بە قورەيشەوھ دەرکەوېت، ھاوارى كىردوھ و گوتوويەتى: ئەى خەلكىنە ھىچ گرىنگ نەيىت لاتان سوراقە پەشىمان بوھتەوھ، ئەو پەيمانى داوھ بە مەمەد و ھىچ گرىنگى بە كوشتنى عەتەبە و شىبە و وەلىد مەدەن (ئەمانە لە شمشىرىبازىي يەكەم چاردا لە سەرەتاي شەرەكەدا كوژران)، ئەوانە بەخىراپى شەريان كىرد. بە لات و عوزا ناگەرئىنەوھ تا مەمەد و ھاوھلانى بە پەت نەبەسىنەوھ، واى لى ھات بلىت نەيانكوژن بە دەست بىانگرن. بەم قسەپەى وىستى بە خەلكە كە بلىت ئىوھ لە ئەوان زۇرتىر و بەھىزترن و دەتوانن بە دەست بىانگرن، بەوھىش وىستى ھانىان بدات و نەھىلپىت را بكنن، بەلام ئەوان لە كوئى ئەم قسەپە بوون، لەو كاتەوھ كە سوراقە و ھاوھلانى رايان كىرد ترس و تۇقاندن لە دلپاندە چىگىر بوو

حىكايەتخووانان ئەوھىيان بۇ باس نەكردووين كە ژمارەى ئەوانەى لەگەل سوراقەدا بوون چەند پياو بوون يان شەبتان بوون (لە سەر قسەى حىكايەتخووانان) كە لە سەر شىوھى پياوانى بەنى مەدلەج خۇيان پىشان دا، ژمارەيان ھەر چەندىك بىت، ئەى خۇبىنەر تۇ ئەوھ لە بەر چاوبگرە كە پارچەپەك لە سوپاكە و ئالاپەكى ھەلگرتوھ و لە كاتى پىكداپىرژانى گەرمدا را بكات و پاشەكشە بكات بۇ دواوھ، لە دواى ئەوھ جگە لە شىكستى سەرچەم سوپاكە چىتر دەبىت؟ بىگومان ئەوھى بىنىوئىي بەرەو دواوھ پاشەكشەيان كىردوھ و بى ئەوھى كەس بزانىت چى بوھ راى كىردوھ، دەبىت ترس و تۇقاندن لە يەكپەكەوھ زال دەبىت بە سەر ئەوى تردا تا سەرچەم سوپاكە

دەگىرتەوھ، لەبەر ئەوھى كە ترس و شىكان ئەگەر لە لاپەكەوھ پرووى دا وەك پەتاي نەخۇشى يەكپەكەوھ بۇ ئەوى تر دەگوپىرتەوھ، بەتايبەتى لە كاتېكى تايبەتدا كە تىكىرژانى شەرى گەرمى ئىوان دوو تىمدا پروو بدات، ئەمەيش نىشانەى ئەوھ دەردەخات كە سوپاي قورەيش پاش ئەوھى ترس كەوتە دلپانەوھ چۇن رايان كىرد و بە شىوھەپەكى كىتوپر تىيان تەقاند و پاش راكردنەكەى سوراقە و جەماعەتەكەى، سەرەراى ئەوھى كوژراوھكانيان كەم بوون كەچى دۇراندپان

دەحلان لە سىرەتەكەپدا دەلېت: كۆى گىشتىي ئەوانەى لە بېباوھەران لە بەدر كوژران حەفتا كەس بوون و حەفتا كەسى تىرىش بە دىلى گىران

بىگومان ئەم ىرە كوژراوھ كەمە لە چاوبسوپاپەك ھەزار سەرباز بىت و بە تايبەتى كە سوپاكە لە ھالەتى شىكست و دۇراندە بىت، دەبوایە بە لای كەمىيەوھ نىوھى ژمارەكەى تىدا بچواپە بۇ ئەوھى بە شىكستخواردووب دابىراپە، لە كەمىي كوژراوھكانەوھ بوومان دەردەكەوېت كە سوپاكەى قورەيش لە بەدردا راى كىردوھ و شەرى نەكردوھ، ئەم فەرتەنەى سوراقە وەك دەبىنن گرىنگىرىن ھۆكارى راكردنى قورەيش و سەرکەوتنى سوپاي مەمەد بوھ لە رۇژى بەدردا. گەلېك ھۆكارى تر ھەن مەبەستمان نىيە لىرەدا باسى بكنن، ئىمە وا دەبىنن كە سوراقە لە

مهككه وه له گهل قوره پيشدا بو شه ره كه ي دهر نه چوه، به لكوو روپشتوه بو لاي قه ومه كه ي و كوومه لئكي له وان له گهل خويدا بر دوه و له و كاته ي قوره پيش له به در بوون يان له ريگه وه به ره و به در روپشتوون پريان گه پيشتوه، له بهر نه وه ي له مهككه په يمان ي پيدان كه كينانه بو پشتگيريان ديت، خاوه ني سيره ي حله بي باسي له وه كرده، كه سورا قه به ته نها و بي سهر باز له گهل قوره پيشدا دهر چوه. ئينجا كه باسي سهر بازه كاني كرده گوتوويه تي: كه چوه پيشه وه به ته نها بوو، ئينجا ده لئيت: نه مه پيش ره تي ناكاته وه كه سهر بازه كاني دواتر گه پيشتوون پي دا، نه مه پيش قسه كانيه تي وهك ئيمه ده بينين كه له وه ده چيت راستتر بيت. ئينجا سورا قه له پاش گه رانه وه ي قوره پيش بو مهككه نه و كرده وه ي رت كرده وه كه له به در كردي و داني پيدا نه نا، له سيره ي حله بيدا، ده لئيت: سوهه يلي باسي له وه كرده وه ي له قوره پيش مايه وه و را ي كرد بو مهككه سورا قه يان له مهككه دا بينيه وه، گوتيان: نه ي سورا قه، له ريز دهر چوويت و تووش ي شكستت كردين، گوتي: به خودا من هيچ شتيكم له باره ي ئيوه وه نه زانيوه، نه هه ستم پي كرده و نه پيش زانيومه، باوهر يان پي نه كرد تا بوون به موسولمان و گوتيان له وه بوو كه خودا داي به زاند، زانيان كه ئيبليس بوه، زه مه خشه ري باسي له وه كرده له (الكشاف) دا له باره ي چيروكي سورا قه وه ده لئيت: قوره پيش گه رانه وه بو مهككه و گه پيشتنه نه وي، گوتيان سورا قه خه لكه كه ي به هه له اتن دا، نه مه گه پيشته سورا قه، گوتي: به خودا ناگام له روپشتنان نه بوه تا نه و كاته ي هه والي شكسته كه تانم ريگه پيشته، گوتي: كه بوون به موسولمان، زانيان نه و كه سه شه يتان بوه

له قسه كاني زه مه خشه ري وا تبده گه ين له و كاته ي قوره پيش گه راوه ته وه بو مهككه سورا قه له وي نه بوه، نه وان نه و قسه يان له رووي دا باس نه كرده، به لام كه قسه كه گه پيشته وه ته سورا قه نه وه ي رت كرده ته وه، نه پيني نه وه ت بو دهر ده كه ويته كه سورا قه بوو به شه يتان و، حيكايه تخوانان له گيرانه وه كانيدا ده لئيت: شه يتان له شيوه ي سورا قه دا هاتوه له بهر نه وه ي نايه ته كاني قورئان كه له سهر روپشتني قوره پيش بو شه ري به در داپه زين، نه وه ي تيدا هاتوه كه سورا قه چي پي گوتوون به زماني شه يتانه وه بوه، له سوره تي (الانفال) دا هاتوه: {وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ} [الانفال: 47]، واته: ئيوه وهك نه وانه مه بن كه له ناو خه لك له زيدي خويان دهر چوون. (واته خه لكي مهككه بو به در دهر چوون بو پاراستني كاروانه باره كه يان)، {بَكَرًا وَرَنَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُجِيبٌ. وَإِذْ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْكَانُ أَعْمَالَهُمْ} [الانفال: 47، 48]، واته: بو مه را يي و له خو بايي له ناو خه لك له زيده كه دهر كه وتن و خودا ناگاي له وه يه ده يكه ن و نه و كارانه شه يتان بو ي جوان كر دوون. (واته سورا قه كاتي ك كاره كه ي بو ناسان كردن له مهككه دا و گوتي هاو كارتان ده يم)، {وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَآتِ الْفَيْتَانَ نَكَصَ عَلَى عَقَبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيٌّ وَمِنْكُمْ إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ} [الانفال: 48]. واته: هيچ براوه يه كتان له ناو خه لكدا نيه و وابزانن به كيك له و دوو نايه فه تان له ويتر ي بر دوته وه و ده گه رته وه دواوه و بي به ريم له ئيوه، من به هانا تانه وه ديم و من نه وه ي ده بينم ئيوه نايبين و من له خودا ده ترسم و توله ي خودا زور دزواره

نه م نايه ته به شيوه يه كي گشتي باسي چيروكي سورا قه ده كات، سورا قه به خو ي به قوره پيشي گوت: من هاوشانتان ده يم له كينانه مه ترسن، ههر نه ويش بوو په شيمان بوه وه و له شه ري به دردا گه رايه وه دواوه، به حارس كوري هيشامي گوت: من له ئيوه بي به ريم و من شتيك ده بينم ئيوه نايبين، به لام قورئان باسي سورا قه ناكات كه چي به شه يتان ناوي ده بات، ئينجا حيكايه تخوانان هاتن و له حياتي سورا قه باسي شه يتان ده كه ن، كاتي ك ده زانن چيروكي سورا قه راستيه كه و حه قيه تيكه و رووي داوه ده لئيت: شه يتان له شيوه ي سورا قه دا هاتوه بو نه وه ي له كيشه ي كو كرده وه ي سورا قه به شه يتانه وه رزگاريان بيت كه قورئان باسي ده كات، نه و بينراوه و قسه ي كرده، ناچيت به عه قلدا كه حيكايه تخوانان خويان موسولمان بن باسي نه وه بكه ن له م كرده وه دا و بلين سورا قه بوه و قورئان بخه ن به درووه كه ده لئيت نه وه شه يتان بوه، بو نه وه ي خويان له م رووگيرييه رزگار بكه ن، كه ده لئيت شه يتان بوه له شيوه ي سورا قه دا هاتوه

نه وه ي پئويستني به تيرامان و ناگادار بوونه وه هه يه، حيكايه تخوانان ده لئيت: نه و شكسته ي تووش ي قوره پيش بوو پاش نه وه بوو كه ريغه مه بهر مشتيك خو لي كرده به ده موچاوي قه ومه كه دا، وهك ده لئيت: شكسته كه يان له پاش را كردني سورا قه رووي دا، له (الكشاف) دا،

دەلپت: جبریل ھات بۇ لای پېغەمبەر و پېی گوت: مشتېك خۇل بەرەو پېیان دا بکە، کاتېك ھەر دوو لا بە یەكدا ھەلزان پېغەمبەر بە عەلیی گوت: مشتېك وردەچەوی دۆلەكەم بەدری و کردی بە دەموچاویاندا، دەلپت: دەموچاوەکان تېك چوون، ھیچ بی باوەرېك نەما سەرقالی چاوی نەبیت و رایان کرد و موسولمانان کەوتنە دوايان و کوشتنیان و بە دیلیان گرتن

لەمەدا وا تېدەگەیت کە راکردنی سوراقە پێوەندیی بە فریدانی خۆلەکەو بە دەموچاویاندا، لەبەر ئەوەی ژێرکەوتنی قورەیش لە ھەر دوو کردەوہکەدا پرووی داوہ، فریدانی خۆلەکە و راکردنی سوراقە، ھیچ دوور نییە فریدانی خۆلەکە نامازەپەك ییت بۇ ئەوەی سوراقە لەو کاتەدا پاشگەز بێتەوہ، وەك پېی گوتراوہ: ھەر کاتېك فریدانی خۆلت بینی لەو کاتەدا پاشگەز بەرەوہ و را بکە. لەویدا راستە گەر بلین محەمەد ناگای لە تەلەکە بوہ، کە عەباس داى ناوہ بە دەستی سوراقە و ئەوەیش لە رېكخستنی محەمەد بوہ و عەباس لە پێوەندیەکی نھینیدا بوہ لەگەل محەمەددا، ئەوەی پشتگیری لەمە دەکات و دەیسەلمیئیت کە محەمەد سوراقە لە کافرەکان و موسولمانان بە ناوھینانی شەیتان لەجیاتى سوراقە لە قورئاندا شارەوہ، ھیچ دوور نییە محەمەد لە چیرۆکی سوراقەدا بە ئەنقەست باسی شەیتانی کردیئیت بۇ ئەوەی ئەم کارە لە لایەن موسولمانان و کافرەکانیش بشاریتەوہ. ھیچ گومانى تېدا نییە کە عەقلى عەرەبى لەو زەمانەدا ئەم ھەلە و خەلەتاندەنى قبول کردوہ، عەرەب لە جاھیلیەتدا باوەریان بە بوونی جنۆکە ھەبوہ، تەنەت تیاياندا ھەبوو دەیگوت جنۆکەم لەو شوینانەدا بینیوہ و گویم لە دەنگى بوہ، چەندین شیعیان لەو بارەوہ ھەیە، ئېرە جېگەى باس کردنی نییە. ھەر چۆنیک ییت، لەخوگرتنی ئەم ئایەتە لە چیرۆکی سوراقەدا بەلگەى بەکلاکەرەوہى ئەوہیە کە محەمەد لەو تەلەپەى کە عەباس بە دەستی سوراقە لە مەكکە رېك خستوہ، ناگادار بوہ و، ناگای لەوہ بوہ کە سوراقە لە مەكکە لە پروژى بەدردا چى بە قورەیش گوتوہ، عەباس ئەو ھەوالەى پى گەياندە، لەبەر ئەوەی داہەزینی ئەم ئایەتە لە پاش پرووداوى بەدر بوو، ھەر چەندە نازانین ئەو ماوہیەى نۆوان داہەزینی ئایەتەکە و پرووداوى بەدردا چەندە

ئەمەیە چیرۆکی سوراقەى لەگەل قورەیشدا لەو کاتەى دەرچوون بۇ بەدر، لە سەرچەم کتیبى بەسەرھاتەکانەوہ وەرمان گرتوہ، بەو شیوہیەى کە باوەر بە راستیى بکەین، با بگەرینەوہ بۇ ئەوەى کە ئېمە تېیداين لە کاروبارى عەباس لە شەرى بەدردا

ھیچ گومان ناکەین لەوہى عەباس لە پێوەندیەکی نھینیدا بوہ لەگەل محەمەددا، ئەگەر ئەو دووراییەى نۆوان مەكکە و مەدینەیشیان لە نۆواندا بوہ، ئەوەى دواتر دیت کە پشتگیری ئەم قسەىمان دەکات، کە دەرچوونى عەباسە بۇ مەدینە لەو کاتەى محەمەد لە مەدینە دەرچوہ بۇ مەكکە، ھەرۆہا گومانمان نییە لەوہى سوراقە پێوەندیى نھینى لەگەل عەباس دا ھەبوہ لە مەكکەدا و، عەباس و سوراقە بوون کە ئەو فېلوتەلەیان بۇ قورەیش داناوہ، کە بە راکردنېكى نەویستراوى قورەیش کۆتایى ھات، ئەگەر ئەوہ بزانی نھینى دەرچوونى عەباس لەگەل قورەیشدا بۇ بەدر دەزانین و نھینى رەتکردنەوہى سوراقەى لەوہى کردوویەتى لە قسە و کردەوہیش دەزانین

ئەگەر بلېت: قورەیش بۇ شەرى محەمەد دەرئەچوون، بەلکوو بۇ پارېزگارى و پاراستنى کاروانە بارەکە دەرچوون، عەباس چۆن زانیى کە ھیچ ئەم لا و ئەو لای تېدا نییە کە شەرەکە روو دەدات و ئەو تەلەپەى دانا؟ دەلیم: ھەر کەس کتیبى بەسەرھاتەکان بخوینتەوہ، لە قسەى حیکایەتخوانان دەربارەى دەرچوونى محەمەد بۇ بەدر، لەوہ یەکلا دەبیتەوہ کە محەمەد بەتوندی پېداگریى کردوہ لە سەر ئەوەى نەگەریتەوہ تا زەفەر بە کاروانە بارەکەى قورەیش نەبات، لە رېنگادا بە ھاوہلانى دەگوت: خودا پەیمانى یەكېك لە دوو تاپەفەى پى داوم، پېش ئەوەى ئەم ئایەتە داہەزیت {وَأُزِیْعُذْکُمْ اللّٰهُ إِحْدَى الْکَافِرَاتِیْنَ أَنّٰہَا لَکُمْ} [الانفال: 7]، واتە: پەیمان بە یکېك لەو دوو کۆمەلە دەدات کە ئەو بۇ یەكېکتانە. لەبەر ئەوەى دەیزانى قورەیش بۇ پاراستنى کاروانە بارەکە دەرەچن، ئەگەر کاروانە بارەکەیش لە دەستی دەرچیت، بەلام قورەیش لە دەستی دەرناچیت. کاتېك کاروانەکەى لە دەست چوو جەختى لەوہ کردەوہ و مکور بوو لە سەر ئەوەى رووبەرووی قورەیش بێتەوہ، ھەر چەندە لە کاتى دەرچوونیدا مەبەستى کاروانەکە بوو بە تەنھا و نەویبست شەرى قورەیش بکات، لەبەر ئەوەى یەکەم رۆژ بوو کە محەمەد بە سەر دوژمنانیدا سەر بکەویت، ئەگەر سەر نەکەوتایە لەوہدا بوو کە ئیسلام بە ھیچ شیوہیەك ھەلنەسایەتەوہ ئەگەر کارەکە وا ییت، ھیچ سەرمان سور نامیئیت ئەگەر بینین محەمەد زۆر گرېنگى بە عەباس دەدات و، ھیچ سەرمان لەوہ سور نامیئیت کە ببیستین لە شەرى بەدردا نەھیلېت ھاوہلانى

كەسپكە لە بەنى ھاشم بكوژن ئەگەر لە شەھەرە كەدا بەريان كەوتن، بە تايبەتى ناوى كەسيان ناھييت جگە لە عەباس، ئەمەيش ئەو قسانەپە كە حيكايەتخوانان لەو بارەوہە باسيان كردوہە لە سىرەى ھېشاميدا ھاتوہە: ئىبن ئىسحاق دەليت: عەباس كورى عەبدوللاى كورى موعبەد لە لاين خزمەكانىيەوہ وەرى گرتوہ پيى گوتم: دەر بارەى عەباس، لەو رۆژەدا پيغەمبەر بە ھاوہلانى گوت (واتە لەو رۆژەى كە كوشتوپرى قورەيشيان كرد و لپيان بە ديل گرتن): من دەزانم ھەندىك لە پياوانى بەنى ھاشم و خەلكى تريبش بە ناچارى دەرچوون و ھيچ پيويستيان بە شەركردنى ئيمە نيە، ھەر كەسپكە لە ئيوہ يەككى بەنى ھاشمى بەركەوت نەيكوژيت و ھەر يەككە عەباسى كورى عەبدولموتەليبي مامى پيغەمبەرى خوداى بەركەوت نەيكوژيت، ئەو بە ناچارى دەرچوہ، ھەر كەسپكە ئەبوو بوختەرى كورى ھېشام كورى حارس كورى ئەسەدى بەركەوت نەيكوژيت، ئەبوو حەزيفە گوتى: باوك و برا و عەشیرەتەكەمان بكوژرين و ئيمەيش واز لە عەباس بەنين؟ بە خودا ئەگەر ببينم شمشيرەكەم دەكەم بە دەميدا، ئەم قسەيە گەببشتە پيغەمبەرى خودا (واتە قسەكانى ئەبوو حەزيفە) بە عومەرى گوت: ئەى ئەبوو حەفس (عومەر گوتى: ئەوہ يەكەم رۆژ بوو پيغەمبەرى خودا بە ئەبوو حەفس ناوم بەنينت) دەشيت بە شمشير لە دەموچاوى مامى پيغەمبەرى خودا بدرت؟ عومەر گوتى: ئەى پيغەمبەرى خودا، مۆلەتم بە با بە شمشير لە ملئى بدەم، بە خودا دوورويى كردوہ. ئەبوو حەزيفە گوتى: من باوہرم بەو قسەيە نيە كە لەو رۆژەدا كردم و تا ئيستائيش دەترسم تا شەھادە كەفارەتم بۆ دەدات، لە رۆژى يەمامە كوژرا و شەھيد بوو

يەكەم جار تەماشائى قسەكەى بكە: ھەر كەسپكە لە ئيوہ يەككى بەنى ھاشمى بەركەوت نەيكوژيت، ئەمە بەس بوو بۆ نەھيشتنى كوشتنى عەباس، بەلام بەمەوہ نەوہستا بەلكوو بە دەق ناوى عەباسى ھينا و بەتايبەتى لە ئيو بەنى ھاشم دا ناوى ھينا، ئەوہ چيە جگە لەوہى دەزانيت موسولمانە و ئەو بۆ شەركردن دژ بە موسولمانان دەرئەچوہ و بۆ شتيكى تر ھاتوہ. لەوانە دەرچوونى عەباس لەگەل قورەيشدا بۆ باوہركردن و سەپاندنى يابوہرى لاى قورەيش لە لاين و، لە لاينەكى ترەوہ بۆ ئەوہ بوہ كە لە سەريدا بوہ بۆ خزمەتى محەمەد و موسولمانان ئەنجامى بدات. لەوانەپە محەمەد بە تايبەتى مەبەستى يەكەمى عەباس بوويت، بەلام بەنى ھاشميشى لەگەلدا باس كردوہ و، ئەبوو بوختەريش بۆ ئەوہى باس كردوہ نەوہك لە دلى موسولمانان گومايتك دروست ييت ئەگەر باسى عەباسى بەتەزنا بەكردايە، ئەگەر نا با مامى پيغەمبەرى خودايش ييت ئەمە لە كوشتن ناپارزيت، خزمایەتى و مەنسوبيەت لەم جۆرە ھەلوستانەى كە شەر و كوشتار و بەيەكداھەلشاخان پروى داييت و دوژمنايەتى ئايينى تيدا ييت، پاراستن لە كوشتن نامينت، لەو كاتانەدا پياو، باوك يان برا يان كورە مامى خوى دەكوژيت، لەو باوہرەدا دەييت كە بە كوشتن پەزەمانەندى خودا و خەلاتيكي مەزن بە دەست دەھييت، وەك چۆن ئەبوو عوبەيدەى كورى جەراح لە رۆژى بەدردا باوكى كوشت كە بى باوہر بوو. بۆيە ئەبوو حەزيفە ئەو قسەى گوت كە باسمان كرد، كاتك گوتى لە پيغەمبەر بوو كوشتنى عەباسى رەت كردوہ، لەبەر ئەوہى ئەم ئەبوو حەزيفەيە لە رۆژى بەدردا عەتبەى كورى رەبيەى باوكى و شيبەى مامى و وەليدى براى كوژران، ئەو سى كەسە يەكەم كەس بوون لە قورەيش لە رۆژى بەدر و لە شمشيربازى سەرەتائى شەھەرەكەدا كوژران، وەك لە كتيى بەسەرھاتەكاندا باسى دەكەن

ئەگەر بلپيت: ئەگەر خزمایەتى لەم ھەلوستانەدا ريگرى لە كوشتن ناكات، بۆچى عومەير كورى خەتاب لە حەزيفە توورە بوو كە ئەو قسەيەى كرد؟ تەنانەت داواى مۆلەتى لە پيغەمبەر كرد كە بدات لە ملئى، ئايا بۆ ئەوہ نەبوو كە عەباس مامى پيغەمبەر بوو؟ دەليتم: عومەرى كورى خەتاب لە ئەبوو حەزيفە توورە بوہ، لە پيناو ريزگرتن و بەخشندەپى بۆ پيغەمبەرى خودا، بەتايبەتى كە پيغەمبەرى خودا پياوہتى وروژاند و بە ئەبوو حەفسە ناوى ھينا و گوتى: ئەى ئەبوو حەفسە، ييشتر عومەر بەم نازناوہ بانگ نەكراوہ بەلكوو پيغەمبەر بۆ داھينا، بۆ ئەوہ ھەستى پياوہتى ببزينت و بيجولينت و، بە توورەبوونى ئەو توورە ييت، ئەگەر نا عومەر راويژى ئەوہى كرد كە ديلەكان بكوژيت لەو كاتەدا كە پيغەمبەر راويژى بە ھاوہلانى كرد پاش گەرانەوہى بۆ مەدينە و، عەباس يەككە بوو لەو كۆمەلە ديلە

ئەگەر بلپيت: پيغەمبەر ريگەى لە كوشتنى عەباس و ئەوانى تر لە بەنى ھاشم لەبەر ئەوہ نەبوو كە خزمى بوون، لەبەر ئەوہ بوہ بەناچارى ھاتوون بۆ شەركردن، ئەمە قسەى محەمەد بوو لەو كاتەى گوتى مەيانكوژن و ريگرى لى كردن بيانكوژن؟ دەليتم: بەلام قسەكانى: پيغەمبەر

رېږگري کردن له کوشتنيان له بهر نه بهر نه بوه که شهړکه ر بوون نه مه راسته، من گومانم نيه نه گهر محمه د زه فهری به نه بوله هه بهی مامی بېردایه که دوزمښکی سهرسهختی بوو، هیچ له وهدا دوودلی نه کرد که بیکوژیت، له بهر نه وهی هه موو گران و به نرخیک له بهر چاوی هه رزان ده بوو، هه موو سهختیه ک لای ناسان ده بوو له ناست بانگه شهی موسولمانیتیدا، به لام قسه کانی: له بهر نه وهی رېږگري له کوشتنيان کرد، چونکه به ناچاری هاتوون بو شهړ و نه وان شهړکه نه بوون، نه مه راست نيه، له بهر نه وهی نه وان نه گهر شهړکه ریش نه بوون به لام به ديل گيران و سهرانه یان لی وهرگیرا، نه م مامه له جگه له گه ل شهړکه ردا نه بیټ له گه ل شتی تر دا نا کریت، نه وهی نه رک بوو به هاوه لانی پاش ته واو بوونی شهړکه که بلټ: نه وان به ره لا بکن له بهر نه وهی شهړکه نه بوون، به لکوو به ناچاری هاتوون بو شهړکه، به لام نه وهی نه کرد، که چی به ديلي گرتن و سهرانه یشی لی وهرگرتن، به لام قسهی له و کاته ی که رېږگري کرد بیکوژن: ((به ناچاری دهرچوون و هیچ پړووستیان به شهړکردنی ټیمه نيه)) وای ده بینی که نایټ لیان بورت و هیچ هوکارکی بو بدوزینه وه، نه مه وا ده کات که به وه تو مه تبار بکریت که لایه نگرپی خزمه کانی ده کات و سوژی بو یان ده جوولټ، هه ر چند بی باوه ریشن، نه مه یش له گه ل پڼگه ی بالای نه ودا لای هاوه لانی نایه ته وه و دژی بانگه شه کردنیه تی بو نیسلام، بو به نه م قسه بهی گوت بو نه وهی له رووکه شدا نه ک حقیقه تدا بیټه هوکاریک بو ره تکرده وهی کوشتنيان، له بهر نه وهی حقیقه ت له وه دایه وه ک باس مان کرد نه و ده یوست به ته نها عه باس له کوشتن رزگار بکات، وه ک دانپیدانانیک به موسولمانبوونی و هه وله نه پنییه کانی و، نه وهی دهرباره ی به نی هاشم و نه بوو بوخته ری بو وه لانانی نه و تو مه ته بوه نه گهر بلټ نه مه شوین و پڼگه ی عه باس بوه لای محمه د، چون بیری رېڼگه ی پی دا، به ديلي بگرټ و سهرانه یشی لی وهرگرټ؟ ده لیم: وه لامی پرسیاره که ت به پی نه و قسه به ده بیټ که که سینک گوتوویه تی: (هه موو شتی که به دهر له مردن ناسانه) و هه روه ها به ديلگرتنی عه باس و سهرانه وهرگرتن، پشتگیری له بیباوه ری له رووکه شدا ده کات و نه وه یش له بیر و بوچوون دووری ده خاته وه که له ناخدا موسولمان بیټ، نه مه ویستراوه، بو به ديلي هیشتیه وه و سهرانه ی لی وهرگرت.

بېگومان نه وهی له ره تکرده وهی کوشتنی و نه م هه موو کرده وانه ویستراوه، نه وه بوه که له کوشتن رزگاری بکات، کیشیه ک بوو له رزگارکردنی له بهر ده م محمه ددا دهرکه وت بو رزگارکردنی خه لکه که له کوشتن، نه وه یش له و کاته دا که راویژی به هاوه لانی کرد دهرباره ی ديله کان، پاش گه بیشتنی به مه دینه، راویژی به عومهری کوری خه تاب و خه لکی تری هاوه لی کرد، عومهر راویژی کرد بیانکوژن، ته نانه ت نین ره واحة راویژی کرد به ناگر بیانسووتین و چه ندین جار عومهر دووباره ی کرده وه که بیانکوژن، محمه د هه موو جاریک ره تی کرده وه و نیشانه ی خه مباری به ده موچاوییه وه دهرده که وت، تا نه بوو په کر هه لده سا و راویژی نه وهی بو کرد که سهرانه یان لی وهربگرن و محمه د به راویژه که ی دلخوش بوو و، سهرانه یان لی وهرگرت و به ره لایان کرد و سهرانه له خودی عه باس وهرگرت و، فرمانی پی کرد که سهرانه که ی عه قیلی کوری نه بوو تالیبی برازاشی بدات، نه وه یشی کرد، نینجا نه و خه مه له دل و ده موچاوی محمه د ره وییه وه، که له رېڼگه ی گهرانه وهی له بهر ده وه له بیر و میشکیدا دروست بوو محمه د له رېڼگه ی به ره و مه دینه له باره ی ديله کاندای بیری ده کرده وه، که چیان لی بکات که عه باس یان ټیدا یه، بیانکوژیت یان سهرانه واته پاره ی رزگارکه رانه یان لی وهرگرټ و به ره لایان بکات، له ناویاندا دوان هه بوون که ده بیټ بیانکوژیت، نزر کوری حارس و عه قبه ی کوری نه بی موعیت، له کوټاییدا چاره سهری نه م کیشیه ی دوزیه وه، رای له سهر نه وه یه کلا بوه وه که هه ر له رېڼگاهه نه و دوانه بکوژیت پیش نه وهی بگاته مه دینه، له بهر نه وهی نه گهر نه م دوو ديله ی کوشیت که ده یه وټ بیانکوژیت به هه ر حالیک بیټ، نه وانی تر به وهرگرتنی سهرانه و به ره لاکردنیان له مه دینه ناسان ده بیټ، فرمانی به عه لی کرد نزری کوری حارس بکوژیت، نه ویش کوشتی، له سهر نه وه نه وه سنم که له چ شوینیک کوشنوویه تی، به لام نه وهی له قسه ی حیکایه تخوانانه وه دهرده که وټ فرمانی کوشتنه که ی له سه فرا دراوه (دولیکه قوناغیک له بهر دووره به ره و مه دینه)، نه و شوینه یه که غه نیمه ته کانی به دری به سهر هاوه لانیدا دابه ش کرد، له (الإمتاع) دا هاتوه: پڼغه مبه ر ته ماشای نزری کرده وه له و کاته ی به ديلي گپراوه، نزر به ديله که ی ته نیشتی گوتوه، به خودا محمه د ده مکوژیت، به چاویکه وه ته ماشای کردم که کوشتنی ټیدا بوو، ديله که پی گوت: نه مه له ترس و توقانه وه نه بیټ هیچی تر نيه، نزر به

موسعه‌بی کوری عه‌میری هاوه‌لی محمه‌د گوتوه، ئە‌ی موسعه‌ب تۆ له‌ خزمايه‌تی و یره‌حمدا له‌ منه‌وه‌ نزیکنری قسه‌ له‌ گه‌ل هاوه‌له‌ که‌تدا بکات وه‌ک په‌کێک له‌ هاوه‌لانم بم و مامه‌له‌م له‌ گه‌لدا بکات (واته‌ وه‌ک دیله‌کان بی‌ت) به‌ خودا ده‌مکوژیت

موسعه‌ب رازی نه‌بوو، موقداد نه‌زری به‌ دیلی گرتبوو، پیغه‌مبه‌ر به‌ هاوه‌لانی گوت: هه‌ر که‌سیک په‌کێک به‌ دیلی بگری‌ت بۆ خۆی ده‌بی‌ت، کاتێک پیغه‌مبه‌ر فه‌رمانی کرد نه‌زر بکوژن، موقداد گوتی: ئە‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا دیلی منه‌ (واته‌ دیله‌که‌م بۆ به‌ینه‌)، له‌به‌ر ئە‌وه‌ی دیل له‌و کاته‌ی عه‌ره‌بدا یان خۆی به‌ سه‌رانه‌ رزگار ده‌کات یان به‌ کۆیلايه‌تی و مولکی ئە‌و که‌سه‌ ده‌بی‌ت که‌ دیلی کردوه‌، ئە‌گه‌ر نه‌زر بکوژیت موقداد زه‌ره‌ر ده‌کات و پا‌ره‌ی سه‌رانه‌که‌ی له‌ ده‌ست ده‌جیت، پیغه‌مبه‌ر پێی گوت: له‌ کتیبی خودا چی ده‌لی‌ت ده‌بی‌ت و بی‌ت (واته‌ ده‌بی‌ت بکوژیت) ده‌لێن له‌ قورئاندا گوتراوه‌: ئە‌مه‌ داستانی پێشینیانه‌ و ده‌لی‌ت: ئە‌گه‌ر بمانویستایه‌ به‌م شیوه‌ و قسه‌وقسه‌لوکی تره‌وه‌ ده‌گوت

کاتێک محمه‌د گه‌ییشه‌ عورقی ئە‌له‌زه‌یبه‌ (شوئینیکه‌ له‌ نیوان به‌در و مه‌دینه‌دا) فه‌رمانی کرد عه‌قه‌به‌ی کوری ئە‌بی موعیت بکوژن، ئە‌وانیش کوشتیان. کاتێک بردیان بۆ کوشتن گوتی: کێ بۆ مندا‌له‌کانم ده‌می‌پێنه‌وه‌ ئە‌ی محمه‌د؟ محمه‌دیش گوتی: بۆ ناگر. له‌ ئیبن عه‌باسه‌وه‌ گوتوو‌یه‌تی، کاتێک عه‌قه‌به‌یان برد بۆ کوشتن، هاواری کرد: ئە‌ی خه‌لکی قوره‌یش بۆچی و له‌ نیوان ئیوه‌دا ده‌کوژیم؟ پیغه‌مبه‌ر پێی گوتوه‌: له‌به‌ر کوفر و درۆه‌له‌سته‌کانت له‌ سه‌ر پیغه‌مبه‌ری خودا، له‌ قسه‌یه‌کی تردا، له‌به‌ر تفه‌که‌ت به‌ ده‌موچاومدا. من لێره‌دا له‌ سه‌ر رووگی‌ری و یرارا و دوودلی له‌ وه‌لامه‌که‌ی محمه‌د بۆ عه‌قه‌به‌ را‌ده‌وه‌ستم له‌و کاته‌دا که‌وتی مندا‌له‌کانم کێیان ده‌بی‌ت ئە‌ی محمه‌د؟ گوتی: ناگر، نازانم گونا‌حی مندا‌له‌کانی چیه‌ بۆ ئە‌وه‌ی بۆ ناگر بن، ئایا هه‌یچ که‌سیک گونا‌حی په‌کێکی تر هه‌له‌ده‌گری‌ت، ده‌بی‌ت ناگر بۆ عه‌قه‌به‌ بی‌ت نه‌ک بۆ مندا‌له‌کانی، به‌لام هه‌یکایه‌تخووانان و ده‌لێن و، وای دیا‌ره‌ محمه‌د توندترین قینوکی‌نه‌ی به‌رامبه‌ر عه‌قه‌به‌ له‌ دلدا بوه‌، ئە‌گه‌ر نا له‌ زۆر جاردا خه‌لکی به‌ لێبوردن و یره‌حمه‌تی خۆی رزگار کردوه‌، ته‌نانه‌ت دوژمنه‌کانیشی

محمه‌دم نه‌بی‌نوه‌ له‌ یره‌حمه‌ت دوور بی‌ت له‌ سی شوئیندا نه‌بی‌ت، له‌ قه‌سابخانه‌که‌ی به‌نو قوره‌یزه‌ له‌ مه‌دینه‌ و، له‌ کوشتنی ئە‌م دوو دیله‌ لێره‌دا و، له‌ کوشتنی حارس کوری سه‌وه‌پ له‌ قوبا، پێشتر باس‌مان کرد، هه‌یکایه‌تخووانان باسی ئە‌وه‌یان کردوه‌ که‌ خوشکه‌که‌ی نه‌زر، ده‌لێن کچه‌که‌ی بوه‌، ناوی قه‌تيله‌ بوه‌، کاتێک هه‌والی کوشتنی نه‌زری پێگه‌ییشه‌ت پرسه‌نامه‌ و گریانامه‌ی به‌ چه‌ند به‌یته‌ شیعرێک له‌و باره‌وه‌ گوتوه‌

امجد و لانت نجل نجیبه‌ فی قومها و الفحل فحل معرق
ماکان چرک لو منت و ربما من الفتى وهو المغیث المحنق
فانچر اقرب من قتلت قرابه‌ و احقهم ان کان عنق یعنق
قلت سیوف بنی ابیه‌ تنوشه‌ لله‌ ارحام هناک تمزق

به‌ واتای: که‌ محمه‌د نه‌جی‌زاده‌یه‌کی قه‌ومه‌که‌ی خۆی و پیاویکی ره‌سه‌ن بی‌ت، چی زه‌ره‌ریکی ده‌کرد که‌ چاکه‌یه‌کی به‌سه‌رئێمه‌دا بکر‌دایه‌ له‌م کاته‌دا که‌ به‌ هانا‌یه‌وه‌ هات، ئە‌وه‌ی نزیکنری که‌سه‌کانی زیانی پێگه‌ییشه‌ت، که‌ حه‌ق بوو گه‌ردن نازادی بکر‌دایه‌. من ده‌لێم که‌ شه‌مشیری به‌نی ئومه‌یه‌ گه‌ییشه‌تی به‌خودا ره‌حمیش نامی‌نی و تیکوپێک ده‌شکی

ئهمه‌ی له‌به‌ر ئە‌وه‌ گوتوه‌ چونکه‌ نه‌زر کوری حارس عه‌به‌ده‌ری کوری حارس‌ی کوری عه‌لقه‌مه‌ی کوری کیله‌ی کوری عه‌بده‌منا‌فی کوری عه‌بده‌له‌داری کوری قوسه‌ی بوه‌ و، له‌ خزمه‌کانی محمه‌د بوه‌، ده‌لێن کاتێک پیغه‌مبه‌ر گوپی له‌مه‌ بوه‌ گریاوه‌ و گوتوو‌یه‌تی: ئە‌گه‌ر ئە‌م شیعره‌م پێش کوشتنی گوئ لێ بوا‌یه‌ خاتریم ده‌گرت، ئە‌م شیعره‌ چۆن پێش کوشتنه‌که‌ی ده‌گاته‌ لای که‌ بۆ ئە‌و کوژراوه‌ و له‌ پاش ئە‌وه‌ و بۆ کوشتنه‌که‌ی گوتراوه‌، له‌وانه‌یه‌ ویستویه‌تی بلێت ئە‌گه‌ر به‌ شیوه‌ی ئە‌م شیعره‌ پێش کوشتنه‌که‌ی شه‌فاعه‌تی بۆ بکرا‌بایه‌ نه‌یده‌کوشت، یان هه‌یکایه‌تخووانان له‌ قسه‌کانیدا تێکه‌لی ده‌که‌ن

پاش کوشتنی ئە‌م دوو دیله‌ ئاسان بوو له‌ سه‌ر محمه‌د به‌ رای ئە‌بووبه‌کر بکات، له‌ وه‌رگرتنی سه‌رانه‌ له‌ دیله‌کان بۆ ئە‌وه‌ی عه‌باس له‌ کوشتن رزگار بکات، به‌لام محمه‌د وای ده‌بی‌نی که‌ به‌رژه‌وه‌ندیی و حوکم ده‌کات بیانکوژیت، وه‌ک عومه‌ر گوتی: ته‌نانه‌ت له‌ هه‌ندیک گێرانه‌وه‌دا هاتوه‌: کاتێک پیغه‌مبه‌ر راوێژی به‌ هاوه‌لانی کرد له‌ باره‌ی دیله‌کانه‌وه‌، گوتاره‌که‌ی رووبه‌رووی عومه‌ر بوه‌ و گوتوو‌یه‌تی: چی ده‌لی‌ت ئە‌ی کوری خه‌تاب؟ عومه‌ر گوتوو‌یه‌تی: ئە‌ی پیغه‌مبه‌ری

خودا به درۆيان خستېته وه و دهريانكرديت و شهريان له گهل كهرديت، من ئه ورا و بۆچوونه ي
 ئه بووبه كرم نيه، بهلام ئه گهر رېنگه م بدهيت له ملي فلانه كهس بدهم (به كېك بوو له
 خزمه كانى) و بوار بدهن به عهلى له ملي عه قىلى پراى بدات و بوار بدهيت به حمزه له ملي
 عه باسى پراى بدات (له بهر ئه وهى عومهر به موسولمانبوونى عه باسى نه زانيوه) بۆ ئه وهى
 خه لك بزانېت هېچ خوشه ويستېپه كمان له دلدا نيه بۆ يېباوه ران، من وا نايېم ئه وان به ديل بن،
 له ملي ئه وان به به هيز و پاله وان و ئيمام و سه ركرده يانه وه، پېغه مبه رى خودا پراى نه بوو.
 سه ره راي ئه وهى به رژه وه ندى له وه دا بينى كه بيانكوژېت، بهلام چى له عه باس بكات، بۆيه به
 پراى ئه بووبه كرى كرد

ئه گهر بلېيت: وا دابنې كه شته كه وايه، ناي نايېت عه باس بۆ ئه وهى له كوشتن خۆى قوتار بكات
 موسولمانبوونه كه ي ئاشكرا بكات و ئينجا يروا بۆ مه ككه و له پروكه شدا هه لگه رېته وه و له
 ناخدا موسولمان يېت وهك چۆن بوه، له ويدا ئه وهى ويستراوه له مانه وهى له سه ر ئايېنى
 قه ومه كه ي بمېژېته وه كه بۆ به رژه وه ندى گشتى زه روربه، وهك گوت: ده لېم: يېنگومان
 موسولمانبوونى عه باس به م شېوه يه له ترسى كوشتندا و دووباره هه لگه رانه وه له ئيسلام،
 پاش ئه وه ده يته خراپه و خه تا و له كه يهك بۆ پېگه ي به كېكى وهك ئه و، له ئېوان پياوانى
 يېباوه رى قوره يش و ته نانه ت خه لكى ترپش له پياوانى عه ره بى موسولمان و ناموسولمانيش
 هه لئاگيرېت، ئه و له ويدا له چاوى موسولمانان ده يته هه لگه راره يهك له ئيسلامدا و هه لگه راره
 شوېنى له يېباوه ر نزمتره و حوكمه كه ي وهك حوكمى يېباوه ر نيه لاي موسولمانان، لاي
 يېباوه رانيش وا ته ماشاي ده كه ن له ترسى كوشتندا بوه به موسولمان، ئه مه يش عه بيه يه لاي
 ئه وان، ئه گهر له موسولمانى هه لگه رېته وه بۆ هه تايه ده يته له كه يهك له سه ر شانى،
 ئه مه يش عه باس بۆ خۆى پېى پراى نايېت و محمه ديش ئه مه بۆ عه باس قبول ناكات. ئه وهى
 به لگه ي حاشا هه لنه گره كه محمه د كوشتنى ديله كانى به به رژه وه ندى زانيوه، پاش
 به ره لاكردن ان به سه رانه وه رگرتن ئايه ته كانى قورئانى له و باره وه دابه زاند، كه لومه و
 سه رزه نشتى خۆيان ده كه ن له سه ر ئه و كاره ي، ئه مه يش: { تَرِيدُونَ عَرَجَ الدُّبْيَا } [الأنفال: 67]
 ئه وهى له دونيا ده كه ويته به رده ستيان (واته ئه و پاره يه ي له برېى سه رانه وه ريان گرتوه)، { وَاللَّهُ
 يُرِيدُ الْآيَةَ خَرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ. لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ } [الأنفال: 67،
 68] واته: خودا باشه ي بۆ ده وين و خۆى كارزان و دانايه، ئه گهر خودا رووداوه كه ي پېشتىرى
 نه نوسيبايه ئېوه توشى ئازارى زور ده هاتن. (واته له و سه رانه ي وه رتان گرتوه) { عَزَابٌ عَقِيمٌ }
 [الأنفال: 68]. به واتاي: ئېوه ش توشى ئازارى زور ده بوون

ده لېت پاش دابه زىنى ئه م ئايه تانه، عومهر رۆپشت بۆ لاي پېغه مبه رى خودا له گهل ئه بووبه كردا
 بوون و ده گريان، پېغه مبه رى خودا گوتى: خه ريك بوو له ده رنه نجامى ناكوكيبه كاتان ئه ي كورى
 خه تاب تووشى ئازارىكى گه وه بين و، گوتى: ئه گهر ئازار دابه زيا كه س لېى رزگارى نه بوو جگه
 له كورى خه تاب، له موسلم و تورمزىدا له ئين عه باسه وه هاتوه، ئه و به عومهرى گوتوه: بۆ ئه و
 ئازاره ده گريم كه له ده رنه نجامى وه رگرتنى سه رانه دا خراپه سه ر هاوه لانم، خوا ئه و سزادانه ي
 (خسته به ر ده ستم له م داره نزمتره. (ئاماژه ي به دارېك كرد كه لېى نزيك بوو

محمه د به دابه زىنى ئه م ئايه تانه له دوو كار ده دات، به كه ميان وا له خه لك يده گه يه يېت كه
 به رژه وه ندى له وه دا ده بينيه وه كه ديله كان بكوژېت نهك سه رانه وه رېگيرت، پاش رزگار كردنى
 عه باس له كوشتن هېچ شتېك نه ما ئاگايان لې يېت و نه يكه ن، دوهم كه گرېنگه: به هيز كردنى
 باوه رى موسولمانان و وا له باوه ردارى موسولمانان بكات كه قورئان وه حيه له خودا دابه زيوه بۆ
 محمه د به ناوه ندگيرى جوهريل، محمه د جگه له ناوه ندگيرت بۆ گه ياندنى قسه يهك به
 وه حى له خوداوه دابه زيېت هېچى تر نيه، يېنگومان ئه م ئايه تانه لومه و سه رزه نشت و به هه له
 زانينى پراى له خۆ گرتوو كه محمه د به و پېيه له به ره لاكردنى ديله كان و سه رانه وه رگرتندا
 كردى، ئه مه يش به لگه ي ئه وه يه له خوداوه دابه زيوه، ئه گهر له محمه د وه بوايه هه ر هېچ
 نه يېت يده نگ ده بوو له م حاله ته، كه بۆى ده رچوو هه له ي كردوه

پېشتىر باسى ئه وه مان كرد كه محمه د ئه و هه له ي له م جوهره ي به كار هېناوه و نه يپېشتوه له
 ده ستى ده رېچېت، وهك له چيروكى هاوسه رگيريه كه ي له ژنه كه ي زه يد كورى حارسه كردى،
 ته نانه ت باسيان له قسه يه كى عايشه كردوه كه گوتوو به تى: ئه گهر پېغه مبه رى خودا شتېكى
 به شاردايه ته وه ئه م ئايه تانه ي ده شارده وه

مه به ستى ئه و ئايه تانه يه كه له سه ر چيروكى هاوسه رگيريه كه ي له ژنه كه ي زه يد كورى

حارسه بوه.

پيشتر باسى ئهوه مان كرد كه كوشتنى بهنى هاشم و عه باسى له شهري بهدر رت كرده وه و ههروه ها كوشتنى ئه بو بو بوخته ريشى رت كرده وه، زانيت كه بوچى له گه ل عه باس و بهنى هاشمدا ئه بو بو بوخته ريشى خسته ناوانه وه. ئين هيشام له سهر ئه م ئه بو بو بوخته ريبه ده لئيت: له بهر ئه وهى پيغه مبهرى خودا كوشتنى ئه بو بو بوخته رى رت كرده وه، چونكه له مه ككه دا پيوه ترين كه س بوو بو محمه د، نازارى ده چه شت و هيچ شتئك له وه وه نه گه ييشته پيغه مبهر كه رقى لئ هه لسى و، دژى ئه و په ريه بوو كه قوره يش له سهر بهنى هاشم و بهنى موته ليب نووسيان، به لام ئه م ئه بو بو بوخته ريبه له رۇژى به دردا له كوشتن رزگارى نه بوو، كوشتنه كهى چيرو كيكه له كتىبى به سه ره اته كاندا باس كراوه كاتئك شه ره كه نيشته وه و كو تاپى هات، واته شه رى به در، عه باس له ديله كان بوو به توندى ده ستيان به سته وه وه كه ئه وانى تر به سته بوويان، وا دياره زور نازاريان پئ گه ياند بوو له به سته كه دا، واى لئ هات كه نكهى يئت، تا محمه د گوپى له نكهى بوه، شه و خوى لئ نه كه وتوه، پيان گوتوه بوچى بيدارىت ئه ي پيغه مبهرى خودا، گوتويه تى له بهر نه كهى عه باس، پياوئك هه لسا و به سته كهى شل كرده وه و ههروه ها ديله كانى تريشى وا لئ كرد، دوا شت له سهر عه باس باسى بكهين، ده رچوونه كه يه بو مه دينه له كاتى ده رچوونى محمه د به سوپا كه يه وه بو گرتنى مه ككه. پيشتر باسى ئه وه مان كرد كه محمه د كاتئك ده رچوو بو مه ككه له سه ره تا وه ئه م شتهى شارده وه و به كنه كردن و پشكين ئه مهى كرد و پاسه وان و چاوى له ريگا دانا و فه رمانى پئ كردن كه هه ر كه سيكيان بينى نه هيلن يروا و بيگه ريننه وه بو شوينى خو، خه لكى نارد تا بگه ن به سارهى گورانپيژدا، كه حاتيب كورى ئه بى به لته عه نووسراوئكى به ودا نارد بوو بو قوره يش بو ئه وهى هه والى ده رچوونى پيغه مبهر بو لاي ئه وان بداتئ. خودا نه يه پيشت هه واله كان بگات به قوره يش و كوبرى كرد، هيچ هه ستيان پئ نه كرد تا ئه و كاتهى سوپا كهى له مورى زه هره ان دابه زاند، شوئيئكه قوناغئك له مه ككه وه دووره. به لام عه باس ئاگادار بوو كه ده يه ويئت ده رچيئت بو مه كه، بو يه به خاوخيزانه وه و به دزييه وه ده رچوو بو مه دينه، تا پيغه مبهرى خوداى له ريگه دا بينى به ره و مه ككه ده هات. له جوحفه (گونديك له دوورى چوار قوناغ له مه ككه وه بينويه تى)، ههروه ها ده لئين: له زى حه ليفه (شوئيئكه له نزيك مه دينه به دوورى هه شت ميل) بينويه تى. ده حلان له سيره ته كه يدا ده لئيت: له ئه بوا (گونديك وه كه به شئك له مه دينه يئت له ئئوان ئه و جوحفه دا له پاش مه دينه بيست و سئ ميل ده ييئت) به يه كتر گه ييشتوون. كاتئك له ويئا بينى له گه ل ئه ودا گه رايه وه بو مه ككه و خاوخيزان و باره كهى نارد بو مه دينه. ئه م ده رچوونه به م شيوه يه به روونى ده رى ده خات و به لگه يه كه عه باس ئاگادارى ئه وه بوه له مه دينه چي پرووى داوه، له ده رچوونى محمه د بو مه ككه و ئه و له هه وال گه ييشتندا له پيوه نديدا بوه له گه ل محمه ددا، ئه و ده زگا و يئكه اته هه والگريپانهى له ئئوانايندا هه بوه به باشترين شيوه بوه، ئايا حه قمان نيه دواى ئه م هه موو باسه، بلين عه باس خاوه ن هه والگريپى محمه د بوه.

(64)

ته واو كردنى توپژينه وهى هه والگريپى محمه د

پيشتر باسى ئه وه مان كرد كه محمه د وه كه چاوه والگري هه بوه و سيخورپيان بو كرده، كوومه لئك رووداو و كاروبارى وامان بو باس كردن كه هه واله كان له ناسمانه وه دابه زين و، گوتمان ئه وانى له غه ييبى ره هاييدا نه بوون به لكوو له و شتگه له بوون كه سيخوره كان له توانايندا بوو ببينن و باسى ئه وانمان كرد كه حيكايه تخوانان باسيان له وه كرده، كه محمه د چون سيخور به روانه ده كات و چاوه دئيرئيت بو زانينى هه واله كان

بو ته واو كردنى توپژينه وه كه و پشتگيري كردنى ئه وهى پيشتر باسمان كرد، ليره دا ده مانه ويئت كوومه لئك شتى وا باس بكهين كه روو ده دن و محمه د يئي نازانيت، يان وه كه ده لئين له ناسمانه وه هه واله كهى پئ نه گه ييشتوه. پيش ئه وهى شتئك له وانه به يئينه وه، ده لئين: ئه گه ر ئه وه مان بو سه لميئرا كه محمه د سيخوره كانى ده نئيرئيت بو زانينى هه واله كان، له وه يه كلا

دەبىنەوہ کہ ئەوہى لە قورئانىشدا ھاتوہ لە غەبىبى نەزانىوہ، پىڭگومان ئەوہى لە غەيب دەزانىت، يان بە دەريزىنكى تر، ئەوہى ھەوالى لە ئاسمانەوہ پۆى بھىتتەى كە پىوہندىبى بە كەسايەتى و بانگەشەبەوہ ھەبىت ھىچ پىويستى بە زانىبى ھەوال لە پىڭگەى سىخوہوہ نارىت چۆن دەبىت ئەگەر ئىمە محەمەد لە زۆر شندا كە لە رۆژانى پىڭەمبەرايەتيدا بە سەريدا ھات، بىنيمان كە ھىچى لە بارەوہ نەزانى و، ھىچ ھەوالىكى لەو بارەوہ لە ئاسمانەوہ بۆ نەھات و، كۆمەلپك لەو شتانه وەك نموونە و شاىت لىرەدا باس دەكەين، بە ھەمان شىوہى نموونەى ئەو شاىتەنەى كە پىشتر دەربارەى ئەو كارانەى كەردى و لە ئاسمانەوہ ھەوالەكەى بۆ ھات ھىنامانەوہ.

- چىرۆكى وەلىدى كورى عەقەبە كە محەمەد ناردى بۆ لای بەنى موسستەلق بۆ وەرگرتنى ۱ خىر و سەدەقەكانيان، واتە وەرگرتنى پارەى زەكات لىيان. كورتەى ئەم چىرۆكە، بەنى موسستەلق پاش موسولمانبوونيان بە دوو سال، پىڭەمبەر وەلىدى كورى عەقەبەى نارد بۆ لايان بۆ ئەوہى سەدەقەيان لى وەربرىت، ئەوہت لە بىر نەچىت عەقەبە كە باوكى وەلىدە، عەقەبەى كورى ئەبى موعبتە كە يەكپك بوو لەو دوو دىلەى محەمەد لە پىڭگەى گەرانەوہى لە شەرى بەدر بۆ مەدىنە كوشتنى، وەلىد چوو بۆ لای بەنى موسستەلق، ناكوكىيەك (واتە دوژمنايەتییەك)ى كاتى جاھىلى لە نىوانياندا ھەبوو، كاتىك ھات بۆ لايان دەرچوون بۆ بىنبنى و شمشىريان كەرد بە خۆياندا بۆ خۆشى و پىخۆشبوونيان بە ھاتنى، وەك خاوەنى سىرەى ھەلەبى باسى دەكات و دەريزىنەى زەمەخشەرى لە (الكشاف) دا (سواربوون بۆ پىشوازى لى كەردنى) كە وەلىد بەو شىوہى بىنبنى، واى زانى بۆ ئەوہ دەرچوون شەرى لەگەلدا بكان، راي كەرد و گەرايەوہ بۆ مەدىنە و ھەوالەكەى گەياند بە پىڭەمبەرى خودا و گوتى ھەلگەراونەتەوہ. پىڭەمبەر زۆر توورە بوو و بىرى لە شەركەردىيان كەردوہ و موسولمانان شلەژان و قسەى زۆريان لە سەر غەزاكەردىيان كەرد، لەویدا شاندىكىيان ھات بۆ لای پىڭەمبەرى خودا و پىيان گوت ئەوان بەو شىوہى دەرچوون بۆ لای بۆ ئەوہى پىزى لى بگرن و ئەو سەدەقەبەى كە لە سەريانە بىدەنى. دەحلان لە سىرەتەكەى دەلپت: حارس كورى زار سەروك عەشىرەتى بەنى موسستەلق بوو، كە ھەوالى خالىدى و درۆكەى پى گەبىشت كە گوتبووى لە ئىسلام ھەلگەراونەتەوہ، ھات بۆ لای پىڭەمبەر. كاتىك چوہ ژوورەوہ بۆ لای، پىڭەمبەر پى گوت؛ رىگريت لە زەكاتدان كەردوہ و وىستوتە پەيامپەنەرەكەم بكوژىت، حارس گوتى نەخىر بەوہى بە چەق ناردووتى وا نەبوو، ئەم ئايەتە دابەزى {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا إِن جَاؤَكُمْ فَاسِقٌ بَنِيًا فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْحَبُوا عَلٰى مَا فَعَلْتُمْ تَادِيبِينَ} [الحجرات: 6]. واتە: ئەى گەلى باوہردار گەر لادەر و ھاتە لادان و ھەوالىكى پىدان، لپى وردبەنەوہ نەوہكو توشى زىانتان بكات و لە كەردوہەتان پەشىمان بىنەوہ.

لە گىرانەوہبەكى تردا ھاتوہ: پاش ئەوہى وەلىد ھەوالى ھەلگەرانەوہيان دا بە پىڭەمبەر، ئەویش خالىدى كورى وەلىدى نارد بۆيان، پى گوت: چاودىريان بكە لە كاتى نوپژدا بەنھىبىوہ بزانە ئەگەر وازيان لە نوپژ ھىنابوو ئىشى خۆت لەگەلئاندا بكە. خالىد لە كاتى خۆرئاوابووندا ھات بۆيان بۆسەى بۆ نانەوہ لەو شوپنەى كە گوتى لە نوپژكەردن پىت، بىنبى بانگدەرەكە ھەلسا و بانگى خۆى دا و نوپژى ئىوارەيان كەرد، ئىنجا تارىكى داي گرت و بانگى دا و نوپژى شىوانيان كەرد. لە كاتى سپىدەى بەياندا بانگدەر بانگى دا و نوپژى بەيانيان كەرد، كاتىك لە نوپژەكەيان بوونەوہ و خۆرھەلات و رووناكىى رۆژ دەرچوو، تەماشاشا دەكەن مپخى ئەسپ كوتراوہ و جى پى ديارە، گوتيان ئەمە چىبە؟ گوتى: بە خودا بۆ ئىوہ ھاتم، ھەوالى ئىوہ گەبىشتوہتە پىڭەمبەر و پى گوتراوہ: ئىوہ وازتان لە نوپژكەردن ھىناوہ و كفرى خوداتان كەردوہ، دەستيان كەرد بە گريان و گوتيان: پەنامان بە خودا، بەلام ئەوہ وەلىدە لە نىوانماندايە كە شتمان لەگەل يەكتر لە دلدايە لە جاھىلىوہ، ئىمە بە شمشىرەكانمان دەرچووين بۆ لای، لە ترسى ئەوہى نەوہك بە ھوى ئەوہى لە نىوانماندايە مامەلەمان لەگەلدا بكات، خالىد بە ئەسپەكەى گەرايەوہ بۆ لای پىڭەمبەرى خودا، خودا ئەمەى دابەزاندا: (يا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) ئايەتەكە. دەشىت ھەر دوو گىرانەوہكە كۆ بكرتەوہ، بەوہى خالىد پىش ئەوہى شاندىكە پىت بۆ لای پىڭەمبەر چوہ بۆ لايان و خۆى و شاندىكە لە پىڭەمبەر بەكتريان نەبىنوہ.

ئەگەر وەلىدى كورى عەقەبە بە ئەنقەست ئەم درۆبەى كەردىت، لەبەر ئەوہى تۆلە لە نىوانياندا ھەبوہ، يان وەك چىكايەتخوانان دەلپن، كاتىك بىنبنى شمشىريان ھەلگرتوہ بە ھەلە پىڭەبىشتبوو كە بۆ ئەوہ دەرچوون شەرى بكەن و ئەوان ھەلگەراونەتەوہ، ئەوہ پىويست نەبوہ،

يان له گەل بەرژەوئەندیدا كۆك نەبوو، ئەگەر محەمەد ھەوالەكەى لە ئاسمانەوہ وەرېگرتايە كە ئەوان موسولمانن و ھەلنەگەر اوئەتەوہ و، وەلید درۆزە و درۆى بۆ كرددون يان لە كاردانەوہ كە يان بە ھەلەدا چوہ. بەلام ھەوالەكە نەگەبېشت بە محەمەد كەچى محەمەد باوہرى بە ھەوالەكەى وەلید كرد و توورە بوو، خۆى خستە ئامادەباشىيەوہ بۆ شەركردنيان و خالید كورى وەلیدی بۆ ناردن. ئېمە زياتر بەو شېوہبەى دەبېنين كە وەلید كورى عەقەبە بە ئەنقەست ئەم درۆيەى كوردېت:

يەكەم: لەبەر ئەوہى لە بەرانبەر يەكتر لە زەمانى جاھىليەوہ شتيان لە دلدا بوہ، وەك خىكايەتخووانان باسيان كردوہ و ئەوہى بە ھەل زانیوہ كە شمشېريان ھەلگرتوہ و كرددويەتى بە بەھانەيەك بۆ ئەوہى حوكمى ئەوہ بە سەرياندا بدات، كە ئەوان بۆ شەركردنى دەرچوون و لە ئىسلام ھەلگەر اوئەتەوہ و بۆ ئەوہى چيان ھەز لى نىيە بە سەرياندا بھېتت دوہم: لەبەر ئەوہى خويى لە سەر محەمەد ھەيە، چونكە عەقەبەى باوكى لە بەدر پاش ئەوہى بە دىلى گىرا كوشتى. ئىسلامبوونى وەلید لە باوہرېنكردن و راستگويى نەبوہ، بەلكوو لەبەر ملكەچبوونى بەو زالبوون و زەبەرە بەھيزەى ئىسلام بوہ كە زۆرينەى عەرەب لەو كاتەدا ملكەچى بوون. بەم درۆيە وەك ئەو كەسە بوہ كە ويستيتى دوو چۆلەكە بە بەردىك بكوژت، لە لايەكەوہ ئەو كارە بەم خەلكە بكات كە رقى لايانە و لە لايەكى ترەوہ ناويانگ و سومعەى بانگەشەى ئىسلامى بە ھەلگەر اوئەتەوہيان لەكەدار بكات. بەلگەيش بۆ ئەوہ، لەكاتېكدا محەمەد بۆى روون بوہوہ كە درۆ دەكات، فورئانى بۆ داہەزاند و لەو ئايەتانەدا بە خراپەكار ناوى ھىنا، بەلگەبەكى تريبش ھەيە كە موسولمانبوونەكەى فېلە و راست نىيە ئەويش، عوسمانى كورى عەفان كرى بە واليى كوفە پاش سەعد كورى ئەبى وەقاس، لەبەر ئەوہى ئەم وەلیدە براى عوسمان بوو لە داىكەوہ، سەرخۆش بوہ و نوژى بەيانى چوار روكەى بە خەلكەكە كردوہ و، ئىنجا گوتوويەتى ئايا دەتەنەوئى زياترى كەم بۆتان، عوسمانيش دەرى كردوہ، دەلېن كاتېك ھاتوہ بۆ كوفە پاش سەعد، سەعد پى گوتوہ: بە خودا نازانم بووى بە پياوچاكيك لە دواى ئېمە يان ھەر بە نەفامى ماويت؟ وەلید پى گوتوہ: ئەبا ئىسحاق مەترسېنە، كە پاشا بوويت، قەومىك بە نيوہرۆ خوانىك دەتخۆن و قەومىكى تر بە ئيوارەخوانىك، سەعد پى گوت: واتان دەبېنم ئەمەيش دەكەن (واتە خىلافەت) بە پاشايەتى. دەلېن كە نوژى بە خەلكەكە كردوہ بەيانى بە چوار روكەتى كردوہ و سەرخۆش بوہ و لە روكەت و سوجدەت بردندا گوتوويەتى: بخۆرەوہ و بۆم تېكە ئىنجا ھاتوہ بۆ مىحراب و سلاوى كردوہ و گوتوويەتى: دەتەنەوئى زياترى كەم بۆتان، وەك لە سىرەى خەلەبىدا ھاتوہ. ئېمە ئەو شتە زيادەمان باس نەكرد كە لە سىرەى خەلەبىدا ھاتوہ وەك رزانەوہى لە مىحرابدا و ھەر وەھا گوتنى بخۆرەوہ و بۆ منيش تېكە لە روكەت و سوجدەت بردنى نوژدا، لەبەر ئەوہى ئېمە لەوہ بەكلا نەبووين كە راست بىت، بەلام ئېمە لەوہ دلنيان كە موسولمانبوونەكەى راستگويانە و باوہرېنكراو نەبوہ، وەك ئىستا باسمان كرد، لاي ئېمە لەوانەيە واى دا بېين كە ئەم زيادە خستەسەر رەفتارەكانى حيزبايەتى و سياسىيەت بوہ، كە لەو زەمانەدا لە نىوان ئەمەوى و عەلەبىدا دروست كرايىت، تەنانت ئېمە ئەوہ بە دوور دەزانين كە بە سەرخۆشى و سەرەلەقە ھاتىت نوژى بە خەلك كوردېت و چوار روكەت لە نوژى بەيانى پى كرىن و ئاوريان لى بداتەوہ و بلىت زياترى بكەم بۆتان، لەبەر ئەوہى ئەگەر باوہرە نەخۆشەكەى رېگري لى نەكات ترسى لە پىگەكەى واتە ولايەتەكەى رېگري لى دەكات. دەزانىت ئەمە ئايرووى دەبات لە نىو موسولماناندا و دەبىتە ھۆى ھەلچوونيان و شۆرشىكى بىزارى لى دروست دەبىت و بە توورەبىيەوہ بۆى ھەلدەستن و لەوانەيە لە پۆستەكەى بەركەنارى بكەن. بەلئى، عوسمانى خەليفە بەركەنارى خست، بەلام لەبەر ئەوہ لاي نەبرد كە تاوانەكەى چەسپىوو و دەرخابوو، بەلكوو بۆ يرىنى گىرەشېوينى گىرەشېوينان وەك لەوہى ئەلنەجار لە كىبى (الخلفاء الراشدين) باسى كردوہ تى دەگەين. ئايا ھەقمان نىيە پاش ئەمە ھەمووى بلين وەلید بە ئەنقەست ئەو درۆيەى كردوہ، وەك تەلەيەك لەوہوہ بۆ بەنى موسنەلەق و ئىسلام پىكەوہ داى نايىت، نازانم بۆچى ئەمە لە محەمەد شاررايەوہ و ھەوالەكەى لە ئاسمانەوہ بۆ نەھاتە خواروہ وەك دەلېن

- چىروكى گەنجينەكەى بەنى نەزىر، قەومىكى يەھوودى بوون لە مەدينە لە سەردەمى ٢ محەمەددا. ئەوہى زانراوہ محەمەد پاش ئەوہى ئابلووقەى بەنى نەزىر دا، لە مەدينە دەرى كردن. تكيان لى كرد كە دەريان دەكات لە خوئيان خۆش بىت و ھەر يەكە و بارە خوشترىك بەرىت جگە لە ئامرازەكانى شەر و چەك و تەقەمەنى، دەرچوون و ژن و منداليان لەگەل خۇياندا

برد و پارە و کالاً بەقەد بارە حوشتریکیان ھەلگرت، گەنجینەپەکیان ھەبوو لە پێستی حوشتەر یان پێستی گا دروست کرابوو، پڕ بوو لە گەوھەر و جوانکاری. کاتیگ دەرچوون و بە ناو شاردا دەروێشتن خەلگ ریزی بەستبوو، ئەوانیش کاروان بە کاروان دەروێشتن بۆ خەبەر، ئەو گەنجینە لای بنەمالە ئەبێ ئەلحەقیق بوو، کاتیگ سەلام کوری ئەبێ ئەلحەقیق لە نێو ئاپۆرە دەرکراواندا بوو، دەروێشت و گەنجینەکە ھەلگرتبوو، بە دەنگی بەرز ھاواری دەکرد ئەمە بۆ ئەو ئەمادەمان کردبوو کە زەوی بەرز بکەینەو، ئەگەر دارخورماکانمان بە جی ھێشتی، لە خەبەر دارخورما ھەبە. ئەم سەلامە پێش غەزای خەبەر لە لایەن پێنج پیاوی خەزرەج بە فۆل کوژرا، کوشتنەکە چیرۆکیگە لە کتیی بەسەرھاتەکاندا باس کراوە. ئینجا کات رویشت و دوا دوو سال لە دەرکردنیان یان بە قسە ھەندیکیان پاش سێ سال، محەمەد غەزای خەبەری کرد و ھەندیک لە سەنگەر و شوورا بەھێزە قایمەکانی کردووە، ھەندیک لە خەلکەکە ھاتن بۆ لای بۆ ئەو ھەوێ خۆنیان نەپێژریت، کینانە کوری ئەبێ ئەلحەقیق لە خەبەر بوو، پێغەمبەر بانگی کرد و لە سەر ئەو گەنجینەپە پرسیاری لێ کرد، ھەبوونی رەت کردووە و گوتی: شەر و خەرجیھەکان ھەمووی تەواو کرد

قسە ئین ئیسحاق لە سیرە ھیشامیدا گواستوو پەتووە لەو بارەو دەلیت: ھات بۆ لای پێغەمبەری خودا واتە کینانە (کۆرەزای ئین ئەلحەقیق بوو) لەبەر ئەوەی باپیری بوو، گەنجینەکە بەنی نەزیری لا بوو، پرسیاری ئەوەی لێ کرد، پوقایمی کرد و رەتی کردووە بزانیت لە کوێ، پێغەمبەری خودا پیاوکی پەھوودی ھینا، پێغەمبەر پنی گوت: من کینانەم بینی ھەموو پۆزیک ئەم گتوگەنال و پێسیھە دەسوورانداوە، پێغەمبەری خودا بە کینانە گوت: بینیت ئەگەر لای تۆ بیدۆزینەو دەتکوژم؟ گوتی: بەلی، پێغەمبەری خودا فەرمانی کرد لە زەویھەکی خەرابەدا چالیان ھەلکەند و ھەندیک لەو گەنجینانەیان دەرھینا، ئینجا داوا باقیھەکی لێ کرد، رازی نەبوو بیداتی، پێغەمبەر فەرمانی بە زوییری کوری عەوام کرد، گوتی: ئازاری بدە تا ئەوەی ھەبە ریشەکیش بکەیت، زوییر قاپی ئاگردانەکە خستە سەر سنگی تا تەنگەنەفسی کرد، ئینجا پێغەمبەری خودا دای بە محەمەدی کوری موسلمە و ئەویش دای بە براکە و ئەویش لە ملی دا

ئەم قسانە ئین ئیسحاق لە ھەموو ئەوانە راستترن کە لە سەر ئەم پرسیارە باس کراون، ھەندیک گێرانەو ھەن وازمان لێ ھینان، لەبەر ئەوەی شلەژاون و لاوازیان پێوە دیارە، ئەگەر دەتەوێت لە کتیی بەسەرھاتەکاندا بگەرێتو بۆیان. تەماشای بکە چۆن محەمەد پێوستی بەو بوو پرسیار لە کینانە بکات دەربارە گەنجینەکە، تەنانەت کە دانێ پێدا نەنا فەرمانی کرد زوییر ئازاری بدات و قاپی ئاسنی خستە سەر سنگی کە ئاگری پێ دەردەکەن، فەرمانی کرد ئازاری بدەن بۆ ئەوەی دانێ پێدا بنیت و شوێنەکیان پێ بلێت، ئەو لە بەرتر و باشتر نەبوو ئەگەر ھەوالی ئەمە لە ئاسمانەو بۆی بەتایبەتە خوارەو، لەو حالەتەشدا ھەر چۆنیک پێت ھیچ پێوستی بەم بپێنە و بەردە نەدەکرد، ئەوەی شایەنی ئەوەیە لێی بکوڵیتەو لەم چیرۆکەدا، فەرمانی ئازاردانەکە بۆ ئەوەی دانێ پێ دا بنیت و پیریاری لێ بدات، لەویدا تێدەگەین کە ئەمە لە شەریعتی ئیسلامدا پێگە پێدراوە، ئەوەی دەیزانن لە یاسا مەدەنییەکاندا لەم سەردەمە ئیمەدا پێگە پێدراو نییە و بە زمانی عەجم پنی دەلێن (-"اشکنجە".) (بە کوردییەکی ھەر ئەشکەنجە -)

- چیرۆکی حوشتەر ونبووەکە: لە سالی دەھەمی کۆچی، محەمەد دەرچوو بۆ مەککە بۆ ۳ حەجکردن، ئەم حەجە ناو نرا حەجی مائناوایی، لەبەر ئەوەی مائناوایی و خودا حافیزی پنی لە خەلکەکە کرد و لە دوا ئەو ھیچ حەجی تری نەکرد. کاتیگ لە عەرج (شوێنیکە لە دۆلێکی دەوروبەری تائف) دا بەزی، ئەو حوشتەری گوم بوو کە کالاً و پێداویستیھەکانی و خۆراکی لە سەر بوو، ئەو حوشتەر لای غولامیکی ئەبووبەکر بوو، ئەبووبەکر بە غولامەکە گوت: کوا حوشتەرکە؟ گوتی: دوینی گومم کرد، ئەبووبەکر لەو کاتەدا توورە بوو و گوتوو پنی یەك حوشتەر بوو گومت کرد، بە قامچیھە کەوتووەتە گیانی و پێغەمبەر پێکەنیووە و گوتوو پنی: تەماشای بکەن ئەم مەحرۆم کراوە چی دەکات! لەبەر ئەوەی لێدانی حەرامکراو ناییت، ئەگەر حوشتەرکە بەتەنھا ون بواپە ئاسان بوو، بەلام پێداویستی و خۆراکی پێغەمبەر و ئەبووبەکریشی لە سەر بوو، خۆی و ئەبووبەکر و ئەوانە لەگەلدا بوون بێ خواردن مانەو. کاتیگ ھەندیک لە ھاوہلان بەمەیان زانی، خورما و پۆنیان بۆ ھینان و خستیانە بەردەم پێغەمبەر، پێغەمبەر بە ئەبووبەکر گوت لەو کاتەدا کە لە غولامەکە توورە بوو، ئارام بە ئەی ئەبووبەکر ئەو کارانە بۆ تۆیە و نەك بۆ

ئېمە و، ئەم غولامە جەختى لە سەر ئەوە كردوۋەتەوۋە كە خوشترەكەى ون نەبىت، ئەمەبىش خواردېتىكى بەتامە كە خودا ھېناى و لەوۋە باشترە كە پېى بوو. پېغەمبەر و ئەبووبەكر و ئەوانەيان لەگەلدا بوون نانپان خوارد، دواى ئەوۋە سەفوان كورى موعتەل ھات و لە سەر ئاوى قەومەكە بوو، خوشترەكەى لەگەلدا بوو لەگەل بارە خۇرك و كالاكاناندا تا گەياندىيە بەر مالەكەى، پېغەمبەر بە ئەبووبەكرى گوت: بگەرى بزانە ھىچ لە كالاكانت ون نەبوۋە؟ گوتى ھىچى ون نەبوۋە جگە لە جامىك ئاومان پى دەخوارد، غولامەكە گوتى جامەكە لاي خۇمە

پرستەيەكى نازەزايى قسەكردنمان لە سەر ئەم چىرۇكە لە سىرەى حەلەبىيەوۋە گواستوۋەتەوۋە، بەكارھېنانى خوشترەكەى و خۇراكەكەى (زاملە)ى لە سەر بار كردوۋە، كە بە زاملە ناوى ھېناوۋە و لە قسەى سەفوان كورى موعتەلەوۋە ھاتوۋە، خوشترەكەى لەگەلدا بوۋە كە بەھەلە خۇراكەكەى بە زاملەى نووسىوۋە، چونكە (زاملە) لە زماندا واتە ئازەل يان ھەر گياندارىك كە بارھەلگىر بىت وەك خوشتر و شتى تر، دەبوايە بلىت سەفوان ھات (زاملە)ەكەى واتە خوشترەكەى لەگەلدا بوو، كە ئەمە براستترە

ناشاررېتەوۋە كە محەمەد ئەبووبەكرى بىنى لە توورەبىدا دەسووتېت، لەبەر ئەوۋەى خوشترەكەى گوم بوۋە، دلى داىوۋە و كارەكەى لە سەر ئاسان كرد و واى لى كرد كە توورەبىيەكەى بەرامبەر غولامەكە كەم بكاتەوۋە، لە جياتىي ئەم قسانە و بە حوكمى حالەتەكە دەبوايە بلىت، ئەى ئەبووبەكر لەسەر خۇ بە خوشترەكەى ون نەبوۋە و ئىستا سەفوان دەپېنېتەوۋە، بەلام ئەوۋەى نەگوت لەبەر ئەوۋەى ھەوالەكەى لە ئاسمانەوۋە بۇ نەھاتە خوارەوۋە وەك ئەوۋەى لە غەزاي تەبوك بۇى ھاتە خوارەوۋە، لەو كاتەدا لەوېش خوشترەكەى ون بوو

ئەگەر بلىت: لېرە ھىچ پېويست ناكات ھەوالەكە لە ئاسمانەوۋە دا بەزېت، بە پېچەوانەى ئەوئ كە خوشترەكەى لە غەزاي تەبوكد و ن كرد، لەوېدا پېويستىيەك ھاتە ئاراوۋە كە ھەوالەكە لە ئاسمانەوۋە بېنېت، ئەمەبىش قسەى ئەو كەسەيە گوتوۋىتەى: محەمەد ھەوالى لە ئاسمانەوۋە بۇ دېتە خوارەوۋە و نازاىت خوشترەكەى لە كوئىيە، ئەم قسەيە رەتكردەوۋەى

پېغەمبەرايەتىيەكەى لە خۇ دەگرېت، دەپېت شتىك بكات بۇ روونكردەوۋە و دوورخستەوۋەى ئەو گومانە و، لېرەدا پېويست بەوۋە ناكات، دەلېم: ئەم قسەيەت ھەوالى شاندىكەى غامد كە بوخچەكەيان لى دزرا و گەرىنرايەوۋە رەت دەكاتەوۋە. پېغەمبەر لە سالى دەى كۇچى دە پياوى غامد (عەشیرەتېكى ئەزدن لە يەمەن) ھاتن بۇ لاي، لە بەقىيە فەرقد (گۇرستانى خەلكى مەدینە بوو) دا بەزىن، لەو كاتەدا شوئىنى ناوازە و گيايى بوۋە، ئىنجا لەوېوۋە دەرچوون بۇ لاي پېغەمبەر مندالېكيان لاي بارەكانيان بە چى ھېشت و خەوى لى كەوت دزىك ھات و بوخچەى (ئەو شتەى كە جلى تېدەكرى پېى دەلېن بوخچە يان جانتا) يەكېكپانى دزى. كە جلى تېدا بوو، كاتېك گەبېشتنە لاي پېغەمبەر سلاويان لى كرد و دانپان بە موسولمانبوونى خۇياندا نا،

نووسراوئىكى بۇ نووسىن شەرىعەتەكانى ئىسلامى تېدا بوو، ئىنجا پېى گوتن: كېتان لاي بارەكانتان داناوۋە، پياوئىكى قەومەكە گوتى: مندالترىنمان لە تەمەندا، گوتى: ئەو خەوى لى كەوتوۋە و يەكېك ھاتوۋە و بوخچەيەك لە كالاكانتانى بردوۋە. پياوئىك لە قەومەكە گوتى، ئەى پېغەمبەرى خودا، ھىچ كەسېك لە قەومەكە جگە لە من بوخچەى نىيە، پېغەمبەرى خودا پېى گوت: دزراوۋەكە گەرىنرايەوۋە بۇ شوئىنى خۇى، قەومەكە بەخېرايى بۇى دەرچوون خوشتر و بارەكەيان ھېنا و ھاورىكەيان بىنى و ھەوالى ئەوۋەيان لى پرسى كە پېغەمبەرى خودا پېى گوتن. گوتى: كە لە خەو ھەلبەزىم بوخچەكەم نەمابوو، ھەلسام بېدۇزمەوۋە، پياوئىكم بىنى دانېشتبوو، كاتېك بىنىمى راى كرد و لېم دوور كەوتەوۋە، تا گەبېشتەم بەو شوئىنى ئەو تېدا بوو چالېكى لى بوو، كە وىستوبەتى بوخچەكەى تېدا بشارتەوۋە، منىش دەرەم ھېنا. گوتيان: شاپەتمان دېنن كە پېغەمبەرى خودايە، ئەو ھەوالى ئەوۋەى پى داين كە براوۋە و گەرىنراوۋەتەوۋە، گەرانەوۋە بۇ لاي پېغەمبەر و ھەواليان پى دا و غولامەكەيشيان ھېنا كە بە جىيان ھېشتبوو، بوون بە موسولمان، وەك لە (زاد المعاد) دا ھاتوۋە

تۇ لېرەدا دەبېنېت، بى ئەوۋەى ھىچ پېويست بكات ھەوالەكە لە ئاسمانەوۋە ھاتوۋە، وەك ئەوۋەى لە تەبوكد خوشترەكەى ون كرد و ئەوۋەى وىست كردى

ئەگەر بلىن: ئەمە وا داوا دەكات بۇ ئەوۋەى وا روو بدات و دزىنى بوخچەى يەكېك لە پياوۋەكانى شاندىكەى يەمەن كە مىوان بوون، بېگومان مايەى خراپى و عەبىيە و توورەيان دەكات، بۇيە پېويست بوۋە ھەوالەكە لە ئاسمانەوۋە بېتە خوارەوۋە و، لە ونبوونى خوشترەكەى بە ھەمان شېوۋە

پېويست بو، كه بى خوراك بمېننهوه و نه بووبهكر تووره بېت و به قامچى لهو غولامه داماوهدات، بهلكوو داوا و پېويستى لېره دا بههزتره له ههوالگه ياندىن له بهر بوخچه يهك كه بويان گهراوه ته وه، هېچ شتېكى تېدا نه ماوه بېته ماپه خراپه كارى بو سومعه تيان، بوپه هېچ پېويستى به وه نه كرد ههواله كه يان بداتى

نه وهى چېگه تيرامانه لهو قسانهى بو كردوون لهم چيرۆكه دا، باسى دزه كه ناكات كېپه، كه چى ته نانه ت خاوهن بوخچه كهى نه وانېش ديارى ناكات كه كېپه، بېگومان ههوالى ئاسمان دزه كه و خاوهن بوخچه دزراوه كهى لى ناسارېته وه، ده لىن له وانپه يه كېك له چاوه كانى له مه دپنه دزه كهى بېنيپت و غولامه خهوتوه كه پشى بېنيوه كه چو ههلساوه و بوخچه كهى هېناوه ته وه، و چى بېنيوه هاتوه ههواله كهى داوه به پېغه مېر، بېگومان نهو چاوه سيخور بوه و نه يزانيوه كى خاوهن بوخچه كهى له پياوانى شانده كه، ههروه ها نه يزانيوه دزه كه كى بو، بوپه محمه د ته نها نه وهى پى گوتوون كه له زمانى سيخور نه پېنيه كهى گوپى لى بو، هېچ مه به ستيكى نه بوه له وه دا جگه له زياتر كردنى باوهر بو زياد كردنى باوهر كه يان به وهى ههواله كه له ئاسمانه وه بو هاتوه. ئىجا نه م دزپه له چوار لاهه شاپه نى سه رسورمان نيپه يه كه م: دزپه بوخچه لهو كاته دا كه منداله كه خهوتپت، دزه كه ده يتوانى بيات بو ماله وه نه گهر خهلكى مه دپنه بېت، يان بو شوپنېكى دوور له ده وروبه رى شاره كه، به لام نه وهى نه كردوه و چاړېكى ههلكه ندوه و له ويدا دا پېوشيوه كه له شوپنى دزپه كه نزيك بو، نه وه پش واى لى كردوه دزپه كهى ده ركه وپت و ئايرووى بچپت

دوهم: پاش دزپه كه دوور نه كه وتوه ته وه بهلكوو گهراوه ته وه بو شوپنى دزپه كه و له نزيك غولامه كه دانېشته، واته وهك له قسهى غولامه كه وه ده رده كه وپت (كه ههستام بو دوزينه وهى بوخچه كه پياوېك دانېشتبو) نه گهر له نزيك غولامه كه دانېشتبا هېچ شوپنېكى تېدا نه بو، بېگومان دانېشتنه كهى بهو شپوهيه له نزيك شوپنى دزپه كه، وا له غولامه نووستوه كه دهكات كه تومه تبارى بكات و لهو كاتهى له خهوه كهى ههلسا و بېنيى بوخچه كهى نه ماوه، ده بوو نهو دزه گېلهى سېپه م: غولامه كه كه له خهوه كهى ههلسا و بېنيى بوخچه كهى نه ماوه، ده بوو نهو دزه گېلهى دانېشتبوو له نزيكى، ههر هېچ نه پت ده پت به رده وام بېت له دانېشتنه كهى له ويدا، له بهر نه وهى به رده وام بوونى له دانېشتنه كهى نېشانهى نه وهيه كه نارسپت و گومان لېكراو نيپه و نه وپش تومه ته كهى لى دوور ده خاته وه، ته نانه نه گهر غولامه كه بېت و پرسپارى بوخچه كهى لى بكات وا نېشان بدات كه نازايت و هېچ زانپارپه كهى لهو باره وه نيپه، به لام نه وهى نه كرد، كه چى ههلسا و له به رده م غولامه كه راى كرد، و راكردنه كهى هوكار بوو بو تومه تبار كردنى به دزپه كه، بهلكوو نه وه هه مووى لاي غولامه كه بهلگه يه كهى ديار بوون له سه ر نه وهى نهو پياوه دزه كه يه، بوپه دواى كهوت و به دوايدا راى كرد

چوارهم: نه م دزه گه لحوپه كه ههلسا و راى كرد ده بوو به لايه كدا راى بكردايه به پېچه وانى نهو شوپنهى بوخچه كهى لى شار دوه ته وه، وهك نه وهى له راكردنه كه پدا بيه وپت شوپنى بوخچه كه پيشانى غولامه كه بدات، نهك ههر نه وهى به وه وه نه وه ستاوه بهلكوو لهو شوپنهى كه بوخچه كهى له چاله كه دا شار دبووه وهستا، كه له قسهى غولامه كه وه وا تى ده گهيت (له ويدا وهستام كه وهستا و چېگه چالى لى بوو

سوپندت به خودا ده دم نهى خوپنه ر: دزپه بهم شپوهيه ده كرپت، ئايا دزپه هيه له دونيادا به قه د نه مه له گېلى و گه لحوپى و نه زانى بېت؟ من زياتر واى بو ده چم كه نه م دزپه نه گهر رووى دا پت وهك حيكايه تخوانان باسى ده كه ن، جگه له وهى دروستكراوى به نه قهست بو، نه گهر بلپت: بوچى؟ ده لپم: من وهلامه كهى بو ژپرى تو جى ده هپلم نهى خوپنه رى به خشنده. نه گهر له سه ر نه وهى ده لپم لومم ده كهيت كه له سه ر سه رسوره پنه ره كانى محمه د باسى ده كه م، پت ده لپم: ره خنه و لومم كردنت بوه ستپنه، نه گهر محمه د له مزگه وته كهى مه دپنه دانېشتپت و بهو رووداوهى كه له به قيعى غه رقه دا رووى دا پت زانپت و وهك نه وهى به چاوى خوى بېنيپتى، واته نه م دونيايه به هه موو نه وهى تېدايه لاي محمه د دياره و له بهر ده ستدايه ده بېنيپت و چى تېدا روو بدات ده يزائپت، وهك نه وهى ههر يه كه مان ئاوپك له جامپكى له ده ستدا بېت و بېنيپت. نه گهر نه مه به راست عه قل قبولى دهكات و گيان و نه فس لپى دنيا ده پت، چو و بوچى محمه د داوا دهكات يارمه تى بدهن و پرسپار دهكات و راويز دهكات و به دواى هه والدا ده گه رپت و سيخور ده پزپت و هه نديك جار هه له دهكات له رېكخستنى كارى پېويست و قورئان له سه ر هه له كانى داده به زپت؟ له سه ر نه مه چى بلپن

و له سەر ئهوهی تر چی بلین، چون ده توانین ئه م دوو دژبه یه که کو بکهینهوه؟ ئایا به کوپرانه باوهیری پی دههینیت، یان ده لیتت ئه مه هه مووی درویه و دروستکراوی ده ست و قه له می حیکایه تخوانانه و بابه ژیکه هیچ بناغه یه کی نییه؟ له هه ر دوو لادا، به به دروژانینی به یه ک جار و باوه رهینانی کوپرانه، دژ به عه قل و ئیپانه ی عه قلی راشکاو و ئینکارکردنی گواستنه وهی دروسته واته نه قلی راسته قینه یه

که واییت چی بکهین؟ چی دروست بکهین؟ ههروه ها چی بلین له وه لانانی قورولیتته و هه لهینانی نه و مه ته له ئاسمانیه یان شیکردنه وهی ئه م په رله ئاسمانیه پیروژه؟ به لام من به وهی تا ئیستا له م کتیبه دا باسم بو کردیت و بو م شی کردیته وه، هیوادارم نه وهی له مه و دو باسی ده که م ئه گه ر یه کێک له دونیادا بیته و بتوانیته به شیوه یه کی عه قلانی هه لی بهینیت و جیکه ی ره زامه ندی زیاتر بیته له وهی که من شیم کردو ته وه و هه لم هیناوه، من تکای لی ده که م له و چاکه یه ی ئاگادارم بکاته وه و بیخاته به ر ده ستم بو نه وهی له وهی تیدام . پشوو بده م

- چیرۆکی مه قیسی کوری حوبابه: کورته که ی، ئه م مه قیسه له بیباوه ره کانی مه که بو، ٤ برایه کی موسولمانی له مه دینه هه بوو ناوی هیشام کوری حوبابه بو، وا ریکه وت که هیشام له غه زای به نی موسه له ق کوژرا، هه ندیکیان گوته یان: له غه زای زی قرد بو، نه وهی کوشتوویه تی موسولمان بو و له ئه نساره کان بو له کو مه له که ی عه باده ی کوری سامت، که بینویه تی وای زانیوه له بیباوه ره کانه و به هه له کوشتویه تی. کاتیک ئه وه وه وه له گه ییشته مه قیسی برای له مه که وه هات بو لای پیغه مبه ری خودا و وای نیشاندا که بو به موسولمان وه ک فیل بو خه له تاندن و فریودان و گوته ی هاتوو م و سه رانه م له بریی خوینی برا که م ده ویت، پیغه مبه ری خودا فه رمانی کرد و خوینانه ی برا که ی پی دا و، بردی، سه ت حوشتر بو، زور لای پیغه مبه ر نه مایه وه ئینجا دای به سه ر بکوژی برا که یدا و کوشتی و گه رایه وه بو مه که و هه لگه رایه وه له ئیسلام. ئینجا کاتیک مه که گه ر پیغه مبه ری خودا له ئیو نه وانه ی که خوینی هه لال کردن له روژی کردنه وهی مه که دا خوینی ئه ویشی هه لال کرد و له و روژه دا کوژرا. خاوه نی سیره ی هه له بی ده لیت ئیبن نه میله ی کوری عه بدوللای له پسینی ئاموژای کوشتی، پاش نه وهی هه والی نه وه گه ییشته نه میله که مه قیس له گه ل کو مه لیک له گه ره بیباوانی قوره یش له که لاهه که ی به نی جه مچ مه ی ده خواته وه، چوو بو ی و کوشتی، ههروه ها گوته یان له و کاته دا کوژراوه که به په رده ی که عبه وه خو ی هه لواسیوه

بیگومان ئه م مه قیسه موسولمانبوونی وه ک فیلوته له که بازی و بو خه له تاندن و فریودان راگه یاندوه، که هات بو مه دینه و موسولمانبوونی خو ی را بگه یه ئیت بو نه وهی خوینانه ی برا که ی وه رگرت و ههروه ها بکوژه که ی برا که ی بکوژیت، به وه یش دلی ئاو بخواته وه به توله سه ندنه وه له لایه ک و، له لایه کی تریشه وه پاره شی ده ست ده که ویت

بیگومان نه وهی له ئاسمانه وه هه والی بو بیت ناییت ئه مه ی لی بشاریتته وه و له م جو ره کارانه به سه ریدا تپه ریته و ناییت به م شیوه فیلانه بخه له ئیت. به لام محمه د زور په روش بوو له سه ر نه وهی خه لک بیته ناو ئایینه که یه وه، به م لایه نه وه نه بیت ناخه له ئیت، ئه گه ر هه ر که سیک موسولمانبوونی بو ی ده رخت، ئه گه ر دروژنیش بیت یان به درو مه یلی بو ئیسلام پیشان بدات، هه ر چه نده موسولمانیش نه بیت، نه وه به س بوه لای محمه د که چاوه ری چاکه ی لی بکات وه ک له م چیرۆکه ی دا دیت نه وه پیشان ده دات

- چیرۆکی ئه بووبه راء عامر کوری مالیک کوری جه عفه ری عامری به نازناوی دان چاکه ر ه ناسراوه. ئه م ئه بووبه رایه گه وره ی به نی عامر و مامی عامری کوری توفیل کوری مالیک کوری جه عفه ری عامری دوژمنی سه رسه ختی پیغه مبه ر بوو، کورته ی چیرۆکه که: ئه بووبه ر هات بو لای پیغه مبه ر، که داوای لی کرد بیته موسولمان، ره تی کرده وه به لام نیازپاکی پیشان دا به پیشاندانی مه یلی بو ئیسلام و لپی دوور نه که وته وه و سه رکۆنه ی نه کرد، گوته ی: من ئه م کار و بوچوونه ت به شتیکی باش و شه ریف ده بینم، ئینجا گوته ی: ئه ی محمه د ئه گه ر بیباوانی هاو ریت بنزیرت بو لای خه لکی نه جد (واته به نی عامر و به نی سه لیم) داوایان لی بکه بو کاره که ت و تکای وه لامدانه وه یان لی بکه، پیغه مبه ری خودا گوته ی: من له سه ر هاوه لانه م ده ترسم له خه لکی نه جد، ئه بووبه ر گوته ی: من هاوشانیان ده بم و ئه وانیش لای من و له سه ر په یمانی من ده بن، بیانزیره و بانگه شه ی خه لکه که بکه بو کاره که ت. ئه بووبه ر به ره و نه جد ده رچوو، نه وه هه واله ی دان ی که نه و هاوشانی بو هاوه لانی محمه د پیشان داوه. پیغه مبه ری

خودا مونزر كورى عەمرو بە فەرماندەیی حەفتا پیاو لە هاوہلانی لە پیاوچاكانی موسولمان، دەلین چل پیاو بوون، نارد، گێرانەوہی یەكەم راستە وەك لە سەحیحی بوخاریدا ھاتوہ، حافزی دومیانی پشتی پئی بەستوہ، ئەوانەى نېراون پېيان دەگوترا خوینەران لەبەر ئەوہى بەردەوام قورئانیان دەخویندەوہ و، نووسراویكى بۆ ئەوانە نووسی و لەگەلیاندا ناردی بۆ بەنى عەمار، بە رى كەوتن تا گەببشتنە بیری مەعوونە (شوینیکە لە نېوان زەوی بەنى عامر شوینی بەنى سەلیم)، كاتیک دابەزین یەكێکیان نارد (ئەویش حەرام كوری میلحان بوو) بۆ لای عامر كوری توفیل كە گەورە و سەرى بەنى سەلیم بوو، كاتیک ھات بۆ لای ھیچ تەماشای نووسراوہكەى نەكرد و چوو بۆى و كوشتى، ئینجا ئەم عامرە ھاوارى كرد بە سەر ئەوانەى لای بېرەكە یارمەتیی قەومەكەى بدەن رازى نەبوون وەلامى بدەنەوہ، گوتیان: ئەبووبەرا پەیمانى پئی داون و ھاوشانى كردوون، ئیمە سەنگەر لە ھاوشاڤتیی ناگرین، ھاواریان كرد بۆ عەشیرەتى بەنى سەلیم، كە عەسیە و رەعل و زەكوان بوون، وەلامیان دانەوہ، ئینجا دەرچوون تا دەورى ھاوہلانى محەمەدیان گرت كە لە سەر بارھەلگرەكانیان بوون، كە بینیان شمشیرەكانیان لى بردن و كەوتنە ناویان تا دوا پیاویان كوشتن، جگە لە كەعب كوری زەھید كە بە حال گیانی تیدا مابوو لە شەپكە دەرچوو، لە دواى ئەوہ ژیا

عەمرو كوری ئومەیەى زەمرى لەم شەپكەدا نەبوو، لەبەر ئەوہى خوۆ و پیاوئىكى تریش لە دەشتى قەومەكە بوو، واتە چاودێرى حوشترەكانى دەكرد. كاتیک عەمرو ئەوہى لەگەلیدا بوون بینیان بالندە بە سەر ئەو شوینەى ھاواریكانیان خول دەخواتەوہ، گوتیان: بە خودا ئەم بالندانە شتێکیان بینوہ، ھاتن بۆ ئەوہى تەماشای بکەن، بینیان خەلكەكە خەلتانى خوین و ئەو كارەى تووشى ھاتوون بەدبەختییە. پیاوہكەى لەگەل عەمرو بوو گوتى: چى دەبینى؟ گوتى: وا دەبینم بگەینە لای پێغەمبەرى خودا و ھەوالەكەى بدەینى، پئی گوت: بەلام من خۆم لەوہ پئی باشتە نییە لە شوینیک دوور بکەومەوہ كە مونزر كوری عەمروى تیدا كوژراپیت. ھاتن رووبەرۆوى قەومەكە بوونەوہ و ئەو پیاوہ كوژرا و عەمرویش بە دیل گىرا، ھەوالى پئی دان كە ئەو لە موزرە (واتە لەو شوینە) عامر كوری توفیلی لى بوو بردى و پەرچەمەكەى یرى و بەرەلای كرد (قژ و پەرچەم پیرن لە نەرىتى ئەو خەلكە بوو ئەگەر بیانەوێت منەت بە سەر دیلێكدا بکەن پەرچەمى دەپیرن و بەرەلای دەكەن)

عەمرو بۆى دەرچوو تا گەببشتە سببەرىك و پشوویەكى دا، دوو پیاو ھاتن و لەویدا لەگەلیدا دانیشن، پرسىارى لى كردن گوتیان ئیمە لە بەنى عامرین، لە باسێكى تردا گوتوویانە ئیمە لە بەنى سەلیمین، ئەم دوو پیاوہ پەیمانى پێغەمبەرى خودایان پئی درابوو، عەمرو پئی نەزانى، ھبشتییەوہ تا خەوتن و ھەلمەتى كردنە سەر و ھەر دووکیانى كوشت، واى زانى بەوہ تۆلەى لە بەنى عامر كردوہتەوہ. كاتیک عەمرو گەراپەوہ بۆ لای پێغەمبەر ھەوالەكەى پئی دا و ھەوالى كوشتنى دوو پیاوہكەیشى دا، پئی گوت: دوو پیاوت كوشتوہ كە قەرزاريانم، ئینجا پێغەمبەر گوتى: (ئەمە كارى ئەبووبەراپە لەم كارە ترسام و رقم لى بوو). لە ئەنەس كوری مالیکەوہ گوتوویەتى: پێغەمبەرى خودام لە ھیچ كاتیکدا نەبینوہ بەو شێوہیە خەمبار پیت، وەك ئەوہى لە سەر ھاوہلانى بیری مەعوونە بینوویەتى، سى رۆژ بە بەیانیان نزاى بۆ دەكردن، واتە دوعا و نزاى دژى ئەوانە كردوہ كە ھاوہلانى بیری مەعوونەیان كوشتوہ

ئەمەیە چیرۆكى ئەبووبەرا و كردەوہى گورچگىرى ھاوہلانى بیری مەعوونە بە راستى گورچكپەرە و بە نازارە و خەمپنەرە، محەمەد حەقى بوہ زۆر خەم بخوات لە سەر ئەو كوژراوانەى ھاواری، كە بئى ھیچ ئەنجامێك بە فیرۆرۆیشن و، یەك مانگ بە خەمبارى ماپەوہ، لە ھەندیک گێرانەوہدا چل رۆژ بوہ، لە نوێژەكانى بەیانیدا بە توندى دوعاى لە سەر بكوژەكانیان كردوہ. ئیمە دەلین: ئەگەر ئەوہى ھیکایەتخوانان دەلین لە سەر ئەم رووداوە راست پیت، محەمەد لە ناردنى ئەمانە لە چەند لایەكەوہ ھەلەى كردوہ

یەكەم: چۆن ئەوہ لای محەمەد نەزانراوہ و شاراوہ بوہ كە ئەبووبەرا راستگۆ نییە لەو قسانەى و واى دەبینى كە نیازى باش و شەریفە، ئەگەر راستگۆ بواپە، كاتیک داواى لى كرد بپیتە موسولمان دەبوہ موسولمان نەك رەتى بكاتەوہ، ھیچ رێگرێبەك لە موسولمانبوونى نەبوہ. ئەگەر بلپیت: ئەو نەبوہ بە موسولمان لە ترسى ئەوہى قەومەكەى لپی ھەلدەسن، لەبەر ئەوہى ئەوان ئیسلامیان نەویستوہ، دەلیم: ئەو موسولمانبوونى بۆ قەومەكەى دەویست بۆیە داواى كرد پیاوان بنن بۆ بانگەشەكردنیا بۆ موسولمانبوون و خوۆ سەرۆكى قەومەكەى و گەورەیانە، ئەگەر ببواپە بە موسولمان دەپیت ھەندیکیان دواى بکەون، ئەمە ئەگەر ھەموویان

دواى نەكەون. لەگەل ئەو ەيشدا دەيتوانى موسولمانبوونى لاي قەومەكەى بشارتتەو ە بىتتە موسولمان لەبەر ئەو ەى بە باشى و شەرىفى دەبىتت ەك گوتى. بەلام ئەبووبەرا لەو ەى گوتووبەتى راستگۆ نەبو ە و ڧىلباز و تەلەكەباز بو ە

دو ەم: چۆن و بوچى پىغەمبەر رازى بو ە لە سەر داواكردنى ئەبووبەرا ئەو پىاوانەى هاو ەلى بو ئەو ەى بىتت داوا لە قەومەكەى بكەن بىنە موسولمان و خۆى موسولمانبوونى رەت كردهو ە. ەك محەمەد باسى كرد كە رقى لى بو ە و لى تىساو ە و، پىى گوت: من لە سەريان دەترسم لە خەلكى نەجد، دەبوايە ئاگادارى بوايە و باو ەرى پىى نەكردايە لەو ەى باسى كرد، بەلام محەمەد خۆى و بەو ژىرى و توندوتۆلىيەى ەك گوتمان بەو پەروشىيەى لە سەر باو ەرى خەك بو ەاتنە نىو ئايىنەكەيەو ە وى لى ەاتو ە. بو ئەو مەبەستە چەندىن ئامرازى بە كار ەينا و بە دواى چەندىن رىگەدا گەرا و بە كارى ەينا، بو ە لەم بارەو ە سو ە زال بو ە بە سەر ژىرى و توندوتۆلىدا، بە قسەى نەرمونيان و بە باش زانىنى ئىسلام بە قسەى رووت خەلەتپىرا و، ئەوانەى هاو ەلانى نارد كە ناردنى، بەتايبەتى بەو قسەى ئەبووبەرا وروو ەا كە گوتى من هاوشانىان دەبم. ئەگەر ئەم ڧىلبازە راستگۆ بوايە لە بەباشزانىنى ئىسلامدا و بىويستايە قەومەكەى بىنە موسولمان، خۆى پىش ئەوان دەبو ە بە موسولمان، لەبەر ئەو ەى ئەگەر ببوايە بە موسولمان، ەموو قەومەكەى يان ەندىكىان دواى دەكەوتن، چونكە گەور ە و سەرۆكيان بو ە ەك پىشتر باسما ن كرد

سىبەم: لە ەموو ئەمانەى محەمەد دەبوورين، بەلام دەلئىن لە ناردنى حەفتا پىاو لە هاو ەلانى، ئايا راستە ئەو بانگەشە كارانە بەم ير و ژمارەو ە بن و بىانبىتت بو لاي قەومىك كە دەزانتت چەند ستمكار و لەخوبايى و لووتبەرزى، دەزانتت گەورەكەيان عامر كورى توفىل برازاي ئەبووبەرايە كە توندترين و سەرسەخترين دو ەمنى ئەو و ئايىنەكەين، ەك دواتر باسى دەكەين. ئەگەر وا پىويستى بكردايە كە بانگەشەكار بىتتت؛ دەبوايە بە يەك يان دوو يان بەزو ەرى سى كەس زياترى نەناردايە، تەنانەت محەمەد دواى بەيغەتى عەقەبە لە مەككە و پىش كوچكردنى بو مەدينە داوايان لى كرد بانگەشەكار بىتتت بو مەدينە، تەنھا موسعەب كورى عەمىرى بەتەنھا نارد و بەس. ئەگەر ئىمە ەندىك بە فراوانى باسى بكەين دەلئىن: دەبوايە ژمارەى ئەو بانگەشەكارانە بەقەد ئەو گتوگۆكارانە بوايە كە مەسىح ناردنى بو لاي خەك و دوانزە كەس بوون. بەلام تۆ سوپايەك بىتتت ژمارەيان حەفتا كەس بن نە راستە و نەيش حىكمەتى تىدايە، ەك ئەو ەى سربەيەكى ناردىت نەك بانگەشەكار. سربەكانى ەندىك جار لە حەفتا كەس كەمتر بو ە، ەك سربەكەى حەمزەى مامى لە سى پىاو كەمتر بو ە، كە ناردى بو ئەو ەى رىگە لە كاروانە بارەكەى قورەيش بگرتت، سربەكەى سەعد كورى ەفاس بو ە خرار بە بىست پىاو ەو ە بو ە، سربەى رەجىع لە دە پىاو پىكھاتبوون، ناردنى سربەى رەجىع و ناردنى ئەم بانگەشەكارانە لە يەك كاتدا بو ە

ئەگەر ئىمە وا دابىن كە ئەبووبەرا راستگۆ بوويتت لە قسەكانىدا: من هاوشانىان دەبم و، محەمەدپىش ەيچ ترسى لە سەريان نەمايتت لە خەلكى نەجد و ئەوان بە دلئايى و ئارامى و ئاسايىشەو ە روشتىن، ەيچ پىويستى نەكرد ژمارەيان بكاتە حەفتا كەس، ئەى چۆن دەيتت كە ئەبووبەرا لە ەاتنى ڧىلباز بىتت و لە قسەكانىدا ەك من هاوشانىان دەبم و ئەمەش خەلەتپىنەر بىتت و، ئەى چۆن كە محەمەد بزانتت عامرى كورى توفىل دەبىن كە سەرسەخترين كەسە لە دو ەمنىايەتى بو ئەو و بو ئەوانپىش وا بەو شىو ەيە ئەوان بىتتت

بەلى: پاش ئەو ەى محەمەد ژمارەيانى كرده حەفتا، دەبوايە ەموو چەك و تەقەمەنى و تفاقىكيان بو ئامادە بكات و چەكىكى تەواو و باشيان بداتى و ئىنجا بىناردنايە، ئەو ە توندوتۆلى و خوقايمكردنىك بو ە، لەو كاتەدا نەمانتوانى بلئىن محەمەد ئاگادار نەبو ە و شتى يەدەكى حساب نەكردو ە لە ناردنىان لەبەر ئەو ەى لە سەريان ترساو ە و ئاگاي لىپان بو ە لە خەلكى نەجد، زياتر پتەوى كروون بە تەواوكردنى تفاق و چەكە جەنگىيەكانىان تا دلئيا بن لە ئاسايىش و ئارامى سەلامەتىى خويان ئىنجا دەستيان بكردايە بە بانگەشەكردن بو ئىسلام بە باشترين بانگەشە و، ئەگەر شەر و خراپە و دەستدرىژبەيەكيان بىنى بتوانن بەرگرى لە خويان بكەن بە باشترين بەرگرىيەو ە و بەو شىو ەيە يان را دەكەن يان پال بەوانەو ە دەنئىن، ئەمەيە كە توندوتۆلى فەرز و حوكمى دەكات، بەلام محەمەد ئەو ەى نەكرد، بەلكوو بە روونى يان بى چەك يان بە نىمچەچەكدارى ناردنى، جگە لە شمشىر ەيچ قەلغانىك (دردىك) و رمىك و ەگبەبەك و ەيچ زىپوشىك و ەيچ خودە و سەرىپوشىكيان پى نەبو ە، ەيچ پىداويستىيەكى ترى شەرى ئەو

زەمانەیان پىئ نەبوو، بېگومان دوژمنەکانیان بەو شىۋەيە نەبوون، بۆيە دەبينىن ئەو ىرەحمەتيانە ھەر لە سەرھەتاي لىدانايان كوژران و جگە لە ەمرو كورى ئومەيە ھىچ كەسىكىان رزگارى نەبوو، ەمرو رزگار بونەكەى بەفيل بوە و پىي گوتوون من لە ئبوم، واتە لە موزر، بۆيە پاش بەدىلگرتتى پەرچەمەكەى (واتە قزى لە پىشەوہ) يان ىرى و بەرەلايان كرد. ئەوہى گومانى لى ناكريت ئەوہيە ئەبووبەرا فېلباز بوە لە ھاتنى بۆ لاي محەمەد، لە گىرانەوہيە كىشدا ھاتوہ لە كاتى ھاتنى دوو ئەسپ و دوو چوشتى پى داوہ، بەلام محەمەد دياربەكەى قبول نەكردوہ و، پىي گوتوہ: ديارى لە پىباوہر قبول ناكەم، لەبەر ئەوہى فېلباز دەتوانىت بە ديارى و ئەو شتانە خۆى نزيك بكاتوہ و خۆى خۆشەويست و كورى باش بكات، بۆ ئەوہى بتوانىت لە فېلەكەى سەرکەوتوو پىت و بىخەلەتتىت و فريوى بدات و، بەو شىۋەيە دەتوانىت فېلەكەى بشارىتەوہ و داى پۆشيت. ئەمە بەلگەى ئەوہيە كە فېلباز بوە، محەمەد پاش روودانى كارەساتى كوشتنى ھاوہلانى بە فېلەكەى زانيوہ، وەك لە قسەكانىيەوہ دەردەكەوت، لەو كاتەى ھەوالى كوشتنى ھاوہلانى پىگەيشتوہ! ((ئەمە ھۆكارەكەى ئەبووبەرايە كە ھاوشانى ئەو روپىشتن و من لەو ((كارە دەترسام و رقم لى بوو

ئەوہ پىكەنىناوييە، ھىكايەتخوانان باسيان لەوہ كردوہ كە ئەبووبەرا ھەوالى كوشتنى ئەوانەى پىگەيشتوہ لە خەفەتا مردوہ. عامرى كورى توفيل بەو شىۋەيە ھاوہلانى محەمەد كوشت و بەو شىۋەيە كارەكەى خستە ئەستۆى ئەبووبەراى مامى و لە ئەستودانانى تاوان لەو كاتەدا بوەتە ھۆى شەر و كوشتار، بەلام ئەمە لە نىوان خەلكى دوور لە يەك. بەلام لە ئەستوخستنى كارى خراپ لە نىوان پياوڤك و برازاكەيدا شتىكى گەورە نەبوہ كە بىتە ھۆى شەر و كوشتار، كارەكە لەوہ سوكتەر و ئاسانتەرە بە تايبەتى ئەگەر لە ئەستوخستنى كارىك بە شىۋەيەك لە قازانجى ھەر دوو لايىت و لە ناوہوہ پىي رازى بن. ھەر كەسىك لەم حالەتەدا پىت لەگەل محەمەد و ھاوہلانىدا، چۆن لە داخى كوژراوہكان دەمرىت؟ ئەوہى پىشتىگىرى ئەم قسەيەمان دەكات، ئەوہيە كە گىرەوان باسى دەكەن، ھەرۋەھا حەسان كورى سابت شاعىرى پىغەمبەر شىعركى ھەلبەست كە تانە و توانجى لە رەببەى كورى ئەبووبەراى دا، لەو كردوہەى كە عامرى كورى توفىلى كورە مامى كردوويەتى لە تاوان خستە ئەستۆى باوكى. دەلین: كاتىك ئەو شىعەرە گەيشتە رەببە، ھات بۆ لاي پىغەمبەر، گوتى: باوكم لەم غەدرە پاك دەكاتوہ ئەگەر لە عامر بدەم و بىكوژم؟ گوتى: بەلى، گەرايەوہ و لىدانىكى لە عامردا كە بە دەم لىدانەكەوہ كەوت، قەومەكەى رايان كرد بۆ لاي و بە عامريان گوت: حەقى خۆت بكەرەوہ، گوتى: لىي دەبورم، وەك لە سىرەى دەحلانىدا ھاتوہ. ئەوہى دەبينىن رەببە لە قسەكانى راستگو نەبوہ، واتە نەويستوہ عامر بكوژىت و بە كوشتنەكەى ئەو شورەبىيەى بە سەر باوكىدا ھىنابووى پاك بكاتوہ، بەلام ويستى وەك بكوژىك كارىكى دروستكراو بكات و محەمەدى پىي رازى بكات لە لايەكەوہ و لە لايەكى ترەوہ ھەوالەكە بلاو پىتەوہ و ئەو عىبە و شورەبىيە لە سەر باوكى نەھلپىت، بۆيە لىدانىكى لە عامردا ئامانى لى ىرى، واتە كوشتن نەبوہ، بەلكوو لە لايەك لە لەشى وەك دەست و قاچى داوہ، ئەوہى كردوويەتى ھىچ ئەندامىكى تىك نەداوہ. بۆيە عامر گوتى: لىي دەبورم، لەو كاتەى كە داوايان لى كرد كە سزاي بدات

ئەوہى لەمەوہ ديارە كە لىدانەكەى رەببەيش بە رىكەوتنى نىوان خۆى و عامر بوہ. ئەمە، بېگومان بۆ كەسىك كە ھەوال لە ئاسمانەوہ بۆ پىت و جبريل چاوى پىت، لە دەرئەنجامى فېلوتەلەكەى ئەبووبەرا و ھەلخەلەتاندنى، نايت تووشى ئەم مەرگەساتە پىت، بەلام ھىكايەتخوانان بە تىرامان و بىر كوردنەوہ قسە ناكەن، بەلكوو لە گىرانەوہكەيان تىكەلوپىكەلى دەكەن و لە قسەكانىش تىكەلى دەكەن و تىكى دەدەن، لەوہدا باسى ئەوہيان كردوہ دەلین: پىغەمبەر لەو كاتەدا كە ھاوہلانى لە بىرى مەعوونە كوژران جبريل ھات بۆ لاي و ھەوالەكەى لەو رۆژەدا پىي گوت كە تىيدا كوژران. نازانم ئەم جبريلە لە كوئ بوو لەو كاتەى ئەبووبەرا ھات بۆ لاي محەمەد ئەوہى پىي گوت كە گوتى: ئايا لە بەرژەوہندىدا نەبوو كە پىت ئەوہى نيازى ئەم فېلبازە بوہ پىي بلىت، ئەگەر نا ھەوالى كوشتنىان لە پاش كوشتنىان ھىچ لە كار و تايبەتمەندى جبريل نىيە، بەلكوو ھەر كەسىك و خەلكىك دەتوانىت ئەو ھەوالە بگەيەنيت بۆ خۆشحالىي ئەوہى دەحلان لە سىرەتەكەى باسى دەكات لە زانا زەرقانىيەوہ بۆت باس دەكەين: زاناي ئايىنى زەرقانى دەلپت: كاتىك خەلكى بىرى مەعەرە پىكان، بىر و تايەك ھات بۆ محەمەد واتە جبريل، ئەويش بەو تايەى گوت يرو بۆ لاي رەعل و زەكوان و عەسيە (ئەم عەشیرەتانە ھاوہلانى محەمەديان قەلار كرد، واتە كوشتنىان) ئەوانە لە خودا و پىغەمبەر ياخى

بوون. تاكه پيش روپشت بو لايان و حوت سته كه سى لي كوشتن، هر يه كه له كوژراوه كانى موسولمانان به ده كوژراوى ته وان، گوتى: به لام خوداى بالا و بهرز كه وهك خوښه پيشتر زانى پيش ده رچوونيان بو ته و شوښه ته وهى پي نه گوت له بهر ته وهى شه هاده تيان پي به خشيت و ته وهى به هاتنى ته بو به را به سنه وه. خودا يارمه تىي ته م زانايه بدات و گورهى بكات كه چوڻ قسه به روو كه شى فري ده دن و قسه ي هچو بووچ و به بي ناگايى و هو شيارى و هه ست ده كه ن.

ته وهى شايانى تيرامانه ته وه يه كه محمه د له پاش ته م زه بره نازار به خش و كوشنده يه غه زاي به نى عامرى نه كرد، وهك غه زاي به نى له حيانى له پاش كوشتنى هاوه لانى له ره جيع كرد، له گه ل ته وه پيشدا ته و هاوړ تيانى له ره جيع كوژران كه م بوون له ده كه س زورتر نه بوون له و باوه ره دام غه زاي به نى عامرى له بهر ته وه نه كرده، چونكه ته و هيزه ي نه بوه بتوايت شه رى عه شيره ته كانى به نى عامر بكات به و ژماره وه كه هه موويان خه لكى شه رانگيز و پاله وان و ريگر بوون و شه ر كردنيان قورس بوو و ئاسان نه بوو. كار هه ساته كه ي بيرى مه عوونه له سه ره تاي مانگى سيوشه شى كوچيدا بوو، واته پاش شه رى ئو خود به چوار مانگ و، محمه د له و كاته دا به هيز و توانا نه بوو و زه برى وا به هيزى نه بوو وهك ته وهى كه له پاش گرتنى مه كه كه دا په يداى كرد.

پينچ چيرو كمان بو گيراينه وه له باره ي ته وهى لاي محمه د رووى دا و هيج زانيار بيه كى له سه ر نه بوو، هيج هه واليكى له و باره وه له ئاسمانه وه بوى نه هات، هه روه ها به و شوښه يه له كتبي به سه ره اته كان زورن و له ژماردن نايه ن، به لام ئيمه ليره دا به مه وه ده وه ستين كه پيشكه شمان كردن بو شايه تى و نموونه، ته وهى پاسمان كردن به سن بو نموونه و شايه تىي ته وهى مه به ستان بوو باسى بكه ين و بيلين.

(65)

عامرى كورى توفيل

كه عامر كورى توفيل پاله وانى ته و توانه بوو له بيرى مه عوونه رووى دا، پيمان باش بوو ليره دا. شتيكى تر دريژه به باسه كه ي بدين.

له رووداوى بيرى مه عوونه دوو عامر ناوى له به نى عامرى تيدا بوو، په كيكيان عامرى كورى ماليك كورى جه عفه ر كه نازناوى ته بو به را بوو، دوهم عامرى كورى توفيل كورى ماليك كورى جه عفه ر، عامرى په كه م مامى عامرى دوهم بوو، هر دوو عامره كه پاله وانك بوون له پاله وانه كانى غه دره كه ي بيرى مه عوونه. هر دوو كيان مام و برازا له سه رو كه كانى به نى عامر كورى سه عسه عه بوون. حيكايه تخوانان باسى عامر كورى توفيل ده كه ن، كه به رده وام بانگه واز كه ريكي له بازا رى عه كاز بانگه وازى بو خه لكه كه كرده، ئايا پياويك هه يه كه وتييت راستى بكه ينه وه و برسپيهك هه يه تيرى بكه ين و ترساونك دلنباى بكه ينه وه، ده لين: په كيك بوه له قورترينه كانى خه لكه كه

كاتيك شانديك له به نى عامر له سالى هه شته مى كوچى يان پاش ته وه هاتن بو لاي پيغه مبه ر، عامر كورى توفيل كورى ماليك كورى جه عفه ر و ته ربه دى كورى قه يس كورى جوز كورى خاليد كورى جه عفه ر و جه بار كورى سه لجا كورى ماليك كورى جه عفه ريان له گه لدا بوو، ته م سى كه سه له سه رو كه كانى قه ومه كه بوون و شه يتانه كانيان بوون، وهك حيكايه تخوانان باسى ده كه ن و عامر كورى توفيل گوره يان بوو

ته وهى له سه ر ته م عامره يان باس كرده، كه له گه ل قه ومه كه ي دا هاتوون بو لاي پيغه مبه ر و گوتويه تى: ته ي عامر، خه لكه كه بوون به موسولمان توپش موسولمان به، پيى گوتى: به خودا وام دانابوو كه نه يم تا عه ره ب بكه ويته دوام، ته وه من نيم بكه ومه دواى ته م ميردمنداله ي قوره يش: ته و له گه ل شانده كه دا هات بو ته وهى غه در له پيغه مبه رى خودا بكات، ته نانه ت به ته ربه دى (ته ربه د پياويكى نازاو دربوو) گوت ته ي ته ربه د كه چووين بو لاي ته و پياوه، من پيش ده موچاوى ده گرم بو ت و توپش ته گه ر كارى خو ت كرد به شمشير بيكه

كاتيك هاتن بو لاي پيغه مبه رى خودا، عامرى كورى توفيل گوتى: ته ي محمه د بمكه هاوړيى خو ت (واته بمكه به نيك و هاوړي و شتم بده ري ۷۷۱ له بهر ته وهى ته م قسه يه له گه ل قسه كه ي بو ته ربه د گونجاوه، كه گوتى پيش ده موچاويت بو ده گرم، پيغه مبه ر پيى گوت: نه خير

به خودا تا باوهر به خودای ته نهام دههینیت، گوتی: ئەی پیغمبەر هاوری و خوشهویستم، بهوه بهردهوام بوو له قسهکردن لهگهلیدا و چاوهرتی ئهربهدی کرد که نهوهی فهرمانی پی کردوه جیبهجی بکات، ئهربهده هیچ شتیکی نهکرد، کاتیک عامر بینی ئهربهده ناجولیت، قسهکانی پيشووی دووباره کردهوه و گوتی: ئەی پیغمبەر هاوریته تیم بکه، گوتی: لهو کاتهی باوهر به خودای بی هاوبهش بینیت

له گيرانهوهیه کدا، پیغمبەر پیی گوتوه: ئەی عامر به به موسولمان، گوتی: من پیوستیپه کم پیته، گوتی: لیم نزیك به رهوه، لپی هاته پینش تا گهیشته لای و قسهی لهگهلیدا کرد. دهلین که پیغمبهری خودا پیی گوتوه: ئەی عامر به به موسولمان، گوتووپهتی: ئەگه بيمه موسولمان، دواي تو بو من دهییت؟ پیغمبهری خودا گوتووپهتی: ئەوه بو تو نییه و بو قهومه که یشت نییه، ئەوه بو خودایه که بو کپی دهویت. له گيرانهوهیه کدا هاتوه: گوتووپهتی: ئەی محمهدهمه موسولمان ئەگه توك یان موهکهی بو من ییت و ورگهکهی بو تو ییت، به واتای شارهکهی بو تو و دهشتهکهی بو من، به قسهیهکی تر چاک و زورهکهی بو تو و خراب و کهمهکهی بو من، گوتی: نهخپر، گوتی: چی بو من دهییت ئەگه بيم به موسولمان؟ گوتی: ئەوهی بو موسولمانانه بو تویش دهییت و ئەوهی له سهریانه له سهه تویش دهییت، گوتیان که پیغمبهر به داواکارییهکانی رازی نهبوو، گوتی: بهلام به خودا پری دهکهم به ئەسپ و سوارچاک به سهرتدا، له قسهیهکی تردا گوتووپهتی: ئەسپیکي زوروزهوهند و پیاوازیکی به لیشاو و، به ههر دارخورمایه که وه ئەسپیکي پیوه ده به ستمه وه، پیغمبهری خودا گوتووپهتی: خودایه له شهیری عامر کوری توفیل به دوورم بگره. له سهحیحی بوخاریدا هاتوه: به پیغمبهری گوتوه: دهتخمه بهردهم سی بژارده: خهلكی دهشت و شار بو تو ییت و خهلكی توك، واته دهشتهکی و چادر بو من ییت، یان بيمه خهلیفهی دواي تو، یان به ههزار پیاوی قژ زهرده و ههزار ژنی قژ زهرده (واته ئەشقه) غهزات دهکهم

ههروهها باس لهوه دهکهن، کاتیک بهم قسانه ههپهشهی له پیغمبهر کردهوه، ئهربهده له تهنیشتییهوه دانیشتیوو، ئەسید کوری خوزهیر یهکیک له ئەنساڕهکان بوو، دای به سهریاندا و پیی گوتن دهمتان داخهه ئەی ههر دوو مهیموون، عامر پیی گوت، تو کییت؟ گوتی: من ئەسید کوری خوزهیرم، گوتی: ئا ئەو خوزهیرهی کوری ماسیگره که؟ گوتی: بهلی، گوتی: باوکت له تو چاکتر بوو، گوتی: بهلی، من له تو و له باوکت چاکترم، له بهر ئەوهی باوکت پییاوهر بوو و تویش پییاوهریت. دهلیت: کاتیک له لای پیغمبهری خودا دهچوو، عامر به ئهربهدی گوت: بهلا بنگریت ئەی ئهربهده، له کوئ بوویت لهوهی فهرمانم پی کردیت، به خودا پیاویک نهبوو له سهه زهوی له سهه من بترسیت به دهر له تو، به ناوی خودا له مپرو به دواوه هیچ ئەو ترسهه نامییت، ئهربهده پیی گوت: ئەی بی باوکت، هیچ خیرا مه به له وهدا، به خودا لهو کاتهدا که ویستم فهرمانه کهت جیبهجی بکه، تو دهکهوتیته نوان من و پیاوه که و جگه له تو کهسم نهبینی، دهتهویت به شمشیر له تو بدهم

پاش ئەوهی گهیرانهوه بو ولاتی خوین، پیغمبهر دانیشته و دوعای له سهه کردن و گوتی: خودایه، چونت دهوینت شهیری عامر کوری توفیل لی دوور بخه رهوه، خودایه ریگهی راست پیشانی بهنی عامر بده و چونت پیی دهکریت عامری کوری توفیل لی دوور بخه رهوه و سههراقالی بکه

باسی ئەوهیان کردهوه که پیغمبهر گوتووپهتی: بهوهی گیانم به دهسته وهیه، ئەگه بیوايه به موسولمان (واته عامر کوری توفیل) بهنو عامریش دهبوون به موسولمان و، پالم به قورهیشهوه دهنا له مینه رهکانییه وه. له مهدا واتئ دهگهین که پیغمبهر هیچ مهیلکی بو موسولمانیونیان نهبو به تهواوی مهیل، به لکوو بو ئەوه بوه که کاری دواي ئەوانیان پی بکات و مه بهستی قورهیش بوه، وهک باسما کرد

ئینجا عامر کوری توفیل پاش دههچوونی بو ولاته کهی توشی نهخوشی چاوهره قوله (تاعوون) بوو و بهوه مرد، بو مردنه کهی له کتیبی به سههرا تهکاندا چیرۆکی خوئی ههیه ههروهها ئهربهدهی کوری قهیس پاش ماوه بهکی کهم ههوره بروسکه یهک لپی دا و سووتاندى. ئەم ئهربهده له دایکه وه برای له بیدی شاعیر بوه، له سیرهی هیشامیدا شتیك له شیعههکانی له بید له سهه پرسیانهی ئهربهده له پاش مردنی به ههوره بروسکه کهدا هاتوه ئەوهی دیاره، ئەم شاندهی بهنی عامر که هاتن بو لای پیغمبهری خودا، هیچ کهسکیان لی موسولمان نهبوو، حیکایه تخوانان قسهیان لهو باره وه کردهوه که عامری کوری توفیل و ئهربهدی

كۆرى قەيس نەبوون بە موسولمان و بە بېياۋەرى مردوون. بەلام خاۋەن سىرەى حەلەپى لە سەر سىيەمىيان جەبار كۆرى سەلما دەلئەت، لەگەل ئەوانەى بەنى عامر بوە بە موسولمان. لەوانەىە موسولمانبوونىيان پاش ھاتنى شاندىكەيان بۇ لاي پېغەمبەرى خودا بووئەت. ئەوەى شايەنى تېرامانە محەمەد، عامرى كۆرى تۆفۇلى نەكوشت، خودا حەقى بۇ كۆردەو، ئەمە جياۋازە لەوەى بە ھۆى كوشتنى ھاوہلانى (بېرەئاوہكە)ى مەعوونەوہ خوئەن و تۆلە لە ئېوان عامر و موسولمانان بوو. ھەرۋەھا غەزاي بەنى عامرى نەكرد وەك چۆن بۇ تۆلەكۆردەوہى ئەو ھاوہلە كۆزراوانەى لە رەجىع غەزاي بەنى لەحيانى كۆرد. لەوانە ترسى لە توانا و ڧرى ئەو قەومە بوە، لەبەر ئەوہى زۆر و بەتوانا و ھىمەت و ڧر بوون لە شەردا، بۇيە عامرى نەكوشت و غەزاي قەومەكەيشى نەكرد، يان لەوانەىە وازى لە كوشتن و شەركۆردىيان ھېنايەت بۇ ئەوہى مەيليان بە لاي ئىسلامدا بکەوئتەوہ بۇ زياتكۆردنى توانا و زالبوونى ھېزى ئىسلام بە موسولمانبوونيان.

گەيشتنى ھەوالى غەيب

گوتمان محەمەد ھەوالى غەيبى نەزانىوہ و بەتايىبەتى قورئان، گوتمان ئەو ھەوالانەى كە لە ئاسمانەوہ ھېنانى لەوانەى كە پېشتەر باسمان كۆردن و ئەوانەى باسشىمان نەكۆردوون، كار و كۆردەوہ و ڧرووداۋىك بوون ڧروويان داوہ و بە تەواۋى لە غەيبەوہ نەھاتوون، بەلكوو دەكۆرت لە بېرگەى ھەوالگىرەىوہ زانئىتتى

لەوئدا كارىكى تر ماوہ، ئەوہىە كە حىكايەتخوانان لە گېرانەوہكانياندا باسى محەمەدىيان كۆردەو، ھەوالى ئەوہى پى بوە كە لە دۋارۆژ و زەمانى دۋاتردا ڧروو دەدەن و، دۋاتر ئەوانە ڧروويان داوہ، بە ھەمان شىۋە باسى كۆردەو و گوتوۋىەتى: لېرەدا دەمانەوئەت قسە لە سەر ئەم جۆرە غەيبە بکەين، كە راست و گونجاوہ پى بگوتېت غەيب، ئەوہىە كە بە ھەوالگىرى ناتاۋئەت بېزانئەت، ئەگەر بکۆرت بە ئامىرازى دۋور لە ھەوالگىرىش بېزانئەت، وەك ئامىرازى ھونەرى و ژمىرىارى ڧەلەكى و زانئەتى كە خەلكى ئەو بابەتە دەتوانن بېزانن، وەك خۆرگىران و مانگگىران و دەرکەوتنى ھەندىك ئەستېرەى كلكدار لە لايەكى دىارىكراۋى ئاسماندا، يان ھاتنى رەشەبا و گەردەلول و باۋبۆران و باران و شتى تىرش، زانايانى پىسپۆر پېش ئەوہى ئەو شتانە ڧروو بدەن بە زانئەت و زانيارى و ئەو ئامىرازانەى بەردەستيان دەبزانن، ئەوانەيش لە غەيب نين بەتەواۋى كە ناپئەت كەس بېزانئەت و ئاگاك لى پئەت جگە لە خودا

ئەوہى دەمانەوئەت لېرەدا باسى بکەين، ئەوہىە، ئەو شتانەى محەمەد ھەواليانى ڧراگەپاند كە لە دۋارۆژدا ڧروو دەدەن ھىچ بناغەىەكيان نېيە، واتە محەمەد ئەو ھەوالانەى باس نەكۆردەو، بەلكوو گېرانەوہى ھەلبەستراون و زانراون و، حىزبايەتىى سياسى و جياۋازىى مەزھەبى كە لە ئېوان موسولماناندا بە ھۆى خىلافەت و شتى تر ڧرووى داوہ ئەوانەى داھىناوہ و دۋزىۋەتەوہ، ئەمەيش پاش مردنى محەمەد بە زەمانىكى دۋورودرېژ سەرى ھەلداوہ، دەتەوئ چەند نەموونەىەكت بۇ باس دەكەين بۇ ئەوہى راستى ئەوہى باسى دەكەين بزانئەت

- چىرۆكى عەمار كۆرى ياسر: پېشتەر لە كاتى قسەكۆردن لە سەر ئەو مزگەوتەى كە محەمەد ۱ لە پاش كۆچكۆردن لە مەدىنە بنىاتى نا، قسەمان لە سەر ئەم چىرۆكە كۆرد، بەلام ئەوہى لېرەدا دەمانەوئەت باسى بکەين ئەو شتانەى بە سەرماندا تېپەرىن و باسمان نەكۆردن، تا خوئنەر لە سەر چىرۆكى عەمار بەر چاۋى ڧروون پئەت، دەلئەن: ئەو گېرانەوانەى قسە لە سەر ئەوہ دەكەن كە عەمار كۆمەلېكى زۆردار و ستەمكار دەيكۆژن، لە دەقى ڧەرموودەكەدا دروست كراوہ، ھەرۋەك چۆن بە زىادكۆردن و كەمكۆردنەوہ بە شىۋەىەكى جياۋاز لە چىرۆكەكەدا باس كراوہ، وا لېرەدا ئەو گېرانەوانەى كە نىكە لە مەعقۋولپەت و زۆرەى لەگەل باودا بوە و لەگەل واقىعدا چەسپاۋە باس دەكەين. لەوئشدا دەزانئەت چۆن يارى بە دەقى ڧەرموودەكە كراوہ و، چۆن حىزبايەتىى سياسى و جياۋازىى مەزھەبى لە سنورى مەعقۋول دەرى كۆردەو و زياترى خستۋەتە سەر، يان كەمى كۆردەوئەوہ

لە سىرەى حەلەبىدا ھاتوہ، عوسمان كۆرى مەزەون كاتىك ھەرەشەى لېدانى لە عەمار كۆرد (دېرژەى ئەم قسەىە پېشتەر باس كراوہ) كە پېغەمبەر ئەوہى بېست توورە بوو، خەلك بە عەمارى گوت: پېغەمبەر توورە بوە دەترسىن قورئانمان بە سەردا دەبەزئەت، عەمار گوتى: من رازى دەكەم، پېغەمبەر ھات، ئەوئش پى گوت: ئەى پېغەمبەرى خودا، من ھىچ شتېكەم ھەىە لەگەل ھاوہلاندا؟ گوتى: چىت ھەىە لەگەلئاندا؟ گوتى: دەپانەوئەت بىمكۆژن، ئەوان خست

خشت هه‌لده‌گرن و دوو خشت دوو خشت باری من ده‌کهن، پښغه‌مبه‌ری خودا ده‌ستی گرت و به ده‌وری مزگه‌وته‌که‌دا خولی دا و سه‌ر شانی ته‌کاند و گوتی: نه‌ی کوری سومه‌یبه‌ نه‌مانه‌ نه‌و که‌سانه‌ نین بتکوژن، کومه‌لښک ملهور و سته‌مکار ده‌تکوژن. نه‌م گپرانه‌وه‌ نزیکتین گپرانه‌وه‌یبه‌ که‌ مه‌عقول و باشترینیانه‌ و له‌گه‌ل واقعی باودا ده‌گونجیت، نه‌ هیچ شتیکی سه‌رسوره‌بهری تپدایه‌ و نه‌ هه‌والی غه‌بیش. پښگومان عمار به‌ خو‌ی بو‌ه‌ هو‌ی نه‌وه‌ی پښغه‌مبه‌ر پپی بلیت: کومه‌لښک جه‌وردار ده‌تکوژن، له‌بهر نه‌وه‌ی گوتی: هاوه‌لانت ده‌یانه‌وپیتم بمکوژن به‌ دوو دوو خشت بارم بکه‌ن، مه‌به‌ستی گه‌وره‌کردنه‌وه‌ی کاره‌که‌ و ترساندن‌ی بو‌ه‌ بو‌ نه‌وه‌ی پښغه‌مبه‌ری خودا پی بکه‌نیت و توره‌بیه‌که‌ی نه‌میپیت، له‌بهر نه‌وه‌ی هه‌لگرتنی دوو خشت که‌س ناکوژیت، بو‌یه‌ ده‌ستی گرت و به‌ ده‌وری مزگه‌وته‌که‌ خولی دا و بو‌ دلدانه‌وه‌ی نه‌و قسانه‌ی پی گوت و، ویستی تپی بگه‌په‌نیت که‌ نه‌وانه‌ ناکوژن له‌بهر نه‌وه‌ی سته‌مکار و جه‌وردار نین، به‌لکوو کوشنتت به‌ ده‌ستی خه‌لکی ملهور و زوردار ده‌ییت، له‌بهر نه‌وه‌ی کوشنتنی تو جه‌ور و سته‌مه‌ و نه‌وانه‌یش جه‌وردار نین، مه‌به‌ستی له‌م قسانه‌ پيشاندانی سوژ و دلنه‌وايیبه‌ و هاندانیه‌تی بو‌ به‌رده‌وامی له‌ کاره‌که‌ی، مه‌به‌ستی نه‌وه‌ نه‌بو‌ه‌ که‌ پپی رابگه‌په‌نیت له‌ داوروژدا دوو کومه‌ل دروست ده‌بن، په‌کپکیان له‌ سه‌ر حق ده‌ییت و نه‌وی تر له‌ سه‌ر ناحق و نه‌و کومه‌له‌ ناحقه‌ واته‌ سته‌مکاره‌ ده‌تکوژن، نه‌گه‌ر پپی نه‌گوتایه‌ ده‌یانه‌وپیتم بمکوژن پښغه‌مبه‌ر نه‌و قسه‌یبه‌ی نه‌ده‌کرد.

محهمه‌د نه‌م قسه‌یبه‌ی به‌ عمار له‌و کاته‌دا گوت، که‌ له‌ پاش کۆچکردنی بو‌ مه‌دینه‌ و بنیاتنانی مزگه‌وته‌که‌دا بو‌و، ئینجا کات رویشت و پښغه‌مبه‌ر مرد و خیلافه‌ت هات و له‌ کوشنتنی عوسمان فیتنه‌ و نازاوه‌ دروست بو‌و، ئینجا دووبه‌ره‌کی و جیا‌بوونه‌وه‌ و ناکوکی که‌وته‌ نیو موسولمانانه‌وه‌ و شه‌ری نژوان عه‌لی و موعاویه‌ رووی دا و، کوشنتنی عمار له‌و شه‌ره‌دا بو‌و، هاوه‌لانی عه‌لی و لایه‌نگر و خودپه‌رستان‌ی خه‌لکه‌که‌ نه‌م فه‌رمووده‌یان برد و چۆن حزیان لی بو‌و به‌ هه‌وه‌سی خو‌یان یاریان پی کرد. بو‌ نه‌وه‌ی بیکه‌ن به‌ ده‌ق له‌م رووداوه‌دا، چیان ویست خستیانه‌ سه‌ری و لپیان که‌م کرده‌وه‌، نه‌وه‌یان (نه‌وان نین که‌ ده‌تکوژن) لپی که‌م کرده‌وه‌، (بپه‌ختی بو‌ عمار)یان زیاد کرد، گوتیان بپه‌خته‌ عمار کومه‌لښک جه‌وردار و سته‌مکار ده‌یکوژن، قسه‌کانی گوتار بو‌و کردیان به‌ غه‌یب زانین، هه‌ندیکیان وشه‌ی له‌وانه‌یان بو‌ زیاد کرد بو‌ نه‌وه‌ی بیتم باوه‌رپیکراو بو‌ داوروژ، گوتی: به‌دبه‌خته‌ عمار کومه‌لښک سته‌مکار ده‌یکوژن بانگه‌وازیان ده‌کات بو‌ به‌ه‌شت و نه‌وان بانگی ده‌کهن بو‌ دوزه‌خ، فه‌رمووده‌ی (عمار پښتیکی نپوچاوانمه‌) یان داهینا، وا پرکه‌وت عمار له‌ پيش کوشنتنی له‌ شه‌ره‌که‌ ماستی خواردیته‌وه‌، نه‌و هه‌له‌یان قوسته‌وه‌ و بو‌ نه‌وه‌ی قسه‌ی بخنه‌ سه‌ر، گوتیان پښغه‌مبه‌ر گوتوویه‌تی: دوا خوراکت له‌م دونیایه‌دا پاروویه‌ک ماسته‌، به‌وه‌وه‌ نه‌وه‌ستان تا نه‌وه‌یان داهینا که‌وتیبتی (خودا شه‌فاعه‌تم بو‌یان قبول نه‌کات له‌ روژی قیامه‌تدا) نه‌م فه‌رمووده‌یه‌ ناوایه‌: به‌دبه‌خته‌ عمار کومه‌لښک سته‌مکار ده‌یکوژن و نه‌و بانگه‌وازیان بو‌ ده‌کات بو‌ به‌ه‌شت و بانگی ده‌کهن بو‌ دوزه‌خ و خودا شه‌فاعه‌تم بو‌یان قبول نه‌کات له‌ روژی قیامه‌تدا. نامانج له‌م هه‌موو یاریکردنه‌ و جیا‌وازیبه‌ بو‌ پشتگیری عه‌لیی کوری نه‌بووتالیبه‌ بو‌ نه‌وه‌ی خاوه‌نی حق پیتم و، کومه‌لی سته‌مکار موعاویه‌ و هاوه‌لانی بن، ئیمه‌ بو‌ خوداین و بو‌ نه‌و ده‌گه‌رپینه‌وه‌

له‌ پشتگیریکردنیان بو‌ عه‌لی به‌م قسه‌لۆکه‌ هه‌لبه‌ستراوانه‌ چیی رووی دا، هه‌موو روژان و قوناغی خیلافه‌ته‌که‌ی هیچ شه‌رکی نه‌کرد دژ به‌ موسولمانان نه‌ییت، له‌ روژی (صفین) به‌ هاوه‌لانی گوت: پښغه‌مبه‌ر فیری کردن چۆن شه‌ری بپاوه‌ران بکه‌ن و من فیرتان ده‌که‌م چۆن شه‌ری موسولمانان بکه‌ن، هه‌موو روژانی خیلافه‌ته‌که‌ی به‌ نازاوه‌ و فیتنه‌ و کینه‌ هه‌لگرتن و شه‌ری ناوخو له‌ نژوان موسولماناندا به‌ ری کرد، هه‌ر له‌ شه‌ری جه‌مه‌ل تا شه‌ری (صفین) بو‌ شه‌ری نه‌هره‌وان، له‌و شه‌رانه‌یدا زیاتر له‌ سه‌ت هه‌زار که‌سی نازای عه‌ره‌بی موسولمانی خو‌به‌ختکه‌ر کوژران، نه‌گه‌ر له‌ خیلافه‌ته‌که‌ی سه‌رکه‌وتووبوایه‌ ده‌بتوانی به‌و کوژراوانه‌ له‌ زه‌مانی خو‌یدا ولاتانی دنیا بگریتم که‌ له‌و کاته‌دا گرتنی ولاتان وه‌ستیرا، نه‌ سوپایه‌کی رامالی به‌ره‌و خورثاوا وه‌ک چۆن سوپاکان به‌ره‌و سه‌رحه‌م ناراسته‌کان راده‌کشان و، کردنه‌وه‌ی ولاتان له‌ زه‌مانی نه‌بوویه‌کر و عومه‌ر و عوسمان په‌ک له‌ دواک په‌ک بوون و ولاتی فارس و روم و نه‌فریقیا‌ن به‌ سوپایه‌ک گرت که‌ له‌ ژماره‌ی نه‌وانه‌ی لیره‌دا کوژران و له‌ کاتی نه‌مدا به‌فیروچوون و بی به‌ها رویشتن که‌متر بوون

ئینجا نه‌وانه‌ی ده‌لپن عه‌لی له‌ سه‌ر حق بو‌ه‌ له‌ خیلافه‌ت وه‌رگرتن له‌ خه‌لکی تر، ئیدعاکه‌یان

جگه له ډیره و بهانه لواز هیچی تر نییه، له بهر نه وهی زورینهی ره های حیکایه تخوانان گوتیان محمه د هیچ که سیکي تاییه تمه ندی نه کرده بۇ خیلافه تی پاش خوئی و هیچ ده قپکی له و باره وه نییه، نه وه نه ییت که ته نها له قوره بيش ییت و تاییه تمه ندی به به نی هاشم و خه لکی تری نه داوه له قوره بيش. نه گهر عه لی له خیلافه ت له سه ر حه ق بوایه، خیلافه ت کاریکي مه زنه له کاره کانی ئایین و کوله که یه که له کوله که کانی وه ک ده لپن، چپی ریگری له محمه د کرد که لیدوان له سه ر نه م حه قه نه دات، به لکوو چپی ریگری لی کرد له و باره وه قورئان دابه زینیت وه ک چوئن له سه ر هه ر کاریکیتر قورئانی دابه زانده، که هه ر هیچ نه بوه له چاو بابه تی خیلافه تدا، نه گهر محمه د لیدوانی له سه ر نه وه داییت و رایسپاردییت خیلافه ت بۇ عه لی ییت، موسولمانان چوئن ناحه قیان له و باره کرد و، چوئن عه لی بۇ نزیکه ی بیست سال لیی ییده نگ بوو، ئایا ده شیت بلپین موسولمانان هه موویان کوفریان به ییغه مبه ره که یان کرده له پاش مردنی و هه لگه پراونه ته وه، ئیمه وا بینیمان و له سه روو هه موویانه وه نه بوویه کر شه ری نه وانه یان ده کرد که له ئیسلام هه لگه رابوونه وه. گه وره ترین به هانه بۇ خیلافه ته که ی عه لی ده هپننه وه نه وه یه که خزمی نزیکی محمه ده و کوری مامی تی، وه ک نه وه ی خیلافه ت پاشایه تی ییت به میراتی ده گویننه وه، وه ک نه وه ی ییغه مبه ر که نه م بانگه شه ی بۇ ئیسلام کرد و بۇ رابوونی خه لک و رابوونیکي جیهانی گه وره ی گشتی، هیچ مه به سیکي نه بوه له ییغه مبه رایه تییه که ی و له و قورسی و نازاره ی به درپزاییی ژیانی ییغه مبه رایه تی، بۇ نه وه بووییت که نه و کاره له پاش خوئی بۇ عه لی ییت، بۇچی؟ له بهر نه وه ی کوری مامی تی. په نامان به خودا و سپاسگوزاری نه وین. ئایا به ته نها عه لی کوره مامی ییغه مبه ر بوو، خزمه کانی ییغه مبه ر زور بوون له وانه کورانی عه باس و خه لکی تر، هیچ جیاوازییه ک له زیوان نه وان و عه لی دا له خزمایه تیدا نه بوه، بۇچی به تاییه ت بۇ نه و ییت به دهر له وان، به لکوو عه باس به خوئی مامی ییغه مبه ر بوو نه ک کوره مامی ییت و له دونیادا بوو که محمه د مرد، بۇچی وای نه کرد که خیلافه ت حه قی نه و ییت به دهر له وانی تر له بهر نه وه ی مامی ییغه مبه ره، به تاییه تی عه باس پئش کوچی و پاش کوچی له بانگه شه ی ئیسلامی خزمه تیکي دیاری زوری کرده، که له ژماردن نایه وه ک ییشتیر باس کرا. به لام نه م حه ز و ناره زوه وا له خاوه نه که ی ده کات حه ق بکات به ناحه ق و ناحه ق بکات به حه ق. وا دانی نه وان له قسه که ی عه مار و شتی تر دا پشتگیریان له عه لی کرده، به لام نه وانه که موسولمان بن و له و باوه رده ا بن که نه وه ی باسیان کرده بوختانیان به ییغه مبه ری ئیسلام کرده و ئیسلامیان به دناو کرده و قورئانیان به درو خسته ته وه، نه وانه به م کاره یان نازاوه و فیتنه یه کیان خسته ته سه ر فیتنه یه کی تر و، چیلکه یان خسته ته ناگره که و له دهر نه نجامدا نه وه ی ییغه مبه ر بنیاتی ناوه روو خاندوویانه

نه م عه مار کوری یاسره له وانه یه که نازاوه گیریه که ی سه ر عوسمانیان وروژانده، ده لپن هه ندیک له هاوه لانی له روژی نازاوه که کو بوونه ته وه و عه ماریشی تیدا بوه، نووسراوتیکیان نووسیوه که نه و کاره نابه جپیه ی ناکوکیه ی عوسمان تیدا بوه که په خنه یان لی گرتوه و به و هویه وه کاتیک نووسراوه که یان برده بیده ن به عوسمان و نووسراوه که به ده ست عه ماره وه بوه، یه ک یه ک خوئیان له عه مار دزیوه ته وه تا خوئی به ته نها ماوه ته وه، رویشته تا گه ییشتوه ته مالی عوسمان، داواکی مؤله تی کرده ریگه ی داوه، چوه ته زوره وه و مه روانی کوری حه که م و خیزانه که ی که له به نی ئومه یه بوون لای عوسمان بوون، نووسراوه که ی داوه تی و خویندوبه تی وه، پی گوتوه: تو نه مه ت نووسیوه؟ گوتویه تی: به لی، گوتویه تی کیت له گه لدا بوو؟ گوتویه تی: هه ندیکم له گه لدا بوو له ترسا په رشوبلاوه یان لی کرد، مه روان گوتی: نه ی میری باوه رداران نه م کوپله ره شه (مه به سستی عه مار بوه) وای له خه لک کرده بوین نه مه بکن، نه گهر بیکوژیت له وانه بيش ده ده ییت که له دواوه یین. عوسمان گوتی: لیی بده ن، لییان دا. عوسمانیش له گه لیاندا لیی دا، تا زگیان دری و زگیان هه لتوقاند و رایان کیشا تا لای دهرگا که فرییان دا، بویه عه مار به زوری خه لکی به سه ر عوسماندا هانده دا و به جوړه ها خزمه ت خزمه تی عه لی کرد، تا له شه ری (صه فین) کوژرا

له قسه ی مه روان وا دهرده که ویت که عه مار کوپله یه کی ره ش بوه، خالیدی کوری وه لید جاریکیان به کوپله ی لووتیراو ناوی هیناوه، له سیره ی حه له بیدا ده لپت: عه مار له گه ل خالیدی کوری وه لید له سریه یه ک بوو، خالید فه رمانده ی بوو، ناکوکی که ونه زیوانیانه وه و، کاتیک هاتوو سکالای له سه ر عه مار لای ییغه مبه ری خودا کرد، خالید گوتی: ییت خو شه نه ی ییغه مبه ری خودا نه م کوپله لووتفسه جنیوم پی بدات! له سیره ی حه له بیدا له سه عدی کوری وه قاص

(عبراقی گرت و کیسرای به زده جهردی له دیوه خانه کهی دهر کرد) و هاتوه: پیغه مبهر گوتوویه تی: حهق له گهل عمار دایه، نه گهر خله فاوی ته مهن زال نه بوویت به سه ریدا (خله فاوی پرووگیری و دودلی و تیکچوون له کاتی ته مهن گه وره پیدا). خاوه نی سیره ی حهله بی ده لیت: عمار هه ندیک زویربوونی له گهل عوسمانی کوری عه فاندایه که وته بهینه وه و، وا بلاو بوه وه که دهیه ویت عوسمان له شوینی خوی لا بدات، سه عد کوری وه فاس بانگی کرد و له و کاته پشدا نه خوش بوو، پیی گوت: به لا بتگریت ئه ی ئه بوویه قران پیاوچا کیک بووی له نیوانماندا، ئه وه چیه پیی گه ییشتوه له هه ولدانت بو گهنده لی له نیو موسولماناندا و هاندانت له سه ر میری باوه رداران، ئایا عه قلت له گهل دایه یان نا؟ عمار تووره بوه و عه مامه که ی فری داوه و گوتوویه تی: عوسمانم داکنده وهك چون ئه م عه مامه م داده که نم. سه عد گوتوویه تی: ئیمه بو خوداین و بو لای ئه وه گه ریینه وه، به لات لی بدات که ته مهن گه وره بوه و ئیسکت نه رم بوه و زیانت ته واو بوه و پله ی ئیسلامبوونت له مل لبردوه و به پرووی له ئیسلام دهرچوویت وهك ئه وه ی چون له زگی دایکت بوویت، عمار به تووره بییه وه ههلساوه و گهراوه ته وه و گوتوویه تی: په نام به خدا له فیتنه ی سه عد، له ویدا سه عد ئه م قسه یه ی کرد و گوتی: له وانیه عمار خهله فایت و شیت بوویت.

ئینجا ئه وانیه ی حیزبایه تییان بو عه لی کرد به م قسه یه وه نه وه ستان که ده لین (کومه لیک سته مکار عمار ده کوژن) به لکوو به رده وام بوون له ههله ستنی قسه و قسه لوک به دریزی بی میژوو، هه ر چه نده روژ به سه ریدا رویشتا، عه ماریان لا گه وره تر ده بوو، چاکه ی زیاتر ده بوو تا بو به که سایه تییه کی پیروژ لایان، له چاکه خوازی ئه و چه ندین قسه یان ههله ست که چیکه ی سه رسورمان، وایان گهراوه ته وه که عمار له سه رییه وه تا قاچه کان ی پر بوه له باوه ردار ی، عمار له گهل حه فدایه و حه قیش له گهل عمار دایه له هه ر کوپهك بیت، هه ر که سیك جنیو به عمار بدات جنیوی به خدا داوه و هه ر که سیك عمار تووره بکات خودای تووره کردوه، هه ر که سیك له عه نه ت له عمار بکات خودا له عه نه تی لی ده کات، ئه مه و چه ندین قسه ی تر که وای لی هات عمار له عه لی به باشتر دانرا.

به م راده یه وه نه وه ستان، به لکوو به و فه رموده یه ی عمار کومه لیک سته مکار ده یکوژت، هه والی وایان دانا که خه لك باوه ری پی بکات. له وانیه یش گوتیان: کاتیک عمار له روژی سه فیندا کوژرا، عه مر ی کوری عاس تو قابوو، چوو بو لای موعاویه و گوتی: عمار کوژرا، موعاویه گوتی: عمار کوژرا ئی جا چی بوه؟ عه مرو گوتی: گویم له پیغه مبه ری خودا بوو ده یگوت: کومه لیک سته مکار عمار ده کوژن، موعاویه پیی گوت: له میزه که ت بخلیسیکیت ئیمه کوشتمان؟ ئه وه کوشتی که دهر ی کرد، ده لین که عه لی گوینی له م شیکردنه وه بوگه نه بوو هیچ خه لکیک چه ند گیل بیت له سه ر زاری موعاویه نایلیت، گوتی: وا بیت پیغه مبه ری خودا حه مزه ی کوشتوه که دهر ی کرد بو شه ری ئو خود.

سه رسوره ئه ترین شتیان له م باره وه داناییت، ده لین: کاتیک عمار کوژرا، کوره که ی عومه ر په شیمان بوه وه له وه ی پشتگیری عه لی نه کردوه و هاوکاری نه کردوه له شه رکردندا، گوتوویه تی هیچ په شیمان بوونیکم وهك ئه و په شیمانیه نییه که وازم له شه رکردن دژی کومه له سته مکاره که هینا، له بهر ئه وه ی کوری عومه ر له شه ری سه فین له گهل موعاویه دا بوو. ئه م هه والانه هیچ بناغه یه کی نییه، به لام هه لیان به ستوه و گواستویانه ته وه، پاش شه ری سه فین له گهل موعاویه و له پاش مردنی عه لی بوه. چون کوری عومه ر ئه م قسه یه ده کات، عه لی ویستی بیکوژت، ئه وه ی زانراوه که خه لیفه عومه ری کوری خه تاب له مه دینه کوژرا و بو کوری عومه ر وا دهر که وته که هر زمان ده ستی له و کوشتنه ی باوکیدا هه بوه، شمشیره که ی بردوه و چوه سه ر هر زمان و کوشتوویه تی، عه لی ئامازه ی به کوشتنی هر زمان له لایه ن ئه وه وه داوه، گه وره ی زانایان بیزار بوون و گوتیان: دوینی میری باوه ردارانی کوشت و ئه مپرویش کوره که ی، ئینجا به خوشی و نه رمونیانیه وه قسه ی له گهل عوسماندا کرد و ئه و سه رانه و حه قی خوینه که ی خسته سه ر خوی و له پاره ی خوی پی به خشی.

کاتیک پاش کوشتنی عوسمان به یعه ت به عه لی درا بو خیلافه ت، کوره که ی عومه ری بانگ کرد له بری هر زمان بیکوژت، رای کرد بو لای موعاویه و چوه ریزییه وه و له روژی سه فیندا له گهل ئه ودا بوو. نازانم عه لی چون ویستویه تی کوری عومه ر له بری ئه م گویمرا و بی ئاینه بکوژت جگه له ناوه که ی هیچ پیوه ندیه کی به ئیسلامه وه نه بوه، عومه ری کوری خه تاب ویستی بیکوژت له بهر ئه وه ی چه ندین جار دژی موسولمانانی ئه هواز وه ستایه وه، به لام به فیلیکی

زانراو كه ميژوونووسان پاسيان كرده رزگارى بو، عومەر يپى گوت: بهلا بتگريت بيه به موسولمان تا كافريك فيلم لى نهكات، بوو به موسولمانپكى دروستكراو واته به شكل و له مهدينه بو تهلهكه بازي دژ به موسولمانان مايهوه، دوا تهلهكه لى له مهدينه به دهستى نه بى لولوئه بوو بو كوشتنى عومهرى كورى خهتاب داى نا وهك له كتييهكانى ميژوو ريز كراوه ئينجا هرمران حوكمى خهليفه به حهقى خوئنهكه لى داو له پاره لى خو لى داى و حوكمى خهليفه جيبه جى كرد، كه يسهكه لى تهواوبوو، عهلى له پاش نهوه لى خيلافه تى گرتنه دهست ويستى بيگه رينيه وه بو توله سندنه وه و له برى هرمران كوره كه لى عومهر بكوژيت، پاش نهو كاره تهواو بوو و هيچ شتيك نه ما بوو، نه گهر كاره كه وا بيت، چون كورى عومهر له وه په شيمان بوته وه و پشتگيرى له عهلى نه كرده، به خو لى زانويه تى نه گهر عهلى زه فهرى پى به ريت دهيكوژيت. له مهدا وا دهرده كه و پت كه عهلى دان به خيلافه ته كه لى عوسماندا نه ناوه و به يعه تدانه كه لى پاش دوو لى و خو دزينه وه بو، وهك حيكايه تخوانان باسيان كرده، نه گهر وا نه بيت چون كيشه يه كى دوو باره ساغ كرده ته وه كه خهليفه لى پيش خو لى كو تايى پى هيناييت، له كاتيكدا له پاش كوشتنى عوسمان كه بوه خهليفه ناشار رينه وه كه هرمران موسولمان بوو نه گهر موسولمانيه تيبه كه لى روو كه شيش بوو بيت، به لام نهو به جهماعه تى موسولمان دانرا، حوكمى كوشتن له شهرى ئيسلامدا سزاي كوشتنه وه يه، مه گهر ليوردنى تيدا بيت له لايه ن خاوه نى كوژراوه كه وه، له ويدا ده بيت به حهقى خوئن. بيگومان هرمران هيچ خاوه نيكي نه بوو، بويه خهليفه ده بيته خاوه نى كه نهو خاوه نى سه رجهم موسولمانانه، گهره يه تى و خاوه نديارى گشتى هه يه، بويه عوسمان له بكوژه كه لى خوش بوو و حوكمى خوئانه لى دا و نهو باره لى هه لگرت و له پاره لى خو لى پى به خشى، بهو شيويه حوكمى شهرى درا و كه يسه كه تهواو بوو. پاش نهوه هيچ به هانه يه كه به دهست عه ليه وه نامي بيت له برى هرمران كورى عومهر بكوژيت، نهو كه سه لى چهندين تاوانى گهره لى دژ به موسولمان نه جام دا و له چهندين شهردا له دژى وه ستان، ژيانى له مهدينه پاش موسولمانبوونى ير بوو له ته له و فيل و ده سيسه دژ به موسولمانان، لهو كاته دا له پيوه ندييه كى به رده و امدا بوو له گه ل كه عه لى هبرى يه هوو دى كه موسولمانبوونى هه مان شيويه موسولمانبوونى خو لى بوو

۲ - چيروكى عه بدوللاى كورى زوبير: له گيرانه وه كه دا هاتوه عه بدوللاى كورى زوبير لهو شه وه يدا ۲ كوژراوه به فهرانده بى حه جاج كورى يووسفى سه قه فى بو، كه مه روان ناردى و، بو ماوه يه كه ئابلووقه يان دا و دواتر كوشتيان، له مهدا عه بدوللا به رانه كه بوه و حه جاج و سوپا كه لى گورگه كان بوون، به پى نهو قسه يه لى كراوه

ده لين كاتيك عه بدوللاى كورى زوبير له دايك بو، پيغه مبه رى خودا ته ماشاى كرده و گوتويه تى خو يه تى، كاتيك دايكى نه مه لى بيستوه له شيردانى وه ستاوه، پيغه مبه رى پى گوتوه نه گهر به ئاوى چاويشت بيت شيرى به رى، به رانتيكه له زوان گورگه كان و جليكي له به ردايه كه يان له به رگريگردن له حاله كه ده كوژريت يان ناهيلايت زه فهرى پى به رن

خو نه م قسه يه له په خشانى قه شه كان ده چيت و دووره له قسه لى محه مه ده وه، حيكايه تخوانان باسى هه والى واى قه شه كانيان كرده كه جيكه لى سه رسورمانه. نهوه لى ده بينين له پاش رووداوه كه لى كوره كه لى زوبير له حالتيكدا بوو كه دوژمناني به نى ئومه يه تياندا دانابوو، نهك بو به رزكردنه وه لى پيگه و پوسته كه لى به لكوو بو مه به ستى دلته نكي و دژايه تى به نى ئومه يه بوو، نه مه لهو قسانه يه كه حيزبايه تى سياسى دروستى كرده، نازانم دايكى شيريدانى وه ستاوه، نه م كاتيك گوپى له قسه لى پيغه مبه رى بوه گوتويه تى خو يه تى، بوچى له قسه يه هيچ شتيك نيه و اى لى بكات كه له شيردانى بوه ستيتيت. له وانه يه نه وانه لى فهرمووده داده نين و هه لى ده به ستن، دوور ناروان و بير ناكه نه وه له دانانيدا به لكوو قسه كانيان هه ر وا وهك خو لى فري ده دن

۳ - هه واله كانى چيروكى عه لى له گه ل مه عاويه له سه فيندا: له سالى شه شه مى هيچريدا ۳ محه مه د و هاوه لانى دهر كرد بو مه ككه مه به ستى سه ردان و عومره كردن بوه نهك غه زا كردن، له به ر نهوه لى خه و نيكي بينيه وهك حيكايه تخوانان ده لين، نهوه لى راست بيت نهوه كارپكى گهره تر دهرچوو، وهك له شوئنى خويدا دهرى ده خين، تا هاوه لانى له حوده ييه دابه زاندا (ده لين له ديه كى نيك له مه ككه بوه) قوره يش ريگري لى كرده بچيته ناو مه ككه وه، خه لكى نارد قسه له گه ل قوره يش بكن دهر باره لى نهوه لى ده يه و پت و قوره يش خه لكى نارد قسه لى

له گه لدا بکهن بۆ ریڭریکرنه که، نزیك بوو شهیر له زیوان هر دوو تیمه که دا پروو بدات، تا محمه مد ناچار بوو که راویژ به هاوه لانی بکات له شهیره که دا و دواتر بوه ریڭکه و تنی خوده ییبه له ژیر نه و کاره ی که له فورئاندا باس کراوه. پاش دانوستانزک له زیوان هر دوو لا گه بیشتنه نه وهی . محمه مد له و ساله دا نه و سهردانه نه کات، به لکوو له سالی داهاتوو بیټ بو نه و سهردانه کاتیک هاتن نووسراوی ئاشته واییه که بنووسن، نوینه ری فوریهش سو هیل کوری عه مرو بوو، پیغه مبه ر فه رمانی کرد به نه و سی کوری خه وله بینووسیټ، سو هیل گوتی هیچ که سیک ناینووسیټ، عه لی کوره مامت یان عوسمان کوری عه فان نه بیټ، فه رمانی به عه لی کرد گوتی بنووسه: به ناوی خودای گه و ره و دلوفان، سو هیل گوتی: نه مه نازانم، گوتی بنووسه به ناوی تو خودایه، نووسی، له بهر نه وهی فوریهش نووسراویان به وه دهست پی ده کات، به عه لی گوت بنووسه: نه مه یه که محمه مد پیغه مبه ری خودا ئاشته واپی له گه ل سو هیل کوری عامر به ست، سو هیل گوتی: نه گه ر شایه تمان بیټم که تو پیغه مبه ری خودایت بوچی شه رت له گه لدا ده که م و ریڭریت لی ده که م بچیه ماله که وه، به ناوی خوټ و باوکنه وه بینووسه، پیغه مبه ر به عه لی گوت: بیسره وه (واته پیغه مبه ری خودا که بسره وه) عه لی گوتی: من نه و که سه نیم بیسره وه، له قسه یه کدا هاتوه، گوتوویه تی: ناتسیره وه، گوتی: پیشانم بده، پیشانی دا، پیغه مبه ری خودا به دهسته شه ریغه کانی سیره وه، له گیرانه وه یه کی تر دا هاتوه: عه لی دوو دل بوه و نه یویسته وه بیسریته وه، ویستویه تی ته نها بنووسیټ محمه مد پیغه مبه ری خودا، پیغه مبه ر پیټی گوتوه: بنووسه له بهر نه وهی نه وهت هه یه بیده یه وه که نه وه تو سه رگه ردان بیت (واته خه فته ر بیت) گوتیان: نه وه ئامازه یه که بو نه وهی له زیوان عه لی و مه عاویه ی کوری نه بووسوفیان له سه فین پروو ده دات، به و شیویه یه پرووی دا که محمه مد گوتی، نه و ئاشته واییه ی له زیوان عه لی کوری نه بووتالیب و مه عاویه ی کوری نه بووسوفیان دا، به و شیویه یه نووسرا که پیشتر گوترا، عه مرو کوری عاس، یه کیک بوو له دوو دادوه ره که یان ناوبزیوانه که: ناوی خوټی و باوکی بنووسه، گوتیان مه عاویه ناردی بو عه مرو و پیټی گوت: نه وه مه نووسه که عه لی میری باوه ردارانه، نه گه ر من بزائم نه و میری باوه ردارانه شه ری له گه لدا ناکه م، به لکوو بنووسه عه لی کوری نه بووتالیب و میری باوه رداران بسیره وه. تا دواپی له و قسه هه لبه ستر او انه دا

ده لیم، نه م هه واله ی ده رباره ی قسه ی پیغه مبه ر بو عه لی له گیرانه وهی دوه م دا هاتوه (بنووسه تویش وه که نه مه ت هه یه ده یده یه ت و سه رگه ردان و ناچار بیت)، نه مه ناییت راست بیټ له دوو :پروه وه

لایه نی یه که م: نه گه ر نه مه راست بیټ، محمه مد به وهی له دوا ی نه و پروو ده دات و ده کریټ له دوا ریژدا له باره ی کار و پروو دا وه کان به هه مووی یان به شیکی لی ده زانی، تابه تی و گشتیه کان. نه وهی پیویسته بکریټ پوچه له له بهر نه وهی له گه ل مه عقوولدا له یه که ده دن و ناکوکه له گه ل فورئاندا، نه وهی فه رز ده بیټ که نه م هه واله راست بیټ به پیټی نه وهی په یوه سته پیوه، له وه دا نه ویش پوچه ل ده رده چیت

لایه نی دوه م: نه گه ر نه م هه واله له و باره وه راست بیټ که له سه فین دا پرووی دا، پاش ده رکه و تنی، یه که سه له موسولمانان له گه ل مه عاویه دا نه مایه وه شه ر له گه ل عه لی دا بکه ن، به لکوو وازیان له مه عاویه ده هیئا و سه نکه ریان ده گواسته وه بو لای عه لی، پاش نه وهی بویان پروون ده بوه وه که به پیټی نه م فه رمووده یه حه قی له گه لدا یه. سه توبیست هه زار موسولمان له پروژی سه فین له گه ل مه عاویه دا بوون، کو مه لیک له هاوه لانیان له گه لدا بوون ژماره یان که م نه بوون، به لام وازیان له مه عاویه نه هیئا و بچه پال عه لی، ئایا نه مانه هه موویان بیباوه ر بوون و هه لکه راره بوون تا له سه رگه ردانی له گه ل مه عاویه دا به رده وام بن؟ نه گه ر بلیټ: به لی، ده لیم: نه وهی له حه قیه قه ت شه رم بکات نه گه ر توژیک حه پایشی هه بیټ ناو پریټ بلیټ به لی. نه گه ر بلیټ: نه وانه ی له گه ل مه عاویه دا بوون بیباوه ر و هه لکه راره نه بوون و دونیا خواز بوون، بویه له سه رگه ردانی له گه ل مه عاویه دا به رده وام بوون، ده لیم: نه وانه ی له گه ل عه لیدا بوون، هه روه ها دونیا خواز بوون، له بهر نه وهی دژ به عوسمان هه لنه سان کاتیک هه موو کاره کانی دایه داروده سته که ی له به نی ئومه یه و نه وانی لی بییه ش کرد. بویه کوشتیان و به یعه تیان به عه لی دا چونکه نه وانیش دونیا خواز بوون

بیگومان نه م هه واله جگه له پروو دا ویکدی دروستکرا و نه بیټ که حیزبایه تی سیاسی دروستی کردیټ هیچی تر نییه، نه وهی دای ناوه له پاش پروو داوی سه فین دای ناوه، له وانه یه له پاش

مردنی عەلیی کوری ئەبووتالیب دای ناییت، خودا بیانگریت چەند توانای هەلبەستنیان هەیه، تەماشای بکە چۆن زیادەیی یەكەمیان لە ناشتەواپی حودەبیبە پێك خست، لە بارەیی قسەیی پێغەمبەر بۆ عەلی: (بنووسە تۆیش وەك ئەمەت دەبیت بیدەیت و خۆت ناچار و سەرگەردانیشت دەبیت) و، چۆن شتی دوەمیان لە ناشتەواپی سەفین زیاد کرد لەوێ لە سەر زاری عەمرۆ کوری عاس و قسەیی مەعاویەو گوتراو، وایان لێ کرد بە هەمان شیوێ هەلبەستنیان لە شوینی سوهیل بچەسپیت و هەمان هەلبەستن بێت. عەمرۆ کوری عاس یان مەعاویەیان لە شوینی سوهیل کوری عەمرۆ دانا و ئەو قسانەیان خستە دەمیانەو هەلبەستنیان لە شوینی سوهیل کوری عەمرۆ دانا و بە هەمان قسەیی محەمەدیان بەزاربیبەو، عەلی بە نووسەرەكەیی گوت: بېسەرەو، قسەكەیی محەمەد بھیننەو یادی خۆتان كە لە رۆژی حودەبیبە بە عەلی گوت، وەك دەلێن، ئاوا دەبیت هەلبەستن

۵ - هەوالی عەلی لە سەر بکوژەكەیی: لە كتیپی بەسەرھاتەكاندا باس لەو دەكەن، محەمەد ۵ سالی دوەمی كۆچی غەزای عوشەیرەیی دەست پێ کرد (بۆ بچوكکردنەوێ عەشرە هاتو، ئەویش تاكە درەختێكە لە داری دەیەم یان عەشرە و، عەشرە شوینیكە لە یەنوع بە ناوی عەشرەیی سەوز بوو، لەویدا كە دیسان پێی دەلێن خاوەن عەشرەت). دەلێن: لەم غەزایەدا، پێغەمبەر نازناوی عەلیی کرد بە ئەبووتوراب، لەو كاتەیی بینی خەوتوو خۆلی (واتە "تراب") لە سەر بوو، بە قەچی هەلی ساند و پێی گوت: هەلبەسە ئەی ئەبووتوراب، كاتیك هەلسا، پێی گوت: پێت بلێم كی لە سەرجم خەلك لە هەمووی هێلاکترە: ئەوێ حوشتر خەسپنەرە، ئەوێ لەم شوینەت دەدات (دەستی خستە سەر ریشی). لە گێرانەوێ بەكدا: رۆژێك پێغەمبەر بە عەلیی گوتو: كی لەوانەیی پێشوو هێلاک و روودارتر بو: گوتی: ئەوێ حوشتری خەساندوێ ئەی پێغەمبەر، گوتی: كی لەوانی تر بێبەزەیی تر بو؟ عەلی گوتی: هیچ لەو بارەو نازانم ئەی پێغەمبەری خودا، گوتی: ئەوێ لەم شوینەت بدات، ئاماژەیی بە سەری کرد وەك لە سیرەیی حەلبیدا هاتو. هیچ رەتکردنەوێ هەلبەستن لە ئێوان هەر دوو گێرانەوێ بەكدا نییە و هەوالەكە یەك شتە لە هەر دووکیاندا. گوتیان وەك چۆن هەوال گەببشتو، ئێن مولجیم ئەلموادی لە تاپەفەیی خەوارچ لە كوفە بەو لێدانە دای لە عەلی لە كاتی پارشپیدا كە بۆ مزگەوت دەرۆشت

وەك تۆ دەبینیت، دەریرینی فەرموودەكە دەقیكی هەوال نییە بەوێ عەلی دەكوژیت. ئەگەر گێرانەوێ بە راست بێت، دەشیت محەمەد ئەو قسانەیی لەبەر ئەو پێی گوتو بۆ پێشاندانی خۆشەوێستی بۆی و بەزەبیبەتەوێ بەو شوینەتی، بەتایبەتی لەو كاتەدا كە لە سەر زەوی خەوتوو خۆلاوی بوو سۆزی بۆ جوولا و بەزەبیبی پێدا هاتو، ئەوێش نیشانەیی ئەوێ بەكە خۆی پشنگوێ خستو و ئازار دەچێژیت لە پێناو بانگەشەیی ئیسلامدا، محەمەد بەوێ وێستی دلی بداتەو، پێی گوت: هێلاکترین كەس یان هێلاکتر لەوانی تر وەك لە گێرانەوێ دوەمدا هاتو، واتە بێبەزەبیبترین كەس ئەوێ بەكە لە سەرت دەدات و ریشت خەلتانی خۆنەكەت دەكات. فەرموودەكە لەو دەقە پێك هاتو كە دەلێت ئەوێ وا بە عەلی بکات بێبەزەبیبترین خەلكە، ئەمەیش دەقیك نییە كە بلێت ئەو كردهوێ لە هەموو حالەتێكدا روو دەدات، دەشیت هەر یەكێك لە خەلك بە یەكێكی تر كە خۆشی بویت و ریزی لێ بگریت بلێت: ئەوێ تۆ بكوژیت بێبەزەبیبترین كەسە لای من و، ئەم قسەپە هەوالێك نییە كە وا دەریخات كە ئەو دەكوژیت و هیچ رێگەپەكی تری لە بەردەمدا نییە، بەلكوو لەوانەپە بكوژیت و لەوانەیشە نەكوژیت، لەبەر ئەوێ ئەو قسەپەیی لەبەر پێشاندانی خۆشەوێستی و بە گەرە دەرخستنی كردو. بەلێ!

ئەگەر محەمەد بە عەلی بوتایە تۆ دەكوژیت و ئەوێ دەتكوژیت ڤرندەترین خەلكە یان لە خەلكەكانی تر بێبەزەبیبی تر، ئەمە بێ ئەم لا و ئەو لا دەبوو هەوالزانیی غەیب ئەوێ دەبیبین لێرەدا ئەم فەرموودەپە تاوانەكەیی ئێن مولجیم بە كوشتنی عەلی لە كوفە دروستی کرد، بێگومان لە پاش ئەم تاوانە دانراو، ئەوێ لە دانانی وێستراو و لە مولجیم بکات كە ڤرندەترە لەوانی تر و هەرۆهە خەساندنی حوشترەكەیی سالج لەوانەیی پێشوو، بەلام لەوێ بێگەببشتین كە ئەبوومولجیم بێبەزەبیبە لەبەر ئەوێ پیاونکی گەرە ناو گەرەكانی موسولمانی كوشتو، ئەی لە بارەیی ئەوێ چێ بلێن لە خەلكی زەمانی كۆن كە حوشترەكەیی سالجی خەساندو؟ سەت حوشتر بە خۆنی كەمترین كەسی موسولمان دەڤریت، ئەگەر ئەمە بێتە ڤرندەبیبی خەلكی پێشتر بە خەساندنی حوشترەكەیی سالج، ئەگەر سالجی بكوشتنایە چێ دەبوو؟

گوتمان: ئەم فەرموودە، تاوانەكەى ئىبن مولجىم دای هیناوه و، هاوشان له گەل ئەو فەرموودەیهى له كوشتنى عوسمان له مهدينه دانراوه، بهوهى پىغه مبهى هه والى ئەوهى داوه كه ده كوژيێت و خوێنه كەيشى دەرژێته سەر قورئان و له سەر ئايهتى {فَسَيَكْفِيكَمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ} [البقره: 137]، واته: خودا له نازارى ئەوان دەرژيێت و زۆر بيسەر و شارەزا هەر خوێنهتى. پيشتر له چيروكى عماردا لهو شوێنهى باسى بنیاتنانى مزگهوتەكەمان كرد. باسى ئەم فەرموودەيهمان كرد.

ئەو فەرموودانهى كه رووداوه كان دای نان و حيزبايهتى سياسى و جياوازيى مهزههههى دای. هينان زۆر و له ژماره نايەن، پيوست به درژکردنهوهى ناکات و ئەوهى باسمان كرد به سن.

(66)

قورئان

پيشتر پهيمانمان پى دان كه به شىك تهرخان دهكەين بۆ نووسين له سەر قورئان، ئەوه تا

: پهيمانى خویمان ده بهينه سەر و ده ليين

قورئان ناوى كتيبيكه خودا له ريگهى جبريلهوه بۆ محمهدى دابهزاند، له بنهردا سەرچاوهيه كه بۆ خویندنهوه (قرأت) وهك (قراءه) به كتيبي خوینراو (مقروء) ناوناوه، له باههتى ناوانى تهواو كه به چاوک، ئەمهيش راستترين شته كه له رووى ناوانى كتيبي خودا به قورئان باس كرايێت بهلام ئەوهى باس لهوه ده كرت كه (قرآن) ه به بى هه مزه واته ناويكى دانەرژراوه، بهلكوو ناوى كتيبيكى خودايه به هه مان شيوهى تهورات و ئينجيل، يان له شتيكهوه دەرژراوه كه هاوشان كراوه يان شتيك به شتيكى ترهوه نووساييت، واته په كتيكان بخريته په ئەوى ترهوه، له بهر ئەوهى كووى سورهت و ئايهتهكانه بويه به كتيبي خودا ناوناوه، ئەمهيش قسهيهكى نابهجى و ناراسته، له بهر ئەوهى قورئان بويه به قورئان ناوناوه؛ له دابهزینی په كه م ئايهتيهوه بۆ محمهد له ئەشكهوتى حهرا، كه ئەمه بوه: {اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ} [العلق: 1]، واته: به ناوى پهروهندهت كاری ئەفراندنه، بخوینهوه. چونكه لهو كاتهدا كو كراوهى ئايهت و سورهتهكان نهبوو، بهلام تهنها ده خوینرايهوه. به لى، هه نديك جار له قورئاندا به شيوهى (قران) بى هه مزه ئه لفه كه هاتوه، ئەمه وا فەرز ناکات كه قورئان به هه مان شيوهى تهورات و ئينجيل ناويكى نازيندوو ييت، يان ناويك ييت له وشهى (قرن) داتا شراييت له بهر ئەوهى بۆ ئاسانکردنى ئەليف واته هه مزه و گوړينى بۆ ئەليفى با و له قسهى عه ره بدا. قورئان لهو كاتهى هات ييت بى هه مزه بوه بۆ سوو كکردنى و ئاسانکردنى، وهك ئەوهى زواجى بوى چوه، ده لیت: ئەم قسهيه هه له يه، ئەوهى راسته، واز لێهينانى هه مزه له بهر سوو كکردنيهتى و بۆ گواستنهوهى بزوينهرى هه مزه كه يه بۆ نه بزوينى پيش خوێ

وهك پيشتر باسمان كرد له كاتى باسکردنى (خه لوته له حهرا): محمهد له خه لوتهدا له بىر كردهوهدا بوو بۆ دانانى بناغه بهك بۆ ئەوهى بانگه شه كهى له سەر بوه ستييت، پاش ئەوهى راى له سەر ئەو بناغه يه كهلا بوه كه بانگه شهى له سەر راده وه ستييت، واى لى هات كه بىر لهو وينه و شيوانه بکاتهوه كه بانگه شه كهى له سەر بنيات بتييت، به دهريرينىكى تر، بىرى له ئامرازيك كردهوه كه به هويه وه بانگه شه كه پياده بکات، ئەوهى زانراوه كه بانگه شه كه له سەر قسه راده وه ستييت، بهلام به چ وينه يه كه له وينه كانى قسه كردن يروات و قسهى بانگه شه كه چون دەرژيێت و ريك بخریت؟ ئايا وهك شيعرى ريكخراو ييت يان په خشانى جوان دەرژراو، يان چون؟ ئەمه گرینگترين شت بوو كه محمهد له ئەشكهوتى حهرا بىرى لى ده كردهوه. ئينجا را و بۆچوونى له سەر ئەوه جيگير بوو كه قسه كانى بۆ بانگه شه كهى له سەر ئەوه رانه وه ستييت كه هاوشيوهى شيعر بگوتريت و وهك سرود ييت و بچريت، بهلكوو واى لى بکات قورئان دوور لهو دوو شته ييت و بخوینرتهوه و له بهر بکريت

جا ئەگەر محمهد زانينييتى به چاكى شيعر هه لبه ستييت يان نه زانينييتى، دوور يكى زۆر دووره له ژيرى و بليمه تىي ئەودا كه وا بکات قسه كانى بۆ بانگه شه كردن، شيعرىكى ريكخراو ييت، ئەگەر بيكاته شيعرىكى هه لبه ستراو، جگه له وهى وهك په كيك له شاعيرانى ترى زه مانه كهى ئەوهنده زۆر بوون كه له ژماره نه هاتن هيج شتيكى تر نه بوو، هيج كاريگه ريبى له سەر دهروونى

خەلك و قەومەكەى نەدەبوو، لەو شاعیرە بەكتاپەرستانەى كە پینینی و گوپی لە شیعەرەكانیان بوو وەك زەیدی كوری عەمرۆ نوڤیل و ئومەیهى كوری ئەبى سەلت و خەلكى تر، لەوان زیاتر دەرنەدەچوو. چۆن بىكاتە شیعری هەلبەستراو زۆر گوپی لە شیعری ئومەیه بوو و لە ناوەرۆكەكەى تێگەیبشت و چەندین ئامۆژگاریی ئایینی و سیفەتى خودایی تێدا بوو و چەندین چیرۆكى پێغەمبەران و هەوالەكانیان لە خۆ دەگرت، تەنانەت محەمەد پاش ئەوێ گوپی لە شیعەرەكانى بوو، لە پاش پێغەمبەرایەتى پێى گوت: (شیعەرەكانى باوەرداران و دلى بباوهر) لەگەل ئەوێشدا دەیزانى كە شیعەرەكانى ئومەیه بەقەد شاعیرەكانى تری عەرەب كاریگەریی لە سەر دل و دەروونى عەرەب نەبوو و جێگەیهكى ئەوتۆى لە ناخى ئەواندا دروست نەكردبوو، دەلێن: محەمەد بە خۆى ئەو قسانەى كە بانگەشەكەى پێى دەكرد نەكردە شیعەریكى هەلبەستراو.

محەمەد بەوێى خاوەن ژیرییهكى بەتین و لێزانینیكى خۆرسكانەى بەتوانا و لێهاتوو بوو، ستایلێكى بۆ قسەكانى داھێنا كە پێشتر عەرەب نەیزانیوو و هیچ كەسێك بۆى نەچوووو، قسەكانى بەم شێوازە دەریرى نە شیعری هەلبەستراو بێت و نەبیش پەخشانیكى رێكخراو، بەلكوو كۆمەلێك رستە، كە جیاكەرەوێى لە ئێوانیاندا بێت هەر جیاكەرەوێهەك یا فاریزەبەك قسەى پێشتر لەوێى دواتر لە دەریزینی دەنگى و واتا بە یەكەوێ بە شێوێهەكى تەواو لە یەكتر جیا بکاتەوێ و ئەو قسەیهى لە كۆتا رستەدا بێت تەواوكەرى جیاواز و سەرەخۆ بێت لە واتا و دەریزینییدا، جیاواز لەوێى پێشتر و پاشترى خۆى، یان جیاكەرەوێى ناتەواو، واتە بە دەریزین، واتە گوتەوێى بە دەنگ بە تەنھا، قسەى تەواوكەرى كۆتاییی رستە تەنھا لە لەفزا سەرەخۆ بێت، ئەگەر لە واتاوە تەواوكەر و بەستراویبێت بەوێى پێش یان پاشییهو، هەر قسەیهەك بە جیاكەرەوێى واتە بە فاریزە كۆتایی بێت بە ئایەت ناو نرا، ئایەتەكانى قورئان بەم شێوێهە دانراو و بەو ریتیمە رێكخراو، وەك لە قورئاندا وەسفى كردو، دەلێت: {كِتَابٌ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ} [فصلت: 3]. واتە: كۆتاییهەكە (نیشانەكانى) ئایەتەكانى بە روونى شیکراوەتەوێ و قورئان عەرەبیه و بۆ ئەو كۆمەلەیه دەیزانن.

ئینجا ئایەتەكانى قورئانى بۆ چەند بەشێكى جیاواز لە درێژى و كورتى دا بەش كرد، هەر بەشێكى ناو نا سۆرەت، لە رێكخستنى دا بەشكردنەكەیدا هیچ شتێكى بە پێوێر دانەناو، نە خودى بابەتەكە و نەبیش كاتى دا بەزینى یان شوپنەكەى، بەلكوو یەك سۆرەت لەوانەیه چەندین ئایەتى جیاواز لە خۆ بگرت لەوێى لە لایەكەوێ پەیمانى تێدا بێت و لە لایەكى ترەوێ هەرەشەى تێدا بێت، لەوانەبیش چیرۆكى پێغەمبەران و هەوالى پێشینیان و، پەند و حیکمەت و، هاندان بۆ جیهاد لە پێناو خودا تا شتى تر لەوانەى كە قورئان قسەى لە سەر دەكات بە هەمووى تێدا بێت. لەوانەیه لە سۆرەتێكدا ئایەتى وا هەبێت لە پێشەوێدا نووسرا بێت لە لایەنى كاتەوێ دواتر لەوانى دواى خۆى دا بەزببێت و بە پێچەوانەبێشەوێ، لە یەك سۆرەتدا ئایەتى واى تێدا بە لە مەككە دا بەزببێت و هێى تریش لە مەدینە دا بەزببێت. رێكخستنى ئایەت و سۆرەتەكانى قورئان بەو شێوێهە بو، بە دانانى پێغەمبەر یان ئەوانەى قورئانیان لە پاش مردنى پێغەمبەر كۆ كردووەتەوێ و بەم شێوێهە رێكیان خستوێ بۆ ئەوێى لە سەرى بوەستن، ئەمەیه لە شوونى تردا قسەى لە سەر دەكەین. وا دیارە مەبەست لە دا بەش كردنى ئایەتەكان بە سەر چەندین سۆرەتدا لە پێناو ئاسانكردنى خوێندنەوێ و لەبەر كردن و پارێزگاریكردنى بێت لە لایەن خوێنەرانیهو.

بەم نزیكانە قسە لە سەر جیاكەرەوێكان دەكەین كە هێماكان چۆن دانراون، بەلام لێرەدا دەمانەوێت بلێن: محەمەد لەو كاتەدا نیشانى خۆى پێكا و گۆلى خۆى كرد، كە ئەم ستایلەى قسە كردن و خوێندنەوێى داھێنا و هەلسا بە بانگەشە كردنى، بەلام بەمەى كردى، بەو شێوێهەبیش لەوێى لای عەرەب زانراو بوو، بەو دوورییهبیش دوور نەكەوتەوێ، قورئان بە كۆى گشتى هاوشیوێهە دیوانیكى شیعریه و، سۆرەت تێدا وەك پارچە شیعەر واتە قەسیدەیه و ئایەت لە سۆرەتدا وەك دێرە شیعەریكى قەسیدەكەیه و جیاكەرەوێى ئایەتەكان هاوشیوێهە سەر وای دێرێكى شیعەرە. بە هەر شێوێهەك بێت، ئەم ستایلە داھێنراو، سەرەراى هاوشیوێهەیهى، بەلام شایەنى ئەوێهە بە ستایلێكى نوێ دا بنرێت كە زمانزانان و بلیمەتەكانى ئەم پەسپۆرییهى ئەوساى عەرەب نەیانزانیوو و دەستوپەنجەیان لەگەلدا پرانەهاتوو بەلام ئەم هاوشیوێهەبوونە من باوكە تاقانەكەى نیم باسم كردبێت، بەلكوو جاحز خاوەن دەستپێشخەرییه لەوێدا و ئەو پێش لە هەزار سال باسى كردو. لە (الإتقان) ی جەلال

ئەلدینی سیوتیدا جاحیز دەلپت: خودا لە ڕستە و لە ھێمادا کتیبە کە ی جیاواز لەوھی عەرەب قسەیان پئی کرد ناو نا. بە کۆی گشتی ناوی نا قورئان وەك چۆن ئەوان ناویان نا دیوان، ھەندیک سورەت وەك قەسیدە و ھەندیک ئایەت وەك دێرە شیعەرە و، لە کۆتاییە کە ی جیاکەرەو و ھ. ھێما بە ھەمان شێوھی سەرۆایە

ئیمە ئەگەر بمانەوئت ئەوھی قەومە کە باسیان کردووە لێرەدا بھێننەو، لە قسە و گێرانەوھی لە ناوانی قورئان بەو ناو و ناوی ترەو، قسەکان ئەوئندە درێژ دەبنەو کۆتایی ناپەن، ئەوھی باسماں کرد بەسە بۆ ئەوھی بە کەمی جینگیرکرا و لە جیاتیی زۆری پەروشوبلاو واز بھینت ئەگەر یە کێک پرسیاری کرد و گوئی: ئەگەر بمانەوئت قورئان وەك ناویک کە ئەو قسانە لە خۆ دەگرت وەرگرتن و ئەو ناوئمان بۆ گوئ بیستی قورئان بێت باس بکەین، چی دەلین؟ دەشیت لە وەلامدا بلین: ئەم ناوئمان لە مەبەستەکانی قورئان و واتاکانیەو یان لە لەفز و بونیاتەو وەرگراو. ئەگەر قورئان بە مەبەستەکانی و واتاکانی وەرگرتن، دەلین: (کتیبی یەکتاپەرستی و ھاوبەشی دروستکردن) ە یان (کتیبی مشتومر لە ئێوان یەکتاپەرستی و ھاوبەشی دروستکردن). لەبەر ئەوھی زۆرینە قورئان مشتومر و ناکوکییە لە ئێوان یەکتاپەرستی و ھاوبەشی دروستکردنە بۆ خودا، ئەم مشتومرە ئەو تەوہرە یە کە سەرجم مەبەستەکانی قورئان لە سەر خول دەخواتەو

بە چیرۆکی ییغەمبەران و، ھەوآلی ییشیان و، ھینانی پەند و نمونەکان و، پەیمانی بەھەشت و، ھەرەشە دۆزەخ و، فەرمانکردن بە گوێرایەلی خودا و فەززی پەرستنی و، ھاندان بۆ شەرکردن و پالپشتیی خۆبەختکردن و پارەو پۆلیەخشین، ئەمانە ھەمووی لە یینا و ئەوئدا ھاتو کە ھاوبەشی دروستکردن بۆ خودا بە یەکتاپەرستی خودا بکوژیت جینگە ی بگرتەو. ئەگەر بئەوئت بە یەك قسە دەلپت (جگە لە خودا ھیچ ئیلاھیکێ تر نییە) وەك محەمەد بە قەومە کە ی گوئ: (یەك وشەم بەدەنی کە عەرەب بکاتە مولکی خۆتان و عەجم قەرزدار بارتان بکات). ئەگەر بمانەوئت ناویکێ لە لەفز و بونیاتانی بئین دەلین: (کتیبی گوئی و بلی-قال و قل) یە لەبەر ئەوھی نە لە کتیبە ئاسمانیەکان و کتیبەکانی سەر زەوی ھیچ کتیبیک نییە بەقەد قورئان ئەم دوو وشەیی تیدا گوترا بئەو، بەلکوو (بلی واتە قل) بەو شێوھی تیدا ھاتو، دەتوانین بلین لە ھەموو ئایەتەکانی قورئان بەگشتی یان بە زۆرتر دانراو و ئاماژە ی پئی کراو، ئەوھی قورئان لە ییکھاتە کەیدا تاییەتمەندی لە بونیاتانی پئی داو بە دوور لە شتی تر و لە کتیبی دا بەزینراو و دانەبەزینراو و خەملاندن و لە ییکھینانیدا زۆری لا بردن. کتیبە شیکەرەو درێژدایەکان بخوینەو بەتاییەتی ئەوانە ی گرینگان بە رەوانیژی و پروونیژی و توندوتۆلیی قورئانیان داو وەك لە (الکشاف) ی زەمەخشەری دا ھاتو بۆ نمونە، ھیچ ئایەتیک نابینت کە لابردن و خەملاندنی تیدا نەبیت، شیکەرەوان ئەم لایوانە بۆ ئەو دادەنن کە قسە کە ئاراستەییەکی وای لە دەرچووندا ھەبیت مەعقوول بێت و لپی تی بگەین، لە بەشیکێ تاییەتدا پشت بە خوا باسی ئەمە دەکەین. بە تەماشاکردنی ئەمە دەتوانین قورئان ناو بئین (کتیبی لابردن و خەملاندن). ئیمە دەزانین لابردن لە قسەکردندا دەشیت، بەلکوو لەوانە ی ئەك بێت کە ئەگەر پروونیژی حوکمی بکات و تۆکمەیی بیسەبیت، بەلام رەسەنایەتی لە قسەکردن لانەبردن، ئەگەر لە قسەکردن لابردن یان قرتاندن ھەبیت، دەبیت دووشت ھەبیت، یە کێکیان دەشیت و بەو لایەدا دەبیت کە لابردن پۆبست بێت و، ئەوی تر ھاوشێوھی ئەو لە قسەکاندا ھەبیت کە واتای لایوانە کە بەخشیت، ئەگەر نا قسە کە کوێرانە و بئی بەھانە دەردەچیت. وەك ئەوھی قسە کەر بلپت: ئەی خەلکینە لەو تئ بگەن کە چی لە ویزدانی مندایە. ئیمە نالین ھەموو لابردنیک کوێرکاری دروست دەکات، بەلکوو رەوانیژی فەززی ئەو دەکات کە ھەندیک شت لایبیرت کە ھاوشێوھی تیدا بێت و ھەمان واتا بەخشیت و، شتی وای تیدا کە بەم شێوھی نییە وەك لە بەشیکێ دواتر باسی دەکەین و دەری دەخەین

ئەوھی قورئان تاییەتمەندی تیدا ھەبە و جیاوازی لەگەل کتیبە ئاسمانی و زەمینەکانی تر ھەبە: دووبارەکردنەوھی. قورئان بەو سورەتیک تیدا بخوینەرەو (سورەتە گەرەکانی) ئینجا یرو بۆ دوھم پاش تەواوکردنی یەکەم و بەردەوام بە لە خویندەوھی و ئینجا یرو بۆ سبھەم و ئینجا چوارەم، تۆ لەو کاتەدا کە تەماشای بابەتە کە دەکەیت، ھەست ناکەیت لە سورەتیکەو دەگوێزیتەو بۆ سورەتیکێ تر، لەبەر ئەوھی دەبینت بابەتی قسەکان لە ھەر سورەتیکدا دووبارەکردنەوھی بە جیاوازی لە دەریین و ناچوونییەکی لە ییکھاتەدا و، ئەم دووبارەبوونەوانە زۆر جار لە ناوھینانی ییغەمبەراندا خۆی دەبینیتەو کە چیان بە سەردا ھاتو لە لایەن قەومە

بېباوهره کانيانوه، له سهر به ههشت و دوزه خ و زيندوو بوونه وه و سزاکان و ليدانی بېباوهران و چه واشه کردنيان له بېباوهري و به هانه هينانوه بو پوچه لي نه وه ي تيدان له بېباوهري و که لله ره قی و، هه ره شه لیکردنيان به نازاری سهر حده ی له ناگری دوزه خ و ناوهينانی گه وره یی خدا و توانای ره هایي له مهر کردگاری دروستکراوان و ريکخه ری بوونه وهران و شتی تری له م بابه ته که له قورئاندا باس کراوه، زور ده گمه نه بابه تیک له سوره تیکدا بدوزيته وه له يه کزکی تر دووباره نه بوويته وه وهک سوره تی يووسف بو نمونه، چيروکی سوره تی يووسف جگه له سوره تی يووسف له هيچ سوره تیکی تر دا باس نه کراوه، ههروه ها چيروکی خدر له گه ل مووسادا له هيچ سوره تیکی تر دا باس نه کراوه. نه وه ی سهرسوره هينه ره، که قورئان له کاریگه ری به سهر دهروونی خوينه رانی و بيسه رانی قهرزار باری نم دووباره کردنه وه يه، ناسان نييه و نه زانراوه و نه ناسراوه له لایه ن روانيژانی پيشووه وه، که کتیبیک نم هه موو دووباره کردنه وه ی تيدا يیت به ساغ و سه لامه تی لپی ده ريچیت و په شم و عه بيکی لی نه دوزيته وه قورئان نه يیت، به ته ماشا کردنی نه مه، ده توانين بلين قورئان (کتیبي کاریگه ری (دووباره کردنه وه يه).

(جياکه ره وه کانی قورئان، دیرگول (هيماکان

نه وه ی پيوسته ناگاداری بين و ناوری لی بدهينه وه له قورئاندا، جياکه ره وه کانيته ی، و اتا هيمای نيوان نايه ته کان و سهر بينه کان، نه وه ی نايه ته کانی له په ک جيا کردوه ته وه، نه مه يه نه و مورکه ی که نايه تمه ندی به ستایلي قورئان به خشيوه و نه و قالبه ی پی داوه که پیکه اته که ی تيدا رو ده کريت، جياکه ره وه کان هه لسينه ر و راستکردنه وه ی ستایلي نايه ته ی قورئان نييه ليره دا له م به شه دا به چاوپوشين له وه ی (الانقان) کوی کردوه ته وه، له و قسانه ی که هيچ جياکه ره وه ی راسته قينه ی روونی تيدا نييه، ده ليين نه و جياکه ره وانه هيمایه کن يان وشه په کن که نايه ته کانی قورئان پی ته و او ده يیت، قسه له نايه ته که دا له سهر نه و بنيات نراوه و له گه ل نه و دا تیکه ل بوه، يان رسته يه که له کو تايی نايه ته که دیت که له وه ی پاش خو ی به ته و او ی له له فز و واتادا جيا ی ده کاته وه، يان جياکه ره وه يه که له له فز، و اته گوته وه به ته نها و، نايه ته که له لایه نی و اتاوه به وه ی دوا ی خو ی به به ستر او ی ده مي نيته وه

نموونه ی جوړی په که می جياکه ره وه کان، زياتر له سوره ته کورته کانی قورئاندا يه وهک: {إِنَّا أَعْلَمُ بِمَا تُكْسِرُونَ، فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَأَنْصِرْ، إِنَّ شَأْنَكُمْ هُوَ الْأَمْرُ} [الكویر: 1 - 3]. و اته. نييه که وسهرمان پی به خشين و نويز بو خودا بکه و قوربانی بکه و نه و به شينه پی يره ره. ههروه ها له سوره تی (اللیل) ده لیت: سویند به و شه وه ی هه موو شت داده پوشت و به و روژه ی خوراده نی، په و ه ش که نیر و مي به ديه پان. له م نايه ته دا {وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ، وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ، وَمَا خَلَقَ الذَّركَرَ وَالْأَنْثَىٰ؛ إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّىٰ} [اللیل: 1-4]، و اته

له سوره تی (المدثر): {بِأَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ! قُمْ فَأَنْذِرْ، وَرَبُّكَ فَكَبِّرْ، وَبِإِيَّاكَ فَكَهَّرْ} [المدثر: 1 - 4]. و اته: و اتا که ی پيشتر نوسرا. زورينه ی سوره ته کورته کان له سهر نم شيوازه ن، له هه ندیک سوره تی دريژيشدا به م شيويه هاتوه، زورينه ی جياکه ره وه کانی سوره تی (الكهف) و سوره تی (مریم) وهک نه وه ی پيشوون. يگومان نه مه جوړیکه له په خشان ناميز، به لام ناويان نه ناوه په خشان، وهک ريژیک بو قورئان که قسه ی خودايه و په خشانه کان لای نه وان له کاروباری قه شه کانه تيبینی: و اتا نايه ته کانم نه نوسيوه له بهر نه وه ی ليره دا ته نها باسی خودی جياکه ره وه يه له (

نيو نايه ته کاندان که مه به ست و اتا نايه ته که و ناوه روکه که ی - و -) به لام جوړی دوه می جياکه ره وه کان وهک له زورينه ی زوری سوره ته دريژه کاندان هاتوه، له سوره تی (النحل): {أَتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ (1) يَنْزِلُ الْمَلَائِكَةُ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْزِلُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ} [النحل: 1، 2]. و اته: پاش (عما يشركون) جياکه ره وه ی داناو ههروه ها (فاتقون). له سوره تی (طه): {فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ بَيْنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَغْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْجَىٰ. وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الدُّنْيَا لِنَفِثْنَهُمْ فِيهِ (وَرِزْقَ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ). وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْكَبْ عَلَيْهَا وَلَا تَسْأَلْكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرِزُقُكَ (وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ)} {گه:

[130 - 132] نه و رستانه ی له نيو دوو که وانه دامناون جياکه ره وه کانن

زورينه ی جياکه ره وه کانی سوره ته کان جياوازن و هه مووی له په ک جوړ نين، په لکوو له دوو جوړن وهک له سوره تی (الفرقان) دا هاتوه: {وَقَالُوا أَسَاقِيرُ الْأَوَّلِينَ اٰكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمْلَىٰ عَلَيْهِ بُكْرَةً

وَأَصِيلًا. قُلْ أَنْزَلَهُ الرَّبُّ الْعَلِيمُ السِّرِّ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ (إِنَّهُ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا) { [الفرقان: 5، 6].
جیاکهرهوهی یه کهم له جوړی یه کهمه و دوهم له جوړی دوهمه. له سوره تی (الشعراو) دا
هاتوه: { قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ؟! قَالَ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا (إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ) }
[الشعراو: 23، 24]، ئەمه له جوړی دوهمه و ئەوهی پېشهوهی له جوړی یه کهمه

ئەو جیاوازیانە ی نیاوان جیاکهرهوه و سهرواکاندا هەن
وهك گوتیان و ئېمه بېش گوتمان: ئەو جیاکهرهوانە ی له ئایه تهکانی سوره تی قورئاندا، به هه مان
شپوهی سهروای دیرهکانی قه سیده دیوانی شاعیران، به لام جیاوازی له نیوانیاندا هه یه،
ئەویش به هیزکردن له سهروادا عه یه یه به لام له جیاکردنه وه کان عه یه نیه، به هیزکردن له گه ل
ئیعراویدا نا کۆکه وهك ئەوهی سهروایهك له سهرواکانی قه سیده یهك پینیت به هیمای پیتی (و)
تهواو پیت که چی دیرهکانی تری به (ی) یان هەر پینتیکی تر تهواو پیت. هۆکاره که ی به وه
دانراوه: که ئەو جیاکهرهوانە ی له سهروا وهستان گیر ده دات، بویه له جیاتیی پیتی کۆتایی دای
دهریژیت. وهك قسهکانی {إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَازِبٍ} [الصافات: 11] له گه ل گوتنی {عَرَابٌ
وَاصِبٌ} [الصافات: 9] و {شِهَابٌ پَاقِبٌ} [الصافات: 10] که جیاوازه له گه ل: {مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ
{وَالِ} [الرعد: 11] له گه ل: {وَيُنشِئُ السَّحَابَ الْبَقَالَ} [الرعد: 12]

لهوانه ییش دابه زانندن له سهروادا عه یه یه و له جیاکهرهوهکاندا عه یه نیه. له خووه دانان واته
په یوه سستیوونی واتای دیریکی قه سیده یهك به دیریکی دوا ی خو ی. دابه زانند و له خووه دانان له
جیاکهرهوهکانی قورئاندا زورن، ده کریت پاش هەر جیاکهرهوه یهك په یوه سیت پیت پیوهی وهك له
سوره تی (الصافات) دا هاتوه: {وَأَنْتُمْ لَتَمُرُونَ عَلَيْهِمْ مُصْحِحِينَ، وَبِاللَّيْلِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ} [الصافات:
137، 138]. پېشتر ئامازه مان به مه دا و گوتمان: جیاکهرهوه له ئایه تدا یان به شپوه یه کی تهواوی
جیای ده کاته وه که ئایه ته به سه ربه خو دهرده که ویت وهك ئەوهی دواتری له له فز و واتادا نه پیت،
یان نیمچه جیاکهرهوه ده پیت و تهنه له فزی ده پیت، ئەگەر ئەوهی دواپشی به ستراییت پیوهی
به و نه پیت تهواو ناییت

لهوانه هه موو سهرواکان له قه سیده دا به یهك شت ده کرین و ده پینرین و بهو شپوه قه سیده
دروست ده کات و، ناییت سهرواکان له کۆتاییدا له یهك جیاواز بن، له بهر ئەوهی دیری قه سیده
ئەگەر له گه ل ئەوی تر دا جیاواز بوو به دیریکی تاك دهرده که ویت و به کۆی دیره کان قه سیده پیت
ناهینیت. به لام سوره تی قورئان بهو شپوه یه نیه، له ئایه تی وا پیکدیت که جیاکهرهوهکانی
جیاوازن و وهك شپوه دهرناکه ون، لهوانه یه ئەوهی جیاکهرهوهی ئایه تیک به پیتیک کۆتایی پیت،
وهك له سوره تی (ق) دا هاتوه: {وَأَزَلَّتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ. هَذَا مَا نُوْعِدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ
حَفِيْفٍ، مَنْ حَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ وَجَاوَّ بِالْقَلْبِ مُنِيبٍ} [ق: 31 - 33] له سه ر ئەمه گوتیان: پیته
جیاکهرهوهکان یان هاوشپوهن یان له یه کتر نریکن و جیاکهرهوهی قورئان له م دوو به پشه
دهرناچیت، به لکوو له هاوشپوه و نریک له یهك قه تیس ده پیت، هاوشپوه وهك: {وَالْكَوْر، وَكِتَابٍ
مَسْكُوْر، فِي رِقِّ مَنَشُوْر، وَالْبَيْتِ الْمَعْمُوْر} [الکوْر: 1 - 4]، له و نموونه یه دا وا دهرده که ویت که له
سه ر یهك پینین و گوتنه وهن. نموونه ی له یهك نریک وهك دیسان له سوره تی (ق) دا هاتوه:
{إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا زَلِكْ رَجْعٌ بَعِيدٌ، قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيْفٌ. بَلْ كَذَّبُوا
بِالْحَقِّ لَمَّا جَاوَّهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَرِيْجٍ} [ق: 3 - 5]. یه کبینی له م جیاکهرهوانه دا جیاوازه، به لام
له یه کتر نریکه. وا دیاره مه به ستیان ئەوه یه له کیشدا نریکن ئەگەر له یه کبینیدا هاوشپوه
نه بن.

ئەوهی له و جیاوازیانە دهرده که ون که له نیوان سهروا و جیاکهرهوهکانمان باس کردن، محمه د
جیاکهرهوهکانی نازاد کرد و ئەو کۆتوبه ندهی کرده وه که له قسه ی نه سته ق و ریخراو و
په خشانى جوانکراودا پیوهی پاپه ند دهن، هچ ئیعراپیک و پیتی هاوشپوه بینی و عه یه ی
دوو باره بوونه وه و له خوگرتنی له بهر چاو نه گرتوه، بهو شپوه یه ستایلی بواری قسه کردنی
فراوان کردوه، بویه ستایلی قورئان له نیوان هه لبه ستن و په خشاندا دیت، یان له نیوان
په خشانى فراوان و په خشانى ریخراودا، ئەمه ییش ستایلیکی داهینراوه، عه ربه ئەم شته ی
نه زانیوو وهك پېشتر باسمان کرد

له قورئاندا جوړی جیاکهرهوهکان به پیتی درپژ و نه رم و پیکه وه لکاندن پیتی نون وهك له
سوره تی (الصافات) دا هاتوه: {فَرَاغَ إِلَىٰ كِلَابِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ؟! مَا لَكُمْ لَا تَنْكِفُونَ؟! فَرَاغَ
عَلَيْهِمْ جَرَبًا بِالْإِمِينِ} [الصافات: 91 - 93]. گوتیان، له ویدا حکمه ت به کاره پنانی له وه دا بو
هه سته زوانده، وهك سیبه وهی ده لیت: ئەگەر هه لبه ستیکیان چری به ئەلف و یا و نونه وه

دهیسه‌ستنه‌وه. له‌بەر ئه‌وه‌ی له‌مه‌دا ده‌یان‌ه‌وێت ده‌نگه‌که درێژ بکه‌نه‌وه و له‌ کاتی خوێندنه‌وه‌ی دوور له‌ چرین واز له‌و درێژه‌دانه‌ ده‌هێنن. گوتیان باشتترین په‌خشان بۆ نیشاندانی به‌هێزی سه‌رچاوه‌که‌ی ئه‌وه‌یه‌ کورت بێت و، که‌مترینیان دوو وشه‌یه‌، هه‌روه‌ها بۆ جیاکه‌ره‌وه‌کانی قورئان له‌ باب‌ه‌ت: {يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ! قُمْ فَأَنْزِرْ، وَرَبِّكَ فَكْبِرْ، وَيَبَّاتِكَ فَكَهْرٌ} [المدير: 1 - 4]. گوتیان: درێژیان ئه‌وه‌یه‌ له‌ ده‌ وشه‌ زیاتر بێت وه‌ك زۆریه‌ی ئایه‌ته‌کانی قورئان، گوتیان، لێیان مامناوه‌نده، واته‌ له‌ نێوان کورت و درێژ، وه‌ك (ئایه‌ته‌کانی سوره‌تی (القمر

ده‌زانم ئایه‌تی قورئان ته‌گه‌ر هێما یان جیاکه‌ره‌وه‌ی تێدا نه‌بێت به‌ ئایه‌ت دانانرێت، واته‌ ته‌گه‌ر به‌ جیاکه‌ره‌وه‌ کۆتایی نه‌یه‌ت به‌ ئایه‌ت دانانرێت، ته‌گه‌ر قسه‌یه‌کیش بێت واتا که‌ی سه‌ربه‌خۆ بێت، ته‌گه‌ر جیاکه‌ره‌وه‌ی تێدا بێت به‌ ئایه‌ت داده‌نرێت، ته‌گه‌ر رسته‌یه‌کی قسه‌کردنی به‌ واتای سه‌ربه‌خوێشی تێدا نه‌بێت، له‌و ئایه‌تانه‌ی که‌ ته‌نها یه‌ك وشه‌یه‌ که‌ وه‌سفکردنی ئه‌وه‌ی پێشه‌وه‌یه‌ له‌ باب‌ه‌تی: {مُدْهَامَّتَانِ} [الرحمن: 64] له‌ سوره‌تی (الرحمن)، به‌ ئایه‌ت داده‌نرێت سیفه‌تی وشه‌ی (جنتان) دێت له‌ ئایه‌ته‌که‌ی پێش خۆی، (مده‌متان) ئایه‌ته‌، له‌ هه‌مان کاتدا جیاکه‌ره‌وه‌یه‌. هه‌روه‌ها له‌ سوره‌تی (الفاتحه) دا هاتوه‌: {الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ} [الفاتحه: 2، 3]. (الرحمن الرحيم) به‌ ئایه‌ت داده‌نرێت، سیفه‌تی وشه‌ی خودایه‌ که‌ له‌ ئایه‌تی پێشه‌وه‌یدا هاتوه‌، به‌ ئایه‌ت دانه‌نرا جگه‌ له‌ به‌ر ئه‌وه‌ نه‌بێت که‌ کۆکردنه‌وه‌ی مه‌رجی جیاکه‌ره‌وه‌ی قورئان نه‌بێت. له‌ (الإتقان) دا ئیمام فه‌خره‌دین ده‌لێت: به‌مه‌ (واته‌ به‌ ئایه‌تی قورئان که‌ به‌ ئایه‌ت دانانرێت، ته‌گه‌ر جیاکه‌ره‌وه‌ نه‌بێت) به‌ لای مه‌زه‌به‌ی شافعییدا زیاتر له‌ مه‌زه‌به‌ی ئه‌بی حه‌نیفه‌دا ده‌شکێته‌وه‌، که‌ سوره‌تی فاتحه‌ به‌ حه‌وت ئایه‌ت داده‌نرێت له‌گه‌ڵ بیسمیلادا

قسه‌ی ئیمام لێره‌دا نه‌زانراوه‌، بۆ روونکردنه‌وه‌ی ئه‌م نه‌زانراوییه‌ی ده‌لێن: زانایانی ئیسلام له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ پێکه‌وتن که‌ ئایه‌ته‌کانی سوره‌تی فاتحه‌ حه‌وت دانن. به‌لام له‌ بیسمیلاکه‌یدا نا‌کۆک بوون، ئایا ئایه‌تێکه‌ له‌ فاتحه‌ یان نا. کۆمه‌لێک له‌وان و له‌ نێویشیاندا ئه‌بی حه‌نیفه‌ گوتیان: ئایه‌ت نییه‌، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ پێشدا فاتحیایان به‌ حه‌وت ئایه‌ت دانا. ئایه‌ته‌کانی فاتحه‌ به‌م شێوه‌یه‌ ده‌بن: {الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ، مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ. إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ. اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ. صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ}.

کۆمه‌لێکی تر له‌ نێوانیشیاندا شافعی بۆ ئه‌وه‌ چوون که‌ بیسمیلا ئایه‌ته‌ و ئایه‌تی شه‌شه‌م و حه‌وته‌می به‌یه‌ك ئایه‌تیان داناوه‌. گوتیان: قسه‌ی (صراط الذين انعمت عليهم) ئایه‌تێکه‌ بۆ ئه‌وه‌ ره‌ت ده‌کرێته‌وه‌ له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی جیاکه‌ره‌وه‌ی هاوشیوه‌ی جیاکه‌ره‌وه‌ی ئایه‌ته‌کانی تری نییه‌، نه‌ هاوشیوه‌ و نه‌یش نزیك بوونه‌وه‌، گوتیان، له‌ به‌رچاوه‌گرته‌ی هاوشیوه‌ی ده‌بێت له‌ جیاکه‌ره‌وه‌کان بێت.

له‌مه‌ی پێشه‌وه‌، که‌ خاوه‌نی (الإتقان) دیسان له‌ جوعه‌ریه‌وه‌ ده‌رباره‌ی زانیی جیاکه‌ره‌وه‌کان گواستویه‌ته‌وه‌، کورته‌ی قسه‌کانی: ره‌چه‌له‌کی جیاکه‌ره‌وه‌ هاوشیوه‌یه‌ی و یه‌کسانیه‌، گوتی: ئه‌وه‌ی به‌ سه‌ر ئه‌مه‌دا هاتوه‌ له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ کۆک بوه‌ که‌ واز له‌وه‌ به‌هێنیت و ئه‌مانه‌ به‌ ئایه‌ت دابنیت {وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ} [النساء: 172] له‌ (النساء)، و {كَذَّبَ بِهَا الْأُولُونَ} [الإسراء: 59] له‌ (الإسراء)، {لَتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ} [مریم: 97] له‌ (مریم)، {لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ} [طه: 113] له‌ (طه)، ئه‌مانه‌یان به‌ ئایه‌ت دانه‌نا، له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌ر دوو لاکه‌یان پێک نه‌هێناوه‌. گوتی: به‌لام هه‌ندێک ئایه‌تی هاوشیوه‌یان به‌ ئایه‌ت دانا به‌ هه‌مان بۆنه‌وه‌، وه‌ك: {لَأُولَى الْأَلْبَابِ} [آل عمران: 190] له‌ (آل عمران)، {عَلَى اللَّهِ كَرْبًا} [الكهف: 15] له‌ (الكهف) و {السَّلْوى} [گه: 80] له‌ (طه)

با هه‌ندێک روونکردنه‌وه‌ت له‌ سه‌ر ئه‌م باب‌ه‌ته‌ پێ بدهم، له‌ سه‌ر ئه‌و قسانه‌ی له‌ جوعه‌ریه‌وه‌ گواستراوه‌ته‌وه‌: ده‌لێم: هاوشیوه‌ی هاوگونجاندن بناغه‌ن بۆ جیاکه‌ره‌وه‌کانی قورئان و مه‌رچیک له‌ مه‌رجه‌کانی، ته‌گه‌ر ئه‌م مه‌رجه‌ گوم بوو به‌ جیاکه‌ره‌وه‌ دانانرێت، ته‌گه‌ر به‌ جیاکه‌ره‌وه‌ پێش دانه‌نرا به‌ ئایه‌ت دانانرێت. له‌وانه‌ پێش وا له‌ سوره‌تی (النساء) دا هاتوه‌: {لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرْهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا} [النساء: 172]، ئه‌م ئایه‌ته‌ نابێت به‌ دوو ئایه‌ت دابنرێت، به‌وه‌ی یه‌که‌م کۆتایی هاتوه‌ به‌ قسه‌ی: (ولا الملائكة المقربون) و دوه‌میش به‌ (فسيحشرهم اليه جميعا) ته‌واو بوه‌، بۆ؟ له‌ به‌ر

ئەوھى ئەگەر ئېمە ئەمانە بە دوو ئايەتەمان دانا، جياكەرەوھى ئايەتى يەكەم (ولا الملائكة المقربون) دەپت، ئەمەيش راست نىيە بە جياكەرەوھى دابنيت لەبەر نەبوونى ھاوشىوھى يەكسانى لە ئىوان ھەر دوو لادا، لەبەر ئەوھى جياكەرەوھى كان لە پيش ئەمە و پاش ئەمە ھەموويان بەم شىئوھن: {عَلِيمًا حَكِيمًا} [النساء: 170]، {وَكَفَى بِاللَّهِ وَكَيْلًا} [النساء: 171]، {مِنْ ذُنُوبِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا} [النساء: 173]. ھەرودھا: (ولا الملائكة المقربون) نە ھاوشىوھى لە جياكەرەوھى كاندا ھەبە و نەپش لەگەل ئەوھى پشدا گونجاوھ. ھەرودھا لە سورەتى (الاسراو) دا ھاتوھ، {وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كُذِّبَ بِهَا الْأُولُونَ وَيَتَّبِعْنَا بِمُودَةِ النَّاقَةِ مُبْصِرَةً فَقَلِّمُوا بِهَا وَمَا تُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا} [الاسراو: 59]، ئەمە ھەمووى يەك ئايەتە، نابيت بە دوو ئايەت داى بنين؛ بەوھى (ان كذب بها الاولون) جياكەرەوھى بيت، لەبەر ئەوھى لەگەل جياكەرەوھى كانى پيش خووى گونجاو نىيە، جياكەرەوھى كان لە ھەر دوو لايدا بەم شىئوھى ھاوون {تَخْوِيلًا} [الاسراء: 56]، {مَحْزُورًا} [الاسراء: 57]، {كَبِيرًا} [الاسراء: 60]. ئەوھا قسەى لە سورەتى مريەم {فَاتِمًا يَسْرَتَاهُ بِلِسَانِكَ لَتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لُدًّا} [مريم: 97]، وتەى (لَتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ) ئايەت نىيە لەبەر ونبوونى ھاوشىوھى لە ئىوان ھەر دوو لاکەدا، ھەرودھا لە سورەتى (طه): {وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحَدِّثُ لَهُمْ زُكْرًا} [كه: 113]. (لعلهم يتقون) بە ئايەت دانانريت لەبەر ئەوھى بەستراوى ھاوشىوھى و بە جياكەرەوھى دانانريت. ئىنجا دەئىين: ئەم وشانە بە ئايەت دانانريت لەبەر ئەوھى ھىچ شتىك لەگەل پيش خووى و پاش خووى لە ھەر دوو لاکەيەوھى جياكەرەوھى پىك نەھىناوھ. دەئىت: ھاوشىوھى كانىان بە ئايەت دانا لەبەر ئەوھى ھاوشىوھى و گونجاندى بىدايە، وەك لە سورەتى (ال عمران) دا ھاتوھ: {إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لِيَّاتٍ لِّأُولَى الْأَلْبَابِ} [ال عمران: 190]، قسەى (لاولى الالباب)، جياكەرەوھى بەگەل پاش خویدا پىكوپىنانى ھەبە وەك: {عَرَبَ النَّارِ} [ال عمران: 191]، {مَعَ الْأَبْرَارِ} [ال عمران: 193]، واتە ئايەتە ئەگەر ئەوھى پش بەستراو بيت لەگەل واتاى ئەوھى لە پاشىيەوھى دىت وەك {الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَٰذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ} [ال عمران: 191] ھەرودھا لە سورەتى (كه)، {وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَىٰ} [كه: 80]، لىرەدا (السلوى) يان بە جياكەرەوھى دانا لەبەر ئەوھى بە ھاوشىوھى بوونى ھەر دوو لای جياكەرەوھى كانىان دانا. واتە ئايەتە ئەگەر لە واتادا بەوھى پاش خووى بەسترايىتەوھى وەك لەوھى {كُلُوا مِنْ كَيْبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ} [كه: 81]، ئايەتە روونترين نموونە بۆ سەلماندى ئەو قسەيەمان لە سەر قورئان، ھىچ نووسىنيكى بە ئايەت دانانريت ئەگەر جياكەرەوھى نەپت جياى بكاوھى، جياكەرەوھى پش بەو مەرحە دەپت كە ھاوشىوھى كى و نزيكوونەوھى جياكەرەوانەى بىدا بيت وەك لە سورەتى (المدثر) دا ھات، ئەوھى ئايەتەكانى ئەم سورەتە ھەمووى كورتى، جگە لە يەك ئايەت بەدرىزى ھاتوھ. لە توانادا بوو كە بيكەنە چەند ئايەتتەك، بەلام جگە لە يەك ئايەت نەيانكرد بە چەندىن ئايەت لەبەر ئەوھى جياكەرەوھى بىدا نىيە، لە قسەى: {وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيُبَشِّرَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَرْتَابَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَرْتَابَ الَّذِينَ آمَنُوا أَوْتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَجٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَٰذَا مِثْلًا كَذَلِكَ يُجِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْبَشْرِ} [المدثر: 31]. تەماشى بکەن چۆن ئەم قسە دووردریژەیان بە یەك ئايەت حساب کردوھ، ئەگەر وایان بکردایە كە: (الذین كفروا) و (المؤمنون) و قسەى (بهذا مثلاً) و (من یشاء) وەك جياكەرەوھى حساب بکردایە، ھەر یەكەیان دەبوھ ئايەتتەك، بەلام ئەوان وایان لى نەکرد لەبەر ئەوھى لە جياكەرەوھى كانىاندا ھاوشىوھى لە ئىوان خویمان و پيشتر و پاشتریان نەبوو، بۆیە ھەمووى تا (وما ھى إلا ذكرى للبشر) یان بە یەك ئايەت لە قەلەم دا، وا دياره لە درىژیدا ناكوكيشه لەگەل ئايەتەكانى سورەتەكەدا. لە قورئاندا زورتيك ئايەت ھەن كە دەكرت بکرتە چەند ئايەتتەك، بەلام جيايان نەکردوھتەوھ، بەلكوو بە یەك ئايەتیان داناوھ بەو ھۆیە كە باسماں كرد ئىنجا ئەوھى قورئان دەخوینتەوھ، ئەگەر تیرامان لە جياكەرەوھى سورەتەكان بکات، لە زوریدا دەبىينت و بەتايەتى لە سورەتە درىژەکاندا، ئەمەيش بە گواستەوھ لە جوړیکەوھ بۆ ئەوى تر و لە كيشیکەوھ بۆ ئەوى تر دەگوریت. لە سورەتى (المدثر) جياكەرەوھى چەند جارتيك دەگوریت و ھەرودھا لە سورەتى (القيامة) دا. زورینەى سورەتە درىژەکان بۆ چەندىن جار دەكەونە بەر گورانى جياكەرەوھى كانىان. دەگمەنە كە سورەتتەك بىنيت لە سەر یەك جياكەرەوھى بەردەوام بيت

وهك له سوره تی (النساء) و (الإسراء) و (القمر). له سوره تی (مریم) جیاکهره وه که له پاش کۆتاییهاتنی چیرۆکی مه‌ریه‌م ده‌گۆریت، ئینجا دووباره ده‌گه‌رێته‌وه بو‌ی، له سوره تی (طه) یه‌ك جار یان دوو جار نه‌ییت جیاکهره‌وه‌کانی نه‌گۆراون، جیاکهره‌وه‌که تێیدا له ئەلیفی وه‌ستاوه‌وه گۆرا بو ئەلیفی یائی، (واته‌ مراویناسا سو)، له سوره تی (الفرقان) دا له کیشی جیاکهره‌وه‌کانی به‌ته‌ن‌ها گۆری به‌ یی ئیعرابه‌که‌ی، جیاکهره‌وه‌کان له سه‌ره‌تای سوره‌ته‌که‌دا هاتن و به‌ هاوتای ".واو: یان "یا" له کۆتایی سوره‌ته‌که‌دا هاوتاکه‌یان کرد به ئەلیف

(67)

(له‌به‌رچاوگرتنی جیاکهره‌وه‌کان (دێرگوله‌کان

گوتمان: ستایلی قورئانی به‌ شیوه‌یه‌ك د‌ارشت كه‌ جیاکهره‌وه‌کانی وه‌ك جیگره‌وه‌به‌ك بو‌ دوورکه‌وته‌وه‌ له‌ پابه‌ندبوونی ئازادی بی قه‌ید و شه‌رتی خه‌لك له‌ قسه‌کردندا به‌ کار ه‌ینا و، به‌وه‌بیش بواری د‌ارشتنی قسه‌کان له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ فراوان کرده‌وه، به‌لام ل‌ا‌بردنی ئەم کۆتووییوه‌ندانه به‌ سه‌لامه‌تی ده‌رنه‌چوو و، ئەوه‌ی بو‌ نه‌هاته‌ دی که‌ له‌ هه‌موو عه‌یبه‌کانی ر‌زگاری ییت، بویه‌ محمه‌د جیاکهره‌وه‌کانی به‌ هه‌موو شیوه‌یه‌ك له‌ به‌ر چاو گرت و گ‌رینگی پ‌یدا و چاو‌د‌یری کرد، له‌به‌ر ئەوه‌ی وه‌ك گوتمان ئەوه‌ مۆرکی تابه‌تی خو‌یه‌تی، که‌ ستایله‌که‌ی به‌وه‌وه‌ به‌ند کرد. ئەگه‌ر م‌رؤف گ‌رینگی به‌ شتیک بدات، له‌وانه‌یه‌ به‌ هه‌موو شیوه‌یه‌ك ئەو گ‌رینگی‌دانه کاریگه‌ریی خو‌ی هه‌ییت و شتی تر پشتگو‌ی بخات و سه‌رقال ییت و له‌و ل‌ایشه‌وه‌ ئەوه‌ی تریشی له‌ ده‌ست بچ‌یت که‌ دیسان شایانی گ‌رینگی‌دانه، ه‌یچ ئەوه‌ ر‌ه‌ت ناکرێته‌وه‌ که‌ په‌رۆشبوونی بو‌ جیاکهره‌وه‌کان زۆر شتی چاکی بو‌ ه‌یناوه‌، به‌لام له‌گه‌ل ئەوه‌یشدا به‌ پروونی ده‌ب‌ینریت که‌ له‌ عه‌یبه‌ به‌ ده‌ر نییه‌

ئا ئەوه‌ ل‌یره‌ باسی هه‌ندیک له‌وانه‌ ده‌که‌ین، له‌ پ‌یناو چاو‌د‌یری جیاکهره‌وه‌کان، پ‌یشخستن و پ‌اشخستنی تی که‌وتوه‌، وه‌ك {أَهْوَلُوا إِلَيْكُمْ كَأَنَّمَا يَغْبُونُونَ} [سبأ: 40] له‌ بنه‌چه‌دا ئەوه‌یه‌ که‌ ئەوانه‌ ده‌تانپه‌رستن، واته‌ له‌ حاله‌تی ئاساییدا وا ده‌نووسرا (أَهْوَلَاءُ كَانُوا يَعْبُدُونَكُمْ)، ئەوه‌ی کارپ‌یکراوه‌ خرایه‌ پ‌نش فه‌رمانه‌که‌، قسه‌ی {وَلَقَدْ جَاءَ ذَاكَ فِرْعَوْنَ النَّزْرُ} [القمر: 41] ل‌یره‌دا ته‌واوکه‌ری راسته‌وخو‌ی کاری خسته‌وته‌ پ‌یش بکه‌ره‌وه‌ "ئه‌میش له‌ پ‌یناو له‌به‌رچاوگرتنی جیاکهره‌وه‌که‌یه‌، قسه‌ی: {فَلِلَّهِ الْخِزْيَانُ الْأُولَى} [النجم: 25] ئەوه‌ی له‌ زه‌ماندا دوا که‌وتوه‌، خسته‌وته‌ پ‌یش ئەوه‌ی له‌ پ‌یشدا بو‌ه‌، ئەگه‌ر له‌به‌رچاوگرتنی جیاکهره‌وه‌ نه‌ییت، یه‌که‌می پ‌یش ده‌خست وه‌ك له‌ قسه‌ی: {لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ} [القصص: 70]. هه‌روه‌ها له‌ سوره‌تی طه: {قَالُوا كَمِثْلًا بَرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَى} [گه: 70] چاکی له‌ پ‌یش چاکتر دانا، بو‌ له‌ به‌رچاوگرتنی جیاکهره‌وه‌، وه‌ك چو‌ن (ه‌اروون)‌ی له‌ سوره‌تی (الصافات) دوا خست بو‌ له‌به‌رچاوگرتنی جیاکهره‌وه‌کان، گو‌تی {وَلَقَدْ مَنَّا عَلَى مُوسَى وَهَارُونَ} [الصافات: 114]، قسه‌ی {فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَى} [گه: 67] ئاوه‌لفرمانی پ‌یش خست له‌وه‌ی که‌ شی ده‌کاته‌وه‌، ئەمه‌یش له‌ پ‌یناو له‌به‌رچاوگرتنی جیاکهره‌وه‌که‌یه‌، قسه‌ی {وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنْشُورًا} [الإسراء: 13] (ئاوه‌لناوی)‌ی وه‌ك ر‌سته‌ خسته‌ پ‌یش (ئاوه‌لناوی)‌ی تاک، ئەمیش له‌ پ‌یناو له‌به‌رچاوگرتنی جیاکهره‌وه‌که‌یه‌، له‌ بنه‌ره‌تدا ده‌ییت وا ییت (کتاباً منشوراً) یلقاه‌) ده‌ش‌یت ئیعرابی (منشوراً) به‌ (حال) بک‌ریت. له‌ ئاوه‌لفرمانی ته‌واوکه‌ر بو‌ (یلقاه‌)، له‌و‌یشدا ه‌یچ پ‌یشخستن و پ‌اشخست‌یک له‌ ئایه‌ته‌که‌ پروو نادات

ئینجا له‌ پ‌یناو له‌به‌رچاوگرتنی جیاکهره‌وه‌کان زۆر شتی قرتاندوه‌: {فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُزُرِي} [القمر: 18] له‌: {فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِي} [غافر: 5] له‌ بنه‌ره‌تدا ده‌ییت بنووس‌یت (ن‌زری) و (کیف کان ع‌قابی) واته‌، پ‌یتی پای هه‌ر دووکی قرتاندوه‌ بو‌ خاتری جیاکهره‌وه‌کان و، قسه‌ی له‌ سوره‌تی (الرعد) کرده‌وه: {عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِي} [الرعد: 9] هه‌روه‌ها له‌ سوره‌تی (المؤمن): {إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ} [غافر: 32]، یا کورته‌که‌ی قرتاندوه‌ ئەمه‌یش له‌ حاله‌تی (رفع) و (جر) دا ده‌ق‌رت‌ینریت، به‌لام له‌به‌رخات‌ر و له‌به‌رچاوگرتنی جیاکهره‌وه‌کان قرتاندوونی، ئەمه‌یش وه‌ك له‌ سه‌ر کو‌ت و به‌ندکراوه‌کان ده‌ش‌یت بک‌ریت قسه‌ی: {وَالشَّفَعُ وَالْوُزْرُ، وَاللَّيْلُ إِذَا يَسْرُ} [الفجر: 3، 4]، یاکه‌ی قرتاندوه‌، ئەمه‌یش له‌ کاریکی ئاساییدا

کردووبه تیه، واته (مجزوم) نییه، ئەمیش له پێناو له بهرچاوگرنتی جیاکه رهوه کان. قسهی: { مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى } [الضحى: 3] واته (ما قلاك)، لێره دا كافه كهی قرتاند. له قسهی: { يُعَلِّمُ السِّرَّ وَالْخَفَى } [طه: 7] لێی شاردوه تهوه و ئەوهی دهربارهی كاره كهی پێویسته قرتاندووبه تی، ئەمه جگه له پێناو له بهرچاوگرنتی جیاکه رهوه کان، ههچی تر نه بوه. ئینجا ههیمما خستنه سه ر وشه کان که پێویست نه کات وهک له نایه تی: { وَتُفْتِنُونَ بِاللَّهِ الْفُنُونَ } [الاحزاب: 10] و قسهی: { وَأُكْفَعْنَا الرُّسُولَا } [الاحزاب: 66]، ههروه ها له: { فَأَجَلُّونَا السَّبِيلَا } [الاحزاب: 67]، ئەلیفی له پاش وشه کان زیاد کرد، ئەمیش له پێناو له بهرچاوگرنتی جیاکه رهوه کان. ئەم ئەلیفه به هه مان: شیبوه ئەلیفی دهرچوونی شعره کانه وهک له شیعی (المتنبی) دا هاتوه

تَدُوسُ بِنَا الْجَمَاجِمِ وَالتَّرِيبَا فَمَرَّتْ غَيْرَ نَافِرٍو عَلِيَهُمْ

ئەگەر ئەم جیاکه رهوه انه نه ناسراو نه بوونا په وهستان له سه ریان به ئەلیف ده بوو، به لام له بهر ئەوهی ناسراون، ئەلیف تێیاندا زیاده په وهک ئەلیفی دهرچوونی شیعه ره کان له وان هیش ریکخستن و گونجاندن که له شیعردا ده شیت، وهک له سوره تی: { كَانَتْ قَوَارِيرَا، قَوَارِيرٍ مِّنْ فِيجَةٍ قَدَّرُوَهَا تَقْدِيرَا } [الإنسان: 15، 16]، له هه ندیک خویندنه وه دا بی (تنوین) هاتوه وهک قواریر قواریر له هه ر دووکیاندا، له م حاله ته دا (قواریر) ی په که م جیاکه ره وه نییه له بهر ئەوهی هاوشیبوه پی له گه ل جیاکه ره وه کانی پێش خۆیدا نییه، بۆیه به نایه ت دانانریت، به لکوو به شیکه له و نایه ته ی که به (قدروه تقدیراً) ته واو ده بیّت. له خویندنه وه په کی تر دا وا هاتوه، که په که م ههیمما هه بیّت و دوه م نه بیّت، به م خویندنه وه په (قواریر) واته په که م ده بیّت و دوه م نایبیت، ئەمه هیش ناتوانریت گۆرانکاری پێوه بکرت، بۆیه ئەمه ده بیته نایه ت و ئەوهی دوا ی ئەمه هیش نایه تیکه تر بیّت. خویندنه وهی سییه هیش هه په واته ههیمادانان له سه ر هه ر دووکیان، ئەمیش وای لی دیت؛ په که م بۆ نایه ت ههیمما له سه ر داده نریت و دوه میش پاشکو. زه مه خشه ری له (الکشاف) دا ده لیّت ئەم ههیمادانان له حیاتی ئەلیفی دهر په راندنه، له بهر ئەوه جیاکه ره وه په

له ویدا زیاتر به لای په کیک له و پروانینه دا په روات له وهی ئەوه کهی تر، سه ره رای ئەوهی هه ر دووکیان ده شیت به کار بیّت، وهک له: { أَعْجَازُ نَخْلٍ مُنْقَعِرٍ } [القمر: 20] دا هاتوه. له سوره تیکه تر دا هاتوه: { أَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ } [الحاقه: 7]، (نخل) ناوی په گهزه به نیر و به می داده نریت. له نایه تی په که م دا به نیر دای ناوه بۆ له بهرچاوگرنتی جیاکه ره وه و له دوه م دا به می، دیسان بۆ له بهرچاوگرنتی جیاکه ره وه. واته ههوکاری گۆرانکاری به بۆ جیاکه ره وه په و ههچی تر. له مهی پێشوو وهک له سوره تی (القمر) دا هاتوه: { وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَكْرٍ } [القمر: 53]، به نیر مامه له ی له گه لدا کردوه. له بهر جیاکه ره وه و نه یگوتوه (وکل صغیره وکبیره مستگره) وهک له سوره تی (الکفه) دا هاتوه: { لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا } [الکفه: 49]. له وان هیش وازهینان له هاوشیبوه بوونی پرسته ی ناوی پرسته ی فرمانی له پێناو جیاکه ره وه دا، وهک: { وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ } [البقره: 8] پرسته فرمانیه که ی به پرسته ی ناوی وه لام داپه وه، ههچ هاوشیبوه په کی له نێوان (آمنه) و وه لامدان وه پدا نه کرد، له پێناو له بهرچاوگرنتی جیاکه ره وه دا. له مهی پێشوویش: { فَلْيُعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلْيُعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ } [العنکبوت: 3]، به شیکه هاوشیبوهی ئەوی تر نییه، هه ر له بهر جیاکه ره وه په

له وه هیش دا ههینانی سه رسوره هینه ترین له فز وهک له: { تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ چِيزِي } [النجم: 22] نه یگوتوه (جائزه) بۆ له بهرچاوگرنتی جیاکه ره وه کان. ههروه ها له: { كَلَّا لِيُنَبِّئَنَّ فِي الْحُكْمِ } [الهمزه: 4] نه یگوتوه (فی جهنم) یان (فی النار) و، هونه رمه ندانه مامه له ی له گه ل ناوی دۆزه خدا کردوه له (المدثر) دا ده لیّت: { سَاصِلِيهِ سَقَرٍ } [المدیر: 26]، له سورپتی (المعارج) دا ده لیّت: { كَلَّا إِنَّهَا لَفِي، نَزَاعَةٍ لِلشَّوَى } [المعارج: 15، 16]، له (القارعه) دا: { فَأَمُّهُ هَاوِيَةٌ } [القارعه: 9]. هه موو ئەمانه له پێناو جیاکه ره وه کانه. له وان هیش وازهینان له به تاک به کارهینان له حیاتی کۆ یان دوان، یان وازهینان له مامه له کردن له گه ل دوانه وهک تاک مامه له ی کردوه. په که م وهک له سوره تی (طه) دا هاتوه: { فَلَا يُخْرِجَنَّكُمَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَى } [گه: 117] نه یگوت (فتشقی) سه ره رای ئەوهی قسه کردنه که بۆ دوانه، ئەمه هیش له پێناو له بهرچاوگرنتی جیاکه ره وه و دوه م وهک له سوره تی (الفرقان) دا هاتوه: { وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا } [الفرقان: 74] نه یگوتوه (ئمه)، له پێناو له بهرچاوگرنتی جیاکه ره وه و، ویستویه تی کراسه که به ده زوو په ک بدوریت که به هه مان په نگی خۆی بیّت. ده لیّت: (إمام) لێره دا کۆی (ئمه) وهک (هیام) کۆی (هامه)، ههچ شتیکه تێدا نییه له بهر ئەوهی کۆی (تکسیر) ههچ پێوه ریکه تێدا نییه، ههچی تێدا نییه که (إمام) کۆی (ئمه) بیّت. ههروه ها قسه کانی له سوره تی (القمر): { إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهْرٍ }

[القمر: 54] نه یگوتوه (أنهار)، بۆ له بهرچا و گرتنی جیاکه ره وه به، هه ندیکیان له مه دا ئه م لا و ئه و لایان کردوه، ده لێن (النهر) واته پرووناکی و فراوانی له (النهار) هوه وه رگراوه، ئه م قسه یه قبول ناکریت، له بهر ئه وه ی قورئان له سه ره تاوه بۆ کۆتاییه که ی هیچ کات ناوی به هه شتی (الجنات) ی نه هیناوه ئه گه ر (الانهار) ی له دوا دا نه هاتیب.

به لام سه یه م: وازه یان له مامه له کردن له گه ل دوانه به تاک وه ک له سوره تی (الرحمن) دا هاتوه: {وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جِئَانَ} [الرحمن: 46]، (الفراو) ده لیت: مه به سستی (جنه) به هه شت بوه وه ک ده لیت: {فَإِنَّ الْجَدَّةَ هِيَ الْمَأْوَى} [النازعات: 41] به دوانه مامه له ی له گه لدا کردوه، له پینا و جیاکه ره وه دا، به لام ئین قوته یه ئه وه ی رت کردوه ته وه و به ناراستی داناوه و گوتویه تی: ده شیت له گیرانه وه ی ئایه ته کاندایا زیا ده ی هائی وه ستان یان ئه لیف یان هه مزه یان هه ر پیتیک دابنریت، به لام که خودا په یمانی دوو به هه شتی دابیت و تو بیکه ی به یه ک له پینا و سه ری ئایه ته کان نابیت، خودا به تۆ به. گوتی: چون ئه وه ده ییت که ئه و به دوو دانه وه سفیان ده کات، دوا ی ئه وه ده لیت: {زَوَاتَا أَفْتَانَ} [الرحمن: 48]، ئینجا ده لیت: {فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ} [الرحمن: 50]. ئین سانبع له (الفراء) هوه گواستویه ته وه ئه و مه به سستی به هه شته کان بوه، بۆ به دوو دانه ی له سه ر کۆ داناوه، له پینا و له بهرچا و گرتنی جیاکه ره وه دا. ئینجا گوتویه تی: ئه مه دوو نیه، گوتویه تی: ئینجا ئاوه لفرمانی به شیوه ی دوانه یی هیناوه ته وه له بهر گوتنه وه، واته له بهر له فز. ده لیم: ئه وه ی ئین سانبع گوتویه تی وه ک وه لام یک بۆ ئین قوته یه ده ییت، که له ئین فه راو نارازی بوه به و قسه یه ی که گوتویه تی، چون ئه مه وا بیت که ئه و به دوان وه سفیان کرد بیت له پینا و له فزدا.

زه مه خشه ری له (الکشاف) دا ویستویه تی له م تانه دان و گومانه دا رزگاری بیت، گوتویه تی: قسه ی ئایه ته که بۆ (الثقلین) ه واته هه ر دوو به هه شته که، وه ک ئه وه ی گوترا بیت: بۆ هه ر یه کێک له ئیوه ی له خودا ترسا و دوو به هه شت هه یه، به هه شتیک بۆ ئینسانیک له خودا ترس و به هه شتیک بۆ جنوکه یه کی له خودا ترس. ده شیت بگوتیت: به هه شتیک بۆ کاری گوترا به لی و به هه شتیک بۆ وازه یان له یاخیوون، له بهر ئه وه ی؛ ئه وه ی ده ویسترت له سه ر هه ر دوو کیان ده ییت. ئه گه ر بگوتیت: به هه شتیک بۆ پاداشتکردنی بیت و یه کێکی تریشی بدریتی له بهر چاکه کردن به سه رییه وه، وه ک قسه ی: {لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ} [یونس: 26]، ده لیم: ئه م قسانه ی زه مه خشه ری هیچ شتیک نیه جگه له ورینه، له بهر ئه وه ی پشتی به هیچ شتیک له کتیب و سونه ت نه به ستوه.

له قسه ی کۆتاییدا، به پشتبه ستن به قسه ی خودا: {لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ} راست نیه، له بهر ئه وه ی ئه و زیا ده یه قورئان به خو ی شی کردوه ته وه به: {مَنْ جَاوَزَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرٌ أَمْثَالِهَا} [الانعام: 160]. له ئین عه باسه وه گواستراوه ته وه که (الحسنی) له ویدا (الحسنه) یه، زیا ده که ی (عشر امیالها) که یه، ئه مه له کوپی ئه و قسه دایه که پاداشتی به هه شتیک ده ییت و به هه شتیک تریش ده خرته پالی وه ک چاکه دانه وه یه ک، به وه ی زیاتر به لایدا ده که ویت، وا ده یینم ئه وه راسته که (الفراو) باسی کردوه، که گوتویه تی دوو به هه شت، به لام مه به سستی یه ک به هه شت بوه له پینا و له بهرچا و گرتنی جیاکه ره وه که و به سیفه تی دوو به هه شت وه سفی کردوه. له بهرچا و گرتنی گوتنه که ی واته له فزه که ی. له و شیوه یه پیش شتی ناعاقل خستنه جیگه ی عاقل، وه ک له سوره تی یوسفدا هاتوه: {رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَايْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ} [یوسف: 4] و هه روه ها له سوره تی (الانبیاء) دا: {وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ} [الانبیاء: 33] له و ئایه ته جگه له دانانی ناعاقل له سه ر ریره ی ئاقلدا، له ده رپیندا؛ بۆ هه ر دوو کیان راناوی کۆ له شوینی داناون، (یسبحون) بۆ خوړ و مانگ ده گه ریته وه، ریره وه که وا فه رز ده کات بلیت (یسبحان) به لام کو ی کردوه و له جیاتی عاقلی داناوه، ئه مه پیش له پینا و له بهرچا و گرتنی جیاکه ره وه دا بوه. هه روه ها له سوره تی (الشعرا): {إِنْ تَشَاءُ نُنزِلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاجِعِينَ} [الشعراء: 4]. ده لیت (خاضعین) و نه یگوتوه (خاضعه). وه ک له یه کێک له خویندنه وه کاندایا هاتوه له پینا و له بهرچا و گرتنی جیاکه ره وه دایه. ئه گه ر بلیت: چون جیاکه ره وه ی له و شویندنه دا له بهرچا و نه گرتوه که له شوینکی تر دا به (خاضعة) ی خویندنه ته وه؟ ده لیم: ئه م خویندنه وه نابیت به ئایه ت، به هۆی بوونی جیاکه ره وه، به لکوو ده یینه به شتیک له ئایه تیک که به وشه ی (معرضین) ته وا و ده ییت. له و جیاکه ره وه ئه وه ی جیگیر و پاشکو و پیوه ندیه کانیا ن ده رده که ون، هه روه ها له نیا و ئاوه لئا و ئه وه ی سیفه ته که ی تیدا یه، یه که م وه ک له: {وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ

لِرَامًا وَآجَلَ مُسَمًّى { گه: 129 }، بناغهی قسه که (لولا لکلمه سبقت فی ربك) و (أجل مسمى) فهرز ده بیټ له بهر نه وهی پابه نده به پيشه وهی، واته نه وهی بناغهی دوا خراوه و جیا کراوه ته وه بؤ وه لامی (لولا) له پیناو له بهر چاو گرتنی جیا که ره وه، نه مه پش و امان بؤ ده سه لم بیټی که گرینگی زیاتری به له فزه که ی داوه له جیا تپی نه وهی به و اتا که ی بدات. دوهم وهک له سوره تی (الأعلى) دا هاتوه: { وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى، فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى } { الأعلى: 4، 5 }، (الغناء) نه وروه که پشتگوټ خراوه یه وهک گهلای دار، (أحوی) نه و شته ره شپوهی روه که، عه رب به شتی سه وزی توخ ده لیت ره ش بوو. بناغهی قسه که له م نایه ته ناوا ده بیټ (والذی أخرج المرعى أحوی فجعله غیا) واته (أحوی) حاله تیکی (المرعى) به. نه مه پش سیفه ته بؤ نه وه، دوا خستنی نه مه و جیا کورنه وهی، سیفه ته له پیناو له بهر چاو گرتنی جیا که ره وه که بوه له وانه پش: دانانی پیټیک له جپی نه وی تر وهک له سوره تی (الزلزله) دا هاتوه: { بَانَ رَبِّكَ أَحْوَى لَهَا } { الزلزله: 5 } نه یگوت (إلیها) بؤ له بهر چاو گرتنی جیا که ره وه دیسان له وانه: جینگیر کردنی هانی وه ستان یان بیده نگی که له وه ستاندا جینگیر ده بیټ و له بهر ده و امید نام بیټ و نانوسر بیټ، به لام نه م لیره دا جینگیری کردوه و نووسیویه تی و، له کومه لیک نایه تدا دهرده که ویت، وهک له سوره تی (الحاقه) له پیناو له بهر چاو گرتنی جیا که ره وه وهک: { هَآؤُمُ أَقْرَوَا كِتَابِيَهٗ. اِنِّي فَنَنْتُ اِنِّي مُلَاقٍ حِسَابِيَهٗ } { الحاقه: 19، 20 }، { مَا اَعْنَى عَنِّي . مَا لِيَهٗ. هَلْكَ عَنِّي سُلْكَ اِيَهٗ } { الحاقه: 28، 29 } له وانه پش: وه لانانی چاوگی کاری دیار بکراو له نایه ته که بؤ چاوگی کار بکی تر له هه مان ره گه ز، وهک له سوره تی (المزمل) دا هاتوه: { وَازْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ اِلَيْهِ تَبْتِيْلًا } { المزمل: 8 }، نه یگوت (تبتلاً) له پیناو له بهر چاو گرتنی جیا که ره وه له و نموونانه پش: کوکوردنه وهی نه وانه ی (مجرور) ن وهک له سوره تی (الاسرا) دا هاتوه: { پم لا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيْعًا } { الاسرا: 69 }، (التبوع) داواکاری حه ق له دوا ی نه یاره که ی ده که ویت و. داوا ی حه قی خو ی ده کات، ده لپن: فلان داواکاری سه ر فلانه و دوا ی ده که ویت بناغهی نایه ته که ده بیټ و بنووسر بیټ: (پم لا تجدوا لکم علینا تبیعا به). پيشی خست و دوو پیتی (جر) له پيشی دابه، نه و انیش (لکم) سی (مجرور) ی له دوا ی یهک کو کرده وه که باشتر و. بوو جیا بکریته وه، به لام بؤ له بهر چاو گرتنی جیا که ره وه نه م کاره ی سه پاندوه له وانه پش: نه مه سه رسوره پنه رترینیانه: گور انکاری له بونپادی وشه که له پیناو له بهر چاو گرتنی جیا که ره وه: وهک: { وَالَّتَيْنِ وَالزَّيْتُونِ، وَكُوْر سَيْنِيْنَ، وَهٰذَا الْبَلَدِ الْاَمِيْنِ } { التين: 1 - 3 } بناغهی که ی (طور سیني) به و نه لفه یان (طور سیناء) به م شیوه یه، گوتیان: دوو شاخ له قودس هه یه به سریانی پینان ده لپن (طور تینا) و (طور زیتا) له بهر نه وهی (تین) هه نجیر له سه ر یه کپکیان ده رویت و (زیتون) پش له سه ر نه وی تر، (طور سینا) به عه ره بیکراوی (طور زیتا) یان (طور تینا) یه. لیره دا بونیاد و پیکهاته ی وشه که ی له سینا ده گور ی بؤ سینین، له پیناو له بهر چاو گرتنی جیا که ره وه دا.

جیا که ره وه له رزوکه کان و جینگیره کان

له م کارانه ی که له پیناو جیا که ره وه دا پرووی داوه، به پروونی بؤت دهرده که ویت که محمه د گرینگی به جیا که ره وهی داوه، که نایه ته کان نه بوون به نایه ت نه گه ر نه وهی تپدا نه بوا یه، ده بینین نه وه نده گرینگی پی داوه، هه ندیک جار جیا که ره وهی به و شیوه یه داناو بهی نه وهی گوټ له وه بگرت که چ قسه یهک له پيشیدا هاتوه، بویه جیا که ره وه که به له رزوکی له شوینه که پیدا هاتوه به بی جینگیر بوون و دلنپایی. گوتمان: جیا که ره وه له هه ر نایه تیک له نایه ته کانی قورئان وهک کپشی دیریکه له دیره شیعییه کان، له ویدا شاعیر زه مینه سازی ده کات بؤ کپش بؤ نه وهی به جینگیری و تواناو ده دوور له بزار بوون و دوور که و تنه وه له واتای قسه که و به ته وای په یوه سنبوون به واتای قسه که و نه وهی قسه ی له سه ر ده کات و نه گه ر لابریټ و اتا که تیک ده چیت و تیکه ییشتن له شیعه که به شله ژاوی ده بیټ، هه روه ها جیا که ره وه کان له قورئاندا نه وه یه که قسه کان له سه ری بنیات دهنریت و به تین ده بیټ، لپیان هه یه و انیه، به لکوو له پیناو جیا که ره وه هینراوه و ده قه که له رزوکه و دلنپایی نابه خشیت، با هه ندیک نمونته بده پنی له سه ر جیا که ره وه کان له قورئاندا: له سوره تی (ص) دا هاتوه: { وَازْكُرْ عِبَادَنَا اِنْرَاهِيْمَ وَاِسْحَاقَ وَيَعْقُوْبَ اُولَى الْاَبْدِي وَالْاَبْصَارِ } [ص: 45]، نینجا ده لیت: { اِنَّا اَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ زُكْرَى الدَّرَجِ } [ص: 46]، قسه ی (انا اخلصناهم) واته و امان لی کردن که پابه ندین به سیفه تیکی پاک و بنگه رده وه، نه و سیفه ته له بیرنه کردنی مالی نه و دونپایه. زه مه خشه ری له (الکشاف) دا ده لیت: واتای

یادکردنه و هی ناخیرهت واته ناخیرهته، که وایان لی بکات حزی لی بکن تو لیره دا ده بینیت که مال که لیره دا مالی نه و دنیایه که له فزه که ی له ریره وی قسه کاند ا نه و مه به سته ی وه ک خوی ناگه یه نیت. ئینجا زه مه خسه ری ده لیت: ده لین مال که پاداشتی باشه ی نه م دنیایه و زمانی راستگو بییه که که سی تر نه وه ی نییه. نه مه یش وه ک یه که مه نه گه ر له گه ل پیگه ی وشه و قسه کان زیتر گونجاو بیت، هر چند نه مه جیا که ره وه یه، به لام باشتر بوو بیگوتایه: (إنا أخلصناهم بخالصة الذکر الجمیل) و نه م جیا که ره وه ی واز لی بهینایه و به جیا که ره وه ی دوا ی نه وه وه بوه ستایه: {وَأَنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْغَفِينَ الْأَخْيَارِ} [ص: 47]، له ویدا هر دوو نایه ته که ده بن به یه ک

له سوره تی (مجد) دا هاتوه: {وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنكُمْ وَالصَّابِرِينَ وَتَبْلُوَ أَخْبَارَكُمْ} [مجد: 31]، واته گو بیستی قسه و باسی خه لک ده بین له سه ر ئیوه، نه وه ناشاررینه وه پاش نه وه ی تووشی په لایان ده کات ئینجا خه باتکار و به سه بره کانیا ن ده ناسیت، هیچ پیویست به گو بیستی هه وایان ناکات که خه لک چی بلیت له سه ریا ن، به لام جیا که ره وه نه م دوا رسته به ی هی ناوه، وه ک ده بینیت له رزو که و ناچیگیر و ناقایمه و شل و خاوه له واتا خواستراوه که یدا، له گه ل نه وه دا نایه ته که شایانی نه وه نییه که غه یبزابیک بیلرته وه له سوره تی (التوبه) دا هاتوه: {أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ يَمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَالِغِينَ} [التوبه: 19] دوا رسته ته نها له پینا و جیا که ره وه که ی هی ناوه، نه گینا قسه که پیش نه وه ته واو بوه، نه وه ی دپاره کاتیک گوتی (عند الله) نه وه جیگه ی وه ستانه، به لام که له ویدا هاوشیوه ی جیا که ره وه کانی پیشه وه و پاشه وه یشی نه بیته نایته به جیا که ره وه، بویه پیویستی به جیا کردنه وه ی قسه کانی کردوه، بویه نه م رسته زیاده ی به ده ر له واتا که ی هی ناوه. نه گه ر له (عند الله) وه بفرتینیت و له (عند یستوون) بوه ستایه قسه و جیا که ره وه که یشی پیگه وه ته واو ده کرد. به لام شتیکی تر له نایه ته که دا هه یه، نه ویش؛ نه و واتا ویستراوه ی له ویدا نه وه یه که بیباوه ر و نه و کارانه ی که باوه رداران ده رووخین و کاری خو یان چیگیر ده که ن هاوشیوه بکات و نایه ویت به یه کسانیا ن دابنیت. بویه پیویست بوو بلیت: ده تانه ویت نه وه ی ناوی خواردنه وه ده داته حاجیه کان و مزگه وتی بنیا ت ناوه وه ک نه وه ی باوه ری به خودا هی ناوه دابنن؟ به لام وای نه گوتوه به لکوو گوتوویه تی: (اجعلتم سقایه الحاج) ئاراسته کردنی قسه که پیویستی به وه لانانی نه وه بوو که ده خرته سه ری، یا ن له سه ره تای نایه ته که دا (اجعلتم اهل سقایه الحاج) یا ن له ناوه راسته که ی وه ک باوه ری باوه رداران، نه مه یش له ره وان بیژییه وه دووره، نه و قسه یه ی پیویستی به دانه نانی وه لانرا و نییه له وه تو که مه تره که پیویستی پیی بیت، له به ر نه وه ی ره وان بیژی له گه بیشتنی قسه که به روون و ره وانی دپاره، که چی وه لانانی به شیک له گه ل نه وه دا نا کو که. له قورئاندا هه ندیک جیا که ره وه په دوو رووه ده خو پرنرته وه، وه ک نه وه ی له سوره تی (التوبه) دا هاتوه: {وَيَخْرُونَ مَرْجُونَ لِأَمْرِ اللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ} [التوبه: 106] له خو یندنه وه ی عه بدوللادا به (الله غفور رحیم) دیت. نه م نایه ته نه وه یه که حیکایه تخوانان له سه ر عه بدوللای کوری نه بی سه رع باسیان کردوه، له کتبی قورئاندا بوه، له و کاته ی ویستویه تی بینووسیت و پرسپاری له سه ر جیا که ره وه که ی له پیغه مبه ر کردوه: گوتوویه تی بنووسم (والله علیم حکیم) یا ن (والله غفور رحیم)؟ پیغه مبه ر گوتوویه تی: هر چیه کیان بنووسیت ده بیت. له به ر نه وه ی مه به ست جیا که ره وه یه و به هر دوو کیان ده بیت، نه مه یش زور راشکاوانه یه که هه ندیک جار قسه ی وا ده هی نیت ته نها له پینا و جیا که ره وه یه نه ک شتی تر

له سوره تی (البقره) دا هاتوه: {وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَىٰهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ} [البقره: 228]، دیسان ده لیت: {فَمَنْ يَكْفُرْ بِالْكَافِرَاتِ فَيُؤْمِنَ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ} [البقره: 256]، هه ره ها: {مِثْلُ الَّذِي يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمِثْلِ حَبِّهِ أَتَبَّتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سَنَابِلٍ مِائَةٌ حَبًّا وَاللَّهُ يُجَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ} [البقره: 261]، هه ره ها له سوره تی (العمران) دا: {إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ (33) زُرِّيَّةً بَعْجًا مِنْ بَعْجٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ} [آل عمران: 33، 34]، هه ره ها له (العمران) دا هاتوه: {وَإِذْ عَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ} [آل عمران: 121]، هه ره ها: {وَلْيَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَبَيَّخَرْنَا مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفَالِغِينَ} [العمران: 140]. تو نه و رسته ی نه سخانه ی

ئەم ئايەتە دەبىنيت، ئەگەر بىقرئىت هېچ لە قسەكە كەم ناكاتەوه، تەنھا لەبەر جياكەرەوه
 .نەبىت پۇ هېچ شتىكى تر دانەنراوه
 وهك دەلېن: بەكارهېنانى دژە شت شتەكە جيا دەكرېتەوه. كە قورئان دەخوئېنەوه ئەوھت بە
 سەردا دېت كە لە كاتى خوئېدەنەوهى جياكەرەوهىكى توندوتۆل و بە دوايدا جياكەرەوهىكى
 لەرزۆك و نادلنبا دەبىنيت، ئەگەر جياكەرەوه توند و قايمەكەى پېشتىرى پېشەوهى نەبوایە
 هەستت بە لەرزۆكەكە نەدەكرد و، وا بە پروونى دەرەنەدەكەوت، لە سورەتى (الاحزاب)دا: {يَا أَيُّهَا
 النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ إِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّتْهَا فَعَلَيْنَ أَمَتَّعَنَّ وَأَسْرَحَنَّ سَرَّاحًا جَمِيلًا
 (28) وَإِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالْآرَ إِلَىٰ خِرَةٍ فإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا
 [الاحزاب: 28، 29]}. تەماشای ئەو دوو جياكەرەوه بەكە قسەكانیان لە سەر بنیات نراوه، لە
 یەكەمەكەدا چۆن توندوتۆل و پروون و جېگېرە وهك جېگېرېوونى پېی پالەوان لە مەيدانى شەر و
 روبرو بوونەوه، ئېنجا تەماشای جياكەرەوهى دواى ئەوه بەكە لەم ئايەتەدا هاتو: {يَا نِسَاءَ
 النَّبِيِّ مَن يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ يُجَاعَفْ لَهَا الْعَزَابُ جَعْفَيْنِ وَكَانَ ظَلَمًا عَلَى اللَّهِ يُسِيرًا
 [الاحزاب: 30]}. زۆر بە لەرزۆكى و دوورەپەرز و نەگونجاو لەگەل پېشووى خویدا دەبىنيت،
 بەلكوو تەنھا بۇ جياكەرەوه نەبىت بۇ شتى تر نەهېنراوه. بېگومان زياتكردى نازار و ئەشكەنجە
 شتىك نېبە لە سەر يەكېك قورس پېت چ جاي خودا كە بە توانا و زەبر و سزای توند دەدات،
 ئەمە لەگەل ئەوھدا ناگونجىت، ئەمە بۇ خودا ئاسانە (كان ذلك على الله يسيراً) بەلكوو دەبىت
 ئەم قسەيە بۇ شتىك پېنيت كە لە توانای كەسدا نەبىت بىكات جگە لە توانا و قودرەتى خودا.
 ئاوها لە قورئاندا جياكەرەوهى زالېووى بە توانا و لەرزۆكېش هەبە، هېچ مەبەستمان نېبە بە
 دوايدا بچين، بەلام هەندىكمان بە نموونە هېنايەوه، شىكەرەوهكان خودا پاداشتيان بدات
 موكورن لە سەر ئەوهى هەموو كەلېنېك پېر بەكەنەوه، ئەوه زەمەخشەريە لە (الكشاف)دا
 هونەريانە مامەلەى لەگەل ئەمەدا كردو و تەنانت بەزەبىت پېی دا دېتەوه لەو كاتەدا دەبىنيت
 وا چوھتە خەيالەوه، لەو بەرەوه و خۆى هېلاك كردو و، بېرى خۆى هېلاك كردو لە
 رەھەندەكانى جياكەرەوه و لايەنەكانى و شتى تېرىش. بە تايبەتى لە خەملاندنى قرئېنراوهكان
 و ويناكردى خەملېنراوهكاندا، ئەمەيش خاوەنى (الاتقان) باسى كردو لە ئاراستەكردى
 جياكەرەوهكان لە سورەتى (الاسراء)دا: {وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ
 تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ خَلِيمًا غَفُورًا} [الاسراء: 44]، دەلېت: دوايىبەكەى بە سەنگىنى و لېئوردەپى
 كۆتايى پى دېت، ئەمەيش لە پاش سپاسگوزارى شتىكى ناديارى پېشتردا، دەلېت حېكمەت
 لەوېدايە كە هەموو شتەكان سپاسگوزار بوە نەك لېى ياخى بن، ئېوھيش ئەى خەلكېنە لە
 كۆتايى ئايەتەكەدا بە قسەى سەنگىنى و لېئوردەپى ياخى دەبن، لەبەرچاوغرتنى ئەوهى لە
 ئايەتەكەدا خەملېنراوه كە ئەوېش ياخېوونە. ئەمە قسەى ئەوه، ئەگەر ئېمە خەپالى فراوان
 لەم بارەوه تا ئەو رادەيە بەكەن بۇ ئاراستەكردى قسەكە، هېچ شتىك لە قسەى خەلك
 نامېزىتەوه ماىەى عەبە پېت. بېگومان ئەوهى وېستراوه لە سپاسگوزارى شتەكان لە
 :ئايەتەكەوهى، ئەوه بەلگەيە بۇ كردگارى مەزن وهك دەلېن
 تدل على أنه واحد و فى كل شئ له آية
 .واتە: ئەوه وا دەگەيەزېت كە يەكېكە و لە هەر شتىكىدا نیشانەيەكە
 وهك ئەوهى بەو بەلگەيە سپاسگوزار و پېرۆزى دەكات، ئەو قسەيەى لە ئايەتەكەدا هاتو
 جېگەى بانگەشەيە بۇ بېرکردنەوه و پەنابردن بۇ دروستكراوى و پېشاندانى بوونى كردگارى
 مەزن، ئەى ياخېوونى لە كۆپوھېنا و چۆن فەرزكردى و خەملاندنى راست دەرەدەچېت.
 تەنانت دەلېن: ئايەتەكەى لەگەل فەرزكراو و خەملېنراودا گونجاندو و كۆتايى پى هېناوه. ئېنجا
 خاوەنى (الاتقان) لە باسكردنى ئاراستەيەكى تردا دەلېت كە هېمن و سەنگىنە بۇ
 پەرشوبلاوكردى سپاسگوزاران بۇ ئەوهى لە گوناحەكەيان بېورېت. ئەمەيش وهك لە يەكەمەوه
 لە لاوازى و ناراستيدا پېت و بۇ فەرزكردى شتى سپاسگوزاره و بۇ بلاوھېكردىيان بە
 گوناحەكانيانەوه، بۆيە دەلېت سەنگىنى و لېئوردەبىت جېگەى باسكردنى گوناحەكان نېبە،
 بەلكوو جېگەى بانگەشەى بېرکردنەوه و پېزگرتنە لە سپاسگوزاركران و پېشاندانى ناسىنى
 كردگارى مەزنى بوونەوهران
 ئېنجا قسەى: {وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ} [الاسراء: 44] بە شېوھەىكى گشتى سەرجم بوونەوهران لە
 خۆ دەگرېت، باسى گوناحى هېچ لايەك ناكات جگە لە مرؤف، شتەكانى تر هېچ گوناح و
 بەهەدەردانيان نېبە، بەلكوو سپاسگوزار و پېرۆزكردىيان هەبە و بوونەوهران جگە لە مرؤف

هه موویان گوڤرایه لای ره های خودان، وهک له سپوره تی (فصلت) دا تیده گه بیت: {يُمْ اسْتَوَىٰ اِلَى السَّمَاوٰ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْاَرْضِ ائْتِيَا كَوْعًا اَوْ كَرْهًا قَالَتَا اَتَيْنَا كَاتِبًا} [فصلت: 11] چون به هه دهردان و گوناح ده خرپته پال شته سپاسگوزاره کان، ئینجا ده لبت "واته خاوه نی (الإتقان)" ئهم قسه یه له مه عقووله وه نزیکه و سه نگینی به وه که سانه گوتوه که له سپاسگوزاریدا هیچ پشتگوڤخستنیک نابینریت و، له نایهت و بهنده کانداهه قه کان ده بین و ده ناسن و تیرامان له و بوونه وه رانه ده کهن که ده بیته به پاکوخواوینی ته ماشا بکرین. تو ئهمه ده بینیت که ریره وی قسه که ریگه نادات به و شیوه یه بیت، به لام ریره وی قسه کان وا ریخراوه بو ئه وهی خه لکه که سپاسگوزار بن، نه که ئه وانهی له سپاسگوزاری تی ناگه ن گله بییان له سه ر بیت. شوینه که پیگه ی بانگه شه ی بیرکردنه وه و ریگزگرتنه نه که سه نگینی و لیبورده یی، به لام ئه وان له شوینی خو یان ده بن، نه گه ر ئهمه له شوینی تر به دهر له قورئان بوا یه هیچ داچه فانیک و شوینگر تبتکی له و جوړه ی تیدا نه بوو، هیچ خه یالپکیان بو ئه وان نه کرده، به لکوو ئه وه یان به عه یبه داناه و ره خنه یان لی گرتوه. له حه قیقه تدا ئه و له کو تایی نایه ته که دا (انه کان حلیمه غفوراً) ته نها له پینا و جیا کردنه وه دایه و جیا کردنه وه که یش وهک شتیکی بی به ها نیبه به لکوو کارتیکی شکو دار و مه زنه، له بهر ئه وهی وهک گوتمان جیا که ره وه کان راستکه ره وه و ستایی تایبه تی قورئان

(68)

...سوره ته کانی قورئان

ژماره یان چه نده؟

له پیندا گوتمان: نایه ته کانی قورئان به سه ر چه نده به شیکی جیاواز له دریژ و کورت دابه ش بوون، هه ر به شیکی له مانه ناو نراوه (سوره) کو ی ئهمه یش (سوره). باشتین شت له پرووی ناوه وه بگو تریته ئه وه یه که سوره ت له پرووی زمانه وانیه وه به پارچه یه کی دیاریکراوی ته لاریک ده شو بو پینریت، به و پارچه یه ی قورئان ده گو تریته که له نایه تی زور یان که م پیکه اتوه و که مترینیان سی نایه ته وهک سوره تی (کویر). به لام ناوی سوره ته کان ته نها لای پیغه مبه ر بوه ئه و به و ناوانه وه ناوی ناون، به لام ئه وهی دلنیایی ده داته دهروونی مرو ف هه موویان لای خو ی به ته نها نه بوه به لکوو هه ندپکیان به ریکه وت ناوی هاتوه نه که وهک ناوان، یان وه ستانی خه لک له سه ر ناوه که ی، به ناوی که وه ناوی ناوه که له خودی خو ی وه ری گرتیته و خه لک به و ناوه وه قسه یان له سه ر کردیته، له وانیه خه لک به وه رگرتنی وشه یه که له سوره ته که وه ناویان نایته وهک سوره تی (مجد) واته فاتیحه و سوره تی (الفجر) و (الضحی) و (اللیل) و سوره تی (المدثر) و (المزمل) له بهر ئه وهی ئهم وشانه له سه ره تای سوره ته کانه وه هاتوون، یان ناوی چیروکی ناوه خنی سوره ته که یان لی ناوه وهک ناوی پیغه مبه ران، گو توویانه سوره تی (البقره) له بهر ئه وهی باسی مانگای تیدا کراوه و سوره تی (العمران) باسی ئه و بنه مالیه کراوه و سوره تی (المائدة) باسی (مائدة) ی تیدا کراوه. ناوانی سوره ت کارپی کراوه و قه ده غه نه بوه له ناییندا و هیچ نا کوکیه کی له گه ل قورئان و سونه تدا نیبه، نه گه ر نا به و شیوه یه نه بوه که پیغه مبه ر به ته نها بیری لی کردیته وه و ته نها ناوان به و به سترایته وه، ئهم ناوه ساکاره له بینین و کالغامی له مه عریفه دا ناو نراوه. ناوانی سوره تی قورئانی، نه گه ر ویسترایته و مه به سستی بیت رو حی ناوه خنی سوره ته که ده ریخات و له بهر چا و بگیریا هه و ا ئامانجی تری له خو ده گرت، یان هه ر هیچ نه بیته به ناوی چاکترین نایه ته وه ناو بنرایه، له جیاتی ئه وهی ناوی بنریت سوره تی (النحل) باشتیر بوو ناوی بنین سوره تی (سلیمان) له بهر ئه وهی هه و اله سه رسوره یه کانی سلیمانی تیدایه، به و شیوه یه ی بو ی هاتوه که بو که سیک له پیش و پاشی ئه و نه هاتوه. له جیاتی ئه وهی ناوی بنین مانگا له بهر ئه وهی چیروکی ئیسرائیل که باسی مانگای تیدا ده کات، به ناوی سوره تی (کرسی) ناو بنرایه، له بهر ئه وهی نایه تی کورسی باشتیرین نایه ته تیدا، وهک یه کی که له سوره ته کان به (النور) ناو نراوه له بهر ئه وهی باشتیرین نایه ته له و سوره ته دا هاتیته، که ئهم نایه ته یه: {اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِ كَمِشْكَاهٍ..} [النور: 35]، نایه ته، به لام نه گه ر من ناویکم بو سوره تی (النور) دیاری پکردایه به دهر له و ناوه، ناوم ده نا سوره تی (الاداب الاجتماعیة) له بهر ئه وهی پهروه رده ی کو مه لایه تی پر به های تیدایه ئه وهی به لگه یه بو ئه وهی ناوی سوره ته کان ته نها له سه ر پیغه مبه ر نه وه ستایته ئه وه یه که خاوه نی (الإتقان) باسی کرده، ده لبت: ئه بوو ئه لشیخ سه عید کوری جو بیر گو توویه تی: به

"ئىبن عباس" م گوت: سوره تى (أنفال)؟ گوتى: ئەو سوره تى (بدر) ه. لەمەدا وا تى دەگەيت كه لەبەر ئەوەى لە سەرەتاوە وا بوە بەو ناووە ناونراوە {يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ...} [الأنفال: 1]، واته: لەسەر ئەنفال (دەستكەوتى جەنگ) پرسیارت لێدەكەن. بەلام ئىبن عباس ناوى لى ناو (بدر) لەبەر ئەوەى حكومى ئەنفال لە بەردا بوە، ئەوەى لە خو گرتوە كە لە بەردا رووى داو، ئەم ناودانانە باشتري ناوليانە و گونجاوترە بو ميژووئى ئىسلام لە ناوانى بە سوره تى (الأنفال).

لە (الإنفاق) لە عەكرەمەو دەلێت: بېباوەرەكان سوره تى مانگا و سوره تى جالجالو كەيان بە گالته ناميز باس دەكرد، ئەمەى دا بەزاند: {إِنَّا كَفَيْتَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ} [الحجر: 95]، واته: ئەو گالته چيانەمان لە كۆل كردنەو. لەمەدا بۆمان دەردەكەوت كە ئەم ناوليانانە هانى گالته جارى بېباوەرانيان دەدا. بۆيە خاوەنى (الإنفاق) دەلێت: هەندىكيان پرقيان لەو بو بۆلېن ئەو سوره تى وەك (طبراني) و (بيهقي) لە ئەنەسەوە باسيان كردو، گوتوويەتى: مەلېن سوره تى (البقرة) و سوره تى (ال عمران) و سوره تى (النساء) و هەروەها بۆ قورئان هەمووى، بەلكوو بۆلېن ئەو سوره تى كە باسى مانگا دەكات، ئەوەى ناوى آل عومرانى تېدا هاتو و بۆ قورئان هەمووى ئەم قسەى ناوى سوره تەكان رەت دەكاتهو، ئەو وەيش وەلاو دەت كە خەلك لە سەر سوره تەكان دەلېن سوره تى (البقرة) و سوره تى (ال عمران) و هەى تريش، رېنگەيان لى دەگريت كە سوره تەكە بخەنە سەر مانگا و ئەوانى تريش، واته رېنگە بەم ناوانە نادات و بېيان دەلێت: لە جياتى ئەمە بۆلېن: ئەو سوره تى كە باسى مانگاى تېدا كراو و ئەمەيش قسەى ناوانى تېدا نيبە و پى ناسەى سوره تى كە چى تېدا باس كرايەت. بەلام ئىبن جوڤى واى دانا كە ئەم قسەى دانراو. نازانم بۆچى دانراو بېت كە مەعقوول بېت و هېچى تېدا نەبېت لەگەل كتيب (قورئان) و سوننەتدا ناكو ك نەبېت. ئەوەى بەلگەى بۆ ئەوەى ناوى سوره تەكان هەمووى لە سەر يەك شت وەستايېت ئەو وەيه چەندىن ناو بۆ تاكە سوره تى كە هەيه، لەوانەى يەك ناويش بۆ تاكە سوره تى كيش هەبېت، يان دوو ناو و زياتريش. بۆ سوره تى فاتيحه بېستويېنچ ناويان ژمارد، وەك خاوەنى (الإنفاق) باسى دەكات، لە كۆتاييە كەيدا گوتى: ناو كەنى لە سەر ئەم ناو وەستېنرا، لەوانەى بەو ناو وە نەو وەستايېت. پېشتەر باسى ئەو وەمان كرد كە ئىبن عباس سوره تى ئەنفالى ناو نا سوره تى بەدر لە (الإنفاق) دا ديسان هاتو: خاليدى كورى ميعدان سوره تى (البقرة) ي بە (خطاط) قورئان ناو نا لەبەر مەزنى واته بە چەتر و خپوئەتى قورئان. لەبەر ئەوەى چەندىن حكومى تېداى كە لەوانى تردا نيبە. دەلێت: بۆ پېزانين دەبېت ناوى بنېت (سنام) قورئان، واته كۆپارەى قورئان. بە سەرى خو م ئەمە لەو بەشتەر ناوى بنېت سوره تى مانگا. بەلام (براو) ناو كەى لەو وە وەرگيراو كە لە سەر تاكەى وە باس كراو: {بَرَاءَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ...} [التوبه: 1] گوتيان (براءه) يان سوره تى (براءه)، هەروەها ناو نرا (التوبه) يان سوره تى (التوبه) لەبەر ئەوەى تېدا هاتو: {لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ...} [التوبه: 117] ئايەتەكە. لە (الإنفاق) دا هاتو، بوخارى لە سەعيد كورى جوڤى هېناو دەلێت: بە ئىبن عباس گوت: سوره تى (التوبه)، گوتى: التوبه؟! بەلكوو (الفاضحه) يە، تا ئىستايش دادەبەزيت و باسى هەمووى تېداى و وامان زانى كەس نامېنېتەو بەسى نەكات، واته ئايرووچوون (الفاضحه)، تەماشايەكە عباس چۆن بە سەرسورمان و رەت كردنەو گوتى: (التوبه)؟! ئينجا بە ناويكى تر ناوى هېنا كە باسى دووروەكانى تېدا كراو، گوتى: بەلكوو ئايرووبەرە. گوتى: ئەبوو شېخ لە زەيدى كورى ئەسەم وەرى گرتو، پياويك بە ئىبن عومەرى گوتو: سوره تى (توبه) ئەويش گوتوويەتى كامەيان سوره تى تەو بەيه؟ گوتوويەتى: (براءه)، گوتى جگە لەو هېچى تر هەيه ئەو بەزمەى بە خەلك كرديت؟ بە (المعشعشة) نەبېت ناومان نەهېناو، واته بەرائەتدان لە دووروويى. ميقداد ناوى نا (البحوث). لە (الإنفاق) دا: حاكم لە ميقداد وەرى گرتو كە پى گوتو: ئەگەر ساليك لە سەر غەزادا دانېشتبايت، گوتى: (البحوث) مان بە سەردا دا بەزى، مەبەستى (براءه) بوە لەبەر ئەوەى باسى شەرى بېباوەران و دووروەكانى كردو و ئايرووى بردوون. ئەمە هەمووى بەلگەى راشكاوى ئەو نە كە سوره تەكان ناوى زۆريان لى نراو، بەو بېيەى چۆنيان بېنو و چى تېدا هاتو ناو نراون

هېچ مەبەستمان نيبە بە دواى ئەو قسانەو بەين كە دەربارەى ناوى سوره تەكان كراو و گرینگ نيبە لاي ئيمە، ئەگەر پېغەمبەر سوره تەكانى ناو نايېت، يان خەلكە موسولمانەكە ناويان نابن، وەك گوتمان رېنگە پېدراو بوون كە ناوى سوره تەكان بە شېو پەك بېن كە لە دوور و نزىكەو لەگەل ياندا گونجاو بېت، ئەمەيش هېچ شتيكى تېدا نيبە لەگەل ئاييندا ناكو ك بېت يان بەر كتيب

واته قورئان و سوننهت بکه ویت

هه ندیک سورته به ناوی پیغه مبه رانه وه ناو نراون که پاسیان تیدا کراوه وه ک سورته تی نوح و سورته تی هود و سورته تی ئیبراهیم و هیی تریش، به لام ئه وهی سه رسوره ئینه ره هیچ سورته تیک به ناوی مووسا وه نه تراوه، سه ره رای ئه وهی زورتین جار ناوی له قورئاندا هاتوه، ته نانهت هه ندیکیان گوتیان: وای لی هاتوه که قورئان هه مووی هیی مووسا بیت، وه ک له (الیتقان) دا هاتوه، هه روه ها نه بوونی ناوی ئاده م له گه ل ئه وهی چیرۆکی ئاده م له زور سورته تی قورئاندا باس کراوه. به لام خاوه نی (الیتقان) ده لیت: له (جمال القراء) ی سه خاویدا بینیم سورته تی (طه) به سورته تی (الکلیم) ناو هه تراوه، ده لیت (الهدلی) له (کامل) دا به سورته تی مووسا ناوی هه تراوه، ده لیت: قسه ی جو عبه ریم بینی که ده لیت: سورته تی (الصفات) ناوی به سورته تی (الذیح) هاتوه، ده لیت: ئه مه پیش پیوستی به به لگه و پشتراسته ره وه له ریگه ی پاشماوه کانه وه هه یه

ده لیم: هیچ پیوست به به لگه و پالپشت ناکات، مونکه ر و ریگه لنگیرا و نییه که ناوی سورته تیک له سه ر ئه وه نرایت که تیدا هاتیبت، چیرۆکی سه رپرا و له سورته تی (الصفات) دا باس کراوه، به تایبه تی وه ک زانیمان ناوی سورته ته کان هه مووی قه تیس نییه به ناویکه وه و له ئایندا نییه که داوای ئه وه بکات ناوه کان له سه ر یه ک دانه بوهستن

محهمد له مه دینه

هه ر که سیک له مه دینه ده رچیت و مه به سنی مه که بیت، له لای چه پییه وه گوندیک ده بینیت نریکه ی دوو میل له مه دینه وه دووره (میل له زاراوه ی ئه و کاتانه دا نریکه ی نیو میل له میلی ئینگلیزی زیاتره) به و گونده ده لین (قبا). شوینی نیشته چیی به نی عه مرو کوری عه ونه، یه کیک له زگه کانی واته به شیک له خزمه کانی له دایکه وه هاتووئ ئه وس بوون، له و کاته دا شیخه که بان که لسووم کوری ئه له هدم بوو

ریبه ره که ی له گه ل محهمد و نه بووبه کر له و شه وه ی که له ئه شکه وته که ده رچوون و ئه ویش ده رچوو و، بردنی بو (قبا) - وه ک ئین ئیسحاق ده لیت- پاش ته واو بوونی دوا نزه شه وی مانگی ره بیعولئه وه ل له رۆژی دووشه م و، له کاتی خورتا وادا گه بیشتن. کۆچکردنیان له ئه شکه وته ی (ثور) شه وی رۆژی دووشه م بوو دیسان، وه ک له هه ندیک گیزانه وه دا هاتوه، واته مانه وه بان له ریگه هه شت رۆژ بوه. ئه مه پیش ئه وه نیشان ده دات، به توندی و به رده وام و خیرایی رپیان کردوه، له بهر ئه وه ی ریگه ی مه دینه ده قوناغه، ئه وان به هه شت قوناغ پریویانه، له گه ل ئه وه ی ریبه ره که له کورته ریگه وه نه بیردوون، به لکوو له که نار ه کانه وه بردوونی، وه ک حیکایه تخوانان باسی ده که ن

ئین ئیسحاق ده لیت: پیغه مبه ری خودا لای که لسووم کوری ئه له هدم دابه زی، برای به نی عه مرو کوری عوفه، رۆژانی دووشه م و سی شه م و چوار شه م و پینج شه م له (قبا) مایه وه. رۆژی هه نی سوار بوو به ره و مه دینه. له گه ل ئه وه ی لای که لسووم کوری ئه له هدم بوو، له و کاته ی له (قبا) مایه وه، به لام هه ر کاتیک قسه ی له گه ل خه لکه که دا بکر دایه، له مالی سه عد کوری خه سیمه داده نیشته، له بهر ئه وه ی ره به نی بوه و که سی نه بوه و، ماله که ی به مالی ره به نییه کان ناسرا بوو

پیشتر باسی ئه وه مان کرد چوون له (قبا) وه رۆیشته بو مه دینه، باسی چوونیتی چو کدانی حوشتره که مان کرد، له شوینیک له شوینه کانی به نی نه جار، لای ده رگای ئه بوو ئه یووبی ئه نساری. له نووسینیکدا به ناو نیشانی (وینه کانی وه حی) له ویدا بیینه، هیچ پیوست به دووباره کردنه وه ی ناکات

کاتیک حوشتره که ی دانیشته وه له چۆلاییه که ی ئه بوو ئه یووبی ئه نساری، ناوی خالید کوری زهیدی خه زره چی بوو، له ویدا دابه زی و فره مانی کرد که حوشتره که ی رابگرن و پنداویستییه کانی هه لگرن، ئه بوو ئه یووب باره که ی هه لگرت و له ماله که ی دانا، ئینجا گوتی: کام مالی که سه که مان نریکه (مه به سنی خه لکی ئه و کۆلانه بوه له به نی نه جار) ئه بوو ئه یووب گوتی: ئه مه ماله که مه و هه گبه که تم له وئ داناوه، گوتی خه لک له گه ل باری خۆیدا یه، ئه م قسه یه ی کرده په ندیک، ئینجا به ئه بوو ئه یووبی گوت: یرو شوینی نیشته چی و پشوودانمان ناماده بکه، ئه ویش رۆیشته و ناماده ی کرد، هاته وه و گوتی: ئه ی پیغه مبه ری خودا شوینه که م ناماده کردوه، له سه ر به ره که تی خودا هه لسه، ئه ویش له گه ل زهیدی کوری حارسه چوون بو ئه وئ

له مالى ئەبوئەيووب مایەو، تا مزگەوت و ھەندىك مالى دروست كرد، له بنیاتنانى ئەو ھەدا له مانگى رەبىعى يەكەمەو، ئەو مانگەى كە گەبىشتە ئەوئ تا مانگى سەفەرى سالى داھاتوودا، واتە دوانزە مانگ، له لایەكى ترەو دەلێت: ھەوت مانگ له مالى ئەبوئەيووب ماوئەو.

ئىبن ئىسحاق قسەى له سەر ئەبوئەيووب كردو، دەلێت، گوتوویەتى: كاتێك پێغەمبەرى خودا لای من داھەزى، له خوار مالى كەمەو داھەزى و نىشتەجئ بوو و من و داىكى ئەبووبىش له سەرەو، پێم گوت: ئەى پێغەمبەرى خودا، بە سەرى باوك و داىكم، من پێم خۆش نىيە له سەرۆكى تۆو بىم و تۆيش له خوار منەو بىت، تۆ پێو سەرەو و ئېمە دىيە خوارەو... گوتى: له مالى كەمدا پێغەمبەرى خودا له خوارەو بوو، ئېمە له سەرەو بوو، كو پێكمان (كوپى ئاوخواردنەو) ھەبوو شكا، من و داىكى ئەيووب ھەلساين جاجمېكمان ھەبوو، بردمان ھىچ پێخەفېكمان نەبوو خۆمانى پى داپۆشەين، بۆ ئەوئ ئاوەكە وشك بکەينەو نەوئەك دلۆپەى بکەوئتە سەر پێغەمبەرى خودا و نازارى بدات. گوتى: خۆراكى ئىوارەمان بۆ ئامادە دەكرد و بۆمان دەنارد، چەندى بۆمان له خۆراكەكەى بەھاتابەتەو ئېمە تەپەموممان بە پاشماوئەكەى دەكرد، بەو واتايەى، ئەوئەى له خواردنەكەى دەمايەو دەمانخوارد، بەلى بۆ بەرەكەت وەرگرتن لەو ھەمان دەخوارد. جارێكىيان خواردنمان بۆ نارد كە پياز و سىرى تېدا بوو، پێغەمبەرى خودا ناردىيەو و ھىچ جۆشوينى دەستى پێو نەبوو كە خواردىيەتى، گوتى: بە ترس و دلئەنگىيەو چووم بۆ لای، گوتم: ئەى پێغەمبەرى خودا بە سەرى باوك و داىكم، خواردنەكەت نەخوارد و ناردتەو، ھىچ جئ دەستت پێوئەى ديار نەبوو، ناردتەو بۆمان، تا من و داىكى ئەيووب له شوئن دەستەكەت بۆ بەرەكەت وەرگرتن تەپەموممان پى بکردايە، گوتى: من بۆنى ئەو گيايەم لېئى كرد، من پياوئېكم ھەز لەو ناكەم، بەلام ئېوئە بىخۆن. گوتى: خواردمان و ئىتر لەو گيايەمان نەكردە خواردنەكەمانەو.

له گېرانەوئەبەكى بە ھەر لە ئىبن ئىسحاقدا ھاتو، له ئەبوئەيووبەو دەلێت: جارێك دەپارامەو له پێغەمبەر تا ھاتە سەرەو. له سىرەى ھەلەبىدا ھاتو: كاتێك له مالى ئەبوئەيووب داھەزى، پىسايىيەكەى سەعدى كورى عەبادە و زېرابى نەسەد كورى زرارە، ھەموو شەوئىك دەھات بە سەرىدا. گوتى: ئاوەرۆكەى سەعدى كورى عەبادە بە مالى ژنەكانىدا سوورى دەخواردو و ئىنجا دەھات بۆ ئەوئ، وا ھاتو: تەشربىيى سەعدى كورى عەبادە لەگەل ئاوەرۆكەى دەھات بە سەر پێغەمبەردا، كە ھەمىشە گوشت و نان و ماسىيان دەخوارد، كە لە رۆندا لىيان دەنايان لەگەل ھەنگوئىندا دەيانخوارد. خواردنەكەى بە تاموچىزەو ھەموو رۆژێك لەگەلیدا بوو و ھەر رۆژە و لای ژىيەكى بوو. گوتى: ئەو له مالى ئەبوئەيووب بوو، خۆراكى لای خەلكى ترەو بۆ دەھات، وا ھاتو: ھىچ شەوئىك نەبوو سئ و چوار كەس لای دەرگاكەى پێغەمبەرى خودا نەوئەستا بن و خۆراكىيان پى نەيئت، بە ريز ھەر جارە و يەكێك خۆراكى بۆ دەھيئا، تا له مالى ئەبوئەيووب دەرچوو. له قسەيەكى تردا وا لە بەنى نەجار ھاتو، كە بە ريز يەك له دواى يەك خۆراك بۆ مەقامى پێغەمبەر، واتە شوئىيى نىشتەجئەكى له مالى ئەبوئەيووب دەبرد، گوتى: يەكەم خۆراك كە بۆى ھاتىت له مالى ئەبوئەيووب قىسەى داىكى زەيدى كورى سابت بوو، له زەيدى كورى سابتەو، يەكەم خەلات كە چووئت بۆ پێغەمبەرى خودا له مالى ئەبوئەيووب، قىسەيەك خۆراك بوو كە داىكم بە مندا ناردى بۆى. كە تەشربىيى نان و رۆن و ماست بوو، خستەم بەر دەستى و گوتم: ئەى پێغەمبەرى خودا، داىكم ئەم قىسەى ناردو، پى گوتو: خودا بتپارزىت و بانگى ھاورىكانى كردو لەگەلیدا بىخۆن. زەيد دەلێت: نەمگەراندەو تاقاپەكەى سەعدى كورى عەبادەى بۆ ھات، كە تەشربى و گوشت بوو (ئېسك و گوشتى پێو بوو.)

بنیاتنانى مزگەوت

يەكەمىن كارى پاش ھاتنى پێغەمبەر بۆ مەدینە بنیاتنانى مزگەوتىك بوو، مزگەوت وەك ئەمرو نەبوو كە بە تەنھا شوئىيى عىبادەت يئت، بەلكوو شوئىيى ھەموو شتێك بوو، كە پێوئەندىيى بە بانگەشەو ھەيئت بۆ ئىسلام و ھەر شتێك زەمىنەسازى بكات بۆ رەخساندى رىگەى رابوونى ئىسلام. ھەر وەك چۆن پێغەمبەر پىنج فەرزە نوئىزى بە موسولمانان دەكرد تپى دا، ھەرەوھا ھەر كاتێك پىويست بوايە و شتێك رووى دابا و پىويست بوايە، دەھات و خەلكەكەى تېدا كو دەكردو، گوتارى بۆ دەدان، ئەمە جگە لە رۆژى ھەينى كە رۆژى كوئوونەوئەى گشتىيە، پىشنوئىيى بۆ دەكردن و گوتارى بۆ دەدان، بەو پىيەى كە پىويست يئت، مزگەوت بوو ھۆلى

گوتاردان له کۆبوونهوه گشتیهکاندا

ههروهها تپى دا دادهنیشن بو دادوهى و پیراردان له سه ر ناکۆكى و دزايهتیی نۆوان موسولمانان حوكم دهات، خهلكى ناکۆك روى تى دهكهن بو ئهوهى دادوهريان له نۆواناندا بكان، مزگهوت بهو شيوهيهى وهك ئهمرۆ ئهوه دهرگايه ههيه و پيى دهگوتریت خانهى داد و دادوهى بوه

هه ر له مزگهوت پيگهاتهى سوپايى واته سريهكانى ريك خستوه و شاندهكانى ناردوه و ليوكانى ريك خستوه و فهرمازهواى بو داناون، بهو پييه بوته خانهى ئيمارهت. غه نيمه و ديلهكان و سه بيهكانى ههناوه بو مزگهوت و دابهشى كر دوون به سه رياندا، پاش ئهوهى پينج يهكى بو خودا و پيغه مبه ر لپى بردوه، بهو پييه بيت، مۆلگه و سه ر بازگه ي عهسكه ريبش بوه. سيفه تيكى تريشى هه بوه، ئه وپيش خهلكى پيده رامهت و هه ژارى له موسولمان و بى شوين تپدا نيشته جئى كر دوه، بۆيه وهك په ناگه ي هه ژار و كه مده رامهتان بوه و له وپيشدا دانيشتوه و فسه ي بو كر دوون و فسه يان بو كر دوه. وهك هاوه لانيشى له وى داده نيشتن ئه وپيش له گه لياندا داده نيشت، وهك يانه يهك مامه له له گه ل مزگه وتدا كراوه. پارهى سه ده قه و خپر له وپدا كۆ ده كرايه وه و داده نزا، ئه گه ر پارهى كاشيش بوايه، بهم پييه (بيت المال) بوه. ههروهها له وپدا ئه وه ده نووسرا، كه له وه حيه وه داده به زى و نووسراوى بو پاشا و خهلكى ترى ده نارد، بۆيه ئه وى ديوه خانه ي نامه ناردنيش بوه، له وپدا كارى سزادان واته (حد) وهك جه لده و پرين و ره جمكردن كراوه، وهك له باسى ره جمكردنى غامديه ده ركه وت كه دانى به زيناى خويدا نا، ئيين قه ييم گوتى، ئه وه پيش به لگه ي ئه وه يه كه له شوينى نوژ سزاي حد جيه جئى بكرت، بهو پييه شوينى سزادانيشه، له وپدا داده نيشت بو پيشوازي له شانده كان و خه لاته كانى وه رده گرت و ده به خشى، بهم پييه شوينى جينشنينى پاشابه تيش بوه. كورتيه كه ي، وهك ئيستا باسمان كرد، شوينى نوژ و هه موو شتيك پيوه نديى به بانگه شه وه بوو بيت و ريخوشكه ر. بيت بو رابوون له وپدا بوه

مزگهوت بو ئه م ئامانجان به رده وام بوو له سه رده مى خه ليفه كانى راشدينيشدا، ئينجا كارى ريكخستنى حكومه تى ئيسلام ورده ورده فراوان بوو، تا له مزگهوت جيا كرايه وه، خه لك ناين بو مزگهوت بو نوژ نه بيت، وهك ئه م زه مانه ي خو مانى لئ هات، ته نانهت ژماره يان زور كه م بوته وه، تا گه ييشتوه ته پينج له سه د، له باره ي هو كارى ئه وه وه له و شوينه ي له سه ر عيبادت له ئاينى ئيسلامدا ئه وه پيش ده ينوو سين

محهمه د مزگه وته كه ي له و شوينه بنيات نا، كه حوشتره كه ي له وى پال كه وت، جيگه ي چوكدانه كه ي بوو به شوينى ده رگاى مزگه وته كه، ئه و شوينه ي كه تپى دا پال كه وت ميربه د (واته ئه و شوينه ي كه خورماى تپدا وشك ده كه نه وه) بوو، هيهى دوو ميرد مندالى هه تيوى به نى نه جار بوو، ناويان سه هل و سه وه يل كورانى عه مرو بوون، وهك ئيين ئيسحاق ده لپت؛ لاي مه عازى كورى عه فرا بوون، به لام وهك خهلكى تر ده لپن؛ لاي ئه سه عد كورى زه راره يان ئه بوو ئه يووب بوون

باسيان له وه كر دوه كه پيغه مبه رى خودا پرسيا رى كر دوه ئه و شوينه (مربد) ه هيه كتيه؟ مه عازى كورى عه فرا گوتويه تى: ئه ي پيغه مبه رى خودا هيهى سه هل و سه وه يل كورانى عه مروه و هه تيون و لاي منن و به وه رازيان ده كه م و، من به خپويان ده كه م. پيغه مبه رى خودا رازى نه بوو بييات به نرخی خوى نه بيت، بۆيه به ده دينار كرى و ئه بوويه كر پاره كه ي دا له و زه وييه دا گو رى جاهيلى هه بوو، فه رمانى كرد ده ربه پيترين ئيسكه كانيان فرى بدن، له گيرانه وه يه كدا، فه رمانى كرد ئيسكه كان له ناو به رن. له گيرانه وه يه كى تر دا: له شوينى مزگه وته كه دارخورما و چالوچول و گو رى مو شريكه كان هه بوه، پيغه مبه ر فه رمانى كر دوه، گو ره كان ده ره تيراون و چالوچوليه كه يان ريك كر دوه ته وه و دارخورما كانيان پريوه ته وه. له و شوينه (مربد) ئاوئكى وه ستاو هه بوو، ريگه يان بو كر دوه ته وه و رو يشتوه، ئه و ئاوه ي كه له زه وييه وه ده رده چپت كو ده بيته وه

ده لپن: ئينجا پيغه مبه رى خودا فه رمانى كر دوه، كه قور بگرنه وه و مزگه وته كه ي بنيات ناوه، ئه وه ي باسيان كرد لپره دا كه پيغه مبه رى خودا مزگه وته كه ي بنيات ناوه و به رديكى له قورى ديواره كه ي داناوه و فه رمانى به ئه بوويه كر كر دوه به رديك له ته نيشت به رده كه ي ئه و دابيت و ئينجا فه رمانى به عومه ر و ئينجا عوسمان كر دوه به رد دابنن وهك ئامازه دان به خه ليفه كانى دواى خوى. پيشتر ئه م هه واله ره ت كرايه وه له و شوينه ي له ژر ناو نيشانى (ئايا محهمه د

که‌سی بۆ خیلافهت دیاری کردوه؟) له‌ویدا ئەمه‌مان نووسی، تهماشای بکه له سیره‌ی حه‌له‌بیدا هاتوه: سێ ده‌ست به‌ به‌رد به‌رزی کرده‌وه، ئینجا به‌ قور و هه‌ر دوو لای ده‌رگا‌که‌ی به‌ به‌رد چنی و سه‌قفه‌که‌ی به‌ دار و، ستونه‌کانی به‌ دار خورما دانا، له‌ قسه‌یه‌کی تردا شووراکه‌ی به‌ قه‌دی دارخورما کردوه، گوتی درێژی دیواره‌که‌ی به‌ قه‌د بالایه‌ک بوه. له (شه‌ر کوری حوشب)ه‌وه، گوتوو‌یه‌تی: کاتێک پێغه‌مبه‌ری خودا ویستی مزگه‌وت بنیات بنی، گوتی: عه‌رشیکم بۆ دروست بکه‌ن وه‌ک چێگه‌که‌ی مووسا له‌ دار و ته‌خته و به‌رزیه‌که‌ی (لێره‌دا گوتوو‌یه‌تی سێبه‌ره‌که‌ی) وه‌ک سێبه‌ره‌که‌ی مووسا و کاره‌که‌ خیراتر بکه‌ن، گوتیان: سێبه‌ر چیه‌؟ گوتی: واته‌ به‌رزیه‌که‌ی ته‌گه‌ر هه‌لبیسێت سه‌ری بدات له‌ سه‌قفه‌که‌. له‌ گێرانه‌وه‌یه‌کی تردا: کاتێک پێغه‌مبه‌ری خودا ویستی مزگه‌وت دروست بکات، گوتوو‌یه‌تی: پێیان گوتووم عه‌رشیکێ وه‌ک ئەوه‌ی براکه‌ت مووسا دروست بکه، ته‌گه‌ر حه‌وت ده‌ست درێژی نه‌ییت به‌ره‌و ئاسمان، مه‌پرازینه‌وه.

ده‌ییت ئەم گێرانه‌وه‌یه‌ له‌ راستی نزیکت‌ر ییت له‌وه‌ی پێشه‌وه‌ی، که‌ ده‌ییت هه‌لبیسیت، سه‌رت بدات له‌ سه‌قفه‌که‌ی، له‌به‌ر ئەوه‌ی پێغه‌مبه‌ر دوا‌ی ئەوه‌ مینه‌ریکی دروست کرد، سێ پله بوو، کاتێک هه‌لده‌ستا سه‌ری ده‌یدا به‌ سه‌قفه‌که‌دا، که‌ له‌ سه‌ر مینه‌ره‌که‌ راست ییته‌وه‌ بۆ! گوتار، چۆن هه‌لده‌سیت!

گوتی قیبه‌ی مزگه‌وته‌که‌م به‌ره‌و (بیت المقدس) کرد و سێ ده‌رگای بۆ دروست کرد، ده‌رگایه‌ک له‌ دواوه، ده‌رگایه‌ک یێی ده‌گوترا ده‌رگای عاتیکه‌ و به‌ ده‌رگای په‌حمه‌تیش ناو نرا، ده‌رگایه‌ک که‌ ئیستا یێی ده‌لێن ده‌رگای جبریل و، پێغه‌مبه‌ر له‌وێه‌ ده‌چوه‌ ژووره‌وه‌ و پێیان ده‌گوت ده‌رگای عوسمان، له‌به‌ر ئەوه‌ی له‌ پشت ماله‌که‌ی عوسمان بوه.

هیچ سه‌رچاوه‌یه‌که‌م نه‌دۆزیه‌وه‌ له‌و کتێبانه‌ی له‌ به‌ر ده‌ستمان بۆ زانیی درێژی و پانیی مزگه‌وته‌که‌ و بۆ پێگه‌ و کۆله‌که‌کانی چهند درێژ بوون، له‌و کاته‌ی بنیاتی ناوه‌ و چهند پان بوه‌ و ژماره‌یان چهند بوه‌؟ پێگومان نه‌نسا‌ر و کۆچه‌رانی موسولمان له‌و کاته‌دا که‌ مزگه‌وته‌که‌یان دروست کردوه، به‌ سه‌دان که‌س بوون، بۆ ئەوه‌ی مزگه‌وته‌که‌ بێنا بکریت، ده‌ییت له‌ هه‌زار مه‌تر دووجا که‌مه‌تر نه‌ییت، ته‌گه‌ر وا دابنێن وا بوه، ناییت درێژی له‌ نزیکه‌ی سیوینج مه‌تر و پانییه‌که‌ی له‌ سێ مه‌تر که‌مه‌تر بوویت. ئینجا له‌ (زاد المعاد)ی ئیبن قه‌ییم دا لێدوانێکم خوینده‌وه، له‌ سه‌ر درێژی و پانیی مزگه‌وته‌که‌، گوتوو‌یه‌تی: درێژییه‌که‌ی له‌ پاش قیبه‌وه‌ بوه‌ تا سه‌ت ده‌ست، هه‌ر دوو لایه‌ی وه‌ک درێژی ئەوه‌ بوه‌ پان که‌مه‌تر. ئەمه‌یش له‌وه‌ی ئێمه‌وه‌ نزیکه‌ که‌ به‌ شێمانه‌ و خه‌ملاندن باسمان کرد، سه‌ت بال نزیکه‌ی سیوینج مه‌تره‌. گوتیان: پێغه‌مبه‌ر پاش شه‌وی خه‌بیه‌ر له‌ سالی حه‌وته‌می کۆچیدا مزگه‌وته‌که‌ی فراوان کرده‌ته‌وه‌، هه‌روه‌ها باسیان له‌وه‌ کردوه، که‌ خه‌لک زۆر بوون، گوتیان: ئەی پێغه‌مبه‌ری خودا ته‌گه‌ر زیاتر فراوانی بکه‌ین، ئەویش کردی، حه‌له‌بی ده‌ییت: له‌وانه‌یه‌ فراوانیه‌که‌ی ئەو زه‌وییه‌ ییت له‌ ته‌نیشت مزگه‌وته‌که‌ که‌ عوسمان له‌ هه‌ندیک نه‌نسا‌ر به‌ ده‌ هه‌زار ده‌ره‌م کړی، ده‌ییت ئینجا عوسمان هات بۆ لای پێغه‌مبه‌ر و پێی گوت: ئەی پێغه‌مبه‌ری خودا، ئەو پارچه‌یه‌م لێ ده‌کریت. که‌ له‌ نه‌نسا‌ره‌کان کړیم؟ به‌ خانوویه‌ک له‌ به‌هه‌شت لێی کړی و مزگه‌وته‌که‌ی پێ فراوان کرد گوتیان سه‌قفه‌که‌ی له‌ دار بوه‌ و قوری زۆری به‌ سه‌ره‌وه‌ نه‌بوه، که‌ باران ده‌باری ئاو داده‌به‌زی و دلۆپه‌ی ده‌کرد و مزگه‌وته‌که‌ پێ ده‌بوو له‌ قوراو، گوتیان ئەی پێغه‌مبه‌ری خودا ته‌گه‌ر فه‌رمان بکه‌یت، قور بده‌ین به‌ سه‌ریدا بۆ ئەوه‌ی دلۆپه‌ نه‌کات، گوتی: نه‌خێر، عه‌رشه‌که‌ وه‌ک عه‌رشێ مووسا ییت، تا ئیستا وایه‌ تا پێغه‌مبه‌ری خودا هات. گوتیان: هۆکاری به‌رد خسته‌ن مزگه‌وته‌که‌ له‌وه‌دا هاتوه، شه‌ویک باران بوه‌ و زه‌وییه‌که‌ ته‌ر بوه، پیاویک به‌ کراسه‌که‌ی به‌ردی هێناوه‌ و له‌ ژێر خۆیدا دای ناوه‌ بۆ ئەوه‌ی نوێژی له‌ سه‌ر بکات، کاتێک پێغه‌مبه‌ر هاتوه‌ بۆ نوێژ. گوتوو‌یه‌تی: ئەمه‌ زۆر چاکه‌، له‌ گێرانه‌وه‌یه‌کی تردا گوتوو‌یه‌تی، ئەمه‌ راخه‌ریکی چاکه‌. حه‌له‌بی نپرازیه‌ له‌مه‌ی گوتراوه‌، که‌ پێغه‌مبه‌ر فه‌رمانی کردییت به‌رد بخه‌نه‌ مزگه‌وته‌که‌وه‌، له‌به‌ر ئەوه‌ی پێغه‌مبه‌ر پێش ئەوه‌ مردوه‌ و عومه‌ر به‌ردی تی کردوه. گوتی: ده‌لێن هیچ نا‌ره‌زاییه‌ک له‌و باره‌وه‌ نییه‌، له‌وانه‌یه‌ پێغه‌مبه‌ر ئەوه‌ی به‌ دل بوویت، هه‌ندیک له‌ هاوه‌لان فه‌رمانی کردییت سه‌رحه‌م مزگه‌وته‌که‌ به‌ردرێژ بکه‌ن، به‌لام له‌ واقیعدا به‌ردرێژه‌که‌ هه‌موو مزگه‌وته‌که‌ی نه‌گرتوه‌، به‌شیکێ بوه. گوتیان: له‌ کاتی ده‌ستپێکردنی بنیاتیانێ مزگه‌وته‌که‌دا، پیاویک له‌ خه‌لکی یه‌مامه‌ هاتوه‌، پێیان ده‌گوت ته‌لق، له‌ به‌نی حه‌نیفه‌ بوه‌، له‌ سه‌ر زاری ئەوه‌وه‌ ده‌گێرته‌وه‌، که‌ گوتوو‌یه‌تی: چووم بۆ لای پێغه‌مبه‌ر له‌و کاته‌ی که‌ مزگه‌وته‌که‌ی بنیات نا و موسولمانان له‌گه‌لیدا کاریان

ده کرد، من له قورکاریم ده زانی، خاکه نازه که م برد و قوره که م ټیکه ل کرد، پپی گوتم: (مه به سستی پیغه مبهری خودا بوه) خودا ره حمهت له و که سه ده کات که کاری چاک بیټ، گوتی تو هم کاره بگره ده ست، وا ده تبینم که لپی ده زانیت

له قسه یه کی تر دا: هم حه نه فیه ی له قورکاری زانه، له لایه کی تره وه گوتوویه تی: با یه مامیه که له قوره که نریک بیټ، نه و له ټیوه باشتری لی ده زانیت، که باش و به توندی ده یگر ټیوه، له قسه یه کی تر دا گوتوویه تی: حه نه فی و قوره که به جی بوپلن، نه و له ټیوه باشتر ده یکات. گوتیان: کاتیک مزگه و ته که ی دروست کرد، شوینیکی ټیډا دروست کرد، که سیبه ری بی بو نه وه ی هه ژاران ټیډا بژین، پپیان ده گوت بنه ی (الصفه) و نه و خه لکه ی له و ی ده ژیان پپیان ده گوترا، خه لکی (الصفه)، له کاتی خواردنی شیوان دا دابه شی ده کردن به سهر هاوه لانیډا، بو نه وه ی نانیان له گه لدا بخون. حه له بی له سیره که ټیډا ده لټ: له وه دپاره و وا ده رده که و پټ و حکوم ده کات له کاتی دروست کردنی مزگه و ته که دا نه و هه ژارانه ی له و ټیډا دانا بیټ. گوتی: به لام به یه هه فی له عوسمانی کوری یه مانه وه وه ری گرتوه، ده لټ: کاتیک کوچه ران له مه دینه زیادیان کرد، که نه خوراک و نه شوینی حه وانه و یان هه بوو، پیغه مبهری خودا له مزگه و ته که دای نان و پپی گوتن خه لکی (الصفه) واته شوینی سیبه ری له مزگه و ته بوو، له گه لیاندا داده نیشته و پیکه وه قسه و باسیان ده کرد

نه وه ی ټیبه له و قسانه دا ټی ده گه ی: (شوینیکی سیبه ردار) له و (الصفه) واته شوینیک سهری هه بیټ له مزگه و ته که دا نه بیټ، به لام نووسا بیټ به مزگه و ته که وه، له مزگه و ته که وه ری تی بیټ، وه ک دپاره سی دیواریان بو دروست کرد بیټ که له مزگه و ته که وه ده رجوو بیټ و نووسا بیټ پټوه ی و نه و دیواره ی ټیوان نه و شوینه و مزگه و ته که یان روو خان دیټ و زه و یه که ی به زه و یی مزگه و ته که وه بیټ و به ره و نه و ی پروات، ټینجا به سه عفی دارخورما یان شتی وا سه قفیان بو دروست کرد بیټ. نه گه ر وا نه بیټ د ارشتنی (شوینی سیبه ردار) هپچ و اتایه ک نابه خشیت لټره دا، له بهر نه وه ی مزگه و ته که هه مووی سه قفی هه یه و، وه ک ده لټن به دار بو ی دروست کراوه. نه گه ر نه و شوینه له مزگه و ته که دا به هه مان سه قف کرا بیټ، هپچ پیویست به سیبه ری دروست کردن ناکات. به م شیوه یه قسه کانی به یه هه فی به نریک له راستییه وه ده بینین، که نه و شوینه دوا ی بنیاتنای مزگه و ته که دروست کرا بیټ

گوتیان: پیغه مبهری خودا دوو ژووری بو عایشه و سه وده له ته نیشته یه که وه دروست کردوه، که نووسا بوون به مزگه و ته که وه، وه ک دروست کردنی مزگه و ته که به قور و به رد دروستی کردن. سه قفه که ی به دار و قه دی دارخورما و حه سیر داپوشیوو. ټینجا نو ژووری تری بو ژنه کانی دروست کرد. له بهر نه وه ی پیغه مبه ری که هات بو مه دینه، جگه له سه وده و عایشه ژنی تری نه بوو، پاش مردنی خه دیجه، زه واجی له گه ل کردن و چوو به لای سه وده دا و به لام نه چوو به لای عایشه دا، له بهر نه وه ی له و کاته دا جارنک مندال بوو، ټینجا هه ر جارنک ژنیکی هینا بیټ، ژوورنکی بو دروست ده کرد. له وا قدیوه وه رگیراوه، حارسه ی کوری نوعمان گوتوویه تی:

هه ندیک خانوو له نریک و ده ور به ری مزگه و ته که دا هه بوو، هه ر چه ند پیغه مبه ری ژنیکی هینا بیټ، خاوه نی نه و خانوانه چولی کردوه بو ی، تا سه رجه م خانوه کانی بوون به هی پیغه مبه ری عه بدوللای کوری زهیدی هه زلی ده لټ: ماله کانی ژنای پیغه مبه رم له و کاته بینی، که عومه ری کوری عه بدولعه زیز به فه رمانی وه لیدی کوری عه بدولمه لیک پاش مردنی ژنه کانی روو خانندی، گوتی: نو دانه بوون، چواری له قور و خشت و سه قفه که ی له داری دارخورما و به قور داپوشرا بوو، که ژوورنکی له په له دار و له ده ره وه به ریشاله و لیفی دار داپوشرا بوو، پینج خانوویش له دار به قور بی ریشال و لیفه، له سهر ده رگا کانی لیفی دارخورما و مووی دار هه بوه. که پیوانه ی کرد، بینیی که له سی به یه ک بال پانی و درژی دروست کراوه حه له بی ده لټ: له قسه ی سه وه یله وه وه رگیراوه: خانوه کانی له دار و حه سیر و قوری له سهر بیټ، دروست کرابوو، هه ندیکیان له به رد و سه قفه کانیان له حه سیره دار، ژوره کانی به لیفه ی دارخورما که به ته خته ی عه رعه ره وه به سترای بیټ، گوتوویه تی: نه گه ر به قسه ی ټیمامه کانمان بیټ، وا هاتوه که خانوه کانی جیاواز بوون و ژورینه یان له مزگه و ته که وه دوور بوون. وه ک ټیستا باسمان کرد، گوتیان خانوه کانی عایشه و سه وده به مزگه و ته که وه نووسا بوون. پیغه مبه ری خودا نه خشه ی بو هه ر کوچه ری ک کیشاوه که خانووی ټیډا بکه ن، له سهر زه و یه ک بیټ هی هی که س نه بیټ، یان نه ساره کان له و نه خشه به دا پپی دابن، هه ندیکیان له خانووی نه و ی تر نیشته جی بوون له وانه ی نه یان توانی خانوو بو خو یان دروست بکه ن

له و خانوانه‌ی نووسابوون به مزگه‌وته‌که‌وه، ده‌رگای تپدا بوو له مزگه‌وته‌که‌وه ده‌رده‌چوو، هر که‌سپیکیش له هاوه‌لانی خانوه‌که‌ی به مزگه‌وته‌که‌وه نووسابوو، ده‌رگاکه‌ی به مزگه‌وته‌که‌وه ده‌کرایه‌وه، ده‌رگاکان بچوک بوون، به هر ده‌رگایه‌ک ده‌گوترا (خوخه) ده‌رگاکوکه، که بو ئاسانکاری بوو، بو ناماده‌بوون بو نوژ له مزگه‌وت یان بو شتی تر

باس له‌وه ده‌که‌ن، که تاریکی داده‌هات به سووتاندنی سه‌غفی دارخورما پرووناکیان ده‌کرده‌وه، کاتیک ته‌میم ئەلداری هات بو مه‌دینه چرا و پەت و زه‌یتی هینا له‌گه‌ل خویدا، ئەو چرایانه‌ی به شوورای مزگه‌وته‌که‌دا هه‌لواسی و هه‌لی ده‌گیرساندن، پیغه‌مبەری خودا گوتی:

مزگه‌وته‌که‌مانت پرووناک کرده‌وه، خودا پرووناکی بخاته ژبانتە‌وه، به خودا ئە‌گەر کچیکم هه‌بوایه ده‌مدا به‌م بیاوه. له (اسد الغابه) دا له سیراج غولامی ته‌میم ئەلدارییه‌وه گوتووێه‌تی: رۆبشترین بو لای پیغه‌مبەری خودا، ئیمه پینج غولامی ته‌میم ئەلداری بووین، فه‌رمانی پی کردم (واته گه‌وره‌که‌ی ته‌میم ئەلداری)، له مزگه‌وت چرایه‌کم هه‌لکرد که زه‌یتی تپدا بوو، له‌ویدا هیچ پرووناکیه‌کیان هه‌لنه‌گیرساند به سه‌غفی دارخورما نه‌ییت. پیغه‌مبەری خودا گوتی: کی مزگه‌وته‌که‌مانی پرووناک کرده‌ته‌وه؟ ته‌میم گوتووێه‌تی: ئەم غولامه‌م. گوتی ناوی چیه‌؟ گوتی: فه‌تخ، پیغه‌مبەری خودا گوتی: نه‌خپر به‌لکوو ناوی (سراج) ه (واته پرووناک‌که‌ره‌وه یان چرا) پیغه‌مبەری خودا ناوی نام سیراج. جه‌له‌بی له سیره‌ته‌که‌یدا ده‌لپت: ئەمه ئەوه رەت ناکاته‌وه که یه‌که‌م که‌س چرای له مزگه‌وت هه‌لبواسیپیت، عومه‌ری کوری خه‌تاب بوویت، له‌به‌ر ئەوه‌ی وا ویستراوه که کی چرایه‌کی زۆری تپدا هه‌لکردییت

کاتیک مزگه‌وته‌که‌ی دروست کرد، مینبه‌ری گوتار خویندنه‌وه‌ی نه‌کرد، به‌لکوو له کاتی گوتارداندا پشتی به قه‌دی دارخورما‌که‌وه ده‌دا، ئینجا دواتر مینبه‌ری دروست کرد. ئین قه‌یم له (زاد المعاد) دا ده‌لپت: مینبه‌ره‌که‌ی سی پله بوو، گوتی: مینبه‌ری له ناوه‌راستی مزگه‌وت دروست نه‌کرد، به‌لکوو له لای خورتاوا‌ی له نزیك دیواره‌که‌وه دروست کرد، له نپوان ئەو و دیواره‌که رپه‌وه‌ی رۆبشترینی پانه به‌رائیکی هه‌بوو، گوتی: ئە‌گەر به‌ده‌ر له رۆژی هه‌ینی له سه‌ری دانیشتیا، یان به‌وه‌ستانه‌وه گوتاری له سه‌ر بدایه هاوریکانی پروویان تی ده‌کرد، ده‌موچاوی به پرووی ئەوان دابوو، وا دیاره ئەم مینبه‌ره له ته‌خته دروست کراوه وه‌ک له قسه‌که‌دا ده‌رده‌که‌ویت وا گوتییت (دانه‌نراوه) و (به‌لام له راستیدا دانراوه) نالپت بنیات نه‌نراوه و ده‌لپت دانه‌نراوه، ئەوه‌ی باسیان کرده‌وه، له باره‌ی سۆزی قه‌دی داره‌که بو پیغه‌مبەر له و کاته‌ی لپی دوور ده‌که‌وته‌وه. له‌م باسه‌دا ده‌رباره‌ی مینبه‌ر به‌خه‌یالی شاعیرانه نه‌ییت باس کرایت، هیچ حه‌قیقه‌تیکي تپدا نییه، ئە‌گەر ئەمه راسته‌قینه‌ بوایه، ده‌بوایه له هر شتیک دوور بکه‌وتایه‌ته‌وه سۆزی بۆی هه‌بوایه، خانوه‌که‌ی که له مه‌که‌که تپی دا ده‌ژیا، سۆزی بۆی هه‌بوایه، ئە‌شکه‌وته‌که‌ سی رۆژ خۆی تپدا شارده‌وه، سۆزی بۆی هه‌بوایه، حوشتره‌که‌ی که وازی له سواربوونی هینا و که هپواش بووه له رینگاکه و سواری حوشتره‌که‌ی ئەوس کوری حه‌جر بوو سۆزی بوو هه‌بوایه، حوشتره‌که‌ له پشتره‌که‌ سۆزی بو پیغه‌مبەر هه‌ییت له‌وه‌ی قه‌دی داره‌که، له‌به‌ر ئەوه‌ی حوشتر نازه‌لپکی هه‌ستیاره. ئە‌گەر له‌ویدا سۆزیک هه‌ییت، ده‌ییت له محمه‌ده‌وه ییت بو قه‌دی داره‌که نه‌ک له قه‌ده‌که‌وه بو محمه‌د. له‌به‌ر ئەوه‌ی محمه‌د وه‌ک له پینشدا باس‌مان کرد خه‌یالیکی فراوان و به‌هیزی هه‌بوه، ئە‌گەر خه‌یالی له هر شتیکي بکرایه، وه‌ک ئەوه ده‌هاته پيش چاوی که وه‌ک ده‌یینیت و به‌ده‌ستی ده‌یگریت و به‌ری ده‌که‌ویت، وه‌ک حه‌قیقه‌تیک به‌شته راسته‌قینه‌کان باسی ده‌کرد، وه‌ک ئەبووتالیبی مامی عه‌باس قسه‌ی بو کرده‌وه و پپی گوتوه: ئە‌ی پیغه‌مبەری خودا، ئەبووتالیب ده‌وری داویت و ده‌تپارزیت، ئایا ئەوه هیچ قازانجیکي بۆی هه‌یه؟ گوتی: به‌لی له به‌تینی ناگردا بینیم و بو زه‌حزاح واته شوینی ئاسایی و فراوان ده‌رم کرد. وه‌ک ئەوه‌ی یه‌که‌م که‌س که له زونگاوه‌که‌دا مه‌له‌ی کرد، بیاویکی به‌نی مه‌دلج بوو که دوو حوشتری هه‌بوو گوتی ییرین و شیره‌که‌یانی حه‌رام کرد، گوتی: له ناگردا بینیم به‌ده‌ستیان تیکه‌لیان ده‌کرد و به‌ده‌میان گازیان لی ده‌گرت

هه‌روه‌ها وه‌ک له سه‌ر عه‌مرو کوری له‌حی قسه‌ی کرد و گوتی: دۆزه‌خم بینی که هه‌ندیکیان تپدا یه‌کتریان دازاند، عه‌مروم بینی که ده‌سته‌یه‌ک ناگری راده‌کپشا، له گپزانه‌وه‌یه‌ک رپخوله‌ی راده‌کپشا. به‌هیزی ئەم خه‌یاله فراوانه‌ی، محمه‌د که‌سایه‌تییه‌کی به‌م قه‌دی داره به‌خشی که پتوه‌ندیی پتوه‌بوو، له کاتی گوتارداندا پشتی پتوه‌ده‌دا و خستییه شوینی یه‌کیک له هاوریکانی، وا خه‌یالی کرده‌وه که سۆزی بۆی ده‌ییت له و کاته‌ی که شوینه‌که‌ی گورییه‌وه بو سه‌ر مینبه‌ر. بۆیه له مینبه‌ره‌که‌ دابه‌زی و چوو بو لای قه‌ده‌که و له باوه‌شی گرت -وه‌ک ده‌لپن-

ھېمن بوھوھ. ئەم سۆزھ لھ حەقىقەتدا لھ محەمەدەوھەبە بۇ قەدەكە نەك لھ قەدەكەوھ بۇ محەمەد، سەرچاوەكەى ئەمەيش جگە لھ خەيالفرأوانى خۆى ھىچى تر نىبە محەمەد جگە لھ مزگەوت جېنۇبژىكى ترى ھەبوو، كە لەوئدا نوئزى ھەر دوو جەژنەكەى بە خەلك دەكرد، واتە جەژنى رەمەزان و جەژنى قوربان، ئىبن قەيىم دەلئت: ئەو جېنۇبژە واتە بەرمالە كە لھ دەرگای خۆرھەلاتى مەدینەبە، گوتى: ئەوئ فراوانىبە و ھىچ بىنا و دیوارى تېدا نىبە، گوتى: بە پىاسە روئىشتوھ بۇ ئەوئ و بزىكى بە دەستەوھ بوھ، ئەگەر بگەبىشتایەتە ئەوئ كە جېنۇبژەكەى لئبە بزەكەى دەخستە نىوان دەستى و لەوئدا نوئزى دەكرد. گوتى: نوئزى جەژنى لھ مزگەوتەكەى نەكرد جگە لھ يەك جار كە باران بارى و بوارى نەدان لەوئدا نوئزى بكەن و لھ مزگەوت نوئزى جەژنى پئى كردد

(69)

مەسەلەكەى عەمارى كورى ياسر
 وامان بە باش زانى، كە قسە لھ سەر ئەوھى لھ كاتى بنىاتنانى مزگەوتەكەى رووى دا -وھك دەلئن- لھ سەر مەسەلەكەى عەمارى كورى ياسر يەكك لھ ھاوھلانى محەمەد بوو، تەواو بكەين.
 گوتيان كاتىك مزگەوتەكەى دروست كردد، پئغەمبەرى خودا بە خۆى ئىشى تېدا دەكرد بۇ ئەوھى وا لھ موسولمانان بكات حەز بكەن كارى تېدا بكەن. حەلەبى دەلئت: وا ھاتبوو كە پئغەمبەر بە كراسەكەى خستى دەگواستەوھ، لھ گىرانەوھەبەكدا: بە عەباكەى تا خۆل و تۆز لھ سەر:
 سىنگى نىشت و واى لئكرد بلئت
 هذا الحمال لا جمال خبير هذا ابر ربا و اطهر
 واتە: ئەم حەمالبە نەك حەمالبەكەى خەببەر كە لھ چاكەو خىرئكە بۇ خودا لھ ھەموو شتئك باشترە
 واتە ئەى خودا ئەو خستە بارەى ھەلى گرتوھ، پاك و بئگەردترە لەو خورما و مئوژەى لھ خەببەردا ھەلدەگىرئت، واتە ئەو بارەى كە بە كراسەكەى پئغەمبەر ھەلگىراوھ. گوتيان: كاتىك ھاوھلان بىنيان بە خۆى خست دەگوازئتەوھ، لھ سەر ئەوھ يەكانگىر بوون، واى لھ ھاوھلانى كردد كە خست بگوازئتەوھ، ھەندىكيان پئى ناخۆش بوو، دەيگوت
 لذاك منا العمل المضلل لئن قعدنا والنبى يعمل
 بەواتاى: ئەگەر ئئمە دانىشىن و پئغەمبەر خەرىكى كار بئت وھك ئەوھەبە كار و رئونكردنئك بئت لھ لای خودا
 لھ نئو ئەو ھاوھلانەى كە لھ مزگەوتەكەى كاربان دەكرد، يەكك بە ناوى عەمار كورى ياسر بوو، دەلئن: واى كردد ھەر پىاوپك خستئك ھەلبگرئت، عەمار كورى ياسر دوو دووى ھەلدەگرت، ئەمەيش واى كردد پئغەمبەرى خودا خۆل و تۆزەكەى سەر سەرى بتەكئئت و بلئت: بۆچى وھك ھاورئكانت ھەلناگرئت؟ گوتى: من حەفەكەم لھ خوا دەوئت، لھ گىرانەوھەبەكدا: خستئك بۇ خۆى ھەلدەگرت و يەكئكئش بۇ پئغەمبەرى خودا، پئغەمبەرى خودا پشنتى سېرى و گوتى:
 ئەى كورى سومەبە، خەلك حەقئكى دەدرئتەوھ تۆ دوان، دوا خواردنت گۆزەبەك لھ ماست دەبئت، ئەوھى بە حەقى عەمار گوتراوھ: ئەگەر خەلك ناكۆك بوو، ئىبن سومەبە لھ سەر حەفە، خەلكئكى بئى مروھت و خراپەكار دەتكوژن، داوايان لئ دەكەيت بئن بۇ بەھەشت و داوات لئ دەكەن يرؤيت بۇ دۆزەخ، عەمار گوتى، پەنامان بە خودا بئت لھ فئتئەكارى
 گوتيان: عوسمانى كورى مەزەون پىاوپكى پاك و پۆشتە بوو، ئەگەر خستئكى ھەلبگرئتەبە لھ كراسەكەى بە دوورى دەگرت بۇ ئەوھى خۆلەكەى بەرى نەكەوئت و ئەگەر تۆزى بەرىكەوتابە:
 بەكسەر لای دەبرد، عەلىى كورى ئەبووتالب تەماشابەكەى كردد و ئەم شىعەرەى بۇ ھات
 يداب فيه قائما وقاعدا لا يستوى من يعمر المساجدا

ومن يرى عن التراب حائدا

لھ روئىشتن و دانىشتندا ھەر خەرىكى خۆبەتى كە خۆلى لەسەر نەنىشئت، بەم رەفتارەش مزگەوت بنىاتنانرئت

ئەم قسەبەيش عەمار كورى ياسر دەيگوتەوھ، ئەو نەيدەزانى مەبەست لئى كئبە، بۇ

عوسمانی کوری مه زعونی ده گوتوه، عوسمان وای ده زانی که عمار ده یه ویت گچهل پی بکات، پی گوت: نهی کوری سومه یه، نازانم گچهل به کی ده کهیت، واز ده هینیت یان بهم ناسنه تیرور بکوتم (ناسنیکي لا بوو) یان ده موچاوت بکوتم. له لایه کی تردا ده لیت: وای ده بینم که بهم داره لوتت ده شکینم (داریکي به دهسته وه بوو) پیغه مبهری خودا گوپی لی بوو، توره بوو، گوتی: عمار کوری یاسر پیستی نیوچه وانمه و دهستی خسته سهر چاوی. خه لک به عمار یان ده گوت، پیغه مبهری خودا توره بوو، ده ترسین قورئان به سهرماندا دابه زیت، گوتی: من رازی ده کهم، هات بو لای و گوتی: نهی پیغه مبهری خودا، هاوریکانت چیان لیم ده ویت؟ گوتی: چیت ده ویت و چیان ده ویت؟ گوتی: ده یانه ویت بمکوژن، نه وان خشت خشت هه لده گرن و دوو خشت ده خه نه سهر پشنتی من، پیغه مبهری خودا دهستی گرت و سوری دا به دهوری مزگه و ته که و، خو لی له سهر قزی له پشته سهر یه وه (واته په لک) ده سهری، ده یگوت: قور به سهر نهو خراپه کارانه ی بیان ویت عمار بکوژن، نه م داوایان لی ده کات یرون بو به هه شت و نه وان داوای لی ده کهن یرون بو دوزه خ. هه ندیکان له خو یه وه زیاده ی خسته وه سهر. وه که نه وان خودا شه فاعه تی منیان بو قبول ناکات له روژی قیامه تدا

ئیین که سیر ده لیت: نه وهی نه مه ی گپراوه ته وه، بهم زیاده وه، دروی به دم پیغه مبهری خودا وه ناوه، له بهر نه وهی نه م شته ی نه گوتوه، له هیچ که سیکه وه نه گوازاوه ته وه، که متمانه پی کراو بیت. نیمام نه بوو عه باس کوری ته میه ده لیت: نه مه دروی که خراوه ته سهر فهرمووده که، هیچ که سیک له زانا ناسراوه کان نه یگپراوه ته وه، که پشتگیری دیاری هه بیت، ههروه ها له قسه کانیدا (عمار پیستیکي نیو چه وانمه) هیچ پشتگیری نیه، نه وهی له سه حیددا هاتوه، که کومه له یه کی خراپه کار عمار ده کوژن. حه له بی له سیره ته که یدا ده لیت: له ئیین نه لعالیه وهری گرتوه: گویم لی بوو گوتی بکوژی عمار له ناگردایه. گوتوو یه تی: شتیکي سهرسوره ی نه ره که نه بوو عالیه بکوژی عمار بیت له روژی سه فین دا، نه بوو عالیه له گهل مه عاویه دا بوو عمار ییش له گهل عه لی

نه مه یه چیرۆکه که ی عمار، که له کاتی بنیاتنای مزگه و ته که دا بوو، وه ک ده لیت، نه وهی زانراوه که عمار له شه ری سه فین له گهل عه لیدا بوو له دزی کومه له که ی مه عاویه دا شه ری کرد و کوژرا، وا باس ده کهن که له و کاته ی ده رچه بوو رو به رو بوونه وه، ماستیان بو هیناوه و پیکه نیوه، پییان گوتوه: چی وات لی ده کات پی بکه نیت؟ گوتوو یه تی: گویم له پیغه مبهری خودا بوو گوتی: دوا خوار دنه وه ت که بیخو یته وه له کاتی مردندا ماسته. نه م قسانه هه موویان نه گهر راست بن، نیشانه ی نه وهن که حه ق له گهل عه لیدا بوو، نه ک مه عاویه، با باسی نه وه بکه ین که باوهر به حه قیقه ت بکه یت نه ک میژوو، ده لیت

پیش هه موو شتیک ده بیت بزانین ئایا حه ق لای عه لی بوو نه ک مه عاویه، یان له گهل مه عاویه بوو نه ک عه لی، نه مه ییش مه سه له یه کی شه خسیه له نیوان دوو پیاو له پیوانی موسولمان. هه ر په که و حزیکي هه یه پشتگیری لی ده کات و پالپشتی ده کات دژ به دوهم، مه سه له که له سهر ئاینه کان نیه، هه ر چه ند ناکوکی له نیواناندا له سهر خیلافه ت بوو، له بهر نه وهی نیمه نه گهر وا دابینین که خیلافه ت له مه سه له ئاینیه کانه، نه وه نالین که بو نه مه یه و بو نه وه نیه، یان بو نه مه بی نه و کاریکي ئاینیه یه. له بهر نه وهی جاده که سی بو خیلافه ت دیاری نه کرده، که سی بو نه وه تاییه تمه ند نه کرده بو نه وی تر نه بیت، به لام خستییه ده ست شوورا له نیو موسولماناندا، هیچ مه رچیک بو نه و که سه دانه زاوه که هه لده ستیت به و کاره، جگه له وهی له قوره ییش بیت، وه ک پیشتر به دوورودرژنی باسمان کرد

ئینجا نه م پرسه، مه به ستم ئایا حه ق له گهل عه لیه یان مه عاویه، نه مرو بوته پرسیکي میژوو یی، له نیو موسولماناندا، ده کریت هه ر که سیک گرینگی به میژوو ده دات و به پیی توانای خو ی ته ماشای بکات و لپی ورد بیتنه وه بو نه وهی لایه نی راستی نه م مه سه له یه ی بو ده ربکه ویت و پروون بیتنه وه، نه ک بیکاته ئاینیک خودای پی بیه رستیت

به لام نیمه ده لیت: له وانیه حه ق له گهل عه لیدا بیت نه ک مه عاویه، له لایه کی تریشه وه له وانیه و له وانیه ییش نیه که نه م قسانه له لایه ک له لایه نه کانه وه راست بن، له بهر نه وهی محمه د له غه یی نه زانیوه: (نه گهر له غه ییم بزانییا خیر و خوشیم زیاد ده کرد و هیچ تووشی خراپه یه ک نه ده بووم). نه وهی ده بینین که حیزبایه تیکردن بو عه لی له لایه ک و کوشتنی عمار که له گهل عه لیدا بوو له لایه کی تره وه، دوو هوکارن بو دانانی نه م قسانه. ههروه ها خوار دنه وهی ماست له لایه ن عماره وه له کاتی ده رچوونی بو رو به رو بوونه وه له شه ره که دا،

واى کردوه که ئەم فەرموودهیه دابنرێت (دوا خواردنهوهت خواردنى ماسته) ههروهها کوشتنى عوسمانى کورى عهفان لهو کاتهدا که کوژرا و قورئانى له کۆشدا بوو، دلۆپیک له خوێنهکەى . کهوتە سەر: { فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ } [البقره: 137]. پێشتر واتاکەى نوسرا ئەم دلۆپه خوێنهى کهوتە سەر قورئان و ئەم قسانەى دروست کرد، که حاکم باسى کرد، له ئێبن عەباسەوه وهى گرتوه، پێغه مبهرى خودا گوتوو بهتى: ئەى عوسمان ده کوژرێت و تۆ لهو کاتهدا به قهره ده خوینیت (سوره تى به قهره) و دلۆپیک خوین له خویننه کهت ده که ویت به سەر (فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ) دا. وهک ئەم قسانه فەرموودهى زۆر هههه که له دوا جاردا رووداوه کان دروستى کردوون، له سەر زمانى حیزابیه تیکردنى سياسى. له وانه به هه نديکیان لى کۆ بکهینه وه و دواتر قسهى له سەر بکهين

گۆرینی قبيله

ئەوه مانزانى که قبيلهى عه رهب له کاتى جاهيليه تدا (بيت المقدس) بوو، که زياره تيان ده کرد و به ده وریدا ده خولانه وه و خۆيان پيدا ده سپرى و حج و عومره يان بۆ ده کرد، له بهر ئەوهى به پێى بۆچوونى ئەوان مالى خودا بوه، که خودا له وهه بالاتره مالى هه پێت و دوور له هيج مالێکى تر تپیدا نيشته جئ پیت، يان شوپنێکى هه پیت بئ هيج شوپنێکى تر، يان له بهر ئەوهى مالى خوداى خۆيان و بته کانيان بوه. خول خواردنه وه به ده وری که عه به دا په کێک بوه له روکن و پێو بستییه کانی حج لای ئەوان، واته لای بته رستان محمه د په کێک بوو له وان، له وى په روه رده بوو، له ئیو ئەواندا گه وه بوو، بينى بۆ که عه به وهک ئەوان بوو، به پيروزی داناوه و به ده وریدا خولى خواردوه ته وه و خۆى به گۆشه کانيدا سپروه ته وه. ئەمه ئەوهى پێشتر باسمان کرد رت ناکاته وه، که گوتمان له دهره وهى نهریتى قه ومه کهى بوه، له بهر ئەوهى دهرچوونى له نهریته کان له هه موو شته کان به ره هايى نه بوه. ئەگه ر وا پیت هيج سه رسورمانێکى تپدا نيه، که له پاش پێغه مبه رايه تى که عه به قبيله داده نریت بۆ نوێزکردن

حه له بى له سپره ته کهیدا له (الامتع) گواستوو به تیه وه: نوێزکردن له پێش ئيسرا ته نها له شيواندا بوه، ئینجا بوه به نوێزى به يانیان و شپوان هه ر په که و دوو روکعت و نوێزکردنیش روه و که عه بوه، روویان به ره و به ردی رهش بوه. ده لپت ئەمه پيش به لگه ی ئەوه یه، هيج روویان له (بيت المقدس) نه کرده، له بهر ئەوهى ئەگه ر له زيوان هه ر دوو گۆشه ی ئەسه وده و په مانیدا نوێزى نه کردایه روه و قودس نه ده بوو، وهک له فەرزکردنى پینج فەرزه ی نوێزى له مه که که دا کرد بۆ روونکردنه وهى ئەوه، ده لپم: قودس ده که وپته ولاتى شام، ولاتى شاميش ده که وپته باکوورى مه که که وه، وهک چۆن په مهن ده که وپته باشوور بیه وه. ئەوهى روونه که که عه بناغه کهى چوارگۆشه یه که چوار لای هه یه. ئەو لایه ی ده که وپته لای په مهن وه به ردی رهش و گۆشه ی په مانییه که ده که ونه هه ر دوو لاکه یه وه، ئەگه ر مروف له ویدا له زيوان ئەو لایه دا هه لپسیت بۆ رووکردنه که عه به رووی له شاميش ده پیت، به پینچه وانیه ته وه وه ئەگه ر له زيوان ئەو دوو گۆشه دا روو له به رده رهش بکات، که ده که وپته لای راستى ئەو لاته ر بیه، رووی له شامه . واته بۆ باکوور ناپیت، به لکوو رووی به ره و خورئاواى باکوور ده پیت ئەوهى ده بينى که ده لپت (روه و به ردی رهش بوو) وا فەرز ناکات که له هه موو نوێزکدا روویان لى کردیپت، له وانه به ئەو پيشوازی و رووکردنه ئەوه به ریکه وت بوو پیت، له بهر ئەوهى له لایه یێکى که عه وه نوێزى بکردا په رووی ده کرده ئەوى، لهو کاته دا وا ریکه وتوه که رووی له به رده رهش پیت.

محمه د له نوێزکردنى دوو روکعاتى به يانى و ئیواره دا روه و که عه به رده وام بوو، تا پینج فەرزه ی نوێز که له خه ونیدا، له خه ونیپینه کهى ئيسرادا بينى، له سالى دوانزه یه مى پێغه مبه رايه تى، واته پيش کوچکردن به په ک سال. له ویدا که له مه که بوو نوێزى روه و قودس کرد، به لام قه ت وازى له که عه به نه هپنا، به لکوو له هه ر دوو گۆشه کهى به ردی رهش و گۆشه ی په مانى نوێزى ده کرد، که به وه پيش رووی به ره و شام ده بوو، که عه به له زيوان خۆى و شامدا ده بوو، وهک ئەوهى هه ر دوو قبيله که عه به و (بيت المقدس) ی له نوێزکردندا کۆ کرده وه به لام رووکردنه به يتى مه قده س وهک قبيله له پاش ئيسرادا، ده لپين: محمه د زانىی که به يت ئەلمه قده س ئەو ماله یه که پێغه مبه رانى به نى ئيسرائیل له کاتى پێغه مبه رايه تياندا سەر به ئەوى بوون و ئەوى قبيله يان بوه، وهک په هووده کان ده لپن و، له گيرانه وهى زوه ریدا هاته وه: خودا هيج پێغه مبه رێکى له دابه زینى ئاده مه وه له سەر زه وى نه نارده وه، که قبيله ی به ردی به يتى

مه‌قدەس نه‌بێت. چه‌له‌بی له‌ سیره‌ته‌که‌یدا ده‌لێت: ئەمەیش له‌ رووکه‌شدا له‌گه‌ڵ قسه‌ی
 :ئیمام سه‌به‌که‌یدا یه‌ک ده‌گرێته‌وه‌ له‌و شیعره‌یدا که‌ ده‌لێت
 وکل نبی ما له‌ غیر قبله‌ وصلیت نحو القبلتین تفردا
 .واتا: هه‌موو پێغه‌مبه‌ران یه‌ک قبیلەیان هه‌بووه‌، تۆ به‌ته‌نزا رووه‌و دوو قبیلە نوێژت کرد
 هه‌ندێک به‌وه‌ شیانکردوه‌ته‌وه‌ ده‌لێن؛ قبیلە‌ی هه‌ر پێغه‌مبه‌رێک به‌یت مه‌قدەس بوه‌. ئەمه
 (مه‌به‌ستم، زانیویه‌تی که‌ به‌یت مه‌قدەس قبیلە‌ی سه‌رحه‌م پێغه‌مبه‌ران بوه‌). ئەمەیش به‌سه
 بۆ ئەوه‌ی له‌ سه‌ره‌تای پێغه‌مبه‌رایه‌تییه‌که‌یه‌وه‌ به‌یتی مه‌قدەسی وه‌ک قبیلە به‌ کار هێناوه‌،
 به‌لام ئەو بیره‌ی زال بوو به‌ سه‌ریدا که‌ که‌عه‌ به‌ پیرۆز بزانێت، مالی خودایه‌ و ئیبراهیم بنیاتی
 ناوه‌ و عه‌ره‌ب چه‌جی بۆ کردوه‌ و پیرۆزی کردوه‌. سه‌ره‌تا نوێژی بۆ که‌عه‌ ده‌کرد تا خه‌ونی
 ئیسرای بینی، ئەو خه‌ونه‌ی که‌ سه‌ردانی به‌یتی مه‌قدەسی کرد و له‌گه‌ڵ پێغه‌مبه‌راندا کۆ
 بووه‌و و نوێژی پێ کردن، ئینجا هیمه‌تی زیاد بوو بۆ به‌ کارهێنانی، یه‌کلایێ بوه‌وه‌، که‌
 بۆ ته‌واوکردنی پێغه‌مبه‌رایه‌تی له‌ نوێژکردندا ده‌ییت روو بکاته‌ به‌یت ئەلمه‌قدیس. به‌لام ئەم
 خه‌ونه‌ی، پیرۆزی که‌عه‌ی له‌ دلدا هه‌لنه‌که‌ند، به‌لکوو هه‌ر وه‌ک پێشتر ته‌ماشای ده‌کرد، بۆیه
 به‌ هیچ شێوه‌یه‌ک وازی لێ نه‌هێنا، به‌لکوو که‌عه‌ و به‌یت مه‌قدەسی کۆ کرده‌وه‌، له‌ مه‌که‌دا
 وای بینی که‌ کۆکردنه‌وه‌ی ئەو دوانه‌، به‌و شێوه‌یه‌ی پێشتر باسمان کرد، ده‌کریت. لای من
 خۆه‌لواسین و باوه‌ربوونی محمه‌د به‌ که‌عه‌ گه‌وره‌ترین هۆکار بوو بۆ گۆڕینی قبیلە له‌ به‌یت
 مه‌قدەسه‌وه‌ بۆ که‌عه‌، که‌ له‌ مه‌دینه‌دا بوو، وه‌ک دواتر باسی ده‌که‌ین. له‌ گێڕانه‌وه‌ی ئین
 عه‌باسدا هاتوه‌، له‌و کاته‌ی پێغه‌مبه‌ری خودا کۆچی کردوه‌ بۆ مه‌دینه‌ و یه‌هوود روو ده‌که‌نه
 به‌یت مه‌قدەس، خودا فه‌رمانی پێ کردوه‌، روو بکاته‌ به‌یت مه‌قدەس، له‌مه‌وه‌ دیاره‌ که‌ به‌ره‌و
 رووی به‌یت مه‌قدەس نوێژی نه‌کردوه‌، تا کۆچی کردوه‌ بۆ مه‌دینه‌. ئەمه‌ راست نییه‌، بۆیه
 هه‌ندیکیان شیان کردوه‌ته‌وه‌، ده‌لێن: واتای ئەوه‌یه‌ خودا فه‌رمانی پێ کرد، به‌رده‌وام بێت له
 رووکردنه‌ به‌یت مه‌قدەس. هه‌ندیکیان ده‌لێن: کاتێک پێغه‌مبه‌ری خودا به‌ دواک هه‌ر دوو قبیلەدا
 ده‌گه‌رێت و رووی تی ده‌کات له‌ مه‌که‌دا، واته‌ که‌عه‌ ده‌خاته‌ نێوان خۆی و به‌یت مه‌قدەس، ئەو
 رووکردنه‌ به‌یت مه‌قدەسه‌ی بۆ خه‌لک ده‌رناخت، تا له‌ مه‌که‌ ده‌رچوو بۆ مه‌دینه‌ و له‌وی
 رووکردنه‌ به‌یت مه‌قدەسی ده‌رخست، له‌به‌ر ئەوه‌ی رووی گۆری بۆ قبیلە، وا به‌ هه‌له‌دا چوون،
 که‌ رووکردنه‌ به‌یت مه‌قدەس وه‌ک قبیلە، سه‌ره‌تا له‌ مه‌دینه‌دا بوه‌، نه‌یده‌زانی ئەوه‌ به‌رده‌وامی
 ئەوه‌یه‌ که‌ له‌ مه‌که‌ کردویه‌تی. ئەمه‌یه‌ که‌ به‌هه‌له‌داچوونی دروست کردوه‌ له‌ قسه‌کانی
 .ئین عه‌باسدا

محمه‌د له‌ مه‌دینه‌ شانزه‌ مانگ رووه‌و به‌یت مه‌قدەس وه‌ک قبیلە نوێژی کردوه‌، گوتمان: چه‌فده
 مانگ، ئینجا بۆ که‌عه‌ گۆربویه‌تی. پێش ئەوه‌ی هۆکاری گۆڕینه‌که‌ی باس بکه‌ین، باسی به‌رائی
 کوری مه‌عروور بۆ ده‌که‌ین که‌ جیاواز له‌ قه‌ومه‌که‌ی له‌و کاته‌دا که‌ بۆ چه‌ج به‌ره‌و مه‌که‌
 .ده‌رچوون نوێژی بۆ که‌عه‌ ده‌کرد، له‌و ساله‌ی که‌ به‌یعه‌تی عه‌قه‌به‌ی دوهمی تێدا بوو
 له‌ که‌عب کوری مالیکه‌وه‌ ده‌لێت: له‌گه‌ڵ قه‌ومه‌که‌مان ده‌رچووین بۆ چه‌ج و به‌رائی کوری
 مه‌عرووری گه‌وره‌ و شێخمان له‌گه‌لماندا بوو، کاتێک له‌ مه‌دینه‌ ده‌رچووین به‌رائی پێی گوتم: من
 رایه‌کم هه‌یه‌ ئایا رازین له‌ سه‌ری یان نا، گوتم: گوتمان: چیه‌؟ گوتم: وا ده‌بینم که‌ ئەم بینایه
 (واته‌ که‌عه‌) که‌ ده‌که‌وتنه‌ پشته‌وه‌، بۆ ئەوه‌ی ده‌رکه‌وت، نوێژی بۆ ده‌که‌م. گوتم: گوتمان: به
 خودا نه‌مانبینوه‌ پێغه‌مبه‌ر جگه‌ له‌وه‌ی رووه‌و شام بۆ هیچ جیه‌ک نوێژی کردبێت (واته‌ به‌یت
 مه‌قدەس)، نامانه‌وت له‌گه‌ڵ ئەودا ناکۆک بین، گوتم: گوتم: من نوێژی بۆ ده‌که‌م، پیمان گوت:
 به‌لام ئیمه‌ نایکه‌ین. گوتم: له‌ کاتی نوێژدا روومان له‌ شام و پشتمان له‌ که‌عه‌ بوو، به‌لام ئەو
 رووی کرده‌ که‌عه‌ و پشتی له‌ شام بوو، به‌ عه‌یبه‌مان دانا، رازی نه‌بوو جگه‌ له‌وه‌ی به‌و شێوه‌یه
 نوێژ بکات. کاتێک گه‌یشتینه‌ مه‌که‌، پێی گوتم: ئەی برازا، بمانه‌ بۆ لای پێغه‌مبه‌ری خودا تا
 ئەوه‌ی له‌ سه‌فه‌ره‌که‌م کردم پێی بلێم، به‌ خودا ناکۆکبووتان له‌گه‌لمدا له‌و باره‌یه‌وه‌ شتێکی
 لام دروست کرد. گوتم: ده‌رچووین پرسیار له‌ پێغه‌مبه‌ر بکه‌ین، نه‌مانناسی له‌به‌ر ئەوه‌ی پێشتر
 نه‌مانبینوو. پیاوێکی خه‌لکی مه‌که‌مان بینی و پرسیاری پێغه‌مبه‌رمان لێ کرد. گوتم:
 ده‌پناسن؟ گوتمان: نه‌خێر. گوتم: عه‌باسی کوری عه‌بدولموته‌لیبی مامی ده‌ناسن؟ گوتمان:
 به‌لێ، عه‌باسمان ده‌ناسی، وه‌ک بازرگان ده‌هات بۆ لامان. گوتم: ئەگه‌ر چوونه‌ مزگه‌وت، ئەو
 پیاوه‌یه‌ که‌ له‌گه‌ڵ عه‌باسدا داده‌نیشیت. چووبه‌ مزگه‌وته‌که‌ و عه‌باسمان بینی دانیشتوه‌ و
 پێغه‌مبه‌ری خودا له‌ ته‌نیشتی بوو، سلوامان کرد و دانیشتین، پێغه‌مبه‌ری خودا به‌ عه‌باسی

گوت: ئەي ئەبووفەزىل ئەم دوو پياوۋە دەناسىت؟ گوتى: بەلى ئەمە بەرائى كورى مەروور گەورەي قەومەكەيەتى و ئەمەيش كەعب كورى مالىكە، بە خودا قسەكانى پىغەمبەرى خودام لە بىر ناچىت. شاعىر، گوتى: بەلى. بەرائى كورى مەروور پىي گوت: ئەي پىغەمبەرى خودا من لە سەفەرەكەمدا وام بە باش زانىي كە لە نوپژكردندا، پاش ئەوہى خودا ئىسلامى پى بەخشىم، من روو لەم بىنايە بكەم، بەلام ھاورىيانم ناكۆك بوون لەگەلمدا و كاريان تى كردم، ئەي پىغەمبەرى خودا تۆ چۆن دەبىينىت؟ گوتى: ئەگەر سەبەرت بگرتايە لە سەر قىبلە دەبوويت. بەرائ گەرايەوہ بۆ قىبلەي پىغەمبەرى خودا كە بەيت مەقدەس بوو لەمەدا دەزانين پىش ئەوہى محەمەد قىبلەي بۆ كەعبە بگۆرئ بەرائى كورى مەروور قىبلەي بۆ كەعبە گۆرئ، بەرائ ئەوہى نەكرد ئەگەر كەعبە لاي عەرەب لە بەيت مەقدەس پىروژتر نەبوايە. پىگومان ئەوہى كە بەرائ كردى لە پشتكردنە بەيت مەقدەس و رووكردنە كەعبە، كاريگەريي لە ناخى پىغەمبەردا بە جى ھىشت، ئەو كاريگەرييە لەو ھۆكارانە بوو كە واى لە محەمەد كرد قىبلە لە بەيت مەقدەسەوہ بگۆرئ بۆ كەعبە، ئەمەيش پاش كۆچكردن بۆ مەدينە بوو. لە زىوان نوپژى بەرائ بۆ كەعبە و زىوان كۆچكردن بۆ مەدينە تەنھا سى مانگ بوو بەلام وەلامەكەي محەمەد بۆ بەرائ بە گوتەي: (ئەگەر سەبەرت بگرتايە لە سەر قىبلە دەبووي) وەلامىكى شل و خا بوە، بى توندى و بى سەرزەنشكردنى ئەوہى بەرائ كردوويەتى، ئەمە نىشانەي ئەوہى، محەمەد ئەم بابەتەي لە سەر بەرائ گەورە نەكردوہ و بە خراپى لە قەلمى نەداوہ و پىي نەگوتوہ كە تۆ دژى فەرمانى خودا وەستاويت و تۆبە بكە و داواي لىبوردن بكە، تەننەت نەبگوتوہ نوپژەكانت دووبارە بكەرەوہ، لەگەل ئەوہدا محەمەد بە خۆي لەو كاتەدا وازى لە نوپژكردن بۆ كەعبە نەھىنابوو، كەعبەي خستە زىوان خۆي و شامدا (بەيت مەقدەس) لە وەستانى لە زىوان ھەر دوو گۆشەي رەش و يەمانيدا وەك پىشتەر باسمان كرد، ئەوہيش وا دەردەكەوت كە نوپژ بۆ ھەر دوو قىبلە دەكات، بە تەماشاكردنى ئەمە وا دەردەكەويت كە بەرائ بەو كارەي سەرپىچىيەكى گەورەي نەكردوہ، بەلكوو لە نوپژەكەي تەنھا رووي لە يەك قىبلە كردوہ.

گوتمان: ئەوہى بەرائى كورى مەروور كردى كاريگەريي لە سەر ناخى محەمەد بە جى ھىشت و واى لى كرد بىر لە مەسەلەي قىبلە بكاتەوہ. كاتىك كۆچى كرد بۆ مەدينە، ھۆكارى تر دەركەوتن ئەم كاريگەرييەيان بەھىزتر كرد لە ناخيدا و واى لى كرد كە پىريارى گۆرئى قىبلە بۆ كەعبە بدات.

لە سىرەي حەلەبىدا ھاتوہ: ئەوہى گۆريي (واتە قىبلە) واى بە باش زانىي كە كەعبە قىبلەي پىت، بەتايەتى پاش ئەوہى زانىي كە يەھوود دەلئىن محەمەد ناكۆكە لەگەلماندا كەچى دواي قىبلەكەمان دەكەويت (لە مەدينەدا). لە گىرانەوہبەكدا بە موسولمانيان گوتوہ: ئەگەر ئىمە لە سەر پىگەي راست نەبووينا، نوپژتان بۆ قىبلەكەي ئىمە نەدەكرد و لەوہيشدا ئىمەتان بە پىشەرە نەدەزاني. لە قسەكردنىكى تردا دەبوايە رووي لە كەعبە بكردايە وەك خۆشەويستىيەك بۆ ئىبراھىم و ئىسماعىل و رىقئك لە رازىبوونى يەھوود. ئەم قسانەي يەھوود لەوانەيە يەكىك بوويت لە ھۆكارەكانى گۆرئى قىبلە

قسەيەكى تر، كافرەكانى قورەيش، بە موسولمانانيان دەگوت، بۆچى دەلئىن ئىمە لە سەر مىللەتى ئىبراھىمىن و، ئىوہ واز لە قىبلەكەي دەھىن و نوپژ بۆ قىبلەي يەھوود دەكەن. لەوانەيشە كە ئەمە گەورەترىن و گرىنگترىنەيانە -وہك دەبىينم- حەلەبى لە سىرەتەكەيدا باسى كردوہ: كاتىك كۆچى كرد بۆ مەدينە كە رووي كردە بەردى بەيت مەقدەس و پشتى لە كەعبە بوو، لە مەدا پىي ناخۆش بوو

بۆ روونكردنەوہى ئەمە، بەيت مەقدەس لە باكورى مەدينەيە و مەككە لە باشوورەيەتى، ھەر كەسىك روو بكاتە بەيت مەقدەس لە مەدينەوہ، پشتى لە مەككە دەپىت. ئەم وەزە لە مەككەدا وا نەبوو، لەبەر ئەوہى كە رووي دەكردە بەيت مەقدەس كەعبەي دەخستە زىوان خۆي و شامەوہ، بەو شىوہەيش رووي لە كەعبە دەپىت نەك پشتى، بەو كارە لە زىوان ھەر دووكياندا كۆكردنەوہيەك دەپىت بۆ ھەردوو قىبلە لە مەككەدا و، ئەمەيش لە مەدينە ناپىت. ئەمە بەسە بۆ ئەوہى بىتتە ھۆكارىك بۆ گۆرئى قىبلە لە مەدينەدا، لەبەر ئەوہى پشتتەيكردنى كەعبە، كە شوپئى رووكردنە ئەوئ و تەوافكردنى عەرەب پوو پىروژ بوو لايان، لەگەل ئەو ئامانچەدا ناگونجىت كە محەمەد بىرى لى دەكردوہ و ھەولى بۆ دەدا، ئەمە بە زەرورەت واى فەرز كرد كە گۆرئى قىبلە خۆي فەرز بكات. ئەوہى ناشارتتەوہ كە قىبلە كاريكى ئاسان نىيە و

دهیبت دهرئه نجامه کهی به ناگاییه وه مامه لهی له گه لدا بکهیت، بو ئه وهی خراپیی لی نه که وپته وه، به لکوو نه گهر باش نه که وپته وه باوه ری موسولمانان گومانای تی ده که وپت و گومان و دلهر اوکی دروست ده کات، وه ک پرووی دا، کاتیک قیله گورا هه ندیک له موسولمانیونیان پاشگهز بوونه وه. حه له بی له سیره کهیدا ده لیت: (ئینجا کومه لیک پاشگهز بوونه وه له ئیسلام و گوتیان جاریک بهم لا و جاریک بهو لادا ده بکهن) هه ندیکیان گوتیان نازانین محمه د پروو ده کاته کوئی، نه گهر یه که مر راست بیئت، وازی لی هیئا و نه گهر دوهم راست بیئت واته پیشتر له سهر ناحه قی رویشته وه. ئین قه ییم گوتی: قسه ی زور کرا له کاتی گورینی قیله دا، له لاپه ن بی به هایان و نه زانانی خه لکه که وه، وه ک خودا ده فهرمویت: {وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ} [البقره: 143]. واته ئه مه ییش میحه نتیک بوو که خودا کوپله ی خوئی تاقی کرده وه، بو ئه وهی بزانیت کی دوا ی پیغه مبه ر ده که وپت و کی وهرده گیریت به ره و دوا وه

فه رمانی گورینی قیله پیوست به هیوری و دوورینی و به ری کخستن و به باشی به ری کردنی ده کات، تا دهرئه نجامه کهی به خراپ نه که وپته وه، بویه محمه د له مه دا خیرا نه بوو، به لکوو بیر کردنه وه و هیوری و هیمنیه کی باشی به کار هیئا، که موکور بوو له سهر گورینی قیله و له کاتی نوپژ کردندا زیاتر ته ماشای ناسمانی ده کرد، بو ئه وهی قه ومه که وا تی بگه ن چاوه ری شتیک ده کات له ناسمانه وه، نه یگوری تا هه ندیک شتی بو دابه زاند و قسه ی له سهر کرد و پیشه کیی قورنانی بو هیئا وه. ئین قه ییم له (زاد المعاد) دا ده لیت: که فه رمانی گورینی قیله کاریکی وا گه وره بوو، وای دهرخست که (پیش گورینه که) فه رمانی کوپی واته نه سخکردن و توانای خودای له و باره وه پروون کرده وه، که کوپی کرا و مه نسوخ باشتر ده کاته وه یان وه ک خوئی ده پت. ئینجا پاش ئه وهی سه رزه نشتی ئه وانیه کرد که که لله ره قییا ن له گه ل پیغه مبه ر کرد و نکولیا ن لی کرد، ئینجا گوتی خو ره لات و خو رئاوا و هه ر شوپنیک پرووی تی بکهیت ده موچاوی خودای تیدایه، که زور فراوان و دانایه، له گه وره یی و فراوانی و بوونی له هه ر جیگه یه کدایه و کوپله پروو له هه ر کوپه ک بکات ده موچاوی خودای لیته. ئینجا له سهر ئه وانیه ده چنه دوزه خ له وانیه دوا ی ناکه ون و باوه ری پی ناکه ن، پرسیا ر له پیغه مبه ره که یان ناکه ن، ئینجا خه لکی یه هوود و نه سرانی و خاوه ن کتیه کان لی ری رازی نابن نه گهر سهر به میلیه تی خوئی نه بیئت، په نا ده باته بهر خودا و له خودا زیاتر هیچ که سپیک پالپشت و سه رخه ری نییه. ئینجا هاوته ریبه که ی پیی گوتوه، که مالی حه رامی بنیا ت ناوه و مه دح و سه نای کرده و هه والی پی داوه که ده بیته ئیمامی خه لک و خه لکی زه وی دین بو لای. ئینجا فه رمانی به باوه ری پیکه ره کانی کرده که کاره که ی ته واو بکه ن و به وهی بوئی دابه زیوه باوه ری پی بکه ن، وه ک بو ئیبراهیم و خزمانی و که سوکاره که ی یه هوود و نه سارا بوون. ئه مه هه مووی پیشه کیی ریخوشکه ر بوون له کاتی گورینی قیله دا، لیره دا قسه ی ئین قه ییم ته واو ده بیئت

ئه و نایه تانه ی که ئین قه ییم له قسه کانیدا ناماژه ی پی کرده، هه مووی له سوره تی (البقره) بوون، پیوست به وه ناکات ده قه کانی دیاری بکهین له بهر ئه وهی زانراون، له قسه کانی ئین قه ییمدا وا دهرده که وپت که پیش گورینی قیله دابه زیون، نه گهر نا، نه گهر پیش گورینه که دانه به بیئت، هیچ راست نییه بلین پیشه کیی و ریخوشکه ر بوون له و ساته ی گورینی قیله دا هاته ئاراوه، وه ک چون له و باره وه قسه ده کات، ئه وهی نیشانه ی ئه وه یه محمه د زورزانی و هیمه ت و توندوتولی گه وره ی به م پیشه کیانه ی قورنانه وه نه به ستوه ته وه، به لکوو زور ناگای له وه ییش بوه، که هه ر که سپیک گوتی له وه بوا یه باوه ری پی ده کرد، که گورینی قیله به فه رمانی خودا بوه، ئیمه لیره دا باسی چو بیته یی گورینه که ت بو ده که یین، ئه وه ییش له پیر نه چیت که له و کاتانه دا نوپژی ده کرد زیاتر پرووی له ناسمان ده کرد. حه له بی له سیره کهیدا ده لیت: پیغه مبه ری خودا دهرچوو سه ردانی دایکی به راء کوری مه عروور بکات، که له به نی سه لمه بوو (له و کاته دا به راء مردبوو) چیشتی بو لی نا، کاتی نوپژی نیوه رو بوو، پیغه مبه ری خودا نوپژی به هاوه لانی له مزگه وت کرد، کاتیک دوو روکعه ت نوپژی کرد، له و کاته دا جبریل هات بو لای، ناماژه ی پی کرد که نوپژ بو که عبه بکات و پروو له و شوپنه بکات، پیغه مبه ری خودا پرووی وه رگیرا بو که عبه و ژنان چوونه شوپنی پیاوان و پیاوان بو شوپنی ژنان، گوتیان: له و کاته دا روکعه یه کیان کردبوو، گوتی: له پیشه وهی مزگه وته که وه رویشت بو پشته وهی مزگه وته که و پرووی کرده که عبه، له مه دینه وه وا فه رز ده کات که پشت له بهیت مه قده س بکات، هه روه ها هه ر که سپیک پروو له بهیت مه قده س بکات، ده بیئت پشتی له که عبه بیئت، گوتی: نه گهر له شوپنی خوئی پرووی وه رگیرا، شوپن له دوا ی نه بوو، که جیگه ی ریزی نوپژکه ران بکاته وه

تەماشای بکە چۆن قەبە گۆریو، لە کاتیگدا لە حالەتی ڕوگەعی نوێژدا بو، ئەوێ ناسارێتەو، کە گۆرینی لە کاتی نوێژکردندا پێوەندی بە تەماشاکردنی ئاسمان لە کاتی نوێژکردنیو هەبە، وەک چاوەڕێکەرێک بۆ ئەوێ شتێک بۆ دابەزێت و بە فەرمانێک قەبە بگۆرێت، ئەوێ نیشانی دەدات کە وەحی لەم بارەو بۆ دابەزێت ئەوێ: {قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلْتُوَلِّينَا قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَاغِرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَرْقَةَ} [البقره: 144]. واتا: ئینجا ڕویشتنی بۆ مالی بەرائی کوری مەعروور لە ڕوژەدا، بۆ سەردانی دایکە پێوەژنەکە دایکی بوشر، پێوەندی بە گۆرینی قەبەو هەبە، لەبەر ئەوێ بەرائی پێشتر قەبە گۆریو، پێشتر باسمان کرد، وەک ئەوێ لە ڕوژی گۆرینەکە و ڕویشتنی بۆ مالی بەرائی ویستینی بیی بە زمانحالی و بلێت: ئەی بەرائی لە گۆرەکەدا بە ئیسراحت بخو، ئەو شتە پێشتر ویستت ئەمڕۆ تەواو بوو. ئەمەیش پشتگیری قەسەکانی پێشوومان دەکات: ئەوێ بەرائی ویستی لە نوێژکردن بەرەو کەعەبە، کاریگەری خۆی لە سەر محەمەد هەبوو، ئەمەیش لە و کۆمەلە هۆکارانە بوو، کە وای لێ کرد قەبە بگۆرێت بۆ کەعەبە. حەلەبی لە سیرەتەکە لە پاش باسکردنی چیرۆکی گۆرینەکە دەلێت: بەکەمین کۆپیکردنەو واتە (نسخ) دەربارە قەبە بو، لە ئین عەباس: بەکەمین نەسخ لە قورئاندا بوو وەک باسمان بۆ دەکات، خودا زیاتر لە کاروباری قەبە دەزانێت دەلێم: قەسەکانی لە قورئاندا یان لە لادانی کۆپیکەرەکە بو، یان لە هەلە حیکایەتخوانان، لەبەر ئەوێ نایەتە دابەزیوکان لە سەر گۆرینی قەبە هیچ نەسخی لە قورئاندا نەکردو، هیچ نایەتێک نایە کە لە نوێژدا فەرمان بکات ڕوو بکەیتە بەیت مەقدەس، کەچی ئەوێ مەنسوخە ئەوێ دەربارە نایەتەکانی گۆرینی قەبە لەوێدایە کە بەیت مەقدەس قەبە بیی، ئەوێ ڕاستە لەو قەسەکانی باس کران، دەبیی لە (قرآن) دا بیی لە جاتی ئەوێ لە (قرآن) دا بیی لە گالتهجاری حیکایەتخوانان دەربارە گۆرینی قەبە، ئەوێ لە کتیبەکانی باسیان کردو، کە پێغەمبەری خودا بە جبریلی گوتو: تۆ پرسیارت لە خودا کرد کە ڕوو بکەمە کەعەبە، جبریل گوتوویەتی: ناتوانم ئەم مەسەلە بە خودای عەزەو جەل بلێم، بەلام ئەگەر پرسیارم لێ بکات پێی دەلێم. ئەمە لە گەل گەورەیی خودا نایەتەو، بەم پێی خودا جگە لە پاشایەک لە پاشاکانی مەرووف هیچی تر نایە، محەمەدیش جگە لە یەکیک لە کرێکارەکانی هیچی تر نایە. هەرەها جبریل جگە لە نیراوی پاشا بۆ کرێکارەکی هیچی تر نایە، لەوێدا بۆ جبریل دەلویت بە کرێکار بلێت: من ناتوانم ئەو مەسەلە بە باس بکەم و ئەگەر پرسیارم لێ بکات هەوالی دەدەم. ئەمە لە کۆپە لە گەورەیی خودادا، کە لە سەر زەوی و لە ئاسمانیشدا هیچ شتێکی لێ ناسارێتەو، ئەو لە هەموو شتێک دەزانێت، ئەوێ کە خەلک دەیشارنەو و دەری دەخەن دەیزانێت، ناییت ئەمە لە محەمەدەو دەریچیت، بەلکوو ئەمە لە هەلبەستنی حیکایەتخوانانە

(70)

بەستنەوێ بانگەشە بە شمشیرەو محەمەد و هاوێلانی بیوێز و سەرگەردان لە مەککەدا بوون، هیچیان بەرانبەر نەبارەکانیان لە کافرەکانی قورەیش پێ نەکرا. بە گوتار و قەسە و نامۆژگاری داوای لە خەلک دەکرد بێنە موسولمان و، وەک لە قورئاندا هاتو بە شێوەیەکی ئاشتیانە ئاگاداری دەکردنەو: {ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ} [النحل: 125]. واتە: ئەم نایەتە بوو بە دروشمی بانگەشەکردن لە مەککەدا، بەلام پاش بەیعتی گەورە کە کۆچی کرد بۆ مەدینە، هیز و هەژموونی لە ڕێگە ئەنسارەکانەو پەیدا کرد، پاش ئەوێ بەیعتیان پێ دا و توندوتۆڵ بوو و بالەکانی بەهیز بوون و کۆچبەرییە دواکەوتەکانی زۆر بوون، ئینجا بۆ ئەوێ شەری نەبارە کافرەکان بکات کە دژی بانگەشەکە بوون، بانگەشەکە پەیوەست کرد بە شمشیرەو، بەلام وەک لە سەرجم بانگەشەکەدا پە بە پە دەرویشت، ئاواشیش پەبەندی شەڕکردنیشی بەستەو بەوێ چەند هیزی شەڕکەری دەبیی

به‌کەم ئایەت دەربارە ی شۆر لە مەدینە دا بەزی ئەو ەبە: {أَظِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتَلُونَ بِأَنَّهُمْ قُلِمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ، الَّذِينَ أَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَغْيٍ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ} [الحج: 39، 40] واتا: ئەم ئایەتەنە دوو شتیان تێدا بە: بەکەمیان مۆلەتدان بە شەرکردن، واته رێگە پێدراوە نەک فەرز بێت لە سەریان بە پێنریت و، دوەمیان: مۆلەتپێدانیان بۆ شەر بە هۆی ئەو ەو ەبە کە زولمیان لێ کراوە و لە شوینی خۆیان بە ناحەقی دەرکراون. رێرەوی ئایەتەکە ئەو ە پێشان دەدات، ئەوانە ی رێگەیان پێ دراوە شەر بەکەن کۆچبەرانی نەک ئەنسا، لە بەر ئەو ەبە ئەنسا رەکان نە زولمیان لێ کراوە و نەیش لە شوینی خۆیان دەرکراون، بۆیە پێویستی نەکردو ە بۆ شەر رێگەیان بدریت، لە بەر ئەو ەبە حوکمی ئەو ەبە یعەتیان بە محەمەد دا، کە بیپارێزن و پشتگیری بەکەن و سەری بەخەن، لەوانە یە مۆلەتەکەیش گشتی بێت بۆ کۆچبەرانی و ئەنسا ریش بێت، ئەگەر هۆکارە تاییەتیە کە ی بۆ کۆچبەرانی بێت، ئەو ە بەکەم هەنگاو نەنە کە محەمەد لە بارە ی شەرکردنەو ە ناییتی. ئینجا هەنگاویکی تری هاویشت، دوا ی ئەو ەبە فەرز ی کرد بە سەر موسولماناندا، دژ بە وانە ی شەری دەکەن نەک شەری ناکەن، دەلیت: {وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ} [البقره: 190]، واته: ئەمەیش شەری بەرگریبە. ئەم حالەتە تا سالی هەشتەمی کۆچی بەردەوام بوو، تا محەمەد هیز و توانا و هەژموونیکی پەیدا کرد کە بتوا بێت جاری شەریکی هیز شەرانە ی گشتی بدات، شەری دژ بە موشریکەکان هەموویان، ئەوانە ی شەریان لە گەل دەکەن و نایشکەن، لە سەر موسولمانان فەرز کرد، بۆیە سورەتی براو ە دا بەزی کە پەیمانەکانی موشریکەکانی وەلا نا و خۆی لێ بێبەری کرد و بواری چوار مانگی پێدان، کە مانگە حەرمانەکان، پێی گوتن ئەو لە گەلیاندا لە شەریکی بەردەوامدا بە جگە لەم .چوار مانگە، ئەمە لە سالی هەشتەمەو ە بو ە" هەندیک دەلێن سالی نۆیەمی کۆچی بو ە بەم پێی شەر لەمەدا بە پلە بەندی چوار حوکمی هەبوو، دو ەم: رێگە پێدراو ە واته مۆلەتدراو ە، ئەمەیش لە سەرەتای کۆچکردنەو ە لە مەدینە، سێیەم: فەرمانی پێ کراو ە، واته لە سەر موسولمانان فەرزه بەرانبەر ئەوانە ی شەریان دەکەن، ئەمە لەو کتێبانە ی لە بەر دەستم دان کە بە کتومتی کاتەکەم نەدۆزیبەو ە، بەلام وا ی دەبینم ئەو ەندە کات لە نێوان ئەم و ئەو ەبە پێشوویدا نییە، چوارەم: فەرمانی پێ کراو ە، واته فەرزه لە سەر موسولمانان بەرانبەر سەرجه م موشریکەکان، ئەگەر شەریشیان نەکەن جگە لە مانگە حەرمانەکان. ئەمەیش لە سالی هەشتەم و دەلێن لە سالی نۆیەم بو ە

ئەمە کورتکراو ە ی قسەکانی ئین قەیمە لە (زاد المعاد) دا. هەندیکیان پێنجەم حوکمیان لە سەر زیاد کرد: ئەویش؛ فەرمانی پێ کراو ە، واته لە سەر موسولمانان فەرزه بەرانبەر سەرجه م موشریکەکان بەرەهایی شەر بەکەن، واته لە مانگە حەرمانەکانیش، وەک حەلەبی لە سیرەتەکەیدا لە ئیمامی ئەسنەوی وەری گرتو ە

پێگومان محەمەد لە کاتی بەیعیەتی گەورەو ە مۆکور بوو لە سەر شەر و بەکارهێنانی شمشیر لە بانگەشەکەیدا، وەک پێشتر لەویدا باسما ن کرد، بەلام لە مەدینە نەبێت ئەو ەبە بۆ کەس دەرنەخست، لەو رۆژە ی لە (قبا ە)و ە رۆیشت بۆ مەدینە ئامازە یەکی پێ کرد، خەلکی (قبا ە)، کە بەنو ەمرو کوری عەوف بوون پێیان گوت: ئە ی پێغەمبەری خودا، هاتووی بۆ لای ئێمە بێنیتەو ە یان شوینیکی باشتر لەم شوینە ی ئێمەت دەو یت؟ گوتی: من فەرمانم پێ کراو ە لە گوندیکدا بم کە گوندەکانی تر بخوات، لە گێرانەو ە یەکی تردا هاتو ە: فەرمانم پێ کراو ە لە گوندیکدا بم گوندەکانی یەسرب بخوات. حەلەبی لە سیرەکەیدا دەلێت: واتی گوندەکان بخوات، سەر بەکو یت بە سەریاندا و بیاتەو ە و ئەو ەبە لە گوندەکاندا مەبەستی خەلکە کە ی بو ە، واتا خەلکی ئەو گوندانە بە شمشیرەکانیان دەگرن و پارەو مالومولکی ئەو گوندانە دەخۆن و مندالەکانیان سەبی دەکەن. لە عومەرەو ە گوتراو ە: لەو کاتەو ە بێراوم شمشیرم بە دەستمەو ە یە تا خودا ی تەنیا و بی شەریک بپەرستن و رزقم لە ژێر سێبەری شمشیرەکەمدا یە و، زەلیلی و بچو ککردنەو ە بۆ ئەو کەسە دەبێت کە ناکۆک بێت لە گەل فەرماندا. ئەمە فەرموو ە یە کە قورئان پشتگیری دەکات. هەرۆهە فەرموو ە ی: وا فەرمانم پێ کراو ە کە شەر دژی خەلک بەکەم تا دەلێن هیچ ئیلاھێک جگە لە خودا نییە، لە گوتنیک تردا، تا شاپەتمان دەهینن بە (لااله الا الله وانی مجد رسول الله) ئەگەر بلین خوین و پارە ی خۆیان دەپارێزن لە من جگە لە هەقی خۆیان و حسابیان لای خودایە

ئەو ەبە شاراو ە نییە کە محەمەد هات بۆ مەدینە، لە ناو عەرەبدا کەس نەبوو بەرەنگاری بەکەن جگە لە کافرەکانی قورەیش و، قورەیشیش خەلکی بازرگان بوون، کاروان و باریان یەک لە دوا ی

یەك له نێوان مەككە و شامدا هاتوچۆیان دەکرد و، مەدینە لە سەر رینگەیان بوو، یەكەم شت كه له بهرانبەر دوژمن بیکەیت رینگە ی هاتوچۆی لی دەیریت، محەمەدیش چاودێری کاروان و بارەکانی قورەیشی دەکرد، تا وای لی هات هەر کاتیک گوپی لی بوایە که بارنیکان له مەككەوه دیت یان له شامەوه دەگەریتەوه، خۆی بو دەست بەسەرداگرنتی بوی دەرەچوو، یان سەریەپەکی له سوپاکە ی بو دەنارد.

حەوت مانگی به سەر هاتنی بو مەدینە پی نهچوو، تا سەریەپەکی به فەرماندەیی حەمزە ی مامی نارد بو ئەوهی رینگە له باری قورەیش بگریت، که له شامەوه دەگەرپایەوه روهو مەككە. له مانگی هەشتەمی کۆچی دیسان سەریەپەکی به فەرماندەیی عوبەیدی کوری حارس نارد بو ئەوهی رینگە له کاروانی باری قورەیش بگرن. هەندیکان سەریەپەکی عوبەید دەخاتە پێشەوهی سەریەپەکی حەمزەوه. ئا وهها سەریە له دوا سەریە هەلدەستان بهو کاره، بهلام محەمد تا سەرەتاکانی سالی دوهمی کۆچی بو غەزو بو ئەو کاره دەرەچوو، یەكەم دەستبەسەرداگرنت له هاوینی سالی دوهمی کۆچی به غەزوهی ودان (گوندیکی گەورەیه له نێوان مەككە و مەدینە) دەستی پی کرد. غەزوه و دەستبەسەرداگرنتی باری قورەیش له لایەن محەمەدەوه گەییشتە بیست و حەوت جار، وهك دەرچوونی سەریەپەکی گەییشتە چلوحەوت سەریە، له هەر غەزوه و سەریەپەکی بهوهی تاییەتمەندی خۆی هەیریت، له دوایدا باسی دەکەین بهلام سوپاکە ی یەكەم جار بچوک بوو، ئینجا زۆر بوو، بهزیادکردنی موسولمانان ئەویش زیاد کرد. یەكەم شەڕکردنی غەزوهی ودان بوو که حەفتا پیاوی لهگەلدا بوو. ئینجا شەری غەزوهی بهدر له سالی دوهم، سەیسەدوینج پیاو بوون تەنزا پینج سوارچاکیان لهگەلدا بوو، دەلین دوو سوارچاک ی بوو. ئینجا غەزوهی خەبەر سالی شەشەم به هەزار و شەشەسەد جەنگاوهوه، دووسەد سوارچاکیان لهگەلدا بوو، ئینجا له سالی هەشتەم به دەهەزار جەنگاوهوه که هەزاریان سوارچاک بوون، ئینجا شەری (تبوك) بوو که ویستی له روم بدات له سالی نۆیەم دا، به سی هەزار جەنگاوهوه، دەلین به چل هەزارهوه بوو، یان دەلین به حەفتا هەزارهوه که ده هەزاری سوارچاک بوون، هەر وهها دەلین به دوانزه هەزار سوارهوه بوو، ئەمه گەورەترین سوپایه که محەمد شەری پی کردییت.

ئەوهی گومانی لی ناکریت، بانگەشەکه هاوتەریب کرا به بهکارهینانی شمشیرەوه، به زیادبوونی شمشیری بانگەشە، ژماره ی ئەوانه ی بوونه موسولمان به لیشاو زیاد کرد، هەبیهت و سام و تینی بههیز بوو، به شیوهیەکی گونجاو ژماره ی موسولمانان زۆرتر دەبوون، جەنگاوهیش به پی زۆرتربوونی هیز له بانگەشەکه زیاتر دەبوو، هەر وهها ژماره ی جەنگاوهران له سوپای غەزوه و شەڕکردن که باسمان کرد چۆن زیاد کرد، ژماره ی جەنگاوهران له حەفتا کەسەوه تا گەییشتە هەزار کەس له نو سالد. ئەگەر محەمد له پاش شەری تبوك بمایه و، به چەند سالیگ ژماره ی جەنگاوهرانی سوپاکە ی بهم شیوهیه زۆرتر بوایه، بیگومان دهگەییشتە دووسەد هەزار کەس.

لهمەدا، دەتوانین ئەو دەرەنجامه به دەست بوینین که ئەوانه ی بوون به موسولمان له میژووی ژپانی محەمددا له مەدینە، زۆرینهیان له ترسی شمشیردا بوونه موسولمان، ئەوانه ی وهك بیروباوهر دەبوون به موسولمان و مەبەست و ئامانجیان شەریش بوویت کەم بوون. ئەوهی پشتگیری ئەم بوچوونەمان دەکات پەشیمانبوونهوهی زۆرینهیان له پاش مردنی محەمد، ئەگەر هیمەت و عەزیمەتی ئەبووبەکر نهبوایه که له راستگویی و پاپەندبوون و مکوربوونی له سەر مەسەلهکه له محەمد کهمتر نهبوو، هەر وهها ئەگەر له ریکخستن و خوئاماده کردن و مکوربوون له لیدانی پاشگەزبوهکان بههیز نهبوایه، ئەگەر خودا هەندیک سەرکردهی وهك خالیدی کوری وهلید و هاوشیوهکانی لهگەلیدا نهبوایه، که شمشیرەکانیان خەلکی پەشیمانبووی کوپر دەکرد، ئیستا هەوالی خاوهنی بانگەشە ی ئیسلامی و هەوالی ئیسلام و موسولمانان تەنزا له کتیبەکاندا دهخویندەوه و هیچی تر

چیژبهخشەکانی جیهاد

جیهاد له زماندا واته هەول و تەقەللا له (جهد) هوه هاتوه به واتای وزه، ئینجا له شەڕکردن بو بهزرکردنەوهی قسە ی خودا به کار هات، دەلین جیهادی لهگەل دوژمندا کرد، واته لهگەلیدا جەنگی، ئەمەیش زاراوهیەکی قورئانییه، ئیمه پینش ئەوهی باسی ئەو شتانه بکەین که محەمد وای له موسولمانان کرد حەز و خوێشەویستیان بو جیهاد هەیریت و لەزەتیان پی بهخشیت، دەمانهویت به شیوهیەکی روون بو دەربخەین، که عەرەب لهو زەمانەدا بهگشتی

له چ حاله ټيكي دهشته كيدا بوه و نه خلاق و ږهفتاريان چوڼ بوه له و سهردهمه دا، له ويدا تي ده گهيت، نهو له زه تبه خشانه ي باسي ده كه ين نه گهر بخزېنه نيو نه وه ي كه له سهر ي بوون، له گرېنگ ترين هوکاره كاني په ده سته ښاني سهر كه وتني موسولمانان بوون له شه ږه ټايينييه كانياندا عه رب سهر چه ميان خه لكي ږه شمالنشين بوون و خه لكي دانيشتوو واته نيشته جي بوون، له كاتي محمه ددا ده شته كي بوون و، دانيشتواني شاره كانيش له خه لكي ده شتي ژيانيان پيشكه و تووتر نه بوو، به نه اندازه يه كي زور كه م نه يټ كه حساب ناكړيټ، نه وه ي زانراوه خه لكي ده شته كي له هم موو زه ماښك لاي سهر چه م نه وه و كان، نازايه تي و به هاناوه گه ييشتيان به سهر دا زاله، خه لكي له كاتي سه خيدا خاوه ن سهر بن، توند و به زه برن و به رگه ي قورسي ده گرن. ژيان لاي نه وان نهو به هايه ي نيه كه له لاي خه لكي شارستانيه كان هه يه، بويه زوربان له شه ږدا به جهرگ و غيرهن و ده چنه پيشه وه و پاشه كشه ناكهن نه مه به گشتي لهو زه ماني له عه ربه دا بوه، نه گهر نهو چيژ و له زه ته ي محمه د بو شه ږكردن خسته ي سهر نه م سيفه تانه يان، كه هاني دان بو نهو مه به سته، هيچ جيگه ي سهر سورمان نايټ، كه سوپاي محمه د هميشه دوژمنان به زيټيټ. محمه د به دوو شت هاني موسولمانان ده دات بو شه ږ و چه زي شه ږ ده خاته گيانانه وه بو جيهاد له پيناو خودادا: په كڼكيان بووني نه بوو، نهوي تر يان ټاماده بوو، نه گهر ده ته ويټ بلي يه كڼكيان مه عنوي و نهوي تر ماتريالي بوو، مه عنوي به كه ي به هه شت و نيعمه تي مانه وه ي هه ميشه يي. نه وه ي زانراوه له فهرمووده كاني پيغه مبه ر، هيچ ږيگايه ك نيه بو به هه شت كه به سه لامه تي و دلنيايي بگه يته نه وي و ناواخنه كه ي بتگه يه زيټه نه وي جگه له شه هيدبوون، نه وه ي مروؤ له ږيگه ي خودا بمرټ، بويه شه هيدبوون گه وږه ترين ټاره زووي خه لك بوو له شه ږدا نه مانه ييش لهو قسانه ن كه له فهرمووده دا له م باره وه گوتراوه. گوتي: شه هيد لاي خودا خه سله تي هه يه، كه له يه كه م ږژاني خوښيدا ده يورټ و جيگه كه ي له به هه شتدا ده يټ، به جوانيي باوږه ده ږا زښته وه و زه و اج له گه ل خوږي عه ين ده كات و له نازاري قه ږر زگاري ده يټ، له ترسي گه وږه دلنيا ده يټ و تاجي شكويي ده خريته سهر ي، ياقووتي پي ده به خشريټ كه له دونيا و نه وه ي تيډايه به خيتر ده يټ و چه فتاودوو خوږي عه ين ده هنيټ و شه فاعه ت بو چه فتا كه س له خزماني ده كات. به جابري كوري عه بدللاي گوت كه باوكي شه هيد بوو. هه وائلت بده مي كه خودا چي به باوكت گوت؟ گوتي: به لي، گوتي: خودا قسه ي له گه ل كه سدا نه كرده له پشت په رده وه نه يټ، به لام به كراوه يي و واته بي په رده قسه ي له گه ل باوكت كرد، گوتي: نه ي كويله م ټا واته خوازي چيت بنده مي، گوتي: نه ي خودا زيندووم بكه ره وه بو نه وه ي له پيناو توډا دووباره شه ږ بكه مه وه، گوتي: نه وه ي پيشتر له وي بوه ناگه ږيټه وه بو نه وي، گوتي: نه ي خودا هه وائي نه مه بده نه وانه ي كه دواي منن، نه مه دابه زي: {وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزُقُونَ} [كحل عمران: 169]. وانا: له گيړانه وه ي تر دا شتي وه كه نه مه هاتوه، ده ليټ: پاش شه ږي ټو خود، گوتاري بو هاوه لاني دا، كاتيگ هاورياننان له ټو خود پيگان خودا ږوحياني خسته ناو بالنده يه كي سه وږ و له سهر ږووباره كاني به هه شت ده خوښته وه، له به ره كاني ده خوڼ و له شوښيښكدا ده چه وښته وه له ساپه ي عه رش و چراي زيږين، كاتيگ نهو خواردن و خواردنه وه خوښانه يان بيني و جي ي نه رمونيانه كانيان له ژيږدا بوون، گوتيان: بريا هاوريگانمان بيانزانيه كه خودا چيي بو كړدووين تا له جيهاد كه مته رخمه ي نه كه ن و، له شه ږ خوڼان نه دزنه وه، خودا گوتي: من هه وائيان پي ده گه يه نم، نه م ټايه ته ي بو په يامبه ره كه ي نارد: (ولا تحسبن الذين قتلوا...) له فهرمووده يه كي تر دا هاتوه: زه وي له خوښي شه هيد وشك نايټه وه، كه هه ر دوو ژنه كاني وه كه دوو دا يهن كه پوله كه ي خوڼانيان له سهر زه وي گوم كرده و هه ر يه كه جوانكار ييه كيان به ده سته وه يه كه له هه موو دونيا و نه وه ي تيډايه خيږي زياتره. له (مستدرك) و (النسائي) باس له وه ده كات: نه گهر له پيناو خودادا بمرم، لاي من باشته كه خه لكي چادر و ږه شمال بم). هه روه ها فهرمووده يه كه كه كوشتن لايان ټاسان ده كات: شه هيد هيچ هيلاك ييه كه له كوشتندا نابيټ وه كه چرنوقگرتنيك وايه لاي يه كيكتان. له (المسند) دا هاتوه: باشته ي شه هيد نه وانه ن كه ږووبه وږو ده بڼه وه و له ږيزدا ټاور ناده نه وه تا ده كوژږين، نه وانه له ژوورنيكدا ده بن له به رزيي به هه شت و خودا بوڼان پي ده كه نيټ، نه گهر خودا بو يه كيگ له كويله كاني له دونيا پي بكه نيټ، هيچ حساييكي له سهر ناميټي. فهرمووده له م باره وه زوره، هه ر كه سيك بيه ويټ با بگه ږيټه وه بو كتيه كان ټيين قه ييم له (زاد المعاد) دا ده ليټ: پيغه مبه ر به يعه تي له هاوه لاني وه رگرت، كه له شه ږدا ږا

نەكەن و لەوانەيە بەيەتە تى وەرگرتىت بۇ مردنیش دەلئيت: بەيەتە تى لى وەرگرتن بۇ جيهاد، ھەر وەك چۆن بەيەتە تىان پىدا بۇ ئىسلام. بەھەشت كاريگەرى بى زۇر گەرەكى لە سەر دەروونى كردن، ئوم حارسە كورى قەيسى ئەنساى پاش ئەوھى كورەكەى ھېشتا مېردمندال بوو لە رۆژى بەدردا كوژرا، ھات بۇ لاي پىغەمبەر، گوتى: ئەى پىغەمبەرى خودا، دەربارەى حارسە قسەم بۇ بکە، ئەگەر لە بەھەشت پىت بۇى ناگريم، بەلام ئەگەر لە ئاگردا پىت، تا ژيانم لەم دونيايە ماوہ خەفەت دەخۆم و دەگريم. لە گىرانەوہ پەكدا: ئەگەر لە بەھەشت پىت سەبر دەگرم و بە دەر لەوہ زۆرى بۇ دەگريم، پىتى گوت: ئەى داىكى حارسە، ئەوہ يەك بەھەشت نىيە، بەلكوو چەندىن بەھەشتە و حارسە لە فردەوسى بالاىە و، ئىنجا پىكەنى و دەيگوت، بوخ بوخ بۇت ئەى حارسە.

ئەوہى باشە لەم بەشەدا باسى بکەين، خاوەنى سىرەى حەلەبى لە سەر شەرى بەدر باسى کردوہ، دەلئيت: پىغەمبەرى خودا لە عەرشەكەى دەرچوو بۇ لاي خەلك و ھانى دان و گوتى: بەوہى گيانى محەمەدى بە دەستە، ئەوہى ئەمرو شەريان دەكات و پروبەروو سەبر دەگرت و پىش دەكەوئت و بۇيان دەروات و ناگەرتتە دواوہ، خودا دەيخاتە بەھەشت، عومەرى كورى ئەلحەمام لەو كاتەدا بەرى دارىكى بە دەستەوہ بوو دەيخوارد گوتى: بوخ بوخ لە نىوان مە و نىوان ئەوہى بچمە بەھەشت ئەوہى، كە ئەمانە بمكوژن، ميوەكەى لە دەستى فرى دا و شمشىرەكەى برد و لەگەل قەومەكەدا شەرى كرد تا كوژرا (بۇخ بوخ وشەيەك بوو بۇ گەرەكەردنى شتىك و سەرسورمان تىيدا دەگوترا). وەك ئەمەيش لە شەرى ئوحدوئش پروو داوہ، لە جابرى كورى عەبدوللاوہ، پياويك لە رۆژى ئوحدو بە پىغەمبەرى گوت: تۇ دەيىنىت كە بكوژرئم لە كوئ دەبم؟ گوتى: لە بەھەشت. گوتى: خورماكانى دەستى فرى دا و شەرى كرد () تا كوژرا

عەوف كورى حارس كورى عەفراء دەلئيت: ئەى پىغەمبەرى خودا، چى وا لە خودا دەكات بۇ كۆيلەكەى پى بکەرتت؟ (واتە رەزامەندى دەكات) گوتى: دەست بخاتە بىناقاقاي دوژمن و ھىچى پى نەپىت (بى خۇپاريز، درع و قەلغان و بى سلەمىنەوہ) درعەكەى (قەلغانەكەى) داكەند و فرى دا و شمشىرەكەى برد و شەرى كرد تا كوژرا. ھەوالەكان لەم بارەوہ زۆرن، ئەوہى باسمان كرد بەسە و ھىچ پىويست بە درىژەدان ناكات

بەلام لاىەنى مادى: غەنىمە و سەبىيەكان، ئەوہى زانراوہ، عەرەب لە جاھىليەت پارەو مالومولك غەنىمە دەكەن و سەبى ژن و پياو دەكەن لە شەركەكانياندا، عەمرو كورى كەلسووم لە ھەلواسراوہ كانيدا دەلئيت

فَىٰ بُوَا بِالنِّهَابِ وَبِالسَّبَايَا وَأَنَا بِالْمُلُوكِ مُصَقَّدِينَ

محەمەد ئەم نەرىتەى لە ئىسلامدا سەپاند و، غەنىمەى بۇ سوپاكەى حەلال كرد و، ئەمەى كرده تايبەتمەندىيەك لە تايبەتمەندىيەكانى خۆى بەتەنھا، بە دوور لە ھەر پىغەمبەرىكى پىش خۆى، وەك لەوہدا ھاتوہ دەلئيت: پىنج شتم داوہ، كەس پىش مەن نەيداوہ، بۇ ھەموو خەلك بەگشتى نىراوم، بە تۆفاندن سەر كەوتم، غەنىمەم حەلال كرد، مزگەوتم لە سەر زەوى بنىات نا، خۆلم پاكژ كردهوہ... فەرموودە. دواتر باسى تايبەتمەندىيەكانى دەكەين ھاوہلانى وا لى دەكات كە حەزبان لە غەنىمەت پىت و غەزووى لە پىناوفا بکەن، وەك بە عەمرو كورى عاسى گوت، لەو كاتەدا كە بۇ شەرى (ژات السلال) ناردى، لە عەمرو كورى عاسەوہ گوتوويەتى: پىغەمبەرى خودا بە دوايدا ناردم و فەرمانى پى كردم كە جلوبەرگ و چەكەكەم لەگەل خۆمدا بەرم، گوتى: ئەى عەمرو، مەن دەمەوئت بتنىرم بۇ سەر سوپايەك كە خودا غەنىمەت دەداتى و سەلامەتت دەكات، گوتم: مەن بۇ حەزى پارەوپول نەبووم بە موسولمان، گوتى: بەلى پارەى چاك بۇ پياوى چاكخوازە

كاتىك دەرچوو بۇ تەبوک و خەلك لە خۆسازدانا بوون، بە باپىرە بن قەيسى گوت: ئەى باپىرە، حەزب لە پىستە زەردەكان ھەيە، لە قسەپەكدا گواپە گوتوويەتى: ئەى باوكى قەيس، ئايا لەگەلماندا دەرەچىت بۇ ئەوانەى بە دواى خۇتبان بخەيت (واتە لە كچانى قژ زەردى بەنى ئەسغەر "زەردەكان"؟ گوتى: ئەى پىغەمبەرى خودا، ئايا رىنگەى پى دەدەپت (ئەوانە بخەمە دواى خۆم) بۇ ئەوہى لە دەستم دەرەنچەن، بە خودا قەومەكەم دەزانن ھىچ پياويك لە مەن زۆرتت حەزى لە ژن نىيە و دەترسىم ژنانى بەنى زەردەكان بىنم، سەبر نەگرم، پىغەمبەرى خودا رىنگەى پى دا و گوتى: مۆلەتم پى دا، خودا ئەم ئاپەتەى داپەزاندا: {وَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ اِنَّنِي لِي وَّلَا تَغَيَّتِي} [التوبه: 49] الایە. واتە

له گيرانه وه په كى تردا گوتوويه تى: غه زووى تهبوك بكهن و كچانى بهنى زهر د و ژنانى روم به
 غه نيمه ت پهرن. قه وميكي دوورو گوتيان: مؤله تمان ده ده تى و فه توامان بو ناده ت، نم نايه ته
 .دابەزى: {ألا فى الفتنه سقوا} [التوبه: 49]. هه مان واتاى پيشو
 غه نيمه ت يه كيك بوو له هاندر و له حهزه كانيان بوو ده رچوون بوو شهر. تهنانه ت حه بيب كورى
 يه سافى خه زره جى، كه موشريك بوو، موسولمان نه بوو به ته ماعى غه نيمه ته وه له گه ل
 موسولماناندا ده رچوو بوو شهرى به در، موسولمانانيش خو شحال بوون به ده رچوونى، به لام
 پيغه مبه رى خودا پيى رازى نه بوو، پيى گوت: بگه رتوه تيمه داواى يارمه تى له موشريك ناكه ين،
 چهن جارتك چوو بوو لاي پيغه مبه رى خودا، تا نه بوه موسولمان، پيغه مبه رى خودا رازى نه بوو
 له گه لياندا ده رچي ت و، بوه موسولمان تينجا له گه لياندا چوو بوو شهره كه. بيگومان
 .موسولمانبوونه كه جگه له ته ماعى غه نيمه ت نه بى بوو هيچ شتيكى تر نه بوو
 نه وهى ناشاررته وه، غه نيمه ت هه ر چهنده هانى دان و له پيناويدا حه زيان كرد ده رچن بوو شهر،
 به لام وهك نه وه نه بوو كه وا يان لى بكات باوهر بكهن كه له كاتى مردندا ده چنه به هه شت.
 به هه شت به شه هيدبوون نه پي ت به ده ست نايه ت، كه مردنه به كوشتن له شهردا، بويه وا يان
 لى ده كات باوهر بكهن و له هه لمه تى شه ر كردندا بگه نه لوتكه ي خو تيوه خستن و قوربانيدان و
 بگه ونه تيو شه روشور و توندوتيزى و خه لك كوشتن، به لام غه نيمه وا نيه، به بى نه وه بيش به
 ده ست دي ت، بويه محه مد رقى لى ده بوو كه بيبي نيايه به ته نها به ته ماعى غه نيمه وه ده رده چن
 بوو شهر، كه چى دلخوش ده بوو كه بيانبي ت به حه زى جيهاده وه ده چن بوو شهر، وهك له شهرى
 خه بيه ردا رووى دا. كاتيك له سه ره تاى سالى حه وته م له حوده بيه گه رايه وه و ده رچوو بوو
 خه بيه ر، نه وانى له غه زوه ي حوده بيه دواكه وتبوون هاتن، ده يان ويست له مه دا له پيناو
 غه نيمه له گه لي دا ده رچن، پيى گوتن: نه گه ر بوو غه نيمه ده رده چن و به ناره زووى جيهاد كرده وه،
 ده رنا چن، له گه ل مندا ده رنه چن. تينجا فه رمانى كرد بوو بانگه واز كه ر به ده ننگى به رز نه وه بلينه وه،
 بويه له وي دا هاوار و بانگه وازى كرد، به لام له باره ي دابه شكردنى غه نيمه كان له نيوان خو ياندا،
 نه مه بيش له (زاد المعاد)ى تين قه بيمدا هاتوه، ده لي ت: نه گه ر به سه ر دوژ مندا سه ر بگه وتايه،
 فه رمانى ده كرد، بانگه وازى كو كرده وهى غه نيمه كان بكهن، نه وهى به ده ست هاتبوو، حسابى
 ده كرد و ده يدا به خه لكه كه ي خو ي (دواتر باسى به ده سته اتوو يان يان ده سته سه ردا گيراو
 ده كه ين چيه) تينجا پينچ يه كى ده رده هي نا و وهك خودا فه رمانى كرده بوو به رزه وه ندى ئيسلام
 داى ده نا، تينجا نه وه ده مايه وه له ژن و مندال و كو يله كان، نه وه خه لكه ي به شيان نه بوو، پيى
 رازى كردن، دواى نه وه چى ده مايه وه به يه كسانى دابه شى ده كرد به سه ر سوپا كه يدا. بوو هه ر
 سوارچا كيك سى پشك، پشكيك بوو خو ي و دوو پشك بوو نه سپه كه ي و، بوو پياده يهك پشك.
 گوتى: به به كسانى له نيوان لاواز و به هي ز دابه شى ده كات، جگه له وهى به نه فال (انفال)
 حساب ده كريت، نه گه ر پريوشنايه زه ويى دوژ منه وه، يهك سريه لاي خو ي داده نا، پينچ يه كى
 ده رده كرد له وهى به غه نيمه ت ده يگرتن، چاره كيكى نه فال ده كرد و نه وهى ده مايه وه له نيوان
 سريه كه ي خو ي و سه رجه م سوپا كه ي دابه شى كرد. گوتى: پشكيك له وه غه نيمه بوو نه وه سريه
 ده ييت، كه پيى ده گوت (الصفى)، نه گه ر نه وه پشكه كو يله ييت يان كه نيزهك يان نه سپ ييت، له
 پيش پي تيه كه كه هه لده بزير ييت. گوتى: هه نديك خه لك به كرى ده گرن بوو غه زوو جو راو جو رن،
 جو رتيكان؛ پياويك كه ده رچي ت بوو شهر و يه كيك به كرى بگري ت بوو خزمه ت كردنى له
 سه فه ره كه يدا، جو رى دوه ميان، نه گه ر يه كيك يان به پاره ي خو ي يه كيك به كرى بگري ت كه له
 باتى نه وه يرو ات بوو جيهاد، نه مه بيش پي ان ده گوت له بريى نه وه (الجعائل | 214)، له مه دا پيغه مبه ر
 گوتى: نه وهى غه زوو ده كات له بريى كه سنيكى تر، پاداشتى خو ي و نه وهى گرتوويه تى هه يه.
 له غه نيمه به دوو جو ر به شدارييان ده كرد، يه كيك يان هاو به شى له وه رگيرا وه كان، دوه ميان
 پياوه كه حوشتره كه ي يان نه سپه كه ي بدات به كرني گيرته كه بوو نه وهى شه رى پي بكات، به
 مه رچيك غه نيمه ته كه بكهنه دوو به شه وه، له وان يه يهك پشك به ريان بگه وي ت و، نه وهى به ريان
 بگه وي ت، يه كيك يان شمشير ييت، نه وي تر كي لانه كه ي يان كه وانه كه ي، ده لي ت: نه وه كه سه
 .به شى ناكه وي ت، كه بوو يارمه تيدان له پاش گرتنى شو ينه كه ييت
 به لام سه بيكرا وه كان له ژن و له پياو، وهك مالومولك و غه نيمه ت دابه ش ده كران به سه ر
 سوپا كه دا. سه بييه كان ده بنه مولكيان، نه گه ر بيانه وي ت ده يان كه ن به كو يله يان بيانه وي ت
 ده يان فروشن و، نه گه ر بيانه وي ت ماره يان ده كهن، نه گه ر بيانه وي ت له كاتيكدا خاوه نيان هه ييت و
 بزگارانه بدن بوو نه وان ده ييت و نازاديان ده كهن

لهوانه په ژبېك بېټه پشكى دوو پياو، ده بېټه مولكى دوان وهك له غه زوهى بهنى موسته له ق
 پرووى دا، جه له بى له رېزه وى باسكردنى نهم شهردا ده لېټ: پېغه مبهرى خودا فرمانى كرد و
 دېله كان قوښه ست كران و پاسه وانى له سهر دانان و، سه بېيه كانى دابه ش كرد به سهر
 خه لكه كه دا، په كېنكيان به ناوى (بره بنت الحارث) بوو به پشكى سابت كورى قهيس و
 كوره مامېكى، سابت چهند دارخورمايه كى له مهدينه كرده به شى كوره مامه كهى له برى (بره)
 و به نو پارچه زيړ مارهى كرد

گوتى: بوره چوو بو لاي پېغه مبهرى خودا، گوتى: نهى پېغه مبهرى خودا، من بورهى كچى
 حارس، گه ورهى قهومه كه مم، نه وه مان به سهر دا هات وهك ده زانيت و كه و تمه پشكى سابت
 كورى قهيس و كوره مامه كهى، سابت له چهند دارخورمايه ك له مهدينه له كوره مامه كهى وهرى
 گرم و به شيوه بهك مارهى كردم، كه هيچ ناره زوويه كم لېى نيه، من تكات لى ده كم له و
 ماره كردنه رزگارم بكه و يارمه تيم بده، پېغه مبهرى خودا گوتى: له وه خېرتر هيه، گوتى: چيه؟
 ماره بيه كه ت به تال ده كه مه وه و پاره كهى ده ده مې و خو م ماره ت ده كه مم، گوتى: به لى
 پېغه مبهرى خودا ده بكم. پېغه مبهرى خودا ناردى به دواى سابت كورى قهيس و لېى داوا كرد،
 سابت گوتى: با بو تو بېټ نهى پېغه مبهرى خودا، تو باوكمى پېغه مبهرى خودا، ئينجا دايه وه به
 پېغه مبهرى كه مارهى كرديو له ده ستى دهره پنا و مارهى كرد، بوره له ته مهنى بيست سالىدا
 بوو، ناوى گورى بو جوه يريه. وا ده لېن كه عه لى به دېلى گرتيېتى و له كاتى دابه شكردندا
 كه وتيېته پشكى سابت و كوره مامه كهى، له بهر نه وهى له م شهردا وهك شهرى ئو خود وا
 . چيگر نه كرابوو، كه پربار درا بېټ ههر كه سېك دېلېك بگرېت بو خوې بېټ

گوتى: له عايشه وه، گوتوويه تى: جوه يريه ژبېكى جوان بو، كه سېك نه بوه بېيېټ و نه چوو بېټه
 دلييه وه، كه پېغه مبهرى لاي من بوو كه له سهر ناوه كه بووين (المريسيه) ٤١٥ جوه يريه هاته
 ژوره وه پرسيارى كتيېكى كرد، به خودا كه بينيم، هات بو لاي پېغه مبهرى زور رقم لى هه ستا،
 زانيم نه وهى لى ده بېټ كه من له وم بينى، گوتى: نهى پېغه مبهرى خودا من ژبېكى
 موسولمانم. فرموده كه. گوتيان: كه هاتوه بو لاي پېغه مبهرى، عايشه رقى هه ستاوه و
 . نه مېش ئيره يى بو، كه ژنان له جوانيى نه وى تر تېك ده دات

نه وهى له چيروكى (بره) يان جويريه بېده گه بت، كه سه بيه كان موسولمانيش بن هيچ
 دادېكمان نادان و له كويلايه تى رزگاريان ناكات، به لكوو به مولكيتيى نه وانه ده مينه وه كه
 سه بى يان ده كه ن، نه مه زور سهر سور هېنره، له بهر نه وهى شهركردن و سه بيكرديان له پناو
 ئيسلامدا بوو، نه گهر بن به موسولمان، ده بېټ وهك موسولمانانى تر نازاد بن، نه گهر
 بيانويستايه ده چوون به لاي ژنان و سه بيه كاندا له بهر نه وه مولكى نهيمان (ملك ايمان) بوون.
 له سېرهى حه له پيدا ده لېټ: دوو شېخ ده يانگيرابه وه، له نه بى سه عېدى خدرى وه رگيراهه
 گوتوويه تى: له گه ل پېغه مبهرى خودا چووينه غه زوهى موسته له ق، كه بېزنى درېزهى كېشا و
 ئېمه به خشنده كانى عه ره بمان سه بى كرد بوو، ئېمېش دابه شمان كردن و بوون به مولكمان،
 له قسه يه كى تر دا ده لېن، چووين به لاي سه بيه كاندا كه شه هوه تى سېكس توند بوو به
 سه رماندا و بى ژنى زه فهرى پې هېنان و پېغه مبهرى خودا له ناوماندا بوو كه ويستمان دلمان
 خوش بكه ين و له زه ت به رين، به لام به شيوه يه كى (عزل) واته سېكس كردن به مه نغ.

پرسيارمان لى كرد، گوتى: هيچتان له سهر نيه بو نايكه ن، نه مه شنه بايه كه و خودا دروستى
 كرده، كه تا رۇژى قيامت ده بېټ. له قسه يه كى تر دا، گوتوويه تى: خوداى خالق نه مهى تا
 رۇژى قيامت نووسيېټ بوچى نايكه ن. واته هيچ تاوانېكتان نه كرده به (مه نغ) كردن، واته له
 ده رجهى زاوړتېان نه كرده، له بهر نه وهى (مه نغ) نه هېشتنى منداليوون، واته سېكسه كهى
 خوې ده كات تا نه و كاتهى ناوى دېته وه له دهره وهى نه ندامى زاوړتېكه ده يرېژت، له قسه كانيدا:
 خودا نه وهى تا رۇژى قيامت نووسيوه كه خالقه، واته مه نغ بكه ن يان نا هيچ سوډيكي نيه
 له بهر نه وهى ناوه كه پېش مه نغه كه ده چېته مندالده وه و مندالى ده بېټ و له وانه يشه بيرېژن،
 نه وېش مندال دروست نه بېټ، به لام له و كاتهى ده چوون به لاياندا مه نغيان ده كرد، بو نه وهى
 دووگان نه بن، وهك له قسه كانى نه بى سه عېدى خدرى دهره كه وېت، كه بو يه هووديه كه
 كر دوويه تى، له سېرهى حه له پيدا له سهر له زه توه رگرتن هاتوه: هه ندېك سه بى يان هېنا بو
 مه دينه، كه سوكاريان رزگار كه رانه يان (فديه) يان دا بو رزگار كردنى مندال و ژنه كانيان ههر يه كه و
 به شه ش فريزه، گه رانه وه بو ولاتى خويان، نه بووسه عېد ده لېټ: پېش نه وهى شانده كه يان
 بگات و فديه بده ن، كه نيزه كېكم برد بو بازار بيفروشم، يه هووديه ك پېى گوتم: نهى نه بووسه عېد

گیسکیکت خستوهه زگییهوه و دهتهوئیت بیفرۆشیت. گوتم: نهخیر مهنع له گهلدا کردوه، نهوه لهچالنانی بچوکه، هاتم بو لای پیغه مبهری خودا پیم گوت، گوتی: په هوود درۆی کرد په هوود درۆی کرد، له گپرانهوه که زیاتر کراوه، که گوتوو په تی: نه گهر خودا بیویستایه خهلقی بکات تو نه ده توانی نه هیلیت، ره تکرده وهی دوو گیانی له لایه نه بووسه عیده وه له سه ره نه وهی که مهنع که ی له پینا دوو گیان نه بوونی بوه

دیسان له سیره ی حه له بیدا هاتوه: کاتیک موسولمانان پیغه مبهری خودایان بینی، جوهریه ی ماره کرد، به به نی موسه له قیان گوت خه زورانی پیغه مبهری خودا و نه وهی لایان بوو نازادپان کرد، له (عباره الامتاع) دا گوتوو په تی: کاتیک جوهریه ی ماره ی کرد هه واله که گه بیشته خه لک و پیاوانی به نی موسه له قیان دابه ش کرد و بوون به مولکیان و چوون به لای ژنه کانیا، پینان گوتن خه زورانی پیغه مبهری و ههر سه بی په کیان لای بوو رزگاریان کردن

(71)

ئین قهیم له (زاد المعاد) دا له سه ره نایه تی حه رامکردنی ژنه پاریزراوه کان (محصنات) ده لئیت: نه وهی ده قه که حه رامی کردوه: نیکاحی نه وانیه شوویان هه بوه، نه مه بیش نیکاحی پاریزه به ندانه یه، نه وهی له مه به ده ره (مولک یه مین) ه، واته مولکی نه وانن وه که له ده قی سورته ی (النساء) دا هاتوه: {وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ} [النساء: 24]. واتا: پیشت نوسرا. ئینجا پاش نه وهی نه م نایه ته ی هینا یه وه باسی راو بوو چوونی جو راو جو ری فه قیه کانی کردوه: تیمکی تر ده لئیت: نه م نایه ته تابه ته به سه بیکراوه کان، پاش بیهری بوون، سیکس کردن له گهل ههر سه بیکراو یکدا نه گهر شووشی هه بیته بو خاوه نه که ی حه لاله، گوتی: نه مه وته ی شافیعیه، په کیک له پیاوه ناوداره کانی هاو رتی نه حمه د، نه مه بیش له راستیه کانه، وه که موسلیم له سه حیه که بیدا باسی ده کات، که له نه بی سه عیدی خدریه وه وه ری گرتوه، پیغه مبهری خودا سوپا یه کی نارد بو نه وناس و رووبه رووی دوژمن بوونه وه و سه رکه وتن به سه ریاندا و چه ندین سه بی یان لی گرتن، هاو رتیانی پیغه مبهری خودا رووگیر بوون له وهی که ژنیان له موشریکه کان هه بوو، خودای گه وه نه م نایه ته ی دابه زاند: {وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ} [النساء: 24]. به هه مان واتا نایه تی پیشتوو. نه وانه بوو نه وه حه لالن، واته پیشت ته واو بوونی عودده که یان (واته که وتنه سوری مانگانه)، گوتی: چوون ریگه ی دا به م حوکه می چوون به لای سه بیکراو یکدا که میردی کافری هه بیته، نه مه نیشانه ی نه وه یه شوکردنه که ی پیشتی نام بیته و له سه ره شانی نه وان ده بنه وه و، نه مه بیش راسته، له بهر نه وهی ده سنتی گرت به سه ره حه قی خو ی و ملی ژنه که بیدا و، نه وهی بوه به خاوه نی سه بی کردوه له میرده که ی له سه ره حه قتره. تا کو تایی قسه کانی

له وانیه نه م سه بیکراوانه به بوئیک بفرۆشین، واته کوومه لیک سه بیکراو پیکه وه به یه ک جار ههر وه که به کو وه ک کالا بفرۆشرین. وه که له غه زوهی به نو قوره یزه و، پاش سه رپرنیان رووی دا، شه شسه ت که س بوون، هه ندیک ده لئین حه وت سه دو په نجا بوون، ژن و منداله کانیا نیران بو نه جد، بو نه وهی بیانفرۆشن و به پاره که یان نه سپ و چه ک بکرن. حه له بی له سیره که بیدا ده لئیت: ئینجا پیغه مبهری خودا به سه عدی کوری زهیدی نه ساری دا سه بییه کانی به نی قوره یزه ی نارد بو نه جد، بو نه وهی بیانفرۆشیت و به وانه چه ک و نه سپی بو بکریته، ده یشلین، کوومه لیک له وانیه نارد نه ک هه موویان، که ژماره یان هزار سه بیکراو یک ده بوون، پیغه مبهری نه وهی ره ت کردوه که دایک له منداله کانی جیا بکاته وه، گوتی: مندال له دایکی جیا ناکریته وه تا پی ده گات، گوتیان: نه ی پیغه مبهری خودا، که ی پی ده گات؟ گوتی کاتیک که نیه زه که ده که و پته سوری مانگانه وه و کوریش خه و به سیکسه وه ده بیته (شهیتانی ده بیته!). نه گهر مندالیک له سه بیکراوه کان نه گهر بزانیته که دایکی نه بیته به موشریک و په هوودیه کان نافروشریت، به لام به موسولمانان ده فرۆشریت بو نه وهی به موسولمانی گه وه بیت، دایکی مندالیک بچووک له گهل منداله که بیدا پیشت به موشریکه کان ده فرۆشرا. ئین ئیسحاق ده لئیت: پیغه مبهری خودا په کیک له و ژنانه (واته ژنه کانی به نو قوره یزه) ی بو خو ی دانا و نه ویش ره یحانه ی کچی عه مرو کوری خه ناقه بوو، په کیک له ژنانی به نی عه مرو کوری قوره یزه بوو، لای پیغه مبهری مایه وه و مولکی نه و بوو تا لای نه و مرد، له سه ره جییه کانی بوو نه ک ژنه کانی

به چاو گپران به وهی ئیستا باسما ن کرد، له دابه شکردنی غه نیمه ته کان له سه ره زاری ئین قه ییمه وه، دیله کان وه که سه رجه م کالا کان مامه لیان له گهلدا ده کریته، له دابه شکردنیان به

سەر سوپادا، پاش دەرکردنی پینچ یه کی ئەوانه. بەلام ئەمه پاش شەری بەدر، که چی له غەزوهی بەدر، لای پێغه مەبەر دیلهکانی وهک دەستبەسەر داگیراوه کان بوو، هەر که سێک دەستی به سەرباندا بگرتایه بۆ خۆی دەبوو، هەر که سێک که سێکی بکوشتایه شتهکانی بۆ خۆی دەبوو، ئەمەیش له پیناو هاندانیان بوو بۆ شەرکردن و لەزەتییه خشینیان له دەستبەسەر داگرتنی شتهکانی کوژراوه که و بەدیلهگرتن و بەدیلهگرتن بوو. له (الکشاف) ی زەمه خشه ریدا دهکرا، ئەمەیش پاش ئەو دەستبەسەر گرتن و بەدیلهگرتن بوو. له (الکشاف) ی زەمه خشه ریدا هاتوه، پێغه مەبەر له وهدا و له ورۆژەدا رۆلێکی کارای گێراوه (واته رۆژی بەدر)، واته ئەنفالی پێ به خشیته، به و اتایه ی له پشکی خۆی زیاتری پێ به خشیته، گوتی: گەنجەکانیان به خیرا رۆبشتن، هفتایان له وان کوشته و هفتایان به دیله گرت، کاتێک خودا گرتته که ی مه یسه ر کرد، ناکۆکی که وته پیناوانه وه و به یه کدا چوون، گەنجەکان گوتیان: ئێمه جەنگاوه رین، شیخ و پیاوه پیرهکانیان که ئالاکانیان به دەسته وه بوو، گوتیان: ئێمه یسه پشتمان گرتن و کۆمه لێک بووین ئەگەر شکستتان بهینایه روتان تی ده کردین، به پێغه مەبەر یان گوت: غەنیمه ته که که مه و خەلک زۆره، ئەگەر به و مەرحه به وانه بدهیت، هاوه لانت بیهش ده که بت له ویدا ریسایه که نه بوو بۆ دابه شکردنی غەنیمه ت، ده سه که وتهکانی شه ر، محمه مد که بینیی کیشه یه که دروست بوه و ده بیته به زوویی چاره سه ر بکرت، بۆ ئەوه ی ناکۆکیه کان فراوان نه بیته و جیاوازییه کان درێژ نه بنه وه، هیچ چاره سه ر یکی بۆ ئەوه نه دۆزییه وه جگه له وه ی غەنیمه ته که له وان وه ر بگرتنه وه بیدانه خودا و به پێغه مەبەر، له ویدا حوکمه که بۆ خۆی ده گه رتته وه، ئەگەر حوکمه که بیش به ده ست ئەو بیته، کاره که ئاسان ده بیته، بۆیه ئەم ئایه ته ی دابه زاند: {يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ فَأَتَقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا زَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَكْبِعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ} [الأنفال: 1]. واتا: بۆیه به م ئایه ته خودا له دهستی ئەوان ده ری هینا و دایه محمه مد، که چۆنی بویت له و پێ دانیت. حەله بی له سیره ته که یدا ده لیت: ئەم ئایه ته نیشانی ده دات که غەنیمه ته که به تاییه تی بۆ پێغه مەبەر ی خودایه و بۆ هیچ جەنگاوه رێک شتیکی تیدا نه بوو به لام محمه مد پاش ئەوه ی حوکمه که خرایه دهستی ئەو، له و مەرحه دەر نه چوو که بۆ ئەوانه بیته رۆلی باشیان گێراوه له ورۆژەدا، دیلهکانی دا به وانه ی دیلی کردوون، ئەوه ی له کوژراوه کان ده سه که وتووون واته (سلب) کراون، بۆ خۆیان ده بیته و پاشماوه که ی به یه کسان ی دابه ش کرد به سه ر موسولماناندا و، پشکی خۆی وهک پشکی هەر یه ک له وان بوو، به لام ئەوه ی وهک ئەنفال له پشکی خۆی زیاتری به ر که وت؛ شمشیره که ی زولفه قاره، که هیی مونه بیه کوری حەجاج بوو، ده پیشلین هیی کوره که ی بوه به ناوی عاسی، ههروه ها وهک ئەنفال له سه رو ی پشکه که ی خۆی حوشتره که ی نه بوو جەهل که میهری بوو به ر که وت. له به ر ئەوه ی محمه مد (صفی) ی هه بوو که ئەمه بیش په شیکه که پشتر باسمان کرد، پاش پالوتنی غەنیمه ته که و پش دابه شکردن به خۆی هه لی ده بزیرت له مه دا که محمه مد پشکی خۆی یه کسان کرد به پشکی هەر یه که له موسولمانان، ئەوه مان بۆ روون ده بیته وه، که به پێی ئایه ته که غەنیمه کان له دهستی ئەوان دەر کرد و خستییه دهستی خۆیه وه، مه به ستی ئەوه نه بوو، به ته نها خۆی غەنیمه ته که بیات و بۆ خۆی بیته به دەر له وان، به لکوو مه به ستی ئەوه بوو که چییان پێ بدات رازی بن. ئەوه ی ناشارریتته وه که ئەگەر به ته نها بیته به مولکی خۆی، به پێی ئەو ئایه ته ی له ئاسمانه وه دابه زیوه، حەقی خۆشیه تی چۆن مامه له ی له گه لدا بکات، به پێی بینیی خۆی و له وه بیش چی بویت ده ی دات به وه ی خۆی ده یه ویت، بۆیه هه موویان به وه رازی ده بن، که به شیان ده دات و ده بیته به خشیته که به خشیتهکانی پێغه مەبەر، نهک غەنیمه تێک که حەقی خۆیان بیته، ئەمه بیش ئەو نیشانه ی تیدا یه، که چەند توندوتۆل و به هیمه ت و خودپارێز بوه له هه ندیک کاردا و چۆن به باشی ریکی خستوون و چاره سه ری کیشهکانی کردوون.

ئەوه ی به پاش ده زانیت باسی بکرت له سه عدی کوری ئەبی وه فاسدا هاتوه، گوتویه تی: عەمیری برام له رۆژی ئوحد کوژا و، له بریی ئەو سه عیدی کوری ئەلعاسم کوشته، شمشیره که یه به دل بوو بردم، بردم بۆ لای پێغه مەبەر ی خودا و گوتم: خودا دل ی دامه وه له موشریکه کان و ئەم شمشیره ی پێ دام، گوتی: ئەمه نه هیی تۆیه و نه هیی منه، بیخه لای ئەوانه ی به ده ست هاتوون، گوتی: خستمه لای ئەوانی تر و، له خودا زیاتر که س نه یزانی کی براکه می کوشته و ئەو ده سه که وته م هیناوه، هیچ به سه ریدا نه چوو تا پێغه مەبەر ی خودا هات بۆ لام و سورته تی ئەنفال دابه زی و گوتی: ئەی سه عد، پرسیا ری شمشیره که ت کرد که هیی من

نەبوو، ئېستا ھىي منە و يرو بىبە
تەماشى بىكە چۆن نەپەشت شمشىرەكە ببات، لەبەر ئەوھى يەكەم جار رېگەيەكى نەدۆزىيەوھ
بۇ يەكلايىكردنەوھى ناكۆكىيەكان لە نىوان موسولمانان لە سەر غەنيمەتەكان، ئەگەر
شمشىرەكە پى بىدایە، ھەر كەسە و لاى خۇيەوھ داواى دەسكەوتەكەى خۇى دەكرد، لەویدا
ناكۆكىيەكان زياتر دەبوون، بە ھۆى ئەوھى لە سەرەتاي شەرەكەوھ مەرجى بۇ دانابوون، بەلام
كە رېگەيەكى دۆزىيەوھ بۇ يەكلايىكردنەوھى ناكۆكىيەكان، بەوھى غەنيمەتەكان ھىي ئەو دەپىت
بە دەر لە خەلكى تر و ئەمەيش بە فەرمانى خودا، ئەوھى بە دلى خۇى بوو پىنى دا، بى ئەوھى
ھىچ كەسك شىك بلىت، لەبەر ئەوھى شىكى دابى بە فەرمانى خوداى گولپىگىراو بوھ
پىگومان ئايەتى ئەنفال رېكخستىكى كاتى بوو بۇ يەكلايىكردنەوھى گىروگرفتەكان، لەبەر
ئەوھى غەنيمەتەكانى كرده مولكى پىغەمبەرى خودا، بە ھەر كەسك بىھوت و كى پىت و
چۆنى بوپت بە ئارەزووى خۇى بىدات، ئەمەيش قسەوقسەلۆكى لە لاين ھەندىك
باوھرلاوازەوھ دروست كرد، بۇيە دەبوو بۇ خودئاگايى دابەشكردنى غەنيمەتەكان بە حوكمىكى
گشتى دابىرپت، كە بەو پىيە لە ھەموو كاتىدا كار بكەن و ھەر كەسك بە بەشى خۇى رازى
پىت و جىاوازى و ناكۆكى دروست نەپىت. ئىنجا دەپىت ئايەتە پىت ئەنفال نەسخ
(نسخ) بىكات واتە جىگەرەوھى ھەپىت. بە ئايەتى دابەشكردنى غەنيمە سەرەتاي نەسخ
كراپەوھ كە دەپىت: {وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ
وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ} [الأنفال: 41]. واتە: حوكم لە دابەشكردنى بەم شىئوھى
بوو: دابەشكردنى غەنيمە. (پاش (صفى) كە پىغەمبەر بۇ خۇى دايدەپىت) بە پىنچ بەش دانرا،
پىنجىەكى بۇ پىغەمبەر چى بوپت لىنى دەكات، دوھم بەش بۇ ئەو خەلكانەى لە خزمە نىكەكانى
لە بەنو ھاشم و بەنو مەتەلب و، سىيەم بۇ ھەتىوھەكان، چوارەم بۇ ھەزاران، پىنجەم بۇ ئەوھى
پىنى تى بىكەوپت لە نەداران

ئەوھى دەپزانم كە ھاشم و مەتەلب و عەبدشەمس و نوفەل برا بوون، ئەمانە كورانى
عەبدمەناف بوون، دەرپىنى زاراوھى (ژوى القربى) واتە خزمانى، كورانى ئەوانە دەگرپتەوھ يان
تەنھا تايپەتمەند دەپىت بە كورانى بەنو ھاشمەوھ، لەبەر ئەوھى مەمەد لە بەنو ھاشم بوو.
بەلام ئەو تايپەتمەندىيە پىشكەكەى خزمەكانى واتە بەنى ھاشمىيەكان، بە تەنھا ئەو
نەگرتەوھ، بەلكو بەنو مەتەلبىشيان لەوھەدا بەشدارى پى كرد و لەوھىشدا وا پىويستى كرد
كە بەنو نوفەل و بەنو عەبد شەمسىش بەشدارى پى بكەن، بەلام ئەوھى نەكرد، تەنھا
دابەشى كرد بە سەر بەنى ھاشم و بەنى مەتەلب دا، وازى لە بەنى عەبدشەمس و بەنى
نوفەل ھىنا، تەننەت جوبىرى كورى مەتەم كە لە بەنى نوفەل بوو، عوسمانى كورى عەفان لە
بەنى عەبدشەمس بوو نازەزىيان لەو بارەوھ دەرپى و پىيان گوت: ئەى پىغەمبەرى خودا، ئىمە
چاكەى بەنى ھاشم بۇ تۆ فەرامۆش ناكەين، بەلام لەبەر چى بە بەنى مەتەلبىت دا و بە
ئىمەت نەدا، ئىمە و ئەوان لە يەك پىگە و ئاستداين، پىغەمبەر گوتى: ئىمە و بەنى مەتەلب لە
جاھىلىيەت و ئىسلامىشدا لە يەك جىا نەبوونەتەوھ و ھەر دوو دەستى لە يەك ئالاند و گوتى
ئىمە و ئەوان يەك شتىن. ھەندىك لە فەقىھەكان وا بۇى دەچن كە ئەم حوكمە تايپەتە بە
مەمەد، كە بەشى خزمەكان (ژوى القربى) دا و بە بەنى نوفەل و بەنى عەبدشەمسىش
وھەك بەنى ھاشم و بەنى مەتەلب پاشتر بەشيان دراپىت
بەلام ھۆكارى راستەقىنەى پىدانى بە بەنى مەتەلب و نەدانى بە بەنى عەبدشەمس و بەنى
نوفەل بۇ دوو روودا دەگەرپتەوھ: يەككىيان لە جاھىلىيەتدا پرووى دا، پىش ئەوھى مەمەد لە
دايك پىت، لەویدا نوفەل و كورانى ھاوپەيمانى بەنى عەبد شەمسىان كرده دژ بە بەنى
ھاشم، تا بەنى ھاشم ناچار بوون، ھاوپەيمانى لەگەل خوزاعەدا بكەن دژ بە بەنى نوفەل و
بەنى عەبدشەمس، لەبەر ئەوھى دژايەتتەك و ناكۆكىيەك لە نىوان عەبد ئەلمەتەلب و نوفەلى
مامىدا ھەبوھ، پىشتر بەفراوانى باسى ئەمەمان كرد لە كاتى پروونكردنەوھ و باسكردن لە
وھىدا كە بە ھۆى حوشترەكەيەوھ بۇى ھات لە (وینەكانى وھىدا). پرووداوى دوھم لە پاش
پىغەمبەرايەتى پرووى دا، ئەبوو تالىب مەمەدى لە قورەيش پاراست و بە دوورى گرت لە
شەريان، لە كاتىك كە بىنى دوزمنايەتتەيان بۇ مەمەد توندتر بوو، بەنى ھاشم و بەنى
مەتەلبى بانگ كرد بۇ ئەوھى مەمەد پارتىزن و لەگەل ئەودا ھەلبىسن و دابىشنى، ئەوانىش
پرازى بوون بەوھ
لەم دوو رووداوھ وا تى دەگەين، كورانى ئەو چوار براپە بە سەر دوو بەشى نەيار بە يەك دابەش

بوون، بەشى يەكەم بەنو ھاشم و بەنو مۆتەلېب و، بەشى دوھم بەنو نۆفەل و بەنو عەبدشەمس. كاتېك محەمەد قىسەى بۇ جوپېر كورى مۆتەم و عوسمانى كورى عەفان كرد، ئامازەى بەو دا: (ئېمە و بەنو مۆتەلېب لە جاھىلېت و ئىسلامدا لە يەك جيا نەبوون و، ئېمە و ئەوان يەك شتىن)، لە كاتى قىسە كردندا پەنجەكانى ھەر دوو دەستى لە يەك ئالاندو ئەوھى محەمەد زياتر ھانى موسولمانان دەدات بۇ شەر كردن لە دەستبەسەرداگرتنى شمەكى جەنگاوەران و، ھەر كەسېك يەكېك بكوژېت، لە شەرەكەدا شتەكانى بۇ خۆى دەپېت، واتە بردنى چەك و جلوپەرگەكانى، واتە بردنى شتەكانى (سلب) كردنى بە غەنېمەت حساب نەكرد، لە بەر ئەوھى جارېك پېنجىھەكى دەر نەكردبوو، بەلكوو حوكمى ئەوھى دا بكوژەكە دەست بە سەر شمەكى كوژراودا بگرت و، لەوھىشدا بەوھو وەستايەوھە كە شايەتى ھەپېت بى سوتېند خواردن. ئەبووتەلجەى ئەنسارى لە رۆژى حەنېن بېستى كوشت سەرجم شمەكەكانى بردن

ھەندېك دەلېن، لە رۆژى حەنېن نەپېت لە ھېچ كاتېكدا نەگوتوھە ھەر كەسېك يەكېكى لە دوژمان كوشت شتەكانى بۇ خۆى پېت، ئەمە راست نېيە، بەلكوو راستىيەكەى ئەوھى، ئەم قىسەى بە شەش سال پېش حەنېن گوتوويەتى و جېئەپېشى كردو، بوخارى لە صحىحەكەيدا باسى لەوھە كردو، دەلېت: مەغاز كورى عەمرو كورى جموح و مەغاز كورى عەفرا، كە ھەر دووكيان لە ئەنسارەكان بوون، لە رۆژى ئوحد بە شمشېرەكانيان لە ئەبووجەھل كورى ھوشام يان -دا تا كوشتيان، چوون بۇ لاي پېغەمبەرى خودا و ھەوالەكەيان پى گەياند: گوتى: كامەتان كوشتى؟ ھەر كەسە و گوتى من كوشتم، گوتى: شمشېرەكەتان سېرپوھتەوھ؟ گوتيان: نەخېر، تەماشاي شمشېرەكانى كرد، گوتى: ھەر دووكتان كوشتووانە، شمەكەكانى دا بە مەغاز كورى عەمرو كورى جموح. ھەندېكيان دەلېن بۇ ئەوھە داويەتى بە مەغاز كورى جموح چونكە بەتوندى لېى داوھ و دوا ھەناسەى پرىوھ، بەلام ئەوى تر برىندارى كردو، بەلام گوتوويەتى: ھەر دووكتان كوشتووانە بۇ ئەوھى دلى ئەوى تر نەئېشېت و مېھرەبان پېت لەگەلېدا و دلى خۆش بكات. ئېن قەبېم دەلېت: ئەمە بەلگەى ئەوھى كە سەلبكردن لەو كاتەوھ پىرىارى لى دراوھ و زانراوھ، بەلام رۆژى حەنېن تازە كرايەوھ، بۇ راگەياندى گشتى بانگەوازی بۇ كراوھ، نەك بۇ شەرعیەتېدانى لەم كاتەدا. لەوھى پېشتەر تېگەپېشتىن كە بەھەشت لە حەز و ئارەزوھ گشتىيەكانە، لەبەر ئەوھى لە ئىسلامدا بۇ ھاندان دەشېت و، ھەرۆھەها بۇ شەرېش، بە پېچەوانەى غەنېمەت كە بۇ ھېچ ناشېت جگە لە ئارەزووى پېشوختە بۇ شەر، كاتېك محەمەد لە مەككە بوو، پېش ئەوھى كوچ بكات بۇ مەدېنە، غەنېمەت لە ھاندان و ئارەزووپېدان نەبوو، لەبەر ئەوھى شەرعیەت بە شەر نەدرابوو لە مەككەدا، ئەگەر شەرېش نەپېت غەنېمەت نېيە، بەلام تەماحى مادىى دەخستە پېش موسولمانان، وەك چۆن حەزى قەومەكەى بۇ ئىسلام دەجوولاند، كە دەبنە پاشاي عەرەب و عەجم، ئەمەى لەو كاتەدا پى گوتن كە لە مالى ئەبووتالىبى مامى دا كو بوونەوھ: (پەيمانم بەدەنى، واتان لى دېت پاشاي عەرەب و عەجم قەرزارتان دەپېت.) وەك بە بەنى شىبانى كورى سەعلەبەى گوت، لەو كاتەدا، واتە لە وەرزی حەجكردن كە پاسى پاشاكانى فارسىان بۇ كردن: (دەبېن ھېچى پى ناچېت كە دەبنە مېراتگى زەوى و مالومولكىان و، ژنەكانيان دەخەنە ژېر خۆتان، شوكرى خودا دەكەن و بە پېرۆزى رادەگرن). ھەرۆھەها بە بەنى بەكرى كورى وائىلى لەو كاتەى كە خۆى پى ناساندن ئەو شتەى پى گوتن؛ لەو كاتەدا كە پېيان گوت: دراوسېى فارسىن كە ئېمە ناتوانېن خۆمان بېارېزېن و خۆمان لە شەيتان نادەن. پى گوتن: خودا لە سەر خۆتان دابنېن كە دەتانېلېتەوھ، تا دەچنە مالەكانيانەوھ و ژنەكانيان دەگېن و مندالەكانيان دەكەن بە كوېلە، سىوسى جار سىاسى خودا دەكەن و سىوسى جار حەمدى دەكەن و سىوسى جار ئەلاھو ئەكەرى بۇ دەكەن، پېشتەر باسى ئەمە كرا بەدوورودرېژى

توندبوون بەرانبەر شتشاردنەوھ
 غلول) چاوگى وشەى (غل) ھە واتە شتېك بەدزىيەوھ بەرىت و لە كالاكاندا بېشارتەوھ. كاتېك) لە پاش شەرەكە بە تەواوى غەنېمەتېان كو دەكردەوھ. ئەمە لە سەر ئامانەتى ئەوانە دەوھستا كە غەنېمەتەكەيان كو دەكردەوھ و دەست دەكەوت و خۆيان رادەگرت و شتېكيان نەدەبرد پېش دابەشكردنى، محەمەد ھەندېكى بېنى كە شتېك بەدلېان پېت دەبېن و دەپشارنەوھ، لەوھەدا نەھىكردن و بە شېوھەكى قورس توند بوو بەرانبەريان، لەبەر ئەوھى ئەگەر واز لەمە نەھېن، دەپېتە ھۆى ئەوھى نەتوانرېت غەنېمەتەكان كو بگرتەوھ و حەقى ھەندېكيان لەوھەدا دەفەوتېت

و. بېگومان ناکوکی له نېوانياندا دروست ده بېت له بهر نه وه له سهر شت شاردنه وه به توندي مامه لهی له گه ل کردن، ته نانه ت که غولامه که ی به ناوی مودعم پکا و کوژرا: گوتیان خوژگه به خوې له به هه شتدایه، هه ندیک شتی له روژی خه بیه له غه نیمه تکان شاردنوه وه، پیغه مبهری خودا گوتی: نه خیر، به وهی گیانم به ده سستی وه وه، نه ویره شته ی که له روژی خه بیه له وه غه نیمه تانه ی شاردنوه وه و دابه ش نه کرابوو ده بېته ناگر بو، کرده وهی شاردنه وه واته غلکردنی زور گوره کرده وه، هر چه نده شت شاردنه وه کاریکی نابوتانه یه. ده لپن په کیگ له هاوه لانی له روژی خه بیه مردوه، هاتن بو لای پیغه مبهری خودا، هه والی مردنیان پی دا، نوژی له سهر نه کرد، پی گوتن: نوژ بکن له سهر هاوه له که تان، ده موچاوی خه لکه که گورا، گوتی: نه م هاوریه تان له پیناوی خودا شه ری کرده و شتی شاردنوه ته وه، شمه که کانیان پشکنی، موروویه که له موروه کانی په هوودیان تیدا. دوزیه وه که باپی دوو دره م نه بوو

باس له وه ده کرت، که له روژی خه نیندا له تهنیشت حوشره که یه وه هه ستایه سه ری پی و موویه که له پستی حوشره که ی هه لکه ند و به رزی کرده وه و گوتی: نه ی خه لکینه، به خودا هیچ شتی کم تهنانه ت هینده نه م موه نه بردوه جگه له پینجیه که و، پینجیه کیش بو ژبه ده گه ریته وه، به جوانی کاره که تان بکن بیدوون، شاردنه وهی شت ده بېته ناشیرنی و قیزه ونی و ناگر له روژی قیامه تدا. په کیگ له نه نساره کان هات و گلوله یه که مووی پی بوو گوتی: نه ی پیغه مبهری خودا، نه م گلوله موهم بردوه بو نه وهی زینی و شتره که می لی دروست بکم. گوتی: به شه که ی من له وه بو تو، گوتی: نه گه ر بگاته نه م راده یه، هیچ پیوستیه کم پی نیه و فرپی دا. ده لپن عقیل دهرزیه کی له غه نیمه ت داوه به ژنه که ی، گوپی لی بوه بانگه واز که ریگ ده لپت؛ هر که سیک شتیکی بردوه بیگه ریته وه ته نانه ت دهرزی و دهرزویش، گه رایه وه

دهرزیه که ی له ژنه که ی وهر گرتنه وه و خستییه زیو غه نیمه ته کانه وه
 له سوره تی (کل عمران) دا هاتوه: {وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغُلَّ وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا عَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ} [کل عمران: 161]. واته: ده لپن چنراویکی سوور له روژی به در ون ده بېت واته نامینت، هه ندیک دوو روو ده لپن: له وانه یه پیغه مبهری خودا بردوویه تی، بویه نه م نایه ته دابه زیوه

له نه بوو هوره یره وه گوتراوه: پیغه مبهری خودا له ناوماندا بوو هه لسا و باسی شت شاردنه وهی کرد و گوتی، تاوانیکی گه وره یه و به گه وره یی باسی کرد، گوتی: له گه ل هیچ که سیکتاندا خو شحال نابم له روژی قیامه تدا که مه ریکی له سهر شان بیت باعه باع بکات و حوشریکی له ملی بیت به ریپت و بلپت نه ی پیغه مبهری خودا فریام بکه وه، ده لپم هیچ شتی کم به ده ست نیه و پینستر پیم گوتوویت، شتیکی پینده نگ له سهر ملی بیت و بلپت نه ی پیغه مبهری خودا فریام بکه وه، ده لپم هیچ شتی کم له لایه ن خوداوه بو تو نیه پینستر پیم گوتوویت، یان پارچه به که له سهر ملی بیت و بلپت نه ی پیغه مبهری خودا فریام بکه وه، ده لپم هیچ شتی کم بو تو پی نیه پینستر پیم راگه یاندوویت. وه که نه وهی له م قسانه ی ناپه تی شت شاردنه وه یان بو شی ده کاته وه که نیستا باسما ن کرد ده لپت: {وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا عَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ} [کل عمران: 161] واته

له سهر نه وانه ی مردوون و شتیان شاردنوه ته وه نه ستویان پاک نه بوه له شاردنه وهی غه نیمه تدا، ده لپت: له ناگردان، رویشتن عه بایه کیان دوزیه وه که شاررابوه وه. له هه ندیک غه زوده، ده لپن: نه وه شه هیده و فلان شه هیده تا به لای په کیگدا رت بوون و گوتیان، فلانه که س شه هیده، گوتی نه خیر من له ناگردا بینیم له بهر نه وهی بورده یه کی شاردنوه وه له م قسانه وای تی ناگه ین، محمه د به نه پنیه کانیا نی زانیوه، که واهه والی شت شاردنه وهی له غه نیمه ته کان پی داون. له بهر نه وهی پیغه مبهری هیچ له غه یب نازاپت، نه و که سانه یش که من و، له وانه یه محمه د خو ی بینونی که شتیان شاردنوه ته وه، یان هه ندیک له هاوه لانی هه والی پی داون که نه و شته ی بینوه، به لام نه و هه والی پاش مردن پی داون بو خراپ و قیزه ون ته ماشا کردنیان و بو نه وهی نه وانی تر په ندی لی وهر بگرن و شتیگ له غه نیمه ته که نه شارنه وه. نه م توندوونه له سهر شت شاردنه وه، جگه له وهی بو نه وه بیت نه ه لپت شت بشارنه وه و کوکردنه وهی ناسان بکات، بو هیچی تر نه بوه، بو نه وهی مافی هیچ که سیک نه فوه ویت، که مافی تیدا هه بوه

ھاندان بە پەرى

پېشتەر دەربارەى محەمەد باسماڭ بۇ كۆردىت كە ۋەك ئامرازىكى ھاندان بۇ شەركردن چى بە كار ھېنا، ھەرۋەھا پىشتى بە شتىكى تر دەبەست بۇ بەھىزكردنى دل و دەروونيان و چىگىرىي توانايان، ۋەك ئامرازىك بۇ ھاندانى جەنگاۋەران لە گەرمبوون و قابوون لە شەردا، يان كە ترسناكىي حالەتتىكى دەبىنى كە بە قورسى دەزانى خۇي تېدا بېيىتەۋە ئەۋەكى ناشاررىتەۋە ئەگەر ترس و تۇقاندن خۇي بە سەر دلى جەنگاۋەراندا كېشا، بېگومان راکردنپان لە پېشدا دەپت و، ھەر چەند ژمارە و تفاقيان زور پېت ژپر دەكەون. گەورەترين ھۆكارى سەرکەوتن لە شەردا ۋرەبەرزى و توندوتۇلى و بەھىزى دل و ئارامىي دەروون و خودە، ھەر كەسنىك لەو حالەتەندا پېت سەرکەوتن چارەنوسى دەپت، ھەر چەندە ژمارەيان كەمپىش پېت. بۇيە محەمەد تەنھا بە بەھەشتەۋە ئەۋەستا، سوور بوو لە سەر بەخشىنى پەرى بە جەنگاۋەران، لەۋەدا ھىچى نەۋىستەۋە جگە لە ھاندانپان و بەھىزكردنى دل و جەرگان كە ترس بە گيانپاندا نەپەت و بېر لە ترس و تۇقن نەكەنەۋە، ۋەك لە رۇژى بەدر رووى دا، كاتىك سوپاكەى خۇي پىنى لە ژمارەدا كەمن و سوپاي دوژمن زورن، ھەستى بە ترسناكىي حالەتەكە و ناچىگىرىي ھەلوئىستەكەى كرد. ۋەستائىكى بۇ ۋەستا لە عەرشەكەيدا، كە مەگەر خۇي بزاپت چۇن بوە و، رووى كرده خودا و پارايەۋە كە سەرى بخات و پەيمانەكەى بېيىتە دى. لە عومەرى كورى خەتابەۋە دەپت: پېغەمبەرى خودا لە رۇژى بەدر تەماشاي موشرىكەكانى كرد كە ھەزار كەس دەبوون و تەماشاي ھاورىكانى كرد كە سېسەد كەسن، رووى لە قىيلە كرد و دەستى درېژ كردهۋە و دوعاى كرد و گوتى: خودايە ئەۋەكى پەيمانە پى دام بۇم بېيىنە دى، خودايە ئەم چەتەنە لە ناو بەرە كە ھىچ ناپەرستىن لە سەر زەۋى، بەردەۋام بوو تا عەباكەى لە سەر شانى كەوت، ئەبوۋبەكر ھەلى گرت و خستىيە سەر شانى و لە دواۋە گرتى و گوتى: ئەى پېغەمبەرى خودا پارانەۋە بەسە بۇ ئەۋەكى پەيمانى پى داي بۇت جېبەجى دەكات. ئىنجا دەرچوو بۇ لاي ھاۋەلانى و رېزەكانى رېكخستن و پىي گوتن، ئەۋەكى نرىك بوۋە بە رەمەكانان لىي بدەن و پېشى بكون، ھىچ لە شمشىرەكانتان مەكەن و دەرى مەھىنن تا سلتان لى نەكەن، گوتارىكى گەرمى بۇ دان و ھانى دان لە سەر جىھاد و سەبرگرتن لە شەپرەكەدا. مژدەى پى دان كە خودا پەرىي بۇ ناردوون بۇ ئەۋەكى ھاوشان شەرىپان لەگەلدا پكات. ۋەك ئەم ھىكايەتە لە سورەتې (كىل عمران)دا ھاۋە: {وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِدْرِكُمْ وَأَنْتُمْ أَزِلَةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ. إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِبَلَاءٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُنَزَّلِينَ؟ بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُم مِّن فَوْرِهِمْ هَرًا يُمِدِّدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ. وَمَا جَعَلَ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِتَكْمُنُنَّ فُلُوبَكُمْ بِهِ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ} [كىل عمران: 123 - 126]. واتە

ئەگەر لە روۋكەشى ئايەتى كۆتايى رابمىنن (وما جعله الله إلا بشرى... هتد) دەبىنن راشكاۋانە دەرەكەۋىت كە بەھاناۋەھاتنى پەرى حەقىقەت نەبوە و تەنھا بۇ لەناۋىردنى ترس و ھېۋر كۆردنەۋەيان و بەھىزكردنى دل و جەرگان بە پەرى بوە، لەبەر ئەۋەكى ۋاپان زانىۋە، ئەگەر پەرى لەگەلپاندا پېت ھېۋر دەبنەۋە و ترسەكانيان دەرەۋىتەۋە و متمانەيان بە سەرکەوتن زياد دەپت و سەرقالى شەر دەبن و دلىيا دەبن و ھېمن و ئارام دەبنەۋە، ھەر كەسپكىش ئەمە. حالى پېت، مەحالە چارەنوسى سەرکەوتن نەپت

كەچى زانايانى ئىسلام جياۋاز بوون لە شەرى پەرى لە رۇژى بەردا، ۋەك زەمەخشەرى لە شىكردنەۋەكەى باسى دەكات، ھەندىكان دەلېن: پەرى لە رۇژى بەردا شەرى كرد و، جبريل پېنجسەد پەرىي لاي راستەۋە دابەزاند، كە ئەبوۋبەكرى لى بوو، مىكائىل پېنجسەد پەرىي ترى لاي چەپەۋە دابەزاند كە عەلىي كورى ئەبوۋتالىبى لى بوو. گوتى: لە شىۋەكى پياۋ جلى سىپيان لە بەر بوو لەگەل عەمامەى سىپدا كە چمكەكانى بە سەر شانپاندا شور بوونەۋە، خەلكى تر گوتيان ئەمە قسەى راستە كە روۋكەشى قورئان پىشتىگىرى دەكات ئەۋان شەرىپان نەكرد، بەلام لە شەرر زياتريان دەكرد و لە شەپرەكەدا باۋەردارانپان چىگىر دەكرد، گوتيان: ئەگەر نا يەك پەرى بەسە بۇ لەناۋچوونى ھەموو خەلكى جىھان، جبريل بە تاكە پەرىكى بارىكى قەومى لووتى لە مەدائىنى ۋېران كرد و، بە تاكە ھاۋارىك خەلكى ولاتى سمود و قەومى

سالحی له ناو برد. ئەمەیه که ئەوانه له سه‌حیدا بۆی رویشتوون به قسه‌ی: (کانوا یکترون السواد) بیری تی ده‌چیت، له‌به‌ر ئەوه‌ی زۆرکردنی خه‌لکه گشتیه‌که به وینه‌ی پیاوان نه‌ییت ناکریت، شه‌ریان نه‌کردوه و ئەوه‌ی له‌گه‌لیاندا بوون حه‌قیقه‌تی تیدا نییه، وای له‌وه‌ کرد، مژده‌ی هاتیان بۆ سه‌رکه‌وتن و به‌هێزکردنی جه‌رگ و دلی و دلنیا‌بوونی باوه‌رداران بوه، وه‌ك له‌ رووکه‌شی ئایه‌ته‌که ده‌رده‌که‌وت: {وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ} [ئال عمران: 126]، واته: خودا گه‌یاندنی په‌ری جگه له‌وه نه‌ییت بۆ مژده‌به‌خشین بۆ ئەوه‌ی سه‌رکه‌وتن به‌ ده‌ست به‌نن، هه‌چی تر نه‌بوه، واته نه‌ها مژده‌به‌خشین یوه به سه‌رکه‌وتن نه‌ك له حه‌قیقه‌تا به له شه‌ره‌که دا به په‌ری یارمه‌تییان بدات {وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ} [ئال عمران: 126]، واته سه‌رکه‌وتن به په‌ری ناکریت، به‌لکوو له لایه‌ن خوداوه‌یه، زه‌مه‌خشه‌ری له‌وه باره‌وه ده‌لێت (واته مژده‌به‌خشین به په‌ری یارمه‌تیدان) که خودا به‌وه پشت‌گه‌رییان ده‌کات و سه‌ریان ده‌خات و دلی کوچه‌ران به‌هێز ده‌کات.

ئه‌گه‌ر بلێن: چۆن ده‌گوتریت په‌ری له‌ روژی به‌دردا شه‌ری نه‌کردوه، له سه‌وره‌تی ئەنفالدا فه‌رمانیان پێ کراوه که لێیان بده‌ن، له قسه‌ی خودای بالا: {إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَبَيَّنُّوا أَلَّا مَنَّا سَالِفِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرَّعْبَ فَاجْرَبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاجْرَبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ} [الأنفال: 12]. واته: ده‌لێم: زه‌مه‌خشه‌ری ده‌لێت ده‌رباره‌ی (سألقي... فاضربوا...) له‌وانه‌یه شه‌رکه‌وه‌ی قسه‌کانی (من له‌گه‌لتانم جیگیر بن...) هه‌یج هاوکاریه‌ك له‌وه گه‌وره‌تر نییه که ترس و تۆقین به‌خه‌ینه دلی ئەوانه‌ی کافرن و، هه‌یج جیگیریه‌ك له‌وه باشتر ناییت، که بلێن له ملیان بده‌ن، ئەم دوو فه‌رمانه‌ش له لوتکه‌ی سه‌رکه‌وتندا ده‌ییت. واته من ده‌یان تۆقینم و ئیوه‌یش له ملیان بده‌ن، ئەوه‌ی لێیان بدات لێره‌دا په‌ریه‌کان: گوتی: له‌وانه‌یه به قسه‌ی (سألقي) و ته‌ ده‌خه‌مه دلپانه‌وه تا قسه‌ی (كل بنان) هه‌ر کورێکیان پاش قسه‌ی (جیگیرکردنی ئەوانه‌ی باوه‌رداران به په‌ریه‌کان جیگیریان بکه‌ن) وه‌ك ئەوه‌ی گوتییت، پێیان بلێن. ئەو قسه‌ی من ترس و تۆقین خسته‌ن دلپانه‌وه‌یه و ئینجا ئیوه له ملیان بده‌ن، واته: وه‌ك ئەوه‌ی گوتییت: چۆن جیگیریان بکه‌ن؟ گوترايیت: پێیان بلێن ئەوه ده‌خه‌مه دلپانه‌وه... گوتی: ئەوانه‌ی ده‌ست ده‌وه‌شێن باوه‌رداران. به‌مه‌وه ده‌زانین که ئەم ئایه‌ته وه‌ك ده‌قیك ده‌رباره‌ی شه‌رکردنی په‌ری نه‌هاتوه، بۆیه رێگه به جیاوازی زانایان ده‌دات، ده‌رباره‌ی شه‌رکردنیان، ئەمه‌یش نیشانه‌ی ئەوه‌یه، یارمه‌تیدان له لایه‌ن په‌ریه‌وه له روژی به‌دردا حه‌قیقه‌تی تیدا نییه و ئەوه‌یشیان گوت که له روژی ئو خود یارمه‌تی نه‌داون، حه‌له‌بی له سه‌یره‌ته‌که‌یدا ده‌لێت، پێش ئەوه‌ی پێغه‌مبه‌ر یروات بۆ ئو خود له لایه‌ن خودای بالاوه ئەم ئایه‌ته دابه‌زپوه: {أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آيَاتٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُنزَلِينَ؟ بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فَوْرِهِمْ هَذَا يُمِدِّكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آيَاتٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ} [ئال عمران: 124، 125]. واته: گوتی: سه‌ریان نه‌گرت و خویان ده‌رخست و پێغه‌مبه‌ری خودا یه‌ك په‌ریان پێ نه‌به‌خشی له روژی ئو خودا.

ته‌ماشای بکه چۆن به‌خشینی په‌ری به سه‌برگرتن له شه‌ردا به‌ستوه‌ته‌وه، له‌به‌ر ئەوه‌ی سه‌برگرتن سه‌رکه‌وتن ده‌هێنیت و به‌وه‌وه زه‌فه‌ر به‌ دوژمن ده‌به‌ن، ئەگه‌ر سه‌بر بگرن زه‌فه‌ر به‌ دوژمن ده‌به‌ن، راسته پێیان بلێن خودا په‌ری بۆ ناردن و ئەگه‌ر سه‌بر نه‌گرن ده‌دوربین، واته ژیر ده‌که‌ون، ئەمه راست نییه، ده‌ییت پێیان بلێن: خودا سه‌رکه‌وتنی پێ نه‌دان، له‌به‌ر ئەوه‌ی سه‌برتات نه‌گرت له شه‌ره‌که‌دا. هه‌روه‌ها به هه‌مان حال له روژی ئو خودا، خودا په‌ری بۆ نه‌ناردن بۆیه شه‌ستیان هێنا، چۆن له‌گه‌ل شه‌ستیان بلێن خودا په‌ری بۆ ناردن، ئەمه راشکاوانه له چیرۆکی ناردنی په‌ریدا باس ده‌کرت، که له پێناو به‌هێزکردنی دل و جه‌رگیان بوه، بۆ سه‌برگرتن و جیگیربوون له شوکی شه‌ره‌که‌دا، ئەگه‌نا له حه‌قیقه‌تا نه‌ په‌یامناردن و نه‌یش په‌ری هه‌بوه.

ئەوه‌ی نیشانه‌ی ئەمه‌یه دیسان که باسیان له ناردنی په‌ری له روژی هه‌نیدا کردوه، په‌ری له‌وه روژه‌دا نه‌هات، جگه له‌وه کاته‌ی که شه‌ستیانه‌که دووچاره‌ی دوژمن هات. له‌به‌ر ئەوه‌ی له سه‌ره‌تاوه به شه‌یه‌یه‌کی زۆر گه‌وره له روژی هه‌نیدا موسولمانان توشی شه‌ستی هاتن، به‌لام پێغه‌مبه‌ری خودا له شوینی خویدا جیگیر بوو، هه‌روه‌ها کومه‌لێك له هاوه‌لانی جیگیر بوون و، هاواری ده‌کرد به سه‌ر موسولماناندا و داوای شه‌رکردنیان لێ کرد و داوای له عه‌باسی مامی کرد که بانگه‌واز و هاواری بکات له‌به‌ر ئەوه‌ی ده‌نگی زلی هه‌بوو، عه‌باس هاواری کرد: ئەی ئەنساری پێغه‌مبه‌ری خودا و ئەی به‌نی خه‌زه‌ج. له‌ویدا موسولمانان گه‌رانه‌وه بۆ

شهرکردن تا شکسته که به سهر ههوازندا شکاو لهویدا خودا په‌ریی بو ناردن. واته پیمان گوتن: په‌ری له‌گه‌لتانداپه، شهر بکه‌ن و نه‌ترسن، نه‌گه‌ر موسولمانان له سهر شکسته‌که‌یان به‌رده‌وام بووناپه و دووباره شهریان نه‌کرداپه، خودا په‌ریی بو نه‌ده‌ناردن، واته هیچ راستییه‌کی نییه که بلین خودا په‌ریی بو ناردون.

ئه‌مه‌یه حه‌قیقه‌تی پرشنگذاری چیرۆکی ناردنی په‌ری، به‌لام قسه‌ی حیکایه‌تخوانان له باره‌ی ئه‌وه‌وه، گواپه په‌رییه‌کان له سهر ئه‌سپی به‌له‌ک شهریان کرده و جلی سپیان له به‌ر بوه و جه‌مه‌دانپی سپیان له سهر بوه و به سهر شانیا‌ندا شو‌ر بوه‌ته‌وه. جگه له هه‌له‌ستن و ترشو‌خو‌یکردنی حیکایه‌تخوانان هیچی تر نییه

ئه‌وه‌ی محمه‌د دل و جه‌رگی جه‌نگاوه‌ره هاوریکانی پی به‌هیز ده‌کرد و هانی ده‌دان بو هیرشکردنه سهر دوژمنه‌کانیان، خو‌ل و به‌ردی فری ده‌دا به ده‌موچاویاندا و، له کاتی فریدانیدا ده‌یگوت ده‌موچاوه‌که تیک چوه. ئه‌مه‌ی له روژی به‌در و روژی حه‌نیندا کرده، به‌لام ئه‌مه‌ی له روژی به‌دردا نه‌کرده و، تا ئه‌و کاته‌ی بینیی نیشانه‌ی شکست له سهر قوره‌یش ده‌رکه‌وت، ئینجا ئه‌مه‌ی کرده، ئه‌مه‌یش له چیرۆکی سورا‌قی کوری مالیکی مه‌ده‌له‌جی مان بو باس کردن، چون قوره‌یش له روژی به‌در تووشی شکست هات، هه‌روه‌ها له روژی حه‌نین به‌ردی فری نه‌دایه ده‌موچاوی قه‌ومه‌که‌دا، تا شکسته‌که‌گورا بو سهرکه‌وتن به سهر هه‌وازندا، ئه‌مه‌یش به‌لگه‌ی ئه‌وه‌یه، فریدانی خو‌ل جگه له پیناوی هاندان و پالپوه‌نانیان بو هیرشکردنه سهر دوژمنان و هه‌لمه‌تیکه‌ی به‌هیز و راستیدا هیچ شتیکی تر نه‌بوه.

لیواکانی و ئالاکانی

عه‌ره‌ب له کاتی جاهیلیه‌تدا له شهردا ئالای به کار ده‌هینا، عه‌مر و کوری که‌لسووم له

هه‌لواسراوینکدا ده‌لێت

وَأَنْفِرْنَا نُخَبِّرَكَ الْيَقِينَا أبا هِنْدٍ فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْنَا
وَتُضِدِرْهُنَّ حُمْرًا قَدْ رَوَيْنَا بَأْتًا نُورِدُ الرَّيَاتِ بِيَجًا

واته نه‌گه‌ر بمانه‌وێت هه‌والی راست به‌رینه‌وه ئه‌ی باوکی هند زورمان لی مه‌که، ئه‌وه‌ی به

. رووسوره‌وه بینیرین به ئالایه‌کی سپی به‌ده‌سته‌وه ده‌یه‌پیننه‌وه

ئالای سوپا به دایکی شهر ناو ده‌بریت، ده‌لێن: له سه‌رووی لیواپه، واته له‌و گه‌وره‌تره و، ده‌لێن:

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی لیوا به لیوا ناو نراوه، چونکه ئالاکه‌ی له گه‌وره‌ییدا ده‌یه‌چرته‌وه (تلوی) و پلاوه‌ی

پی نا‌کریت نه‌گه‌ر پتویست نه‌کات، نه‌گه‌ر ته‌ماشای ئه‌وه بکه‌یت ده‌زانیت که لیوا له ئالا

گه‌وره‌تره، هه‌ندیکیان گوتیان: خه‌لکی زمانه‌وانپی لیوا و ئالایان به هاوته‌ریی یه‌ک شی

کرده‌ته‌وه، ته‌ماشای بکه له چه‌ند شویندا ئه‌م وشه‌یه له جیگه‌ی ئه‌وی تر به کار هینراوه،

حه‌له‌بی له سیره‌که‌یدا ده‌لێت: لیوا ئه‌و ئالایه‌یه که له شهردا هه‌له‌که‌ریت بو ئه‌وه‌ی شوینی

فه‌رمانده‌ی سوپا که بزانی و له‌وانه‌یه فه‌رمانده‌ی سوپاکه هه‌لی بگری و له‌وانه‌یه له

پیشه‌وه‌ی سوپاکه‌دا بی‌ت. ئه‌مه‌ راسته، هه‌ر چه‌ند سوپا لیواپه‌کی زوری تیدا نییه، به‌لام ئالای

زوری تیداپه و هه‌ر تیمیک ئالایه‌کی تایه‌ت به خو‌ی هه‌یه، به‌م پییه لیوا جگه له‌وه‌ی له ئالا

. گه‌وره‌تر بی‌ت وه‌ک ناولینانه‌که فه‌رزی ده‌کات هیچی تر نییه

باسیان له‌وه کرده، که پیغه‌مه‌به‌ر له روژی خه‌په‌ردا، که روژیکی خو‌لای بوو لیواپه‌کی بو عه‌لی

کوری ئه‌بووتالیب نارد، ره‌نگی لیواکه‌ی واته ئالاکه‌ی سپی بوو. له ئین ئیسحاق و ئین

سه‌عه‌ده‌وه، ده‌لێن: تا روژی خه‌په‌ر ئالا له ئارادا نه‌بوو، پیغه‌مه‌به‌ر ئالای له زوان ئه‌بوویه‌کر و

عومه‌ر و حه‌باب کوری مونزر و سه‌عه‌د کوری عه‌باده‌ دابه‌ش کرد، به‌لام لیوا بوون، ئالاکه‌ی

پیغه‌مه‌به‌ری خودا ره‌ش بوو له جله‌که‌ی عایشه‌ دروست کرابوو، واته له که‌واکه‌ی که به عوقاب

ناو نرابوو

له قسه‌کانی مه‌فریزیدا که باسی پله‌به‌ندی سه‌رو‌کایه‌تی و فه‌رمانده‌کانی له جاهیلیه‌تدا

ده‌کات: عوقاب له جاهیلیه‌ت ئالایه‌که‌ بو سه‌رو‌ک واته فه‌رمانده‌ی شه‌ره‌که، کاتیک ئیسلام

هات لای ئه‌بووسوفیان بوو، که ئیسلام هات لیوا و سو‌دانه لای عوسمان کوری ئه‌بی ته‌لحه

بوو له به‌نی عه‌بدولدار. له‌مه‌دا وا تی ده‌گه‌ین که لیوا ئالا نییه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی لیوا لای

فه‌رمانده‌ی سوپاپه، خاوه‌نی لیوا له جاهیلیه‌تدا عوسمان کوری ئه‌بی ته‌لحه بوو، که له عه‌بد

ئهلدار کوره‌ گه‌وره‌ی قوسه‌ی باپیرییه‌وه به میراتی بو‌ی ما‌بووه‌وه. واته ئه‌و خاوه‌ن لیواپه: ئه‌و

فه‌رمانده‌ی سوپاپه یان ئه‌و لیوا گری ده‌دات، بو هه‌ر که‌سیک بیه‌وێت و ده‌یکات به فه‌رمانده‌ی

سوپا. ئالا لای ئه‌بووسوفیان بوه و به عوقاب ناسراوه، که له لایان تایه‌ت بوه به فه‌رمانده‌ی

شەره كە، فەرماندەى شەرىش فەرمان لەو وەو وەردەگرىت و جىبه چى دەكات (فەرماندەى شەرى فەرمان لە فەرماندەى سوپاوە وەردەگرىت) فەرماندەى شەرى لە زەمانى خۆماندا بە سەرۆك ئەرکانى شەرى ناسراوە، لە سىرەى حافزى دومیاتىدا هاتو: پىغەمبەر ئالایەكى رەشى هەبوو چوارگۆشە بوو لە جۆرى (شەمل و هێلى رەشوسى بوو) لە مەخمەل بوو پىيان دەگوت عوقاب و، ئالایەكى زەردىشى هەبوو، لىواكەيشى سى بوو. لە سىرەى دومیاتىدا دووبارە دەلئىت: لىواكانى سى بوون و لەوانەى رەشىشى تىدا بووئىت، لەوانەى رەشەكە نووسراوئىك ئىت لە سەر ئالاكە و، لەوانەيشە ئەم لىواى و ئالاكە رەشىشى تىدا بووئىت. بە و واتاى لە هەندىك گىرانەو دا هاتو، كە ئالایەكى سى هەبوو و بە رەش لە سەرى نووسراوە (لا الە الا اللە مەجر رسول اللە). لەوانەى قسەى هەندىكان ئىت، كە دەلئىت ئالایەكى بۆرى هەبوو كە لە كراس و جەكانى هەندىك لە ژنەكانى دروست كرائىت

پاش كۆچكردنى بۆ مەدىنە، پىغەمبەرى خودا يەكەم سىرەى نارد بۆ مەدىنە و ناكۆكى دروست بوو لە سەرى، گوتيان: سىرەى حەمزەى و، گوتيان: سىرەى عوبەىدە كۆرى حارسە، لە دروستكردنى هەر يەكەياندا لىواى سى هەبوو. ئىبن ئىسحاق دەلئىت: ئالای عوبەىدەى كۆرى حارس بوو – وەك هەوالم پىگەپىشت – ئەو پەكەم ئالا بوو كە لە ئىسلامدا هەلبىكرىت. بە لىوايان گوت ئالا، ئەمەيش كۆكە لەگەل ئەو وەى خەلكى زمانەوان باسىان دەكرد كە هاوواتان. لە قسەى هەندىكانەو دەلئىن، ئالاكەى رەش بوو و لىواكەى سى وەك لە قسەى ئىبن عەباس و ئەبووهورەىرەدا هاتو. ئەبووهورەىرە ئەو وشەى زىاد كرده كە لە سەرى نووسراوە (لا الە الا اللە مەجر رسول اللە)

لە غەزوەى بەرددا، گوتيان: لىواكەى كە رەنگى سى بوو، داک بە موسعەبى كۆرى عەمىر و، دوو ئالای تىرشى لە بەر دەستدا بوو كە رەنگيان رەش بوو، يەكئىكانى دا بە عەلى كۆرى ئەبووتالىب كە پىيان دەگوت عوقاب و لە قزى عايشە دروست كرا بوو، ئەو تىرش لای هەندىك لە ئەنساڕەكان بوو. لە دەمى ئىبن عەباسەو هاتو، گوتووئىتى: پىغەمبەر لە رۆژى بەدر ئالایەكى داىە عەلى كە كۆرى بىست سأل تەمەن بوو، لە لاىەكى تىرشەو لىواى كۆچبەران لای موسعەب كۆرى عەمىر بوو، لىواى خەزرج لای ئەلحەباب كۆرى موزىر بوو و، لىواى ئەوس لای سەعد كۆرى مەعاز بوو، باسى دوو ئالا ناكات. لە (إمتاع)دا هاتو، لە كاتى دامەزراندنى لىواكان، سى دانە لىوايان هەبوو، لىواىەك موسعەب كۆرى عەمىر هەلى گرتبوو، دوو ئالای رەش يەكئىكان لای عەلى بوو، ئەو تر لای پىاوئىك لە ئەنساڕەكان بوو، لەوئىدا لىوا بە ئالا ناو دەبات. لە سىرەى عەلى كۆرى ئەبووتالىب بەرەو فولس كە بتىكى گەورە بوو، دەلئىن پىغەمبەرى خودا لەگەل سەدوپەنجا پىاوى ئەنساڕدا ئالایەكى رەش و لىواىەكى سى بۆى ناردو.

لە غەزوەى بەنى قەینوقاعدا گوتيان: پىغەمبەرى خودا بۆ ئەو غەزوەى لەگەل لىواكەيدا كە رەنگى سى بوو و بە دەستى حەمزەى مامىەو بوو رۆبىشتو. ئىبن سەعد دەلئىت: لەو رۆژانەى كە ئالا نەبوو، كەچى لەو وەى پىشوو لە سەر شەرى بەدردا وەلامى دەداتەو، دوو ئالای رەشىان لە بەردەستدا بوو، يەكئىكان لای عەلى بوو كە پىيان گوتو عوقاب. حەلەبى دەلئىت: لەوانەى لە بەرانبەر ئەو ئالایەى لە جاهىلىەت بەو ناو وە بوو ئەمانىش بەو وە ناویان ناو، پى دەلئىن ئالای سەرۆكەكان، لەبەر ئەو وەى سەرۆك نەئىت كەس لە شەردا هەلى ناگرىت، لە كاتى خۆيدا تايەتەمەند بوو بە ئەبووسوفيان، جگە لە خۆى يان پىاوئىكى دىارىكراو لە كاتى نەهاتنى خۆيدا هىچ كەسىكى تر هەلنەگرت

بە كورتى، ئەمە هەمووى بۆمان دەرى دەخات كە لىواكەى سى بوو، هەندىك جار لە سەرى نووسراوە (لا إله إلا الله مەجر رسول الله) سوپا هەمووى يەك لىواى هەبوو، ئەم لىواىەيش تەنھا لای فەرماندەى سوپاكە بوو، بۆ ئەو وەى شوئىنەكەى لای سوپا دىار ئىت، هەندىك جار جگە لە لىوا سىبەكە هىچ لىواىەك واتە ئالایەكى تر نەبوو. لە هەندىك جار بىشدا جگە لە لىوا، چەندىن ئالای هەبوو كە هەر يەكە و لای تىمىك بوو، ئەم ئالایانە يان سى بوون يان رەش يان رەنگىكى تر.

سهره‌تا و ده‌ستیکی سوره‌ته‌کان

هه‌ندیکی سوره‌تی قورئان به پیتیک له پیتته‌کانی هیمای وه‌ک: الم. الر، حم، ص، ق کراوه‌ته‌وه،
 واته ده‌ستی پی کردوه، تیمیکی زانایان بو ئه‌وه رویشتوون که باس له‌وه ده‌که‌ن ئه‌م
 ده‌ستیکیانه له پیتته‌کانی موعجه‌مدا هاتوون جگه له ناوی ئه‌و سوره‌تانه‌ی که به‌وه‌وه ده‌ستیان
 پی کردوه هیچی تر نین، ده‌لین وه‌ک سوره‌تی (الم) و سوره‌تی (حم) و سوره‌تی (ق).
 تیمیکی تر بو شتی تر رویشتوون. قسه‌کان له‌و باره‌وه زور و جیاواز و پشبو و شله‌ژاون، ته‌نانه‌ت
 هه‌ندیکیان ده‌لین: کلیلی ئه‌م سوره‌تانه له‌و هاوشیوانه‌ن که جگه له‌و خودا که‌س نایزانیته
 وه‌ک زه‌مینه‌سازیه‌ک بو ئه‌وه‌ی که لیره‌دا ده‌مانه‌وت باسی بکه‌ین، ده‌لین: پیتته‌کانی موعجه‌م
 له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا بیستونو پیتن و ئه‌م پیتانه ناو و ناولینراویان هه‌یه، (باء) ناوه بو ناولینراوی
 (به) و (کاف) ناوه بو ناولینراوی (که)، ناولینراوی هه‌ر پیتیک له‌ سهره‌تای ناوه‌که‌یان داناوه،
 گوتیان بو ناوی (به) (باء) بیته و بو ناوی (ته) (تاء) بیته، ئاوها تا دوا پیتته‌کان، جگه له‌ ئه‌لف که
 هه‌مه‌زیان بو هینا له‌ حیاتی ناولینانه‌که‌ی له‌ به‌ر ئه‌وه به (سکون) وه‌ستان نه‌بیته دانانریت و
 سکون له‌ سهره‌تاوه نایته، به‌ ناوه‌که‌یان گوت ئه‌لیف. له‌فکردنی ناولینراوه‌کان له‌ پیتته
 موعجه‌مه‌کان شتیکن و خودی ناوه‌کان شتیکی ترن، خاوه‌نی (الکشاف) ئامازه‌ی به‌مه کردوه و
 له‌ سیه‌وه‌به‌وه وه‌ری گرتوه، ده‌لین: خه‌لیل گوتی با پرسیار له‌ هاوه‌لانم بکه‌م: چۆن له‌فزی
 کاف له‌ بو نموونه له‌ وشه‌ی (لک) دا بیته و باو له‌ وشه‌ی (ضرب) دا بیته. گوتیان: ده‌لین کاف و
 باء، پی گوتن: ئیوه ناوتان هینا و پیتته‌که‌تان نه‌گوت، گوتیان تو چی ده‌لین، گوتی ده‌لیم: که و
 به.

ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌ت زانی، ده‌زانیته که ئه‌و پیتانه‌ی له‌ قورئان و له‌ سهره‌تای سوره‌ته‌کاندا نووسراون
 ناو لێنران، به‌لام خوینه‌ری قورئان که بیخوینیت به‌ ناولینراوی ناخوینیتته‌وه به‌لکوو به‌ ناوه‌که‌ی
 ده‌یخوینیتته‌وه، (الم) به‌ شیوه‌ی (ألف لام میم، ذلك الكتاب..) و ده‌یخوینیتته‌وه.. نایته ئه‌ له‌ مه،
 (ده‌لین قاف و القرآن المجید) نایته (قه و القرآن المجید)
 ئه‌مه و به‌ کورتیه‌که‌ی، ئه‌وه‌ی زه‌مه‌خشه‌ری له‌ (الکشاف) دا باسی کردوه له‌ سهره‌تای
 سوره‌ته‌کان بوته باس بکه‌م. ده‌لین: ئه‌و سوره‌تانه‌ی که به‌ پیتی موعجه‌م کراونه‌ته‌وه بیستونو
 سوره‌تن به‌قه‌د ژماره‌ی پیتته‌کانن، به‌لام ئه‌و پیتانه‌ی کران به‌ کلیلی کردنه‌وه‌ی ئه‌م سوره‌تانه
 چوارده پیتن واته نیوه‌ی پیتته‌کانن. ئه‌وه‌ی زانراوه، زانایانی زمانی عه‌ره‌بی له‌ هونه‌ری ته‌جويدا
 پیتته‌کانی موعجه‌میان دابه‌ش کردوه به‌ سهر نو به‌شدا: " به‌چریه‌یی، به‌تاشکرا، به‌توندی،
 به‌خاوی، به‌چه‌سپاوی، به‌کراوه‌یی، به‌بالایی، به‌نزمی، پیتته له‌رزوکه‌کان یان نیگه‌رانه‌کان.
 ده‌لین: ئه‌گه‌ر ته‌ماشای کردنه‌وه‌ی سوره‌ته‌کان بکه‌یت که چوارده پیتن ده‌بینیت، که هه‌ر
 یه‌کێک له‌م به‌شانه‌ی نو به‌شه‌که نیوه‌ی له‌ خو ده‌گریت. ئه‌گه‌ر تو قسه‌کانت خوینده‌وه و
 پیکهاته‌کانت ته‌مasha کرد، ئه‌و پیتانه ده‌بینیت که خودا باسکردنی دانه‌ناوه له‌م یره‌گه‌زه زوره
 ژمیرراوه باس کراوانه‌دا. ئه‌مه کورته‌ی باسکردنه‌که‌ی زه‌مه‌خشه‌ریه له‌ شیکردنه‌وه‌ی سوره‌تی
 (البقره) دا، هه‌ندیکی شتی تیدایه که ئاگادار بوون و بیرکردنه‌وه‌ی ده‌وت، له‌وانه: ئه‌و
 سوره‌تانه‌ی به‌ پیت ده‌کرینه‌وه بیستونو دانه‌ن به‌ ژماره‌ پیتته‌کانی موعجه‌م، له‌وانه‌یش که
 سوره‌ته‌کانی پی کردنه‌ته‌وه چوارده دانه‌یه، واته نیوه‌ی پیتته‌کانه، ئه‌و پیتته‌کانی تری پشتگوئ
 خسته‌وه، یه‌ک پیتی له‌ کردنه‌وه‌ی سوره‌ته‌کاندا دانه‌ناوه، ئه‌م پیتانه‌ی که له‌ سهره‌تای
 سوره‌ته‌کاندا هه‌ن نیوه‌ی هه‌ر به‌شیککی ئه‌و به‌شانه‌ی تیدایه که دابه‌شمان کردن، له‌وانه‌ی
 پیتی زیادکه‌ری دانه‌وه نه‌ک زیادکراو، وه‌ک له‌ قسه‌کانی زه‌مه‌خشه‌ریدا تیده‌گه‌یت: ئه‌و پیتانه‌م
 بینی که خودا ناوه‌پیتانی وه‌لا ناوه و له‌ زیادکراوه باس کراوه‌کانن. واتای ئه‌مه ئه‌وه‌یه، ئه‌گه‌ر به
 دوا‌ی وشه‌کان و پیکهاته‌کانی له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا بکه‌ویت، زۆرینه‌ی زالی چوارده پیتته باس
 کراوه‌که‌ی تیدایه، که له‌ سهره‌تای سوره‌ته‌کاندا دانراون. ئه‌و پیتانه‌ی دانه‌نراون له‌ سهره‌تای
 سوره‌ته‌کان، زور که‌من له‌ چاو ئه‌واندا، ئه‌و پیتته دانراوانه‌ی سهره‌تای سوره‌ته‌کان زور که‌من واته
 له‌ زوریدا زالن و ئه‌و پیتانه‌ی دانه‌نراون به‌ که‌مینه ناسراون، واته بوونیان که‌مه له‌ پیکهاته‌ی
 قسه‌دا له‌ چاو ئه‌و پیتانه‌ی له‌ سهره‌تای سوره‌ته‌کاندا دانراون. ئه‌مه‌یش به‌لگه‌ی ئه‌وه‌یه که
 دانانی ئه‌م پیتانه له‌ سهره‌تای سوره‌ته‌کان هه‌ر وا به‌ ریکه‌وت و به‌رکه‌وت نه‌بوون، به‌لکوو به
 مه‌به‌ست و نیاز و بیرکردنه‌وه‌ی عه‌قل و ریکخستن له‌ بیر و هۆش و هه‌ماه‌نگی بو به‌ سونبول

کردن و ئاماژەدان بە قسە بوە، بۆیە زۆر دوورە ئەمە بە ڕیکەوت و بەرکەوت وای لێ هاتییت. ئاماژە بەم پیتانە دەستپێکی سورەتەکان کرا، کە بناغە نوتقە لە قسە لە فزکراودا، جگە لەمانە لە پیتە پاشکۆکان و تەواوکەریان. ئەمەیش ناکرێت لە یەکیکەوه دانرایت کە نەخویندەوار بیّت و نووسین و خویندەوه نەزانیت.

پرسیار لە هەر نەخویندەوارێک لە خەلکەکە بکە، بە مەرجێک لەگەڵ خویندەواراندا دانەنیشتییت و گوێی لە گفتوگۆکانیان نەبوویت، پێی بلێ: لە قسە عەرەدا چەند پیت هەیە؟ هیچ وەلامیکت ناداتی، ئینجا پرسیاری لێ بکە لە سەر ناویک لە ناوەکانی پیتەکان، بلێ: جیم چیه. میم چیه، چۆن میم و جیم دەلییت؟ هیچ وەلامیکتی ناییت، لەبەر ئەوەی نەخویندەوار لە فزی پیتەکە دەکات، ناوەکە نازانیت.

وەک ئیستا باسمان کرد، کردنەوهی سورەتەکان، وەک خۆی لە فز ناکرێت لە خویندەوهی قورئاندا بەلکوو بە ناوەکانیانەوه دەخوینرێنەوه. هەر وەها زەمەخشەری لە (الکشاف) دا باسی بۆ کردوویت، دەلیت: نوتقی پیتەکان وەک خۆیان لە لایەن سەرگەردانانەوه بوە، وەک نەخویندەواری ئەهلی کتێب واتە غەیرەدین، بە پێچەوانە ئێو پیتانە بە ناوەکانیانەوه لە فز دەکرێن، کە تاییەت بوە بەو کەسە نووسیویەتی و خویندوویەتی و لەگەڵ ئەهلی کتێبدا تیکەل بوە و لێیان فێر بوە. دەلیت: زۆر دوور بوە نەخویندەوارێک ئێو قسە یە بکات و، وەک دووری نووسین و خویندەوه و خویندەوه بە ئاوازهوه؛ واتە تەرتیل وایە.

زەمەخشەری بەم شیۆه یە باسی کردو، بەلام ئێمە دەلیین کە سەرەتای سورەتەکان بەلگەبەکی حاشاھەلنەگرە کە محەمەد خویندەوه و نووسینی زانیو و پێشتر بەدرێژی باسی ئەوەمان کرد، بەلام ئەوەی خویندەواری لە خوداوه بۆی هاتییت لە کەسەوه فێری نەبوویت، ئەوە قسە یەکی ترە و ئێمە لێرەدا قسەمان لە سەر ئەوە نییە. ناسیاویکم لە بەغدا بۆی باس کردم، لەو تێگەییشتووە کە هەندیکیان باسی ئەوەیان کردووە (کەھیص) وشە یەکی عیبریە و بە واتای (ئاواھەرمانی کرد) دیت. گوتی: لە پەھودیەکی بەغدادیم پرسی واتای ئەم وشە یە چیه، گوتی بەو واتایە و زۆرینە یەھوود دەلێن ئاواھە، ئەگەر وا بیّت ئەمە کارێکی سەرسورھێنەرە. بە خۆمیش لە یەکیک لەوانە ی گرینگیان بە زمانی عیبری دا، لێم پرسی ئەویش بە هەمان شیۆه گوتی واتە ئاوا ئاماژە دەکات، بەلام هائەکە بە واو دەخوینرێتەوه" ئەگەر بە هائیش بنووسرێت.

ژمارە ی سورەتەکانی قورئان چەندە

ئەو ی لەم کتێبانە ی بەردەستن ژمارە ی سورەتەکانی قورئان 114 سورەتە، وەک خاوەنی ئیتقان دەلیت و ئەهلی زانستیش باوهری پێ دەکەن، بەلام لە (براءة) بیسمیلاکە نەنووسراوه لە بەر ئەوە ی من یسألونک لە ئەفالدایە. خاوەنی (اتقان) وای دانا کە یەک سورەتە هەلە ی هەردوو لا بوو کە بیسمیلاکە ی تێدانەبوو یەو و شیۆه یە بیّت قورئان لە سەتوسیزدە سورەت پێکدیت" بەھۆی ئەوە ی بیسمیلاکە سەر تای سورەتی (براءة) دانەنراوه" لە کتێبەکی ئێبن مەسعودیش هەردوو میعوەزەکان نەنسراره" بەو پێیە بیّت قورئان سەتودوازدە سورەتە یەکیک لە نووسەرانی قورئان؛ ئەبی بن کەعب دوو سورەتی لە کتێبەکی خۆیدا نووسیووەتەوه کە سورەتی (خلع) و (الحفد) ن و خلع بەم شیۆه یە نووسراوه (اللهم انا نستعینک و نثنی علیک و لا نکفرک و نخلع و نترک من یفجرک) بەلام سورەتی الحفد بەم شیۆه یە هاتو (اللهم ایاک نعبد و لک نصلی و نسجد و الیک نسعی و نحفد نرجو رحمتک و نخشی عذابک ان عذابک بالکفار ملحق). ئەمە لە لایەن زۆر خەلکەوه نووسراوه وەک لە ئیتقاندا هاتو " محەمەد کوری نەسری ئەلمزوری لە کتێبی نوێژدا لە ئەبی کوری کەعبی وهری گرتووە کە بە یەقینی باسی ئەو ئایەتە ی کردو.

هەر وەها لە کتێبی ئبن عەباس خویندەوه ی ئەبی و ئەبی مووسای تێدایە، بسم الله الرحمن الرحيم انا نستعینک و نستغفرک و نثنی علیک الخیر و لا نکفرک و نخلع و نترک من یفجرک) هەر وەها (اللهم ایاک نعبد لک نصلی و نسجد و الیک نسعی و نحفد و نخشی عذابک و نرجو رحمتک ان عذابک بالکفار ملحق) هاتو. هەر وەها لە ئیتقاندا: تەبرانی بە سەنەدی راست و صەحیح باسی ئەو دوو سورەتە ی کردو، کە ئیمام بوە و لە نوێژدا خویندوویەتی و ئەمەیش بەلگە ی ئەوە یە کە لە قورئاندا بوە" لەبەر ئەوە ی نوێژ بە بی ئەوە ی سورەتیک لە قورئاندا بیّت نەخوینراوهتەوه. بەم پێیەیش سورەتەکانی قورئان دەبنە 116 سورەت.

ئايا شتېك له قورئان له كاتى كۆكردنه وهيدا كه وتوه

لېره دا نامانەوېت بەدرېژى باسى چۆنئېتى كۆكردنه وهى قورئان له پاش مردنى پېغەمبەرى خودا بگەن جگە له وهى دەلېن: ئەبووبەكر يەكەم كەس بوو بە راوېژى عومەرى كورى خەتاب كۆي كرده وه، بەلام له نېو كئېيىكدا كۆي نەكردە وه وەك پاش ئەو عوسمان كرى، بەلكوو له سەر پەرە داى نا و كۆي كرده وه و هەندىكىانى خستە لای ئەوى تر بو ئەوهى قورئان له گومبوون بپارېژىت، ئەمەيش پاش ئەوهى بىنىى كە زۆرىك لەو خوينەرانهى قورئانان لەبەر بوو لە شەرى هەلگەرانه وه كوژران.. پاش مردنى ئەبووبەكر ئەم پەرانه گواسترانه وه بو لای خەلىفەى دوهم عومەرى كورى خەتاب، پاش هاتنى عوسمان ئەم پەرانهى كە عومەر كۆي كرىبوونە وه، لای داىكى باوەرداران حەفسەى كچى عومەرى مېرى باوەرداران دانرابوو. پاش ئەوهى هەوالى ئەوه گەيشتە عوسمان كە ئەوهى له نېوان موسولماناندا جياوازی له خويندنه وه روو دەدات، ويستى ئەم جياوازیيانە له نېوانان لادات و هەموويان لە سەر يەك كئېب كۆ بگاتە وه، بو ئەوهى هەموويان وەك يەك بيخويننە وه. له (الإتقان) دا هاتوه، حاكم له گېرانە وهى بوخارىدا له ئەنەسە وهى وەرى گرتوه: بوخارى باسى له وه كرده كه ئەنەس باسى كرىت، حەزىفەى كورى يەمان هاتوه بو لای عوسمان لەو كاتە دا غەزای شامى كرده، له گرتنى ئەرمىنيا و نازەربەيجان لەگەل خەلكى عېراقدا، حەزىفە بە جياوازی له خويندنه وهى قورئان ترساوه و بە عوسمانى گوتوه: بگە بە مىللەتە كە دا پېش ئەوهى وەك جياوازیيە كەى يەهوود و نەسرانى جياوازی بگەوتتە بەينانە وه. عوسمان ناردى بو لای حەفسە. ئەو پەرانه مان بو بنېرە بو ئەوهى له كئېيىكدا كۆپى بگەن و بىنېرینە وه بۆت، حەفسەيش ناردنى بو عوسمان و ئەویش فەرمانى بە زەيدى كورى سابت "ئەمە له ئەنسا رەكان بوو" و عەبدوللاى كورى زوبير و سەعید كورى عاس و عەبدولرەحمان كورى حارس كورى هېشام "ئەم سېانە له قورەيش بوون" كرى، ئەوانيش له كئېيىكدا كۆپيان كرى. عوسمان بەو كۆمەلە قورەيشيەى "سئى كەس بوون" گوت: ئەگەر نېوه و زەيدى كورى سابت جياوازی كەوتە نېوانتانه وه بە زمانى قورەيش بىنووسن، لەبەر ئەوهى بە زمانى ئەوان دابەزىوه، ئەمەيان كرى و پەرەكانيان لە كئېيىكدا كۆپى كرى، عوسمان پەرەكانى ناردە وه بو حەفسە، بو هەر لایەك دانە يەك لەو موسحەفە له (قورئان) كرى نارد، فەرمانى كرى ئەوهى له قورئان نېيە له هەر پەرە يەكدا يان كئېيىكدا پېت بىسووتېنن، فەرموودە يە ئەوهى له دەرپىنى ئەم فەرموودەى دوايىدا دەرە كەوتت، ئەوانەى پەرەكانيان لە مەسحەف واته قورئاندا كۆپى كرده، كەچى هەندىك شت لەو پەرانهى مەسحەفدا بوە كۆپيان نەكردە و وازيان لئى هېناوه، وەك له قسە كەيدا دەرە كەوتت (فەرمانى بەوانەى ترى كرى) واته جگە له وهى له مەسحەفدا كۆپى كراوه، له قسە كەيدا هاتوه: (له هەر پەرە يەكدا) واته لهو پەرانه دا كە حەفسە ناردنى

ئەگەر بلېت: ئەوهى له پەرە دا ويستراوه له قسەى: له (هەر پەرە يەكدا)، هەر پەرە يەك لەو پەرانه دا نەبن كە حەفسە ناردنى، دەلېم: هېچ پەرە يەك يان چەند پەرە يەك جگە له وهى لای حەفسە بوو، نەبوە. هەموو حىكايەتخووانان دەلېن: ئەبووبەكر فەرمانى كرده قورئان كۆ بگەنە وه له سەر پووش و گەلا و پىنەوپەرۆ و ئېسكى دەفەى شان و پاشماوه و پېست و تەختە و له سنگى پياواندا (واتە ئەوهى له بەريان كرىبوو) وەرى گرت و كۆي كرده وه، نەگوتراوه له پەرە دا كۆ كراوه تەوه، هېچ پەرە يەك جگە له وهى لای حەفسە بوە، هېچى تر نەبوە، ئەویش له كات و زەمانى ئەبووبەكردا كۆ كراوه تەوه. ئەمەيش هەندىك لەو شتانە يە كە حىكايەتخووانان باسيان كرده لەم بەشە دا

له (الإتقان) دا هاتوه: حارس ئەلموحاسبى له كئېتى تېگەيشتن لە سونپەتدا دەلېت: نووسىنە وهى قورئان تازە نېيە، پېغەمبەر فەرمانى كرى كە بىنووسرېتە وه، بەلام بە جيا جيا لە سەر پووشوپەلاش و ئېسكى دەفەى شان و پىنەى پېست، بەلام ئەبووبەكر فەرمانى كرى كە له شوپنېكە وه بو شوپنېكى تر پە كۆ كۆپى بكرېت. دەلېت: له ئېين وههههه وه له مالېك له ئېين شەهاب لە سالم كورى عەبدوللا كورى عومەر وەرگىراوه "دەلېت: ئەبووبەكر لە پەراوگە دا كۆي كرده تەوه. گوتوويەتى: له مەغازى مووسا كورى عەقەبە وه له ئېين شەهابە وه، گوتوويەتى: ئەوهى موسولمانان لە يەمامە تووشى هاتن، ئەبووبەكرى داچلەكاند و ترسا له وهى كۆمەلېك لە خوينەرانى قورئان بكوژرېن و پرۆن، ئەو خەلكانەى هېنا كە چى له قورئانان لاپوو يان لەبەر بوو تا لە سەردەمى ئەبووبەكر لە سەر پەرە كۆ كرايە وه، بۆيە ئەبووبەكر يەكەم خەلىفە بوو كە قورئانى لە سەر پەرە كۆ كرده وه

ئەمە ھەمووی ڕوون و راشکاوه که جگە لەو پەرانی لای حەفسە بوو هیچ پەرەیهکی تر نەبوو، ئەمەیش ئەو پەرانیە که ئەبووبەکر کۆی کردووە. مەبەستی چ پەرەیه که لە قسە (فەرمانی کرد بە جگە لە قورئان لە ھەر پەرەبەکدا) واتە جگە لە پەرەکانی لای حەفسە ئەگەر وا دابنێن پەرە تر جگە لەو پەرانی لای حەفسە ھەبێت، ئەگر ھەبوو ئەوانەیش بسووێنن، کەچی ئەرک بوو بپارێزێت لە گوم بوون، بەلکوو لە دۆلائیکی توندا دابنێت تا ھەتاهەتایە بمێنێتووە. وەک پاشماوہیەک لە پاشماوہکانی رابوونی ئیسلامی کە بە میراتی بۆ نەوہ لە دواک نەوہ بمێنێتووە. ئەگەر بلێت: ئەوہی لە ناوہرۆکی قسەکەدا ھاتوہ لەوہی: ئەگەر پەرەکانیان لە مەسحەف واتە قورئان کۆپی کردبێت، عوسمان پەرەکانی گەراندوہ بۆ حەفسە. ئەمە ڕوون و راشکاوه کە گەراندوویەتیوہ بۆ حەفسە و ھیچ شتیکی لێ نەسووتاندوہ، دەلێم: ئەوہی پەرەکانی گەراندوہتوہ بۆ حەفسە ڕووی داوہ، بەلام مەرج نییە ھەمووی گەراندوہتوہ، بەلکوو لەوانە ئەوہی لێی بردوہ لە مەسحەفی "کتیب" دا کۆپی کردوہ و ئەوہی وازی لێ ھێناوہ و نەبخستوہتە زۆو کتیبوہ و فەرمانی کردوہ ئەوہی لە کتیبدا کۆپی نەکردوہ بسووێنێت و ئەوہی تر بپارێزێتوہ بۆ حەفسە، بەتایبەتی ئەوہی لە دەرستە فەرموودەکەدا ھاتوہ: "فەرمانی کرد. ئەوہی لە دەرەوہی قورئان لە ھەر پەرەبەکدا" ئەمە نیشانە ئەوہی و وا سەپێراوہ لێرەدا ئەوہی ماوہتوہ بیلێن: (یان مەسحەف) کە لە فەرموودەکەدا ھاتوہ فەرمانی کردوہ ئەوہی جگە لەوانە قورئان لە ھەر پەرە یان مەسحەفی تردا بێت بسووێنێت. لەمەدا وا تێدەگەین کە کتیب واتە (مەسحەفی) تر ھەبوون پێش ئەوہی عوسمان فەرمانی کۆپکردنی کتیبی مەسحەف (قران) بکات. بەلێ، ھیکایەتخوانان باسی ئەوہیان کردوہ، باسی مەسحەفی ئین مەسعوود و مەسحەفی ئەبی کوری کەعب و مەسحەفی ئین عەباسیان کردوہ، وەک لە سەرھەتای توێژینەوہ کە باسمان کرد، لەوانە ئەمانە لە ژبانی پێغەمبەری خودادا مەسحەفیان بۆ خۆیان نووسیپێت، یان پاش مردنی پێغەمبەری خودا نووسیپێت، لە ئێوان کۆپکردنی قورئان لە زەمانی عوسمان و مردنی پێغەمبەر بیستوسێ سالە، لەوانە ئەم ماوہیەدا ھەندیک لە ھاوہلان قورئانیا بۆ خۆیان نووسیپێت، دەبێت بەم قورئانانە بلێن. قورئانی تاییەتی وەک خەلکی ئەمڕۆ دەلێن ڕووکەشی دەرستنی فەرموودە کە وا حکوم دەکات کە عوسمان ئەم قورئانە تاییەتیانە کە ئەوہی تێاندنا نووسراوہ و نەخراوہتە زۆو قورئانە کە خۆی سووتاندوونی. ھیچ نامۆ نییە ئەو خەلیفە یەکی گوتلێگراو بوو، لەوانە ئەم فەرمانی کردبێت بە خاوەنی ئەو مەسحەفانە، ئەو شتانە بپێن کە لە کۆپکردنی قورئانە کە خۆیدا دای نەناون و ئەوانیشی ھێناپێتتی و ئەویش سووتاندیپێتتی. کورتە ئەم باسە، ڕووکەشی دەرستنی ئەم فەرموودە بە راشکاوی بەلگە ئەوہی کە عوسمان لەو کاتەدا کۆپی ئەو پەرانی حەفسە کردوہ، ھەندیک شتی لە قورئان وەلاوہ ناوہ و لە کتیبی قورئاندا نەنووسیون و فەرمانی کردوہ بسووێنن. ھەندیک گێرانەوہ لە کتیبی بەسەرھاتەکان و بە دەر لەوہیش لە کتیبی قەومە کەیدا ھاتوہ، پشتگیری لەو قسە یە دەکەن، با باسی ھەندیک بکەین کە ئەوہی گوتمان پشتراست دەکاتوہ و پشتگیری لە دەرئەنجامەکانمان دەکات. لە (الإتقان) دا لە قسەکردن لە سەر کۆپکردن و کۆپیکراو "ناسخ و مەنسوخ" دا ھاتوہ: ئەبووعوبیدە ئیسماعیل کوری ئیبراھیم لە ئەبووبەوہ لە نافیعەوہ لە ئین عومەرەوہ وەرگیراوہ دەلێت، با بلێن ھەموو قورئانی وەرگرتوہ، کێ دەزانێت ھەمووی چییە، زۆرێک لە قورئان ڕویشتوہ، بەلام با بلێت ئەوہی دەرکەوتوو بردوومە. لە (الإتقان) دا دیسان دەلێت: ئیسماعیل کوری جەعفەر لە موبارەک کوری فەزالی کوری کەعبەوہ لە عاسم کوری ئەبی ئەلنەجود لە زوری کوری حەبیب وەرگیراوہ گوتوویەتی: ئەبی کوری کەعب پێی گوتم: وەک لە کوی. لە ھەندیک گێرانەوہدا: (سورە الاحزاب) چەند دانە یە؟ گوتم: حەفتا و دوو ئایەتە یان حەفتا و سێ ئایەت، گوتی: بەقەد سورەتی (البقرە) بوو، ئیمە ئایەتی (الرحم) مان تێدا دەخویندوہ، دەلێت: (إِذَا زُلِيَ الشَّيْخُ وَالشَّيْخَةُ فَارْجُمُوهُمَا الْبَتَّةَ نَكَالًا). (من الله و الله عزيز حكيم).

تێبینی

ئەبی کوری کەعب لە نووسەرانی وەحییە، لە ڕووی نووسین و خویندەوہ و لەبەرکردنەوہ

گرینگی به قورئان داوه. هیچ نامۆ نییه که ئەو ئایەتی رەحم بزانی و زوری کوری حەبیش نەیزانی، ئەوەی لە قسەکانییهوه دیاره: ئیمە ئایەتی رەحمان خویندەوه، ئەو پێش ئەوەی عوسمان فەرمانی کوپیکردنی قورئان بکات ئەوەی خویندەتەوه و پاش کوپیکردنی قورئانەکی عوسمان وازی لە خویندەوهی ئایەتی رەحم هیناوه، هەرۆه قسەکانی بۆ زوری کوری حەبیش دیسان پاش ئەوه بو، لەمه دا وا تێدەگەین که عوسمان به سووتاندنی ئەوهی لە قورئان لایداوه نەوه ستاوه، بەلکوو ریگریشی کردوه لە خویندەوهی، وهک ئەم قسەیهی، وا نیشانی دەدات و دەیسەلمێت.

دیسان له (الإتقان) دا دەلیت: کوری ئەبی مریهه له ئەبی لهههعهوه له ئەبی ئەلئەسوهدهوه له عروهی کوری زوبیرهوه له عایشهوه وهری گرتوه، دهلیت، گوتویهتی: سورهتی (الاحزاب) له زهمانی پێغه مبهردا به دوو سهت ئایهت خوینراوه تەوه، کاتیک عوسمان مهسحهفی کو کردهوه نه مانتوانی له مهی ههیه زیاتر کو بکهینهوه.

دیسان له (الإتقان) دا دهلیت: حهجاج له بارهی ئین جهریحهوه قسهی کردهوه، ئین ئەبی حهמיד له حهמידه کچی ئەبی یونسهوه، گوتویهتی: باوکم له تهمهنی ههشیتا سیالیدا له قورئانهکی عایشهوه بوی خویندمهوه: {إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا} [الاحزاب: 56]، واته: خوداو په ریه کانی نوێژ له سهه پێغه مبهه ده که ون و په سه ندی ده که ن، ئەی ئەوانه ی باوه ردارن نوێژی له سهه بکه ن و به دل و گیان سلأوی لی بکه ن. و (علی الذین یصلون الصفوف الاولی) یشی تیدا بو، پێش ئەوهی عوسمان مهسحهفه کان بگوریت.

دیسان له (الإتقان) دا هاتوه: له (المستدرک) دا له ئەبی بن که عبه وه گوتویهتی: پێغه مبهه ی خودا پێی گوتم، خودا فەرمانی پێ کردووم که قورئان به سهردا بخوینم، ئەمه ی خویندەوه: {لَمْ يَكُنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ} [البينه: 1]، واته: ئەوانه ی کوفریان کرد له ئەهلی کتیب و هاوبهش بۆ خودا دانه ران نه بوون. گوتی: پاشماوه که شی خویندەوه: (لو أن ابن کدم سأل وادياً من مال فأعگيه سأل پانيا و إن سأل پانيا فأعگيه سأل پالپا، ولا یملأ جوف ابن کدم الا التراب، ویتوب الله علی من تاب و إن ژات الدین عند الله الحنیفیه غیر الیهودییه ولا النصرانییه، و من یعمل خیراً فلن یکفر). ده لیم: ئەگه ر ئەوانه ی عوسمان لای بردوه له کتیبه کانی قورئاندا، له مانه ی پێشوو بن چاکه ی بۆ ئیسلام کردهوه، ئەگه ر له لایه کی تره وه خراپی کردی، دیسان له ویدا: ئین ئەبی حاتم له ئەبی موسای ئەشعه ریه وه گوتویهتی: سوره تیکمان ده گوتوه به هه ندیک له دوعا و نزا کانه مان زانی، هیچ له بیرمان نه چوو، ئەوه ی له بهرم کردبوو: (یا ایها الزین کمنوا الا تقولوا ما لا تفعلون فنکتب شهاده فی أعناقکم فتنسألون عنها یوم القیامه) واته: ئەی ئەوانه ی باوه ر دارن ئەو قسه یه مه که ن که به کردار نایکه ن و ئەوهش به شایه تی ده ینوسین و له روژی قیامهت له سهه ملتانه.

له ویدا دیسان: ئەبوو عوبید گوتویهتی: حهجاج له حه ماد کوری سهلمه وه له عه لیلی کوری زه بده وه له ئەبی حه رب کوری ئەبی ئەلئەسوهده وه له ئەبی موسای ئەشعه ریه وه، گوتویهتی: سوره تی وهک (براءه) دابه زی و ئینجا هه لگه را، له وه یش ئەمه له بهر کرا: (إن الله سیؤد هزا وادیا پالپا ولا یملأ جوف ابن کدم إلا التراب ویتوب الله علی من تاب) واته: خودا پشتگیری ئەمه ده کات به دو لیک سییه م و ناوزگی به نی ئاده م به خاک نه ییت پر ناکاته وه و خودا ئەوه ده بویت که په شیامن دینه وه. دیسان له ویدا هاتوه: ئەبوو عوبید گوتویهتی: حهجاج له سه عید له ئەلحه که م کوری عوته یه عه بد کوری عوده یه وه، ده لیت: عومه ر گوتی: ئەمه مان ده خویندەوه: (لا ترغبوا عن کبانکم فانه کفر بکم) پشتگیری باوکانتان مه که ن که بیباوه ری پێ کردن، که ئینجا عومه ر به زهیدی کوری سابتی گوت: ئاوا یه؟ گوتی: به لی. ده لیم: ئەم قسه یه به لگه یه له سهه ئەوه ی هه ندیک له قورئان خویندەوه ی وه لا نراوه پێش ئەوه ی عوسمان قورئان کوپی بکات.

دیسان له ویدا هاتوه: ئین ئەبی مریهه له نافع کوری عومه ری ئەلحه محیه وه، گوتویهتی: ئین ئەبی مه لیکه ئەلمسور کوری موخره مه وه، ده لیت: عومه ر به عه بدولپه رحمانی کوری عه وفی گوت: ئەوه دابه زی به سه رماندا نایینین (أن جاهدوا کما جاهدتم اول مره) واته: ئەگه ر جیهادیان کرد وه کو یه که م چار جیهادتان کرد، ئیمه نایینین، گوتی (واته عه بدولپه رحمان): ئەوه ی لابراوه له قورئاندا لابرا. ده لیم: ئەم قسه یه دیسان به لگه یه له سهه ئەوه ی هه ندیک له قورئان قرتینراوه پێش ئەوه ی عوسمان له کتیبه که دا کوپی بکات، هیچ ره تکرده وه یه کی تیدا نییه له

بۆيۈن ئەمەو ئەوھى پېشتەر باسماڭ كۆرد، لە بارەى ئەوھى عوسمان ھەندېك لە قورئانى قرتاندوھ، لەو كاتەى فەرمانى كۆدوھ كۆپى بكن، لەبەر ئەوھى عوسمان بەم پېھە پېت قرتاندنى . لەو كاتەدا تازە كۆدوھتەوھ، يان شتى تى قرتاندوھ جگە لەوانەى لە پېشتەر وھلا نراپت ديسان لە (الاتقان) دا دەلېت: ئېين ئەبى مريەم قسەى بۆ كۆردىن، لە ئەبى لەھىعەوھ، لە پەزىد كۆرى عومەر و ئەلمەفاخريەوھ، لە ئەبووسوفيان ئەلكەلاعيەوھ، كە مەسلەمەى كۆرى مەفلوفى ئەنسارى رۆزبۇكپان پېى گوتوون: ھەوالى ئەو دوو ئايەتەم بدەنى كە لە قورئاندا نەنووسراوھ، ھىچ قسەيان نەكۆرد و لەوئېشدا ئەبووئەلكنود سەعدى كۆرى مالېك گوتوويەتى: كوا مەسلەمە؟ (إن الزين كمنوا و ھاجروا و ھادوا فى سبيل اللھ بأموالھم و انفسھم إلا ابشروا أنتم المفلحون، و الزين كئوھم و نصروھم و جادلوا عنھم الزين عجب اللھ عليھم أولئك لا تعلم نفس ما أخفى لھم من قره أعين جزاؤ بما كانوا يعلمون. واتە: ئەوانەى باوھريان ھبنا و كۆچيان كۆرد و بە مال و حال جىھاديان كۆرد لە رېى خودادا، موژدەپېت ئېوھ براوھن و ئەوانەى جېيانكۆردنەوھ و پىشتگېريان كۆردن و مشتومريان لەسەر كۆردن لەبەرئامبەر ئەوانەى تۆرە بوون لېيان بە ھەمان شېوھ، ئەوانە نازانن كە چى چاكەبەكيان بۆيان دانراوھ بەو كارەيان

ديسان لەوئېدا: لە (الكبير) دا تەبرانى دەلېت: ئېين عومەر گوتوويەتى: دوو پياو سورەتېكيان دەخوئندەوھ كە پېغەمبەر بۆى خوئندبوونەوھ و ئەوانېش دەيانخوئندەوھ، شەوئېكيان ھەلسان بۆ نوئزكۆردن بەك پېتى سورەتەكەيان لە بېر نەما بوو، بە ھەلەداوان رۆبىشتن بۆ لای پېغەمبەرى خدا و ئەوھيان پې گوت، ئەوېش پېى گوتن: ئەوھ لەوانەى كە نەسخ كراوھ لە بېرى خۆتانى بەرنەوھ.

ديسان لەوئېدا ھاتوھ: حاكم لە (طريق) ى كەسېرى كۆرى سەلت وەرى گرتوھ، دەلېت: زەيدى كۆرى سابت و سەعید كۆرى ئەلعاس مەسحەفيان دەنووسى، چوون بە سەر ئەم ئايەتەدا "واتە ئايەتى رەجم" زەيد گوتى: گويم لە پېغەمبەرى خدا بوو دەبگوت: (الشَّيْخُ وَالشَّيْخَةُ إِذَا زَيَّيَا فَارْجُمُوهُمَا الْبَتَّةَ) پېرەپياو و پېرەژن ئەگە زىنايانە كۆرد: عومەر گوتى: كاتېك دابەزى ھاتم بۆ لای پېغەمبەر، گوتم: بېنووسم؟ وەك ئەوھى رقى لېى پېت وا بوو

ديسان لەوئېدا: ئېين ئەلزەرىس لە (فضائل القرآن) ەوھ لە عەلىى كۆرى حەكىمەوھ، لە زەيد كۆرى ئەسلەمەوھ، لە عومەرەوھ گوتارى بۆ خەلك داوھ. گوتوويەتى: ھىچ سكالايەك لە سەر رەجمكۆردن مەكەن؟ چونكە حەقە و ھەولم دا لە قورئاندا بېنووسم. بېرسيارم لە ئەبى كۆرى كەعب كۆرد. گوتى: نەھاتى بۆ لام و من بۆ پېغەمبەرى خودام دەخوئندەوھ، پالت بە سېنگمەوھ ناو و گوتت: ئەوھ ئايەتى رەجمە بۆمى دەخوئىنتەوھ، ئەوان وەك پېست سورەكان لاقەى يەكتر بكن و يەكتر بگېن. ئېين حەجەر گوتى: ئەم ھەوالە ئامازەيەكە بۆ ديارىكۆردنى ھۆكارى لابرەنى خوئندنەوھكەى

ديسان لە (الاتقان) دا لە سەر ژمارەى سورەتەكان دەلېت: لە (المستدرک) لە خەلكەوھ ھاتوھ: يەكەم جار كە (براءة) بسميلاى لى لابرا گوتى: ئەوھ سەلمېنراوھ كە درېئېيەكەى بەقەد (البقره) بوھ

لەم گېرانەوانەدا بۆمان دەردەكەوئت ئەوھەندە لە قورئاندا قرتېنراو و لابراو زۆرە ناتوانېت بە كەمى دابنېت، وەك پېشتەر لە قسەى ئېين عومەردا ھات "قورئانېكى زۆرى لى رۆبىشتوھ"، ئەوھېش دەزانېن ئەوھى لېى بوھتەوھ تەنھا لە پاش مردنى محەمەد و كۆپىكۆردنى لە لايەن عوسمانەوھ نەبوھ، بەلكوھ لەو كاتەيشدا لېى فەوتاوھ و وھلا نراوھ كە محەمەدە زىندوو بوھ و وھى بۆ ھاتوھ

ئەوھى سەرسورھېنەرە كە زانايانى ئېسلام ئەوھى لە قورئاندا كەوتوھ بە مەنسوخيان داناوھ بە قسە نەك بە حكوم، لە كاتېكدا ئەوھيان گوتوھ دەزانن كە نەسخكۆردن بە فەرمان و رەتكۆردنەوھ نەپېت يان بەو شېوھەى واتاكەيان لە خۆ بگرت نەپېت، ناپېت. بەلام ھەوالېك كە بە واتاى داواكۆردنى ئەوھى تېدا نەپېت نەسخى تېدا روو نادات، ئەمەى گوتيان دەربارەى ئايەتى رەجم مەنسوخە بە پېى ئەوھى حكومى نەسخكۆردن لە خۆ دەگرت

ئەوھى ديارە محەمەد ھەندېك جار ئايەت دادەرپېژت و دەيكات بە قورئان، ئېنجا وا دەردەكەوئت بەو شېوھەى رېزبەند و توند و رەوان نېيە كە قورئان دەيەوئت و ئەوېش پىشتگۆپى دەخات، تا لە بېر بچېت و فەرمانى بە نووسەرانى وەحى نەكۆردە بېنووسنەوھ وەك ئايەتى (الرحم) و ئايەتى (يتوب اللھ على من تاب) خوا لەوھ دەبورېت كە پەشيمان پېتەوھ. بېگومان قورئان جگە لە نەسخكۆردن لەبېرچوونەوھېشى تېدايە، وەك قسەى "ھىچ ئايەتېكمان نەسخ نەكۆردە يان لە

بیر نه چوه له وه مان با شتر نه هینا بیت (مَا تَنْسَخُ مِنْ كَيْفِهِ أَوْ تُنْسِئَهَا تَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا...) نایه تی (یتوب الله علی من تاب) هیچ نایه تیکمان نه سخ نه کرد یان له بیر نه کرد نه گهر له وه با شتر نه هات بیت، لهو به شهدا له بیر کراوه نهک نه سخ کرایت. له وانه یش واته له وانه ی له بیر چوون نه وه ی هاوه لانی بیری مه عونه با سپیان کردوه، که کوژران، یشتر با سی نه مه مان کرد. نه وان که دوژمن دهوری لیدان گوتیان: (اللَّهُمَّ بَلِّغْ عَنَّا نَبِيَّنَا أَنَّا قَدْ لَقِينَاكَ فَرِحْنَا عَنْكَ وَرَجِيتَ عَنَّا). خودایه به پیغمبر مان بگه په نه که نیمه لپی رازین و نهو لیمان رازیه. پیغمبر نه م قسانه ی نه وانی کرد به قورئان و خوینرایه وه. له گرانه وه په کدا که هه والیان گه بیشته پیغمبر هه لسا و سپاسگوزاری خودا بوو، نینجا گوتی: براکانتان له گهل بیباوه ران وا بهر بهک که وتن و کوژران، گوتیان: (رَبَّنَا بَلِّغْ قَوْمَنَا إِنَّا لَقِينَا رَبَّنَا وَرَجِيتَا عَنْهُ فَرِحْنَا عَنَّا وَارْجَانَا) : نه ی په روه نده مان به قه ومه که مان بگه په نه نیمه په روه نده مان بینی و لپی رازی بووین و نه ویش له نیمه رازیه و رازی کردین. من پیغمبره ی نه وانم بو نیمه، نه وان له و رازی بوون و نه ویش له وان رازی بوو. له نه سه وه وه رگیراوه گوتراوه نه مه قورئان بوه و خوینراوه ته وه نینجا خویندنه وه ی نه سخ کراوه، وهک له سیره ی حله پیدا هاتوه. نه وه ی راسته که بیلین، نینجا له بیر کرا، له بهر نه وه ی نه سخی خویندنه وه ی له گهل مانه وه ی، حکومتی مانه وه ی هیچ واتایه کی نییه، له بهر نه وه نه وشته نییه که نه سخی تیدا پروو بدات

نه وه ی له وه حی دابه زینراودا کراوه به پیچه وانه ی نه مه یه، واته نه وه ی له یه که م جاروه قورئان نه بوه کراوه ته قورئان، نه وه ی که پیغمبر دبیحه ی که لپی به نووسراو بکه وه نارد بو لای قه بیه ری پاشای پروم له شامدا، نه مه یش ده قی نووسراوه که به

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مِنْ مُحَمَّدٍ عَبْدِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى هَرَقْلَ عَفِيمِ الرُّومِ سَلَامٌ عَلَيَّ مَنِ {
 اتَّبَعَ الْهُدَىٰ أَمَا بَعْدُ فَإِنِّي أَدْعُوكَ بِدَعَايِهِ الْإِسْلَامِ أَسْلِمُ تَسْلِمُ يُؤْتِكَ اللَّهُ أَجْرَكَ مَرَّتَيْنِ فَإِن تَوَلَّيْتَ
 فَإِن عَلَيكَ إِيمَ الْأَرَبِيِّينَ وَ{ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ
 } وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِزَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِن دُونِ اللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ
 قسه ی: (یا اهل الكتاب... الخ) نووسینی که له نووسراوه که پیدا له به رده م لایه نگرانی له نه هلی
 کتیب بو قه یسه ر له سالی شه شه می کوچی نووسیویه تی. نه م قسانه قورئان نه بوو
 بخوینریته وه. له سالی نویه م، کاتیک شان دیک ی نه جران هاتن بو لای پیغمبر، نه سرانی بوون،
 وه حی به م شپوه یه دایه زاند و له سه ره تاوه وشه ی (قل) ی خسته سه ر و کردیه قورئان و
 ده خوینرایه وه، نه وه یش نایه تیکه له نایه ته قورئانییه کان له سوره تی (العمران) دا وهک له
 سیره ی حله پیدا هاتوه. نه گهر بلایت بو هه ر له یه که م جاروه نه یکرد به قورئان، ده لیم: له بهر
 نه وه ی له و کاته ی نووسراوه که ی بو قه یسه ر نووسی هیچ پیوستی به وه نه کرد که وه حی
 قورئان دابه زیت، به لام قسه یه ک بوه و به نووسره که ی پر کرده ته وه، که داوای له نه هلی
 کتیب کرده بین به نیسلام. نینجا دوا ی نه وه ته ماشای کرده که قسه یه که له گهل ستایلی
 قورئاندا به جوانی دپته وه و ده چه سپیت و پیوستی کرد که وهک وه حی قورئان دابه زیت، به
 وه حی دای به زاند و کردی به قورئان، به پیچه وانه ی نه و نایه تانه ی که یشتر باس کران، به
 وه حی دابه زین بو نه وه ی بینه قورئان، به لام دوا ی نه وه ی که بینرا له ستایلی قورئانییه وه دوره،
 به تاییه تی نایه تی (الرحم) "بو یه له بیر کرا یان نه سخ کرا وهک ده لپن

(74)

نایا قورئان له ناسمانه وه دابه زیوه
 له قورئاندا چه مکی دابه زاندن و دابه زین و دابه زینراو، وا داده زیت که قسه ی وه حی و له خودا وه
 هاتوه بو محمه د که پیغمبره وه به کاری ده هینیت، وه ک: { تَزَلُّ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ } [الشعراء]:
 193: روحی سه ر راست دایه زاند، و { شَهْرُ رَمَجَانَ الرُّبَى أَنْزَلَ فِيهِ الْقُرْآنَ } [البقره: 185] واته:
 مانگی ره مه زان قورئان تیدا دابه زی و { وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا } [الإسراء: 106]، واته: به دابه زاندن
 دامانیه زاند. له م ده رپینانه دا چیی ده ویت، نایا قسه ی وه حی کرا و له سه ره وه هاتوه ته خواره وه
 بو محمه د، واته له شوینی به رزه وه بو شوینی نزم؟
 وهک زه مینه سازه یه ک بو وه لامدانه وه ی نه م پرسیره ده لپن: نه و لایه ن و شوینه ی که پیگه و
 چپگه ی ده ور به رمان بو شته کان دیاری ده که ن، له ده ره وه ی خومان هیچ حقیقه تیک ی چپگری

نییه، ئەگینا هەمووی شتی ریزەیییە که بە خستنه سەر شتی تر نەبێت ناکرێت. ئەوەی لە سەرۆکی سەرمانەوێت پێی دەلێن سەرەوێ و وا خەیاڵ دەکەین که بەرزە و ئەوەی لە ژێر پێمانەوێت پێی دەلێن ژێرە و وای دای دەبێن که نزمە، ئەگەر بە سلنگیک خۆمان بەرز کردووە بۆ ئەو شوێنە لە سەرۆکی سەرمانەوێت بۆ ئەوەی بالا بوو کەوتە ژێر پێمان و نزم بوو، واتە بوو ژێر، بە پێچەوانەوێت ئەگەر دا بەزین بۆ چالێک یان شوێنێکی نزمتر، ژێر دەبێتە سەر و هەرەوێت ئاوا بۆ پێشەوێ و دواوێ و راست و چەپ، دەلێن لە پێشەوێ پێشوازیمان لێ کرد و لە دواوێ پشتمان لێ کرد، ئەگەر ئاوەر بەدینەوێت پێشەوێ دەبێتە پشتەوێ و بە پێچەوانەیشەوێ پراستە

ئەمە بە نەبەت ئێمەوێ دیار و هەستێکراوێ، هەرەوێت بە نەبەت ئەو دۆنیایە که تێداین ئاوا، مەبەستم گۆی زەوێ، بەلام بە نەبەت زەوێیەوێ لەوانەوێ دیار نەبێت و هەستێشی پێ نەکەیت مەگەر لە دواوێ تێرامان و بیرکردنەوێ نەبێت. بێگومان ئەو زەوێیە که ئێمە لەوێوێ دروست بووین و بۆ ئەویش دەگەرێنەوێ، ئەو هەسارەوێت که لە زانستی فەلەکدا هەسارەوێت که لە ئاسماندا بە دەوری خۆردا دەسوورێتەوێ، بە دوو جۆلەوێ تەوێرێ شوو و رۆژ بەرەم دەهێتێت و ئەوێ تر پازنەییەوێ وەرژەکان و سال بەرەم دەهێتێت، باکوور و باشوور و خۆرەلەت و خۆرئاوای هەوێ، بەلام ئەو ئاراستانەوێ تێدایە ناگۆرێت، باکووری ناوێتە باشوور، وەک بەرزوونێ خۆمان باسماوێ کرد، خۆرەلەتێشی ناوێتە خۆرئاوای. خوارەوێت ناوێتە سەرەوێ و بە پێچەوانەیشەوێ. ئێمە خۆر و هەموو باشوور بە بەردەوامی و هەتاهەتایی لە سەرەوێت خۆمان دەبینین و زەوێ لە ژێر خۆمانەوێ بە بەردەوامی و لەم لامانەوێ دیارە. بەلام ئەگەر کەمێک تێرامێن، لایەنەکانی زەوێ جێگەر دەبن و ناگۆرێن، ئەمە بە نەبەت ئێمەوێت که لە سەر پشتی زەوێ بین، ئەگەر هیچ ئامرازێکمان پێ نەبێت که لە جیهانی زەمینی خۆمان دەربچین و پێوێ بۆ جیهانیکی تر لەو جیهانە پێشبینیکراوێت ئەم بۆشاییەوێ گەردوون دا، واتە لەم فەزایەدا دەبین تا وەزعی ئێمە بە نەبەت زەوێیەوێ گۆرانکاریی بە سەریدا نەبێت. ئەگەر ئێمە بتوانین لە جیهانی زەمینی خۆمان بگوازینەوێ بۆ جیهانی مەریخ بۆ نموونە، شوێنی ئێمە دەگۆرێت بە نەبەت زەوێ و شوێنی ئەویش بە نەبەت ئێمەوێ، لەوێدا نە باکوور نە باشوور نە خۆرەلەت و نە خۆرئاوای دەمێتێت، لەوانەوێت زەوێ لە سەر و خۆمان بینین که لە ژێرمان دەبێت بە هەمیشەوێ، لەوێدا زەوێ دەبێت بە ئاسماوێ بە نەبەت ئێمەوێ، که ئێمە لە جیهانی مەریخدا

:بین. لە قەسیدەوێت کدا بە ناوێشانێ (من این الی این) ئەوێم گوتوێ

باننا من بنی السماء نحن بنی الارض قد علمنا

ارضی سماً بلا امتراء لو کنت فی المشتري لکانت

ولا اعتلاء لزی اعتلاء فلیس فوق ولیس تحت

بەواتای: ئێمە لە ئەوەی ئاسمانین و کورانی زەوێ فێردەکەین و زەوێ من ئاسماندا دەبێت ئەگەر لە موشتەریش بن و هیچ بەرزاییەوێ بۆ بەرزنییان ناوێنم نەئەوانەوێ لە سەرەوێ و نەش ئەوانەوێ لەخوارەوێ

بۆیە، لەبەر ئەوەی تووانمان نییه لە جیهانی زەمینی دەربچین، هەمیشەوێت خۆر لە سەرۆکی خۆمانەوێت دەبینین، بەلام لە حەقیقەتدا ئەو لە سەرۆمانەوێت و لە ژێر مانەوێت نییه، بەلام ئەو زەوێیە که ئێمە لە سەر پشتین و وامان پێشان دەدات که خۆر لە رۆژدا دەردەخات و لە شەویشدا بەرێ دەگرت، بە هۆی جۆولانی تەوێرێ خۆیەوێ، بۆیە زەوێ لە کاتی خۆرەوێتەوێ بە پێی تەوێرێ خۆی واتە بە دەوری خۆیدا، بەو پێیەوێت خەر، ئەو بەشەوێت رۆوێ خۆر دەبێت لەو بەشەوێت رۆژەوێ و لە بەشەوێت تردا شەوێ، ئینجا بە جۆولانی هێدی هێدی زەوێ تا نیوێ شەوێتەوێت رۆژ و رۆژەوێت شەوێ. ئەگەر ئەوەی زانستی فەلەکی پێراری لێ داوێ راست بێت، خۆر دەچوونێ نییه و ئاواوونیشی نییه، لە زەویدا خۆرەلەت و خۆرئاوایش نییه، بەلام ئەمانەوێت بەرۆکەش دەبن بە نەبەت ئێمەوێت و بە تەنھا لە ئەنجامی خۆرەوێتەوێت زەوێ بە دەوری خۆیدا رۆو دەدەن

بە تەماشاکردنی ئەمە، ئاراستەکان نامێن، بەلام بوونی ریزەیییەوێت و لە حەقیقەتدا بوونی نییه. بەلام حەقیقەتی دوێم بوونی گشتیی رەهای ناکوێتایە، که لەوێ گەورەتر و مەزترە که ئاراستە و لایەکی دەوری داوێت، بێ ئاراستەوێت، لەوێ گەورەترە که شوێنێک بێت و شوێنێک لە خۆی بگرت، ئەم بۆشایی ئاسمانەوێت کوێتایە که ئەم هەسارەوێت نەستێرانەوێت تێدا دەجووێنەوێت " جگە لە خودا کەس ژمارەیان نازانێت و، لەوانەوێت ئەم زەوێیە که ئێمە لە سەرێ دەژین و،

هه مووی له جولهدایه له دروستبوون و له ناوچووندايه، به یږی یاسا و سیستمی سروشتی، که هیچ راستکردنه وه و گورانیك قبول ناکات. ئەهلی ئابین ئەم یاسایانه به توانا و قودره تی خودا ناو ده بن، ئەمه ده رپرینیکی بی توانایانه به که له دهوری حقیقهت خول ده خواته وه و ناتوانیت لی نزیك بیته وه. کردگاری مه زنی بوونه وه ران له وه به توانتر و مه زنتره که پیغه مه رانی مروف قسه یان له سهر کرد و، له و شتانه گه وره تر و به توانتر و مه زنتره که خستوو یانه ته پالی.

وه لامي پرسیاره که له وانه یه له زه مینه سازیه که ماندا، ئەوهت بو ده ربخات، که ده مانه ویت بو وه لامي پرسیاری پيشووی بلین. ئیمه له سهر ئەوه راهاتووین که بمانه ویت هه ر که سیک گه وره بکه ینه وه، یان هه ر شتیك به زل پيشان بدهین له به رزی دای ده نین و به بالایی وه سفی ده که ین، ئەگه ر ئەو شته ده رهاویشه بی و شتی لابه لا بیته که به خوئی هه لنه سیت و به خوئی نه گوژیته وه له شوینیکه وه بو شوینیکی تر، هه روه ها به وه یش راهاتووین، که ئیمه له م ژیا نه له ناوچوه دا بالایی و به رزی به شکو داری له قه له م ده ده ین و بالا به شکو دار ده بینین و ئەوه ی بالا بیته خاوه ن هه ژموونه و که س شان له شانی نادا و نایات به ریوه و قورسه شتیکی لی بیته. دابه زین له زمانی عه ره بیدا دژی به رزبوونه وه به کار دیت، روودانی وا فه رز ده کات له لایه کی به رزه وه بگوژیته وه بو لایه کی نزم، به ده رپرینیکی تر له سه ره وه بو خواره وه واته بان و ژیر، به لام له وانه یه ته نها بو گه وره کردن به کاری به بین ئەگه ر به رزی و نزمییش له نارادا نه بیته، وه ک خودامان به بالا وه سف کرد و به به رز دانا و ته نها له پینا و به مه زن کردنه له بالامان دانا، له گه ل ئەوه ی خودا بیبه ریبه له وه ی که له لایه ک یان شوینیك بیته و له وی تر نه بیته. ده رپرینی قورئان له دابه زین و دابه زاندن که به قسه ی وه حی کراوه له لایه ن خودا وه، هیچ مه به ستیکی تیدا نییه جگه له مه زنیته و شکومه ندی، له به ر ئەوه ی خودا مه زنه و ئەرک و پیوسته به پیوست و گرینگ دابنریت، ئەوه ی له وه وه بگوتریت ئەرکه و دیسان به مه زن داده نریت. به بالادانان هه ر شتیك وه ک خودا داده نریت، بویه به م شیوه یه وه حیها تن به دابه زین و دابه زاندن دانرا.

بو پشتگیری ئیمه له سهر هه ندیک له و قسانه ی قه ومه که قسه ده که ین، که له م باره وه گوتیان: قورئان زاراهه ی تایه تی خوئی هه یه له به کاره ی نانی وشه کاندان، له زوریک له له فزه کاندان له وانا زمانه وانیه که ی ده رچوون بو واتای تری تایهت به خوئی وه ک نویت و روژو و زه کات و شتی تر، هه روه ها بو دابه زین و دابه زاندنیش.

دابه زاندن له قورئاندا به شیوه یه ک هاتوه وا دانانریت که له به رزیه وه بو نزمی ده نیشیته وه، له سهر کاروباری سهر زه وی په کار هینراوه، نه ک له ئاسمانه وه نیشیته وه وه ک له سوره تی (الحدید) دا هاتوه: {وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعٌ لِلنَّاسِ} [الحدید: 25] واته: ئاسمان تیدا دابه زاند که هیزی برشت و قازانچی زوره بو خه لک له سوره تی (الاعراف) دا: {يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُؤَدِّي سِوَاتِكُمْ} [الاعراف: 26]، واته: ئەه ی فه رزه نده ی ئادمه ئیمه جلی وامان داوئی که عه یب و عارتان داپوشی و له وه یش باشیر پو شاک ی خو پاراستنه و ئەکیکه له نیشانه کانی خوایه. سوره تی (الزمر): {وَأَنْزَلْ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ پَمَا نَبَّهَ آؤُوج} [الزمر: 6] واته: هه شت جوتی له ئازه لان بو ئەفراندن و ئیوه ش ئاوا دروست ده کات. گومانی تیدا نییه که ئاسن و جلوه رگ و ئازه ل کومه له شتیکن له سهر زه ویدان، دابه زاندن لیره دا به واتای دروستکردن دیت، داهینان به دابه زاندن ده رپرین وه ک گه وره کردنی شته که یه. وا باوه که وینای کردگار دیسان به بالا بو فیربوون دابنریت و، به کاره ی نانی دابه زاندن له م شتانه دا وه ک به کاره ی نانیکی ها که زایی یان وه ک زاراهه یه کی قورئانی به ده ر له وانا زمانه وانیه که ی خو به تی، بو مه به ستیك له مه به سته کانی روونکردنه وه و ئاشکرکردن، گومانی تیدا نییه که یه کیك به بالا دانرا به گرینگ داده نریت و" ئەمه یش به دابه زاندنیک داده نریت بو ئەوشته ی که ده یدریتی. ئەگه ر بالایه که ی وه ک پیزانین بیته نه ک شوین و، دابه زاندنه که یش وه ک پیزانین ده بیته نه ک شتی راسته قینه. هه روه ها له قسه ی سوره تی (الفتح) دا ده گوتریت: {هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ} [الفتح: 4] واته: ئەوه که هیمنی خسته نبو دلې باوه ردارانه وه. واته خسته یه دلایانه وه، له قسه ی (البقره) دا: {وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوَى} [البقره: 57] واته: چاکه و پشودرژیمان بو دابه زاندن. واته خیر و سه بووری و به خششمان پی دان و هینامانه بوون. وه ک له سوره تی (القصص): {إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتُ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَخِيرٌ} [القصص: 24]، واته: ئەوه ی که بو

باشترین هه‌زار دابه‌زینرا. واتا له باشهت دامی یان ئاسانکاریت بو کوردم و خیرت بو ئاماده کرد،
 ئه‌مه جگه لهو ئایه‌تانه، که دانانی دابه‌زاندن له دارشتندا بو گه‌وره‌کردنی خودایه که ئه‌و
 .شتانه‌ی دابه‌زینراوه ته‌نزا له ئه‌وه‌وه بوه، واته به فرمان و ویستی خودا بوه
 بوچی دابه‌زاندنی قورئان هه‌روه‌ها وهک ئه‌مه‌ی پێشوو نه‌ییت، به واتای ئیلهام نه‌ییت که به
 دابه‌زاندن ده‌ری پیرییت له پیناو مه‌زنکردنی ئیلهامبه‌خشدا، به تایه‌تی ئه‌گه‌ر بلین قورئان
 واتایه نهک له‌فر و نوتق وهک تیمیک له زانایانی ئیسلام بوی رویشتوون، ته‌نانهت ئه‌بی حه‌نیفه
 گوتووێتی نوژی ئه‌وانه راست ده‌رده‌چیت که له نوژه‌که‌یان قورئان به فارسی ده‌خویننه‌وه؛
 واتای قسه‌که‌مان ئه‌وه‌یه: خودا که قورئانی بو محمه‌د دابه‌زاند، ئه‌و واتاکانی به ئیلهام پێ
 به‌خشی، ئینجا پێغه‌مبه‌ر ئه‌و واتایانه‌ی به له‌فری عه‌ره‌بی ده‌ریی و بو خه‌لکی خوینده‌وه.
 ناییت هه‌ر باوه‌ردارێک به حه‌ق باوه‌ری هه‌ییت و پێز له عه‌قل ده‌گریت و دلسۆز بیت بو
 باوه‌ره‌که‌ی، دابه‌زاندنی قورئان له سنوری ئه‌م واتایه‌ ده‌ربکات، ئه‌مه‌یش تیمیکی زانایانی
 .ئایینی ئیسلام له‌وانه‌ی پێز له عه‌قڵی خوێان ده‌گرن و دلسۆزین بو باوه‌ره‌کان بوی چون
 زه‌مه‌خشه‌ری له شیکردنه‌وه‌ی ئه‌م ئایه‌ته‌دا: {وَأَنْزَلْ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ پَمَايَبَهُ أَزْوَاجًا} [الزمر: 6]
 واته: هه‌شت جووت له نازه‌لی بیو دابه‌زاندن. ویستی راقه‌ی بکات، گوتی: ئه‌مه‌ وای کردوه
 ئه‌وه‌ی له زه‌ویدایه له ئاسمانه‌وه دابه‌زیه‌وه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له ئاسمان بوه و ماوه‌ته‌وه. ئه‌مه
 قسه‌یه‌کی پێکه‌نیناوییه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زه‌مه‌خشه‌ری وا دابنیت خودا له ئاسمان بوه و حکومدانی
 له سه‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و مه‌رومالاته له ئاسمانه‌وه بوه، نازانم مه‌به‌ستی کام ئاسمانه. ئه‌ی زانی
 نه‌به‌ز. به‌لام قسه‌که‌ت: (حکومی کرد) راسته، ئه‌مما قسه‌که‌ت (له ئاسمانه‌وه) نه‌خیر.
 هه‌ندیکیان ویستیان شته‌کانی تیکه‌ل بکه‌ن و بیه‌شپوین گوتی: مه‌رومالات روه‌ک نه‌خوات نازیت
 و روه‌کیش به بی ئاو نارووت، ئاوی دابه‌زاند، ئه‌مه‌یش وهک ئه‌وه‌ی شته‌کانی دابه‌زاندی. ئه‌م
 قسه‌یه‌ ئه‌و که‌سه‌ نایکات که گرینگ‌ی به حه‌قیقه‌ت بدات، به‌لکوو ئه‌مه‌ سه‌یروسه‌مه‌ره و
 تیکه‌لکردنه

ئه‌گه‌ر بلین: قورئان دابه‌زاندنی له ده‌ریینه‌کانیدا به هاکه‌زایی به کار هیناوه ئه‌ی له‌م ئایه‌ته
 چی ده‌نیت: {وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً كَهْرًا} [الفرقان: 48] (انزل) واته: له ئاسمانه‌وه ئاویکی
 پاکژمان دابه‌زاند. لێره‌دا له لایه‌ن حه‌قیقه‌ته‌وه به کار هیناوه نهک هه‌ر ئاوها به سه‌ر زمانی و
 :هاکه‌زایی له‌به‌ر ئه‌وه‌ی دابه‌زاندنی ئاو له ئاسمانه‌وه حه‌قیقه‌ته، ده‌لیم
 یه‌که‌م: به‌کاره‌بنانی ره‌وانیژی وشه له شیوه‌ی هاکه‌زایی له شوینیکی قسه‌کانیدا ئه‌وه
 ناگه‌یه‌نیت که رینگری لێ کرایت و، له لایه‌نی حه‌قیقه‌ته‌وه له شوینیکی تردا به کاری به‌ییت،
 وهک ده‌لین هه‌ر داره و سینه‌ری خۆی هه‌یه

دوهم: گوتیان ئاسمان له زماندا ئه‌و شتانه‌یه که له سه‌رووی تۆبه و سینه‌رت بو ده‌کات،
 سه‌قفی ماله‌که‌ت ئاسمانه، هه‌ور ئاسمانه، به‌لام له توژینه‌وه‌که‌ماندا ئه‌م واتا گشپتییه‌ی
 ئاسمانان مه‌به‌ست نییه، ئېمه ده‌مانه‌وت ئه‌وانه‌ی به‌ده‌ر له زه‌وی له فه‌له‌کی بالا بیت.
 هه‌ور هه‌ر چه‌ند به ئاسمان ناو نراوه، به‌لام له ئاسمان نییه. ئاو له ئاسمانه‌وه دابه‌زیت به‌لکوو
 له هه‌وره‌وه داده‌به‌زیت که له‌وه‌هه‌لمی پایه‌ دروست ده‌ییت که له زه‌وییه‌وه به‌رز ده‌یته‌وه، وهک
 له سوره‌تی (النبا) ده‌لیت: {وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً بَیْجًا} [النبا: 14]، نه‌یگوت: له
 ئاسمانه‌وه. هه‌لمینراوه‌کان واته هه‌وره‌کان وهک له زانستی سروشتدا ده‌ییت، به‌وه‌ی له
 هه‌لمی ئاو له ده‌رته‌نجامی گه‌رمی با به هۆی سوکییه‌وه به‌رز ده‌یته‌وه و هه‌وری چر دروست
 ده‌کات به ریزه‌یه‌کی دیاریکراو له پله‌ی گه‌رما و به‌گۆرینی ئه‌و پله‌یه‌ی گه‌رما له بادا، ئه‌و هه‌لمه
 چر ده‌یته‌وه و به شیوه‌ی دلۆپه‌ی ئاو به پێی راکێشانی زه‌وی داده‌به‌زیت، به جیاوازیی پله‌ی
 گه‌رما ئاو ده‌کات به هه‌لم و ئه‌و به‌رز ده‌کاته‌وه و ده‌یکات به هه‌ور له سه‌ره‌وه و ئینجا ده‌یکات به
 باران. ئه‌وه‌ی زانراوه که گۆی با که له هه‌موو لایه‌کییه‌وه به‌ده‌وری زه‌وییه‌وه‌یه، ئه‌م گۆی بایه به
 شیکه له گۆی زه‌وی و له‌وه‌به‌ده‌ر نییه، ئاوی باران له ئاسمانه‌وه دابه‌زیت که قورئانی لێ
 دابه‌زی، به‌لکوو له هه‌وره‌وه داده‌به‌زیت که به‌شیکه له زه‌وی، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی گۆی با به‌شیکه له
 زه‌وی. ئه‌وپه‌ری ئه‌وه‌یه که له شوینیکه‌وه داده‌به‌زیت بو شوینیکی تر له زه‌وی، به‌ده‌ریینیکی تر
 له شوینیکی به‌رزه‌وه ده‌گۆزیتته‌وه بو شوینیکی نزم له زه‌ویدا

له سه‌رسوره‌یه‌ره‌کانی قسه‌ی ئه‌وانه‌ی وهک به‌لگه له سه‌ر گه‌لخۆیی خاوه‌نه‌که‌ی
 ده‌رده‌که‌وت، ئه‌وه‌ی هه‌ندیک له زانایانی ئیسلام ده‌یلین گوایه ئاوی باران له ئاسمانه‌وه
 داده‌به‌زیت بو هه‌وره‌که و ئینجا هه‌وره‌که وهک باران فری ده‌دات بو زه‌وی، وهک زه‌مه‌خشه‌ری

قسەى له سەر شىکردنەوهى هەلمێنراوهکان باسى دەکات، سپاس بۆ ئەوهى عەقڵ دەبهخشیت و ئەوهى داى دەخات

لهوانهيه قسهکه له بابتهکه دهري کردبين، با بگهريينهوه بۆ ئەوهى باسى دهکهين. کورتهى ئەوهى له پيشدا باسمان کرد، ئەوهيه قورئان بريتيه له واتا نهک لهفز و گوتهوه، دابهزاندن واته ئيلهامبهخشين، بهلام به دابهزاندن ئاوهايى دهرييت، له پيناو مهزکردنى پيگهى دابهزى و واته ئيلهامبهخشين، ئەوهى ئەم قسهيهى پشتراست کردهوه که خاوهنى (الإتقان)ه له سەر چوونى دابهزاندن باسى کردهوه، دهليت: ئەسفههانى له سهرهتاي شىکردنەوهکهيدا دهليت: ئەهلى سوننهت و جماعت له سەر ئەوه پيگهوتن قسهى خودا دابهزويه و له سەر واتاي دابهزيو جياواز بوون. لپيان ههبوو دهيگوت: پيشاندانى جوړه خویندنهوهيهکه و لپيان دهيگوت: خودا به قسهکانى ئيلهامى بهخشيوه به جبريل که له ئاسمانى بالا بوه و له شویندا بوه و فېرى خویندنهوهى کردهوه و ئينجا جبريل له سەر زهوى له شویندندا نيشتهوهتهوه و جييهچى کردوه.

با کهمیک له سەر ئەم قسهيه بوهستين و تپى يروانين، دهليت: پيگومان تيمى بهکهم که دهليت واتاي دابهزاندن پيشاندانى خویندنهوهيهکه، ئەوانه که گوتيان قورئان واتا و لهفزه پيگهوه، بويه ويستيان دابهزاندن لهفزيش له خو بگریت، گوتيان پيشاندانى خویندنهوهيه، بهوهيش واتاي قسهکهمان که خودا قورئانى دابهزاند ئەو خویندنهوهى پيشانى خهک دا. به پي قسهکانيان ئەمه واتاي نيشتهوهيه له بهرزيهوه بۆ نزمى له دابهزاندن دهريهراوه. ئەمهيه ويستيان لپى رزگار بن، واپان له دابهزاندن کرد له واتادا پيشاندانى خویندنهوه پي، بهلام ئەوهى به لايدا دهشکيتهوه و دهروون دلنيا دهکاتهوه و عهقلى بهکلاکهرهوه قبولى دهکات و ههست و زهوقى دروست به جوانى دهزاييت، ئەوهيه که خهلقى به دهر لهوان بۆ رويشتوون که قورئان واتايه دوور له لهفز، لهويدا دابهزاندن دهپيته ئيلهامبهخشين بهلام خهلقى قسهى دوهم، ئەمانهيش ديسان لهوانه که دهليت قورئان واتا و لهفزه پيگهوه، ويستيان ئەوه بهسەلمينن که دابهزاندن واتاي نيشتهوه له بهرزيهوه بۆ نزمى دهبهخشيت. چى دروست دهکهين، خوداي بهرز له شوين پاکتره، چون قسهى ئەوه بکهپن که له شوينىکى بهرزهوه بۆ شوينىکى نزم دادهبهزاييت و به خوى له لايه نراسته پاکتر و بالاتره. لهمه رزگارمان بوو، جبريليان هينا و کرديان به ناوهنگيرى گواستنهوهى قسهى خودا له بهرزيهوه بۆ نزمى، لهبهر ئەوهى جبريل وهک ههمان خهلقى خودا له شوينىکهوه دهگويزتهوه بۆ شوينى تر، گوتيان: "خودا ئيلهامى به جبريل بهخشي که له ئاسمان بوو له جيگا و شوينى بهرز". به ئيلهامهوه نهوهستان لهبهر ئەوهى لهفز له خو ناگریت گوتيان: "فېرى خویندنهوهى کرد" بۆ ئەوهى ديسان لهفزيش له قورئاندا بيت، ئينجا پرۆسهى گواستنهوهپان جييهچى کرد و گوتيان: "ئينجا جبريل له زهويدا جييهچى کرد، که له شویندا نيشتهوه. خودا يارمهتيان بدات چهنه ژير و به توانان له ويناکردنى مهحالدا

بۆ درېزه دان

پيشتر له قسهکانماندا باسى ئەوهمان کرد که خودا له شوين پاکتره و به دهره لهوه، ئەمهيش گونجاو دهپي و وا پيويست دهکات قسهيهک لهم بابته له پيناو درېزه دان به باسهکه بکهين. دهليت: به ههر که سړیک بلپيت عهقڵ ناتواييت ويناى بوونىک بکات نه له شوينىک بيت و نهيش

له زهماندا. "أبو العلاء المعرى" دهليت

قلنا: صدقتم کذا تقول قلتم: لنا خالق قديم،

ولا زمان، ألا فقولوا زعمتموه بلا مكان

معناه ليست لنا عقول هزا كلام له حبيو

بهواتاي؛ وتمان و ههرچيهکمان وتييت باوهرتان کرد و وتتان ئيمه خالقيکى کۆنمان ههيه نه زهمان و نهش شوينى ههيه واته هيچ ناوهزىکمان نيه که بهم قسه داپوشراوه باوهر بکهين مهبهستيان چيهه له قسهى ئەوهى خودا له شوين و زهمان پاکتره؟ بۆ وهلامى ئەوهى ئەم پرسيارهى کردهوه، دهليت: ئەو دهريهنايه به ههمووى کورته و ناگات به پي ناسهکردنى خودى خودا، له شيعرکدا دهليت

وما قصر عن تبيان النقم والنير وفى النفس ما أعيى العبارة كشفه

اليه من الألفاق أعينها الخزر ويا رب معنى دق حتى تخاوصت

بهواتاي؛ هيچ هوينهوهيهك و پهخشايك له ناخدا روونى ناکاتهوه" ئەوهى که بهدهريهين

نه دؤزرتته وه و به له فز و روانين نه درکينریت له وه يه که به هيچ واتايه که هه لئه هيئریت به لام من له و باوه رهدام که باشترین دهريين که له حه قيقه تي خودی ئيلاهدا هه نديک نزیکمان بکاته وه بوونی گشتی ره های ناکو تاييه، ره وانترین قسه له ده وری خودی خودای خول بخواته وه نه وه يه که له قورئاندا هاتوه: {هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالْقَاهِرُ وَالْبَاقِي} [الحديد: 3]. واته: هه ر خوئی سه ره تا و کو تايه و ناوه خن و روکه شيشه واتای راشکاوئی ئه م دهريينه نه وه يه، که هه موو شتيکه و بوونی گشتی ناکو تاييه، مه حاله عه قل ويناى بوونیکى گشتی ناکو تايی له شوین و بی شوین بکات، یان له زه مان و بی زه مان بکات، له بهر نه وه ی شوین به شيکه کو تايی دیت، به لام نه و گشتی و هه مووی بی کو تاييه، له بهر نه وه ی شوین و زه مان بوونيان نييه جگه له وه ی له ودا بن، واته به بوونی هه مه گيرى ناکو تايی، وه ک نه وه ی هه ر دوو له شوناسی ئه ودا تيکه له بوون و له ده ره وه ی ئه ودا نه بن به ته ماشا کردنی ئه مه راسته و مه عقووليشه بلين: ئه و له هه موو شوین و له هه موو زه مان نيکدایه، هه ره ها راسته و مه عقووليشه بلين: ئه و نه له شوین و نه له زه مانيشدایه، له مه دا قسه ی قورئان وا ده چه سپیت که ده لیت: {هُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ} [الحديد: 4]، هه ره وه ها: {أَيُّكُمْ تُولُوا فِيمَ وَجْهَ اللَّهِ} [البقره: 115]، واته: ئه و له گه لتاندايه له هه ر کو يک بن. رو به که نه هه ر کو يه ک (ده موچا و) زانستی خواى تيدايه بيگومان بوونی هه مه گيری ناکو تايی له ده وری هه موو شتيک و شوین و زه مانيشدا شته و نه وه ی ده وری شتيکيش بدات تيدا نايیت، نه گه ر تيدا يان له ناويدا بوو له ده ورو به ری نييه. کورته ی قسه که مان "تو له وينا کردنت بوو بوونی هه مه گيری ناکو تايی، نه گه ر له به شيکی ديارى کراودا وه ستايت، له حه قيقه تي خودی خودای پيرؤز دوور ده وه ستيت

ومن تجلى قاهراً واحتجب يا واحد الزّات كپير السّمى
انت تسمى الله عند العرب انت لدى الفرس تسمى خدا

به واتای: نه وه ی له روکه شدا روونبو وه وه و خوئی ده رنه خست ئه ی تاکه نه فس و زؤرى له بالایی و توانا، تو لای عه ره ب به (الله) ناوده برييت و لای فارسيش به خودا با بو نه وه بگه ريينه وه که خو مان تيدايين، گوتمان: نه وه ی له قورئاندا دابه زيوه واتايه، دابه زين واتای ئيلاهه ده به خشييت، باسى نه وه مان کرد چون نه م واتايه به کار ديت. ليره دا بو مان ده رده که وپت که چه ند ناشرين بوى رويشتوون، له وه ی قورئان به و واتايه ی که باسيان کرده و وينا يان کرده، به لام چى بکه ين گه ر بيانينين ده لين قورئان به ناسخ و مه نسوخه وه گو تراوه و به له بير کراوه کانيشيه وه دوو جار دابه زيوه. به وه ی يه که م جار دابه زيوه بو ئاسمانى دونيا به يه ک جار ييکه وه، ئينجا دواى نه وه ی به جياجيا له ماوه ی بيستوسى سالدو بو زه وى دابه زيوه. نه له قورئان و نه له فه رمووده کانى پيغه مبه ردا نييه که نه م حکومه بکات يان نه مه پيشان بدات نه وه ی زانراوه که قورئان يان وه حى له شه ويک له مانگى ره مه زاندا دابه زى، قورئان ييى ده لیت: شه وى قه در و، له: {شَهْرُ رَمَجَانَ الرّٰى اَنْزَلَ فِيْهِ الْقُرْآنُ} [البقره: 185] دا واته: مانگى ره مه زان که قورئانى تيدا دابه زاندا "هاتوه. دا هاتوه، هه ره وه ها له: {إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلِ الْقَدْرِ} [القدر: 1] دا، به واتای ئيمه له شه وى قه دراد دامان به زاندا. ، شه وى قه در شه ويکه له ره مه زان. محمه د نه م شه وه ی وا گه ره کرد تا کردى به وه ی له هه زار مانگ خبرى زياتر ييت، واى لى کرد که په رى تا به ره به يان سلاو داده به زنييت. له بهر نه وه مه زنى کرد چونکه نه و شه وه يه که له بير کرده وه و قووليينه وه ده رچوو بو مشتومر و تيکوشان، به ده ريينيکی تر له نیاز و خوتوند کرده وه و بير کرده وه وه ده رچوو بو هه ول و کارکردن، نه م شه وه بوو به نوبه ره يه کی چاک و پيرؤز بو بانگه شه ی ئيسلام "پيشتر باسى سه ره تاى وه حيمان کرد ته ماشاى بکه". بيگومان شايانى نه وه يه له ميژووى رابوونى جيهانى گشتى دا تو مار بکريت، به شکو داريه کی گه وه دابنریت، له بهر نه وه ی ده رنه نجامى بانگه شه که ی کوده تايه ک يان گوران کاريه کی کومه لايه تى مه زنى به ره هم هينا

نه م کومه له قسه يه مان به ري خست، وه ک زه مينه سازيه ک بو نه وه ی ده مانه وپت قسه ی له سه ر بکه ين که گو توويه تي قورئان به يه ک رسته دابه زييه سه ر ئاسمانى دونيا، ئينجا به جياجيا له ماوه ی بيستوسى سال دابه زى، خاوه نى (الإتقان) له م مه سه له به دوور ديري قسه ی کرده، نه گه ر ويستت له ويدا بيينه

به لام ئيمه ييت ده لين: نه وه ی حاکم و به يه قى و ته برانى و بزار و ئين نه بى شيه و خه لکی تريش له و فه رموودانه ی له ئين عه باس گيراوه ته وه دواون، له سه ر نه م مه سه له يه قسه ی

ئىبن عباس، نەبىردوھ بۇ لاي محەمد پېغەمبەر
ئەوھى بەو لايەدا دەشكىتتەوھ، وەك دەبىنن پالى بە ئىبن عباسەوھ ناوھ بۇ ئەوھى لە خۆپەوھ
ئەم قسانە بكات، قسەكانى ئىبن مەردوھىيە و بەپھەقىيە لە سەر ئاسمان و سىفەتەكانى لە
(گريق السدى) لە محەمد كورى مەجالد وەريان گرتوھ " ئەويش (مقسىم) سى ئىبن عباسە:
عەتپە كورى ئەسوھد پىسپارى لى كروھ، گوتوويەتى: گومان كەوتە دلەموھ لە وتەى: {شَهْرُ
رَمَجَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ} [البقره: 185] واتە: مانگى رەمەزان كە قورئانى تېيدا دابەزى. و
{إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ} [القدر: 1]، واتە: ئىمە لە شەوى قەدردا دامانبەزاندا. ئەمە لە شەوال
و لە زى قىعدە و زى حىجە و موحرەم و سەفەر و مانگى رەبىع دابەزى، ئىبن عباس
گوتوويەتى: لە رەمەزان لە شەوى قەدردا يەك رىستە دابەزى ئىنجا پەيامبەران لە چەندىن مانگ
و رۆژدا لە سەر پىگەى ئەستېرەكان بوون. واتاى پروون و راشكاوى ئەم قسەيە ئەوھىيە، قورئان
بە دوو جار دابەزىوھ، جارېك بە رىستەيەك دابەزىوھ بۇ ئاسمانى دونيا و جارېكى تر بۇ زەوى بۇ
محەمد، ئەويش بە يەك لە دواى يەك بۇ ماوھى بىستوسى سال بوھ. پىگومان ئىبن عباس
بەم قسەيەى وىستى ئەو گومانە لە دلئى عەتپەى كورى ئەسوھد لايات كە لە دەرئەنجامى
ئەوھ دروست بوو، كە ھەر دوو ئايەتەكە لە گەل واقىعدا يەكى نەگرتوھتەوھ، بەلام ئىبن عباس
ئەمەى لە كوئوھ ھېئا و پشتى بە چى بەست؟ ئەمەيە كە حىكايەتخوانان بە يەك وشەش
قسەيان لە سەر نەكروھ. ئەگەر ئىبن عباس گومانى پىسپار كە رەكەى بەوھى لە واقىعدا
رووى دا لا بردىت، ئەوھى وىستراوھ كروويەتى و ھىچ كېشەيەكى دروست نەكروھ. ئەوھى
واقىعە سەرەتاي دابەزىنى قورئان لە شەوى قەدرى مانگى رەمەزان بوھ و ئىنجا لە مانگ و
رۆژەكانى دواتر تا مردنى محەمد لە دابەزىن بەردەوام بوھ

ئىمە ناتوانىن حكومى راستبوونى قسەكانى ئىبن عباس بەدىن، لەبەر ئەوھى ناكۆكە لە گەل
قورئاندا، يەكەم: قورئان لىدونى داوھ كە بە جىايە و كو نىيە واتە يەك رىستە نىيە، لە سورەتى
(الاسراء) دا ھاتوھ: {وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكَبٍّ وَنَزَّلْنَاهُ نَزِيلًا} [الاسراء:
106]، واتە: قورئانېكە بە جىايى دامانبەزاندا بۇ ئەوھى بۇ خەلك بىخوئىننەوھ، كە دابەزاندىن
دامانبەزاندا. دوھم: لەبەر ئەوھى پىباوھرەكان بە محەمدىان گوتوھ: بۇچى قورئان بە يەك جار
بۇت دانەبەزى، وەك تەورات و ئىنجىل دابەزىن؟ وەلامى بە حىكمەتى دابەزىنى بە جىا دانەوھ و
لە وەلامدا پىنى نەگوتن كە بە كو بە يەك جار دابەزىوھتە سەر ئاسمانى دونيا. قورئان ئەمەى لە
سورەتى (الفرقان) باس كروھ: {وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً} [الفرقان:
32]، واتە: پىباوھران وتيان بۇچى قورئان بەپەك جار بۇ دانەبەزى. واتە وەك ئەوھى
تەورات و ئىنجىل پىنى دابەزى، بە قسەى (كۆلك) وەلامى دانەوھ، واتە بەو شىوھىيە جىا جىا
دامان بەزاندا: {كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا} [الفرقان: 32]، واتە: ھەرۇھەا بۇ ئەوھى
دلئى پى دامەزىنن و بە (ھىدى و تەكوزى) تەرتىل بۇتى بخوئىننەوھ. واتە حىكمەت لە
دابەزىنى بە جىا جىا لەوھىيە، دەمانەوئىت دلئى پى بەھىز بەكەين، وەحى لە ھەر پرووداوتىكدا تازه
پىتەوھ دل بەھىزتر دەكات و زىاتر و توندتر گوئى لەوھى نىرراوھ دەگىرىت. ئەگەر قورئان بە يەك
جار دابەزىيايەتە سەر ئاسمانى زەوى بەو شىوھىيە پىنى دەگوتن و وەلامى دەدانەوھ، وەك چۇن
لە زورېك لە ئايەتەكانى قورئان وەلامى ئەو شتانەى پەداوھتەوھ كە قسەيان لە سەر كروھ. لە
سورەتى (الفرقان) دا ھاتوھ: {وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الكَغَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ} [الفرقان:
7]، واتە: ئەمە چۇن پىغەمبەرېكە خوراك پەخوات و لەبازاردا دەگەرئى؟ لە وەلامدا پىنى
گوتن: {وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الكَغَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ} [الفرقان:
20]، واتە: ئىمە پىشتر پىغەمبەرمان نەناردوھ كە خوراكى نەخواردىت و لەبازاردا
نەگەرراپت. لە سورەتى (الاسراء) دا باسى قسەى پىباوھرانى كروھ كە گوتيان: {أَبَعِبَ اللَّهُ
بَشَرًا رَسُولًا} [الاسراء: 94]، واتە: خودا مروئىكى بە پەيامبەر ناردوھ. لە وەلامدا پىنى گوتن:
{وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ} [يوسف: 109]؛ [النحل، الايه: 143]؛ [الانبياو: 7].
واتا: ئەو پىوانەى پىشتر ناردمانن كە وەحيان بۇ ھات. پىباوھران گوتيان: چۇن پىغەمبەرېكە كە
خەمىكى نىيە جگە لە ژنان؟ لە سورەتى (الرعد) (الرعد) دا وەلامى دانەوھ: {وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رِسَالًا مِنْ
قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَزُرِّيَّةً} [الرعد: 38] واتە: پىشتر پەيامبەرمان نارد و ژن و مندالمان دانئى.
ئەگەر قورئان بە يەك جار بنىررايە بۇ ئاسمانى دونيا ئەو وەلامە و راستكردنەوھى ھىچ واتايەكى
نەبوو، ئەمەيش وەك حىكمەتېكە لە دابەزىنى بە جىا جىاي قورئان
ئەم مەسەلە "مەبەستم پىسى دابەزىنى قورئان" زانايانى موسولمانان بۇ سى و تە و قسەى

دابه‌ش کرد، یه کیکیان ئه‌وه‌یه له ئین عه‌باسه‌وه وه‌ریان گرتوه، دوهمیان ئه‌وه‌ی قورئانه له خوداوه بو ئاسمانی دنیا له هر شه‌وئکی قه‌ردا به قه‌د ئه‌و ساله‌ی که تپیدا بوه و، ئینجا به جیاجیا به‌درژاییی ساله‌که دای به‌زاندوه. ئه‌وه‌ی سه‌رسوره‌پنه‌ره له قسه‌ی خاوه‌ن (الایتقان) که ئه‌م قسه‌یه‌ی فه‌خره‌دین ئه‌لپازی وه‌ک توپژینه‌وه باسی کردوه، گوتوو‌یه‌تی: له‌وانه‌یه که له هر شه‌وئکی قه‌ردا ئه‌وه‌نده‌ی دابه‌زاندبئ که خه‌لک پئوستیان به‌وه‌نده هه‌بوو‌یت "واته، تا شه‌وی قه‌دری دوا‌ی ئه‌وه" ئه‌مه‌یش له ته‌خته ئاسمانی دنیاوه واته له له‌وحی مه‌حفووزدا بوه، ئینجا گوتوو‌یه‌تی: فه‌خره‌دین له سه‌ر ئه‌مه وه‌ستاوه و گوتوو‌یه‌تی: ئایا ئه‌مه له یه‌که‌م بو‌چوون له پپشته‌ره؟ ته‌ماشای ئه‌وانه بکه که له و کاته‌ی قسه له سه‌ر پرس‌ی ئایینی ده‌که‌ن چو‌ن عه‌قل وه‌لاوه ده‌ژین و ده‌یخه‌نه پش‌تیانه‌وه. ئه‌م فه‌خره‌دین ئه‌لپازییه له باش‌ترین زانیانی ئیسلامه، به تایه‌تی له هونه‌ری شیک‌ردنه‌وه، هه‌ندیک جار ده‌بینیت به مه‌عقوولی له توپژینه‌وه‌دا قسه ده‌کات و، وا قول ده‌بیتته‌وه که موویه‌کی ورد دابه‌ش ده‌کات به سه‌ر چل به‌شدا، چو‌ن له راستی ئه‌م قسه‌یه یه‌کلایی ده‌بیتته‌وه و ئینجا ده‌وه‌ستت، که ئه‌مه له پپشه یان یه‌که‌م، په‌نا به خودای عه‌قل به‌خش و نه‌زانین به‌خشیش. قسه‌ی سییه‌م: قورئان به یه‌ک جار دانه‌به‌زیوه بو ئاسمانی دنیا به‌لام دابه‌زینی له شه‌وی قه‌در ده‌ستی پئ کردوه، ئینجا دوا‌ی ئه‌وه جیاجیا له هه‌موو کاته‌کان دای به‌زاندوه. ئه‌م قسه‌یه له‌گه‌ل قورئاندا دپته‌وه و له‌گه‌ل مه‌عقوولدا ده‌گونجبت. خاوه‌نی (الایتقان) ده‌لپت: "الشعبی" ئه‌م قسه‌یه‌ی کردوه. پپروژه له (الشعبی)، بئ ئاگایی ئین عه‌باس نه‌یخسته ئه‌و نه‌زانینه‌ی که خه‌لکی تر تپی که‌وتن. بئگومان سه‌رچاوه‌ی هر دوو قسه‌ی یه‌که‌م، جگه له ئین عه‌باس هیه‌ی خه‌لکی تر نه‌بوه، سه‌رچاوه‌یان له بئ ئاگاییه‌وه بوو، له نه‌زانینی واتای دابه‌زینی له شه‌وی قه‌در سه‌ره‌تای دابه‌زاندنی له شه‌وی قه‌ردا بوه، ئای له‌م بئ ئاگاییه‌ی که خه‌لکی گیلوگه‌حو‌ل کرد و له‌وه‌له‌شه‌یه‌ی خه‌لکی فیری هه‌له‌شه‌یی کرد. بو ئه‌وه‌ی بزانی ئه‌وانه‌ی قسه‌یان له سه‌ر کاروباری ئایینی خو‌یان کردوه، عه‌قلیان به‌ کوپربینی ئاسایی داخراوه، باسی ئه‌وه‌ی خاوه‌ن (الایتقان) له ئه‌بی شیه‌وه‌وه‌ی وه‌ری گرتوه بو‌تان ده‌که‌ین، ده‌لپت: ئه‌بوو شامه‌ گوتی: ئه‌گه‌ر بلیم قسه‌ی خودای بالا: {إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ} [القدر: 1] واتا: ئیمه له شه‌وی قه‌ردا دامانه‌زاند. له کو‌ی قورئاندا‌یه که به یه‌ک جار دای به‌زاند یان نا، ئه‌گه‌ر له‌وه‌ نه‌بیت واته به یه‌ک جار دانه‌به‌زیوه، ئه‌گه‌ر له‌وه‌یش بیت، پرووی راستی ئه‌م ده‌رپینه‌ چیه‌؟ ده‌لیم دوو لای راستی هه‌یه:

یه‌کیکیان: واتای قسه‌که ئیمه فه‌رمان و حوکمان کرد له شه‌وی قه‌ردا دابه‌زیت و له هه‌تاه‌تاییدا دامان نا

دوهم: گوتنی له‌فزی پپشوو واته پپشوازی، واته به کو له شه‌وی قه‌در دای به‌زاند. ته‌ماشای ئه‌وه بکه له وه‌لامه‌که‌دا‌یه، له وه‌ستا‌نیک به‌لگه‌ی حه‌په‌سان و واقورمان و بئناگایی تپدا‌یه، له پرس‌یاره‌که، که وریایی له ژیری و توانای تپدا‌یه، ئه‌مه چیه و ئه‌وه چیه؟ جگه له‌وه‌یش قسه‌ی شله‌ژاوی وایان هه‌یه که ده‌موچاوی په‌راوه‌کانیان پئ ره‌ش کردوه‌ته‌وه، هیه‌چ پئوستت به‌وه‌ نییه ئه‌ی خوینه‌ری به‌رژ به‌و شتانه بپزار بکرتیت

کورتی ئه‌مه، ئه‌وه‌ی راست بیت و له‌گه‌ل قورئاندا بیتته‌وه و هاوشانی عه‌قل بیت و له‌گه‌ل واقیعدا بگونجبت ئه‌وه‌یه؛ که قورئان له سه‌ره‌تایدا له شه‌وی قه‌در دابه‌زیوه، به‌و شپوه‌یه‌ی که پپشته‌ره له ده‌ستپیکردنی وه‌حی پروونمان کرده‌وه، واتا له کاتی خه‌لوه‌تی ئه‌شکه‌وتی حه‌رادا، ئینجا له دابه‌زینی به جیا له ماوه‌ی بیستوسئ سال یان بیستوپپنج سالدا به‌رده‌وام بوه، به پپی ئه‌و جیاوازییه‌ی له ماوه‌ی ئه‌و کاته‌ی پپغه‌مه‌به‌ر له مه‌که له پاش سه‌ره‌لدانی ئیسلام ماوه‌ته‌وه.

(75)

(قورئان و ته‌خته‌ی جینووسی پاریزراو (اللوح‌المحفوظ) قسه‌کردن له سه‌ر له‌وحی مه‌حفووز ته‌واوکه‌ری توپژینه‌وه‌ی پپشووه له سه‌ر دابه‌زینی قورئان، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌ندیکیان گوتیان: جبریل به‌ شپوه‌یه‌کی روحانی له خوداوه به‌گرتنه‌وه قورئانی

گرتوه و دای به زاندا، لئیان بوو ده یگوت: له له وحی مه حفوززه واته ته خته ی شویننوسی پاریزراوه و هری گرتوه و دای به زانده، بویه به باشمان زانی شتیک له سهر له وحی مه حفوز باس بکهین، ده لئین: له و شتانه ی که زانایانی ئایینی له حقیقه ت و راستی و یه قینیان داوه ئه و یه دهر باره ی له وحی مه حفوز باسی قسه ی پووجیان کردوه. کومه لیک له واته گوتویانه قورئان به کو له شه وی قدر له له وحی مه حفوززه بو مالیک له ئاسمانی دنیا که پئی ده لئین مالی (العزه) دابه زیوه و جبریل لای خو ی پاراستویه تی. له و کاته دا خه لکی سه ماوات له بهر هه بیه تی قسه ی خودا که جبریل به لایاندا رهت بوه، بهرچاویان به ستراره که ناگیان بوه ته وه گوتویانه: خودا که تان چی پئی گوتن؟ گوتیان: حق، واته قورئان، ئه مه پیش واتای ئه و قسه یه که له قورئاندا هاتوه: {حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنۢ فُلُوبِهِمْ} [سبا: 23] یه، واته: ئه گهر له دلیشه وه تو قینران. جبریل هات بو مالی عزه و پری کرد له نووسهران واته په ریه کان، ئه مه پیش واتای قسه ی خودایه: {بِأَيِّدِي سَفَرَةٍ (15) كِرَامٍ بَرَرَةٍ} [عبس: 15 16]. واته: به دهستی راسپاردگه لئیکی هه لپزاردی به ئه مه ک نوسراوه ته وه

ئهم قسه یه له کتیبی (الایقان) ی جه لاله دینی سیوتیه وه گواستمانه وه. بو ئه وه ی بیخه یه ژیر وردپینی بیرکردنه وه و ریکخستنه وه، بو ئه وه ی بزاین چی تیدایه و چون پرووی داوه و چون هه لیه ستراره، ئینجا له ویدا حقیقه تمان وه ک خو ی بو دهرده که ویت. یه ک: قسه کردنیان له وه ی قورئان به کو و به یه ک جار له شه وی قدر دابه زیوه له سه رچاوه ی دروستکردنییه وه، یتیشتر زانیمان که تا چند له حقیقه ته وه نزیکه و یتیشتر دهرمان خست هیچ یتویست ناکات دووباره ی بکه یه وه.

دوهم: شویننوس یان ته خته ی پاریزراو، قورئان پیشانی دان و بردیان و لئی تیگه ییشتن له خودا چیی له و باره وه دابه زانده، له سهر ئه وه نه وه ستام که کی مالی عزه ی پئی پیشاندان، له کوپوه وه ریان گرتوه و چون له وحی مه حفوزیان (ته ته له ی هه ره به رز) له ئایه تی کوتایی سوره تی (البروج) زانیوه: {بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَّجِيدٌ (21) فِي لَوْحٍ مَّحْفُوفٍ} [البروج: 21، 22]. واته: قورئانی زور به ریزه له له وحی (ته ته له ی هه ره به رز) ی پاراستوه. با یه که م جار باسی له وحه که بکهین مه به ستیان چییه له وه له قورئاندا، ئینجا دین بو ئه وه ی بزاین ئه مانه چی ده لئین (لوح) له زمانی عه ره بیدا به هه ره په ریه کی یان له ته خته دار یت یان یتسک یان هه ره شتیک ی تر ده لئین، له زه مانی کوندا، ئه وه ی ده یاندوزیه وه له سهر ته خته یه کی به رد یان دار یان یتسک و شتی تر ده یاننوسی، له بهر نه بوونی په راوگه یان که می له و کاته دا، ده لئین له سهر ته خته ی یان نووسراوه، ته نانه ت ده لئین له وحی له وه وه وه رگیراوه که ئه و واتاپه یه که نووسراوه که نامازه ی پئی ده دات. ئهم قسه یه راسته به ته ماشا کردنی ئه وه ی له وحیان وه ک په راوگه بو نووسین به کار هیناوه، ئه گهر نا (لوح) له بنه چه دا له زماندا به هیچ شتیک ناگوترت ئه گهر یان و فراوان نه یت، بویه له وحی له نوان زه وی و ئاسمانیش که با ی تیدایه ده لئین له وحی، به واتای که شه وه وای گه ردوون، له بهر فراوانی و پانویوری

ئه گهر له وحی بو نووسین لای ئه وان به کار هاتیت، له به کارهینانی زمانه وانیدا راسته بو نووسین به کار هینراوه، وه ک له سه ره تای ئه م ئایه ته دیاره، ئه مه پیش به لگه یه بو ئه وه ی قورئان کتیبی له جیاتی له وحی له ئایه تیکی تردا له سوره تی (الواقیعه) به کار هیناوه: {إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ (77) فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ} [الواقیعه: 77، 78] کتیبیکی به ریزه و بخشنده یه؛ واته پاریزراوه، له وحی و کتیب له هه ره دوو ئایه ته که دا یه ک شته

(کتیب) په رتوک

زانیمان ئه وه لپره دا باس کراوه مه به ستیان له وحی مه حفوز و کتیبی مه کنون یه ک شت بوه، واته ته خته ی پاریزراو ئه و کتیبی قورئان له خو ده گرت، با یتستا ته ماشای واتای کتیب بکهین له بناغه ی زمانه وانیدا چییه و له به کارهینانی مه به ستیان چی بوه، ده لئین: کتیب ئاوه لفرمانی کتبه، واته به عه ره بییه که ی: (کتب) له (کتب کتبا) و (کتبه و کتبه) وه هاتوه، ئهم چواره سه رچاوه ن و ئاوه لئاون بو دوهم که کتیبه و (مه کتوب) یشه "واتا وه ک ناوان نووسراوه، ئه مه پیش له قسه کانیندا زور باس کراوه

به لام واتای سه رچاوه ی کتیب له بنه چه ی زمانه وانیدا، ده توانین به سی وشه تپی بگهین که له واتادا له یه ک نزیکن: کو و دسپلین و پاریزگاری لئ کردنی، ئه وه ی له کو ی ئهم سی وشه یه تی ده گهین و واتای سه رچاوه یی کتیبه که له زمانه وانیدا به کار دیت، گوتراوه کتیبه که ی نووسی، واته له فزه که ی به پیتی هیمایی ویناکرد. بیگومان به وینه کردنی گوتراو به پیت

کۆکردنه وه و ریکخستن واته دسپلینی کۆکراوه که و پاراستن له ونبوون و له بیرچوون له خۆ ده گرت، واته کتیب به واتای پاراستن و ریکخستن و ویناکردنی له فزه به پیت. دیسان له باره وه گوتیان: میراوه که پشتینه چه رمه که ی به موروو نووسی (کتب) "لیره دا واتای دوراندن ده گه یه نیت"، (کتب القره) واته مه شکه یان کوننه ی نووسی، پیکه وه نوسان، "نووسی لیره دا مانای به ستنه وه دیت. واته ده می کونه که ی به په تیک به ستنه وه، ههروه ها ده لاین: (کتب الناقه) واته حوشره که ی نووسی لیره دا به واتای سۆز و له خۆگرتنی حوشره که ی بۆ به چکه که ی واته بۆ حوشرتیکی تر دیت. به واتایه کی تر نه گهر ده مولووتی به ستیت و نه هیلیت بونی به چکه که ی بکات، ده گوتربت حوشره که ی نووسی (کتب) کرد

بۆ روونکردنه وه ی نه مه؛ حوشر زۆر به سۆزه بۆ چوارده وره که ی و به تابه تی بۆ به چکه کانی، نه گهر به چکه یه کی بمریت پیسته که ی ده بن پری ده که ن له کا و له ته نیشتی دای ده نین بۆ نه وه ی بونی بکات نه مه یه به عه ره بی پپی ده لاین (البو). "له ناو کورددا حوشر نییه و شتی وایش نییه بویه وشه یه ک بۆ نه م پیسته وش کراوه پر له کایه ی خۆی نییه جگه له مۆمیاکردن نه ریت -و-، بویه نه گهر بیان هویت ریگری لی بکه ن بونی بکات، ده لاین: (کتبه ها) واته نووسیان. (که تبه) یش بۆ کۆمه لیک سه ربازی سوپا یان نه سپ دیت که کۆ ده بنه وه و له گه ل یه کدا ده بن و پشتی یه ک ده گرن و هاوکار ده بن. نه مه یه که له واتای (کتبه) نووسین له بنه چه ی زمانی عه ره بیدا وای تی ده گه یان

نه گهر نه مه مان زانی و ته ماشای واتای وپستراوی قه زای خودا بۆ هه تاهه تای بکه یان "دواتر قسه له سه ر قه زا ده که یان" ده بینن زیکیه ک له نوان خۆی و کتیبدا هه یه، چ له واتا ریت یان مه به ست. کتیب کۆکردنه وه و توندوتولی یان ریکخستن و پاریزگاریلێکردنه، ههروه ها دادوه ری هه تاهه تایبه، هه موو رووداوه گه ردوونیه کان پیکه وه تیبدا کۆ کراوه ته وه و ریکخراوه و توندوتول کراوه و پاریزگاری لی کراوه، له وه له روودانی دوا نه که ویت، بویه به کاره یانی کتیب له قورئاندا به واتای دادوه ری خودای هه تاهه تای گشتینراوه. پیشتی نامازه مان به قورئان کرد که زارواوه یه کی تابه تی خۆی هه یه له به کاره یانی وشه کاند، هه ندیک جار له واتای زمانه وانی ناسراوی وشه کان ده رده چیت، له وانه یش ناوانی کتیب له سه ر دادوه ری خودای هه تاهه تای. وه ک دیسان له زمانه وانی کتیب به فه رز و حکومدانی قه ده ر گوتراوه، وه ک له کتبه کانی زمانه وانی ریز کراوه، به مه یش زانیمان له وحی مه حفووز چیه. وا تبه یش باسی هه ندیک له وانه ده که یان که به کاره یانی کتیب له قورئاندا به واتای دادوه ری خودای ناکوئا و هه تاهه تاییدا هاتوه. له سوره تی (الحجر): {وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْنٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَّعْلُومٌ} [الحجر: 4]، کتیب لیره دا چاره نووسه واته نه جله ی که له پیش قه زا و حوکمی خودا له هه تاهه تاییدا دیت. له سوره تی (الانعام) دا: {وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا غَائِرٍ يُكْبِرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمٌّ أُمَّالِكُمْ مَا فَرَّقْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ} [الانعام: 38]، واته: نه وازمان له م بوونه وه رانه هیناوه نه پشتگوتیشمان خستوون، له دادوه ری هه تاهه تایماندان که هه موو بوونه وه ریکی تیبدا. دیسان له (الانعام) دا: {وَمَا تَسْفِكُ مِنْ وِرْقَةٍ إِلَّا يَعلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي قَلَمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رُكْبٍ وَلَا يَابَسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ} [الانعام: 59]. واته له دادوه ری هه تاهه تای و نه وه له هه موو شتیک ده زانیت، چون نایزانیت که قه زا و قه ده ری له شوینی هه تاهه تاییدا ده ریت؟ له سوره تی (الاسراء) دا: {وَإِنْ مِنْ قَرْنٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْغِيَامَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَلِكُمْ فِي الْكِتَابِ مَسْكُورًا} [الاسراء: 58]. واته قه زا یه له هه تاهه تاییدا و هه چ گورانکاری و جیگورکبه کی تیبدا ناکریت و له کتیبدا ریز کراوه. له سوره تی (الهود) دا هاتوه: {وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ} [هود: 6] واته هه موو نه وانه توندوتول ریکخراون له قه زای هه تاهه تایماندا، له سوره تی (فاطر) دا: {وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُعَمَّرٍ وَلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمْرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ} [فاطر: 11]، واته قه زا قه زای ده ریت و قه ده ریش قه ده ری ده ریت. له سوره تی (الحديد) دا هاتوه: {مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا} [الحديد: 22] واته نه وه قه زا یه که خودا له هه تاهه تاییدا پیش نه وه کی بیت و روو بدات حوکمی کردوه

کتیب له م ئایه تانه دا هه چ واتایه کی نییه جگه له دادپه ری و حکومی خودای هه تاهه تای، به لام ناوی ناوه کتیب له بهر نه وه ی واتای کتیب له بناغه ی زمانه وانی خویدا، دسپلین و کۆکردنه وه دیت، وه ک پیشتی باس کرا، هه موو بوونه وه ران له قه زا و پیستی خودا ریک خراون، نه وه واته قه زای خودا له جیگه ی کتبه که له فزه کان و بیته کان تیبدا کۆ کراونه ته وه و توندوتول کراون، بۆ

ئەوھى ون نەبن و لە بىر نەچن، بەلام ناوانى ئەم كتيپە بە پاريزراو يان لەخوگرتوو واتە پاراستن "لە دۆلاب دانان" بۇ ئەوھى نەگۆرپت و ئالوگۆر نەكرپت، ئەو لەوھە پاكترە كە دەستپك بە شتپك پپى بگات، نەك وەك دەلپن پاريزراوھ لەوھى دەستى شەپتانى بگاتى. لەمەدا دەزانپت كە هپچ لەوھىك يان كتيپك كە ئەو جۆرە خەلكە بە گشتى وا لپى تى دەگەن لای خودا نپپە، ئەم كتيپە نووسەرى نپپە بپنوسپت و كۆپى بكات، كە ئەوان پەرىپپە پاكپزەكان بن وەك ھەندپك .خۆھەلقورپنەر دەلپن

قەزا و قەدەر

ئەگەر بلپن: لەوھە تپگەپپشتپن، بەلام بەو قەزايەى كە محەمەد دەپلپت چى دەوېسترت و بە بەلپنپكى نووسراو كە ھەموو بوونەوھرانى تپداپە چى دەوېت و چپى لە قەدەر دەوېت؟ دەلپم: من نامەپەكم لە سەر راكانى ئەبى عەلاى مەعەرى لە (لزومپاتە)كانى نووسى، قسەم لە سەر سەپاندن و قەزا و قەدەرم كردوھ، ئا لپرەدا ئەوھى لەوې باسەم كردوھ بۆت .دەگوپزەمەوھ، چونكە ئەوھ بەسە بۆ وەلامدانەوھى ئەم پرسپارە ھەر رووداوپك لە گەردووندا بە ھۆكارى رووداوپكى لە پپش خۆى روو دەدات، هپچ شتپك لە نەبوونەوھە ناپەتە بوون، وەك چۆن هپچ شتپك لە بوونەوھە ناروات بۆ نەبوون، هپچ رووداوپك روو نادات ئەگەر رووداوپكى پپش خۆى نەپپتە ھۆكارى روودانى، لەوېدا ھۆكارەكە رووداوى پەكەمە و ئەوھى دوھم كار تپكراوھ، واتە دەرئەنجامى كارپگەرىپى ھۆكارى پەكەمە، لەوانەپە ھۆكارەكە شاراوھ پپت و دەرئەكەوتپت و تپمە پپى نەزانپن و نەپپنپن، بەلام ناشپت و ناپپت كە رووداوى پپشپنە نەپپت و هپچ پپت، بەلكوو بوونى زەروورپپە و دەپپت بپپت، لەبەر ئەوھى بۆچوون و بەدپپەتپى عەقل حكومى پەك جارى خۆى لەو بارەوھە وا فەرز دەكات كە هپچ رووداوپك بە بى ھۆكار نپپە. ئپنجا ئەو ھۆكارەى بوھ ھۆى روودانى دوھم ئەوېش لە دەرئەنجامى ھۆكارى پپش خۆى بوھ، ئاواھ ئەو رووداو و ھۆكارانە درپژ دەبنەوھە و بە زنجپرە بۆ رابردووې ھەتاھەتاپى و ھەر پەكە و ئەلقەپەكى پپوھندى و نپوھند و پپش و پاشى خۆى دەپپت. ئاواھ تا دەگەپنە .ھەتاھەتاپى بۆ ھۆكارى پەكەمى كۆن كە ئەوېش ھۆكارى ھەموو ھۆكارەكانە كە خوداپە بەمەپش زنجپرەپەك رووداوى دوو لاپەن رووى داوھ، پەكپكان: كە لە لاپەن يان تەرەفى كۆتاپپپە لای تپمە و ئەوى تر: لاپەن يان تەرەفى پەكەمە لە ھەتاھەتاپپدا. (ئەزەل) يان ھەتاھەتاپى واتە "كۆن"ى ناكۆتا كە بەرانبەر (ئەبەد) ھەتاھەتاپى بۆ پاشەرۆژ دپت، ئەوھپش لە ئەزەل وەرگپراوھ، واتە تەنگ، واتە دلئەنگ دەپپت لە دپارپكردنى سەرئەتاكەى، ھەرەوھە (ئەبەد) واتە ناوى دل لپى دوور دەكەوتپتەوھ لە خەملاندنى كۆتاپپپەكەى، واتە لە (ابود و نفور) وەرگپراوھ . "ھەمپشەپى و دوور كەوتنەوھ

ئەى خوپنەرى بەخشندە دەزانپت قەزا و قەدەر چپپە؟ ئەوانپش ھەر دوو لای واتە (تەرەفى) ئەم زنجپرەپەپە كە بۆ تۆ وپنامان كرد. لاپەنى پەكەم ئەزەل واتە قەزا و كە ھۆكارى ھۆكارەكان و بپانووى بپانۆھەكانە و لاپەنى دوھم واتە تەرەفى دوھمى لای خۆمان قەدەرە زاناپانى قسە دەلپن: پەپوھستبوونى وپستى خودا بە شتپك لە شتەكان لە ئەزەلدا قەزايە و دۆزپنەوھى ئەوھ و دەرخستنى لە بووندا بەو شپوھەپەى خودا بپوېت لە ئەزەلدا واتە لە ھەتاھەتاپپدا، ئەوھ قەدەرە. ھۆكارە كۆنەكە پەكەمە و هپچ سەرئەتاپەكى نپپە و ھەر وەك كۆتاپى نپپە، ئەوھ خوداپە. پەپوھستبوونى وپستى لە ئەزەلدا ئەو قەزايەپە كە ھۆكارى ھۆكارەكانە و ھەموو قەدەرپك لە دەرئەنجامى ئەو ھۆكارانەپە كە بە زنجپرە دروست دەپپت، بەو شپوھەپەى باسەمان كرد

ئەمەپە لە سەر تەختەى نووسراو (لەوھى مەحفووز) و لە كتيپى مەكنوندا دەپلپن كە لە قورئاندا باس كراوھ، بەلام ئەوھى زاناپانى شپكەرەوھە و حپكاپەتخوانانى فەرموودەكان و قسەكەران باسپان كردوھ هپچ درپژداپرپپەكى بۆ ناكەپن، بەلام بە كورتى دەپلپن كە لەوھىكە واتە تەختەپە و پاريزراوھ نەوھك شەپتان پپى بگات و لە ئاسمانى حەوتەمە لە سەررووى عەرش و قورئان تپپدا نووسراوھ. پپتەكانى قورئانى تپپدا نووسراوھ و ھەر پپتپك بەقەد شاخى قافە و لە ژپر ھەر پپتپكدا ئەوھندە واتاى ھەپە كە جگە لە خودا كەس ناپزانپت. لەگەل ھەندى قسەى تر كە خاوەن (الپتقان) باسى كردوھ. با پاش ئەمە كەمپك باسى چۆنپتپى دابەزپنى قورئانت بۆ بكەپن كە لە لەوھى مەحفووزدا ھەپە، بۆ تەواوكردنى ئەوھى پپشتر باسەمان كرد زۆر قسەپان لە سەر دابەزپنى قورئان لە لەوھى مەحفووزدا كردوھ، (الطپپى) وەك لە (الپتقان) دا ھاتوھ دەلپت: لەوانەپە دابەزپنى قورئان بۆ پپغەمبەر وەك ئەوھ بووېت كە پاشاپەك لە

خوداوه گرتیتهوه به گرتنهوهیهکی روحانییهوه، یان له لهوحی مهحفووزدا پاراستوویهتی و
ئینجا بو پیغه مبهری دابه زانده تهوه و پیی خویندوه تهوه

تیبینی

له (الطیبی) دا لهوه دا به دوودلییهوه وهری ده گرین لهوهی پاشا له لهوحی مهحفووز وهری
گرتیته، نازانم پشتی به چ به لگه پهک به ستوه له هر دوو لاکه ی که دوودل بوه تیااندا. نه گهر
ئهوهی وای لی کردیته که قسه لهوه بکات له لهوحی مهحفووز وهوه وهری گرتیته و نهیتوانیته
له خوداوه وهری بگریته، هر چهنده له ریگه ی وهرگرتنی روحانیته بیت، وهک دهلیته: دهلیته
بردنی له لهوحه که به فرمانی خودا بیت، چون نهو فرمانه ی له خوداوه وهرگرت و به چ
ریگه پهک پیی گه بیشت و وهری گرت. له قسه ی (الطیبی) دا وا دهرده که ویت که نهو لهو
که سانه نه بوه که گوتوو یانه قورئان په که م جار به کو ی گشتی به پهک جار دابه زیوه بو
ئاسمانی دونیا، له بهر نهوهی دهلیته: پاشا له خوداوه وهری گرتوه یان له لهوحدا پاراستوویهتی
و ئینجا بو پیغه مبهر دای به زانده، نهک بو ئاسمانی دونیا ناردیته

له (الإتقان) دا قوتب رازی له (حواشی الكتاب) دا دهلیته: دابه زانندن زمانیکه به واتای
نیشته چیگردن و به جوولاندنی شتی که له بهرزییهوه بو نزمی بیت، هر دووکیان له قسه دا
پیکه وه جبهه جی ده کرتی، له واتای ها که زایی سهر زماندا به کار هینراوه، له ویدا خه لکیک ههیه
که دهلیته قورئان واتای تابهت به خو ی ههیه و له خودی خودایه و دابه زانندن و دوزینه وهی وشه
و پیته ده ویت که واتای نهوه له خو بگریته و له سهر لهوحی مهحفووز بچه سپیتریت. نهوهی
دهلیته قورئان له فزه و به دابه زانندن و چیگری کردنی له سهر لهوحی مهحفووزدا بوه، نهو واتایه
گونجاوه له بهر نهوهی له هر دوو واتای زمانه وانیهوه گواستراوه تهوه. نهوهی له دابه زانندن
ویستراوه، واته چه سپاندنی له ئاسمانی دونیادا له سهر لهوحی مهحفووز بوه، نهو میش بو
واتای دوهم گونجاوه

تیبینی

قسه ی نهو (القطب الرازی) په بهره و واتای تهوه و جه مسهری چیگری ناچیت، به لکوو وهک
ره شه بایه کی هه مه گیری زور ئاراسته یه که که سپیک و لایه نیک نه زانیت به چ ئاراسته په کدا
دهروات، له سهر هر دوو قسه که دا "قسه ی نهوهی قورئان واتایه و قسه ی نهوهی قورئان
له فزه" وای له دابه زانندن کرده به واتای چه سپاندن و چیگری کردنی له لهوحی مهحفووزدا دیت،
نهو له گه ل نهوه دا ناگونجیت که قورئان واتای خودی خودا بیت، له بهر نهوهی نه گهر خودا وشه
و پیته دوزینه وه و له لهوحی مهحفووزدا چیگری کرد، قورئان دهلیته له فز نهک واتایه که له
خودی خودادا وه ستایته. نهوهی راسته نهوه یه که دابه زین له واتای په که مدا به واتای ئیلهام
دیت نهک به واتای چه سپاندن له لهوحی مهحفووز، له بهر نهوهی ته نهها به چیگری کردنی له
لهوحدا نهوهی لیی ویستراوه نایه ته دی، بیگومان نهوهی له دابه زانندن قورئاندا مه به ست بوه،
گه یاندنی بوه به پیغه مبهر، بو مزده به خشین و ناگادار کردنهوه

له سهر قسه ی نهوهی گوتوو یه تی: قورئان به خو ی واتای خودی خودایه که له بنهره تدا وا فهرز
دهکات که دابه زانندن به واتای ئیلهام به خشین بیت. له ویتشدا له فزی قورئان بو محمه د دهلیته و
هیچ پیوست ناکات که بلین خودا هیناوتیته بوون و له لهوحی مهحفووزدا چیگری کرده،
وهک نه لرازی دهلیته

به لام نهو قسه یه ی که دهلیته: له وانیه وای بیت... هتد... هیچ ویستراونکی پی ته وای نایته،
له بهر نهوهی نهوانه ی دهلیته قورئان له فزه، دهلیته بکه ونه کیشه ی گواستنه وه له بهرزییهوه بو
نزمی، له بهر نهوهی له فز دهنگه و به هو ی باوه له شوینیکه وه بو شوینیکی تر ده گوازیته وه، به
پیی رای نه مانه دابه زانندن به واتای چیگری کردن له لهوحی مهحفووز یان له ئاسمانی دونیا چون
دهلیته. به لی، چه سپاندنی له فز له ئاسمانی دونیا به پیی گواستنه وه له بهرزییهوه بو نزمی
بهو پییه ی دیاره جبهه جی ده کرتی، بهوه ی له فزه کان له لهوحی مهحفووزدا کوپی بگریته و له
ئاسمانی دونیا چیگری بگریته، هیچ واتایه که بو چیگری کردن نایته جگه له نووسینه وه ی شوینیکدا
بیت و وای لی دیت دابه زانندن واتای نووسینه وه بگه یه نیت، نه گهر وای بیت بهو دابه زاننده ی له
ئاسمانی دونیاوه بو محمه د چی دهلیته، ئایا دابه زاننده که له ویدا چیگری کردن و چه سپاندن یان
له فزه یان چییه؟ نهوهی راسته هیچ شتیکی تر نییه جگه لهوهی قورئان نهو واتایه یه که به
خودی خودا هه لسیته و دابه زانندن واتای ئیلهام به خشین ده گه یه نیت
لییان هه بوو ده یگوت قورئان له فز و واتایه و جبریل له لهوحی مهحفووزدا پاریزگاری لی کرده و

دای به‌زاندوه، بهم قسانه‌ی ئەوان بێت جبریل قورئانی له خودا وەر نه‌گرتوه و به‌لکوو له له‌وحی مه‌حفووزه‌وه وهری گرتوه و پاراستوو په‌تی و دای به‌زاندوه، ئەمه‌یش وا فهرز ده‌کات که جبریل به‌خویندنه‌وه بو پێغه‌مبەر دای به‌زاندوه و ئەویش گوپی لی گرتوه و له به‌ری کردوه. تو له باسکردنی وینه‌کانی وه‌حیدا بو ت ده‌رکه‌وت که هیچ وینه‌یه‌کی له‌م جوهری تیدا نه‌بوو. لێیان بوو ده‌یگوت جبریل بوی خویندنه‌وه، بهم له‌فزانه و به‌ زمانی عه‌ره‌بی و خه‌لکی ئاسمان به‌ عه‌ره‌بی ده‌یخویننه‌وه و ئینجا جبریلیش پاش ئەوه بهم شیوه‌یه دای به‌زاند، بهم قسه‌یه بێت قورئان له لایه‌ن خودایه و له‌فزه‌که‌یشی له جبریله‌وه‌یه. ئەو له‌فزه‌کانی داڕشتوه و رسته‌کانی چنیوه و به‌ زمانی عه‌ره‌بی پێکی هیناوه و هیچ شتیکی بو محمه‌د نه‌ه‌یشتوه‌ته‌وه. بهم قسانه‌یان جبریل قورئانی له له‌وحی مه‌حفووزه‌وه وهر نه‌گرتوه، وه‌ک خه‌لکانی تر باسیان کرد، به‌لکوو راسته‌وخو و اتا‌کانی په‌کسه‌ر له خوداوه وهر گرتوه و ئینجا بو پێغه‌مبەری دا به‌زاندوه و ئەو واتایانه‌ی به‌ هوێ زمانی عه‌ره‌بیه‌وه ده‌ری‌بوو.

لێشیان هه‌یه ده‌لێت، خاوه‌نی (الاتقان) ئەم قسه‌یه‌ی بو به‌یه‌قی گه‌راندوه‌ته‌وه، واتای: (انا انزلناه) به واتای ئێمه به گوپی په‌ریمان دا و تێمان گه‌یاند و په‌ریش به‌وه‌ی گوپی لی بوو دای به‌زاند و په‌ری له به‌رزیه‌وه دا به‌زی بو نزمی. بهم قسه‌یه بێت جبریل به‌ تنه‌ها واتا‌که‌ی له خوداوه وهر نه‌گرتوه به‌لکوو له‌فزه‌که‌یشی وهر گرتوه و گوپی لی بوه و له واتا‌که‌ی تێگه‌یشتوه، ئینجا ئەوه‌ی گوپی لی بوه و لێی تێگه‌یشتوه، دای به‌زاندوه بو پێغه‌مبەر. قورئان وانا و له‌فزه‌کانی له خوداوه‌یه، چه‌ندین قسه‌ی تر هه‌یه که زور له‌وه ئاست نزمتره که به‌ گوته‌وه‌ی قسه‌کانمان درێزه‌ی پێ بده‌ین. ئەمانه به‌و شیوه‌یه قسه‌ ده‌که‌ن که‌چی به‌ دلێاندا دێت و ئەوه‌ی گرینگ‌ی پێ ده‌ده‌ن بێ ئەوه‌ی له‌م گێرانه‌وانه‌دا پشت به‌ عه‌قل و نه‌قل به‌ستن، ئەگینا مه‌به‌ست له‌م قسانه هه‌مووی ئاراسته‌کردنی دا به‌زاندنی قورئان بهم شیوه‌یه له عه‌قلێکی ته‌ندروستدا قبولی بکات و هه‌ز و ئاره‌زووی جوان، باوه‌ری پێ بکات. بوچی نا‌ئین دا به‌زین به‌ شیوه‌یه‌کی مه‌جازی به واتای ئیله‌ام به‌خشین بوه و قورئان ئەو واتایه‌ی له خودی خودادا وه‌ستاندوه، به‌ تابه‌تی قورئان ئەوه له خو ده‌گریت که دا به‌زینی به واتای ئیله‌ام به‌خشین دێت له: { نَزَلَ بِرُوحِ الْأَمِينِ (193) عَلَى قَلْبِكَ } [الشعراو: 193، 194] روحی سه‌رراستی به‌سه‌ر دلتدا داوه؛ لێره‌دا نه‌یوتوه به‌ گوته‌دا داوه ده‌لێت به‌ سه‌ر دلتدا داوه.

ئوه‌ی سه‌رسوره‌یه‌ره که گوتوو یانه له‌وحی مه‌حفووز هه‌موو شتیکی تیدا نووسراوه، به‌لام سه‌ره‌رای ئەم قسه‌یه، ئەمه‌یان بو چاکه و شه‌ره‌فی قورئان گه‌راندوه که له له‌وحی مه‌حفووزدا نووسراوه. نازانم چ چاکه‌یه‌کی قورئان له‌وه‌دايه که له له‌وحی مه‌حفووزدا نووسراو، که هه‌موو شتیکی تیدا نووسراوه ته‌نانه‌ت که‌ر و زه‌راندنه‌که‌یشی. په‌نا به‌ خودای عه‌قله‌خش و تێکه‌ده‌ریش.

(76)

(ئایا قورئان په‌رچوه (موعجیزه‌یه

مه‌سه‌له‌ی موعجیزه‌بوونی قورئان له‌و پرسانه‌یه که زانایانی ئیسلام له کو‌تاییه‌کانی سه‌ده‌ی دوهمی کو‌چییه‌وه زور خو‌یان پێوه خه‌ریک کردوه، ته‌نانه‌ت به‌ تنه‌ها له سه‌ریان نووسیوه، کو‌مه‌لێک له سه‌ر ئەم باب‌ه‌ته‌یان نووسیوه و تیا‌یاند (القاضي الباقلانی) و کتێبه‌که‌ی باشترین کتێبه‌ وه‌ک ده‌لێن له‌م باره‌وه نووسراو.

ئه‌گه‌ر به‌ تێرمان و وردیه‌وه ته‌ماشای کتێبه‌کانیان بکه‌یت و به‌ جوانی بیخویننه‌وه، بو ت ده‌رده‌چیت قسه له سه‌ر باوه‌ر و عه‌قیده ده‌که‌ن نه‌ک له سه‌ر بیرکردنه‌وه و رێک‌خستن. بێگومان مرو‌ف که قسه له سه‌ر شتیکی ئایینی بکات که باوه‌ری پێی بێت و له عه‌قیده‌ی خویدا به راستی دا‌بێت، له هه‌ر شتی‌که‌دا باسی له سه‌ر بکات لایه‌نگه‌ری ده‌کات و باوه‌رداری و عه‌قیده‌که‌ی به‌وه ده‌بێته په‌رده‌یه‌ک هیچ شتی نا‌کو‌ک و ئەوه‌ی له‌گه‌لدا نه‌یه‌ته‌وه نابینیت، ده‌لێن خو‌یشی که‌ر و کو‌پر ده‌کات، بێگومان باوه‌ریش وه‌ک خو‌شه‌ویستییه کو‌پر و که‌ریش ده‌کات، وه‌ک چو‌ن خو‌شه‌ویستی له ئاستی په‌شم و عه‌بیه‌کانی خو‌شه‌ویستدا نابینیت و خو‌شه‌ویست کو‌پر ده‌کات، هه‌روه‌ها باوه‌رداری به‌ ته‌واوی یان بێ که‌مو‌کورتی یان که‌مالی هه‌ر شتی‌ک خاوه‌نه‌که‌ی له ئاست که‌مو‌کورتیه‌کانی کو‌پر ده‌کات، بو‌یه وا ده‌یان‌بێت چیان گوتوه و

ئىدعاى چىيان كرده و زىادەروپيان لە مەزىنەردى قورئان كرده و زور بە زوربلىيانە باسيان لە پەرجووبون و موعجىزەى قورئان كرده، وەك دەبىنەت ھەموو شىتەكان تىيدا بە لوتكەى بالايى و رەوانىزى و توكمەى قسە بىنەو و بە پىوھىرەى بالا وەريان گرتوھ كە پلەكانى رەوانىزى پىي بىيورەت، ھىچ ەپىيكان تىدا نەبىنەو و گوپىستى ھىچ بەھانە و حىجەتەكى نەيارەكانيان نەبوون و، ھىچ بەلگە و سەلمەنەرىكىش لىيان قبول نەكردوھ. ئەگەر تەماشائى ئەمە بەكەن بەبەتە موعجىزەى قورئان ناپىتە بەبەتەكى ھونەرى ئەدەبى، بەلكوو بەبەتەكى ئاپىنى پرووتە. ھەر كەسەك لەوھە لادىت بە بىنەنى ئەوان پىباوھەر و كافرە و ھەر كەسەك ناكوك بوو لەگەلەندا بە راي ئەوان بىي خودا و مولحىدە. پرسى پەرجووبونى قورئان بوو بە پرسىكى ئاپىنى كە عەقل تىيدا ھىچ دەولەمەند ناپىت و بەھانە و حىجەتەكانى ھىچ قازانچ نەبەخشن، لەبەر ئەوھى لە پرسى ئاپىندا دوو نەيار نەبوو بە بەك بەگەن و لە بەك دوور نەكەونەوھە لە سەر ئەوھى بوھتە ھۆكارى لە بەك نەگەبىشتىيان و ھەر بەكە و بە زمانحالى خۆى ھەلدەتەت. قسەى ئەوھە

گوٲووبەتەى

عِنْدَكَ رَأْيٌ وَالرَّأْيُ مُخْتَلِفٌ تَحَنُّ بِمَا عِنْدَنَا وَأَنْتَ بِمَا

بەواتاى: ئىمە ئەوھەمان نىھ و تۆش بەوھى ھەبەتە رازىت و راکانىش جىاوارن

ئەم قسانە بەو پىيە دەلەين، كە لە قسەكانياندا راستگو بن و دلەسو بن بۆ ئەوھى ئىدعاى دەكەن، بەلام ئىمە لەو بارەوھە لە گوماپەكى گەورەداپن، ئەوھە ئەگەر لاي ئىمەوھە وا داپەين تىياندا ھەبەت لە قسەكانيدا راستگوپە و بۆ بانگەشەكەى دلەسوھە. ئەمە كىپى (القاضى الباقلانى) بە كە دەلەين باشترىن كىپە لە سەر موعجىزەبوونى قورئان نووسراپەت، بەلام ھەر كەسەك بە ھىمنى و لەسەرخۆ و تىرامان و سازانەوھە بىخوئىتەوھە بۆى دەردەكەوئەت و لەوھە بە بەقىنى باوھەرى بەوھە دەبەت كە نووسەرەكەى لە خەلكانى پىشەوھى مەراپەكەرەكانە و، لە نووسىندا لە دونياپەرستانە نەك حەقىقەتپەرستى، ئەگەر لەبەر ئەوھە نەبوایە وامان لى بكات ئىمە لەو بەبەتە دەردەچىن كە لىرەدا باسى دەكەين، بەلگە و شاپەتەى ئەم قسەپەم لەو كىپەيدا لىرەدا دەھەتەبەوھە

پرسى موعجىزەبوونى قورئان ئەگەر بە مەسەلەپەكى ھونەرى ئەدەبىي پرووت داپەت ئەوھە بوارى لۆپەكى تىداپە، بەلگە و حىجەت و سەلمەنەر، زورانباى و مەملەتەى خۆى كرده، بەلام ئەمە لە كوئدا دەكەت لە كاتىدا كە بىروبوچوون ئازاد نەبەت و عەقىدەى كلاسىكى باو بەگوروتىنەوھە لە بەردەوامىدا پىت. ھەرەوھە ئەوانەى كە لە سەر موعجىزەبوونى قورئانيان نووسىوھە، جگە لە سەدەى دوھەم نەبەت دەرنەكەوتوون، ئەوھە پىش بۆ فەكر و قسەكەرن ھىچ ئازادىپەكى فەراھەم نەكردوھ. لەو سەدەيدا باوھەردارى كلاسىكى دروست بوو، كە مرؤف پاشكو و دواكەوتووى ئاپىنى باوانى دەبەت، كە بەھەزتر و چەسپاوتر بوو و بوھە باوھەرتەك لە دلە ھەلگەرانى كە بە ھۆكارى ناكلاسىكى دروست بووئەت. "دواتر باسى باوھەر و جوھەكانىشى دەكەين"

چون ئازادى فەكر و قسەكەرن بۆ خەلك لە سەردەمەكدا فەراھەم دەبەت كە ھەموو شىتەك لە سەر ئاپىن وەستاپەت، دەولەت و حكومەت و خەلىفە و پاشا و مەر و وەزىر و دادوھەر و فەرماندە و سوپا، ھەموو ئەوانە بە بوياغى ئاپىن بۆپە كرابن و لە گىراوھەپەكى ئاپىندا تىھەلكىشراپن و ھىچ خۆدزىنەوھەپەكان لى نەبەت. لە بەرژەوھەندىپە ھىچ كەسەكى ئەمانە نەبوو كە فەكر ئازاد پىت، بەتاپەتەى لە ئاپىن و بۆپەكەى دەرچوئەت، بەلكوو پىاوانى دەسەلات و بە تاپەتەى گەورەكانيان بە تەنەشت ئەم بۆپەوھە كارى خۆيان دەكەرد بۆ مانەوھەيان، ئەوھە ھەبوھە لە سەر ھەمان ئەو شتە بوھە و چاودەرى خۆدزىنەوھە خەلكە ئاساپىپە گشتىپەكەيان كرده، بە ھەر چىپەكان ھەبوھە لە توانا و ھەز و دەستەرتەرتەكەرن بۆ سەر نەياران

ئەم حالەتە بە گوروتىنەوھە تاروژگارى ئەمرومان بەردەوامە، بەلكوو لەم زەمانەى ئىمەدا بە گوروتىنەر، ھىچ كەسەك لە ئىمە ناتوانەت بە قەد نووسەران كىپى بەسەرھاتەكان لە سەردەمەى نووسىنەوھەدا بنووسپەت و ئەو گەتوگو و مشتومرەنە بكات كە باسى دەكەن و دەپگەرنەوھە. ئەوھە مەسر، كە خەلكانى زانست و ئەدەب دۆستى تىداپە، بەكەكان ناتوانەت لە بىر و فەكر و لە گوتار و كىپەدا ئازاد پىت، جگە لە شتەك كە خۆى لە قەرەى ئاپىن نەدات. حوسنەپن ھەپكەل كىپەكى لە سەر بەسەرھاتەى پىغەمبەران نووسى ھىچ شتەكى بە دەر لەوھى پىشيانان نووسىپەتەن نەگوت، لەبەر ئەوھى ئازاد نىپە لەوھى دەبەت و دەپنووسپەت، چون ئازاد پىت كە مەزگەوتەى ئەزھەر بە عەمامە خەپەكانيانەوھە بە رەق و قىرسچمەبوونى خۆپانەوھە بە

پیداگری به چاوی پرقهوه چاودیریی ده‌کهن، نه‌وه‌کو له ریگه لا بدات تا ئەوان هه‌لچن و هه‌رشیی بکه‌نه‌سه‌ر و خه‌لکه گشتییه‌که به زۆری بکه‌ونه‌دوایان
ببگومان ئەم‌حاله‌ته له هه‌ر کۆپیه‌ک بوو مه‌راییی له‌گه‌لدا ده‌بی‌ت و لێی ناپه‌تته‌وه له هه‌ر زه‌مان و
:شوتنیکدا بی‌ت، خودا ئە‌پوو‌عه‌لا بی‌اریزت ده‌لێت
بژاک، و‌دین‌العالمین‌پیاو‌ارائیک، فلیغیر‌لی‌الله‌زلتی
به‌واتای: خوا له‌م‌هه‌له‌یه‌م‌بی‌وریت‌وا‌ی‌ده‌بینم‌که‌هه‌موو‌ئاینه‌کانی‌جیهان‌مه‌راییی‌و
روپه‌رماییه

مه‌راییی، خودا زیاتر قه‌زه‌ونی بکات، یه‌که‌که له‌گه‌وره‌ترین‌رسوایی‌و‌سوکیه‌کانی‌باری
کۆمه‌لایه‌تی، له‌به‌ر‌ئه‌وه‌ی‌چه‌واشه‌کاری‌و‌فیلی‌تیدا‌یه‌که‌هه‌ر‌دوو‌کیان‌له‌ژه‌هره‌کانی
به‌خته‌وه‌رین‌له‌ژیانی‌کۆمه‌لایه‌تیدا

گوتمان: ئەوانه‌ی‌له‌سه‌ر‌مو‌عجیزه‌ی‌قورئانیان‌نووسیه‌وه‌له‌بیر‌کردنه‌وه‌و‌وردیینی‌و
ریک‌خستنه‌وه‌نه‌یان‌نووسیه‌وه‌و‌نازاد‌نه‌بوون‌له‌بیر‌کردنه‌وه‌یاندا، به‌لکوو‌به‌باوه‌رداری‌و‌عه‌قیده‌وه
باسیان‌کردوه، ئە‌وه‌په‌ش‌به‌ته‌ن‌ها‌به‌سه‌بو‌لایه‌نگریان‌بو‌قورئان. ئە‌وه‌په‌ش‌بخه‌سه‌ر، که
هه‌ندیکیان‌دلسۆز‌بوون‌بو‌باوه‌ره‌که‌یان‌و‌هه‌ندیکیشیان‌دلسۆز‌نه‌بوون، له‌وانه‌یه‌نادلسۆزه‌که
زیاتر‌خۆی‌بردیته‌په‌شه‌وه‌بو‌نووسینی‌ئه‌وه‌ی‌ده‌بینوسیت‌به‌نیازیکی‌ریاکاران‌ه‌وه، یان‌له‌په‌ناو
به‌ده‌ست‌په‌نانی‌په‌له‌و‌پوست‌بی‌ت، بو‌ئه‌وه‌ی‌به‌وه‌به‌رز‌بیته‌وه، یان‌له‌په‌ناو‌ناوبانگ‌ده‌رکردن‌که
په‌ی‌گه‌وره‌بی‌ت، یان‌بو‌شتی‌تر، که‌به‌رژه‌وه‌ندی‌خودی‌له‌چارچۆه‌ی‌ئه‌وه‌ی‌تیدا‌بی‌ت‌به
ناوی‌ئاینه‌وه‌بی‌خوازیت

ئه‌گه‌ر‌بلین: له‌وه‌مانه‌ی‌که‌خه‌لکی‌نووسه‌ری‌ئه‌م‌کتیبه‌نه‌ی‌سه‌ریان‌هه‌لدا‌که‌په‌رجووی
قورئانیان‌تیدا‌نووسی، هه‌روه‌ها‌خه‌لکی‌بی‌دین‌و‌زه‌ندیقیش‌تیدا‌سه‌ریان‌هه‌لدا، که
نازاد‌بوون‌له‌بیر‌کردنه‌وه‌یاندا، بو‌چی‌وه‌لامی‌ئه‌قلانه‌یان‌نه‌دایه‌وه‌که‌باسی‌مو‌عجیزه‌ی‌قورئانیان
کردوه؟ ده‌لیم: به‌لێ‌له‌گه‌ل‌ئه‌وانه‌دا‌هه‌روه‌ها‌خه‌لکی‌زه‌ندیق‌سه‌ریان‌هه‌لدا، به‌لام‌له
بیر‌کردنه‌وه‌یاندا‌نازاد‌نه‌بوون‌وه‌که‌ده‌لین، به‌لکوو‌سه‌زای‌زه‌ندیق‌کوشتن‌بوو‌ئه‌گه‌ر‌قه‌سه‌یه‌کی
بکر‌دایه‌ناکووک‌بوایه‌له‌گه‌ل‌ئایندا. عه‌باسییه‌کان‌زۆریک‌له‌زه‌ندیق‌ه‌کانیان‌کوشت، به
کوشتنیانه‌وه‌نه‌وه‌ستان‌به‌لکوو‌ئه‌وه‌ی‌نووسیبوو‌یان‌سپه‌رانه‌وه‌و‌هه‌موو‌پاشماوه‌کانیان‌له‌چال
نا، کوا‌ئه‌و‌نووسینه‌ی‌ئه‌و‌زه‌ندیقانه‌نووسیان، کوا‌(الدافع)‌ی‌ئین‌ره‌واندی. حیکایه‌ت‌خوانه
په‌شینه‌کانیش‌وایان‌کرد، که‌به‌سه‌ره‌هاته‌کانی‌په‌غه‌مه‌ریان‌نووسی، ئە‌وان‌به‌ره‌هم‌و‌نووسینی
شاعیر‌و‌خه‌لکی‌تربش‌له‌نه‌پارانی‌مه‌مه‌دیان‌له‌ناو‌برد‌و‌کوژانده‌وه. جگه‌له‌هه‌ندیک‌شتی
که‌م‌و‌ده‌گه‌من‌که‌ناتوانیت‌په‌شتی‌په‌به‌ستیت، هه‌یج‌شتنیکیان‌نه‌گه‌په‌شت‌به‌ئیمه. له
شعیره‌کانی‌ئومه‌یه‌کوری‌ئه‌بی‌سه‌لت‌جگه‌له‌شتنیک‌که‌م‌باسی‌هه‌یچیان‌بو‌نه‌کردووبن،
هه‌روه‌ها‌له‌قورئانه‌که‌ی‌موسه‌په‌له‌مه‌جگه‌له‌سه‌ته‌یه‌ک‌و‌دوان‌هه‌یچیان‌نه‌هه‌په‌شته‌وه‌ته‌وه، ئە‌گه‌ر
ئه‌و‌شتانه‌مان‌بو‌باس‌کردبان‌ئینستا‌به‌رچاومان‌له‌مه‌ی‌تیداین‌پروونتر‌ده‌بوو، بو‌ئه‌وه‌ی‌ئه‌مه‌رو
دادوه‌ری‌له‌نێوان‌ئه‌وان‌و‌مه‌مه‌ددا‌بکه‌بن

ئین هه‌په‌شام‌خاوه‌نی‌به‌سه‌ره‌هاته‌نووسراوه‌که، له‌دژی‌زانست‌و‌ئه‌ده‌ب‌به‌کورت‌کردنه‌وه‌ی
به‌سه‌ره‌هاته‌که‌ی‌ئین‌ئیسحاق‌تاوانبکی‌زۆر‌گه‌وره‌ی‌کردوه، ئە‌و‌کورتی‌نه‌کردوه‌ته‌وه، به‌لکوو
به‌کوشتن‌کوشتووبه‌تی‌و‌جگه‌له‌ناوه‌که‌ی‌هه‌یجی‌تیدا‌نه‌هه‌په‌شته‌وه‌ته‌وه، سپه‌ره‌ی‌ئین
ئیسحاق‌به‌و‌کورت‌کردنه‌وه‌گوم‌بوو، به‌فه‌رمانی‌ئه‌لمه‌نسور‌کورتی‌کرده‌وه، ئە‌مه‌رو‌هه‌یج
پاشماوه‌یه‌کی‌نه‌ماوه، به‌داخه‌وه‌به‌وه‌زه‌ره‌له‌زانست‌درا‌و‌گوم‌بوو

ته‌حه‌دا‌و‌نازایی‌بوون

هه‌ر‌چۆنیک‌بی‌ت‌من‌لێره‌دا‌نامه‌وینت‌ئه‌و‌شتانه‌ت‌له‌سه‌ر‌مو‌عجیزه‌ی‌قورئان‌بو‌باس‌بکه‌م‌جگه
له‌وه‌ی‌په‌یوست‌ده‌کات‌و‌ده‌بی‌ت‌باس‌بکرت، کتیبه‌کانیان‌له‌به‌ر‌ده‌ستن‌بگه‌ریوه‌بو‌ئه‌وی. به‌لام
ئه‌وه‌ی‌ده‌بینم‌و‌هه‌ستی‌په‌ده‌که‌م‌و‌له‌زه‌وه‌بیری‌لی‌ده‌که‌مه‌وه، بو‌ت‌باس‌ده‌که‌م. په‌ش
ئه‌وه‌ی‌بچه‌نێو‌پابه‌ته‌که‌وه‌کورت‌ه‌یه‌که‌سه‌باره‌ت‌به‌واتای‌ته‌حه‌دا‌و‌نازایی‌بوونه‌ت‌بو‌باس
ده‌که‌م؛ ده‌لین: فلان‌ته‌حه‌دای‌فلان‌ده‌کات‌که‌ده‌یه‌وینت‌بیاته‌وه، به‌هه‌مان‌شپۆه‌ئه‌و‌شته
بکات‌که‌ئه‌و‌کردووبه‌تی‌بابزایت‌کامه‌یان‌براه‌ون، هه‌روه‌ها‌ده‌لین: فلانه‌که‌س‌هه‌مان‌شتی
ده‌رخست‌که‌فلان‌که‌س‌دروستی‌کرده‌و، (عارضی)‌لێره‌دا‌به‌واتایه‌دیت‌که‌به‌هه‌مان‌شپۆه
کاری‌له‌و‌پابه‌ته‌ی‌کردی‌ت‌و‌شتنیک‌هه‌ینایت‌که‌ئه‌و‌هه‌یه‌تی‌یان‌هه‌یناوبه‌تی، ئە‌مه‌له‌کتیبه‌ی

زه‌مانه‌وانیدا باس کراوه.

خودا بتپارزیت له‌مه‌دا بزانه کرده‌وهی به‌شهر دوو به‌شه، به له‌شولار و به گیان و روچ، یان به ده‌ریزیتکی تر به لاشه و به دل، له‌بهر ئه‌وهی به په‌یکه‌رتاشی یان به زانست ناو ناوه و خوشکه‌کانی به کرده‌وهی دل، مه‌به‌ستیان له‌وه‌دا ئه‌و کرده‌وانه‌ی به ده‌روون ده‌کریت نه‌ک به لاشه و جه‌سته وه‌ک زانست و پیشبینی و خه‌پالکردن و حیسابکردن له‌گه‌ل خۆتدا، خه‌لک له کرده‌وهی دلدا زور جیاوازن و دوورن له‌گه‌ل په‌کسانبووندا به دوورییه‌کی زوره‌وه، ته‌نانه‌ت له جیاوازیدا په‌کیکیان له ئاسمان ده‌ییت و ئه‌وی تر له زه‌وی

له‌وانه‌یه په‌کیکیان له‌گه‌ل ئه‌وی تردا له کرده‌وهی لاشه‌یی کتومت په‌کسان و هاوشیوه ییت له هه‌موو لایه‌که‌وه، به‌لام ناشییت دوو که‌س له کرده‌وهی دلدا به‌و جوړه وه‌ک په‌ک بن، هه‌ر په‌که‌یان له کرده‌وهی دلی خۆیدا پله‌یه‌کی تایه‌تی هه‌یه و که‌س هاوبه‌شیی ناکات و په‌کسان نییه له‌گه‌لیدا. هه‌روه‌ها هه‌ر په‌که و له‌وانه شیوه و له‌یه‌کچوونی له‌پرووخساردا له‌گه‌ل په‌کیکیی تر له سه‌روسه‌کوت و فه‌سال و گوټلاک له په‌ک ده‌چن یان نزیکن، به‌لام هه‌ر په‌که سیمایه‌کی تایه‌تی خۆی هه‌یه که که‌س له‌و ناچیت. ئه‌و له‌یه‌کچوونه‌ی هه‌یه له سیمادا به شیوه‌یه‌کی ره‌ها کتومت وه‌ک په‌ک نییه. ئه‌گه‌ر بلتییت بوچی خه‌لک له کرده‌وهی دلایندا وا بوون؟ ده‌لیم: له‌بهر ئه‌وه‌ی خودا وا دروستی کردوون له سه‌ر ئه‌و ټکه‌له و جه‌بله‌یه‌ی خۆیان دروست بوون و بو کاری خودا هوکار دانازییت. لیره‌دا وه‌لامی په‌یکه‌رتاشیکم به بیر دیته‌وه "وا بزانه‌م ئه‌لکه‌سایي بوو" که پرسیا‌ری لایه‌نه‌کانی به‌کاره‌پنانی (ای) له زمانه‌وانیدا لی کرا که له بنیاتنان و ئیعرابدا جیی له خۆ ده‌گریت، گوتی: واته؛ وا دروست بوو

بینگومان ئه‌و قسه‌یه‌ی که خه‌لک به‌وه له په‌کتر تی ده‌گه‌ن، ئه‌و واتایه‌یه که له دلدا ده‌چنریت و له ده‌رووندا ده‌سووریته‌وه، له‌فز جگه له ئامیزکی دیاریکراو و ئامرازکی جیه‌چیکردن هیچی تر نییه، ئه‌مه‌یش دیاریکراوه و به ژماره که‌مه و به واتا فراوان و بی سنوره و ده‌ریایه‌کی بی که‌ناره، بویه ئه‌م قه‌سیده‌یه‌م گوت

وقصر عن تبيانه إنقم والنير ففي النفس ما أعياء العبارة كشفه
كفایه معنی فاته العد و الحصر أرى اللف محدوداً فكيف اسومه
به واتای. له ناخدا شتیك هه‌یه که ناتوانریت ده‌ریزیت و بیدوزیته‌وه و به په‌خشان و نوسین ده‌رناخریت، ئه‌وه‌ی به‌سه که واتاکه‌ی بی دیاریکراوی بزانییت، له‌بهر ئه‌وه‌ی له‌فز به دیاریکراوی ده‌رده‌بریت من چۆن سازشی له‌گه‌ل شتیكدا بکه‌م و لپی ببینم که واتاکه‌ی دبار نه‌ییت

واته ئه‌و قسه‌یه‌ی وا دای ده‌زیت که واتا ییت له کرده‌وه‌ی دل، به‌لکوو ئه‌وه گرینگترین و مه‌زترین و له لوتکه‌ی کرده‌وه‌کانییه‌تی، بویه ئه‌مه‌یه تایه‌تمه‌ندیی مروف له‌گه‌ل نازه‌لی بی زماندا

که ئه‌مه‌ت زانی ئینجا بزانه که ناگونجانی قسه و هاوشیوه‌هینان له هه‌موو لایه‌که‌وه وه‌ک مه‌حال ده‌ییت. به‌لی، له‌وانه‌یه له په‌ک نزیکبوونه‌وه له ریی لاساییکردنه‌وه‌وه هه‌ییت، هه‌ندیك خه‌لک هه‌ن به خورسک ده‌توانن لاساییکه‌ره‌وه و قسه‌ی هه‌ر که‌سیک بیان‌ه‌ویت ده‌یکه‌ن، ده‌بینیت به‌و شیوه‌ی ری ده‌کات به هه‌مان شیوه داده‌نیشتییت و ته‌ماشاش ده‌کات و به هه‌مان زاراوه قسه‌ ده‌کات و وه‌ک بلپی کتومت له ئه‌و ده‌چیت. به‌لام ئه‌مه لاساییکردنه‌وه‌یه، به‌لام لاساییکه‌ره‌وه له قسه‌کردندا نه‌گونجاندن نییه له‌بهر ئه‌وه‌ی هیچ شتیکی له خۆیه‌وه نه‌هیناوه، به‌لکوو ئه‌و کوپی کردوه وه‌ک په‌کیک کتیبیک له کتبه‌کانی کوپی کردییت، وه‌ک چۆن موسه‌یله‌مه چۆن هه‌ولی دا به قسه‌کانی لاسایی قورئان یکاته‌وه، هیچ شتیکی نه‌هینا جگه له شتی هیچوپوچ که قازانجی نه‌ییت، وه‌ک ده‌لپت: (لَقَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَى الْخَبَلِيِّ، أَخْرَجَ مِنْهَا تَسْمَةً تَسْعَى، مِنْ بَيْنِ صَقَاقٍ وَحَشَا) هه‌روه‌ها وه‌ک: (وَالْغَاحِنَاتُ كَحَنَّا، وَالْعَاجِنَاتُ عَجَنَّا، وَالْخَابِرَاتُ خَبَرْنَا، وَالْإِقَامَاتُ لِقَمْنَا) وه‌ک له سیره‌ی حه‌له‌بیدا هاتوه. له‌م قسانه‌یدا وه‌ک لاساییکردنه‌وه‌ی ستایلی قورئان ده‌رده‌که‌ویت، به‌لکوو له قورئانه‌وه خۆشیکراوه و پیسته‌ی بو کراوه کاژی کراوه

به‌پپی ئه‌و قسه‌یه‌ی که پیمان گه‌بیشته‌وه، ئه‌مه ده‌لپین: ئه‌گه‌ر بیان‌توانیا په هه‌موو ئه‌و شتانه‌مان پی بلین له‌وانه بوو که حکومیکی به ده‌ر له‌مه بده‌ین. محمه‌د به په‌ک ئایه‌ت و دوو ئایه‌ت ته‌حه‌دای خالکی نه‌کردوه به‌لکوو به سوره‌تیک ته‌حه‌دای کردوون، که‌چی حیکایه‌تخوانان باسی سوره‌تیکیان له قورئانه‌که‌ی موسه‌یله‌مه‌یان بو نه‌کردوون. سه‌ره‌رای ناته‌واویه‌تییه‌کانی موسه‌یله‌مه و خراپه‌کارییه‌کانی و نه‌بوونی سیفه‌تیک تپیدا که وای لی بکات شایانی

پېغه مبهرايه تې پېت، به لام ژماره يه كي زور له خه لکه که باوهري پي کردن و نه ویش پي گه وره بوو و پي قاي و پته و بوو، ته نانهت سوپاکه ي که شهري دژ به موسولمان کرد له ده هزار جهنگاوهر زياتر بوون و دوو سوپاي موسولمانانپان تیکشانند، خالیدی کوری وه لید به سېيم سوپاوه هات بو شهر که له چوار هزار موسولمان بوون له (عقرباء) "شوپنیکه له زهوی په مامه" به يک گه بيشتن و کوشتارگه يه كي گه وره پيدا پرووی دا و خوینیکي به لپشاوی تیدا رزا، نزيك بوو له وهی سوپاکه ي خالیديش شکست به پي نیت، نه گهر سه رکرده نازاکه ي نه گه بيشتبايه شه ره که دا به پاله وانيتی و توندوتولی وای لی هات که شه ره که به کوشتنی موسه يله مه ته و او پیت، سوپاکه ي تیکشکا و زياتر له سی هزار جهنگاوهری کوژرا و هه ووه ها زياتر له هزار جهنگاوهری سوپاکه ي خالیديش کوژران. نه گهر هیز و زه بری نه بوو به کر و هيمه تي خالید نه بوايه، نېستا موسه يله مه شوپنیکي تری ده بوو، به دهر له وهی نېستا له وهی موسولماناندا هه يه تي.

له گهل نه و هيشدا که موسه يله مه براله و له شیر پراوه و نه مامېک بوو له نه مامه کان يان له شپوهی فه سيله يه ک بوو له فه سيله کانی دارخورما، نه و له توله يمه ي نه سه دی و نه سه و دی نه لعه نسی و سوجاح که نیدعاي پېغه مبهرايه تيان کرد له زه مانى خویناندا، باشتر بوو. هه موو نه مانه شوپنیکه و تووی خوینان هه بوو که باوهريان پي کردن. خودا نه بوو عه لا گه وره بکات که ده لیت:

بالدين أمبال النعام أو الغنم إني رايث بنى الزمان لجهلهم
من عند ربى قال بعجم نعم لو قال سيد عجا بُعِثُ بمله

به واتای: من خه لکی نه م زه مانه م بينی وه ک نه وهی له ناست ناپندا وه ک نازهل و مرو مالآت بن و نه گهر شپخیک له لایه ن خوداوه نه وه م بوکراوه هه نديک به لی وایه

نه گهر شومی موسه يله مه له م قسه کردنه دا وه لا بزین و بينه وه بو باسه که ي خویمان، نه گهر قسه له کرده و هدا پیت و نپوزسيون بوون تیدا له توانادا نه پیت ناپم مه حال پیت، لپره دا کاری نپوزسيون بوونمان زانی و پير و پرتزه ي سه رکه و تنيشمان زانی، ههر چند بو نموونه (المتنبی) بو نموونه ويستی نارازيبوونی خو ی بو شيعری خه لکی تر دهر بخت، به لام نه يتوانی وه ک خو ی له هه موو لایه که وه به پي نیت نه وه. جيگه ي گالته و لاقرتيه که شاعيرک يان نووسه ریک بچيته به ره ي نارازيبه کانه وه، له بهر نه وه ي ده پيته هو ی که موکورتی له هه موو حاله تیکدا "نپوزسيون بوون لپره دا واته هينان و نووسينی شيعيرک يان نووسينیک کنومت له شپوهی شيعر و نووسينی خه لکی تر -و- " شاعيری میسری (الشوقی) نپوزسيون بوونی بو ميعيه ي بوسه يری ناسراو به "نه لپورده" هه بوو، نه يتوانی به هه مان نموونه ي نه و به پي نیت، که چی له وه ناست نرمتری هینا جگه له وهی که قه سيده که ي زور له خو کردنی پتوه ديار بوو. شه وقی شيعری وای هه يه قه ت خودی بوسه يری ناگات به وه، نه مه چيه جگه له وهی شه وقی روخیکي هه يه جياواز له روحی بوسه يری، قسه کاریکي روحانيه وه ک گوتمان شه وقی ناتوانیت روخیک وه ک روخی بوسه يری بخاته نيو قه سيده که به وه، وه ک نه وه ي بوسه يری خستيه ميعيه که به وه

له کتیبکی به ناوی (الفصول و الغایات) دا نه لمه عه ری نپوزسيون بوونی خو ی بو قورئان راگه يانند، له م دوايبيانه دا به شیک له م کتبه له میسر چاپ کرا، کاتیک خویندمه وه گوتم: هه موو که سینک ناگاته مانگ و چلچرا چون ده گاته ده ستی هه موو که سینک. ههر که سینک به رنیت شپړ نييه. پيش هه موو شتيک ستایلی مه عه ری له م نووسينه يدا ستایلیکی گشتی بيزراوه، به لام ستایلی قورئان ستایلیکی تاييه ت و داهینراوه، چون قورئان به کتیبک له به رگ ده کرت، واته له و جوړه ده پي نیت نه وه، نه وه ي تیدا يه که نووسه ره که ي له دهر پرينه که يدا شتيکی له نامويه تیی زمانه وانى و هه واله کانی عه ره ب که به چاکه يان خراپه ناسراو کو کرده ته وه له گهل نه سپه ناسراوه کانپان و حوشتره دياره کانپان و هه نديک له قسه ي په يکه رتاشان و زارواوه کانپان له شيعر و کيش و سه رواکانپان و شتی تر که له وانیه له کتبه کاند دوزيوپتیه وه و کو ی کرده ته وه، له وانیه که به شپوه يه کی فراوان و قازانجه خش زياتر له و کتبه نانه دا باس کراون له وهی کتبه که ي مه عه ری (الفصول و الغایات) دا باسی ده کات

به لی: مه عه ری نه وه ي ده يه ویت له سه ر بدویت له م کتبه دا مه رامی نه وه ي هه بوو خودا به پاکي و پيروزی و مه زیتي و هیز پيشان بدات و چند ده هنده و به خشنده و لپورده يه و توانايه کی گه وره ي هه يه که مه حاله و ريگه ي لی ناگریت و هيج قورسايبه کی بنير ناگریت.

به لَام ئەمانه له هه‌ندیک بابه‌تا ده‌هێنێته‌وه که له‌گه‌لیاندا نایه‌ت و ناگونجێت، ئەمه‌یش به‌شێکه له‌وه‌ی له‌ سه‌ر فراوانی ده‌هه‌نده‌ی خودا و لێبوردن و لێبۆرده‌یی باس ده‌کات

لا اَیْسَ مِنْ رَحْمَةِ اللّٰهِ، وَلَوْ نَقَمْتَ زُنُوبًا مِیْلَ الْجِبَالِ سَوْدًا کَانَ بِنَاتِ جَمِیْرٍ، وَوَجَعْتَهُنَّ فِی عِنْقِی الْجَعِیْفَةِ کَمَا یَنْقَمُ صِغَارُ اللُّوْلُؤِ فِیْمَا گَالٍ مِنَ الْعُقُودِ. وَلَوْ بَنِیتَ بَیْنَا مِنَ الْجَرَائِمِ اَسْوَدَ کَبِیْتِ الشَّعْرِ یَلْحَقُ بِاعْنَانِ السَّمَاءِ، وَیَسْتَقِلُّ عَمُودَهُ کَاسْتِقْلَالَ عَمُودِ الْوَجْحِ، وَیَمْتَدُ اِگْنَابَهُ فِی السَّهْلِ وَالْجَبَلِ کَامْتِدَادِ حِبَالِ الشَّمْسِ، لَهْدَمَهُ عَفْوُ اللّٰهِ حَتّٰی لَا یُوجَدُ لَهُ قُلٌّ مِنْ غَیْرِ لِبَابٍ) به‌ واتای ئەوه‌ی هه‌یچ نا‌ئوم‌یدی‌ک له‌ ده‌هه‌نده‌ی خودادا نیه‌ وه‌ک ئەوه‌ی کچانێک بخه‌یته‌ ملی شتیکی لاوازه‌وه‌ وه‌ک ئەوه‌ مرمواریه‌ک بکه‌یت به‌ ملوانکه‌. ئەگه‌ر خانوبه‌کیشته‌ له‌ تاوانی ره‌ش کردیته‌ وه‌ک چادریکه‌ له‌ موو دروستکرایته‌ و بکاته‌ که‌لکه‌له‌ی ئاسمان و و سنونه‌که‌ی لی دهرده‌چن ... تاکو‌تایی/ واته‌ لاوازی ئەم نایه‌ته‌ دهرده‌خات، ئەمه‌ له‌ کوپی ئەوه‌ی له‌ قورئاندا هاتوه‌؛ له‌ کوپی ئەوه‌یه‌ که‌ ده‌لیته‌: {قُلْ یَا عِبَادِیَ الَّذِیْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰی اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ یَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِیْعًا اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ} [الزمر: 53]. واته‌: بیژه‌ ئەی کوپله‌ی خودا ئەوانه‌ی له‌ سه‌ر خویان بی ئەندازه‌ لایاندا و ناهه‌قیان له‌خویان کردوه‌ ناریته‌ له‌ به‌زه‌یی خودا نا‌ئوم‌ید بن چونکو له‌ هه‌موو گوناھێک چاوده‌پۆشیت، ئەو دلۆقان و لێبۆرده‌یه‌. مه‌عه‌ری له‌م کتیبه‌یدا زۆریک له‌ قسه‌کانی له‌ ئاستیکی زۆر نزمدا بوه‌، به‌ یه‌جه‌وانه‌ی ئەوه‌ی له‌ دوا‌ی ئەم کتیبه‌وه‌ نووسی له‌ شیعه‌ر لزو میه‌کانی، تو لێره‌دا ده‌بینیت له‌ لوتکه‌ی بیرکردنه‌وه‌ی خۆیدا فریوه‌ و که‌س ناگات پی، جگه‌ له‌ بلیمه‌ته‌کان و به‌ بیربیره‌ به‌ تواناکان، من ئەوه‌ به‌ دوور ده‌زانم که‌ مه‌عه‌ری به‌م کتیبه‌ مملانی پی قورئانی پی کردیته‌ و مه‌به‌ستی بیته‌ له‌ به‌رانبه‌ر قورئاندا ده‌ری بخت. کورته‌ی باسه‌که‌ ئەوه‌یه‌، داهینان؛ دهرخستنی شتیکه‌ به‌ هه‌مان شیوه‌ی داخراو له‌ قسه‌دا نا‌کریت و محمه‌د به‌ باشی ئەوه‌ی زانیوه‌، بۆیه‌ به‌ دلنپایی و هه‌مینی و بویری و خۆبه‌ختکردنه‌وه‌ ته‌حه‌دای قه‌ومه‌که‌ی کردوه‌ و گوتوو یه‌تی: {قَاتُوا بِسُوْرَةٍ مِنْ مِیْلِهِ وَاذْعُوا شَهَادَاکُمْ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ کُنْتُمْ صَادِقِیْنَ} [البقره: 23]. واته‌: ئەگه‌ر راستگوون سو‌ره‌تیک له‌م شیوه‌یه‌ بینن و شایه‌تی به‌ بی خودا بدن. هه‌یچ پیمان نه‌گه‌بیشته‌وه‌ که‌ که‌سیک ویستیتی و مه‌به‌ستی بوویته‌ کبیرکی له‌ گه‌ل قورئاندا بکات، هه‌ر چه‌ند قورئان باسی زۆر شته‌ له‌ نیاز و قسه‌کانیان ده‌کات. ئەگه‌ر یه‌کێکیان ئەو مه‌به‌سته‌ی هه‌بوویته‌ جگه‌ له‌ دۆراو به‌ هه‌یچ شتیکه‌وه‌ دهرنا‌چیت، له‌ به‌ر ئەوه‌ی هه‌ر یه‌کێک بیه‌ویته‌ رکا به‌ری قورئان بکات، پێش هه‌موو شتیکی ده‌یته‌ خاوه‌ن دهروون و رو‌حانیه‌تیک بیته‌ له‌ شیوه‌ی رو‌حانیه‌تی محمه‌د و به‌ هه‌مان شیوه‌ی ئەو و یری زیه‌کی و خه‌یا‌ل‌فراوانی و ناسینی خودا و زانیاری له‌ باره‌ی پێشینیانی یه‌جه‌مه‌ران و میله‌تان وه‌ک محمه‌دی پی بیته‌، ده‌یته‌ پاش ئەمه‌ توانا و دهرخستن و هه‌یه‌ته‌ و کاریزما‌ی وه‌ک محمه‌دی هه‌بیته‌، که‌سیان نه‌بوو له‌و شیوه‌یه‌دا جگه‌ له‌ محمه‌د، هه‌یچ که‌سیک ناتوانیته‌ مو‌عه‌ره‌زی قورئان بکات و له‌و شیوه‌یه‌ به‌یته‌ جگه‌ له‌ خودی محمه‌د. ئەوه‌یش زیاد بکه‌ که‌ له‌و کاته‌دا ستایلی محمه‌د له‌ ناو عه‌ره‌یدا نه‌بوه‌ و نه‌یانزانیوه‌ که‌ ئەو ئەم شیوه‌ نووسینه‌ی داهیناوه‌، وه‌ک پێشتر باسمان کرد "ئمه‌ له‌ سه‌رده‌می محمه‌ددا" بوه‌، به‌لام له‌ زه‌مانی دوا‌ی خۆی ئەوه‌ی ئۆپۆزسیونی خۆی بو قورئان دهریته‌ جگه‌ له‌وه‌ی له‌ هه‌موو لایه‌کیه‌وه‌ لاسایی ده‌کاته‌وه‌ ناتوانیته‌ مو‌عه‌ره‌زی بکات، وه‌ک له‌ رو‌وه‌کی قسه‌کانی موسه‌یله‌مه‌دا دیاره‌ که‌ پێشتر باسمان کرد، له‌ویدا پی ده‌لین ئەی کابرا تو به‌ لاسایی و قسه‌کانت و لێهه‌لکراندن له‌ قورئان ده‌ته‌ویت لاسایی قورئان بکه‌یته‌وه‌، ئەوه‌یش ئۆپۆزسیونیون نییه‌، ئەگه‌ر ده‌توانیت شتیکی له‌ خۆته‌وه‌ بۆمان به‌ینه‌. ئۆپۆزسیونیونیش ئەگه‌ر لاسایی قورئان نه‌کاته‌وه‌ و هاوشیوه‌ی نه‌هه‌یته‌ و جیاواز له‌و به‌یته‌ بیگومان به‌ دۆراوی دهرده‌چیت، له‌ به‌ر ئەوه‌ی قورئان هه‌مووی لای ئەوان له‌ لوتکه‌ی بالادایه‌، له‌ ره‌وانیته‌ی و توکمه‌یی زمانه‌وانی و ریزبه‌ندی و، له‌ به‌ر ئەوه‌ی پێوه‌ری بالایه‌ بو پێوانه‌کردنی ره‌وانیته‌ی قسه‌، هه‌ر شتیکی به‌ دهر له‌مه‌ و نا‌کوک بیته‌ له‌گه‌لیدا به‌ رای ئەوان هه‌یچ ره‌وانیته‌ی و توندوتو‌لییه‌کی ته‌یدا نییه‌. بۆیه‌ له‌ویدا پی ده‌گوتیته‌ داوه‌شیته‌ بو مو‌عه‌ره‌زه‌بوونت، قسه‌کانی تو له‌ کوپی قورئاندا، ئەمه‌ ئەگه‌ر نه‌یانه‌ویت لپی بدن و له‌ به‌ر بیباوه‌ری بیکوژن.

نایه‌ته‌کانی ته‌حه‌داکردن له‌ قورئاندا

ئەو نایه‌تانه‌ی بو ته‌حه‌دا هاتوون و داوا‌ی ناگاداریبوون ده‌کەن، وه‌ک له‌ سو‌ره‌تی (الطور): {قَلِیْلًا تَوَّابًا} [الطور: 34]، واته‌: ئەگه‌ر راستگوون با فه‌رموده‌یه‌ک له‌وه‌ بیننه‌وه‌. له‌ سو‌ره‌تی (یونس): {اَمْ یَقُولُوْنَ اِفْتَرَاهُ قُلٌّ فَاَتُوا بِسُوْرَةٍ مِیْلِهِ وَاذْعُوا مِنْ اَسْتِغْتَمُ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ

إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ} [يونس: 38]. واته: ده لېږن خوځى هه لېيه ستووه، بلى بلى سوره تېك له وه بېن بانگى هه ركه سيك بكن به بى خودا ناقه سوره تېك بېنېت. له سوره تې (هود) دا: {أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ وَاذْعُوا مَنِ اسْتَكْبَرْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ} [هود: 13]. واته: نالېن هه لېيه ستووه، بلى ته گه ر ئه و قسه يه راسته، ده سا ئيوه به يارمه تې هه ركه سيك سوره تېك له وه بېنېنه وه. له سوره تې (الاسراء) دا: {قُلْ لئن اجتمعت الإنسُ وَالجنُ عَلَى أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ فَهِيْرًا} [الاسراء: 88]. واته: ته گه ر هه موو مروف و جنو كه كاتان كو كرده وه بو ته وهى سوره تېك له م شيوه يه بېنېنه وه و ته گه ر پشستگى يه كتريش بكن، وهك ته مه ناهېننه وه

ته م سوره تېك له كه نايه تې ته حه دا كړدنيان تېدايه هه مووى سوره تې مه كه يين، زنجيره كړدى سوره تې كاني قورئان شېرزه ن، به پې دابه زين ريز نه كراون، له م زنجيره كړدنه دا ناتوانين بزائين كام نايه ت له م نايه ته ته حه دا كه رانه يه كه م جار دابه زيوه، به لام كه زانيمان محمه د له هه موو كاره كاندا زنجيره كړدن به پې پيوستى و فهرز كړدى ته و حاله ته كرده وهى ويستوه وهك پېشتر له قسه كړدن له سهر بناغه ي بانگه شه باسمان كړد، رېگه ي پېده چى كه بلېن له ته حه دا كړدنيشدا به و رېگه يه روپشستېت. له وېدا ده توانين بلېن نايه تې (الطور) يه كه م نايه ته له ته حه دا كړدندا دابه زيوت، له بهر ته وهى ناسانترين قسه يه كه يه كه م جار بگوتريت. بېگومان وشه ي (الحديث) له قسه ي (فلياتوا بحديث منله) زور و كه ميش له خو ده گريت، ته نانه ت له چى نايه تېكى قورئان داده نريت، له م شيوه يه نايه تېك يان دوان نارازييونى پى ده رنايرت، به لكوو له بنه حه دا نايه ت به نارازييون دانيرت، له بهر ته وهى ناسانه و رې پېده چى به تايه تې هه نديك نايه تې قورئان هه ن له يه ك وشه پېكها تون {مُدْهَامَّتَانِ} [الرحمن: 64]، واته:

دوو كه سى رواه ت ره ش . ته مه نايه تېكى قورئانيه هه ر چنده يه ك وشه يه وهك داواى ته و نايه تېنانه وهى به يه ك يان دوو نايه ت بيت كه له و كاته ي كه قورئان دابه زى له لايه ن موسولمان و بېاوه ركه كانيشه وه ته حه دا كراوه. له (الأتقان) دا ده لېت: موسليم له عه بدولره حمان كورى ته بى له يلاوه وهى گرتوه ده لېت: به هوو ديبه ك چاوى كه وت به عومهرى كورى خه تاب و پې گوت: ته و جبريله كه هاوريكه تان پاسي ده كات دوزمنى تېمه يه، عومهر گوتى: {مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ} [البقره: 98]، واته: هه ركه سيك دوزمنى خودا و پېغه مبه ركه ي و فرشته كاني و جوبرائيل و ميكايل بيت، خودا دوزمنى خودا نه ناسانه. ده لېت ته م نايه ته پاش ته وه وهك عومهرى گوتى دابه زى. ده لېن: سنيد له شيكردنه وه كه يدا له سه عيد كورى جوپير وهى گرتوه كه سه عد كورى مو عاز ته وهى ده رباره ي به زمه كه ي عايشه گوپيستى قسه بوو "رووداوى ئيفك" گوتى: {سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَفِيمٌ} [النور: 16]، واته: په نا بو تو خودايه ته مه بوختانه. به م شيوه يه دابه زى. له كورى ته بى حاته م له عه كرمه وه، گوتوويه تى: له نو حده كه هه وال نه گه بيشته زنه كان، ده رچوون بو ته وهى گوپيستى هه وال بن، بينيان دوو پياو به سهر حوشترېكه وه ديت، زنيك گوتوويه تى: پېغه مبه ر چى لى هاتوه؟ گوتى: زيندوه، گوتى: گوپم لى نيه چهنه له كويله كاني خودا شه هيد ده بن (واته چه نديان لى ده كووزين). واته به هه مان ته و قسانه قورئانى دابه زاند كه زنه كه گوتى:

{وَيُنَجِّزْ مِنْكُمْ شَهَدًاو} [آل عمران: 140]. واته: ئيوه ده كاته شايه ت. ديسان له (الأتقان) دا: ئيين سه عد له (الگبقات) دا ده لېت ته لواقيدى پې گوتين: ئيراهيم كورى محمه د كورى شه رحه بيلى عه بدهرى له باوكيه وه وهى گرتوو، بو باس كړدم: موسعه بى كورى عه مير له روژى نو حده ئالاي ليواكه ي هه لگرتوو، چرايه ك به ده ستي راستيه وه بوو، ئالاكه ي به ده ستي چه بى هه لگرت و ده يگوت: {وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ} [آل عمران: 144]. واته: ته و ئيغه مبه ره و پېشتر پېغه مبه رى وا نه بووه و ته گه ر بمرى يان بكوزرى له ه ئيسلام پاشگه زه بېنه وه. ده ستي چه پيشيان پرى، خوځى دا به سهر ئاله كه دا و به قولى داى به سهر سنگيه وه و گوتى: {وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ... هتد} واته: محمه د جگه له پېغه مبه رنه بيت هيچتر نيه. ئينجا كووزا و ئالاكه كه وت. گوتى: له و كاته دا ته م نايه ته دانه بزيوو، به لكوو داوى ته مه نايه ته كه دابه زى

ته مانه موسولمانن و له هاوه لاني پېغه مبه رى خودان، هه ر يه كه يان قسه يه كى كړد و قورئان نه بوو، ئينجا وهك قورئان دابه زى و بوو به قورئان. ته مه يش له لاي هه نديك بېاوه رانيشدا رووى دا، له نه زر كورى حارسه وه گوتراوه: ته گه ر پېغه مبه رى خودا له مه جليسيكدا دانيشتبا كه قه ومه كه ي قسه يان كړدبا باسى ته وهى بو ده كړدن كه چى له پېش ته وان رووى داوه به رانه ر

ئهوانه‌ی پيش ئه‌وان بوون له ئازار و نه‌هامه‌تی. ئه‌ميش دواى پيغه‌مبه‌ر ده‌رؤيشت بو لايان و ده‌يگوت، كو بينه‌وه ئه‌ی خه‌لكى قوره‌يش من له‌و باشتر قسه‌ ده‌زانم، ئينجا باسى پاشاكانى فارسى بو ده‌کردن. خاوه‌ن سيره‌ى حه‌له‌بى ده‌لپت: كاتيك پيغه‌مبه‌ر هه‌والى پيشينيانى پى ده‌گوتن، نه‌زر كورى حارس ده‌يگوت: گويمان لى بوه ئه‌گه‌ر بمانه‌ويت وه‌ك ئه‌مه‌ت بو باس ده‌كه‌ين {إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاكِيرُ الْأُولِينَ} [الأنعام: 25]؛ [الأنفال: 31]؛ [المؤمنون: 83]؛ [النمل: 68].
 واته: ئه‌مه ئه‌فسانه‌ى پيشينه. ئه‌م قسه‌يه پاش ئه‌وه قورئان باسى كرد و كرا به ئايه‌تى قورئانى. خاوه‌نى سيره‌ى حه‌له‌بى ده‌لپت: له‌ويدا خودا به درؤخستنه‌وه‌ى بو دابه‌زاندا "واته بو نه‌زر": {قُلْ لَئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ فَهِيْرًا} [الإسراء: 88] واته: پيشتر واتاكه‌ى نوسرا. له‌م ئايه‌ته‌دا به فرمووده‌يه‌ك يان سوره‌تتيك يان ده‌سوره‌ت ته‌حه‌داى نه‌کردن، به‌لكوو به هاوشيوه‌ى قورئان واته به هه‌موو قورئان ته‌حه‌داى كردن.

له‌مانه‌ى پيشوويش، ئه‌وه‌ى عه‌بدوللاى كورى ئه‌بى سه‌رع گوتى و زياتر بوه هوكارى هه‌لگه‌رانه‌وه‌ى، ئه‌م عه‌بدوللايه‌ بوو به موسولمان و وه‌حى بو پيغه‌مبه‌ر ده‌نووسيه‌وه، له رزؤتيدا پيغه‌مبه‌رى خودا ئايه‌تتيكى بو ده‌خوينده‌وه بو ئه‌وه‌ى بينووسيت، ئه‌مه‌ى پى گوت: {وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ كَيْنِ} [المؤمنون: 12]، واته: ئيمه‌ين مرووف له قورتيكى خوشه‌كراو دروست ده‌كه‌ين. ئه‌ويش نووسى، ئينجا گوتى بنووسه: {يُمَّ جَعَلْنَاهُ نُكْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ} [المؤمنون: 13]، واته: ئه‌وسا كردمانه تنؤكتيك له بنكه‌يه‌كى پته‌ودا. ئه‌ويش نووسى، ئينجا گوتى بنووسه: {يُمَّ خَلَقْنَا النَّكْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُجْجَةً فَخَلَقْنَا الْمُجْجَةَ عِظَامًا فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا يُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ} [المؤمنون: 14]، واته: پاشان لهو تنؤكه پندرمان پيكه‌يتا و له‌وه‌وه ئيسكمان دروست كرد وپله گوشتمان چيكرد و پووشيمان به‌وه، ئينجا كرمانه چيكراوپيكي تر. كاتيك عه‌بدوللا ئه‌مه‌ى نووسى سه‌رى سورما له دريژيى و ورديى خه‌لقبوونى مرووف، گوتى: {فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ} [المؤمنون: 14]، واته: خودا باشترين ئه‌فرينراوى پيرؤز كرد. پيغه‌مبه‌ر گوتى ئه‌وه‌يش بنووسه، ئاوها دابه‌زى، ئه‌وه گومانى له دلى عه‌بدوللا دروست كرد، گوتى: ئه‌گه‌ر محمه‌د وه‌حى بو ديت ئه‌وه منيش وه‌حيم بو ديت و له ئيسلام هه‌لگه‌ررايه‌وه و خو‌ى گه‌يانده مه‌ككه و به قوره‌يشى گوت: ئه‌گه‌ر من هه‌ر چيه‌كم بويت به محمه‌دى بكم، وا بيت خوداى مه‌زن و حه‌كيم بو منى دابه‌زانده، هه‌ر چيه‌ك بليم ده‌لپت بينووسه و ئه‌مه و ئه‌وه (عه‌زيز حكيم) (عليم حكيم)، ده‌لپت هه‌مووى راسته و بينووسه و هه‌ر چيه‌ك بليم ده‌لپت: بينووسه ئاوا دابه‌زبوه.

له‌مه‌دا وا ده‌رده‌كه‌ويت كه هينانى ئايه‌تتيك و دوان ئاسانه و هه‌موو كه‌سيك ده‌توانيت بپه‌يڤننه‌وه، ته‌حه‌داكردن به (حديپ) وه‌ك ئه‌مه راست نيه‌ و هيچ خراپه‌ى دواپروژى تيدا زامن نه‌كراوه، بو‌يه محمه‌د له‌وه پاشگه‌ز بوه‌وه و پله‌يه‌كى تر به‌رزى كرده‌وه و ته‌حه‌داى به‌وه به‌رزترى كرد، بو‌يه ئايه‌تى دوه‌مى هينا: {قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ} [يونس: 38]. بلى سوره‌تتيك له‌وه به‌يڤننه‌وه. به‌مه‌يشه‌وه نه‌وه‌ستا تا كردى به ده‌سوره‌ت، ئينجا زورترى كرد كه ته‌حه‌داكه‌ وا فه‌رزى ده‌كرد، بو ئه‌وه‌ى وا بكات هيچ كه‌سيك نه‌توانيت وه‌لامى ته‌حه‌داكه‌ى بداته‌وه، ئه‌ويش ته‌حه‌داكردنه به‌وه‌ى له شيوه‌ى ئه‌م قورئانه به‌يڤننه‌وه، بى ئه‌وه‌ى خو‌ى به قسه‌ يان سوره‌تتيك و دوان بوه‌ستيه‌وه وه‌ك له ئايه‌ته‌كه‌دا هاتوه: {قُلْ لَئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ} [الإسراء: 88]... هتد ئايه‌ته‌كه. واته: ئه‌گه‌ر هه‌موو مرووف و جنؤكه‌كان كو‌بينه‌وه له‌وينه‌ى ئه‌م قورئانه يڤننه‌وه ناتوانن. ئه‌مه‌يه ئه‌و ته‌حه‌دايه‌ى كه ئه‌وه‌ى نارازيه‌ بئىگومان به ملشوورى و دووران و شكسته‌وه ده‌گه‌رئڤننه‌وه بو دواوه. بو‌يه ده‌بينين به بوپرى و دلنبايى و باوه‌ربه‌خو‌بوونه‌وه قسه‌ ده‌كات و به متمانه‌وه ده‌زانپت كه ئه‌وان ناتوانن كه ئه‌وه‌ى لپيان داوا ده‌كات بيكه‌ن، به‌لكوو ته‌نزا به مرووفه‌وه نه‌په‌يڤشته‌وه به‌لكوو جنؤكه‌يشى خسته پاليان، بو يارمه‌تيدانان بو قورسكردنى كاره‌كه له سه‌ريان و سور بوون له سه‌ر ئه‌وه‌ى ناتوانن ئه‌وه بكن.

(77)

بانگه‌شه‌ى ئيسلامى و مو‌عجيزه‌بوونى قورئان
 ئه‌وان به قه‌به‌كردتتيكى زوره‌وه مو‌عجيزه‌بوونى قورئان وا گه‌وره و گران ده‌كه‌ن، به‌لام ناتوانن له باسى ئه‌م مو‌عجيزه گه‌وره‌يه‌دا هيچ كاريگه‌رييه‌كى ديارى له سه‌ركه‌وتنى بانگه‌شه‌ى

ئىسلامدا دەر بخەن. ئەگەر پىرسىپارىيان لى بىكەيت، ئەم موعجىزەيە تاكە ھۆكارى موسولمانبوونى چەند باۋەرەدارە، ناتوانن ۋەلامىكى راستت بدەنەۋە، دوانزە سالى لە مەككە بوو و يانزە سالى لە مەدىنە، كاتىك لە مەككە بوو خۆى و ھاۋەلانى ھەزار و سەرگەردان بوون و نازارىكى زورىان لە لايەن بىباۋەرەنەۋە چەشت، تەنانت خۆى و ھاۋرپىيانى ماۋەيەك لە مالى ئەرقەم خۇيان شاردهۋە و، تەنانت تىمىك لەۋانە كۆچيان كرد بۇ حەبەشە و لە نازارى قورەيش رايان كرد و، ھەرۋەھا محەمەد پاش مردنى ئەبووتالىپى مامى كە پارىزگارى لپى كرد لە قورەيش، داۋاي كرد بىپارىزن بۇ ئەۋەى بانگەشە بىكات، رۇبىشت بۇ تايڧ و لەو پىناۋەدا لە ۋەرەكاندا خۆى بۇ عەشیرەتەكان دەرخت. ئەۋانەى لە مەككە باۋەرپان پى ھېنا دوو تىم بوون، يەكپىكان ناوداران و ئەشراف و شىخەكانيان، كە كەمىنە بوون، دوەم كە زور بوون، ئەۋانېش لە ھەزاران و بەردەستە و كۆپلە، كە بە ناخۇشتىن شىۋە ژيانان دەپردە سەر، ۋەك كۆپلەى بەر دەستى خاۋەندارە گەرە و دەۋلەمەندەكانى قورەيشەۋە بوون. بەلام لە تىمى يەكەم؛ يەكەم كەسيان كە باۋەرى بە پىغەمبەر ھېنا ئەبوۋبەكر بوو، باۋەردارىيەكەى بە ناسىنى پىشۋەختە بوو، بە شارەزايى لە ئەحوالى پىش ناردنى پىغەمبەرايەتى، لەبەر ئەۋەى پىش پىغەمبەرايەتى بىست سال ھاورپى پىغەمبەر بوو. لەو كاتەدا محەمەد گەنجىكى تەمەن بىست سالە بوو و، ئەۋېش ھەژدە سالان بوو. كەس لەۋانە نەبوو كە باۋەر بە محەمەد بويىت و لە يەكەم و دوا جارد و ناسىپىتى ئەبوۋبەكر نەبىت. ئەگەر بىكرىت يەكپىك بە دەر بخەم دەلېم: عەباس، ھەر چەندە عەباس جىگەى متمانەى محەمەد بوو لە پىش و پاش پىغەمبەرايەتى، بەلام عەباس ۋەك ئەبوۋبەكر نەبىدەناسى و ۋەك ئەو ھاورپى نەبوو، ئەبوۋبەكر لە عەباس زياتر محەمەدى دەناسى و سىفەتى تايبەتى و بىروبوچوون و نىاز و تموحى قەدىمى ئەۋى دەزانى، تەنانت من گومان لەۋە ناكەم كە ئەبوۋبەكر پىش پىغەمبەرايەتى باۋەرى بە محەمەد ھېناۋە ھەندىك لەو بارەيەۋە گوتيان ۋەك لە مېژۋوى خەلىفەكانى سىوتىدا ھاتۋە، بۇيە پاش دەرختنى باۋەردارى بە محەمەد بوو بە بانگەشەكارى ئەو و تەنانت زورىنەى تىمى يەكەم و دە كەسە مژدەبەخشەكەى بەھەشتىشان تىداپە، بە بانگەشەى ئەبوۋبەكر باۋەرپان ھېنا، جگە لە حەمزە ئەو ۋەك مامىك بۇ محەمەدى برازاي ۋەك پاسەۋاننىكى باۋەرى پى ھېنا، كە بىنى بەھزە و خەلك ۋەك كورىكى قورەيش نازارى دەدەن و جىۋى پى دەدەن و ئىھانەى دەكەن، ۋەك لە كىتىبى بەسەرھاتەكاندا ھاتۋە. بەلام تىمى دوەم ھەزار و بەردەستەكان گەرەترىن پالپوۋەتان بۇ بە خىرايى باۋەرھېنانيان بە محەمەد، لە پىناۋ پرزگار بوون بوو لەو حالەى تىدا بوون لە دەرەسەرى و ھىلاكى، چۆن باۋەر ناھىن كە بانگەشەيان دەكات بۇ ئايىنىك كە نازادىان دەكات و دەسەلات و جەپەرووت و گەرەبى و زولمىان لە سەر ناھىلېت و لە ماڧدا لەگەل بالاترىن خەلكدا لە رىز و بالاپى و پىگەى دونپايى يەكسانيان دەكات. ئىسلام ھىزىكى تىكشكىنەرى نەبوو لە مەككەدا، موسولمانان كەسىپىكان تىدا نەبوو دوۋفاقى بىت لەۋانەى موسولمانبوونيان دەرېخەن و لە ناخدا بىباۋەر بن، بەلام دوۋفاقى لە مەدىنە پرووى دا كە موسولمان ھەببەتى پەيدا كرد و كۆچبەرى و ئەنسارەكان بوون بە ھىزىك كە سل لە كردهۋەيان بىكرتەۋە. بەلى، لە بىباۋەرەكانى مەكە كەسىپىكى دوۋفاقى ھەبوو، ئەۋېش عەباس بوو كە بىباۋەرى خۆى دەرخت و لە ناخدا موسولمان بوو، ئەو دوۋفاقىەكى بىباۋەرەكان بوو نەك لە موسولمانان، ۋەك پىشتر بە دوورودرىزى باسمان كرد، ئەمە حالى ئىسلام بوو لە مەككەدا، بەلام لە مەدىنە و پاش كۆچكردنى محەمەد بۇ ئەۋى وا نەبوو، بوو بە ھىزىك كە نەتوانرا بە كەم سەير بىكرىت، لە دوو حزب "كۆچەرەن و ئەنسار"ى برايانە پىكھاتبوو. كاتىك محەمەد لە مەككە بوو ئىسلام ھىچ دوژمن و نەيارىكى نەبوو جگە لە قورەيش، بەلام غەيرە قورەيش لە عەرەب نەبوون بە موسولمان و بە بىلايەنى مانەۋە، نە لەگەلىدا بوون و نە دىشى بوون پاش گواستىنەۋەى ئىسلام بۇ مەدىنە كۆلەكە و ستونەكانى لەۋىدا بەرز كراپەۋە، ھىچ دوژمنىك و نەيارىكان لەۋىدا نەبوو جگە لە يەھوود و دواكەوتوانيان لە دوۋفاقىەكان. يەھوود و ئەنسارەكان پىۋەندىيان ھەبوو، زور شت بە يەكپاندا دەبەستەۋە. چ ۋەك ھاۋپەيمانى يان شتى تر، ھەندىكان ھاۋپەيمانى ئەۋس بوون و ئەۋى ترپان ھاۋپەيمانى خەزەرەج، بۇيە لەبەر لاۋازيان بە ئاشكرا دوژمنايەتى ئىسلاميان نەدەكرد، بەلام بەدزىبەۋە تەلەيان بۇ دادەنا و بەردەۋام بەدزىبەۋە لە پىۋەندىدا بوون لەگەل بىباۋەرەنى قورەيشدا. ھەندىكان بوون بە موسولمان بەلام ئەۋەپىش لە پىناۋ ۋىلوتەلەكە بوو دژ بە موسولمانان. محەمەد زور خاترى دەگرتن لە سەرەتاۋە و ھەۋلىكى زورى دا كە موداراتيان بىكات بۇ ئەۋەى بە لاي خۇيدا رايان بىكىشىت. ئىنجا بۇى

دەرکوت که ئەوان پاکژ نابنەووە لەگەڵیدا و بە بەرپەستی سەر ڕینگای دەمپنەووە، یرباری یە کجاری دا که ڕیشە کێشیان بکات، بە دەرکردن و کوشتن و ڕیشە کێش کردن. لەو هەدا بە خشرای بوو، بە هانە ی خۆی هەبوو، ئەگەر ئەو ئامانجە ی لە بەرچاو بگرین که هەوڵی بو دەدا، هیچ بەرژەووە نەدییه ک نییه که یە هوود یان نەسرانییه کان له ولاتی عەرەب بمپنەووە، وەک ئەو هە ی له کاتی گیانە للادا درکاندی و گوتی: دوو ئایین له دوورگە ی عەرەدا ناییت. ئەو هە ی شاراوە نییه که ئەو حالە تە ی محەمەد له مە کەدا بوو له مەدینە گۆرانکاری و ئالوگۆری به سەر دا هات. که له مە کەدا سەرگەردان و لاواز بوو، داوای پارێزگاری لێکردنی دە کرد بو ئەو هە ی بانگە شە بکات، له مەدینەدا به دوو تیمی هاو لەلانی کۆچبەران و ئەنسا ر به هێز بوو. له ویدا محەمەد هیچ خەمبکی نەبوو چگە له موسولمانبوونی قورەیش نە ییت، ئەو هە ییش مەحالی تیدا نەبوو که دەبوو ئەوان موسولمان بن، هیچ ڕینگایه کی له بەردەمدا نەبوو چگە له دوو شت، یان تەفروتونا کردنیان یان موسولمانبوونیان. ئەو هە ی زانراوە قورەیش له گەل شامدا بارزگانیی هەبوو، کاروانە بارەکانی له رۆبشتن و گەرانەووە بەردەوام بوو، له مە کەووە بو شام و مەدینەیش له سەر ڕیتی ئەم بازارگانییه بوو، ژبانی قورەیش که بازارگانی بوو کەوتە دەست محەمەد، ئەگەر بیویستایه وازی لئ دەهێتان و ئەگەر بیویستایه ڕینگە ی لئ دەیرین، ئاواپشی کرد. له پاش کۆچکردنی بو مەدینە جارێک حەوت مانگی به سەر دا تی نەپەریوو تا سەرپیه و خەلکی دەنارد بو ڕیگریکردن له کاروانە باری قورەیش هەر کاتیک له ویدا رەت بوايه، بەلام له و کاتەدا سەرپیه نەناردبوو، دەر نەچوو بوو بو غەزا و هیچ کەسێک ئەو هە ی نەکردبوو چگە له کۆچبەرەکانی هاو لە ی، هیچ ئەنسا رەکانی رانەسپارد تا غەزای بەدری گەورە، که له سالی دو هە می کۆچی کردی ئینجا کارە که فراوان بوو، ئایەتی شەرکردن دا بەزی و کۆچبەری و ئەنسا رەکان بە شدار ی پئی کرد و کردەو هە کە ی بەدر رووی دا و ئیسلام پئی به هێز بوو. وای لئ هات هە ییەت و تەوژم پەیدا بکات و گوروتینی دەر بکەو ییت، له وە ییشدا شتیک رووی دا که له بوچوونی کەسدا نەبوو، ئەو ییش دەستکەوتی شەر وانە غەنیمە، وای لئ هات غەنیمە بوو به گەورەترین پالنهری موسولمانبوون. تا زۆرێک له خەلک له بەر غەنیمەت بوون به موسولمان نەک بو شتی تر، وەک له حەیب کوری به ساف رووی دا، له گەل موسولماناندا بو غەزای بەدر دەرچوو بو شەرکردن له گەل قەومە کە ی خەزە جەدا بی ئەو هە ی بییت به موسولمان، پێغەمبەری خودا پئی گوت: کەس له گەلماندا نایەت ئەگەر له سەر ئایینه کەمان نە ییت، له گیرانەو هە یه کدا پئی گوتو هە: بگەرێو هە ئیمە داوای یارمەتی له ییباو هەر ناکهین، رازی نەبوو بگەرێتەو هە، چەندین جار رۆبشت بو لای پێغەمبەری خودا، له سێبەم جاردا پئی گوت: باو هەرت به خودا و پێغەمبەرە کە ی هە یه؟ گوتی: بەلئ. بوو به موسولمان و له گەل موسولماناندا شەری دژی ییباو هەرەکان کرد. ییگومان باو هەرداریه کە یان له باو هەرداری و به راست زانین نەبوو، بەلکوو له حەز و نیازی غەنیمەت و دەستکەوت و راوورووت بوو

له گەل ئەو هە ییشدا زۆرینە ی موسولمانان بو خۆشیان به نیازی دەستکەوتنی غەنیمە "دەستکەوت" و راوورووت دەچوون بو شەر، وەک له غەزای خەیبەر رووی دا، ئەوانە ی نەچوون بو غەزای حودەیبیه رۆبشتن بو خەیبەر له یینا و غەنیمەتدا، پێغەمبەر پئی گوتن: له گەل مندا دەر نەچن بو جیهاد نە ییت، ئەگەر بو غەنیمەت دین نەخیر، ئینجا فەرمانی کرد بانگەواز کەرێک هاواری ئەو هە بکات. ئەو هە ی زانراو هە که محەمەد له مە کە بوە بانگە شە ی هیچ کەسێکی بو موسولمانبوون نە کردو هە، له ڕینگای پاداشتی به هە شت و خۆشیه به ردهوامەکانی مانەو هە تیدا نە ییت، به هیچ شیو هە یه ک ڕیگری له ییباو هە ران نە کرد به دۆزەخ و ئازارە توند و کوشندەکانی نە ییت، بەلام که له مەدینە بوو بو غەنیمە و راوورووتیش هانی دەدان، تەنانەت له غەزای تەبوک هانی جیهادی به دەستکەوتی کچانی رۆم دەدا ئەگەر بمانەو ییت باو هەرداری موسولمان له سەر دەمی پێغەمبەر پیشان بەدین بو ئەو هە ی چەندین رەنگ و جوړی لئ هە لپه ینجین، دە شت له قسە کردنماندا ئەو ئیلهامه له قسە ناسک و بینینه راستەکانی حیکایه تخوانانەو هە وەرگرین، که له بەسەر هاتەکاندا ریز کراون. باو هەرکردن به محەمەد و ئەو هە ی هینا و یه تی به چەندین شیو هە و رەنگ و جوړ بو هە له وانە ییش: باو هەرداری عەقلی زانستی له دروستبوونیدا، پشت به عەقل و زانست به سەتیت له سەر ئەو هە ی ئامانجیکی دیاریکراوی هە ییت، وەک باو هەرداری ئەبوو بە کری سدیق، له وانە یه دواتر به شتیک تاییهت له سەر باو هەرداری ئەبوو بە کری سدیق بنووسین، باو هەر ناکهین کەسێکی تر وەک ئەبوو بە کری هە ییت له شیو هە و ناو هە خنی ئیمانداریدا

باوهرداری پاشکویه تی و سهر به ئه و بوون، وهک باوهرداری خه دیجه ی هاوسهری محهمه د و کچه کانی و باوهرداری عه لپی کوری ئه بووتالیب و زهید کوری حارس که خه دیجه به خشی به محهمه د و ئه ویش ئازادی کرد و له مندالییه وه به خیوی کرد. ئه مانه هه مووی له یهک مالدا و له ژیر فه رمانده یی محهمه د و سه روکایه تی ئه ودا ده ژیان، ئه و سه روک و گه و ره یان بوو، ئه وان له ژیر دهستی ئه ودا بوون. هه موویان به پی عاده ت سهر به محهمه د بوون و گوئیستی قسه کانی بوون و فه رمانه کانی جیه جی ده کردن، دووره نا کوک بن له گه لیدا، هه و ره ها محهمه د عه لپی کوری ئه بی تالیب له باوکی وه ری گرت بو ئه وه ی به خیوی بکات، له بهر ئه وه ی ئه بووتالیب مندالی زور بوو دهستکورت و هه ژار بوو، محهمه د عه لی برد و عه باسیش جه عفه ری برد بو ئه وه ی به خیویان بکه ن و قورسی ژیان له سهر ئه بووتالیب سوک بکه نه وه کاتیک محهمه د بوو به پیغه مبه ر عه لی لای ئه و بوو له ماله که ی له گه ل منداله کانی و ته مه نی هه شت سالان بوو. مه برد مندالیکی وهک ئه مه له ته مه نی هه شت سالیدا و بیر و هو شی خالی، نابالغ و پی نه گه ییشتوو، جگه له وه ی پاشکو و سهر به سه روک پی ت که له ماله که یدا پی ت و به خیوی بکات چی ده پی ت، جگه له وه ی پاشکو ی هه موو شته کانی پی ت هیه چی تر ناییت. باوهرداری عه لی به محهمه د باوهردارییه کی پاشکویه تییه، له وانیه عه لی پاش ئه وه پی ش که وت پی ت و له باوهرداریدا بالای کرد پی ت له وه ی زیاتر که پییدا بوه، به لام له کاتی باوهرکردنه که دا جگه له پاشکو هیه چی تر نه بوه

باوهرداری به قه ناعه ت و رازیبوون وهک باوهردارییه که ی عوسمانی کوری عه فان و عه بدولیره حمانی کوری عه وف و زو پی کوری عه وام و سه عد کوری ئه بی وه قاس و ته لجه ی کوری عه بدوللای ته می، له وانه بوو به بانگه شه ی ئه بووبه کر بوون به موسولمان، له بهر ئه وه ی وهک ئیستا باسمان کرد، پاش باوهرداری بوو به گه و ره ترین بانگه شه کار و داوای له خه لک کرد بین به موسولمان، به بانگه شه یه ییش ئه مانه موسولمانبوون. که ناومان نا باوهرداری به قه ناعه ت له بهر ئه وه ی به بانگه شه ی ئه بووبه کر بوون و ئه و قه ناعه تی پی کردن. له وانیه ئه مانه ییش پاش باوهرداریان پی شکه وت پی ت و بالایان کرد پی ت، به لام له و کاته دا به قه ناعه ت بوون به موسولمان

باوهرداری پی او ه تی، به واتای په رو شی و لووتبه رزی و جوام پی ری، وهک باوهرداری حه مزه ی مامی پیغه مبه ر، روژیکیان حه مزه له راو گه رایه وه و که وانه که ی دانا بوو، مه ولاتی کچی عه بدوللای کوری جه دعان پی گوت: ئه ی باوکی عه ماره ئه گه ر محهمه دی برازات بدیا که چون ئه بی حه که م "مه بهستی ئه بی جه هل بوه" ئازاری ده دا و به دهستییه وه ده ینالاند و، پی ش که میک جنیوی پی دا و ئازاری دا و ئه وه ی خراب پی ت و رقی لپی پی ت کرد. له گه رانه وه یه کدا: خو ل و ته پاله ی کرد پی پی دا و قاچی خسته سهر ملی، حه مزه پی پی گوت: خو ت ئه مه ت بینی که ده یلیت؟ گوتی: به لی، حه مزه تووره بوو چوو بو مزگه وت، ئه با جه هلی بینی له زیو قه ومه که دا دانیشته وه، هات بو لای تا له سهر سهری وه ستا و که وانه که ی ده رکرد و لپی دا تا سهری شه ق کرد، ئینجا گوتی: جنیوی پی ده ده ی ت؟ من له سهر ئایینه که ی ئه وم و ئه وه ی ده یلیت منیش ده یلیم، به رانه ر من بوه سته و من ره ت بکه ره وه ئه گه ر ده توانیت. پی او یک له به نی مه خزوم هه ستا بو ئه وه ی له ئه بووجه هل بدات، گوتیان: له وانیه په راست بکه ی ت. حه مزه گوتی: کی ریگام لی ده گری ت، ئه وه ی لی ده رکه وت که پیغه مبه ری خودایه و ئه وه ی ده یلیت حه قه. به خودا واز ناهینم، ئه گه ر ده توانن ریگرم لی بکه ن. ئه بووجه هل پی پی گوتن: واز له ئه با عه ماره بوینن به خودا من شتی خراپم دا به گوپی برازا که یدا

ئینجا حه مزه پاش ئه وه په جپی هیشتن له و قسانه ی خو ی په شیمان بوه وه، پاش ئه وه ی گه رایه وه بو ماله وه له گه ل خویدا ده یگوت: تو گه و ره ی قوره ی شیت و دوای ئه م منداله که وتوویت و وازت له ئایینی باوکانت هیناوه، مردن له وه باشتره که تو کردت. شه ویکی به سهر برد که هیه شه ویکی وا به سهر نه برده وه، کاتیک به یانی هات رویشت بو لای پیغه مبه ری خودا گوتی: برازا که م من وا تی که وتم نازانم چون لپی ده ریجم. باسی ئه وه ی بو کرد که له گه ل ئه بووجه هلدا رووی دا و چی به قه ومه که ی گوتوه. پیغه مبه ری خودا لپی نریک بوه، قسه ی بو کرد و گوتاری بو دا و ئاموژگاری پی کرد تا حه مزه پی پی گوت: تو راستگویت ئایینه که ت ئاشکرا بکه و ده ری بخه برازا. هوکاری موسولمانبوونی حه مزه له یه که م جاردا پی او ه تی و جوام پی ری و پی شتگیری برازا که ی بوو ئینجا له سهر موسولمانی تی به رده وام بوو باوهرداری خورسک وهک باوهرداری ئه بی زه ری غه فاری که خوداپه رست بوو پی ش ئه وه ی

هه‌والی پێغه‌مبەر بوونی محهمەد بیگاتی، خوداپەرستی ده‌کرد و نوێژی به شیوه‌یه‌ک ده‌کرد بۆ هەر لایه‌ک بوایه که رێک بکه‌وتایه‌ رووی تی ده‌کرد و نوێژی خۆی ده‌کرد، کاتێک هه‌والی هه‌ناره‌که‌ی گه‌ییشتی، رویشتی بۆ مه‌که و باوه‌ری به محهمەد هێنا و پێش ئه‌وه‌ی هه‌یج قسه‌یه‌ک له‌گه‌لیدا بکات، به‌یعه‌تی پێدا که حق بلێت هه‌ر چه‌ند تالیش بی‌ت، ئه‌و به‌ خۆرسکی خوداپه‌رست بوو، بۆیه ده‌لێن باوه‌ردارییه‌که‌ی خۆرسکانه بوه .
 باوه‌رداری قازانج کردن، وه‌ک باوه‌رداری حه‌یب کوری په‌سان که له‌گه‌ل موسولماناندا بۆ غه‌زای به‌در ده‌رچوو، موسولمان نه‌بوو. له پێناو غه‌نیمه و راو‌رووت بوو به موسولمان، وه‌ک پێشتر باس‌مان کرد .

باوه‌رداری به‌ خه‌ونبینین، وه‌ک باوه‌رداری خالیدی کوری سه‌عیدی کوری عاس، ده‌لێن: خه‌ونێکی بینی ترساندی و دای چله‌کاند له‌ خه‌ونه‌که‌ی و تۆقی و چوو بۆ لای ئه‌بووبه‌کر، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی لای ئه‌وان ده‌یانزانی چۆن خه‌ون شی بکه‌نه‌وه و باسی بکه‌ن. باسی خه‌ونه‌که‌ی بۆ کرد و ئه‌بووبه‌کر پێی گوت: من چاکه‌م بۆت ده‌وێت. په‌لا بتگرت ئه‌وه پێغه‌مبهری خودایه و دوا‌ی بکه‌وه. هات بۆ لای په‌یامه‌بینی خودا و بوو به موسولمان، باوه‌ردارییه‌که‌ی به‌ خه‌ونبینین بوو .
 باوه‌رداری ژن و ژنخواری، وه‌ک له‌ چیرۆکی دایکی سه‌لیم له‌گه‌ل باوکی سه‌لیم دا هاتوه، چوه‌ خواری پێی و ئه‌و پێیاوه‌ر بوو ئه‌ویش موسولمان بوو، گوتی: نموونه‌ی تۆ ر‌ه‌ت ناکرێته‌وه به‌لام تۆ پێیاوه‌ریت و منیش موسولمانم، حه‌لال نییه‌ شووت پێ بکه‌م، ئه‌گه‌ر ببیت به موسولمان ئه‌وه‌ ماره‌بیه‌که‌ت ده‌پێت و داوا‌ی هه‌یج لێ ناکه‌م، بوو به موسولمان و موسولمانبوونه‌که‌ی بوو به‌ ماره‌بیه‌که‌ی، وه‌ک (النسائی) باسی کردوه و ئین عه‌باس راستی کردوه‌ته‌وه، موسولمانبوونی باوکی سه‌لیم بۆ ژنخواری و سێکس بوه .

باوه‌رداری ناچاری، وه‌ک باوه‌رداری وه‌لید کوری عه‌قه‌به‌ی کوری ئه‌بی موعیت، ئه‌م وه‌لیده حه‌قی خوینی به‌ سه‌ر ئیسلامه‌وه هه‌بوو، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی محهمەد باوکی عه‌قه‌به‌ی له‌ رێگه‌یدا بۆ مه‌دینه‌ پاش گه‌رانه‌وه له‌ به‌در کوشتی، عه‌قه‌به له‌ دیله‌کان بوو، کوره‌که‌ی نه‌بوو به موسولمان تا ئه‌و کاته‌ی ئیسلام هێزی تێکشکێنه‌ری په‌یدا کرد، هه‌یج په‌نایه‌کی نه‌بوو جگه له‌وه‌ی روو له ئیسلام بکات. ئه‌م وه‌لیده بوو که عوسمان کردی به‌ والیی کوفه و له‌ کاتی سه‌رخۆشبوونیدا چوار روکعات نوێژی به‌یانی به‌ خه‌لکه‌که‌ کردبوو، پاش سلاوکردن ئاوری لێ دا‌بوونه‌وه و پێی گوتی: زیاترتان ده‌وێت، ئه‌م هه‌واله‌ گه‌ییشته‌ عوسمان و ئه‌ویش له‌ سه‌ر کاره‌که‌ی لای دا. باوه‌ردارییه‌که‌ی به‌ زۆر و ناچاری بوو، به‌م شیوه‌یه ئه‌م باوه‌ردارییه‌ زۆر بوو، ئه‌وانه‌ی پۆل پۆل ده‌هاتنه‌ ئێو ئیسلامه‌وه پاش گرتنی مه‌که‌که، هه‌یج په‌ناگه‌یه‌کیان نه‌ما په‌نا‌ی بۆ به‌رن جگه له ئیسلام .

باوه‌رداری به‌ هۆی تاوانباریه‌وه، وه‌ک باوه‌رداری موغیره‌ی کوری شه‌عه، ده‌لێن: سیانزه که‌سی له‌ ئێلی به‌نی مالیک له‌ سه‌قیف کوشتبوو. له‌گه‌لێندا بوو وه‌ک شاندیک به‌ دیارییه‌وه ده‌رویشتن بۆ مقه‌وقس گه‌وره‌ی میسر. به‌خێرهاتنی کردن و رێزی لێ گرتن، کاتێک چوون بۆ لای و موغیره‌یان له‌گه‌لدا بوو. مقه‌وقس پرسیا‌ری ئه‌وه‌ی لێ کردن، گوتیان: له‌ ئیمه‌ نییه و له‌ هاوپه‌یمانه‌کانه، موغیره‌یش ئاسایترین که‌سی شانده‌که‌ بوو بۆ لای مقه‌وقس، ئینجا به‌خششی پێدان و گه‌رانه‌وه بۆ شوینی خۆیان. کاتێک له‌ شوینی‌دا دابه‌زین، له‌ رێگه‌دا ده‌ستیان کرد به‌ مه‌ی خواردنه‌وه و موغیره‌ خزمه‌تی کردن و باده‌ی بۆ تی ده‌کردن. خۆی نه‌بخوارده‌وه به‌ به‌هانه‌ی ئه‌وه‌ی سه‌رژێشه‌ی هه‌یه. زۆری بۆ تێکردن بێ ئه‌وه‌ی هه‌یج بکاته مه‌یه‌که‌وه تا پان بوونه‌وه و پرستی لێ پیرین و هه‌موویانی کوشتی و چیا‌ن پێ بوو له‌ پاره‌ بردی و هات بۆ لای محهمەد، پێش ئه‌وه‌ی بی‌ت به‌ موسولمان و، بوو به موسولمان و پاره‌که‌ی وه‌ک غه‌نیمه‌ دا به‌ محهمەد بۆ ئه‌وه‌ی پێنج په‌کی ده‌ر بکات، به‌لام پێغه‌مبەر گوتی ئه‌م کاره‌ غه‌دره و غه‌دریش هه‌یج چاکه‌یه‌کی تێدا نییه. به‌لام موغیره به‌م تاوانه‌ی هه‌ر وا به‌ ئاسانی ناتوانی‌ت بگه‌رێته‌وه بۆ لای قه‌ومه‌که‌ی و، جگه له موسولمانبوون نه‌جاتی نارێت، بۆیه ده‌لێن باوه‌ردارییه‌که‌ی تاوانباریه‌

باوه‌رداری گێلی و گه‌لحۆیی، وه‌ک باوه‌رداری سه‌وده‌ی کچی خوزه‌یمه‌ه. یه‌کێک له‌ ژنه‌کانی په‌یامه‌ر. گوتیان په‌یامه‌بین دیلێکی لای ئه‌و دانا له‌ ماله‌که‌ی تا پیریا‌ری له‌ سه‌ر ده‌دات، شه‌و دیله‌که‌ هاوار و نکه‌نکی ده‌کرد. سه‌وده پێی گوت چی بوه بۆ نکه‌نک ده‌که‌یت؟ سکالای نازاری ده‌ستی له‌ توندی ده‌ستوپاوه‌نده‌که‌ی کرد. هه‌لساو که‌له‌چه‌که‌ی شل کرده‌وه. کاتێک خه‌وت، دیله‌که‌ ده‌ستی ده‌ره‌ینا و رایکرد. کاتێک به‌یانی دا‌هات داوا‌ی دیله‌که‌ی کرد، پێی زانی. تووره

بوو به سەر سهوده‌دا و گوتی: خودایه هەر دوو دەستی بیریت و ئاوا به دەستی بەرز کردووه وهستا و چاوه‌ڕێی ده‌کرد. هه‌والی ئەم کاره‌ی گه‌شته‌ی پێغه‌مبەر، گوتی: من دوام له‌خودا کردووه و داوام لێ کردووه. له‌عنه‌ت و نزای من به‌سەر ئەو که‌سه‌ی خه‌لکه‌که‌مدا بيارئیت که شایانی ر‌ه‌حه‌مت نییه. له‌بەر ئەوه‌ی منیش مرو‌فم و تووره‌ ده‌بم. به‌سه‌وده‌ بلێن دەستی داگریت، ئینجا سه‌وده‌ ده‌ستی داگرت و مح‌مه‌دپیش ئایه‌زیک‌ی دابه‌زاند که لۆمه‌کردنی خۆی له‌خو ده‌گرت که نزای دژ به‌سه‌وده‌ کردووه: {وَيَدْعُ الْإِنْسَانَ بِالشَّرِّ دُعَاوَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا} [الإسراء: 11]. واته‌: مرو‌ف چۆن بیه‌وئیت چاک‌ی بو بیت ئاواش ده‌یه‌وئیت خراپی لێ ده‌قه‌ومئیت، مرو‌ هه‌روا بزێو بووه. بێگومان ده‌ست به‌رزکردنه‌وه‌ی سو‌ده‌ بو ئاسمان بو ئەوه‌ی خودا ده‌ستی بیریت، به‌لگه‌ی گێلی و گه‌لجۆبوونی بو، بۆیه ئەم باوه‌ردارییه‌ی له‌سەر گێلی بنیاتناوه، بۆیه ناومان نا باوه‌رداریی گه‌لجۆیی

باوه‌رداری ته‌له‌که‌بازیت بپ نه‌چیت، وه‌ک باوه‌ری عه‌بدوللای کوری سه‌لام و براکانی که په‌هوود بوون و موسولمان بوون. ئەوان له‌بەر ئەوه‌ بوون به‌ موسولمان بو ئەوه‌ی ته‌له‌که‌ بو خه‌لکه‌ موسولمانه‌که‌ بنینه‌وه و فریویان بده‌ن. ئەو ته‌له‌دانانه‌وه‌یان له‌ کتێبه‌کانی مێژوودا باس کراون. پێویسته‌ لێره‌دا شتێک له‌و باره‌یه‌وه‌ باس بکه‌ین. چهن‌دین شیوه‌ و جۆری باوه‌رداری جیاوازان بو‌ریزکردن، که له‌ سه‌رده‌می مح‌مه‌ددا پرووی داوه‌ و به‌ دوا‌ی هه‌موو جۆره‌کاندا نه‌گه‌راین و له‌ هه‌ر جۆرێک باسی نمونه‌یه‌که‌مان بو‌ کردن ده‌رباره‌ی که‌سیک، له‌بەر ئەوه‌ی له‌وه‌ زیاتر درێژدا‌یر ده‌یئت و ئیمه‌ هه‌ولی کورتکردنه‌وه‌ ده‌ده‌ین

بێگومان هه‌ر جۆرێکه‌مان باس کرد هاوشیوه‌ی هه‌بوه، جگه‌ له‌ ئه‌بووبه‌کر که له‌ باوه‌رداریدا بی هه‌وتا بوه. ئەگه‌ر بمه‌وئیت خه‌لکی تر به‌ ده‌ر بخه‌م ده‌لیم: جگه‌ له‌ عه‌باس، ئەو ئەگه‌ر باوه‌ردارییه‌که‌ی له‌ باوه‌ری ئه‌بووبه‌کریدا کورتی هه‌تایبوو له‌ هه‌ندیک لاره‌، به‌لام له‌ جۆر و شیوه‌ و ره‌نگی ئەوه‌. له‌بەر ئەوه‌ی عه‌باس وه‌ک ئه‌بووبه‌کر جینگه‌ی متمانه‌ی نه‌پینیه‌کانی مح‌مه‌د بوه له‌ پێش و پاشی پێغه‌مبهرایه‌تی

لێره‌دا یه‌ک جۆر له‌ باوه‌رداری ماوه‌ته‌وه‌ که بو کۆتایه‌پێنان به‌م باب‌ه‌ته‌ باسی ده‌که‌ین، که ئه‌ویش باوه‌رداری نه‌ریتی واته‌ کلاسیک و لاساییکردنه‌وه‌، که له‌ قورئاندا به‌م شیوه‌یه‌ هاته‌: {إِنَّا وَجَدْنَا عَلَىٰ آبَوَاتِنَا عَلَىٰ آمَةٍ وَإِنَّا عَلَىٰٰ تِلْكَ الْأُمَّةِ قَدِيرٌ لِّمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ} [الزخرف: 23]. واته‌: هه‌ر به‌م ته‌رز به‌ر له‌تۆش باوکو باپیرانمان له‌سه‌ر ئاینێک رو‌یشتون ئیمه‌یش په‌یره‌وی ئەوان ده‌که‌ین. باوه‌رداری نه‌ریتی له‌ سه‌رده‌می مح‌مه‌ددا نه‌بوو، به‌لکوو له‌ نه‌وه‌ی دوهمه‌وه‌ ده‌ستی پێ کرد. واته‌ له‌ دوا‌که‌وتوانه‌ی که پاش فه‌وتانی نه‌وه‌ی یه‌که‌م دروست بوون. ئه‌مه‌یش تا‌ پرۆژگاری ئه‌مپرومان له‌ دلدا‌ چه‌سه‌پی و له‌ ده‌رووندا جینگه‌ر بوو. هه‌یچ مه‌راهیه‌کی تێدا نییه‌ که باوه‌رداری نه‌ریتی له‌ باوه‌ردارییه‌ک به‌ هۆکاری نه‌ریتی به‌هێز سه‌پێناریت دروست ده‌یئت. هه‌لگه‌رانه‌وه‌ له‌ نه‌ریتی ئاسانتر و خه‌راتره‌ له‌وه‌ی نه‌ریتی، ئەگه‌ر هه‌زی باوه‌ری نه‌ریتی نه‌یئت. مح‌مه‌د ئەو هه‌موو به‌ره‌نگاری و دوژمنایه‌تییه‌ی له‌ قه‌ومه‌که‌ی خۆیه‌وه‌ توش نه‌ده‌بوو، له‌و کاته‌ی بانگه‌شه‌ی ده‌کردن بو‌ په‌رستنی ئەو خودایه‌ی کردگاری مه‌زنی هه‌موو بوونه‌وه‌رانه‌. بته‌کانی فرێدا که به‌ردێک بوون به‌ ده‌ستی خۆیان ده‌یانناشی و ئینجا ده‌یانپه‌رست، به‌ هه‌مان شیوه‌ی په‌رستنی پاشاکانیان له‌ نێوان پاشاکان و پته‌کاندا هاوشیوه‌یه‌کی به‌هێز هه‌یه، بۆیه گوتم

الناس تنحتها و الناس تعبدها ان الملوك لكالصنام مائله
به‌ واتای: پاشاکان وه‌ک بت وان دانراون "هه‌ندیک ده‌یانپه‌رستن و وه‌ندیک وه‌ک په‌یکه‌ر دایانده‌نێن

خه‌لکی مه‌زه‌هب و ئاینه‌کان هه‌مویان په‌کسانن له‌ باوه‌رداری نه‌ریتیدا، موسولمان موسولمانه‌ له‌بەر ئەوه‌ی له‌ باوک و دایکێکی موسولمان په‌یدا بوه، هه‌روه‌ها بو‌ مه‌سیحی و په‌هوودی و سابئی و مه‌جووسی و خه‌لکی تریش له‌ خه‌لکی میله‌تانی جۆربه‌جۆر، وه‌ک مه‌عه‌ری ده‌یئت:

علي ما كان عودهُ أبوه وینشاً ناشیء الفتیان، مینا
یعلمه‌ التدين اقربوه‌ وما دان الفتی بججاً، ولكن
به‌ واتای ئەوه‌ی، مندا‌ل له‌سه‌ر شیوه‌ی باوکی پێده‌گات و له‌ لایه‌ن نزیکه‌کانیه‌وه‌ فیری دینداری . ده‌یئت و هه‌یچ مندا‌لیک له‌و رینگه‌یه‌ لانا‌دات

حقیقه‌تی دره‌وشاوه‌ی که بی‌ته‌مومژه و نه‌وه‌ی دوو مروّف تّییدا ناکوک نابن و دوو بزَن شه‌ره‌شاخی تّییدا ناکن نه‌وه‌یه، که بانگه‌ش‌ه‌ی ئیسلامی به شمشیرِی تّییز بوو نه‌ک به موعجیزه‌ی قورئان و هیچ موعجیزه و په‌رجووپه‌کی تر. گه‌وره‌ترین به‌لگه له سه‌ر نه‌مه، هه‌لگه‌رانه‌وه‌ی عه‌ره‌ب بوو له موسولمانییتی پاش مردنی محمه‌د نه‌گه‌ر زه‌بر و توندوتوّلپی نه‌بووبه‌کر و گوروتینی خالیدی کوری وه‌لید له شه‌ر و کوشتاری خه‌لکه هه‌لگه‌راوه‌که نه‌بوابه و به زور و ناچاری نه‌پانگه‌راندایه‌ته‌وه بو سه‌ر ئیسلام، ئیستا هه‌والی بانگه‌ش‌ه‌ی ئیسلامیمان له کتّیبه میژووپییه‌کان وه‌ک هه‌والی پّیشینان ده‌خوینده‌وه، خوا نه‌بووعه‌لا به‌رز بکاته‌وه ده‌لّیت و قالوا: صدقنا! فقلتم: نعم! تّلوا باکلاً، وجلّوا صارماً، وتیان باوه‌رمان کرد وتتان به‌لی، وایان لّیّهات بچنه سه‌ر ناحه‌قی به‌لام به توندوتیژی راستکرانه‌وه.

له به‌شه‌کانی داهاتوو باسی هه‌ندی‌ک شت ده‌که‌ین سه‌باره‌ت به قورئان ده‌رباره‌ی واتا و بنیاتناییه‌وه، له‌ویندا ده‌زانیت له قورئاندا چوّن موعجیزه ده‌یّیت

(78)

ره‌وانیژی‌ی قورئان

که‌س لاریبی له‌وه نییه که له قورئاندا شتی وا هه‌یه شایانی نه‌وه‌یه له لوتکه‌ی بالای ره‌وانیژی‌یدا یّیت. ته‌ماشای وته‌ی سوره‌تی (العمران) بکه‌ن: {قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ} [العمران: 64] واته: بلی نه‌ی نه‌هلی کتّیبه وه‌رن بو قه‌سه‌ی په‌کسانی له زیوانماندا. کوپله‌ی خودا و بیباوه‌ر مه‌بن و هیچ که‌س یکتان به په‌روه‌نده وه‌رمه‌گرن به بی خودا نه‌گه‌ر نه‌وه‌یان کرد بلی شایه‌تی ده‌ده‌م که موسلمانین. فه‌رمان به محمه‌د کرا که به حکمه‌ت داوا له خه‌لک بکات بو لای خودا، به گیانی خوّم، حکمه‌تی دره‌وشاوه‌ی سپی له‌م ئایه‌ته‌دا به شیوه‌روونه‌که‌ی ده‌رده‌که‌ویت، که هیچ سیمایه‌کی لی ده‌رناکه‌ویت جگه له ویستی خیر و چاکه نه‌یّیت بو خه‌لک. به ده‌رپرینه بیگه‌رد و خالییه‌که‌ی له هه‌ر شیوه‌ستهم و توندروه‌ییه‌ک، به په‌ک وشه که خودایه‌کی په‌رستراوی په‌کتا له خو ده‌گریت. مه‌به‌ستی له په‌کتایی خودا هیچ شتّیک نه‌بوو جگه له په‌کیوون و په‌کسانی له مافه‌کان و خو‌به‌ستننه‌وه به په‌تی برابه‌تی له ژیانی کوّمه‌لایه‌تیدا. ئەم ئایه‌ته‌ داوا ده‌کات که خه‌لک له هه‌موو کوپلایه‌تییه‌ک جگه له کوپلایه‌تی بو خودا خو‌ی رزگار بکات. ئینجا هیچ داواپه‌ک له‌وانه مه‌که که وه‌لامیان نایّیت، واته رازی نابن به‌م داواپه، جگه له شایه‌تیدان به وانه‌ی رازیبوون و وه‌لامیان دایه‌وه و، پیوه‌به‌ستبوونی خو‌یان راگه‌یاندا و وه‌ک موسولمان کاریان خسته‌وته ده‌ستی نه‌وه، واته لای خودای تاکوته‌را. چ وشه‌په‌ک له‌م حکمه‌ته مه‌زتر و دره‌وشاوه‌تره، چ قسه‌په‌ک له‌م قسه‌یه ره‌وانیژی‌تره که پّیش له‌وه‌ی له‌فزه‌که‌ی بگاته بیستن واتا که‌ی ده‌چیته‌ ده‌روونه‌وه. ئایا هیچ شتّیکی تر له‌مه ره‌وانیژی‌تر هه‌په‌؟ له قسه‌ی سوره‌تی (النساء) دا: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا الْكِتَابَ الَّذِي مَنُنَا بِهِ نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَكْمِشَ وُجُوهًا فَتَرُدَّهَا عَلَى أَدْبَارِهَا} [النساء: 47] واته: نه‌ی نه‌وانه‌ی پّیشتر کتّیپی خوداتان بو هاتوووه بروا به‌مه بیّنن که بروای به کتّیبه‌که‌ی ئیوه‌ش هه‌یه پّیش نه‌وه‌ی ده‌موچاو گه‌لّیک ساف بکه‌ین و وه‌کو پّشتی سه‌ریان لّیکه‌ین. ته‌ماشای ئەم ئایه‌ته بکه‌ن که چوّن له قسه‌کانیدا هه‌ره‌شه‌ی له چالنان و تّیکدانی ده‌موچاو و وه‌رگه‌رانیی بو پّشته‌وه‌ی تّیدایه. ناتوانیّت هه‌ره‌شه‌ی وا له مروّف بکریت که له‌مه توندوتیژی‌تر یّیت و لّیدانی وای تّییدا یّیت و، که به‌م جو‌ره‌یش بتتوقّیبت و بتترسیّیبت، که‌وا له هه‌ره‌شه‌ی زیو ئەم ئایه‌ته به‌هیز تر یّیت. تّیکدانی ده‌موچاو و وه‌رگه‌رانیی بو دواوه نه‌گه‌ر به به‌ردیک بگوتریت له ترسا شه‌ق ده‌بات، قسه‌په‌ک نیشانمان ده‌دات نه‌وه‌یه، که به توانا و به زه‌بر و توندیپه‌وه هه‌ره‌شه‌ ده‌کات. شایانی هیچ نییه جگه له‌وه‌ی پّی بگوتریت به گوژم و توانای گه‌وره‌ی بالا. له وته‌ی سوره‌تی (الشعرا): {وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ فَلَمُوا أَيَّ مَنَقَلٍ بِئَقْلُبُون} [الشعراء: 227]. واته: نه‌وانه‌ی سته‌میان کرد ده‌زانن که چوّن به چی حالّیک ده‌چن و وه‌رده‌گه‌رین. ئەم ئایه‌ته له‌گه‌ل جوانیژی له له‌فزدا و ره‌وانیژی له واتادا، هه‌ره‌شه‌په‌کی تّیدایه

که دل دوو لهت دهکات و دهیتره کینیت و ده پانتوقینیت. کاره نابه چیکانیان و لئ دهکات بهو هه ره شه نه وهی شتیکی له سهر بیټ زاله ترهک بن، واته له ترسا زراوی بته قیبت. نهم قسه راستوره وانه که گو بیستی ده بن ترسیک ده خاته دلی نه وانه وه، و دهکات خه لک ناگاداری یه کنری بکه نه وه و ناموزگاری یه کنری پی بکن، که مروف بترسیټ و جگه له چاکه هیچی پی نه کریت و و پی نه گات و، له ویدا له وه یاشتر دلنیا ده بیټ و ترسی له دلدا ده بیټ له قسه ی سورته پی (البقره) دا: {وَمِنَ النَّاسِ مَن يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ} [البقره: 204]. واته: له ویدا خه لکانیک هه ن قسه کانیان به دلت ده بیټ و خودا شایه تی له سهر ناوه خنی دلپان ده دات و که چی سهر سه خترین دوژمنه. به توانترین ره وانیژی نووسه ناتوانیت دوو واتا له م نایه ته ره وانیژتر باس بکات، هه روه ها قسه کانی له سورته تی (الرعد) دا: {وَكُلُّ شَيْءٍ وَعِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ} [الرعد: 8]. واته: هه موو شتیکا لای نه و به نه ندازه یه. ناوه لفرمانه که ی "عنده" بو خودا به کار هاتوه. هیچ که سیک ناتوانیت. سروشت به و جوانیه ی وه سف بکات و ناتوانیت له م قسه یه ره وانیژتر بلیت هه ر چیه ک له گه ردووندا بیټ له شته جوړبه جوړه کان، هیچ جیاکاریه ک له نیوانیاندا ناکریت به یری توخمه پیکه پنه ره کانی نه بیټ که له پیکهاته که پدایه

له قورئاندا نایه تی واهیه که وه سفی مه زنی و شکومه ندی خودا دهکات، وه ک نایه تی (الکرسی)، گو تیان چاکترینیانه له قورئاندا. به لام به م قسه یان حه قی چاکه ی نایه تی (النور) یان خواردوه، نه ویش: {اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ} [النور: 35] واته: خودا رو شنایی زهوی و ناسمانه. به واتی؛ هه رکاتیک نهم نایه ته ده خوینمه وه واهه زانم باسی گلویک له گلویه کاره باییه کانم بو دهکات. که بی نه وهی وزه ی تیدا بیټ رو شنایی به خیشیټ. له دوا سورته تی (البقره) دا نایه تیکی تیدایه که ره وانیژترینیانه: {رَبَّنَا لَا تُؤَاخِزْنَا إِن نَّسِينَا أَوْ أَخْغَابْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَيَّ الزَّيْنِ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا غَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفُ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْكَاْفِرِينَ} [البقره: 286] واته: خودایه لیمان مه گره نه گره له بیرمان چوو یان هه له مان کرد، خوداپه له توانای خو مان زیاترمان مه خه ره سهر وه کو نه وانه ی بیشتر و لیمان بیوره و، توبه مان قبول بکه و ره حمان پی بکه تو گه وره مانی و به سهر بیباوه راندا سهرمان بخه. ده لیت: خوداپه رست نزا له خودا دهکات

به لام هه موو نایه ته کانی قورئان به م شیوه یه نین، واته هه موویان له لوتکه ی بالای ره وانیژیدا نین وه ک ده لپن. به لکوو له نیوانیاندا پله به ندی له چاکه و ره وانیژیدا هه یه، تیا یاندا هه یه بالایه و تیدا هه یه ناست ناوه راسته و هه یه له وه پیش نزمتره. شاعرکی فارسی باشی پیکاهه له نه بوونی یه کسانی له نیوان نایه ته کاندایه قسه ی نه و: {تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ} [المسید: 1] واته: خودا دهستی نه بو له هه ب نه هیلیت و نایه تی: {وَقِيلَ يَا أَرْجُ اِبْلَعِي مَاوَكِ وَيَا سَمَاؤُ اِقْلَعِي} [هود: 44]، واته: بلی نه ی زه مین ناوت هه لقورینه و نه ی ناسمان به س بیارینه. گو تی: "کی بود تبت یدا مانند یا ارچ ابلعی" واته: چو ن "تبت یدا" وه ک "یا ارچ ابلعی" ده بیټ؟ وه ک نامازه یه ک بو سورته تی (هود) له کاتی بابوړانه که دا، که له سهرده می نوح دا بوه، به قسه ی: {يَا أَرْجُ اِبْلَعِي مَاوَكِ وَيَا سَمَاؤُ اِقْلَعِي وَغِيحَ الْمَاوِ وَفُجِي الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ} [هود: 44]، واته: نه ی زه مین ناوت هه له قورینه و ناسمان به س بیارینه و ناو روچو و کاره که سهری گرت و له سهر جودی له ننگه ری گرت، وتیان نه ولنه ی سنه مکارن له ناوچوون. نهم نایه ته ی که باسمان کرد، قسه ی وای تیدایه که له ناستیکدایه جگه له به تواناییه کی مه زنه وه که زهوی و ناسمان به قسه ی بکن و فرمانی جیهه چی بکن و نارازی نه بن پی، له توانای هیچ که سیکی تردا نیه. کوا (تبت یدا ابی لهب) له ناست نهم قسانه دا که له لوتکه ی بالای ره وانیژیدایه؟

بیگومان ره وانیژی له وه دایه که راستوره وان بگات به مه به ست، وه ک جاحف له (البیان و التبیان) دا باسی دهکات، مه به ست له سهرجه م ریگه کانی ره وانیژی و لایه نه کانی نه وه یه که چو ن بگه یته نه وه ی به رانبه ر، "واته قسه بوکراو" تی بگه یه نیت و جوانترین شیوه گو بیستی بیټ و توندترین کاریگه ری له سهر دهروونی دروست بکات. هه ر که سیک بتوانیت نه و واتیایه که له سنگیدا ده یچه سیټیت و له بیریدا خول ده خواته وه و، به ستایلک له ستایله کانی ره وانیژی ده ری ده خات، نه وه یه که به رانبه ره که تی بگه یه نیت، نیجا قسه کانی به ره وانیژی له قه له م ده درت. تیگه پانندن نه و ته وه ره یه که قه له کی ره وانیژی به ده وریدا خول ده خواته وه و قسه به قه ده وهی دوور بیټ له تیگه پانندی قسه بوکراو نه وه ونده دوور ده بیټ له ره وانیژی به وه، چه ند

نزیك بیټ له وه نه وه ندهیش نزیك ده بیټ له ره وان بیټیه وه. هیچ كه سیك نكولی له وه ناكات نه گهر كه لله ره ق نه بیټ

ثایه ته كانی قورئان له ره وان بیټیدا جیاوازن و به رزی و نرمی هه به، به لكوو هه ندیكي له گهل ره وان بیټیدا نایه ته وه، له وه پیش تیډایه له روو كه شدا له گهل معقولدا نایه ته وه و ناگونجیت. تیډایه لپی تی ناگهیت، تیډایه به شیکردنه وه و خه ملاندن نه بیټ لپی تی ناگهیت. ئه م قسه یه مان بیدعه نییه، قورئان بو خوئی باسی ئه وه ده كات و ډانی پی ډاڼاوه. له سوره تی (كَلْ عَمْرَانَ): {هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخْرُ مُتَشَابِهَاتٌ} [العمران: 7]. واته: ئه وه كه كتیپی ډابه زاند و نیشانه ی توكمه یی و به لام ئه و كتیپانه ی تر هاوشیوه. ئه و قایمی و توندوتولییه ئه وه یه له ده ریریندا توند و به هیز بیټ، ئه گهر و شیمانه ی تیډا نه بیټ و واتا كه ی ده بیټ گه یه تراو بیټ و راشكاو بیټ. هاوشیوه كان له ئالوزی و له واتادا شپرزهی پیوه ډیاره و له واتادا راشكاو نییه و زانراو نییه. بنه چه له هاوشیوه بوون واته له یه كچوونه، ده لپن ئه و دوو پیاوه له یه ك ده چن ئه گهر له شیوه وه هه ر دوو كیان له یه كچووندا نزیك بوون و شپرزهی له ناسین یان جیاكردنه وه یان ده بیټ. له بهر زوری له یه كچوون له شپرزهی ده چیت، بویه شپرزهی له حیاتی له یه كچوون و هاوشیوه یی به كار هاتوه. "دواتر باسی ئه م ثایه ته ده كه ین"

پیویست ناكات باسی جیاوازی قسه ی زانایان ده ربارهی هاوشیوه یی و ئه وه ی له قورئاندا به وه ویستراوه بكه ین. قورئان عه ره بییه، ئه م وشه یه به وانا زمانه وانیه زانراوه كه ی خوئی به كار هی تراوه. هیچ شتیك نییه ناچارمان بكات له وانا عه ره بییه زانراوه كه ی ده ریچین. ئه گهر بته ویت له سه ر قسه كانیان بوه ستیت، ده بیټ (الإتقان) پخوینیته وه. ئیمه لپره دا هه ندیك ثایه تی قورئان بو ده هینینه وه. ئه وه ی گونجاو بیټ له گهل باه ته كه دا باسی ده كه ین، بو ئه وه ی براسیتی قسه كانمان بزانیټ

۱- له سوره تی (الإسراء) دا هاتوه: {وَأِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاَهَا تَدْمِيرًا} [الإسراء: 16]. واته: هه ر كه ویستمان شاریك قر كه ین، فه رمانمان به خویشگوزه رانه كانی كرد كه خراپه کاریان تیډا كرده وه و قسه كه له سه ریان ده بیټ و به یه كجاری دمان روخاند. روو كه شی ئه م ثایه ته هیچ معقولیه تیكي تیډا نییه یه كه م: له بهر ئه وه ی خودا فه رمانی به خواپیداوان و خویشگوزه رانان كرده كه خراپه كاری بكه ن و ئه وانیش خراپه کاریان كرده. ئه مه پیش ناییت له بهر ئه وه ی كاری خراپ بو خودا مه حاله و ناییت. له قورئاندا هاتوه: {قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ} [الأعراف: 28]. واته: بلی خودا فه رمانی خراپه كاری ناكات

دوهم: ئه گهر ئه و فه رمانی كرده بیټ خراپه كاری بكه ن، وا بیټ خراپه كاریه كه یان گوپراهه لییه و جپه جیكردنی فه رمانی خودایه. چون شایه نی له ناو بردن ده بن؟ سییه م: له ناو بردن به ته فروتونا كردن، سه رجه م خه لكی گونده كه ی گرته وه. له كاتیكدا تاوانباره كه خودا پیداره كان بوون كه كه مینه ی خه لكه كه ن له هه موو كات و شوپنیکدا. ئه مه پیش ډاډه روه ربی نییه و خودا فه رمانیك ناكات ډاډه روه ربی و چا كه ی تیډا نه بیټ زانایانی شیکردنه وه، ثایه ته كه یان به شیوه یه کی دوور له مه لپك ډاوه ته وه. ده لپن: فه رمانه كه لپره دا هاكه زاییه به واتای قسه ی (أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا) واته خیرمان پی به خشیون. ئه وانیش كرده ویانه به پاساوی ئه وه ی یاخی بن، وه ك ئه وه ی فه رمانیان پی كرا بیټ. ئه گهر ئه م قسه یه له شوپنیک تری ډه ره وه ی قورئان بیټ، هیچ په نایان بو ئه وه نه ده برد به م شیوه یه لپكدانه وه ی دووری بو بكه ن، به لكوو ره تیان ده كرده وه و پی پی رازی نه ده بوون. با بلپن ئه م لپكدانه وه یه پرسته، ئه ی گوناحی خودا پینه ډاوه كان چیه؟ هیچ دریزه به قسه كانیان ناده ین، كتیپی شیکه روه كان هه ن ئه گهر ده ته ویت بگه رپوه بو یان. جگه له وه ی ده لپن ئه م ثایه ته خویندنه وه یه کی تری تیډایه، كه له هه ندیك لاوه راست ډه رده چیت. ئه ویش (أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا) به واتای خواپیداوانمان كرد به فه رمانده و میر، له م خویندنه وه یه ډا چاكساز ی له ده ریرینه كه ده ویت و راستكردنه وه ی واتا كه ی پی ډه به خشیټ، له بهر ئه وه ی میری خه لك هه میشه و له هه موو زه مانیکدا هو كاری له ناو بردنی خه لكه كه یه. ئه وه ی ډیاره لپره دا ئه و خوینه رهی ئه م خویندنه وه یه ی بو كرده له بهر ئه وه ی له كاتی ئه م خویندنه وه یه ډا هه سستی به وه كرده كه واتا كه ی معقول نییه. (أَمَرْنَا) ی به توندكردنی میمه كه ی واتا كه ی ده گوریت، له بهر ئه وه ی قورئان یان به واتا كه ی ده خویندنه وه. هه ر شتیك واتا كه ی راست بیټ، لای ئه وان قورئانه. نه ك له وه ی باسیان كرده له وه ی

خویندنه وه کان دیاری کراون بی ئەم لا و ئەو لا وهک دواتر له سەر زۆری خویندنه کانت بو باس دهکهین

۲- له سوره تی (الفرقان) دا ده لیت: { أَلَمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الْقُلُوبَ وَ لَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا } [الفرقان: 45] واته: ئایا نه تبینی پهروه ندهت چۆن سییه ری درێژ کرده وه و نه گهر بیهویت له جیی خۆی نابزویت. واتای قسه کانی (وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا) واته: نه گهر بیهویت واده کات له شوین خۆی چینگیرییت. له گهل ماقولدا نایه ته وه، بو پروونکردنه وهی ئەمه، ئەو شتانهی له سەر پرووبه ری زهوین په رده یوشی زور ده کهن له وانهی له پشتییه وه بن له و شوینانهی که سییه ری تیدا ییت. واته سییه ر نه بوونیی روشنایی خۆره، له بهر ئەوهی له و شتانهی له سەر زهوین به ری لی گیراوه. درێژبوونه وهی ئەم سییه رانه به به رزبوونه وهی خۆر له ناسودا دروست ده ییت. له کاتی ده رکه وتنی تیشکی خۆر به ناسویی دیت و له ویدا ههر شتیک وه ستا ییت له سەر زهوی به ری لی ده گریت و سییه ر درێژ ده ییت. ههر چهند خۆر به رز بیته وه به قهد به رزبوونه وهی سییه ره کهی کورت ده ییت وه، تا خۆر ده گاته سەر سییه ره که زور نامینیت که میکی نه ییت. ئەمه یه درێژبوونه وهی سییه ر و کورتبوونه وهی و کرژبوونه وهی به به رزبوونه وهی خۆر. ئەوهی زانراوه هه له هاتنی خۆر و به رزبوونه وهی له ناسودا له ده رته نجامی جولهی زهوی و خولخواردنی به ده وری خویدا دروست ده ییت، هیچ مه عقوول نییه سییه ر بوه ستیت و کورت نه ییت وه و کرژ نه ییت وه جگه له کاتی وه ستانی زهوی له خولخواردنه وه به ده وری خۆی و خۆردا. ئەمه یه (وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا) [الاحزاب: 62]؛ [الفتح: 23]. هیچ گورانبک له سونه تی خودا نابینته وه. زانایانی وته سازی و وته کوکن له سەر ئەوهی قودره تی خودا هیچ په یوه ست نییه به مه حاله وه، ئەوهی وه ستانی زهوی له خولخواردنه وهی ته وه ری و ده وری واته به ده وری خۆی و خۆریشدا هیچ واتایه کی ناییت جگه له له ناوچوون و نه مان. نه گهر زهویش نه می پیت نه سییه ری وه ستا و ده مینیت و نه جولاویش. نه گهر وا ییت مه به ستی چیه له قسه ی: {وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا} [الفرقان: 45]. واته: نه گهر په یویت ده تواییت چینگیری بکات

۳- له سوره تی (النمل) دا ده لیت: {وَلَقَدْ كَتَبْنَا دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَجَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ} [النمل: 15]. واته: ئیمه زانستمان دا به داود و سولیه مان و وتیان سوپاس بو خودا که ئیمه ی له زوریک له باوه ردارانی کوپله ی به باشت زانی. ئیمه لیره دا قسه له سەر له فزی ئایه ته که ده کهین نه ک واتا که ی، له بهر ئەوهی ره وانپیزی له فز و واتا پیکه وه له خو ده گریت. ده لیین له زه ووره ته کانی ره وانپیزی نه گهر ته واکه ریکی دیاریکراو هوکار ییت بو په یوه ستبوونی ته واکراو، ده ییت له پرووی واتا وه بو دروستی واتا که ی به پیتی فانی هوکار پیوه ی په یوه ستی بکات (اعطیته فشکر)، واتای ئەوه ده به خشیت که به پیتیک مافی واتا که بدات و دروستی بکاته وه. وهک بلین شتیکم پی به خشی و سیاسی کردم، شت به خشینه که هوکاری سپاسگوزاریه که یه، ناوه ایش بو ئایه ته که، وهک ئەوهی داود و سلیمان له بهر ئەوهی زانستی پی به خشیون سپاسگوزاری خودا بوون، به پیی حکومی ره وانپیزی ده بوایه واوی په یوه سته که و گوتنی سپاسگوزاریه که، هوکاره که ی وهک خۆی ده ربخستایه نه ک به م شیوه یه جیا بوونه وهی تیدا دیار ییت و نه گهر له جیاتیی (وقالا) (فقالا) بوایه راستتر ده بوو له پرووی واتا و ره وانپیزی وه، بویه واتا که ی ناروونه که ههر دوو کیانی له خه لکی خودا په رستی تری به باشت داناوه. زه مه خشه ری لیره دا له ئاراسته کردنی قسه که له جیی خۆی ده وه ستیت، له گهل ئەوه ییشدا دان به وه دا ده نیت که ده ییت له و شوینه دا وهک گه رانه وه بو هوکاره که (فقالا) به کار ییت. ده لپن گوتنی وقالا وهک پیزانین بوه به وهی ئەو له و زانسته ی پی به خشیون له کرده کانیاندا ئەوه یان شارده ته وه، ئینجا پیچیان داوه ته وه بو سپاسگوزاری هه موو شتیک. له وانیش ئەو زانسته ی پیمان به خشین کاریان پی کرده و سیاسی خودایان کرده با پۆتی پروون بکه بنه وه، له بهر ئەوهی هه ندیک ئالوگوری تیدا یه، ده لیت: ئەوهی له سەر هینانی زانست ده که ویت چۆنیتی کار کردنه به و زانسته، نه ک خودی پی به خشینی زانسته که به ته نها. واته سپاسگوزاری بو هینان و ئیشپیکردن و فیکردنی خه لک به و زانسته و زانینی نیعمه تی ئەو زانسته و سپاسگوزاری خودا له سەر ئەوه هه مووی ده ییت نه ک ته نها به خشینی زانسته که، بویه کاریکردنه که ی ده رنه خسته وه، به لام به پیتی واوه که سپاسگوزاریه که ی ده ر خسته وه. بویه دانانی ئایه ته که به م شیوه یه ده ییت: (لَقَدْ كَتَبْنَا دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا فَعَمَلًا بِهِ وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ...) واتا (فَعَمَلًا) به شاراوه یییه. ئەمه ی تو ده یینیت له م

شیکردنه وانه دا قسه یه کی هیچویووجه، له بهر ئه وهی

یه که م: هیچ دان به وه دا ناژیت که خودبه ستنه وه به واو دهر خستنی ئه وه یه محمه د دهستی هه یه له هینانی زانست. له بهر ئه وهی ئه و او هه یچ واتایه کی نییه جگه له قسه ی ره های کوکردنه وهی قسه یه ک و قسه یه کی په یوه سستی دوا ی خو ی. ئه م گه یاندن و هه سترکدرنه له کوئوه هات و چو ن رووی دا؟

دوهم: ئه م شاردرنه وه یه واته لابر دنی (معطوف) مه به ست (فعملا به و قالا) زو ر دووره له ره وانیژیه وه و به ته وای ناگونجیت. هیچ ریگه پیدرا و نییه و له و لایه دا ناشکیتته وه و، ههروه ها له بهر نه بوونی هاوشیو ه ی قسه یه ک که ئه وه پیشان بدات، به لام لیره دا ناشیت و هیچ ریگه ی تی ناچیت و هیچ قسه یه کی تیدا نییه که ئه وه پیشان بدات

سپه م: به م لابر دنه ئه و پیشیلکارییه ی پینه کردوه به وه ی پیتی فای بو وشه یه کی لابرا و داناوه و وشه یه کی په یوه سستی دیاری دوا ی ئه وه به په یوه ستنوون به وشه یه کی خه یالی لابراوه وه به ستوه ته وه، لیره دا پیشیلکارییه کی تری دروست کرد، که له یه که م فراوانتر بیت، ئه ویش ئه و لابر دنه یه که ناریت و هیچ ریبه ر و ریئوینییه کی تیدا به دی ناکریت. ئه گه ر ئه م پیشیلکارییه له دهره وه ی قورئان بوایه، زه مه خشه ری ئه وه نده خو ی سه خله ت نه کرد بو ئه وه ی زو ر له خو ی بکات بو ئه م پینه کردنه و نه به باشیشی دهرانی و نه پیشی رازی ده بوو، به لکوو دونیا یه ک

بره خنه و خه وش و تانه ی لی دها و به شیوره یی له قه لم دها
۲- له سوره تی (القصص) دا ده لیت: {وَلَوْلَا اَنْ تُصِيبَهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيَهُمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا اَرْسَلْتَ اِلَيْنَا رَسُوْلًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَتَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ} [القصص: 47]. واته: ئه گه ر له بهر ئه وه نه با توشی موسیبه ت بیت به وه ی له ده سستی ئه وان که وتوته وه، ده لین خودایه پیغه مبه ریکت بو ناردین و دوا ی نیشانه کانت ده که وین و ده بین به باوه ردار زه مه خشه ری له (الکشاف) دا ده لیت: (لولا) ی یه که م ئیمتناعیه و وه لاهه کی لابراوه، واته وه ک ئه وه یه بلین: (لولا زید لهلک عمرو)، واته: ئه گه ر زهید نه بوایه عه مرو له ناوده چوو. ده لیت: دوهم بو هاندانه واته (لولا) که ی دوهم به واته ئیستا دیت و ده لیت یه کپک له (فا) کان بو (عگف) دیت واته له وشه ی فیکولوا، دوهمیش وه لاهه بو (لولا) که واته فای هوکاره که کاری داهاتوو داده نیت و به نادیا ری ده مینیتته وه ئه گه ر هت بکریتته وه واته نه فی بکریت، وه ک له قسه ی: ئه گه ر خه لات ی زهید بکه ی، سیاست ده کات. ده لیت: واتا که ی ئه وه یه ئه گه ر ئه وان نه یانگوتایه، ئه گه ر له سه ر بیباوه ری و یاخیوونی ئه وان سزا بدرا بان و پیغه مبه ریکت بو بناردا بان " نارازی ده بوون و له وندا هیچمان بو نه ده ناردن ئه گه ر ئایه ته که به تیرامانه وه بخوینیتته وه و ئینجا ته ماشای ئه وه بکه ی که زه مه خشه ری وینای کردوه، له واتا دا جپاوازیه ک و ماوه یه کی فراوان له ئیواناندا ده بینیت. کورته ی واتا که ی ئه وه ی زه مه خشه ری ده لیت له مه دایه: ئه گه ر قسه بان نه کردایه له سه ر سزادانیا ن له سه ر بیباوه ری. ئه گه ر پیغه مبه ریکت بو نه ناردنایه تیمه په یامبه رمان بو نه ناردن، به م واتایه ده ییت ناوه خنی هه ر دوو ئایه ته که به م شیوه یه بیت، ئه گه ر نه یانگوتایه؛ ئه گه ر تیمه توشی موسیبه تیک نه بوینایه له دهره نجامی چیده سستی خو مان، پیغه مبه ریکت بو نه ناردین بو ئه وه ی دوا ی ئایه ته کانی تو بکه وین و بین به باوه ردار، به لام ناوه خنی ئایه ته که پیچه وانیه ئه مه یه. (لولا) ی یه که م (امتناعیه) نه هیلره به خویندنه وه ی واتا که ی که زه مه خشه ری وینای کردوه، ده ییت بجیتته سه ر قسه که نه ک سزاکه، به لام له ئایه ته که دا که وتوته پیش سزاکه نه ک قسه که. ئه گه ر ته ماشای ئایه ته که بکه ی، ده بینیت سزاکه هوکاری هاتنی پیغه مبه ره. ته ماشای قسه ی زه مه خشه ری بکه ییت ئایه ته که وای لی دیت: (ای قولهم لولا ارسلت) واته: قسه ی ئه گه ر نه تار دبا. هوکاری هاتنی په یامه که یه. ناشارریتته وه چیی وای له زه مه خشه ری کردوه که له وینا کردنی واتای ئایه ته که دا پیچه وانیه کردوه ته وه، بو ئاراسته کردنی قسه کان له ئایه ته که و

ده رکردنی واتا که ی به شیوه یه کی راستوره وان بوه

وه ک دهرده که ویت زه مه خشه ری درکی به وه کردوه که که وتیتته شله ژانه وه له م ئاراسته پیچه وانیه دا. دا وای لئوردنی کردوه و هوکاری ئه وه ی پاس کردوه: قسه که له وه دایه که مه به ست له وه دا، هوکاری ناردنی پیغه مبه ران بیت، به لام سزاکه هوکاری ئه و وته یه بوه و وای کردوه که وا بینریت، ئه مه یس هوکاری په یامه که یه به هو ی قسه کانه وه. ئه وه ی گومانی تیدا نییه ئه گه ر زه مه خشه ری ئه م قسه یه ی له دهره وه ی قورئاندا بینیا یه، هیچ دوو دلکی لادروست نه بوو بو ره تکر دنه وه ی. ئه مه و زه مه خشه ری هیچ شتیکی دهرپاره ی لابر دنی وه لامی (لولا) ی نه هیشتنکاری نه گوتوه، وه لاهه کی قرتیراوه، وه ک ده لیت: (لولا ارسلت ایلنا رسولا) وا

نیشان دهدات که هیچ ریگه پیدراو نییه و به هیچ لایه کیدا ناشکیتته وه، نه وه پشت زانی که ریگه پیدراوه و به لایه کدا ده شکیتته وه بو لایردن و قرتاندنی وه لامی (لولا) که له هونه ری به وان بیژیدا زه ورریه

5- له سوره تی (القصص) دا دیسان ده لیت: {أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِحَيَاةٍ أَوْ لَيْلٍ تَسْمَعُونَ (71) قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بَلِيلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ أَفَلَا تُبْصِرُونَ} [القصص: 71]، [72]. واته: بینتان چون خودا لیتان ده کات به هه تاهه تای تاوه کو روژی قیامت، کتیه جگه له خودای رونا کیتان بو دینیت، نایا پرسیار ناکه ن. بلی نایا بینیت که خودا روژی به سه رتاندنا کرده هه تاهه تایی تاوه کو روژی قیامت، جگه له خودا کی شیواوی په رستنه رونا کیتان بو دینیت؟ واتای نهم دوو نایه ته و ناراسته نه کراوه که مه عقوول و راستوره وان بیت له گوتاردا. به وهی که شهوی تا روژی قیامت به بهره وامی بیت، جگه له کوزانه وه و نه هیشتنی خوړ ناکریت، نه گهر خوړیش نه هیلیت سهرجه م جیهانی خوړ به هه مووی نامینیت، نه زهوییه که مان ده مینیتته وه و نه هیچ هه ساره به کی جوولایویش. نه بیباوهر و نه باوهر داریش ده مینیتته وه تا بیان بلین جگه له خودا چ نیلاهیگ ده توانیت نهم رویشنا بییه تان بو په نیت. هه روه ها بو مانه وهی روژ به بهره وامی و هه تاهه تایی، جگه له وهستانی زهوی له جوولاندنه کانی ناپیت و لهو حاله تیشدا روژ له به شیکه بهره وام ده بیت و شهویش له به شه که ی تری به هه تاهه تایی بهره وام ده بیت. پیگومان وهستانی زهوی له خولانه وه هیچ واتایه کی ناپیت جگه له ناوچوون و فه نابوون. وا بیت نیلاهیگی به دهر له خودا که شهوتان بو په نیت و تیدا نارام بگرن چ واتایه کی ده مینیتته وه. چی پیویست ده کات قسه به یک بنیات بنین له سهر نه گهریک که مه حال بیت و وهک شیمان دای بنیت، که زانیمان قودره تی خودا هیچ پیوه ندیی به مه حاله وه نییه و سوننه تی خودا هیچ گوران و نالوگوریک قبول ناکات

لیره دا شتیکی تر ماوه نه وه به، باشتر بوو نه گهر له نایه تی په که مدا بیوتایه چی نیلاهیگ به دهر له خودای پیوه روژیکتان بو ده هینیت که تیدا کاری خوٹان بکه ن، بو نه وهی له گهل نایه تی دوه مدا بچه سپیت: (من اله غیر الله یاتیکم بلیل تسکون فیه)، واته: جگه له خودا کی شهوتان بو دینیت بو نه وهی پشوبده ن. زه مه خسه ری له (الکشاف) داوای لیوردنی به شیوه به ک کرده که دریزه ی پی نه ده بیت

(79)

6- له سوره تی (العنکبوت) دا ده لیت: {قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَدَّيْرٌ} [العنکبوت: 20] واته: بلی له زه میندا ده بینن چون نه فراندن دروست بوو، نینجا خودا نه و دروستکردنه ده ست پیده کات و تاوه کو کوتایه که ی و خودا توانای هه موو شتیکی هه یه. نهم دهر پینه ی له نایه ته که دا هاتوه له واتادا ناراسته، به وهی ده ست پیکردنی خهلق بنیاتنایی په که مه، نه گهر به وه ویسترا چون خهلق دهستی پی کرد، بویه هیچ پیویستییه که له زانینی نه وه دا نییه له سهر زهوی ری بکه ی. نه وان ده زانن که له تو و له نیو مندالاندا دروست بوون وهک له قورتاندا به خوکی باسی چو نیتی دروستبوونی کورپه له ی کرده، وهک چون تو و یان سپیرم ده بیت به نووساوه و ده بیت به ژاوین و ژاوینی کرد به نیسک و نیسکیشی به گوشت داپوشی. " نهمه ریزه ندیی قورتانه، نه گینا زانست بهو شیوه یه ناپیت و... " نه گهر به وه ویستییتی باس له چو نیتی دروستبوونی باوکه ناده میان بکات، نهمه ییش دیسان هیچ پیویست به گه شتوگوزار و سوور خواردنه وه به سهر زهوییدا بو زانینی ناویت، نه وهی بوٹ دهرده خات زانستی کنه کردنه که دهر باره ی پاشماوه ی نه ندماه کونه دهر کراوه کانی زهوی ده کولیتته وه و که زهوی هه لده یته وه و توژینه وه و کنه ی تیدا بکه ی، به لام کتیه ناسمانییه کان نهم هیلاکییه ی له کول کردوینه ته وه، به قسه ی: نادم له قور خهلق کراوه و له قالیکی مروفانه کراوه ته په یکه ری زیو و هاوشیوه کانی سب کراوه، نینجا فوی روچی تیدا کراوه و له سهر قاچه کانی وه ستاوه و بوه به شهریکی دروست، وهک دیسان قورتان وا ده لیت. نه گهر بهو قسانه ی ویستییتی باسی چو نیتی دروستکردنی خهلق و خهلقبوونی بوونه وهران و له وانه ییش نهرز و ناسمان بکات، نهمه ییش به ریرویشتن له سهر زهوی

ئەمە نازانرېت، ئەگەر بیوتایە: بلی تیرامانی ئەو بەکن که چۆن خودا خەلقى دەست پئی کرد، له جیاتیی ئەوہی بلی بە سەر زەویدا پیرۆن، گونجاوتر و پرەوانتر دەبوو. ئینجا سەرەتای دەستپیکردنی خەلقى بوونەوهران خودا نەریت کەس نابزانرېت، بەلام ئەگەر ئیمە تەماشای ئەوہ بەکەین کە زانست لە سەر دروستبوونی هەندیک بوونەوہری وەک زەوی پیریاری لە سەر داوہ، دەبینین لە دروستبوونیدا لە سەر یاسای سروشتی جیکیری دوور لە ئالوگۆر هاتوہ، بەلام دروستبوونەکە تری، وەک قورئان دەلېت چۆنیتی دروستبوونی لە دەرەوہی سنوری سوننەتی خودایە لە خەلقدا، لەبەر ئەوہی خەلک لە رۆژی ژیانەوہدا لە گۆرەکانیان هەلدەستنەوہ و تەپوتۆزیان بە سەرەوہیە و خۆیان دەرکێننەوہ، بەم پئیە وەک پئوہرېک پئی بە روودانی یەکەم، بئی توانا دەرەچن، قسە لەم جۆرە لە سەر ئەم کارە، سەرچاوەکە؛ کالغامیە لە بینین و ساکارییە لە بیرکردنەوہدا، لەبەر ئەوہی قودرەتی خودا هیچ بە مەحالەوہ نەبەستراوہتەوہ، مەحال هیچ شتیک نپئیە جگە لەوہی لە دەرەوہی سنوری سوننەتی خودا لە خەلقەکەیدا پئی و سوننەتی خودا ئالوگۆر و گۆرانکاریی قبول ناکات

۷- لە سورەتی (العنکبوت) دا دیسان دەلېت: {وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْجِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ} [العنکبوت: 22]. واتە: لە ئەرز و ئاسمان بن ناتوانن خۆتان بە هەندیک چاکسازی هەبە. لەبەر ئەوہی بەرەو رووی خەلکێک قسە دەکات کە لە سەر زەوی دەژین و دەمرن، (ولا فی السماء) چ واتایەکی هەبە، دەبوایە بلیت: (ولا من فی السماء) واتە نە ئیوہ و نە ئەوانیش لە ئاسماندا لە خودا یاخی نابن، واتە لە حکوم و قەزای ئەو دەرناچن ئەگەر پرا بەکن. بەلی، واتاکە بە هەندیک گۆرانکاری و فەرز و خەملاندن راست دەپیننەوہ. ئەوہی ویستراپئی لە ئاسمانیش نەریت ئەگەر وا دابنن ئیوہ پئی بوایەن، یان بگوتریت: ئاسمان لێرەدا تەلارە بەرزەکان و شوپنە زۆر بالایانەن کە بەرەو ئاسمان بەرز کراونەتەوہ. هەموو ئەم فەرز و خەملاندنە لە پرەوانپێژی و تۆکمەیی زمانەوانی و واتاکە دەدات، باشتر وا بوو بلیت (ولا من فی السماء) ئەمە قسەبەکی راسترە

۸- لە سورەتی (الروم) دا دەلېت: {حَرَبَ لَكُمْ مَيْلًا مِنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَكُمْ مِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ شُرَكَاءَ فِي مَا رَزَقْنَاكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ كَزَلِكِ نَقِصِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ} [الروم: 28]. واتە: مەسەلکی لە خۆتان بو هینایەوہ: ناخۆ ئیوہ لەو بزۆپییە لە ئقیمەوہ پئیان گەبشتووہ کە لەو مولکی ئیمانە دەکەن بە هاویش لەوہی خودا رۆزی داوون ئیوہ پئیان ئەگەر لیبان بترسن وەک ترسی خۆتان بەو شیوہ نیشانەکان دادەننن بو قەومیک عاقل بن. ئەو واتایە لە ئەم ئایەتەدا ویستراوہ، ئەوہ نپئیە لە بیرتدا دروست پئی، کە بو یەکەم جار دەخویننەوہ، ئینجا بو دوهم و سببەم جار دەگەرپیننەوہ بو خویندەنەوہ، ئینجا تیرامانیک لە واتاکە دەکەیت و بیری لی دەکەیتەوہ، دەبپیت و دەپیننیت لە ویناکردنی خەیلی خۆتدا، پاش ئەم هیلاکبوونە ئینجا تروسکاییەک لە واتاکە لە بیرکردندا وەک تروسکاییەکی رۆشنایی هەورە بروسکاییەکی شەوہزەنگدا بو دەرەدەکەویت. با باسی واتا راستەکەیت بو بەکەین. ئەوہی زانراوہ پئیاوهران بە بتهکانیان هاوبەشی بو خودا دادەنن، لەمەدا نموونە بو هیناوەتەوہ، ویستویەتی لەمەدا پئیان بلیت: ئایا بو خۆتان رازی دەبن کە کوپلەکانتان هاوبەشتان بن لە پارەکانتاندا و ئیوہ و ئەوان وەک یەک بن؟ کە دەترسن مامەلەکی پئی بەکن، وەک چۆن ئیوہ لە یەکتەر دەترسن، ئەوہیە واتای ویستراوی ئەم ئایەتە، وینای بەکە و ئینجا بیخەرە سەر ئایەتەکە قورئان بە باشی بەراوردی بەکە. بئگومان هیما پرسیاری بو رەتکردنەوہیە لە جیکە رازی نەبوون دانراوہ. واتاکە بە خۆتان رازی نابن کە کوپلەکانتان هاوبەشتان بەکن، چۆن بەوہ رازی دەبن کە خودای خوداکان لەگەل هەندیک لە کوپلەکانیدا هاوبەش پئی. لە ئایەتەکەدا سی "من" هەبە، یەکەمیان بو دەستپیکردن، دوهمیان بو بەشدیک دانان و سببەمیان بو جەختکردن لە پرەتکردنەوہ خراوەتە سەر، کە لە پرسیارکردنەکەدا هینراوہ. ئەگەر لە جیاتیی دوهم (فی) دانراپایە و (لکم) ی بو دانراپایە بو نموونە لە پاش (شركاء) وای لی دەهات: {حَرَبَ لَكُمْ مَيْلًا مِنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَكُمْ مِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ شُرَكَاءَ فِيَمَا رَزَقْنَاكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ} واتاکە راست دەبوہوہ و هەندیک روون دەبوہوہ. ئەگینا واتاکە ئالۆزە نەگران و نە هەرزانیشە. واتاکە بە قسە خۆمان؛ هەر چەند شیرین کەلامە، نە ناخۆشپە و نەش بەتامە

۹- لە سورەتی (الملائکە) دا هاتوہ: {وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ (19) وَلَا الْقَلَمَاتُ وَلَا الْبُورُ (20) وَلَا الْغُلُّ وَلَا الْحُرُورُ (21) وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَن يَشَاءُ وَمَا أَنتَ

بِمُسْمِعٍ مَّنْ فِي الْقُبُورِ { [فاطر: 19 - 22]. واته: کوپر وچاوساغ وهکو يهك نين و تاریکی و روناکی وهکو يهك نين و بهر سببه و ههتاویش وهکو يهك نين و گیانله بهران و بیگیانه کانیس وهکو يهك نين و هاو وینه نین. خودا چهز دهکا که هه رکهس له گوردا بیستیت. لهم ئایه تهدا (لا) به رهسه نایه تی و به خستنه سهر واته هیماکان هاتوه، باشتر بوو نه گهر هیماکان نه بوایه، له بهر نه وهی نه گهر به زیاده له قه لهم نه درابه واتاکه ی تیک دهدا. له بهر نه وهی په کسانبوون له نیوان دوو شت و زیاتردا نه بیئت ناییت و، له یهک شتدا ناییت. نه گهر بلاییت: رهزیل و به خستنه وهک یهک نین نه مه واتای نه وهی که ههر یه که یان له یه کتره وه دوورن و یه کسان نابن و ناییت دووباره بکرته وه و بلاین نه رهزیلی یه کسان ده بیئت نه به خستنه بی. له بهر نه وهی نه گهر دووباره کرایه وه پاش ره تکرده وهی پیشه که ی که ده که وینه سهری، واته له کاتی ره تکرده وه که دا که له گهل پیشه وهیدا دیسان دووباره ده بیئته وه، قسه که ت وای لی دیت که رهزیلی یه کسان ناییت و به خستنه بی یه کسان ناییت. واته یه کسانبوونه که له نیوان یهک شتدا ده بیئت و نه مه یس واتاکه ی تیک ده دات، مه گهر (لا) ی دوهم به دووباره و زیاد و نارسه سن له قه لهم بدریت، که بو جه ختکرده وه له ده ستکرده وهی نه و (لا) یه ی له پیش خویدا هاتوه، دابنریت. به لام نه وهی له پیشتره که لهم پیگه یه دا زیاده وه لا بنریت بو نه وهی له زانیی و اتاکه ییدا تیکت نه دات

نهم ئایه ته ی باس کرا له سهره تادا گوتی: (وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ) نه یگوت (ولا بصیر) واته (لا) ی جه ختکرده وه له سهر ره تکرده وهی بو زیاد نه کرد. ئینجا ویستی نه وهنده ی تری بخاته پال له سهری نه وهیسه وه گوتی: (وَالْقُلَمَاتُ وَالْأَنْثَىٰ) باشتر بوو نه گهر بیوتابه (وَالْقُلَمَاتُ وَالْأَنْثَىٰ) له بهر نه وهی ده یه ویت بلایت یه کسانی له نیوان تاریکی و رووناکی نییه. ئینجا ویستی زیاتری بخاته پال جه ختکرده وه که و گوتی: (وَالْقُلَمَاتُ وَالْأَنْثَىٰ) واته نه سببه و نه تاوی گهر مایش وهک یهک نین. باشتر وا بوو بلایت: (وَالْقُلَمَاتُ وَالْأَنْثَىٰ) بو ره تکرده وهی یه کسانی له نیواناندا، ئینجا ویستی شتیکی زیاتر بخاته پالیان و گوتی: (وَمَا يَسْتَوِي الْأَخْيَارُ وَالْأَمْثَالُ) واته گیانداران و بیگیانیس هاو وینه نین، وهک چوون له سهره تادا گوتی کوپر و (چاوساغ وهکو يهك نين (وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ

۱۰ - له سورته تی (یس) دا ده لیت: {لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ} [یس: 40] واته: نه خوور توانای هه یه بگانه مانگ. نه شه و وه پیش روژ ده که ویت و هه موویان له ئاسمانیک مه له جه که ن. پیشتر باسمان کرد: ره وانیژی له راستوره وان گه بیستنه و، تیگه بیستن یه که م مه رجه له مه رجه کانی ره وانیژی. نه گهر قسه که هیچ واتایه کی روونی نه به خشی و نه گات، له ره وانیژی وه دوور ده بیئت. واتا لهم ئایه ته دا له پشت په رده به کی نادیار شارراوه ته وه، له بهر نه وهی ده ریرینه که ی پارا و وشه کانی سازگار و خاراوه و پیکهاته که ی ته بایه و له هه موو نالوژی و قورسییه که به دهره، به لام له گهل نه وه دا سه خته واتاکه ی لی دهر بکه یه که دهر وونت لیی دلنیا بیئت و میشتک جیگیر بیئت، له چ شتیکی خور ناگات به مانگ؟ نه گهر له وه دا وا ویستراییت، که له هه لهاتندا خور ناگات به مانگ له بهر نه وهی له شه ودا هه لدیت و نه و له روژدا هه لدیت، به لام واقع له گهل نه مه دا ناکوکه. له بهر نه وهی له کاتی هه لهاتنی مانگدا له گهل خوردا هه لدیت، یان پیش نه و یان پاش نه و به که میک. واته له کاتی هه لهاتنی خور ده گات پیی دا. نه گینا مه گهر مه بهستی له ئاوابووندا نایگاتی بیئت. مانگ له شه وانی چوارده دا له کاتی هه لهاتنی خور یان پاش نه و به که میک ئاوا ده بیئت، واته له خور ئاوابووندا ده یگاتی

یان له وانه په مه بهست نه وه بیئت خور له خولخواردنه وهی هه ساره ییدا نه گات به مانگ، زانایانی فهلهک ده لاین. مانگ دوو خولی هه یه نه ستره یی و هاوشانی. ده لاین: خوله هه ساره ییه که ی له ریکردنی به ناشکرا له نیوان نه ستره له چا و جیگیره کان دیاره به ره و خوره لات دهروات له نیو کوومه له نه ستره یه کدا بو نه وی تر، وهک جوولانه وهی خور له نیوان نه ستره کاندای له خولی سالانه ییدا دهروات. " نهم زانیاریانه بو ساله کانی ده یه سییه می سه ده ی بیست ". ده گهر نه وه، ئیستا له سهر جو له ی نه ستره کان شتی نوک باس ده کریت - و - بو روونکرده وهی نه مه، نه گهر ئیمه له شه ویک له شه وه کان مانگمان له ته نیشت نه ستره یه کی جیگیری دیاریکراوی ناسراودا بینی و بو شه وی دوهم ته ماشامان کرد، ده بینین ماوه یه کی هه ستره یی که ره و خوره لات و به نزیکه یی سیانزه پله لیی دوور که وتوه ته وه. ئاوها شه و له دوا ی شه و مانگ له ریکردنی به رده وام ده بیئت، تا به دهری ئاسماندا خول ده خواته وه و

بۇ ماوەى بېستوھوت رۆژ و سېيەكى رۆژىك دەگەرئىتەوھ ئو خالەى كە لەوئوھ جولەكەى دەست پى كىردوھ. ئەمەش پى دەتورئىت مانگى ھەسارەى ھەيف؛ واتە، مانگ لە خولى خۇيدا لە ماوەى مانگىكى ھەسارەىيدا ئاسمان تەى دەكات. خۆر ناتوانئىت لە سالىك كەمتر ئەو كارە بىكات وەك لە سەر خۆر و خولە سالانەكەى باس دەكەن

لەوانەپە ئەوھى خۆر ناگاتە مانگ ئەم مەبەستەپان بووئىت، بەلام خولى مانگى ھەسارەپى ھىچ حەقىقەتتىكى نىيە، ھەر چەند جوولانەوھەپەكى پروكەشى خولانەوھى مانگە بە دەروى زەويدا، ھەرۇھە خولى سالانەى خۆر ديسان ھىچ حەقىقەتتىكى نىيە و ئەمىش لە دەرنەنجامى پروكەشىپانەى خولخواردنى زەويپە كە بە دەورى خۇردا دەبىنرئىت

ئەگىنا لە جوولانەوھەيدا، خىراپىيى خۆر لە چركەپەكدا بىست مىل دەپىرئىت، وەك زانايانى فەلەك باسى دەكەن، لەبەر ئەوھى خۆر ھەسارە و كلكدار و شوھبەكانى لە دەوروبەردا ھەپە و، بەم خىراپىيە دەرواى چارەنووسى نەمان و ھەلوھشانەوھەپە

لەگەل ئەوھى مانگ لە خولانەوھى بە دەورى خۇيدا، ئەگەر بە پىچەوانەى ئاپەتەكە باسى بىكەت راست دەردەچىت. واتە ئەگەر بلئىت مانگ ناگات بە خۆر راستە، بەوھى مانگ خولكى ھاوشىوھى ئەوانى ترى ھەپە، جگە لە خولە ھەسارەپىيەكەى وەك لە زانستى فەلەك دانى پىدا نراوھ. خولى پىكەوھى ئەو ماوەپە دەگەپەزىت لە ئىوان دوو پىكەوھە سووراندى مانگ و خۆر، پىكەوھى بە و واتاپەى كە مانگ لە ناوھراستى زەوى و خۇردا بىت. لە حالەتى تارىكە شەويدا، واتە لاپە تارىكەكەى بە پرووى زەويدا دەپىت " ئەم ماوەپە بە مانگى ھەيفى دەگوتىت (شەر القمرى) بە نىكەپى دوو رۆژ لە مانگى ئەستىرەپى زىاترە. بۇ پروونكردەوھى ئەمە دەلئىن: با وا دابئىن مانگ ھاوجووت بوو لەگەل خۇردا " واتە لە تارىكەشەويدا بووین " لە شوئىپكى دىارىكراوى ئىوان ئەستىرە جىگىرەكان، پاش ئەوھى خولە ھەسارەپىيەكەى تەواو دەكات و دەگەرئىتەوھ بۇ ئەو شوئىپكى پىشتر تىدا بوھ، بەم خولەپەك مانگى ئەستىرەپى تەواوى كۇتاپى پى دەھئىت، بەلام كە بۇ شوئىپكەى پىشووتى دەگەرئىتەوھ پىكەوتى خۆر ناكات واتە ناكەوتە ھاوجووتىپەوھ، لەبەر ئەوھى خۆر لەم ماوەپەدا بە دووراپى ۱/۱۲ كى ئەو جولە پرووكەشە فەلەكپەى ئىوان ئەستىرەكان دەپىت. وا حكوم دەكات كە مانگ دوو رۆژى تر لە ئىوان ئەستىرەكاندا پرووات لە سەرووى پىكردەكەى خۇپەوھ تا بگاتە خۆر و ھاوجووتى دروست بىت.

گوتيان لىرەوھ جىاوازىيى ئىوان مانگى ھەسارەپى و مانگى ھاوجووتى دروست دەپىت. بە تەماشاكردنى ئەمە ئەگەر بلئىت مانگ ناگات بە خۆر راستە. واتە بە پىچەوانەى ئاپەتەكەوھ بەم شىوھەپە دەتوانىن لە سەر بەشى پەكەمى ئاپەتەكە قسە بىكەن، بەلام بەشى دوھمى واتە كەرتى دوھمى كە شەو پىش رۆژ ناكەوتىت و لە خۆر دەگىت. قسەپەكى راستە و واتاكەى رەوانە، لەبەر ئەوھى شەو و رۆژ ھەر دووكيان لە پەك سەرچاوە پىك دىن كە تىشكى خۆر و نەبوونى ئەو تىشكەپە، رۆژبوونى تىشكى خۆر كە زەوى پى پرووناك دەكاتەوھ و لە كاتى ھەلھاتىدا، شەو پىش نەمانى پرووناكى خۇرە لە سەر پرووى زەوى پاش ئاوابوونى. لە ھەر كات و شوئىپكىدا پرووناكپەكە نەما تارىكى بە داويدا دىت و جىگەى دەگەرئىتەوھ و نە پىشى دەكەوتى نە لئىشى دەپەرئىتەوھ. لەبەر ئەوھى تارىكى واتە نەبوونى تىشك. ئەگەر پىشى بىكەوتى واتە بوونى شتىك لە ھەمان كاتدا ھەپىت و نەپىت. ئەمەپىش مەحالە، ئەمەپە واتاى كەرتى دوھمى ئاپەتەكە كە واتاكەى راستە

ئىمە لە سەر كەرتى پەكەمى ئاپەتەكە راپەكى ترمان ھەپە، ئەو پىش ئەوھەپە بە شىوھەپەكى ھاكەزايى خۆر لەويدا بە واتاى رۆژ دىت و مانگ بە واتاى شەو دىت، لەويدا ئەگەر بلئىن: رۆژ ناگات بە شەودا واتە پىشى ناكەوتىت و ناپىرئىتەوھ راست دەردەچىت، ئەوھى لە كەرتى پەكەمدا وىستراوھ پىچەوانەى واتاى كەرتى دوھمە، وەك ئەوھى بلئىن نە رۆژ دەشئىت بگات بە شەو نە شەو پىش پىش رۆژ دەكەوتىت. بە دەرخستنى واتاكەى نە رۆژ پىش شەو دەكەوتىت و نە شەو پىش پىش رۆژ. كەرتى دوھم پىچەوانەى كەرتى پەكەمە، بەلام لە پەكەمدا بە شىوھەپەكى ھاكەزايى رۆژى بە خۆر ناو بردوھ و شەو پىش بە مانگ، بەلام ئەو قسەپەى (كُلُّ فِى قَلْبِكُ يَسْبُحُونَ) ھەر پەكەو لە شوئىپكىدا؛ (واتە فەلەككىدا مەلەدەكەن) كى لە سەر ئەمە داناوھ.

ئەمەپىش وا دەسەلمىئىت كە ناوى خۆر و مانگ لە ئاپەتەكان بۇ خۇيان بە كار ھاتوھ لە ھەمان واتاى حەقىقى خۇيانداپە نەك ھاكەزايى و لە جىاتى شتى تر. لەبەر ئەوھى شەو و رۆژ لە فەلەك و فەزادا ناچوولئىتەوھ، بەلام لەوانەپە بۇ لاىردنى كىشە بگوتىت خولانەوھ و جولەى بۇشايى ئاسمانى خستونەتە پال، بە پىشتەستىن بە لەفزەكەيان نەك بە واتاى ھاكەزايى

خویان، هیچ تاوان نییه که ئایه ته که له ڕووکەشدا له گەل ڕهوانیژیدا یهک ناگریتهوه، ئیمهیش به دهموچاویکی ڕووکەشی خەندهلپوهه باسی دهکهین

۱۱- له سوره تې (المائده) ئایه تې (الوجوو) دهستنوێژ: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا فُتِنَّا إِلَى الصَّلَاةِ فَأَغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ} [المائده: 6]. واته: ئه ی بلوه داران گهر وستان نوێژ بکهن دهم وچواتن دهسته کانتان ههتا سه سه ئه نیشک بشۆن و دهتتان به ته به سهر تاندا و پیکانیشتان تا ههردوو گوێزینگ بشۆرن. ئهم ئایه ته بو دهرخستنی حکومی ئه رکێک له ئه رکه کانی شه رع و عیبادت هات، ده بوايه خوداپه رستی به ده فۆکی توندوتۆل و ڕوون و هه لنه گری ئه گهر و شیمان به اتایه، بو ئه وه ی ئه وانه ی له سه ریان فه رز کراوه بیانینیا به ڕیگه ی به جیهینانیا له خوداپه رستیدا ڕوون بوايه. ئایه ته که به ده ریرینکی شله ژاوه وه له گه ل ئه و نامانچه دا به ته واوی ناکوکه. هیچ شاراوه نییه که له جیاکه ره وه کانی ره وانیژی ئه وه یه که ده بیته قسه که گونجاو بیته له گه ل پیگه و شوینه که دا. پیگومان حالی ڕوونکردنه وه ی حکومی شه رع وا فه رز ده کات که ده ریرینه که توند و پاراو بیته، به لام ئهم ئایه ته به پیچه وانه ی ئه وه وه هاتوه

له م ئایه ته دا دوو خویندنه وه ی ناسراو هه یه یه کێکیان (أرجلکم) ده خاته سه ر (برؤوسکم) و ڕیره ی ئایه ته که له گه ل ئه مه دا گونجاوه و وا فه رز ده کات که قاچه کانیسه وه ک سه ر بسیرت، له به ر ئه وه ی ئه گهر مه به ست شوێردنی قاچه کان بوايه نه ک سیرینیا باسکردنی و هینانی وشه که نه ده که وته پشت سیرینی سه ره که و به شیوه یه کی (مجرور) به هپمای ژیر پیت، نه ده خوینرايه وه به لکوو له پاش ده موچاو و ده ست داده نرا و ده یگوت: (اغسلوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ) دواخستنی قاچستن خستنه سه ر سه ر، به و شیوه یه خویندنه وه ی زۆر راشکاو و ڕوونه که ئه وه ی ویستراوه سیرینه نه ک شوێردن. هیچ شتی که له ده ریرینه که دا نیشانه ی شوێردن نییه جگه له وه ی ده لیت تا پاژنه. له به ر ئه وه ی تا ئه و شوینه و سیرینه وه تاوه کووی له گه لدا نییه وه ک هه ندیکیان ده لێن و ئه وه ی تا و تا ئه و شوینه له گه ل شوێردندا ده بیته

ئهم قسه یان هیچ چه سپا و نییه، به لکوو راستیه که ی سیرینه وه یسه تاوه کووی تێدایه واته ده شیت بگوتریت تا پاژنه ی بسیرنه وه. به رای ئه وان تا وا حکوم ده کات که شوێردن بیته واته شتنه نه ک سیرینه وه، سه ره رای ئه وه ی له پاش سیرینه وه ی سه ر دیاری کراوه. تۆ له وه دا ده یینیت که له ڕووی ئیعرابی و هپمادانانه وه هاوشیوه ی (برؤوسکم) ده خوینرتنه وه، واته سیرینه وه یه نه ک شتن، ئه مه یسه نا کریت به سه ریدا باز بده ین به پیی هیچ بوچوونیک نه عورفی و نه فیه ی و نه زانایان و پیگه ییشتوانیش، هیچ به لگه یه ک له دهرخستنی ده فه که دا نییه

به لام خویندنه وه ی دوهم به پیی ئیعراب له گه ل ده ستدا دای ده یین، به و پییه قاچ ده بیته بشوێرت، به لام نازانم ئایا ره وانیژییه که وایه که قاچه که له گه ل ده ستدا بشوێرت و له ده فه که دا له پاش سیرینه وه ی سه ردا دابنرت و، تا قسه که به م شیوه یه له ڕووی ره وانیه وه بیته سه رسوره یه ریک له سه رسوره یه ره کانی ره وانیژی. ئه ی چی ده بیته که له ده رته نجامی دواخستنی ئه م وشه یه، که ره وانیژی هیچ ده سه لاتیکی ئه وه ی نییه، هیچی لی نه که وته وه جگه له دابه شیوونی موسولمانان له کاروباری خوداپه رستیاندا بو دوو تیمی جیاواز، له حکومێک که ناریت ته نانه ت له ئیو نابینایانیدا جیاوازیان له سه ره هپیت. زۆر سه رسوره یه ره که پیغه مبه ر له کاتی نوێژکردندا قاچه کانی شتوه، به لام زۆر جاری که گۆره وی له پی بوه و له سه ریه وه سیرویتی نه ک دای بکه نیت و بیشوات. نازانم ئه وه چیه بواری بداتی که له سه ر گۆره ییه وه قاچی بسیرت و باسکردنی قاچ شتنی بو دوا ی سه ر سیرین داناوه، له گه ل ئه وه دا سیرینی قاچ به سه ر گۆره ییه وه حکومێکی تره و وا فه رز ده کات به ده ریرینکی تر ڕوون بکرتنه وه و باس بکرت

ئیسیتا که باسمان کرد: له پاش سه ر و به و ئیعرابه وه وا حکوم ده کات که بسیرت نه ک بشوێرت، به لام هه ندیکیان ده لێن: ده بیته بشوێرت له گه ل ئه وه یسه دا له ڕووی زمانه وانیدا پاشکووی سیرینی سه ره که یسه یسه یسه، ده لێن: له به ر دراوسییه تی به هه مان ئیعرابدا هاتوه نه ک له گه ل سه ردا حسابی بو بکرت و ئه مه یسه زۆر سه رسوره یه ره. جیگای خویه تی لیره دا باسی حیکایه تی دوو پیاوه که له سه ر بزنه که بکه ین، هه ر دووکیان تارماییه کیان له دووره وه یینی و جیاواز بوون له سه ر ئه وه ی که چیه، یه کێکیان گوتبووی بزنه و ئه وی تر گوتبووی مه له،

مشتومرېځکی گهرمیان کردبوو بۆ سهلمانندی قسه کانیان و لهو کاته دا که گهرم بوون تارماییه بینراوه که فریبوو نه وه پش سهلماندی که تارماییه که مه لیکه، گوتی ته ماشاکه نه ها فری، هاوریکه گوتی بز نه ته گهر بيشفریت. نه وهی ده لیت ده بیت قاچ بشوریت به وهی له ئیعباشدا وهک سهر ده کریت نه م وتهیهی له سهر ده سه پیت "بز نه ته گهر بشفریت"، نه مه پش قسهی زه مه خشه ریبه له (الکشاف) دا ده لیت: نه گهر بلیت له ئیعباشدا ژیر وشه ی تیدایه وهک سهر و حکومه که ی سرینه؟ ده لیم: قاچ لهو سی نه ندامه یه که ده شوریت و ناو ده کریت پی دا، نه مه پش له بهر شک و ده ستیلاوی و پره خنه لیکراوی رهت کرایه وه، خرایه سهر چواره می بۆ سرین، به لام بۆ ده ستیپوه گرتن به ناوه وه، بویه گوتی تا پاژنه، نامانجه که ی پیکاه، بۆ نه وهی ههر که سیک وا بزایت سرینه، له بهر نه وهی سرین هیچ نامانجیکه له شه ریعه تا نیه.

ده لاین: هه ندیکان ده لاین قاچه کان ده شورین، نه گهر هپمای ژیر وشه ی تیدا بیت به هه مان وشه ی پش وهی نه ک به په یوه ستبوون به سه ره وه. به لام زه مه خشه ری قوره که ی خه ستر کردوه و، به لکوو شتی زور نامۆ و سه رسوره پنه ری خسته ته سه ر، گوتوو په تی قاچ خرایه سه ر چواره م دانه که سه ره، واته به شیوهی (عطف) ههر چه ند ژیر وشه ی تیدا بیت که نه مه پش له ئیعباشدا نه شیاه، نه ک بۆ نه وهی بسیریت به لکوو له بهر نه وهی ناگادار بن بۆ ده ستیپوه گرتنی ناو کردنه سه ری. قاچ ژیر وشه ی تیدایه و له (عطف) دا به ژیر وشه یی ده خویندنه وه که بۆ سه ر ده گهر پته وه و حکومه که ی سرینه، نه مه قسه ی زه مه خشه ریبه و ده لیت له گه ل نه وه پشدا ناسیریت به لکوو ده شوریت. ئایا حه ق نیه به قسه که ی زه مه خشه ری بلین: بز نه ته گهر بشفریت؟ به لام به لگه هپنا نه وه و سه لماندنی نه وهی شو رده به خویندنه وهی ژیر وشه یی به قسه ی: "تا وه کوو پاژنه کان" که نه مه نامانجه بۆ گومان نه هپشتن نه وانیه وای داده زین که حکومی سرینه، له پینا و نامازه و سه رنجدان واز له ده ق نا هپنریت. له گه ل نه وهی ئیمه دان به وه دا نا زین که سرین هیچ نامانجی نیه، نامانجیش وهک له شو رده هه یه هه ره وه ها له سرینیش هه په، چ شتیکی له تیکه پشستن به ده ره که بلیت قاچتان تا پاژنه بشون. شو رده و سرین په ک شتن، سرینیش جگه که شو رده تیکه سوک و که م هپچی تر نیه. بۆچی ده بیت شو رده کان نامانجی هه پیت و سرین نه پیت؟ به لی، له ئایه تی ده ستنوژدا نامانجی سرینه وهی سه ر نیه و به سرینه وهی به شتیکی وه ستاوه، بویه پیتی (باو) ی نووساندوه به سه ره وه له وشه که دا، به لام نه بوونی نامانج له سرینی سه ر وا فه رز ناکات که سرینی غه یری سه ر جایز نه پیت.

نه گهر بلیت: پشغه مبه ر هه میشه له ده ستنوژگرتندا ههر دوو قاچی شتوه جگه لهو کاتانه ی گوره وی له پندا بوه و هه ندیک جار له سه روویه وه سپرویه تی، ئایا نه مه نیشانه ی نه وه نیه که حکومی سه ر قاچه کان شتنه ته نانه ت نه گهر ژیر وشه یی له گه ل بیت؟ ده لیم کرده وهی پشغه مبه ر له ده ستنوژدا شتیکی و قسه کانی له ئایه تی ده ستنوژدا شتیکی تره ئیمه لیره دا قسه له سه ر ره وانپیزی قورئان ده که ی نه ک له سه ر کرده وهی پشغه مبه ران. نه وهی ده بیینین که به خویندنه وهی ده فه که بو ت ده رده که ویت، که ئایه تی ده ستنوژ دووره له سنوری ره وانپیزی وه، له بهر نه وهی له زبوان دوو وشه ی له سه ر په ک وه ستا و به ستر او واته (معگوف) بن بۆ په ک به وشه په کی جیاواز له فه رز و حکومی نه وان جیا ده کاته وه، لیره دا لاوازی له نووسین و شپزه یی له قسه دا ده رده که ویت، نه مه پش کاری ره وانپیزی نیه. کی له وه دا بۆمان ده سه لم پیت که خویندنه وهی سه ر وشه ی دابنریت خویندنه وه کان سازاندن نیه وهک ده لاین، به لکوو قورئانیا ن به واتا که یه وه خویندنه وه له فه که یان گو ریوه و ئالو گو ریا ن تیدا کردوه، ههر شتیکی واتا که ی پی راست ده ریچیت نه وه ده پیت به قورئان لای نه وان، وهک له کاتی قسه کردنی له سه ر زوری خویندنه وه کان له قورئاندا باسی ده که ین خودا (الشعبی) ببوریت که له ناو زانایانی موسولماناندا له راست کردنه وهی راکان به جوانی ده رکه وت، ده لیت: قورئان به سرین دایه زاننده و شو رده سونه ته. نه مه پش به گیانی نه و خودایه قسه یه کی په کلاکه ره وه یه. (الشعبی) نازناوی به ناوی (شعب) وه وه بوه که گه ره کیکه هه مه دان بوه، ناوی (عامر بن شراحیل بن عبد بن زکی کبار و زو کبار)، هه مه دان عه شیره تیکه له په مهن. شه عبی په کیک بوه له شوینکه وتوانی ئایین و له خه لکانی گه وره و به ریز بوه ئین عه یینی ده لیت: ئین عومه ر چوو بۆ لای نه لشه عبی که قسه ی له سه ر کاروباری ئایین کرده، گوتی قه ومیکم بینی که نه و له من زیاتر لی ده زانیت. نه لزه هری ده لیت: زانایان چوار

دانەن. ئىبن ئەلموسەيب لە مەدینە، ئەلشەعبى لە كوفە، ئەلجەسەن ئەلبەسرى لە بەسرە و مەكحول لە شام. ئەلشەعبى لە سەردەمى خىلافەتى عومەردا لە داىك بوە. لە سالى سەتوجوار و لە تەمەنى شەستودو سالىدا كۆچى دواى كردو، وەك لە كىتەبى (سەبىل الإسلام)دا هاتو.

۱۲- لە سورەتى (الانعام)دا هاتو: {وَلَوْ اَنَّآ نَزَّلْنَا اِلَيْهِمُ الْمَلٰٓئِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتٰى وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ وَّ قُبُلًا مَا كَانُوْا لِيُؤْمِنُوْا اِلَّا اَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ وَّلٰكِنْ اَكْبَرَهُمْ يُجْهَلُوْنَ} [الانعام: 111].
 واته: ئەگەر ئېمە پەرىمان بۆدابهزاندن و قسەيان لەگەلدا بكاردايه و هەموو شتمان لە رووى ئەواندا كۆبكردايه تەو. ئىنجا باوەريان نەدەهێنا جگە لەوہى خودا مەيلى لىبايه، بەلام زۆرەيان نەزان بوون. ئەم ئايەتە راشكاو لەوہى كە باوەر و ىرئ راست گرتن بە ناروونى پىغەمبەران و دابەزاندنى كىتەب لە ئاسمان و بە پەرچە كردار و شتى نابا و ئايەتە دى، بەلكوو بە شىرك دىتە دى ئەویش وىستى خودايە. ئەگەر خودا بىهويت رىگەى پيشان بدات و هيدايەت يان بدات و باوەريان پى بەخشىت، رىگە دەگرنە بەر و باوەر دەهێنن، ئەگەر پيش نەيهويت نە باوەر دەهێنن و نە رىگەى راستىش دەگرنە بەر. ئەم هەموو داواكارىيە لە پاى چى؟ ئەمە پە لىرە باسى دەكات. ئىنجا تەماشيا بەكە دىسان لە سورەتى (الانعام)دا چى دەلەيت: {سَيَقُولُ الَّذِينَ اَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللّٰهُ مَا اَشْرَكْنَا وَلَا اَبَاؤُنَا وَلَا حَرَمًا مِّنْ شَيْءٍ وَّ كَذٰلِكَ كَرَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتّٰى زَاۤفُوْا بِاَسْتَا} [الانعام: 148].
 واته: ئەو كەسانەى هاوبەش بۆ خودا پەيدا دەكەن دەلەين، خودا مەيلى بوايه ئېمە و باو باپيرانمان بپەرسيمان نەكرد، هەيچ شتىشمان لە خۆمان حەرام نەكرد، هەرۆه ها ئەوانەى لە پيش ئەوان بوون درۆيان كرد تا ئەو كاتەى جەزەبەى ئېمەيان بىنى، ئەم ئايەتە ئەوہى بىباوەران دەيلەن رەت دەكاتەو و، واى لى دەكات ئەوہى دەيلەن بە درۆخستەوہى ئەوہى كە خودا داي بەزاندو. قورئان پىرە لەو ئايەتانەى بە راشكاوى دەلەيت ئەگەر خودا بىهويت هەموو خەلك باوەريان دەهێنن و ئەوانەى كە خودا نايەويت هيدايەت يان بدات هەيچ باوەر ناهێنن ئەگەر پىغەمبەرانىش بۆيان بنىرئ و پەريان بۆ دابەزىت و، ئەگەر شتى تىرئ نائاسايى و پەرچوویش بۆيان ئەنجام بدەيت. ئەمە چىيە و ئەوہ چىيە؟ ئىنجا تەماشيا ئەوہ بەكە لە وەلامى ئەو بىباوەرانەدا دەلەين، ئەگەر خودا بىهويت بىباوەر نەدەبووین چى دەلەيت: پاساويان بۆ دەهێنئەو و دەلەيت: {قُلْ فَلِلّٰهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ اٰجْمَعِيْنَ} [الانعام: 149] واته: هەموو پەهانەى راستى لاي خودايە و ئەگەر بىويستايە هەمووتانى دەخستە سەر راستەرى. بەوہى گوتيان وەلامى دانەو و كردى بە بەهانە بە سەر ئەواندا نەك بۆ ئەوان. بۆ روونكردنەوہى ئەمە دەلەين: رۆحى ئەم رىستە رەوانە لە قسەى (أجمعين) لەنگەر دەبەستىت. واتا ئايەتەكە ئەگەر وا يئت كە ئىوہ باسى دەكەن و ئىدىعاى ئەوہ دەكەن كە ئەوہى ئىوہ و ئەوانەى لەگەلپشتاندا ناكۆكن هيدايەتى دەدان. هەلپەساردنى ئايىنەكەتان پە وىستى خودا وا حكوم دەكات كە ئايىنى ئەوانەى ناكۆكىشن لەگەلتاندا، بە وىستى خۆى هەلپەسىرئ، بۆچى جياوازن لەگەلپاندا و رازى نابن پىيان؟ لەبەر ئەوہى وىستى خودا ئەوہى ئىوہ لە سەرىن و ئەوہى ئەوانىش لە سەرىن كۆ دەكاتەو. ئەمە پە كورتەى باسكردنى ئەم ئايەتە لە لايەن زەمەخشەرىيەوہ. باش تەماشيا بەكە ئايا ئەم بەهانە رەوانە دەبىنئ؟ ئايا بىباوەرەكان ناتوانن وەلامى بدەنەو و بلەين وىستى خودا واى لى كردووین لە سەر ئايىنك بىن و خەلكى تر لە سەر ئايىنكى تر يئت كە ناكۆكە لەگەل ئايىنەكەماندا؟ چۆن لەگەلپاندا كۆك بىن و ناكۆك نەبىن لەگەلپاندا؟ بەلى، وىستى خودايە ئېمە هەموومانى لە خۆ گرتو وەك دەلەيت، بەلام ئەوہى خودا بۆ ئېمەى وىستو شتىكە و ئەوہى بۆ خەلكى تر وىستو شتىكى تر، كە ناكۆكە لەگەل ئەوہى بۆ ئېمەى وىستو. چۆن ناكۆك نەبىن لەگەلپاندا كە وىستى خودا ئەوہ بوە و ئەوہى ئېمە لە سەرىن ناكۆك يئت لەگەل ئەوہى ئەوان لە سەرىن

ئەم بەهانە رەوانە و زۆرىنەى بىانوەكانى قورئانى لەم شىوہىيە وەك هەمان پاساوى پىوانەى دروستبوونى ئەو دونياپە لە سەر پەكەم دروستبوونى كەون، كە بۆشايىيەكى زۆر فراوان و دووريان لە بەيندايه و بە هەمان پاساوى ئىبراهيم كە حەپەسا و واقى و رما و هەلبىزكا، لە كاتىكدا كە كوفرى كرد پەوہى ئىبراهيم باسى كرد: {فَإِنَّ اللّٰهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ} [البقره: 258] واته: خودا خۆر لە رۆژھەلاتەو دەلەيت ئىوہ دەتوانن لە رۆژئاواوہ بىمىنن. ئەوانەى كوفريانە كرد پەشيامنە دەبنەوہ. لە سەرەتاي كىتەبەكەدا شتىكى لەم باروہ باس كرا تەماشيا بەكە. وەك بەهانەپەك بۆ وەلامدانەوہى بىباوەران كە گوتيان پەرىيەكان كچانى خودان و بۆ خەلكى هەر دوو كىتەب كە لە بارەى پىغەمبەرايەتى

مه‌سیح و عوزیره‌وه ده‌رباره‌ی خودا، گوتی: {أَتَى يَكُونُ لَهُ وُلْدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةً} [الأنعام: 101]. واته: که کوری بیٚت و هیچ هاوده‌میکی نه‌بیٚت. واته چوَن مندالی ده‌بیٚت و ژنی نییه. ئەوه‌ی سه‌رسوره‌بهنه‌ره که له‌گه‌ل سروشتدا نا‌کوکه که سونه‌تی خودایه و ئاده‌می بیٚ ئەوه‌ی باوک و دایکی هه‌بیٚت خه‌لق کرد و مه‌سیحی له‌ دایکیک و بیٚ بوونی باوک خه‌لق کردوه، ئینجا ده‌گه‌رته‌وه بو سروشت و ده‌ستی پپوه ده‌گه‌ریت و ده‌یکات به‌ پاساو به‌ سه‌ر ئەوانه‌ی که به‌ خودا ده‌لین کوری هه‌یه. پپیان ده‌لیت: {أَتَى يَكُونُ لَهُ وُلْدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةً} [الأنعام: 101]. واته: پپشتر واتاکه‌ی نوسرا. وه‌ک ئەوه‌ی له‌ توانا و قودره‌تی بیٚت ئاده‌م و عیسا‌ی خه‌لق کرد بیٚت، توانای نه‌بیٚت کوریک بو خوی خه‌لق بکات، بیٚ ئەوه‌ی هاوسه‌ری هه‌بیٚت. له‌گه‌ل ئەوه‌ی کوریتی کور بو باوکی هیچ فه‌رز ناکات که کوره‌که له‌ پشتی باوکیه‌وه نه‌هات بیٚت، به‌لکوو له‌وانه‌یه کوریتی له‌ به‌خپوکردنیه‌وه هات بیٚت نه‌ک له‌ پشتی باوکیه‌وه، له‌وانه‌یه له‌ وه‌لامی ئەم پاساوه‌ینانه‌وه‌دا بلپین، خودا کوریکی له‌ خه‌لقى خوی دروست کرد و ئەمه‌یش هیچ پپویست به‌ هاوړی و هاوړین ناکات. خه‌لقى بوونه‌وه‌ران گه‌وره‌تر و بالاتره له‌وه‌ی به‌م قسه‌یه له‌ بیه‌ریکردنی له‌ مندال بکریٚت، ئەوه‌ی وه‌سفی خودا به‌م شیوه‌یه‌ی ئایه‌ته‌ بزان بیٚت قسه‌ی و ناکات: {لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ} [الإخلاص: 3، 4]، واته: له‌که‌س نه‌پووه و که‌سیش له‌و نایٚت و که‌س ناتوانیٚت له‌هه‌مبه‌ر ئەو بیٚت. خوی: {هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ} [الحديد: 3] واته: پپشتر واتاکه‌ی نوسرا. له‌ ده‌رخستنی توانا و گه‌وره‌یی خویدا ده‌لیت: {وَالْأَرْجُ جَمِيعًا فَبِجْتِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ مَكُونَاتٌ بِيَمِينِهِ} [الزمر: 67]. واته: زه‌وی هه‌مووی له‌ده‌ستی ئەودایه و ئاسمان له‌ده‌ستی ئەودا پپچراوه‌نه‌وه. بیگومان هه‌ینانی ئەم پاساوه‌ وه‌ک ئەوه‌ی له‌ قورئاندا هاتوه هیچ نییه جگه له‌وه‌ی بلپیت؛ به‌ عه‌ق‌لی خویان قسه له‌گه‌ل خه‌لکدا بکه ۱۳- له‌ سوره‌تی (یس) دا ده‌لیت: {وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ} [یس: 28]. واته: ئیمه هیچ له‌شکر بکمان له‌دوای ئەو له‌ ئاسمان نه‌هه‌یناوه و نه‌نارده سه‌ر هه‌وره‌که‌ی. ئەم ئایه‌ته له‌ چیرۆکی حه‌بیبی دارتاشه‌وه هاتوه که باوه‌ری به‌وه هه‌بوه مه‌سیح له‌ لای خه‌لکی ئەنتاکیاوه کوزراوه و، خودا به‌ هاواریکی جبریل له‌ ناوی بردوون وه‌ک شیکه‌ره‌وه‌کان باسی ده‌که‌ن. ئەو واتایه‌ی ئەوه‌ی له‌م ئایه‌ته‌دا ویستراوه ئەوه‌یه که خودا کاریان به‌ هاوړیبه‌کی په‌ریه‌کان ته‌واو کرد بیٚ ئەوه‌ی سه‌رباز له‌ ئاسمانه‌وه دابه‌ز بیٚت و له‌ ناویان به‌ریٚت، وه‌ک له‌ رۆژی به‌در و رۆژی حه‌نین کردی. له‌م ئایه‌ته‌دا سی جار (من) دووباره بوته‌وه، دوهم زیاده‌یه و باشتر بوو وه‌لای بیٚت، هه‌روه‌ها په‌که‌می ئایه‌ته‌که و کوٚتاییه‌که‌ی وه‌ک په‌کن له‌ واتادا، هیچ پپویست به‌ دووباره‌کردنه‌وه‌ی نه‌کرد. هه‌ر به‌ هه‌مان شیوه‌ی پپشوو له‌ سوره‌تی (البقره) دا هاتوه: {قَبِّلْ الَّذِينَ قَلَّمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ قَلَّمُوا رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ} [البقره: 59]. واته: ئیتر له‌ ری لاده‌ره‌کان هه‌رچی به‌وان سپی‌درابوو به‌راوه‌ژوو ره‌فتاریان کرد؛ ئەوسا ئیمه‌ش له‌ توله‌ی ئەو به‌د فه‌ره‌دا به‌لایه‌کمان بو ناردن. قسه‌ی (علی‌الذین ظلموا) دووباره‌یه و ده‌رخستنه له‌ شوینی بنخستندا و هیچ پپویست ناکات. باشتر بوو ئەگه‌ر بلپت (فانزلنا علیهم) وه‌ک له‌ سوره‌تی (الاعراف) دا باسی ده‌کات: {فَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْلِمُونَ} [الاعراف: 162]، واته: له‌ ئاسمانه‌وه به‌لایه‌کمان له‌ ئاسمانه‌وه بو ناردن له‌ سه‌ر ئەو سته‌مه‌یان. گوتیان: کورتی جوانکاریی قورئانه، ئەگه‌ر ئەمه له‌ ده‌ره‌وه‌ی قورئان بوايه قبوولیان نه‌ده‌کرد به‌لام له‌ قورئاندا قبولی ده‌که‌ن و ده‌بیٚت. شیکردنه‌وه‌ی بو ده‌که‌ن و راقه‌ی ده‌که‌ن و له‌ شوینی خوی دای ده‌بیٚن.

(80)

14- له‌ سوره‌تی (البقره) دا ده‌لیت: {رَّكَكَ بَأْتُهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا} [البقره: 275] واته: واته فروشتن ده‌کریت به‌لام ئەوانه‌ی سوو ده‌خون راست بونه‌ویان له‌دونیا بو نیه، خودا فروشتنی حه‌لال کرد و سووی حه‌رام کردوه. ده‌وله‌مه‌نده‌کانی قوره‌یش له‌ کاتی جاهیلی سووخور بوون، که ئیسلام هات سووی ره‌ت کرده‌وه و حه‌رامی کرد، وه‌ک به‌هانه‌هه‌ینانه‌وه بو ئەوه‌ گوتیان: ئەگه‌ر پپاویک شتیکی به‌ دوو دره‌م کری که دره‌میکی نه‌ده‌هه‌ینا، ئەمه ده‌شدیٚت؟ هه‌روه‌ها ئەگه‌ر په‌ک دره‌می به‌ دوو دره‌م فروشت، به‌م قسه‌یان سوویان له‌گه‌ل فروشتن شو به‌هاند و حه‌لالیان کرد. قورئان ئەوه‌ی له‌م ئایه‌ته‌دا باس کرد، به‌لام شو به‌هاندنه‌که‌ی پپچه‌وانه کرده‌وه گوتی: (إنما البيع مثل الربا) ئەوه‌ی راستتر بوو ئەگه‌ر بیوتایه

(إنما الربا مثل البيع) له بهر ئه وهی قسه که له سه ر سو ه نه ک فرۆشتن. زه مه خشه ری له (الکشاف) دا ویستی نایه ته که ئا راسته بکات و گو تی: هاوشیوه کردنه که ی له پینا وه وان بژیدا پێچه وان ه کردوه ته وه، ئه م قسه یه ی راست نییه، به لئ ده شی ت شو به اندن بو پره وان بژی پێچه وان ه بکری ته وه، وه ک ده لئ ن: مانگی چوارده شه وه ک ده موچاوی تو یه، به لام نه ک له م شو ئنه دا که ده رخس تنی حه رام و حه لاله. له وان ه یه پیا وه ره کانی قوره یش وایان گو تی ت: {إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا} [البقره: 275] واته: سو وه رگرتن وه ک کرین و فرۆشتن وایه. قور ئانیش له ده می ئه وان وه با سی کرد وه بی راست کردنه وه وه ک گالته جا رییه ک به لام هاوشیوه کردنی حه لاکردنی سو وه له لایه ن پیا وه رانی قوره یش وه، ه یچ که سی ک له و باره وه قسه ی نه کرد وه، نه قور ئان و نه شی که ره وه کانی ش، بو یه له پینا وه نه هی شتنی و پالپوه نانی ده لئ ن: دره م و دینار له بنه ما کانی ژیا ن نین، واته له و شتانه نین که مرو ف پپو یستی پینا ییت له پینا مانه وه ی له ژیا ندا وه ک خو راک و ئا و جلو به رگ و شتی تر له پپو یستییه کانی ژیا ن، به لام ئامرازیکه بو گو ری نه وه و ه یچی تر. خه لک له زه مانی کو ئدا کالا و شمه کیا ن به یه کتر ده گو رییه وه و ه یچ ئامرازیک له ژیا نیا ندا نه بو ه وه ک پا ره، ئه گه ر پپو یستی به گو ری نه وه زو ر بو و، ده بی ت له به ر پپو یستییه که ی زو ر ده کری ت، بو یه دره م و دیناریا ن دو زییه وه و به ها کانیان به مه دیاری کرد و وه ک ئامراز و نا وه ندگی ری ک بو گو ری نه وه دانرا، له به ر ئاسانی گوا ستنه وه ی بو ئه وه ی بگه ن به و شمه کانه ی که له ژیا ندا پپو یستییا ن پییه تی. بیگو مان دره م و دینار له خو شییه کانی ژیا ن نین واته نا خو ری ن و ئه گه ر بو سه گی ک فری بی بده تی هه لی نا گری ت و بو نی شی نا کات، به لکو و شتیکی لا وه کییه له رووی بنه ما وه که ته نها ئامرازی ئالو گو ره و ه یچی تر.

به مه یش شو به اندنی پیا وه ره کانی قوره یش له دانانی سو وه وه ک فرۆشتن نامی تی ت، دره م ناییت به دوو دره م بفرۆش ری ت و دینار ناییت به دوو دینار بفرۆش ری ت، له به ر ئه وه ی له کالا و شتومه که کانی ژیا ن نین و حکومی ده رخس ته و داوا کراوی له سه ر ناسه پی ت، به لام ده کری ت شتی ک له کالاکانی ژیا ن به دوو دره م بکری ت که با یی یه ک دره م یش نه بی ت، له به ر ئه وه ی له لایه نی به ها که یه وه بو ری سای ده رخس ته و داوا کرا و ده گه ری ته وه، له به ر ئه وه ی داوا کردنی جی گی ر و زیندوو خودییه نه ک لا وه کی، جیا وازه له دره م و دینار. به لگه ی ئه وه ی که دره م و دینار له پپو یستییه زه رو رییه کانی ژیا ن نین، وه ک پیدانی یه ک دنیا له و پارانه بو ئه وه ی که مترین شت له کالاکانی ژیا ن به ده ست به ئی تی ت، وه ک ئه وه ی خه لک له کاتی گرا نی و قاتوقری دا ده یکه ن، له سالی ۳۳۴ ی کو چی گرا نی با لی به سه ر به غدا دا کی شتا تا گه یی شته ئه وه ی مو لک به دوو نان ده فرۆشرا، بو (معز الدوله البویهی) باره گه نمیکیا ن به بیست هه زار دره م کری (کر) پپوانه ی خه لکی عی راق بو ه، له سالی ۳۶۰ گرا نییه کی له راده به ده ر له حی جاز و عی راق (کر) واته پپوانه یه کی ئارد له به غدا به سه تو په نجا دینار ده فرۆشرا. له سالی ۴۴۲ گرا نی له میسر رووی دا و ته نانه ت یه ک نانیان به په نجا دینار ده فرۆشت، دیسان له میسر گرا نی زو ر توند بو و تا یه ک (ئه ردب) پپوه ری میسری بی بو ئارد به سه ت دینار ده فرۆشرا، ژنی ک له قا هی ره ده رجو و یری ک گه وه ره ی پی بو گو تی: کی به یری ک ئارد بو م ده گو ری ته وه؟ ه یچ که سی ک ئاوری لی نه دایه وه. له سالی ۴۶۵ ی کو چی گرا نی ته نگی به میسر هه لچنی تا ژنی ک نا زیکی به هه زار دینار ده خو ارد وه ک له (تاریخ الخلفاء) ی (سیوطی) دا ها توه. له مه دا به روونی بو ت ده رده که ویت که شو به اندن و هاوشیوه کردنی سو وه وه ک فرۆشتن دانانی پو چه له، که پیا وه ره کانی قوره یش قسه یان له سه ر کرد

۱۵- له سو ره تی (ال عمران) دا ده لئ ت: {وَكَايْنٍ مِّنْ نَّبِيِّ قَاتَل مَعَهُ رَبِّيُونَ كَبِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا جَعَلُوا وَمَا اسْتَكَاثُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ} [ال عمران: 146]. واته: بزور جا ر پێغه مبه ر له گه ل خوا په رستان چوو ه غه زا، هه رچه ند ب به لای له ری پی خودا توشی ها تن نه ه یچی ان سست کرد و نه زه بونی رووی تی کردن، ئه وان ه ی خو راکر بوون خوا خو شی ویستن. واتا که ی یه ک شته له قسه ی (من وهنوا وما ضعفوا) دوو باره کردنه وه ی واته یه نه ک له فر له نایه ته که دا هه یه، ئه گه ر به یه کیکیانه وه پا به ند بوایه با شتر بو و. زه مه خشه ری ویستی دوو باره کردنه وه به خه ملاندنی ده ری ری نی ک لای خو یه وه لا به ری ت و گو تی: (فی وهنوا) له کو شتنی پێغه مبه ردا و (وما ضعفوا) له جیهادا له دوای ئه و. زه مه خشه ری له م قسه ی دوو باره کردنه وه دا به جیا وازی کات نامی تی ت، (فما وهنوا) له زه ما زی کدا بو ه و (وما ضعفوا) له زه ما زیکی تر دا. "(وهنوا وضعفوا) یه ک واتا ده به خشی ت یا ن به ته واوی له یه ک ده چن بو یه

دووباره یه _ و _ " به لام دووباره بوونه وه که به قسه که ی زه مه خشه ری نه ماوه نه ک به قسه ی قورثان. له دهریرینی قورثاندا نه مه قرترپراوه خه ملترپراوه نییه، زه مه خشه ری کوشتنی پښه مبه ری له کوپوه هینا، دهریرینه که ی قورثان ده لیت: (قاتل) بکوژ، هه موو جه نگاوه ریکیش ناکوژریت، دهریرینه که نامازه به وه ده کات که شهریان کردوه، له شه ره که یاندا لاواز نه بوون و که مته ر خه میان نه کردوه. لابر دنی قسه ی وه ک نه وه ی پښوو هیچ وته یه ک نابه خشیت جگه له وه ی قسه که ر وه ک نه وه ی بلین نه ی خه لکینه له ویزدانی من تی پگه ن. له گه ل نه وه ی نه گه ر له دهریرینی قورثاندا شتیک هه یت نیشانه ی نه و لاپراوه خه ملترپراوه بدات، نه م نایه ته به م قرتاندن و خه ملاندنه له پله ی یه که می ره وانیژیدا ناپیت

۱۶- له چیرۆکه کانی قورثاندا، چیرۆکی سلیمان ی کوری داود یه کتیک له پاشاکانی ئیسرائیله، نه ویش قه ومه که پی ده لین سلیمان ی پاشا و نالین پښه مبه ر بوه و له سه ر په یامه پنه ره کانیا ن حسابی ناکه ن، به لام محه مده ی په یامه پین وه ک پاشا و پښه مبه ریش حسابی بو کردوه و له و دوانه دا کو ی کردوه ته وه وه ک دوو دژ، نه وه ی باس کرا له سه ریان له سه رسوره پنه ر و ناموکانه و له قورثاندا پاشایه تییه که ی به شیوه یه کی وا خه یالی وینا کرد، ره شه باپه کیان بو دیاری کرد که هه لی ده گریت و بو هه ر شوپنیک ی تر که به ویت ده بیات و جنوکه و شه ی تانیا ن خسته خزمه تی، که چیی بویت بو ی ده که ن و کو مه لیک مرو ف و جنوکه و بالنده وه ک سه ربا زیان بو ترخان کرد، که دوزمه کانی له ناو به رن و چی خو ش بویت بو ی ده که ن. قورثان چیرۆکی خه یالی له گه ل په یوسلیمان ه دروست کرد، که به ناو مه لاند ا گه راوه و مه لی په یوسلیمان ه نه بیبوه و هه ره شه ی لی کردوه و ئینجا لیوردنی بو دهر کردوه پاش نه وه ی هه والی به لقیسی پاشای سه با ی بو هاتوه، ئینجا بو نه وه ی راستیی هه واله که تاقی بکاته وه نووسینیک ی له گه لدا ناردوه بو به لقیس و داوا ی لی کردوه ملکه چ و گو پراهه ل پیت. به لقیس رازی بوه و دیارییه کی له گه لدا بو ناردوه، که شیکه ره وه کان نه وه نده گه وره یان کردوه و پیوه یان ناوه و هه له به سنوه که له باسکردن ناپه ت. سلیمان به پښه مبه ره که ی یان به په یوسلیمان ه که ی گوت وه ک هه ندیک ده لین: {ارْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ} [النمل: 37] واته: وه گه ری بچو بو لایان وا تیمه به له شکریکه وه دینه لایان، که نه وان توانیا ن نیه به زه لیلی و سوکایه تی له وینده ر دهریان ده که بن. توپش نه م قسه یه به گونجاو نازانیت جگه له وه ی به دوزمن بگوتریت، که دوزمه ناپه تی خوی راگه یاندریت و یاخی بوونی خوی دهرخستیت، به لام به لقیس گو پراهه لی خوی راگه یانده و دیاری بو ناردوه، چو ن سلیمان هه ره شه ی لی کردوه و به و قسانه که له یه کتیک ی تووره و توند دهرده چیت، نایا نه مه حکومی ره وانیژیه یان چی؟

له گه ل نه وه دا سلیمان چاوه ری گه بیشتنی هه واله که ی نه کرد و هه ره شه و گوره شه ی کردوه و هیچ پیوبست به روپشتن و له شکرکیشی ناکات، که به سوپایه کی گه وره وه له مرو ف و جنوکه بو ی پروات و په لکوو ناوری له خه لکه زوره که ی دهور به ری داوه ته وه و گوتوو یه تی: {أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بَعْرِشَهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ} [النمل: 38] واته: کی ده توانی ته ختی نه و زنه م بو پینی پښ نه وه ی به خو به ده سه ته وه دان پنه لام. جنوکه یه ک به ناوی زه کو ان لپی نریک بوه وه ک شیکه ره وه کان ده لین، گوتوو یه تی: {أَنَا تَيْبِكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ} [النمل: 39] واته: لو زه نده له جنو ککان وتی؛ من به رله وه ی له سه ر جیگه ی خو ت هه لسیت بو تی دینم و توانام به سه ریدا هه یه و ده ست پاکیشم . به لام وا دیاره که سلیمان نه م خیراییه ی به دل نه بوه به لکوو ویستوو یه تی عه ر شه که ی له وه خیرا تر بو به پین و له و ماوه که متر، پیاویک لپی نریک بوه وه له نه هلی زانیت و کتیب به ناوی ناسف کوری برخه یا بوه، وه ک شیکه ره وه کان ده لین: {أَنَا تَيْبِكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ كَرْفُكَ} [النمل: 40]. واته: که بو تی دین پښ نه وه ی چاوت بتروکتی. نه م ناسفه جاری قسه که ی ته واو نه کردبوو که سلیمان ته ماشای کرد عه ر شه که ی لای نه و دانرابوو

نه وه ی له ناواخن و مه به ستی نه م چیرۆکه خه یالیه دا ده بیبین، جگه له یه ک شت نه یت دانرایت نه ویش وینا کردنی نه وه ی زانست توانایه کی له راده به دهری هه یه هیچی تر نییه. نه وه تا ده بیبین له هینانی عه رشی به لقیس زانست چو ن موعجیزه دروست ده کات. نه مرو له چاوتروکانیکیش که متر نه وه ده کرت. گو پمان له که سیکه له له نده نه وه قسه ده کات و تیمه یش له به غدادین. نه گه ر ته له فزیونیش پی بگات ده بیبین و گویشمان لپی ده یت جگه له چه ندین په رجوو ی زانستیانه ی تر که له ژماردن نایه ن و قسه کان زور ده بن نه گه ر باسی هه مووی

بکهین (ئەمە لە ساڵی ۱۹۳۳دا، ئەگەر رەسافی ئیستا لە دنیا بواوە و ئینتەرنیټ و پێشکەوتنە (گەورەکانی تری بینیاوە چی دەگوت؟ - و -

بەلام شیکەرەوهکان خوارەحمیان پێ بکات ئاگایان لەم شتە نەبوە، بەلام پیریان ئاراستەیی بەلقیس و دیاریبەکانی بوە که چۆن سلیمان پێشواری لێ کردووە، ئەو هەلبەستناوەیان لە سەر کردووە که کردوویانە. بەلکوو لە پروونکردنەوه و دەرخستندا کارێکی وایان کردووە و دەلاقەیی وایان تی خستووە که زانست گەمەیی پێ دەکات و عەقل گالتهیی پێ دیت. گوتیان: بەلقیس پێنج سەت غولامی ناردووە که جلی که نێزەکیان لە بەر کردووە و جوانکاریان لە بازن و ملوانکە و گوارەیان لە گوتیان بوە و بە سواری ئەسپ و کەژاوە دایپۆشیون و جله و کورتانی ئالتوونی و بە گەوهەر نەخشینراوی ناردووە، که پێنج سەت که نێزەکی لە جلی غولامدا بوە. لەگەل هەزار خشته ئالتوون و زیو و تاجی لە یاقوت و دور، که دورێکی تازه و خەنچەر و چەقۆیەکی دەستەلار و کون کرا و، ئەم دیاریبەکانی بە دوو پیاوی گەورە لە ناودارانێ قەومەکهیدا بو ناردن که ئەلمونزر کوری عەمر و یەکیکی تر لە عاقل و خاوەن بیر و پراکانی بوون

بەوهوه نەوهستان بەلکوو بو پێشواریکردنەکهی سلیمان لەوه گەورەتریان باس کرد لە کاتی وهگرنتی دیاریبەکاندا، گوتیان: پەپوسلیمانەکه هات بو لای سلیمان و هەوالی پێگەیاندا، فەرمانی کرد بە جنۆکهکان خشته ئالتوون و زیوهکانیان لە مەیدانیکی داکوتا و رایان خست که درێژیەکهی حەوت فرسەخ بوو، پەرزینێکیان لە دەوری گۆرەپانەکهدا دروست کرد دەرگاکی لە زێر و زیو دانا، فەرمانی کرد باشترین ئازەلی ئاوی و وشکانی بھینن لە راست و چەپی گۆرەپانەکه بە سەر خشتهکاندا دایان نا، فەرمانی لە سەر جێگەکهی و جێی دانیشتنیشی لە هەر دوو لا دانا و شەیتانەکانیش بە چەندین فرسەخ درێژی ریزیان بەست و مروفەکانیش بە ریزی تر و شیر و یرنە و بالندە و پەلەوهر و چەند ریزی تر وهستان، کاتیکی قەومەکه هاتن واقیان ورما و حەپەسان، که بینیان ئازەلهکان لاس و تەپالە دەکەن بە سەر خشتی زێر و زیوی لە زەویی پراخراودا، زۆر نەفسی خۆیان بچوک بوەوه، ئەوهی پێیان بوو فیرتیان دا. بو شتی تریش لە خەپال و خەون دەچیت ئەگەر باس بکریت. ئەگەر لە ناوہخنی ئەم چیرۆکەوه پیریان بکردایەتەوه، لەمەیان باشتەر بوو لەوانەیه شتیکیان لە حەقیقەت بدۆزباوەتەوه

بە تەنھا سلیمان نەبوو که قورئان زلی کردووە و گەورەیی کرد، بەلکوو قورئان هەموو بەنی ئیسرائیلی لە سەر شتی بە دەر لە شوپن و پێگەیی خۆیان داناو و لە بالاترین شوپن و خانوبەرە لە خۆیان بەرزتر دایان ناون. بە خودا مروف سەری سور دەمینیت و پرووگەر دەبیت که هەوالەکانی بەنی ئیسرائیل لە قورئاندا دەخوینتەوه، خودا زەوی پیرۆزی پێ داو و بە ناوی ئەوانەوه تۆماری کردووە، ئینجا حەرامی لێ کردووە بە هۆی یاخیبوون و گومرایی و هەلگەرانەوهیان لە مووسای پێغەمبەریان بو ماوہی چل سال تا وێل بوون. لەگەل ئەوهی لە رۆژانی وێلیدا لە یاخیبوون لە خودا توندتر بوون. خودا بە هەور سیبەری بو دروست کردوون و لە گەرماي خۆر پاراستوونی و ستونیک لە رۆشناپی لە شەودا دەرکردووە و شوپنەکهیان پرووناک کردووەتەوه و خۆشچالی و ئارامیان پێ بەخشیوہ... هتد. وهک ئەوهی باشتترین و

شکوومەندترین خەلقى خودا بن لای خودا. لەم سنوهرەدا نەوهسناوہ بەلکوو گوتوویەتی: {يَا أَيُّهَا إِسْرَائِيلُ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ كُنْتُمْ كَافِرِينَ} [البقره: ۱۲۲، 47].
واتە: ئەي بەرەي ئیسرائیل ئەوه لەبیر مەکەن چەندم چاکە لەگەل کردن، لە چاو خەلکی هەموو دنیا پتر ریزم لەئيوە نا. لە هەموو خەلق بە باشتري دانان و وهک خەلق هەموو بەش و پۆلەکانی خەلقى مەبەستە، دەریرینەکه لە پرووکەشدا هەموو خەلک دەگریتە خو، ئەگەر لە واتای فراوانتر یروانین، تەنانهت لە فریشتەکانیش بە باشتري دای ناون، واتە جگە لە خودا هەموو شتی تر دەگریتەوه. لە حسابی ئەمەي که دەکەوینتە ئەم پێگە مەزن و گەورەبییە؟ ئەمەیه

دەبیټ وا تەماشای بکهین، لەوانەیه دواتر بەشپێک لە سەر ئەمە بنووسین
۱۷- لە سورەتی (الانعام) وا دەلیټ: {وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنزَلْنَا مَلَكًا لَقُجِيَ الْأَمْرُ بِمِمْ لَا يُتَّفَرُونَ} [الانعام: 8]. واتە: ئەوا دەلین ئەدی بوچی فریشتەیی بو ئەو نەناردە خواروہوه؟ ئەگەر ئیمە بھینامان بی قازانچ بوو وکار لەکار دەترازا و هیچ مۆلەتیان نەدەدرا. ئاراستەیی ئەم ئایەتە بەوهدا ناروات که رازیکەر بیټ، لە دوو لاوه نارازین لیټی

یەکه م: محەمەد بە پیاوهرانی گوتوہ که پەری بوی دادەبەزیت و جبریلە و پیاوهرانیش ئەم ئیدیعیایە دەزانن، هیچ واتایەکی نییە بلټ: (لولا أنزل عليه ملك)، بەلام لە سەر ئەمە دەلین: ئەوان باوهریان بە دابەزینی جبریل نەبوہ، لەبەر ئەوهی نەیانینیوہ و ئەوهی محەمەد دەیگوت بە

راستیان نه زانیوه، که گوتوویه تی جبریل بوی داده به زیت. له ویدا ده گوتی: ده بیټ بلیت: (لولا ظهر لنا هذا الملك) نه گهر نهو فریشته یی بو دابه زان دیا په، بو نه وهی به چاوی خو مان ببینین، نه ک بلین نه وی خودا بوچی فریشته یی بو نه نارده خواره وه.

دوهم: ده لیت: (مَلَكًا لَفَجِي الْأَمْرِ بِمَّ لَا يُنْفَرُونَ). ده بیټ لیره وه ریژ له قسه یه کی ناو ها بگریټ که ده لیت نه دی بوچی خودا فریشته یی بو نهو دانه به زاندا؟ نه گهر نیمه فریشته یشمان بنار داپه بی سود بوو و کار له کار ترازا بوو، هیچ به هانه یه کیان پی ره وا نه بینی. واته بواری چاوتروو کاتیکیان پی نادریت و له ناو ده برین. لیره دا پرسیار ده کریټ: بوچی کاره که به له ناو بر دنیان جیبه چی ده کریټ؟ له وه لامدا ده گوتیټ: له بهر نه وهی به هاته خواره وهی فریشته پاساوی یه کلاکه ره وه له سه ریان ده بیټ. له بهر نه وهی هیچ شتیټک له نایه ت روونتر و ره وانتر نیه، که پاسا و دروست بکات، نه گهر باوهریان نه هینا ده بیټ له ناویان به ریټ وه ک زه مه خشه ری له شیکردنه وه یه کیدا باسی ده کات. نارازییه له مه، بهو به هانه یه کی له سه ریان هه یه وه ک معجزه یه کی سه رسوره ینه ره که فورثانه و ناتوانن یه ک سوره تی لی بھینن و نه وان خه لکی ره وان بیژ و زمان پاراو و خاراون. بوچی له ناویان نه بات؟ نه گهر وا بیټ نایټ له پاش هاتنه خواره وهی فریشته یش له ناویان نه بات. بیباوهره کان هه ر جار نا جار ټک داوا له محمه د ده که ن که نایه تیټک له نایه ته کانی نهو پیغه مبه رانه بھینټه وه که فورثانه که ی باسی ده کات. واته به لگه ی پیغه مبه ربوونی وه ک نه وان نیشانه یان پیشان بدات، محمه دیش داوا ی لیبور دن ده کات بهو شیوه لیبور دنه ی که له فورثاندا باس کراوه

۱۸- له سوره تی (الانعام) دا دیسان هاتوه: {قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلَى قُلُوبِكُمْ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ} [الانعام: 46] واته: بلی نه گهر خوا ههستی گوی و سو مای چاوتنا لی بستینی و له سه ر دلگه لیستانه وه مور دابنی، کی جه توابیټ به ده ر له خوا بتاندا ته وه؟ برانه نیمه چون نیشانه کان بو نه وان شیده که ینه وه. ناوه لفرمانی تاک بو گو بیست و بینین و دل ده گه ریته وه و به نرینه مامه له ی له گه ل کردوه له رووی ئی عرابه وه، به لام ده بوو به مبینه مامه له ی له گه لدا بکرایه، واته له حیاتی (به) بینووسایه (بها). زه مه خشه ری ده لیت: نهو ناوه لفرمانی له حیاتی ناوی نامه بو کردن به کار هیناوه، واته کی نه وه تان بو ده هینټ، نه مه له فورثاندا نه بوا یه قیوولیان نه ده کرد. هه روه ها له سوره تی (الانعام) ده لیت: {قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً} [الانعام: 47] واته: بلی: به من بیژه نه گهر به لای خودا له پریک و به نهینی یان به ته ریټکی ناشکرا توشتان بیټ. (البغته) به ران بهر (الجهره) نیه "کتویری یان له ناکاودا" به ران بهر "دیار و ناشکرا" نیه. له بهر نه وهی کتویری له وان هه به ناشکرا بیټ و ناشکرا کاریش له وان هه به له ناکاودا بیټ، بو به شه ور و ژیشیان کردوه ته وه، بو نه وهی و اتاکه ی راست ده ریټ. به لی، له ناکا و شتیټکه روو ده دات بی نه وهی پیشر ههستی پی بکه یټ و بی نه وهی دوور بیه کانی ده ر که ویټ. ده شیت به ران بهر ناشکرایی له کاتیټکدا ریټگه ی و اتاکه ی فراوان بکه یټ، به لام له م شیوه قسه یه لای خه لکی ئاسایی نه م قسه یه نایټ بگوتیټ، به لام نایا نه مه ره وان بیژی خاراوه؟ نه خیر. نهو باشتر بوو نه گهر بیوتایه به دزییه وه یان شارراوه و کتویر. له م بایه ته یش وه ک له سوره تی (الکھف) دا هاتوه: {الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا، قِيمًا لِيُنزَّرَ بَاسًا شَدِيدًا مِّنْ لَّدُنْهُ} [الکھف: 1، 2]. واته: سو پاس بو نهو خوداه ی نه م کتبه ی بو کو یله خوی نارد و هیچ ناله باریه کی تینه خست، کتبیټکی زور پته و تا له سزای توند بترسن. (العوج) واته لار بوون واته دژی ریټکی (قیم) به واتای ریټکی دبت. ره تکر دنه وهی لار بوون ریټکی جیگر ده کات و ده سه پیټیټ، ده بوا یه باسی یه کیکیانی بگردایه و بیه یلا یه ته وه، که چی هه ر دوو کیانی بو جه ختکردن هیناوه ته وه، به لام به شیوه یه ک هیناونی که له گه ل ره وان بیژی بالادا نایه ته وه (قیماً) ی دوا خست که حاله تی کتبه یه که یه، دوا خستنه که ی هه ر وشه ی له سه ر بیټ وه ک ته واو که ر، واته وای لی کرد ریټک بیټ و نایټ سه ر وشه که وانا هیماکه ی سه ری به پی حال بکریټ له بهر نه وهی (ولم يجعل له عوجاً) پاشکو یه و پابه نده به پی شه وهی و نایټ له و خاله و خاوه ن خال به پیوه ندیی جیا بکه یته وه و، هیچ پیویستی په و خو هیلا کړ دنه ی دوا خستنه که ی نه ده کرد. راستیی قسه ی له نایه ته که دا ده بوا یه بلیت: (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ قِيمًا وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا) نه مه یه ره وان بیژی فره ری ده کات که روون بیټ و له هه موو گه ردیټک به ده ر بیټ و له قسه دا پاکر بیټ

۱۹- له سوره تی (النساء) دا ده لیت: {وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُفْسِكُوا فِي الْإِيمَانِ فَانْكُحُوا مَا غَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مِثْنَى وَوَلَا يَؤْرَبَاعَ} [النساء: 3] واته: پیشر نوسرا. هه لپه ساردنی حکومیک به

مەرجى پېش خۆى نە لېى تېدەگەين و نە مەعقوولېشە. ئەمەپىش لەوهدا دەردەكەوېت كە ئايەتەكە لە كاتېكدا بھوئېنېتەوہ كە بېرت سەرقال نەبېت، بەلام كە دەگەرېنېتەوہ بۇ كتېبى شېكەرەوہكان و لە شوئېبى ھۆكارەكانى ھاتتەخوارەوہى ئەم ئايەتە دەوہستېت و ئەوہى پرووى داوہ دەبېزانېت، كە بوہتە ھۆكارى داہەزېنې ئايەتەكە و كھومەكەى ھەلپەساردوہ بەو مەرجەى تېداپە، واتاى مەبەستەكەى تېدەگەيت، بەلام نەك لە خودى ئايەتەكەوہ بەلكوو لە كتېبى شېكەرەوہكانەوہ. بېگومان ئەوہى مەبەستېانە دەرى بھەن لە كھومېك لە كھومەكانى شەرە، چۆن بەم شېوہىيە دەروات كە لېى تى نەگەيت و ناديار بېت. بەلام ھۆكارى ھەلپەساردنى ئەم كھومە بە پېى ئەو مەرجەى باس كراوہ، دواتر شېكەرەوان قسەيان لە سەر كردوہ: لەو كاتەى ئايەتى ھەتېوان ھاتە خوارەوہ، ئەوہى دەربارەى خواردى پارەوپوليان كە چ تاوانېتكى گەورەيە. ئەوانەى ھەتېوان بەخېو دەكرد پرووگېربوون لە بەخېو كوردنېان و خويان لېى لادەدا، نەوہكو لۆمە بكرېن لە جېئەجېئە كوردنى دادوہرى لە حەقياندا. لەوانە پياوى وا ھەبوو دە جوت ھەتېوى لە سەر بوو و ھېچ حەقېكى ئەوتۆى بۇ داين نەكردبوون و دادپەرورە نەبوو لە نېوانياندا. بەم ئايەتە پېيان گوترا: ئەگەر ترسان دادپەرورە نەبن لە حەقى ھەتېوان، ھەرورەھا دادپەرورە نەبن لە نېوان ژنەكانېش بترسن. لە ژمارەى ژنەكانتان كەم بكەنەوہ. ھەندېك شېكەرەوہ قسەى ترى دەكەن. گوتيان: لە زېناكردن پرووگېر نەبوون كەچى لە بەخېو كوردنى ھەتېوان پرووگېر بوون، پېى گوتن: ئەگەر لە ناحەقى بەرانبەر ھەتېوان ترسان، لە زېناكردنېش بترسن و سېكس لەگەل ژنەكانتاندا بكەن و بە دەورى حەرامەكاندا خول مەخوئەوہ، واتە واز لە مېبازى بھېنن ئەوہى لەم ئايەتەدا وبېستراوہ لە سەر قسەى يەكەم، داواكردنى دادپەرورەبېيە لە نېوان ژنەكاندا بە كەمكردنەوہى ژمارەى ھاوسەرەكانيان، بە دەربېرېنېكى تر فەرمانى پى كردن ژمارەى ژنەكانيان كەم بكەنەوہ، بۇ ئەوہى بتوانن لە نېوان ژنەكانياندا دادپەرورە بن. بە پېى قسەى دوہم ئەوہى لەم ئايەتەدا وبېستراوہ لە زېنا رېگەيان لى بگريت و بۇ ئەوہى بە حەلالى ژن بھېنن، بەلام دياربكردى ژمارەى ھاوسەر لېرەدا مەبەست نەبوہ، بە شېوہبەكى لاوہكى لە ئايەتەكەدا ھاتوہ، بەلام دەبېت لە چوار زياتر نەبېت، وەك لاى ئەوان بە زورى ئەوہندە بوہ، لەوانەيە بۇ ئەوہ ژمارەى كردبن بە چوار و بۇ يەك ژن كەمى نەكردوہ، لەبەر حەز و ئارەزوويان بۇ سېكس و جەختكردن لە سەر ئەوہى دەتوانن بيانپارېزن واتە پەرزېان پاك بېت و لە زېنا دوور بن، بە ئەوہندە ژمارەى ھاوسەرەكانيان بۇ داناون. ھەر چۆنېك بېت ماىەى رەوانبېزى نېيە كە قسە بەم شېوہىيە لە سەر ئەم كھومە بكرېت و، بەم ئاراستە ناديارە، كە ئەوہى بۇ ئەوہى خەلكە ئاسايېيەكە لېى تى بگات پروون نېيە

٢٠- لەو قسانەى كە ھېچ لايەق نېيە بېجگە لە خودا كەس بېلېت و ئەوانەپىش كە لايەق نېن خودا بېلېت و ھېچ لايەقىش نېيە لە سەر خودا بگوترېت. ئەم دوو جۆرە قسانە لە قورئاندا ھەن. لە يەكەم جۆر دەلېت: {وَقِيلَ (وَالْقَائِلَ هُنَا هُوَ اللَّهُ) يَا رُجُ الْبَلْعَى مَاوَكِ وَتَاسَمَاؤُ أَفْلَعَى وَغِيحَ الْمَاؤُ وَفُجَى الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودَى وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الْقَالِمِينَ} [ھود: 44]، واتە: پېشتەر واتاكەى نوسرا. ھەرورەھا لە قسەى: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آؤُوا الْكِتَابَ كَمِؤُوا بَمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَكْمِسَ وُجُوهًا فَنَرُدَّهَا عَلَى أَدْبَارِهَا} [النساء: 47]. واتە: پېشتەر نوسرا واتەكەى. لە سەرەتاي ئەم بەشەدا باسى ئەم دوو ئايەتەمان كرد

لەسەر جۆرى دوہم وەك لە سورەتى (الرحمن): {سَنَفَعُ لَكُمْ أَيَّهَ الْبَقْلَانِ} [الرحمن: 31] واتە: ئېمە بەكارتان رادەگەين ئەى گروپى مروؤف و جنوكةكان. قسەكە ھەرەشە لە خو دەگرېت، وەك ئەوہى پياوېك ھەرەشە بكات و بېلېت دەستم بۆت خالى دەبېت، بۇ ئەوہى كارم نەبېت وا لە تۆ بكەم، ئېستا سەرقالى شتى ترم كە جارئ ھېچ شتېك ناكەم لەوہ زياتر. ئەم قسەيە لايەق نېيە بەوہى كە كاروبار وا سېەرقالى كردوہ و رېگرى لە تۆلەسەندەوہى لە دوژمنەكەى لى گرتوہ، بەلام كە خودا بېلېت: {أَمْرُهُ إِزًا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ} [يس: 82]. واتە: ھەر كاتېكى وبېستى شتېكى بۇ پەيدا بكات بېلېت بېه! دەست بەجى پەيدا دەبېت. وەك قورئان دەلېت: نەخېر، دەمانەوېت قسەيەك لە سەر سورەتى رەحمانت بۇ بكەين كە ئەم ئايەتەى تېداپە بۇ درېژەدان دەلېن: لە سورەتى (الرحمن) ئايەتېك دووبارە بوہتەوہ لە سەرەتاوہ تا كوئايېيەكەى، ئەمەيە: {فَبَأَى كَلَاؤِ رَبِّكَمَا تُكْذِبَانِ} [الرحمن: 13، 16، 18، 21، 23، 25، 28، 30، 32، 34، 36، 38، 40، 42، 45، 47، 49، 51، 53، 55، 57، 59، 61، 63، 65، 67، 69، 71، 73، 75، 77]. واتە: دەسا ئېوہ لە كام چاكەى پەرورەندەتان حاشادەكەن؟ ئەوہى لەم ئايەتەدا مەبەستە (الثقلان) ھ واتە مروؤف و جنوكة. ئەگەر دووبارە كوردنەوہى ئەم ئايەتە تەنھا پاش ئەو

نایه تانه بویه که باسی نیعمه تی خودا ده کات که به کویله کانی خوی به خشویه له مروف و جنوکه کان. ده کرا ناراسته یه ک و لایه کی راستی تیدا بویه، به لام له پاش نه و په پمانه پیش دووباره کراوه ته وه، که له وانیه جیه جپی بکات، وه ک: {وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ (46) قَبَائِلٍ... (47) زَوَاتًا أَفْنَانٍ (48) قَبَائِلٍ... (49) فِيهِمَا عِثَانٌ تَجْرِيَانِ (50) قَبَائِلٍ... (51) فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ (52) قَبَائِلٍ...} [الرحمن: 46 - 53] واته: بو هر که سبکیشششش له پهروه ندهی تر ساوه دوو باخ هه یه . ده سا ئیوه له کام چاکه ی خودا حاشا ده که ن؟... ههروه ها پاش نه و هه ره شپه یه پیش دیت که روژیک دیت جیه جپی ده کات، ده لیت: {وَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ زَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌ (39) قَبَائِلٍ... (40) يَعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ سِيْمَاهُمْ فَيُوخَزُونَ بِالْأَقْدَامِ (41) قَبَائِلٍ... (42) هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ (43) يَكُونُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ كَانٍ (44) قَبَائِلٍ...} [الرحمن: 39 - 45]. واته: تاوانباران به ته حرو زهرا ده ناسرین: ئیتر له قزی سه ریان و له قاچیان ده گرن. ده سا ئیوه له کام چاکه ی خودا حاشا ده که ن؟ لپره دا نه وهی گونجاوتر بوو پاش نه وهی گوتی: {خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ (14) وَخَلَقَ الْجَانَ مِنْ مَارِجٍ مِنْ تَارٍ} [الرحمن: 14، 15] واته: مروفی له قوری چه شنی سوآله ت وه دیهینا جنوکه شنی له بلیشه ی بی دوکه ل. بلیت: (فای قده ربکما تکزبان)، ئینجا گونجاوتر بوو پاش نه وهی گوتی: {رَبِّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبِّ الْمَغْرِبَيْنِ} [الرحمن: 17] واته: هه ردوو شوینی خو ره لات و خو رنشینا داهینا وه. بلیت: (فبای عقمه ربکما تکزبان)، به لام به و شیوه یه له سه ره نای سوره ته که تا کوناییه که ی دووباره ی کرده ته وه، ته نانه ت شتیک ده لیت دووباره ی ده کاته وه و ئینجا له گه ل گوتنی سیفه ته که پیشدا دیسان دووباره ی ده کاته وه، وه ک ده لیت: {وَمِنْ ذُنُوبِهِمَا جَنَّاتٍ (62) قَبَائِلٍ... (63) مُدْهَامَاتٍ (64) قَبَائِلٍ...} [الرحمن: 62 - 65] واته: جگه له مه دوو به هه شتی تر هه ن. ده سا ئیوه له کام چاکه ی خودا حاشا ده که ن؟ دوو که سی به روا له ت ره ش ده نوینن. نه مه پیش نایه تیکه و وه ک ده بینیت یه ک وشه یه، گوتیان له قورئاندا جگه له م نایه ته هیچ نایه تیکه تر نییه له یه ک وشه پیکه اتیت. مه به ست له سوره ته که هه مووی دووباره کردنه وهی {قَبَائِلٍ كَلَّا وَرَبِّكُمْ تَكْزِبَانِ} [الرحمن: 63]، به لام نه و قسانه ی تر که له گه لیدا هاتون وه ک نامرازیک دانراون بو دووباره کردنه وهی نه م نایه ته و هیچی تر. نازانم نه مه چ جو ره ره وانیزیه که. دریزه دانه که ته واو... نه وهی لایه ق نییه که خودا پیلیت و له سه ر خودا پیش بگوتیت. وه ک له سوره تی (یونس) هاتوه: {قُلْ أَتُتَّبِعُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ} [یونس: 18]. واته: غهیره خودا شتائیک ده په رستن نه زیانیکان لی ده که ن نه قازانج. نه وه بینن که نه ناسمان و نه ش زهوی پیی بزائیت، په نا به خودا به چی بی باوهرن. له سوره تی (یونس) پیش نه مه وا هاتوه: {وَيُعْبَدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَجْرُهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هُوَ لَوْ شَاءَ عَلَيْنَا عِنْدَ اللَّهِ} [یونس: 18]، واته: پیشتر نوسرا ئینجا ده لیت: {قُلْ أَتُتَّبِعُونَ...} له م به شه ی نایه ته که دا وه لامی بیباوهران ده داته وه ده رباره ی ناوهروکی نه مانه شه فاعه تمان بو ده که ن لای: به شی یه که می، وه ک ده رباره ی بته کان باس ده کات خودا، له مه دا ده لیت خودا نازائیت هیچ شه فیه کانی لا نییه له مانه نه له ناسمان نه له زه ویش. چو ن هه والی ده دهنی که نه وان شه فاعه ت ده که ن و نه مه هه والیکه که لای خودا زانراو نییه، نه گه ر زانراو نه بیت، واته هیچ شتیک نییه بو نه وهی شته که بزائیت و هه وال بگه یه تیت، وه ک نه وهی بلیت نه م قسه یه ی ئیوه هه والیکه که هه والپنه ری نییه وه ک زه مه خشه ری له (الکشاف) دا باسی ده کات: نه م وه لامه له دوو لاهه گونجاو نییه

یه که م: لایه ق نییه که خودا نه مه بلیت و له سه ر خودا پیش بگوتیت نازائیت، نه مه پیش خراب ده ریرینه

دوهم: دابونه ریتی خه لک نه وه یه که هه وال ناده نه که سیک مه گه ر نه یزائیت، له بهر نه وهی هه والدانای عالم به که سیک بیزائیت پشیوی و گالته جارییه. سه رکونه کردنی هه واله کانیا ن راست نییه

نه وهی باشر بوو له جیاتی (أتینون) بلیت (أتقولون) شتیک ده لیتن که خودا نه یزائیت، یان شتیکه له و باه ته. نه م شیرزه بییه له پای چی، له کاتی وه لامدانه وهی بوختانه که یاندا ده رده که ویت، که قورئان له م نمونانه به نه زانینی زانست لای نه وان وه لامی داونه ته وه نه ک نه بوونی زانست لای خودا، ده لیت: {إِنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ}، وه ک له سوره تی (نور) دا ده لیت: {وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ} [النور: 15]، واته: به ده متان قسه ی وا ده که ن

هیچ زانیاریان له سه‌ری نیه. له سوره‌تی (الانعام) دا ده‌لێت: { وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ [الانعام: 100]، واته: ئه‌وه‌ی ده‌چۆنه ناویه‌وه به بێ زانیاری له سه‌ر کور و کچان. نه‌یگوت خودا نازانیت کچ و کوری هه‌یه، ئه‌وه‌ی گونجاو و له‌بارتر بوو، که وه‌لامی ئه‌م بوختانه‌یش وه‌ک له شوینی تری قورئاندا هاته‌وه‌ بدانه‌وه، وه‌ک بلێت: (اتبتون الله بما لا تعلمون). ئه‌وه‌ی پێشبینی ده‌که‌ن بێ ئه‌وه‌ی بیزانن. ئای له به‌ختم ئایا ده‌کریت له ره‌وانیژیی بالادا ئه‌م قسه‌یه‌ی راست بکریت‌وه که ئه‌وه‌ی گونجاو نییه خودا بیلێت و کاری نه‌گونجاویش به‌رانبه‌ر خودا بکریت و بگوتریت. به هه‌مان شێوه‌ی پێشوو ئه‌وه‌یه له سوره‌تی (التوبه) دا هاته‌وه‌ ده‌لێت: { أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ } [التوبه: 16]. واته: ئایا حسابی ئه‌وه‌تان کرد که وازتان لێ بێنن خواش له‌وانه‌ی ئێوه‌ چونه غه‌زا ده‌زانیت و هیچ که‌سیک له نه‌ینیان نازانیت. ئه‌وه‌ی زانراوه (لما) ی ئایه‌ته‌که‌ یه‌کلاکه‌ره‌وه‌ی ره‌تکه‌ره‌وه‌یه که ده‌خریته سه‌ر کاری داهاوو و ئینجا هه‌لی ده‌گیریت‌وه بو‌رابردوو، به‌لام ئه‌وه‌ی به (لما) ره‌ت ده‌کریت‌وه وای لێ ده‌کات نه‌فی کردیه‌که‌ی به‌رده‌وام بیت ئا ئه‌م کاته وه‌ک له‌م قسه‌دا هاته‌وه

وَالْأَفْرَکِیْنِی وَلَمَّا أَمَرَقِ فَإِنْ کُنْتُ مَأْکُولًا فَمَنْ خَیْرَی کَلِی

به پێچه‌وانه‌ی (لم) ئه‌م به‌رده‌وامی ره‌تکردنه‌وه له خۆ ده‌گریت و له هه‌مان کاتدا ده‌شیت دایرانی تێدا بیت، بۆیه ده‌کریت بگوتریت که شتیکی نه‌بوو بوو ئینجا هاته‌وه‌ بوون. ئینجا له‌وانه نه‌بوو بییت ئینجا هاته‌وه‌ بوون. به‌لکوو ده‌گوتریت نابیت و له‌وانه‌یشه‌ بییت. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نه‌فیکردن به (لما) له‌وه‌ ده‌چیت له دوا‌روژدا روو بدات. واتای ئایه‌ته‌که‌ ئه‌وه‌یه له‌و باوه‌ره‌دان که ئێوه له سه‌ر ئه‌وه‌ی تێدان، وازتان لێ ده‌هێنیت، تا ئیستا خودا دلسۆزییه‌کانی ئێوه‌ی نه‌زانیه‌وه، که جیهادیان له پێناو خودا کردوه و یان کامیان دلسۆز نین. شتیکی وه‌ک ئه‌مه‌ نابیت که غه‌یبناسیک بیلێت که زانیاری له‌وه‌ی رووی داوه و ئه‌وه‌یش روو ده‌دات هه‌ییت. زه‌مه‌خشه‌ری ده‌لێت: (لما) لێره‌دا به واتای پێشبینی دیت، به‌لام کێشه‌که لا ناچیت به‌ گوتنی ئه‌مه‌ی واتای پێشبینی ده‌گه‌یه‌نیت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ره‌تکردنه‌وه‌ی زانیاری لای خودا تا ئه‌م حاله‌ته‌یش به‌رده‌وام ده‌بیت. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی ئه‌و شته پێشبینیکراوانه‌یش له غه‌یبنان ناشارریت‌وه. هه‌ندیکیان ویستیان ئالۆزی و ئیشکالیه‌ته‌که‌ له‌م ئایه‌ته‌وه و هاوشیوه‌کانی لابه‌رن، ئه‌وه‌ی ویستراوه و مه‌به‌سته له‌م زانیارییه‌ی ئێره‌ی زانسته‌که‌ پاداشته‌که‌ی پێوه‌ به‌نده، ئه‌مه‌یش قسه‌یه‌کی پووچه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زانستی خودا وه‌ک خۆی ئه‌زله‌ی و هه‌تاهه‌تاییه، ئه‌و هه‌موو شتیکی ده‌زانیت که هه‌یه و که ده‌ییتیش. ئه‌و زانیارییه‌ی ده‌رباره‌ی پاداشته‌که‌ له زانیارییه‌که‌یه‌وه ده‌رنه‌چوه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له ئه‌زله‌دا کێ له‌وان ده‌بیته‌وه‌ موحاهید و کیش نابیت و کێ شایانی پاداشته‌وه‌ کیش نییه

به هه‌مان شێوه‌ی پێشوو، ئه‌وه‌ی له سوره‌تی (الأعراف) دا هاته‌وه، ده‌لێت: { هَٰذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ إِیْرَاقٌ } [الأعراف: 73]، واته: ئه‌مه‌ش وشتره‌که‌ی خودایه بو‌ ئێوه به‌ نیشانه‌ هاتوو. خراب ده‌رپرینی و داریشتنی تێدایه، (ناقه) خستنه سه‌ر خودا قسه‌یه‌که که چێژ و زه‌می راستودروست قبولی ناکات، به تابه‌تی له کێبێکی موعجیزه‌یی وه‌ک قورئاندا. ئه‌وه‌ی سه‌رسوره‌یه‌ره که زه‌مه‌خشه‌ری له شیکردنه‌وه‌که‌یدا ده‌لێت: له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خراوه‌ته سه‌ر ناوی خودا بو‌ مه‌زن و گه‌وره‌کردنی پێگه‌که‌یه، واته هه‌ی حوشره‌که، ئه‌وه‌ی به سه‌ریدا تێپه‌ریوه که مه‌زنکردنی به‌خستنه سه‌ر خودایه "نه‌ک بو‌ ناوی خودا وه‌ک ئه‌و ده‌لێت" ئه‌مه‌یش که‌مکردنه‌وه‌یه له گه‌وره‌یی خودا و له ئه‌ده‌ب ده‌چوونه له قسه‌کردن له سه‌ر خودا، ده‌یتوانی بلێت: (هذه الناقه لكم آیه الله)، ئه‌گه‌ر وه‌ک ئایه‌ت واته په‌ند و نموونه‌ی خودا پیشانی بده‌یت. گه‌وره و مه‌زنت کردوه له پێگه‌دا به بێ ئه‌وه‌ی خراب ده‌رپرینی تێدا بیت به‌م بۆنه‌یه‌وه بو‌ درێژه‌دان، ئه‌وه‌ی ده‌رباره‌ی ئه‌م حوشره‌ گوتووایه که ئه‌وه‌ی خه‌ساندووویه‌تی له هه‌یلاکبوانی پێشیان بوون له‌به‌ر ئه‌وه‌ی قه‌ومی سالح خه‌ساندبوویان، وه‌ک فه‌رموووه باسیان کردوه و به نازاست دایانه پال پێغه‌مه‌ری خودا، که به‌هه‌لی کوری ئه‌بووتالیبی گوتوه: ده‌زانیت هه‌یلاکبوانی پێشوو کێن و کێ له دوا جاردا هه‌یلاک ده‌بیت؟ گوتی: نه‌خێر. گوتی: هه‌یلاکبوانی پێشیان خه‌سینه‌رانی حوشره‌که‌ی سالحه و هه‌یلاکبوانی دوا جاریش ئه‌وانه‌ی به شمشیر له ملت ده‌ده‌ن "ئاماژه‌ی بو‌ سه‌ری کردوه" ئه‌مه‌به‌شت خه‌لتانی خوێن ده‌بیت "ئاماژه‌ی بو‌ ریشی کردوه" ئه‌وه‌ی گومانی تێدا نییه ئه‌م فه‌رموووه‌یه حه‌یزبایه‌تی سیاسی بو‌هه‌لی و منداله‌کانی دروستی کردوه، پاش ئه‌وه‌ی ئه‌یبن مولجه‌م له کوفه‌ کوشتی وا دابنێ که ئه‌یبن مولجه‌م له خوالێرازینه‌بوانی دوا‌روژ بوو. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خه‌لیفه‌ی موسولمانانی

کوشتوه، ئەی بۆچی حوشتەر خەسینەرە که بێتە خوالێرازینەبووی پێشینان لەبەر ئەو
 حوشتێرێکی خەساندوه، که سەت دانە لەو ئەو لە بری خۆتێنایێ ئاسایترین مروّفا دەدرت.
 ئەگەر بلیت: لەبەر ئەو کوفری خودای کردوه، لە فەرمانی یاخی بوە لەبەر ئەو
 حوشتەرەکی خەساندوه، بۆیە بە خوالێرازینەبوونی پێشینان دای ناوه. دەلیم: قەومی (پمود)
 هەموویان کوفری خودایان کرد و لە فەرمانی یاخیوون و خەساندنی حوشتەرە که بە رازیبوونی
 خۆیان بوە. چۆن ئەو خەساندووێتە بە تەنھا بێتە خوا بۆ خراپکراویکی پێشینان لە نێو
 هەموویاندا.

(81)

— له سورەتی (النحل) دا دەلێت: {وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الرَّزَى 21
 يُلْحَدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ} [النحل: 103]. واته: ئێمه ئەو هەباش دەزانین
 ئەلێن خەلک فیری دەبێت ئەو زانیاریانە لە عەرەبی کۆلیهوه و ئاشکراشە که زمانی ئەم قورئانە
 زمانی عەرەبی رهوانە. لە مەکه لە سەردەمی محەمەدا غولامێکی رومی عامر کوری حەزرەم
 هەبوو ناوی جەبر بوو. وا دیارە که ئەم غولامە خاوەنی کتێب بوو-پێوهندیی لەگەڵ محەمەدا
 هەبوو- بۆیە بیاوهرەکانی قورەیش محەمەدیان بەو تاونبار کرد که ئەو غولامە محەمەد فیری
 هەندیک لەو هەی لە قورئاندا هاتو هەکات. لەم نایەتەدا تۆمەتەکانیان باس دەکات و وەلامیشیان
 بەو دەداتەو، که ئەو غولامە زمانی ئەلعهجمیه و قورئان عەرەبیهکی روونه. چۆن ئەو قورئان
 فیری محەمەد دەکات. ئەو هەی ناساررێتەو که ئەم ڕهتکردنەو هیه لەگەڵ تۆمەتەکهدا
 ناچەسپیت، لەبەر ئەو هەی ئەوان نالین: غولامەکه نایەتەکانی قورئانی بۆ رێک دەخات، بەلکوو
 گوتیان: هەندیک شتی فیر دەکات و ئەو دەیکات بە قورئان. فیرکردن شتیکه و رێکخستنی
 نایەتەکان شتی تری. هیه ڕهتکردنەو هیه که لە نێوان فیرکردن و ئەو هەی زمانی ئەلعهجمیه
 بێت، تیدا نییه. بێگومان ئەم غولامە لە نێوان عەرەبی مەکهکهدا دەژیا، دەبێت باش بزانیت بە
 عەرەبی قسە بکات هەر چەند بە شێوهیهک بێت لە فۆنتەکهشیدا بە عجمیه دەریکهوێت.
 لە توانیدا دەبێت که محەمەد فیری هەندیک شتی نێو کتێبهکان بکات و محەمەد بە شێوهی
 قورئانی عەرەبی دای رێژیت. بە تەماشاکردنی ئەمە، وەلامەکهی لەگەڵ تۆمەتەکهدا نایەتەو و
 ڕهتیشی ناکاتەو، لە ڕهتکردنەو هیه کهدا جوریک لە هەلهکردن هیه

لەمە ی پێشوو ئەو هەی لە سورەتی (الرعد) دا هاتو: {وَفِي الْأَرْجِ قِجَعٌ مُتَجَاوِرَاتٌ وُجُنَاتٌ مِّنْ
 أَعْتَابٍ وَزَرْعٌ وَنَخِيلٌ صِنَوَانٌ وَعَبْرٌ صِنَوَانٌ يُسْقَى بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنُقْلٌ بَعْجَهَا عَلَى بَعْجٍ فِي الْأَكْلِ إِنَّ
 فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ} [الرعد: 4] واته: لەم هەردەدا گەلێک پارچە لە پەنای یهکتیرهوهن
 هەروها باغ و رەز و زەوی و زار و دارهخورما لەگەڵ یهکتەر و لێک جودا هەمووی لەیهک ئاو یاراو
 دەبن. ئەمەش خودا پی بەخشین و لەوانی تری بە باشتر زانین ئەمەش نیشانهیه بۆ ئەوانه
 عاقلن. واته لەم هەردەدا گەلێک پارچە یهکتەر هەن و هەروها باغی رەز و زەویوزار و
 داره خورمای یهک لیف و لیف جودا و هەموو لە یهک ئاو یاراو دەبن، بەلام تامی هەندیکیان
 باشتر دەکەین و ئەمانە هەمووی نیشانهن بۆ ئەوانه عاقلن واته بەئاوێن. دارهکان لە زهویدا
 تەنھا خۆراکیان ئاو نییه، بەلکوو ئاو ئامرازیکه بۆ هەلمژینی خۆراکی ناخی زهوی. بێگومان ئەم
 درهختانە لە بەرهکانیان جیاوازن هەروها لە شێوه و تاییهتەندی و پیکهاتهی توخمهکانیشیان،
 هەر دارێک ئەو هەی بۆی دەگونجیت و دەشیت لە خۆراکی زهوی هەلی دەمژیت، بە جیاوازیی
 ئەو یرە که هەلی دەمژیت، بۆیە هەندیکیان لەوی تر لە ڕووی ڕهگ و قەد و لق و گەلا و
 خۆراک و تامهوه جیاوازن. ئینجا هەوا و تیشکی خۆر پێوهندییهکی گەورهیان هیه بە
 گەشهکردن و خۆراکهوه و، دروستبوونیان زیاتر لە پێوهندیی بەو ئاوهیه که پێی دەدرت، مەرج
 نییه که لە یهک ئاو بدرین وا فەرز بکات خۆراکیان یهک بێت، لە قسهی لە یهک ئاو ئاودیری
 دەکرین و هەندیکیان لەوی تر بە باشتر دادەنرین لە خۆراکدا، هەلهی تیدایه
 ۲۲— له سورەتی (هود) دەلێت: {وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَافِنِي فِي الْزَيْنِ فَلَمَّا إِنَّهُمْ
 مُغْرَقُونَ (37) وَيَصْنَعِ الْفُلْكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ} [هود: 37-38]. واته:
 ئەو هەی گەمیه سازدان بە چاوانمان و سروتمان بێت و بەوانەش ستمیان کرد قسەم لەگەڵدا
 مەکهن، ئەوان نغرو بوون. گەمیه سازدەکەن و هەرچەند که سیك لە قەومەکهی بەلایدا

برویشتاين گالتهيان پي ده کرد. قسه کەر لهم ئايه ته دا خودايه و ئه وهی قسه ی بو کراوه نوحه و ئه وهی ويستراوه به باوبوران له ناو ببرين بيباوه ره کاني قهومي نوحن، ئه وهی دهرده که ويته تووره بوون و گه وره یی و جه به روته، دهريري ني (وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا) گونجاو نييه له گهل ئه و باره دا، دهريري نيکی شپره و له م باره دا هيچ زه وقیکی تي دا نييه، ئه وه گونجاو بوو بليت به هي مه ت و فرمان و چاوديري يان شتيکی له و با به ته. يان له وته ی (بُوْحَيْنَا) دا بوه ستايه. ههروه ها پاش ئه وه ده ليت: { وَصْنَعِ الْفُلْكَ وَكَلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ } [هود: 38] واته: واتا که ی پيشتر نوسرا. ئه و ريره وه وا ده خوازيت و وا فهرزی ده کرد بليت: (وَصْنَعِ الْفُلْكَ) بو ئه وهی له گهل قسه ی (وَكَلَّمَا مَرَّ) و (سَخِرُوا مِنْهُ) دا بگونجيت. ئه گه ر به وهی فرمانی داهاتووی بو به کار هيناوه مه به ستي چيکايه تي پيشتر بوويته وه ک شيکه ره وه کان ده لين، ريگه ی باش ئه وه بوو بليت: (وَكَلَّمَا يَمْرٌ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ يَسَخِرُونَ مِنْهُ) واتا که ی پيشتر نوسرا. به يبي حالي رابردوو بو ئه وهی قسه کان وه ک يه ک بن

٢٣_ له سوره تي (يوسف) دا ده ليت: { وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنَسَاهُ الشَّيْطَانُ زَكْرَ رَبِّهِ } [يوسف: 42] واته: به يه كيک له و دوو که سانه ی بو ی دانا بوو رزگاري ده بيت، وتی که ده چينه لای گه وره که ت با سم بکه، به لام شه يتان له بيري برده وه باسی بکات. قسه کەر له م ئايه ته دا يووسفه و ئه وهی قسه ی بو ده کريت ئه و که سه مه ی يان شه راب دروستکه ره که شه رابی بو پاشا دروست کرده، خو ی و نانه واکه ی پاشان له گهل 'يوسف' دا زيندانی کرابوون، ئه وهی يووسف وای زانی که له و دوانه شه راب دروستکه ره که رزگاري ده بيت، کاتيک خه ونه که ی بو شيکه رده وه يبي گوت: تو له زيندان دهرده چيت و ده گه ريته وه بو شوينه که ی خو ت لای پاشا، ئينجا يبي گوت: { اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ } [يوسف: 42] واته: لای په روه نده ت يادم بکه ره وه. واته لای پاشا به سيفه ته کانم وه سفيم بکه و چيرو که که می بو باس بکه به لکوو ره حمم پي بکات و له م تبه گلانه وه دهرم به نييت، { فَأَنَسَاهُ الشَّيْطَانُ زَكْرَ رَبِّهِ } [يوسف: 42]، واته شه يتان ياد کرده وهی خودای له بير برده وه. واته شه راب دروستکه ره که که ده رچوو پشه يتان له بيري برد لای پاشا وه سفی بکات. ريره وهی قسه کان واه رز ده کات که بليت: { فَأَنَسَاهُ الشَّيْطَانُ زَكْرَهُ عِنْدَ رَبِّهِ } واته له بيري برد باسی يووسف لای پاشا بکات، به لام قسه ی (زَكْرَ رَبِّهِ) له و واتايه ی ليره ويستراوه جياوازه و له دهره وهی ئه وه و بو واتايه کی تر برويشتوه و له گهل ريره وهی قسه که دا ناگونجيت

هه نديک له شيکه ره وه کان وپستيان به شپه وه يه ک باسی بکه ن که به شپه وه يه کی په سه ند ده ري بکه ن، گوتيان ئه و ئاوه لفرمانه ی له گهل { فَأَنَسَاهُ الشَّيْطَانُ } دايه بو ئه وه ناگه ريته وه که وای ده زانی رزگاري ده بيت، واته بو شه راب دروستکه ره که ناگه ريته وه به لکوو بو يووسف ده گه ريته وه، واتا که ی وای لي ديت، شه يتان له بيري يووسفی برده وه باسی خودا که ی بکات کاتيک کاره که ی به شه راب دروستکه ره که سپارد و داوای لي کرد لای پاشا باسی بکات. تو وای ده بينيت که ئه م شيکه رده وه يه له گهل ريره وهی چيرو که که دا ناگونجيت، ئه وهی ده گونجيت قسه که ی يه که م جاره. له به ر ئه وهی له م دارشبنه دا ئه وه هاتوه که هوکاره که ی بو يووسف ده رپخت که بو ماوه يه کی زور واته هه نديک سال له زيندانا ماوه ته وه. وای لي کرد که ئاوه لفرمانه که بو ئه و بگه ريته وه، واتا که ی به قسه ی ئه م شيکه ره وه يه ی دوهم، ئايا دارشتي نيکی له م جو ره هيچ ره وان يزييه کی تي دايه که وات لي بکات به دوا ی واتا که يدا بگه ريته و نه زانيت چيه، ئه مه يه يان ئه وه؟

هه ر وه ک ئه مه ی پيشوو له سوره تي (الجن) دا هاتوه ده ليت: { وَأَلَوْ اسْتَقَامُوا عَلَى الْكَرْبِ لَأَسْقَيْنَهُمْ مَاءً غَدَقًا (16) لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ } [الجن: 16، 17]. واته: ئه گه ر ئه ونايش له سه ر ئه م ريگه يه بوايه ن له ئاويکی زور تير ئاويان ده که ين. ئاوه کو له وي دا تاقيانيکه ينه وه. له سه ره تاي سوره تي (الجن) دا هاتوه: { قُلْ أَوْحَىٰ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ... } [الجن: 1]. واته: پيم راگه يه نرا چه ند که سيک له جنو که گو ييان هه لخت. قسه کردن له م ئايه ته دا له کو ی ئه وانه يه که له و شه وهی گو ييستي جنو که بوو بو ی دابه زي. (ان) له م ئايه ته دا له جو ره سوکه که يه تي نه ک قورسه که، ئه و واتايه ی ويستراوه روون نييه، قسه ی: { لَأَسْقَيْنَهُمْ مَاءً غَدَقًا } واکوم ده کات که ئه وهی له ريگه که ويستراييت ريگه ی باوه رداري و گو يرايه لييه بو خودا، ده ليت: (لِنَفْتِنَهُمْ) واکوم ده کات که ئه وهی ويستراوه ريگه ی بيباوه ري و ياخي بوونه، له به ر ئه وهی فيتنه وه ک خو ی به واتاي شاره زايی و تووشبوون به واتاي ئازار و هيلاکي و ئايرووچوون ديت، هه موو ده رديک يبي ده گوتريت فيتنه، له وانه يه قسه که ی: (لِنَفْتِنَهُمْ) به واتاي با تاقيان بکه ينه وه بيت،

هروهه ها به واتای با نازاریان بدهین یان ئایروویان بهین و بیانخهینه فیتنهوه بیټ. بیرمان بو کام لهم واتایانه دهچیت و لیتینگه بیشتنمان له سهر کامه یان جینگیر ده بیټ؟ باباسی نه وهت بو بکهین که زهمه خشه ری گوتوویه تی: نه گهر له سهر ریگه ی نمونه یی بوه ستایه ن، واته نه گهر باوکه جنوکه یان "واته نیلیس" له سهر خوداپه رستی و گوپراهه لی خوئی بوه ستایه و خوئی له سوچه بردن بو ناده م به گه وره تر نه زانیایه و بیباوه ر نه بوایه و کوره که ی بو ئیسلامیون دوا ی بکه وتایه، نیعمه تمان پی ده به خشه ی و رزقمان زورتر ده کرد. (لِنْفِتْنَهُمْ) به واتای تاقیان ده که ی نه وه له وهی سپاسگوزار بن له وهی سهریشک بوون، گوتی ناییت واتا که ی نه وه بیټ که جنوکه له و کاته دا گوئیستی قورئان بوه و راستترینیان گرتوه، وه ک پیش نه وهی گوتیان له قورئان بیټ و نه یانگواسته وه بو ئیسلام بوون. که پله به پله رزقمان زورتر ده کرد بو نه وهی تاقیان بکه ی نه وه، واته نیعمه ت بیټه هوکاری دوا ی شه هوهت که وتنیان و که وتنه فیتنه وه، یان به هوکاری له بهرچا و گرتنی نیعمه ته که وه نازارمان ده دان

به م دوو واتایه زهمه خشه ری له که شافه که یدا نایه ته که ی شی کرده ته وه، له واتای یه که مدا: ریگه که ی به ریگه ی گوپراهه لی و باوه ربوون به خودا دانا و فیتنه به واتای تاقیردنه وه دانا، له واتای دوه می ریگه که ی به ریگه ی بیباوه ری و یاخیبوون دانا و فیتنه به واتای ئایرووچوون و به واتای نازار دانا، نه مه ییش پیچه وانه ی واتای یه که مه. نه وهی زانراوه که (ان) نه گهر بچیته سهر رسته یه کی جینگیر ده ییات که به (نفی) ره تکراره و نه گهر بکه ویتنه سهر ره تکراره ده ییات که به جینگیر. به پی واتای یه که م نه وان له سهر ریگه ی گوپراهه لی خودا و باوه ربیټنیان نه بوون به لکوو یاخی و بیباوه ربوون، به پی واتای دوه م له سهر یاخیبوون و بیباوه ری نه بوون، به لکوو گوپراهه ل و باوه رداربوون. ههر دوو واتا که دژبه یه کن، بیگومان قسه یه ک که دوو واتای دژبه یه ک له خو بگریټ. هیچ ره وان بیژییه کی تیدا نییه

٢٤- له سورته تی (الواقیعه) دا ده لیت: { فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ (83) وَأَنْتُمْ حَبِيئٌ تَنْفُرُونَ (84) وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلكِنْ لَا تُبْصِرُونَ (85) فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ (86) تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ } [الواقیعه: 83 - 87] واته: نه دی ساتی زیده روئی مردن قورقوراگه ی گرتوون، ئیوه ش چاوه نواری مه گرن. ئیمه ش نه وسا زور له ئیوه لی یزیکترینه لام ئیوه نایینن. نه وسا ئیوه لاتان وایه ناکه ونه بهر پرسینه وه. له مردن ده یگه ربینه وه نه گهر راستگو بن. نه م نایه ته نامؤترین و سهرسوره ئیبه ترین قسه یه، نه گهر یه کیکی به توانا و پیگه بیشتوو بیویستبایه قسه یه ک دایر بیټ ئالوز بیټ و لی تی نه گهیت و به نه نفه ست و پیداکری نه وه بکات نه یده توانی قسه یه کی شله زاوی لهم نایه ته زیاتر بهیټته وه. قسه کردنه که له نایه ته که بو بیباوه ره کانه، که نه وه رهت ده که نه وه خودا تا روژی قیامهت بیانخاته سهر یه ک دین، هه ولی نه وه ده دات که وینای بیټواناییان دهریخات، له ناسبت یه کیکی له گیانه للا بیټ و بیه ویت گیانی دهریچیت، ناوه لفرمان له قسه ی (بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ) و له قسه ی (تَرْجِعُونَهَا) بو روح ده گه ربته وه، ناوه لفرمانی قسه ی (أَقْرَبُ إِلَيْهِ) بو نه وهی له گیانه للا یه ده گه ربته وه، ههر دوو ناوه لفرمانی نبرینه و میینه له پیش ناوه ئینیان دانراون. له پیشدا هیچ شتیک نییه باسی نه وان بکات، (لولا) لیره دا هانده ره به واتای یه لا و دوه م زیاده یه و دووباره یه بو جه ختکردنه وه، بناغه له ریخستنی نایه ته که دا پاش لادانی (لولا) ی دووباره ناوا لی دیت. (إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ) واته له ملنه دان و بیباوه ربوونتان به وهی ناتوان که مردوو زیندوو بکه نه وه و نه وهی دهستی پی کرده بیگه ربینه وه (فلولا) واته یه لا روچه که ی بگه ربینه وه. (إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ) واته نه دی نه گهر مردن قورگی گرتوون، هیچتان پی ناکریټ، نه وه ییش رهت ده که نه وه که خودا له روژی حه شرده حسابتان بکات و ئیوه ییش چاوه روانی مه رگن، نه و کاته ئیمه له ئیوه زیاتر له خودا نزیکترین، به لام نه وه ههر ئیوه ن که نایینن

نه مه قسه که ی زهمه خشه رییه. له و شیکردنه وه یه ی که کورتمان کرده وه به شتیک گوئینه وهی تیدا بیټ بو زیاتر روونکردنه وه، ته ماشا بکه خودا بتیار بیټ، ریخستنی نایه ته که له کوئی، نه گهر له بناغه دا نایه ته که به پی واتای ویستراو ریخ بکهین. قسه ی (إِذَا بَلَغَتِ) په یوه سته به وه دوا که وتوه، نایا ده یگه ربینه وه که ده بیټ پیش بکه ویت و ده بیټ له پاش (لولا) دابریټ، نایا نه مه ره وان بیژییه یان چییه

توندوتۆلى و ھاوشىۋەيى لى قورئاندا
 له سورەتى (ئىل عمران) دا ھاۋە: {هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ كَمَآ مِنْهُ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ} [ئىل عمران: 7] ۋاتە: ئەۋەى كە ئەم كىتەبەى بۇ دابەزاندوبىت و نىشانەى تېدايە كە نايەتگەلېك پتەۋ ھەن و ماكن بۇ كىتەبە كە و تېدايە ۋەك يەك دەچن و ۋاتى جۇراۋچۇر ھەلدەگرن. ئەۋەكەسانەى دلى قىناۋيان ھەيە ھەر ئەۋانە ھەزى لېدەكەن و خەلكى پى ھەلدەخەلەتېن و ھەرچۇنېك بېت بە دلى خۇيان ۋاتاكەى لېكدەدەنەۋە و كەچى جگە لە خودا كەس نايزانېت، ئەۋەكەسانەش كە زۇر زانان دەلېن: بروامان پى ھىناۋە و لەپەرۋەندەمانەۋەيە و جگە لەۋ كەس بە دل ھۇشيارىۋە بىر ناكاتەۋە. قسە لە سەر ئەم نايەتە بە سەر سى تۇبۇزىنەۋەدا دابەش دەبېت. يەكەم ئەۋە قايمە، ۋاتە توندوتۆلە و ئەۋەى ھاوشىۋەيىبەكانە و ئەمانە پىرەكانى چەندن لە قورئاندا، دوەم نايە ھاوشىۋەيىبەكان تەنھا خودا قازانجى لى كىردوہ يان دەشېت ئېمەيش بىزانىن، سىيەم ھۇكارى ئەۋە چىيە كە قورئانى بە قايم و ھاوشىۋەيى دابەزاندوہ

تۇبۇزىنەۋەى يەكەم

قايم لە زمانەۋانېدا لە توندى و جوانى و لېزانىنەۋە ھاۋە، ۋەك دەبىنېن: ھەر قسەبەك لە دەرشتندا قايم و توندوتۆل بېت خالىيە لەۋەى ۋاتاكەى بشىۋىنېت و ناديار دەرى بخات، بەلكوۋ لەفزەكەى پاراۋ و خاراۋ و پەسەند دەبېت و ۋاتاكەى پروون و ئاشكرا و راشكاۋ و مەعقوول دەبېت، ھىچ شىمانەيەك لە خۇ ناگرېت و گومان لە دەرگاى نادات و راۋبۇچوۋنەكان لە سەرى ناكۇك نابن. ھاوشىۋەيىبەكان بە پىچەۋانەى ئەمەۋەيە. لە بنەرەتدا ھاوشىۋەيى ۋاتە ھەندىكىان لە يەك دەچن و ھاوشىۋەن لەگەل يەكتردا، بەلام كە ھاوشىۋەيى لە شتدا ھەبېت دەبېتە ھۇى سەرلېتېكچوون و ھەلەكردن بە شىۋەيەك نەتوانېت جىيان بىكەپتەۋە، ھاوشىۋەيى لە زمانەۋانېدا بەۋ شتە دەگوتېت كە تېكەلاۋى تېدا بېت و زانىنى قورس بېت و نەتوانېت جىيا بىكرېتەۋە، قايمى و ھاوشىۋەيى لە ۋاتادا بە تەۋاۋى دژ بە يەكن ئەم ۋاتايەى قايمى و ھاوشىۋەيى لە لەفزە عەرەبىيەكەيدا لە كاتى بەكارھېنانېدا دەرەدەكەون، قورئان بە زمانى عەرەبى پروون دابەزى، پىۋىست ناكات لە سەر ۋاتاكەيان شىكى تر بە دەر لەمە بلېن، بەلام زانايانى ئىسلام لە قسەكردن لە سەر ۋاتاكانيان، لە چەندىن بۇچوۋندا جىاۋاۋ بوون. ھەر يەكە و راستگۇيە لە قسەكانېدا و لە سەر ھەقە لە پراكانىدا، بەلام كورتېنە لە تېروانىن و دېدىدا، بەلكوۋ دېدگاي لە ھەموۋ لايەكەۋە ۋاتاكانى نەبىنىۋە، بەلكوۋ ھەر چىيەكى گوتوہ بە كورتېنېيەۋە لە سەر لايەك لە لايەكانى باسى كىردوہ، بە شىۋەيەك ئەۋەى لە سەر ئەۋە بەكلا بېتەۋە كە ۋەك شاعىرىك باسى كىردوہ، دەربارەى ئىدىعاي فەلسەفە لە زانستدا كە "شىتېكت لە بەر كىرد و چەندېن شېتت لە بىر چوۋ و لات نەما" باشتىن نمونەى قايمى لە قورئاندا بېنېنەۋە ئەۋەيە: {قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ} [ئىل عمران: 64] ۋاتە: بلى ئەى ئەھلى كىتەب ۋەرن ئېمە و ئېۋەلەسەر ئەۋ قسەيە سورېن كە بۇ ھەموۋمان ۋەك يەكە و جگە لە خودا كەس نەپەرستىن و ھاۋەبەشى بۇ پەيدا نەكەين، ھەندىكمان كەسى تر بۇ پەرستىن ھەلنەبۇزىن، ئەگەر خۇيان بوارد، پىيان بلى ئېۋە شايەتن ئېمە خۇمان بە خودا دەسپىرىن. لە رەۋانېزى قورئاندا باسى ئەم نايەتەمان كىردوہ لەۋېدا تەماشاي بىكە

ئا لېرەدا ھەندىك لە قسە جىاۋاۋەكانيان دەربارەى قايمى و ھاوشىۋەيىتەن بۇ باس دەكەين، كە لە (الئىقان) ۋە گواستومانەتەۋە، بۇ ئەۋەى بە پروونى ۋاتاكەى باس بىكەين و پروون بېت لاتان. دەلېت: جىاۋاۋى لە ديارىكردنى قايمى و ھاوشىۋەيى لە سەر قسەكان ھەبوۋ، گوتيان: قايمى؛ ئەۋەى لېۋە زانراۋە يان بە دەرکەۋتن يان بە تەئۋىل و شىكردنەۋە بوہ، ھاوشىۋەيىبەش ئەۋەيە كە بە زانىارىيى خۇى قازانجى پى بەخشىۋە، ۋەك ھاۋەتى رۇژى قىامەت و دەرکەۋتنى جادوۋگەر، ۋاتە دەجال و فالگرەۋە و پىتە لەپەكداپراۋەكانى سەرەتاي سورەتەكان ئاگادارى: خاۋەنى ئەم قسەيە ۋاى كىرد ئەۋەى بۇ تېكەيىشتىنى ۋاتاكەى پىۋىستى بە شىكردنەۋەى توندوتۆل دەۋېت، لەبەر ئەۋەى ھاوشىۋەيىبەكان بە شىكى تايبەت داناۋە، كە جگە لە خودا كەس نايزانېت

دەربارەى قايمى: ئەوھى لە واتادا مەعقوول بېت و ھاوشىۋە بە پىچەوانەى ئەو بېت، وەك ژمارەى نوپزەكان و تايبەتمەندىى رۆژوو بە رەمەزان بە دەر لە شەعبان، وەك (الماوردى) باسى كرده. خاوەنى ئەم قسەىە وای كرده كه عەقل تەوھرى سەرەكىى قسەى قورئان بېت، ئەوھى لەوھو بېت قايمە و ئەوېش بە دەر لەو بېت ھاوشىۋەىيە، ئەمەيش قسەىەكى كورته و كۆكەرەوھ نىيە؛ ئەوھى تېپىنى دەكرېت لېرەدا نوپنەرايەتېى نامەعقوولې لە ژمارەى نوپزەكان و تايبەتمەندىى رۆژوو بە مانگى رەمەزانەوھ دەكەن، بەلام دەربارەى ژمارەى نوپزەكان مەعقوول نىيە و راستە، لەبەر ئەوھى عەقل درك بەوھ ناكات بىكاتە پىنج دانە لە پىنج كاتدا، وەك درك بەوھش ناكات بىكاتە دوو روكعات لە بەپانىياندا و چوار روكعات لە نيوەرۆ و عەسر و سى روكعات لە مەغرىدا. پىشتەر بە درىژى باسى نوپزەمان كرد، بەلام تايبەتكردى رۆژو بە مانگى رەمەزانەوھ ئەو كاتە عەرەبى جاھىلى بە پىرۆزى دادەنا و بە مەزنى لە قەلەم دەدا، تاك خوداپەرستان پىش محەمد لەو كاتەدا دەرۆيشتن بۆ ئەشكەوتى حەررا و خوداپەرستيان دەكرد و خوراكيان دەبەخشىە ھەژاران، محەمدىش دوايان كەوت لەوھدا و كە رۆيشت بۆ ئەشكەوتى حەررا و وەحى بۆ ھات، ئىسلام دانى بەم جاھىلىەدا ناوھ و واى كرده كه رەمەزان تايبەت بېت بە رۆژوپەرستى، بە دەر لە مانگەكانى ترى سال. بەمەدا زانىمان كە بۆچى رۆژوو دەبېت بەتايبەتى لە رەمەزاندا بە دەر لە شەعباندا بېت، كە واى لى بېت مەعقوول بېت دەلېن: قايمى واتە ئەوھى واتاكەى روونە و ھاوشىۋەىى دزەپەكەتى. ئەم قسەىە كۆى باسەكەىە كە ئىستا لەو بارەوھ دواين، لە واتاى قايمى و ھاوشىۋەىى. دەلېن: قايمى واتە ئەوھى شىكردەنەوھ يان تەئويل لە خۆ ناكرېت جگە لە يەك لاوھ، ھاوشىۋەىى چەندىن بۆچوون لە خۆى دەگرېت. بە پىى ئەم قسەىە قايمى دەقە و ھاوشىۋەىى دەتوانىت بە تەئويل لەقەلەم بىدرېت، نەك ئەوھى تەنھا خودا خۆى بە واتاكەى بزانېت واتە قورخى كرىبېت دەربارەى قايمى دەلېن: ئەوھى بە خۆى سەرەخۆ بېت و ھاوشىۋەى بە خۆى سەرەخۆ نەبېت، جگە لەوھى نەىگەرئىتتەوھ بۆ يەككى تر، بە پىى ئەم قسەىە بېت ھاوشىۋەىى ئەوھ نىيە كە خودا بە زانىارىى خۆى دەبزانېت دەلېن: قايمى واتە ئەوھى دادەبەزىت واتە تەئويلە بە خۆى، بەلام ھاوشىۋەىى دركى پىى ناكرېت ئەگەر بە تەئويل نەبېت، واتاى قسەكان: ئەوھى دادەبەزىت و تەئويلە بە خۆى، واتە پىوېستى بە تەئويل نىيە. قسەى زۆر لەم بارەوھ كراوھ دەلېن: قايمى ئەوھى لەفزەكانى دووبارە نەبنەوھ و بەرانبەرەكەيشى ھاوشىۋەىيە؛ واتە ئەوھى كە لەفزەكانى دووبارە دەبنەوھ، ئەمەيش زۆر نامۆىە، لەبەر ئەوھى لەفز بە دوور دەبېت لە واتا و بناغەى جياوازى و تايبەتمەندىى ئىوانيان ھەرەوھە گوتووپانە: ئەم قسەىەيش بۆ ئىبن عەباس دەگىرنەوھ، قايمى: لە قورئاندا ئەوھى كە ناسخ و حەلال و حەرام و سنور و فەرىزەكان و ئەوانەى باوھرى پىى دەھىنرېت و كارى پىى دەكرېت، ھاوشىۋەىى مەنسوخ و پىش ئەو و پاش ئەو لە نموونەى سوپندەكانى و باوھرى پىدەھىنرېت و كارى پىى ناكرېت - ئەگەر بمانەوېت كورتهى ئەم قسانە باس بكەين دەلېن: ئەوھى قايمە كە لە فەرىزە ئايىنەكاندا پىوېستيان پىى دەبېت و، ھاوشىۋەىى ئەوھى كە لە فەرىزە ئايىنەكان جگە بە تەنھا لە باوھرىنكردن ھىچ پىوېستيان پىى نابېت، ئەم قسەىە ئەگەر ناكۆكە لەگەل واتاى قايمى و ھاوشىۋەىى كە باسمان كرد بە ناكۆكەىەكى تەواوھوھ، بەلام باشتىن قسەىە كە لەگەل مەبەست و ئامانجى دابەزاندى ئايەتەكەدا بگونجېت، مەبەست لە ھاتنەخوارەوھى ئايەتەكە، وەستانى موسولمانان لە بەدواداگەرانى واتاى ھەر شىژىكى ناديار و نرۆشن و ئالۆز و نامەعقوول لە قورئاندا، لەبەر ئەوھى بە دواداگەرانى ئەو شتانە دەبېتە ھۆى فېتنە و دووبەرەكى و جيابوونەوھ و ناكۆكى لە ئىوانياندا، ئەمەيش بەتەواوى لەگەل ئامانجە بالاكەى بانگەشەى ئىسلامدا ئايەتەوھ. بۆىە وا دەبىنن، ئايەتەكە ئەوھ لە خۆ دەگرېت كە زەمى ئەوانەى بە دواداچوون بۆ ھاوشىۋەىكان دەكات و بە چەوتى و لە راستى لادان و فېتنە دروستكەر وەسفى كر دوون، ھەر وەك پىداهەلدانى ئەوانەى زانست و زانىارىيان لەو بارەوھ دەگەراندەوھ بۆ خودا و رادەستى ئەويان كرد، بۆىە ئەوانەى پىشيان و ھاوھلان و بەدووكەوتوان ھەر ھەموويان ئەم قسە كارىگەرەى ئىبن عەباس دەلېتەوھ، ئەگەر ھەر يەك لەوانە پىسارى ھاوشىۋەىيەكانيان لى بكارىە، دەيانگوت: باوھرمان پىتەتى و زانىارى و زانستەكەى لای خودايە. ئەمە ئەو كۆمەلە قسانەيانە لە سەر قايمى و ھاوشىۋەىى، ھەر ھەمووى راستە بەلام ناتەواو و كۆ نەكراوھىە، وەك پىشتەر باسمان كرد، واتاى قايمى و ھاوشىۋەىى ھەر چىيەك بېت، ئەم

ئايەتە دانپېدانا بەھەي كە قورئان دوو بەشە، ئەوھى لېي تېدەگەين و ئەوانەي لېي تى ناگەين. ئەوھى لېي تېدەگەيت بناغەيە كە دەيىت بۇي بگەرپتتەوھ و كارى پى بگەيت و، جگە لەوانە ئەوانى تر بە ھۆكارى لقوېوېي بناغەكە ھاتوھ، دەيىت باوھرى پى بېنىت و واژ لەوھ بېنىت كە بە دوای واناكەيدا بگەرپت. بېگومان ئەم دانپېدانا ئەيدىعاى موعجيزە و پەرجووي قورئان رەت دەكاتەوھ، كە لە دەرئەنجامى رەوانپېزىيى بالاوھ يىت ئەمەيە دەرپارەي قايمى و ھاوشىوھىي باسماں كەرد، بەلام پىرەكانيان و كامەيان زۇرترين لە قورئاندا، وھلامدانەوھى ئەمە بە ژماردن زۇر قورسە، ئىنجا پىرە ھەر يەكەيان بە پىي ئەو وانا ويستراوھى جياواژن. ھەندىك لەو قسانەم بىنى لەو بارەوھ. بە تەماشاكردنى قسەي قسەكەر: قايم ئەوھىە كە شىكردنەوھ يان تەئويل لە خو ناگرت جگە لە يەك لايەنى و، ھاوشىوھىي چەندىن لايەنى لە خو دەگرت و زۇرينەي قورئان لە ھاوشىوھىكەنە و قايمەكان لە دەگمەنەكانن، لەبەر ئەوھى قايم بە تەماشاكردنى ئەم قسەيە بە واتاى دەق دىت، ئەوانەي لەو بارەيەوھ دواون دەلېن بە دەگمەن دەق لە قورئاندا ھەيە و ھاوشىوھىيەكان لە قورئاندا زۇرتن.

بە تەماشاكردنى قسەي قسەكەران: قايم ئەوھىە كە چى بويت ديارە و تەئويل لە خو ناگرت و ھاوشىوھىي ئەوھىە كە زانينەكەي تايەتە بە خودا. كەچى بە پىچەوانەوھ، بەم پىيە يىت قايم لە قورئاندا زۇرتتە و ھاوشىوھىي كەمتەرە. بە تەماشاكردنى ئەم قسەيەي كە گوتراوھ: قايم حەلال و حەرامە، كە كەمە و ھاوشىوھىي زۇرتتە، ھەرۆھە بە تەماشاكردنى قسەي كارىگەر لە ئىبن عەباسەوھ وەرگىراوھ، كە پىشتەر باس كرا، قايم كەمتەرە و ھاوشىوھىي زياترە، لەبەر ئەوھى ئەو ئايەتەي دەرختنى حەرام و حەلال و سنور و فەريزەكان ديارى دەكەن كەمترن لە شتى تر بەلام ئايەتە ناسخەكانى قورئان بە ھەمان شىوھى ئايەتە مەنسوخەكان و زياترىشن، لەبەر ئەوھى مەنسوخەكان ئەوھىە كە بە ئايەتتىكى نەسخەكەر نەسخ نەكرائىت، بەلام يە لەبىرچووبن يان پشتگوې خرابن و نەسخ كرابن، وەك لە قورئاندا ھاتوھ: {مَا نَسَخَ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِخَ آيَةٍ بَخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا} [البقره: 106]. واتە: پىشتەر واناكەي نوسراوھ. ئەوھى لە بىر كراوھ ئايەتى: (ولو أن لآبن كدم واديين من ذهب لابتغى إليهما پالپا ولو أن له پالپا لابتغى إليهما رابعا ولا يملأ جوف ابن كدم إلا التراب، ويتوب الله على من تاب)، ئەگەر بەنى ئادەم دوو دۆل زىرى ھەيىت ئارەزووي لە سىيەم دەيىت، ئەگەر سىيەمى ھەيىت ئارەزووي چوارەم دەكات، جگە لە خوھىچ شتىك ھەناوى بەنى ئادەم پر ناكاتەوھ و خودا ئەوھ دوبرىت كە تۆبە بكات. قورئان مەنسوخى تىدايە و لە بىر كراوېشى تىدايە، بەلام ئەوان بە وانەي لەبىر كراوېش دەلېن مەنسوخن.

توېزىنەوھى دوھم

ئايا دەتوانىت دەرپارەي ھاوشىوھىيى بزانىت يان جگە لە خودا كەس نايزانىت. لە وھلامدانەوھى ئەم پرسىارەدا لە سەر دوو قسە جياواز بوون. يەكەم: ئەمە لەو شتانەيە كە دەتوانىت بزانىت، ئەوھى بەم شىوھ قسە دەكات تايەفەيەكى كەمن لەوانەيش موحاھد و نوھى و ئىبن حاجب و خەلكى ترىش. بيانويان بۇ ئەم قسەيەيان ئەوھىە: مەعقوول نىيە خودا بە شىوھىەك قسە بۇ ئەوانە بكات كە دەپپەرستن، كەچى ھىچ مەخلوفاك پىگەيەكى نەيىت ئەم جوړە ئايەتەنە بزانىت، دوھم: ئەوھى ھىچ كەسىك قازانج لە زانيارىيەكەي نابىنىت و نايزانىت جگە لە خودا نەيىت، ئەوھى ئەم قسەيەيان كەردوھ زۇرينەن و لە ھاوھلان و دواكەوتوانيان و ئەوانەي پاش ئەوانىشن لە ئەھلى سوننەت. ئەم ناكوكىيەيان لە جياواژىي دروستپوونى واناكانەوھ ھاتوھتە ناراوھ، ئەوھى پەيوھستە بە واتاى ئايەتەكەوھ كە دەلېت: {وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ كَمَآ بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا} [آل عمران: 7] واتە: خودا و ئەوانەي لە زانستدا سەرقالن دەلېن باوھرمان پى ھىنان، ھەموو لا لايەن پەروھندەكەمانەوھىە. لە (واوھكەدا جياواز بوون كە لە پىش (وَالرَّاسِخُونَ) دىت، ئايا بۇ پەيوھستبوونە لەگەل پىشەوھىدا يان بۇ دەستپىكردنە، كە قسەكە (والراسخون) قسەي دەستپىكردن يىت، تىمى يەكەم دەلېن: واوھكە عەتفە واتە واوي خستنەسەرى پاش خوې بۇ پىشەوھىە، واتە خودا و قولبوانى زانست ئەو شتە دەزانن، بەلام قسەي دوای ئەوھ: (يَقُولُونَ كَمَآ بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا) قسەي دەستپىكردنە حالى زانايانى قولبوو پروون دەكاتەوھ، واتاى ئەوھىە كە ئەو زانيارىيانە بە تەئويل دەكرن.

بەلام تىمى دوھم دەلېن: (واو) دەستپىكردنى رستەي دوای خوېە نەك عەتف، دەلېن

وهستان له ویدا پیوسته، که ده گاته (إِلَّا اللَّهُ)، وای لی دیت که (وَالرَّاسِخُونَ) سهره تای رسته
 بیت و واتاکه ی نه وهیه "قولبوانی زانست نایزان، به لام ده لاین باوهرمان هینا و کاره که بو خودا
 ده گهرینه وه که نه و دهیزانیت نه گهر بلیت: کام تیمیان راستن له و واتایه ی له نایه ته که دا دهریان
 هیناوه؟ ده لیم: دهریرین و دهرستنن نایه ته که دوو لایهن له خو ده گرت، ههر یه که له و دوو تیمه
 لایه کی راستی عهره بیی پاراو له واتاکه ده لیت که دهرستنن نایه ته که له خو ی ده گرت. نه وه ی
 سهرسورهینه ره که محمه د پیغمبر دهرستننکی ئالوز و گومانای له دهریرینی نایه ته که به
 کار هیناوه "نمه له بهر نه وه ده لاین، چونکه دهرستنن قورنان هیی محمه ده، نه گهر واتاکه ی
 له ریگه ی ئیلهامه وه بو هاتبته خواره وه وه ک پیشتر روونمان کرده وه" نایه ته که ی وا دهرسته
 که ههر دوو لایه نه که له خو ده گرت و به ره و ههر دوو واتاکه ده چیت، له وانیه بهم ئالوزی و
 ناروونیه ی ویستیتی ریگه و بواریک بو نه هلی زانست به حی بولیت، بو نه وه ی نایه ته
 هاوشیوه بییه کان ته ئویل بکه ن و نم ده رگایه قهت له بهر ده میاندا دانه خات
 به لام تیمی دوهم که ده لاین واوه که بو ده ستپکردنه و هاوشیوه بییه و چگه له خودا که س
 نایزانیت به هانه یان بو نم قسه یه پشتیه ستنه به گواستنوه واته نه قل، له وه ییش که
 عه بدولره زاق له شیکردنه وه که ی باسی کرده و نه لحاکم له (مستدرک) ه که ی له ئین
 عه باسه وه وه ری گرتوه که گوتوویه تی وا خوینراوه ته وه: (وما یعلم تأویلہ إلا اللہ ویقول الراسخون
 فی العلم کما به). هیچ که سیی له ته ئویله که ی نزانیت چگه له سهر قالمبووان له زانست
 ده لاین باوهرمان پی هینان، ده لاین نمه به لگه ی نه وه یه که واوه که بو ده ستپکردنه له بهر نه وه ی
 نم گیرانه وه یه نه گهر خویندنه وه ی به که مترین پله پی جیگر نه بیت، ده کرت بیته هه واریک به
 پشتیه ستنی راست بو وه رگیرانی قورنان و قسه که ی له خو ی نزمتر پیش بخت
 به هانه یان به وه ی ئین نه بی داود له (موسحه ف) دا که (گریق الاعمش) باسی کرده، ده لیت:
 له خویندنه وه ی ئین مه سه وودا ده لیت: (وان تأویلہ إلا عند اللہ، والرأسخون فی العلم یقولون
 کما به) دهریرینی قورنان له خویندنه وه دا خالیه له ئالوزی و گومان، له بهر نه وه ی واوه که به
 یه کلاییه وه بو ده ستپکردنه و به هیچ شیوه یه که بو (عطف) واته به ستنه وه ناییت، له بهر نه وه ی
 نه گهر بو به ستنه وه بوایه ده بوایه بلیت (والراسخین) به ژر هیما و گهراندنه وه بو خودا
 نه مه یه که تیمی دوهم هه لیان هینجاندوه بو راستی نه وه ی بو رویشتون، به لام نه و
 به لگه یه که تیمی یه که م هیناویانه ته وه عه قلیه و له نه قلی به هیتره، زانایانی ئیسلام
 ده لاین: نه گهر عه قل و نه قل دژبه یه که بوون ده بیت عه قل له پیش نه قل بیت، واته گهرانه وه ی
 نه قل بو عه قل، به لام خویندنه وه ی ئین عه باس که ئیستا باسمان کرد، لای هیچ تیمیکان
 جیگر نه بوو، به لام ئین عه باس به رای خو ی خویندیه وه و نه یگوت له سهر خویندنه وه ی
 پیغمبر وه ستاوه. به لام تیمی دوهم نه مه ی گرت، نه ک له بهر نه وه ی راسته به لکوو له بهر
 نه وه ی له قورنانه وه وه رگیراوه، وه ک هه وال راسته به وه ی واوه که بو ده ستپکردنه نه ک بو
 به ستنه وه. تو ده زانیت که ئین عه باس ههر چند قورنانی نووسیوه ته وه، به لام قسه کانی
 پاساو و حوجهت نییه بو ئایینی خودا. ههر چهنده خویندنه وه که ی ئین مه سه وود دیسان
 پیوستی به سه لماندن هه یه، له بهر نه وه ی وه ک تایه تمه ند و سهر به محمه د بوه
 خویندویه تیه وه، له وانیه وه ک رای خو ی خویندنیته وه نه ک وه ک تایه تمه ندپی پیغمبر واته به
 یه قینی. له بهر نه وه ی قورنانیان به وانا خویندنه وه، ههر شتیک له واتاکه یدا راست دهریچیت لای
 نه وان قورنانه، نمه ده لاین وه ک فهرزیک له سهر لووتی نه وانیه ده لاین: "نه وانیه گوتوویانه
 قورنان به واتاکه ی خوینراوه ته وه درویان کرده". دواتر به دوورودریژی قسه له سهر
 خویندنه وه کانی قورنان ده که ی، له ویدا ده زانیت که ههر که سیک نم قسه یه که کرده نه گهر
 دروزن نه بیت، به پاشکویه تی نه وانیه درویان بو کرده هه لئه تاوه، سپاس بو نه وه ی عه قل
 ده به خشیت و له ناویشی ده بات
 نه گهر نه وه راست بیت که خویندنه وه که ی ئین مه سه وود دیسان نه و سازانانه یه، ده شیت به
 مه عقول ته ئویل بکرت، ره تی بکه یته وه و بیگه رینیه ته وه بو، له بهر نه وه ی لیکدی ده دات و
 ریگه ی لی ده گرت، مه عقول نییه که خودا کنیزیک بو عیبادی خو ی دابه زانیت و بیه ویت ریگه ی
 راستیان پیشان بدات و زورینه ی نم کنیزیه که س نهیزانیت چگه له خو ی. ده بیت موسولمان
 ئیجتهادیکی زانستیانه بکه ن بو ته ئویلکردنی نه وه ی رووکه شه که ی له گه ل مه عقولدا
 نایه ته وه، نه گهر نا نه وان له باره ی کاروباری ئایینه که یانه وه شل و خاو و دوگما دهرده چن

توڙينه وهى سڀيه م

هۆكارى چيه قورنان به شىكى بگرته توندوتول و نهوى تریشى هاوشيوه يى، باشت نه بوو بو
نهوانه ئايين و نهو ريگايه دهگر نه بهر هه مووى قايم و توندوتول بوايه؟ بو نه وهى نه م پرسيا ره
دهكات ده ليم: نه گه ر نالوگورى بكهيت و بلئيت: هۆكارى چيه محمه د قورنانى له رهوانبيژيدا
هه مووى قايم نه كرد كه هاوشيوه يى تپدا نه بئت؟ له وه لامدا پت ده ليم: رهوانبيژي محمه د
رهوانبيژيه كى بالايه له هه ر قسه يه ك كه ده يكات، نامانجى گه وره يى روودانى رابوونيكى
مروفايه تى گه وره يه، له عه ره به وه ده ست پى ده كات و به جيهان كو تا يى دت و ئايينى وه ك
نامرازك به كار هيناوه بو گه بيشتن به م نامانجه. توپش ده زانيت ئايين باوه ركر دنه به غه يب
وه ك قورنان ده لئت: {يَوْمُنَّ بِالْغَيْبِ...} [البقره: 3] واته: بروايان به غه يب (ناديار) هه يه. ناريت
به شيوه يه كى روون و ئاشكرا قسه بو خه لك بكهيت، له بهر نه وهى نه مه دژ به باوه ره ينانه به
غه يب، نهوانه يى داوايان لئ ده كه يت باوه ر بوينن به غه يب هيج حيكمه تيكى تپدا نيه و له
به رژه وه نديشدا نيه كه هه ميشه به مه عقوول و تپگه يان دنه وه قسه كان به روون و ئاشكرا
بلين، به لكوو ده بئت له قسه كانتا ئالوزى و ناروونى هه ريت، له بهر نه وهى قسه كانت نامرازك
بو باوه ره ينان به غه يب

له مه رجه كانى نامراز و ناوه ندگير و جوانيه كانى، نه وه يه له گه ل نه وهى مه به سته هاوكوف و بن
و له يه كتر بچن. نه گه ر نهو قسانه يى بو يان ده يكه يت له خوداوه يه و له خو ته وه نيه و توپش
جگه له يه يامه پن هيجى تر نيت، نه وهى ده يته باوه ردارى به غه يب كه گو ئيستى بن و لئى
تئ نه گه ن و قبولى بكه ن و دركى پئ نه كه ن و گو يرايه لى بن و نه گه ر به عه قلانيش نه زان،
نه مه يه كه له بانگه شه يى باوه ره ينان به غه يب ويستراوه. خودا بتپارزيت ته ماشا ي نهوانه بكه
كه گو تيان جگه له خودا كه س هاوشيوه يى نازانپت و هاوه لان و دواكه وتوانيان و خه لكى تر يش
چون گو تيان باوه رمان پيه تى و نايانين. نه مه جگه له باوه ركر دن به غه يب نه بئت چيه؟ واته
باوه ريان به وه يه كه مه عقوول نيه و دركى پئ ناكه ن

كورتى قسه كه: ئايين قسه بو عه قل ناكات به لام بو سوژ و هه ستنى ده روونى ده يكات به
ته نيا، له بهر نه وهى نه گه ر قسه بو عه قل بكات، ده رنه نجامه كه ي جگه له مشتومر و گه توگوى
بئ نه نجام هيجى تر ناريت، نه گه ر هه نديك جار قسه يى بو عه قل كر ديت نه وپش له پناو
دلخوشى بوه له م لايه نه وه و قسه كانيش به ته واوي له سوژ به ده ر نه بوه. له بيرت نه چيت كه
عه قلى ناوه خن ده ستيكى هه يه له قورناندا و عه قلى ناوه خن له گه ل عه قلى دياردا به يه كه وه
ناروات

نه گه ر نه مه بزانيت نه وه ت له سه ر ئاسان ده بئت كه بزانيت بوونى هاوشيوه يى له قورناندا به
ريكه وت نه بوه و له نه زانين و بئ ده رفه تيش نه بوه، به لكوو به نه نقه ست رهوانبيژى واى لئ
كر دوه. نه گه ر نا، گه ر رهوانبيژيه كه ي بو يستيايه وه ك نه لماسى بو ش ده يه پنا كه ناوه رو كه كه ي
وه ك روو كه شه كه ي بده وشايه ته وه و تيشكى بدياه ته وه، نه مه يش بو رهوانبيژي محمه د
قورس نه بوو، هه ره وه ها بو زانين و ژيريه كه يشى دوور نه بوو
نه مه يه كه ژيمه ده رباره يى لايه نه كانى هاوشيوه يى له قورنان ده يلين و، بو خوشيش هه نديك
له و شتانه يى كه زانايانى ئيسلام باسيان كر دوه، بو ت پاس ده كه ين. له (اللاتقان) وه ده لئين:
وه ك چون دل تووشى ده ردى خودا په رستى بوه، عه قلىش تووشى بوچوونى حه قيقه تى
هاوشيوه يى بوه، نه گه ر عه قل تووشى نه وه نه بئت جيهانى پشت به ستوو به توانايى زانست له
ياخيوون به رده وام ده بوو، وه ك چئ له ملكه چبوون به گه وره يى كو يلايه تى ده بينيت.
هاوشيوه يى باه تى ملكه چبوونى عه قله بو خودا و خو به ده سته وه دان و دانپدانانه له بئ
توانايدا

نه م قسه يه له بيركر دنه وه وه ده رنه چوه، به لكوو نه م هه ليه ستن و ساخته كردنه له پناو داواى
لئوردن له بوونى هاوشيوه يى له قورناندا بوه، وه ك نه وهى له بوونه وه راندا هيج نه پنيه كى
كه ونى نه بوو بئت كه وا له عه قل بكات ملكه چى خودا بئت و دان به يتوانايى خودا بئت، جگه
له بوونى هاوشيوه يى له قورناندا. بيگومان له و كاته يى عه قلى مروفايه تى په يدا بوه تا روژگارى
نه مرومان، نه وسا و ئيستايش، به رده وام له رووگيريه كى درئزكراوه به رووى نه پنيه
كه ونيه كاندايه، كه جگه له شتىكى زور كه م دركى پئ نه كره وه، وه ك له قورناندا ده لئت: {وَمَا
أَوْتِئْتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا} [الاسراو: 85]. واته: هيج زانستتان پئ نيه جگه له كه م لك نه بئت
زه مه خشه رى له (الكشاف) دا ده لئت: نه گه ر هه مووى قايم بوايه خه لك خو يان پيوه ده به ست

له بهر ئه وهی به ئاسان وهرده گیرا و ئه وهیان نه ده کرد که پووستیان پیه تی، له پشکنین و تیرامان له تماشاکردن و پشبینیکردن و شت هه له پینجان، نه گهر ئه وهیان بکر دایه ئه و ریگه یان داده خست که به و نه بیته ناگه یته ناسینی خودا و یه کتایی. کورته ی قسه کانی زه مه خشهری ئه وهیه: بوونی هاوشیوه ییبه کان وات لی ده کات تیروانین و پشبینی و هه له پینجان بکه یته، نه گهر قورئان هه مووی قایم بوایه تیروانین و هه له پینجان راده وه ستا، که ئه مه ریگه یه که بو گه ییشتن به خودا و یه کتایی خو. ئه مه ییش قسه یه کی پیکه نیناوییه له بهر ئه وهی پالپوه نانی تیروانین و هه له پینجان و پشبینیکردن له م جیهانه دا له ژماردن نایه ن، وه ک ئه وهی بیه ویت بلیت نه گهر هاوشیوه یی نه بیته له قورئاندا، هه موو خه لک له بیرکردنه وه یان دوگما ده بوون. له بهر ئه وهی هاوشیوه یی پالپوه نهری تیرامان و تیروانین و هه له پینجان. نه گهر قورئان هه مووی قایم بوایه هیچ پووست نه بوو تیرامان بکه یته و پووستی به هه له پینجان نه ده کرد، له ویدا ریگه ی گه ییشتن به خودا و یه کتاپه رستی داده خریت. ده رته نجامی ئه م قسانه ئه وهیه: نه گهر هاوشیوه یی نه بوایه خودا نه ده ناسرا و یه کتاییش نه ده زانرا. ئایا له شته پیکه نیناوییه کان له مه زیاتر هیچ شتیک هه یه له مه کو میدیتر بیته؟

دیسان ئه وهی گوتوه، که کورتیه که ی ئه مه یه: هاوشیوه ییبه کان پال به زانایانه وه ده زین بو ئیجتهد و ئاره زوویان ده که نه وه بو ده ره پینانی و اتا کانیان و گه رانه وه یان بو قایمه کان. ئه مه ییش قازانجیکی گه وره ی تیدایه و زانستیکی له راده به ده ری تیدا به دی ده کریت. ئیمه نه گهر ئه و زه ره ی له ده رته نجامی هاوشیوه یی ده بینین به ره و پرووی ئه وه بکه ینه وه که قازانجی لپوه ده بینین، زه ره که ی له قازانجه که ی زیاتره، وه ک زه مه خشهری ده یلیته. ئینجا ئه م قسه یه له سه ر ئه و قسه یه ی ئه وه راست ده رده چیت که ده لیت زانست به هاوشیوه یی دروست ده بیته، به لام له سه ر قسه ی ئه وهی ده لیت که س نایزایته خودا نه بیته، هیچ هه ولکی ئاره زوو کردن و کاری بیرکردنه وهی تیدا دروست نایته. ئه مه یه قسه کانی ئه وان بو هوکاره پینانه وه و به هانه یان بو هاوشیوه ییبه کانی قورئان و هه موو قسه کانی په یوه ست به قورئان له م باره یه وه، هیچ هه ولکی ئه وه ناده ن لپه ردا بگه ن به شتیک له حه قیقه ت، به لام تا که خه می گه وره یان له ریزکردن و هه له بستیان ئه وه یه به هه ر شیوه و ریگه یه ک بیته ئه و بو شاییه دابخه ن و پینه ی بکه ن. ئه وان وا ده زانن و واحسابی بو ده که ن که به و شیوه یه خزه مه تی قورئان ده که ن، به لام ئه وان له حه قیقه تدا ده یروخینن، بی ئه وهی هه سستی پی بکه ن و، نه گهر ئه وان به دوای حه قیقه تدا بگه رانایه له قسه کانیاندا خزه مه تیکی راستی و قازانجه خشی قورئانیان ده کرد و سپاسیان ده کرا.

(83)

حه قیقه ته قورئانیبه کان

له وانیه خوینه ر وا بزایته ئیمه به م قسانه مان له م به شه دا له و بابته ده رچووین که مه به ستمانه باسی بکه ین، واته باسی ره وانپیژی قورئان. بو ئه وهی ئه م گومانه ره ت بکه ینه وه ده لپین، قسه مان له م به شه دا له سه ر ره وانپیژی قورئانه و بیگومان ره وانپیژیبه که ی وای لی کردوه که موعجیزه یه که ی بیته به لگه بو ئه وهی که له خوداوه هاتوه. "به و واتایه ی که ئه وان وینای ده که ن نه ک ئیمه"، نه گهر ئه وه ده رکه وت، که حه قیقه ته کانی ره ت بکاته وه، له ویدا به لگه که نامینیت و موعجیزه بوونی قورئانیش له گه لیدا نامینیت. واته لپه ردا قسه کان له سه ر ئه وه به رده وامن که له دوو به شی پیشه وه دا باس کران و په یوه سته به ره وانپیژی قورئانه وه.

خه لککردنی ئاسمان و زهوی

تیوری به تلیموس که ده لیت زهوی ناوه ندی که ونه و خوور و ئه ستره و هه ساره کان هه مووی به ده وری زه ویدا ده خوولپنه وه و، جوولانه وهی له خووره لاته وه بو خوورئاوایه وه ک ئه وهی هه موو روژیک ده بینین، ئه مه ییش ئه و تیوره بوو که له کاتی پڤغه مبه ر باوه ریان پی هه بوو، له تیوان خه لکیشدا بلاو بوو، خاوه نی ئه م تیوره له وانیه که له سه ده ی دوه می له دایکبوونی مه سیح ئیپوه واته پیش محمه د به نزیکه ی سی سه ده

خه لک تا سه ده ی شانزه هه می زاینی به رده وامبوون له باوه ربوون به م تیوره یه، واته تا نزیکه ی چوار سه ده (پینج سه ده -و-) پیش ئیستا، تا له زانستدا فه له کناس به ناوبانگ کوپه رنیکووس

هات و ئەم تیۆرە کۆنەیی رەت کردەوه و تیۆرە تازەکەیی خوی دانا، که دەلێت زهوی ناوهندی جیهان نییه و به یەک پرۆژ به دەوری خۆیدا خول دهخواتهوه و لهم خولخواردنهوهدا شهو و پرۆژ دروست دهییت و، وا دهردهکهویت که هه موو نهوانهیی له دەوری زهوی وهک خۆر و مانگ و ئەستێره جیگیرهکان و ههسارهکان، وا له چاودا دهردهکهویت که به ئاراستهیی ییچهوانهیی خولخواردنی زهوی خول دهخۆنهوه و زهوی یهکێکه لهو ههستێرانهیی که له دەوری خۆدا خول دهخۆنهوه و، خۆر بهو ییبهیی که ئەمانه به دەوریدا خول دهخۆنهوه، جیهانێک دروست دهکات پێی دهلێن کۆمهلهیی خۆر که خۆر ناوهندی ئەو کۆمهلهیه، جگه لهوهییش زۆر شتی تری باس کرد که له کتێبهکانی زانستی فهلهکدا باس کراون

محهمهد له قورئاندا به ییپی تیۆرە کۆنەکه رویشتوه که لهو کاتهدا بلاو بوو، زهوی به ناوهندی کهونی داناوه و، ئەگەر ناوهندیش بوو دهییت یهکهم جار پێش ئاسمانهکان ئەو خهلق کرايیت، بۆیه له قورئاندا دهییت: خودا زهوی خهلق کرد ئینجا ئاسمانی پرێک کردهوه و کردی به حهوت ئاسمان. وهک له سورهنی (فصلت)دا هاتوه: {قُلْ اَنْتُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَنْدَادًا ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ، وَجَعَلَ فِيهَا رِوْاسِيٍّ مِنْ فَوْقِهَا وَبَارَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءٍ لِّلسَّائِلِينَ. ثُمَّ اسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَاوَلَّاجِ أَنْتِ يَا كَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا لَكُنَّ عَيْنًا. فَفَعَّلَهَا سَبْعَ سَمَاوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا...} [فصلت: 9 - 12] واته: ئاخۆ ئیوه له کهسیکی بهدوو پرۆژ ئەم زهمنهیی ئەفراند حاشا دهکهن و، هاوتای بۆ پهیدا دهکهن. کهژ و کپوی له زهمن بهرزکردهوه و پیتی تێخست ههه لهماوهی چوار رۆژاندا و، بۆ ههه کهسیک بژیت به یهکسانی بژوی بۆ پهیدا کرد. پاشان رووی نا له بهرزایی ئەوسا ههه تاریکان بوو، بۆیه به زهمنیان وت بهخۆشی یا ناخۆش بیته دهییت بیته ژیر فرمانم، وتیان به خۆشی دیین و هاتین. ئەوسا حهوت ئاسمانی له دوو رۆژدا وهدییهنا، ههه ئاسمانهوه فرمانی کاری خۆی بۆنارد. ئەم ئایهتانه داستان (خورافاتیی) لهگهه خۆیدا هیئا... ئەوهی زانراوه که خهلقکردنی زهوی و ئاسمان به شهش پرۆژ خورافاتیکه و له تهوراتدا هاتوه، بهلام ییغه مبهه به دهستکارییهکی سههسورهینهروه وهری گرت، شهش پرۆژهکهی به سهه سئ بهشدا دابهش کرد که دوو پرۆژی بۆ دروستکردنی زهوی و دوو پرۆژیش بۆ پانکردنهوه و دوو پرۆژیش بۆ دروستکردنی حهوت ئاسمانهکه. ئەم داستانی دروستکردنه بهو واتایه لهم ئایهتدا هاتوه که دهییت: "ئایا ئیوه نکولی لهوه دهکهن که به دوو پرۆژ ئەم زهمنهیی خهلق کرد و ئایا هاوتای بۆ پهیدا دهکهن؟ ئەوه خودای هه موو جیهانه و کهژ و چیاک له سهه زهمن بهرز کردهوه و به پیتی کرد و له ماوهی چوار رۆژدا ههه چی بژوییه بۆ ئەوانی پهیدا کرد و پاشان رووی نا له ئاسمان که ئەوسا دووکهه و تاریکستان بوو، بهوان و به زهمنی گوت، به خۆشی بیته یان به ناچاری دهییت بهینه ژیر گوێرایه لیم و گوێیان به خۆشی هاتین و ئینجا حهوت ئاسمانی له دوو رۆژدا به دی هیئا واته خهلق کرد و ههه ئاسمانه و فرمانی کاری خۆی پئی کرد و نزیکتر له

"...ئاسمانیش به چرای پازاندهوه و پاراستنی ئەم ئایهته شتی سههسورهینهری هیئاوه، ئەوهی زانراوه که خهلقی ئاسمان و زهوی یهکێکه لهو خورافاتانهیی له تهوراتدا باس کراون، کهچی محهمهد وهری گرتوه و به شیوهیهکی سههسورهین مامهلهی لهگهه لدا کردوه و شهش پرۆژهکهی دابهش کردوه بۆ سئ بهش، دوو پرۆژی بۆ خهلقکردنی زهوی داناوه و دوو پرۆژی بۆ تهواوکردنی بان و شاخ و کپوهکانی و دوو پرۆژیش بۆ خهلقکردن و داهێنانی حهوت چینهکهی ئاسمان. ئەگەر بهم پرێزکردنهیش پرۆشتبا ههه ئاسان بوو، بهلام وای نهکردوه، بهلکوو یهکهم جار رویشتوه بۆ زهوی پێش ئەوهی ئاسمان خهلق بکات، کهچی شاخ و دهشت و کپو و پاناییهکهی به جئ هئشتوه و، رویشتوه حهوت چینهکهی ئاسمانی به دوو پرۆژ خهلق کردوه و، ئینجا گهراوهتهوه بۆ خهلقکردنی سهه زهوی، بان و دهشت و شاخی دروست کردوه بۆ ئەوانهیی بژوییان دهویت. ئەمهیش وهک له سورهنی (النازعات)دا هاتوه: {وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا (30) أَخْرَجَ مِنْهَا مَوَاتِنًا وَمَرْعَاتَهَا (31) وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا} [النازعات: 30 - 32] واته: له دواک ئەوه ئەم زهمنهیی به تلدانهوه پان کردهوه. ئاوی لێدهرهینا و له وهه رگهی لئ پهیدا کرد، کپوانیشی به پتهوی لئ دامهزراند. ئینجا تهواوکردنی خهلقی زهوی دیسان له دوو پرۆژی تردا بوه، کوک پرۆژهکان بوه به شهش پرۆژ، وا دیاره خهلقکردنی زهوی له ئاسمان قورستر بوه له سهه خودا، بۆیه دهبینن پاش داهێنانی زهوی له دوو پرۆژدا بهردهوام نهبوه له تهواوکردنی کارهکهی له بهر ئەوهی قورس و هیلاک و هیزپرۆکین بوه. رویشتوه ئاسمانهکانی دروست کردوه، که ئاسان بوه و هیچ سهختیهکی تێدا نهبوه و

ئىنجا گەراوۋەتەو بۇ تەواو كىردنى زەوى و لە دوو رۇژى تردا تەواوى كىردو، خەلق كىردنى زەوى چوار رۇژى خاپاندو، ئايا حەقمان نىيە كە بلىن: ئەم ئايەتەنە شتى سەرسورھىنەرى ھىناوۋەتەو.

بۇ خۇشى باسى ئەو تىكەلىت بۇ دەكەين كە زەمەخشەرى تىي كەوتەو، لە شىكىردنەوۋەى ئەم ئايەتەدا: لە شىكىردنەوۋەى قسەى {فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً} [فصلت: 10] واتە: لە چوار رۇژدا پتى تىخست و بىژى پەيدا كىرد. ئەمە كورتەيەكە بۇ ئەو ماوۋەيەى كە خودا زەوى تىيدا خەلق كىردو، وەك ئەوۋەى بلىت بە چوار رۇژى تەواو بى زياد و كەم. با ئەوۋەى زەمەخشەرى وىستويەتى لەم دىرشتەدا بۇت رىون بىكەينەوۋە، لە ئايەتەكەى پىشودا دەلىت: {خَلَقَ الْأَرْجَ فِي يَوْمَيْنِ} [فصلت: 9] واتە: زەمىنى لە دوو رۇژ ئەفراندى. ئىنجا دواى ئەوۋەى گوتى: {وَجَعَلَ فِيهَا رِجَالًا مِّنْ قَوْفِهَا وَبَارَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ} [فصلت: 10]، واتە: كەژ و كىوى لەسەر دانا و پىتى تىخست و بىژى تىكرد لە چوار رۇژدا. لە رىوۋكەشى قسەكاندا وا دەردەكەوت كە وا حوكم دەكات، چوار رۇژەكە بە دەرە لەو دوو رۇژەى بۇ خەلق كىردنى زەوى باس كران و، بۇماوۋەكەى تر ئەوۋەى كە چىي لە سەر زەوى لە شاخ و بىژى و شتى ترى خەلق كىردو، كە تاپەتە بە تەواو كىردنى زەوى و، بەمەيش واى لى دىت كە خەلق كىردنى زەوى بە دوو رۇژ بىت و خەلق كىردنى ئەوۋەى لە سەرتى بە چوار رۇژ بوويت و بەم پىيش خەلق كىردنى زەوى و سەر زەوى بە شەش رۇژ بو، ئەمەيش لەگەل ئەوۋەى لە قورئاندا ھاتوۋە ناكۆكە، كە دەلىت خودا زەوى و ئاسمانەكانى بە شەش رۇژ خەلق كىردو، بۇ ۋەلانى ئەوۋەى بە ھەلەيدا بردو دەلىت، ئەمە كورتكراوۋەى، كورتكراوۋەى باس كىردنى كۆيى خەلق كىردنەكە، واتە كۆي گشتى كارەكە پاش وردەكارىيەكان و دىژىيەكەى، وەك ئەوۋەى بلىت ھەموو ئەوانە، واتە زەوى و ئەوۋەى لە سەرى بە چوار رۇژ خەلق كىردو، ئەو دوو رۇژەى پىش خەلق كە لە ئىو چوار رۇژەكە بە ئەوۋەى دەبىنەت ئەم كورتكارىيە راست نىيە، ئەوۋەى لە كورتكردنەوۋەدا دەبىت وردەكارىيەكان پىش ئەوۋەى باس بىرت و، ئەمە جگە لە دوو رۇژى بە تەنھا باسى ھىچى تر نەكراوۋە، چۇن كۆي پىش ئەوۋەى دەبىتە چوار رۇژ؟ بەلى، ئەگەر لە پىش باس كىردنى دوو رۇژەكەى خەلق كىردنى زەوى و دوو رۇژى خەلق كىردنى سەر زەوى، ئەوۋەى دەگوتىت چوار رۇژە راست دەردەچىت، وەك لە سورەتى (البقرە) دا ھاتوۋە: {فَصِيَامٌ لِّأَيِّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ} [البقرە: 196]، واتە: سى رۇژ رۇژوگرتن لە حج و حەوت رۇژ كە گەرانەوۋە، ئەوۋەش دە رۇژى تەواو. ھەرۋەھا دەلىت: {تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ} كورتكراوۋەى كى راستە لەبەر ئەوۋەى پىشتر باسى وردەكارىيەكانى بە فراوانى كىردو و ئىنجا باسى كۆكردنەوۋەكەى كىردو راستىيەكەى ئەو تەئويەكە (الزجاج) بۇ شىكىردنەوۋەى ئايەتەكە كىردوۋىتەى، ئەم بۇ تەواو كىردنى چوار رۇژەكەى دوو رۇژى بە خەملاندن قرتاندو (فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ)، واتاكەى لەوۋەى رىزگار كىردو لەوۋەى بەو شىوۋەى بىت، واتە بەو دوو رۇژەى تر چوار رۇژى تەواو كىردو، لەمەدا وا تىدەكەين كە لە ناوۋەخندا ئەوۋە لە خۇ دەگرت مەبەستى بىت ماوۋەى داھىنانى ئەوۋەى لە سەر زەوىيە بە دوو رۇژ بو، ھەر وەك ماوۋەى خەلقى زەوى خۇى، بۇيە كۆي ماوۋەى خەلق كە دەكاتە چوار رۇژى تەواو. با ھەندىك لە دەرىيەكانى زەمەخشەرىت بۇ باس بىكەين كەوا لە سەر شىكىردنەوۋەى ئەم ئايەتە باسى كىردو و لەوۋەى رى تىكەلكىردنى قسەكانى دەزانىت كە لە تىكەلىيەكى پەرشوبلاو زياتر ھىچى تر نىيە. گوتى: ئەگەر بلىت بوچى باسى زەوى لەگەل ئاسماندا كىردو و لە وەدا كە كارەكەى پىكەوۋە رىكخستوۋە و زەوى پىش ئاسمان بە دوو رۇژ خەلق كىردو؟ دەلىم: يەكەم جار كۆي زەوىيە خەلق كىرد، ھىچ شىكىكى لە سەر نەبوۋە ئىنجا پاش خەلق كىردنى ئاسمان سەر زەوىيە داھىناوۋە، وەك دەلىت: {وَالْأَرْجَ بَعْدَ تِلْكَ دَحَاهَا} [النازعات: 30] واتە: ئەم زەوى و ھەردەى بە تىدانەوۋە پان كىردوۋەتەو. دەلىت: دەگوتىت خودا ئاسمانەكان و ئەوۋەى تىدايە بە دوو رۇژ خەلق كىردو، كە لە رۇژانى پىنجشەممە و ھەينى بو، لە دوا كاتىمىرەكانى تەواو كىردنى لە رۇژى ھەبىندا ئادەمى تىدا خەلق كىردو، ئەوۋەش ئەو سەعاتەيە كە قىامەت تىدا ھەلدەستىت... و دەلىت: دەگوتىت كەژ و ھەردى لە رۇژانى يەكشەممە و دووشەممەدا خەلق كىردو و ئەوۋەى تىدايە لە رۇژانى سىشەممە و چوارشەممە خەلق كىردو

ئەم جۇرە دەرىيە لە قسەكاندا، لە يەكەم جاردا دەلىت: ھەرد و زەوىيە يەكەم جار خەلق كىردو و پان نەكراوۋەتەو و ئىنجا پاش خەلق كىردنى ئاسمان بە تىدان پانى كىردوۋەتەو، لە دوۋەم جاردا دەلىت: ئاسمانەكان لە رۇژانى پىنجشەممە و ھەينى خەلق كىردو و لە سىيەم جاردا

دهلپت: پانکردنهوهی زهوی واته تهواوکردنی خهلقهکهی له رۆژانی سېشه‌ممه و چوارشه‌ممه بوه، ئېمه نه‌گەر بمانه‌وېت ئهم سې جۆر قسه‌کردنه‌ی ده‌رباره‌ی نایه‌ته‌که کو بکه‌ینه‌وه، که ئېمه باسی ده‌که‌ین، ناتوانین واتایه‌ک ده‌ربه‌ئین له‌گه‌ل عه‌قلدا بېته‌وه و، ئهمه‌یش له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی قورئان ده‌یلپت ناگونجپت، بو ده‌رخستنی ئهمه‌ ده‌لپین

هیچ گومانکه‌ریک گومان له‌وه ناکات که به شیوه‌یه‌کی گشتی ئه‌وه‌ی له قورئاندا هاتوه له‌م نایه‌ته‌دا ده‌لپت زهوی هه‌رد که خه‌لق کراوه پان نه‌کراوه‌ته‌وه یه‌که‌م جار به دوو رۆژ پېش خه‌لقکردنی ئاسمان بوه، پاش ئهمه به دوو رۆژ ئاسمانیشی ته‌واو کردوه و ئینجا گه‌راوه‌ته‌وه به دوو رۆژ خه‌لقکردنی زهوی ته‌واو کردوه، کو‌ی گشتی خه‌لقکردنی هه‌رد و ئاسمان به شەش رۆژ بوه، قورئان باسی ئه‌وه ناکات له کام رۆژی ئه‌و شەش رۆژه زهوی خه‌لق کردوه و باسی ئه‌وه‌یش ناکات له کام دوو رۆژیدا ئاسمانی دروست کردوه و کام دوو رۆژی تری زهوی پان کردوه‌ته‌وه و خه‌لقى ئه‌وه‌ی تېداپه کردوه. به‌وه‌وه وه‌ستاوه که زنجیره‌کردنی خه‌لقه‌که‌ی وا داناوه، یه‌که‌م دوو رۆژ زهوی خه‌لق کردوه و دوو رۆژی دواى ئه‌وه ئاسمانی داهیناوه و دوو رۆژی دواى ئه‌وه‌یش خه‌لقکردنی زهوی ته‌واو کردوه. خه‌لقکردنی زهوی به پېی ئه‌وه‌ی له قورئاندا هاتوه، له سه‌ره‌ئادا بوه و پانکردنه‌وه و ته‌واوکردنی له کو‌تاییدا بوه و له نېوانیدا ئاسمانه‌کانی خه‌لق کردوه. ئه‌گەر سه‌ره‌تای خه‌لقى زهوی له رۆژی یه‌کشه‌ممه پیت وه‌ک شیکه‌ره‌وان باسی ده‌که‌ن، به هه‌ر هه‌موویان نه‌ک به ته‌نزا زه‌مه‌خشه‌ری، وا فه‌رز ده‌کات خه‌لقى زهوی له رۆژانی یه‌کشه‌ممه و دووشه‌ممه‌دا بیت و خه‌لقکردنی ئاسمانه‌کان له رۆژانی سېشه‌ممه و چوارشه‌ممه پیت و پانکردنه‌وه و ته‌واوکردنی زهوی ده‌که‌وته پېنجشه‌ممه و هه‌ینی، به‌لام زه‌مه‌خشه‌ری و سه‌رحه‌م شیکه‌ره‌وه‌کان جیاوازن له‌مه‌دا، بی ئه‌وه‌ی هه‌ستی پی بکه‌ن، گو‌تیا‌ن: زهوی له رۆژانی سېشه‌ممه و چوارشه‌ممه پان کرایه‌وه و ته‌واو کرا، وه‌ک له ده‌ریزینی کو‌تاییی باسکردنه‌که‌ی زه‌مه‌خشه‌ری ده‌رخرا. واته داهینانی زهوی و پانکردنه‌وه‌ی و ته‌واوکردنی له چوار رۆژی له دواى یه‌کدا بوه بی ئه‌وه‌ی به‌ینی تی بکه‌و‌یت و وا پیت زهوی پېش خه‌لقکردنی ئاسمان پان کراوه‌ته‌وه و ته‌واو کراوه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی گو‌تیا‌ن ئاسمانه‌کان له رۆژانی پېنجشه‌ممه و هه‌ینی خه‌لق کراوه وه‌ک له جۆری دوهمی ده‌ریزینه‌که‌ی زه‌مه‌خشه‌ریدا هاتوه، ئهمه وا فه‌رز ده‌کات که خه‌لقى ئاسمانه‌کان له کو‌تاییدا پیت و زهوی پېش ئه‌و پان کرایه‌ته‌وه و ته‌واو کرایت، ئهمه‌یش هه‌مووی له‌گه‌ل قورئاندا ناکۆکه. ئهمه ئه‌و کیشه‌یه‌یه که شیکه‌ره‌وان تپی که‌وتوون و ژیر نه‌بوون تپیدا، ته‌نانه‌ت زه‌مه‌خشه‌ری له ده‌ریزینی دوهمیدا ده‌لپت: ئاسمانه‌کانی له دوا سه‌عاتی رۆژی هه‌ینی ته‌واو کرد و ئاده‌می تپیدا خه‌لق کرد. ئهمه‌ی به سه‌ردا په‌ت بوه که جارێ زهوی پان نه‌کراوه‌ته‌وه و ته‌واو نه‌کراوه. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پانکردنه‌وه‌ی پاش خه‌لقکردنی ئاسمان بوه، خودا چۆن ئاده‌می خه‌لق کرد پېش ئه‌وه‌ی زهوی ته‌واو بکات؟

(84)

تېبینیه‌کان

ئه‌وه‌ی له مه‌سه‌له‌ی خه‌لقى ئاسمان و زه‌ویدا له شەش رۆژدا تېبینی ده‌کرپت، رۆژ به واتای شه‌و و رۆژ ده‌گه‌یه‌زپت و شه‌و و رۆژ له هه‌له‌هاتنی خۆر و ئاوابوونی ده‌بپت. ئه‌گەر خۆر نه‌پیت رۆژیش نییه، چۆن رۆژی کرده پتوهر بو زانینی ئه‌و ماوه‌یه‌ی که زهوی و ئاسمانی تپیدا خه‌لق کردوه و تا دواى خه‌لقکردنی له ئارادا نه‌بوه

وه‌لامیان ئه‌وه بوو که مه‌به‌ست له شەش رۆژه‌که ئه‌و ماوه‌یه‌یه که شەش رۆژ ده‌خایه‌زپت، دیسان باسی ئهم شەش رۆژه‌یان له‌وه‌دا کردوه که یه‌که‌م رۆژی یه‌ک شه‌ممه بوه و کو‌تاییه‌که‌ی هه‌ینی بوه، ئه‌وه‌ی تېبینی ده‌کرپت که ناوی رۆژه‌کان له بابته‌کانی ئېمه وه‌ک به‌نی ئاده‌م، له‌و کاته‌ی خودا ئاسمان و هه‌ردی خه‌لق کردوه نه‌ رۆژ و نه ناوه‌کانیشی له ئارادا نه‌بوون، چۆن به‌شی یه‌که‌می ئه‌و ماوه‌یه به رۆژی یه‌کشه‌ممه و دوهم به دووشه‌ممه دانران، که ئهم ناوانه له دواتردا نه‌پیت له‌و کاته‌دا نه‌بوه. زه‌مه‌خشه‌ری وه‌لامی ئهمه‌ی به‌م شیوه‌یه داوه‌ته‌وه: خودا زانیوتی له‌م ماوه‌یه به‌م ناوانه داده‌نرپت، بو فریشته‌کانی ئهم ناوانه‌ی که خه‌ملینراون باس کردوه که ناوه‌کانیانی به‌م شیوه‌یه زانیوه که دواتر داى ده‌زپت. دیسان ئه‌وه‌ی

تَبِيبِنِي دَه كَرِيْت، بُوْجِي خُودَا نَهِرْز وَ نَاسْمَانِي لَه شَهْش رُوْژْدَا بِي زِيَاد وَ كَهْم خَهْلَق كَرْد؟ لَه قُورْتَانْدَا كَه لَه خُودَاوَه هَاتُوَه دَه لِيْت: {إِنَّمَا أَمْرُهُ إِزَّا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ} [يس: 82].
 واته: هَر كَاتِيْكَ بِيهَوِيْت شَتِيْكَ پَهِيْدَا بِيْت، دَه لِيْت بِيه دَه سَت بَه جِي دَه بِيْت. نَهوَهِي فَهْرْمَانِي لَه نِيْوَان كَاف وَ نُوونَه كَه دَا كَرْدِيْت، چُوْن نَهْم بُوونَه وَهْرَانَهِي بَه شَهْش رُوْژ خَهْلَق كَرْدُوَه؟
 زَهْمَه خَشَهْرِي لَه وَه لَامْدَا دَه لِيْت: نَهْمَه يَه كَه خُودَا بُوْ خُوِي لَه زَانَسْتَه كَه يَه تَه نَهْا قَاَزَانَجِي كَرْدُوَه وَ لِيِي دَه زَانِيْت. دَه لِيْت: بَه لَام نَهوَهِي وَا بِيُوِيَسْتِي كَرْدِيْت كَه لَه شَهْش رُوْژْدَا بِيْت، بَه تَايَه تِي نَهْم ژَمَارَه يَه بِي هِيْچ ژَمَارَه يَه كِي تَر بِيْگُومَان نَهوَه حِيْكْمَه تِي خُوِيَه تِي، نَهوَهِي دَه يَزَانِيْن هِيْچ خَهْمَلَانْدَرِيْكَ لَه يِيْنَاو حِيْكْمَه تَا نَه يِيْت نَايْكَات، نَه گَهْر تَه مَاشَاي نَه كَه يِن وَ نَه يَشِيْرَانِيْن وَ رِيْگَهِي زَانِيْنِي نَه گَرِيْنَه بَهْر. نَهوَه يَش لَه بِيْر نَه چِيْت كَه قُورْتَان رُوْژِيْكَ لَه رُوْژَه كَانِي خُودَا يَه هَه زَار سَال لَه رُوْژَانِي نِيْمَه دَانَاوَه، وَه ك لَه سُوْرَه تِي (الْحَج) دَا هَاتُوَه: {إِنْ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَالْفِ سَنَةِ مِمَّا تَعُدُّونَ} [الحج: 47] واته: تَافَه رُوْژِيْكَ لَه لِي پَه رُوَه نَدَه ت بَه قَهْد هَه زَار سَالَه گَهْر نِيُوَه حِيْسَابِي بَكَهْن. لَه سُوْرَه تِي (المعارج) زِيَا تَرِي خَسْتَه سَهْر وَ بَه پَه نَجَا هَه زَار سَالِي نَهْم رُوْژَه ي خُوْمَانِي حَسَاب كَرْد، دَه لِيْت: {تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقدَارُهُ خَمْسِينَ ألفَ سَنَةٍ} [المعارج: 4]. واته: فَرِيْشْتَه كَان وَ حُوْبَرِيْل لَه رُوْژِيْكَ دَا بَه لَايْدَا دَه چِن لَهو رُوْژَه ي بَرِي رِيْگَه كَه ي پَه نَجَا هَه زَار سَالَه بَا نَهوَه ي لَه سُوْرَه تِي مَه عَارْجِدَا هَاتُوَه وَهْر بَغْرِيْن. خُودَا زَهوِي وَ نَاسْمَانِي بَه سِي سَه ت هَه زَار سَال خَهْلَق كَرْدُوَه، نَهْمَه يَش لَه گَهْل سُوْنَه تِي خُودَا لَه خَهْلَق كَرْدِنْدَا نَاگُوْنَجِيْت وَ هَه رُوَه هَا زَانَسْتِيْش قَبُوْلِي نَاكَات. زَهوِي كَه هَه سَارَه يَه كِي بَجُوَكَه لَه جِيَهَانِي خُوْرْدَا كَه لَه خُوْر جِيَا بُوَه تَهوَه تَا رُوْژْگَارِي نَهْمِرُوْمَان مَآوَه ي دَرُوسْتَكَرْدِنِي مَلِيُوْنَه هَا سَالِي تِيْچُوَه وَه ك لَه زَانَسْتِي جِيُوْلُوْجِيْدَا بَاس دَه كَرِيْت، نَه ي جِيَهَانِي خُوْر بَه هَه مَوُوِي چَه نَدِي خَايَانْدَرِيْت يَان جِيَهَانَه گَهْوَرَه كَانِي تَرِي بَه رِيْلَاو لَهْم نَاسْمَان وَ فَهْزَا نَاكُوْتَايِيْبَه دَا چَه نَدِي خَايَانْدُوَه" كَه كَه س نَاتُوَانِيْت بِيَانْژَمِيْرِيْت خُودَا نَه يِيْت؟ نَهوَه ي حَه قِيْقَه تَه نَهوَه يَه كَه خَهْلَقِي زَهوِي وَ نَاسْمَان لَه شَهْش رُوْژْدَا بِيْت خُورَافَه يَه كَه لَه تَه وِرَاتْدَا بَاس كَرَاوَه، لَه بَهْر نَهوَه ي لَه كَتِيْبَه كَانِي خُودَا دَا تَه وِرَات لَآي مَحْمَه د كَتِيْبِيْكَ يِيْرُوْژ بُوَه. نَهوَه ي لِي وَهْر گَرْتُوَه وَ لَه قُورْتَانْدَا بَاسِي كَرْدُوَه وَ هِيْنَاوِيْتِيَهوَه. نَهوَه ي گُومَانِي تِيْدَا نِيْه مَحْمَه د بَه حَه قِيْقَه ت سُوْنَه تِي خُودَا دَه زَانِيْت وَ سُوْنَه تِي لَه خَهْلَق وَ دَرُوسْتَكَرْدِنْدَا جِيْگِيْرَه وَ نَالُوْگُوْر وَ گُورَان لَه خُوِي نَاگَرِيْت، بُوِيَه نَهْم مَآوَه يَه ي خَهْلَقِي زَهوِي وَ نَاسْمَانِي بَه جِيَا دَانَا وَ وَيَسْتِي لَه هَه لَتُوْقِيْنَه كَه ي رُوْژِيْكَ بَكَا تَه هَه زَار سَال يَان بَه پَه نَجَا هَه زَار سَال پِيْنَه بَكَا ت، بَه لَام نَهوَه ي وَيَسْتِي نَه يِيْكََا، سِپَاسْگُوزَارِيْن بُو پَهْرَسْتَرَاوِي خُودَا پَهْرَسْتَان.

تَه وَاوَاكَارِي

شَتِيْكَ لَهْم نَآپَه تَه مَآوَه قَسَهْمَان لَه سَهْر نَه كَرْدُوَه، نَهْمَه يَه: نَهو دُوَكَه لَه ي لَه وِيْدَا بَاس كَرَاوَه: {يُمُّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَآءِ وَهِيَ دُخَانٌ} [فصلت: 11]. واته: نِيْنَجَا رُوُوِي كَرْدَه نَاسْمَان كَه هَهْر دُوَكَهْل بُوُو (تَارِيْكَ ي بُوُو). لَه بَهْر نَهوَه ي شِيْكَهْرَهوَه كَان وَايَان لَهْم نَآپَه تَه كَرْد، كَه لَه وَا تَا دَا بَهوَه ي لَه سُوْرَه تِي هُوُد دَا هَاتُوَه پَه يُوَه سَت بِيْت، كَه دَه لِيْت: {وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَآوِ} [هود: 7]، واته: عَهْر شَه كَه ي لَه سَهْر نَاو بُوُو. وَا فَهْر ز دَه كَات بَاسِي نَهوَه بَكَه يِن لَه وِيْدَا چِيْيَان گُوتُوَه، نِيْنَجَا بَاس لَهوَه بَكَه يِن لِيْرَه دَا چِي دَه لِيْن

عَهْر ش وَتَه شُوِيْنِي قَه يِسَهْر، هَه رُوَه هَا بَه چَه تَر يَان كَه ژَاوَه يَه ك دَه لِيْن كَه لَه قَامِيْش وَ زَهْلَك وَ لَفَكَه وَ لَهو بَابَه تَه دَرُوسْت كَرَايِيْت، يِيْگُومَان كَرْدْگَارِي مَه زَنِي بُوونَه وَهْرَان لَهوَه گَهْوَرَه تَر وَ بَه شَكُوْتَرَه كَه بَه هَهْر وَاتَا يَه ك بِيْت عَهْر شِي هَه بِيْت، بَه لَام مَحْمَه د وَيَسْتِي وِيْنَاي گَهْوَرَه يِي مَوْلُكَدَارِي خُودَا وَ مَه زَنِي دَه سَه لَاتَه كَه ي لَه سَهْر نَهو لَآيَه ي كَه لَه سَهْرِي رَاهَا تُوُون وَ فِيْرِي بُوُون بَاس بَكَا ت وَ عَهْر ش بُوْ خُودَا دَابِنِيْت، وَه ك نَاسْمَان كَرِيْبَه ك بُوْ دَه رِيْرِيْنِي بَهو شِيُوَه يَه ي كَه خَهْلَق دَه يَزَانِي وَ لَه سَهْرِي رَاهَا تُوُون وَ لَهو عَهْر شَانَه ي كَه بِيْنِيْبُوِيَان هِيِي پَاشَا بَه زَهْبَرَه كَانِي بَه شَهْر بُوُون، نَهو مَه بَه سَتِي لَهوَه ي عَهْر شِي خُودَا مَوْلُكَآيَه تِي وَ مَه زَنِيْتِي مَه بَه سَتَه نَه ك شَتِي تَر

بَه قَسَه ي: {عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى} [طه: 5] واته: لَه سَهْر تَه خَتِي خُوِي دَامَه زَرْدَا. جِگَه لَه وِيْنَا كَرْدِنِي تُوَانَاي مَه زَنِي خُودَا وَ وَه ك دَه سَه لَاتِي بَالَاي بَهوَه ي خَهْلَق دَه يَزَانِيْت لَه دَانِيْشْتِنِي پَاشَا لَه سَهْر عَهْر شَه كَانِيَان هِيْچِي تَر نَه بُوَه. نَه گِيْنَا بُوْ بَاسِي خُودَا كَرْدِن نَه عَهْر ش وَ نَه دَانِيْشْتِنِيْش هَه يَه لَه سَهْر عَهْر ش، نَهْم وِيْنَا كَرْدِنَه ي مَحْمَه د كَارِيْكَ نِيْه لَه قَسَه كَرْدِنْدَا بَه خُوِي دَايِهِيْنَا بِيْت بَه لُكُوُو شَتِيْكَ نَاسْمَانِي بَه لَآيَه ن دَانَايَانَهوَه

نووسراوه تهوه، ئەمەيش به نواندن يان شوپهاندى ئاويتەپى دادەنرېت. بېگومان لەفزه كان به واتا زمانه وانپه كانيان كورتمه ودان و به وهدا پر ناكەن كه وئناى هەر شتېك بكن له سنگى مروڤدا له واتادا پېك پېت، وا پېت ده پېت قسهى ئاوهاپى له نواندى مه به ستدا بكرېت، كه يارمه تىي لەفزي زمانه وانى بدات بو وئنا كردنى واتاى داپرژراو و نواندى ئەو بوچوون و بيرانه ي به دهروندا دېت. ئەوهى له قورئانپشدا هاتوه لەوهى سنورى پره وانپېژى و وئنا كردنى واتاكان و نوانديان به دەر نپه، ماپه ي گېلپه كه ئەمه و نموونه كانى ترپش له قورئاندا وا دابنپن كه جگه له خودا كهس نايزانپت

لېره دا تېمه بو پروونكر دهنه وه و دهرخستنى ئەمه نه هاتووېن، به لام ده مانه وپت پراى خومان دهر باره ي واتاى ئەم قسه يه دهر پېن كه ده لپت: {وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ} [هود: 7]، واته: پېشتر نوسرا. ده لپن: عرشه كه ي لېره دا مولكايه تى و گه وره پپه كه په يوه سته به ژيانه وه، له بهر ئەوهى خودا مولكدارى به ده سته وه يه و ژيان وهك شتېكى تر له مولكايه تىي ئەودا يه، قسه ي {عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ} قسه يه و ويستراره بنه ماى ژيان و دروستبوونى وئنا بكات، كه له كوندا ژيان له ئاودا نه پېت نه بوه، په كه م جار له دهر ياكان دهر كه وتوه و ئينجا گواستراوه ته وه بو و شكانى، ئەمه هه مووى ئەو ئايه ته ي له خو ده گرېت

به لام ته ماشا بكه شپكه ره وه كان له سه ر ئەم ئايه ته چى ده لپن، ئەوه پشست له بېر نه چيت كه عرش لاي ئەوان له سه رووى هه موو ئاسمانه كانه وه يه، بوپه گوتوو يانه پېش ئەوهى ئاسمان و زهوى خهلق بكرېت له ژېر عرشدا هېچ شتېك نه بوه جگه له ئاو، ته نانه ت زه مه خشه رى ده لپت: ئەمه به لگه يه كه عرش و ئاو پېش ئاسمانه كان و زهوى خهلق كراون، پاش ئەم قسه يه گوتوو يه تى: گوتوو يانه كه ئاو له سه ر با بوه و ئەو رسته يه ي به قسه ي خودا ده يزانپت ته واو كردوه. وهك ئەوهى ئەم قسه يه لاواز پېت و سه لمپنهر نه پېت بوپه گوتوو يه تى خودا ده يزانپت و وا دياره ئەو قسه ي پېشووى "ئەمه به لگه يه..." به سه لمپنهر زانپوه، بوپه لېره دا نه يكو توه خودا ده يزانپت. ئەوهى شاراهه نپه، ئەوهى كوتى ئاو له سه ر با بوه ويستويه تى به م قسه يه ئەو ئالوزپه وه لا بنپت، كه له ئايه ته كه دا دياره، ئەويش ئەوه يه ئاو شتېكى ده وپت له سه رى رابوه ستپت، ئاوه كه ي عرشى خوداى له سه ر بوو له كوئ بوو؟ بو نه هپشتنى ئەم ئېشكالپه ته گوتى: ئاو له سه ر پشتى با بوه، به لام ئەوهى به سه ردا تپه پروه كه باش شتېكى ده وپت كه پشتى پى بيه ستپت و له نگره ي له سه ر بيه ستپت، با له كوئ بوو؟ له وانه يه ئەوهى نه بېنپت كه با پېوستى به شتېكه پشتى پى بيه ستپت له بهر ئەوهى واى ده بېنپت له ئاسماندا دهر وات بى ئەوهى پشت به شتېك بيه ستپت و دركى به وه نه كردوه كه پشتى به زهوى به سته. سپاس بو خوداى عه قل به خش و عه قل وه لانهرپش. به لام ئەو دو كه له ي له فصلت: [11] واته: پېشتر نوسرا. [ئايه ته كه دا باس كراوه: {يُمِّ اسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ لِهوانه يه مه به ستى ئەوه پېت له ته مومژىي غازىك دروست بوه پپى ده لپن غازى ته مومژاوى، كه ئەوه ماده يه كى غازى هيلپوم ي دياره و ته مومژ له ئاسماندا زوره و هه ندىكى به چاو ده بېنرېت و له شه واندا پروون و خو شكراو دهر ده كه وپت و وهك ته مى تەنگ يان دو كه ل دهر ده كه وپت و، زانايانى فه له ك له سه ر ده مى خو ماندا ده لپن: ئەم ماده ته مومژاوپه حاله تى سه ره تايى ئەسپتره كانه و له و كاته دا كه بوه ته حاله تىكى چى بووى كرژبوو، ئەمه يش ده پېت روژېكيان كو مه لپك هه ساره يان ژماره يه ك خوړى له شپوهى خوړى خو مان دروست بكات. قسه ي قورئان ده لپت: ئاسمانه كان له م دو كه له خهلق بوون، مه به ستى ئەم ته مومژه يه وهك قسه يه كى زانستى دروست، به لام شپكه ره وان له شپكر دهنه وه كه ياندا تېكه ل و پېكه لى ده كه ن له پېشوودا نه زانراو بوه، بوپه شپكه ره وان له شپكر دهنه وه كه ياندا تېكه ل و پېكه لى ده كه ن له باس كردنى ئەم شپوه ئايه تانه دا، به ئەنقه ست باسه خورافيه ريز كراوه كانى نپو ته لمود و كتپىي كوئى تر ده هپننه وه بو باس كردن و شپكر دهنه وهى قورئان

ئەمه زه مه خشه رپه خاوه نى شپكارپه ك پپى ده لپن (الكشاف)، له زانا گه وره كانى ئېسلامه، ئەوه ده لپت: (لولا الكوسج الاعرج "واته مه به ستى خوپه" لبقى القرئان بكرأ) ئەگه ر ئەم بلمه ته شه له نه بوپه قورئان به ده ستلپنه دراوى ده ماپه وه. ته ماشا بكن چو ن باسى خهلقى ئاسمان له دو كه ل ده كات. ده لپت: عرشه كه ي له پېش دروست كردنى زهوى و ئاسمان له سه ر ئاو بوه و له ئاو دو كه لى دهر كردوه و دو كه له كه يشى هپنا وه ته سه ر ئاوه كه وه و له وپيشه وه به رزى كردوه ته وه، خودا ئاوه كه ي وشك كردوه ته وه و كردى به يه ك زهوى و ئينجا هه لى تو قان و كردى به دوو زهوى. ئينجا ئاسمانى له و دو كه له به رزه دروست كرد. ئەمه قسه ي ئەوه.

ده لیت: عهرشی خودا له سهر ئهرز بوو که خودا ئاوه که ی وشک کرده وه پاش ئه وه ی دوکه لی لی دهره ینا و کردی به زهوی و ئاسمانی له دوکه له که خهلق کرد. ئایا ئه مه شووره یی نیبه له سهر موسولمان له مر سه رده مه دا که شیکردنه وه ی قورئانه که یان پر بیت له مر شیوه قسه ساختانه؟ سپاس بو ئه وه ی میلله تان به سهر خو یاندا وهرده گهریتت و پاشان راستیان ده کاته وه. دوا قسه مان لیره دا ئه وه یه: ئه م حه قیقه ته ی قورئان که ده لیت زهوی پیش ئاسمان خهلق بوه، ئه گهر مه به ستیان له ئاسمان ته نها مانگ بیت، ئه م حه قیقه ته راست و سه لمینراوه، به لام ئه گهر مه به ستی له ئاسمان به دهر له مانگ وه ک ئه ستیره ئاسمانیه کان بیت، ئه مه حه قیقه تیکی ره تکراره یه و زانست ره تی ده کاته وه و پیچه وانه ی ئه وه باس ده کات. ئه گهر ئایه ته که به راشکاوی باسی ئه وه ی نه کردیتت، زهوی پیش حهوت چینی ئاسمان خهلق کراوه، ده شیت بلین ئه وه ی له ئاسمانه کاندایا که زهوی پیش ئه و خهلق کراوه مه به ست عه تارد و زوه ره له ئه ستیره نزمه کان بیت که ده که ویتنه نیوان زهوی و خوړ و که له خوړ نزیکتره وه ک له وه ی زهوی، زهوی پیش عه تارد و زوه ره دروست بوه، له بهر ئه وه ی پیش ئه وان له خوړ جیا بوه ته وه، به لام به راشکاوی باسکردن له ئایه ته که دا مه به ست حهوت ئاسمان بیت له قسه ی: {فَقَجَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ} [فصلت: 12] واته: حهوت ئاسمانی به دوو روژ ئه فراند. ئه مه ئه وه بهت ده کاته وه که مه به ست له ئاسمان به ته نها عه تارد و زوه ره بیت

۲- ئه گهر مروّف سهری بهر ز بکاته وه و ته ماشای ئاسمان بکات، له شه ودا بیت یان روژ، گومه زکی گهره ی شینی به ناواچوی هه مان شیوه ی زگیکی پته و بوه، سه روی ئه م گومه زه ناو چاله به پانابیه کی لوسی بی نوک و بی شه قیوو ده بینریت، واته وه ک رووبه ری زهوی نیبه . که نه روچوه و نه ته په و بان و بهر زایی و نه گردولکه و نه چال و که ندیشی هه په ئه گهر ئه وه له شه ودا بیت، ئه ستیره کان له سهر رووبه ره به ناواچوه که ی ئه م گومه زه دا جیگیره، وه ک بزمار ی زیوی رووی کوته کیکی پی بدره وشیتنه وه، ئه و دیمه نه ی که لای مروّف له کاتی ته ماشا کردنی ئاسمان ده بینریت، دیمه نکی راسته قینه نیبه و ئاسمان ماتریالیکی گومه زی راوه ستاو نیبه وه ک سه قفیک له سهر زهوی بیت و له هه موو لایه کیه وه به خواره وه ی زهوی به ناسوی زهوییه وه په یوه ست بیت، به لکوو فه زایه کی فراوانی بی کوتاییبه و ئه ستیره کان تیدا له باری پانی و دریزیدا خول ده خوئنه وه، له وانه ییش زهوییه که ی خو مان که په کیکه له هه ساره کانی سهر به خوړ و به ده وریدا خول ده خواته وه

وا دیاره محمه د وای زانیوه ئه م دیمه نه راسته قینه یه و ئاسمان شتیکی خه لفقراوی لوسه له شیوه ی گومه ت و له زهوییه وه بهر ز راگیراوه وه ک سه قفیک وای بیت، ئه وه ی په لگه ی ئه م قسه یه یه وای له سوره تی (ق) دا هاتوه ده لیت: {أَفَلَمْ يَنْفُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ} [ق: 6] واته: ته ماشای ئاسمان ناکه ن له سه رویانه وه چون دروستمان کرد و جوانکاریمان تیدا کرد و چه ند له وه دا دهره تان هه یه. واته هیه هه لتوقا بیکی نیبه، زه مه خسه ری ده لیت: واته لوسه و ساغه و هیه عه بیکی تیدا نیبه، نه شه قبردن و نه هه لتوقان و نه تیکچوونیش

ههروه ها له سوره تی (المک) دا له و پاره یه وه هاتوه: {الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ كِبَافًا مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَاوُتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُجُورٍ، ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ} [المک: 3، 4]. واته: حهوت ئاسمانی چین له سهر چین سازدا و هیه ناریکه کی نابیت، جارکی تر ته ماشای بکه خه لقیشی تیدا یه؟ دپسان چاوی پیدا بگریه سو مای چاوت به دامای و به رامای به ره و خو ت ده گهریتنه وه. واته خه لفقراویکی به خشنده و ده هنده و قایمه و هیه بهرزی و نزمیه کی تیدا نیبه و چاوت بگریه و ته ماشای ئاسمان بکه ئایا دوولاقه یه ک ده بینیت واته شه قیوون و لیکترازان؟ ئینجا فه رمانی کردوه ته ماشا کردنه که ی دووباره بکاته وه بو ئه وه ی لیک بداته وه و چاودیری بکات و به دوا ی عه یبه و لیکترازا بیکی و تیکچوونیک تیدا بگریه. پی گوت: ته ماشا کردنه که بو خو ت به شه رمه وه یه و وهرده گهریتت و ئه هه لده کیشیتت، واته چاوانت به ملکه چی و شه رم و ئه و ناله وه ده گهریتنه وه، واته له نه بوونی ئه گهری هه ر عه یب و تیکچوون و لیکترازا بیکی له ئاسماندا بدوزیتنه وه

ئه وه ی شاراوه نیبه مه به ستی له نه بوونی جیاوازی ریکی و راست و نه بوونی شه ق و ته په بوه وه ک له قسه کانی دهرده که ویت: (فروج) له ئایه تی په که مدا و (من فکور) له ئایه تی دوه مدا. زهوی هه ر له خه لقبوونیه وه خه رهند و روچوون و شاخی بهر ز و دولی فراوانی تیدا بوه، ئه م جیاکاریبه نه بوته هیه که موکورتیه ک بو ی، به لکوو له ته و او کاریبه کانیته ی و، ئاسمان لاشه

نییه تا جیاوازی تیدا بیت به لکوو بو شاییه. نه گهر بگوترت مه بهستی له ئاسمان هم نه ستره پهرشوبلاوانیه، ده لاین: همه له گهل نه و قسه یه که ده لیت هیچ شق و بهرز و نزمیه کی تیدا نییه ناگونجیت، همه له گهل نه و هدا دپته وه که کتومت مه بهستی ئاسمان بیت و به دیمه نه دیاره ی له گومه ته لوسه که یدايه، ئینجا نه ستره ش به هه مان شیوه ی زهوی بهرز و نزمی تیدا يه. فه له کیه کان ده لاین شاخ له مانگدا هه یه (نه و کاته که س نه چوو به سهر مانگ بو یه ده لیت فه له کیه کان ده لاین، نه گینا که دوا ی نووسینی هم کتیه چوو نه سهر مانگ و ده لاین). (شاخ و دهشت و بان له سهر مانگ هه یه، ههروه ها مه ریخیش نه و شتانه ی تیدا يه - و بیگومان ته ماشا کردن، مه به ستم بینین ده پته هوی زانینی حه قیقهت، به لام ناریت ته نها به بینین واز به نیت، به لکوو ده بیت له گهل بیرکردنه وه و تا قیکردنه وه و نه زمونکردن لیکیان بده پته وه، بناغه ی زانستینین و تا قیکردنه وه یه، به لام هم ئایه ته ی قورئان ریگه ده دات که به ته نها ته ماشا کردنی پرووت به زانینی حه قیقهت له قه له م بدات، ههر چه نده زانست به هیچ شیوه یه ک ریگه به وه نادات

له مه ی پشه وه له سوره تی (الانبیاء) دا هاتوه: {وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوفًا} [الانبیاء: 32] واته: ئاسمانمان کرده میچیکی پاریزراو. زه مه خشه ری له شیکردنه وه که یدا ده لیت: پاراستنی نه وه ی له توانیدا بیت ههر چیه کی بویت بیخاته سهر زهوی و بیهلرزینیت. شراوه نییه که ئاسمان وه ک سه قفیک دابنیت هیچ راست دانانیت جگه له وه ی دیمه نی پرووکه شی بو ته ماشا که ری وه ک گومه تی ئاسمانی به حه قیقهت دابنیت و هم گومه تی ئاسمانه به ته نیک کی گومه تناسای حه قیقی دابنیت، ئینجا نه وه راست ده رده چیت که بگوترت سه قفیکه به قودره تی خودا پاریزراوه و ناکه وینه سهر زهوی

ئیمه نه گهر وای دابنین، که هم گومه ته بینراوه ته نه و سه قفیکه له زهوییه وه بهرز کراوه ته وه و وا دابنین هم سه قفه پیوستی به راگر نییه، له بهر بهرزیه که ی هیزی راکیشانی زهوی هیچ کاریگه ری له سهری نییه، چون ترسی له وه یه بکه ویت و، پاریزگاری لی ده کات، مانگ له پاشکو زهوییه و نزیکترین نه ستره یه له زهوییه وه و دووری له زهوییه وه نزیکه ی سیسهت و هه شتا و جوهر هه زار و سیسهت و هه شتا و دوو کیلومه تره، ناپیت بکه وینه سهر زهوی له بهر زویری دووری لزهوی، به لکوو نه وه ی ترسی لی بیت پیچه وانه ی نه مه یه، هه ساره ی زهوی له ناست گومه تی نه ستره مه زنه کانی ئاسمان جگه له وه ی وه ک دلویک له ناوی ده ری و ورده به ردیک له باریکی گه ورده دا نه بیت هیچ نییه، له توانای هم سه قفه ئاسمانیه مه زنه یه نه ستره یه کی بچوکی وه ک زهوی بو لای خو ی راکیشیت بو که وینه سهری، به لام حه قیقهت نه وه یه نه زهوی ده که وینه سهر ئاسمان و نه ئاسمانیش ده که وینه سهر زهوی، له بهر نه وه ی یاسای راکیشانی گشتی ههر یه ک له م نه سترانه ی له ناوه ند و ته وه ری خو ی پاراستوه، هیچیان ناکه ونه سهر نه وی تر جگه له وه ی بکه ونه نیو سینووری راکیشانه که ی و راکیشان له راکیشراو گه وره تر بیت. ده ریپینی قورئان جگه له (محفوظاً) پاراستنی هیچی تری تیدا نییه، ده توانیت پاراستن به واتای جوهر به جوهر شی بکرتنه وه، که له گهل بابه ته که دا بگونجیت، به لام زه مه خشه ری به پاراستنی له که وینه سهر زهوی شی کرده ته وه، خودا لیتی ببوریت و له وانه ییش ببوریت که خو یان ده دن له قه ره ی شتیک که نایزان

۳- له سوره تی (الانبیاء) دا هاتوه: {أُولَئِكَ يَرْءَوْنَ الْآرْجَ كَانَتْ رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمْآ وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيًّا أَفَلَا يُؤْمِنُونَ} [الانبیاء: 30] واته: ئاخو نه خودانه ناسانه هم نازان که ئاسمان و زه مین یه کپارچه بوون، ئیمه لیکمان هه لوه شاندن. هه رجانه وه ریکیش هه یه له ئومان به ره مه مینا؟ ئتخو هیشتا باوه ر ناکه ن؟ هم ئایه ته دوو به شه، یه که م به شی به (فَفَتَقْنَاهُمْآ) ته واو ده بیت و دوهم به قسه ی (وَجَعَلْنَا) ده ست پی ده کات، ههر به شه و واتای سه ره خو ی خو ی هه یه و له وی تر ناچیت نه گهر له یه ک ئایه تیشدا بن. به شی یه که م به کتومتی به سهر تیوری نوی سیستمی خوهر ده چه سپیت که ده لیت زهوی و سه رجه م هه ساره کان له خو ره وه جیا بوونه ته وه، به واتایه کی پروون و راشکاو و هیچ شیکردنه وه و ته نویلیکی ناویت، به لام زانایانی ئیسلام له کوندا له م واتایه تی نه گه ییشتوون، نه وانیش بوراون له وه دا، له بهر نه وه ی تیوری سیستمی خوهر نه زانراو بوه و نه وه ی له و کاته دا بلاو بوه تیوری به تلیموسی کون بوه، به لام سی سده به سهر تیوره نویکه دا رهت بوه و که س ناگاداری واتای راشکاوی هم ئایه ته نه بوه که له گهل زانستی هم سه رده مه دا ده گونجیت. ده لیت ئایا بیباوه ران هم نازان که ئاسمانه کان و زه مین یه ک پارچه بوون و ئیمه لیکمان

هه‌لوه‌شاندن و هه‌موو زینده‌وه‌ریکیشی تێدایه، لێره‌وه هاتوونه‌ته‌ بوون، ئایا هه‌یشتا باوه‌ر ناکه‌ن؟ بو‌خۆشی باسی ئه‌وه‌ت بو‌ ده‌که‌ین له‌ شیکردنه‌وه‌ی (کَاتَّآ رَتْقًا)، زه‌مه‌خشه‌ری ده‌لێت له‌ شیکردنه‌وه‌که‌ی له‌ سه‌ر سووره‌تی (البقره) دا: {يَوْمَ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَآوِ...} [البقره 29 واته: ئینجا بو‌ ئاسمان به‌رزبووه‌وه. پاش باسکردن و واتای رێکبوون و خاوبوونه‌وه، که له‌ویدا نیشانی ده‌دات. ئینجا ده‌لێت: له‌ ئه‌لحه‌سه‌نه‌وه "وا بزائم مه‌به‌ستی (الحسن البصری) یه"، خودا له‌ شوینی (بیت المقدس) له‌ شیوه‌ی به‌ردیکی پر مشتیک زه‌وی خه‌لق کرد که دوکه‌لی پێوه نووسابوو، ئینجا دوکه‌لی به‌رز کره‌وه و ئاسمانه‌کانی لێ دروست کرد و به‌رده‌که‌ی له‌ شوینه‌که‌ی گرت و زه‌وی لێ پان کرده‌وه، بو‌یه قسه‌ی (کَاتَّآ رَتْقًا) واته یه‌که‌پارچه‌ بوه، که پێکه‌وه‌نووساو بوه. واتای ئه‌مه‌یش ئه‌وه‌یه که ئه‌و دوکه‌له‌ی ئاسمانه‌کانی لێ دروست کراوه به‌ به‌رده‌که‌وه‌ نووساوه، ئه‌مه‌یه هه‌لوه‌شانه‌وه‌ یان جیاکردنه‌وه‌ی له‌ به‌رده‌که‌ و به‌رزکردنه‌وه‌ی و خه‌لقکردنی ئاسمانه‌کان له‌وه‌وه، ئه‌مه‌یه لێک جیا بوونه‌وه. خودا (الحسن البصری) بپاریزیت چه‌ند داھینەر بوه له‌ زانینی خه‌لقى خودا و له‌م جیابوونه‌وه‌یه و یه‌که‌پارچه‌یی، جیابوونه‌وه‌یه‌ک و هه‌لوه‌شانده‌وه‌یه‌ک ڕووی داوه که یه‌ک ناگرێته‌وه.

ئه‌وه‌ی له‌ ئایه‌ته‌که‌دا ده‌بینین گونجاو نییه که ده‌لێت: {أَوَّلُ يَوْمٍ} پرسیارکردنه‌که‌ بو‌ پیراردانه، ناییت وا له‌ ئایه‌ته‌که‌دا تێروانییکی هه‌ییت چونکه که‌س به‌ چاوی یه‌که‌پارچه‌یی ئاسمانه‌کان و زه‌وی و ئینجا جیاکردنه‌وه‌یانی نه‌بینیوه، نه‌ بیاوه‌ره‌کان که قسه‌که‌یان بو‌ ده‌کریت و نه‌ محه‌مه‌دیش، چون ده‌ییت به‌وان کاره‌که‌ سه‌لم‌نێت؟ به‌لام ده‌شیت له‌ بینینه‌وه، واته دیدیگای دل نه‌ک چاو، واته؛ واتای ئایه‌ته‌که‌ وای لێ دیت {أَوَّلُ يَوْمٍ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا...} ئایا نازان نه‌ک ئایا نایین، له‌ویدا ده‌گوتیت ناگونجیت که ئه‌وه‌ی به‌ته‌واوی نایانیت به‌ ته‌په‌رست بیسه‌لم‌نیت، ئه‌گه‌ر بیانزانییا به‌ ده‌ر له‌ خودا شتی تر یان بتیان نه‌ده‌په‌رست. ئه‌وه‌ی له‌ قسه‌کانی زه‌مه‌خشه‌ری دا ده‌رده‌که‌وت وای داده‌نیت که له‌ ئایه‌ته‌که‌دا (پری) به‌ بینین ده‌زانیت و، هه‌روه‌ها ده‌شیت به‌ واتای ڕاوبو‌چوون ییت، ئینجا با وا دانریت که بینینی چاوه، به‌وه‌یش به‌ شیوه‌یه‌ک وه‌لامی سه‌لماندنه‌کانیان ده‌داته‌وه که گوتوو‌یه‌تی: یه‌که‌پارچه‌یی و جیاکردنه‌وه‌ی ئاسمان و زه‌وی له‌ قورئاندا هاتوه، که ئه‌مه موعجیزه‌یه له‌ خۆیدا و له‌ شوینی بینین و ته‌ماشاکردن ییت. لێره‌دا ئه‌و په‌نده له‌ سه‌ر زه‌مه‌خشه‌ری ده‌گونجیت که ده‌لێت جارێک عه‌رشه‌که‌ جێگیر بکه ئینجا جوانکاریی تێدا بکه، ئه‌گه‌ر موعجیزه‌ی قورئان راست ییت ئه‌وه له‌ لای ئه‌وان له‌ جێگه‌ی بینین ته‌ماشاکردن ییت، ده‌ییت وایان لێ بکه‌یت به‌ رێگه‌ی یه‌که‌مه‌وه باوه‌ر به‌ین، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی باوه‌ره‌ینانیان به‌ پێغه‌مبه‌رایه‌تی محه‌مه‌د ئاسانتر و سوکتره، که ئه‌م یه‌که‌پارچه‌یی و جیابوونه‌وه‌یه به‌ بینینی ته‌ماشاکراو ییت، له‌ رێگه‌ی موعجیزه‌ی قورئانه‌وه. بینینی ئه‌مه به‌ چاو به‌ بی باوه‌ره‌ینان به‌ پێغه‌مبه‌رایه‌تی محه‌مه‌د مه‌حاله. ڕوودانی ئه‌مه‌یش پێوستی به‌ هیچ نییه جگه له‌ دواکه‌وتن و دوورکه‌وتنه‌وه له‌ که‌له‌ره‌قی. ئینجا وا دابنێن که ئه‌وه‌ی له‌ ئایه‌ته‌که‌دا ده‌بینریت به‌ واتای زانیاری ییت نه‌ک به‌ واتای بینینی چاو، واته به‌چاوبینینی ئه‌و کرده‌وه‌یه، دیسان وه‌لامی راستیی سه‌لماندنی ئه‌وه ده‌داته‌وه، به‌وه‌ی به‌لگه‌یه‌کی عه‌ق‌لی له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی بینینه‌وه ده‌ییت زانیاری و زانستی تێدا ییت، ده‌لێت: پێکه‌وه‌لکاندن ئاسمان و زه‌وی و جیابوونه‌وه‌یان به‌ هه‌ر دووکیان له‌ عه‌ق‌لدا جی ده‌یته‌وه، ده‌ییت جیابوون بی پێکه‌وه‌لکان تاییه‌تمه‌ند ییت له‌به‌ر ئه‌وه‌ی سپاس بو‌ خودا خۆی کۆنتره. ئه‌م قسه‌یه‌ی زه‌مه‌خشه‌ری جگه له‌ هه‌له‌کردن هه‌چی تر نییه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و به‌لگه‌یه‌ی که هه‌یناوتیته‌وه به‌لگه‌یه‌ بو‌ سه‌لماندنی بوونی کردگاری کۆن نه‌ک سه‌لماندنی زانستی یه‌که‌پارچه‌یی و لێک جیا بوونه‌وه. که‌چی هه‌مای پرسیارکردن له‌ ئایه‌ته‌که‌ بو‌ سه‌لماندنی ئه‌وه هاتوه نه‌ک بو‌ بوونی کردگاری کۆن، بیاوه‌ران باوه‌ریان به‌ بوونی ئه‌وه کردوه، ئه‌وه‌ی هه‌یه ئه‌وان هاوبه‌شی بو‌ داده‌نن و یه‌کتا‌په‌رست نین. بێگومان ئه‌و مه‌به‌سته‌ی له‌ پێغه‌مبه‌رایه‌تی محه‌مه‌د و موعجیزه‌کانی و بستراره هه‌ر هه‌مووی له‌ پێناو بانگه‌شه‌کردنیان بوه بو‌ یه‌کتا‌په‌رستی خودا و فه‌رامۆشکردنی بته‌کان، نه‌ک ته‌نھا باوه‌ره‌ینانی ڕووت به‌ خودا. ئه‌وه‌ی راست ییت و هه‌یج ئه‌م لا و ئه‌و لای تێدا نه‌ییت ئه‌وه‌یه که له‌ سه‌ر ئه‌م ده‌ریینه‌ پێشتر باسمان کرد، مه‌به‌ستم قسه‌ی: {أَوَّلُ يَوْمٍ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا} [الانبیاء: 30] واته: ئایا ئه‌وانه‌ینه‌بینی که کوفر ده‌که‌ن. هه‌یج له‌گه‌ل ئه‌و مه‌به‌ست و پێگه‌دا ناگونجیت و له‌گه‌لیدا نایه‌ته‌وه، ده‌کرا بلێت: (أَيَكْفُرُونَ بِقَدْرَتِنَا فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِذْ كَاتَّآ رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا) یان قسه‌یه‌کی له‌م چه‌شنه‌ی بکردایه، ئینجا له‌ویدا قسه‌کانمان له‌ ده‌ره‌وه‌ی ئه‌و قسانه‌ی ده‌ر‌باره‌ی ره‌وانبیزی

قورئان دهیکهین به دهر نایب، بهلام بهشی دوهم له نایهته کهدا، که دهلیت: {وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيًّا} [الانبیاء: 30] واته: له ناو هه موو شتیکی زیندومان دروست کرد. له سهر ئه مه دهلین: (جعل) نه گهر بکهو پته سهر یهک تهواو کهر ده پته خهلق و نه گهر بکهو پته سهر دوو تهواو کهر به واتای خستن یان پیرچانه وه دیت و ههر دووکیان یو نایهته که ده شیت. یو یه کهم که ناوه لفرمان په یوه سته به (جعل) هکه وه به واتای خهلق و (كُلُّ شَيْءٍ حَيًّا) تهواو کهره، واتا کهی: هه موو زینده وه ریکمان له ناو خهلق کردوه، بهلام له دوهمدا ناو ده پته تهواو کهری دوهمی له پیشخراوی تهواو کهری یه کهم که ئه ویش زینده وه ره. واتا کهی پیرچانه وه یان خستنه وه دیت، که وای لی دیت: هه موو زینده وه ریکمان له ناودا پیرچایه وه یان خسته وه، واته له سهره تای دروستبوونی ناوه که له بنه ره ته وه. واتای نایهته که راسته و زانست ده یسه لم پیت، وهک پیرشتر باسمان کرد، له کاتی قسه کردن له سهر نایهتی: {وَكَانَ عَرَشُهُ عَلَى الْمَاءِ} [هود: 7] دا، واته: تهخته کهی له سهر ناو بوو. زیان له سهره تای دروستبوونی وه له ده ریادا بوه ئینجا گواستراوه ته وه بو وشکانی، هیچ تاوانی تیدا نییه که نایهته که وهک نامرازیکی یه کلا کردنه وهی مه سه له که وا دهر ده کهو پت، که ده فه کهی گشتیی هه مه گیره و هه موو زینده وه ریک له جیهاندا ده گریته وه له ههر جو ریک پیت، ئه وهی له مه تی ده گهین که جگه له ناو هیچ شتیکی زیندوو نه بوه. ئه م چه مکه پشتگیری له وه ده کات که له تهواو کهری دوهم له نایهته کهدا پیش خرا پیت، له بهر ئه وهی قازانجی پیشخستن لیره دا بو قه تیس کردنه یان بو شتیکی تایه تیه، وهک بلیت حه مه له ماله وه یه، واته جگه له وه کهسی تر نییه. واتای نایهته که له خستن یان پیرچانه وه له ناودا نهک له شتی تر، مه به ست له وه پش زینده وه ره، بهلام له سوره تی (الرحمن) دا شتی نا کوک له گه ل نه مه دا هاتوه: {وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَارٍ} [الرحمن: 15] واته: جنو که شی له بلیسه ی بی دو که ل به دیهینا. و له سوره تی (الحجر) دا: {وَالْجَانَّ خَلَقْتَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ} [الحجر: 27]. واته: له مه وه پیرش له ناگریکی به هالاو جنو که مان ئه فراندوو. زه مه خشه ری ده لیت: (الجان) بو جنو که وهک ئاده مه بو مروف، واته باوکی جنو که کانه وهک چو ن ئاده م باوکی مروفه کانه. ئه وهی لیره دا ده گوت پیت: عه قل و زانست و بینین و تاقیکردنه وه و هه وال، هه موو نه مانه هیچ شتیکیان بو ناسه لم پین ئه وهی زینده وه ره پیت له ناگره وه دروست کرا پیت. کردگاری مه زنی هه موو بوونه وه ران، وای له مو رکی ناگر کردوه که بو جیا کردنه وه و په رشوبلا و کردن به کار پیت، وهک چو ن مو رکی ساردی کو کردنه وه و گرد کردنه وه یه، سپاس بو ئه وهی که توانا و قودره تی مه حالی تیدایه، قورئان باسی بناغه ی خهلقبوونی فریشته ی نه کردوه، نایا له ناو یان له ناگر یان له پروناکی خهلق کراوه. ئه وهی له کتبی قه ومه کهدا هاتوه: ئه وان ته نی نه رمونیانی دره وشاوه ن، ههر چند لاشه یان نه رم پیت ده پیت له ماده دروست کرا پیت، نه گینا ته ن نین واته لاشه نین به لام چیروکی خهلقی ئاده م له قورئاندا وا نیشان ده دات که فریشته کان له پیش ئاده م خهلق کراون واته له پیش مروف، کاتیک خودا ویستی ئاده م خهلق بکات هه والی پیدان که له سهر زهوی خهلیفه بو خو ی داده نیت و ئه وهی پیمان گوت که گوتیان. ئه مه ییش نیشانه ی ئه وه یه که پیش مروف له بوونه وه ران شه ی تانی تیدا نه بوه، له بهر ئه وهی شه ی تانه کان پاش ئه وهی ئیلیس له و کاته دا هاته بوون و ملکه چی سوجه کردن نه بوو بو ئاده م، ئیلیس جنو که ی باوکی شه ی تانه کانه، واته نه و بو شه ی تانه کان وهک ئاده مه بو مروف. ئه مه هه مووی چیروکی خهلقی ئاده م له قورئاندا به راشکاوی باسی ده کات و له وپه تی ده گه ییت که جنو که و فریشته یهک شتن، ئه وان بیباوه رن و نه مان باوه ردارن. له چیروکی خهلقی ئاده مدا هاتوه: {فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ} [البقره: 34]، واته: جگه له ئیلیس ئه وان کرنوشیان برد. ییگومان ئه وهی به دهره لیره دا له گه ل ئه وانی تر دا ناوی هاتوه، واته ئیلیس له فریشته کانه، نایب ئه وهی به دهر پیت له باسکردندا له وانی تر دایراو پیت، له بهر ئه وهی فرمان کردن به سوجه بردن نه و ناگریته وه، رازینه بوونی بو سوجه بردن وهک یاخیبوون دانان پیت به لکوو له ئه وه وه هیچ پرووی نه داوه، له بهر ئه وهی فرمانی سوجه بردن نه و نه گرتوه ته وه و بو خه لکی تر بوه، نه ی چو ن ره تی کردوه ته وه. رازی نه بوون به سوجه بردن به لگه ی ئه وه یه که له فریشته کانه. قورئان له سهر ئیلیس له نایه تیکی تر دا ده لیت: {كَانَ مِنَ الْجِنَّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ} [الكهف: 50]، واته: جنو که بوو له فرمانی خودا که ی لایدا. ههروه ها بیباوه ره کانی قوره ییش گوتیان: فریشته کان کچانی خودان و قورئان نه مه ی رهت کردوه ته وه، له سوره تی (الصفات) دا ده لیت: {وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجِنَّةِ نَسَبًا} [الصفات: 158] واته: وایان کرد که له زیوان جنو که و خودا خزمایه تی دروست

بکەن. مەبەستی لێره‌دا فریشتەیه. زەمەخشەری دەلێت: ناویان جنۆکه لەبەر ئەوەی یەک ڕەگەزن، بەلام لەبەر ئەوەی بەد و گومرا و جارسکەر بوو لە نێو جنۆکه‌کان و هەموو خراپەیه‌کی هەبوو ئەو شەبتانە و، ئەوەی پاک و باشە هەبوو بە گشتی ئەو فریشتەیه، لەم شوێنەدا بە گوێرە ڕەگەزەکیان ناوی هێناون. لەمەدا بەراشکاوی تێدەگەین کە جنۆکه و فریشتە یەک شتن، بەلام ئەوانە شەرخوازان و ئەمانە تر خێرخواز، ئەگەر جنۆکه و فریشتە یەک شت بن، فریشتەیش بە هەمان شیوەی جنۆکه لە ئاگر خەلق کراوه، ئەگەر بۆمان نیه ئەمە هەلپه‌نجین لەبەر ئەوەی ئەمە هاوشیوەییە، چونکە جگە لە خودا کەس نایزانێت، با هەر یەک لە ئێمەیش بێ زمانێک بین لە پێستی مەرۆفدا

٤- لە حەقیقەتە قورئانییەکاندا دەلێت: شاخ بۆ ئەو لە زه‌ویدا خەلق بوو بۆ ئەوەی نەهیلێت لار بێتەوه، واتە لە زەمینلەرە و شلەژان، بۆ زه‌وی وەک هەمان کۆلەکه‌کانی خانووه، وەک مێخ و قایمکەری مال بۆ جیگەری چەتر و خانووه بۆ ئەوەی لار نەبێتەوه، ئاوها شاخ زه‌وی دەگرێت بۆ ئەوەی لار نەبێتەوه. لە سورەتی (النحل) دا دەلێت: {وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ} [النحل: 15] واتە: کێوه‌کانی لەم زەمینە کردە لەنگەر هەتا ئێوه نەلەرزێنێ. مێخ و قەلەم ئاسن بۆ بەستنه‌وهی چادر و خێووت بە پەتەوه، بۆ ئەوەی نەکەوێت و لار نەبێتەوه و تێک نەچێت. ئەوەی ناشاررێتەوه کە زه‌وییه‌ک خێر بێت ئەگەر لەم نوک و بەرزوزمییە تێدا نەبێت کە پێی دەگوترێت شاخ، زیاتر جیگە هەوسەنگی دەبێت نەوه‌ک لە سەری بێت وەک ئیستا، لەبەر ئەوەی لە شوێنێک دەبێت و لەوی تر نایێت بۆیه هەوسەنگییه‌کە تێک دەدات و لاربوونه‌وه ڕوو دەدات، بەلام قورئان ئەم کارە بە پێچەوانە داناوه و وای لێ کردوه کە شاخ رێگره‌ له‌ لاربوونه‌وهی، کەچی زانایانی جوگرافیا کە باسی خێبوونی زه‌ویان کرد بەوه‌وه کە شاخیشی لە سەرە و گوتیان: ئەم شاخانە زه‌وی لە خێری خۆی لا نابات لەبەر ئەوەی لە چاو زه‌ویدا وەک نوکیک و نوکیک وایه‌ له‌ سەر توکیکی پرتەقالێک بێت، بە تەماشاکردنی ئەمە، شاخەکان هەر چەند گەوره‌ بن لە چاو هەسارە زه‌ویدا شتێکی بچوکه، نە بە نەبوونی لاربوونه‌وه ڕوو دەدات و نە بە بوونی رێگری لە لاربوونه‌وهی دەگرێت. چەند ناخۆشه‌ کە لار بێتەوه، بە پێی ئایەتەکه‌ بێت. زەمەخشەری لە شیکردنه‌وهی ئایەتەکه‌ی سورەتی (النحل)دا، دەلێت: خودا زه‌وی خەلق کرد و دارخورمای لێ بوو، فریشتەکان گوتیان: کە دروست بوو هیچ شتێکی لە سەر پشتی نەبوو، ئینجا شاخەکان لە سەری لەنگەریان گرتوه. لە سورەتی (النبا)دا دەلێت: {أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مَهَادًا، وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا} [النبا: 6، 7]، واتە: ئەم زەمینەمان نەکردە پێشکە و شاخەکانمان نەکردە (سنگ) مێخ. وەک پێشتر باس کرا (وۆتد) واتە مێخ بۆ بەستنه‌وهی چادر بە کار دێت بەلام من ناتوانم لەم شیوه‌ ئایەتانە وەک نمونە بەینمەوه‌ له‌ عەقلی تەندروست بە یەک ئاراستەدا بیات بەوه‌ی ئاین "و‌ه‌ک پێشتر گوتمان" باوه‌ربوونه‌ به‌ غەیب، بۆیه‌ قسه‌ بۆ سۆز و دەروونه‌ هەستیارەکان دەکات، تەنانه‌ت زۆر جار ئەوانە قسه‌یان بۆ دەکات دایان دەبەزینێت بۆ ئاستی منداله‌ بچوکه‌کان کە پرسیار لە دایکیان لە باره‌ی هەموو شتێکه‌وه‌ ده‌کەن و دایکیشیان هیچ وه‌لامیکیان ناداتەوه‌ جگە له‌وه‌ی له‌گەل عەقلی بچوکی خۆیان و ناخ و پەرۆشیان بۆ زانینی شتەکاندا بێت، ئەمەیش بە بێ عەقلانیه‌ت دەبینن و هەولی زانینی ئەمەیش تەنھا بە دەروونی هەستیا‌ری خۆیانە و هیچی تر دەدەن

عەقلیه‌تی مەرۆفایه‌تی بە تەنھا ناتوانێت بگاتە ڕاده‌ی ئەوه‌ی بە تەواوی زانینی نەهێنیه‌کانی کەون بزانێت و، ئەوه‌ی لێی زانیوه‌ به‌ پێی کۆکراوه‌ی بیرە یەک لە دوا‌ی یه‌که‌کان و تاقیکردنه‌وه‌ و ئەزموونه‌ ریزبەنده‌کانه‌، هەر لە پێگه‌یشتنی عەقلی مەرۆفه‌وه‌ و تا ڕۆژگاری ئەمڕومان و ئەمەیش هیچ نیه‌ له‌ ئاست ئەوه‌ی نایزانێت. ئەگەر محەمەد پێغه‌مبەرێکی ئێرراو بێت و دەیه‌وێت خەلک توانای سەرسۆرھێنەر و حیکمه‌تی ڕه‌وانی خەلق بزائن، چی بکات و چی دروست بکات ئەگەر بە گوێرە عەقل و تێگه‌یشتنی خۆیان لەگەلێندا قسه‌ نەکات و وەک دایکێک چۆن قسه‌ لەگەل پێچوه‌که‌یدا دەکات قسه‌یان ئەویش وا قسه‌ی لەگەلدا نەکات، کە هەر چیه‌کی بویت فەرمانیان پێ بکات و نەیه‌وێت رێگریان لێ بکات. بە تابه‌تی زۆرینه‌ی گشتینی ئەو خەلکانه‌ عەقل لاواز و دەروون بچوک بوون. کەچی لەگەل ئەوه‌یشدا هیچ کەمتەرخەمی نەکرد و کەم هیلاک نەبوو بۆ رابوونی عەقلیه‌تیان و هەلسانی دەروونیان بە بانگه‌شه‌کردنیا بۆ قورئان بۆ بینین و بیرکردنه‌وه‌ له‌ خەلقى خودا، وەک لە قسه‌ی سورەتی (ئەل عمران) دا هاتوه‌: {الَّذِينَ يُذَكِّرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ...} [ئەل عمران: 191] واتە: ئەوانە‌ی له‌ هەلسان دانیشان بێر له‌ خودا ده‌کەنه‌وه‌ وله‌ دانیشتنیش بێر له‌

ئەفراندنى ئاسمان و زەمىن دەكەنەو. و لە سورەتى (الروم) دا دەلئت: {أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ...} [الروم: 8] و لە سورەتى (الأعراف) دا دەلئت: {فَاقْصُصْ الْقِصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ} [الأعراف: 176]. واتە: ئىاي بە خۇيان بىر لەوہ ناکەنەوہ کہ خودا ئاسمان و زەمىن و ئەوہى لە نىوانىياندا ھەيە بە حق دروست کرد. لەگەل چەندىن ئايەتى تردا

ئيمە باسى ھەندىک شتت بۇ دەکەين کہ لە قورئاندا ھاتوہ، لە نموونەى ئەو ھۆکارانەى کہ لە رووکەشدا نا مەعقولن، لەوئوہ راستى قسەکانمانتان بۇ دەردەکەوئت. لە سورەتى (الانعام) دا ھاتوہ: {وَرَفَعَ بَعْجَكُمْ فَوْقَ بَعْجِ دَرَجَاتٍ لِّيُبْلُوَكُمْ فِي مَا كُنتُمْ تَاكُمُ} [الانعام: 165] واتە: ھىندکتان چەند پلە لەوئوہ بەرزکردەوہ بۇ ئەوہى تاقىتان بکاتەوہ لەوہى بۇتان دەيئت. لە شىکردنەوہى زەمەخشەرى دا وا ھاتوہ: ھەر يەکەتان لەوى تر بەرز کردوہتەوہ وەک لەم ئايەتەدا ھاتوہ، لە لايەنى شەرەف و برزق و رۆزبەوہ بۇ ئەوہى تووشتان بکات بەوہى لە نىعمەتى پيگە و پارەوپولەوہ پيئتان دەدات، چۆن سىياسگوزارى ئەو نىعمەتە دەبن و چۆن گەورە لەگەل بچوکدا و ئازاد لەگەل کۆبلەدا و دەولەمەند لەگەل ھەژاردا مامەلە دەکات. واتاى (لِّيُبْلُوَكُمْ) تووشتان دەکات، ليرەدا واتە تاقىتان دەکاتەوہ و تاقىتان دەکاتەوہ. مروؤف کہ ئەم ئايەتە دەخويئتەوہ سەرى سور دەمبئت و پرووگير دەيئت، نازانئت ئايا لەگەل قسەى خودا دئتەوہ و گونجاوہ کہ زانىارى لە سەر ھەموو شتئک ھەيە، کہ بوہ و دەيئيش و ھىچ شتئکى لئى ناسرارئتەوہ. نە لە سەر زەوى و نە لە ئاسمانيش، يان قسەى پياوئکى گەورەى خەلکەکە و دەولەمەندەکەيان دەکات، کہ ئەم خوداپيئداوہ نىعمەتى بەشى کۆبلەکانى داوہ و زۆرينەيان بيئەش کردوہ بۇ ئەوہى تاقىيان بکاتەوہ چۆن سىياسگوزارى ئەو نىعمەتە دەبن "ئەمەيە شىکردنەوہى زەمەخشەرى". با وا دابئين ئەم قسانە لە يەکئک لە دەولەمەندەکانەوہ کراوہ وەک باسمان کرد، پيئ دەگوتئت: ھيئ تو نىعمەتت بەخشى بە بەشئک لە کۆبلەکانت و ئەوانى ترت لە بيئەشکردندا ھەموويت خستوہتە قوژبنى چالەکەوہ، تو دەتەوئت بەمە تاقىيان بکەيتەوہ بۇ ئەوہى بزائت کاميان سىياسگوزار بن و کاميان ناشکور بن، ئەمە چۆن دەيئت؟ تو ئەگەر بتەوئت تاقىيان بکەيتەوہ دەيئت لە پيئدان و ژيانياندا يەکسانيان بکەيت، ئينجا سىياسگوزار و ناسىياسگوزارت بۇ دەردەکەوئت، ئەوہى سىياسگوزار يئت زياترى بۇ دەکەيت و ئەوہى سىياسگوزار نەيئت بيئەشى دەکەيت، بەلام بەشى ھەندىکيان بدەيت و ئەوانى تر ھەموويان تاقى بکەيتەوہ، ھىچ دادپەرورەرى و ئينسافئکى ئيئدا نيە. دەشئت بگوتئت: ئەوانەى زۆرى پيئ داوون سىياسگوزاريان تاقى دەکاتەوہ و ئەوانەى بيئەشى کردوون ئارامگرتن و سەيرکردنيان تاقى دەکاتەوہ، لە وەلامدا دەگوتئت: لە نىوان ئەوہى پيئ دەدرئت بۇ تاقىکردنەوہى سىياسگوزارى و ئەوہى بيئەش دەکرت بۇ تاقىکردنەوہى سەبرگرتنى جياوازى و بۆشاييەكى زۆرى ئيئدايە، چۆن ئەوہى دەيداتئ و چاوهرئى سىياسى لئى دەکات و ئەوہى بيئەشى دەکات کہ چاوهرئى سەبرى لئى دەکات يەکسان يئت، ئەمەيش نە دادپەرورەريە و نە ئينسافە

خەلک لە ھەموو زەمان و شوئئئکدا چوار چينن، چينى بالا و ناوهراست و خوار و بنەوہ، ئەوہى چينى بالا يە دەولەمەندە خاوەن گەنجينە و قەسر و کۆشک و تەلارە، کہ باخ و بيئستانيان ھەيە و خەلک بە کار دەھئبن و مولک و خانووبەرەيان ھەيە، ئەمانە کەمىنەى خەلکن، بەلام چينى ناوهراست لە چينى بالا زۆرترن و ئەمانە بە دواى بزئوييدا ھىلاک نابن، بەلکوو بە خوئشى و بەختەوہريەكى پريئەبيدا دەژين و پئويستىيەکانى ژيان و کەمالياتەکانيشيان بە پلەيەكى جياواز دەست دەکەوئت. چينى خواروہ ئەمانە لە چينى ناوهراست زۆرترن، ئەوانەى کہ لە ژياندا ھول و تەقەلا دەدەن و ھىلاک دەبن و جگە لە پاروہ نانەکەى زگيان ھىچيان دەست ناکەوئت و لە نىوان ئيئرى و برسئى و پرووت و داپوئشراودا دەژين، خەلکى ئەم چينە ھەمووى يەک پلەن و، ناشئت و راست نيە بلئيت پلەيان ھەيە لەبەر ئەوہى ھەموويان يەکسان لە ھىلاکبوونى ژيان بئى جياوازى و، ئەگەر جياوازيەكى ئەوتو ھەيئت ئەويش زۆر کەمە و شاپانى ئەوہ نيە پلەى بۇ دانئيت، بەلام چينى زۆر لە بنەوہ ئەمانە کەمن و ئەوانەن کہ تواناى پەيداکردنى ھىچيان نيە و پئويستىيەکانيان ناچارىان دەکات کہ خەلک يارمەتيان بدات

ئەمانە خەلکن و ئەوہيش چينەکانيانە لە ژيان بەريئکردندا، ئەمە لەو کاتەوہ دونيا دروست بوہ تا رۆژگارى ئەمرومان ھەژار لە سەرگەردانى و ھىلاکيدا بوون، کەچى باشترين خەلکن لە رووى ئەخلاقەوہ و راستگوتئرين خەلقى باوهردارى خودان و لە ھەموان گوئرايەلترن، ئەگەر شەرئکيان يان تاوائىکيان لە دەست دەريچئت ئەوہ ھەژارى و پئويستى پاليان پئوہ دەيئت. ئەوانە زۆرينەى

ره‌های خه‌لکن و ده‌وله‌مه‌نده‌کانن له ته‌نیشتیانوه که‌مینهن، له نیعمه‌ت و خو‌شیدا ده‌ژین و ژاپتیکی نارام و خو‌شگوزهران به‌سه‌ر ده‌به‌ن، به‌هیمنی و نارامی و دل‌ره‌قی و یاخیبوونه‌وه، زالم‌ن دژ به‌هه‌ژاران و گه‌لته‌جاری و بی‌گاریان پی‌ده‌که‌ن. هه‌ژار ده‌بینیت هه‌ول و ته‌قه‌لا ده‌دات و هیلاک ده‌بی‌ت و نه‌وانه به‌هیلاکی نه‌مان له خو‌شگوزهرانیدا ده‌ژین له‌قه‌سیده‌یه‌کدا گوتومه

احیراً له مستخدما فی عقاره اری کل ژی فقر لدی کل ژی غنی
 علی کده قامت صروح یساره ولم یه‌گه الا الیسیر وان‌ما
 به‌واتای: من هه‌ر هه‌ژارنک وه‌ک کری‌گرته بو‌بنیاتی‌ک لای ده‌وله‌مه‌ندی‌ک به‌کاره‌پنراوه و، له‌سه‌ر
 شانی نه‌و نه‌و بالاخانانه بنیترناه، که‌چی مافیکی که‌م نه‌بی‌ت هیچی به‌ر ناکه‌وی‌ت و نایداتی
 نایا پاش نه‌مه هه‌موو مایه‌ی سه‌رسوره‌پنان نییه که‌کردگاری مه‌زنی بوونه‌وه‌ران و غه‌ییزان و
 ناخو‌شی ده‌رخه‌ر، وا‌بینین که‌سه‌رقالی نه‌وه بی‌ت کی‌ له‌وی تر به‌رزتر بی‌ت له‌رزق و رو‌زیدا.
 بو‌چی؟ بو‌نه‌وه‌ی تاقیبان بکاته‌وه که‌سیاسگوزاری بن، سپاس بو‌نه‌وه‌ی هیچ جیاوازییه‌ک له
 ژبوان سیاسگوزار و بی‌اوه‌ری لا نییه
 نه‌گه‌ر سه‌رت سه‌ر ده‌می‌نی‌ت له‌وه‌ی خودا سه‌رقالی پله‌جیایی، واته به‌رزکردن و نزمکردنه‌وه‌ی بو
 تاقیکردنه‌وه خه‌لق کردوه. له‌سه‌ره‌تی (هه‌ود) دا ده‌لی‌ت: { وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي
 سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا } [هود: 7]. واتا‌که‌ی پی‌شته‌ر نوسرا.
 زه‌مه‌خشه‌ری له‌شیکردنه‌وه‌ی (لِیَبْلُوكُمْ) تاقیبان بکاته‌وه، په‌یوه‌سته به‌خه‌لقه‌وه، واته
 خه‌لقکردنیا‌ن حیکه‌مه‌تی‌کی راستوره‌وانه، که‌وا‌ی لی‌ بکات بی‌ته‌مال بو‌نه‌وانه‌ی ده‌یپه‌رستن و
 به‌جو‌ره‌ها نیعمه‌تی خو‌ی به‌سه‌ریاندا ده‌بار‌نی‌ت و له‌گو‌پرایه‌لی و خو‌به‌دوورگرتن له‌یاخیبوون
 تاقیان ده‌کاته‌وه و نه‌وه‌ی سیاسگوزار بی‌ت و گو‌پرایه‌ل بی‌ت پادا‌شتی ده‌داته‌وه و نه‌وه‌ی کوفری
 کرد و یاخیبوو سزای ده‌دات. ئینجا ده‌لی‌ت بو‌نه‌وه‌ی تاقیبان بکاته‌وه و تووشتان بکات وه‌ک
 نه‌وانه‌ی له‌ژیوه‌ تووشبوون بو‌نه‌وه‌ی بزانی‌ت چی ده‌که‌ن

(85)

زه‌مه‌خشه‌ری له‌م ده‌ری‌نی کو‌تاییه‌یدا، ویستویه‌تی شیکردنه‌وه‌ی (لِیَبْلُوكُمْ) به‌واتایه‌ک
 بکات، که‌شایانی خودی خودا بی‌ت له‌ته‌ئویله‌که‌یدا و زیاتر تاقیکردنه‌وه له‌خو‌بگری‌ت، به‌لام به‌م
 شیکردنه‌وه‌یه‌ی نه‌وه‌ی ویستویه‌تی نه‌بی‌ت‌کاوه، وه‌ک نه‌وه‌ی تاقیکردنه‌وه به‌خودا نه‌کر‌یت که
 زانای غه‌ییه، هه‌روه‌ها نه‌وه‌یش شایانی خودی خودا نای‌ت نه‌گه‌ر مه‌به‌ستی بالا له‌وه‌دا که
 زه‌وی و ئاسمانی خه‌لق کردی‌ت، ته‌ن‌ها له‌پیناو نه‌وه‌دایه که‌پادا‌شتی سیاسگوزار بکات و
 سزای بی‌باوه‌ر بدات، به‌لام زه‌مه‌خشه‌ری خودا بی‌یور‌یت، وه‌ک نه‌وانی تر له‌شیکه‌ره‌وه‌کانیش،
 هه‌ولیان نه‌داوه له‌شیکردنه‌وه‌کانی‌اندا بگه‌نه‌شتی‌ک له‌حه‌قیقه‌ت، به‌لکوو هه‌ولی گرتی
 کونوکه‌له‌به‌ر و پینه‌کردنی دراوییه‌کانی‌انه و هیچی تر، به‌لام حه‌قیقه‌ت وه‌ک پی‌شته‌ر با‌سمان کرد
 که‌ئایین باوه‌رکردنه به‌غه‌یب و قسه‌کردنه بو‌خه‌لک به‌شیوه‌ی دایکی‌کی به‌سه‌ور قسه بو
 رو‌له‌که‌ی بکات، له‌وه‌ی که‌به‌وی‌ت له‌پیناو به‌رزه‌وه‌ندی‌دا فه‌رمانی پی‌ بکات و له‌خراپه به‌دووری
 بگری‌ت، ئاوه‌ایش خاوه‌نی بانگه‌شه‌ی ئیسلامی، نه‌وه‌ی له‌خه‌لک ده‌به‌وی‌ت باوه‌ردارییه و
 دوورکه‌وته‌وه‌یه له‌یاخیبوون و بی‌اوه‌ری، هیچ نامۆ نییه که‌پینان بل‌یت: هه‌موو شتی‌ک له‌م
 دونیا‌په‌دا له‌پیناو نه‌م ئامانجه‌دا خه‌لق کراوه. بی‌گومان باوه‌رداری له‌وه‌دایه که‌هه‌موو بوونه‌وه‌ران
 بو‌تاقیکردنه‌وه‌ی خه‌لک و زانی‌نی گو‌پرایه‌لانیان و یاخیبوانیاندا له‌وه‌سه‌رسوره‌پنهر تر نییه که
 باوه‌ر به‌ژیانوه و بلا‌بوونه‌وه به‌به‌ه‌شت و نیعمه‌ته‌کانی و ن‌له‌زی‌لی ناگره‌که‌ی دوزه‌خ بکه‌یت،
 هه‌روه‌ها به‌شتی تری غه‌یبیش

به‌هه‌مان نه‌مه‌ی پی‌شوو، نه‌وه‌یه له‌سه‌ره‌تی (المائده) دا هاتوه: { وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً
 وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِيَبْلُوكُمْ فِي مَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ } [المائده: 48]. واته: نه‌گه‌ر خودا بی‌ویستایه ده‌یکردن به‌یه‌ک
 میله‌ت به‌لام بو‌نه‌وه‌ی تاقیبان بکاته‌وه به‌وه‌ی پینان ده‌دات نه‌مه‌ی کردوه. زه‌مه‌خشه‌ری
 ده‌لی‌ت: له‌م نایه‌ته‌دا (لِجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً) واته خه‌لکی ته‌با و له‌سه‌ر یه‌ک شه‌ریعه‌ت ر‌یکه‌وت‌بن
 یان یه‌ک نه‌ته‌وه و یه‌ک ئایین بی‌ جیاوازی " نه‌ته‌وه یان ئومه‌ت به‌واتای ئایین بی‌ت " به‌لام
 (وَلَكِنْ) ویستویه‌تی له‌وانه‌ی پی‌ داوان تاقیبان بکاته‌وه، واته له‌شه‌ریعه‌ته جیاوازه‌کان که

کاری پی بکن گوئیستی بن و باوهری پی بکن، له بهر نهوهی لهو باوهره دا بوون که بهرزهوه نندی نهوانی تپدایه و به پیی حال و زهمانه له سهری جیاواز ده بن، یان دواک گومان ده که ون له کاره که خویان بیبهری ده کن

له شیکردنه وه که ی زهمه خشه ریدا وا تی ده گهیت که نهوهی خودا ویستویه تی که تاقیان له سهر بکاته وه کار پیکردنی شه ریعه ته جیاوازه که یانه و لهو باوهره دان که بهرزهوه نندیه و به پیی حال و کات له سهری جیاواز بوون. نه مه یه که خودا ده یه ویت له سهری تاقیان بکاته وه، نه مه یه نه له کون و نه له ئیستادا و له هیچ کات پیکشدا قهت پرووی نه داوه، به لکوو له زهمانی نوجه وه تا روژی نه مرمومان له هه سهریعه تیک دا نهوهی ناکوک بیت له گه لیاندا به بیباوهر له قه له مت ده دن و دوزمنایه تیت ده کن. خودا ئیتر چی ده ویت تاقی بکاته وه که نه مه واقیعه له هه موو کاتیکدا به رده وام بیت، نه گه ر خودا وایان لی بکات یه ک نومه تی ته با بوونایه نه گه ر له سهر بیباوهریش بوایه ن، نه مه باشتر ده بوو بویان نه ک وایان لی بکات جیاواز و ناکوک بن له شه ریعه ته دا و دوزمن بن بو نهوهی تاقیان بکاته وه

هه ر ئایینیک په وهی جیاواز بیت له گه لیدا ده لیت بیباوهره، خه لکی هه ر ئایینیک دژی نه وانن که جیاوازان له گه لیاندا، وه ک پروداوه میژووییه کان و مامه له کانی پروژانه له هه موو شوینیکدا نه وه مان بو ده سه لمینن، نه گه ر ئایینی مه سیحیش ئیدعای نه وه ده کات که ئایینه که یان فه رمانیان پی ده کات دوزمنه کانیشیان خوش بویت، به لام نه مه داوایه کی پروونه و واقیعه به دروی ده خاته وه و بینن و دیدگا ناکوکه له گه لیدا. نه گه ر ئاییندار لهو باوهره دا بوایه که نهوهی جیاوازه له گه لیدا: بیباوهره، نه مه ئاسان ده بوو، به لام به چهن دین جوړ دوزمنایه تیی ده کات، وه ک مه عه ری ده لیت واودعتنا أفانین العداوات إن الشرائع ألفت بیننا إحنًا،

واته: شه ریعه ته که ناجوربونی خسته نیوانمانه وه و دوزمنایه تی بو دروست کردوین

شتریکی نامه عقوله چاوهرپی شتریکی باش له هه لیزاردنی نه مه جوړه کاره دا بکهیت

5- لهو سه رسوره یه نه رانه ی له حه قیقه تی نیو قورئاندا هات بیت، مروف دوو مردن و دوو ژیانن هه یه، ژیانن یه که می نه وه یه که تووه له پشتی باوکیدایه و لهو کاته دا که له پشتی باوکی ده بیت مردوه و دوهم مردنیه تی له پاش نه م ژیانن که له دونیادا ده ژیت، ژیانن یه که می له کاتی له دایکبوونی له دایک و باوکیک و دوهمیش له کاتی ژیانن وه له روژی قیامه تدا. نه مه وه ک ئایه تیک له سوره تی (المؤمن) دا خودا قسه ی له سهر کرده، به پیی نه وهی قسه ی بیباوهران له روژی قیامه تدا پاش چوونه دوزه خ زیندوو ده بنه وه، ده لیت: {قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا إِنتَیْنِ وَأُخِیَّتَنَا اِیْتِنِیْنَ فَاَعْتَرَفْنَا بِرُؤُوسِنَا فَهَلْ اِلیْ خُرُوجٍ مِنْ سَبِیْلِ} {غافر: 11} واته: زهمه خشه ری هه ر دوو مردن و ژیانن که ی بهو شیوه یه ی پیشوو باس کرده، وه ک له قسه ی خودادا هاتوه: {وَكُنْتُمْ اَمْوَاثًا فَاَحْبَاكُمْ پَمَّ یْمِیْتُكُمْ پَمَّ یُحِیْیْكُمْ پَمَّ اِلَیْهِ تُرْجَعُونَ} [البقره: 28] واته: نیوه مردو بوون زیندوی کردنه وه و ئینجا ده تانمرنیت و دووباره زیندوتان ده کاته وه و ئینجا بو لای نه وه ده گه ریته وه له شیکردنه وهی ئایه ته که دا له سوره تی (البقره) دا هاتوه: {وَكُنْتُمْ اَمْوَاثًا} واته نیوه توو بوون له پشتی باوکانتان و زیندوی کردنه وه و {پَمَّ یْمِیْتُكُمْ} واته پاش نه م ژیانن ده تانمرنیت و {یُحِیْیْكُمْ} واته له پاش مردن ده تانزینیته وه، نه مه حکومه تابهت نییه به مروف به لکوو له سهر نازهلش ده سه پیت و به هه مان شیوه یه وه ک له سوره تی (الروم) دا هاتوه: {یُخْرِجُ الْحَیَّ مِنَ الْمِیْتِ وَیُخْرِجُ الْمِیْتِ مِنَ الْحَیِّ} [الروم: 19] واته: زیندوو له مردوو ده ردینن و مردووش له زیندوو ده رده کات. (الْحَیِّ) واته زیندوو به په له وه ر دانراوه و (الْمِیْتِ) مردووشیان به هیلکه داناوه و بهو شیوه یه شیان کرده ته وه و باسیان کرده، بهو پییه هیلکه مردوه، له بهر نهوهی مریشک دوو مردنی هه یه. مردنیک که له هیلکه دا ده بیت و مردنیک که خه لک سهری ده پیرت یان چه قه ل ده یخوات، به لام ئایا دوو ژیانن هه یه به وهی که له هیلکه ده تروکیت و جوجه له ده رده چیت و دوهم جاریش به ژیانندنه وهی له روژی حه شر و له سهر نهوهی له دواک خوراک له په ین و پاشماوه و ده نگه دانه ویتله ده دوزینته وه موحاسه به ده کرت، یان حه قی ده کاته وه له وانن ده یخون یان هیلکه یان جوجه له کانی ده خون. له قورئاندا شتی وا نییه که نازهلش زیندوو بیته وه، به لام له هه واله کاریگه ره کان که له روژی قیامه تدا دادوهری به گشتی ده بیت تا مافی کول و کوله وار و بی شاخ له شاخدار وه رده گیریته وه و حه قی ده کاته وه، وه ک له هه ندیک له فه رمووده کانی پیغه مبه ردا هاتوه

هه ندیکان بو نه وه رویشتون که دوو مردنه که نه وه یه مردنی ژیانن نه م دنیا و مردنی ژیانن وهی ناو گور، له بهر نهوهی له فه رمووده کاندا وا هاتوه که مردوو له گوره که ی زیندوو

دهیتهوه بو ئهوهی ههر دوو فریشتهکه پرسپاری لی بکهن و ئینجا پاش پرسپار لیکردنیا
 دهمرنهوه، وهک ئهوهی قسهکهری ئهم باسه ویستپیتی خوئی له مردنی یهکهم بشارتهوه، که
 له پێش له دایکبوون یان خهلقبوونی مروف دهیته و بهم پێهه خوئی خستهته ئیو دوو کبشهوه،
 که ئهویش ژپانی دوهمه له گور و مردنی دوهمه له پاش ئه و ژپانهوه دا. زهمهخشهری ئهمه ی به
 شیوهیهک وهلام داوهتهوه که ئهوهی ئهم قسهیهی کردوه پێوستی به سی ژپان دهیته، که
 ئهمهیش لهگهله قورئاندا ناکۆکه. سی ژپانهکهیش مه بهستی ژپانی دنیا و ژپانی گور و ژپانی
 ژپانهوهی ئه و دنیا، ئینجا گوتی ئهم قسهکه ره له شوین خوئی ناوهستیته، یهکیکیان که له
 گوردا دهیته باسی ناکات و ئینجا وای دادهیته که خودای پالا له گور زیندوویان دهکاتهوه و ئه و
 ژپانه بهردهوام دهیته له دواي ئهوهوه نامرن، ئینجا له وراچله کینه دووریان دهخاتهوه و به و
 قسهیهی که دهیته؛ ئهوه جگه لهوانه ی خودا نه بهو پته. ئاماژه به قسهی خودا دهکات به:
 {وُنْفِخْ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ} [الزمر: 68]. واته:
 فوی کرده وینه کانهوه و ئهوهی له ئاسمان و زهمین بوو بروسکه لپی ده دا جگه لهوانه ی خودا
 مهیلی لی بووه. ده لیم: کۆتا قسهی زهمهخشهری خهیا له، به و پێهه ی ژپانیان له گور بهردهوام
 دهیته و ئهمهیش پێوستی به یهک مردن دهیته، له بهر ئهوهی خاوهنی ئهم قسهیه مردنی
 پێش له دایکبوون رهت دهکاتهوه، بهلام دان به ژپانی گور و مردندا دهیته، بو ئهوهی دوو مردنه که
 بسهلم پته. ئه گهر ژپانیان بهردهوام پته له گور و نه مرن ئهوه یهک مردنیان دهیته، ئهمهیش
 ناکۆکه لهگهله ئهوهی له قورئاندا هاتوه

ئه گهر ئهمهیش درێژه به قسه کانمان بدهین، بو گواستنهوهی قسهی شیکه رهوان بو ئهوهی
 بزاین ئهمانه چون قورئان شی دهکهنهوه، بی بیرکردنهوه و بی پریکخستن و زاین، ئهوان
 توویان له پشتهی باوک به مردوو داناوه و ههر وهک چون هیلکه بشیان به مردوو داناوه، واتای
 زمانهوانی بو وشه ی مردوو بو شتیکی وهک توو و هیلکه ناشیته، مه گهر به شیوهیهکی
 هه ره مهکی و ها که زاپی نهیته، له پراستیدا توو و هیلکه ژپانیان ههیه و مردوو نین. له بهر
 ئهوهی هیلکه (میکروبی) ناوکی ژپانهوهی پتهی (ناوک؛ مه بهستی کروموسوم و دی ئین ئه ی
 ئهم کاتهیه که مه عرووف ره سافی به میکرو ب ناوی هیناوه -و-) ههروه ها توو ئهوهی پتهی واته
 به هیلکه و توو، به ههر دووکیان کۆریه له دروست دهکهن

ئهوهی زینده زانی له م سهرده مه ی ئیمه دا سه لماندوویه تی ئهوهیه که ههر گیانداریک یان
 زیندوویهک له زیندووی وهک خویه وه دروست دهیته، ته ناته میکرو ب که بچوکتین و
 ئاسانتین و سانترین خاوهنی ژپانه له زینده وه راندا وا دهیته. به پروگی و سه رسورمانه وه
 پرسپاریان له و باره وه کرده، باشه یه که م زینده وه ره له سه ره وهی چون دروست بوه؟ بهلام
 زانست وهلامی دانه وه و له شوینی خو یان وه ستاندنی، ههر وهک چون زانیانی فهلهک له
 زانیاریه کانی ئاسمان روویان کرده تیوره زانستییه کان، گوتیان زهوی له که فوکولی گه نجتیدا که
 یه کیک له خوله کانی زهمانی یه که م دا له حاله تیکی پریگه پته ره بوه بو له دایکبوونی ژپان به
 راسته وخو بی ناوه ندگیر خهلق بوه. ئینجا گه نجتی نه ما و ئه و حاله ته نه ما و وای لی هات که
 نه توانیته زینده وه ره دروست بکات. ئه گهر چه ند ساکاریش پته له چه شنی میکرو ب، مه گهر له
 زیندوویهکی وهک خوئی نه پته دروست نارپته. له مه دا بو مان ده رده که و پته که دانانی توو و هیلکه
 به مردوو راست نییه و له گهله زانستدا ناگونجیته (زانستی بایولو جیی ئهمرو باسی
 دروستبوونی زینده وه ره سه ره تاییه کانی کرده و دی ئین ئه ی و پروتین و توخمه سه ره کییه
 بنه ره تییه کانی دروستبوونی خانه ی زیندوو، له م سه رده مه ی خو مان به جوانی باس کراوه و
 سه لم ئنراوه و ئینجا تیوری په ره سه ندن له و باره وه به شیوه یهکی جوان داوه، که له کاتی
 (نووسپنی ئهم کتیه دا به و شیوه یه نه زانراوه و-)

ئه گهر بلپته: ئه گهر ئه وه راست نهیته، له باره ی ئهم دوو ئایه ته قورئانییه وه چی دهیته؟
 ده لیم: ده راره ی ئایه تی یه که م، قسه یه که قورئان له سه ره بیبا وه ره کان داوه که له پروژی
 قیامه تا دهیلین و له دۆزه خدا ده بن، لهوانه یش ئهوان له مردنی یه که م دا مه بهستیان ئه و مردنه
 پته که له ژپانی دنیا دا تووشیان دهیته و دوه میش به زیندوو مانه وه یان له دۆزه خدا، مردنه
 یه که مه که یان راسته قینه یه و دوه میش ها که زاپی و سه رزمانیه، له بهر ئهوه ی خو یان به
 زیندانی هه میشه یی دۆزه خ داناوه و زیندانییش وهک مردوه، بو به ده لپن ئایا پریگه یهک هه یه
 بو ی بچین؟ ههر دوو ژپانه که بوونیان دیاره، یه که میان له ژپاندا یه و دوه میان له ژپانه وه و
 مانه وه دا، بهلام ئایه تی دوه م وهک ئهوه ی واتا که ی (و کُنْتُمْ) له بیبا وه ربووتان به خودا و

بته‌رستیان "مردوویه‌کی" ویلن و له ریگه به دهرن و "زیندوو ده‌کرینه‌وه" له‌بهر ئه‌وه‌ی ئامرازی ریگه‌ناسینی بو‌ئاماده کردوون، که ژیانته‌وه، له‌ویندا به‌خته‌وه‌ریتان ته‌واو ده‌ییت و پیغه‌مبه‌ریکی بو‌ناردن بانگه‌شه‌ی باوه‌رکردن بو‌تاکخودایی بی‌هاوبه‌شتان بو‌ده‌کات و ئینجا "ده‌تانم‌ریخت" به‌ته‌واوبوونی ژیانته‌وه "ئینجا زیندووتان ده‌کاته‌وه" به‌ژیانته‌وه، ئینجا بو‌لای خو‌ی ده‌گه‌رینه‌وه، بو‌ئوه‌ی لپرسینه‌وه‌تان له‌گه‌لدا بکات و دادوه‌ریتان ده‌کات. به‌م‌پییه‌ مردنی په‌که‌م مردنکی ها‌که‌زاییه‌ واته‌ سه‌رزاره‌کی و خه‌ملاندنه، به‌لام‌ مردنی دوهم له‌م‌ئایه‌ته‌ی که له‌پیشیدا ده‌ییت سه‌رزاره‌کیه‌ و، ئایا خه‌ملاندن و دانانی مردنی سه‌رزاره‌کی هیچ‌ پرووگپریه‌کی هه‌یه‌ یان هیچی بیده‌چیت؟ له‌خودی‌قورتاندا پشتگیری له‌م‌قسه‌یه‌مان ده‌کات، به‌لکوو یارمه‌تی ده‌دات به‌وه‌ی ده‌یسه‌لم‌یخت که مرو‌ف جگه‌ له‌یه‌ک مردن که ئه‌و مردنه‌یه‌ پاش کو‌تاییه‌تتی ژیانته‌وه، که چاره‌نووسی مرو‌ف ده‌ییت له‌ژیانته‌وه‌ی خو‌یدا، هیچ‌ مردنکی تر نیه‌. له‌سوره‌تی (الدخان)دا له‌وه‌سفکردنی خه‌لکی به‌هه‌شتیدا ده‌لیت: {لَا يَرْجُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَى} [الدخان: 56] واته: جگه‌ له‌مه‌رگی په‌که‌م له‌و شوینه‌ تامی مردن ناچیزن. واته‌ به‌هه‌شت مالی ژیانته‌وه‌ی هه‌میشه‌یی و مانه‌وه‌یه‌ و، هیچ‌ مردنکی تر نابین جگه‌ له‌مردنی په‌که‌م، که له‌ژیانته‌وه‌ی دونه‌ی ده‌یینه‌. ئه‌مه‌ زور راشکاوانه‌یه‌ که مرو‌ف جگه‌ له‌یه‌ک مردن نه‌ پش و نه‌ پاش ئه‌وه‌ هیچ‌ مردنکی تر نابین، خودا به‌زه‌یی به‌شیکه‌ره‌وه‌کاندا بیته‌وه، چو‌ن ئه‌م‌ئایه‌ته‌یان پشگو‌ی خست له‌کاتی ئه‌و شیکردنه‌وانه‌یاندا.

٦- له‌سوره‌تی (الفرقان)دا هاته‌وه: {وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَحْجُورًا} [الفرقان: 53] واته: ئه‌وه‌ی که دوو زه‌ریای به‌به‌ک گه‌باند، که ئاوی سازگار و ئه‌ویتر خو‌پیاوی شو‌ری ئامال و له‌مپه‌ریکی له‌نیوانیان دانا و به‌ردیکی پته‌وینی خسته‌به‌بینه‌وه. ده‌ریا ئاوی سو‌راوییه‌ و، ئاوی سازگاریش پی‌ی ده‌گو‌رتیت پرووباری گه‌وره، (مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ) واته‌ تیکه‌لی کردن تا به‌یه‌ک گه‌بیشتن. زه‌مه‌خشه‌ری ده‌لیت: ئه‌و می‌رگوزارانه‌هاوشانی په‌کن و نووساون به‌یه‌که‌وه‌ و بورزخیش جیاکه‌ره‌وه‌یانه‌. واتای ئایه‌ته‌که‌ ئه‌وه‌ی خودا دوو ده‌ریای نارد، ده‌ریایه‌کی سازگار و ده‌ریایه‌ک سو‌ر و وای لی کردن به‌ته‌نیشته‌یه‌که‌وه‌ بن و به‌یه‌ک بگه‌ن، به‌لام‌ تیکه‌ل به‌یه‌ک نابن، که ناوگیرتیک له‌نیوانیاندا په‌له‌قودره‌تی خوداوه‌یه‌.

ئه‌م‌ئایه‌ته‌ له‌و کو‌مه‌له‌ ئایه‌تانه‌ی قورتانه‌ که بو‌ده‌رخستنی توانا و قودره‌تی خودای سه‌رسامکه‌ر هاته‌وه، ئه‌وه‌ی دیاره‌ ئاوی سو‌ر چروپرتیه‌ له‌ ئاوی سازگاری له‌بهر ئه‌وه‌ی خو‌پی بیدایه‌ و له‌ ئاوی سازگاردانیه‌، بو‌یه‌ ئاوی سازگار له‌و سوکتر پروونتر و ناسکتره‌، به‌لام‌ له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا تیکه‌ل ده‌بن و په‌ک ده‌گرن. ئه‌گه‌ر ئاوی سازگار بکه‌یته‌ ئاوی سو‌راوه‌وه‌ بیگومان په‌ک ده‌گرن و تیکه‌ل ده‌بن. شیکه‌ره‌وان و زانایانی جوگرافیا و گه‌ریده‌ و تیورسینان باسی هیچ‌ شتیکان نه‌کردوه، که دوو ده‌ریا به‌یه‌ک بگه‌ن و تیکه‌ل نه‌بن (ئه‌گه‌ر هه‌بیشیت ئاساییه‌ له‌بهر جیاوازی پکه‌ه‌ته‌ی دوو ئاوه‌توانریت له‌ته‌نیشته‌یه‌که‌وه‌ پروون و تیکه‌لیش نه‌بن -و-). ئه‌وه‌ شه‌تی عه‌ره‌به‌ له‌ به‌سه‌رده‌دا که له‌هه‌ر دوو ئاوی دیجله‌ و فورات پیکه‌ه‌توه‌ و ده‌که‌ویته‌ ده‌ریای فارسه‌وه‌ "مه‌به‌ستی که‌نداوی فارسه‌ - و -" که له‌که‌نداودا ده‌روات ئاوی سو‌ر به‌جیا له‌ ئاوه‌ سازگاره‌که‌ نابینریت که تیکه‌لی نه‌ییت، هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ی پرووباری نیلی میسر که ده‌ژیتته‌ ده‌ریای سپیی ناوه‌راسته‌وه‌، له‌ویندا نابینیت به‌جیا له‌و ئاوه‌ پروات و تیکه‌لی نه‌ییت ده‌لین له‌که‌ناره‌کانی وه‌لاتی به‌حه‌رین له‌که‌نداوی فارس کانیای سازگار هه‌ن له‌نیو که‌ناره‌کانی ده‌ریاکه‌دا هه‌لده‌قولین، هه‌ندیک له‌وئ ده‌روون بو‌لای ده‌ریا و بو‌ئو شوینه‌ ده‌چن له‌بهر ئه‌وه‌ی ئاوه‌که‌ی له‌که‌ناره‌وه‌ نزیکه‌، ئاوه‌ سازگاره‌که‌ له‌ده‌می کانیایه‌که‌ له‌نیو که‌نداوه‌که‌وه‌یه‌. ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ راست ییت، ئه‌مه‌ ده‌شیت، به‌لام‌ واتای ئه‌وه‌ نیه‌ که ئاوی ئه‌م‌ کانیایانه‌ تیکه‌لی ئاوی ده‌ریا نابیت. ئه‌گه‌ر له‌ده‌می کانیایه‌که‌ دوور بکه‌ویته‌وه‌ تیکه‌لی ئاوی ده‌ریاکه‌ ده‌ییت. ئه‌وه‌ی دیاره‌ ئه‌و تیکه‌لییه‌ی به‌ ئاوی سو‌ر به‌هه‌مان خپرایی تیکه‌لیبوونی به‌ ئاوی سازگاره‌وه‌ نیه‌، وه‌ک زانیت له‌بهر ئه‌وه‌ی ئاوی ده‌ریا له‌ ئاوی سازگار چیر تیه‌، به‌لام‌ له‌سه‌رخو‌یی تیکه‌لیبوونه‌که‌یش له‌سه‌ر ئارامیی ئاوه‌که‌ وه‌ستاوه‌، که تیکه‌لییه‌که‌ دوا ده‌خات، به‌لام‌ ئاوی شه‌پو‌لاو و شه‌ل‌ژاو بیگومان تیکه‌ل ده‌بن و هیچ‌ ناوه‌ندگپریه‌ک له‌نیوانیاندا نابیت که نه‌ه‌ییت تیکه‌ل بن. کو‌پیکتی ئاوی شو‌شه‌ی ته‌نگ به‌ره‌و تا نیوه‌ی له‌چا بکه‌ و ئینجا ئاوی سازگار به‌ینه‌ و به‌ه‌یواشی بیکه‌ سه‌ری و ئینجا ته‌ماشای بکه‌ ئاوه‌که‌ له‌سه‌ر چاکه‌ ده‌وه‌ستیت و تیکه‌لی نابیت و ئینجا که‌وچک‌یک به‌ره‌و تیکه‌لی بکه‌، ته‌ماشای ده‌که‌پت تیکه‌ل ده‌بن، ده‌کریت په‌که‌م جار ئاوی تی بکه‌یت و ئینجا چای تی بکه‌یت

ئەگەر ئەوھى لە كەنارەكانى بەحرەين ھەن راست بن، ئەوا شتى ترە و ئەوھى نىيە كە لە قورئاندا ھاتوھ، ناپىت واتاى ئايەتەكە بخەيتە سەر ئەوھ، لەبەر ئەوھى ئايەتەكە دەلەت ئاوى دوو دەريا (مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ) نەيگوتوھ ئاوى دەريا و كانياو (مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ وَالْعَيْنِ). دەريا ئاوىكى وروژنەره، ناپىت بە كانياو يان بە ئاوى دۆلەكى وەستراو بگوتىت. جا ئەگەر ئەم دوو دەريايە بوونيان ھەيىت يان نەيىت ھىچ شتىكى وا نىيە گەورە بگوتىت و بۆ گەورەکردنى توانا و فودرەتى خوداى گەورەى سەرسورھىنەر باس بگوتىت. لەبەر ئەوھى ئەگەر بوونيشيان ھەيىت، زانست دەستەوہستان نىيە لە دەرختنى نەيىيەكەيان، لەم دونيايەدا تا ئەمرو نەيىيەى وا ھەيە كە زانست دەستەوہستانە لە دۆزىنەوہيان و عەقل وەستاوہ و سەرسامە لە ئاستياندا. (ئىستا زياتر لە لايەنى زانستىيەوہ باسى ئەم بابەتە كراوہ و ھۆكارى تىكەلنەبوونى دوو جۆرى مادە بەروونى). (ئاشكرا كراوہ و).

۷- لەو سەرسورھىنەرەنى لە قورئاندا ھاتوھ ئەوھىيە كە ئاگرى دۆزەخ بە خەلك و بەرد دەسووتىت، ھىچ سەرسورھىنەر نىيە كە خەلك سووتەمەنى يىت لەبەر ئەوھى لاشەى مروف لە مادەى ئەندامى پىكھاتوھ كە ئاگر دەگرت و دەسووتىت، بەلام نامۆيىيەكە لەوئىدايە كە بەردىش سووتەمەنى يىت! بەرد ئەگەر پىكھاتە وردەكانى ھەيىك مادەى ئەندامى تىدايە و توخمى واى تىدايە دەسووتىت بەلام وەك چىلكە بۆ سووتاندى ئاگر ناپىت. ئەوھى لە سېورەتى (التحریم) دا ھاتوھ دەلەت: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ} [التحریم: 6]. واتە: ئەي خەلكىنە بوەر پىن و خوتان و كەس و كارتان لەو ئاگرە پيارىزن كە سووتەمەنىيەكەى خەلك و بەردە

زەمەخشەرى لە (الكشاف) دا دەلەت: جۆرە ئاگرىكە بە مروف و بەرد نەيىت ناسووتىت وەك شتى تر بە چىلكە دەسووتىت، ئىبن عەباس كە قورئانى تەرجمومان كرد واتە دەينووسىيەوہ، ويستى ئەم كىشەيە چارەسەر بكات دەلەت: ئەم بەردە گوگردەكەپە كە توخمىكە كە لە كاتى سووتاندىدا بە توندترىن شىوہ گەرمايى دەبەخشىت، ھەر وەھا دەلەت: ئەگەر ئاگرەكە بەوہ گەرم كرا، ئەوہ بەسە كە تىنى ئاگرەكەى بزانىت، بەلام رايەكم لە سەر ئەم ئايەتە ھەيە، دەمەويت باسى بگەم تۆيش ئازادىت لە دیدى خوت. ولاتانى عەرەب و بەتايىەتى حىجاز، زەويىيەكەى نىشتەنى رۆجوو نىيە وەك زەوى عىراق بۆ نموونە، بەلام زەويىيەكەى گرکانىيە، بۆيە زۆرىنەى شاخەكانى رەشوروتن و ھىچ رۆوكىيەكەيان پىوہ نىيە

پرستەيەكى نارازىبوون

لەوانەيە وشەى گرکان كە بە عەرەبكرائوہ لە زمانى عەجمىيەوہ وەرگىراوہ لە (قلقان) وەرگىرايىت، كۆكرائوہى وشەى (قلق) ە بە واتاى دۆزەخ دىت لە زمانى عەرەبىدا، لەوانەيە ئەوان لە عەرەبىيەوہ وەريان گرتىت و لەفزەكەيان بە پى زارائوہى خويان لى كردىت و بە تاك بە "كاريان ھىتايىت نەك كۆ

ئەمەيش لەگەل ئەوہدا زۆر گەرمە لەبەر نىكى لە ھىلى كەمەرەيىيەوہ، ھىلى گەرمى پانىيەكەى لە ھىلى پانى يىست و يەك زياتر نىيە، ئەمەيش بەلگەى ئەوہىيە كە گرکانىيە و گەرماى لە رادەبەدەرە و زەوى خاوہن بەردى رەشى شلى كون بوہ، وەك ئەوھى بە ئاگر سووتىتيرايىت

پىگومان عەرەب بە دەرەسەرى لەوئىدا دەژيان، بە دەست گەرماى توند و بى ئاويى و وشكى كە شوھەوايەوہ دەپاننالاىد و ئاوى سازگار دەگمەن بوو، دەشتى تۆزاويى و شاخى پرووت، ئەو گەرمايە وەك ئاگر دەيسووتاندىن و ھەموو گيانى وشك دەکردنەوہ وەك ئەوھى {كَلَّا إِنَّهَا لَأَنفَى (15) نَزَاءً مَّالِلِشْوَى} [المعارج: 15، 16] واتە: ھەرگىز ئەمە ناپىت، بلىسەى ئاگرەكەى پىستى سەر و ئەندامى دادەرزىت. گروتىنى گەرمى بۆ برژاندن و سووتانى شتىان بۆ ئامادە كردىت. قورئان دەلەت: ئەمە بلىسەى ئاگرە، پىستى سەر و ئەندامانىش دادەرزىت، بۆيە ھەمىشە دەيانىنىت دژ بە يەك و لە يەك دوور و دوزمنى يەكن و شەرى يەكتر دەكەن و يەكترى دەخون، وەك ئەوھى ئاگر بيانخوات ئەگەر شتىك نەدۆزنەوہ بىخون. محەمەد ھات و بانگەشەى بۆ كردن كە پىن بۆ يەكتاخوداپەستى، وەك ئەوھى لەم داواى يەكتاپەستىيەدا بىھويت يەكيان بخت و لە ژىر ئالاي پاوہردارى بە خودا كويان بكاتوہ، بۆ ئەوھى لە ئاگرى دۆزەخ رزگاريان بكات و بۆ بەھەشتى ولانى روم و فارس بيانىات. ولاتەكەيان ئاگرە و خويانىش وەك ئەو بەردە رەشە كە لە گرکاندا سووتاوہ، ئەوانىش سووتاون. ئەو بەھەشتە كە پەيمانىان پى دەدات بەو تايەتمەندىيەى كە لە قورئاندا ھاتوھ ھاوشىوہى ئەو باخ و پىستانەى ولاتانى فارس و رومە و لە

سەر ئەو کەشو هەواپە دەگونجیت. بۆ یتگەیانندی حالی خویان و حالی ولاته که بان، هیچ شتیک له قسهی نهستهق و رهوانیژی راستهقینه تر نییه که له ئەمه‌ی له قورئاندا گوتوو په‌تی رووتنر و راستتر بیٔ، وه‌ک ده‌لیت: {وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ} [التحریم: 6]. واته:

سوته‌مه‌نیه‌که‌ی خه‌لک و به‌ردن
 پێشتر گوتم: ئەوه‌ی به‌لگه‌یه‌ بۆ ئەوه‌ی زه‌وی حیزاز گه‌رکانی و گه‌رما‌ی زۆری تێدا‌یه‌، ئەوه‌یه‌ که‌ حیکایه‌ت‌خو‌انان باسیان کردوه‌، له‌ باره‌ی ده‌ره‌په‌راندنی ئاگر له‌ هه‌ر جارنا‌جاریکدا. قسه‌یان له‌ سەر خالید کوری سنان کردوه‌، محهم‌د وا باسی کردوه‌ که‌ پێغه‌مبه‌ریک بوه‌ بۆ خۆی خه‌لکه‌ که‌ پێی نه‌زانیوه‌، گوتیان ئەو بوو ئەو ئاگره‌ی که‌ له‌ نێوان مه‌که‌ و مه‌دینه‌ له‌و ده‌شتاییه‌ ده‌رکه‌وت کوژانده‌وه‌، که‌ خه‌ریک بوو عه‌ره‌ب وه‌ک مه‌جوس بیه‌رستن. گوتیان رۆش‌ناییه‌که‌ی له‌ دووری هه‌شت شه‌و پێگه‌دا بینه‌راوه‌، پێگومان زۆر شتی لێ ده‌ره‌په‌ریوه‌ و رۆچوه‌ته‌ زه‌وییه‌وه‌ و ئەوه‌ی به‌ری که‌وتوه‌ هه‌لی لوه‌شیوه‌، پێگومان ئەم ئاگره‌ گه‌رکان بوه‌ ته‌قیوه‌ته‌وه‌ و ئاگری لێ رۆش‌توه‌، وا باسیان کردوه‌ که‌ له‌ بیریک ده‌رده‌چیت و بلاو ده‌یینه‌وه‌

به‌لام قسه‌ی ئەوه‌یان که‌ گواپه‌ خالید کوژان‌دی‌تیه‌وه‌ و لێی داوه‌ و به‌ ورته‌ورت له‌گه‌ل خۆیدا گوتوو په‌تی هه‌موو (رێنیشانده‌ریک ده‌ستی پێ کردوه‌ و ده‌رکه‌وتوه‌ و هه‌یور بوه‌ته‌وه‌)، ئینجا وای لێ هاتوه‌ ئاگره‌که‌ دوا بکه‌وێت به‌ بیره‌که‌دا و رۆش‌توه‌ته‌وه‌ و خالید به‌ دوا‌یدا دا‌به‌زیوه‌ و سه‌گی له‌ ژێردا بینیوه‌ و لێی داوه‌ و له‌ ئاگره‌که‌یشی داوه‌ تا کوژان‌دوو په‌ته‌وه‌، ئەم قسه‌ خورافییه‌ی که‌ هه‌لیان به‌ستوه‌ و ساخته‌یان تێدا کردوه‌، پێگومان ئاگری گه‌رکان بوه‌ و له‌وێدا هه‌لچوه‌. له‌و باره‌وه‌ دیسان ئەوه‌ی جه‌لال سیوتی باسی ده‌کات ده‌ره‌په‌ری میژووی خه‌لیفه‌کان ده‌لیت: له‌ سالی شه‌شسه‌ت و په‌نجادوو‌ی کۆچی، ئاگریک له‌ زه‌وی عه‌ده‌ن دا ده‌رکه‌وت و پریشکه‌ی له‌ شه‌ودا هه‌لده‌فری تا گه‌ییشه‌ ده‌ریا و دوکه‌لیکی زۆر گه‌وره‌ی له‌ رۆژدا ده‌کرد، ده‌لیت: له‌ سالی په‌نجاو‌چاریش ئاگریک له‌ مه‌دینه‌ی پێغه‌مبه‌ردا ده‌رکه‌وت، ئەبووشام ده‌لیت: له‌ مه‌دینه‌وه‌ نووسینمان پێگه‌ییشه‌توه‌ که‌ شه‌وی چوارشه‌ممه‌ له‌ پێکه‌وتی سێی جه‌مادی ئاخیره‌ له‌ مه‌دینه‌دا ده‌نگیکی گه‌وره‌ بیستراوه‌ و ئینجا زه‌مینله‌زه‌یه‌ک به‌ دوا‌یدا هاتوه‌، سه‌عات له‌ دوا‌ی سه‌عات به‌رده‌وام بوه‌ تا پینجی مانگ، ئینجا ئاگریکی گه‌وره‌ له‌ حوره‌ له‌ نزیک قوره‌یز ده‌رکه‌وتوه‌، له‌ ماله‌کانی خۆپانه‌وه‌ بینیوپانه‌، وه‌ک ئەوه‌ی لای ئەوان بیٔ و ئینجا ئاگری لێ ده‌رچوو، به‌ دۆله‌کاندا تا گه‌ییشه‌ته‌وه‌ دۆلی شه‌تا ئاوی پێدا رۆش‌توه‌ و، ته‌نانه‌ت بینیوپانه‌ که‌ له‌ شاخه‌کان ئاگر ده‌رده‌چیت و پێ ده‌کات و به‌ شیوه‌ی شاخ ده‌رده‌که‌وێت و په‌لاشه‌ی زۆری لێ ده‌رده‌چیت، به‌ شیوه‌ی کۆشک بوه‌، له‌ مه‌که‌وه‌ رۆوناکیه‌که‌ی بینه‌راوه‌ و له‌ هه‌موو لاه‌و په‌رشوبلاو بوه‌ته‌وه‌. خه‌لک هه‌مووی له‌ سەر گۆری شه‌ریف کۆ بوونه‌وه‌ و داوا‌ی لێبوردنیان کرد و تۆبه‌یان کرد، ئەمه‌ یه‌ک مانگ به‌رده‌وام بوو. مه‌دینه‌ ده‌که‌وێته‌ نێوان دوو شوینی قوچه‌کیدا، یه‌کیکی ئەمه‌یه‌ که‌ له‌ قوره‌یزه‌وه‌ نزیکه‌، پێگومان ئەوه‌ گه‌رکان بوه‌ ته‌قیوه‌ته‌وه‌ له‌وێدا وه‌ک له‌ وه‌سفکردنی‌دا ده‌رده‌که‌وێت

٨- له‌ سوره‌تی (البقره‌)دا ده‌لیت: {كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأُنزِلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيُحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اِخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اِخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ} [البقره‌: 213]. واته‌: به‌ری مه‌ردوم هه‌مووی چین و به‌ره‌یه‌ک بوون، خودا پێغه‌مبه‌ری بۆ ناردن، موژده‌ده‌ر و ترسینه‌ر و کتییی راست و ره‌وانی بۆ ده‌رخستن، ئەو شتانه‌ی بونه‌ بنه‌مای نا‌کوکیه‌کان په‌کالایان کردنه‌وه‌، هه‌ر ئەوانه‌ش بۆ یه‌کتریان نه‌ده‌سه‌لماندا که‌ ده‌پێشدا کتیب بۆ ئەوان هاتبوو و به‌لگه‌ی ئاشکراشیان لایوو. به‌لام ئیره‌پی بۆخویان کارپکی وای کرد نه‌یه‌ن، ئیتر خودا به‌ ئیزنی خۆی رێگه‌ی راستی پێشان‌دان و ئەو چه‌ز بکات خه‌لک راسته‌ رێده‌کات. ئەم ئایه‌ته‌ ئەوه‌مان بۆ باس ده‌کات که‌ خه‌لک یه‌که‌م جار یه‌ک نه‌ته‌وه‌ یان ئومه‌ت بوون و هیچ جیاوازییه‌ک له‌ نێوانیاندا نه‌بوه‌، له‌ بوونیاندا به‌و شیوه‌یه‌ دوو لایه‌نی تێدا‌یه‌، یه‌که‌میان که‌ یه‌ک نه‌ته‌وه‌ بوون له‌ چه‌ق و باوه‌رداریان به‌ خودادا، هه‌موویان ئەه‌لی یه‌ک ئایین بوون و خه‌لکی تر له‌ نێوان خۆیاندا جیاواز بوون. دوهم ئەوان یه‌ک نه‌ته‌وه‌ بوون له‌ بیاوه‌ریدا و هیچ جیاوازییه‌ک له‌ نێوانیاندا نه‌بوه‌ و شتی وایان تێدا نه‌بوه‌ که‌ بلێن ئەمه‌ باوه‌رداره‌ و ئەوی تر بیاوه‌ره‌، به‌لکوو هه‌موویان بیاوه‌ر‌بوون و له‌ سەر بیاوه‌ری پێکه‌وتوون

تیمیک له‌ شیکه‌ره‌وه‌کان باس له‌وه‌ ده‌که‌ن که‌ لایه‌نی یه‌که‌م راست بیٔ، به‌لام به‌ پێی قورئان ناره‌زایی له‌و باره‌وه‌ هه‌بوه‌ و، پشتگیری ئەم بۆچوونه‌ ناکات: (فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ) وا‌ فه‌رز ده‌کات که‌ بیاوه‌ر بوون، له‌به‌ر ئەوه‌ی پێغه‌مبه‌ران بۆ بیاوه‌ران نه‌بیٔ بۆ ئەوه‌ی رێگه‌ی چه‌ق و هیدایه‌ت پێشانیان بدات بۆ خه‌لکی تر نازیریت. وه‌لامیان ئەوه‌ بوو که‌ له‌ ئایه‌ته‌که‌یان قرتاندوون و

خەملاندنی تېدايه، بۆچوونه سەرەككییه که له بنەرەتدا مەبەستی ئەوێه "خەلک یەك ئومەت بوون" و جیاوازیان تێکەوت و خودا پێغەمبەری بۆ ناردن و دەلێن: ئەوێه ئەم قەسەیه (دەسەلمنیت که له ئایەتەکهدا هاتو: (لِيُحْكَمَ بَيْنَ النَّاسِ فِيمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ). تیمیکێ تری شیکەرەوان بۆ لایەنی دوهم رویشتن و، گوتیان: خەلک یەك نەتەوێه بوون واتە بېباوەر بوون و خودا پێغەمبەرانێ بۆ ناردن و ئەوانیش ناكۆك بوون له گەلێاندا، له رووكەشدا دەرپرینی قورئان ئەم قەسەیه دەگەپەنیت، له لایەنی یەكەمدا جیاوازی له پێش ناردنی پێغەمبەران هەبو، بەلام له لایەنی دوهمدا جیاوازییه که له پاش هاتنی پێغەمبەراندا رووی داوه بەلام ئێمە دان بە راستی لایەنی دوهم بئێ یەكەم دەنێن، یەكەم له بەر ئەوێه هیچ پێویستی بە لابردن و قرتاندن و خەملاندنی نییه و له دەرپرینی قورئاندا ئەمە دەرەكەوێت، واتا كە ی لێرەدا راستتر دەرەكەوێت بە بئێ خەملاندنی قرتنراو، بێگومان لابردنی كەموكورتیه له قەسەكردندا، بوونی بەلگە له سەر لابر او بەس نییه بۆ ئەوێه پێگە بە لابردن بەدیت، بەلكوو پێویستە بەلگە و نیشانەیه ئەو هەپیت كە پێی تئێ بچیت یان بەو لایەدا بكەوێتەو، نە له دەرپرین و نە له و اتا ویستراویدا ئەمە نیشان دەدات و پێی پئێ دەدات و نە بە لایشیدا دەیخات، بەلكوو واتا كە بە بئێ ئەمە تەواوێه و راست دەرەكەوێت، وەك گوتمان، دوهم: لابردنی ئەم خەملاندنە دژ بەوێه وەك له كۆتایی ئایەتەکهدا هاتو كە دەلێت: (وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ)، ئەمە بەراشكاوی باس لەوێه دەكات كە وا جیاوازی لەوانەدا دروست بوو كە پاش هاتنی پێغەمبەران كۆتییان بۆ هاتو، كەچی لابردنی ئەگەر و خەملاندن وا حكوم دەكات كە پێش هاتنی پێغەمبەران رووی داوێت، ئەمە پێش وا كە قەسە (لِيُحْكَمَ بَيْنَ النَّاسِ فِيمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ) بۆ ئەوێه حكوم له نێوان ئەو خەلکەدا بكات كە جیاوازی كەوتە نێوانیانەو، ئەوێه نیشانەیه لابردن پێت، ئەوێه بە سەریدا تێپەریو، تەماشای دوا ئەمەیه نەكردو، وەك له قەسە (وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ...) تا دوا ئایەتەکه هاتو ئەگەر بلێن: له ئایەتەکهدا قەسەیه كێ تری بۆ كۆیلەیه خودا تېدايه، ئەویش: (كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ...) ئەم خۆیندەوێه پەشتگیری له لایەنی یەكەم دەكات و بەلكوو دای دەمەزرینیت، دەلێم: ئەوان قورئانیا بە واتا خۆیندوێه، ئەوێه له رووی واتاو راست پێت له رای ئەواندا ئەو قورئان، خاوێن ئەم خۆیندەوێه خەلک بە یەك نەتەوێه دەبینیت، له رووی باوەرداری و بېباوەریو، هاتنی پێغەمبەران بۆ ئەهلی بېباوەران نەپیت، ناپیت، بۆیه ویستی دەرپرینی قورئان بەم ئاراستەیهدا بیات و (فَاخْتَلَفُوا) ی له خۆیهو بۆ زیادکردن، ئەگەر ئاگاداری ئەوێه بوايه كە ئەم زیادکردنە دژ بە كۆتایی ئایەتەكەیه، كە دەلێت: جیاوازییه كە پاش هاتنی پێغەمبەران رووی داوه، ئەم خۆیندەوێهیه بۆ نەدەكرد و زیادەیشی بۆ نەدەخستە سەر، خاوێنی ئەم خۆیندەوێهیه ئەو شیکەرەوانەن كە بە خەملاندن قرتاندوویان، ئەگەر بە هەله بوو پێت یان له بئێ ئاگاییه بوو پێت لهوێه له كۆتایی ئایەتەکهدا هاتو ئەگەر ئەمە بزانی، واتا ئایەتەکه دەزانیت و ئەوێه دەزانیت كە خەلک له زەمانی كۆندا و پێش ناردنی پێغەمبەران له لایەن خوداوه، هەموویان بېباوەر بوون و یەك ئومەت بوون له بېباوەریدا، خودا ئەم پێغەمبەرانێ بۆ ناردن و كۆتیی له گەلێاندا بۆ دا بەزاندن، ئەوێه باوەری پئێ كردن باوەری كرد و ئەوێه باوەری پئێ نەكردن نەيكرد، بەلام جیاوازییه كە كەوتە نێوان ئەوانێه كۆتییان بۆ دا بەزی، لەمەدا وا تئێ دەگەین كە پێغەمبەران بوون بە هۆكاری جیاوازی خەلک له شەریعت و ئایینهكاندا و ئەگەر خودا پێغەمبەرانێ بۆ نەناردن هەموویان له سەر یەك ئومەتی بېباوەر دەمانەو. لهوێدا دەلێن: مانەوێه خەلک له سەر یەك نەتەوێه بېباوەر لهوێه باشتەر له سەر ئەو جیاوازییهیان بكەوێتە نێوانیانەو و هەندیکیان ئەوی تر بە بېباوەر تۆمەتبار بكات و دوژمنایهتی یەكتر بكن، كە هیچ پێویستی پئێ ناکات جگە له جیاوازی له ئایینهكاندا نەپیت. ئەگەر بلێن: دوژمنایهتی خەلک بۆ یەكتر له خو و پرەشتیانەوێه كە له سەری گیراونهتەو و دروست كراون، ئەگەر خەلک له سەر یەك ئومەتیش بمانەوێه دژایهتی یەكتریان دەكرد و جیاوازی ئایینی تاكە هۆكاری دوژمنایهتیان نییه، دەلێم: بەلئێ، دوژمنایهتی مۆركی مۆفە، ئەگەر له سەر بېباوەری یەك ئومەت بوونایه، دوژمنایهتی یەكتریان دەكرد وەك دەلێت، بەلام ئەم دوژمنایهتییه هیچ نییه جگە لهوێه بە هۆكاریكەوێه دەپیت، پالنه پێك له دوا دهپیت وەك یەكێك لێیان بكوژیت یان دزی یان دەستدرێژی شەرف یان شتی تر لهو هۆكارانهی كە دوژمنایهتی دروست دەكات، ئەم دوژمنایهتییه وەك دوژمنایهتی ئایینی نییه كە له سەر جیاوازی ئایینی دروست دەپیت و له سەر هیچ پالنه پێكی تاییهتی ناپیت، بەلكوو له پێناو

خودادا ده بیټ و تهنانت ته‌نھا له‌بهر ئه‌وه‌ی له‌ ئاییندا جیاوازن دوژمنایه‌تی ده‌که‌وټته‌ ئیوان براکان و دراوسیکانی‌شه‌وه، به‌ هه‌مان شیوه‌ی ئه‌وه‌ی له‌ ئیوان خه‌لکی نه‌ناوسراودا ږوو ده‌دات، ئه‌گه‌ر هېچ زه‌ره‌ریکیشی لی نه‌بینیټ، موسولمان ئیپه‌نه‌ی په‌هوودی ده‌کات و، ته‌نھا له‌بهر ئه‌وه‌ی جوهرقی لیږی ده‌بیته‌وه و په‌هوودی فیل له‌ موسولمان ده‌کات و ته‌له‌ی بو ده‌بیته‌وه ته‌نھا له‌بهر ئه‌وه‌ی موسولمانه و هېچی تر

ئه‌گه‌ر بلیټ: ئایینه‌کان فه‌رمانی ئه‌وه‌ ناکه‌ن به‌ دواکه‌وتوانیان دوژمنایه‌تی ئه‌وانه‌ بکه‌ن که جیاوازن له‌گه‌ل ئایینه‌که‌یاندا، ده‌لیم: له‌ قورئان و له‌ شتی تریشدا به‌راشکاوی ئه‌م فه‌رمانه‌ی ټیډا نییه و ږه‌تکرده‌وه‌یشی نییه، به‌لام ئه‌وه‌ی واقیعه‌ له‌ هه‌موو شوین و کاتیکدا ئه‌وه‌یه که باسمان کرد له‌وه‌ی خه‌لکه‌ ئایینداره‌کان دوژمنایه‌تی په‌کتر ده‌که‌ن، ته‌نھا له‌بهر جیاوازی له‌ ئایینه‌کاندا، ته‌نانت ئه‌هلی په‌ک دینیش دوژمنایه‌تی په‌کتر ده‌که‌ن ته‌نھا له‌بهر جیاوازی له‌ مه‌زه‌ب و هه‌مه‌ په‌لوپوکانی ئایینه‌که‌یاندا په‌هه‌موو له‌گه‌ل ئه‌م ئایه‌ته‌ی که له‌ سوږه‌تی (المائده) ی قورئاندا هاتوه: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَاِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْغَالِمِينَ} [المائده: 51]. واته: ئه‌ی گه‌لی باوه‌ردار! مه‌بنه‌ دۆستی په‌هوودی و مه‌سیحی و با ئه‌وان دۆستی په‌کترین، هه‌ر که‌سیکیش له‌ ئیوه‌ بیته‌ دۆستیان ئه‌ویش له‌سه‌روان ده‌ژم‌ږدرټ، ئه‌وانه‌ی له‌سه‌ر ناهه‌فن، خودا ریږان نیشان نادات. له‌م ئایه‌ته‌دا بوئی دوژمنایه‌تی ناکه‌یت؟ من بوټیکي وای لی ده‌که‌م که هه‌موو شوټیکي گرتوه‌ته‌وه، (الولی) له‌ ناسراوترین واتاکانی به‌ خۆشه‌ویست و هاوړی دټ، ئه‌گه‌ر خوداکه‌م‌ږازی نه‌بیټ بو نموونه زه‌ید به‌ وه‌لی داښم ئه‌گه‌ر دوژمنی نه‌م، ئه‌مه‌ له‌وه‌ که‌متر نییه که من نریک بم له‌ قه‌راغی دوژمنایه‌تیکردنی. زه‌مه‌خشه‌ری له‌ شیکردنه‌وه‌که‌ی له‌ سه‌ر ئه‌و قسه‌یه‌ی له‌ ئایه‌تی: (وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَاِنَّهُ مِنْهُمْ) دا هاتوه‌ ده‌نووسټ و ده‌لټ: ئه‌مه‌ توندکردنه‌وه و پټداگریه له‌ لایه‌ن خوداوه له‌ سه‌ر خولادانی له‌ خه‌لکی جیاواز له‌ ئایینه‌که‌تدا و لاته‌ریکبوونه له‌و باره‌یه‌وه، وه‌ک پټغه‌مبه‌ری خودا ده‌لټ: ئاگره‌که‌یان نابینرټ. ئینجا باسی ئه‌وه‌ی کردوه له‌ ئیوان عومه‌ری کوری خه‌تاب له‌گه‌ل ئه‌بی موسای ئه‌شعه‌ری له‌ په‌سه‌ره‌ ږووی داوه، ئه‌وه‌ی که پټی گه‌بیشته‌ بو ئه‌وه‌ی دووری بخاته‌وه و، له‌ کټیبه‌که‌یدا ده‌لټ، ریږیان نه‌گرن که خودا ئایرووی بردن و هېچ دلنیا مه‌بن لیږان که خودا به‌ ناپاکی له‌ قه‌له‌می داون و هېچ نریکیان مه‌که‌ونه‌وه که خودا دووری خسته‌وه، ئه‌بووموسا بوئی نووسی: هېچ راسته‌ریک‌ږدنیکی خه‌لکی به‌سه‌ره‌ به‌وه‌ نه‌بیټ نایټ، عومه‌ر وه‌لامی دایه‌وه‌ گوتی: نه‌سرانییه‌که‌ مرد و سلاو، واته‌ وای دابنی که‌ مردوه، ئه‌و کاته‌ چی ده‌که‌یت؟ ئه‌م کاته‌ به‌ کاری بوټنه و دووری خه‌ره‌وه

من ریږیکي گه‌وره‌م بو عومه‌ر هه‌یه به‌ هوکارگه‌لټیک که ټیره‌ جیگه‌ی باسکردنی نییه، حه‌زم نه‌ده‌کرد ئه‌و شتیکی ئاوه‌ای لی ده‌ریکه‌وتایه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا حه‌قی ده‌ده‌می و لومه‌ی ناکه‌م، له‌بهر ئه‌وه‌ی له‌ خۆیه‌وه‌ ئه‌وه‌ی نه‌کردوه و به‌ فه‌رمان و کاری ئایین و ږه‌تکرده‌وه‌کانی جولوته‌ته‌وه، با وا داښین که ئایینه‌کان فه‌رمانی به‌ دواکه‌وتنی کردوه و دوژمنایه‌تی ږه‌ت کردوه‌ته‌وه، به‌لام واقیعه‌ له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا جیاوازه، نابینیت خه‌لکی سه‌ر به‌ مه‌زه‌به‌کان چوڼ دوژمنایه‌تی په‌کتر ده‌که‌ن، ئه‌گه‌ر له‌ به‌ک ئایینیشدا بن، ته‌نھا له‌بهر ئه‌وه‌ی له‌ مه‌زه‌به‌دا جیاوازن، سه‌ره‌ږای ئه‌وه‌ی خودا فه‌رمانی برابته‌ی له‌ ئیواناندا کردوه، خودا مه‌عه‌ری به‌ ږه‌حه‌مت بکات ده‌لټ

وَأُودَعِنَّا أَفَانِينَ الْعَدَاوَاتِ إِنَّ الشَّرَائِعَ أَلَقْتَ بَيْنَنَا إِحْنًا،

به‌ واتای: شه‌ریعه‌ته‌ که به‌هه‌موو شیوه‌یه‌ک دوژمنایه‌تی جوړبه‌جوړی خسته‌وته‌ ئیوانمانه‌وه

ئو نه‌سرانیانه‌یش وه‌ک ده‌لټن ئایینه‌که‌یان فه‌رمانی پټی کردوون که دوژمنه‌کانیان خۆش بوټ، به‌لام له‌ واقیعه‌دا له‌وه‌دا جیاوازن، له‌وانه‌یه‌ نه‌سرانییه‌ک نه‌سرانییه‌کی دوژمنی خۆش بوټ، به‌لام نابینیت دوژمنیکي له‌ موسولمانان یان په‌هوودی خۆش بوټ و هه‌روه‌ها نابینیت موسولمانرټیک یان په‌هوودییه‌کی خۆش بوټ ئه‌گه‌ر دوژمنیشی نه‌بن. له‌بهر ئه‌وه‌ی پاش ناردنی ږټغه‌مبه‌ران خه‌لک له‌ ئاییندا جیاواز بوون، ئه‌مه‌یش پاش ئه‌وه‌ ږووی دا که په‌ک ئومه‌ت بوون وه‌ک له‌م ئایه‌ته‌دا هاتوه‌ که قسه‌ی له‌ سه‌ر ده‌که‌ین، ئایا ئه‌وه‌ی ده‌په‌وټت پرسیار بکات حه‌قی نییه پرسیار بکات و بلیټ: پاش ناردنی ږټغه‌مبه‌ران چی به‌ سه‌ر خه‌لکدا هات و چی قازانجیکیان بینی جگه‌ له‌ جیاوازی و دوژمنایه‌تی، ئه‌گه‌ر په‌کټک پرسیاری کرد، که‌ی خه‌لک په‌ک ئومه‌ت بوون، عه‌قل و زانست و میژوو ناتوان وه‌لام بده‌نه‌وه‌ ئه‌گه‌ر پشتی په‌کتریش بگرن

له حكومه ئايينييه كانى موسولمانان، پياويك سى تەلاقەى ژنه كەى بدات ناريت بيگەرنيته وه تا نه چته لاي يه كيكي تر، واته شوو به يه كيكي تر نه كات و نه گەر شووى دوهمى تەلاقى بدات ئينجا بوي ده كريت پرواته وه بو لاي شووى يه كه مى و بيگەرنيته وه، وهك له سوره تى (البقره) دا هاتوه ده ليت: {الْغُلَاقِ مَرَّتَانِ فَاِمْسَاكَ بِمَعْرُوفٍ اَوْ تَسْرِيحٍ بِاِحْسَانٍ} [البقره: 229] تا واته:

تەلاقى ژن دوو كهرته، ئهوسا يان راگرتنى باش و خودا په سەند يان به خووشى و بى هەرا جيا بونه وه. ده ليت: {فَاِنْ كَلَفَا} [البقره: 230] واته: ئه گەر جيا بونه وه؛ واته بو جارى سييم پاش دوو چاره كەى پيشوو، ده ليت: {فَلَا تَحِلُّ لَهٗ مِنْ بَعْدِ} [البقره: 230] واته پاش سى تەلاقە بوي حەلال ناريت {حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ} [البقره: 230] واته: تا وه كو كه سيكي تر نيكاحى له گەلدا نه كات، واته، تا شوو به كه سيكي تر نه كات ناريت بيگەرنيته وه بو لاي يه كه مين شووى. ئەمە يە حوكمى ئەم مەسەلە يە واتە جيا بونه وه و بە تايبەتى بو جارى سييم له ئيسلامدا. ئەگەر سەر جەم فەيلە سوف و بيريان كو بينه وه و زانايانى سوسيو لوجى و سايكولو جى و خەلكانى داناي پيشينان و ئەوانەى دوايش بچنە پاليان؛ ناتوان شت يك نزيك ييت له به عەقلانى

بير كرده وه و ئەوهى عەقلى تيدا بچيت لەم حوكمەدا بدۆزنه وه، كه په يوه ست ييت به گەرانه وهى پاش سييم تەلاق بو شوو كردنى به يه كيكي تر، به دوور له شوه كەى خوي. لە بەر ئەوهى تەلاقى سييم له ماوه يەك كه له سى مانگ زياتر نه ييت يان چوار مانگ وهك مەرجى تەلاقە وتن له پاكيتى دوور له سوري مانگانه حكومى ده كات، ئەمە بەلگە يە كى روونه كه ژيانى ژنوميردى مە حاله بەر ده وام ييت له نيوان ئەو ژن و ميرده و هيچ واتايەك بو گەرانه وه يان ناگە يه ييت، پاش شوو كردن به يه كيكي تر ئەگەر شووى يه كه م بيگەرنيته وه، ئەگەر پاش بيست شووى تريت ييت، لە بەر ئەوهى دووباره بوونه وهى تەلاق سى جار لەم ماوه كه مەدا بەلگەى ئەوه يە كه پيكه وه ژيان بە سەربردنى خيزانى له نيوانياندا زور دووره و حالەتى روحي له نيوانياندا به هەموو شيوه يەك دوور كه وتوه تە وه، جيا بوونه وه دە ييت هەميشە يى ييت نهك به شوو كردنى به يه كيكي تر، بو ئەوهى حەلالى بكات و بيگوريت، بو ئەوهى بو شووى يه كه م بشيت ئەگەر بيهويت بيگەرنيته وه، نه له قازانج و حەقى تەلاق دەر و نه هيچ قازانج و حەقى تەلاق دراو بيشه، كه گەرانه وهى تەلاق دراو به مەرجى شوو كردن به يه كيكي تر بيه ستريت وه

ئەگەر دووباره كرده وهى تەلاق دان روو بدات، لەوانە يە پەشيمانى و تەوبەى تى بكه ويت، ئەو بيش به به خۇدا چوونه وه دە ييت، ئەمە بيش هيچ واتايە كى نيه كه بو دوو جار تەلاق دان بوارى گەرانه وه هە ييت، دە شيت پەشيمان بوونه وه و به خۇدا چوونه وه له پاش بيست جار تەلاق دان بيش روو بدات، ئەگەر ژنه كه شووى به يه كيكي تر كريت يان نا. ئەمە يە كه عەقل پى رازى دە ييت و روحي كۆمه لايەتى قبولى ده كات و مانه وهى جوړى وه چه فەرزى ده كات، بەلام ئايينه كان وا ده كەن كه عەقل سەرى سور بم ييت له تىگە ييشتنى حيكمەتى خودا لهو حكومه ئايينيانه

له قيزه ونىي ئەم حكومهى هاوسەرگيرى لاي موسولمان كه له پيناو حەلال كردنى گەرانه وه بو شووى يه كه م ييت نهك له پيناو مانه وهى جوړى وه چه، تا واى لى هاتوه به پاره و حەقدە ستانه ده كريت، به وهى ئەو كارە حەلال ده كات بو ئەوهى حەلال بكرت بوي، سپاس بو ئەوهى كه ريز بو نەفس و كەس دا بين ده كات يان بى ئايرووى ده كات، بەلئ ئەوان رقيان له هاوسەرگيرى به حەلال كردنى به مەبەست دە ييته وه و لەعنه تيان له حەلال كەر و حەلال بۇكراو كرده، بەلام ئەمە ده كريت سەرەراى رق و لەعنه تلئ كردنى، ئەگەر رىگه كه يان به چاكسازى له حكومه كه بگرتايه لهو لەعنه ته باشتەر دە بوو، ئەگەر نا، چۆن رىگا به شتى خراپ دە دەن و لەعنه ت له وه ده كەن دە بگرتنه بەر.

بەلایە كى تر هە يە، ئەمە قوربە سەريه كه يە، با بۆت روون كه مە وه: (نكاح) له زمانه وانيدا واتاي جوتبوون ناگە يه ييت بەلكوو به واتاي هاوسەرگيرى ديت، واته بهو پەيمانەى له نيوان ژن و پياو به ئيرينى و قبول كردن دە ييت. هەر جار يك ئەم وشە يە (نكاح) له قورتاندا هات ييت شيكه ره وان هيچ شيكردنه وه يە كيان بو نه كرده، جگه له هاوسەرگيرى و پەيمانە ستن، كه شيكردنه وه و واتايە كى راستوره وانە و زمانه وانى پشتى ده كريت و بو بە كار هينانى پشتگيرى لى ده كريت. به تەماشاكردنى ئەمە، پەيمانە ستن بەسە بو حەلال كردنى گەرانه وهى ژنى سى تەلاق دراو

وهك له ږووكه‌شى ئهم ئايه‌ته‌ى قورئاندا دپاره كه ده‌لپت: {حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ} [البقره: 230]، واته: تاوه‌كو شوو به مېرديكى تر جيا له مېردى په‌كه‌مى نه‌كات. وا بېت هاوسه‌رگيرى هېچ واناپه‌كى نېيه جگه له و په‌يمانبه‌ستن، وهك له واناكه‌پدا له هه‌موو ئايه‌ته قورئانيه‌كاندا هاتوه، به‌لام له‌م ئايه‌ته‌دا له‌گه‌ل ږووكه‌شى قورئاندا چياوازيان دروست كړدوه و ده‌لپن (نكاح) لېره‌دا به واناى جوتبوون دپت و بو شووى په‌كه‌م حه‌لال ناپت نه‌گه‌ر به ته‌نھا ماره‌بېيه‌كه له سهر پهره بېت واته په‌يمانبه‌ستن بېت، تا شووى دوهم تامومژى نه‌كات و نه‌يليسينه‌وه و له‌زهت له هه‌نگونه‌كه‌ى وهرنه‌گرېت، بو شووى په‌كه‌م حه‌لال ناپت بيگه‌رېنينه‌وه، له و باره‌په‌وه فهرمووده‌ى پېغه‌مبه‌ريان هېناوه‌ته‌وه. جگه له پياوېك له دواكه‌وتوان كه نه‌وېش سه‌عيد كورى نه‌لموسه‌بېه بوو كه‌سى تر له‌م تېوه‌گلانه‌ ږزگارى نه‌بوه، نه‌و ږووكه‌شى ئايه‌ته‌كه‌ى گرتوه و به راستى زانيوه و به ماره‌كردن و په‌يمانبه‌ستن وه‌ستاوه‌ته‌وه، خودا ږه‌حمه‌تى بكات و لپى ږازى بېت.

گوتيان كه بير له پياوچاكان بگرايه‌ته‌وه ده‌يانگوت ئاخ بو عومهر، وا بزائم مه‌به‌ستيان عومهرى كورى عه‌بدولعه‌زىزى نه‌مه‌وبيه، په‌كېكه له خه‌ليفه‌كانى نه‌مه‌وى، به‌لام من ده‌لپم نه‌گه‌ر فه‌قيه‌كان يادى پياوچاكيان كړدوه ده‌لپم ئاخ بو سه‌عيدى كورى نه‌لموسه‌بېه، به‌م بو‌نه‌ويه كه باسى هه‌ندېك ده‌كړت بو يادكړنه‌ويه‌يان له نموونه‌كانى پياوانى مېژوو و گه‌وره‌پياوان، ده‌لپن: له خاوه‌ن توندى و عه‌زيمه‌ته‌كان محمه‌دى كورى عه‌بدوللا و له دواى نه‌و نه‌بووبه‌كړى كورى نه‌بى قوحافه و نه‌گه‌ر باسى شهر و داگيركاربېش بكه‌يت، ده‌لپن ئاخ بو عومهرى كورى خه‌تاب و وه‌ليدى كورى عه‌بدولمه‌ليك خه‌ليفه‌ى نه‌مه‌وى، نه‌گه‌ر باسى نه‌وانه بگرت كه‌س له نزيكى خويان دانانېن جگه له نزيكه‌كانيان واته مه‌حسوبيه‌ت به كار ده‌هېنن، ده‌لپن ئاخ بو عوسمانى كورى عه‌فان، نه‌گه‌ر باسى نه‌وانه بكه‌ين كه به خويان سه‌رسام بوون و له‌خوبايى و خويان هه‌لده‌كېشا و لافوگه‌زافيان لى دده‌ا و خويان به نزيكى له گه‌وره‌ى گه‌ورانوه ده‌به‌سنه‌وه ده‌لپم ئاخ بو عه‌لى كورى نه‌بووتالېب، نه‌گه‌ر باسى نه‌وانه بگرت كه په‌تپه‌تېنيان كړدوه به ئاشكرا و به دزبېه‌وه، ده‌بېت باسى عه‌باسى مامى پېغه‌مبه‌ر محمه‌د بگرت. نه‌گه‌ر باسى فهرمانده‌ى سوپا و فېلباز و نه‌له‌كه‌دانانى شهر بگرت ناوى خاليدى كورى وه‌ليد ده‌بېت، نه‌گه‌ر باسى زانايان بگرت ده‌بېت باسى نه‌لشه‌عبى زاناي عېراقى له سه‌رده‌مى ده‌وله‌تى نه‌مه‌وى بېرت، نه‌گه‌ر نه‌وانه‌ى ئاخيره‌تيان خسته‌وته بېرى باوه‌رداران له پېناو دونيادا، ده‌بېت باسى موغېره‌ى كورى شه‌عبه بگرت، نه‌گه‌ر باسى سيخور بگرت ده‌بېت باسى شېخ نه‌جديه‌كه بگرت كه سيخورى بو محمه‌د كرد له ږوژى كوښونه‌وه (دَارِ النَّدْوَةِ) دا، نه‌گه‌ر باسى فېلباز و بليمه‌ته‌كان بگرت ده‌بېت باسى موعاويه‌ى كورى نه‌بووسوفيان و دواى نه‌و عومهرى كورى عاس بكه‌يت. نه‌گه‌ر باسى گالته‌جارى و بېئاپرووبى بكه‌يت ده‌بېت باسى وه‌ليدى كورى په‌زېدى نه‌مه‌وى و دواى نه‌و نيمام هاروون نه‌لېره‌شيدى عه‌باسى بكه‌يت، نه‌گه‌ر باسى سه‌ر كرده‌ى سياسى بكه‌يت ده‌بېت باسى حه‌ججى كورى يووسفى سه‌فه‌فى و له دواى نه‌و عوبه‌يدوللاى كورى زياد بكه‌يت، نه‌گه‌ر باسى فه‌يله‌سووفانى لاساييكه‌روهه نه‌ك بېر كه‌روهه بكه‌يت ده‌بېت باسى مه‌نموونى كورى ږه‌شيدى عه‌باسى بكه‌يت، نه‌گه‌ر باسى ږوخينه‌رانى ئيسلام به بېل و خاكه‌نازى ئيسلام بكه‌يت ده‌بېت باسى شيعه بكه‌يت ("نه‌مه نېشانه‌ى لايه‌نگېرى ته‌واو نووسه‌ر ده‌گه‌په‌نېت و بېلايه‌نى وه‌لاوه ده‌نېت وهك له چند لايه‌كى تردا ده‌رده‌كه‌وت، له‌به‌ر نه‌وه‌ى ده‌بوايه بلېت شيعه و سوننه‌ى عه‌باسى پېكه‌وه بو"، نه‌گه‌ر باسى باوه‌ر بوون به هه‌موو ئايينه‌كان و بېئاوه‌ږېرى به هر چيه‌ك له ناته‌واوى تېياندا هه‌په، ده‌بېت باسى به‌هائيه‌كان بكه‌يت، نه‌گه‌ر باسى دلسوژان بو ولاتى خويان بكه‌يت ده‌بېت باسى عه‌بدولموحسن سه‌عدوون بكه‌يت، نه‌گه‌ر باسى خودپه‌رستى و ته‌ماعكار بكه‌يت ده‌بېت باسى ياسين هاشمى بكه‌يت، نه‌گه‌ر باسى نه‌و كه‌سه بكه‌يت كه خودا به كه‌رېتى خه‌لقى كړدوه له پېستى مروفا ده‌ژېت، باسى بكه‌يت. ده‌لپم سپاس بو قودره‌تى خودا چوڼى خه‌لق كرد كه كه‌رېكه له پېستى مروفا

چېرؤكه قورئانيه‌كان

چېرؤك ږووداويكه كه باس ده‌كړت و بو خه‌لك ده‌گېرېته‌وه، مه‌به‌ست له چېرؤك په‌ندوه‌رگرتن و قازانجېنينه له حالى پېشيان و نه‌وه‌ى شتى سه‌رسوره‌پنه‌ر له ژيانى دونياناندا ږووى دا بېت. له سه‌رده‌مى عه‌باسيه‌كاندا گېره‌وان و حيكايه‌تخوانان دروست بوون كه باسى چېرؤكه‌كانى قورئان و هېى ترېشيان ده‌كرد و، چېرؤكه‌وېنينه‌وه و خوېنده‌وه‌يان كړدبوو به پېشه و ږزقورؤزيان

لئ پەیدا دەکرد. بێگومان ئەمانە لە گێرانەوهی چیرۆکه‌کانیان، لە پێناو راکێشانی خەلک بۆ لای خۆیان کێشێکیان دەکرد، بۆیە زۆریان خستووته سەری و زێدەرۆبیه‌کی لە راده‌به‌دریان تێدا کردو، لەبەر ئەوە‌یش لە خۆبندنه‌وهی چیرۆکه‌ قورئانییه‌کان به‌وه‌وه نه‌وه‌ستاوان که له قورئاندا هاتو، به‌لکوو بۆ کتێبه‌ کوونه‌کان گه‌راونه‌ته‌وه، وه‌ک کتێبی یه‌هوود و خه‌لکی تریش و، چیاان بو‌یستایه‌ لێی وه‌رده‌گرت. شه‌ریش په‌تایه‌ له ئیو خه‌لکیدا و ئەمە‌ی حیکایه‌تخوانان گواسترایه‌وه بۆ شیکه‌ره‌وانی‌ش تا وایان لئ هات له شیکردنه‌وه‌کانیان به‌وه‌وه نه‌وه‌ستان و، ده‌یانگوت وا گوتراوه و هیچ ئاورێکیان له‌وه نه‌دایه‌وه که قسه‌کانیان چه‌ند خورافه‌ و بی وانا و هی‌چوو‌چ بی‌ت، پێشتر هه‌ندیک له‌و قسانه‌مان باس کرد له‌ بابه‌تی ئایه‌ته‌کانی قورئاندا و به‌ وردی گه‌توگومان له‌گه‌لدا کردن. فه‌رموو له‌گه‌ل ئەوه‌ی ده‌رباره‌ی خه‌لقکردنی ئاده‌م ده‌یلین

چیرۆکی خه‌لقکردنی ئاده‌م

ئەم چیرۆکه‌ له‌ ته‌وراتدا باس کراوه و له‌وێه به‌ هه‌ندیک ده‌ستکارییه‌وه له‌ باری چۆنیتیه‌وه گواسترایه‌ته‌وه بۆ قورئان، له‌ زۆر شوێندا باب‌ت گه‌لێکی وای تێدایه‌ که جیاوازی هه‌یه‌ له‌ ده‌رپریندا و، به‌ وردی و درێژی له‌ یه‌ک شوێندا باس نه‌کراوه به‌لکوو له‌ چه‌ندین سووره‌دا خراوه‌ته‌ پوو، هه‌ندیکێ له‌ دووباره‌کردنه‌وه‌دا دوور نییه‌

پاله‌وانی ئەم چیرۆکه‌ یان ریوایه‌ته‌ چوار که‌سن ئاده‌م و حه‌وا و فریشته و ئیبلیس، ئەگه‌ر بمانه‌وێت باسی ئەوه‌ بکه‌ین کئ خه‌لقى ئاده‌می کرد و کردی به‌ خه‌لیفه‌ و فه‌رمانی کرد به‌ فریشته‌کان که سو‌جده‌ی بۆ به‌رن و ئیبلیس له‌به‌ر رازینه‌بوونی به‌ سو‌جده‌ بردن وه‌ده‌ر نرا، وا پێویست ده‌کات بلێن پاله‌وانه‌کانی پێنج دانه‌ن، به‌لام ئیمه‌ له‌به‌ر ریز و ئەده‌ب له‌گه‌ل خودادا ئەوه‌ نالین، له‌به‌ر ئەوه‌ی خودا له‌وه به‌رزتره‌ که باس و وه‌سفی بکړیت، به‌لام ئیبلیس یه‌کێک بوو له‌ فریشته‌کان و له‌ خودا یاخی بوو، سو‌جده‌ی بۆ ئاده‌م نه‌برد و شایانی له‌عنه‌ت و ده‌رکردن بوو، بۆیه‌ بوو به‌ ئیبلیس و وه‌چه‌کانی بوون به‌ جنۆکه‌ و شه‌یتان، وه‌ک پێشتر له‌ حه‌قیقه‌ته‌ قورئانییه‌کاندا باسمان کرد، فه‌رموو له‌گه‌ل ئەوه‌ی له‌ سو‌ره‌تی (البقره) دا هاتو له‌م چیرۆکه‌ سه‌رسو‌ره‌یه‌نه‌رده‌ ده‌لێت: {وَاِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ جَاعِلٌ فِی الْاَرْضِ خَلِیْفَةً قَالُوْا اَتَجْعَلُ فِیْهَا مَنْ یُّفْسِدُ فِیْهَا وَیَسْفِكُ الدِّمَآءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ اِنِّیْ اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ} [البقره: 30]. واته‌: خودا به‌ په‌ریه‌کنی وت من له‌ سه‌ر زه‌وی نوێنه‌رێکم داناوه، وتیان ئەوت

داناوه و گه‌نده‌لی تێدایه‌ و خۆین ده‌رێزێت و ئیمه‌ سوپاسگوزاری تۆین و تۆ به‌پیرۆز ده‌زانین، وتی من ئەو شته‌ی ده‌یزانم که ئیوه‌ نایزانن. خه‌لیفه‌ ئەوه‌یه‌ له‌ دوا‌ی که‌سیکی تره‌وه‌ دیت و وه‌ک زه‌مه‌خشه‌ری له‌ واتا‌که‌یدا ده‌لێت، خه‌لیفه‌یه‌ک له‌ ئیوه‌ واتا له‌ دوا‌ی ئیوه‌ دیت له‌ جێی ئیوه‌ ده‌ییت، ده‌لێت: له‌به‌ر ئەوه "فریشته‌کان" له‌ نیشته‌جێیانی زه‌وی بوون و ئاده‌م و وه‌چه‌کانیان به‌ جئ هێشتوون، ده‌لێت: له‌وانه‌یه‌ خه‌لیفه‌ی من بویت، له‌به‌ر ئەوه‌ی ئاده‌م خه‌لیفه‌ی خودا بوو له‌ سه‌ر زه‌وی و هه‌ر وه‌ک سه‌رحه‌م پێغه‌مبه‌رانی تر، وه‌ک ده‌لێت: {يٰۤاٰدَاوُدُ اِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِیْفَةً فِی الْاَرْضِ} [ص: 26] واته‌: ئە‌ی داوود ئیمه‌ به‌ جێنشیمان دان له‌سه‌ر زه‌وی. بێگومان خودا کردگاری گه‌وره‌ی سه‌رحه‌م بوونه‌وه‌رانه‌ و هه‌کیمێکی په‌هایه‌، که هه‌ر چه‌یه‌ک بکات لێی ناپرسێته‌وه و فریشته‌کانیش باوه‌رداری چاکه‌خواز و بێگه‌ردی ئەون، هی‌چ جیاوازییه‌ک له‌ په‌رستیان بۆ خودا له‌گه‌ل ئاده‌میزادا نییه‌، چکه‌ له‌وه‌ی زۆرینه‌ی ئاده‌میزاد یاخیووی بی باوه‌رن، وه‌ک له‌ قورئاندا باسیان کراوه: {وَ اِنْ تَكْفُرْ اَکْثَرُ مَنْ فِی الْاَرْضِ یُجْلُوْکَ عَن سَبِیْلِ اللّٰهِ} [الانعام: 116]، واته‌: ئەگه‌ر که‌وتیه‌ شوینی قسه‌ی زۆریه‌ی ئەوانه‌وه‌ له‌سه‌ر زه‌وین له‌ رێگه‌ی خودا لات ده‌ده‌ن. فریشته‌کان هه‌موویان چاکه‌خواز و گوێرايه‌لن، ئایا بۆ کردگاری مه‌زن و به‌ توانای هه‌کیمی په‌ها، گونجاو ده‌ییت ئەگه‌ر بیه‌وێت خه‌لیفه‌یه‌ک بۆ خۆی له‌ سه‌ر زه‌وی بی‌ت و بی‌ت به‌ په‌رستیار و گوێرايه‌لی چاکه‌خوازه‌کان. ئەگه‌ر بلێن هیکمه‌ته‌که‌ی راستوره‌وانه‌ ئەگه‌ر نه‌یشیزانین، ده‌ییت وا حکومی کردییت که هه‌والی پی دابن، ئایا بۆ ئەو باوه‌رداره‌ گوێرايه‌له‌ چاکه‌خوازه‌ گونجاوه‌ به‌ سه‌رسورمان و لالووتیه‌وه‌ قسه‌ بکه‌ن و به‌ رووداری و رووقایمه‌وه‌ بلین: {اَتَجْعَلُ فِیْهَا مَنْ یُّفْسِدُ فِیْهَا وَیَسْفِكُ الدِّمَآءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ} [البقره: 30]. واته‌: واته‌که‌ی پێشتر نوسرا. ئەوان به‌م سه‌رکونه‌کردنه‌یان وایان دانا که ئەوان سوپاسگوزارن و به‌ پیرۆزی دای ده‌نێن و. له‌ ئاده‌م و وه‌چه‌کانی که‌ خۆبێزێت و گه‌نده‌ل بوون شه‌ریفترن

ئەوه‌ی جێگه‌ی سه‌رسورمانه‌، خودا وه‌ک چۆن له‌ ئیبلیس تووره‌ بوو له‌مان تووره‌ نه‌بو، که ئیبلیس یه‌کێکه‌ له‌مان و رازی نه‌بوو سو‌جده‌ بۆ ئاده‌م به‌ریت، به‌ به‌هانه‌ی ئەوه‌ی له‌و شه‌ریفتر و بالاتره‌ و، گوتی: {خَلَقْتِنِیْ مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِیْنٍ} [الاعراف: 12] واته‌: وتی له‌ ناگر دروست

کردم و له قور دروستت كردن. له گه‌ل ئه‌وه‌ی فریشته‌كان له سه‌ر كوڤنه‌كردنی ئه‌مه‌دا له ئیبلیس روودارتر و بویرتر بوون به‌رانبه‌ر خودا، ئیبلیس هه‌ندیك به‌هانه‌ی به‌ده‌سته‌وه‌ بوو له رازینه‌بوونی بو سوخته‌بردن، كه كارێكی قورسی ئایرووبه‌رانه‌یه‌ به‌ پێی ئه‌وه‌ی باسی شه‌ره‌ف و گه‌وره‌یی ده‌كات، ئه‌و له‌و باره‌یه‌وه‌ تا راده‌یه‌ك بووراه له رازینه‌بوونی، ته‌گه‌ر رووداری و گومراییش پێت بۆی، به‌ پێچه‌وانه‌ی فریشته‌كان له سه‌ر كوڤنه‌كردن و رازینه‌بوونی به‌ شپۆه‌یه‌كی خراپ كه‌ به‌ هۆی كارێكی قورسی ئایرووبه‌رانه‌یشه‌وه‌ نه‌بوو، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌والی ئه‌وه‌ی پێدان كه‌ خه‌لیفه له سه‌ر زه‌وی داده‌نێت، بۆچی خودا ئه‌مانه‌یشی له ره‌حمه‌تی وه‌ده‌ر نه‌نا وه‌ك ئه‌وه‌ی به‌ ئیبلیسی كرد، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی گوناخه‌كه‌یان له گوناخی ئه‌و گه‌وره‌تر بوو به‌لام خودا له به‌رانبه‌ر ئه‌مانه‌ و ئه‌وه‌ی ته‌وره‌ نه‌بوو، له ره‌حمه‌تی خۆی ده‌ری نه‌كردن، به‌لكوو وه‌لامێكی خه‌ستی دانه‌وه‌ به‌وه‌ی گوته‌ی: {إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ} [البقره: 30] به‌ واتای ئه‌وه‌ی من ده‌یزانم ئێوه‌ نایزان، وه‌لامێكی لاوازه و له‌گه‌ل نارازیبوونه‌ به‌هیزه‌ مه‌عقوله‌كه‌ نایه‌ته‌وه‌، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی فریشته‌كان ده‌زانن خودا ئه‌وه‌ ده‌زانیت كه‌ ئه‌وان نایزان، هه‌روه‌ها زانیان له‌و باره‌وه‌ هه‌یچ رێگه‌رێك نه‌بوو له نارازیبوونیان و هه‌روه‌ها وه‌لامه‌كه‌ بێده‌نگه‌ر نه‌بوو زه‌مه‌خشه‌ری له‌ شیکردنه‌وه‌ی ده‌رباره‌ی ئه‌وه‌ی خودا هه‌والی داوه‌ به‌ فریشته‌كه‌ خه‌لیفه‌ی خۆی له سه‌ر زه‌وی داناوه‌، ده‌لێت: ته‌گه‌ر بلێت به‌ چ مه‌به‌سته‌یك هه‌والی پێی داون، ده‌لێم بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و پرسیاره‌یان لێ بکریت و بۆ ئه‌وه‌ی وه‌لامی ئه‌وه‌ بدیته‌وه‌ كه‌ وه‌لام ده‌درینه‌وه‌ و، به‌وه‌ حه‌كمه‌تی ئه‌وه‌ ده‌زانن كه‌ دانانی خه‌لیفه‌ بۆ توندوتۆلكردنیانه‌ له‌وه‌ی تووشی گومان و شوبه‌هت بین له‌ كاتی خه‌لیفه‌داناندا. ئه‌مه‌ قسه‌ی ئه‌وه‌، وا دیاره‌ زه‌مه‌خشه‌ری بێ هۆشیاری قسه‌ی كردوه‌، یه‌كه‌م ئه‌وه‌ی فریشته‌ گوته‌ی، پرسیار نه‌بوو به‌لكوو نارازیبوون بوو، ئه‌و هه‌مه‌زه‌ی پرسیاره‌ بۆ سه‌ر كوڤنه‌كردنه‌ وه‌ك له‌ رووكه‌شی قسه‌كه‌دا ده‌رده‌كه‌وێت، كه‌ ده‌لێت: {مَنْ يُفْسِدْ فِيهَا وَيَسْفِكِ الدِّمَآءَ} [البقره: 30]، واته‌: واتا كه‌ی پێشتر نوسرا. دوهم ئه‌وان حه‌كمه‌تی خودایان نه‌ده‌زانن له‌ خه‌لیفه‌ت دانانی، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی وه‌لامه‌كه‌ی نه‌زانراو بوو، هه‌یچ حه‌كمه‌تێكی له‌ نێواندا نه‌بوو بۆ خه‌لیفه‌دانان و بێگومان فریشته‌ و جنۆكه‌ و مروّف هه‌موویان ده‌زانن كه‌ خودا ده‌زانیت كه‌ ئه‌وان نازانن و، هه‌یچ وه‌لامێكی نه‌دانه‌وه‌ جگه‌ له‌وه‌ی پێش وه‌لامه‌كه‌ كه‌ شتیكی زانراوی لای ئه‌وان بوو.

ئینجا زه‌مه‌خشه‌ری ده‌لێت: ده‌لێن با خوداپه‌رستان فێری راوێژ بن له‌ كاروباری خۆیاندا، پێش ئه‌وه‌ی بیه‌كهن و پێشكه‌شی بیه‌كهن، بیه‌خه‌نه‌ به‌رده‌م ئه‌وانه‌ی باوه‌ریان پێده‌كه‌ن و ئامۆژگاریان ده‌كه‌ن، هه‌ر چه‌ند ئه‌و له‌ زانست و حه‌كمه‌تی خۆیدا له‌وه‌ گه‌وره‌تره‌ كه‌ راوێژ بکات، تۆ لێره‌دا ئه‌وه‌ ده‌بینیت باسكردنی ئه‌م هۆكاره‌ له‌ یه‌كه‌م بووده‌له‌تره‌

یه‌كه‌م: ویستی كام خوداپه‌رست فێری راوێژ بکات، ته‌گه‌ر فریشته‌كان بن ئه‌وان پاك و مه‌عسوومن و هه‌یچ پێویست ناکات راوێژ بکهن، ته‌گه‌ر مروّفیش پێت ئه‌وان جارێك دروست نه‌بوون.

دوهم: بۆچی فێركردنی راوێژ تابه‌تمه‌ند كرده‌یت به‌ خه‌لقكردنی ئاده‌م به‌ ده‌ر له‌وانی تر له‌ بوونه‌وه‌ران، كه‌ هه‌والی به‌ فریشته‌ نه‌داوو بۆ ئه‌م فێركردنه‌

ته‌گه‌ر بگوتریت: فێركردنی تابه‌تمه‌ند كردوه‌ به‌ ئاده‌مه‌وه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خۆی و وه‌چه‌كانی پێویستیان به‌ راوێژكردن هه‌بوه‌ و ویستویه‌تی فێریان بکات، له‌ كاتی خه‌لقكردنی ئاده‌مدا به‌ ده‌ر له‌ بوونه‌وه‌رانی تر، ده‌لێن: هه‌والدان به‌ فریشته‌ له‌ پێناو فێركردندا ئاده‌میزاد له‌ دواي دابه‌زینی قورئان نه‌بیت پێی نه‌زانیه‌وه‌، ئه‌وانه‌ی پێش دابه‌زینی رویشتون ئه‌م هه‌واله‌یان پێی نه‌گه‌ییشه‌وه‌ و ئه‌وانه‌ی گه‌ییشه‌تون به‌ دابه‌زینی قورئان هه‌یچ پێویست ناکات ئه‌م راوێژه‌یان به‌م هه‌واله‌ فێر بکریت، ئه‌وان له‌وه‌ی خودا فه‌رمانی به‌ پێغه‌مبه‌ری كردوه‌ فێری بوون، وه‌ك له‌وه‌دا هاتوه‌: {وَشَاوَرَهُمْ فِي الْأَمْرِ} [العمران: 159]، واته‌: له‌سه‌ر بابه‌ته‌كه‌ راوێژیان پێكریت. ته‌گه‌ر بگوتریت: {وَشَاوَرَهُمْ فِي الْأَمْرِ} جه‌ختكردنه‌ له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی پێشوو، ده‌گوتریت: ئه‌م جه‌ختكردنه‌ هه‌یچ قازانجێكی نییه‌ جگه‌ بۆ ئه‌وانه‌ی گه‌ییشه‌تون به‌ دابه‌زینی قورئان، به‌ ده‌ر له‌وانه‌ی مردوون و پێی نه‌گه‌ییشه‌تون. هه‌یچ پێویست ناکات درێژه‌داده‌ری له‌ قسه‌كردن بکهن بۆ ره‌تکردنه‌وه‌ی ئه‌و قسه‌نه‌ی كه‌ ناپێنه‌وه‌. جارێكیان گوتمان ئه‌وان له‌م قسه‌نه‌یان له‌ چیرۆکی خه‌لقكردنی ئاده‌م هه‌ولی حه‌قیقه‌ت ناده‌ن، به‌لام مه‌به‌ستیان ئاراسه‌ته‌كردنی قسه‌وقسه‌یه‌لوکه‌ به‌ هه‌ر شپۆه‌یه‌ك پێت. له‌ چیرۆکی خه‌لقكردنی ئاده‌مدا هاتوه‌: {وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا بِمَا عَرَفَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ} [البقره: 31]. واته‌: خودا هه‌موو ناویكی

فیری ئادهم کرد، ئەوسا هەموو شتەکانی لەبەر فریشتەکان راڤاو و گوتی: ئەگەر راستی بۆچوون، ناوی ئەوانەم بۆ هەلەن. زەمەخشەری دەربارە (عَلَّمَ كَذَمَ الْأَسْمَاءِ) دەلیت: واتە ناوانی ناولیتراووان و، لەویدا ناولیتراووانی قرتاندووە لەبەر ئەوەی بە دەرپرینی ناو ئەوە دەزانرێت، لەبەر ئەوەی دەلیت هەر ناویک ناولیتراوویکی هەبێت بە ئەلف و لامەکە لە زمانی عەرەبیدا قەرەبووی کردووەتەو، دەلیت: هەوالی پێ ڕاگەیاندن کە زانیی ئەوان ناتوانن ئەوە بکەن و هەوالەکان پزانی وەک ئاگادارکردنەو و لێبردنەو، بۆ ئەوەی بەو پاساوێ بێدەنگیان بکات و گوتی: {إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ} [البقره: 31] واتە: ئەگەر راستگوین. بەوەی دەلیت کە من خەلیفە گەندەل و خوینرێژ لە سەر زەوی دادەنێم، ناوەکانیانم بدەن، ئیوه نایزان و ئەوانە کێر دوومن بە خەلیفە دەپزاین و ئینجا گوتە کە یرووبەرۆوی ئادەم کردووە و گوتی: {قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ} [البقره: 33]، واتە: وتی ئەی ئادەم دەسا تۆ ناوی هەموو ئەوانەین بۆ هەلە. وەختی ئادەم هەموو ناویکی بۆ هەلەدان، گوتی: من بە ئیوهم نەوت کە هەر خۆم هەر نەبێی لە ئاسمان و زەمین دان و هەرچی ئیوهمش و بیشارنەو و بیدرکێن دەیانزانم؟ ئەمە درێژە ئەو باسەیه کە پێی گوتوون لە پێشتردا، لەویدا کۆی کردبوونەو: {إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ} [البقره: 30] واتە: من ئەوەی دەیانم ئیوه نایزان. ئەمە کە خودا وەلامی فریشتە پێ دایەو بۆ بێدەنگکردن و دەمداخستنیان، بەو پاساوێ کە زەمەخشەری باسی دەکات. ئەمەیش وەلامیکی نراست و نامەعقوولە، فریشتە نەیانگوتووە ئەوان لە ئادەم زیاتر دەزانن کە خودا دەیهوێت بیکاتە خەلیفە خۆی لە سەر زەوی، تا ئەوەی دەیهوێت بیسەلمێت کە زانین لای ئەوە بێ یەکی تر نراست بێت، بەلکوو گوتیان ئەوان سپاسگوزار و بە پیرو کردنی ئەوان و ئەوەی دەیهوێت بیکاتە خەلیفە گەندەل و خوینرێژ، ئەمە لە کۆی و ئەوە لە کۆی. وەک لە پەندە کە خۆماندا دەلیت: کەر لە کۆی کەوتووە و کوندە لە کۆی دراو، نالین ئەم وەلامە لە خۆرەلاتە و ئەوان لە خۆرناوا و، ئەم دادەبەزێت و ئەوان سەر دەکەون، لەوانە ویستی پێت بە سەلماندنی زانستی ئادەم گەندەلی و خوینرێژی رەت بکاتەو، ئەوانە شەری خویناوی دەکەن چیی لێ دەکەوتنەو لە گەندەلی لەم زەمانەدا و لە هەموو کاتەکاندا ئەهلی زانستن. هەر وەها لە قورئاندا ئەوە هاتووە کە دەیسەلمێت زانست و گەندەلی دژ بە یەک نین بەلکوو کۆ دەبنەو، وەک لە چیرۆکی بەلعەمی کوری باعورا هاتووە، کە زانایەکی بوو لە زانایانی بەنی ئیسرائیل، ئەمە لە سورەتی (الأعراف) ی قورئاندا باس کراوە: {وَأَنْتَ عَلَيْهِمْ تَبَا لَذِي كَتَبْنَا عَلَيْهَا فَأَتَّبَعْنَا مِنْهَا فَأَتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ} [الأعراف: 175]. واتە: دەنگوباسی ئەو کە سەشیان بۆ بخوینەو کە نیشانەکانی خۆمان پێ بەخشیو، خۆی لێ بوران؛ ئەوسا شەیتان وەدوووی خۆی داو کەوتە ناو ریزی گومرایانەو.

با وا دابنێن کە زانست و گەندەلی دژ بە یەکن و کۆ نابنەو، ئەم وەلامە دیسان راست دەرنایێت، لەبەر ئەوەی سەلماندنی زانست بە ناوەکان بە ئادەم و بەم ڕێگەو جگە لە جوړیک لە فیللردن و فریودان و هەلخەلەتاندن هیچی تر نییە، بەوەی بۆ فریشتە دەرخست و ئەو هەوالە پێ ڕاگەیان، پاش ئەوەی ئادەم ئەو ناوانە زانی و کاتیک ئەوان نەیاننوانی ئەوە بکەن، بە ئادەمی گوت ناوەکانیان پێ ڕاگەیان، ئەوەی جێگە راستی بەهانە هیناوە و ئینساف بێت ئەوەی کە ئادەم ناوەکان نەزانێت و بە بێ فێرکردن پێشینی بکات وەک بە بێ فێرکردن پێی گوترا، لەویدا کە ئادەم ناوەکانی پێ گوتن، بە هانەیان هیناوە و بۆلە بۆل دروست بوو.

فریشتەکان زانیان کە خودا ئادەمی فیری ناوەکان کرد، بۆیە کە پێشینی بۆ کردن و گوتیان: {سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا} [البقره: 32]. واتە: دروود بۆ تۆ ئیمە هیچ زانیاریە کمان نیە جگە لەوەی فیرت کردوین. واتە ئادەم هیچ زانیاریەکی نەبووە جگە لەوەی فیر کرا، لە قسە "جگە لەوەی فیرت کردین" ئاماژە دانە بەوەی لە ئادەمەو فیری ناوەکانی کردوون، ئینجا گوتیان: {إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ} [البقره: 32]، واتە: تۆی بۆ خۆت زانا و کارزانی (دانایت). واتە زانست لای تۆیە نەک لای ئیمە و ئادەمیش، ئەم قسەیهی فریشتەکان ئاماژە بە بۆ ئەوەی کە هیچ ئینسافێک نەبوە لە پاساو هینانەو.

ئەگەر بگوترێت پاشایەکی مەزن لە پاشاکانی مرووف چەندین پیاوی لە کۆبەلی دلسۆز هەبێت و ویستی پیاویک لە دەرەوێ ئەوان بە کار بھێنێت لەوانە و دلسۆزتر بێت، دەبێت هەموو کۆبەلیکانی کۆ بکاتەو بە پێی راویژکردن پرساریان لێ بکات و پێیان بلێت: من پیاویکم لە

دەر وهی ئیوه ناردوه که کریکاری من بیت له و ولاته دا، بیان گویت: چون ئه وهی ناپاکیت له گه لدا بکات و ستم له خه لک بکات به کاری ده هینیت که ئیمه کویله دلسوزت بین، ئینجا ئه و پاشایه بیه ویت وه لامیان بداته وه له و قسه باندا و پاساو بو راستی کاره که ی بهینته وه، واته بو به کارهینانی ئه و پیاوه، به وهی هه ندیک زانیاریی فیر کردوه که کویله دلسوزه کانی نایزان، ئینجا هینانی و ئه ویشی هینا له گه لیاندا و پرساری له سه ر ئه و کارانه ی لی کردن که فیری ئه و کارایه ی کردوه، که ئه مان نایزان و نه یاننوانی وه لامی بده نه وه و دانیان به وه دا نا که ئه وان جگه له وهی پاشاکه یان فیری کردوون شتی تر نازان، ئینجا ئوری بو لای کارا بداته وه و پیی بلیت: ئه وهی پرسیارم له سه ر کرد، وه لامه که یان پیی رابگه یه نه، ئه ویش وه لامه که ی پیی گووتوون، ئایا راسته بلیت ئه و پاشایه پاساوی راست بو کویله و دلسوزه کانی له سه ر به کارهینانی ئه و پیاوه ی له دهر وهی ئه وان هینا وه ته وه. ئایا ئه و پاشایه له وهی ریکی خسته و دروستی کردوه بو پابه ندبوونیان به ئینساف بوه و فیلباز و کویله دلسوزه کانی هه لئه خه له تاندوه، له دهریرینی چیرۆکه که دا مه ته لیککی تر هه یه، ئه ویش خودا به فریشته کانی گوته من خه لیفه یه کم له سه ر زه وی دانا و هیه چ شتیکی بو ئه م قسه یه زیاد نه کردوه، نه باسی ئه وهی کردوه که له مروقه کانه یان له جنوکه یه یان له فریشته کانه، له کوئ یه و چون زانیان ئاده م له سه ر زه وی گه نده لی ده کات و خوین دهریزیت، به لام شیکه ره وان خودا ره حمیان پی بکات، هیه چیان له ده ست دهرناچیت، له کویدا پیشیلکارییه ک هه بیت کردوویانه و له کویدا درزیکیان بینیت لیکیان ناوه ته وه. زه مه خشه ری ده لیت: ئه گه ر بلیت له کویدا زانیان تا سه ریان پیی سورما، ئه وه غه یبه و هیه چ که سیک جگه له خودا له غه یب نازانیت؟ ده لیم: به هه والگه یانندن له خودا وه یان له لایه نی ته خته که وه، واته له وحی مه حفووزه وه زانیویانه، یان وه ک له وهی زانیاریاندا چیک بوو که فریشته کان به ته نها ئه وانن که خه لکی مه عسووم و پاکن و خه لکی تری به دهر له وان سیفه تی ئه وانیان نییه، واته یه کیک له و سه نگانه یان پیوانه کردوه "واته مروف" و ئه وی تر "واته جنوکه" که له زه ویدا نیشته جی بوون و گه نده لیان تیدا کرد، پییش ئه وهی فریشته کان تیدا نیشته جی بن.

زه مه خشه ری به م قسه ی دوایی ده یه ویت بلیت فریشته پشتر له سه ر زه وی نیشته جیوه و ئینجا لپی دهرچوون و جنوکه له دوای ئه وان نیشته جی بوون و گه نده لیان تیدا کردوه، خودا ده یه ویت مروف له سه ر زه وی نیشته جی بکات و به جنوکه وه تاقیان بکاته وه و بیانپیویت، زانیان که ئه وانیش وه ک جنوکه گه نده لی ده کهن، ئه گه ر زه مه خشه ری له م قسانه ی که ده بکات پشتی په وه چی به ستییت که خودا بو پیغه مبه ری ده نیریت، ئه وا هیه چ قسه یه کمان له و باره وه نییه، به لام ئه گه ر پشتی به عقل واته له پیشینانی وه رگرییت یان پشتی به عقل و ناوه ز به ستییت ئه وا زور ناره وایه قسه هه ر وا و له خورا فیری بدات، به بی ئه وهی ناوه روکه که ی سه له مینیت، واتا قسه له پیانو قسه دا، به لکوو ده ییت به لگه ی نه قلی یان عقلی بهینته وه، که پشتی پیی ده به ستییت له م قسانه یدا، ئه گه ر نا زور پیئاپرووی و عه یبه یه ئه م قسانه له شیکردنه وه کانیاندا باسی بکات.

چیرۆکی ئاده م جارێ ته واو نه بوه، خودا که وه لامی ئه و قسانه ی فریشته کانی دایه وه و به هانه وه بیده نگی کردن، فه رمانی پیی کردن سوچه بو ئاده م به رن: {وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ} [البقره: 34]. واته: هرمانمان به فریشته کان کرد کرنوش له بهر ئاده م به رن. جگه له ئیبلیس هه موویان سوژده یان بو برد، ئه و که خوی له زلترزانی. سوژده ی نه برد و سپله بوو. پیشتر باسی ئه م ئایه ته مان کرد هیه چ پیویست ناکات دووباره ی بکه ینه وه. ده ییت ناوه زی مروف له ئاست ئه م سوچه بردنه تووشی سه رسورمان بیت که خودا فه رمانی کرد بو ئاده می به رن، هه روه ها به سه رسورماوی له ئاست زانیانی ئیسلام ده وه ستییت که ئه م سوچه بردنه وای لی نه کردن بلین خه لک له فریشته باشترن، به لکوو به پیچه وانه یشه وه باسی ده کهن. وا دیاره یه کیک له و فریشته نه ی که فه رمانی سوچه بردنیان بو ئاده م پیی کرابوو ئیبلیس "ئه وت له بیر نه چیت ئه وه به دهر له وان باسی کراوه له ئایه ته که دا پیوه نیداره و ناییت له وان داپراو بیت وه ک پیشتر روون کرایه وه"، واته ئیبلیس ترسی لی نیش و لووتبه رزی و گه وره یی و بالایی نه فسی زال بوه و رازی نه بوه سوچه بو ئاده م به ریت و خوی به گه وره زانیوه و وای داناوه که خوی له و باشتر بیت، له بهر ئه وهی ئه و له ناگر دروست کراوه و ئاده م له قور خه لک کراوه، وه ک له ئایه تیکی تر دا هاتوه، خودایش له به هه شت یان له ئاسمانی وه دهر نا، له بهر ئه وهی به هه شت له ئاسماندایه.

ئەویش بوو بە دوژمنی ئادەم و وەچەکانی بە خۆی و مندالە شەیتانییەکانییە، لەبەر ئەوەی ئیبلیس پاش دەکردنی بوە باپەرە گەورەى جنۆکە و سەرچەم شەیتانەکان، ئەو بو شەیتان، وەک ئادەمە بو بەشەر وەک پێشتر باسماں کرد

ئینجا خودا پاش دەکردنی ئیبلیس فەرمانی کرد ئادەم لە بەهەشت نیشتهجێ بێت بە خۆی و حەوای هاوسەرییەوه: {وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الْغَالِمِينَ} [البقره: 35]. واتە: شەیتان هەلیخەلەتاندن و لەبەهشت دەریەراندن. وتماں دابەزنە خوارەوه، خۆتان دوژمنی خۆتان، تا ماوەی دیاریکراو، لەسەر زەمین رای بیوین. کاتێک ئیبلیس بینی خودا فەرمانی کرد کە خۆی و حەوای هاوسەری لەو دارە نەخۆن، ئەویش کەوتە فرتوفیل و هەولێ خۆی دا بو ئەوەی فریویان بدات و وایان لێ بکات لە دارەکە بخۆن و مەبەستیان لەوەدا ئەوه بوو وا بکات بێتە هۆکاری دەرکردنیاں لە بەهەشت، وەک چۆن بە هۆی سوچدە نەبردنی بو ئادەم خۆی لە بەهەشت دەرکرا، چوو بو لایان بو بەهەشت و چرپاندی بە گوێباندا و قسەى بو کردن و دەیگوت: {مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا} [الأعراف: 20] واتە: پەرۆندەتان ئەم دەرەختەتان نەبێت هێچتان لێ قەدەغە نەکردوو. {بُورْقَالِيْبُووتَان: {أَنْ تَكُونَا مَلَکَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ} [الأعراف: 20]، {وَقَاسَمَهُمَا} [الأعراف: 21] واتە: سویندی بو هەردووکیان خوارد کە من بەدل ئاموژگارێتان دەکەم. واتە سویندی بو خواردن {إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ} [الأعراف: 21]، واتە: {فَدَلَّاهُمَا بَغْرُورٍ} [الأعراف: 22] واتە: بە لەخوباییەوه سەیری کردن. واتە هەلیخەلەتاندن بو خواردنی بەری ئەو دارە بەوەی فریوی دان بە سویندخواردنی بە خودا. واتای ئەم نایەتانه ئەمەیه: شەیتان کەوتە کلێشەیان و پێی گوتن خودا بۆیە نەیدەهێشت لەو دارە نزیك بینەوه بو ئەوه بوە ئیوه نەبنە فریشتە و هەمیشە لە بەهەشتدا بن، سویندی بو هەر دووکیان خوارد و گوتی: من بە دل ئاموژگارێتان دەکەم و بە فریودان گومانى خستە دلپانەوه و لە دارەکیان چەشت و عەیب و عاریان کەوتە

دەر. واتە ئەوەی ئیبلیس ویستی کردی و خودا لە ئادەم توورە بوو، لە بەهەشت دەری کردن، بەلام لە پرەحمەتی خۆی دەرینەکردن کە ئیبلیس دەرکرد، بەلکوو بەوهوه وهستا کە لە بەهەشت دەری کردن و دابەزاندن بو سەر زەوی. لێرەدا چیرۆکی ئادەم تەواو دەبێت، بەلام چیرۆکی ئیبلیس جارێ تەواو نەبوو، دوژمنایەتی بو ئادەم و وەچەکانی تا رۆژی سەلا بەردەوام دەبێت. ئەم چیرۆکەى شیکەرەوانم پێشاندا کە یەک کێشەیه، بەلام لەبەر ئالۆزی و چەتوچۆلی بە کێشەى کێشەکان دادەنرێت، ئەویش ئەوهیه کە خودا ئیبلیسى لە بەهەشت دەرکرد، چۆن گەییشتە لای ئادەم و حەوا و چۆن چووە ناو بەهەشتەوه، پاش ئەوهی پێیان گوت: {اَخْرَجْنَا مِنْهَا قَائِلًا رَجِيمًا} [الحجر: 34]؛ [ص: 77]، واتە: وتی لێرە دەرچوو تۆ لای من دەرکراویت (نەفرت لێکراویت). لێرە یرو دەری لە ئیستاوه نەفرەتلیکراو و بەرد تێگراویت؛ واتە رەجمکراویت. تا بتوانیت لێیان نزیك بێتەوه و بچیتە بن کلێشەیانەوه، لەبەر ئەوهی قسەکردن و وهسوسە، قسەى شارراوهیه و بە چپە دەکریت، ئەمەیش لە نزیكەوه نەبێت ناریت، بەلام شیکەرەوان کە کێشە چارەسەرکەرن، بەوهوه نەوهستان تا دیسان چارەسەریان بو ئەمە دۆزیهوه، وەک چۆن سەرچەم کێشەکانی قورئانیان چارەسەر کردوه، فەرموو لەگەل ئەوهی داناکیان زەمەخشەرى لە شیکردنەوه کەیدا باسى دەکات، دەلێت: بە پێی رێزلێگرتن و گەورەیی بوونی، ناریت رینگە لە ئیبلیس بگيریت پرواته بەهەشتەوه، هەرۆهە لەوهیش رینگەى لێ ناگیریت بە پێی چپەکردن بو تووشکردنی ئادەم و حەوا لەوئ قسەى کردبێت. ئەم زەمەخشەریه لەم قسەیهیدا نە بە هیچ بەلگەیهکی قورئان و نە سوننەت و نە لە عەقل و ژیریژ و لۆجیکیش بێت پشتی پێ نەبەستوه، ئەوهی لەمەوهیه ئەویش قسەى بێ بنەمایە و بەرد بە غەیبەوه نانه، هیچ مەعقوول نییه ئیبلیس بێت بو بەهەشت و پاسەوانی گەنجینه و دەرگاوانی تێدايه وەک دەلێن، بە گەنجینه پارێزەکە بلێت من دەمەوێت بچمە ژوورەوه بو ئەوهی شتێک بە چپەوه بە ئادەم و حەوا بلیم، نەک بو نعیمەت و گەورەیی و پێی بلین فەرموو یرو ژوورەوه، ئەوانێک کە دەزانن، دەرکراو و نەفرەتلیکراوه، ئەمە وەک ئەوه وایە دزێک هاتبێت بچیتە کۆشکی میریکەوه کە میرەکە قەدەغەى لێ کردبێت سەردانی کۆشکەکە بکات، بە دەرگاوانەکە بلێت من دەمەوێت یرومە ژوورەوه دزی بکەم نەک بو سەردان هاتبم، دەرگای بو بکرتەوه و بچیتە ژوورەوه و بە خۆشیی برايت کە میر سەردانیکردنی کۆشەکەى لێ قەدەغە کردوه. هەندیکیان بو چارەسەرکردنی ئەم کێشەیه قسەیهکی تریان گوتوه، کە ئیبلیس نەروێشتوه بو لایان لە بەهەشت بەلکوو

رؤیشتوه بۆ ئاسمان و له دهرهوهی بهههشت قسهی بۆ کردوون، په کۆکی تر ده لایت: ئیبلیس لای دهرگا که وه وهستاوه و بانگی کردوون، په کۆکی تر ده لایت: ئیبلیس ویستی بچته ژوره وه گه نجینه پارێزه که نه بهیشت و چوه ده می ماریکه وه تا بردیه ژوره وه و نه وان پریان نه زانی، خودا بتپارێزیت ته ماشای ئهم قسه لۆکانه بکه که جگه له وهی له قسهی حیکایه تخوانان وهریان گرتیبت و له شیکردنه وه کانایاندا باسیان کردیبت بۆ چاره سه رکردنی کپشه کانی قورئان هیچی تر نییه.

ئه وهی سه رسورهینه ره که خاوه نی قسهی په که م و دوهم گوتوو یانه وایان له ئیبلیس کردوه که له دهره وهی بهههشته وه قسهی له گه ل ئاده م و حه وادا کردیبت یان له دهرگا وه بانگی کردوون، له گه ل ئه وهی چپه کردن جگه له وهی له گه ل په کتردا دانیشیت و له نزیک په که مه وه بیبت، ناکریت. چون قسه په یک له دهره وهی بهههشت یان له دهرگا په که وه هاوار بکه یت ده بیته قسه په کی شارراوه و به چپه! له مه سه رسورهینه تر ئه وه په که خاوه نی قسهی چواره م باسی کردوه، که ده لایت ئیبلیس چوه ته ده می ماریکه وه و به دزییه وه چوه ته بهههشته وه بی ئه وهی گه نجینه وانه که ببینیبت، ئه گه ر گه نجینه وانه کان هه ستیان به ئیبلیس له ده می ماره که دا نه کردیبت، ده بیبت ماره که یان ببینیبت؟ بۆچی هیشتیان بچته ژوره وه بۆ بهههشت؟ که ئه مه نامۆتر و سه رسورهینه تره له چوونه ژوره وهی ئیبلیس، له بهر ئه وهی ئیبلیس خه لکی بهههشت بوو یاخی بوو لپی دهرکرا، به لام ماره که وا نییه. بۆچی ریگه یان لی نه گرت بچته ژوره وه؟ له کاتی که دا مار له و خشوکانه په که مه حاله له بهههشت هه بیبت، ئایا مافی خو مان نییه که بلین له شیکه ره وان هه ن بی هۆشیاری و بیرکردنه وه قسه ده که ن؟

(87)

چاوه پێکردن و مشتومر له گه ل ئیبلیسدا

سه رسورهینه ترین شت له چیرۆکی ئاده مدا، حاله ته که ی ئیبلیس و یاخیوو نیبتی له خودا و دژ به ئاده م، ئه مه له و سه رسورهینه رانه په که له بیر مرۆفدا خولی خواردوه ته وه له و بنا کردنی مه حالدا. ئیبلیس پاش ئه وهی له عنه تی لی کراو له بهههشت دهرکرا، هه لچوونی دانه مرکا په وه و ئارامی نه گرت و نه سه ره وت، به لکوو شیلگی ر بوو له تۆله کردنه وه و شله ژاندنی خه لقی خودا و، چاوه پیری خودای کرد بۆ رۆژی سه لا بۆ ئه وهی تۆله له ئاده م و وه چه کانی بکاته وه و چه واشه یان بکات و فریویان بدات، وه ک چون یاریچی له تۆپی پیدا مانۆر ده کات که ویستی یاریان پی بکات، و وه ک ئه شکه نجه ده ران له ئاست دزدا چی ده که ن مامه له یان له گه لدا بکات، خودا کتوپر و بی قه ید و مه رج پازی بوو به وهی ویستی و وه ک چون چاوه پیری کرد، وه ک له قورئاندا هاته ده لایت: { قَالَ انْفِرْ نِي اِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ (14) قَالَ اِنَّكَ مِنَ الْمُنْفِرِينَ } [الأعراف: 14، 15]. واته: وتی تا رۆژی قیامه ت مۆله تم بده، وتی تۆ له ماوه پێدراوه کانی. له ویدا هه لچوو، گه رم بوو، به رانه پ خۆ و هستا و ده پشیرقاند و ده بناراند { وَقَالَ لَاتَّخِزَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيًّا مَفْرُوجًا (118) وَلَا جِلْتَهُمْ وَلَا مَيْتَهُمْ وَلِي مُرْتَبَهُمْ فليبتكنن كزان الأنعام ولي مرتبهم فليغيرن خلق الله } [النساء: 118، 119]، واته: خودا به نه عله تی کردوه و نه ویش له وه لامدا وتیه تی: شه رته له کۆیله کانی تۆ به شیک بۆ خۆم گلبده مه وه. ئاده م هه یج گومانێکی نه بوو، هه یج تاوانێکی دژ به ئیبلیس نه کردبوو و، به لکوو خودا بوو که فه رمانی پی کرد، که سو جده ی بۆ به ریت و ئیبلیس له و رۆژه وه حه شر به خه لقی خودا ده کات و گه نده لی له سه ر زه وی بلا و ده کاته وه، به به رچاو و گوپی خودا وه. ته نانه ت که س له شه رخواری و فریودانی و چه واشه کاری ئه ورزگاری نه بوه، جگه له دانه دانه په ک له ئاده میزاد وه ک ده لایت: { لَاتَّخِزَنَّ رُزِيَّتَهُ اِلَّا قَلِيْلًا } [الإسراء: 62]. واته: ئه وهی له وه چه کانی هه یج وه دهر نه که ویت جگه له که میک نه بیبت. فریشته کان بۆ ریزلێنان نه بیبت بۆ هه یچی تر فه رمانیان پی نه کرابوو سو جده بۆ ئاده م به ن، بریا ئه م ریزلێنانه ی نه بوا په که ناگات به شتیکی زۆر بچوکی ئه و پیرزیه ی که خۆی و وه چه کانی به ده ست ئیبلیس و شه ی تانه کانی وه چه په وه تا رۆژی سه لا ده یچیزن، ئه و ریزلێنانه ی له کاتی که مدا په سو جده بردنیک لپی نرا، نر خه که ی هه یلاکی و زیله تی هه تاهه تایی بوو نه ک ته نها بۆ خۆی به لکوو بۆ وه چه کانی شی تا رۆژی سه لا ئه گه ر ئه مه سه رسورهینه ر بیبت، له مه سه رسورهینه تر هۆکاره که یه تی، ئه مه ویش له سیوره تی (السبا) دا هاته بۆ روونکردنه وهی ئه مه ده لایت: { وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ اِٰلِيسُ فَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ اِلَّا فَرِيْقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِيْنَ (20) وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِّنْ سُلْكَانٍ اِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُؤْمِنُ بِالْآٰلِ خِرَٰهٖ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا

فِي شَكِّ وَرُبِّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَحَفِيْفًا} [سبأ: 20، 21]. واته: شهيتان كه گومانی سه بارهت به وان وه راست گهرا، شوپنی كه وتن، هر دهسته په كه له باوه رداره كانيان مانه وه. شهيتان نه بده توانی به سه رياندا زال بېت، ته نيا بو زانين كي بروای به قيامت هه په و كېش له واندا لږی دووډله. په روه ندهت له هه موو شت چاوديره. واته زالوونى ئيبليس به سه رياندا به فریودان و دلخواو كي، نه مه ش جگه له وه نه بېت كه مه به ست لږی نه وه بوو بېت خودا بزايېت كي باوهر به ناخيرهت ده كات و كي گومانی لى ده كات، هيچى تر نه بوو

هه زاران سه ده په به سه ر ئاده م و وه چه كانيدا تېپه رپوه، خودا هه زاران په يامه پېن و نېراوى بو ناردوون و نايهت و په رجووى واى بو هېناون كه عه قل سه رسام ده كات و مروف پرووگر ده كات، فرېشته كانى له ناسمانه وه بو دابه زاندين، په يمانى به هه شت و فيرده وسى دا به وانى باوه ريان پى ده هېن كه حوريهت و غولمانى تېدايه و هه ره شهى له وانه كرد كه باوهر ناكه ن، چاره نووسيان دوزه خېك ده بېت كه ناگر و زوخاوى واى تېدايه و چه ندين نومت و نه ته وهى له بهر خاترى نه وان به باوېزان له ناو برد، شماره كانيانى تېك دا و سه روژتېرى كردن، سوژېزهى بو ناردن و داړزا به سه رياندا و هاواری به سه ردا كردن. زه ويوگرانى دروست كرد و هه نديكيانى كرد به مه يموون و به راز، گوپرايه ل نه بوون ريگه ي راستيان نه گرت به ر و نايه ته كان رېى پرووناك و راستى پيشان نه دان، په يمانى چا كه هيچ كاريگه رېى نه بوو، هه ره شه ييش نه بترساندن، به لكوو زورينه يان دواى ئيبليس كه وتن و له گه ليدا روچوونه دونياى بېباوه رې و وېلى و چه واشه كارييه وه، به لام ئېمه له گه ل هه موو نه مانه دا، ده بينين ئيبليسى به سه ردا زال كردوون، بوچى؟ بو نه وهى بزايېت كي باوهرى به ناخيرهت هه په و كي گومانی لږی هه په. نيا نه ده بوو خودا پېچه وانى نه مه ي تاقى بكردايه ته وه و نه م به لايه ي له كو ل بكردنايه ته وه و نه يه پيشنايه ئيبليس فريويان بدات و له ريگه وه ده ريان بېت، ته نانهت نه گه ر بو روژتېكېش بېت، ده كرا به وه ييش نه وانى باوه ريان به روژى سه لا و ناخيرهت زياتر بوايه و گومانكه ران كه م ترپايه وه، له وييشدا ئيبليس بوه هوكارى زوربوونى گومانكه ران و كه م بوونى باوه رداران: {وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ اِٰلِيْسُ فَنَّهُ فَاَتَّبَعُوْهُ اِلَّا فَرِيْقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِيْنَ} [سبأ: 20]، واته: واتا كه ي پيشتر نوسرا. ناي له و سوچه دى رېزايېنانه كه نه م هه موو نازار و مه ي نه تپيه ي به سه ر ئاده م و وه چه كانيدا هېنا! ئينجا و دواى بو ئيبليس بوه له عنهت لى كردن و ده ر كردن له به هه شت، خودا يارمه تپى (ابو نواس) بدات كه ده لپت بو

سوچه ده په كه له ئاده مى تېك دا

وَصَارَ قَوَادًا لِّرَبِّيْتِهٖ تَاَهٗ عَلٰى كَدَمٍ فِى سَجْدَهٗ

به وانای: شهيتان بوو به په نديك بو نه وه كانى خو، بو كرونشېك بو ئاده م له خوېى تېكدا

چيروكى ئاده م، وهك نه وهى ئېمه ده بينين

نه مه چيروكى ئاده مه له گه ل ئيبليسا، به كو كراوه يى و كورتى وه رمان گرتوه، نه گه ر به ورده كارى باسما ن بكردايه درېزه ده كېشا. له بنه رته دا له خورافه كانى به نى ئيسرائيله، له ته وراتدا هاتوه. له وېوه وه رگيراوه و به ده ستكارپه وه له قورئاندا باس كراوه، مه به ست له و ده ستكارپه نه وه بوه به و ئامانج و نيشانه په ي باسى بكات كه له گه ل قورئاندا بگو نچېت. نه وهى ده بينين كه له مه دا ويستراوه حه قيقهت نه بوه و به لكوو هيچ حه قيقه تېكى تېدا نيه، ته نيا بو وينا كردنى نه وه بوه كه خودا چه ند توانا و قودره تى گه وره په و ده سه لانتى له ناو به ر و حكومى ره ها پى هه په و نه و بالايه و له سه ر ره فتره كانى لپرسينه وهى له گه لدا ناكړېت. نه وهى ده په وېت به رزى ده كاته وه و نه وه يشى به وېت له نه رزى ده دات. فه رمان به چا كه خواز ده كات سوچه بو چا كه كار بكات بو نه وهى رېزى لى بگړېت، نه و له مولكى فراوانى مه زنى خوېدا هيچ جپاوازيه ك له نېوان هاتنى خهلق و دروستبوونى چا كه خوازان له باوه ردارانى دياردا له گه ل گه نده لكارانى خوېنرېژدا لاي نه و نيه، نه و كردگارى هوكار و هوكار دروستكهره و چا كه له وه وه په كه سومبوله كه ي فرېشته مه عسوومه كانه و خراپه ييش لاي نه وه سومبوله كه ي شه يتانه له عنه تېكراوه كانه، نه گه ر به وېت رېز له په كېك له كوېله گه نده له كانى بگړېت فه رمان ده كات فرېشته خودا په رسته كانى سوچه دى بو به رن و له به هه شتدا نيشته چېى ده كات، كه نموونه ي بالاي به خته وه رى مروقه، نه گه ر به وېت په كېك له خودا په رسته مه عسوومه كان پان ده كاته وه و له ناوى ده بات و له عنه تى لى ده كات، هيچ بووېك جگه له و نيه و په رستكار و نه په رستراو به ده ر له و نايېت، نه مه په ناوه خنى مه به ست و ئامانج له هه موو چيروكى خهلق كردنى ئاده م و مه به ست حه قيقه ته كه ي نيه، نه مه وينا كردن و نواندن و سيمبول و ئامازه پېدانه، به شپوه په ك كه عه قلى زورينه ي خه لك به گشتى دركى پى بكات، نه گه ر نا نه

ئادەم نە حەوا نە فریشتە و نە سچوود لە ئارادا نەبوە و نە بەهەشت نە ئیبلیس بوونی نییە،
خودا شیخی گەورە بەرز بکاتەووە کە دەلیت
وعقلی فیک منھوس جھودی لک تقدیس
وما فی الکون ابلیس فمما کدم الاک
بە واتای: ئاوەزم لە تۆ تیکشکینراوە و ناحەقیم پیکردنت پیروژە، لە کەوند ئیبلیس نە و جگە لە
تۆ ئادەمیش نە

چیرۆکی عیسا کوری مەریەم
دەشیت بگوتریت چیرۆکی مەریەم دایکی عیسا، لەبەر ئەوەی چیرۆکە کە پەیوەستە بە دایک و
کۆرە کە پەو، دەکریت بخریتە سەر دایک و سەر کۆرە کەیشی، مەبەست لە باسکردنی لە
قورئاندا بۆ پشتگیری راستگۆیی بانگەشە ئیسلامە، کە داوا یەکتاپەرستی خودا دەکات و
وەلامی نەسرانییەکان دەداتەو، کە دەلێن مەسیح کوری خودایە، بۆیە چیرۆکە کە باسی
چۆنیتی دووگیانبوونی مەریەم بە عیساوە بە بئ باوک و چۆن لە دایک بوە دەکات، وەک لە
سورەتی (مریم) لە قورئاندا باس کراوە. قورئان لە سورەتی (الإخلاق) دا وا وەسفی خودا
دەکات کە کەس لەو نەبوە و ئەویش لە هیچ نەزاوە، ئیدیعای نەسرانییەکان بەوەی مەسیح
کوری ئەو نییە، بۆیە ئەم قسانە نەسرانییەکانی رەت کردەو، وەک چۆن قسە
ببیاوهرەکانی قورەیشی رەت کردەو، کە دەیانگوت فریشتەکان کچانی خودان و دەبیّت ئەم
قسە یە رەت بکاتەو و پوچەلی بکاتەو
ئەوێ دياره که محەمەد نەسرانییەکانی لە بارە ئەوێ مەسیحیان بە کوری خودا داناو،
لەبەر ئەوێ بوە بە بئ باوک لە دایک بوە و گەورە بوە، بۆیە وایان داناو خودا باوکی بیّت و
ئەویش کوری خودا بیّت. لە وەلامی محەمەد کە دواتر باسی دەکەین بەو واتایە دپت کە لە
پشتی خودا بیّت وەک کوریک چۆن لە پشتی دایکییەو دەبیّت، ئەگەر ئەمە پوچەل بیّت ئەو
کۆر بوونی بۆ خودا پوچەلە

(88)

چۆن مەریەم دووگیان بوو بە مەسیحەو
لە سورەتی (مریم) دا هاتو: { وَآزَكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ اتَّيَبَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا (16)
فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا } [مریم: 16، 17] واتە: لەم
کتیبە باسی مەریەمیش بیتهگۆرین؛ کاتی دوور لەکەس وکاری، شوینی رۆژەلاتی بۆ خۆی
هەلبژارد. لەژیوان خۆی و ئەماندا پەردەیهکی راهەنگاوت، ئیمە رۆحی خۆمان بۆ نارد؛
کەسیکی تەواوی هاتە بەرچاو. ئەوێ لە روحدا مەبەست بیّت لەم ئایەتەدا فریشتە یە واتە
جبریل، شیکەرەوان دەلێن: لە کاتی خوشۆردندا بۆ خۆ پاککردنەو لە سورە مانگانە،
فریشتە یەک لە وینە ئادەمیزادیکێ گەنجیکی نورانی کۆسە ی بئ مووی قزلول، بە ئەخلاق
و لە شیوێدا هیچی لە مرۆف بییدا کەم نەبوە وەک لە (الکشاف) دا هاتو. وا هاتو: { قَالَتْ إِنِّي
أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا (18) قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكَ غُلَامًا زَكِيًّا (19) قَالَتْ
أَنَّى يُكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشِيرٌ وَلَمْ أَكُ بَعْضًا (20) قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ
وَلِنَجْعَلَهُ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَفْجِيًّا (21) فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَرَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا } [مریم:
18 - 22]. واتە: وتی من پەنا دەبەمە بەر خودا لە دەستی تۆ ئەگەر تۆخو پارێز بیت. ئەو گوتی:
من لەپەرۆندە تۆو راسپێردراوم مندالکی پاک و خاوینت پیبەخشم. ئەو وتی: چۆن مندالم
دەبیّت کە هیچ کەسیک لە پێشدا منی بەدەست نەگرتووە و هەرگیز داوین تریشم نەکردووە.
وتی: فەرمان هەر ئەمە یە و پەرۆندە تۆ و تۆیە و ئەو لا یمن ئاسانە. شیکەرەوان لە ئین
عەباسەو وەرمان گرتووە دەلێن: کە دلنیا بوو لپی ئەویش لپی نزیک بوەو و، فووی کردە
گیرفانی سوخمەکە و فووە کە گەیبیشتە زگی و لپی دووگیان بوو
ئەمە چیرۆکی دووگیانبوونی مەریەم بە عیسا، وەک لە قورئاندا هاتو، وەک وەلامیک بۆ
قسەکانی نەسرانییەکان کە گوتیان مەسیح کوری خودایە، ئەوێ باسما کرد لەو چیرۆکە
پەیوەستە بە دووگیانبوونی مەریەم و باسی داوا ئەوێمان نەکردووە کە پەیوەستە بە
لەدایکبوونی عیسا و ئەوێ داوا ئەو دپت. قورئان ئەم وەلامە ی بە دەریزینیکی تری جوانکاری

دووباره کردوئه تهوه، وهک له سوره تي (النساو) دا هاتوه: {إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رِسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَيَمُوتُ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا يَلَدَتْهَا خَيْرًا لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وُلْدٌ} [النساو: 171] تهوهي جيگه ي تهوه به ناگادار بيټ له وهلامى به كه م گوتى: {فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا} [مريم: 17]، واته: نيمه روحى خويمان بوئارد. ده ليټ: {وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ} [النساء: 171]، واته: قسم له گه لدا كردن و تهو خستيه لاي مريم و روحى له و بوو. واته مه سيح به خو ي قسمى خودا و روح يكه له و، {كَلِمَةً اللَّهُ وَرُوحٌ مِنْهُ} [النساو: 171] واته: خودا و روحى خو ي قسمى له گه لدا كرد له سوره تي (كئل عمران) دا وهلامى سببم هه به ده ليټ: {إِن مَّيْلَ عِيسَى عِنْدَ اللَّهِ كَمَيْلِ كَذَّابٍ خَلَقَهُ مِنْ تَرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ (59) الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ} [كئل عمران: 59، 60]. واته: ته فراندنى عيسا به هه مان شيوه ي نادم له خاك دروستى كرد و پشان پي و ت به به به نادم و ته ويش بوو، حق لاي پهروه ندهت دا به و خوټ له ر يز دل به گومانه دهر بوينه با تهماشاى ته م وهلامانه بكهين، بهك له دواى بهك، ته مه يش بو ته وه به ويستويه تي قسمى نه سرانيه كان كه گوتيان مه سيح كورى خودا به پوجه ل بكا ته وه، ده ليټين: ره تكدنه وه ي به كه م پوجه لى ناكاته وه، جگه له وه ي ته گه ر كور به وه بزانيټ له پشتى باوكيه وه هاتوه وهك ته وويك بو مندالدى دا يكي، له بهر ته وه ي له ناوه رو كى ته م وهلامه دا بيټان ده ليټ مه سيح به بي باوك له دا يك بوه وهك ده ليټين، به لام ته مه ته وه ناگه به نيټ كه خودا باوكى بيټ، واته مه رج نيه له پشتى خودا وه هاتيټ، به لكوو له دا يكوونه كه ي بي باوكه و به هو ي فرشته وه بوه، كه خودا بو مريمى نار دوه و فووى له برووحى خودا ي تي كروه و مريمه يش پي گه ييشته وه، ته و كورى خودا نيه. له نه سرانيه كانيش هه به وهلامى ته مه ده دانه وه؛ نيمه مه به ستمان نيه مه سيح كورى خودا بيټ و له پشتيه وه دروست كرا بيټ، وهك مندالى به شهر له تووى پشتى باوكيه وه بيټ، به لكوو مه به ستمان ته وه به كه به بي باوك خهلق كرا بيټ، وهك له دهر وه ي نهر يټى ژيان، وهك تو له وهلامه كه تدا ده ليټ، كور يټى به م شيوه به راست دهر ده چيت، له بهر ته وه ي بوه و له گه ل ته وه دا به كترير نا بيټ، كه خودا له هيچ كهس نه زاوه و كه سيش له وه نه بوه، بو چى بو خودا نه بيټ كه سيك به جوانى دروست نه كات به بي باوك بهو شيوه ي دور له نهر يټه باوه كه بيټ، بو ته وه ي وهك كور يك مامه له ي له گه لدا بكا، وهك چو ن ئيراهيم خه ليلى هينا، به لكوو خه ليل له مه سيحى كورى زور له خودا وه دور تره، له بهر ته وه ي له ويدا جگه له ركا بهر هيچ شتيك نا بيټ بو خه ليل به پيچه وانه ي مه سيحى كوره وه، كه له باوك بچو كتره له ته من و له پله پشدا، هيچ نامو نيه له وه ي به كه سيك له خوټ بچو كتر يان خزمه تكاره كه ت بل يټ: كورم، نه ليټ ته ي خو شه ويستم جگه له وه ي هاوشان و هاوشيوه و ركا بهر يټ، ته گه ر بو ئيراهيم بشيټ خه ليل يان هاوشيوه بو خو ي دا بيټ، ههروه ها ده شيټ مه سيح به كور بزانيټ، به تايه تي ته گه ر مه سيح وهك قورئان ده ليټ بيټ باوك و بي دا يك بوه، وهك كاريكى دزه باو و دژ به زانست. كوريش به ره هايى مه رج نيه له پشتى باوكيه وه هاتيټ، پيغه مبه ر محمه د زه يدى كورى حارسه ي وهك كورى خو ي برد و به خپوى كرد، بي ته وه ي له پشتى خو ي بيټ و، به زه يدى كورى محمه د ناو دهر ا. به ليټ، ته م وهلامه راسته ته گه ر بو ره تكدنه وه ي قسمى نه سرانيه كان به وه ي كورى خودا به نهك وهك ته و اتايه ي زانراوه به لكوو به واتا كه ي تر راست دهر ده چيټ، كه چى وهلامى دوهم زور سه رسوره ينه ره، له بهر ته وه ي پريارى عه قيده ي سئ لايه ني دها به هه مان قسمى نه سرانى باوك و كور و روحى پيرو ز، جگه له وه ي ته وه ي له سه ر زياد كرد، كه مه سيح پيغه مبه رى خودا به، نه سرانيه كان مه به ستيان له باوك خودا به و له كور مه سيحه و له رو حى پيرو ز جبرائيله يان شتيكى تره كه خو يان ده يزان، ههروه ها ته و تايه ته ي بو وهلامدانه وه يان دابه زيوه ده ليټ: مه سيح قسمى خودا به و رو ح يكه له وه وه، جگه له وه ي كور له ويدا به وشه ي خودا ده گوتريټ، به رو حى پيرو ز كه رو ح يكه له وه وه، خودا و قسمه و رو حى سببانه به، چو ن بيټان ده ليټ: (ولا تقولوا ثلاثة) و له گه ل ته وه ي شدا كردنى به سئ، له گه ل ته وه دا ته گه ر نيمه مه سيح پيغه مبه رى خودا مان خسته سه ر، وهك له تايه ته كه دا ده ليټ، عه قيده ي سببانه مان كرد به چوارينه و ناوازيكى ترمان بو ته نبوره كه زياد كرد.

محمه د به م وهلامه ي داواى له نه سرانيه كان كروه كه ته نها له فز كردنه كه وه لا بنين، كه ده ليټين مه سيح كورى خودا به يان به وته ي سببانه يان بو ته وه ي ته م عه قيده ي سببانه يان وا لى

بھینن و بیگورن و ٹالوگوری بکن، ئەوہی سەرسورھینەرە، نەسرانییەکان ئەم قسەبە ی قورئان قبول ناکەن کە پشتگیری لە عەقیدەکەیان دەکات بە ھەموو شیئەبەک، چی زەرەرئیکیان لێ دەدات ئەگەر بلێن مەسیح پێغەمبەری خودایشە لەگەڵ ئەوہی قسە ی خودا و ڕووحی خودایە سالی ۱۹۲۱ز لە قودس بووم، ھاورئییەکی مەسیحیم ھەبوو لەوێ ناوی (نەخلە ی رزئق) بوو مامۆستای زمانی عەرەبی بوو لە یەکێک لە کۆلێجەکانی قودس، لە عەرەبیشدا ئەدیئیکی چاک بوو، ھاتوچۆمان لە بەیندا بوو. وا ڕیکەوت کە ڕوژئیک بە یەکەوہ بووین زۆر قسەمان کرد و قسەکانی لە سەر مەسیح بوون، ئەم ھاورئییەم لەسەر ئایینەکە ی ڕۆ چووہوہ باوہردارییەوہ. یم گوت: ئیمە ی موسولمان ئەوہی لە سەر مەسیح دەبلێن کە ئیوہ دەبلێن، جگە لەوہی ئیمە لە ئیوہ زیاتری دەکەین و دەلێن پێغەمبەری خودایە و ئەم ئایەتەم بۆ خویندەوہ: {إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُوْلُ اللّٰهِ وَكَلِمَتُهُ اَلْقَاھَا اِلٰی مَرْيَمَ وُزُوْحٌ مِّنْهُ} [النساو: 171]، واتە: مەسیحی عیسا کوری مریەم پێغەمبەری خودایە و قسەکانی بۆ مریەم بوو و روحی لەوہوہیە. تەماشای کردم و بە سەرسورمانەوہ سەری لەقاند و نقە ی لێ دەرئەچوو. یم گوت: موسولمان مەسیحیە بە زیادەوہ، وا نییە مامۆستا؟

ھاورئیکەم لەوانە بوو کە لەو شتانە ی دەکێشا، قوتوبەکی لە گیرفانی دەکرد و بە پەنجە ی شتئیکی لێ دەکرد و لووتی لێ یر کرد و تەماشای کردم گوتی: بەلام ئیوہ لە خاچدانەکە ی رەت دەکەنەوہ، یەکسەر یم گوت: ئەوہ مەزنکردنی مەسیح نییە زیاتر بۆ جئگیرکردنیەتی؟ دەستەسپئیکی دەرھئنا و لووتی سپری و حەپەسا و واقی ورم، وەک ئەوہی لە بئیرکردنەوہدا بئت و سەری ھەلئیری و گوتی: یرۆ، گوتم: ئە ی مامۆستا گوتیان لە ھەر ئازار و کزانەوہیە کدا تەماحئیک ھەبە، بە ھەلچوونەوہ ھات بەرەو لام و گوتی: ئەوہ ئینکاریی ئەوہ ناکەم کە رەتکردنەوہی لە خاچدانەکە ی مەزنکردنی مەسیحە، بەلام مەسەلەکە مەزنکردن نییە، گوتم: ئە ی چییە؟ گوتی: ئیمە لەو باوہرەداین کە مەسیح خۆ ی کردە قوریانی لەو ھەولەیدا، ئەمە بناغە ی ئایینەکە ی ئیمەبە. ئەگەر لەخاچدانیش نەبئت.. ھەر دوو دەستی بە سەرسورمانەوہ کردەوہ و ھیچی نەگوت. لە سەر رەتکردنەوہی لەخاچدان لە سەر مەسیح و بەرزکردنەوہی بۆ ئاسمان لە قورئاندا، دواتر قسە دەکەین

بەلام وەلامی سببەم، ئەمەیش ئەوہی وەلامی یەکەم لە خۆ دەگرت، بەلام بە ڕئگە ی پئوانە، ئەو دەیەوئت پئتان بلئت کە وا فەرز دەکات ئەگەر مەسیح بە بئ باوک خەلق کرایئت، کە وا بئت کوری خودایە، نابین ئادەم بە ڕئکەوت بئ باوک و دایک خەلق کراوہ و کوری خودایش نییە، گوتمان ئەمە بۆ وەلامدانەوہی نەسرانییەکان راست نییە، ئەگەر بلێن کورئتی مەسیح ئەوہ بئت، کە مەبەستیان لە پشتی باوکی ھاتبئت، نەسرانییەکان ئەمە نالێن و ئیدعایشی ناکەن، بەلئ ئەگەر وەک وەلامئیک بۆ یەھوود بە کار بئت راستە، چونکە جئئوی زیناکردنیان خستە پال مریەم.

ئینجا ئەم پئوانەبە ڕئتی تئدەچئت لەبەر ئەوہی پئوانەکردنە لەگەڵ جئاوازیدا، چئروکی خەلقی ئادەم بۆ ئەوہ ھئراوہتەوہ ئەوہ دەرئخړئت کە خودا توانای خەلقکردنی مروؤفی بە بئ بوونی دایک و باوک ھەبە، بە قودرەتی لە ئاسایی بە دەر، بەلام مەسیحی بەو شیئەبە خەلق نەکردوہ، گومانکەرئیک لەوانەبە گومان لەوہ بکات، خەلقکردنی مەسیح بە بئ باوک ئاسانترە بۆ قودرەتی خودایی لە خەلقکردنی ئادەم بئ دایک و باوک، خەلقکردنی ئادەم لە خەلقکردنی مەسیح سەرسورھئنەرترە، بەلام ئەگەر بە جوانی تئرامان بکەین، حەقیقەت بە پئچەوانە ی ئەوہیە، لەبەر ئەوہی خەلقکردنی ئادەم بئ دایک و باوک ئەو واتایە دەگەبەئبت کە لە بنەرەندا لە دروستبوون و پەرەسەندن لە میکروؤبی ژئانی یەکەم "مەبەستی پئوئۆپلازم و خانە ی یەکەمە - و" دروست بوہ، کە بە بئ باوک و دایک خەلق کراوہ، لە قوئاغە کۆنەکانی بنیاتنانی ژئان وەک زانایان لە سەر تئوری ژئانی یەکەم باسی دەکەن، کە زەوی لە ھەندئیک لە قوئاغە کۆنەکانی ئامادەساز بوہ بۆ لەدایکبوونی ژئان بئ کۆبوونەوہی ئیر و مئ، واتە بئ باوک و بئ دایک، ئینجا ئەو قوئاغە رۆبئستوہ و نەماوہ و، ئبستا ژئان لە سەر زەوی دروست نابئت لە ئیر و مئ نەبئت، تەنانەت ئەو ژئانە ی کە لە ساکارترین خول و قوئاغی خۆیدا بئت، وەک ژئانی فاپرؤس و مایکروؤبەکان

خەلقکردنی ئادەم بئ باوک و بئ دایک، دەبئت لە سەر ئەم بۆچوونە شئیکردنەوہی بۆ بکەیت و دەری بخەیت، بەلام خەلقکردنی مەسیح نابئت، لەبەر ئەوہی لە قوئاغئیکدا خەلق بوہ کە ژئان لە سەر زەوی بە بئ ئیر و مئ دروست نەبوہ، بە تائبەتی ژئانی مروؤف کە بالاترین و

په رهسه ندرتین زینده وهره که زیان پپی راگه بیشتیبت و قوناغه کانی تری دروستبوون و په رهسه ندرتین تپه پراوندیبت، مه سیخ بهو شیوه خهلق بوه که له رووی زانستییه وه مه حاله بهو شیوهیه خهلق کرابیبت و وهک خهلقکردنی ئادهم نییه، که نهو له وانهیه بو بناغه و بنهرهت و پرنسیپیککی زانستی بیگه پرنیته وه وهک پینستر باسماں کرد، پیوانه کردن و بهراوردکردنی خهلقى مه سیخ به خهلقکردنی ئادهم راست نییه. ئینجا وا له قورئاندا هاتوه که خهلقى مه سیخ بهو شیوهیه ناپیبت بهو شیوهیه قورئان باسی کردوه، له سوره تی (المؤمنون) دا هاتوه ده لیت: {وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ غِيبٍ (12) يُمْرَجَلْنَا نُكْفَهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ} [المؤمنون: 12، 13] واته: مروقی له قوری خوشرکراو دروست کرد و نهوسا کردیه تنوکیکی توو له بنکهیه کی پته ودا. نهوهی له (الإنسان) له نایه ته که دا مه بهست ئادهمه که له قور به بی دایک و باوک خهلق کراوه، ئاوه لفرمان له (یم جعلناه) بو مروق ده گهریته وه به لام نهک به واتای ئادهم به لکوو به واتا گشتییه کهی که وه چه کانی ئاده میش له خو ده گریت. لهو ده ریرینه دا جوریک له به کارهینانی واتای تپدایه وهک زه مه خشهری باسی دهکات که نهو جه وههری مروقی یه کهم جار له قور دروست کردوه، ئینجا جه وههره کهی کردوه به توو له شوپیککی قایم واته له مندالان دا دای ناوه و دروستی کردوه. واتای نایه ته که پراشکاوانهیه له وهی مروق پاش خهلقکردنی ئادهم له توو و هپلکه "واته هپلکهی پیتراو" له مندالاندا نه پیبت ناپیبت، نه مه میش به هه موو شیوهیه که له گه ل خهلقکردنی مه سیخ دا نایه ته وه.

له خاچدانی مه سیخ و بهر زکردنه وهی بو ئاسماں له ته واکاریی چیرۆکه کهی عیسا که یه هوود و نه سرانییه کان دانی پپدا ده زین له خاچدانیدا و، نهوهی نه سرانی و موسولمانان ئیدیعیای ده کهن له بهر زکردنه وهی بو ئاسماں، نه سرانییه کان ده لین له خاچدان و بهر زکردنه وه پیکه وه و، یه هوود ده لیت له خاچ دراوه بی نهوهی بهر ز کرابیته وه، موسولمانان به پپچه وانهی یه هوود ده لین بهر ز کراوه ته وه به بی له خاچدان، بیگومان له خاچدان له راستیدا ئازاریکی به سوپیه و موسییه تیکه شه پرانگیزی مروقه کان دای هپناوه، چپه چیکردنی له لایهن یاخیوانی سته مکاره وه بهر انبهر که سایه تیه کی پیروزی ناسراو به کوری خودا، دژ به پیروزی و ره تکردنه وه یه تی له ریز دابه زانندن و له پیکه و پایه ی بالا و پیروزدانانی، بوپه ده بواپه یه کهم کهس له خاچدانی رهت بکاته وه نه سرانییه پاشکه و توه کانی بن که باوهریان پپه تی و به هه موو شیوهیه که به پیروزی داده زین، به لام نیمه وا ده بینین نه سرانییه کان ده لین له خاچ دراوه، ده پیبت په ند له راستی پیرودان پی بو قسه ی نه وان پیبت نهک خه لکی تر، هیچ له داب و نه ریتی خه لکدا نییه که پاشکه وتوانی بلین له خاچ دراوه و وا نه پیبت. به لی له وانه یه یه هوود درو بکات له ئیدیعیای کردنیان به وهی له خاچ دراوه له بهر نهوهی دوژمنی بوون و پیروزی بوونیان رهت کردوه ته وه، له وانه وه دوور نییه نه م قسه ی له خاچدانه نه گهر وایش نه پیبت، ناپیبت نه سرانییه کان وا بن، دابه که وا فهرز دهکات که له خاچدان رهت بکه نه وه نه گهر روویشیدا پیبت، وهک چوون دواکه وتوانی (الحاکم بامر) له میسر به کوشتنی و مردنی ئیدیعیای نه وه ده کهن که زیندوه و شارراوه ته وه و ده پیبت بگهریته وه، که چی کوشتنی نه م (الحاکم بامر) به بی هیچ گومانیک رووی داوه، وهک چوون شیعه کوشتنی ساحبی زه مان "مه مه دی مه هدی" رهت ده که نه وه و ده لین دیار نه ماوه و ده پیبت روژیک ده ربکه و پته وه. کورنییه کهی قسه ی نه سرانییه کان قسه ی چیکیره و پشتی پی ده به ستریت له راستی له خاچدانی مه سیخ دوور له هه ر که سیکی تر له جیهاندا

(89)

جیاوازیی نیوان قسه ی یه هوود و قسه ی نه سرانی له سه ر له خاچدانی مه سیخ

نهوهی زانراوه که دوو تیم دان به له خاچدانی مه سیخ ده زین، یه هوود و نه سرانییه کان. له نیوان نهو دوو دانپیداناندا جیاوازییه کی گه وه و بو شاییه کی فراوان هه یه، دانپیدانانی یه هوود لهو باره وه یه که داننانه به تاوانه که له بهر نهوهی نه وان له خاچیان داوه، نه گهر خه لکی به دهر له وان

له خاچیشی داپیت، ئەمەیش له بابەتی دانپێدانانە بە لە خاچدانى دوژمن بۆ دلتاوخواردنەوه و پێخۆشبوون لەبەر ئەوەی دوژمنی بوون، بەلام دانپێدانانی نەسرانییەکان، دانپێدانانی باوەردارێکە که مەسیح لە پێناو ئەودا هاتو، لەبەر ئەوەی ئەوان دەلێن بۆ ئەو هاتو خۆی بکات بە قوربانیی بەشەر، لەبەر ئەو هەلەیهی که باوکە ئادەمیان بە خواردنی بەری دارەکه کردوویەتی، که خودا نەهیی لێ کرد و توورە بوو لێی، بەو هۆیەوه له بەهەشتی مالى خۆشگوزەرانیی رەهاوه دەری کرد بۆ زهویی مالى هیلایکی بەردەوامیی هەمیشەیی، نەسرانییەکان خودایەرسەتی بە هاتنی مەسیح بۆ ئەم ئامانجە دەکەن، بۆیە بە خۆفیداکەر نازناوی دەنێن.

له نێوان دانپێدانانی ئەمان و یەهوودا جیاوازییەک هەیه که له ژیریکی تێگەییشتوو ناسراوتتەوه، نەزانینە بە ئایینی مەسیحی ئەگەر پێگە له خەلکەکهی بگریت و بلاییت چۆن: دەلێن مەسیح کوری خودایە و ئێوه دەلێن له خاچ دراوه، وهک دەلایت

والی أی والى نسبه عجباً للمسيح بين النصارى
أنهم بعد قتله صلبوه أسلموه إلى اليهود وقالوا
ساعة الصلب أين كان أبوه ليت شعري وليتنى كنت أدرى

بە واتای: مەسیح لە نێو نەسراوتیکاندا بۆ چی باوکێک گەراندەوه، که بەخۆیان له دواى کوشتنی له خاچاندا و رادهستى یههودیان کردهوه و وتیان لهو کاتهی له خاچدرا باوکی له کوێ بوو، بریا بەخۆم شیعرهکه مەوه بمانزانیا

ئەم قسەیه جگە له نەزان کەس نایکات، ئەگینا ئەوهی بناغەى دەرکەوتنی ئایینی مەسیحی براوتت که له خاچدانى مەسیحە، بەلکوو ئەوه مەبەست بوو بۆ خودا و بۆ خودى مەسیح، ئەوه چ واتایەکی هەیه بلایت کاتی له خاچدانى باوکی له کوێ بوو بەلام ئەوهی له قورئاندا هاتو له گەل هەر دوو تیمی یەهوود و نەسرانییەکانیشدا جیاوازه، واتە له گەل لایەنگران و دوژمنانی مەسیحیش جیاوازه، وهک له سورەتی (النساء) دا هاتو: { وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ } [النساء: 157] واتە: نەکوشتیان و نە له خاچیشیان دا بەلام وایان هاتە بەرچاو. واتە خودا شیوهی مەسیحی خستە سەر پیاویک له هاوهلانی وهک هەندیک له شیکەرەوان دەلێن، یان له سەر پیاویکی دوورووی یەهوودی وهک هەندیک دەلێن، ئینجا یەهوودییهکان کوشتیان و له خاچیان دا، وایان زانی که مەسیحیان کوشتو، ئەگەر وا بێت کوشتن و له خاچدان دژ بە مەسیح نەبوه، بەلکوو بۆ پیاویکی هاوشیوهی ئەو بوو ئەوهی له قسەى شیکەرەوان تی دەگەین ئەوهیه، یەهوودییهکان مەسیحیان له خاچ داوه، بەلام میژوونوسان بۆ ئەوه رۆبشتوون که ئەوهی مەسیحی له خاچ داوه حاکمی رۆمانی ئەو کاتە بوو، که دەسەلاتی دەولهتی رۆمانی له قودسی بە دەستەوه بوو، بەو پێیهی مەسیح له فەرمانی دەولهت دەرچوه و داواى پاشایهتیى بۆ خۆی کردوه، به پێی راستی ئەم قسەیه بێت، بەهانهى هاوشیوهیى له رەتکردنەوهی له خاچدانەکهی مەسیح پاساویکی لاواز و خەیاڵیه، لەبەر ئەوهی دووره لهوهی حاکمی سیاسیی رۆمانی ئەوهی به سەردا تێپەرتت که یهکێکی هاوشیوهی مەسیح له جیاتیی ئەو له خاچ بدات، هەر چەندە له وێنە و سەروسیمایدا هاوشیوهی بێت. بەلێ، ئەم پاساوه بەهێزتر دەبێت، ئەگەر له خاچدانەکهی مەسیح یههوود پێی هەلساوتت، لەبەر ئەوهی بەو پێیه بێت به هۆی شلەژان و ئاژاوهی گشتیهوه به ناوی ئایینهوه ئەم کاره رووی داپیت، لەم حالهتەیشدا سەرکێشى له ناو خەلکدا دهکاته لوتکه، لهوانهیه هاوشیوهیهکی مەسیحیان بینیت و بردیتیان و له خاچیان داپیت، بێ ئەوهی له سەر شیوهی ورد بینەوه، لەبەر شلەژان و سەرکێشیان

ئەگەر هەر کەسێک له خاچی داپیت، یەهوود بووتت یان حاکمی رۆمانی، دەبێت کۆمهاریک خەلک خاچدانەکهی بینیت، واتە دووره که کەسێک له نێو ئەو جەماوەردا نەبووتت مەسیحی راستەقینەى ناسیتت، بۆ ئەوهی بهوانهى له خاچی دەدەن بلایت ئەوه هاوشیوهی مەسیحە و ئێوه به هەلهدا چوون و ئەمەى دەتانهوتت له خاچی بدەن مەسیح نییه ئەوهی گومانی تێدا نییه که مەسیح له نادیار و خەلکە نەناسراو و لاتەریک و شل و خاوهکاندا نەبوه و ناسراو بوو له لای هەموو خەلک له هەواداران و دوژمنانیشی، به هەلهدا چووبن و خەلکی تر پوینن و بهوی بزائن، سەخت و دووره له راستیهوه. له گەل ئەوهی نەسرانییهکان دەلێن خاچهکهیان به سەر پشتهی خۆی هەلگرتووه و تاجیکیان له دێرک خستووته سەر سەری و

به ناو شاردا سوريان پئ داوه و ئينجا له خاچيان داوه، بهم پييه مه حاله هه له ی تيدا بکهن و له هاوشپوهه په کی جیای نه که نه وه. نه گهر نه مه هه له په رووی دا بیت، ده بوو هه ندیک میژوو نووس باسی بکهن و هه ندیک خه لکی پيش هاتنی محمه د له و باره وه قسه یان کردیبت، به لام پینجسه ت سال به سه ر له خاچدانی مه سیح رویشنبوو هیچ که سیک نه مه قسه یه ی نه کرد، تا محمه د هاتوو نه م باسه ی کرد

ئه وه ی ده پینن که محمه د وای ده زانی له خاچدانی مه سیح له گه ل په و پیگه ی بهرز و پیروژیدا نایه ته وه و له خاچدانی خراپ له سه ر ریز و که رامه تی ده که ویت، نه و زور په روش بوه بو هیئانی خه لک بو ریزی ئیسلام و بو ئه وه پش هه لی بو دروست ده کات و نامرزی بو داده هیئیت، به وه پش ویستی نه سرانییه کان لایه نگر و هه واداری نه و بن. بویه مه سیحی به شیوه یه ک مه زن کرد و وای دانا له وه گه وره تره که له خاچ بدریت و نه وه ی رت کرده وه که ده گوتریت بو ئاسمان بهرز کراوه ته وه، وای زانیوه به و قسه یه نه سرانییه کان بو لای ئیسلام راده کیشیت، نه وه ی به سه ردا تپه ریوه که به ره تکرده وه ی له خاچدان، ئایینه که یانی له بنه رته دا رووخاندوه، به م شیوه قسه یه پش له عقیده ی نه واندا بیباوه ریبه به گه وره یی مه سیح، هه روه ها محمه د نه م ریبازه ی له پینا و راکیشانی به نی ئیسرائیله و له گه ل نه وه پشدا ویستوو یه تی ژانیان دابین بکات، به زوری باسی نه وانی کرده له قورئاندا و وه ک سوارچاک و له سه ر زینک سه ری خستوون و چاکه یان له سه ر جیهان بوه و نه وان له ناو هه موو خه لکدا لای خودا به ریز بوون، ئای که وا نه بوه. پیغه مبه رانیانی وا مه زن و گه وره کرده که شایانی نه وه نین و به لکوو نه و شته یان له ته ورته که پشیاندا نه بینوه. له قورئاندا ناوی مووسا و خه لکی تری به پیغه مبه ر ناو هیئاوه، هه ندیکانی له دووروی دژ به یه کدا کو کرده ته وه وه ک پیغه مبه راپه تی و پشایه تی له داود و سلیمان کوری، که کردنی به پیغه مبه ر و نه وان جگه له پشایه ک هیچی تر نه بوون. ته نانه ت یه هووده کان به خویان نالین پیغه مبه ر بوون و سلیمان وه ک پشایه ک به شیوه یه ک باس کرده که عه قل و ئاوه ز قبولی ناکات و هیچ بنه مایه کی نییه له میژوودا، قورئانی بار کرد له چیروک و قسه و په رجوو و خورافاتی نه وان، تا سوره تیک نادوژپته وه باسی نه وانی تیدا نه بیت، نه مه هه مووی له پینا و راکیشانی کو مه لیک په رشوبلاوی یه هه وود که له شوینی کوچکرده که ی بوون، به لام نه وان وه ک به ربه ستیک له به رده م بانگه شه که یدا وه ستانه وه. نه مه تا نه و کاته ی که هیژیکی نه و تووی نه بوو له مه دینه دا له و قوئاغه دا به شانوبالیاندا هه لی ده دا و به رزی کردنه وه، جاریکیش به بیزاری و زه مکردنی که ره تی کردنه وه و تا لیان بی ئومید بوو و هیز و هه بیه تی زیاد بوو و شمشیری له کیلان بو دهره یان و به کوشتن و برین و دهره براندن بریشه کیشی کردن

بهرز کردنه وه ی مه سیح بو ئاسمان

نه سرانی و موسولمان له سه ر نه وه کوکن که نه مپرو عیسا زیندوه و له ئاسماندا یه، من نه مزانی و نه وانیش نازان مه به ست کام ئاسمانه؟ ئایا له یه کیک له هه ساره کانه له خوشکانی زه وی یان له یه کیک له و نه ستیرانه ی که له ئاسماندان و جگه له خودا که س نازانیت ژماره یان چه نده؟ به لام نه وان له سه ر مردنی پيش بهرز کردنه وه ی ناکوکن، نه سرانییه کان ده لین له خاچ دراوه و پاش نه وه نپژراوه و نه مپرو گو ره که ی له که نیسه ی گه وره یه که پیی ده لین قیامه ت یان روژی ئاخیره ت که مه سیح له قه بره که ی هه لده ستیت و لای موسولمان به "قمامه" واته زبلدان ناسراوه

من سه ردانی گو ره که یم کرد له گه ل زیاره تکارانی جه ژنی "نور" له و روژانه ی له قودس بووم. گوتیان نه و پاش سی روژ له گو ره که ی هه لساوه و رویشته وه بو شاخی زه یتوون که ده که ویته قه راغه کانی قودسه وه، له وپوه بهرز بوه ته وه بو ئاسمان. نه مپرو زیندوه و له ئاسماندا یه. وا بزنام زیندوو یه کی بی رزقه له بهر نه وه ی له ئاسمان پیوستی به خوراک نییه به لام موسولمان کاریان زور سه رسوره پنه ره، ده بینیت به به هانه یه که وه که وا ده زان مه عقوقله، که چی له زیوان نه و و مه عقوقلدا ئاسمان و رپسمانه. با باسی دهریری قورئانیت بو بکه ین که له سه ر مه سیح و بهرز کردنه وه ی بو ئاسمان هاتوه، له وپوه ده زانیت چو ن به م قسانه یاری به عه قلی خه لک ده که ن. له سوره تی (کل عمران) دا پاش نه وه ی باسی نه وه ده کات که گرینگیان پئ داوه ده لیت: {إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنِي مَتَّوْفِيكَ وَرَأْفِعْكَ إِلَىٰ وَمُكْرَمًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا...} {کل عمران: 55} واته: خودا وتی نه ی عیسا من ده تمرینم و بهرزت ده که مه وه و له وانه ی کفریان کرد پاکژت ده که مه وه. تا کو تاییی ئایه ته که. پيش هه موو شتیک ده لین: نه م

داریشتنه‌ی قورئان نایسه‌لمینیت که مه‌سیح به‌رز کراوه‌ته‌وه بو ئاسمان، به‌لکوو بو لای خودا به‌رز کراوه‌ته‌وه، خودا له شوین به‌ده‌ره و له قورئاندا نایه‌ت هه‌یه به‌راشکاوی ده‌یسه‌لمینیت که خودا له هه‌موو شوینیک ناماده‌یه. له سوره‌تی (الزخرف) دا ده‌لئیت: { وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهُ وَّفِي الْأَرْضِ إِلَهُ } [الزخرف: 84] واته: ئه‌و له ئاسمان خوداوه‌نده و له زه‌مینیش خوداوه‌ن. و له سوره‌تی (الحدید) دا ده‌لئیت: { وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ } [الحدید: 4] واته: ئه‌و له‌گه‌لتاندا به‌له هه‌ر کوئیه‌ک بن. و له سوره‌تی (البقره) دا ده‌لئیت: { فَأَيُّ تَمَآ تُولُوا فِيمَ وَجْهَ اللَّهِ } [البقره: 115]، واته: روو بکه‌نه هه‌ر کوئیه‌ک خوا له‌وئیه. خودا له هه‌موو شوینیکه و له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا له هه‌یج شوینیکدا نییه، له‌م قسه‌یه‌یشدا هه‌یج دژبه‌یه‌کیه‌ک نییه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خودا خاوه‌ن بوونی گشتیی ناکوئاییه، ئه‌گه‌ر هه‌مه‌گیری ناکوئاییی بیت له هه‌موو شوینیکدا ده‌یبت. هه‌یج مه‌عقول نییه هه‌یج شوینیک ئه‌وی تیدا نه‌یبت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌ر شوینیک له ئه‌و به‌ده‌ر بیت نه‌ گشتگیر ده‌یبت و نه ناکوئاییش. گوتمان ئه‌و بوونیکه هه‌مه‌گیری ناکوئاییه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا ده‌شیت بلین ئه‌و له شوین نییه به‌ واتای له شوینیکه تایه‌ت به‌ بی شوینی تر نییه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌گه‌ر به‌و واتایه له شوین بیت ده‌یبت به‌ش و لایه‌نگر، به‌لام بوونی هه‌مه‌گیری ناکوئاییه له به‌شبوون و لایه‌نگیری به‌ده‌ره، هه‌یج فه‌رز نییه که له هه‌موو شوینیکدا بیت، بیته به‌ش و لایه‌نگر، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌مه‌گیر و ناکوئاییه و، لایه‌نگیری سیفه‌تی کوئاهاتن شتی دیاری کراوه، هه‌مه‌گیری بوونی ده‌ری ده‌خات له شوین و تاک و به‌شبوون، ناکوئاییه‌که‌ی له لایه‌نگیری ده‌ری ده‌کات. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی لایه‌نگر ده‌یبت دیاریکراو بیت، ئه‌مه‌یش ناکوئاییه‌که‌ی و بوونی هه‌مه‌گیری ره‌هایه‌ی ره‌ت ده‌کاته‌وه. ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ بزانیته که خودا بوونی هه‌مه‌گیره، ئه‌وه‌یش ده‌زانیته که ناکوئاییه عه‌رشیکه که له سه‌ری وه‌ستاوه. بوونی هه‌مه‌گیر هه‌یج شوینیک له خو ناگرت جگه له ناکوئاییه، که ده‌لین راسته‌ری دیاره و چوئیتی نادیاره و، پرسیار له سه‌ر کردنی بیدعه‌یه و له ئه‌نجامی دووری و ته‌سکینی له ناسینی خودادا قسه‌یه‌کی زوری له سه‌ر دروست ده‌یبت. به‌ته‌ماشاکردنی ئه‌مه‌ بیت هه‌ر که‌س بلت خودا له ئاسماندا به‌ کوفری کرده. هه‌ر که‌س بلت خودا له سه‌ره‌وه‌یه یان له ژیره‌وه‌یه کوفره. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌م قسانه خودای کرده‌ته به‌شیک له بوون و کوئاییه پی هاتوه و لایه‌نگره، به‌لام ئه‌و له هه‌موو ئه‌مانه به‌ده‌ره. ئه‌گه‌ر خودا له هه‌ر شوینیکدا بیت به‌و واتایه‌ی که باسمان کرد، به‌رزکردنه‌وه‌ی مه‌سیح بو لای خودایه وه‌ک نایه‌ته‌که ده‌لئیت نه‌ک بو ئاسمان وه‌ک شیکه‌ره‌وان ده‌لین، ئه‌مه‌یش حه‌قیقه‌تیکه بی ئه‌م لا و ئه‌و لا هه‌یج گومازیکه تیدا نییه. ئه‌مه‌یش ته‌نزا تایه‌ت نییه به‌ مه‌سیح، به‌لکوو هه‌موو شتیک که شی ده‌یبتوه له بوونی به‌شبه‌شکردنیدا، گه‌رانه‌وه‌که‌ی بو لای خودایه واته بو لای بوونی هه‌مه‌گیری ره‌های ناکوئاییه. خودا په‌نای ئه‌لشیخی ئه‌میر بدات ده‌لئیت: نه‌سرانییه‌کان کوفریان نه‌کرده به‌و قسه‌یه‌ی که ده‌لین مه‌سیح خودایه یان کوری خودایه، به‌لام کوفره‌که‌یان له‌وه‌دا به‌ که ئه‌وه‌یان تایه‌تمه‌ند کرده به‌ مه‌سیحه‌وه

ئه‌گه‌ر ئیمه ته‌ماشای رووکه‌شی داریشتنی قورئان بکه‌ین که ده‌لئیت: { إِيَّيْ مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعَكَ إِلَى } [آل عمران: 55] واته: من ده‌تمزینم و بو ئاسمان به‌رزت ده‌که‌مه‌وه. واته (مُتَوَفِّيكَ) له زمانه‌وانیدا ئه‌وه‌ی ده‌تمزینیت به‌ لایراوی، ئه‌وه‌په‌ که خودا عیسا‌ی مرانده وه‌ک هه‌ر که‌سبیکه‌ی تر چوون ده‌مریت، به‌لام نه‌ک به‌ له خاچدان، به‌لکوو به‌وه‌ی کۆچی دواپی کرد مراندی. به‌لام ئیمه ئه‌وه‌ ده‌لین، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی قورئان له شوینیکه تر دا قسه‌ی له سه‌ر ره‌تکردنه‌وه‌ی له خاچدانی کرده وه‌ک پیشتر باسمان کرد.

واتای مردنت زانی، ماوه‌ته‌وه واتای به‌رزکردنه‌وه بزانیته، به‌لام من ده‌لیم: واتاکه‌ی گه‌رانه‌وه‌یه بو من واته بو لای خودا، چونکه گه‌رانه‌وه‌ی بو لای خودا به‌لگه‌ی مردنیتی، گه‌رانه‌وه له پرۆسه‌ی مردنه‌که‌دا ده‌یبت وا لپی تی ده‌گه‌ین له‌م قسه‌یه‌ی بیت: مردنتان له‌ریگه‌ی به‌رزکردنه‌وه‌ی بو لای خودا واته گه‌رانه‌وه‌ی بو لای خودایه

پیشتر له سه‌ر واتای دابه‌زاندن قسه‌مان کرد، خه‌لک وا پراهاتوون ئه‌گه‌ر بیانوه‌یت یه‌کێک به‌ گه‌وره‌ دابنن یان هه‌ر شتیک به‌ بالا وه‌سفی ده‌که‌ن له به‌رزی دای ده‌نن، لایه‌یشدا مه‌به‌ستی له‌ گه‌راندنه‌وه واتا به‌رزکردنه‌وه به‌ شیوه‌یه‌کی سه‌رزاره‌کی ئه‌و وشه‌یه‌ی به‌ کار هیناوه، به‌ وردبوونه‌وه له واتاکه‌ی، له‌م نایه‌ته هه‌یج شتیک نادۆزینه‌وه که به‌لگه‌ی بیت یان ئه‌وه به‌سه‌لمینیت که عیسا له زه‌وییه‌وه به‌رز کراوه‌ته‌وه بو ئاسمان، قسه‌ی (وَ رَافِعَكَ إِلَى) ئه‌م قسه‌مان ده‌سه‌لمینیت، نه‌یگوتوه بو ئاسمان، خودایش له‌وه‌ گه‌وره‌تر و به‌ریزتره که له ئاسمان

بیت.

بهلام شیکه ره وان له زانایانی ئیسلام پرووگیربوون له ئاراسته کردنی واتای ئایه ته که و له سه ر قسه کان جیاواز بوون، ئەمەیش له (الکشاف) ی زه مه خشه ری ئیمامی شیکه ره واندا هاتوه، لیره دا بو ت ده گو یزینه وه

ئوهی پیریاری له سه ر دراوه و لای زانایانی موسولمان ناسراوه ئوهیه که عیسا به زیندوویی بهرز کراوه ته وه بو ئاسمان، وه ک پرووکه شی ئایه ته که کیشیه کی بو دروست کردوون، که نیشانه ی ئوهیه عیسا پاش مردن بهرز کراوه ته وه، گو تیان مه عقوول نییه پاش مردن بهرز بکرتته وه بو ئاسمان. له بهر ئوهی مه به ست له بهرز کردنه وه که ی پش هموو شتیک رزگار کردنی بو له له خاچدان و ئینجا پاک کردنه وه ی له و ده ورو به ره که ی که یبواهر بوون، وه ک له ئایه ته که دا هاتوه، ئەم دوو کاره ییش به مردن پرووی داوه و، بهرز کردنه وه ده رته نجامه و له کاتی مردندا هه ر پروو ده دات، ئەمەیش نامه عقووله

رسته یه کی ناره زایه تی: ته ماشا بکه چو ن به دوا ی مه عقوولدا ده گه رن و خو یان پئوه ده به ستنه وه، له پیناو سه لماندنی کاریک ی نامه عقوولدا، ئایا بهرز کردنه وه ی عیسا بو ئاسمان له پاش مردن مه عقوول نه ییت ئایا بهرز کردنه وه به زیندوویی بو ئاسمان مه عقووله له بهر ئوهی پرووکه شی ئایه ته که نامه عقووله، به پئی قسه ی ئه وان، بو خه ریکی شیکردنه وه و ته ئویلکردنی د ارشته که ی قورئان بوون، زه مه خشه ری ده لیت: (إِنِّي مُتَوَفِّيكَ) واتای ئوهیه من عیسمه تم پی به خشیوی که یبواهره کان بتوانن بتکوژن و دوام خستووی بو کاتیک که خو م بو م نووسیوی. مردنه که ت به بی هه ناسه بوونت ده بی ت نه ک کوشنتت به ده ستی ئه وان. (وَرَأْفِعُكَ إِلَيَّ) بهر زت ده که مه وه، واته بو ئاسمانه که م و باره گای فریشته کانم، ئەمە قسه ی ئه وه. ته ماشا بکه چو ن ئاوه لئاوی قسه که ری شی کرده وه که ئه ویش خودایه! له قسه ی من له ئاسماندا، واته که گو تی له ئاسمانه که م و باره گای فریشته کانم، ئەمەیش به سه ر زاره کی ده ییت وه ک ئه وه ی باسی حاله تیک بکه ییت و مه به ستت شو ی تیک بیت. ئه وه ی پالی به زه مه خشه ری به وه ناوه که ئەم شیکردنه وه یه بکات، باوهر بوونی بو به وه ی خودا له ئاسمان بیت، ئەگه نا پئو یستی نه ده کرد ئاوه لئاوی قسه که ر به ئاسمان دا بنیت و ناییت مه به ستی ئاسمان به سه ر زاره کی بیت و باسی خودا بکات، مه گه ر خودا له ئاسماندا بیت، وه ک ئه وه ی لی دیت که مه به ستی شو ی نه که بیت و، له ویدا ده شی ت وا شی بکاته وه. باوهر ناکه یین زه مه خشه ری بلیت خودا له ئاسمانه، به لام به بی بیر کردنه وه قسه ده کات، هه موو هه ولی ئه وه بو که واتای ئایه ته که دا نیت و به هه ر شیوه یه ک بیت ئاراسته ی بکات

خه لکی تر گو تی مردنت واته گیانله ده ستدان ت له کاتی خو تدا ده ییت پاش دابه زینت له ئاسمان، ئەم قسه په له ده رته نجامدا له گه ل قسه که ی زه مه خشه ریدا که پشتر باسمان کرد یه ک ده گرتته وه، به لام گو تی پاش دابه زین له ئاسمان وه ک له فه رمووده کانی پیغه مبه ردا هاتوه، عیسا پش پرۆزی قیامه ت له ئاسمان داده به زیت و ده جال ده کوژیت و دادپهروه ری له سه ر زه وی ده سه پینیت وه ک زه وی له ناحه قی پر بوته وه، له ویدا خودا ده یمرینیت. بو پشتگیری ئەم واتایه له سه رده می قه تاده دا باسیان کرده که ئایه ته که پیشخستن و پاشخستنی تیدا یه، له به ره تدا ئاوا یه: (إِنِّي رَأْفِعُكَ إِلَيَّ) من بهرز که ره وه تم بو لای خو م، واته ئیستا بهر زت ده که مه وه بو ئاسمان به زیندوویی (وَمُتَوَفِّيكَ) واته له پاش دابه زاندن له ئاسمان ده تمرینم یه کبکی تر گو تی (إِنِّي مُتَوَفِّيكَ) به و واتایه دیت که ده تخمه خه و و بهر زت ده که مه وه بو ئاسمان و تو له خه ودا بیت تا نه ترسیت، ئینجا هه لده سیت و خو ت له ئاسماندا به ئارامی له نزیکمانه وه ده بینیته وه. گه یشتن به و بو چوونه له لایه ن خاوه ن ئەم قسه یه وه له بهر ئه وه بو که مردن خه و تپیش له خو ده گرتت وه ک له قورئاندا هاتوه ده لیت: {اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا} [الزمر: 42] واته: خودا ئه و نه فسانه ده مرینیت که ده مریت و ئه وان هه ش له خه وندان و نامرن. ئەم قسانه له وه که مترن که پوچه لیان بکه یینه وه، له بهر ئه وه ی له سه ره تا وه پوچه لن، ناشارریتته وه که د ارشته که ی قورئان گوماناوییه، خودا محمه دی پیغه مبه ر بو ریت چو ن له م د ارشته دا دوو واتای دژ به یه کی کو کرده ته وه. له قورئاندا چیرۆکی دا هینراو نییه، هه موو به ده ستکار یبه وه گواستراوه ته وه به و شیوه یه ی له گه ل مه به ستی قورئاندا بگو نجیت جگه له دوو گیانبوونی مریم به عیسا وه، ئه وه تا که شته که قورئان به جیا به و شیوه یه باسی ده کات. محمه د وای کرد بو ئه وه ی ئەم کیشیه چاره سه ر بکات، مه به ستم دوو گیانبوونی مریم، وه ک له بینینی خویدا له چاره سه ر کردنی کیشیه کاندایه خستوویه تیبه سه ر جبریل، به لام

ئەو ئايەتەي پېشوو لە سەر چۆنئېتېي دووگيانبووني باسي فووئېكردنەكەي ناكات، بەلام باسي ئەوهمان کرد كه شيكەرەوان چي دەلېن، باسي ئەو دەكەن كه جبريل فووي كردووتە گيانبەو و فووەكە گەبېشتووتە زگي و دووگيانى كردووتە. ئەم فووئېكردنە بە راشكاوى لە سورەتى (التحریم) باسي دەكات: {وَمَرِّمَ ابْنَتِ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا} [التحریم: 12] واتە: مریەمی کچی عومران که شورەیی خۆی پاراست و لە روحي خۆمان فووبەکمانا تى کرد. ئەم دەرشتنە راشکاوانەبە لەووی که فووەکە کراووتە دەرچەي زاززی (قوزیەو) پەووە نەک لە گیرفانی سوخمەکەبەووە وەک شيكەرەوان لە ئېبن عەباس وەریان گرتووە، لېرەدا دەلېن: ئەگەر مەسیح لە فووکردنی خودا بە روحي خۆی لە قوزی مریەم دا خەلق کرايیت، یان بە دەرپریزکی تر ئەگەر خودا فووي روحي خۆی کردیپتە قوزی مریەمەو و ئەو فووکردنە هۆکاری خەلقکردنی مەسیح ییت، واتە کۆرپەلە لە مندالدانی دایکیدا لە فووەکە دروست بوە، بۆچی قورئان ئەو قسانەي نەسرانیبەکان رەت دەکاتووە که دەلېن مەسیح کوری خودایە. کور لە عورفی خەلکدا (لە عورفی قورئانیشدا) ئەوویە که لە تۆوی باوک دەکریتە ئەندامی زاوژی دایکەووە کۆرپەلە دروست دەکات لە مندالدانیدا و ئینجا پاش ماوہی دووگيانی لە دایک دەییت، ئەگەر کور لەو تۆووی که باوک دەیکاتە قوزووە دروست دەییت، مەسیحیش لەو فووی که روحي خۆی کردووبەتە قوزی مریەمەو خەلق بوە، لەوانەبە محەمد وای لە نەسرانیبەکان وېستبیت که واز لەو بەئین بلېن کوری خودایە و بە قسەبەکی تر باسي بکەن و دوور لە ناوانی کور، ئەگەر نا دەرشتنەكەي قورئان بەو حکومە واپیشانی دەدات که کوری خودایە.

(90)

دەربارەي چیرۆکەکانی تری قورئان باسکردنی چیرۆکەکانی قورئان لەو درێژەپێدانەي باسکردنی هەر دوو چیرۆکی ئادەم و عیسادا دەکەینەووە و لە دوورودرێژی باسکردنی چیرۆکەکانی تر خۆمان دەبوورین، لەبەر ئەووی هەموو لە چەشنی ئەم دوو چیرۆکە و بە هەمان نەخشە و چینی. ئەمانەبەش هەر وەک نموونەي چیرۆکەکانی ترن، جگە لەووی ئېمە لېرەدا دەمانەوت باسي هەندیک لەو نامۆبېیانەي که لە هەندیک لەو چیرۆکانەدا هاتووە بکەین، ئەمانەبەش لە چۆنئېتېي و حال و قسەکردندا بە شیوہبەي زۆر لە رەوانبېژیی بالای قورئانەووە دوورن، دەلېن: لە چیرۆکە قورئانیبەکان چیرۆکی مووسا و خدر که لە سورەتى (الکھف) دا باس کراو، چیرۆکبەکە که لە ناوہخنیدا زانیاریبەکی تېداپە جیاوازه لەگەل زانیاری دەرەووەیدا. حەقیقەتیش لە لایەن زانستی ناخەوہبە نەک زانستی برووکەش و دەرەو.

لەم چیرۆکەدا باسي مووسا و خدر دەکات که چۆن سواری بەلەمەکە بوون و خدر کونی کرد، مووسا رەخنەي لى گرت لە خراپکردنەكەي و گوتی: {أَخْرَقَتَهَا لِنُجْرٍ أَلْهًا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا} [الکھف: 71] واتە: هەر روشتن تاوہکو سواری بەلەمە بوون و کونی تېکرد، وتی بۆبە کونت تېکرد بۆ ئەووی خەلکەکە لە ئاودا نغرو بن، کاربکی ناشرینت کرد. واتە سەر سورھېنەري رەتکراوہبە، ئینجا خدر پئی گوت: ئەم بەلەمە هېي هەژارانە که لە دەريا کار دەکەن و لەویدا لە رېگا پاشایەک هەبە و بەتۆپزی هەموو بەلەمبیک دەبات و گوتم خراپە و عەبەبەکی تى بکەم بۆ ئەووی پاشاکە نەبیات و خاوەنە هەژارەکانی زەرەر نەکەن.

بېگومان که خدر بەلەمەکەي لە شوئېکەووە کون کرد که ئاو نەچېتە ژوورەووە و ئاوہکە نەکەوتتە سەر ووی کونەکەووە، لەبەر ئەووی ئەگەر لە ژېرەووە بېت ئاو دەچېتە ژوورەووە و لە دەریادا نوقم دەییت، دەبیت لە لایەکیبەووە کونی کردیپت لەبەر ئەووی بەلەمەکە لە سەر ئاو دەبیت بۆ بارکردن و سەرنشېنان باش دەبیت. وا بېت بۆچی پاشاکە نەبیرد که هەموو بەلەمبیک بە زۆر و تۆپزی دەبات، بى ئەووی یەکبیک وەدەر بېت و نەبیات ئەگەر کون بېت یان نەبیت، لەگەل ئەووی ئەم کونەي لە بەلەمەکەي کرد هېچ پەخستنې بەلەمەکەي لى نەکەوتتەووە و زۆر سەخت نېبە که پاشا بېبات و کونەکە بگریت و چاکى بکاتەووە، نازانم بۆچی مووسا رېگەي لە خدر نەگرت که بەم شیوہبە وەلامی دایەووە، ئایا زانستی ناوہخن ئەمەبە؟ ئینجا مووسا و خدر مندالېکیان بېنی، خدر بە بى هۆ و بى پالنەرېک کوشتی، ئەوہبەش پاش

ئەوھى پالېخست و سەرى ىرى وەك لە سەعید كورى جوبیرەوھ وەرگىراوھ. مووسا بە توندترین شىئە نەرەزایى لە كارەكەى خدر دەرپرى، خدر پىئى گوت ئەم مندالە باوك و دایكىكى باوهردارى ھەبە و خۆى بى باوهر، ترسام ھەر دوو دایكى و باوكى لە ناو بەرپىت و ستەمیان لى بكات. بۆ ئەوھى خودا خىریان بداتى و پاكیان بكاتەوھ و پرەحمیان پى بكات، واتە بە پرەحمەت و سۆزى خۆى ئەگەر ئەم ھۆكارە بۆ كوشتنى ئەم مندالە راست پىت و مەعوول و قىولكراو پىت لە لایەن خوداوە، ئەركى سەرشانى خدر ئەوھ بوھ كە ھەموو پىباوهرىك بكوژىت كە دایك و باوكى باوهردار بن، یان ھەر دوو باوك و دایكىكى پىباوهر بكوژىت كە كورىكى باوهرداریان ھەپىت. بەلكوو كوشتنى باوك و دایكى باوهر لە بەرتەر بۆ ئەوھى پىباوهریان نەگوازەوھ بۆ كورەكەیان، لەوھ وەبەرتەر كە تۆ كورىكى پىباوهر بكوژىت لە ترسى ئەوھى كارىگەرى لە سەر دایك و باوكە باوهردارەكەى نەپىت، لەبەر ئەوھى باوك و دایك دەسەلاتیان لە سەر كورەكەیان ھەبە و، لەوانەبە پىباوهرى لە سەر فەرز بكن، بە پىچەوانەى كور كە ھىچ دەسەلاتىكى بە سەر باوك و دایكىبەوھ نىبە و زۆر دوورە پىباوهریان بە سەردا بسەپىنپىت. قورئان ھىچ شتىكى لە بارەى ئەو باوك و دایكە باوهردارەمان بۆ باس ناكات كە خدر كورەكەى كوشتن، ئایا پرازیبون بوو دلتنەگ نەبوون بە كوشتنى كورەكەیان، یان لە خدر پىزار بوون و توورە بوون كە كورەكەیان كوشتوھ، وەك باوكىتى و بەزەبىھاتنەوھ، ئایا دایكىتى ئەمە قىول دەكات، بۆچى خدر كورەكەى نوحى نەكوشت كە پىباوهر بوو، بەلام لەگەل پىباوهرىبەكەشىدا لە سۆزى باوكىتى پىبەشى نەكرد و بانگى كرد: {يَا بَنِيَّ ارْكَبْ مَعَنَا} [ھود: 42]، " واتە: كورەكەم لەگەلماندا سەرکەوھ. لەگەلماندا سەرکەوھ" لە ترسى خنكانىدا بووھ، یان بۆچى خدر نازەر باوكى ئىبراھىمى نەكوشت لە ترسى ئەوھى نەوھك كورەكەى لە ناو بیات لەبەر پىباوهرى و ستەمكارى، كورتىبەكەى، ئەم زانستى ناوھخەى كە خدر زانىبووى زۆر سەرسورھىنەر، سپاس بۆ خودا كە خەلك تا رۆژگارى ئەمرومان نەیاندۆزیوھتەوھ، ئەگەر بیاندۆزیابەتەوھ، زۆرىك لە كورى پىباوهریان دەكوشت بۆ ئەوھى باوهردارى باوكانىان پارتىزن. لە چىرۆكەكانى تری قورئان چىرۆكى ئەسكەندەرى دوو شاخە، قورئان ناوى ئەسكەندەرى نەھىئاوھ بەلكوو دەلپت: {وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الزُّبُرِّ} [الكهف: 83]، واتە: لپت دەپرسن خاوەن دوو شاخە (ذى القرنين) چۆن بووھ. بەلام شىكەرەوان دەلپن ئەوھ ئەسكەندەر، ھۆكارى ھىنانى ئەم چىرۆكە لە قورئاندا ئەوھبە، كە پىباوهرانى قورەيش پرسىاریان لەو بارەوھ لە محەمەد و ھەرەوھا لە سەر ھاوھلانى ئەشكەوتىشى كرد، پەھوودەكان ھانىان دان بۆ ئەم پرسىارە، مەبەستیان لەم پرسىار و ھاندانەدا جگە لە تەلەدانان نەپىت ھىچى تر نەبوو، پىگومان پىغەمبەران پرسىاریان لە سەر ئەم جۆرە چىرۆك و ھەوالانەیان لى ناكرىت، كە خەلك باسیان دەكەن و لەوانەبەش خەلكى مېژوونووس باسى دەكەن، بەلام پرسىارى ئەو غەبىبانەیان لى دەكرىت كە جگە لە خودا كەس نابزانپت، وەك ژيانى ئەو دونیا و ئەوھى پەيوەستە بە ئاخىرەتەوھ لە پاداشت و سزا، یان لە بارەى كاروبارى ئابىنەوھ پرسىاریان لى دەكرىت، بە تاپەت لە سەر خوداپەرستى و مامەلەكردن، یان لەو بابەتانەى دەربارەى كاروبارى ئابىنى پىت، بەلام پەھوود وىستیان تەلە بۆ محەمەد دابىن و بىخەنە شوپىكە و كە لەگەل پىگەى ئەودا نەگونجىت، بۆبە پىباوهرانى قورەيشیان ھاندا تا پرسىارى خاوەن دوو شاخەكەى لى بكن، وەك چۆن خویان پرسىارى رۆحىیان لى كرد، بە خۆشيان دەیانزانى لە توانای كەسدا نىبە وەلامى ئەم پرسىارە بداتەوھ، بەلام وىستیان بىخەنە ھەلەوھ، بۆبە ئەو پرسىارەیان لى كرد.

ئەوھى لە پىشتەر و باشترىش بوو كە محەمەد وەلامیان نەداتەوھ، بەلكوو پىیان بلپت ئەمە كارى من نىبە بەلكوو كارى گىرەوان و حىكایەتخوان و چىرۆكخوینان و ئەھلى مېژوھ، بەلكوو من پىغەمبەرم جگە لەوھى بە وەحى بۆم دپت ھىچ نالىم، وەك لەم جۆرە قسانە وەلامى شانەكەى كىندەى دایەوھ، كە ھاتن بۆ لای و پىیان گوت، ئىمە شتىكمان لى شارددوونەوھ پىمان بلپ چىبە، چاوىكى كوللەپەكیان لە تەنەكەپەكى رۆندا شارددووھ، پىئى گوتن سپاس بۆ خودا ئاواھ لە قەشە دەكات، واتە من قەشە نىم تا ئەم پرسىارەم لى بكن، بەلكوو من پىغەمبەرم وەحىم بۆ دپت.

ئامانچ چى بوو لە باسكردنى ئەم دوو چىرۆكە لە قورئاندا؟ دەرئەنجام ئەوھ بوو ھەندىك لەوانەى كە پەھوودبوون وىستیان محەمەد بىخەنە ھەلوپىستىكەوھ كە لەگەل پىگەى پىغەمبەراپەتیدا نەبەتەوھ، شارراوھ نىبە كە ھاوھلانى ئەشكەوت وەك قورئان باسى دەكات، ئەو پىاوانەن لە ترسى قەومەكەیان كە بپەرستبوون رايان كرد بۆ لای خودا، بە تەماشاكردنى

ئەمە، ئەو ھى بۇ يېڭە يېڭە مېمبەرايەتى گونجاۋە، كە چىرۆكە كە يان بە ھەر كە مو كورتىيە كە ۋە لە قورئاندا ھاتىيەت ۋە ك خۆى باسى بىكە يىن بۇ ئە ۋە ھى بېتتە پە ندىك بۇ يېناۋە رانى قورەيش، بۇ ئە ۋە ھى پە ندى لى ۋە رىگرن و بىنە موسولمان و ۋاز لە ۋە بويىن كە تېيدان لە بتىەرستى، بە لام ئە سىكە ندىرى دوو شاخە، لە تايىبە تە مە ندىي يېڭە مېمبەرايەتى نىيە و لە گە ل يېڭە ھى پىرۆزى بالاي ئە ۋە دا نا گونجىت، ۋا پاشە باسى چىرۆكە كە لە قورئاندا باس بىكە رت، ئە مە يش جگە لە يىناۋ بانگە شە كە ردى خە لك بۇ تايىنى پىر بە ھا و رېڭە ھى راست پىشاندىان نە يىت ھىچى تر نىيە، ئە گەر قورئان لە م چىرۆكە نە ھى ۋە ك چىرۆكى ئە سىكە ندىر لە مېژوودا و ھاوشىۋە ھى ئە ۋە يان لە ۋە گەرە تر لە خۆ بىگرت، ۋە ك فەرماندە كانى سوپا و پالە وانانى شەر و پاشا ستە مكارە داگىر كەرە كان، ئايا گونجاۋە باسى ئە ۋە چىرۆكە نە لە قورئاندا بىكە رت، ۋە ك ئە ۋە ھى چىرۆكى ئە سىكە ندىر باس كراۋە، تا بە ۋە شىۋە يە قورئان بېتتە مېژووى چىرۆكى پاشا ستە مكارە داگىر كەرە كان.

ئە گەر قورئان جلى يېڭە مېمبەرايەتى كە ردىتتە بە ر يېڭە مېمبە ر و بىكە تە يە كىك لە يېڭە مېمبە ران، بۇچى ئە م چىرۆكە سە رسورھىنە رە ھى ھىناۋە تە ۋە، كارە كە ئاسان دە بوو، باس كە ردى لە قورئاندا بە م شىۋە بە گونجاۋمان دادە نا ئە گەر ۋە ك ئە ۋە ھى سلېمان كورى داۋد بوايە، كە يە كىك بوو لە پاشا كانى بە نى ئىسرائىل و جلى يېڭە مېمبەرايەتى لە بە ر كە ردى، باسى گەرە پى دە كە ردى ۋە ك پاشايە كى مە زن، بە شىۋە يە ك نە عە قل قىۋلى دە كات و نە مېژوويش باۋە رى پى دە كات. بە لام ئە سىكە ندىرى بە يېڭە مېمبە ر دانە نا ۋە ك سلېمانى بە يېڭە مېمبە ر دانا، بە لكوو لە راستىدا بە پەرۋە ردە گار و داناي زانى. بە ۋە شىۋە يە شىكەرە وان باسىان كە ردە كە كۆ يلە بە كى چاكسازىخۋاز بوە و لە حە قىقە تىشدا ۋا نە بوە، بە لكوو لە ۋە پاشا داگىر كەرە نە بوە كە ۋلاتانىان بە شەرۋشور و داگىر كارىيە كانىان تووشى سە رزىشە و دە ردە سە رى كە ردە، بى ئە ۋە ھى ھىچ ئامانچىكى دىارىكراۋى زانراۋى ھە يىت لە شەرە كانىدا، يان ئامانچىكى قازانچە خشى بۇ بە رزە ۋە ندىي گشتى ھە يىت، بۇ يە رە شە باكە ھى نىشتە ۋە ۋە مولكومالى پاش مردنى نە ما، ئە مرۆ ھىچ پاشماۋە يە كى نە مرى لە پاشماۋە كانى پاشايە تى پانوبە رىن و درىزى نايىن، كە بۇ مان مابىتتە ۋە. خودايە مە گەر ئە ۋە ھى دە گوتىت و باس دە كرت لە مە ر ئە ۋە بە رە ستە ھى لە چىن بىياتى ناۋە، مېژوۋ ئە مە راست ناكاتە ۋە ۋە دانى پىدا نازىت بۇ ئە سىكە ندىر، ئە گەر ئە ۋە ھى مېژوۋ نووسان راست بىكە ن، باسى ئە ۋە داگىر كارىيە زۆ رە ھى لە شىۋە ھى داگىر كارى تە تار دە كە ن كە سە ريان لە جىھان تېكدا و ۋلاتانىان سە رقال كە ردى و لە ماۋە يە كى كورتدا گە ندىلە يان بلاۋ كە ردە ۋە ۋە جىھانىان رامالى بى ئە ۋە ھى ھىچ ئامانچىكى چاكسازى و چاكە يان ھە يىت، يان ئامانچىكى قازانچە خشى زانراۋىان ھە يىت، بۇ يە مولكومالىان نە ما و پاشماۋە يان پە رشوبلاۋ بوو، پاش ئە وان جگە لە خراپە و تېكدانى ئە ۋە ۋلاتانە ھى داگىر يان كە ردى ھىچ شىتېك نە ما يە ۋە ئە ۋە ھى نامۇ يە لە باس كە ردى چىرۆكى ئە سىكە ندىر دا كە گە يىشتە ۋە خورئاۋى خور و خورە لاتى خور، ھىچ پە لە يە ك نىيە لە سە ر زە ۋى كە مروف بىگاتى، ئە گەر بلىت گە يىشتە ۋە خورئاۋى خور يان گە يىشتە ۋە خورە لاتى خور راست دە رىچىت، خور لە ھە موو پە لە يە كى زە ۋى دە ردە چىت و لە ھە موو پە لە يە ك ئاۋا دە يىت، لە بە ر ئە ۋە ھى زە ۋى خىرە و خورە لات و خورئاۋا لە دە رتە نجامى خولخواردنى بە دە ۋرى خۇيدا دروست دە يىت، ۋە ك زانراۋە تە نە نە ت لە لاي مندالانى قوتابخانە كاندا زانراۋە، ئە گەر مروف بوە ستىت و پرووى لە جە مسە رى باكور بىت، دە بىنېت خور لە لاي راستىيە ۋە ھە لىدېت و لە لاي چە پىيە ۋە ئاۋا دە يىت، ئە ۋە ھى لە لاي راستىيە ۋە يىت خورە لاتە و خور لىيە ۋە ھە لىدېت و ئە ۋە ھى لاي چە پى خورئاۋايە و خور لىيە ۋە ئاۋا دە يىت، بۇ يە زانايانى جوگرافيا زاراۋە ۋە ۋلاتانى خورە لات و خورئاۋايان بە كار ھىنا بۇ ئاسانكارىي ناسىنى شوپىنى ۋلاتان، بە لام خور لە ھەر دوو لا ھە لىدېت ئاۋايش دە يىت، لە ۋلاتانى خورە لات شوپىنېك نىيە پى بلىن خور دە رچوون و لە ۋلاتانى خورئاۋايش شوپىنېك نىيە پى بلىن خورئاۋا بوون، ئە گەر ئە ۋە ھى پروو بە جە مسە رى باكور ۋە ستاۋە بە رە ۋە راست بە رى كە ۋت ئە گەر ھە موو زىانى رى بىكات ناگاتە پە لە يە ك پى بلىن خورە لات، ھە رە ھا ئە گەر بە لاي چە پىدا بە رى كە ۋت، ناگاتە شوپىنېك پى بلىن خورئاۋا، بۇ يە ھىچ شىتېك نامىنېتتە ۋە جگە لە ۋە ھى خورئاۋا بوونى خورى ئە م چىرۆكە شى بىكە ينە ۋە بە پىشتە ستىن بە زاراۋە جوگرافياناسان، بە ۋە ھى بلىن خورئاۋا بوون ۋلاتانى خورئاۋايە ۋە ك مە راكش و تونىس و تە رابىلوس و مېسەر و شوپىنى تر لە ۋلاتانى ئە فرىقا و دە لىين خورە لات ۋە ك ۋلاتانى خورە لاتە ۋە ك چىن و ژاپون و ۋلاتى فارس و ۋلاتانى ترى ئاسيا. بە م پىيە يىت ئە سىكە ندىر گە يىشتە ۋە خورە لات

و خۆرئاوای ولات نهک خۆرئاوای خۆر و خۆرهلالاتی خۆر، بهلام دهپرینه که ی قورئان شیعر ناسایه، بویه بهم دهپرینه داریژراوه، ئەمهیش نامۆ نییه لهوهدا، بهلام نامۆیی لهو قسهیهدایه که دهلیت: {بَلَّغْ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَّهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنِ حَمِيَّةٍ} [الكهف: 86] واته: گهیشته خۆرنشین و وایزانی له کانیهکی قوره ره شه گه رماو ئاوا بوو. واته ئەو شوینه که قوریکه رهشی بۆن لێهاتووی ژێدایه، له هه ندیک خۆیندنه وه دا کانیاوئیکه گهرم زه مه خشه ری له (الکشاف) دا دهلیت: ئین عه باس لای مه عاویه بوو، مه عاویه به (عین حامیه) خۆیندیه وه، عه باس گوئی (حَمِيَّة) معاویه به عه بدوللای کوری عومه ری گوئ: چۆن ده خۆیندیه وه؟ گوئی: چۆن میری باوه رداران ده بخویندیه وه، گوئی: ئەمه خۆیندیه وه ئین مه سه عوود و ته لحه و ئین عومه ر و حه سه نه، گوئی: ئینجا مه عاویه چوو بۆ لای که عبی ئە حبار و پرسیا ری لێ کرد: چۆن خۆرئاوای بوون ده بینیت؟ گوئی: له ئاو و قور، ئاوها له ته وراتدا ده بینین، به (پاگ) که کوئی (پاگه) یه ئەمهیش به واتای کولاو باس کراوه، قسه ی که عبی ئە حبار له گه ل: قسه ی ئین عه باسدا یه ک بوو، گوئی له ویدا پیاوئیک هه بوو دێرئیکه گوئ فی عین ژێ خُلْبِ وِپَاگِ حَامِه فِرْیِ مَغِیْبِ الشَّمْسِ عِنْدَ مِیْ رِهَا . به واتای: له کانی ئاوئیکه قوراوی رهشی گهرمی کولادا له کاتی خۆرئاوای بووندا

ئه گه ر که عبی ئە حبار راستی کردییت "وا نابینم راستی کردییت" له قسه کانیدا، بهو شیوه یه له ته ورات ده بینین، خۆرئاوای بوونی خۆر له کانیاوئیکه کولادا بیته خورافاتیکه ته وراتیه، ئەم که عبی ئە حباره یه هوودی بوو، بوه موسولمان وه ک موسولمانبوونه که ی عه بدوللای کوری سه لام و خه لکی تر لهو یه هوودیانه ی که بوون به موسولمان، بۆ ئەوه ی ته له بۆ موسولمانان بزینه وه و چه واشه یان بکه ن بهم شیوه خورافاتیه ی که له کتیبی شیکه ره وان و قسه وباسی . حیکایه تخواناندا باس کراون، ئەمه یه که ئەمانه به قسه کانیا ن خزاندا یه ئیو موسولمانانه وه ئەوه ت له بیر نه چیت که عه بدوللای کوری سه به ئی یه هوودی چی کرد، له یه هوودییه کانی سه نعا بوو، دایکی یه هوودییه کی رهش بوو، پیا ن ده گوئ کوری ره شه که، ده لێن له کاتی خیلافه تی عومه ردا موسولمان بوه، بوو به شیعه ی عه لیلی کوری ئە بووتالیب و یه که م که س بوو هانی فیتنه که ی دا، که بوه هۆی کوشتنی عوسمان، یه که م که س بوو که جوینی به دوو شیخه که و پشت و نسه بی دا، بۆ ئەوه ی گله پی و خراپه که بخاته سه ر عه لیلی کوری ئە بووتالیب. خاوه نی سیره ی حه له بی له قسه کردن له سه ر ده ستی کردنی وه حی ده لیت: به عه لیلی کوری ئە بووتالیبتان گوئ ئە گه ر تۆ شتیک له سه ر دوو شیخه که له خۆندا له م باره ی که ئەمه را گه یاندوه "واته عه بدوللای کوری سه به و" هه لئه گرتییت نه یده ویرا قسه ی وا بکات، عه لی گوئی په نا به خودا من هیه چ شتیک له خۆمدا نابینم و له عنه تی خودا لهو که سه بیته که جگه له شتی باش و جوان شتی له سه ر ئە وان له خۆیدا هه لگرتییت. حه له بی ده لیت: مه په ستی له پێشاندا نی موسولمانبوونی بۆ نابوتکردنی ئیسلام و په شیمانکردنه وه ی خه لکه که بوه، گوئی: ئەم عه بدوللایه با به تی گه راندنه وه ی باس کردوه و گوئو یه تی محمه د ده گه رتته وه بۆ دونیا وه ک چۆن عیسا ده گه رتته وه، شتی سه رسوره ی نه ری له سه ر گه رانه ووی عیسا بۆ دونیا ده لیت و درۆ له سه ر گه رانه وه ی محمه دیش ده کات. خودا گوئو یه تی: {إِنَّ أَلْرٰی فَرَجَ عَلَیْكَ الْقَرْیٰنَ لَرٰدٰكْ اِلٰی مَعَادٍ} [القصص: 85] واته: ئەوه ی قورئانی له سه ر فه رز کردیت، خاترجه م به ده تباته وه بۆ ئەو شوینه ی که به لینی پیدایت. و اته؛ محمه د له عیسا حه قتره بۆ گه رانه وه بۆ ژیا ن

ئینجا ئەم عه بدوللای کوری سه به ئە له هاوه لانی عه لیلی کوری ئە بووتالیب بوه، له شه ری (الجمل) له گه لیدا بوو، ئەو هۆکاری هه لگیره سانه وه ی شه ره که بوو، پاش ئەوه ی شیوه دامرکاندنه وه یه کی به خۆیه وه بینی و مه یلی ئاشته وایی له ئیوان هه ر دوو کوومه له خه لکه که دا زیاتر هاته ئاراوه، وه ک له کتیبی میژوودا باس کراوه، له وانه بوو که داوای ده کرد وه سه یه ته که بۆ عه لی بکریت و محمه د وه سه یه تی خیلافه تی بۆ عه لی کردوه، رۆژیک به عه لیلی گوئ: تۆ تویت، واته تۆ خودایت و، عه لی ده ری کرد بۆ مه داین و پیی گوئ هه تاهه تایه له شاریکدا له گه لمدا دامه نیشه، پێش موسولمانبوونی ئەوه ی به عه لی گوئ به یه شووع کوری نونی گوئوو، پاش مردنی عه لی گوئی: زیندوه و نه کوژراوه، له به شی خوداییه، ئەو هه ور و هه وره تریشقه ده نگه ی ئەوه و هه وره بروسکه یه قامجییه که ی ئەوه. ده لیت پاش ئەوه ی داده به زیت بۆ زه وی که پیر بوه له زولم و سنه م پیری ده کات له دادپه ره ری، شتی تری یوچه لی وای کردوه، که ویستویه تی به وه ئیسلام دایمینیته. ئەوه ی سه رسوره ی نه ره عه لی هیه چی پی

نه گوت و تهويه پي نه كرد، واته له كاژيكدان جنیوی به دوو شپڅه كه ی دا، كاژيک به وه
تۆمه تباريان كرد كه تهوه ی نه مه په هوودیه ده ریخستوه له گیانی نه ودایه، واته له گیانی
عه لیدایه، ته نه به وه وه وه ستا كه بلېت: له عنه تی خودا له وه كه سه بیټ جگه له شتی باش و
جوان له سه ر نهوانی له خو داگرتیټ، نه مه له عنه ته نه وه كه سه ناگرتنه وه كه جوینی دا و
قسه ی كرد، هه روه ها نه وه كه سه هیش ناگرتنه وه كه باش و جوانی نهوانی له ناخدایه و
ده ریناخت، له مه سه رسوره ینه رتر نه وه په ده ری كرد بو مه دائین، كاژيک پی گوت تو تۆیت.
پنگومان نه مه قسه یه هه ر چند بیباوه ری له خو بگرت، ده بوایه پرسیار له ئین سه به و بکات
مه په سستی چیه و له مه قسه یه چی ده ویت، نه گه ر بیباوه ری ده ركه وتایه ده بوایه حكومی
هه لگه رانه وه ی به سه ردا سه پینرایه، له ویدا ده بیټ تۆبه ی پی بکات و نه گه ر تۆبه نه کات ده بیټ
وه ک هه ر هه لگه ر او په ک له ئیسلام بکوژرت. به لام خه لیفه ی موسولمانان میری باوه رداوان
هه لنه سا به جپه جپکردنی حكومه کانی ئاین به و شیوه یه، به لکوو ته نه به ده رکردنی بو
مه دائین وه ستا و به قسه نه کردن له گه لیدا تا هه هه تایه و له په ک شاردا دانه نیشیت له گه لیدا،
تایا به ده رکردنی ویستی بواری بو یره خسپیت بو ته وه ی بانگه شه ی ئیلاهیوونی بو بکات و
ته وه ی محمه د کوری عه بدوللا وهك ته لاری ئیسلام بنیاتینا بیروختیت
به لی ته مه رووی دا، زیاده روهوانی شیعه ئیدیعی خودابوونی عه لی و لئوه یه تی کوره کانی
ده کهن، گوتیان: هیچ ریگرتیک نییه خودا له وینه ی عه لی و کوره کانی و دوانزه ئیمامه كه كه
حه سه ن و حوسین و زه ینه لعابدین و محمه د نه لباقر و جه عفه ری سادق و مووسای کازم و
عه لی ره زا و محمه دی جواد و عه لی نه لته قی و یانزه په م حه سه نی عه سکه ری و دوانزایم
محمه دی مه هدی ساحیبی زه مانن، كه نه میان زیندوه و ماوه تا له گه ل عیسا دا کو بیته وه و له
ئاسمان دپته خواره وه. نه مه په ئاینی عه بدوللا ی کوری سه به و كه له شوین نه و ئاینه دانرا كه
محمه د کوری عه بدوللا هیئای، تایا نه مه په كه عه لیلی کوری نه بووتالیب له ده کردنی ئین
سه به و بو مه دائین ویستوبه تی؟ له گه ل ته وه ی نه مه بیروکه په "مه به ستم بیروکه ی عه بدوللا ی
کوری سه به و" ته نه به له لای عه لی و کوره کانی نه وه ستا و قه تپس نه بوو، به لکوو لای خه لکی
تری موسولمان بلاو بوه وه. له سالی سه ت و سه شتوسپی کوچی عه تای خوراسانی ئیدیعا و
بانگه شه ی خودابوونی ده کرد و خه لک باوه ریان پی هیئا، خودا نه بوعه لای مه عه ری بگرت چون
:خه لکی ناسیوه، ده لیت

من عند ربی قال بعجم نعم لو قال سید غچا بعت بمله
به واتای: نه گه ر توره یی و غه زه بی بویان بنیرت "هه ندیکیان ده لپن له لای خودا وه ندمانه وه یه

ژماره زوری خویندنه وه کان و جیاوازیان له قورئاندا
له وه سه رسوره ینه رانه ی نه گه ر ته وه ی زانایانی ئیسلام له کتپه شیکه ره وه کان و هیی تریش
ده رباره ی کاروباری ئاین و دیدوبوچوونیان و قسه کانیان نووسراون بخوینیته وه، كه هه ندیکیان
ده چنه عه قله وه و مه عقوولیش نین له هه مان کاتدا. په ک پرسی تیدایه نه ویش ده پانینیت
ریگه به کی توپزینه وه یان گرتوه ته به ر و لیکو لینه وه یان له باره وه کرده، كه له گه ل عه قلدان هاوشان
ده رپن، نه گه ر شتیکی نامه عقوول ریگه یان لی نه گرت كه پتوه ندیی به ئاینه وه هه بیټ،
ته نانه ت له دووربشه وه بیټ، به لام نه گه ر شتیکی ریگه ی لی گرتن له وه باره وه، له ویدا نه وان واز
له عه قل ده هینن و به جپی ده هیلن و به دوا ی نامه عقوولدا ده رپن، شاپه تی له وه باره وه له
.کتپه کانیناندا زوره و لیره دا هیچ پیوست به باسکردنی ناکات
سه رسوره ینه رترین کتیبیان (الایتان) ی جه لاله لدین سیوتیه، خاوه نی نووسینیکی زوره له
هه موو هونه ریکی زانستی ئیسلامی دا، له مه کتپه یدا قسه ی دژبه یه کت بو ده گوازینه وه و وات
لی ده کات دوش دابمیتیت و سه رت سور بمیتیت و پرووگیر بیت و نه زانیت چون لی ده ربچیت.
به خویشی به باکردن و ده رختنی نه مه قسانه دا هیچ رایه ک ده رنابریټ و قسه یه کت بو ناکات
كه ریگه یه کت پیشان بدات بو ته وه ی بته ویت بیگوازیته وه و بو لایه ک ئاراسته ت بکات كه بگه یته
.ئامانچیکدی دیاریکراو

بو نمونه له سه ر حه وت پینه كه قسه ده کات كه له قورئاندا دابه زیوه، به نزیکه ی حه فتا
قسه و باس ده پوینیته وه، كه هپچیان له گه ل ته وی تر دا ناگونچیت و نایه ته وه، ئینجا باسی
فه رموده و قسه ی وا ده کات هونه رییانه کار له سه ر راستی بنه ماکانی متمانه پیدانی
گیره روهوانی ده کات و، هه مووی پیت ده لیت قورئان به له فزی جیاواز له وه واتایه ی له سه ر
ریکه وتوون بخویننه روه، نه گه ر وشه كه وا هاتیت هیچ کیشه نییه بلیت وه ره و به و شیوه یه

خیراکه و زوو وهره و زور شتی تریش

هموو شتیگ به تهواوی و گهیه نراو باس دهکات، بی ئهوهی ئایهتی نازار به رهحمهت و رهحمهت به نازار تیکه ل بیت. هاوشانی ئه مه ئهوهی ئه بووداود له (ایبی) ده ری هیناوه که ده لیت: (سمیعاً علیماً یان عزیزاً حکیماً) بی ئهوهی له ئایه ته که دا نازار به رهحمهت و رهحمهت به نازار تیکه ل بیت، له وهیش که له ئه بووه هورهیره ده ری هیناوه، قورئانی له سه ر حهوت بیت دابه زاندوه (علیماً حکیماً غفوراً رحیماً) له گه ل ئهوهی فه رمووده ی ئین عومه ر لای ئه حمه د هیه، که ده لیت قورئان هم مووی راسته، نه گه ر ره حمهت و به زه ییی پنهاتنه وه ئالوگور نه که یت و نه یگوریت به نازار و سزا و، نازار و سزایش نه گوریت به رهحمهت و به زه ییی خودا. چاکه کانی ئین عه بیدیش له ریگه ی عه ونی کوری عه بدوللاوه پشتگیری ئه مه ده که ن، که عه بدوللای کوری مه سعوود بو پیاویک قورئانی ده خوینده وه: {إِنَّ شَجَرَةَ الزَّقُّومِ (43) كَغَمِّ الْأَيْمِ} [الدخان: 43، 44] واته: به ری داره که ی زه قنه موت، خواردنی گونا هبارانه. پیاوه که گوتی: (كَغَمِّ الْيَتِيمِ) ره تی کرده وه و بو ی راست کرده وه به لام کاپرا نه یتوانی به جوانی بلیت، پی گوت ده توانیت بلیت: (كَغَمِّ الْفَاحِرِ) گوتی: به لی، گوتی: (شجره الزقوم طعام الفاجر). ئه مه هم مووی بو ئه وه یه که بیت بلیت قورئان به واتا که یه وه یه و نه گه ر واتا که ی نه گوری وه ک ره حمهت بکه یته نازار و نازار بکه یته ره حمهت راست درده چیت. ئینجا قسه ی وا ده هینتته وه دژ به م قسانه و ده یکات به کاریکی په رشوبلاو، بی ئهوهی ره تی بکاته وه یان دژی بوه ستیت. ده لیت: قورئان ئه وه یه که جبریل به له فزی خو یه وه دای به زاندوه، سوننهت ئه وه یه که جبریل به واتا که ی دای به زاندوه، بو یه ده شیت سوننهت به واتا که ی بگوترتته وه. له بهر ئه وه ی جبریل به واتا که ی پی هلساوه. خوینده وه ی قورئان به واتا که ی ناریت، له بهر ئه وه ی جبریل به له فزه که ی جیه جپی کرده. که س ناتوانیت له فزیک به ییت که جیگه ی ئه و بگرتته وه. له ژر هر پیتیکیدا چه ندین وانا هیه، که زور خه لک نایزانیت. که سیک ناتوانیت نه لته رناتیقی ئه وه ببینیت و ئه وه له خو بگرت، باسی ئه وه یشت بو ده کات که زانابه ک گوتوویه تی: هر که س بلیت هاوه لان قورئانیان به واتا که ی خوینده ته وه درو ده کات، ئاخ بو سه رسوره یته ر داخ بو سه رسوره ییان

سیوتی ئه م کتیه ی نا ونا (الاتقان) که به خو ی هیج (اتقان) یک نییه واته ورد نییه، به لکوو ئه وه ی له قورئاندا هیه و گوتراوه، هیناویه تی و کو ی کرده ته وه به به لگه و بی به لگه وه، به لام ئیمه کاته که ناکوزین بو سازان له نیوان ئه م قسه پیشو و شله ژاوانه دا، ئه وه ده لیت که پیشتر گوتمان له سه ر کو کردنه وه ی قورئان و ئه وه ی بوخاری له سه ر مرو ف باسی کرده، حوزه یفه ی کوری یه مان هات بو لای عوسمان و له و کاته دا له غه زا کردنی ئه هلی شامدا بو، بو ئه وه ی ئه رمینیا و نازه ربایجان و ئه هلی عیراق بگرن. حوزه یفه له ناکوکیان له خوینده وه ی قورئاندا توفیوو، به عوسمانی گوت: بگه به ئومه ته که تدا پیش ئه وه ی جیاوازیه که ی یه هوود و نه سرانییه کانیان تی بکه ویت، ئه ویش به دوا ی حه فسه دا نارد که په ره کانی بو بنیرت بو ئه وه ی له مه سحه فدا کوپی بکه ن تا کو تایی فه رمووده که

ئه وان قورئانیان به وانا خوینده وه، ئه وه ی له وانا راست بیت لای ئه وان قورئان بو، ئه وه یشت رهت ناکه ینه وه که خوینده وه کانی قورئان به پی سازان بو، به و واتایه ی پیغه مبه ر خویندوتیه وه و ئه وه ی گوپی لی بو له گیره وان باسیان کرده، به لام ئه مه زور که م بو له چاو ئه وه ی خه لک له خوینده وه یه کی زوری کرده، که به پی واتایه نه ک به دیاریکراوی خویندوتیه وه بوچی حوزه یفه له وه توفیوو که جیاوازی بکه ویت نه یوانیه وه، نه گه ر خوینده وه ی قورئان به تاییه تی و دیاریکراوی و بی جیاوازی بی پشتبه ستن به وانا بوایه؟ بوچی عوسمان له کوپیکردنی مه سحه ف و ناردنی بو ولاتان ده ستپیشخه ری کرد، بو ئه وه ی خه لک له سه ر یه ک خوینده وه کو بکاته وه؟ بوچی ئه م هم موو ترسه له وه ی نه گه ر هم موو خوینده وه کان به یه ک شیوه نه بوایه؟ خاوه ن (الاتقان) به خو ی له ئین ئه لتین و خه لکی تر گواستوو یه تیه وه که باسی له وه ده کات که جیاوازی نیوان کو کردنه وه ی ئه بوویه کر بو قورئان و کو کردنه وه که ی عوسماندا هه بو، ده لیت: کو کردنه وه ی عوسمان جیاوازی زوری له رووی خوینده وه ی تیدا بو، ته نانته به زمانه کانیان و به فراوانی زمانه کانیان خویندوو یانه ته وه، ئه مه وای لی هاتوه که هه ندیکان ئه وی تر به هه له دابیت. عوسمان له وه ترساوه که کاره که زور قول بیته وه، بو یه ئه و په رانه ی له یه ک مه سحه فدا کوپی کرد و سوره ته کانی ریک خست و، به ته نیا به له هجه واته زاراوه زمانه که ی قوره یشت کوپی کرد به و پاساوه ی که قورئان به زمانی ئه وان

دابەزىوہ

ھىچ قىسەيەك لەمە راشكاوتر ھەيە كە بەلگە يېت بۇ ئەوھى كە ئەوان وەك يەك قورئانيان نەخوئىدوھتەوہ؟ بە فېرېوونېش نەيانخوئىدوھتەوہ، بەلكوو ھەر يەكە و بە زمانى خوئىدوھتەوہ و لە لەفزەكانىدا جىاوازى ھەبوہ و لەفزەكانىيان بە پىئى زاراوہكانىيان گۇرانكارىيان تېدا كىردوہ و واتاكەيان پاراستوہ. عوسمان قورئانى كۆ نەكىردوھتەوہ، بەلكوو لە مەسحەفەكاندا بە زمانى قورەيش بە تەنھا كۆپى كىردوہ و ئەو مەسحەفانەى بۇ ولاتان ناردوہ بۇ ئەوھى خەلك لە سەر يەك خوئىدوھتەوہ پىك بخت و يەك بخت

لەگەل ئەوھى زورى خوئىدوھتەوہكان و جىاوازىيان بە پىئى زمانەكان بە تەنھا بوہ، بەلكوو ھەندىك پالئەرى تر واى لى كىردوون كە قورئان بە واتاكەى بخوئىنەوہ، وەك لە باسكىردنى جوئى خوئىدوھتەوہكان بوئ روون دەپتەوہ. ئايا پاش ئەمە، ئەو كەسە شەرم ناكات كە بلىت: ئەوھى بلىت قورئان بە واتاكەيەوہ دەخوئىرتەوہ درؤ دەكات. بەلكوو ئەو بەم قىسەيە درؤى لەگەل خودا و حەقىقەت و مېژووېش كىردوہ

ئا ئەوھتا ئېمە تا چەند پېمان بىرت باسى ئەو خوئىدوھتەوہت بۇ دەكەين بە جىاوازىي جوئەكانىيانەوہ، ھەمووى شايەتى ئەو دەدەن لە سەر ئەوھى دەپلېين. تەماشام كىرد و توانىم لەم چەند جوئەدا قەتېسى بىكەم و پىكى بىخەم

*جوئى خوئىدوھتەوہكان

۱- خوئىدوھتەوہ بە زيادكىردنەوہ

۲- خوئىدوھتەوہ بە پىشخستن و پاشخستن

۳- خوئىدوھتەوہ يەك لە جىاوازىي زمانەكان دروست يېت

۴- خوئىدوھتەوہ بە گوئىنى وشەيەك بەوى تر بە ھەمان واتا

۵- خوئىدوھتەوہ بە گوئىنى وشەيەك بەوى تر بە ھەمان واتا نەپىت

۶- خوئىدوھتەوہ بە يەكداكىردنى پىتېك بەوى تردا

۷- خوئىدوھتەوہ بە كىردنەوھى بە يەكداكىردن

۸- خوئىدوھتەوھى تاك بە كۆ

۹- خوئىدوھتەوھى كۆ بە تاك

۱۰- خوئىدوھتەوہ بە كەموكورتىيەوہ

۱۱- خوئىدوھتەوہ بە گوئىنى ئىعراپەوہ

۱۲- خوئىدوھتەوہ بە چىگىر بە رەتكراوہ

۱۳- خوئىدوھتەوھى كۆى راست بە شكاندن

۱۴- خوئىدوھتەوھى بچوككراو بە گەورەكراو

۱۵- خوئىدوھتەوھى گەورەكراو بە بچوككراو

۱۶- خوئىدوھتەوھى مېينە بە نېرینە

۱۷- خوئىدوھتەوہ بە گوئىنى دارشتنى وشە بە دارشتىكى تر

بەلام ئېمە بە ھەموو جوئەكانى دەست پى دەكەين بەو نىشانەى كە بەروونى دەردەكەوئىت ئەوان قورئانيان بە واتاكەيەوہ خوئىدوھتەوہ

۱- سىوتى لە (الإتقان) و لە (فجائل)ى ئەبى عەبېد لە رىگەى عەونى كورى عەبدوللا دەلېن:

ئىبن مەسعوود قورئانى بە پىاوئىك دەخوئىدوھتەوہ: {إِنْ شَجَرَتِ الرَّقُومِ (43) كَغَمِّ الْأَيْمِ} [الدخان:

43، 44] واتە: بەرى دارى زەقنەموت حواردنى گوناھبارانە. پىاوہ كە گوئى: (كَغَمِّ الْيَتِيمِ) پىئى

دووبارە كىردوہ كە چى زمانى راست نەبوہوہ پىئى گوئى: دەتوانىت بلىت (كَغَمِّ الْفَاجِرِ)؟ گوئى:

بەلى، گوئى: وا بىكە. ئەگەر (الْأَيْمِ) بە (الْفَاجِرِ) بخوئىنەوہ، بەو واتەيەى زور خراپەى كىردىت

(كېبر الایام). پىاوہ كە نەيتوانىوہ بلىت (الْأَيْمِ) ئىبن مەسعوود بوئى گوئىوہ بۇ (الْفَاجِرِ) بە ھەمان

واتاى خوئى بى ئەوھى ھىچ گىرتىك لە قورئاندا دروست بىكات، بەلام زەمەخشەرى لە

(الكشاف)دا ئەوھى كە باسمان كىرد لە ئەبووئەلدەردائەوہ وەرى گرتوہ نەك لە ئەبى

مەسعوودەوہ، بەلام گومانم ھەيە كە ئەو پىاوہ پتەك لە زمانىدا ھەبوئىت و بە ھۆيەوہ

نەيتوانىت بلىت (الْأَيْمِ)، ئەوھى زمانى (فَس) پت بوہ و لە رووى زمانەوہ پىتى (پ) گوئىوہ بۇ

(س) و پىتى (ر) بۇ (غ) و (ل) بۇ (ى)، بەلام گوئىنى ھەمزە بۇ ياو و (پ) بۇ (ت) شتى وا

نەزانراوہ و نەبىستراوہ و لەگەل ئەوھىشدا مەعقول نىيە، ئەوھى شكى لى دەكەن كە ئەو

كابرايە فېلباز بوہ. لەم زمان پتكردنى خوئىدا و بە خوئى بە مەبەست و خوئى بە خوئى كىردوہ بە

پت. بیده‌نگی ئین مه‌سه‌وود له‌مه‌دا ئه‌وه ناگه‌یه‌زپت که ئه‌مه شتیکی سروشتی بی‌ت و خوی به خوی نه‌کردوه، له‌وانه‌یه‌ پئی نه‌زانیب، ئه‌گه‌ر بلبیت بوچی به‌و کاره‌ی وای له‌ زمانی خوی کردوه؟ ده‌لیم: نازانم ئه‌گه‌ر له‌وانه‌ بوایه‌م و بمینیا له‌وانه‌یه‌ به‌ گومانه‌که‌م بمتوانیایه‌ مه‌به‌ستی ده‌ریخه‌م و نیازی بدۆزمه‌وه.

٢- زه‌مه‌خشه‌ری له‌ (الکشاف) دا ده‌لپت: وا باس ده‌کرت که عه‌ره‌پیکی ده‌شته‌کی سوره‌تی (الزلزله) ی خویندوه‌ته‌وه، که ده‌لپت: { فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ، وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ } [الزلزله: 7، 8] واته‌: هه‌رکه‌سێک زه‌ره‌یک باشه‌ بکات ده‌بیینته‌وه و هه‌رکسێک زه‌ره‌یه‌ک خراپه‌ی هه‌بیت ده‌بیینته‌وه. به‌ پێشخستنی (شَرًّا يَرَهُ) له‌ (خَيْرًا يَرَهُ) و که واتای ئایه‌ته‌که‌ یه‌ک شته‌ به‌لام پێشخستن و پاشخستنی تی کردوه، پێیان گوت: پێش و پاشت کردن، گوتویه‌تی خزا بگن هه‌رشه‌ی او قفاها فاینما کلا جانیه‌ هه‌رشه‌ی له‌ن گریق واته‌: به‌ری رینگه‌که‌ی هه‌رشیان بگریت یان پشته‌وه هه‌ردووک ده‌گه‌نه‌وه سه‌ر هه‌مان رینگه‌. (به‌) (کوردیه‌که‌ی خۆمان؛ هه‌موو رینگه‌کان ده‌گه‌نه‌وه‌ بانه‌ _ و

هه‌رش) دووریانیکه‌ له‌ رینگه‌ی مه‌که‌ و نزیک له‌ جوحفه‌ و له‌وێوه‌ ده‌ریا دیاره‌ و له‌ هه‌ر) رینگه‌یه‌که‌یه‌وه‌ پڕویت ده‌گه‌یه‌ته‌ یه‌ک جینگه‌. ده‌لپن گوتویه‌تی: (أف هه‌رشه‌ی) نه‌ک (بگن هه‌رشه‌ی)، ئه‌مه‌یش په‌ندیکه‌ بو‌ گه‌یه‌شتن بو‌ مه‌به‌ستیک له‌ چه‌ندین رینگه‌وه‌ "وه‌ک خۆمان ده‌لپن " هه‌موو رینگاکان ده‌گه‌نه‌وه‌ بانه‌ _ و". له‌ کتیبی (معجم البلدان) دا له‌ ئه‌بی جه‌عه‌ده‌وه‌ گوتویه‌تی: عومه‌ری کوری عه‌بدولعه‌زیز گله‌یه‌ی له‌ پیاوینکی قوره‌په‌شی کردوه که دایکی خوشکی عه‌قیلی کوری عه‌لفه‌ بوه‌، پئی گوتوه‌: خودا ناشرینت بکات له‌ وشکیدا نه‌گه‌یه‌شتووێ به‌ خالت، ئه‌م قسه‌یه‌یش گه‌یه‌شتوه‌ به‌ عه‌قیل و هاتوه‌ بو‌ لای عومه‌ر و پئی گوتوه‌: هه‌یج شتیکت له‌ ئاموزاکانت نه‌دۆزییه‌وه‌ توانجیان لی بده‌یت جگه‌ له‌ خاله‌کانم؟ خودا ئه‌و که‌سه‌ ناشرین بکات هاوبه‌شی خالانه‌. له‌سه‌خری جوه‌مه‌می عه‌دوی که دایکی قوره‌په‌شییه‌ له‌وی بوه‌، گوتویه‌تی: ئامین یا میری باوه‌رداران، خودا ئه‌وه‌ ناشرین بکات که هاوبه‌شی خالانه‌ و من له‌گه‌لتاندام، عومه‌ر گوتویه‌تی: تو ده‌شته‌کیه‌کی وشک و بی مروه‌تیت، ئه‌گه‌ر بپم بو‌ت په‌روه‌رده‌ت ده‌که‌م، به‌ خودا هه‌یج له‌ کتیبی خودا ناخوینته‌وه‌، گوتویه‌تی: به‌لی ده‌یخوینمه‌وه‌، ئه‌مه‌ی خویندوه‌وه‌: (إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا) تا گه‌یه‌شته‌ کو‌تاییه‌که‌ی، که گه‌یه‌شته‌ کو‌تاییه‌که‌ی ئه‌مه‌ی خویندوه‌وه‌ (فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ، وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ)، واتامه‌ی پێشتر نوسرا. عومه‌ر پئی گوت: پیم نه‌گوتی تو نازانیت بیخوینته‌وه‌؟ خودای بالا خیری پێش خستوه‌، تو شه‌رت پێش خست، عه‌قیل گوتی

کلا جانیه‌ هه‌رشه‌ی له‌ن طریق خزا أف هه‌رشه‌ی او قفاها فاینما به‌ هه‌مان واتای پێشو

گوتی ئه‌مه‌ له‌ پروقایمیتدایه‌، خه‌لکه‌که‌ ده‌ستیان کرد به‌ پیکه‌نین ده‌لپن ئه‌م هه‌واله‌ له‌ نێوان په‌عقووبی کوری سه‌لمه‌ بوه‌، که کوره‌زای عه‌قیله‌ له‌گه‌ل عومه‌ری کوری عه‌بدولعه‌زیزدا به‌ عومه‌ری گوتوه‌: به‌لی به‌ خودا من ئایه‌ت و چه‌ندین ئایه‌تت بو‌ ده‌خوینمه‌وه‌، خویندیه‌ته‌وه‌ و گوتویه‌تی: (إِنَّا بَعَيْنَا نُوْحًا إِلَى قَوْمِهِ)، عومه‌ر گوتویه‌تی: گوتم تو نایزانیته‌، وا نایته‌. گوتویه‌تی: چۆن؟ گوتویه‌تی: (إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ) [نوح: 1]، واته‌: ئیمه‌ نوحمان نارد بو‌ قه‌ومه‌که‌ی. گوتویه‌تی: جیاوازی چیه‌ له‌ نێوان (بعینا) و (أرسلنا) و دیره‌ شیعره‌که‌ی بو‌ خویندوه‌ته‌وه‌

٣- له‌ سوره‌تی (النمل) دا هاتوه‌: { قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقِيهَا } [النمل: 44]، واته‌: پئی وترا وه‌ره‌ ناو کو‌شکه‌وه‌، که لپی روانی هه‌ر پئی وابوو ناوینکی زۆر و زه‌به‌نده‌ و لنگی هه‌لگرت. زه‌مه‌خشه‌ری ده‌لپت: ئین که‌سیر به‌ (سَاقِيهَا) خویندوه‌ته‌وه‌ واته‌ به‌ هه‌مه‌ز، که گوپی له‌ (سوق) بوه‌ که کۆی (ساق) ه‌ و به‌ تاک له‌ قه‌له‌می داوه‌. ئه‌مه‌یش راشکاوانه‌یه‌ که له‌ خویندنه‌که‌ی ئین که‌سیردا، به‌ پێوانه‌ خویندوه‌ته‌وه‌ نه‌ک به‌ یه‌ک خویندنه‌وه‌ و ئه‌وه‌ی که له‌ گۆرینی له‌فز بی واتا پرووی داوه‌

(91)

_ له‌ سوره‌تی (البقره) دا ده‌لپت: { فَإِنْ أَمِنَ بَعْجُكُمُ بَعْجًا فَلْيُودِّ الْوِثْيَ أَوْثَمِينَ أَمَانَتَهُ } [البقره: 283]،

واته: ئەگەر هەر پەككێك له سەر ئه ویتەر دُنیا بوو. ئەوهی دُنیا بوو له سه ر راستیه كه ی. زه مه خشه ری ده لیت: خویندنه وه له م ئایه ته دا ئەوه یه به هه مزه ی جیگه ی له (اؤئمن) بخوینته وه پاش پیتی (زال) ی وشه كه پش خو، یان به جیگه ی کردنی پیتی (یاء) ی وشه ی (الذی) و هه مزه كه لاده بریت، له بهر به یه كگه ییشتنی دوو وه ستاوه و (تاو) هكه له (اؤئمن) له فر ده كریت، به م شیوه یه (الذی ائمن) ده لیت: له عاسمه وه، ئەو (الزی ائمن) هی به یه كدا چوونی (یاو) و (تاو) هكه ی خویندوه ته وه، له بهر پوانه له سه ر (اتسر) كه له (بسر) هوه هاتوه و له بنه رته دا (ایتسر) ه. زه مه خشه ری خویندنه وه كه ی عاسمی وه لا ناوه و گوتوویه تی: ئەمه راست نییه، له بهر ئەوه ی (یاو) هكه له هه مزه وه به وه رگه راوی وه رگه راوه و له حكومی هه مزه دایه. هه روه ها (ریا) له (رؤیا) وه هاتوه

بۆ روونکردنه وه ی قسه كانی زه مه خشه ری ده لیت: یه كه م خویندنه وه ی عاسم به وه رگه رانی هه مزه كه (فاو) ی فرمان واته فیعه كه یه له (اؤئمن) ده گۆریت بۆ یاو له بهر شكاندنی پش وه ی، فه رمانه كه به م شیوه یه لی دیت (ایئمن) یائه كه و تائه كه به یه كدا ده چن و ده بنه (ائمن). زه مه خشه ری ده لیت: ئەمه راست نییه، له بهر ئەوه ی یائه كه له هه مزه وه وه رگه راوه و له حكومی هه مزه دایه و هه مزه و تائه كه به یه كدا ناچن، ناییت له سه ر (اتسر) پوانه ی بکه ین. قسه ی زه مه خشه ری (واتر عامی) واته قسه یه کی گشته ی جولفه وه لامه بۆ پرسیارکی خه ملیتراو، وهك ئەوه ی بلیت گوتوویه تی: چی ده لیت له سه ر قسه یان كه ده لیت: (اتر) یائه كه تیدا له هه مزه كه وه وه رگه راوه، له بهر ئەوه ی له بنه رته دا (اتر) بوه و هه مزه كه ی وه رگه راوه بۆ (یاو) و بوه به (ایتزر)، ئینجا (یاو) و (تاو) هكه به یه كدا چوون و بوه به (اتر) سه ره رای ئەوه ی له بنه رته دا هه مزه یه، زه مه خشه ری وه لامی ئەمه ی داوه ته وه به وه ی (اتر) وشه ی نووسین یان ره وان واته (فصیح) نییه به لكوو گشته یه واته جولفه، هه روه ها بۆ له (رؤیا) له كاتی وه رگه رانی هه مزه بۆ (یاو) و به یه كدا چوونی له گه ل یائه كه دایه

ئەوه ی له م ده رئه نجامه دا به ده ستی ده هتین ئەوه یه كه عاسم ده لیت، كه یه كیكه له حه وت خوینه ره كه، ئەم خویندنه وه یه به یه كشیوه یی نه خویندوه ته وه، به لكوو به یی راو بوو چوون له سه ر پتوهری (اتسر) خویندوه ته وه، كه وای زانیوه ئەمه راسته و زه مه خشه ری وه لامی داوه ته وه، ئەمه ییش ویستی ئیمه یه له باسکردنی ئەم خویندنه وه دا ٥- له سپوره تی (النجم) دا هاتوه: {وَلَقَدْ رِئَوْهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ (13) عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ (14) عِنْدَهَا جَنَّةٍ الْمَأْوَىٰ} [النجم: 13 - 15]، واته: جاریکی تر له لا داركوناره كه ی ئەوه بهر بینی كه له پالشوینی به هه شته كه یه. له (الكشاف) دا هاتوه كه عه لی و ئین ئەلزوبیر و كومه لێك ئەوه یان به (عندها جنه الماوی) ده خویندوه وه، وهك ئەوه ی (جن) کاری را بردوو بیت و ئاوه لناوی لکینراو ته واو كهر بیت و (الماوی) بکهر بیت، به واتای "مه ئا به سیبه ری خو ی پاراستویه تی". گوتی له عایشه وه ئەم خویندنه وه ی رت کردوه ته وه و گوتوویه تی خوا ئەوه شیت بکات كه به م شیوه یه ده یخوینته وه

ئەوه ی لێره دا بۆمان ده رده كه ویت كه ئەم خویندنه وه یه پاش بلا بوونه وه ی موسحه ف هاتوه ته ئاراوه و له وینه كرن واته هێما خسته سه ر وشه كان دروست بوه " نهك له كاتی بی هیمادا، هیه گرینگیه یان به هیمه نه داوه و موعجه م وه لا نراوه و له وا تا و ریره وی قسه كه دا زانیویانه. (جنه و جنه) له خه تا یه كن و تاوه خره كه یان به ئاوه لفرمان بۆ ئەو كه سه داناوه، وهك له ئایه ته كه دا هاتوه و واتا كه یان به و شیوه یه به راست زانیوه. له بهر ئەوه ی له گه ل پش وه ییدا گونجاوه" وایان لی كردوه بی به (جنت) واته كه محمه د به سیبه ره كه خو ی پاراست، به لام ئەو شیوه خویندنه وه كه ی تر عایشه به ناراستی زانی و گوتوویه تی ئەوه ی به و شیوه خویندویتییه وه خودا شیتی كردوه. وا ده رده كه ویت ئەم خویندنه وه یه پاش بلا بوونه وه ی مه سحه فه نووسراوه كان رووی داوه، له وینا كرنی هێلی خویندنه وه دا و بی ئەوه ی نیشانه ی له سه ر دا بنین و هیه گرینگیان به سه ر وشه و پیت و ژیر پیتیان نه داوه، به خویان ئەو ئامازه یان زانیوه كه كامه ی جیگه ره و کامیان پشتگو ی خراوه، ئەوه ییش له بینینی ریره وی ده ریرین و له واتا كه یه وه بوه. (جنه) و (جنت) له نووسیندا یه كه، ئەوانه (تاء) یان به (هاء) خویندوه ته وه و كر دوویانه به ئاوه لناو و بۆ ئەوه ی بۆ خودا په رسته كه ی بگه رته وه كه له ئایه ته كه ی پشدا باس كراوه، واتای ئایه ته كه به ناراسته یه کی راستدا بینیوه بۆیه به و شیوه یه خویندوویانه ته وه: (جذّه الماوی) به تاییه تی له گه ل ئەوه ی پشخی خویدا (سدره المنتهی) دا گونجاوه، وایان لی كرد كه بیته (الماوی جنت) واته به سیبه ره كه ی محمه دی پاراست

ئەمەيە دروستكەرى ئەم خويندەنەوہیە، گوتمان ئەوہی لە واتادا راست بێت لای ئەوان قورئان بوە، بە مەرجیک ئایەتی رەحمەت نەكەنە ئایەتی ئازار و سزا و زەحمەت و بە پێچەوانەیشەوہ. من وای دەبینم كە حق لەگەل عایشە دایە لە رەتکردنەوہی ئەم خويندەنەوہ، لەبەر ئەوہی لەگەل ئەوہی سورەتی (النازعات) دا ناكوکە كە دەلێت: {فَإِنَّ الْجَدَّ هَيَّئِ الْمَاوِي} [النازعات: 41]، واتە: بەهەشتە جېنی نیشتنەنی ئەوہ ئەم ئایەتە پشتگیری ئەوہ دەكات كە خويندەوہ كە (جَدَّ الْمَاوِي) بێت و لەوہ راستترە (جَتَّه الْمَاوِي) بێت و قورئان پشتگیری لە بەكتر دەكات و هەندیکى ئەو تری شى دەكاتەوہ، بەلام قسەكەى عایشە كە هەر كەسێك بەو شیوہیە پێخوینتەوہ خودا شىتێ بكات، ئەوہیش لە خو دەگریت واتای ئەوہى خودا شىتێ كردوہ، وەك بلیت خویشى وىستوہ كەوانە خویشەوپیستە، دەشیت بە واتای پاراستن و شارندنەوہیش بێت، (وہك دەلێن شەو شارديیەوہ (أَجَدَّه اللَّيْل) یان (جنه

ئەو خويندەوانەى لە هاوشیوہى وینەى نووسیندا دروست بێت، كە لە نەبوونی دانانی هېماكان دروست بوویت، زۆرن، وەك ئەوہى لە سورەتی (القصص) دا هاتوہ دەلێت: {فَاسْتَعَاظَهُ الرَّبُّ مِنْ شَيْعَتِهِ عَلَى الرَّبِّ مِنْ عَدُوِّهِ} [القصص: 15]، واتە: داواى یارمەتى كرد لەوانەى لە كۆمەلەى ئەو بوون كە ئاگان لى بێت. سببەوہى بە (فَاسْتَعَاظَهُ) خويندییەوہ، ئەگەر هېماكانى لادەیت هەر دوو وشەكە لە وینەكێشانى نووسیندا لە یەك دەچیت، وەك ئەوہى لە واتاشدا یەكن، واتای ئایەتەكە زیاتر بە لای خويندەنەوہكەى سببەوہ پێدا دیتەوہ ئەوہ لە سورەتی (یس) دا هاتوہ دەلێت: {فَاعْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ} [یس: 9]، واتە: هەندیک بە (فَاعْشَيْنَاهُمْ) واتە لە (عشى) كە خراب بینینەوہ وەرى گرتوہ، واتاكەى لەم خويندەنەوہدا زیاتر لە راستتر دەچیت نەوہك یەكەم

لەوانەیش وەك ئەوہى لە سورەتی (الأعراف) دا هاتوہ دەلێت: {اتَّبِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاو} [الأعراف: 3] واتە: دواى ئەوہ بەكەون كە لەل ای خوداوہ بوئان دابەزیوہ و دواى ئەوہ سەرپەرستانى دیکە مەكەون. مالیکى كورى دینار بە (ولا تبتغوا من دونه اولياو)ى خويندەتەوہ، بېگومان ئەگەر هېماكان و ژېر بېت و سەر بېتەكان وەلا بنرین، وینەى نووسینەكە لە (تبتغوا، تتبعوا) یەك شتە، بەلام لەبەر ئەوہى سەرەتای ئایەتەكە (اتبعوا)ە و لەگەل ئەوہدا دەنگونجیت، كە پيوستە رەتکردنەوہكە (لا تتبعوا) بێت، بەلام خويندەنەوہى دوہم، مەبەستم خويندەنەوہكەى ئیبن دینار لەگەل پاش رەتکردنەوہكەدا دەگونجیت، واتە لەگەل (من دونه اولياو) بۆیە لە خويندەنەوہى یەكەم زیاتر دەگونجیت. ئەوہى گوپی لە سەرەتا و دەستپێكردنى ئایەتەكە بێت بە (ولا تتبعوا) دەخوینتەوہ، ئەوہى دواى ئایەتەكە لەبەرچاو بگریت وەك ئیبن دینار بە (ولا تبتغوا) دەخوینتەوہ. واتاكە بە هەر دوو شیوہكەى. لە ئاراستەدا راست دەرەدەچیت، بەلام خويندەنەوہى ئیبن دینار لەگەل ریبازى قورئاندا گونجاوترە، وەك هەمیشە و بە بەردەوامى بە شیوہى ئەمە دەرەدەپریت، وەك لە سورەتی (الإسراو) دا دەلێت: {أَلَا تَتَخَرَّوْا مِنْ دُونِي وَكَيْلًا} [الإسراو: 2] و لە سورەتی (ئال عمران) دا هاتوہ: {لَا تَتَخَرَّوْا بَكَاتَةَ مِنْ دُونِكُمْ} [ئال عمران: 118] واتە: لەگەل هېچ كەسێكدا مەبنە هاوراز. و لە سورەتی (النساء) دا هاتوہ: {وَلَا تَتَخَرَّوْا مِنْهُمْ وَكَيْلًا} [النساء: 89] واتە: یارو یاوەر لەوان هەلمەبژێرن. و لە سورەتی (النحل) ژا هاتوہ: {لَا تَتَخَرَّوْا إِلَيْهِنَّ مِنْ دُونِي} [النحل: 51] دوو خوداوەندتان نەبیت. و لە سورەتی (النساء) دا هاتوہ: {لَا تَتَخَرَّوْا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاو} [النساء: 144]، واتە: بېباوهران بە یارو یاوەر وەر مەگرن. لەگەل چەندین سورەتی تردا، بېگومان ئەوہى مەبەست بوہ و وەرگیراوہ، لە واتادا زۆر لە یەك نزیك بوہ، بەلام نەك لە بارەى پاشكوكانییەوہ

لەوانەیش كە لە سورەتی (ص) دا هاتوہ كە دەلێت: {بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزِّهِ وَشِقَاقِي} [ص: 2]، واتە: ئولنەى كوفریان كرد لە دابەشبون و زلزانیدان. هەندیکیان بە (فى عيره) دەیانخویندەوہ، واتە لە بى ئاگاییدا، ئەم خويندەنەوہیش وەك دەبینم گونجاوترە لەو واتایەى كە لە ئایەتەكەدا وىستراوہ، لە خويندەنەوہى بە (من عزه). لەوانەیش ئەوہى لە سورەتی (ص) دا هاتوہ: {وَقَدْ دَاوُودُ أَمَّا فَتْنَاهُ} [ص: 24] واتە: داود وایزانی كە ئیمە بەر جەربەزەى دەدەین و هەندیکیان بە (فتناه) بە توندکردنى تائەكە بۆ زیادەرەوى كردن دەیانخویندەوہ، هەندیکى تریان (فتناه) بە سوکی دەخویندەوہ واتە تا و نونەكەى بەو پێیەى ئەلفەكەى بەكەر بێت و كە ئاوەلناوى دوانەى و بۆ دوو فریشتەكەى و هەر دوو پرکابەر دەگەریتەوہ، كە پېشتەر باس كرا. هەندیکیان بە شیوہیەك دەیانخویندەوہ كە تائەكەیان توند كردهوہ و زیادەرۆبى كردن تېیدا توند كراوہتەوہ. تەماشای وشەى (فتناه) بەكە، سەرچەم ئەم قسانە لە خو دەگریت لە بارەى

خویندنه وهی هه مووی و واتا کانی به و ئاراسته یه دا بیټ، له هه ره یه که یان راست دهرده چټ، به لام ئەم خویندنه وانە له نه بوونی شیوازوه هاتوه، نهک له نه بوونی هیمای پینه کان، ئەوهی واتاکه‌ی وینا کردوه ئەوه (فاتن) هه خودایه بۆیه نونه که‌ی توند کردوه ته وه و له گه‌ل ئەلفه که‌یدا کردوویه تی به ئاوه لفرمانی قسه که‌ر بۆ مه‌زنکردنی، ئەوه‌ی به هه‌ر دوو فریشته کان دوو رکابه‌ره که وینای کردوه، نونه که‌ی سوک خویندوه ته وه و ئەلفه که‌ی کردوه به ئاوه لفرمانی هه‌ر دوو فریشته که، ئەمه‌یش نیشانه‌ی پروونی ئەوه‌یه که ئەوان ته‌ماشای واتاکه‌ی ده‌کن و به‌ پینی حکومی واتاکه‌ ده‌یخویننه وه و خویمان نابه‌ستنه وه به له‌فزه که‌یه وه، ئەمه‌یش ئەوه ناگه‌یه‌یټ که خویندنه وه کان به‌ک خویندنه وه بیټ لای هه‌موو که‌سیک له‌وانه‌یش ئەوه‌ی له‌ سوره‌تی (یونس) دا هاتوه: {لَتَكُونَنَّ لِمَنْ خَلَقَكَ كَيْفَ} [یونس: 92] واته: با نیشانه‌یه‌ک له‌ داوه‌ت بیټ. واته بۆ ئەوه‌ی له‌ دوا‌ی تو یان له‌ پشته وه، به‌لام هه‌ندیکیان به (لمن خلقك) واته به قاف ده‌یانخوینده وه، واته بۆ ئەوه‌ی بۆ خودای کردگارت ئایه‌تیک بیټ وه‌ک سه‌رحه‌م ئایه‌ته‌کان. وینه‌کردنی نووسینه‌که له هه‌ر دوو خویندنه وه که‌دا یه‌کیکه و هه‌مادانان جیای ناکاته وه.

هه‌روه‌ها له‌ سوره‌تی (الانفال) دا هاتوه: {يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّجِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْغِتَالِ} [الانفال: 65]، واته: ئەه‌ی پێغه‌مبه‌ر هانی باوره‌داران بده بۆ ئەوه‌ی بجه‌نگن. هه‌روه‌ها له‌ خویندنه وه‌یه‌ک که ئەلنه‌خفه‌یش باسی کردوه ده‌لیت: (حرص المؤمنین) به‌ صادی پشتگۆیخراو و واتاکان زۆر نزیک ده‌بن به‌ و واتایه‌ی له هه‌ر دوو خویندنه وه که‌دا راسته. له‌ و خویندنه وانه‌ی له وینه‌کردنی نووسینه‌که‌دا و له ئاراسته‌کردنی واتاکه‌دا به‌ شیوه‌یه‌کی راست دهرچوون، ئەوه‌ی له‌ سوره‌تی (الجاییه) دا هاتوه، ده‌لیت: {وَسَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ} [الجاییه: 13]. واته: هه‌رچه‌یه‌ک له‌ ئاسمان و له‌سه‌ر زه‌مینه هه‌مووی هه‌ی ئەون ئەو بۆ ئیوه‌ی دا‌بین کردون. خویندنه وه‌ی باوی به‌ربلاو ئەوه‌یه که پیتی ناوه‌ندگیر و ئاوه‌لفرمان که بۆ (سخر) که خودایه ده‌گه‌رئته وه، که ده‌که‌وتنه شوینی وشه‌یه‌ک به هه‌مما‌ی ژیر وشه‌وه، به‌لام وشه‌ی (منه) به پینی ئەم خویندنه، ناچینگیره و له شوینی خویدا نه‌وه‌ستاه و، به‌م حاله‌ته‌ه‌روو‌گیر بوون و به شیوه‌یه‌کی پرا‌ی‌ی و نادلنیاییه وه ئیعرایان کردوه، ته‌ماشای (الکشاف) ی زه‌مه‌خشه‌ری بکه. ئاوها ئیبن عه‌باس خویندویه‌تی وه، وینه‌کردنی نووسینه‌که یارمه‌تی ئاوها خویندنه وه‌یه‌ک ده‌دات، به‌لام واتاکه‌ی تا ئیستایش ناچینگیر و دوور له‌ دلنیایی ده‌بیټ، له‌به‌ر ئەوه‌ی (منه) که زۆری نیعمه‌ته له‌ پێگه‌ی تانه‌دان له‌گه‌ل سیفه‌تی خودادا ناگۆنچټ. بۆیه سه‌لمه‌ی کوری مو‌حارب به (منه) به هه‌مما‌ی کراوه‌ی سه‌ر میمه‌که و توندکردنی نونه‌که وه خویندویه‌وه، که ده‌که‌وتنه سه‌ر ئاوه‌لفرمانه‌که، به‌و پێیه‌ی بکه‌ر بیټ، په‌ شیوه‌یه‌کی سه‌رزاره‌کی (سخر) هاتوه. واتای (وسخر لكم انعامه ما فی السموات و ما فی الارض جمیعا) به‌وه‌ی که گوزاره بیټ بۆ نیهادیکی لا‌بر‌او به واتای (منه) واته نیعمه‌ت بیټ و مینه‌تی به سه‌ردا بکات. ئەگه‌ر وینه‌ی نووسینه‌که نه‌بیټ، نه ئیبن عه‌باس و نه ئیبن مو‌حارب نه‌یانتوانی خویندنه وه‌کانیان بکه‌ن و بیخه‌نه سه‌ر ئەم خویندنه وانه، ئەگه‌ر به ئاراسته‌کردنی واتاکه‌ی نه‌بوا‌یه. دواتر زۆریک له خویندنه وه‌ی تر دټ که چاکسازی له‌ دا‌رشته‌که‌ی یان ئاراسته‌ی واتاکه‌ی ده‌کرټ ٦- له سوره‌تی (یوسف) دا هاتوه: {لَيْسَ جُنَّتُهُ حَتَّى حِينَ} [یوسف: 35]، واته: تاماوه‌یکی تر زیندانی بکه‌ن. له خویندنه وه‌ی ئیبن مه‌سه‌عوودا ده‌لیت: (عتی عین) به له‌هجه و زمانی عه‌شیره‌تی (هژیل) هه‌زیل خویندویه‌ته وه. زه‌مه‌خشه‌ری ده‌لیت: له عومه‌ره وه وه‌رگیراوه، گوئی له پیاویک بوه که به (عتی حین) خویندویه‌تی وه پینی گوتوه کی وای بۆ خویندویه‌ته وه، گوتویه‌تی: ئیبن مه‌سه‌عوود. بۆی نووسیه و پینی لئ گرتوه به و شیوه‌یه بیخوینیه وه، گوتویه‌تی خودا ئەم قورئانه‌ی به عه‌ره‌بی و به زمانی قوره‌یش دای به‌زاندوه، به زمانی قوره‌یش بۆ خه‌لک بیخویننه وه و به زمان هه‌زیل مه‌یخویننه وه. ئەگه‌ر خویندنه وه یه‌ک شیوه‌یی بوا‌یه له لای پێغه‌مبه‌ره وه به یه‌ک شیوه‌ هاتیټ چۆن ده‌بوو عومه‌ر ئەوه‌ ره‌ت بکاته وه و ئەم قسه‌ی پنی بلیټ؟

٧- له سوره‌تی (هود) دا هاتوه: {وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْرَلٍ يَا بُنَيَّ اِذْ كَبَّ مَعَنَا} [هود: 42] واته: پێشتر واتاکه‌ی نوسرا. عه‌لی به (ابنهما) خویندیه وه که راناوه لکاوه‌که بۆ ژنه‌که‌ی ده‌گه‌رئته وه که پێشتر باسی نه‌کراوه له ئایه‌ته‌که‌دا، له جیگه‌ی شارده‌نه وه‌ی پێش باسکردن دټ. له قورئاندا هاوته‌ریب هه‌یه، دیا‌ره عه‌لی بۆ ئەوه‌ وای خویندوه ته وه، له‌ و باوه‌ره‌دا بوه کوری خۆی نه‌بوه و کوری ژنه‌که‌ی بوه و به‌خپوی کردوه. زه‌مه‌خشه‌ری ده‌لیت: ئەوه‌ی لکاندویه‌تی به

دایکيه وه دوو ریځگه‌ی تیده‌چیت. په‌که‌م: به‌خپوکهری بووپیټ، یان کوری شهرعی نه‌پیټ واته زوّل بووپیټ. نه‌میش رسواییه و پیغه‌مبه‌ران مه‌عسوومن له‌مباریه‌وه. محمه‌دی کوری عه‌لی و عه‌روه‌ی کوری زوبیر (ابنه) به (ابن‌ها) یان خویندوه‌ته‌وه، به‌لام به‌دانانی پیټی (ها)ه‌که و هپمای (فجحه)ی له‌سهر داناوه. زه‌مه‌خشهری ده‌لیټ: به‌وه پشستگیری مه‌زه‌به‌بی نه‌لحه‌سه‌ن - مه‌به‌ستی الحسن البصری په - ده‌کات له‌وانه بوو که ده‌یانگوت کوری ژنه‌که‌ی نوح بوه و به‌خپوی کردوه. قه‌تاده ده‌لیټ: پرسیارم له‌حه‌سه‌ن کرد له‌و باره‌یه‌وه گوتی: به‌خودا کوری نه‌بوو، گوتم: خودا قسه‌ی له‌سهر کردوه: {إِنَّ أَيْنِي مِنْ أَهْلِي} [هود: 45] واته: کوره‌که‌م له‌که‌س وکاره‌که‌مه. و تو ده‌لیټ کوری نه‌بوو. نه‌هلی کتیب هیچ جیاوازیه‌کیان نه‌بوو له‌سهر نه‌وه‌ی کوری بوو، گوتی: کی‌نایینه‌که‌ی له‌نه‌هلی کتیب وهرده‌گریټ؟ به‌لگه‌ی به‌وه هپنایه‌وه که ده‌لیټ: (من اهلی) و نه‌یگوتوه (منی). نازانم مه‌سه‌له‌ی نه‌وه‌ی کوری خو‌ی پیټ یان ژنه‌که‌ی نه‌وه ده‌هپنیټ و شایانی نه‌وه‌یه که زانایان جیاواز بن له‌سهری و بیری خو‌یان پیوه سهرقال بکه‌ن، ته‌نانه‌ت حه‌سه‌نی به‌سهری ههر وه‌ک ئین سیرین له‌سه‌بی کردنی عه‌ین ته‌مردا مه‌زه‌به‌بیکی تاییه‌تی به‌خو‌ی داده‌پیټ، پییدا قول ده‌بیټه‌وه و مشتومری له‌سهر ده‌کات. نه‌میش مه‌سه‌له‌یه‌که له‌بناغه‌کانی نایین و لقه‌کانیشی نییه، به‌لام له‌قورئاندا هاتوه، بو نه‌وه‌ی خه‌لکانی باوه‌ردار په‌ندی لی وهریگر و بزانی که ته‌نبا باوه‌ره له‌له‌ناوچوون رزگاریان ده‌کات و نه‌سه‌ب و پشت هیچ نییه لای خودا. ته‌نانه‌ت باوکایه‌تی نوح کوره بیباوه‌ره‌که‌ی له‌نغروبون رزگار نه‌کرد، سهره‌رای نه‌وه‌ی به‌په‌روش بوو له‌سهر رزگار کردنی. نه‌گه‌ر حه‌سه‌نی به‌سهری و هاوشیوه‌کانی له‌خه‌لکانی داواکاری حه‌قیقه‌ت بوونایه، روویان ده‌کرده جه‌وه‌ه‌ری نایین و بیریان له‌و باره‌یه‌دا ده‌خسته کار و خو‌یان له‌ناکوکی به‌رزراده‌گرت. سپاس بو نه‌وه‌ی نه‌فسی به‌باوه‌ر هه‌لده‌ستیټ و له‌دوگماییشدا ده‌یخاته خه‌ویکی قوله‌وه. ههر چو‌نیک پیټ نه‌م خویندنه‌وانه به‌روونی ده‌ری ده‌خه‌ن که نه‌وان له‌خویندندا پشستیان به‌واتا و به‌را و بوچوون به‌ستوه نه‌ک به‌یه‌ک شیوه‌ خویندنه‌وه، وه‌ک ده‌لیټ

۸- له‌سوره‌تی (الإنسان) دا هاتوه، ده‌لیټ: {إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلَ وَأَعْلَالًا وَسَعِيرًا} [الإنسان: 4] واته: نیمه‌ناگر و ناسن و زنجیرمان بو بیباوه‌ران ناماده کردوه. خویندنه‌باوه‌که نه‌وه‌یه که (سلاسل) کو‌تاییه‌که‌ی به‌پی‌ی ئیعراب دانه‌نراوه له‌به‌ر نه‌وه‌ی "له‌و وشانه‌یه که گورانکاری به‌سهردا نایه‌ت" و هه‌ندیکیان به‌گورانکاریه‌وه خویندوویانه‌ته‌وه واته به (سلاسل) و گورانکاری بو نه‌م جو‌ره وشانه بو شیعر ده‌شپټ و بو په‌خشان زه‌روری نییه. زه‌مه‌خشهری له‌شیکردنه‌وه‌ی نه‌م بابه‌ته‌دا دوو لایه‌نی باس کردوه. په‌که‌م: نه‌م گورانکاریه‌ کو‌تاییه‌که‌ی له‌جیاتیی نونی ته‌نوین بی‌ره‌هایی بوو و له‌مه‌شدا به‌یه‌که‌وه‌به‌ستن پیوه‌ستاندیش ده‌پیټ، واتی قسه‌که‌ی نه‌وه ده‌گه‌به‌پیټ که ته‌نوینی کو‌تایی بو گورانکاری نییه له‌جیاتیی نه‌لفی ره‌هایی له‌و ناوانه‌ی که گورانکاریان پیدا ده‌کریټ و کو‌تاییه‌که‌ی ده‌پیټ نه‌لف له‌کاتی وه‌ستان پیټ و نون له‌کاتی به‌رده‌وامیدا پیټ، به‌لام نه‌م (نون)ه که له‌جیگه‌ی پیټی ره‌هایی له (سلاسل) خستییه به‌رده‌می، وه‌ستانه‌که کاریکه له‌پیټاو به‌رده‌وامی له‌ری‌روه‌ی وه‌ستاندندا لایه‌نی دوهم: ده‌پیټ خاوه‌نی نه‌م خویندنه‌وه‌یه وا راهاتیټ یان حه‌زی له‌شیعر بوو و زمانی له‌سهر نه‌وه راهاتوه که نه‌و وشانه‌ی گورانکاریان به‌سهردا نایه‌ت بیگوریت؟ نه‌مه قسه‌ی نه‌وه. نه‌گه‌ر هوکاری نه‌م خویندنه‌وه‌ی حه‌زی خویندنه‌وه‌ی له‌شیعر بووپیټ و زمانی له‌سهر نه‌وه راهاتیټ که نه‌وه‌ی ناگوریت بیگوریت، نایا ده‌پیټ نه‌م خویندنه‌وه‌یه‌ک شیوه‌ییی و وا هاتوه؟ نایا نه‌م قسه‌یه له‌زه‌مه‌خشهریه‌وه نه‌وه ناگه‌یه‌پیټ که هه‌موو خویندنه‌وه‌کان په‌ک شیوه‌یی نه‌بوو؟

نه‌وه‌ی به‌لگه‌یه که نه‌وان به‌یه‌ک شیوه‌یی ناخویندنه‌وه. نه‌وه‌ی له‌سهر زاری نه‌ه‌س ده‌یگرنه‌وه له‌سهر سوره‌تی (المزمل) که ده‌لیټ: {إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَكُنَّا وَأَقْوَمُ قِيَلًا} [المزمل: 6] واته: شه‌ونخونی بو رمانی جیداره و بو وتاریس له‌بارتره. (أصوب قیلًا) ده‌خویندنه‌وه، پیټیان گوت: نه‌ی باوکی حه‌مزه نه‌مه (أقوم)ه گوتی: (أقوم و اصوب و اهیا) په‌ک شتن نه‌گه‌ر خویندنه‌وه په‌ک شیوه‌یی بوايه ده‌یگوت: من له‌پیغه‌مبه‌ری خوداوه گو‌بیستی بووم، له‌نزیکتین هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خودا بوو، به‌لام به‌واتا که په‌وه خویندوویه‌تیوه و نه‌وه‌ی واتی که‌ی راستی ده‌ریچیت قورئانه. نه‌بووزه‌یدی نه‌نساری له‌سهر نه‌بی سراری غه‌نه‌وی ده‌لیټ نایه‌تی {فَجَاسُوا خَلَالَ الدِّبَارِ} [الإسراء: 5] به (هه‌ا) ده‌خویندنه‌وه، پیټیان گوت (جاسوا)، گوتی (جاسوا)، (جاسوا) په‌ک شتن.

۹- له سوره تی (الرمذ) دا هاتوه: {أَفَلَمْ يَأْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَوْ يُشَاءُ اللَّهُ لَهَدَى النَّاسَ جَمِيعًا} [الرعد: 31]، واته: ئايا ئهوانه ياوهريان هئينا بئ هيوا نهوون، نهگه خودا بيهووت رئ نيشاني هه موو خه لك ده دات. واتاي (أَفَلَمْ يَأْسَ) به ئايا نازانيت دئت، گوتيان زماني قه ومي كه خه لكي : نه خع و لهو باره وه ديره شيعريكي "وه سيم كوري وه سيلی رياحی" يان هئينا يه وه كه ده لئت أَلَمْ تَيَأْسُوا أَيُّ ابْنِ فَارِسٍ زَهْدَمِ أَقُولُ لَهُمْ بِالشَّعْبِ إِذْ يُسِيرُونَ

وابزانم ديره شيعره كه وه رگيراهه و دانراوه، بويه هه نديكيان ئايه ته كه يان بهو شيوه يه شي كردوه ته وه ده لئت: (ياس) به واتاي زانين به كار هئناوه له بهر نه وه ي ئه و واتايه له خو ده گريت، له بهر نه وه ي بئ ئوميدبيت له شتيك كه ده زانبت نايبت، وهك به كار هئنانی تكا له جياتی ترس و له بيرچوون و له جياتی وازه پنان، له بهر نه وه ي ئه و واتايانه يان تيدا به دي ده كريت. عه لی و ئيين عه باس و كوومه لئك له هاوه لان ئه م خوئندنه وه يان به پئي واتا بوه. هه نديكيان له م ئايه ته ئيديعاي شتيكيان ده كرد كه نزيكه له حه قيقه ته وه، گوتيان: له كاتيكدا نووسه ره كه ي نووسيوه تي چاوي له خه ودا بوه و به وردی نوکی پينه كانی نه نووسيوه، وهك نه وه ي بيتی سين به شيوه ي دانی شان له دي ده چيت. واتا كه ي ئه مه يه كه (بيئس و يتبين) له وينه ي نووسينه كه دا به يه ك شيوه ده رده چن و له په ك ئاستدان و هه نديكي نوکی پينه كه ده رده كه ويبت و نه وي تر ناو، ده لئت ئايه ته (أفلم يتبين) ه به لام نووسه ره كه خه و به سه ريدا زال بوه و سينه كانی به يه ك ئاست نووسيوه بئ دانه شان ه كان به هو ي خه وه كه يه وه و بويه ئه و هاوشيوه يه ي تيكه وتوه بو (بيئس) وهك (يتبين) ده ركه وتوه، له بهر نه وه ي هئماي له سه ر دانه راوه، بويه هه نديكيان به (أفلم بيئس) ي خوئندوه ته وه، له بهر نه وه ي له سه ره تادا هئماي نه ده خسته سه ر پينه كان له مه سحه فه كاندا، نه گه ر نا له فزی ئايه ته كه له گه ل (أفلم يتبين) دا دئته وه وهك عه لی و ئيين عه باس ده يان خوئنده وه، به لام زه مه خشه ري پاش نه وه ي له شيك رده وه كه ي ئه م قسه يه ي كرد و هه نديك گيفوگاف و ميره مري كرد، كه پيوست ناكات ليره دا باسی بكه ين

دوا شت كه ليره دا باسی بكه ين، خوئندنه وه ي روئيه ي كوري عه جاجه به شاعری ده شته كي ناسراوه كه زانايانی زماني عه ره بي شايه تي بو شيعر و كيش و سه رواكانی ده دهن، ئه و له ئايه تي {فَأَمَّا الزُّبَدُ فَبَرِّهَبْ جُفَاوٌ} [الرعد: 17] واته: نه وه ي كه فوكوله به ييه وده يي ده روا ت. به (جفاو) ي خوئنده وه، (جفال) و (جفاء) هه ر دووكيان يه ك واتايان هه يه ئه ويش ئه و شته يه كه لافاو فريپي ده دات و ده يخانه لاوه، وهك كه ف و پووش و شتي وشك بوه ئه بو حاتم ئه م خوئندنه وه يه ي روئيه ي ره ت كرده وه و گوتي: به قسه ي روئيه ناخوئيرته وه، له بهر نه وه ي مشكي خواردوه. نازانم خواردنی مشك و خوئندنه وه چ پيوه ندييه كيان به يه كه وه هه يه و بوچي له بهر خواردنی مشك خوئندنه وه كه ي ره ت بكرته وه؟ عه ره ب به رده وام مارمئلكه و. گو ره له كه نه ي ده خوارد كه ئه مانيش جوړيكن له مشك و خرپريش

(92)

خوئندنه وه به زياد كردن

نه وه يه كه له خوئندنه ودا زياده ي بخاته سه ر و هيج شتيك له واتاي نه خاته سه ر، يان نه وه ي ده يخاته سه ر گونجاو ده بيت له گه لي دا يان ته واو كه ري ده بيت. له سوره تي (العلق) دا هاتوه: {اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ، الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ} [العلق: 3، 4]. پيشتر واتا كه ي نوسرا. ئيين زوبير به (علم الخگ بالقلم) ي خوئنده وه. له سوره تي (المسد) دا ده لئت: {تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ} [المسد: 1] نه فره ت له ده ستي ئه بو له هه ب. ئيين مه سعوود (وقد) ي بو زياد كرد واته (وقد تب). له سپوره تي (الكهف) دا ده لئت: {وَمَا أُنْسَانِيَهُ إِلَّا الشَّيْكَانُ أَنْ أَزْكُرَهُ} [الكهف: 63] و عه بدوللا به (أَنْ أَزْكُرَهُ) ي خوئندوه ته وه، له م خوئندنه وه يه دا شيوه ي كاره كه له گه ل راناوي قسه بو كه ردا ده گو ريت

ديسان له سوره تي (الكهف) دا ده لئت: {وَكَانَ وَرَاوَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا} [الكهف: 79]، ئه بي عه بدوللا به (كُلَّ سَفِينَةٍ صَالِحَةٍ) ي ده خوئنده وه. به م زياده يه واتاي ئايه ته كه ي راست كردوه ته وه كه واتا كه ي ريك ده كاته وه، نه گينا كوني به له مه كه چ قازانچيكي ده بيت نه گه ر

پاشاکه به توپزی دهست به سهر هه موو به له مپکدا بگریت. دیسان له سوره تی (الکھف) دا ده لیت: {فَجَشِينَا أَنْ يُرْهَقَهُمَا كُفْرًا} [الکھف: 80] نه بی خه صاف به م شیوهیه ده یخوینده وه: {وَرَبِّكَ أَنْ يُرْهَقَهُمَا} نه مه له گهل زیادکردن ئالوگوری وشه یه که به وشه یه کی تر له سوره تی (گه) دا هاتوه: {إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا} [گه: 15]، له مه سحه فی نه بی وا هاتوه {أَكَادُ أُخْفِيهَا مِنْ نَفْسِي} و له هه ندیک مه سحه فی تر دا به (أَكَادُ أُخْفِيهَا مِنْ نَفْسِي) فکیف افهرکم علیها) دا هاتوه له سوره تی (الاحزاب) دا هاتوه: {النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ} [الاحزاب: 6]، ئین مه سعوود به م شیوهیه (النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ وَهُوَ أَبُو لَهُمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ) هاتوه له سوره تی (سبا) دا هاتوه: {فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّتَ الْجَنُّ أَنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِئُوا فِي الْعَرَْابِ الْمُهِينِ} [سبا: 14]، رووکه شی واتاکی ئایه ته که به شیکردنه وه نه بیت ربک نایته وه. وهک نه وهی بلین بو نموونه (فلما خر تبنت الجن أن تبين المدعون علم من الجن) یان (تبين عوام الجن) واته نه گهر گهره کانیاں له غیب ده زانن یان شتیک له و بابه ته، بویه نه بی به (تبنت الإنس) ی خوینده وه، وانا مروفه کان دهرکه وتن، نه گهر بیانانیا "واته جنوکه" له غیبیاں ده زانی، له مهی نه بی دا زیادکردن نییه، به لکوو ئالوگوری وشه ی جنوکه یه به مروف، به لام ئین مه سعوود به زیادکردنی وشه ی (الإنس) و مانه وهی وشه ی (الجن) یش خویندییه وه، ئاوه ای لی هات: {فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّتَ الْجَنُّ أَنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ} به پپی نه م دوو خوینده وه به بی شیکردنه وه یش ربک دهرده چیت له سوره تی (البقره) دا هاتوه: {لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَجَلًا مِنْ رَبِّكُمْ} [البقره: 198] ئین عه باس به م شیوهیه ده یخوینده وه (لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَجَلًا مِنْ رَبِّكُمْ فِي الْمَوَاسِمِ الْحَجِّ) له مه دا ته و اوکردنی نه و واتا یه که له ئایه ته که دا مه به سته و به تابه تیکردنی وانا گشتیه که ی و اتا که ی ئاراسته ده کات و ربکی ده کاته وه. بو روونکردنه وهی نه مه، و دپاره له رووکه شی ئایه ته که دا ربک نییه، له بهر نه وهی دا و اوکردنی چاکه ی خودا له کاره باشه کانه و هیچ که سیک نییه بلیت کاتیک خراپه یان تاوانه تا پیوستی به روونکردنه وه بو ره تکرده وهی خراپه کاری و تاوان بکات، به لام نه وه له روژانی چه جدا ده بیت رهت بکرته وه، که خودا په رستی و کوله که په که له کوله که کانی ئایینی ئیسلامدا، وهک له هوکاری دابه زینی ئایه ته که دا دهرده که ویت، نه وان له روژانی وهرزی بازرگانیدا کیرن و فروشتنیان کردوه و بزوییاں له سهر نه م بازرگانیه بو، کاتیک ئیسلام هات، رووگیروون و به خراپیاں ده زانی که له روژانی پیا ده کردنی پرۆسه ی چه ج بازرگانی بکن. تا پیغه مبه ری خودا هات و پرسیاریاں لی کرد، نه م ئایه ته دابه زی و گوناخ بوون و رووگیری نه هیشته و ریگه ی به بازرگانی دا له وهرزه کانی چه جدا، واته هیچ گوناختیک نییه که له روژانی چه جدا دا وای چاکه له خودا بکن، که له قازانجی کیرن و فروشتن له و روژانه دا به دهست ده هینن. خوینده وهی ئین عه باس وانا ویسترا و مه به سته که ی ته و او کردوه به روونکردنه وه و تابه تمه ندرکردنی له روژانی چه جدا، نه گینا و اتا که ی نه گهر به گشتی بمینته وه ربک دهرناچیت. له سهر زمانی عومه ره وه که پرسیاریاں لی کردوه: ئایا رقتان له بازرگانی بوه له کاتی چه ج کردندا؟ گوتوو یه تی: ئایا بزوییمان جگه له بازرگانی له چه جدا هیچی تر هه بوه؟

پیشتر که باسی چه جمان کرد گوتمان له بنه ره تدا له پینا قازانجی خه لکی مه که دا دانراوه، نه وانه ی بازرگانی عه ره ب بوون له جاهیلیه تدا هیچ بزوییه کیان نه بوو جگه له بازرگانی کردن. کاتیک ئیسلام هات پیریاری له سهر درا، له بهر کومه لیک هوکار که پیشتر باسماں کرد. کاتیک چه ج له ئیسلامدا فهرز کرا، تا سوره تی (براهه) دابه زی و جهنگی گشتی راگه یاند و بیباوه رانی قیزه ون کرد و نه و په یمانه یان له گه لیاندا هه بوو شکانیدیاں و ریگرییاں لی کردن ببن بو چه ج. نه گینا پیشتر پیکه وه چه جیاں ده کرد. ته نانه ت نه مه بوه هوکی زهره رمه ندی نه هلی مه که له بهر نه وهی نه وان پشتیان به بازرگانی له کاتی چه جکردندا ده به ست. به نه هیشتنی چه جی بیباوه ران قازانجه که یان که م ده بیته وه، بویه خودا به سه رانه وهرگرتن له بیباوه ران قهره بووی بو کردنه وه، وهک پیشتر به دوورودریژی باسماں کرد

له سوره تی (البقره) دا هاتوه: {حَافِقُوا عَلَيَّ الصَّلَاةِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْغَى} [البقره: 238]، له چه فسه وه که به وانه ی مه سحه فیان بو نووسیوه گوتوو یه تی: نه گهر گه ییشتنه نه مه

مهینوو سه، تا خۆم بو ت ده خوینمه وه بهو شیوه یه ی گویم له بیغه مبهری خودا بوو ده یخوینده وه، بو ی خوینده وه: (والصلاه الوسگی صلاه العصر). له زاری عایشه و ئیبن عه باسه وه ده گیر نه وه: (والصلاه الوسگی وصله العصر) زه مه خشه ری ده لیت: به پپی ئەم خوینده وه به بیت ده لیت تایبه تمه ندیی بو نوێز بیت یه کیکیان (الصلاه الوسگی) یه کیکیان نوێزی نیوه روپه یان به یانی یان ئیواره به جیاوازی گیره وه کان و دوهم نوێزیان هیی عه سره، عه بدوللا و عه لی بهم شیوه به (خویندیانه وه: (وعلى الصلاه الوسگی) به زیاد کردنی (علی

له سوره تی (النساو) دا هاتوه: { وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورِثُ كِلَالَهٖ أَوْ امْرَأَهٗ وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ } [النساو: 12]، ئەبی به (له اخ او اخت من الام) سه عد کوری ئەبی وه قاس به (وله اخ او اخت من ام) به بی ئەلف و لامی پی ناسه که. له سوره تی (الانعام) دا هاتوه: { وَلَقَدْ جِئْتُمُوآ فِرَادِي كَمَا خَلَقْنَاكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وِرَآو فُهَوِرْكُمْ وَمَا تَرَى مَعَكُمْ شَفَعَاوَكُمْ اَلَّذِيْنَ رَعَمْتُمْ اَتَّهُمْ فَيَكُمُ شُرَكَآو لَقَدْ تَقَعَّعَ بَيْنَكُمْ وَّجَلَ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ } [الانعام: 94] ئەوهی (بینکم) به هیمای سه ر وشه که به (نصب) ده خوینده وه، کاره که بو سه رچاوه که ی گه رانده وه، به پپی ته ئویلی (وقع التفكع بینکم) ئەوهی به (ره فع) بیخویندیه وه کاره که ی گه رانده وه بو ناوه لفرمان وه ک ده لیت (قوتل خلفکم) عه بدوللا له زیاد کردنی (ما) خویندییه وه، وا ته (لقد تقكع ما بینکم) بهم خویندیه وه په هچ کیشه یه ک له ئیعرابدا نایت

له سوره تی (ص) ا هاتوه: { اِنْ هَآ اَخِي لَهُ يَسْعُ وَتَسْعُونَ نَعَجَهٗ وَّلى نَعَجَهٗ وَّاحِدَهٗ } [ص: 23]، ئیبن مه سه وود به (ولی نعه انی) خویندییه وه، زه مه خشه ری له شیگردنه وه که یدا ده لیت: ده لاین ژبکی مبینه به، بو جوانی و شوخوشه نگ دیت و واتاکه ی به شیوه یه کی بنه ره تی له بهر نه رمونیانی مبینه و شل و حاوی وه سفی کرده، ئەوه یش له پیناو به تامی و بو ئەوهی بتوا نیت کوی بکاته وه، یان به دوان مامه له ی له گه لدا بکات. له سوره تی (الزمر) دا ده لیت: { وَالَّذِيْنَ اَتَّخَرُوا مِنْ دُونِهٖ اَوْلِيَاو مَا تَعْبُدُهُمْ اِلَّا لِيُقَرَّبُوآ اِلَى اللّٰهِ زُلْفَى } [الزمر: 3] ئیبن مه سه وود په زیاد کردنی (قالوا) خویندییه وه واته (قالوا ما نعبدهم). له سوره تی (فصلت) دا هاتوه: { لَا يَسْأَمُ الْاِنْسَانُ مِنْ دُعَاوِ الْخَيْرِ وَّانْ مَّسَّهُ الشَّرُّ فَيَنْتَوِسُ قَرْوًا } [فصلت: 49]. ئیبن مه سه وود بائیکی بو زیاد کرد که له یه که مره وانتره

له سوره تی (الجاییه) دا هاتوه: { وَقَالُوا مَا هِيَ اِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا اِلَّا الدَّهْرُ } [الجاییه: 24]، له خویندیه وه یه کدا وا هاتوه: (وما يهلكنا الا دهر يمر

له سوره تی (الاحقاف) دا هاتوه: { وَهَآ كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا } [الاحقاف: 12] له خویندیه وه یه کدا هاتوه: (مصدق لما بين يديه)، له ویدا دیسان: { وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِاَلِدِيْهِ اِحْسَانًا حَمَلْتُهُ اُمَّهٗ كُرْهًا وَّوَجَعْتُهُ كُرْهًا وَّحَمَلْتُهُ وِفْصَالَهُ پَلَايُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ اِذَا بَلَغَ اَشْدَدَهُ... } [الاحقاف: 15].

له خویندیه وه یه کدا: به (حتى اذا استوى و بلغ اشد ه) هاتوه دا هاتوه: { هَآ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذَّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ } [الرحمن: 43] له (له سوره تی (الرحمن) خویندیه وه ی عه بدوللادا: (هآ جهنم التي كنتما بها تكذبان تصليان لا تموتان فيها ولا تحبان) ئەم خویندیه وه په له سنوری خو ی ده رچوه و گه بیشتوه ته درێژدا چری و له گه ل ئەوه یشدا لپی لا براوه، واته (المجرمون) ی تیدا لا براوه

له سوره تی (المجادله): { مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى پَلَايَهٗ اِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَّلَا حَمْسَهٗ اِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَّلَا اَدْنَىٰ مِنْ زَلِكْ وَّلَا اَكْبَرَ اِلَّا هُوَ مَعَهُمْ اَيْنَ مَا كَانُوآ } [المجادله: 7]، زه مه خشه ری ده لیت: له مه سه فه ی عه بدوللادا ئەوه هاتوه که ده لیت: (ما يكون من نجوى پلايه الا لله رابعهم ولا اربعة الا الله خامسهم ولا خسمه الا الله سادسهم ولا اقل من ذلك الا الله معهم اذا انتجوا)،

خویندیه وه ی یه که م کورته ی خویندیه وه ی دوه مه. له سوره تی (هود) دا هاتوه: { قَالُوا لَا تَخَفْ اِنَّا اَرْسَلْنَا اِلَى قَوْمِ لُوْكَ (70) وَاَمْرًاۙ قَائِمًاۙ فَجَجَكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا بِاسْحَاقَ } [هود: 70، 71]، له مه سه فه ی عه بدوللادا هاتوه: (وامراته قائمه وهو قاعد) زیاد کردن لهم خویندیه وه یه دا زیاد کردنی ته واو که ره

له سوره تی (یونس) دا هاتوه: { حَتَّىٰ اِذَا كُنْتُمْ فِى الْفُلْكِ وَّجَرَيْنَ بِهِم بِرِيْحٍ كَثِيْرَهٗ } [يونس: 22] ئوم ده ردا، بهم شیوه په خویندیه وه یه وه: (حتى اذا كنتم فى الفلكى) به زیاد کردنی (ياو) توندی نازناو، زه مه خشه ری ده لیت: زیاده وه که له دهره وه دا، گوتی ده شیت مه به ست ناوی نقومکه ر بیت، بیگه رینیته وه بو فه له ک له بهر ئەوه ی فه له ک جگه له ویدا ناروات و، له ناوی ته نگدا ناروات

خویندیه وه به که مکردنه وه

له سوره تی (الإخلاص) دا هاتوه: { قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ } [الإخلاص: 1]، عه بدوللا و ئەبی به (هُوَ اللّٰهُ

أَحَدٌ) ده یان خوینده وه به بی (قُلْ)، زه مه خشهری ده لیت: له خویندنه وهی پیغمه وهی خودادا به (اللَّهُ أَحَدٌ) به بی (قُلْ) و (هُوَ) بوه، خویندنه وهی نه عمه پیش به م شیوهیه بوه: (قُلْ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ) یان (الْأَحَدُ) به واتای (واحد) له سوره تی (الاحزاب) دا هاتوه: {وَأَمْرًا مُّؤْمِنَةً إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ} [الاحزاب: 50] تبین مه سهوود به دوور له (إِنْ) خویندوویه تیه وه واته (وَوَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ). له سوره تی (البقره) دا هاتوه: {قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ} [البقره: 68]، عه بدوللا به (سَلِّ لَنَا رَبَّكَ مَا هِيَ) ی خویندووه ته وه. له م خویندنه وهیه دا که موکورتیه کی تیدایه (له گهل نالوگوری (ادْعُ) به (سَلِّ).

له سوره تی (الإعراف) دا هاتوه: {وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ} [الإعراف: 26]، عه بدوللا و نه بی به (وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ خَيْرٌ) یان خویندنه وهیه دا چاکسازی له ده برینه که دا کراوه، له بهر نه وهی لابرندی زیاتری تیدا کراوه. له سوره تی (حم) یان سوره تی (الشوری) دا هاتوه: {حم. عسق} [الشوری: 1، 2] تبین عه باس و تبین مه سهوود به (حم، سق) ده یان خویندنه وه به بی پیتی عهین، نه مه پیش خویندنه وهیه کی سه رسوره نه ره. له بهر نه وهی له واتا و له له فریشدا شتیک نییه پالت پیوه بنیت بو نه م خویندنه وهیه. نه مه پیش ناییت، مه گهر به یه ک شیوه خویندنه وهیه بی، وا دیاره تبین عه باس و تبین مه سهوود له پیغمه مبه ره وه گوئیستی بیون.

له سوره تی (الحشر) دا هاتوه: {فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ. فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ} [الحشر: 16، 17]، له هه نیدیک خویندنه وهیه دا ده لیت: (إِنِّي بَرِيءٌ مِّنكَ وَعَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا). له سوره تی (الجمعه) دا هاتوه: {قُلْ إِنْ الْمَوْتَ الرُّزَىٰ تَفَرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِكُمْ} [الجمعه: 8]، گرفتنی نه م خویندنه وهیه ناسراوه، (فاو) خستنه سه رسوره که ی (إِنْ) گوئیان: فائده که بو نه وه خراوه ته سه ری بو نه وهی واتای رافه کردنه که له خو بگریت، ناوهایش زهید کوری عه لی به (إِنَّهُ مُلَاقِكُمْ) بی (فاو) خویندیه وه، تبین مه سهوود (مُلَاقِكُمْ) به بی (فَإِنَّهُ) نه مه پیش خویندنه وهی رووکه شیانه یه و هیچ گرفتیک له ئی عه رابه که یدا دروست ناکات له سوره تی (الأنفال) دا هاتوه: {يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ} [الأنفال: 1]، (ابن محیگ) به (يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ) به بی هه مزه و (أَل) خویندیه وه و بزویته ره که ی خسته سه رسوره که و به یه کدا چوونی نون به لامه وه، تبین مه سهوود به (يَسْأَلُونَكَ الْأَنْفَالِ) به بی (عَنِ) خویندیه وه، پرسیاره که له سه رسوره خویندنه وه ناسراوه که به واتای هه والگری و به پیی خویندنه وهی تبین مه سهوود به واتای داواکردن و وه رگرتن بوه. له سوره تی (الأنفال) دا هاتوه: {وَلَنْ نُغْنِيَ عَنْكُمْ فِئْتَكُمْ شَيْئًا وَلَوْ كَفَرْتُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ} [الأنفال: 19]، تبین مه سهوود به (وَاللَّهُ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ) ده یخویندنه وه (به بی (أَنَّ).

خویندنه وه به پیشخستن و پاشخستن

له سوره تی (النصر) دا هاتوه: {إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ} [النصر: 1]، تبین عه باس به (إِذَا جَاءَ الْفَتْحُ اللَّهُ وَنَصْرُ) ده خویندنه وه، هیچ جیاوازیه که له نیوان هه رسو دوو خویندنه وهیه که دا نییه، له بهر نه وهی واوه که بو ریخستن نه هاتوه به لکوو بو کوکردنه وه و ره هایه رسته که به له سوره تی (البقره) دا هاتوه: {مَا تَنسَخُ مِنْ نَبِيٍّ أَوْ تَنسِيهَا} [البقره: 106]، عه بدوللا به (مَا تَنسِيكَ مِنْ نَبِيٍّ أَوْ تَنسَخُهَا) ده خویندنه وه، خویندنه وهی تریشی تیدایه له سوره تی (آل عمران) دا هاتوه: {وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ} [آل عمران: 7] نه بی به (وَيَقُولُ الرَّاسِخُونَ) ده یخویندنه وه. به م خویندنه وهیه ئایه ته که ده بیته ده ق له گهل نه وهی هاوشیوه پی جگه له خودا که س نابزاییت له سوره تی (ص) دا هاتوه: {هَٰذَا عَمَّا أَكْتَمْنَا مِنِّي أَوْ أَمْسِكُ عَلَيْهَا وَنَا بَعَثْنَا فِي نَبِيِّ رَبِّكَ أَنِ ابْعَثْ مُّؤْتَصِفًا يُصِفُهُمْ وَأُخْفًا يَكْفِيهِمْ} [ص: 39]، تبین مه سهوود به (هَٰذَا عَمَّا أَكْتَمْنَا مِنِّي أَوْ أَمْسِكُ عَلَيْهَا وَنَا بَعَثْنَا فِي نَبِيِّ رَبِّكَ أَنِ ابْعَثْ مُّؤْتَصِفًا يُصِفُهُمْ وَأُخْفًا يَكْفِيهِمْ) ده یخویندنه وه، له سوره تی (الفتح) دا هاتوه: {وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَىٰ وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا} [الفتح: 26]، له مه سحه فی حارس (کوری سوهد هاوه لی عه بدوللا دا هاتوه: (وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَىٰ وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَنَا بَعَثْنَا فِي نَبِيِّ رَبِّكَ أَنِ ابْعَثْ مُّؤْتَصِفًا يُصِفُهُمْ وَأُخْفًا يَكْفِيهِمْ) ده یخویندنه وهیه که یدا له حارس کوری سوهد وهی گرتوه که له سه رسو می هه جاجدا موسحه فه کانی خستوه ته چاله وه، باسی نه وه ناکات بوچی و له کوئ موسحه فه کانی خستوه ته چاله وه و شار دوویه تیه وه؟

له سوره تی (النوح) دا هاتوه: {مِمَّا خَكِيئَاتِهِمْ مَا ظَنُّوا} [النوح: 25]، تبین مه سهوود به (مِنَ خَكِيئَاتِهِمْ مَا ظَنُّوا...) خویندوویه تیه وه به داوخیستی (ما) ی پیوه ندی. له سوره تی (هود) دا هاتوه: {فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرَاتُكَ إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ}

[هود: 81]، عەبدوللا بە (فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقُحَّعٍ مِنَ اللَّيْلِ إِلَّا أُمَّرَأَتَكَ فَإِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ وَ يُلْتَفِتُ مِنْكُمْ أَحَدٌ) خویندووویە تیبەوہ
 لە سورەتی (ابراھیم) دا هاتوہ: {الْمَ تَرَ كَيْفَ جَرَبَ اللَّهُ مَبْلَأًا كَلِمَةً كَتَبَهُ كَشَجَرِهِ كَتَبَهُ أَصْلُهَا يَابِتٌ وَفَرَعُهَا فِي السَّمَاءِ} [ابراھیم: 24]، ئونس کوری مالیک بە (كَشَجَرِهِ كَتَبَهُ يَابِتٌ أَصْلُهَا) خویندووویە تیبەوہ. زەمە خشەری گوتووویە تی: خویندەوہی یە کەم لە واتادا بە ھێزترە، لە بەر ئەوہی لە خویندەوہ کە ی ئونس سیفە تە کە ی خستە پێش (الشَّجَرَةَ) ھەوہ، ئە گەر بلییت: (مررت برجل أبوه قائمٌ) لەوہ بە ھێزترە بلییت (مررت برجل قائم أبوه)، لە بەر ئەوہی ھەوہ کە ی لە سەرە (أب) ھە نە ک (رجل)، دە لیم: وا فەرز دە کات لە خویندەوہ کە ی ئونس لە پێشخستن و دواخستنی رستە دوہ میشتا بیت، بۆ ئەوہی قسە کە ریک بیت و یگونجیت و چوونییە ک بیت، بەم شێوہیە ی لی بیت: (كَشَجَرِهِ كَتَبَهُ يَابِتٌ أَصْلُهَا وَفِي السَّمَاءِ فَرَعُهَا) و زەمە خشەری باسی ئەوہی نە کردوہ

خویندەوہیە ک لە جیاوازیی زمانە کەنەوہ دروست بیت
 لە سورەتی (الکوپر) دا هاتوہ: {إِنَّا أَعْتَبْنَاكَ الْكُوفِرَ} [الکوپر: 1]، زەمە خشەری دە لیت: لە خویندەوہی پێغەمبەری خودادا بەم شێوہیە بوو {إِنَّا أَعْتَبْنَاكَ الْكُوفِرَ} بە نون، دە لیم: بیگەرینیتەوہ بۆ پێغەمبەر سەر سۆرھینەرە لە بەر ئەوہی (انگی) زمانی یەمانییە و پێغەمبەر قورەیشی عەدنانییە، بە لام لەوانە یە بە زمانی یەمانی خویندبیتەوہ بۆ فیرکردنی میلیتە کە ی بۆ ئەوہی بە زمانە جیاوازیە کانیان بیخویننەوہ، بی ئەوہی واپاکە ی بگۆرن
 لە سورەتی (البقرە) دا هاتوہ: {إِنَّ يَٰٓأَيُّهَا مَلِكُ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ} [البقرە: 248] ئوبەیی و زەید بە {أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ} واتە بە (ھاو) دە یان خویندەوہ. زەمە خشەری دە لیت: ئەمە زمانی ئەنسا رە کەنە واتە ئەوس و خەزرج
 لە سورەتی (ص) دا هاتوہ: {إِنَّ هَٰذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعَجَةً} [ص: 23]، لە ھەندیک خویندەوہ دا (نَعَجَه) ھێمای جیاوازی بۆ دانراوہ ژیر پیتی نون و سەر پیتی تائە کە ی بە فەتخە، زەمە خشەری دە لیت: ئەمە لە جیاوازیی زمانە کەنەوہ یە
 لە سورەتی (الحجرات) دا هاتوہ: {يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِّنْ قَوْمٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِّنْ نِّسَاءٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ} [الحجرات: 11]، عەبدوللا بە (عسوا أَنْ يَكُونُوا) و (عسین أن یکن) خویندووویە تیبەوہ، بەم پێیە بیت (عَسَى) ھەمان گوزارە یە، بە پیتی خویندەوہ ی یە کەم ھیچ گوزارە یە کە ی تیدا نییە، ئەم خویندەوہ و بە کارھینانە لە جیاوازیی زمانەوہ هاتوہ

(93)

خویندەوہ بە گۆرینی وشە یە ک بەوی تر
 بە ھەمان واتا یان بە واتا یە کە ی نزیک لەوہوہ
 لە سورەتی (الماعون) دا: {قَوْلٍ لِّلْمُصَلِّينَ، الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ} [الماعون: 4، 5] ئیبن مەسعوود بە (عَنْ صَلَاتِهِمْ لَاهُونَ) خویندووویە تیبەوہ و واتا کە یان یە کە
 لە سورەتی (القريش) دا هاتوہ: {لِيَأْلَفَ فَرِيشَ، إِيْلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ} [قريش: 1، 2]، عە کرەمە بە (لِيَأْلَفَ فَرِيشَ إِيْلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ) خویندووویە تیبەوہ
 لە سورەتی (الإسراء) دا هاتوہ: {كُلُّ زَلَّةٍ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا} [الإسراء: 38]، لە خویندەوہ یە کە دا بە (سَيِّئُهُ) هاتوہ و لەوی تر دا بە (سَيِّئًا) و لە ھەندیک مەسحە فدا بە (سَيِّئًا و سَيِّئَات) هاتوہ، لە خویندەوہ ی ئەبی بە کە ی سەدقدا بە (كَانَ شَانَهُ) هاتوہ. لە سورەتی (الإسراء) دا دیسان هاتوہ: {يَوْمَ نَدْعُو كُلَّ آتَاسٍ بِإِمَامِهِمْ} [الإسراء: 71] لە خویندەوہ ی ئەلحەسەن بە (بکتابهم) هاتوہ
 لە سورەتی (الکھف) دا دە لیت: {وَوَكَّلْنَاهُمْ بَاسِيًا زُرَاعِيَهُ بِالْوَصِيدِ} [الکھف: 18]، جە عەفری سادق بە (وَوَكَّلْنَاهُمْ) واتە خاوەنی سەگە کە یان خویندووویە تیبەوہ، خویندەوہ یە کە ی سەر سۆرھینەرە لە بەر ئەوہی لە گەل قسە ی (باسگ ژراعیە بالوحید) دا ناگونجیت. لە بەر ئەوہی ئەو کارە سەگ دە یکان نە ک خاوەنە کە ی

له سوره تی (مریم) دا هاتوه: {وَأَيُّ خِفْتُ الْمَوَالِيِّ مِنْ وِرَائِي} [مریم: 5]، عوسمان و محمه د کوری عهلی و عهلی کوری حسین به دانانی هیمای جیاواز خویندییانه وه واته (بفتح الخا و تشدید الفاو وسکون التاو) له وشه ی (خَفْتُ) دا، وا دپاره ئه م خویندنه وه به له هاوشیوه پی وینه کیشانی نووسینه که و نه بوونی شیوه پی جیگر له مه سحفه دروست بوو بیت، ئه گه نا خویندنه وه پی که م روونتر و گونجاوتره بو ئه و وانا وستراره ی ئایه ته که له سوره تی (الانبیا) دا هاتوه: {وَإِنْ كَانَ مِيقَالَ حَبِّهِ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا} [الانبیا: 47]، ئین عه باس و موجه به (ئینا) خویندوو یانه ته وه، به واتای خه لات و پاداشتکردنیان، له بهر نه وه ی ئه وان کاری چاکه یان کرده ئه م یس پاداشتیان ده کات، حه مید به (اینا بها) خویندوو یه ته وه، ئه وه ی یارمه تی ئه م خویندنه وه یه ده دات نه وه یه که ئه م نووسینه هاوشیوه ی نووسینی یه که مه، له بهر نه وه ی مه سحفه کان هیمای له سه ر دانه نرابوو، "ته بی" یس به (جئنا بها) خویندوو یه ته وه

له سوره تی (الحج) دا: {مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلِ} [الحج: 78]، هه ندیکان گوتیان: راناو له قسه ی (هُوَ سَمَّاكُمُ) بو خودا ده گه ریته وه، ئه وه ی پشتگیریان ده کات خویندنه وه که ی ته بی کوری که عه (الله سماکم المسلمین)، خه لکی تر گوتیان راناوه که ده گه ریته وه بو ئیبراهیم، ئه وه ی پشتگیریان ده کات قسه ی (من قبلکم) ه، ئه وه ی فره زه لیره دا ئه وه یه که ناوه که ئیبراهیم بیت و ناوی ئیسلام و موسولمانانیشی تپدایه، به لام ئه مه له و دینه دا رووی داوه که محمه د هیناویه تی نه ک له سه رده می ئیبراهیمدا، ئه وه ی ناوی ئه م دینه ی ناوه ئیسلام و ناوی خه لکه که ی ناوه موسولمان خودایه نه ک ئیبراهیم، وه ک له خویندنه وه ی یه که می ته بی کوری که عه دا هاتوه

له سوره تی (النور) دا هاتوه: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا} [النور: 27]، ته بی کوری که عه به (حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا) خویندوو یه ته وه، عه بدوللا به (حَتَّى تَسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا وَتَسْتَأْذِنُوا) به پیشستن و پاشستن خویندییه وه، ئه م خویندنه وه یه عه بدوللا له گه ل حاله ته که دا گونجاو نییه، له بهر نه وه ی سلاوکردن پاش ریگه پیدان بو چوونه ژوره وه ده دریت. وا ریگه وت ته بی و عه بدوللا به (تَسْتَأْذِنُوا) له جیاتی (تَسْتَأْذِنُوا) بیخویننه وه و خویندنه وه که ی له گه ل حاله ته که دا ریگ ده که ویت، ئه وه ی یووسته پیش چوونه ژوره وه مؤله ت وه برگریت نه ک هاوده می بکات. به لام (استئناس) به واتای زانین و دۆزینه وه پیش دیت جگه له هاوده می و روخوشی، وه ک شتیکی باش پیشاندان به ئاشکرا. هه ر چه نده به م واتایانه بلاو نییه و هه موو که سیک نایزایت

زه مه خشه ری له شیکردنه وه که یدا ده لیت: له عه باس و سه عید کوری جویره وه وه ری گرتوه، که (حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا) ه به لام نووسه ره که هه له ی کرده، ده لیت: پشت به م گیرانه وه یه نابه ستریت. ده لیم: به لکوو پشت به م قسه یه ی تو نابه ستریت، داوا ی مؤله ت وه رگرتن پیش چوونه ژوره وه یه و له گرینگترین پهروه ده کومه لایه ته یه کانه، به تاییه تی له کومه لگه مه ده نییه کانی سه رده می ئیمه دا، سه رسوره یه ره له ویدایه که نه وه ی دوور بیت له م پهروه ده کومه لایه ته یه وه و فری به سه رییه وه نه ییت له م زه مانه دا موسولمانان، ئه گه ده یانینیت خه لک هیلاک ده که ن و وه زعیان لی تیک ده دن بی نه وه ی مؤله تیان لی وه ریگرتن و چون تووره ده بن، ئه گه ریگه ی چوونه ژوره وه یان نه ده یته به م ریگه بیزراوه، ده کرا گومانته له م ئایه ته هه ییت که له قورئانه که یاندا باس کراوه و هه موو روژیک ده یخویننه وه. له وانیه بلایت ئه م ئایه ته به حکوم نه ک به خویندنه وه نه سخ کراوه، ئه گینا موسولمانان چون له سه ر ئه م حاله ته دواکه وتویی و هه مه جی و قیزه ونه دان؟

له سوره تی (الشعرا) دا هاتوه: {أَتَأْتُونَ الزُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ (165) وَتَزْرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَرْوَاحِكُمْ} [الشعرا: 165، 166] زه مه خشه ری ده لیت: (من بیانییه) واته ده رخستنی نه وه ی خه لقی کرده، ده لیت: له وانیه بو به ش به شکردنی بیت، وا وستراره که (خَلَقَ الْعَفْوُ الْمَبَاحِ) بیت، واته سیکسکردن. له خویندنه وه ی ئین مه سه وودا هاتوه: (مَا أَصْلَحَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَرْوَاحِكُمْ)، ده لیت: وه ک نه وه یه که نه و کاره یان به ژنه کانیان کردیت، واته خویندنه وه که ی ئین مه سه وود و فره زه کات و نه و کاره یس له خو ده گریت. له سوره تی (الشعرا) دا هاتوه: {وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ فَلَّمُوا أَكَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ} [الشعرا: 227] هه یچ چاره سه ریگ بو دلی زولملیکراوان له خه فته و نازاردا نابینیت، له جگه سوواتانی زالمه کان خراپتر بیت، له مه باشته نادۆزیته وه بو نه فسی یاخیوان له وه ی ئه م ئایه ته نه و هه ره شه توؤینه ره تونده ی له خو گرتوه.

زهمه‌خشه‌ری ده‌لَیْت: پِیشینانی چاکه‌خواز به‌م‌نایه‌ته‌وه‌عز و‌گوتار ده‌دهن و‌ناگاداری خه‌لک ده‌که‌نه‌وه، له‌کاتی راده‌ستکردنی خیلافه‌ت، نه‌بووبه‌کر بو‌عومهری خوینده‌وه. له‌م‌نایه‌ته‌دا خوینده‌وه‌ی ئیبن‌عه‌باس هاتوه‌که‌واتای هه‌ره‌شه‌توؤینه‌ره‌که‌ی تَبِک داوه‌به‌م‌شِیوه‌یه: (سِیَعْلَمُ الزَّيْنِ قَلَمُوا أَى مَنغَلت ینفَلتون) خویندویه‌تیه‌وه. به‌م‌خویندنه‌وه‌سوک و‌سه‌رزازه‌کیه له‌هه‌ره‌شه‌که‌ی ده‌رکرده‌وه، له‌به‌ر‌نه‌وه‌ی ده‌ربازبوونی زالمان‌رزگاربوونیانه، نه‌مه‌له‌کوئی به‌به‌راورد به‌خویندنه‌وه‌ناسراوه‌که‌ی که‌هه‌ره‌شه‌ی وای تَیْدایه‌دلی زالمه‌کان شه‌ق‌ده‌کات و‌کاره‌نابه‌جیکانیان به‌هه‌ره‌شه‌یه‌کی رَیْک و‌په‌وان له‌سه‌ر‌زل‌ده‌کات که‌له‌وه‌زیاتر نایِیت، خویندنه‌وه‌که‌ی ئیبن‌عه‌باس وه‌ک‌ده‌بیینم‌به‌لگه‌ی یه‌کلاکه‌ره‌وه‌و سه‌لم‌پنه‌ری پروونی نه‌وه‌یه که‌نه‌وان‌قورئان به‌یه‌ک‌شِیوه‌بیین نه‌خویندنه‌وه‌وه، به‌لکوو‌نه‌وه‌ی له‌گه‌ل‌واتاکه‌یدا هاتِیْت به‌هه‌ر‌شِیوه‌یه‌ک‌بِیْت‌لای‌نه‌وان‌قورئان‌بوه. نه‌گینا‌دوره‌له‌وه‌ی محمه‌د‌به‌م‌شِیوه‌یه خویندنیته‌وه‌و له‌یه‌کَیْک‌گوئیبیستی بووِیْت‌و پِی‌پِی‌رازی بووِیْت‌و په‌رتی نه‌کردبیته‌وه له‌سوره‌تی (سبأ)‌دا‌هاتوه: {حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَن قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقَّ} [سبأ: 23] واتا‌دلی‌توؤاندن، نه‌وه‌یه‌که‌ترسی‌له‌دلیان‌ده‌رخست، له‌خویندنه‌وه‌یه‌کدا (فُزِعَ)‌واته‌دلی‌ترسی‌تیدا‌نهما‌و‌رویشت، له‌خویندنه‌وه‌یه‌کی‌تردا (أَفْرَقَ عَن قُلُوبِهِمْ)‌واته‌ترسی‌له‌دل‌ده‌رکردن

له‌سوره‌تی (یس)‌دا‌هاتوه: {إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ} [یس: 8] ئیبن‌عه‌باس به‌(فی‌ایدیهم)‌خویندویه‌تیه‌وه‌و ئیبن‌مه‌سعوودیش به‌(فی‌ایمانهم). وه‌ک‌ده‌زانین‌زنجیر‌له‌مل‌و‌ده‌ست‌دا‌ده‌یْت‌و هه‌ر‌دوو‌ده‌ست‌به‌مله‌وه‌ده‌به‌ستیته‌وه‌و به‌و‌پِیبه‌هه‌ر‌دوو‌ده‌ست‌بو‌مل‌به‌رز‌ده‌کاته‌وه، تا‌مل‌واته‌تا‌خوارووی‌ریش له‌سوره‌تی (ییس)‌دا‌هاتوه: {إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ} [یس: 29] ئیبن‌مه‌سعوود به‌(إِلَّا زَفِيَةً وَاحِدَةً)‌خویندویه‌تیه‌وه، واته‌له‌(زَفِي الْكَيْر)‌هوه‌واته‌له‌خویندنی‌بالنده‌وه. وه‌ک‌له‌و‌په‌نده‌دا‌ده‌گوتِیْت‌له‌ده‌نگی‌بالنده‌به‌رزتر‌بوه، له‌و‌کاته‌دا‌کو‌ده‌بوونه‌وه‌له‌شه‌وچه‌ره‌دا‌و‌تاوه‌کو‌که‌له‌شِیْر‌ده‌بقوئاند‌نه‌وسا‌بلاوه‌یان‌لی‌ده‌کرد. دیسان‌له‌وئیدا‌هاتوه: {وَلَقَدْ أَجَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَبِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ} [یس: 62] واته‌خه‌لکِیکی‌زوری‌لی‌گوپرا‌کردن، له‌خویندنه‌وه‌یه‌که‌به‌(جیلا)‌به‌هَیْمای‌ژِیْر‌پیتی‌جیمه‌که، کوئی‌(جبله)‌یه. له‌خویندنه‌وه‌یه‌کی‌تری‌عه‌لیی‌کوری‌نه‌بووتالیب‌به‌(جیلا)‌خویندویه‌تیه‌وه، وا‌دیاره‌زوری‌خویندنه‌وه‌کان‌له‌هاوشِیوه‌بوونی‌وینه‌ی‌نووسینه‌که‌و‌نه‌بوونی‌هَیْمای‌سه‌ر‌پیته‌کان‌بوه‌له‌و‌کاته‌دا‌له‌وئیدا‌دیشان: {فَسُبْحَانَ الَّذِي يَبْدِئُ مَلَكُوتَ كُلِّ شَيْءٍ} [یس: 83] له‌خویندنه‌وه‌یه‌که‌دا‌(ملکه)‌و‌له‌وی‌تر‌(مملکه)‌و‌له‌وی‌تر‌(ملك)‌هاتوه‌و‌واتاکه‌یان‌یه‌ک‌شته له‌سوره‌تی (الصافات)‌دا‌هاتوه: {يَوْمَ إِذْ مَرَّ جَعْلَمُ إِلَى الْجَحِيمِ} [الصافات: 68]، له‌خویندنه‌وه‌ی (زوردا‌هاتوه‌یَوْمَ إِذْ مَرَّ جَعْلَمُ)‌یان‌(يَوْمَ إِذْ مَرَّ جَعْلَمُ)‌یان‌(يَوْمَ إِذْ مَرَّ جَعْلَمُ)‌یه‌زیدی‌شامی‌به‌له‌سوره‌تی (البقره)‌دا‌هاتوه: {الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْحَ فِرَاشًا} [البقره: 22]، یه‌زیدی‌شامی‌به‌(بساگا)‌خویندویه‌تیه‌وه‌و‌ته‌لحه‌یه‌(مه‌ادا)‌خویندویه‌تیه‌وه. له‌وئیشدا‌دیشان‌هاتوه: {إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ} (45)‌الَّذِينَ يُقْنُونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ} [البقره: 45، 46] له‌مه‌سحه‌فی‌عه‌بدوللادا‌وا‌هاتوه: {يَعْلَمُونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ}، نه‌م‌خویندنه‌وه‌یه‌له‌گه‌ل‌پِیْگه‌که‌یدا‌زیاتر‌له‌وه‌ی‌یه‌که‌م‌گونجاوتره

دیشان‌له‌وئیدا: {وَأَتَقُوا يَوْمًا لَا تَجْزَى نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا} [البقره: 48] هه‌ندیکیان‌به‌(لَا تَجْزَى)‌خویندویه‌تیه‌وه، نه‌بوو‌نه‌سراری‌نه‌لفینه‌وه‌ی‌به‌(لَا تَجْزَى نَسْمَةٌ عَنْ نَسْمَةٍ شَيْئًا)‌و‌واتاکه‌ی‌یه‌ک‌شته

له‌وئیدا‌دیشان: {إِنَّ الْبَقَرَ تَشَابَهَ عَلَيْنَا} [البقره: 70]، له‌خویندنه‌وه‌یه‌که‌دا‌(تَشَابَه)‌به‌واتای‌(تتشابه)‌خوینراوه‌ته‌وه‌و‌یه‌ک‌تائی‌بو‌لابراوه، له‌شوینی‌تر‌(تَشَابَهَتْ)‌و‌له‌وی‌تر‌(مُتَشَابَه)‌و‌له‌وی‌تر‌(مُتَشَابَه)‌خوینراوه‌ته‌وه. محمه‌د‌زونه‌لشامه‌به‌(إِنَّ الْبَقَرَ تَشَابَهَ عَلَيْنَا)‌خویندویه‌تیه‌وه، واته‌به‌یاو‌و‌توندکردنی. له‌وئیدا‌دیشان‌هاتوه: {قَوْلٍ وَجْهَكَ شَكَرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ} [البقره: 144-149-150] نه‌پی‌به‌(تَلَقَاوُ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ)‌خویندویه‌تیه‌وه له‌وئیدا‌دیشان‌وا‌هاتوه: {وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَاةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ} [البقره: 179] واتای‌(الْقِصَاصِ)‌لِیره‌دا‌نه‌وه‌یه‌نه‌گه‌ر‌زه‌ید‌بو‌نموونه‌نه‌سپِیکی‌لای‌عه‌مرو‌بِیْت‌و‌عه‌مرو‌لای‌خوئی‌زیندانی‌کردبِیْت‌و‌نه‌یداته‌وه‌به‌زه‌ید، زه‌یدیش‌نه‌توانِیْت‌به‌زور‌لیی‌وه‌ریگرِیته‌وه، ئینجا‌پاش‌ماوه‌یه‌ک‌خودا‌نه‌سپِیکی‌عه‌مرو‌نارد‌بو‌زه‌ید‌و‌بردی‌و‌زیندانی‌کرد‌و‌نه‌ویش‌نه‌یدایه‌وه‌به

عەمرو، لەویدا زەبید ئەو شتەى بە عەمرو كرد كه ئەویش پێى كردبوو، لەویدا دەلێن زەبید (قاص) عمراً قصاصاً وقصاصاً) واتە (قصاص) سەرچاوهى (قاصه) واتە بە هەمان شێوهى ئەو كارەى پى كرد كه ئەو پێى كردبوو، لە يەكسانىيەوه يان لە واتای دايرىنەوه وهرگىراوه، لە پى ناسەكانى (القصاص)دا هاتووە ئەوهيه ئەو كارە بە بکەر بکەيت بە هەمان ئەو شێوهيهى كه ئەو کردووويهى. زەمەخشەرى دەلێت رەفتاریان وابوو، واتە عەرەبى جاهىلى، لەسەر كوشتنى يەكێك كۆمه‌لێكىان دەكوشت. (مهلهل) لە برى (كلىب) ى براى چەند كەسى كوشت، تاوێكو خەرىك بوو بەرەبایان بنبر بکات. وا بوون كه لە برى كۆزراوه‌كه خەلكى تر جگه لە بكۆزه‌كه بكۆزنه‌وه و، فیتنه پرووى دەدا و كوشتار دەكه‌وته نێوانیانەوه. كاتێك ئىسلام شەرعى (القصاص) ى داھێنا واى لى كردن ژيانىان بگۆریت، چۆن ژيانێك. ئىنجا گوتیان: ئەبوو جەوزا بە (لكم فى القصاص حياہ) ى خویندوويه‌تەوه، واتە ئەوهى بۆ باسكردن لە سەر حكومى كوشتن و ماف وەرگرتنەوه (القصاص)ە، گوتیان چىرۆكه‌كانى قورئان ئاوايه، واتە لە قورئاندا ژيانى چاك و بە دلى ئیوه هەيه دەلیم: دەبیت گوى بەم خویندنه‌وهيهى ئەبى جەوزا نەدریت لەبەر ئەوهى واتای ئایەتەكه تێك دەدات و ناگات بە واتای خۆى. دەريزىنەكه دەفێك نىيە لە سزادانى (قصاص) كه بە رێكردنە، وەك لە پرووكەشى قسەكانى زەمەخشەرىدا دەردەكه‌ويت

لە سورەتى (البقره) دا هاتووە: {تِلْكَ الرُّسُلُ فَجَلْنَا بَعْجَهُمْ عَلَىٰ بَعْجٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ} [البقره: 253]، يەمانى بە (مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ) كه لە (ميكالمه) هوه هاتووە خویندووته‌وه. لە سورەتى (ئال عمران) دا هاتووە: {هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ} [ئال عمران: 6] تاوس بە (هُوَ الَّذِي تَصَوَّرَكُمْ) خویندوويه‌تیه‌وه، واتە وینەكانتان وەك خۆى لى كردووە بۆ ئەوه بىبەرستن، وەك ئەوهى بلێت وەك پارەيه‌ك وايه بىگەرێنیتەوه بۆ مايه بنەرەتیه‌كهى خۆى لە بازرگانیدا، يان تێكى بدەيت ئەگەر بۆ خۆت چیت بویت بىكەيت

لە سورەتى (ئال عمران) دا هاتووە: {وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ} [ئال عمران: 7]، عەبدوللا بە (إن تأويله إلا عند الله) خویندوويه‌تیه‌وه، ئەم خویندنه‌وهيهيش دووروى لى خۆ ناگرت، هىچ گومانێكى تێدا نىيە، بەلكوو هاوشێوه‌پیه‌كهى بەوهى دەبەستیتەوه كه خودا دەيزانیت، بەلام لەویدا رىسنه‌كهى بە رىستەيه‌كى تر ئالوگۆر كردووە نەك وشە لە جىگه‌ى وشە، لەویدا دىسان: {أَبَىٰ أَخْلَقَ لَكُمْ مِنَ الْكَيْفِ كَهَيْئَةِ الْكَبِيرِ فَأَنْفُخَ فِيهِ فَيَكُونُ كَبِيرًا يَا أَيُّهَا اللَّهُ} [ئال عمران: 49]، عەبدوللا بە (فانفخها) خویندوويه‌تیه‌وه، لەم خویندنه‌وهيه‌دا دەبیت وا بخوینریتەوه (هكزا فتكون كبراً). لە سورەتى (النساو) دا هاتووە: {إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنْتَابًا} [النساو: 117]. عايشه بە (إلا اوباباً) خویندوويه‌تیه‌وه. واتا كهى بەمەيش رێك دەردەچیت. لە سورەتى (الانعام) دا هاتووە: {قُلْ أَعْيَرَ اللَّهُ اتَّخِرَ وَلِيًّا فَآكِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُكَعِّمُ وَلَا يُكَعِّمُ} [الانعام: 14]، يەكەم بکەرى دياره و دوهم لە سەر تەواوكەرى ديار دانراوه. واتە راناوه‌كه بۆ خودا دەگەریتەوه بە واتا، ئەوهى ئەو رزقى خەلك دەدات و رزق نادرت، ئىبن مەئموون لە يەعقوبه‌وه وەرگرتووه كه بە پێچەوانه‌وه خویندوويه‌تیه‌وه: (وَهُوَ يُكَعِّمُ وَلَا يُكَعِّمُ) يەكەم تەواوكەر دياره و دوهم بکەرەكهى دياره، راناوه‌كهى لە سەرەتای ئایەتەكه ديارى كراوه و بۆ خودا ناگەریتەوه

لە سورەتى (الأعراف) دا هاتووە: {وَالَّذِينَ يَمَسُّكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ} [الأعراف: 170]، ئەبى كورى كه‌عب بە (وَالَّذِينَ مَسَّكُوا الْكِتَابَ) خویندوويه‌تیه‌وه. ئىبن مەسعوود بە (وَالَّذِينَ اتَّمَسُّكُوا بِالْكِتَابِ) خویندوويه‌تیه‌وه. لەم دوانه‌دا چاكسازى لە دەرشتنى خویندنه‌وهى يەكەم دەكات كه ناسراوه و داھاتووى خستووته سەر رابردوو، ئەمەيش لەگەل رەوانىزىدا نایەتەوه لە سورەتى (الحج) دا هاتووە: {مَلَأَ آبَائِكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ} [الحج: 78]، ئەبى كورى كه‌عب بە (الله سماكم المسلمين) خویندويه‌تیه‌وه، لەم خویندنه‌وهيه‌دا چاكسازى لە واتا كەيدا كردو، لەبەر ئەوهى ناوانى ئىسلام و موسولمان لە دىنى ئىسلامدا نەبیت نەبو، و پێشتر يەكێك نەبو، ناوى ئىسلام بێت نە ئىبراهيم و نە خەلكى تر لە پێچەمبەران. لە سورەتى (الأعراف) دا هاتووە: {وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ} [الأعراف: 47]، ئەمەيش بە (وَإِذَا قَلِبَتْ أَبْصَارُهُمْ) خویندوويه‌تیه‌وه. لە سورەتى (الواقعه) دا: {لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُكَامًا فَفَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ} [الواقعه: 65]، لە خویندنه‌وهيه‌دا بە (فَفَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ) خوینراوه‌تەوه، واتە پەشيمان دەبنه‌وه. لە سورەتى (المجادله) دا هاتووە: {قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا} [المجادله: 1]، لە خویندنه‌وهيه‌دا (تُحَاوِرُكَ فِي زَوْجِهَا) (لهوى تر (تحاولك)، واتە پرسىارت لى دەكات

لە سورەتى (الحشر) دا هاتووە: {وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا} [الحشر: 10]، لە

خویندنه وهیه کدا وا هاتوه: {وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غَمَرًا}، (غل و غمر) یه ک شتن به واتای قین دیت.

له سوره تی (النساو) دا هاتوه: {إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنَابًا} [النساو: 117]، عایشه به (إِلَّا إِيَابًا) خویندوویه تیه وه. له سوره تی (الزخرف) دا: {أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ} [الزخرف: 52]. وا دیاره (أم) لیره دا دابراوه به واتای به لکوو دیت، هه ندیکیان به (أَمْ أَنَا خَيْرٌ) خویندوویانه ته وه. له سوره تی (الواقعه) دا هاتوه: {وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْكُمْ تُكذِّبُونَ} [الواقعه: 82] وا شیان کردوه ته وه و گوتوویانه هم نایه ته که له سهر لاپردنی نه وهی ده خرینته سهری نووسراوه و وا خه ملاندوویانه که همه بیت (وَتَجْعَلُونَ شُكْرَ رِزْقِكُمْ أَنْكُمْ تُكذِّبُونَ) ویستویانه به دروخستنه وه که بخه نه شوینی سپاسگوزاریه که وه، عه لی به (وَتَجْعَلُونَ شُكْرَكُمْ أَنْكُمْ تُكذِّبُونَ) خویندوویه تیه وه. همه پیش چاکسازیه له داریشتنی قورئاندا، ده لپن نووسینی هم نایه ته به م شیویه بوه له خویندنه وهی پیغه مبهری خودادا

له سوره تی (التوبه) دا هاتوه: {يَمْ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا} [التوبه: 4]، هه ندیکیان به (يَمْ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا) خویندوویانه ته وه، له سهر نه وهی که هیچ په یمازیکیان رت نه کردوه ته وه، وا دیاره هم خویندنه وهیه له هاوشیویه بی وینه و شیویه نووسینه که و نه بوونی هیماک سهر پیته کانه وه هاتوه. له سوره تی (یونس) دا هاتوه: {هَتَالِكِ تَبْلُو كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ} [یونس: 30]، هه ندیکیان به (تَبْلُو كُلُّ نَفْسٍ) خویندوویانه ته وه. وانا به دوا ده که ویت، ههر نه فسیک دوا کاری پیشووی ده که ویت، یان وانا ههر نفسیک لاپه رهی خوئی ده خویندنه وه سهر بیت یان خیر. هم خویندنه وهیه پیش له هاوشیویه بی شیویه نووسینه که و نه بوونی هیماک سهر وشه کان هاتوه.

له سوره تی (یوسف) دا هاتوه: {وَجَاوَا عَلَى قَمِيصِهِ بَدْمَ كَذِبٍ} [یوسف: 18]، عایشه به (بدم کذب) واته به دال بی نه وهی هیماک له سهر بیت واته خالی له سهر بیت ده یخویندنه وه، واته شتی په لاوی یان تازه و نهرم و شل، هم خویندنه وه له خویندنه وه ناسراوه که له رووی وانا وه گونجاوتره، له بهر نه وهی وهک ده لپن بزیکیان سهریری و کراسه که یان به خوینه که ی په لاوی کرد، خوین درو ناکات، به لکوو خویندنی راسه قینه بوه به لام خوینی مروف نه بوه له سوره تی (التوبه) دا هاتوه: {بَرَأَوْهُ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ} [التوبه: 1]، خه لکی نه جران به (من) به زپر هیماک من به و پییهی زمانه که یان وایه، خویندوویانه ته وه. له سوره تی (یوسف) دا هاتوه: {إِنْسِجِنَّةَ حَتَّى حِينٍ} [یوسف: 35]، ئین مه سهوود به (عتی حین) خویندوویه تیه وه، حائه که ی کردوه به عین به پیی زمانی خه لکی (هژیل). ده لپن عومه گویی لی بوه پیاویک به (عتی حین) خویندوویه تیه وه. پیی گوتوه: کی فیری هم خویندنه وهیه ی کردی؟ گوتوویه تی: ئین مه سهوود. بو نووسیوه و گوتوویه تی: خودا قورئانی به زمانی عه ره بی و به زاروهی قوره پیش دابه زاندوه. خویندنه وهیه که به زمانی قوره پیش فیری خه لک بکه. به زمانی (هژیل) فیران مه که سلاوت لی بیت. همه راسه که نه وان به رای هم و نه خویندوویانه ته وه نه که به یه ک شیویه پی له لایه پیغه مبهری خوداوه هاتبیت، نه گینا بو عومه نه بوو نه هیلیت به و شیویه بیخویننه وه.

(94)

خویندنه وهی تاک به کو و کو به تاک له سهره تای نه وهی له سوره تی (الفرقان) دا هاتوه: {تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا} [الفرقان: 1]، ئین زوبیر به (علی عباده) خویندوویه تیه وه. راناوه که به م خویندنه وهیه بیت بو فورقان ده گه ریته وه. له سوره تی (النمل) دا هاتوه: {وَأَيُّ مُرْسَلَةٍ إِلَيْهِمْ بِهِدْيَةٍ فَتَاوَرَةً بِمَزْجٍ الْمُرْسَلُونَ (35) فَلَمَّا جَاوَا سُلَيْمَانَ قَالَ أَتُمِدُّونَ بِمَالِي} [النمل: 35-36]، ئین مه سهوود به (فَلَمَّا جَاوَا) خویندوویه تیه وه. له م خویندنه وهیه دا چاکساز له داریشتنی قورئاندا کردوه، له بهر نه وهی به راناوی تاک له گه ل پیشه وه یدا ناگونجیت، که به لقیس ده لیت: (فَتَاوَرَةً بِمَزْجٍ الْمَسْلُومُونَ) و له گه ل قسه که ی سلیمانی دوا یه ویش پریک ناکه ویت (أتمدوننی المال)، قسه کان رووبه رووی کوویه، واته بو نه وانیه خه لاته که یان هیناوه خویندنه وهیه که ی ئین مه سهوود راسه، قسه ی شیکه ره وان ده رباره ی نه وهی راناوی قسه ی (فَلَمَّا جَاوَا) بو په پوسلیمانه که ده گه ریته وه که سلیمان بو به لقیسی نارد بیت، همه دووره، وهک قسه که ی سلیمان (أتمدوننی) بو نه وانیه هاتوون فهرزی ده کات

له سوره تی (الجاییه) دا هاتوه: {أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ} [الجاییه: 23] ئەم ئایه ته له سوره تی (الفرقان) دا دیسان وا هاتوه: {أَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ} [الفرقان: 43]، ئەمهیه خویندنه وه ناسراوه که که له سه رجهم موسحه فیه کاندای هاتوه. واتای ئایه ته که بهم خویندنه وه به ریگ نییه، بینگومان ئەوهی مه به سته لێره دا زه مکردنی ئەهلی کوفره، ئەوانه ی به دهر له خودا و به پیتی ئاره زووی خوین خودا داده نین، دارشتنی ئایه ته که وهک زه مکردن دهرناکه و پیت به لکوو وهک پیاوه لدان دپاره، له بهر ئەوهی له ویدا ههر که سێک خودا که ی به ئاره زوی خوئی داده نیت، ئەمه ییش وه سفکراوه نهک زه مکراو. ده پیت بلیت: (أَفَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ هَوَاهُ إِلَهًا) واته ئاره زووی خودای خوئی کردوه و گوپرایه لیه تی و به دهر له خودا ده پیه رستیت. ئینجا واتا که ی ریگ دهرده چیت. ئەگه ر بلیت (هواه) له ئایه ته که دا ته واو که ری یه که می پیشخراوه و (إلیه) ته واو که ری دوه می دواخراوه، ده لیم: ئەگه ر ته واو که ری دوه مه نه ناسراو پیت، ده شیت پیتش بخریت و پاش بخریت، به لام ههر دوو ته واو که ره که له ئایه ته که دا ناسراون، هه ندیکیان ده شیت ته واو که ری یه که م بن، به پیشخستن و پاشخستن نا حالیبوو نیک روو ده دات و ئەو واتا ویستراوه ی پیچه وانه ده پیتنه وه.

بۆ روونکردنه وهی زیاتر ده لیتین: ئەگه ر به و واتایه وه رگیرا پیت، ئەو کارانه ی پاشکوئی (کان) ه و خوشکه کانین، ده چنه سه ر نیهاد و گوزاره و به دوو ته واو که ر دا بده نیت، له ههر دوو ته واو که ره که دا پیشخستن و پاشخستن ده پیت، ئەگه ر گوزاره که نه ناسراو پیت، وهک ئەوهی بلیت: (جعلت أمیراً زیداً) ناشیت به د حالیبوو نیک له بنه رته دا له نیهاد و گوزاره که هه پیت، زهید له ویدا نیهاد و له بنه رته دا ئەگه ر پیشی بخهیت یان دوا ی بخهیت. به پیچه وانه ی ئەوهی ئەگه ر نیهاد و گوزاره ههر دوو کیان زانراو بن، ئەگه ر نیهاد پیت راست دهرده چیت، له ویدا پیتش و پاش خستن ناپیت. له بهر ئەوهی واتا که ی پیچه وانه ده پیتنه وه، وهک ئەوهی بگوترت: (اتخز زید آخاه جلیسه) له مه دا واتا که پیچه وانه بوه ته وه، زهید به ته نها برا که ی له گه لدا بوه و هیچ که سێکی تری له گه لدا نه بوه، ئەگه ر پیچه وانه بوه و ئەوهی له گه ل زهیدا دانیشتوه به دهر له برا که ی بوه، واتا ئەوهی دانیشتوه وهک برای زانیوه و برای نییه جگه له وهی له گه لیدا دانیشتوه. ئاوهایش واتای ئایه ته که وایه، ئەگه ر بلیت (اتخز إلهه هواه) واتا ئاره زوه که ی کرده خودای خوئی، هیچ ئاره زویه کی نییه جگه له خودا که ی، ئەمه شتیکی باشه له ئیسلامدا و زه م ناکریت، به پیچه وانه ی ئەوهی بگوترت (اتخز هواه إلهه) واتا که ی وای لیدیت که ئاره زووی کرده خودا و هیچ خودا یه کی نییه جگه له ئاره زوه کانی، ئەمه ییش ناپیت له ئیسلامدا و په خنه ی لنده گیریت، بویه پیشخستن و پاشخستن له ئایه ته که دا ناپیت.

له ئایه ته که دا خویندنه وه یه کی تر هاتوه، وهک زه مه خشه ری له (الکشاف) دا باسی ده کات. ده لیت: (وقرئ الیه هواه) بهم خویندنه وه یه (إلهه) که کوئی (إله) ته واو که ری دوه می پیشخراوه، له بهر ئەوهی نه زانراوه و هیچ به د حالیبوو نیک له پیشخستن ی دروست ناپیت، (هواه) ده پیتنه ته واو که ری یه که می پاشخراو، له بنه رته دا ده پیت وای پیت: (أَفَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ هَوَاهُ إِلَهًا) واته گوپرایه لی ئاره زوه کانی بۆ پشت کردنه خودا و به دهر له خودا ئەو به رسیت، ئەمه یه ئەو واتایه ی که له و ئایه ته دا ویستراوه

ئەوهی زه مه خشه ری باسی ده کات پشتگیری له م خویندنه وه ده کات، دهرباره ی هوکاری دابه زینه که ی، ده لیت: له سه ر حارس کوری قه یسی ئەلسه همی و نموونه کانی دابه زیوه که بته رست بوون. ده لیت به ردی په رسته، که یه ک بتی تری له و باشتی ده دوزیه وه و وازی له (یه که م ده هینا و ئەمه ی ده په رست به واتای (اتخز الیه هواه)

له م خویندنه وه یه دا راستکردنه وه ی خویندنه وه یه که مه زانراوه که یه، ئەوهی ئیمه ده بیین ئەوه یه که خویندنه وه یه که م له نه بوونی هیمای سه ر پیته کان دروست بوه، له بهر ئەوهی وینه کردنی نووسین، واته نووسینی (إلهه)، (ئلهه) بی هیمایه ک شته، هیچ جیا وازییه کیان نییه جگه له دوو خالی سه ر پیتی تائه که و ئەمه ییش وای کرده تائه که به (هاو) بخوینرتنه وه، بویه بوه به (إلهه) له خویندنه وه یه که مه دا

له سوره تی (المائده) دا هاتوه: {وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْضُوا أَبْدَانَهُمَا} [المائده: 38]، عه بدوللا به (والسارقون و السارقات) خویندویه تیه وه. له سوره تی (الأعراف) دا: {أَلَا إِنَّمَا كَانُوا بَشَرًا خَالِقًا} [الأعراف: 131]، هه سه ن به (ألا گیرکم عند الله)، ئەمه ییش کوئی (گائره) هاوشیویه (الشجر و الרכب) لای ئەبی هه سه ن کوئی

له سوره تی (ص) دا هاتوه: {فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ} [ص: 36]، هه ندیکیان به (فخسرنا

له الرِّيحِ) خویندویانه ته وه، ههروهه ها له سوره تی (جم عسق) دا هاتوه: {إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلَنَ رِوَاكِدَ} [الشورى: 33]، ههندیکیان به {يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ} خویندویانه ته وه. له سوره تی (الفتح) دا هاتوه: {سَيَمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَيْرِ السُّجُودِ} [الفتح: 29] له خویندنه وهی (من ع.پار السجود) هاتوه

له سوره تی (القمر) دا هاتوه: {وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَآءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ} [القمر: 12] ههندیکیان به (فالتقى الماوان) خویندویانه ته وه، ئه لحه سه ن به (فالتقى الماوان) خویندویانه ته وه. به گۆرینی هه مزه به واو وهک (علباوان) ئه م دوو خویندنه وهیه له گه ل (فالتقى) زیاتر به خویندنه وهی به که م خوڤان ده به ستنه وه. خویندنه وهی تاک به دوانه خویندراپه وه، له بهر ئه وهی به دوان و کۆیه ک شتن. له سوره تی (الانفال) دا هاتوه: (ومن رباگ الخیل)، حه سه ن به (ومن رباگ الخیل) به هیمادانانی سه ر پیتی بائه که وهک کۆی (رباگ) بخویندنه وه له سوره تی (البراهه) دا هاتوه: {مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ اللَّهِ} [التوبه: 17]، ههندیکیان به (مسجد الله) خویندویانه ته وه. له ویدا دیسان هاتوه: {قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ...} [التوبه: 24] له ههندیکیاندا به (عشیراتکم) و حه سه ن به (عشائرکم) خویندویانه ته وه

خویندنه وهی کۆ به تاک

له خویندنه وهی کۆ به تاک له سوره تی (البقره) دا هاتوه: {فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الِيمَمَاتِ رِزْقًا لَكُمْ} [البقره: 22]، محهمه د کوری ئه لسه م یفج به (من اليمره) خویندویانه ته وه له سوره تی (الشعراو) دا هاتوه: {إِنْ نَشَأْ نُنَزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ مِائِدًا مِائِدًا لَهَا خَاجِعِينَ} [الشعراو: 4] وای لی کرد (خاجعین) بیته گوزاره له سه ر (الأعناق) و وای له قسه که کرد بگوترت (خاجعه). شیکه ره وان به شیوه یه ک ئاراسته یان کردوه که پیوست ناکات لیره دا باسی بکه بن. ههندیکیان به (فَقُلْتُ أَعْتَاقُهُمْ لَهَا خَاجِعَهُ) خویندویانه ته وه. له م خویندنه وهیه دا چاکسازی د ارشتنی یه که میان کردوه وا دیاره خویندنه وهی یه که م جیاکه ره وهه کانی له بهر چاو گرتوه

له سوره تی (ص) دا هاتوه: {فَكَفَقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ} [ص: 33]، ههندیکیان به (الساق) خویندویانه ته وه، ئاراسته کردنی ئه م خویندنه وهیه، به وهی زه مه خشه ری باسی کردوه به تاک خویندراوه ته وه نه ک کۆ له بهر به دحالی نه بوون بوه. ئه گینا ئاراسته ی قسه کان بو کۆیه. دیسان له م سوره ته دا هاتوه: {وَأَرْكَرَ عِبَادًا إِبرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ} [ص: 45]، ههندیکیان به (اؤکر عبدنا) خویندویانه ته وه، به پیی خویندنه وهی یه که م هینانی ناوی ئیبراهیم و ئیسحاق و یه عقوق بو دهر خستنی (عبادنا) یه. له سوره تی (المؤمن) دا ده ایت: {يَمَّ لَتَكُونُوا شِوْحًا} [غافر: 67]، ههندیکیان به (لتکونوا شیخاً) خویندویانه ته وه. زه مه خشه ری ده ایت: وهک ئه وه وایه بلییت (گفلاً). واته هه ر یه که له ئیوه، به تاکه وه وه ستا له بهر ئه وهی ویستی ره گه زه که ی دیاری بکات. له سوره تی (حم عسق) دا هاتوه: {وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِيمِ} [الشورى: 37]، ههندیکیان به (کبیر الایم) خویندویانه ته وه. له سوره تی (الجایه) دا: {وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُتُّ مِنْ دَابَّةٍ كَاتَاتٍ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ} [الجایه: 4]، ههندیکیان به (ئییه) خویندویانه ته وه. ههروهه ها (تصرف الريح) خویندنه وه له سوره تی (المجادله) دا هاتوه: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَقَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ} [المجادله: 11]، ههندیکیان به (فی مجلس) خویندویانه ته وه. واته تاکی (مجالس)، به لام ئه گه ر هیمای له سه ر لامه که بیته به واتای چاوگی وشه که (جلوس) ده بیته

له سوره تی (نوح) دا هاتوه: {مِمَّا خَكَبْنَا لَهُمْ أُغْرُقُوا فَأَدْخَلُوا نَارًا} [نوح: 25]، ههندیکیان به (مما خکبناهم) خویندویانه ته وه، واته به تاک. خویندنه وهی تریش بو ئه م ئایه ته هه بوه وهک (مما خکبناهم) به گۆرینی هه مزه بو یاو و به یه کدا کردنیان له یاندا. ههروهه ها به (مما خکبناهم) ی ش به کۆ خویندراوه ته وه، ئیبن مه سهوود به (من خکبناهم ما اغرقوا) خویندویانه ته وه. به دوا خستنی (ما) که ئه مپیش بو به ستنه وهیه. له سوره تی (الانفال) دا هاتوه: {وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ} [الانفال: 7] ههندیکیان به (بکلمته) خویندویانه ته وه دیسان له سوره تی (الانفال) دا هاتوه: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمَانَاتِكُمْ} [الانفال: 27]، مواهید به (ولا تخونوا أمانتکم) خویندویانه ته وه، واته به تاک

خویندنه‌وه به گۆرینی داریشتن
 له‌م خویندنه‌وه‌دا کاری نادیار به دیار و دیار به نادیار خوینراوه‌ته‌وه. وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ گۆرینی
 داریشتنی وشه‌که‌دا دروست ده‌بیته
 له‌ سوره‌تی (النور) دا هاتوه: {اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ} [النور: 35]، عه‌لی به (اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ
 وَالْأَرْضِ) خویندوبه‌تیه‌وه به توندکردنی واوی نونه‌که، به‌و پێیه ده‌بیته کاری رابردوو، بێگومان
 خویندنه‌وه‌ی یه‌که‌م به‌ لایردنی ئه‌وه‌ی خراوه‌ته‌ سه‌ر (ژو نور السموات والارض)، خویندنه‌وه‌ی
 دوهم رێککتره و ئاماژه‌یه به‌وه‌ی ویستراوه
 له‌ سوره‌تی (الشعرا) دا هاتوه: {إِنْ نَشَأْ نُزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَفَلَطَأَعْنَاهُمْ لَهَا
 خَاجِعِينَ} [الشعرا: 4] هه‌ندیکیان به (لو شئنا لانزلنا) خویندوبانه‌ته‌وه، به‌ پێی ئه‌م
 خویندنه‌وه‌یه ئاراسته‌ی (فقلت) له‌ سه‌ر (انزلنا) بیته
 له‌ سوره‌تی (الانعام) دا هاتوه: {قُلْ أَغْيَرَ اللَّهُ وَجْهًا وَبَدَّلَ بِهَا لُجُنًا وَأَمْ يَرَاهُمْ أَنَّ اللَّهَ يَأْتِيهِمْ
 الْأَنْعَامُ} [14]، ئه‌مه ئه‌و خویندنه‌وه زانراوه‌یه، له‌ یه‌که‌م بکه‌ر بنیات ده‌بیته و له‌ دوهم ته‌واوکه‌ر،
 واته به‌ خو‌ی رزقی خه‌لک ده‌دات، که‌س رزقی ئه‌و نادات، هه‌ندیکیان به (بئگم)
 خویندوبانه‌ته‌وه، واته هێما‌ی خسته سه‌ر (یاو) ی وشه‌که واته ناخوات، له‌ خویندنه‌وه‌یه‌کی تردا
 که ئیبن مه‌ئموون له‌ یه‌عقوبه‌وه وه‌ری گرتوه، پێچه‌وانه‌ی خویندنه‌وه‌ی یه‌که‌مه "که نانی
 خه‌لک ده‌دات و نانی ناده‌ن، یه‌که‌م ته‌واوکه‌ر دروست ده‌کات و دوهم بکه‌ر" به‌م خویندنه‌وه‌یه
 راناوه‌که بو به‌ ده‌ر له‌ خودا ده‌گه‌رینه‌وه که له‌ سه‌ره‌تای ئایه‌ته‌که‌دا هاتوه. ئه‌شه‌هب به‌وه
 خویندوبه‌تیه‌وه که هه‌ر دوو کاره‌که بکه‌ر دروست ده‌کات، ئه‌مه‌پیش کارێکی سه‌رسوره‌په‌ره و
 له‌ یروکه‌شدا دژ به‌یه‌که. زه‌مه‌خشه‌ری له‌ شیکردنه‌وه‌که‌یدا ده‌لیته: له‌وانه‌یه واتا‌که‌ی ئه‌وه‌ بیته
 که هه‌ندیک جار نانی خه‌لک ده‌دات و هه‌ندیک تریش نایدات، به‌ پێی په‌رژه‌وه‌ندی. وه‌ک بلێته
 ده‌دات و رێگری ده‌کات و ده‌وله‌مه‌ند ده‌کات و هه‌ژار ده‌کات. بێگومان ئه‌م خویندنه‌وانه له
 نه‌بوونی هێما له‌ سه‌ر پینه‌کان و شیوه‌ی نووسینه‌که له‌ مه‌سحه‌فه‌کاندا دروست بوه، ئه‌مه‌پیش
 باشترین به‌لگه‌یه له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی که ئه‌وان به‌ رابوو‌چوون خویندوبانه‌ته‌وه نه‌ک به‌ یه‌ک شیوه‌یی
 خویندنه‌که‌ی هاتیته. هه‌ر شتی‌ک له‌ واتادا راست ده‌ریچیت، ئه‌گه‌ریش به‌ لایه‌کی دووری‌شه‌وه
 بیته لای ئه‌وان قورئان بوه
 له‌ سوره‌تی (ص) دا هاتوه: {وَإِنَّا لَنَرَاهُ فِي صَدَقَةٍ وَسَبْحَةٍ وَعِشَاءٍ يَخَرُجُ} [ص: 6] ئیبن
 مه‌سعوود به (وانگلق ملا منهم یمشون ان صبروا على صلاتهم) خویندوبه‌تیه‌وه. به‌ گۆرینی
 داریشتنه‌که‌ی له‌ فه‌رمان کردنه‌وه، داواکردن (امر) بو فه‌رمانی داها‌توه. له‌م خویندنه‌وه‌یه‌دا
 ده‌ستکاری له‌ ده‌ری‌په‌نه‌که‌یدا کراوه و لێی قرتینراوه، وه‌ک واوی پێش (اصبروا) و وشه‌ی
 گواسته‌وه‌ته‌وه
 له‌ سوره‌تی (الزمر) دا هاتوه: {إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ} [الزمر: 3]، هه‌روه‌ها به (کذاب
 کفار) خوینراوه‌ته‌وه، له‌ خویندنه‌وه‌یه‌کی تریش به (کذاب کفار) ده‌یانخویندنه‌وه، له‌م سوره‌ته‌دا
 دیسان هاتوه: {يَوْمَ يَبْهِيحُ فَتْرَاهُ مُضْفَرًا} [الزمر: 21] هه‌ندیکیان به (مصفراً) ده‌یانخویندنه‌وه
 له‌ سوره‌تی (حم عسق) دا هاتوه: {كَذَلِكَ يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ} [الشورى: 3]
 هه‌ندیکیان به (یوحى اليك) خویندوبانه‌ته‌وه به‌ دروستکردنی ته‌واوکه‌ر.
 زه‌مه‌خشه‌ری ده‌لیته: به‌م خویندنه‌وه‌یه بیته خودا ده‌بیته نیه‌ادی‌ک بو گوزاره‌یه‌کی لایه‌وه، که
 وشه‌ی (یوحى) پیشانی ده‌دات. وه‌ک ئه‌وه بلێته: کئ وه‌حی ناردوه؟ گوتوو‌پانه: خودا، ده‌لیته:
 ئه‌مه‌پیش وه‌ک خویندنه‌وه‌که‌ی ئه‌لسه‌لمی به: {وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِكَبِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ أَوْلَادَهُمْ
 شُرَكَاءَهُمْ} [الانعام: 137] به بنیاتیانی ته‌واوکه‌ر له‌ لایه‌ن (زین) هوه. ده‌بیته هۆی هێما‌ی
 به‌رزکردنه‌وه له‌ سه‌ر (شركاؤهم) له‌ سه‌ر واتای (زین له‌م شرکاؤهم). له‌ سوره‌تی (الزخرف):
 {قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وُلْدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَابِدِينَ} [الزخرف: 81]، هه‌ندیکیان به (فأنا أول العبدین)
 خویندوبانه‌ته‌وه. واته یه‌که‌م که‌س ده‌ستپه‌نده‌کات که کوری هه‌بیته. به‌ پێی قسه‌ی: کۆپله‌که
 خودا ده‌په‌رستیت و وه‌ک یه‌کێک خو‌ش‌حال ده‌بیته، هه‌ر چه‌ند لووتبه‌رز بیته هه‌ر کۆپله‌یه.
 هه‌ندیک له‌ شیکه‌ره‌وان بو ئه‌وه ده‌رویشتن که قسه‌ی: {إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وُلْدٌ رَّه‌تکه‌ره‌وه وه‌ک

(ما هَاتَيْتِ، واته (ما كَانَ لِلرَّحْمَنِ وُلْدٌ) من یه کهم کهس بوم گوتم و په رستم و باوهرم به یه کتاپه رستی هینا. ئەم شیکردنه وه یه وهک ئەوهی نەزر کوری عەبدوڵدار کوری قوسە ی لپهاتوه که گوتوو یه تی: فریشتەکان کچانی خودان، ئەم ئایه ته دابهزی و نەزر گوتی: نابین باوهری پی کردم؟ وه لیدی کوری موغیره پی گوت: باوهری پی نە کردیت، به لام گوتی: ره حمان کوری نه بوه و من یه کهم کهسم که یه کتاپه رست بم له خه لکی مه که دا که کوری نه پیت. ئیمه شیکردنه وه که ی وه لید له قسه ی یه کهم که سی په رستیار و یه کتاپه رست وا نیشان ده دات که ئەم حیکایه ته دروست کراوه و دانراوه و هیچ بناغه یه کی نییه

له سوره تی (الدخان) دا هاتوه: {لَا يَرْوُقُونَ فِيهَا الْمُوتَ} [الدخان: 56]، عه پید کوری عه میر به (لا یزاقون فیها الموت) خویندویه تیه وه. له بنیاتنای ته واوکه ره به فرمانی (ازاق)، ههروه ها خویندنه وه ی عه بدوللا به زیاد کردنی (گعم) بوه، واته: (لا یزوقون گعم الموت). له سوره تی (الاحقاف) دا هاتوه: {أُولَئِكَ الَّذِينَ تَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا} [الاحقاف: 16] هه ندیکان به (یتقبل) خویندویانه ته وه و راناوه که یان گه راندوه ته وه بو خودا

له سوره تی (الصف) دا هاتوه: {إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا} [الصف: 4] زید کوری عه لی به دروست کردنی ته واوکه ره بو (یقاتلون) خویندویه تیه وه، هه ندیکان به (یقتلون) به دروست کردنی دیسان ته واوکه ره خویندویانه ته وه، له بهر ئەوهی نیشانه ی ئەوهی تپدایه که شه ری خوشه ویست لای خودا ئەوه یه بو په رگریکردن بیت نهک هیرش بردن. له سوره تی (المنافقین) دا هاتوه: {فَكَيْفَ عَلَى قُلُوبِهِمْ قَهْمٌ لَا يَقْفَهُونَ} [المنافقون: 3] زهیدی کوری عه لی به (وطبع الله علی قلوبهم) خویندویانه ته وه

له سوره تی (الانفال) دا هاتوه: {قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ} [الانفال: 38]، ئین مه سعود به (ان تنتهوا یغفر لکم) خویندیه تیه وه

وا فره ز ده کات که ئەم گوتاره گوتاریکی تر به دوایدا بخوینریتیه وه. له ویشدا ده لیت: {وَإِنْ يَعْوذُوا فَقَدْ مَجَتْ سُنَّتُ الْأُولِينَ} [الانفال: 38]. له سوره تی (الانفال) دا دیسان هاتوه: {وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا} [الانفال: 61]، ئەشه به ی عه قیلی به (فاجنح لها) خویندویه تیه وه. به دانانی هیمای به رزکردنه وه له سه ر پیتی نونه که. وهک ئەوهی فرمانی سه رکه وتن بیت و ئەمه یه شیه زمانی هه ندیکان بوه. له بهر ئەوه خویندمانه وه چونکه خویندنه وه که له سه ر گورانی دارشتن و بنیاتنان راوه ستاوه

له سوره تی (هود) دا هاتوه: {أَلَا إِنَّهُمْ يَمُنُونَ بِذُورِهِمْ لَيْسَتْخَفُوا مِنْهُ} [هود: 5] هه ندیکان به (تینونی صدورهم) خویندویانه ته وه، که له فرمانی (افعول) دروست کراوه وهک (احلولی) که له (حلاوه) وه هاتوه، ئەمه یه بنیاتنای زیاده وهی کردنه. ئین عه باس لامی پیوه لکاندوه (التینونی)، خویندنه وه یه کی تری تپدایه (تینون صدورهم) ئەمه یه شل و لاوازی قسه که پیشان ده دات، ده یه ویت به له خولادان دلیان بدانه وه وهک چون روپوشه ته نه که که ی روه کیک لپی ده پیتیه وه، خویندنه وه یه کی تری تپدایه (تینون صدورهم) له (پنان) هوه هاتوه وهک (ابیاچت و ادهامت) له خویندنه وه یه کی تردا به (تینوی) هاتوه له سه ر کیشی (ترعوی)، ئەم ژماره زوره ی خویندنه وه وا پیشان نادات که خویندنه وهی قورئان به یه ک شیه یی هاتیت؟

(96)

خویندنه وه به گورینی ئیعرابه وه

له سوره تی (الاحزاب) دا هاتوه: {لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا} [الاحزاب: 73]، (ویتوب) بو سه ر (لیعذب) مه عتوفه، له هه موو خویندنه وه یه کی باودا به هیمای سه ر وشه که مه نسوب ده بیت، به لام ئەعمه ش به مه رفوع هیماکه ی خویندوه ته وه بو ئەوهی بیكات به ده ستپیک.

زه مه خشه ری له (الكشاف) دا ده لیت: بویه ئەعمه ش وای خویندوه ته وه بو ئەوهی تاوانه که بخاته سه ر هه لگری ئەمانه ته که. ده لیت: واتاکه ی به خویندنه وه ی گشتی، واته نه صب، بو ئەوه یه که خودا نازار و ئەشکه نه جه ی هه لگری ئەمانه ته که بدا و له خه لکی تر ببوریت. تۆیش لپره دا هه لگری ئەمانه ته که به هۆکاری ئەشکه نه جه ده بینیت، هه لگری ئەمانه تیش لپره دا وهک به مه به ست و نیازی ئەوه هاتوه که له هه لگرتی ئەمانه ت واته له بواری خوداپه رستی

که مته رخه م بوه. چونکه هه لگرتنی ئەمانهت نایته ههچ هۆکارێک بۆ ئەشکه نجه دان و، نایته بچینه سه ر ئەو وشه یه ی که به واتای ئەشکه نجه دان دیت، خویندنه وه ی ئەعمه ش وردتر و روونتره، بۆ روونکردنه وه ی ئەوه ده لیبین: پێش ئەم ئایه ته ده لیت: {إِنَّا عَرَجْنَا الْأَمَاتَةَ عَلَي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ قَاتِبِينَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ قَلُومًا جَهُولًا (72) لِيُعَذِّبَ اللَّهُ...} [الأحزاب: 72، 73] تد

ئەوه له ئەمانهت مه به سه ته گوپرایه لی و جیبه جیکردنی فرمانی خودا و سونه ته که یه، که ههچ گۆرانیک له خوئاگریت و، به خوړسکی ده ییت خه لک له سه ری راپین، لیره دا هه لگری به واتای جیبه جی نه کردن دیت واته گوپرایه ل نه بوون، ئەوه بيش ناشارریتته وه که ئەمه قسه ی سه رزاره کیه، که ئەمانهت به قورساییه ک له سه ر پشتی باوه ردار حساب ده کات که متمانه ی پی بیت. وه ک ئەوه ی سواری بوو پیت و ئەو هه لگرتیبت، ئەگه ر جیبه جی بکات، واته قورساییه که ی له سه ر شان فری داوه، له کاتیکدا که هه لی نه گرتوه و ئەو بيش سواری پشتی نه بوه.

واتای قسه که ئەوه یه رازی نه بوون هه لی بگرن، واته رازی نه بوون به شتی تر جگه له جیبه جیکردنی و ئەوان به ملکه چبوون و گوپرایه لی بۆ فرمانی خودا و سونه ته که و ئەوه ی فه رزی ده کات رازی نه بوون. که چی مرو ف له ناو سه رجه م بوونه وه راندا هه لگرت. واته گوپرایه لی خودا نه بوو. به واتایه کی تر له سه ر سونه ته که ی نه رویشت و له و باسانه ده رچوو که خودا داينا بوو، ئەگه ر به و شیوه یه بیت ئەو ئەمانه ته که ی هه لگرتوه و جیبه جی فه رمانه که ی خودای نه کردوه.

به ده رپریبکی تر سه رجه م بوونه وه ران به هه موویان له و مۆرکه ده رنه چوون که خودا بۆی دانابوون و ناکۆک نه بوون به و فه رمانه خوړسکانه ی خودا و، هه موویان له هه موو حاله ته کاندای له سه ر گوپرایه لی فرمانی خودا و له سه ر ئەو مۆرکه ی بۆی دانا بوون، رازیبوون و له سه ری رویشتن. واته جیبه جی کردنی فرمانی خودا و ئەمانه ته که یان له سه ر شانی خو یان نه هپشته وه.

مرو ف وا ده رنه چوو، خو ی له سه رجه م بوونه وه ران به ده ر خست، به ته نها مایه وه و ئەو ئەمانه ته ی هه لگرت و به حالی خو ی و دوور له خوړسکی خودایی ئەوه ی سونه ته ی خودا فه رزی ده کات رویشت. بۆ نموونه ههچ بوونه وه ریک نادۆزینه وه تیر بیت و وا پیشان بدات که برسیه و وا پیشان بدات به هیزه و به خو ی لاوازه و خو ی به په رو ش پیشان بدات و به خو ی که مته رخه م بیت، یان خو ی به حه ق بزانی و له سه ر ناحه ق بیت، جگه له مرو ف. به ده رپریبکی تر بوونه وه ریک نادۆزینه وه به درۆ باسی حال و وه زعی خو ی و پیکهاته ی بکات که خودا له سه ری دروستی کردوه، جگه له مرو ف. به ته نها مرو ف له فرمانی خودا یاخی بوو و ناکۆک بوو له سه ر فرمانی خودا و سونه ته که ی ره تکرده وه، که ده ییت به رده وام بیت له سه ری. واتای ئەمه ئەوه ده گه یه بیت که ئەمانه ته که ی خودای نه گه یانده وه، واته گوپرایه لی نه بوه، وه ک بوونه وه رانی تر چۆن جیبه جیان کرد، واته خو ی به ته نها ئەمانه ته که ی له سه ر شانی هپشته وه.

ئەگه ر ئەمه بزانی، ئەوه ت بۆ روونده بیتته وه که خه لکی دووفاقی ئەوه ده رده خات که پێچه وانه ی ئەوه بیت که له ناخا هه لگرتیبت و بیباوه ر یه کێکه له و جو ره و یه کێکی وه ک ئەمه بيش ده په رستیبت که له خودا یاخی بیت و له فرمانی خوړسکی ده ربچیت، که ده رباره ی خه لقی و له کاتی دروستبوونیه وه له سه ری راهاتوه. ئا ئەوانه له وانن که ئەمانهت هه لده گرن و هه لگرتنی ئەمانهت هۆکاری ئەو ئەشکه نجه یه یه که له ئایه ته که دا باس کراوه، بۆیه گوتی: {لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُتَافِقِينَ وَالْمُتَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ} [الأحزاب: 73]، به لام باوه ردار وانیه، ئەو به دوا ی فه رمانی خودا که وتوه و گوپرایه لپه تی و له سه ر باوه ری خوړسکانه ی خو ی ده روات و، وه ک بیوه و دووره کان ناکۆک نییه له گه ل خودادا، ئەو له وانه نییه که ئەمانه ته که ی هه لگرتیبت، بۆیه شایانی ئەشکه نجه نییه. بۆیه ئەعمه ش (ویتوب) به هیما ی ره فع خویندوه ته وه، وه ک ئەوه ی قسه ی ده ستیبت بیت نه ک سه ر به وه ی پێشووی له (لیعذب) بیت

ئەگه ر بلیبت: گوپرایه لی مرو ف بۆ فرمانی خوداتیگه بیهشتن له به ر ئەوه ی ئازه لێکی عاقله و ده توازیت راپیت، ئەی واتای گوپرایه لی ئاسمان و زهوی و شاخ و شتی تر له بوونه وه ران ته نانهت بۆ شته ره قه کان چیه؟ ده لیم: ئەو بوونه وه رانه هه موویان خودا خه لقی کردوون و له سه ر غه ریزه پیکه یناون و له مۆرکی خو یان ده رناچن و له تابه تیه کانیان دواناکه ون و به

سیفہ تہکانی ترهوه دہرناکەون. بئگومان ئەوہ بەم شتانہ گیرابنەوہ، هیچ نەبوہ جگہ لە فرمانی خودا نەبیت، گوپرایەلی بۆ فرمانی خودا جگہ لە دواکەوتنی غەریزەکانی و مانەوہ لە سەر مۆرکی خۆیان و دوانەکەوتن لە تاییەتمەندییەکانیان و دەرئەکەوتن بە جیاواز لە سیفہ تہکانی. خۆیان نەبیت هیچی تر نییە.

بۆ نموونە خودا ئاوی بەو شیوہیەک دروست کردوہ کہ لە شیوہی ئەو مەنەجەلە ی تێدایە خۆی بنوینیت ھەرچۆنیک بێت و سەرەکەشی واتا پانتایییەکە لە سەر یەک ئاستدا دەبیت لە باری ھاوسەنگی لە ھەموو لایەکەوہ، ئاوی ھەر کۆپەکدا بێت بەو شیوہیە دەبیت و لەم مۆرکە ی خۆی جیاواز نابیت و لەم تاییەتمەندییە دەرناچیت و تا ھەتایە و ھەمیشە بەردەوام دەبیت لە سەری و ئاوا سەرجم شلەکان وا دەبن، گوپرایەلی شلەکان بۆ فرمانی خودا بەم شیوہیە دەبیت.

ھەر وہا خودا ئاسنیشی دروست کردوہ، ئەگەر بە ناگر گەرم بکرتتوہ نەرمونیان دەبیت و شیوہ لاستیکی لێ دیت، ئەمیش تا ھەتایە و ھەمیشە لەم حالەتە سروشتیە ی خۆی کہ خودا ئەو مۆرکە ی پێ بەخشیوہ دەرناچیت، ئەمە گوپرایەلی ئاسن لە شتە ڕەقەکانە بۆ فرمانی خودا.

ھەر وہا خودا سەگی خەلق کردوہ، ئەگەر یەکێکی نەناسراو ببینیت دەحە پینیت و بەردەوام دەبیت لە حەیاندن بە سەریدا، ئەمەیش غەریزە یەکە کہ خودا لە سەری دروستی کردوہ و بە دوایدا دەکەوتت و ھەمیشە و ھەتا ھەتایە لەو بارە یەوہ دواناکەویت، ئەمەیش گوپرایەلی سەگە بۆ فرمانی خودا.

ھەموو ئەم بوونەوہرانی جگہ لە مرۆف ئەمانەتیان ھەلنەگرتوہ، بەلکوو جیبە جیبی دەکەن. وەک ئەوہی لە ھەموو داھێنراوان بە دەر بێت و ئەمانەتەکە جیبە جیبی ناکات. واتە گوپرایەلی خودا نابیت و بەو پێیە ی خۆرسکانە ی کہ خەلک لە سەری راھاتوہ دوا ی ناکەویت، بۆیە زۆر خەلک دەبینیت خۆی لێ بێبەری دەکات و ناکۆکە لەگەڵیدا و بە درۆی دەخاتەوہ و لە بوونەوہراندایە هیچ شتیکی وا درۆزن نادۆزیتوہ ئەو نەبیت.

ئەگەر بلینیت: ئایا لە قورئاندا ئەوہ ھاتوہ کہ واتای ویستراو لە ئەمانەت گوپرایەلی بێت؟ دەلیم: بەلێ. لەوانە ی کہ لە ئایەتی (الامانہ) دا ھاتوہ کہ دەلیم: {وَمَنْ يُكْفِ اللَّهُ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا (71) إِنَّا عَرَفْنَا...} [الأحزاب: 71، 72]. کہ بردنەوہ ی گەورە یی بە گوپرایەلی بەستیتوہ پاش ئەوہ ی دەلیم: (إِنَّا عَرَفْنَا) واتە ئەمانەتی خستوہتە سەر شاخ و شتی تر نەیتوانیوہ ھەلی بگریت. ئەوہ ی لە ئەمانەت مەبەستە گوپرایەلییە وەک زەمەخشەری لە (الکشاف) دا باسی دەکات. بئگومان ئەم یاسا سروشتیانە ی کہ بوونەوہرانی پێ دروست بوہ و ھەلساوە، ئا ئەمانە فرمانی خودایە. ھەر بوونەوہریک بە دوایدا بکەویت و گوپرایەلی بێت، ھەر کەسیک بزاییت چۆن گوپرایەلی دەبیت و دەتوانیت پەرچوو واتە موەجیزە بەبیت، وەک خەلکی خۆرئاوای زەمانی خۆمان، موەجیزە یان ھینا ئەمەیش بە گوپرایەل بوونیان بۆ فرمانی خودا، واتە لە ھەموو کاروبارەکانیاندا بە دوا یاسا و ناموسی سروشت دەکەون و نھینییەکانی دەدۆزنوہ و تاییەتمەندییەکانی دەزانن و بیری زانستی خۆیان لە پیناوە گەیشتن یان نزیکیبوونەوہ لێی. ھیلک دەکەن، ئەمە یە لای ئەوان گوپرایەلی بۆ فرمانی خودا.

ئەگەر ئەمانەت بەدییانی فەرزی بێت، بە گوپرایەلی دەریرینی تیدا کرد، کہ پێوستی بوونە، لێرەوہ دەشیت بلین: ئایینی ئیسلام داوا لە خەلک دەکات بۆ گەرانەوہ بۆ خۆرسکیتی، بە دەرشتیکی تر بۆ گەرانەوہ بۆ سروشت کہ ئەوہ لە فرمانی خودایە، ھەر کەسیک گوپرایەلی فرمانی خودا بێت دەگاتە ئەو پلە بەختەوہرییە ی کہ دەپەوێت.

لە سورەتی (النساو) دا ھاتوہ: {أَوْ جَاوَ أَحَدًا مِنْ الْغَائِكِ} [النساو: 43] (الغائک) لێرەدا بە شوینی نزمی دنیایی دیت، لەم ئایەتەشدا وا ھاتوہ شوینیکە کہ پیسی تی بکەیت واتە پاشەرۆکەت تیدا فری دەیت، لەبەر ئەوہ ی ئەوان لە شوینی فراوانەکانی دەوروبەریان دەچوونە سەرئاو کردن، بە کارھێنان لێرەدا بە شیوہیەکی نازناوانە باس کراوہ، وەک پێی دەلین شوینی پشوودان یان دەست گەیاندن بە ئاویان شوینی دەستنوێژ و میزگەفت، بەلام ئەم وشە یە وا بەربلاو بوہ تا لە نازناو دەرچوہ، ئیستا (الغائک) بە واتای گوو دیت. وەک چۆن (جماع) لە واتا زمانەوانییەکە ی بە کۆبوونەوہ دیت، کہ لە ئێوان دوو کەسدا بێت، بەلام قورئان بە وشە ی (الوگ) بە کاری دەھینیت واتە پرۆسە ی سیکیس (بە کوردیە پروتەکە ی گان کردن-و). بەلام ئەو وشە یە وەک نازناو بۆ سیکیس کردن بە کار ھینرا، بلاو بوہ و تا لە نازناو دەرچوو بە

راشکاوی ئېستا به گانکردن ده لېن (جماع) و خه لک جگه له و واتايه هيچ شتيکي تری لی تی ناگات و وای لی هات که له بری (جماع) زارواويه کی تر دابنرېت داب و نهریت کوشنده يه، خه لک و اراهاتوه که به راشکاوی قسه کردن به قېزه ون له قه لهرم بدن، به راشکاوی قسه کردن له سهر کارېک که ده يکه ن به قېزه ونی نازانن، به لام له باسکردنی له راشکاوی خو یان ده بورن، بو نموونه باسکردنی گان لای نه وان قېزه ونه، باش ده زانن گانکردن له پېويستيه کاني مروؤف و نازه ل و پروه کيشه و هيچ جياوازيپه ک له نيوانياندا نييه، له گه ل نه وه دا که ده بيت حه لال بيت، وه ک نه وه ی خوراک ده بيت حه لال بيت و ده سته سهر دا گيراو نه بيت و نه دزرا بيت و حه رام نه کرا بيت، ناو ه ايش گانکردن ده بيت حه لال و شه رعی بيت، بوچی باسکردنی نه مه قېزه ون بيت و باسکردنی نه وه باش بيت؟ واته گانی حه لال له گه ل خوراکي حه لالدا. نایا نه مه له خورسکی ده رچوون نييه؟ له و شته خورسکيانه که خودا به مروؤفی به خشيوه و له خورسکی ده رچوون له فرمانی خودا ده رچوون و ياخيوون نييه؟

نه مه له وه دا نابینم که ئېمه باسی ده که ين، به لام دابه کوشنده کان وای لی کردووين که لېره دا باسی بکه ين. هه نديکيان نايه ته که يان به (الغيگ) خویندوه ته وه که به واتای باخی ديواردار ديت و له باخه کاندای پيسی ده که ن

له سوره تی (النساو) دا ديسان هاتوه: {لَکِن الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ} [النساو: 162] ئيعرابی (وَالْمُقِيمِينَ) و هاتوه که مه نسوب بيت بو ده رختنی چاکه ی نوېزه که، هه نديکيان ده لېن له کاتی خویندنه وه يدا له نووسینی مه سحه فدا و ا که وتوه، به لام زه مه خشه ری به توندی دژي وه ستاوه ته وه، په کارېکی خراپ له قه لهرمی داوه، پېويست ناکات لېره دا باسی بکه ين، له مه سحه فی عه بدولادا به (والمقيمون) واته به واو هاتوه، نه مه ييش له خویندنه وه ی مالکی کوری دینار و نه لجه حده ری ده پيسی نه لسه قه فی، له بهر نه وه ی له مه سحه فی عه بدولادا به واو هاتوه، نه وه ده رده خات که به هو ی که وتنی له نووسیندا له لای خه لکی تر به ده ر له عه بدولادا ده رده خات، با زه مه خشه رپيش ههر بو خو ی تووره بيت له سوره تی (المومن) دا هاتوه: {وَأَنْزَرْنَاهُمْ يَوْمَ الْقَوْمِ يَوْمَ الْقَوْمِ لَدَى الْحَاجِرِ كَافِرِينَ} [عافر: 18]، {كَافِرِينَ} له م خویندنه وه يدا حاله بو خاوه ن دله کان به خه ملاندنی نه و واتايه ی به وه ی دل لای نه وان يه که تووره یی و قسه يان له خو یان گرتوه، هه نديکيان به (کافمون) خویندوه تيه وه وه ک نه وه ی وه لام يک بيت بو سه ره تاکه، يان په کو ی نيزينه هاتوه و نه يگوتوه (کافمات) له بهر نه وه ی کرده يه کی عافلانه يه، وه ک ده لېن: {رَأَيْتُمْ لِي سَاجِدِينَ} [يوسف: 4] خویندنه وه ی يه که م له پره وان بيزيه وه نزیکه

له سوره تی (الدخان) دا هاتوه: {فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ، أَمْرًا مِنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ، رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ} [الدخان: 4 - 6]، (انتصب امرأ) له م خویندنه وه يدا به پنی تايبه تمه ندي بوه، زه يد کوری عه لی له (أَمْرٍ مِنْ عِنْدِنَا) به هيما ی به رزکردنه وه ی خویندويه تيه وه، هه روه ها (رَحْمَةً) له خویندنه وه ی يه که مدا به مه نسوب دانرا وه ک ته واو که ره له بهر نه وه ی (إِنَّا أَنْزَلْنَا) له سه ره تاي نايه ته که دا هاتوه. حه سه ن به (رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ) به پره فع خویندويه تيه وه له سوره تی (الحشر) دا هاتوه: {فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنْتَهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا} [الحشر: 17]، ئيبين مه سه وود به (خَالِدَانَ فِيهَا) خویندويه تيه وه به پنی نه وه ی گوزاره بيت. به پنی خویندنه وه ی يه که م " ناوه لفرمان جيگيره و (خالدين) بيتدا حاله

له سوره تی (الصف) دا هاتوه: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ تُنَجِّكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ (10) تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ زَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (11) يُغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ} [الصف: 10 - 12]. خویندنه وه ناسراوه که ی ناو ه ايه که بلېت: (هکژا تو منون و تجاهدون) وه ک نه وه ی بلېت: چو ن کار ده که ين؟ گوتی: باوهر ده هيئن. زه يد کوری عه لی به (تؤمنوا وتجاهدوا) به فرمان و يه کلایي کردنه وه خویندويه تيه وه، به شاردنه وه ی لامی فرمانی داخواری هاتوه، له بهر نه وه ی له بنه رده تا به (لتؤمنوا وتجاهدوا) وه ک شاعيره که ده لېت

إِذَا مَا خِفَّتَ مِنْ أَمْرِ تَبَالَا مُحَمَّدٌ تَفَدَّى نَفْسَكَ كُلَّ نَفْسٍ
له نايه ته که دا گرفتيکی تر هه يه نه و ييش (يُغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ) له هه ر دوو حاله ته که دا به جه زم هاتوه، به پنی خویندنه وه ی زه يدی کوری عه لی، وه ک دياره وه لامی فرمانی داخواريه که يه.

به لّام به پّی خویندنه وه ناسراوه که دیار نییه، گوتیان: تۆمون وه لّامه یان گوزاره به واتای (داخواری، گوتیان: خویندنه وه ی ئیین مه سعوود به م شپوه به یه: (كَمَنُوا بِاللّهِ وَرَسُولِهِ وَجَاهِدُوا لَهُ سِوَاهُ تِی (نوح) دا هاتوه: {وَلَا تَزِرُ وَدًّا وَلَا سِوَاعًا وَلَا يَغُوبَ وَيُغُوبَ وَتَسْرًا} [نوح: 23] ئەعمهش به (وَلَا يَغُوبًا وَلَا يَغُوبًا) به دهستکاری به خویندنه وه، زه مه خشه ری له خویندنه وه ی ئەمه دا ده لّیت گرفت دروست ده کات، له بهر ئەوه ی ئەگەر دوو عه ره ب یان دوو عه جه م بن، هۆکاریکی تّیدایه که گۆرانکاری تّیدا قه دهغه کراوه، وه ک به پّی ناسه ی کّیشی فرمانه که دا یان پّی ناسه ی به هّیما دانان تّیدا به کار هّینراوه. ده لّیت: له وانیه مه به سستی ئەعمهش دوانه بّیت بویه گۆرانکاری تّیدا کردوه. به و پّیه ی هاوشپوه کانی یان خوشکه کانی گۆرانکاری پّیه ده کربت وه ک (وَدًّا وَسِوَاعًا وَتَسْرًا). بویه ئەم خویندنه وه یه مان لّیرهدا، له بهر ئەوه ی به هه مان شپوه ی گۆرینی ئیعرابه به و پّیه ی گۆرانکاری له شتی قه دهغه کراو له گۆرینی ئیعرابه

له سوره تی (براهه) دا هاتوه: {أَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ مِنَ الْمُشْرِكِينَ مَنَاسِكَ وَرَسُولُهُ} [التوبه: 3]، خویندنه وه ناسراوه که به هّیما ره فعه به پّی ئەوه ی ده که وپته سه ر (برئ) وه ک له شوینی (إن) ی شکاو و ناوه که ی، هه ندیکیان (ورسوله) به هّیما مه نصب داناوه به و پّیه ی له سه ر ناوی (إن) بّیت، یان وه ک ئەوه ی واوی له پّیشه وه یه که له گه لّیدا بّیت که له وپش مه نصب ده بّیت به پّی ئەوه ی ته واو که ره ده بّیت. ئەویش له گه ل خودادا له بّیاوه ران بّیه ریبه، هه ندیکیان (ورسوله) به هّیما ژبّره وه ده خویندنه وه، به پّی ئەوه ی شانی ئەوه ی ده بّینین به ژبّره هّیما نایبته له بهر ئەوه ی هه ر دوو دراوسپکان واته له ته نیشته یه که وه له ئیعرابه جیاوازن له پرووی جوړه کانیبه وه، یه که م به پیت کراوه به عه ره بی و هّیما بو دانراوه و دوه میش به بزوپنه ر. به لّام ژبّره هّیما له به شه که دا قبول ناکرّیت، له بهر ئەوه ی له روکه شه که ی واتا و بستراره که ی رازی نایبته و له گه لّیدا نایه ته وه. له بهر ئەوه ی واتا و بستراره که ئەوه یه که پّیغه مبه ریش وه ک خودا له بّیاوه ران بّیه ریبه. هه رچوئیک بّیت ئەگه ر به هّیما ژبّره به پیتی هاوشانه که ی دانرا بّیت یان له سه ر سویند خواردن بّیت، له گه ل ره وان بّیزیدا ناروات و جوړه هه له و ناروونیه کی تّیدا ده بّیت

(97)

ئایا محمه د په رجوو (موعجزه) ی هه یه؟

ئەگەر به وردی و تّیرامانه وه قورئان بخویننه وه، له ویدا ده زانین که پّیغه مبه ری خودا ته حه دای مروفی به هیچ په رجوویه ک نه کرده جگه له قورئان و، هیچ په رجوویه کی جگه له مه ی بو نه هّیئاوه ته وه. له ویدا ده بّینین که له خویندنه وه ی نایه ته قورئانیبه کاندای بّیاوه ره کان هه ر چند پرسپاریان لّی کرده که نایه تّیکیان بو به نّینه وه واته موعجزه یه ک، ده یاردن بو لای خودا و پّی ده گوتن: منیش مروقم وه ک ژبوه به لّام من وه حیم بو دّیت، وه ک له سوره تی (العنکبوت) دا هاتوه: {وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ فَلِإِنَّمَا إِلٰهَآئِ الْبَاطِلِ إِتِّمَاءُ الْبَاطِلِ وَأِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ} [العنکبوت: 50]. واته: وتیان بو له په روه نده ی خو په وه نیشانگه لی تایه تی نایه ته خواره وه؟ بلّی: نیشانه کانی وا لای خودایه من هه ر ته نیا ترسینه ری نیشانده رم و هیچ تر

قورئان ئەوه ی له نایه تّیکدا به دوورودرژبی باس کرده، که ده لّیت: {وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا} (90) أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجَّرَ الْأَنْهَارُ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا (91) أَوْ تُسْفِكَ السَّمَاوَاتِ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسْفًا أَوْ تَأْتِيَنَا بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا (92) أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِنْ زُخْرَفٍ أَوْ تَرْقَىٰ فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّىٰ تُنَزَّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُوهُ} [الإسراء: 90 - 93] وه لّامی پّیغه مبه ر بو ئەوان هیچ شتیک نه بوو جگه له وه ی له دوا ی ئەم نایه ته دا دّیت، ده لّیت: {قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يُمْشُونَ مُكْمَلِينَ لَنَزَلْنَا عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا} [الإسراء: 95]. واته: وتیان بروات پّیناه بّینین تا له م نه رزه کانیکه مان بو هه لّده قولّینی یان باخیکی خورما و ره زت هه یبو کارکی وا بکه یته که جوّاران له ناویانا فرکه یان بّیت؛ یان وه ک خو ت خه یالت ده کرد پاژ پاژی ئەمم ئاسمانه مان به سه ردا دابوه رینه، یان خودا و چه ند فریشتیه ک بّینه و روبه رومان بکه ره وه

هه ندیک جار ده بّینیت که داوا ی هّیئانه وه ی نایه تّیک واته به لگه یه ک بو پّیغه مبه رایه تیه که ی لّیده که ن، داوا ی لّیوردن ده کات له هّیئانه وه ی هیچ نایه تّیکدا گوتوویه تی: سه ره رای ئەوه ی له

پیشتر پیغمبرانیان موعجزیه‌یان بو هیناونه تهوه، هیچ قازانجیکی نیه. دیسان په درویان خستوه تهوه و باوه‌ریان پی نه‌کردوه، له‌وه‌دا خودا ده‌لپت: {وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَرَّبَ بِهَا الْأُولُونَ} [الإسراء: 59]، واته: نیمه که نیشپانه‌کانمان نه‌په‌نارد، نه‌وانه‌ی پیشینا په‌درویان ده‌خستنه‌وه. هه‌روه‌ها ده‌لپت: {قَالُوا لَوْلَا آوْتِيَ مِثْلَ مَا آوْتِيَ مُوسَى أَوْلَمْ يَكْفُرُوا بِمَا آوْتِيَ مُوسَى مِنْ قَبْلُ} [القصص: 48] واته: پیشتر واتاکه‌ی نوسرا. واته خودا په‌رجووی به مووسی به‌خشیوه وهک نه‌وه‌ی داره‌که‌ی گوری بو مار و ده‌ریای شه‌ق کرد و شتی تریش، نایا شتیکی به‌مه‌مد به‌خشیوه وهک نه‌وه موعجزیه‌په‌ی به‌مووسپای به‌خشی؟ وه‌لام دانه‌وه‌که‌ی نه‌مه‌ش، له‌به‌شی دوهمی نایه‌ته‌که‌دا هاتوه: {أَوْلَمْ يَكْفُرُوا بِمَا آوْتِيَ مُوسَى مِنْ قَبْلُ} [القصص: 48]. واته: نایا به‌وه‌ی موسا هینابووی کفریان نه‌کرد. نایا کوفریان به‌وه نه‌کرد که موسا بوی کردن. له‌نموونه‌ی نه‌م نایه‌تانه له‌قورئاندا زورن، هیچ پیویست ناکات لپره‌دا هه‌مووی باس بکه‌ین. کورته‌ی باسه‌که نه‌وه‌یه که نه‌م نایه‌تانه راشکاون له‌وه‌ی پیغمبره‌ی خودا هیچ په‌رجوویه‌کی نه‌هیناونه‌ته‌وه جگه له‌قورئان، پیشتر باسی قورئان کرا له‌م باره‌یه‌وه، مه‌به‌ستم په‌رجوو بوونی قورئانه، له‌به‌شه‌کانی پیشوودا له‌سه‌ری دوابن ناوه‌ایش قورئان ده‌بینین که به‌راشکاوی نه‌وه‌مان بو باس ده‌کات، له‌زوریک له‌نایه‌ته‌کانیدا ده‌لپت پیغمبره‌ی خودا له‌غه‌پ نازانپت و نه‌وه به‌ته‌نزا کاری خودا خو‌په‌تی. له‌سوره‌تی (یونس) دا هاتوه: {وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ} [یونس: 20] واته: بوجی په‌رجویه‌کی له‌لای خوداوه بو نایه‌ت؟ بلئی زانستی غه‌یب و نادیار لا خودایه. واته نه‌وه‌ی که پیشنیار ده‌که‌ن ده‌رباره‌ی کاروباری غه‌یب، نه‌وه له‌تایبه‌تمه‌ندی خودایه و هیچ که‌سپکی تر ناتوانپت نه‌وه کاره‌بکات. له‌سوره‌تی (النمل) دا هاتوه: {قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ} [النمل: 65]. واته: بلئی هیچ که‌سپک له‌ئاسمان و زه‌مین له‌غه‌پ نازانپت جگه له‌خودا. له‌سوره‌تی (الأنعام) دا هاتوه: {قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنَّا تَبَعٌ إِلَّا مَا يُوحَى إِلَيَّ} [الأنعام: 50]. واته: پیم نه‌وتن گه‌نجینه‌کانی خودا لای منه؟ له‌غه‌یب نازانم و پیتان نالیم من فریشته‌م، به‌دوای نه‌وه‌جیه ده‌که‌وم که بوم دیت. له‌سوره‌تی (الأعراف) دا هاتوه: {لَوْ كُنْتَ أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْبَرْتَ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوْءُ} [الأعراف: 188]. واته: پیشتر واتاکه‌ی نوسراوه. له‌م نایه‌تانه‌ی پیشه‌وه دوو شتمان بو

پرونده‌بینته‌وه

په‌که‌میان: پیغمبره‌ی خودا موعجزیه‌په‌کی نه‌هیناونه‌ته‌وه جگه له‌قورئان

دوهم: نه‌وه له‌غه‌یب نازانپت

به‌لام له‌گه‌ل نه‌وه‌یشدا نه‌گه‌ر ته‌ماشای نه‌وه نووسینانه بکه‌ین که زانایانی ئیسلام نووسیویانه و له‌کوته‌وه بو نیمه‌یان به‌جی هیشته " وهک کتیبی شیکردنه‌وه و فه‌رمووده و به‌سه‌ره‌اتی پیغمبره‌ران" ده‌بینین نه‌م کتیبانه بارکراون له‌زور شت که ناکوکن له‌گه‌ل قورئاندا. ده‌بینین له‌م دوولایه‌نه‌وه باس له‌موعجزیه و په‌رجووی پیغمبره‌ی خودا ده‌که‌ن، که له‌زور لاره له‌شتی باو به‌ده‌ره، ته‌نانه‌ت په‌کیکیان ده‌لپت سی هه‌زار موعجزیه‌ی ده‌رخستوه، هه‌ندیکیان له‌م ژماره‌یه زیاتریان گوتوه و ده‌لپن: موعجزیه‌کان له‌ژماردن نایه‌ن و ناتوانپت کو بکرنه‌وه، هه‌روه‌ها باس له‌هه‌واله غه‌یبیه‌کان ده‌که‌ن که له‌ژماردن نایه‌ن و کتیبه‌کانیان لی پرکردوه ئینجا نه‌وان باسی شتازیک ده‌که‌ن که له‌گه‌ل قورئاندا به‌ر په‌که‌ه‌ون، نه‌ک له‌گه‌ل مه‌عقولدا ناکوکه و ناگونجیت به‌لکووه له‌سنور و سوننه‌تی خودا ده‌رده‌چن، که ئالوگورکردن و نه‌کردن قبول ده‌کات. هه‌روه‌ها ناتوان به‌پی سنوری زانستی راست بیه‌ینن و، به‌ریک و لوجیکی نازاد و زه‌وق و به‌جوانی بیسه‌لمینن، ته‌نانه‌ت تو که قسه شله‌ژاو و پشپو و هه‌واله هه‌لبه‌ستراوه‌کانیان ده‌خوینیته‌وه، ده‌لپت سپاس بو تو خودایه تو بلپیت گالته بکه‌ن دوایی باس له‌وانه ده‌که‌ین که له‌م کتیب و هه‌وال و گیرانه‌وانانه‌دا هاتوه و له‌گه‌ل قورئاندا نایه‌ته‌وه، بو نه‌وه‌ی بزاین چوون پرووی داوه و له‌کوپه هاتوه، به‌لام پش نه‌وه ده‌مانه‌وت باسی مه‌زترین موعجزیه‌ی پیغمبره‌ی خودا بکه‌ین که چاویان له‌ئاستیدا کوپر بوه و نه‌یانینیه. بوئه نه‌مه ئاسانکاری بو دوژمنانی ئیسلام کرده بخزینه نیوه‌له‌وه و وا لپیان تیکچیت به‌خورافات و خه‌یاله‌وه، که بکه‌ونه نیو سه‌ر لیکدانی نه‌زانینه‌وه

مه‌زترین په‌رجووی محمه‌د

پیگومان پیگه‌یشتنی محمه‌دی کوری عه‌بدوللا زانراوه و هه‌لگرتنی قورسای و سه‌ختی پیغمبره‌رایه‌تی و تووشبوونی به‌نازار و ناله‌باری له‌و پی ناوه‌دا هیلاک بوه و دژواری به‌خو‌په‌وه

بینیوه. خودا هیمهت و توندوتۆل و له گه‌ل ئه‌خلاقیکى مه‌رن و عه‌قل و ئاوه‌زیکى راست و ڕێک و ژیریش ییبه‌خشیوه. ئه‌و به‌ قورئان و شمشیره‌که‌ى ئه‌و په‌رشوبلاویه‌ى خه‌لکى کۆ کرده‌وه. هاوبه‌ند کراوه و خاوبه‌ه‌کانى به‌سته‌وه و توندى کرده‌وه و توخم و ڕه‌گه‌زه‌ جیاوازه‌کانى یه‌کخسته‌وه. له‌ هیچه‌وه‌ نه‌ته‌وه‌یه‌کى هه‌ستاند و ڕایبه‌راند، له‌ یینا و ماف و ئازادیدا دۆزیه‌وه و ڕابوو و هه‌نابه‌ بوون و وه‌ک یه‌ک پیاو بانگه‌شه‌ى خودا په‌رستیان کرد. تا جیهانى تووشى شوک کرد و شار و ده‌شته‌کى ملکه‌چ بوون، ئه‌م بانگه‌شه‌یه‌ى و ئایینه‌ش درێژ په‌ریوه‌ بۆ پارچه‌کانى زه‌وى به‌ خۆره‌لات و ڕۆژئاوه‌وه، ئه‌مه‌یش له‌ کاتیکى زۆر که‌مدا، که‌ له‌ بیست و نه‌وه‌نده‌ سال زیاتر نه‌بوو، ئه‌مه‌یه‌ موعجیزه‌ى گه‌وره‌، که‌ له‌ ئاستیدا موعجیزه‌کان زۆر بچوکن. ئه‌م په‌رجوه‌ به‌ مه‌زنى و بالایی خۆیه‌وه‌ جگه‌ له‌وه‌ى له‌ سه‌ر سوننه‌تى خودا بۆ کرده‌گه‌ى خۆى به‌ هیچ شێوه‌یه‌کى تر نه‌بوو، بێ ئه‌وه‌یش نه‌بوو و بۆیه‌ په‌رجوه‌، ئه‌وه‌ پێى پيشان داین که‌ محمه‌د چه‌ند پێگه‌یه‌کى بالا و چاکه‌یه‌کى مه‌زنى هه‌یه‌ به‌ سه‌ر خه‌لکه‌وه‌ به‌لام وشک هه‌لاته‌وه‌کان له‌ ئاست ئه‌م موعجیزه‌یه‌دا کوێر ده‌بن. بۆیه‌ ته‌ماشای ده‌که‌ین له‌ جیهانى خورافاته‌کاندا نغۆده‌بن و په‌وه‌ ده‌یانه‌وێت موعجیزه‌ى راستگوێی پێغه‌مبه‌رایه‌تى محمه‌د و مه‌زنى کاره‌که‌ى بۆ خه‌لک ده‌ربخه‌ن. وه‌ک دابه‌شکردنى مانگ و وه‌رگرتنى به‌رده‌که‌ و هاتنى دره‌خته‌که‌ بۆ لای و دوله‌تکردنى زه‌وییه‌که‌ بۆ ئه‌وه‌ى سێهه‌رى بۆ دروست بکات و له‌ سایه‌یدا بخه‌وێت، سکاڵاکردنى حوشتره‌که‌ لای ئه‌و، قسه‌کردنى که‌ره‌که‌ له‌ گه‌لیدا، سوچه‌ بۆ بردنى مه‌ره‌که‌، شایه‌تومان هه‌نانبه‌ دوو ئاسکه‌که‌ و گوڤه‌که‌ به‌ په‌يامه‌که‌ى و شتى تر، که‌ په‌شیمان که‌ره‌وه‌یه‌ زیاتر له‌وه‌ى پێکه‌نیناوى بێت.

له‌و حه‌قیقه‌تانه‌ى که‌ قورئان هه‌یناونى و زانست سه‌لماندونى له‌م زه‌مانه‌دا ئه‌وه‌یه‌، که‌ کردگارى مه‌زنى بوونه‌وه‌ران سوننه‌تیکه‌ له‌ کردگار خۆى نه‌ ئالوگۆر ده‌بێت و نه‌ ده‌شگۆرێت، له‌ سوره‌تى (الاحزاب) دا ده‌لێت: {وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا} [الاحزاب: 62] واته‌: هیچ یاسایه‌کى خودا گۆرینی بۆ نه‌یه. و له‌ سوره‌تى (الملائکه) دا ده‌لێت: {وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا} [الفتح: 23] واته‌: هیچ یاسایه‌کى خودا گۆرینی بۆ نه‌یه. که‌چى ئه‌هللى زانستى ئه‌م سه‌رده‌مه‌ سوننه‌تى خودا به‌ یاسا سروشتیه‌کان ده‌رده‌برن، که‌ شه‌ریعه‌ت و ڕێگه‌ى که‌ونه‌، ئه‌وان واته‌ ئه‌هللى زانست سوننه‌تى خودا به‌ بناغه‌ و سروشت و ئه‌و ڕێگایه‌ ناو ده‌به‌ن که‌ جیهان به‌ لێکدانه‌وه‌ى له‌ نێوان که‌ون و له‌ناوچووندا به‌ شێوه‌یه‌که‌ که‌ هیچ لادان و پێچکردنه‌وه‌یه‌ک قبول ناکات، وه‌ک یاسای کێشکردن به‌ نموونه‌، یاسای سروشتى له‌ ده‌رپیرنى خه‌لکى زانستخواز و سوننه‌تى خودا له‌ ده‌رپیرنى قورئاندا یه‌ک شته‌ له‌ واتادا، ئه‌گه‌ر له‌ له‌فزیشدا جیاواز بن.

ئه‌گه‌ر سوننه‌تى خودا ئالوگۆر و گۆرینه‌وه‌ قبول نه‌کات، مه‌حال بوو قودره‌ت و توانای خودای ڕه‌ها له‌ ده‌ره‌وه‌ى سنورى سوننه‌تى خودا وینا بکه‌یت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ى قودره‌تى ڕه‌ها خودى سوننه‌تى خودایه‌، چۆن له‌ ده‌ره‌وه‌ى خۆى وینای ده‌که‌یت؟ واتا که‌ى وا ده‌رده‌چێت که‌ قودره‌تى ڕه‌های خودای ناتوانێت جیاواز بێت له‌ سوننه‌تى ڕه‌های خودایه‌، ئه‌مه‌یش خودى مه‌حاله‌که‌یه‌. بۆیه‌ هه‌ندێک زانایانى ئیسلام گوتیان موعته‌زیله‌کان بوونه‌: قودره‌تى خودا په‌یوه‌ست نییه‌ به‌ مه‌حاله‌وه‌، له‌وه‌شدا فه‌رز نایێت که‌ قودره‌تى خودا دیاریکراوه‌ و ڕه‌ها نییه‌، خودا توانای به‌ سه‌ر مه‌حاله‌وه‌ نییه‌. نه‌خێر، مه‌حال ده‌رچوونه‌ له‌ سوننه‌تى خودا که‌ خودى قودره‌تى ڕه‌هایه‌، نه‌توانین هیچ واتایه‌کى نییه‌ له‌ ئاست قودره‌تى ڕه‌هادا، هیچ مه‌عقوول نییه‌ له‌ هیچ لایه‌که‌وه‌ بگوترێت که‌ قودره‌تى ڕه‌ها ناتوانێت له‌ خودى خۆى ده‌ربچێت، واته‌ ده‌سته‌وه‌ستان بێت له‌ جیاواز بوون له‌ گه‌ل خودى خۆیدا. نه‌زانیه‌ که‌ بگوتریت خودا ناتوانیت یه‌کێکى وه‌ک خۆى خه‌لق بکات ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌ت زانى و به‌ باشى لێى تێگه‌یه‌شتیت، ده‌زانیت که‌ موعجیزه‌ له‌ ده‌ره‌وه‌ى سنورى سوننه‌تى خودا له‌ کاره‌ مه‌حاله‌کانه‌، که‌ قودره‌تى خودا هیچ په‌یوه‌ست نییه‌ پێوه‌ى.

به‌لام موعجیزه‌ى راست و حه‌ق ئه‌و موعجیزه‌یه‌یه‌ که‌ ده‌که‌وته‌ نێو سنورى سوننه‌تى خوداوه‌، وه‌ک ئه‌و موعجیزه‌یه‌ى محمه‌د هه‌نابى، که‌ به‌ شێوه‌یه‌کى گشتى پێشتر باسمان بۆ کردن. ئه‌گه‌ر نا چۆن ده‌بێت بگوتریت: محمه‌د شتیکی هه‌یناوه‌ که‌ خه‌لک له‌ توانایا نه‌بوو وه‌ک ئه‌و بیه‌ین، که‌ ئه‌و کاره‌ى کردووه‌ له‌و شتانه‌ نییه‌ که‌ په‌یوه‌ست بێت نه‌ به‌ توانای خه‌لک و نه‌ به‌ قودره‌تى خوداشه‌وه‌. موعجیزه‌ى راسته‌قینه‌ که‌ راسته‌ موعجیزه‌ بێت بۆ خه‌لک، ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئیستا باسمان کرد، له‌و کارانه‌ى به‌ پێى سوننه‌تى خودا ڕوو ده‌ده‌ن، محمه‌د له‌ ژيانى پێغه‌مبه‌رایه‌تیدا خۆى پێى هه‌ستاوه‌، هه‌روه‌ها ده‌شیت بلایت قورئان موعجیزه‌یه‌. نه‌ک له‌به‌ر ئه‌وه‌ى له‌و کارانه‌یه‌ که‌ توانای خه‌لک په‌یوه‌سته‌ پێوه‌ى، که‌ ئه‌گه‌ر خه‌لک نه‌توانیت وه‌ک ئه‌و

بهنیت به موعجزه دابنریت و راستی ئەو بۆچوونه دهریکهویت، بهلام له بهر ئەوهی که بئناگا و وشکهکان دهربارهی موعجزه‌ی په دهر له سنوری سوننه‌تی خودا باسیان کردوه و ئەمه‌یش شتیکه بوونی نییه جگه له خه‌یالدانی ئەواندا نه‌ییت.

په‌مبه‌ری خودا

ئه‌گه‌ر بلنیت: کردگاری گه‌وره‌ی بوونه‌وه‌ران له‌وه گه‌وره‌تر و بالاتره که پشت به که‌سیک به‌ستیت و بننریت بۆ لای خه‌لک و داوايان لئ بکات بیپه‌رستن و، ئەمه له تواناداری ره‌ها ناوه‌شیته‌وه و له‌گه‌ل سوننه‌ته‌که‌یدا که قودره‌تی ره‌های ئەوه ریکناکه‌ویت، چون محمه‌د به‌و موعجزه‌یه‌ی که باسم کرد په‌مبه‌ری خودایه؟ ده‌لیم: ئەگه‌ر واتای په‌یامبه‌ر به‌و واتا ناسراوه‌یه‌ی لای ئیمه‌ بیت، ده‌شیت ئەو قسه‌یه بکه‌یت، به‌لام وانیه. ئەوه‌ی ناسراوه لای ئیمه ئەوه‌یه که که‌سیک په‌کێک بننریت بۆ لای په‌کێکی تر و شتیکی بۆ بننریت یان داواک شتیکی لئ بکات، به‌و که‌سه ده‌لین په‌یامبه‌ر. په‌مبه‌ری خودا به‌م واتایه‌ نایه‌ت. کئ ریکریمان لیده‌کات که هه‌ر وشه‌یه‌ک به کار به‌نین هه‌ر وا به‌ سه‌ر زاره‌کی بیت په‌نه‌وه‌ی واتا به‌نه‌ره‌ته‌که‌ی بکه‌یه‌نیت.

ببگومان قودره‌تی ره‌های خودایی ئەو توانا و به‌هه‌ره خودیه‌ی له سه‌رحه‌م بوونه‌وه‌راندا به‌ پله و ریزه‌یه‌کی جیاواز ده‌رده‌خات. ئەم بوونه‌وه‌رانه به‌ به‌رز و زمیانه‌وه جگه له نیشانه‌ی قودره‌تی خودا له تابه‌تمه‌ندی و به‌هه‌ره‌مه‌ندی به‌ پله‌ی جیاواز نه‌ییت چییه؟ بۆ خه‌لقکردنی ناکوکی نه مه‌حاله و نه له‌گه‌ل سوننه‌تی خوداشدایه، که قودره‌تی خودایی به‌ به‌هه‌ره‌مه‌ندی له‌ گیانی پیاویک له‌ نۆو خه‌لکدا به‌ شیوه‌یه‌کی ته‌واوتر و پیکه‌یشتووتر له‌ په‌کێکی تر ده‌ریخت، په‌مبه‌ری خودا ئەو پیاوه‌یه که قودره‌تی خودایی به‌ به‌هه‌ره‌مه‌ندی که‌یه‌وه له‌ گیانی ئەمدا به‌ ته‌واوی و پیکه‌یشتوویی به‌ دهر له خه‌لکی تری داناهه.

به‌ خو‌ی درکی به‌ به‌هه‌ره‌مه‌ندی گه‌وره‌یی خودای بالا و به‌رز کردوه و ته‌نانه‌ت له خه‌لکی تر زیاتر له قودره‌تی خودای زانیوه و له سوننه‌تی خودا له خه‌لکی تر نزیکتر بوه. له خه‌لکی تر زیاتر ملکه‌چی ده‌سه‌لاتی خودا بوه. که‌واوو داواک له خه‌لک کردوه که خودا بناسن و ملکه‌چی ده‌سه‌لاته‌که‌ی بن و له سه‌ر سوننه‌ته‌که‌ی پرون، بۆ ئەوه‌ی به‌و شیوه‌یه بگه‌نه‌ پیکه و پله‌یه‌کی باله له‌ ژباند و ئەوه‌ی مه‌به‌ستیانه له به‌خته‌وه‌ری به‌ ده‌ستی به‌نین و، پنی گوتن: {ئنی رسول الله‌ الیکم} [الأعراف: 158] واته: من په‌مبه‌ری خودام بۆ ئیوه. به‌و واتایه‌ی که من خودا و توانای ره‌هایی و سوننه‌تی جیکرئان پی ده‌ناسینم و ملکه‌چتان ده‌که‌م به‌ ده‌سه‌لاته‌که‌ی و، واتان لیده‌که‌م به‌هه‌ره‌مه‌ندی ته‌واوه‌کانی له‌م ژبانه‌دا وه‌ریگرن. وه‌ک ئەوه‌ی چون توانای خودا ئەم به‌هه‌ره‌مه‌ندی به‌ من به‌خشیوه و کردومی به‌ په‌مبه‌ر، بۆ ئەوه‌ داواتان لیده‌که‌م خودا بناسن و ملکه‌چی ده‌سه‌لاته‌که‌ی بن. له‌مه‌دا هیچ واتایه‌ک ناگه‌یه‌نیت که له‌گه‌ل سوننه‌تی خودا جیاواز بیت و له‌گه‌ل مه‌عقوولدا ناکوک بیت. محمه‌د به‌م شوینه‌ بالا و شه‌ریفه‌ی له قسه‌کانیدا راستگو بوه که گوتویه‌تی من په‌یامبه‌ره‌ری خودام

هه‌روه‌ها له سه‌ره‌تای کتبه‌که‌ماندا ناماژمه‌مان به‌مه‌دا له قسه‌کردن له سه‌ر "هیچ بوونیک نییه جگه له خودا" به‌وه‌ی که گه‌یشتن به‌ پله‌ی خودنه‌مان و فه‌نابوون له حه‌قیقه‌تی بوونی گشتگیری ره‌های ناکو‌تاییدایه، که که‌مترین دهرپینه دهرباره‌ی ناسینی خودی خودایی له میشکماندا خولبخواته‌وه، ئەی خوینه‌ری به‌ریز پیمان گوتی ئەگه‌ر تۆ وینای فه‌زا و ناسمان به‌ هیمابوون و ناکو‌تایی و دریزبوونه‌وه‌ی زه‌مه‌نی و به‌وه‌ی تیدایه له بوونه‌وه‌ری ئاشکرا و شارراوه، وینایه‌کی هه‌مه‌گیری بۆ بکه‌یت، که په‌یوه‌ست نه‌ییت به‌ وینه‌ی به‌شیک، له‌ویدا تۆ وینه‌ی راسته‌قینه‌ی گشتگیری ره‌های ناکو‌تایی ده‌که‌یت، که به‌وه‌ ده‌زانیت جگه له خودی خودا هیچ بوونیک تر نییه.

که‌ی بیرکردنه‌وه‌ت وه‌ستا له به‌شه ویناکردنیک له وینه‌ی بوونه‌وه‌ران، له‌ویدا له بوونی گشتگیر ده‌رده‌چیت، له‌و کاته‌دا بیاوه‌ری به‌ خودی خودا ده‌که‌یت. که‌ی توانیت له پینستی خو‌ت دهریچیت، واته له به‌شه بوونی خو‌ت و له‌گه‌ل بوونی گشتگیر به‌کانگیر بیت و تیدا بتوینته‌وه و فه‌نا بیت له به‌شه بوون، واته وه‌ک خو‌ت نه‌مینیت و وینه‌ دیاریکراوه‌که‌ی خو‌ت له بیر نه‌مینیت، له‌ویدا بۆت هه‌یه به‌ شیوه‌ی بوونی گشتگیر دهرکه‌ویت و وه‌ک خودی خودا قسه و کار بکه‌یت، له‌به‌ر ئەوه‌ی تۆ وه‌ک به‌شه بوونی خو‌ت نه‌مایت، جگه له‌وه‌ی وه‌ک بوونیک رووکه‌شی لاوه‌کی فه‌وتاو مابینه‌وه، ئەوه‌ی هه‌یه بوونی گشتگیری ره‌های ناکو‌تاییه هه‌روه‌ها گوتمان ناوینشانی ئەم پله‌یه له پله‌کانی زانین و مه‌عریفه "هیچ بوونیک نییه جگه له

خودا"یه، ئەمەیه دەریزینی لای فەیلەسووفە موسولمانەکان دەربارە ی بە کۆتیی بوون، محەمەد لەو بارە یەو وە واتە لە سەر بە کۆتیی بوون لە قورئاندا قسە ی کردووە: {هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ} [الحديد: 3] واتە: پێشو و کۆتاییە و لە بەرچاو و نادیارە و لە هەموو شت ناگادارە. گەییشتنی محەمەد بە توانا و قودرەتی لە رادە بە دەری خۆی بە م پلە بالاییە لە درک کردنی بەو ی هیچ بوونیک نییە جگە لە خودا، توانای (وەک لە قسە و کردەو کانییەو دەردە کەو ن) هە یە کە لە گەل بوونی حەقی گشتگیری رە های نا کۆتایی بتوێتەو و تێیدا فەنا یێت. واتە پەرشوبلاو بیێتەو تێیدا. لە بە شیی بوونی خۆی وەک نەفسی خۆی نە م یێت. بۆ یە بۆی هە یە لە سەر خودی خودا ئەو وە بلێت کە گوتی و ئەو کارانە بکات لە جیاتیی ئەو کە کردی. نابینیت ئەو ی نیشانە ی گرت و خستی وای دانا کە خودا ئەو ی کردووە، دە لێت: {وَمَا رَمَيْتْ إِذْ رَمَيْتْ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى} [الأنفال: 17]، واتە: ئبۆو نە تانکوشتن هەر چەند ویستتان بە لام خودا کوشتنی. هەر وە ها دەستی خۆی کردە دەستی خودا، کاتییک لە ژیر دارە کە دا هاو لە لانی بە یە تیان یێدا: {إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ} [الفتح: 10]، واتە: ئەو کە سانە ی گفتم پێ دە دەن وە کو ئەو یە گفتم بە خودا بدەن و دەستی خودا لە سەر دەستی هەمووانە. بە م دەریزینە فەلسە فیه ی لەو قسە و هەوایە دەربارە ی خودا کردو یە تی راستگۆ یە کە دە لێت: من پێغە مبهری خودام

98)

خودا و شوین

پێشتر زانیمان کە خودی خودا مانەو ی هە تاهە تایییە، واتە نە سەرە تایی هە یە و نە کۆتایی. بە دەریزینیکی تر گشتگیری نا کۆتایییە، ئە گەر وا یێت ئە گەر بلێن خودا لە هەموو شوینیکدا ئامادە یە راست دەردە چێت، وەک چۆن راستە بگوتریت خودا لەو وە بالا و بیگەردترە کە بلینیت لە شوینیکدا یە. ئەمە ییش دوو فاقی تێدا نییە. ئەمە شت بۆ روون دە کە ینەو وە. زۆر ئاساییە کە گشتگیری خودیی نا کۆتایی و فەرز دە کات لە هەموو شوینیک و هەموو کاتییکدا هە یێت، ئە گەر نا گشتگیری نە م یینیت، بیگومان ئە گەر هە ندیک شوین خالی یێت لە ئەو وای لێ دە کات بە شیک یێت و تەواو یێت. گوتمان لە سیفە تدا گشتگیری نا کۆتایییە، ئەمە ییش وا فەرز دە کات لە هەموو کاتییکدا لە هەموو شوینیک یێت. ئەمە ییش وا فەرز ناکات کە لە هەموو شوینیکدا یێت لانه گیری بکات یان لەو شوینە دا یێت، وەک شتیکی ئەو شوینە کە بە شە، واتە دیار یکرای ناگشتگیرە و ئەمە ییش لە گەل گشتگیری نا کۆتاییدا مە حالە ئەمە بە تەماشاکردنی گشتگیری خودیی خودا، بە لام بە تەماشاکردنی سیفە تی نا کۆتایی و راستە بلین لە شویندا نییە بە و واتایە کە ئەو بیگەردتر و بالاترە لەو ی لە شوینیکدا یێت و لەو ی تر نە یێت. بە م واتایە پال بە دوو فاقیە تی ئەو وە دە نریت کە بگوتریت لە هەموو شوینیکدا هە یە و لە شوینیکدا نییە. ئە گەر بلینیت بۆچی راستە بلینیت خودا لە شوینیکدا نییە کە خودی خۆی سیفە تی نا کۆتایی هە یە؟ دە لێم: نا کۆتایی بە هەموو شتییک دەورە دراو، ئەو ی لە شویندا یێت نایێت جگە لەو ی کە کۆتایی یێت و دەورە درا یێت، مە حالە وینای نا کۆتایی لە شوینیکدا بکە ی، واتە لە شوینیکدا یێت و لەو ی تر نە یێت کور تە ی قسە کە، گشتگیری خودیی خودا وای لێ دە کات لە هەموو شوینیکدا ئامادە یێت و نا کۆتایییە کە ی وای لێ دە کات لە هیچ شوینیکدا نە یێت، واتە لە شوینیک بە دەر لە شوینیک ی تر، قورئان ئامازە ی بە گشتگیری خودی خودا و نە مری کردووە، کە دە لێت: {وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ} [الحديد: 4] واتە: ئەو لە گە ل تاندا یە لە هەر کویە ک بن. و دە لێت: {فَأَيْنَمَا تُولُوا فِيمَ وَجْهَ اللَّهِ} [البقره: 115]. واتە: روو لە هەر لایە ک بکەن خوا لە و پێیە و ناگادارە (رووی خودای لێیە). قورئان ئامازە ی بە نا کۆتایی هانتی خودی خودا داو، لە: {وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُجِيبٌ} [البروج: 20]. واتە: خوداش لە لای پشته وە یان دەوری داو ن

بینینی خودا

لەو مەسە لانە ی کە زانایانی ئیسلام لە سەری جیاواز بوون، کە هە ندیک یان گوتیان دە یێت و

هه‌ندیکیان ره‌تیان کرده‌وه، ئه‌ویش بینینی خودایه، ئیمه ده‌لین: ئه‌وه‌ی له‌ سه‌ر گشتگیری خودای ناکۆتایی ده‌ییت مه‌حاله‌ بینریت، له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی ده‌وره‌دانی به‌شیک‌ی دیاری کراو به‌ گشتگیری نا‌کۆتایی مه‌حاله، ئه‌وه‌ی بینراو ییت چه‌ند گه‌وره و مه‌زن ییت، جگه‌ له‌وه‌ی دیاری کراوی کۆتایه‌توو ییت هه‌یچی تر نییه، مه‌ودای بینین چه‌ند فراوان ییت به‌شه و دیاری کراوه، مه‌حاله‌ عه‌قلێک به‌شیک‌ی دیاری کراو به‌ گشتگیری ناکۆتایی ده‌وره‌ بدات. بینراو جگه‌ له‌وه‌ی کۆتایی پڕه‌توو ییت هه‌یچی تر نییه. قورئان ئاماژه‌ی به‌ مه‌حالبوونی بینینی خودا داوه، که ده‌لێت: {لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ} [الأنعام: 103] واته: به‌چاو نابینریت. هه‌روه‌ها ده‌لێت: {لَنْ تَرَانِي} [الأعراف: 143]، واته: نامبینیت. به‌لام ئه‌وه‌ی له‌ هه‌ندیک فه‌رمووده‌ی پڕه‌مه‌به‌ردا هاتوه‌ که بینینی خودا ده‌سه‌لمی‌نیت، ده‌ییت به‌ هه‌یچ شیوه‌یه‌ک به‌ راست دانه‌زیت، له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی ناکۆکه‌ له‌ گه‌ل قورئان و مه‌عقولدا. ته‌گه‌ر وا دانین راسته‌ که ئه‌وه‌ی مه‌به‌سته‌ بینینی راسته‌قینه‌ نه‌ییت، به‌ لکوو ئه‌وه‌ی تیدا دروست ده‌ییت له‌ خۆشحالی و گه‌شانه‌وه‌ به‌ شتیک‌ی مه‌جازی ده‌ییت، یان بلین محهمه‌د به‌ قه‌د عه‌قلی خه‌لک خۆیان قسه‌ی له‌ گه‌ل کردوون

عه‌رش‌ی خودا و کورسیه‌که‌ی

له‌م توێژینه‌وه‌یه‌ماندا ده‌رباره‌ی بوونی گشتگیری ره‌های ناکۆتایی ئه‌وه‌مان بۆ پرونده‌ییته‌وه، که گشتگیری عه‌رش‌ی خودایه‌ و له‌ قورئاندا باسی ده‌کات و ده‌لێت: {الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى} {طه: 5}، واته‌ خودای دلۆقان له‌ سه‌ر ته‌ختی خۆی دانیش. هه‌یچ شتیک‌ جگه‌ له‌ گشتگیری ناکۆتایی له‌ خۆ ناگریت، به‌لام ناکۆتایی به‌ واتای کورسیه‌که‌ی دیت که ده‌لێت: {وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ} [البقره: 255]. واته: ئاسمانه‌کان و زه‌مینی داگرتوو هه‌یچ شتیک‌ ماوه‌ باسی بکه‌ین ئه‌ویش: له‌وانه‌یه‌ بلین گه‌رانه‌ به‌ دوا‌ی نازناوی خودی خودادا، ییباوه‌ری ییت، ده‌لین: ئه‌م توێژینه‌وه‌یه‌مان له‌ باری نازناوی خودی خودایه‌یه، به‌لام عه‌قل و بیر له‌وه‌ که‌متر و نابوو تره‌ که‌ درک به‌ گیانی خودی نه‌م‌ری بکات، به‌لام له‌م قسه‌یه‌ماندا ده‌مانه‌وت له‌ ده‌وری ناسینی خوداوه‌ خولبخۆینه‌وه، به‌ پتی دووراییه‌کانی ناکۆتایی، جگه‌ له‌وه‌ی وه‌ک پروناکیه‌کی نه‌م‌ری دره‌وشاوه‌ له‌ لایه‌کی نادیار به‌ ته‌واوی نادیاره‌وه‌ تبینینی ده‌که‌ین، به‌لام ئه‌و دره‌وشانه‌وه‌یه‌ و ئه‌کات که‌ هه‌موو ده‌ریرینیک له‌ ده‌رخستنی ئه‌و مه‌به‌سته‌ :که‌موکورت ییت و ده‌لیم

وما قَصَرَ عَنِ تَبْيَانِ النَّقْمِ وَالنَّيْرِ وَفِي النَّفْسِ مَا أَعْيَا الْعِبَارَةَ كَشَفَهُ
إِلَيْهِ مِنَ الْأَلْفَافِ أَعْيَنَهَا الْخَزْرُ وَيَا رَبَّ مَعْنَى دَقِّ حَتَّى تَخَاوَصْتَ

هه‌یچ هۆنینه‌وه‌ و په‌خشانی‌ک له‌ نیشانیدا قسوری نه‌کردوه، له‌ کاتی‌کدا هه‌یچ ده‌ریرینیک نه‌بتوانیوه‌ بیدۆزینه‌وه‌. ئه‌و دربرین و له‌فزانیه‌ که‌ دانیشتوانیک‌ چاوی بن و نه‌یگه‌نی، که‌ ته‌نانه‌ت له‌وانه‌یه‌ ئه‌وه‌نده‌ بکوتریت تا ئه‌و کاته‌ی ناسک‌ ییته‌وه‌ و نه‌شزانریت چیه‌

گه‌رانه‌وه‌ بۆ سه‌ره‌تای توێژینه‌وه‌که‌

له‌ سه‌ره‌تای توێژینه‌وه‌که‌دا له‌ ژیر ناوینیشانی "ئایا محهمه‌د موعجیزه‌ی هه‌یه‌؟" قورئان راشکاوانه‌ باس له‌وه‌ ده‌کات که‌ محهمه‌د هه‌یچ موعجیزه‌یه‌کی نییه‌ جگه‌ له‌ قورئان نه‌ییت، به‌لام کتێبه‌کانی قه‌ومه‌که‌ موعجیزه‌ی زۆری بۆ ریز کردوون، کامیان راسته‌ و، کامیان به‌رین و پشت به‌ کامیان به‌ستین وه‌ک عه‌قیده‌

وه‌لامی ئه‌م پرسیاره‌ ئاسان و ساکاره‌ و هه‌یچ پڕویستی به‌ دید و بیرکردنه‌وه‌ نییه، قورئان کۆله‌که‌ی گه‌وره‌و سه‌رچاوه‌ی بالای ئیمه‌یه‌ که‌ بۆی بگه‌رینه‌وه‌ له‌ عه‌قیده‌ و سه‌رحه‌م کاروباری ئایینیماندا. پشت به‌ هه‌یچ شتیک‌ به‌ ده‌ر له‌و نابه‌ستین و په‌نامان به‌و نه‌ییت به‌ هه‌یچ شتیک‌ه‌وه‌ نابه‌ین و، ئه‌وه‌ی حیکایه‌تخوانان باسی ده‌که‌ن له‌وانه‌ی که‌ ناکۆک بن له‌گه‌لیدا به‌ لاوه‌ی ده‌زین و وه‌ک ناوک فری ده‌ده‌ین

ئه‌وه‌ی قورئان به‌ پتی گه‌رانه‌وه‌ له‌ ده‌مه‌وه‌ بۆ ده‌م بۆمان هاتوه‌، له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ سه‌رده‌می پڕه‌مه‌به‌ری خودا به‌ پارچه‌ پارچه‌یی جینگه‌ر کراوه‌ و له‌ سینگدا له‌ به‌ر ده‌کرا و له‌ نوێژدا ده‌خوێنرایه‌وه‌، به‌ ده‌ر له‌ نوێژدا ده‌خوێنرایه‌وه‌، به‌ ده‌ر له‌ سینگدا له‌ به‌ر ده‌کرا و له‌ نوێژدا ده‌خوێنرایه‌وه‌ و به‌ ده‌ر له‌ نوێژدا ده‌گوترایه‌وه‌. خه‌لیفه‌ی په‌که‌م له‌ په‌رده‌دا کۆی کرده‌وه‌ له‌ پاش مردنی پڕه‌مه‌به‌ری خودا، خه‌لیفه‌ی سێهه‌م خستیه‌ مه‌سه‌حه‌فه‌وه‌ به‌ ئاماده‌یی هاوه‌لانی پڕه‌مه‌به‌ری خودا. ئه‌و مه‌سه‌حه‌فانه‌یش که‌ به‌ بئ هه‌یچ ئالوگۆر و گۆرینه‌وه‌یه‌ک تیایدا گه‌بیشه‌ ده‌ستی ئیمه‌ قورئان به‌م پتی به‌ پراوه‌یی گه‌بیشه‌توه‌، ته‌گه‌ر به‌ پتی ئه‌و نیشانانه‌ ییت هه‌ر چه‌ند رای

جیاوازیسی له سهر بیټ، چوڼ واز له وه بهینین و نهوهی گیره ره وان باسی ده که ن وهری بگرین، له و فرمودانهی که پشتیان پی بهستی جیاوازی، گیرانه وهی گوماناوییه و هه مووی هه والی تاکه، له پاش زیاتر له سه ده بهک و چاره که سه ده بهک تو مار کراون، له پاش مردنی پیغه مبهری خودا، له م ماوه دریزه دا زمان باسی کرده و دم جوویتییه وه و له ده میکه وه بو ده میکی تر گواستراوه ته وه، له ده می گیلک بو ده می زمان پتیک بو ده می گیرخواردوویک و بو ده می قرینه ریک و بو ده می دروزنیک و بو ده می دزه که ریک و فیلبازیک، ئینجا دواپی پاش وه رگرتن و باسکردنی له لایه ن هم ده مانه وه له ماوهی زیاتر له سه ده به کدا له کتبه کاندانراون و خه لکه ئالوزه که رازیوون وه ریان گرتوون و له کتبه دا ریزی کردوون، بی گویدانه هیه شتیکی پروبوچ که له گه ل عه قلی به توانادا به ریه ک ده که ویت و نا کوکه له گه ل کتبه ی رووندا، تا به م قسانه کردیانین به گالته جاری جیهان

ئیمه نه وه رهت ناکه ینه وه که قورئان شتی لی که وتوه، له کاتی جیگیرکردنی له مه سحه فدا له زه مانی خه لیفه ی سییه م، به لام نه وه شتیکی زور که م بوه. نه وهی گه ییشته وه به ئیمه تیدا هه به راسته و هیه گومازیکی تیدا نییه، فرموده کان که گواستراوه بو مان وان، نه وانیه له لایه ن گیره وانه وه وه رگیراون، نه وان له سهر ناره زووی خو یان کاریان تیکر دوه و، سیاسه تیش یاری پی کرده. زورینه ی نه و حیکایه تخوانانه له و میلله تانه ن که دوراون و به ناچاری بوون به موسولمان، یان له وانیه که عه ره ب به کوپله کران له لایه ن غه زا کارانه وه و به دیلی گیران، نه وان و نه وانیه له گه لیاندا تیکه لاهو بوون و بوون به دواکه وته، له پاشکوی عه ره بده ههستی توله له گیانیاندا پهنگی خواردوه ته وه و رق و قینه کولاهه، وه ک حه سین کوری سه لامی په هوودی که به عه بدولای کوری سه لام ناو ده بریت و که عی نه حبار و ئین سه بای په هوودی و محه مده ی کوری ئیسحاق و ئین سیرین و، له وانیه پاشکه وته بوون که له بنه چه دا بو فارس ده گه رانه وه، عه تای خوراسانی و موغله تای و ئین مه نده و جهوزه قانی و به یه قی و خه لکی تر

نه وه ییشی بخه ره سهر نه وانیه که گرینگان به له به رکردن و کوکردنه وهی نه و فرمودانه داوه و نووسیویانه، له راستکردنه وه و وردبینیاندا هیه ریگه یه کی زانستیان نه گرتوته بهر، به لام پشتیان به وه به ستوه که حالته ی حیکایه تخوانان چوڼ بوه و به رووکه ش و ده ره وه یاندا سه رسام بوون، بویه ده بینیت له زوربه یاندا به شان و بالیاندا هه لده دن و هه ندیک فرموده به راست داده ئین، ته نها له بهر نه وهی حیکایه تخوانه که یان گیره وه که جیگه ی متمانه یه، نه گه ر له گه ل قورئانیشدا نا کوک بوویت و له گه ل عه قلیشدا به ریه ک که وتیت، هه ره ها هه ندیکان رهت ده که نه وه ته نها له بهر نه وهی که گیره وه که تانه ی له سه ره، هه ر چه نده نه گه ر نه و فرموده یه که باسیسی کردیت له گه ل قورئاندا یه ک بگرته وه و عه قلیش پالپشتی بکات کورته ی باسه که: هه لگران و له بهر که رانی فرموده کان له ریگه ی کوکردنه وه و نووسینه وهی ته ماشای نه وه ده که ن که کی گوتوو به تی نه ک چی گوتوه

قسه مان له سهر گیرانه وه و حیکایه تخوانان له به شتیکی پشودا له ژیر ناو نیشانی (گیرانه وه لای عه ره ب) کرد، لیره دا پیوست به دریزداری ناکات، به لام ده مانه ویت قسه له سهر هه ندیک که سایه تی گومانای له ئیسلامدا بکه ین که پیوه ندی به با به ته که مانه وه هه یه

(99)

که سایه تییه گوماناوییه کان

له میژووی ئیسلامیدا کوپله پیاویک هه ن سه رم سورده مینیت له ناسینیان و گومانم له دره وه شاوه بیان هه یه، حالیان به ترسناک ده بینم و قسه کانیان مایه ی سه رسوره تیان و گومانانین، تیاندا هه ن له لای موسولمانان جیگه و ریگه و ریزی بالایان هه یه له زانست و نه ده ب و خوداپه رستن و زاهدیدا و، موسولمانان به رووکه شیان سه رسام بوون و به قسه و رایان کردوون و به قسه کانی نه وان پاساویان هه نایه وه ته وه و شوین پی نه وان که وتون و هیه ئاوریکان له رابردووی دوژمنایه تی و گه وره بوونی ناآزاد و زیانتیکی دیلی و رقو قینه ی په نگخواردووی ناخیان نه داوه ته وه، نه مانه به لایه کی گه وره بوون به سهر ئیسلامه وه و موسیه تیکی مه زن و کاره ساتیک بوون به سهر خه لکه وه، به وهی له فریودان و ته له که یان

خزاندوه ته کاروباری نایینه که یانه وه و ته له که یان بو ناوه ته وه، سه ره تای ئیسلام ته واو نه بوو تا ناکوکی که وته ئیوان موسولمانان وه و ږه تکر دنه وه یه کتر له ئیواناندا ده رکوت و فیتنه له ئیواناندا ږووی دا، بوون به کوپله ی دور له یه ک. هیچ شتیک کو ی نه کردنه وه و بوئد و په یوه سنبووژیک له بریایه تی نایینی ږیکه وه نه یه ستنه وه

لږه دا نامه ویت له سه ر که عبی نه حبار قسه بکه م و هه روه ها له سه ر عه بدوللای کوری سه لامه و عه بدوللای کوری سه به که نازناوی کوری ږه شه که بوو له یه هوودیه کان بوو به ناچاری بوو به موسولمان، ئیسلام بوونه که یان جگه له فرتوفیل و فریودانی ئیسلام و ته له که نانه وه بو خه لکه که ی هیچی تر نه بوو، حاله تی نه مانه له لای نه هلی زانست له م سه رده مه دا زانراوه، نه گه ر له سه ره تای ئیسلامدا نه زانرابوو، به لام ده مه ویت قسه له سه ر که سایه تی تر بکه م، که ده سته ی توپزه ره وان نه گه بیشته وه ته شوینی ده رختنی حه قیقه تیان و جاریک موسولمانان پابه ندن به قسه کانیا نه وه و له شیکر دنه وه ی قورئان و بنه ما ږه سه نه کانی نایینه که یان پشتیان ږنده به ستن، ئیسحاق که شیخی حیکایه تخوانان و ئیمامیان بوو، نه م بوو جگه له زوه ری یه که م که س بوو به سه ره اتی ږیغه مه ری به فرمانی خه لیفه ی عه باسی نه بوو جه عفه ری مه نسوور نووسییه وه، دوا ی نه م سه رجه م گږه ره وان په نایان بو نه م برده و ږیشتیان ږی به سته وه له گږانه وه کانیا ندا

نه م ئین ئیسحاقه وه ک ئین سیرین بوه، باوکی له سه بیکراوه کانی عه ین ته مره له و دوا که وتانه یه و له بنه چه دا فارس بوه. ب ه قه د نه وه ی ږه رده له سه ر که سایه تی ه گوماناویه که ی هه لماریت، ږیشیان قسه یان له سه ر کرده، به لام سه ره ږای نه وه یش له وه رگرتی قسه کانی و پشتیه ستن به گږانه وه کانی به رده وام بوون

ئین ده حیه ده لیت: نه گه ر ئین ئیسحاق باسی فرمووده یه کی کردیت وه ک په ناگه یه ک لږی قبول نه کراوه، نه ی چون ده کړیت به دابراوی باسی کردیت، له به ر نه وه ی نه هلی زانست متمانه یان ږی نه کرده، هه ر یه ک له ئین نه لمه دینی و ئین موعین ده لیتن: ئین ئیسحاق هیچ پاساویکی ږی نیه، یان حوجه تی نیه، گوتیان: مالک به دروزن وه سفی کرده، هه ندیکیان ده لیتن: مالیک بو یه نه م قسه یه ی کرده و سته می لی کرده، چونکه ږی ږاگه بیشته وه که گوتویه تی: فرمووده که ی مالیک به ږین من ږیشکی نه خوشیه کانم، له ویدا مالک گوتویه تی: ئین ئیسحاق چیه جگه له وه ی ږیاویکی که ره حال بوه و له مه دینه ده رمان کرده، هه ندیکیان ده لیتن ئین ئیسحاق فه قی باوه ږیکراو بوه، به لام ږیلپاز و گزیکه ر و فریودهر و هه لخه له ږینه ر بوه. نه م قسانه مان له قسه ی حه له بییه وه گواسته وه ته وه، له وه وه ږیده گه یت که ئین ئیسحاق دروزنه و له که ره حاله کانه و له به ر دروزنی له مه دینه ده رکراوه. جیگه ی سه رسوره ږنانه که یه حیا ی کوری سه عید شیخی ئیمام مالک له و که سانه بوه که له ئین ئیسحاقه وه شتیان وه رگرتوه، وه ک دیسان له سیره ی حه له بی باسی ده کات. وا فرز ده کات گږانه وه ی مالکیش دیسان به دروکانی ئین ئیسحاق ږیس بوویت، که شیخی شیخه که ی بوویت، له م قسه یه نامو تر ده لیت: نه و فه قیه ږیک ی باوه ږیکراو بوه به لام گزیکه ر بوه، نازانم چون گزیکه ر باوه ږیکراوه، واته ته له که باز و هه لخه له ږین، بو نمونه فروشیاریک عه بیه ی کالاکه ی له کریاره که ی بشارته وه، واته (تدلیس) ږیده نگ ی له قسه کردن له سه ر ږیوه روکی قسه که، وه ک نه وه ی لاواز به راست دانین و درو به راست و له م شیویه. چ متمانه یه ک به ئین ئیسحاق بمیت که ږیلپاز ږیت و له م کو له پشتانه دا چی به هایه ک بمیتته وه و نه وان پشتی ږی به ستن بو راست دانانی فرمووده کان

له مه دا راستی نه و قسانه مان له سه ر گږانه وه لای عه ره ب ده زانین، که ږیشت باسما ن کرد، وا ږیویسته له سه ر موسولمانان نه م فرموودانه هه مووی به ږیزنکی له قورئان و له مه عقوول چنراو ږالپون و له ږیزنگی بدن، نه وه ی مایه وه وه ری گرن و نه وه یش که وت وازی لی به ږین

نه لجه سه ن نه لبه سری

له و که سایه تیانه ی که وای ده بینم گومانای ږیت که سایه تی نه لجه سه ن نه لبه سریه که به زانستخوازی و خودا په رستی ږیکه وه ناسراوه، ږیشیان نه وه نده ی قسه یان له سه ر ئین ئیسحاق کرده و، نه وه نده زور به فراوانی سپاس و سه نایان کرده و خو یان ږ کرده له ږیز و ږیزانین بو ی، نه وه نده قسه یان له سه ر نه م کرده، به لام من به و شیویه وینای نه م که سایه تییه ت بو ده که م که چون قه ومه که له کږبه کانیا ندا باسیان کرده، ئینجا ږینیه کانی خو مت بو ده لیم و حکوم کردن له مه دا بو تو به جی ده هیلم نه ی خوینه ری به ږیز

ده‌لین: حه‌سه‌نی به‌سری له دوو سالی کۆتایی سه‌رده‌می خه‌لیفه عومه‌ری کوری خه‌تابدا له دایک بوه، له دایک و باوکێکی غه‌یره عه‌ره‌ب و له دواکه‌وتوانی ئیسلام بوون. دواکه‌وتوو له عورفی نه‌واندا به‌ کۆپله‌ داده‌نرا که عه‌ره‌ب یان ده‌ستی به‌ سه‌ردا ده‌گرتن و تالانی ده‌کردن یان له‌وانه‌ی ده‌ستیان به‌ سه‌ردا ده‌گرت و ده‌یانکری، به‌لام باوکی پیاویک بوو ناوی یه‌سار بوو، له‌ کۆی نه‌و خه‌لکه‌ سه‌بیکراوانه‌ بوو که خالیدی کوری وه‌لید له‌ زه‌مانی خیلافه‌تی نه‌بووه‌کری سدیق سه‌بی کردبوون، له‌ فارسه‌کان و خه‌لکی میسان که شوینیکه له‌ نێوان واست و به‌سه‌رده‌دا و، له‌ویدا گوندیک هه‌یه که گۆری عه‌زیزی یه‌هوودی تێدایه، نه‌م یه‌ساره‌ دواکه‌وته‌ی زه‌یدی کوری سابتی نه‌نساری بوه، ده‌بیت ناوی له‌ پێش سه‌بی کردنی یه‌سار نه‌بوویت، له‌ به‌ر نه‌وه‌ی فارس به‌م ناوه‌ مندالیان ناو نایین، عه‌ره‌بیش وا رها‌تیبوون که ناوی دواکه‌وته‌کانیان بگۆرن و ناوی چاکیان لێ بنین، وه‌ک یه‌سار و یره‌باح و سرور و له‌م شیوه‌ ناوانه‌ که ئاماژه‌ بێت بوو خو‌ش‌حالی (ئه‌ی ناوی منداله‌کانی خو‌یان بوو وه‌ک گۆرینی ناوی نه‌وان ناو نه‌ناون، که‌چی به‌ ناوی سه‌گ و مار و پیسایی و شتی فێزه‌ون ناویان ناون _ و _) به‌لام دایکی ناوی خیره‌ بوه، به‌خۆکراوی ئوم سه‌لمه‌ هاوسه‌ری پیغه‌مبه‌ر بوه، دیاره‌ له‌ کاتی شووی یه‌که‌می ئوم سه‌لمه‌دا هاته‌و بوو لای ئوم سه‌لمه‌. حه‌سه‌ن به‌م شیوه‌یه‌ به‌خۆکراوی ئوم سه‌لمه‌ بوه، وا باس ده‌که‌ن که ئوم سه‌لمه‌ بوو لای هاوه‌لانی ده‌ری ده‌کرد بوو نه‌وه‌ی پیروزی بکه‌ن، گوتیان جارێکیان ده‌ری کردوه‌ بوو لای عومه‌ر، دوعای بوو کردوه‌ و گوتویه‌تی: خودایه‌ بیکه‌ به‌ فه‌قیه‌ له‌ ناییندا و لای خه‌لک خو‌شه‌ویستی بکه‌، باسیشیان کردوه‌ له‌ کاتێکدا دایکی لای نه‌بوه‌ گریاوه‌، ئوم سه‌لمه‌ مه‌مکی پێداوه‌ و ژیری کردوه‌ته‌وه‌، تا دایکی هاته‌وته‌وه‌

ده‌لین: کاتیک عه‌لی له‌ مه‌دینه‌ ده‌رچوه‌ به‌ره‌و کوفه‌، له‌ پاش کوشتنی عوسمان، ته‌مه‌نی حه‌سه‌ن به‌سری چوار سالان بوه، ئینجا حه‌سه‌ن بوو (وادی القری) شوینیکه له‌ نێوان شام و مه‌دینه‌ گواستویه‌ته‌وه‌، ده‌لین له‌وێه‌ هاته‌و بوو به‌سه‌ره‌ و کردویه‌تی به‌ شوینی نیشته‌جێبوونی خو‌ی و نازناوی نه‌وی پێوه‌ نرا و پێیان گوتوه‌ حه‌سه‌نی به‌سری، خاوه‌نی سیره‌ی حه‌له‌بی ده‌لێت: حه‌سه‌نی به‌سری له‌ کوره‌ قۆزه‌کانی خه‌لکی به‌سه‌ره‌ بوه، ده‌لێت به‌ پێی قسه‌ی ئین که‌ پیر بێت حه‌سه‌نی به‌سری پیاویکی زلی بالابه‌رز بوه

به‌ یره‌وانیژ و زانستزان و زمانی پاراو و خوداپه‌رست وه‌سفیان کردوه‌، نه‌م قسانه‌ له‌ په‌راوه‌که‌ی نه‌بی عه‌مرو کوری عه‌لاوه‌ وه‌رگیراوه‌، گوتویه‌تی: له‌ حه‌سه‌ن به‌سری زمان پاراو تر و خاراوترم نه‌بینوه‌، پێیان گوتوه‌ نه‌گه‌ر به‌راوردی بکه‌یت له‌گه‌ل حه‌جاجی کوری یووسفی سه‌قه‌فیدا، کی پاراو تره‌؟ گوتویه‌تی حه‌سه‌ن. باس له‌وه‌ ده‌که‌ن که حه‌لقه‌ی له‌ مزگه‌وتی به‌سه‌ره‌ هه‌بوه‌، که خه‌لکی زانستخواز له‌و کاته‌دا تێیدا بوون و واسیل کوری عه‌تا یه‌کێک بوه‌ له‌وانه‌ی که ئاماده‌ی دانیشتنه‌کانی بوه‌ و له‌ زانستی باغ و باخچه‌کانی نایین و لقو‌پۆپه‌کانیان خو‌یندوه‌ته‌وه‌، واسیل له‌وانه‌ بوه‌ که قازانجی له‌ حه‌سه‌نی به‌سری بینیوه‌ و ده‌لێت: کاتیک بن عه‌تا یه‌کێک له‌و جێگانه‌ی بوو خو‌ی دا‌بین کرد، حه‌سه‌ن فرمائی پێ کرد که دانیشتنه‌کانی جیا بکاته‌وه‌، واته‌ لاتهریک بێت له‌و، نه‌و و هه‌ندیک له‌ هاوه‌لان له‌ دانیشتنه‌کانی حه‌سه‌نی به‌سری جیا‌بوونه‌وه‌ و لاتهریک بوون، واته‌ عه‌زل بوون و نه‌لقه‌یه‌کیان واته‌ شانیه‌کیان له‌ لایه‌ک له‌ لا‌کانی مزگه‌وت دروست کرد و له‌وێ دانیشن به‌ لاتهریکی واته‌ به‌ ئیعتیزالی، بو‌یه‌ خه‌لک پێی ده‌گوتن مو‌عته‌زیله‌ و وه‌ک نه‌وه‌ ده‌رده‌که‌وتن که له‌ جه‌ماعه‌ت واته‌ نه‌لقه‌که‌ی حه‌سه‌ن به‌سری جیا بوویننه‌وه‌، نه‌وه‌ی له‌ سه‌ر نه‌و باسی ده‌که‌ن: سه‌ت و نه‌وه‌نه‌ هاوه‌لی لا بوه‌، جگه‌ له‌ چوارده‌یان قسه‌ له‌ سه‌ر هه‌یچیان نه‌کردوه‌

نه‌وه‌ی سه‌رسوره‌بهر بوو که خو‌یندمه‌وه‌، له‌وه‌ی وه‌سفی خوداپه‌رستی کراوه‌، له‌وه‌ی کاتیک که ئاماده‌ بوه‌ وه‌ک نه‌وه‌ بوه‌ که خه‌فتارییه‌که‌ی وا بوه‌ که نازیرێکی له‌ گۆر ناییت و له‌ کاتی دانیشتنیدا وا خو‌ی ده‌رخستوه‌ که دیلێکه‌ و خه‌ریکه‌ له‌ ملی ده‌ده‌ن و، نه‌گه‌ر باسی ناگرت بکرده‌یه‌ واته‌ دۆزه‌خ وه‌ک نه‌وه‌ بوه‌ بوو نه‌و دروست کرابیت، نه‌مه‌بیش به‌و خودایه‌ گه‌وره‌ترین شته‌ که گومان له‌ حال و ناخی بکه‌ین، نه‌مه‌یه‌ که به‌ ته‌واوی توانیمان له‌ سه‌ر قسه‌ی نه‌وانه‌ی باسیان کردوه‌ وینای که‌سایه‌تییه‌که‌یت بوو بکه‌ین که ناوی حه‌سه‌نی به‌سرییه‌، له‌مه‌شدا قسه‌گه‌لێکمان هه‌یه‌ له‌گه‌ل کۆمه‌لێک تیبینی له‌ سه‌ر نه‌م که‌سایه‌تییه‌ له‌ باره‌یه‌وه‌ پرونی بکه‌ینه‌وه‌ و نه‌و آ‌لۆزییه‌ له‌ به‌ر چاوه‌ی له‌ سه‌ر لا بده‌ین. ده‌لین: له‌و قسانه‌یان زانیمان که حه‌سه‌ن سی جێی نیشته‌جێبوونی هه‌بوه‌، یه‌که‌میان مه‌دینه‌ که شوینی له‌دایکبوون و پێگه‌یاندنی یه‌که‌می بوه‌، دوهم وادی قورا، پاش پێگه‌بیشتنی گواستیویه‌تییه‌وه‌ بوو نه‌وی و،

سییم بهسره بوه که پاش وادی قورا هاتوه بۆ ئەوێ و تاوه کو کۆتایی ژبانی و کۆچی دوایی لهوێ نیشتهجی بوه، بهلام ئیمه نازانین کهی گواستویهتیوه بۆ وادی قورا و چهند لهوێ ماوهته و کهی گواستویهتیوه بۆ بهسره، ههروهها ئیمه نازانین هۆکاری چی بوه که وازی له مه دینه هیناوه و چوه بۆ شوینیکی وهک وادی قورا که کهسوکاری لهوێ نه بوه. باس لهوه ده کهن که عهلی پاش کوشتنی عوسمان دهرچوه بۆ کوفه، لهو کاته دا حهسه نی بهسری ته مهنی چوارده سال بوه. زۆر دووره لهوهی بلپین به هۆی ئەو فیتنه یه وه بوه واته کوشتنی عوسمان هۆکاری ئەوه ییت و پالی پتوه ناییت له مه دینه دهر بچیت و پروات بۆ وادی قورا، له بهر ئەوهی مێرد مندالیککی ئاوا له دوور و نزیکه وه هیچ پتوه ندیه کی به وه وه نه بوه، ههروهها زۆر دووره هه رزه کاریکی ئاوا شوینی له دایکبوون و گه وره بوونی جیبهیلایت و بچیت بۆ شوینیکی تری وهک وادی قورا که دانیشتوانی یه هودی بوون، نه که سوکاری و نه که سیککی نزیککی لهوێ هه ییت، بهو پتیه ی عومه ر یه هه و دیه کانی لی دهر نه کرد له بهر ئەوهی له حیجاز نه بوو. جا ئە گه ر یه هه و دی تیدا ییت یان موسولمان نه شیاهه بۆ مندالیککی کرتوکالی جوانکیله له خیزان دابهریت ئەوهی بۆ ئیمه دهر ده که ویت، دهر چوونی بۆ وادی قورا پاش کوشتنی عهلی بوه له کوفه و، لهو کاته دا بوه که کاروباری ده سه لات گواستراوه یه وه بۆ به نی ئومه یه له شام، یان له کاتی روودانی فیتنیه ی (الحره) بوه له مه دینه له سه ر ده می یه زید کوری مه عاویه، ئەم فیتنه خویناویه دارمینه وای فه رز کرده له مه دینه دهر بچیت و خۆی قوتار بکات له ناخۆشی و ناگه ر و لیکه وته کانی، به ناییه تی بۆ که سیککی وهک حه سه نی بهسری که دوا که وته ی عهلی کوری ئە بووتالیب بوه، به لگه ی ئە وه ییش ده ستنیشان کردنی وادی قورا بوه به دهر له شوینی تر له شام و ولاتی عێراق، وادی قورا لهو نپوه نده دایه، بۆیه به دوور بوه له یه کتر قهر کردنی حزبه سیاسیه کانی ئەو سه ر ده مه. ئەو شوینه ی هه لپژاردوه وهک شوینی لاتهریک بوون و نیشته جی بوون، ئەمه ییش به لگه ی ئە وه یه که زۆر خودپارێز بوه له ژبانی و توندوتۆل و ناگادار بوه له پتشی نی کردنی پاشه روژی رووداوه کان و خۆپاراستن له دهر نه نجامه کانی، ئە گه ر نا، هیچ عه قلی تی ناچیت و باویش نیه بی ناچار بوونی کوشنده شوینی ییگه پاندنی به جی بهیلایت، که پایته ختی ئیسلام و موسولمانان بوه و پروات بۆ وادی قورا که نه مال و نه که سوکاری ئەوی لی بوه.

وا دیاره نیشته جی بوونی له وادی قورا درێژه ی نه کپشاهه و تا فیتنه کان نیشته وه وه و هیمن بوه ته وه و ئەمه و یه کان بالیان به سه ر سه ر جه م ولاتانی ئیسلامی ئەو کاته دا کپشاهه، له ویدا ماوه ته وه، نیشته جی بوونی لهوێ چهند سالیککی دیاریکراوی خایاندوه، به لام له وانه یه بگوتریت پاش ئەوه ی رپی تپچوه که شوینی نیشته جی بوونی به جی بهیلایت نه گه راوه ته وه بۆ مه دینه که شوینی له دایک بوونیه تی و یه که م زه و یه که پتشی بهر خۆ له که ی که وته و شوین که وته ی و هاوده مانی و ناسیاوانی لهوێ بوون و هاتوه بۆ عێراق، یان بۆ نه رویشت بۆ شام که له رپه روی ده سه لاتی ئیسلامدا باره گای خیلافه تی ئیسلامی بوه و، کراوه به ناوه ندی ئایینی و دونیای موسولمانان.

رۆبشتنی بۆ عێراق کاره که گومانای ده کات، سه ره تای راو بوو چوونه که ئەوه یه، هه ر چهند عێراق هیمن نه بوه بۆ ئەمه و یه کان به هۆی زیاد و کوره که ی و حه جاجیش وهک چۆن ییش ئەوه بوه، ئاوا بهو حاله ته وه به ر ده وام بوه، بهو شپوه یه مایه وه تا رۆژگاری ئەمرومان بوو به سه ر چاوه ی رفوکی نه و حیزبایه تی مه زه به ی تیدا ده کولیت، ئەو ییش فیتنه ی کوشتنی عوسمان و فیتنه ی رپوژی که ره لای عه له و یه کان دژ به ئەمه و یه کانه

کورانی فارس و عێراق له ولاتی فارسدا و له وانه ییش عێراق ولاتی یه ساری باوکی بوه، له بهر ئەوه ی باوکی خه لکی میسان بوه وهک پتیشتر باس مان کرد، ئەوه ییش پشنگیری ئەوه ده کات که بۆچی به سه ره ی هه لپژاردوه، له بهر ئەوه ی میسان سه ر به به سه ره بوه و هه ر یه ک له م دوو شاره واته "به سه ره و کوفه" موسولمانان وایان داناوه له زه مانی عومه ردا سه ر بازگه ی سوپای ئیسلامی بووبن، هه ر یه ک له وانه ناوه ندیک بوه بۆ ئەوه ی له وپوه سوپا به ره و خۆ ره له ات له شکر کپشی بکات، ئە گه ر به سه ره جیگه ی ره سه نی باوکی نه بوا یه کوفه ی هه لده بژارد، له بهر ئەوه ی باره گای خیلافه ت له زه مانی عه لی لهوێ بوه و له به سه ره گرینگتر بوه و، عه شیره ته عه ره به کانی تیدا کۆ ده کرده وه

له ویشدا که ئەو له دوا که وته کانی عه لی کوری ئە بووتالیب بوه، ئەو ییش له مه یلی سیاسیدا عه له وی بوه، بۆیه عێراقی هه لپژاردوه دوور له شام و حیجاز، له بهر ئەوه ی عێراق وهک پتیشتر

گوتمان تووشی حیزبایه‌تی سیاسی عه‌له‌وی بوو، بیگومان نه‌وه‌ی پیوه‌ندی نه‌وتوی به فارس‌ه‌وه بیٚت هیچی ناوٚت بیجگه له‌وه‌ی سهر به مه‌یلی عه‌له‌وی بیٚت له حیزبایه‌تی سیاسیدا، له بهر هوکارگه‌لٚک له (نامه عیراقیه‌کان) مان شیمان کردوه‌ته‌وه و شروفه‌مان کردوه و روونمان کردوه‌ته‌وه و، هیچ پیویست ناکات لٚرده دا دووباره‌ی بکه‌ینه‌وه

(100)

مه‌یلی فارس‌یانه‌ی

له‌و کٚتیانه‌ی له‌بهر ده‌ستمدان هیچ شتیکم له سهر ژیانی باوکی و مردنی نه‌دوژیه‌وه، ئایا حه‌سه‌ن باوکی بینیه‌ یان له مندالییه‌وه باوکی مردوه و نه‌و بچوک بوه و پیی رانه‌گه‌ییشته‌وه. هه‌رچوٚنٚک بیٚت، ده‌بیٚت حه‌سه‌ن که پیگه‌ییشته‌وه و له کاروباره‌کان تیگه‌ییشته‌وه، خوٚی ناسیوه و زانیوه که له دواکه‌وتوانه و نه‌و له دایک و باوکیکی غه‌یره عه‌ره‌بی و به‌خٚتوکراوه، له‌و کاته‌دا له شه‌ره‌ف و پیگه‌دا له‌گه‌ل خه‌لکه ساده‌که په‌کسان نه‌بوه، سهره‌رای نه‌وه‌ی ئیسلام هه‌موو خه‌لکی په‌کسان کرد، نه‌وه زه‌یدی کوری حارسه بو نمونه عه‌ره‌ب بوو له پیشه‌نگ و سهره‌تاکانی موسولمانان بوو، پیغه‌مبه‌ری خودا به‌خٚتوی کرد و ته‌نانه‌ت به زه‌یدی کوری محمه‌د بانگ‌گرا، به‌لام سهره‌رای نه‌وه‌ییش زه‌ینه‌ب کچی جه‌حش رازی نه‌بوو شووی پیٚ بکات و بیٚت به می‌ردی که داوای کرد، له‌بهر نه‌وه‌ی له نازاده‌کانی قوره‌یش بوو و نه‌ویش دواکه‌وته بوو، تا پیغه‌مبه‌ری خودا بوٚ خوازینی کرد، له‌و باره‌وه قورئانی دابه‌زاند و فرمانی کرد قبولی بکه‌ن و نه‌وانیش قبولیان کرد

نه‌مه بو زه‌یدی کوری حارسه عه‌ره‌یٚکی راستوره‌وان بوه وا بیٚت، نه‌ی بو په‌کٚکی غه‌یره عه‌ره‌بی و دواکه‌وته، به‌لکوو فارس‌یکی دواکه‌وته‌ی وه‌ک حه‌سه‌نی به‌سری حالی چوٚن ده‌بیٚت، واته یان کوٚیله بوون له لای عه‌ره‌ب یان خزمه‌تی گه‌وره‌که‌یان ده‌کرد یان له سهر پاره‌یه‌کی دیاری کراو په‌یمان ده‌نووسٚیت که بیدات به گه‌وره‌که‌ی و واته نه‌و پاره‌ی بو په‌یدا بکات و بیداتی تاوه‌کو نازادی بکات و، له پاش نازادکردنی سهر به گه‌وره‌که‌ی ده‌بیٚت، ته‌نانه‌ت له پاش خوٚی له کاتی مردنیدا هه‌رچییه‌کی له دواکی جی بمٚنیٚت بو گه‌وره‌که‌ی ده‌بیٚت، بیگومان که حه‌سه‌ن کاتٚک گه‌ییشته عه‌قلی خوٚی و له ژیان تیگه‌ییشته و زانی که نه‌و له دواکه‌وته‌کانه و له دایک و باوکیکی غه‌یره عه‌ره‌به و هیچ ژیانٚیکی لای عه‌ره‌ب نییه جگه له ژیانی دواکه‌وته‌یی، دوور نییه که هه‌ستی به‌وه کرد بیٚت له ناخی خوٚیدا و شتیک له‌و کینه‌یه‌ی هه‌لگرتیٚت که له دلی نه‌بوو لوٚلوئه و دلی حورمزان و خه‌لکی تر له کورانی فارسی توٚله‌سٚین خولی خواردوه‌ته‌وه به‌لام حه‌سه‌نی به‌سری وه‌ک له قسه‌کردنه‌کانی ده‌رده‌که‌ون عاقل و به‌هیمه‌ت و توندوتوٚل و خوودپاریز بوه، ناگاداری خوٚی بوه، بوٚیه له ژیانی ئایینی خوٚیدا ریگه‌یه‌کی داهٚیناوه، له‌ویدا نه‌وه‌ی له سهر خوٚی فهرز کردوه که هه‌ر رفوکینه‌یه‌ک له دلیدا بیٚت بیشارٚته‌وه و، نه‌و مه‌یله نه‌ته‌وه‌یییه غه‌یره عه‌ره‌بییه تییدا بوه و دایووشیوه، ته‌نانه‌ت خه‌لکی به‌سره زور به ریٚ و بالایی پیگه‌که‌یه‌وه ته‌ماشایان کردوه، که هاو وٚنه‌ی نه‌بوه، به پیشه‌نگی ئیمامه‌کانی خوٚیانان داناوه، تا مردوه و، له حاله‌تی‌کدا مه‌راسیمیکی به‌خاکسپاردنیان بو کردوه که بیٚ هاوتا بوه، گوٚتیان: به‌سریه‌کان پاش نوٚژی هه‌ینی جه‌نازه‌ی حه‌سه‌نیان ده‌رکردوه و ته‌نانه‌ت له نوٚژی عه‌سر که‌س ناماده‌ی مزگه‌وتی به‌سره نه‌بوه، له‌بهر سهر‌قالبوونی خه‌لک به جه‌نازه‌که‌ی حه‌سه‌نه‌وه، گوٚتیان: له هیچ کاتٚکدا نه‌بوه هیچ نوٚژی‌ک له نوٚژه‌کان جه‌ماعه‌تی تییدا نه‌کریٚت له عه‌سری نه‌و پرؤزه‌دا نه‌بیٚت

ژیانی له به‌سره‌دا

پیٚشتر باس کرا، که له دوو سالی کۆتایی سهرده‌می خیلافه‌تی عومه‌ر له دایک بوه، به ته‌ماشاکردنی نه‌مه بیٚت، له‌دایکبوونی له سالی پیست و په‌کی کوٚچی بوه، له‌بهر نه‌وه‌ی عومه‌ر له سالی پیست و سیٚی کوٚچیدا کوٚژرا، ده‌لٚن له به‌سره‌دا له سهره‌تای ره‌جه‌بی سالی سه‌توده‌دا کوٚچی دواپی کردوه، وا بیٚت هه‌شتاو نوٚ سال ژیاوه، بوٚیه که‌سیکی ته‌مه‌ن درٚژ بوه وا دیاره که به‌شی زوری ژیانی و ته‌مه‌نی له مه‌دینه بوه، به‌ده‌ر له‌و ماوه‌یه‌ی که له وادی قورا به‌سهری بردوه و، هیچمان لا نییه که یر و ماوه‌که‌ی دیاری بکات، نه‌وه‌ی ده‌توانیٚت

ههله پینجرت که نزیکه ی چل سالی له به سره بوه، له سیره ی حله بیدا هاتوه: پپی گوتراوه (واته به حه سهن) نه ی باوکی سه عید تو ده لیت پیغه مبهری خودا وا ده لیت و تو پپی رانه گه بیشتوویت، بهو پرسیار که ره ی گوتوه: هه ر شتیکت له منه وه گو بیست بوو که گوتم پیغه مبهری خودا ده لیت هه مووی له عه لی کوری نه بووتالیبه وه یه، به لام من له زه مانی کد ام ناتوانم باسی عه لی بکه م، واته له ترسی حه حاج له مه دا وا تیده گه ی که له زه مانی حه حاجدا حه سهن له به سره بوه و حه حاج والیی عیراق بوه، له لایهن عه بدولمه لیک له سالی حه فتا و پینجی کوچیدا دانراوه، نه گه ر وا دانین له و ساله دا که حه حاج بوه به والیی عیراق نه و چوه بو به سره، نه مه ییش وا فهرز ده کات که ماوه ی سی و پینج سالی له به سره به سهر برده، نه گه ر وا دانین پینش ویلایه تی حه حاج چوه بو به سره، نه وا ماوه که ی له به سره سی و پینج سال زیاتر بوه، نه مه یه که گوتمان نزیکه ی چل سال له به سره زیاره.

زانست و پاراوییه که ی
 حه سهنی به سری لای موسولمانان پیگه یه کی زانستی بالای هه بوو که له پیگه ی
 باوه ردارییه که ی که متر نه بوو، نه گه ر نیمه به تیروانین و وردییه وه له م پیگه یه یروانین وای ده بینین
 له بواری زانستدا، جا له فهرمووده کانی پیغه مبه ر یان له هه والی ئیسرا ئیلییه کان پیت له
 حیکایه تخوانی تپهر ناکات، له ناستیکدانیه شایانی سه رسامی پیت، له گه ل نه وه ی زانست
 له و سه رده مه دا له گیرانه وه نه ک شتی تر دا فه تیس بوه، نه گه ر بنه ویت بلنیت تاییه ت بوه به
 گیرانه وه ی پروتی دور له عه قل به یه کجاری، له به ر نه وه ی گیرانه وه ی له گه ل عه قلدا له و کاته دا
 په سه ند بوه، نه گه ر پشتراستکردنه وه که ی نه ک شتی تر، راست بوایه، پیگومان نه و زانسته ی
 له م گیرانه وه دا ده ست ده که ویت راست ناپیت گه ر بگوترت زانسته، نه گه ر نه وان جگه له و
 هیچی تریان شک نه برد پیت. له ناماژه کانی زانسته که ی نه وه بوه که نه لقه ی هه بوه له
 مزگه وتی به سره و واسیل کوری عه تا (سه ر موخته زیله کان) له وانه بوه که ناماده ی نه لقه که ی
 بوون، کاتیک گه بیشتوه ته پله یه ک له و دوو پله یه دیاریکراوه، حه سهن فه رمانی ئیعتیزالکردنی
 پی کردوه له دانیشتندا، بویه له گه ل هه ندیک له هاوه لانیدا نه لقه یان شانیه کیان بو خو یان
 دروست کردوه و له لایه ک له گو شه کانی مزگه وته که دا بو خو یان خه ریکی کاری خو یان بوون،
 واته لاتهریک بوون، بویه ناویان لی نراوه موخته زیله، واته لاتهریکه کان وه ک پینشتر باس کرا
 با توژیک لپره دا بوه ستین له سه ر نه م پرووداوه به لکوو نه م کاره ساته، که ده شیت وای دانین که
 یه که مین پیگ واته قولنگه و پاچی نامراری پشت پی به ستن بوه بو جیاوازی و نا کوکیه
 ناینیه کان، بو دارمانی ئیسلام و داروخانی ته لاری یه کبوونی ئیسلامی، نه و ته لاره ی که
 محمه د به شمشیر و فورانه که ی بنیاتینا له ماوه ی بیست و سی سالی زینانی
 پیغه مبه رایه تیدا

وه سنانیک له سه ر پرووداوی ئیعتیزال
 پینش نه وه ی له تاقیکه ی شروفه کاریدا بچینه زبو نه م پرووداوه وه به کورتی و پوختی ده لپین:
 گه وره ترین مو عجزیه ی پیغه مبه ر نه وه یه شمشیر و فورانه که ی له زبو عه شیرته به شه ر
 هاتوه کانی عه ره بدا، نه ته وه و میله ت و ئومه تیکی دروست کرد که یه ک نامانجی هه پیت وه ک
 یه ک که س له سه ر یه ک ریگا یروا ت و ناویشانی یه کتیه که ی یه کتا په رستی پیت، پشت به وه
 به ستیت که هیچ ئیلاهیکی تر نییه جگه له خودا خو ی. نه وه هیچ مه به ستیکی نه بوه له یه کتا
 په رستی جگه له یه کیتی نه ته وه که ی و، له هه موو گونا هیککی ده بووری جگه له تیکدانی
 یه کیتی نه ته وه که ی. له ویدا ده لیت: {إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ} [النساء: 48]، واته: خودا له وانه خو ش ناپیت که هاوبه شی بو په یدا ده که ن و له هه ر که سیککی
 تر په ویت خو ش ده پیت. به ده ستی خو ی داریکی برد و هیلکی راستی کپشا و گوتی: نه مانه
 هیلکی گومرایی و ویلبوونه و له ویدا ویستی ئومه ته که ی تی بگه یه زیت که ریگه ی خودا یه که و
 نه گه ر یه کبوونی ئومه ته که ی تیکچیت، ئیسلام به تو یکلکی و بی ناوه روک و لاشه ده مپزته وه و
 رو حی تیدا نامپینیت، به هه مان شیوه و وه ک موسولمانان له م زه مانه ی خو ماندای لی دیت.
 پاش نه مه با باسی پرووداوی ئیعتیزال واته لاتهریکی بکه ی که له نه لقه که ی حه سهنی
 به سری له مزگه وتی به سره دا سه ریه لدا و بوو به یه که مین لیکترازانی مه زه به ی له زبو
 یه کبوونی ئیسلامیدا، ده لپین: له مه دا ده زانین که حه سهنی به سری له شانیه که ی خویدا باسی

پرسه ئایینییه کانی کردوه، له باره‌ی بناغه و لقه‌کان و عه‌قیده‌کانه‌وه و، له توژیینه‌وه له‌و باره‌وه قوول بوه‌ته‌وه، تا گه‌بیشته‌وه ته‌ پله‌یه‌ک که له‌را و بینیدا جیاوازی تێیدا روو بدات، وه‌ک جیاوازی له‌گه‌ل واسیل کوری عه‌تا له‌سه‌لماندنی پێگه‌و پله‌ی سێیه‌م له‌نیوان دوو پله‌که‌ی بێباوه‌ری و باوه‌رداری موسولمان نه‌وه‌مان بو‌ دهرده‌خات، به‌وه‌ی که‌سێک هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌ بکات، نه‌هیچ باوه‌رداریک شایانی نه‌وه‌یه که به‌نیعمه‌تێکی به‌رده‌وام پاداشت بکریت و له‌خۆشی هه‌میشه‌ییدا بی‌ت و نه‌هیچ بێباوه‌ریک شایه‌نی نه‌وه‌یه له‌ئاگری دۆزه‌خدا به‌رده‌وام بمینیته‌وه هه‌سه‌نی به‌سری و نه‌وانه‌ی له‌ده‌وری بوون، پێویستیان به‌وه‌ نه‌بوو که توژیینه‌وه له‌مه‌سه‌لانه‌ بکه‌ن که خودا نه‌وه‌نده‌ گرینگی پێنه‌داون و پێغه‌مبه‌ریش هه‌یج قسه‌ و روونکردنه‌وه‌یه‌کی له‌سه‌ر باس نه‌کردوون و موسولمانان له‌سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ری خودادا هه‌یج باسێکیان له‌سه‌ر نه‌کردوه، هه‌روه‌ها له‌سه‌رده‌می خه‌لیفه‌ی راشیدییه‌کان و له‌دوای نه‌وانیش، چ‌قازانچێکی هه‌یه‌ بو‌ عه‌قیده‌ی موسولمانان که کوفری گه‌وره‌ی کردیته‌ له‌پله‌ی نیوان کوفر و باوه‌رداری دابنریت، به‌لکوو چ‌پێویست ده‌کات قسه‌ له‌سه‌ر ئه‌م مه‌سه‌له‌ پوچانه‌ بکات که قورئان به‌ده‌نگی به‌رز ده‌لێت: {إِنَّ اللَّهَ لَا يُغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيُغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ} [النساء: 48]. واته‌: خودا له‌وانه‌ خۆش ناییت که هه‌اوه‌بشی بو‌ په‌یدا ده‌که‌ن و بو‌ هه‌ر که‌سێکی تر بیه‌ویت خۆش ده‌بیت.

به‌لام وا‌ دياره‌ هه‌سه‌نی به‌سری زانیویه‌تی له‌کوپه‌ له‌ئیسلام بدات و به‌چ بیل و خاکه‌ناز و قولنگه‌یه‌ک په‌کیتی موسولمانان داروو‌خینیت، بۆیه‌ له‌مه‌سه‌لانه‌ قوول بوه‌ته‌وه، بو‌ نه‌وه‌ی زه‌مینه‌سازی بکات بو‌ گرتنه‌به‌ری پێگه‌ی ناکوکی له‌لایه‌ن موسولمانانه‌وه، خودا بیه‌خشیته‌ چۆن له‌کاره‌کنه‌ری خوداپه‌رستی و باوه‌رداری زانیوه‌ که‌ ئه‌و گومانه‌ له‌خۆی دوور بخاته‌وه‌ و به‌توندی خوداپارێزی کردوه له‌رووی گومانانێکردنییه‌وه. ده‌بینین پاش نه‌وه‌ی ئه‌م عه‌تای خسته‌ ته‌له‌که‌وه‌ و فه‌رمانی پێ کرد نه‌لقه‌که‌ی دوور بخاته‌وه‌ و، لاتهریکی بکات واته‌ ئیعتیزال بکات، وه‌ک په‌تکردنه‌وه‌ی قسه‌کانی و خۆبیه‌ریکردن له‌پراکانی وه‌ک نموونه‌ی {كَمَلِ الشَّيْكَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ} [الحشر: 16] واته‌: وه‌کو سه‌یتان که به‌بنیاده‌می وت خوامه‌ناسه‌ وه‌ختی له‌خودا ته‌کیه‌وه، وتی من بیه‌ریم له‌تۆ و له‌خودا ده‌ترسم که په‌روه‌نده‌ی گشت دونیایه‌

نه‌وه‌ی ده‌بینین که هه‌سه‌نی به‌سری فه‌رمانی به‌واسیلی کوری عه‌تا کردوه که:

دانیشتنه‌که‌ی لاتهریک بکات" له‌ویدا دوو چۆله‌که‌ی به‌به‌ردێک کوشتوه

په‌که‌م: گومانی له‌خۆی دوور خسته‌ته‌وه‌ و به‌وه‌ خۆی داپۆشیوه‌ نه‌وه‌ک لای موسولمانان تاشکرا بی‌ت.

دوهم: جه‌ختکردنه‌وه‌ له‌سه‌ر ناکوکی و سه‌پاندنی لیکترازان وه‌ک کاریکی هه‌ستپێکراو و رووداوێکی به‌چاو بینراو، له‌به‌ر نه‌وه‌یه‌ پاش نه‌وه‌ی واسیلی کوری عه‌تا ئه‌م قسه‌یه‌ی کرد، نه‌گه‌ر له‌ویدا واته‌ له‌نه‌لقه‌که‌ی ئه‌و به‌ماپه‌وه‌ و ئه‌و لیکترازانه‌ تێیدا رووی نه‌ده‌دا، که بوه‌ هۆی لیک جیاکردنه‌وه‌ی جه‌ماعه‌ت، به‌لام هه‌سه‌ن فه‌رمانی کرد ئیعتیزال بکات و به‌خۆی و هه‌ندیک له‌هاورێانی دانیشتنێکی تر له‌لاپه‌ریک له‌لاپه‌ره‌کانی مزگه‌وته‌که‌ دابنیشن، هه‌سه‌نی به‌سری ویسته‌که‌ی جیه‌جی بوو، له‌په‌رشوبلاوکردنی جه‌ماعه‌ت به‌قسه‌ و کرده‌وه‌ش

له‌یه‌ک مزگه‌وتدا دوو شانه‌ دروست بوو که په‌کێکیان ناکوک بوو له‌گه‌ل نه‌وی تردا، ئه‌م نه‌لقه‌ی دوهمه‌ بوه‌ تۆ و ناوکی گه‌لێک دووپه‌ره‌کی که پاشتر له‌نیوان موعته‌زیله‌ و نه‌هلی سونه‌دا رووی داوه، تا زه‌مانێک هات موسولمانان ناکوک بوون و په‌کتریان په‌ت ده‌کرده‌وه‌ {كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ قَرْحُونَ} [الروم: 32]، واته‌: هه‌ر حزبه‌ (کوومه‌له‌) و دلخۆشه‌ به‌وه‌ی هه‌به‌تی. ئېمه‌ بو‌ خوداین بو‌ ئه‌ویش ده‌گه‌رێنه‌وه‌

له‌و مه‌زه‌بانیه‌ی که له‌کانیه‌که‌ی هه‌سه‌نی به‌سری ده‌خۆنه‌وه‌؛ مه‌زه‌به‌ی زه‌یدییه‌ هاوه‌لانی زه‌یدی کوری عه‌لی کوری حوسین، له‌به‌ر نه‌وه‌ی ئه‌م زه‌یده‌ له‌واسیلی کوری عه‌تاوه‌ شت فیر ده‌بوو، که له‌هه‌سه‌نی به‌سرییه‌وه‌ وه‌ری ده‌گرت. واسیلی کوری عه‌تا له‌زانستدا شیخی ئه‌و بوو، بیری زه‌یدی به‌چه‌که‌ی بو‌ هه‌سه‌نی به‌سری ده‌گه‌رێته‌وه‌، ئه‌م زه‌یده‌ برای محمه‌دی نه‌لباقره‌ و مامی جه‌غه‌ری نه‌لصادقه‌، ئه‌و بوو بو‌ هه‌یشامی کوری عه‌بدولمه‌لیک ده‌رچوو کوژرا، چیرۆکێکی هه‌یه‌ به‌هه‌مان شیوه‌ی چیرۆکه‌که‌ی حوسین بی‌جیاوازی، به‌لام شیعه‌ وای بو‌ ناگرین که چۆن بو‌ حوسین ده‌گرین

نایا قسه‌ی دهرباره‌ی عه‌لی کردوه؟

وتمان زانسته‌که‌ی حه‌سه‌نی به‌سری ته‌نھا پشت به‌گیرانه‌وه ده‌به‌ستبیت و هه‌چی تر، گوٲیان جگه له‌چوارده‌که‌س له‌هاوه‌لانی باسی که‌سیکی تری نه‌کردوه، نایا عه‌لی کوری نه‌بووتالیب له‌وانه‌یه که‌ حه‌سه‌ن باسی کردوون، نه‌مه‌یه ده‌مانه‌ویت لٲی بکوٲینه‌وه و ده‌لٲین هه‌ندیکیان قسه‌کردنی له‌سه‌ر عه‌لی ره‌ت کردوه‌ته‌وه و گوٲیمان لٲی نه‌بوه باسی بکات، خه‌لکی تر نه‌وه‌یان سه‌لماندوه که‌ قسه‌ی له‌باره‌وه کردوه. خاوه‌نی سیره‌ی حه‌له‌بی، زیاتر باوه‌ری به‌مه‌یان کردوه، ده‌لٲیت: له‌به‌ر نه‌وه‌ی سه‌لمینراو له‌پیش ره‌تکراوه‌یه، یان وای له‌سه‌ر گوتراوه که‌ هه‌چ گوٲی له‌عه‌لی نه‌بوه، پاش دهرچوونی له‌مه‌دینه. واته له‌وانه‌یه پیش دهرچوونی له‌مه‌دینه گوٲی لٲی بوه، نه‌مه‌ قسه‌ی خوٲیه‌تی. توٲیش نه‌م به‌یه‌کلادا شکاندنه سه‌رسوره‌ینه‌ره بخوٲینه‌وه، که‌ چوٲ سه‌لمینراو ده‌که‌ووٲته پیش ره‌تکراوه و، به‌لگه ده‌بٲیت له‌سه‌ر سه‌لماندن به‌پنرٲنه‌وه نه‌ک بوٲره‌تککردنه‌وه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی بناغه‌ی شنه‌کان ره‌تکردنه‌وه‌یه نه‌ک سه‌لماندن و جٲگیر کردن، جگه له‌شتیکی لابه‌لای کاره سه‌ره‌کیه‌که، بوٲیه بناغه‌ی هه‌ر که‌سیک که‌ شکاتٲیک ده‌کات به‌لگه هٲینانه‌وه‌یه، نه‌ک نه‌وه‌ی ئینکاری بکات و نه‌وه‌ی ره‌تی ده‌کاته‌وه جگه له‌سوٲندخواردن هه‌چی له‌سه‌ر نیبه

به‌لام قسه‌کانمان یان نه‌وه‌ی خراوه‌ته سه‌ر نه‌وه که‌ گوتوو‌یه‌تی گوٲی له‌عه‌لی نه‌بوه له‌ورؤژه‌ی له‌مه‌دینه دهرچوه، ره‌تکراوه‌یه وه‌ک پٲشتر باس کرا، که‌ عه‌لی له‌مه‌دینه‌وه پاش کوشتنی عوسمان دهرچوو بوٲ کوفه، ته‌مه‌نی حه‌سه‌نی به‌سری چوارده سالان بوه، بوٲیه گوٲیستیوونی عه‌لی کارٲیکی دووره له‌و کاته و، له‌به‌ر نه‌وه‌ی پٲنه‌گه‌بیشتنوو بوه و، پٲنکه‌بیشتنوو‌یی یه‌کٲیکه له‌مه‌رحه‌کانی گوٲیستی و چاوپٲنکه‌وتن و ٲٲکه‌لاوی و دانیشتن و قسه له‌گه‌ل یه‌کدا کردنه، هه‌موو نه‌مانه زور دووره له‌مٲردمندالٲیکی هه‌رزه‌کاردا، به‌نسه‌بته عه‌لیی کوری نه‌بووتالیبه‌وه که‌ له‌گه‌وره هاوه‌لان و بالا‌که‌یان بوه، پٲنغه‌مه‌ر نه‌گه‌ر یه‌کٲیک له‌م ته‌مه‌نه‌ی له‌غه‌زه‌کاندا له‌گه‌لیدا دهرچووبا ده‌یگه‌راندوه، وه‌ک له‌غه‌زای ئوحد کردی. نه‌وه راست بٲیت و به‌لایدا بشکٲٲته‌وه، گوٲیستی عه‌لی نه‌بوه، به‌لام له‌وانه‌یه له‌سه‌ر زمانی عه‌لیه‌وه به‌پٲنکه‌ی ناوه‌ندگیر واته به‌ناراسته‌وخو باسی کردٲیت، وه‌ک قسه‌کانی پٲشوو‌تری نه‌وه ده‌سه‌لمٲٲیت که‌ ده‌لٲیت: "هه‌ر شتٲٲک گوٲی لٲی بووٲیت گوتٲٲتم پٲنغه‌مه‌ری خودا گوتوو‌یه‌تی نه‌وه له‌عه‌لیی". کوری نه‌بووتالیبه‌وه بوه

قسه‌کانی له‌شیکردنه‌وه‌دا

هه‌چ شتٲٲکم له‌حسه‌نی به‌سریه‌وه نه‌بینه‌وه، که‌ بیسه‌لمٲٲیت بٲریار بوه و دیدگای هه‌بوه، به‌لام رٲبازی نه‌وه له‌زانستدا گٲیرانه‌وه بوه، له‌وانه‌یه قسه‌ی هه‌ر وا فرٲی دارٲیت، قسه‌ی بی به‌لگه‌ی کردوه و به‌بی پاساوشتی دهرٲریوه. قسه‌ی له‌سه‌ر شیکردنه‌وه‌ی قورئاندا هه‌یه، که‌ شیکه‌ره‌وان له‌شیکردنه‌وه‌کانیاندا باسی ده‌که‌ن. شتٲٲک بوٲ باس ده‌که‌ین بوٲ نه‌وه‌ی پٲنکه‌ زانسته‌یه‌که‌ی بناست

له‌سوره‌ٲی (القصص) دا‌هاتوه: {فَلَمَّا جَاوَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُوتِيَ مِثْلَ مَا أُوتِيَ مُوسَىٰ أَوْلَمَ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ} [القصص: 48] واته: کاتٲیک حه‌قیان له‌لای ئیمه‌وه بوٲهات، وٲیان نه‌وه‌ی بوٲ موسا هاتوووه بوٲ نه‌هاتوووه؟ نایا به‌وه‌ی پٲشتر موسا هٲینای کوفریان نه‌کرد؟ له‌م نایه‌ته‌دا قسه له‌سه‌ر بٲباوه‌رانی قوره‌پش کراوه، نه‌وان گوتوو‌یانه که‌ پٲنغه‌مه‌ری خودا بوٲ نه‌وان هاتوه. (لَوْلَا أُوتِيَ مِثْلَ مَا أُوتِيَ مُوسَىٰ)، نه‌گه‌ر نه‌مه‌ هاندان نه‌بٲیت، واته نه‌گه‌ر خودا له‌و نایه‌تانه‌دا موعجیزه‌ی بوٲ هٲینابایه وه‌ک چوٲ بوٲ مووسای هٲیناوه. نه‌وان به‌م قسه‌یان ده‌یانه‌ویت پٲنغه‌مه‌ری خودا نموونه‌ی موعجیزه‌یان بوٲ به‌ٲٲٲیت به‌هه‌مان شٲوه‌ی مووسا تا به‌راستی دا‌بٲٲن و باوه‌ری پٲی بکه‌ن، به‌دوهم به‌شی نایه‌ته‌که وه‌لامی دانوه، که‌ ده‌لٲیت: (أَوْلَمَ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ) نایا کوفریان به‌وه نه‌کرد که‌ پٲشتر موسا هٲینابوو‌ی؟ واته ئبوه نه‌ی بٲباوه‌رانی قوره‌پش که‌له‌رفن وه‌ک نه‌وه که‌له‌ره‌قیه‌ی له‌بٲباوه‌رٲووتان له‌به‌رامبه‌ر مووسا کردتان له‌هٲینانی موعجیزه له‌رابر دوودا، موعجیزه و نموونه دادتان نادات وه‌ک چوٲ هه‌چ قازانجی بوٲ که‌له‌ره‌قی نه‌وانی نه‌بوو، نه‌وانه بٲباوه‌رٲیان کرد له‌ئاستی نه‌وه‌ی مووسا هٲینای، که‌ پٲشتر نه‌وه کافرانه بوون له‌زه‌مانی مووسادا نه‌ک بٲباوه‌ره‌کانی قوره‌پش

کورتی باسه که، ئەوانەى داوايان له پيغه مبهري خودا کرد، نموونه و موعجيزه‌ى وهک ئەوهى مووسا بپنننهوه، بپاوه‌ره‌کانى قوره‌يش بوون و ئەوانەى به‌وهى مووسا هپناک کوفريان کردبوو، ئەو بپاوه‌رانه بوون له زه‌مانى مووسادا بوون نهک بپاوه‌ره‌کانى قوره‌يش به‌لام حه‌سه‌نى به‌سرى واى لى کردوه که ئەوانەى کوفريان به‌وهى که مووسا هپناويه‌تى کردوه بپاوه‌ره‌کانى قوره‌يش بوون. له‌وه‌دا کيشه و گرفت له واتاى ئايه‌ته‌که دروست ده‌ييت، ئەوه‌يه که بپاوه‌رانهى قوره‌يش له‌گه‌ل مووسادا نه‌بوون له‌و کاته‌ى ئەو موعجيزانه‌ى هپناوه‌ته‌وه تا کوفرى پى بکه‌ن، حه‌سه‌ن ناچار بوو بۆ چاره‌سه‌رى گرفته‌که بلييت، عه‌ره‌ب بنه‌چه‌يان هه‌بوه له نۆ ئەوانەى باوه‌ريان به‌ مووسا نه‌کردوه له پيشتر، واته بپاوه‌ره‌کانى عه‌ره‌ب وه‌چه‌ى ئەو بپاوه‌رانه بوون که پيشتر باوه‌ريان به‌ مووسا نه‌کردوه، بۆيه کوفرکردن به موعجيزه‌کانى مووساى خسته سه‌ريان، واتاکه‌ى له {أُولْمُ يَكْفُرُوا...} [القصص: 48] واته: ئايا کوفريان نه‌کرد .. واته ئايا باوانيان به هه‌مان شيوه کوفريان نه‌کردوه

هه‌چ پيويست ناکات بۆ روونکردنه‌وه‌ى ئەمه دريژه به قسه‌کانمان بده‌ين، ئەمه له رووکه‌شدا گه‌نده‌ليه‌کى ديار ده‌رده‌خات و پراو بووچوونى به هه‌له‌يه‌کى روون ده‌رده‌که‌ويت، نازانم حه‌سه‌ن له‌و قسانه‌ى له سه‌ر عه‌ره‌ب که وه‌چه‌ى هه‌مان ئەوانه‌ن که پيشتر باوه‌ريان به مووسا نه‌کردوه پشت به چ به‌لگه‌يه‌ک ده‌به‌ستيت، ئايا راسته بۆ خاوه‌ن زانستىک به‌م شيوه‌يه قسه به تانه‌وته‌شه‌ره بکات

له چيروکى نوح و لافاوه‌که‌دا له سوره‌تى (هود) دا هاتوه: {وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَا بُنَيَّ ارْكَبْ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ} [هود: 42] واته: نوحى بانگى كوره‌كه‌ى كرد كه لاتهرىك بوو، ئەى كورم له‌گه‌لماندا سواربه و له‌گه‌ل بى باوره‌كاندا مهبه. له‌م ئايه‌ته چه‌ندىن خويندنه‌وه هه‌يه: (1) ئەو خويندنه‌وه به‌ربلاوه (ونادى نوح ابنه)، (2) خويندنه‌وه‌يه‌ك له عه‌ليه‌وه: (ونادى نوح ابنه...) واته ئەى كوره‌كه‌م يان ئاى كوره‌كه‌م بۆ شيوه‌ن و زارى و لاوانه‌وه به به پيى ئەم سى خويندنه‌وه يييت، نوح بانگى كوره‌كه‌ى خۆى كردوه نه‌ك كورى كه‌سى تر، به‌لام به پيى خويندنه‌وه‌ى به‌كه‌م و سيبه‌م ديار و روونه، كه‌چى له خويندنه‌وه‌ى دوهم دوو لايه‌نه له خۆ ده‌گرپت، له لايه‌ك بانگى كوره‌كه‌ى له پشتى خۆى كردوه و خستويه‌ته سه‌ر ژنه‌كه‌ى له‌به‌ر ئەوه ئەم كاره ده‌شپيت وه‌ك چۆن كور ده‌خريته سه‌ر باوكى به هه‌مان شيوه ده‌خريته سه‌ر دايكيشى، له لايه‌كى تر ئەوه‌يه بلييت كه بانگى كورى ژنه‌كه‌ى كردوه، واته ئەوه‌ى به‌خيوى كردوه نه‌ك كوره‌كه‌ى خۆى

به‌لام ناييت ئەوه‌ى له ئايه‌ته‌كه ويستراوه ئەگه‌رى دوهم يييت، واته ناييت بانگراو كوره به‌خيو‌كراوه‌كه‌ى يييت نه‌ك كوره‌كه‌ى وا له پشتى خۆپه‌وه‌يه. ئەگه‌ر بلييت بۆ ناييت، ده‌لييم: به‌كه‌م له‌به‌ر ئەوه‌ى خويندنه به‌ربلاوه‌كه ناكۆكه له‌گه‌ليدا، دوهم: ئەوه‌ى مهبه‌سته له هپناوه‌ى ئەم چيروكه ئەوه‌يه پتوه‌ندى خيزانى ده‌ريخات كه له لاي خودا هه‌چ نيه، بپاوه‌ر كه‌س رزگار ناکات له ئەشكه‌نجه‌ى خودا جگه له باوه‌ردارى خۆى نه‌ييت، له‌وي‌دا نوحى باوكى كه په‌كۆك بوه له پيغه‌مبه‌ره به هيمه‌ته‌كان هه‌چ فازانجىكى بۆ كوره‌كه‌ى نه‌بوه و، رزگارى نه‌کردوه له خنكان و نغروبوون

ئەگه‌ر له هپناوه‌ى ئەم چيروكه ئەوه مهبه‌ست يييت و ناوه‌خن و مه‌غزا و روحى چيروكه‌كه يييت، ئەمه‌يش ئەوه ناگه‌يه‌ييت له‌و کاته‌دا نوح بانگى كورى ژنه‌كه‌ى بکات، كه له مي‌ردى به‌كه‌مى بوه، ئەگه‌ر ئەوه‌ى ويست يييت ناوه‌روک و مه‌غزای هپناوه‌ى چيروكه‌كه وه‌ك په‌ند پوچە‌ل ده‌ييتته‌وه و، روحه‌كه‌ى نام يييت له لاي ئەوه‌ى لى تى بگات و تيگه‌بيشتىكى باشى هه‌ييت و زه‌وقىكى جوانى هه‌ييت، به‌لام حه‌سه‌نى به‌سرى، خويندنه‌وه‌ى دوهم به هه‌له‌يدا بردوه، كه ده‌لييت كورى نوح نه‌بوه به‌لكوو كورى ژنه‌كه‌ى بوه و به‌خيو‌كراوى بوه و بى ئەوه‌ى ئاور له خويندنه‌وه‌ى به‌كه‌م و سيبه‌م بداته‌وه، هه‌چ گرینگه‌كى به ناوه‌روک و روح و مه‌غزای چيروكه‌كه‌ى نه‌داوه، زۆريكىش له گه‌نده‌لان به پيى ئەم خيال و هه‌له‌يه دواى كه‌وتوون. قه‌تاده ده‌لييت: ده‌رباره‌ى كوره‌كه‌ى نوح پرسيارم له حه‌سه‌ن کرد، گوته‌ى: به خودا كوره‌كه‌ى خۆى نه‌بوه، گوتم خودا قسه‌ى له سه‌ر كردوه ده‌لييت: {إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي} [هود: 45]، واته: كوره‌كه‌م له كه‌سه‌كانمه. تۆ (منى) واته ئەوه‌ى خۆم، ئەمه‌يش ديسان به‌هه‌له‌داچوونىكى تره له لايه‌ن حه‌سه‌نه‌وه، خيزانى پياو ئەوانه‌يه كه ماله‌كه‌ى له خۆده‌گرپت، له ژن و مي‌رد و كور و كچ و خزمان، كه گوته‌ويه‌تى (من اهلى) واته په‌كۆك له منداله‌كانم واته خيزانه‌كه‌م، ئەمه‌يش ئەوه ناگه‌يه‌ييت كه بلييت (من اهلى) واتاى ئەوه ببه‌خشيت كه كوره‌كه‌ى نه‌ييت، ئەگه‌ر بلييت:

له باره‌ی ئایه‌ته‌که پاش ئهم ئایه‌ته چی ده‌لێت که ده‌لێت: {قَالَ يَا نُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ} [هود: 46]، واته: وتی ئه‌ی نوح ئهمه وه‌کو کور و که‌سی تۆ نیه، ئهم کارێکی نابه‌حیی کردوه. ده‌لێم: ئه‌وه‌ی زهمه‌خشه‌ری له که‌شافدا باسی کردوه لێره‌دا ده‌لێمه‌وه، کورته‌که‌ی ئه‌وه‌یه که خودا کاتیک نوحی پێغه‌مبه‌ری بینی به هۆی له‌ناوچوونی کوره‌که‌یه‌وه خه‌مباره و ئازار ده‌چێژیت، پێی گوت: ئه‌ی نوح ئه‌وانه‌ی خزمی تۆن له حه‌قیقه‌دا ئه‌وانه‌ن پزازی بوون به ئایینه‌که‌ت و ملکه‌چی باوه‌ر و عه‌قیده‌ت بوون نه‌ک ئه‌وانه‌ی له باری خیزانیدا له تۆ بن، ئهم کورته‌ به‌وه‌ی که پێباوه‌ره کوری تۆ نییه. هۆکاری ڕه‌تکردنه‌وه‌ی ئه‌وه‌ی له خزمانی پێت به (ئه‌ه‌ عمل غیر صالح) پاساوی بۆ هێناوه‌ته‌وه، که خاوه‌ن کاری چاکه‌خواز نه‌بوه و پێباوه‌ر بوه، به پێی لابرندی ئه‌وه‌ی خراوه‌ته‌ سه‌ر له ڕووی زمانه‌وانییه‌وه، یان وای دا‌ییت کاری ناله‌بار ده‌کات ته‌ن‌ها بۆ ڕه‌وانیژییه له زه‌م‌کردندا وه‌ک ئه‌وه‌ی ده‌لێت: (فإنما هی أقبال و ادبار) وه‌ک له که‌شافدا هاتوه

ئه‌وه‌ی زیاتر پشتگیری له‌وه ده‌کات که کوره‌که‌ی نوح بوه نه‌ک ئه‌وه‌ی به‌خێوی کردوه، ده‌رباره‌ی خویندنه‌وه‌ی سه‌ییم هاتوه له شین و زار و لاوانه‌وه پێت، ئه‌وه‌یش ده‌بسه‌لم‌پێت که به‌زه‌یی باوکایه‌تی به سه‌ر نو‌حدا زال پێت و تا وای لێهاتوه له کاتیکدا بینویه‌تی کوره‌که‌ی ده‌خنکیت شین و زار و لاوانه‌وه‌ی بۆ کردوه و هاواری کردوه ئای کورم. دووره ئهم کاره‌ی بۆ ئه‌وه کردی‌تێ که به‌خێوی کردوه، هه‌روه‌ها زنه‌که‌ی نوحیش وه‌کو کوره‌که‌ی کافر بوه، ئه‌وه‌یش له‌وانه بوه که له لافاوه‌که‌دا خنکاوه. به‌لام نوح هاواری بۆ نه‌کردوه و نه‌ینالاندوه، وه‌ک ئه‌وه‌ی بۆ کوره‌که‌ی خۆی کردویه‌تی. هه‌یچ شین و زاریکی بۆ نه‌کردوه وه‌ک ئه‌وه‌ی بۆ کوره‌که‌ی کردویه‌تی، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌زه‌یی پێهاتنه‌وه‌ی پیاو بۆ ژیان له‌وه که‌متره بۆ کوری پێت. به‌لام سه‌ره‌ڕای ئهم به‌لگه و هاوته‌ریبانه واته قه‌ربانه، حه‌سه‌ن به‌سه‌ری ده‌بینین سووره له سه‌ر ئه‌وه‌ی که بلێت کوره‌که‌ی خۆی نه‌بوه، نازانم لێره‌دا مه‌به‌سته‌ی چ ئامانجیکه له ژێره‌وه‌ی ئهم قسه‌یه‌ی و چ حکومه‌تیکه به دوا‌دا ده‌هێنیت، له سه‌ر ئه‌وه‌ی که هاواری بۆ کردوه به‌خێو‌کراوه‌که‌ی بوه نه‌ک کوره‌ راسته‌قینه‌که‌ی خۆی، ئایا ئهمه له شیکردنه‌وه‌ی قورئاندا له گه‌وه‌هه‌ر و ناخ دوورکه‌وته‌وه نییه و خولخواردنه‌وه نیه به ده‌وری تویکلدا و هانی ناکوکی نادات، که هه‌یچ شتیکی لێ سه‌وز نه‌پێت جگه له جیاکردنه‌وه‌ی گوتار و ڕارایی ڕاوبۆچوونه‌کان. سه‌رسوره‌هێنه‌ترین شت که شیکه‌ره‌وان له سه‌ر به‌سه‌ری باسیان کردی‌ت، له سه‌ر شیکردنه‌وه‌ی ئایه‌تی: {إِنَّهَا بَقْرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ النَّافِرِينَ} [البقره: 69]، واته: مانگایه‌کی زه‌رد و پڕشنگدار و ته‌ماشاکه‌ری دلخۆش ده‌کات. واته: حه‌سه‌ن به‌سه‌ری گوتویه‌تی: زه‌ردی کال واته ڕه‌شی تۆخی زۆر ڕه‌ش و ئهمه زۆر نامۆیه، له‌وانه‌یه ئه‌وه‌ی وای لێ کردی‌ت ئهم شیکردنه‌وه‌یه بکات، ئه‌وه‌ی باسیان له‌وه کردوه که زه‌رد به ڕه‌ش شی بکه‌نه‌وه و شروقه‌ی بکه‌ن وه‌ک له قسه‌ی خودادا هاتوه: {كَأَنَّهُ جِمَالَتٌ صُفْرٌ} [المرسلات: 33]، واته: هه‌ر ده‌لێت وشتری به‌رگ زه‌ردن. واته ڕه‌ش، ئه‌وان لێره‌دا زه‌ردیان به ڕه‌ش داناوه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زه‌رد له حوشتدا باش نه‌بوه و باویش نه‌بوه، یان له‌وانه‌یه ڕه‌نگی حوشتی ڕه‌ش زه‌ردباویه‌کی له سه‌ره‌وه‌یه، به‌لام قسه‌که لێره‌دا له سه‌ر مانگایه نه‌ک حوشتی پێگومان شیکردنه‌وه‌ی زه‌رد به ڕه‌ش له‌م ئایه‌ته‌دا له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی له دایه‌شته‌که‌دا هاتوه و له‌گه‌ل تێگه‌یه‌شته‌یدا، نابه‌حیه و ناگونجیت

یه‌که‌م: له‌به‌ر ئه‌وه‌ی وا وه‌سفی کردوه که کال پێت و ڕه‌نگی کال له‌گه‌ل زه‌رد وادیت که دره‌وشاوه‌ی بریقه‌دار پێت، بۆ جه‌ختکردنه‌وه ده‌لێن؛ زه‌رد گه‌شاوه به‌لام ده‌لێن ڕه‌شی تاریک و تێر و نوته‌ک و، سووری بریقه‌دار و، سه‌وزی گه‌شاوه و، سپی و سۆل، ئه‌وه‌ی باوه و بلاوه که گه‌شاوه بۆ زه‌رد ده‌گونجیت نه‌ک ڕه‌ش

دوهم: له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ده‌لێن (بینه‌ری دلخۆش ده‌کات) ئه‌وه‌ی دلخۆشی به‌خشیت له کاتی ته‌ماشاکردنیدا زه‌رده نه‌ک ڕه‌ش، ئه‌وه‌ی له سه‌ر زاری عه‌لیی کوری ئه‌بووتالیبه‌وه باس کراوه، گوتویه‌تی: ئه‌وه‌ی نه‌عالێکی زه‌رد له پێ بکات خه‌می که‌م ده‌بێته‌وه، وه‌ک خودا ده‌لێت: (تسر الناقرین)، له وه‌هه‌ب کوری مونه‌بیه گوتویه‌تی: بینه‌ری دلخۆش ده‌کات، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی تۆ ئه‌گه‌ر ته‌ماشای بکه‌یت وه‌ک ڕووناکی خۆر دێته به‌ر چاوت که له به‌رگه‌که‌یه‌وه ده‌ریجیت. ئهم هه‌موو قه‌ربانه به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ن که زه‌رد له ئایه‌ته‌که‌دا به واتای ڕه‌ش نایه‌ت، به‌لام حه‌سه‌نی به‌سه‌ری ده‌لێت زه‌رد له‌ویدا ڕه‌شیکی قه‌ترانی تاریک ده‌گه‌یه‌پێت، له‌وانه‌یه ئهمه‌ی له‌به‌ر ئه‌و هۆکاره گوتی‌ت که ده‌لێن ناکوک و جیاواز به ده‌ناسریت

ئەوێ بێنومە و بێستومە لە بارەى باوەردارى و حالى خوداپەرستان و پەرۆشانى خوداپەرستى، وا هەلنەكەوتووە يەكێك لە پەرۆشى و خوداپەرستى و قولبوونەووە و زۆرزانى و تېگەيشتووێر لە بارى ئايىنى لە حەسەن بەسرى زياتر بێت، بېشتر باس كرا لەم لايەنەووە، كە بۆ ئەووە هاتبێت وەك ئەووەى كەسێك چى لە غەريزە و خۆشيهكانى ژيان لە چالى نايىت و كە دابنیشيت وەك ئەووەى يەكێك لە ملى بدات و ئەگەر باسى دۆزەخ بكەيت وەك ئەووەى بۆ ئەووە دروست كرايىت، ئەم دەستەوازانە لە سيرهى حەلەبیدا باس كراوە و نازانم خاوەنەكەى لە كوێووە گواستويەتیهووە، ئەى خوينەر ئەووەت لەبەر چاوبىت. پياويك پرووبەرۆوت بېت و نيشانەى خەفەت و خەمۆكى بالى بە سەريدا كېشا بېت و وا بزانييت كە لە گۆرنانى و خۆشەويستەكەيهووە هاتووە، واتە لە ناشتنى كور يان برا يان هاوريهك و، ئينجا ئەووەت لەبەرچاوبىت كە وەك ديليكى دەست بەستراو وا بېت كە كەسێك بيهووت بېكوژييت و بە دانيشتنى ملكەچانەووە سەبريگرييت و شمشيريك لە سەر ملى بېت بۆ مل قرتاندى، ئينجا ويناى پياويك لای خۆت بكە كە لە خوداپەرستيدا گەر باسى دۆزەخى بۆ بكەى ئەويش لە ترس و خەفەتدا بتوقيت، وەك ئەووەت بۆ دەردەكەوييت كە بەردەوام چاوبى لە ئاگر و دۆزەخە و وەك ئەووەى تەنھا بۆ ئەو دروست كرايىت، ئەگەر لە خەيالى خۆندا وينەى پياويكى ئاوها بكيشيت و ئەمە حالى بېت، حەسەن بەسرى دەبينيت كە دېت بەرەو پرووت و چۆن لەگەيدا دادەنیشيت و وەزەى چۆن دەبېت، كە باسى دۆزەخى بۆ بكەيت.

بەلام من دەلێم ئەووەى وريايى و بەهرەى پيداوم و تافىكردنەووەكان فېرى كرووم و شارەزايى راستگويان بۆى سەلماندىم لەم ژيانەدا، ئەم حالە جگە لە خەلكى مەرايىكەر نەبېت لە هيچ كەسێكى تر ناوهدشيتەووە. بۆيه حالەتى حەسەنى بەسرى جەختى لە سەر بازنەى دەوروبەرى خۆى كرده و ئەمەيش گومان و ترسى لە مېشكى مندا دروست كرد، ئەمەيش دەرخستنى هۆكارەكەى و ئەمەيش پروونكردنەووەكەيهت.

ئيمكان نيه ئەم حالەتە لە دروستبوونى ئەم جۆرە پياووە بەو شيوە مۆركە شېلا بېت، لەبەر ئەووەى مرووف بە خۆشى ژيان و خۆشەويستى هەموو ئەو شتانەى كە كيانى پيى هەلدەستيت و تەواوكەرى دەبېت درستیووە، دەرچوونى مرووف لە هەلگيرانەووەى خۆى عادەتەن كاريكى مەحالە، هەروەها مەحالە راستگويى بېت و خۆى واى نەكردبېت لەبەر ئەووەى ناكۆكە لەگەل ئەو ئامانجەى كە لە ئايىندا داواكردبېت، نەخواسمە ئايىنى ئيسلام كە ئايىنى ئاسانكارىيه نەك ئالوزكاندن و، ئايىنى سووكردنە نەك توندرەوى {يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمْ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمْ الْعُسْرَ} [البقره: 185]، واتە: خودا چاكەتان بۆ دەخوازيت و خراپەتان بۆ ناويت. {لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا} [البقره: 286]، واتە: خودا هەموو كەسێك بەقەد خۆى رادەسپيڤييت. هەروەها زيادەرەوى و خستنه سەر لە هەر كاريكى ئايىن قېزەونە، خودا زەمى ئەهلى كتابى كرده، ئەگەر زيادەرەوى بكەن و نەهي لى كرده و بېزارى خۆى ليدەريريووە و سەرنجى خەلكەكەى بۆ راکيشاو: {يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ} [النساو: 171]. واتە: ئەى گەلى خاوەن كتيب لە ئايىنەكەتاندا زيادەرۆيى مەكەن.

ئەووەى هاتووە لە رەتكردنەووەى توندرەوى لە ئايىندا، هەوالى سەحابى عوسمان كورى مەزەونە كە خۆى بە خوداپەرستى هېلاك دەكرد و شەكەت دەبوو، لە عايشەووە گواستراووەتەووە: خەولەى كچى حەكيم كە زنى عوسمانى كورى مەزەون بوو، هاتووە بۆ لای و پەشووكا و نيگەران بوو، عايشە پيى گوتووە: چيتە؟ گوتويەتى: مېردەكەم شەو هەلدەستيت و بە رۆژ بەرۆژووە، كە پيغەمبەر خۆى كرد بە لای عايشەدا و ئەويش باسى ئەووەى بۆ كرد، دواتر پيغەمبەر عوسمانى بينى و نەپيشت ئەووە بكات، پيى گوت: ئەى عوسمان كارى قەشەبيمان لە سەر نەنووسراووە، تويش وەك منت لە سەرە، بە خودا ئەووەى لە ژيوە زياتر لە خودا و سنورەكەى دەترسيت منم، واتە لە خوداپەرستيدا من وەك تۆ قوول نابمەووە. بېنگومان ئايىندارى و خوداپەرستى ئەووەيه بۆ خودا دلسۆز دەبېت و بۆ خودا لە باوهر و لە كار و نيهتيدا چاكەخواز دەبېت و ئەووەى لە روقوكنه و پەنگى سينگ و رزدي و چاوچنووكى خۆى بەتال دەكاتەووە، ئەووەى لە پيسايى و خراپەكارى كيان و روحى پاكزەدەكاتەووە، بە پلەى يەكەم لە لای خودا پەسەندە، ئەگەر بۆ خەلكيش بە پرووكەشى خوداپەرستى قولبووى دینداريش بۆ خۆى دەرنەخات. لە فەرموودەيهكى پيغەمبەردا هاتووە: (إن الله لا ينقر إلی صوركم، ولكن ينقر إلی قلوبكم)،

رووکەش هیچ بەه‌هایەکی نایب‌ت ئەگەر ناوەخن پیس بی‌ت، بەتایبەت لە لای خودا کە بەو پێیە لە سنگ و دەروون ئاگادارە، هەر شتێک کە وا لە حەسەن بەسری و خەلکی تر وا لێ بکات کە لە خوداپەرستیدا بەم دیمەنە سەر سۆرەینەرەو دەرکەوێت، جگە لە مەراییی کە بەو شیوێهە سەر لە خەلک تێکدەدەن کە چیان دەوێت و چی دادەپۆشن و چی دەخزێنن نێو ئایینەو هێچ شتێکی تر نیە.

ئەوێ پشتگیری لەمە دەکات ئەوێهە کە لە سەر حەسەنی بەسری باسما ن کرد کە پێی گوتراو: ئەی ئەبی سەعید تۆ دە‌ئیت، پێغەمبەری خودا گوتی و تۆ بەو رانەگە‌یشتووت لە ژبانیدا؟ گوتووێت: گوتی لە هەر شتێکی من بووێت گوتیب‌تم کە پێغەمبەری خودا گوتووێت، لە عەلیی کوری ئەبووتالیبەوێهە، بەلام من لە زەمانێکدام ناتوانم ناوی عەلی بی‌نم، واتە لە ترسی حەج‌ادا

خودا بتپارێزێت تەماشای بکە ئایا راستە بۆ قالدوێهەکی لە ئاییندا تا ئەو رادەپەیی کە باسما ن کرد و لێلی و نادیار و مەنگ بی‌ت و ناروون بی‌ت لە قسەیی حەق لە ترسی حەج‌ادا خۆی لایبات، ئایا نەدەبوو لە سەر ملکەچوووی دونیا لە ترسی خودادا وەک لە خودا ترسیکی وەک حەسەنی بەسری لە قسەیی حەق نەترسیت و گوێ نەداتە لۆمەیی هێچ زۆردارێک و، ئەمە رێگەر نایب‌ت لە بە ئاشکرا قسەکردن کەوا پێوێستە بکری‌ت ئەگەر شمشیریش لە سەر ملی دانرا‌یبت. لە نێوان ئەمە و لە نێوان ئەوێ باسما ن کرد لەم حالەتە سەر سۆرەینەرە دووفاقیه کە ناشاررێتەو. کوا حەسەنی بەسری لە ئەحمەد کوری نەسیر کە لە خەلکی فەرموودە و حەدیس بوو، ئەلواسق خەلیفەیی عەباسی لە بەغداوێهینابوو بۆ سامەرا بە دەست بەستراوی و پرسیری لە سەر قورئان لێ کرد، گوتی: خەلق‌کراو نییە. لە سەر بینینی رۆژی قیامەت پرسیری لێ کرد، گوتی: لە گێرانەوێدا وا هاتوێ، فەرموودەیی بۆ باس کرد، واسق پێی گوت: درۆ دەکەیت، بە واسقی گوت: بەلکوو تۆ درۆ دەکەیت، واسق بە شمشیرەکەپەوێهە بۆی هەلسا و فەرمانی پێ کرد کە لە سەر کەولێک دانیشیت، بە دەست بەستراوی رۆیشت بۆ لای ئەویش دای لە ملی و فەرمانی کرد سەرەکەیی بەرن بۆ بەغداد و لە چالیان نا و لاشەکە لە سامەرا لە خاچ درا. ئەمەپە توندپەرەوێ لە ئایین و راست‌گویی لە باوەرداری. ئەمە ئەحمەد کوری نەسیرە کە وەک حەسەنی بەسریش نەبوو، کە بە رێگەدا دەرویشت وەک ئەوێ ئازیزکی لە گۆر نایب‌ت و کە دادەنیشت وەک دیلیک فەرمانی لە ملدانی دەرکرایب‌ت، کەچی لە ترسی حەج‌ا نەپوێرا ناوی عەلی بپێنیت. ئەگەر نەتوانب‌ت لە ترسی ئەو ناوی عەلی بپێنیت و نەیتوانیوێ زەمی بکات و پەخنەیی لێ بگری‌ت و زولمەکەیی رەت بکاتەوێهە وەک رێگەیی ئەوێ تر بگری‌تەبەر. بەلام حەسەن بەسری وەک کەمتیار وا بوێ (کەمتیار جگە لە مردوو هێچی تر ناخوات) بۆیە لە پاش مردنی حەج‌ا توانی زەمی بکات و قسەیی پێ بکات و زولمەکەیی رەت بکاتەوێ. ئەمە پاش نەمانی شمشیرەکەیی، پاش مردنی حەج‌ا گوتی خودایە تۆ بیکۆژە و سوننەتی بنیر بکە، ئەو کاری خراپەیی بۆ هێناین و ملهور و فشه‌کەرو قێزەوێهە و ناچینە سەر مینبەر تا نوێژەکەیی دەروات و لە خودا ناترسیت و شەرم لە خەلک ناکات و گوێ بەوێ نادات کە خودا لە سەر‌وێهەوێهە و، سەت هەزار یان زیاتری لە خوارەوێهە و هێچ کەسیکی قسەکەر پێی نەگوت کوا نوێژەکەمان ئەی پیاوێهە، ئەی پیاو نوێژەکە، ئای بۆ شمشیر و قامچیەک

دوا شت لێرەدا باسی بکەین هەندیک شتە لە سەر حەسەن گوتراو، کە مەیلی بە لای پەکیووندا بوێ و رقی لە لیکترازان و جیاپوونەوێهە و پەرشوبلاوی بوێ، لەوێدا باسی ئەوێهەیان کردوێ کە "حکومەتی مەروانی هەندیک زولمی رەت‌کردوێتەوێ، کاتیک یەزید کوری موهەلب شۆرشیی کردوێ و جیاپوونەوێهە لە بەنی ئومەپە راکەیاندوێ، فەرمانی بە هەندیک لە کریکارەکانی کردوێ کە بەپەخت لە حەسەن وەرگری بۆی، رەتی کردوێتەوێ و ئامۆژگاریەکی بە نخی کردوێ، کاتیک ئەو ئالۆزیبە نەما، حەسەن گەرایوێهە بۆ ئەلقەکەیی لە مزگەوت، یەکەمین قسەیی لەوێدا گوتی: دە‌یبت خەلک بجولین، خودا ئەوێ بە سولتان دە‌یگورب‌ت و دە‌یجولب‌نیت بە قورئان نایکات. لەمەدا براشکاوێ کە داواکی پەکیوون و یەکیتی کردوێ و رقی لە لیکترازان و دووبەرەکی بوێ دە‌لیم ئەگەر ئەمە راست بی‌ت، حەسەنی بەسری وەک ئەو پرووکەشەیی نییە کە وا خۆی دەرەخت، بەلکوو هۆکاری ناچاری هەپە کە لە زانست و ژیریپەکەیی ناشاررێتەوێ و وا ناچاری دەکات کە بەو شیوێهە خۆی دەرخت. گوتمان ئەو کە توندوتۆل و پەهیمەت و بەزەبەر دە‌یبت، بە توندی شت دە‌شارب‌تەوێهە و خودپارێزە و زۆر ئاگادارە لە کاروبارەکانی، ئەی چۆن حەسەن وا خۆی پیشان نادات و خۆی دە‌زانیت کە ئیبن موهەلب ئەو کەسە نییە کە موسولمانان لە دەوری کۆ

بینه‌وه و به‌نی ئومه‌یه‌ی به‌هیز، وازی لئ ناھینن که به پاشاوه زال یت به سه‌ریاندا و، ئه‌وانه بوون که وازیان له‌ه‌لی‌ی کوری ئه‌بووتالیب و هه‌ر دوو کوره‌که‌ی سه‌سن و حوسین که به خزمایه‌تی و نه‌سه‌ب و ژنخوازی ده‌گه‌ن پښمه‌به‌ری خودا هینا، چو‌ن ده‌هیلن ئین موه‌له‌ب له‌م کاره‌گه‌وره‌دا به سه‌ریاندا سه‌ر بکه‌و‌یت.

سه‌سن به‌سری له‌حاله‌تی هیمه‌ت و توانایه‌کدا بوه و له‌دووربینی له‌باره‌ی پاشه‌روژی ده‌رئه‌نجامی کاره‌کانیدا رو‌لی گه‌وره‌ی هه‌بوه، که وه‌ک ده‌لین؛ نه‌خه‌وتوه تا شتیکی به‌به‌های له‌ته‌نیشته‌پالکه‌وته‌که‌ی پښ خه‌وتنی دابین نه‌کردی‌ت. ئه‌ی چو‌ن به‌یعه‌تی ئین موه‌له‌ب ره‌ت ناکاته‌وه، که ئه‌و به‌حق و یه‌قینه‌وه بزایت، ئه‌وه‌ی ئه‌و ده‌یکات جگه‌ له‌په‌له‌ه‌و‌ریکی هاوین که زوو ده‌ره‌وته‌وه‌هیچی تر نیه، ئه‌وه‌ی راستی یت به‌یعه‌ت نه‌دانی و قسه‌کردنی به‌وه‌ی ده‌یت خه‌لک جو‌له‌ی هه‌یت له‌خوشه‌ویستی و بو‌یه‌کیوون و رقی له‌دووبه‌ره‌کی بوو‌یت وانه‌بوه، به‌لکوو ترسی له‌به‌نی ئومه‌یه‌بوه، ئه‌وانه‌ی که سه‌سن له‌به‌ر ئه‌وان نه‌یتوانیوه‌ ناوی‌ه‌لی به‌یت، ته‌ن‌ها له‌ترسی کر‌یکار‌یکاندا که حه‌جاج بوه، ئه‌ی چو‌ن به‌یعه‌ت به‌ئین موه‌له‌ب ده‌دات که له‌به‌نی ئومه‌یه‌ده‌رچوه؟ که ئه‌و نه‌توا‌یت ناوی‌ه‌لی به‌ئاشکرا به‌یت له‌ترسی به‌نی ئومه‌یه، به‌یعه‌تی ئین موه‌له‌ب له‌و ترسناک تره و گه‌وره‌تره و به‌قورستر له‌سه‌ری ده‌که‌و‌یت له‌لای به‌نی ئومه‌یه و له‌وه‌زیاتره‌گه‌ر ناوی‌ه‌لی له‌قسه‌کانیدا به‌یت.

له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا ه‌وکار‌یکی تر هه‌بوه‌وای له‌سه‌سنی به‌سری کردوه به‌یعه‌ت به‌ئین موه‌له‌ب نه‌دات و ره‌تی بکاته‌وه، ئه‌ویش وه‌ک وه‌چه‌کانی فارس له‌مه‌لی‌ی سیاسی خو‌یدا "عه‌له‌وی" بوه، به‌لام ئه‌وه‌ی شار‌دوه‌ته‌وه له‌ترسی به‌نی ئومه‌یه. ئه‌وه‌ی مه‌لی‌ی خو‌ی بشاریته‌وه بو‌ر نیه. ئه‌و به‌یعه‌ته‌که‌ی بو‌ ئین موه‌له‌ب به‌جای نه‌زانیوه وه‌ک بو‌ به‌نی ئومه‌یه‌ی زانیوه، به‌لام له‌ترسی مله‌وری و زه‌بری به‌نی ئومه‌یه‌وای لښه‌توه‌ملکه‌چی ده‌سه‌لاتی داپلوسینه‌ری ئه‌وان یت، به‌ملکه‌چییه‌کی پروکه‌شانه‌وه.

(103 و کو‌تایی)

کو‌تایی

له‌کو‌تایی ئه‌م تو‌پزینه‌وه‌یه‌دا گوته‌یه‌کمان هه‌یه‌ بیلین له‌باره‌ی که‌سایه‌تییه‌گومان‌اوییه‌کانی ن‌و ئیسلامدا، که زور بوون. له‌وانه‌ی که زور ئالوز و مه‌نگ بوون که به‌درژی قسه‌مان له‌سه‌ری کرد. زورینه‌ی ئه‌م که‌سایه‌تییه‌گومان‌اوییه‌نه‌گه‌ر بلین هه‌موویان له‌نه‌ته‌وه ده‌سته‌به‌سه‌رکراوه‌کانن که توله‌ و ماف وه‌رگرتنه‌وه‌یان لای عه‌ره‌ب هه‌یه و وه‌چه‌کانیان له‌سه‌ره‌تای ئیسلامدا فیلان ده‌کرد و ته‌له‌یان ده‌نایه‌وه به‌رقه‌وه‌مامه‌له‌یان له‌گه‌لدا ده‌کرد و به‌کراسی ئیسلامبوونیان که به‌رووکه‌شدا دایان ده‌پوشی، بو‌ ئه‌وه‌ی به‌شمشیریک که چاپی حکومی ئه‌وی له‌سه‌ر یت و به‌تیریک که به‌ئایه‌ته‌کانی پرژینرا یت له‌ئیسلامیان داوه. کوشتنی عومه‌ری کوری خه‌تاب سه‌ره‌تای ته‌له‌که‌یان بوه، ئینجا فیتنه‌که‌ی کوشتنی عوسمان که دایکی فیتنه‌کانی ئیسلامه‌به‌ه‌مووی، که عه‌بدوللای کوری سه‌به‌ئی یه‌هوودی ده‌ستیکی بالای تیدا هه‌بوه، واته‌ له‌هه‌لگیرساندن‌ی ئاگره‌که‌یدا، هه‌ر چه‌ند گه‌وره‌ترین پاله‌وانی ئین ئه‌شته‌ر بوو.

ئینجا له‌رنگه‌ی گ‌یرانه‌وه‌وه و لاوازیوون پرووی له‌ئیسلام کردوه، که زورینه‌ی به‌وه‌هه‌لده‌ستان له‌وانه‌بوون که نیازی توله‌سه‌ندنه‌وه‌یان هه‌بوو له‌وانه‌ی دوا‌ی که‌وتوون، ئینجا سیاسه‌ت چه‌ته‌ناویه‌وه و زه‌مینه‌سازیه‌کی کردوه بو‌ کردنه‌وه‌ی ر‌نگه‌ی زالبوونی درۆی گ‌یره‌وان و حیکایه‌تخوانان، که ئیسلامیان به‌وه‌تیکدا و موسولمانان‌یان په‌رشوبلاو کرد. هه‌والی گ‌یرانه‌وه‌کانیان زمانه‌کان ده‌گ‌ورین و ده‌مه‌کان ده‌یجوین. بو‌ ماوه‌ی زیاتر له‌سه‌ده و چاره‌ک‌یک تا ئین ئیسحاق هات و به‌پووشوپه‌لاشییه‌وه تو‌ماری کرد و ئه‌وه‌نده‌ی له‌روخسار گ‌ورین و شیواندن و سپرینه‌وه‌ی تی کرد و، له‌وانه‌ و گ‌ورینی تیدا کرد مه‌گه‌ر هه‌ر خودا بزایت چیی کردوه.

ئو گ‌یره‌وانه‌ی له‌پاش ئین ئیسحاق هاتن، هه‌موویان پشتیان به‌و به‌ست له‌حیکایه‌ته‌کانیاندا و زورینه‌یان وه‌ک ئه‌و دیسان توله‌سین بوون، زورینه‌یان له‌کورانی فارس بوون وه‌ک خوراسانی و بوخاری و ئین مه‌نده و موغله‌تای و ئه‌بووشامه و نه‌وه‌وی و جه‌وزه‌قانی و به‌یه‌قی و خه‌لکی

تريش.

ئەگەر ناپاکی لە ھەندیکیاندا ڕووی داڤت، گومان لەوانی تريش دەکرت و ڤيمتمانەیی بە دەوری ھەموویاندا دەخولتتەو، دەڤت بە خودپارزيبهوه نەڤت ئەوھى باسیان کردوھ قېولی نەكەين و باوھری پئ نەكەين، ئەگەر پاش وردیوونەوھ و پالوتتی نەڤت. ھەندیک لە زانایانی ئیسلاام کتیبی تايهتی بە فەرموودە دانراوھکانیان نووسیوھ، ڤنگومان ئەمە بەلگەپەکی براوھپە کە گېرھوان ھەن فەرموودە دادەڤن و درۆ دەكەن. بەوھیش زانیمان کە ئەم فەرموودە ڤرێزکراوھى کتیبەکانیان، راست و درۆی تیدا تیکەل بوھ و پاک و راست لەگەل خراپدا لکینراوھ، جا چۆن لەوھ دلنیا بین و متمانە پئ بکەين؟

ئەوھى دەبیبين لە کتیبی فەرموودە و شیکردنەوھ و بەسەرھاتەکان لە فەرموودەکاندا، ھەوالی وای تیداپە وھک گرد و تەڤولکەى لمن کە ھەندیک لە گەردیلەکانی ئالتوونی لە نێوان گەردیلە لمەکاندا دەدۆزیتتەوھ، دەڤت ئەم گەرد و گەردیلانە بە ھەموو شیبوھپەک پاکز بکرتتەوھ و بیالپورتن. باشتريں رینگە بۆ ئەمەیش ئەوھپە وھک لە کاتی فسەکردن لە سەر گېرانەوھ ڤنشتريں باسماں بۆ کردن و، دەڤت ئەوھیش بخەینە ڤنژنگکەوھ کە لە قورئان و مەعقوولدا چنراڤت و بیڤنژين و ئەوھى لە ڤنژنگەکەدا مایەوھ وھرى بگريں و ئەوھى لپئ کەوت وازی لئ بھڤين و ڤرپئ بەدەين، ئەگینا ھەر وا بە پەرشوبلاوی و سەرسامی و ڤوگېرپهوه دەمڤينەوھ، لە ئايپنەکەمان جیاواز دەبين و لە دونیاکەیشماں دواکەوتوو دەبين. من باوھرى بەتینم ھەپە کە ئەگەر ئەم کتیبانەمان بەو جۆرە ڤنژنگە ڤنژا، جگە لە شتیکى زۆر کەم ھېچى ترمان بۆ نامڤنیتتەوھ، وھک شاعیری مرقۇپايەتى ئەبووعەلاى مەعەرى دەڤت:

لما تحصل شى و في الغرابيل لو غربل الناس كيما يعدموا سقگا
بە واتای: ئەگەر خەلك لە ڤنژنگ بەدەيت، ھېچ کەسڤکت لەویدا نەدۆزپەوھ کە رۆنەڤت تیدا و نەكەڤت.

پاش کۆتايی

ڤوونکردنەوھپەک لە نوسخە ئەسلیپەکەپەوھ کە بەرێز کامیل چادرچى ئەم نوسخەى کۆپى کردوھ.

دواى ئەوھ: وتەپەکی مەعرووفى رەسافى لە پانزەى ئابى ۱۹۴۴ نووسیوھتى ئەمە دەقەکەپەتى:

ئەم نوسخەپەم بېنى کە ھاوړپئ بەرپزم کامل الخيام (الكامل الجادرجى) کۆپى کردوھ، لەم کتیبەى (الشخصيه المحمديه) دا کە بە دەستى خۆم نووسیوھم، بېنیم راستە و تەواوھ و لە ھەلە بە دوورە لە کۆپیکردندا، بۆپە مۆلەتى دەدەم بېگېرپتتەوھ و لپئ وھرىگرت و پشت بەوانە بېستت کە تیدا ھاتوھ، ڤنشت چاپکردنى نوسخەى کتیبەکە و بلاوکردنەوھى. لەبەر ئەوھى من متمانەم بە رۆشنپيرى کامیلی خەيام و راستگۆپى و دلسۆزى بۆ مەسەلەى زانست و ئەدەب ھەپە، ئەمەم نووسى بۆ زانپارى.

ئېنچا وپنەپەکی نووسەر مەعرووف رەسافى لە سەر دانرا بوو مېژوووى بېست و دووى ئەیلوولوى سالى ۱۹۴۴ لە سەر بوو.

دواى ئەوھ وەسپەتەکەى رەسافى بە ناوڤشانى (الى اصدقائى الاحرار الكرام) ھاتوھ و لە کۆتايپپەکەیدا بە (المؤمن بالله وحده لا شريك له) ناوى خۆى (معروف الرصافى) لە ژرپدا نووسیوھ.

تېننى: بۆ واتای ئايەتەکان سوود لە قورئانى ڤيروز لە وھرىگېرانى مامۆستا ھەزار بېنراوھ .

سەرچاوھکان

- القرآن الكريم.

- ابن هشام، أبو مجد عبد الملك، السيره النبويه. تحقيق: مصطفى السقا و الاخرون. دار الكتب العلميه - بيروت.

- الحلبي، على بن برهان الدين: إنسان العيون فى سيره المأمون (السيره الحلبيه). دار إحياء التراث - بيروت.

- دحلان، أحمد زينى: السيره النبويه والاثار المحمديه. دار إحياء التراث - بيروت.

- هیکل، مجد حسين: مجد رسول الله. مكتبه الحلبي بمصر.

- الزمخشري، جار الله: الكشف عن حقائق التنزيل. مطبعه الحلبي بمصر 1966.

- القرطبي: تفسير القرطبي. دار الفكر - بيروت.
- ابن كثير: تفسير ابن كثير. دار الفكر - بيروت.
- البخاري: صحيح البخاري. عالم الكتب - بيروت.
- مسلم: صحيح مسلم. عالم الكتب - بيروت.
- ابن ماجه: سنن ابن ماجه. دار الفكر - بيروت.
- أبو داود: سنن أبي داود. دار الفكر - بيروت.
- الترمذي: سنن الترمذي. مكتبة المعارف - بيروت.
- النسائي: سنن النسائي. دار الفكر - بيروت.
- عبد الباقي، فؤاد: اللؤلؤ و المرجان في ما اتفق عليه الشيخان. دار القلم - بيروت.
- ابن قيم الجوزيه: زاد المعاد في هدى خير العباد. تحقيق: شعيب و عبد القادر الارناؤوط. مؤسسه الرساله - بيروت.
- ... دار الكتاب العربي - بيروت.
- السيوطي، عبد الرحمن: الإتيان في علوم القرآن. مكتبة الهلال - بيروت.
- الباقلائي، أبو بكر: إعجاز القرآن. مكتبة الهلال - بيروت.
- ابن الجزري: النشر في القراءات العشر. دار الكتب العلميه - بيروت.
- البنا، أحمد: إتحاف البشر بالقراءات الاربعه عشر. تحقيق: شعبان إسماعيل. عالم الكتب - بيروت.
- السجستاني، أبو حاتم: كتب المصاحف. المطبعه الرحمانيه - مصر 1936.
- النوري، أبو المعاطي، ورفاقه: الجامع في الجرح و التعديل. عالم الكتب - بيروت.
- عبد الباقي، فواد: المعجم المفهرس لألفاظ القرآن الكريم. دار إحياء التراث العربي - بيروت.
- اللطبري: تاريخ الطبري. مؤسسه عز الدين - بيروت.
- اليعقوبي: تاريخ اليعقوبي. مؤسسه الاعلمى - بيروت.
- المسعودي: مروج الذهب. المكتبه الإسلاميه - بيروت.
- الفيروز آبادي: القاموس المحيط. مؤسسه الرساله - بيروت.
- ابن منظور: لسان العرب. دار صادر - بيروت.
- السيوطي: تاريخ الخلفاء. تحقيق: رحاب عكارى. مؤسسه عز الدين - بيروت.